

3 1761 04801073 0

Digitized by the Internet Archive
in 2009

CORPUS

Handwritten notes in the top right corner, including "1" and some illegible scribbles.

PAROEMIOPHORA

GRAECORUM.

IN PAM MEMORIAM

**PAROEMIOPHORA
GRAECI.**

TOMUS II.

EDITIT

PN

6413

L4

v. 2

D. ERNESTUS LUDOV. A. LUTSCHE

PROFESSOR GOTTINGENSIS.

BIOGENIANUS. GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS. APOSTOLUS ET ARSENIUS. MANASSA PROPHETA.

GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETRICHEANA

MDCCLII.

9k. list
Cott.

CORPUS

PAROEMIOPHORUM

GRAECORUM.

PAROEMIOPHORUM

TOMUS II.

TOMUS II.

EDIDIT

DR ERNESTUS LUDOV. A LEUTSCH

PROFESSOR GOTTINGENSIS.

DIOGENIANUS. GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS. AESOPUS.
APOSTOLIUS ET ARSENIUS. MANTISSA PROVERBIORUM.

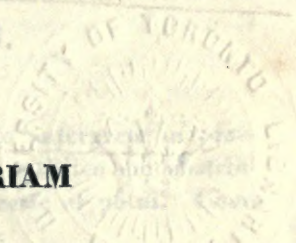
GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETERICHIANA

MDCCCLI.

121

LECTURIS S.

IN PIAM MEMORIAM

CAROLI ODOFREDI MUELLERI.

41830
6/6/98.

Tandem nomen, quo Schaefferius, in editione
 fatione...
 xam, dissolvi, si non ut debuit, et...
 prehendantur cum hoc volumine, haec:
 ctus Batavius, cui gestias hoc loco ego quas possum maximas.
 Codex, qui a Lamberto CXXXIII numeratus, a me in notis
 criticis litera A, in annotationibus siglo DV insignitus est,
 antea alia opuscula variis argumentis, etiam Lexicon continet
 ab homine quodam scriptum, id quod quae in editione
 Lexici paginis his verbis testatur: *Incipit prologus et
 prolegomena ad Grammaticam F. J. Schaefferi, auctoris
 anno, i. e. s. post Chr. n. MCCGCCXXI, ab eodem manu,
 et Balthuzem diligentia paleofactum est, quam Diogenianus
 extraxit sit, quae aetas eius sit et qui scriptor patet. Ce-
 terum hae sylloga docentur, quibus esse exquirendos codi-
 ces, ut de germana operis Diogeniani forma certum iudi-
 cium aliquando facere possent. Praef. p. xxviii.*
 Diogenianum excepit Cyprius Cyprius, de quo
 v. T. I. praef. p. xxxvi. Codicem qui integrae Gregorii
 proverbis contineret non nactus sum: sed syllogarum quas
 p. 62 sqq. edidi auctores a Gregorio sua derivasse ex com-
 paratione collectionis T. I. p. 349 editae recognosuit. Syll-
 logae autem istas quantivis pretii suppeditaverunt hi codices:
 [L] Lyidensis, in Catal. Bibl. Lugd. Bat. p. 404
 n. 14, saeculo XVII scriptus et idem, de quo T. I. p. 330
 positum. Cuius codicis exemplum nunc in meo exaratum
 officiosae Jacobi Geubi civitatis acceptum, cetero.
 [M] Mosquensis, in Martini Catal. Codd. Mosq.
 n. 234, chartaceus, saeculo XIV vergente aut XV incipi-

VI

CORPUS

PAROISSIALE

IN PAM MEMORIA

CAROLI ODORINI

CONVENTUS LIBRI

1859
p/f/ds.

UNIVERSITÄT

SUBSIDIUM BIBLIOTHECAE HISTORICAE

VIENNAE

VII

LECTURIS S.

Tandem nomen, quo Schneidewino interprete in praefatione T. I. huius corporis praemissa publice me obstrinxeram, dissolvi, si non ut debui, at certe ut potui. Comprehenduntur enim hoc volumine haec:

§. 1. Diogeniani Epitome, quam e codice Vindobonensi a me rogatus descripsit Bakhuizen van den Brinck, vir doctus Batavus, cui gratias hoc loco ago quas possum maximas. Codex, qui, a Lambecio CXXXIII numeratus, a me in notis criticis litera d, in annotationibus siglo DV insignitus est, inter alia opuscula varii argumenti, etiam Lexicon continet ab Ioanne quodam scriptum, id quod ipse in ultima Lexici pagina his verbis testatur: *Ἰωάννη γράψαντι τῷ καλοῖσθι ἔτους ἐνυπάρχοντος Ϛ Ϟ λθ ἰνδ' θ' μηνὶ Δεκεμβρίῳ*, i. e. a. post Chr. n. MCCCCXXXI: ab eadem manu, ut Bakhuizeni diligentia patefactum est, quum Diogenianus exaratus sit, quae aetas eius sit et qui scriptor patet. Ceterum hac sylloga docemur, multos esse exquirendos codices, ut de germana operis Diogeniani forma certum iudicium aliquando facere possimus: v. T. I. praef. p. xxviii.

Diogenianum excipit Gregorius Cyprius, de quo v. T. I. praef. p. xxxvi. Codicem qui integra Gregorii proverbia contineret non nactus sum: sed syllogarum quas p. 53 sqq. edidi auctores e Gregorio sua derivasse ex comparatione collectionis T. I. p. 349 editae cognoscitur. Syllogas autem istas quantivis pretii suppeditaverunt hi codices:

§. 2. [L] Leidensis, in Catal. Bibl. Lugd. Bat. p. 404 n. 44, saeculo XVII scriptus et idem, de quo T. I. p. 535 monitum. Cuius codicis exemplum nitidissime exaratum officiosae Jacobi Geelii comitati acceptum refero.

§. 3. [M] Mosquensis, in Matthaei Catal. Codd. Mosq. n. 284, chartaceus, saeculo XIV vergente aut XV incipi-

ente scriptus. Apographum sua manu factum ultro obtulit Vir doctissimus, C. Hoffmannus, professor Mosquensis.

§4. [F] Vaticanus, n. 113, saeculo XV scriptus: inter alia varii generis proverbiorum collectionem complectitur, quam meum in usum descripsit H. Keilius, seminarii philologici Gottingensis nuper sodalis. Quae sylloge quum a LM non multum discreparet, partem p. 131 speciminis loco exprimendam curavi: in reliqua parte quas inveni lectiones notatu dignas suis locis in notis ad LM et Apostolium commemoravi. Insunt autem proverbia hoc ordine:

I, 1 — 55 v. p. 131 sqq.	I, 84 v. L II 8
56 — L I 77	85 — L II 9
57 — L I 78	86 — L II 10
58 — L I 79	87) — p. 134
59 — L I 80	88) — p. 134
60 — L I 81	89 — L II 11
61 — M II 55	90 — L II 12
62 — L I 74	91 — L II 13
63 — M II 59	92 — L II 14
64 — L I 83	93 — p. 134
65 — L I 84	94 — L II 15
66 — L I 85	95 — L II 16
67 — L I 89	96 — M III 29
68 — L I 90	97 — L II 17
69 — L I 91	98 — L II 19
70 — M II 84	99 — L II 20
71 — L I 92	100 — L II 21
72 — M II 86	II, 1 — M III 59
73 — L I 93	2 — M III 61
74 — L I 94	3 — L II 26
75 — L I 95	4 — L II 27
76 — L II 2	5 — L II 28
77 — L II 3	6 — L II 30
78 — L II 4	7 — L II 29
79 — L II 5	8 — M III 74
80 — L II 6	9 — L II 31
81 — M II 99	10 — L II 32
82 — L II 7	11 — L II 34
83 — p. 134	12 — L II 41

13 v. L II 42	II, 52 v. L II 75
14 — L II 40	53 † L II 70
15 † L II 43	54 † L II 80
16 † L II 44	55 † L II 81
17 † L II 45	56 † M IV 52
18 † L II 46	57 † M IV 53
19 † p. 134	58 — M IV 54
20 † L II 48	59 † M IV 55
21 † L II 49	60 † M IV 56
22 † L II 50	61 † M IV 57
23 † L II 51	62 † M IV 59
24 † p. 134	63 † M IV 61
25 † L II 52	64 † L II 84
26 — M III 92	65 † L II 85
27 — L II 36	66 — L II 87
28 — L II 53	67 — L II 88
29 — M III 89	68 — M IV 64
30 — L II 54	69 † M IV 65
31 — L II 55	70 — p. 134
32 — L II 56	71 — M IV 67
33 † M IV 21	72 † L II 89
34 † M IV 22	73 † M IV 79
35 † M IV 23	74 † M IV 80
36 † L II 59	75 † M IV 81
37 † L II 60	76 † M IV 82
38 — M IV 15	77 — M IV 83
39 — L II 61	78 — M IV 84
40 † L II 62	79 — M IV 85
41 — M IV 16	80 — M IV 86
42 — M IV 17	81 — M IV 87
43 † L II 63	82 † L III 7
44 — L II 64	83 — L III 8
45 — L II 65	84 — L III 6
46 † L II 58	85 — L III 9
47 † L II 68	86 † L III 11
48 † M IV 44	87 — L III 12
49 † M IV 32	88 † L III 13
50 † L II 73	89 — L III 14
51 † L II 74	90 — L III 15

II, 91 v. L III 16	III, 4 v. L III 31
92 — L III 17	5 — L III 32
93 — L III 19	6 — L III 33
94 — L III 20	7 — L III 34
95 — L III 21	8 — L III 35
96 — L III 22	9 — L III 36
97 — p. 134	10 — L III 37
98 — L III 25	11 — L III 38
99 — L III 26	12 — L III 39
100 — L III 27	13 — L III 40
III 1 — L III 28	14 — L III 41
2 — L III 29	15 — L III 42
3 — L III 30	16 — L III 43

§.5. [P] Parisinus, n. 2524, rarissime a Gregorio Pautiniano [P] recedit, unde factum, ut pauca ex eo referrem. Has syllogas e PLMFp editas quamquam rerum novitate non magnopere commendari probe scio, siquidem longe plurima in Scholiis Platonicis, in Diogeniano aliisque scriptoribus leguntur, habent tamen peculiaria quaedam, cur non sine causa editae esse videantur.

§.6. [S] Macarii Chrysocephalae *Ῥωδιανά* e codice Veneto, quem accurate descriptum dedit Villoisonus Anecd. T. II p. 4, Walzium in notis ad Arsenium primus publici iuris fecit. Sed quum ex Walzii editione de ordine, quem proverbia servarent, non certo constaret, adii per literas Keilium meum tum Venetiis commorantem eumque rogavi, ut mihi Macarii proverbia ex codice illo describeret. Respondit ille precibus meis misitque exemplum codicis tanta diligentia expressum, ut firmissimum emendationi fundamentum positum esset.

§.7. Aesopi proverbia e cod. Mediceo Plut. LVII, 24 edit Walzium ad Arsen. p. 492. Unde repetii.

§.8. Pervenio ad Apostolium et Arsenium. Apostolius Byzantius Graecorum proverbii collectis et in ordinem redactis separatis temporibus duo collectionis exemplaria fecit, quorum unum Gaspari, Osni episcopo, de quo dictum infr. p. XXI, transmitteret, alterum Lauro Quirino, homini celeberrimo, de cuius vita et studiis doctrinae multi doctissime exposuerunt. Codex autem, quem Quirino misit Apo-

stolius, ex Fr. Asulani bibliotheca in Parisiensem regiam pervenit, ut primus perspexit Bastius Epist. crit. p. 249, cuius iudicium calculo suo E. Millerus et Duebnerus approbaverunt. Numerum nunc gerit 3059. Ab hoc codice quum crisin in Apostolii synagoga exercendam totam pendere sponte intellegerem, precibus commovi Fr. Duebnerum, ut molestissimum codicis conferendi laborem in se reciperet. Usus sum scripturis huius codicis tanta diligentia, vix ut maior optari potuerit, ab optimo amico enotatis ita, ut nullam e textu, quem vocant, removerem: archetypum enim scriptoris mei tractabam: igitur sic habeto: omnes verborum formae in textu repraesentatae ab Apostolio ipso profectae sunt. Ab hac lege, de qua diu dubius haesi, quamquam nolui discedere, hoc tamen concedendum hodiernae consuetudini arbitratus sum, ut in interpunctione, qua nimis puerili bonus ille Michael utitur, in iota subscribendo et in spiritu literae \acute{o} imponendo, quibus fere abstinuit, morem nunc receptum sequeretur. Ceterum codex, de quo hucusque disserui, chartaceus est, formae maximae, nobis D dictus: scriptus est ante annum MCCCCLXVI: eo enim anno Quirinus diem obiit supremum. Marginibus pauca quaedam ab Apostolio addita sunt: multo plura a manu recentiore [u], ex quibus quae utilitatem aliquam praebere videbantur, in Mantissam Proverbiorum reieci.

Exemplum Quirino traditum quum vitiis mendisque omnis generis plenum sit et abundet, quaestio exoritur, num eadem negligentia et crassa inscitia, eisdem incredibilibus stupidissimae mentis documentis exemplar Gaspari transmissum laboraverit. Ut hanc quaestionem ad liquidum confessumque perducerem, in partes vocavi codices Parisinos, Vratislavienses, alios. Et Parisinos Duebnerus meus contulit, cuius proluxa in me benevolentia mihi iterum veris efferenda est laudibus: indefessa enim huius hominis industria collatus est

§.9. [E] Parisinus 3060, olim 288, formae maximae, charta laevigata eleganter scriptus saec. XVI manu hominis in his rebus ut videtur omnino non versati. Est hic codex, si ex Pantini editione iudicium facere licet, gemellus fere Bruxellani. Tum

§.10. [N] Parisinus 3072, olim Bigotianus, formae quaternariae, E. Millero teste saec. XV scriptus.

Vratislaviensium comparationem Bakhuizenio debeo, cui ob tam eximiam benignitatem quanta gratia habenda sit et nunc sentio et semper gratus profitebor. Evolvit autem Vir doctissimus

§.11. [R] Rhedigeranum I, partim membranaceum partim chartaceum, in Krantzii Catal. Biblioth. Rhediger. numeratum CLV, saec. XV exeunte a librario indocto nec ab iotacismo immuni exaratum. Fuere qui hunc codicem ab ipso Apostolio scriptum esse assererent: v. Wachlerus de Thom. Rhediger. disput. p. 38: add. Krantzius Memorab. Biblioth. public. Elisab. Vratisl. p. 33 sq.: sed eos errasse literarum figurae in codice Parisino D exhibitae extra omnem dubitationem posuere. Inspexit idem Bakhuizenus

§.12. [r] Rhedigeranum II, chartaceum, quadratum, altero multo breviorum et deteriore; nam neglegenter ab librario a literis alieno descriptus est. Quibus liberaliter adiecit

§.13. [O] Lobeovicianum, qui ex Italia olim a Boleslavio de gente Lobeovicia Hassensteiniano, circa annum MD in Bohemiam illatus fertur: conf. C. E. C. Schneiderus ad Plat. Civit. T. I praef. p. xv. Is in omnibus fere congruit cum editione Hervagiana: pro certo hoc affirmo, quamquam Bakhuizenus, quum Apostolii editio ad manum non esset, iuxta lectiones e Rhedigeranis enotatas coactus erat librum conferre.

§.14. Denique huc pertinet a Keilio meo descriptum

[G] Fragmentum Marcianum, quod e codice Veneto class. XI desumptum est: codex est chartaceus, saec. XVI: incipit *Χαλάσω τὴν ἰερὰν ἄγκυραν*: v. Apost. XVIII, 40: desinit: *ὁπίων πιστότεροι ὀφθαλμοί: ἐπὶ τῶν τὰ κρείττω τοῖς μείσοι παραβαλλομένων*: v. Ap. XVIII, 71. Sunt proverbialia ex Apostolio excerpta: hinc non necessarium visum, quod primum apud me constitueram [cf. infr. p. 365], ut integra haec proverbialia ederem: memorabiles scripturas notis criticis Apostolio adiectis inserui.

§.15. Codices RENOGr omnes ex libro ad G. Zacchium dato ductos esse et tituli [cf. infr. p. 233] ostendunt et summus in vitiis consensus: ut in Parisino D, sic etiam in his libris

specimina supinae ignorantiae cum mentis quadam hebetudine coniunctae permulta in quavis fere pagina congesta et quasi coacervata sunt. Ceterum non pauca ex eis quae in D leguntur, in his codicibus desiderantur omnibus, ut N plerumque Aeliani ac Palaephati locos omisit, quod, quum nulla inde utilitas redundare videretur, raro expressis verbis indicavi: alia vero insunt, quibus D caret: haec in Mantissam Proverbiorum, de qua infra dicitur, delata sunt. Est autem his libris et inprimis DER persimilis atque cognatus

§. 16. Codex Pantini sive Bruxellensis: v. de eo; Heinsius et Pantinus infr. p. xvii sq.; nunc in bibliotheca regia Bruxellensi asservatur. Quamquam codicis vestigiis in editione sua Pantinum non anxie inhaesisse, sed ab eis saepe non monito lectore recessisse probe intellexi, tamen editio illa mihi codicis instar esse debebat: non enim contigit mihi esse tam felici ut invenirem, qui codicis excutiendi laborem molestissimum exantlare vellet.

§. 17. [H] Editio princeps est Hervagiana, a. MDXXXVIII Basileae impressa. Usum criticum habet nullum.

§. 18. [Z] Secuta est P. Pantini editio, a D. Heinsio et A. Schotto correctataque aucta: v. infr. p. xviii. Bis edita est: prior hoc titulo decorata:

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Michaelis Apostolii Paroemiae: Nunc demum, post Epitomen Basiliensem, integrae, cum Petri Pantini versione, eiusque et Doctorum notis, in lucem editae. 4. Lugd. Batav. CIJICXIX.

Altera, quae in textu verborum a priore non recedit, sub hoc titulo prodiit:

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Centuriae XXI. Proverbiorum ex optimis auctoribus Graecis collectae a Michaelae Apostolio Byzantino. Cum V. C. Petri Pantini, Tiletani, versione et notis ipsius ac aliorum doctorum, quibus adagia illustrantur et suis auctoribus assignantur. Cum indicibus locupletibus. Item Patriarchae Gregorii Cyprii proverbialia. 4. Lugd. Batav. CIJICLIII.

§. 19. Haec de Apostolio dicenda erant: transeo ad Arsenium. Apostolius quum proverbiorum collectionem com-

poneret, simul sententias et apophthegmata virorum clarorum eo consilio congegit, ut edita farragine ista inopiam suam ac paupertatem sublevaret. Morte autem abreptus omnia quae corraserat in Arsenii filii manus pervenerunt, qui quo modo patris collectaneis usus sit in praefatione Ioniae — hoc enim nomine opus ornavit — praemissa his verbis declarat :

Ὁ μὲν ἐμὸς πατήρ, παναγιώτατε καὶ μακαριώτατε δέ-
 οποτα, πάλαι ποτὲ διατρίβων ἐν Ῥώμῃ Γάσπαρι τῷ αἰδε-
 σιμιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου συναγωγὴν παροιμιῶν
 συνθεῖται ὑπέσχετο. Ἀρξάμενος δὲ τῶν παροιμιῶν, συν-
 υπερινήσθη καὶ γνωμῶν ἀποφθεγμάτων τε καὶ ὑποθηκῶν
 ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν· ταυτὶ γὰρ δήπουθεν
 ἀλλήλων εἰσὶν ἀδελφά· ὅθεν καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐνδον, καὶ πρὸς
 ἔξωθεν ἔστιν εὐρεῖν παροιμιασταῖς οὐκ ὀλίγας καὶ γνώμας
 καὶ ὑποθήκας καὶ ἀποφθέγματα. Ταῖς μὲν οὖν παροιμίαις
 τέλος ἐπιθεῖς, ᾧ καὶ ὑπεσχέθη, ἐξέδοτο· τὰ λοιπὰ δὲ κατα-
 λιπὼν ἐτέραις φροντίσιν ἀσχοληθεῖς καὶ νόσῳ ἀνηκέστῳ
 περιπεσοὺν συμπεφυρμένα καὶ ἄτακτα, καὶ ἴν' εἶπω κατ'
 Ἀναξαγόραν πᾶνθ' ὁμοῦ χρήματα, νοῦ τινος δεόμενα, ἐξ
 ἀταξίας εἰς τάξιν παραγαγεῖν, τὸν βίον μετέλλαξεν Ἀριστά-
 γορ' ἀφείς ὑποθήσασθαι οὐκ ἐξήραμένον, ἀλλ' ἀρῆραφον τὸ ὑπό-
 δημα. ἐγὼ δὲ ταῦτα διαδεξάμενος καὶ τοῖς πατρικοῖς ἰδρῶσι
 συγκαταμίξας τοὺς ἐμαντοῦ, τέλος σὺν θεῷ τῷ ἔργῳ ἐπέθηκα,
 ἐξ ἀταξίας εἰς τάξιν παραγαγὼν καὶ πρὸς τοῖς ἐκείνου πάμ-
 πολλα, οὐχ ὅτι τῶν ἔξω, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσω σοφῶν ξυναγγω-
 χῶς καὶ ταῖς παροιμίαις ξυντεταχῶς, ἅπερ εἶπερ τῶν ἐκείνου
 παρευρημένων ἀρχαιότερα λέγοιμι ἢ εἶναι καὶ ὠραιότερα,
 θαρρόων ἢ εἶποιμι τάληθές. τούτου δέ μοι γέγονεν αἴτιος ὁ λο-
 γιώτατος ἀνὴρ, Ἰωάννης ὁ Λάσκαρις, ὁ τοῦ γένους τῶν Ἑλλή-
 νων ἐπιστημιότατος κτλ. Codicem huius operis ab ipso Arsenio
 exaratum Parisina bibliotheca possidet: est chartaceus, n. 3058,
 formae maximae: signavi litera A: contulit Duchnerus. Opus,
 quod ego, quo commodius citari posset, in centurias di-
 visi, Arsenius archiepiscopus secundum literarum ordi-
 nem ita disposuit, ut quae intra unam literam cogenda
 putaret, in quatuor capita disponderet, quorum primum pro-
 verbia, alterum sententias e Stobaei Florilegio et SS. Patri-
 bus collectas, tertium clarorum virorum apophthegmata, quar-

tum historias complecteretur. Ex his ego hoc volumine proverbia edidi; reliquis spero fore ut in tertio huius corporis tomo locus exploretur. Omnia vero quae pater in proverbiorum collectionem receperat, Arsenius Violario suo ita inseruit, ut ne verbum quidem mutaret: unde explicandum, quod in apparatu meo critico rarissime codicis A scripturae comparent. Ceterum quae Arsenius attulit a patre praetermissa, ea minoribus literis Apostolii verbis subieci: nihil in eis mutavi, ratus, quum in scriptoris archetypo versarer, a mutationibus esse abstinendum.

In notis criticis quam potui diligentissime emendatam lectionem annotavi et operam dedi, ut illa literarum diductarum ope se oculis lectorum sponte quasi insinuaret. In annotationibus vero paucis ea afferre studui, quae ad proverbiorum explicationem necessaria essent: in quibus scribendis quantum laboris et molestiae ferendum fuerit, intelligentes lectores ipsi facile videbunt. In tota hac operis parte quantopere duobus libris adiutus sim, reticere non possum: dico exemplum primi huius corporis tomi a Schneidewino, collega et amico optimo, suppeditatum, cui Emperius, amicus desideratissimus, emendationes adscripserat: et editionem Apostolii Pantinianam, a Petersenio, doctissimo Bibliothecae Hamburgensis praefecto, perhumaniter ad me missam, in cuius marginem Steinhelius, civis Hamburgensis, circa finem saeculi decimi octavi annotationes coniecerat doctrinae copia insignes.

§.20. Ultimum locum occupat Mantissa Proverbiorum, in quam sententias a manu recentiore in codd. DA marginem coniectas comportavi, quibus addidi, quae in ENRWZ inveni a D omissa. Recentiorem A manum Aa signavi.

Superest ut siglorum quibus in annotatione critica usus sum brevem explicationem lectorum in gratiam adiiciam. Significatur igitur litera

A — codex Arsenii Parisinus no. 3058: v. Praef.

T. II. §. 49.

Aa — manus codicis Parisini n. 3058 secunda: v. pr. §. 20.

Ab — scriptoris locus in cod. A secundum positus.

Ac — scriptoris locus in cod. A tertio positus.

As — Aelianus.

- a — codex Laurentianus Arsenii: v. Walzium ad Arsen. pr. p. IV.
 B — codex Bodleianus: v. T. I praef. p. XXXI.
 C — codex Coislinianus: v. T. I praef. p. XXXII.
 D — codex Apostolii Parisinus no. 3059: v. T. II praef. §. 8.
 Ds — Diogenianus primo tomo editus.
 DV — Diogenianus volumine secundo e codice Vindobonensi editus.
 d — codex Diogeniani Vindobonensis: v. T. II pr. §. 1.
 E — c. Apostolii Parisinus no. 3060: v. T. II pr. §. 9.
 F — codex Vaticanus Gregorii Cyprii: v. T. II praef. §. 4.
 G — codex Venetus fragmenti Marciani: v. T. II praef. §. 14.
 g — codex Grabbianus Diogeniani: v. T. I praef. p. XXX.
 H — editio Apostolii Hervagiana.
 K — codex Vaticanus Kramereri: v. T. I praef. p. XXXIII.
 L — Gregorii Cyprii codex Leidensis: v. T. II praef. §. 2.
 M — Gregorii Cyprii codex Mosquensis: v. T. II praef. §. 3.
 m — Arsenii codex Moscoviensis apud Walzium: v. Walzii praef. Arsen. p. IV.
 N — Apostolii codex Parisinus no. 3072: v. T. II praef. §. 10.
 O — Apostolii codex Lobcovicianus: v. T. II praef. §. 13.
 P — Gregorius Cyprius a Pantino primum editus: v. T. I praef. p. XXXVI.
 Ps — Palaephatus.
 p — c. Gregorii Cyprii Parisinus: v. T. II praef. §. 5.
 R — c. Apostolii Rhedigeranus I: v. T. II pr. §. 11.
 r — cod. Apostolii Rhedigeranus II: v. T. II pr. §. 12.
 S — codex Venetus Macarii: v. T. II praef. §. 6.
 u — manus secunda codicis D: v. T. II praef. §. 8.
 V — codex Vaticanus Schotti: v. T. I praef. p. XXXIII.
 W — Arsenii editio a Walzio curata.
 Ws — Palaephatus a Westermanno editus.
 Z — editio Apostolii Pantiniana.
 Scribebam Gottingae mense Novembr. a. MDCCCL.

PAROEMIOGRAPHI

GRAECI.

DIOGENIANUS.

GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS.

AESOPUS. APOSTOLIUS ET ARSENIUS.

MANTISSA PROVERBIORUM.

EDIDIT

DR ERNESTUS LUDOV. A LEUTSCH

PROFESSOR GOTTINGENSIS.

GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETERICHIANA

MDCCCLI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY

DEPARTMENT

PHILOSOPHY
DEPARTMENT
UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS

PHILOSOPHY

PHILOSOPHY

UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILLINOIS

D. HEINSII EPISTOLA APOSTOLIO PAN-
TINIANO PRAEMISSA.

AMPLISSIMO ET CLARISSIMO VIRO
IANO RUTGERSIO
CONSILIARIO REGIO,
FRATRI CARISSIMO,
DANIEL HEINSIUS S. D.

Esse sapientiam aliquam multo et Platone et Aristotele antiquiorem sed vulgarem magis, testantur tum alia tum philosophorum antiquorum *ἀδόμυνα*, quae a Laertio vocantur: testantur paroemiae quas vocant, quae nihil sunt aliud, quam sapientiae quae libris non comprehenditur et quasi per manus instar suppellectilis ad vitam expeditae traditur, reliquiae contractiores, quas nec foeminae ignorant neque imperiti, et parentibus *ὡς πατροπαράδοτον σοφίαν* debent liberi. Et haec et ipsa cum de iis agit, Aristotelis confessio est. Nam et quaedam sunt de rebus naturalibus: et nonnullae, morales: neque paucae, historicae, quae cum omnes temporis antiqui observatione aut praeceptis instruant, Grammaticis nihilominus, quod morosum esse genus hominum ac putidum non nescis, crucem figunt, quia quamquam usus patet omnibus ad vitam, origo tamen et occasio ab iis quaeritur in singulis ad ostentationem. Idque ab iis qui libenter eruditionem venditant, cum de reliquis securi esse soleant. Atque eo, in hoc genere potissimum, Graecorum profecit ambitio. Caeterum, praeter antiquos illos magni nominis auctores, qui in colligendis atque interpretandis veterum paroemiis, non inanem plane posuerunt operam, et nostratam Desiderium Erasmus fuit et Michael Apostolius: vir doctissimus et inter Graecos illos, qui post funditus ever- sas res et literas Graecorum, Romam denuo Athenas invexerunt. Scripti huius utilissimi, vitiosum plane ac contractum ante annos plurimos compendium habemus. Ipsum autem inter reliqua *κειμήλια* diu admodum Vir Reverendus et amicus olim noster, Petrus Pantinus servavit. Quem Bruxellis olim cum viderem, ut interpretationem ei daret, ipsum autem beneficio hoc ornatum, *ὄλον καὶ ὀλόκληρον* in lucem ederet, serio hortatus sum. Quod ab illo coeptum est feliciter, felicissime is absolvit, cui

infinita, inter alia autem, et Paroemiographos Graecorum omnes, pridem eruditi debent. Is Andreas Schottus est: Vir humanitate tanta, ut cum publica utilitate sit doctissimus neque quicquam ulli homini inuideat, quia nemine inferior est iis quibus invidere solent homines. Est enim invidere, alium superiorem se fateri, ideoque male illi velle. Idem notas maxima ex parte auxit, neque contemnenda addidit. Ipsum autem, infinitis locis vitiosum, infinitis pessime descriptum, ut et versionem nondum ab auctore perpolitam, recenseri atque emendari a nobis voluit. ea lege, ut hoc totum cum auctore tibi cederet. Quid praestiterim, nec ille nescit et tu praesens saepius vidisti. omnium autem optime typographi noverunt. Unum dicam, paene emendandi taedium, utilitatis studium vicisse. Nam et singuli auctores, e quibus sua desumpsit ille, percurrendi, omnes qui Paroemias scripserunt, evolvendi, atque ex omnibus, unus qui dein, sed attente et ex tempore, restituendus fuit. Nullum enim tempus nisi inter operas dabatur. Caeterum hoc opus, ut iam dixi, tibi ut inscriberem, idem ille suasit, cuius de humanitate plurima iam dixi. Quam tu toties agnosces, quoties in manus hunc auctorem sumes. Mea exspectabis, cum ad sapientiae ac literarum elegantiam rediero. Nunc enim longe alia nos tenent. Et ut verum dicam, ex quo noctes etiam partiri coepi, multum de industria remisit. Quae ingentem dicam tibi scribet. Quamvis enim valde mei studiosa sit, ut nosti; tamen, ut est sexus iste, omnium et popularium et tribulium meorum facile me pigerimum esse patitur. Vale, mortalium suavissime ac amicissime. Anno CICIJCXIX, XII Febr. Inter occupationes publicas, et quidem molestissimas, quaeque nihil cum his studiis commune habent.

CANDIDO LECTORI

PETR. PANTINUS TILETANUS.

Ut Themistoclem Miltiadis trophaeis excitatum somnum vix capere potuisse Tullius atque Plutarchus referunt; ita me aliorum in argumento, quod pro virili illustrarem, deligendo exemplum esse libenter secutum nisi profitear, ingratus haberi: si vero inficiar, mendacii argui merito queam. SCHOTTUM nostrum (cuius me lateri haesisse peregrinationisque ac studiorum fuisse socium, non iniuria mihi gaudeo) Proverbia e Graecorum fontibus, editis nuper Zenobio, Diogeniano, itemque Suidae atque Hesychii collectaneis Graecae, Plantinianis ornasse typis cum animadvertissem; essetque penes me MICHAEL APOSTOLIUS Byzantius, qui post Graecos illos in Ionia, hoc est Violario suo, (ut opus suum inscribendum duxit) non Sententias modo et Apophthegmata antiquorum Graecae, sed et Paroemias collegisset, optimum factum existimavi si et illum a me descriptum et Latina donatum civitate, Schotti exemplo, foras darem, ac publici iuris facerem: quod esset multo locupletior duploque amplior, quam olim Basileae quasi ἐν ἐπιτομῇ evulgasset Hervagius: codice, ut coniiicio, auctoris manu, vel certe eo inspectante eleganter conscripto: cum frustra etiam exspectaremus hactenus maiorem

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In textu:

- Diog. III, 8 scribe *κρεῶν*;
 Macar. III, 23 — *δειλοῦ*
 Macar. IV, 11 — *νέων*
 Macar. V, 49 — *ὄρνιθων*
 Ap. III, 17 vs. 31 corrige *Μελαναιγίδος*
 — IV, 12^a vs. 20 — *αστέρας*
 — VI, 1 scribe *πολλῶν*
 — VII, 94^a corrige *τίκτουςα*
 — VIII, 94 — *Κῶρας*
 — X, 76^a — *μίνιστ'*
 — XI, 98^a — *νέων*
 — XIII, 46 — *οὐκέτ' ἐμὸν τὸ*
 — XIV, p. 610 vs. 1 scribe 17
 — XVIII, 6^a corrige *ἀἷρ*
 — XVIII, p. 736 vs. 14 scribe 59^h
 MP III, 47 corrige *χρῶ*.

In notis criticis:

- DV I, 4 vs. 3 adde post v. Diogenianus: »fortasse n. *Λήμων* excidit: « v. nott. critt. ad DV II, 82.
 Greg. Cypr. Leid. III, 41 vs. 8 dele vv.: « v. nott. critt. ad Fr. Marc. I 77^a et eorum in locum pone: « v. Apost. XVIII 51 et 70^a.
 Greg. Cypr. Mosq. IV, 20 adde: 16. excidit proverbium *Λιθονίπρος τὴν σπάρτην ἄγειν*, de quo v. MP III, 15.
 Apost. III, 60^c vs. 6 scribe: v. Apost. XVIII 63^c.
 — III, 83 scribe: 10. *Ἰόκαστος* Z: haec enim germana scriptura est, ut patet ex Tzetz. ad Lycophr. T. I, p. 341 Muell.
 — V, 12 scribe: 10. *ποιούντων*] AE addunt: *ἐκ τοῦ* —.
 — V, 40^a adde: 8. *οὐρανομήκης*] ortum hoc monstrum videtur ex proverbio *γῆ οὐρανὸν συναπτειν*, de quo v. DV II, 14. App. Proverb. I, 74.
 — V, 41^c scribe: 13. *Δισσοκρίτου* Z.
 — VI, 32^a scribe: 22. *κ' ἀμμιξας δοίη*.
 — VIII, 34^b adde: 11. *τὸ μὲν κτλ.*] Bevingius in libello quem inscripsit: *Remarques critiques sur l'Anthologie de Stobée*, p. 13 e codice Bruxellensi scribit: *τὸ μὲν γὰρ ἅπαξ λιπήσει, τὸ δὲ αἰε;* codicis Parisini lectionem notavit Boissonadus Anecd. T. III, 470.
 — VIII, 49: scribe: 6. *Λύου δεκάς*.
 — VIII, 51: — : 9. *δαυεῖζεις*.
 — VIII, 89^k p. 457 nott. critt. vs. 1 corrige: «desumptos».
 — XII, 20: lectionem emendatam v. in annott. ad MP II 32
 — XIV, 44: *πολυμαθειή* recte sese habere, apparet ex iis, quae Bergkiius in ind. lectt. hibern. acad. Marburg. a. 1850° p. III de hoc Anaxarchi loco disputavit.

In annotationibus:

- DV I, 88 vs. 15 scribe: Apost. XVI, 31.
 — II, 14 vs. 1 pro: Arsen. XIV 80° scribe Ap V 40^a.
 — III, 90 et sqq. dele passim citatos Fragmenti Marciani locos: quae ex fragmento isto mihi afferenda erant, ea in notas Apostolio subiectas transuli. Idem valet de annott. ad Greg. Cypr. L III, 30 sqq. GCM V, 16 sqq.
 Greg. Cypr. L I, 8 vs. 2 dele vv. Mant. Provv. s. *τό τ' Ἀμυθειας* et scribe Ap XVI 97.

- Greg. Cypr. L II 58, p. 78 vs. 2 corrige: manaverunt.
 — L II 79 vs. 5 verbis: »Anh. Palat. XIX « substitute: Anth. Palat.
 Append.
 Greg. Cypr. M I, 28 vs. 22 ante vv. Diogenes Cynicus excidit: add.
 — M III, 89 vs. 3 corrige: Diog. V, 73.
 — M IV, 77 vs. 10 corrige: Append. Proverb. II, 70.
 Macar. I, 32 scribe: Ap XVI 59.
 — III, 86 annotationem dele: scribendum erat: »Meliorem explicationem suppeditat Xenoph: Cyrop. II, 3, 8: τὸ γὰρ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι πᾶσιν ἐν κοινῷ κέεται: quocum componas Tacitum Histor. IV, 74: cetera in communi sita sunt: i. e. vobis et nobis aequae patent: add. Tac. Ann. XIII, 27. Alia indicant Schwartzius ad Plin. Panegy. c. 88. Ruhnkenius ad Terent. Phorm. prol. 16. Wyttenbachius ad Iulian. Or. p. 172.
 — III, 99, vs. 3: scribe: Ap XVI 59
 — V, 12, vs. 11: corrige: Theophanes Contin. I.
 — VI, 2 scribe: Diogen. VI, 62.
 — VI, 18 — : Mant. Provv. s. οὐχ ὁ βωμικός.
 — VIII, 9, vs. 10 scribe: Plut. 1126.
 — VIII, 71 c. fin. corrige: Schneidewini Philol. V, 3.
 Apost. I, 10 adde: »Verba ἀγαθοῦ δαίμονος vasis inscripta reperiuntur: v. V. D. in: Hall. Lit. Ztg. 1834, Intelligenz-Blatt Nr. 56, p. 462.
 — II, 84^c vs. 2 scribe: Macar. VI, 45.
 — III, 3 vs. 2 — : DV I, 51.
 — VII, 69 vs. 2 — : Ἐπειοῦ.
 — VIII, 3 adde locum e Liban. Orat. X T. I, p. 366 A Mor., T. IV, p. 203 R.:
 τί γὰρ δεῖ πράγματα ἔχειν μαχόμενον πολλάν τις ἑτερογενάτω [sc. ἴπρω] καὶ κυφαγωγούντι καὶ ἀποσιόμενον τὸν δεσπότην.
 — VIII, 34^b adde: similes sententiae exstant in MP II, 78. 93: add. infr.
 IX, 58, quod ductum est ex Hesiod. Ἔργ. καὶ Ἡμ. 352: μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν, quocum componi licet Menand. Monost. 6 Mein.: ἅπαν τὸ κέρδος ἄδικον ὃν φέρει βλάβην: Publ. Syr. Sent. 174: *damnum appellandum est cum fama mala lucrum.*
 — VIII, 41: eadem sententia refertur e Georgidae Anthologia in A. Maii Spicil. Rom. T. VI, p. 615.
 — VIII, 83_g: est versus Astrampsychi: v. Millerus in libro: *Catalogue des Manuscrits Grecs de la bibliothèque de l'Escorial*, p. 170.
 — XII, 52^a scribe: Plut. Q. Sympos. IV, 6, 2, p. 671 F.
 — XII, 99^a c. fin. corrige: Nevio.
 — XIV, 30 vs. 3 scribe: Greg. Cypr. L II, 79.
 — XIV, 71: add. MP II, 11.
 — XVIII, 56^a adde: Quamquam E Εὐριπίδου addit, rectius tamen proverbium ex Soph. Oed. Tyrann. 1403 derivabitur:
 ὃ γάμοι, γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυντεῦσαντες πάλιν
 ἀντίτε ταυτὸν σπέρμα πάλιν.
 ad quem locum Brunckius haec adscripsit: »hunc locum citat Longinus de sublim. 23 isto exemplo observationem illustrans, ὅτι ἐσθ' ὅπου προσπίπτει τὰ πληθυντικὰ μεγαλοῦρημονότερα, καὶ αὐτῷ δοξομοποιῦντα τῷ ἔχλῳ τοῦ ἀριθμοῦ.«
 Non typhothetarum sed calami errore factum est, ut in annotatione Diogeniano et Gregorio Cyprio subjecta Apostolii proverbium inde a l. K falsis numeris indicarentur. Quod damnum ut resarcirem operam dedi in indice proverbiorum: qua de re monitum est p. 790.

In Indice.

P. 822 add.: πῆλινος ἀνδρούς ἐστηκας p. 787.

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ
 ΚΑΙ
ΣΥΝΘΗΚΗ,
 ΟΥΚ ΑΝΕΥ ΓΕ ΤΟΥ ΚΑΙ ὍΘΕΝ ΑΙ ΠΛΕΙΟΤΣ
 ΕΣΗΚΑΣΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ.
 ΤΩ ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΑΝΑΡΙ
 ΚΥΡΙΩ ΛΑΥΡΩ ΤΩ ΚΥΡΙΝΩ:

§.1. Ἡ μὲν ὑπέστην ἐν Κρήτῃ σοι, τὴν τῶν παροιμιῶν συναγωγὴν καὶ συνθήκην, οὐκ ἄνευ γε τοῦ καὶ ὅθεν αἱ πλείους ἐσῆκασι τὰς ἀρχάς, ταῦτά μοι διανυσθέντα ἰδοῦ σοι πέμπεται, ἄνερ ἐνδοξότατε καὶ σοφώτατε. εἰ δὲ βραδύτερον ἢ ἐβούλον, οὐχ ἡμῶν γε τουτί, ἀλλὰ τῆς τύχης δὴ 5 ποῦ καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτι γε δὴ καὶ ἡμῶν ἀκόντων ἅπαν

Titulum exhibui ad fidem codicis D. Ἐποστολίου Βυζαντίου Ν, Ἐποστολίου τοῦ βυζαντίου (sic) Η, τοῦ Βυζ.] τοῦ R om. τῶ — Κυρίω] τῶ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου κυρίῳ Γάσπαρι NH: eadem habet R, nisi quod κυρίῳ excidit. Singularem modo E: Ἐπο-

στολι ἀλφα. * ἰωνίᾳ συνθήκῃ: his supposita est pictura ex genere earum, quae ab Arabum gente nomen acceperunt: tum sequuntur: Μιχαήλου Ἐποστόλου τοῦ Βυζαντίου συναγωγὴ παροιμιῶν, ἢ ἰωνία. τῶ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου Γάσπαρι. μιχαήλου τοῦ ἀποστόλου. συναγῆς παροιμιῶν ἑλληνικῶν γ. Μιχαὴλ Ἀποστόλιος Βυζάντιος. Τῶ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου Κυρίῳ Γάσπαρι. Z.

Praefationem r om. 1. ἐν Κρήτῃ] ἐν Ῥώμῃ NRZH. 3. μοι ἐν Κρήτῃ N, μοι ἐν Κρήτῃ RH, μὲν ἐν Κρήτῃ Z. 4. αἰδεσιμώτατε καὶ σοφῆ N, αἰδεσιμώτατε καὶ σοφώτατε RZ, αἰδέσιμε καὶ σοφῆ H. 6. οὔτω γε R. ἅπαντα συμπεριλαβεῖται δοκεῖ OZ.

περαίνεται, ἢ δοκεῖ. ἄλλως τε κρείττον ἂν εἶη, βραδύνα-
 ντας τὸ βουλόμενον κατορθῶσαι ἄξιόν τινος λόγου, ἢ ταχύ-
 ναντας οὐδενός· τὸ μὲν γὰρ οὐ τίμον· τὸ δὲ οὐκ ἄτιμον.
 ἔχεις τοίνυν λαβὼν τὸ ὑπεσχημένον σοι, καὶ μοι πέρασ εἶ-
 ληψε λαβὼν τὸ ἐπίταγμα· εἰ μὲν κατ' ἀρέσκειαν καὶ βου- 5
 λησιν ὑμετέραν, θεῶ καὶ σοὶ χάρις· εἰ δ' οὐ, κοινωρεῖν σε
 δίκαιόν μοι τοῦ πάθους· κοινὰ γὰρ εἶναι τοῖς σοφοῖς τὰ
 §.2. τῶν φίλων πεπαρομιάσται. 2. Ἴνα δὲ μή τις ἡμῶν τῶν
 ἐταίρων ἐπιλάβοιτο, ὡς μή, συναγωγὴν παροιμιῶν ποιου-
 μένων, τὴν παροιμίαν ὀριζομένων, ἢ δὴ καὶ ὁ σοφὸς Κι- 10
 κέρων ἐπελάβειτο Παναητίου, συγγεγραφότος μὲν περὶ τοῦ
 καθήκοντος, τί δὲ ὃν ἔστιν οὐδαμοῦ εἰπόντος αὐτῷ τοῦ
 συγγράμματος, ὀριστέον ἂν εἶη τὴν παροιμίαν, ἢ λαβόν-
 §.3. τες ἄνωθεν ἔχομεν. 3. Παροιμία μὲν οὖν ἔστι λόγος
 ἐπικαλύπτων τὸ σαφὲς ἀσαφεία· ἢ δι' αἰσθητῶν πραγμά- 15
 των σημαίνων πράγματα νοητά· ἢ ἐπικεκρυμμένως τὴν ἀλή-
 §.4. θειαν ἐπεμφαίνων. 4. Καὶ ἔτι τόνδε τὸν τρόπον· παροι-
 μία ἔστι διήγημα παροδικόν, ἢ ῥῆμα τετριμμένον ἐν τῇ

1. βραδύνανα NLH, βραδύνας R. 2. βουλευόμενον R. ταχύ-
 ναντα NOH. 4. ἔχεις N. λαβὼν R. τὰ ὑπεσχημένα Z. 5. λαβῶν
 OH. μὲν δὴ RZ. 7. τὰ τῶν φίλων τοῖς σοφοῖς NOZ. 8. πεπαροι-
 μιάσται] hic praefatio finit in ONH. ἵνα κτλ. Arsenius in praefatio-
 nem suam recepit. ἵνα δὲ — ὡς] Ἡμῖν δ' ἵνα μή τις ἡμῶν ἐπιλά-
 βοιτο, ὡς A. ἡμῶν RZ om. 9. ἐταίρων ἡμῶν R, ἐταίρων ἡμῶν Z.
 οἷς μὲν Z. 10. δὲ μή ὀριζομένων Z. 11. Παναητίου, Ῥωμαῖος Ἑλλη-
 τος ZA. 12. αὐτοῦ Z. 13. τὴν RZ om. ἢ] ὡς Z. 14. ἔχομεν Z.
 μὲν οὖν] τοίνυν Z. 15. καὶ ἀσαφεία R. 16. ἐπικεκρυμμένην Z.

§. 2. Arsen. p. 5 Walz. Κικέρων] Cic. de Offic. I, 2, 7: placet igitur, quoniam omnis disputatio de officio futura est, ante definire, quid sit officium: quod a Panaetio praetermissum esse miror: omnis enim, quae ratione suscipitur, de aliqua re institutio debet a definitione proficisci, ut intelligatur, quid sit id, de quo disputetur: hanc reprehensionem diluere studet Lydenius de Panaet. disput. p. 102.

§. 3. Cyrillus Alex. adv. Evang. Ioann. XI, 25, I. XI, 937 D: παροιμίαν εἶναι φησι τὸν ἄνυδρόν τι καὶ οὐ λίαν ἔμφρατῆ λόγον, ἱστοκασμένον δὲ πὼς ἀσαφείας οὕτω λεπταίς, ὡς μή λίαν ἔτοιμῶς συνίεναι δυνάσθαι τοῖς ἀκροωμένοις.

§. 4. Basil. Caesar. Homil. XII in princ. Proverbh. p. 136 Garn.: τὸ τῶν παροιμιῶν ὄνομα ἐπὶ τῶν δημωδεσιτέρων λόγων παρὰ τοῖς ἔξωθεν τέτακται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς λαλουμένων, ὡς καὶ πολλὰ. Οἶμος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἢ ὁδὸς ὀνομάζεται. [v. infr. §. 7.] ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρίζονται ῥῆμα πρὸς ὁδὸν τετριμμένον ἐν τῇ χρήσει τῶν πολλῶν καὶ ἀπὸ ὀλίγων ἐπὶ πλείονα ὁμοία μεταληθῆναι δυνάμενον [v. Athanasius §. 9 allatus]. ἀπαρὰ δὲ ἡμῶν· παροιμία ἔστι λόγος ἀφίλιμος μετ' ἐπικρίτως μετρίως ἐκδοκίμος, πολὺ μὲν τὸ αὐτόθεν χρήσιμον περιέχων, πολλὴν δὲ καὶ ἐν τῷ βάθει τὴν διάνοιαν συγκαλύπτων. Λόγος — ζώτων] Hesych. s. παροιμία:

ADAGIORUM APOSTOLII editionem a Rob. Constantino Lexicographo in Tigurina bibliotheca pridem promissam. Non contentus itaque Graece velut ex pelago hausisse, Latine etiam reddere placuit, quo ad plures, Graece etiam imperitos, manaret utilitas: Notas etiam in rem praesentem adiciendas curavimus, partim ut interpretationis nostrae rationem in dignis vindice nodis exponerem: partim ut usum Proverbii cuiusque, auctoresque qui usurparint, digito veluti demonstrarem: originem denique cuiusque a capite arcesserem: adiutus non parum, fatebor enim, SCHOTTI eiusdem recens tunc editis ad Paroemiographos illos veteres Graecos Notis, doctis Iupiter et laboriosis. Adhibui, ut debui, suis etiam locis, quas Graece longe doctiss. David Hoeschelius Augusta Vindelicorum ad nos, dum viveret, miserat Observationes in Graecas παροιμίας: ratus, quod res est, ingenui esse hominis, per quem profeceris, libenter agnoscere, neque alienum quid arrogare velle. Quid praestiterim aut certe voluerim, aequus rerum arbiter existimabit, et, quo haec saeculi abundat felicitas, numerosus eruditorum grex iudicabit. Equidem APOSTOLIUM, etsi antiquum non esse scirem, insuper habendum non iudicavi, quod e Paroemiographis antiquis, Suida¹⁾ potissimum, pleraque hauserit. Qua vero aetate vixerit maiorum memoria sic habeto: Bessarionis²⁾ enim

1) Quamquam Suida Apostolium usum esse, primo aspectu extra dubitationem videtur positum, tamen cum alia tum proverbialia saepe licenter e Suidae verbis concinnata [e. g. Ap. III, I XI, 75 XII, 27. 98 XIV, 10 18 19 21] me adducunt ut statuam librum Apostolio ad manum fuisse qualem describit Millerus in libro: *Catalogue des Manuscrits Grecs de la Bibliothèque de l'Escurial*, p. 73: „*Collection de proverbes portant ce titre: Συναγωγή τῶν Ταύθαιων καὶ Αἰδύμων καὶ τῶν παρὰ Σοῦδα (sic) καὶ ἄλλοις διαφόροις παροιμιῶν συντεθεισῶν κατὰ στοιχεῖον.*— *Le premier article est Ἀβασάνιστος ἢ ἀγύμναστος, ἀδοκίμαστος: ἔρρηται δὲ κτλ. Voyez Suidas, qui contient le même article.*— *Ce manuscrit est très-correct et très-bien écrit. Il a été brûlé en partie dans l'incendie de 1671, mais le texte n'a pas été atteint.*” Haec Millerus, V. Cl.: alios id genus libros recenset Pafinus Catal. libr. mss. Bibl. Taurin. p. 382. 383. 385. Sed fuerit Suidas ad manus: quod verissime dixit A. M a i n s in Scriptor. Veter. Nov. Collect. T. II, Add. ad p. 560 s. Dion. Cass. Hist. T. IX, p. 247 Sturz. de Arsenio, id pertinet etiam ad Apostolium: „*Quidquid Arsenius in sua ad Leonem X praefatione dicat, ego quidem magnopere suspicor quam edidit Anthologiam non tam ipsum Marte proprio ex variis libris decerpisse, quam ex aliquo codice edidisse. Abundant enim in mss. bibliothecis huiuscemodi florilegiorum mire inter se discrepantium codices.*” Praeterea inspexisse videtur Apostolius corruptissimum Aeliani codicem, de quo dixit Iacobsius ad Ael. N. An. T. I, praef. p. LXXV, Palaephatum, Plutarchi Apophthegmata, Diogenianum: Zenobio caruit. [Leutschius.]

2) De Bessarione v. librum Bandini elegantissimum: de vita et rebus gestis Bessarionis Cardinalis Nicaeni Commentarius. 4. Romae. 1777, in quo p. 69 etiam de Apostolio agitur. Ex eo transcribam haec: „Michael Apostolius Constantinopoli ortus Romam venit, graecorum rebus naufragium iam passus. A Bessarione benigne receptus aliquandiu apud eum mansit. Sed cum propter iniuriam Theodoro illatam Cardinali haud seque ac-

Card. Nicaeni et Constantinopolitani Patriarchae aequalem atque assecclam Romae constat fuisse, in globo doctorum Graecorum, qui capta pro dolor a Turcis Constantinopoli, in Italiam, ut in asylum, portum atque perfugium se recipientes, Graecas invexerunt litteras, et per Europam inde disseminarunt: nimirum

Graecia capta ferum victorem vicit, et artes
intulit agresti Latio —

Secuti Bessarionem sunt tanquam coryphaeum aevi sui doctorum, praestantem in Latina et Graeca linguis, tum in philosophia, praesertim Platonica, ac Theologiae scientia: (ut Florentino in Concilio generali sub Eugenio quarto Pont. Max. orationibus habitis, quae leguntur, ostendit:) secuti inquam eum Emanuel Chrysoloras, Demetrius Chalcondyles, Constantinus Lascares, grammatici: Philosophi vero Gemistus Pletho, in Platonicis Bessarionis praeceptor: Aristotelei vero Theod. Gaza, Ioann. Argyropyly; et Georgius Trapezuntius rhetor. brevi omnes Latine scribendo sic exercitati, ut et Gaza Romani sermonis pomeria in Animalium Aristotelis historia sic protulerit, ut quem illi comparem vix habeam, praeferam vero neminem. Horum aequalis et contubernalis MICHAEL APOSTOLIUS³⁾ fuit, cuius et alia philosophica⁴⁾ habemus opuscula, et Orationes⁵⁾ sunt panegyricae, una in Germanicis historiis⁶⁾ nuper edita; altera vero apud me ἀνέκδοτος funebris laudatio Bessarionis⁷⁾, ut et Panegyrica exstat Platinae⁸⁾: uterque Trapezunto oriundum et Plethonis auditorem Praesulem illum faciunt, ac Platonis potissimum sectatorem:

ceptus esset, nec ea, quae speraverat, consequi se posse intelligeret, in Cretam insulam traiecit, ibique officio ludimagistri et graecis libris exscribendis pauperrime vixit. Multa in bibliothecis existunt volumina Michaelis manu exarata et hac ut plurimum notata subscriptione: *Μιχαήλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πατρίδος περὶ σὺδῶν καὶ τήνδε βιβλίον μισθῶ ἐν Κρήτῃ ἱξίγραψε.* De lite ista inter Theodorum Gazam et Apostolium accurate exposuit Bruckerus Hist. Crit. Philosoph. T. IV, I, p. 74 sqq.: add. Boivinus in *Histoire de l'Acad. royale des inscript.* T. II, p. 778. III, p. 303. I. C. Hackius de Bessar. Comment. p. 74. 117. H. Ritterus Hist. Philos. T. IX, p. 220 sqq.

3) De Apostolio v. Chr. Fr. Boernerus de doctis hominibus Graecis litt. Gr. in Italia instaurat. p. 152 sqq.: add. Bernhardius Hist. L. Graec. I, p. 510 sqq.

4) Recenset haec opuscula Millerus in libro quem sup. n. 1 laudavi, p. 70. 379.

5) Exstat oratio Apostolii ad magistrum suum Argyropylym in bibliotheca Vindobonensi: v. Hoodius de Graecis ill. L. Gr. litt. hum. instaur. p. 195 Iebb.

6) Iannit a Marq. Frehero editos Germanicarum rerum scriptores: v. T. II, p. 33.

7) Vid. Hoodius l. c. p. 152: add. G. Gem. Plethonis et M. Apostolii orationes fanebres duae, in quibus de immortalitate animi exponitur. Ed. G. G. Fuelleborn. Lips. 1793.

8) De Barth. Platina s. Platinensi Barth. de Saechis v. librum Ghilini, *Teatro d'Humorini letterati.* T. I, p. 171: add. G. I. Voss. Hist. Lat. II, p. 588. Bandinus l. c. p. 22. 101. — Oratio, cuius Pantinus meminit, exstat in hoc libro: Platinae dialogus de falso et vero bono. Dialogus contra amores. Prohemium et dialogus de vera nobilitate. Dialogi de optimo cive. Panegyricus in laudem Bessarionis. Oratio de pace Italiae confirmanda et bello Turcis indicendo. Diversorum panegyrici in parentalia B. Platinae. Venet. 1504. [*Leutschius.*]

ut Gaza et Argyropulus, ac Trapezuntius Peripateticae sectae fuere studiosi. Quare sub Nicolao Quinto Romam Bessarion haec cinctus Graecorum doctorum corona venit, et ab Eugenio quarto Cardinalis creatus, obitus pro ecclesia aliquot legationibus, studio librisque editis clarus, vita tandem decessit Sixto quarto sedente, anno, opinor, MCCCCLXXII. capta iam Constantinopoli anno MCCCCLII. in ipsis Pentecostes feriis: conditusque iacet, elogio ornatus Graeco, Romae in aede sacra XII Apostolorum. Huic vero Michaeli Apostolio, ut etiamnum recenti, non satis aequus extitit Erasmus⁹⁾: forte quod livor nondum decessisset, aut ob similis argumenti aemulationem, ὡς περαμὲν περαμὲν κοτῆει, qui copia, dum Chiliadas adornat, vincere facile posset, meliusque Graecos Paroemiographos Graece prius edidisset. Michael Angeli Politiani aequalis etiam fuit, a quo etiam nominari alibi, nisi is Michael Verinus est, creditur: ut Desiderius in adagio meminit: Morsus aspidis. Rursus in proverbio: Pardi mortem adsimulat. Item: Lutum nisi tundatur, non fit urceus: e vulgi faece haustum ait, ab homine non perinde eleganti atque palato, ut a domestica illi familiaritate noto accepisset. Verum enimvero integrum hunc Apostolium ab Erasmo visum, sed Epitomen duntaxat Hervagianam, ut credam nondum a me impetrare potui. Dedicat vero Apostolium haec Adagiorum selecta, etiam in Basileensi editione Hervagiana anni eius saeculi XXXVIII. nimis compendiosa, Gaspari Osmensi episcopo, Romae tum forte degenti: cuius vel in contubernio Michael haeserit, aut beneficis hic erga Graecos exsuliterit. Osma¹⁰⁾ autem ne erres, hodie in Hispania urbs est, olim Uxama dicta, Castellae veteris Episcopatus. Uxama autem Plinio, Ptolemaeo vero Οὔξαμα Ἀργύλλαι Arevacorum est oppidum in Hispania Tarraconensi: nisi forte in Ptolemaeo¹¹⁾ legendum ἄρειουκαί pro ἀργύλλαι. Addit Plinius nomen hoc crebro aliis in locis usurpanti. Nam et Uxamabarca¹²⁾ Autrigonum est urbs in ea ipsa Hispania. Dicta et Auxima Floro lib. III. Hist. Rom. cap. 1. quae Uxama est Paulo Orosio et Auxuma Iulio Exuperantio. In antiquis marmorum inscriptionibus interdum et Uxsama sculptum videri monuit Abr. Orte-

9) Cf. Erasmi Adag. II, 4, 66. III, 1, 85. 3, 42. 5, 5. 6. 7. 8 cett.

10) Pantini sententiam de Osma amplexi sunt Fabricius B. Gr. V, p. 110 Harl., Boernerus l. c. p. 158., Auct. Catal. codd. Mss. Bibl. Paris. T. II, p. 603, Walkius ad Arsen. praef. p. II. sed perperam. Nam primum de Osma hic non agitur, sed de Osmo: tum saeculo decimo quinto ne vixit quidem Osmae episcopus, cui nomen Gaspari fuerit: v. Corvalan *Description del Obispado de Osma* T. II, p. 315. Itaque quod iam Morellius Bibl. Manusc. p. 157 significavit, de Gaspari Zacchio cogitandum est, cui a Pio Secundo episcopatus Osimi sive Osmi a. 1460 delatus est: nam quod olim Auximum nunc ab Italis Osimo vocatur, tunc etiam Osmo nominabatur: v. Cluverius Ital. Ant. II, 11, p. 737. Drakenborchius ad Liv. XLI, 21, 12. Ceterum Zacchius, qui erat ab epistolis Bessarionis, mortuus est a. 1474: v. Ughellius Ital. Sacr. I, p. 507.

11) Ptolem. Geogr. II, 5, p. 126 Wilb.: add. Ukertus Geogr. Ant. II, 455.

12) Ukertus l. c. II, p. 446. [*Leutschius.*]

lius in Thesauro Geographico. In Inscriptionum Gruterianarum p. 693 haec Compluti a nobis visa leguntur et ab Ambrosio Morali sunt allata :

LICINIUS IULIANUS

UXAMENSIS

ANN. XX. H. S. EST

IVLIA MATER F. C.

S. T. T. L.

Olim etiam Episcopum habuit Didacum Azebedium. qui una cum S. Dominico contra Albingenses disputavit, obiitque an. 1207. Et Petrum, Osmensem cognomento a sua sede: cum Victoria in Cantabria esset oriundus. Quae et nostra memoria Episcopum habuerit egregie doctum virum Honoratum Ioannium, Valentianum, a Ludovico Vive celebratum, praeceptorem a studiis Caroli Principis Hisp. Philippi II e Laesita coniuge filii. Suidae sane emendando Adagiisque illustrandis incredibiliter hic labor, ut spero et opto, prodesse poterit: quem Lectori laborem Lub. mer. defero dedicoque: Vos aequi bonique ut consulatis, maiorem in modum rogo, obtestorque.

Ἀθήναις ἐαντὴν ἀπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

73 Βάμμα Κυζικηνόν: τὴν ἀκάθαρτον ἀοχημοσύνην οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

74 Βάμμα Σαρδινιακόν: ἀντὶ τοῦ, μὴ σε ἐρυθρὸν⁵ ποιήσω· νῆσος γὰρ ἐστὶ μεγίστη ἢ Σαρδῶ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύτατοι. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μὴ σε πληγὰς ἐντρέψω.

1. ἐπέδωκε Suidas. Addit Suidas: τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν, εἰς Μακαρίαν καὶ εἰς Μακαρίαν: quod attinet ad praepositionem v. nott. critt. ad Apost. VI, 65. 3. Κυζικηνόν Aristoph. Pac. 1173: v. Dindorfius ad h. l. 5. Σαρδινιακόν Aristophanes, Suidas, Σαρδινιακόν cod. Aristophanis Ravennas: alia v. in nott. Kusteri ad Suid. s. ἵνα μὴ. Add. Steph. Byz. s. Σάρδεις: . . . τὸ κτηκόν, Σαρδινιακός. 6. ποιήσω] ὅσον, ἵνα μὴ σε φοιπέω Suidas inseruit. 7. ὀξύταται Suidas: v. Bernhardium. 8. μὴ σε] μὴ σοι Suidas.

γος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἐαντὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι· τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τὴν τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἀνθεσι καὶ στεφάνοις, παρακλιένεσθαι τοῖς ἄλλοις „βάλλ' εἰς Μακαρίαν,“ ὡς τὴν παροιμίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμονόμενων τε, αὐθις δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσίωσης. Δούρις [p. 183 Hullem.] δὲ φησὶ ὅτι αὕτη τὴν πυρὸν τοῦ πατρὸς κατιόβρισε, καὶ ἐξ ἐκινήτου παρὰ Μακεδόσι γενόμεναι τὰς θυγατέρας τῶν κηδευμένων, οἷς ἂν ὡς παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσι: uberius haec referuntur a Scholiasta ad Arist. Equitt. 1148, cui convenit fere cum Zenob. II, 61: breviiavit Suidas in v. Μακαρία: . . . καὶ παροιμία, βάλλ' εἰς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' εἰς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν, ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεώτες μακαρίζονται λέγονται καὶ Ἡρακλείους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανούσων πολυτελεῶς ἔθαψαν. Alteram rationem unice probat Kusterus ad Suid. s. βάλλ' εἰς μακαρίαν.

73. Suidas: Arsen. XII, 71. Etym. M. 187, 25. Zonar. 376. Recte Scholl. ad Arist. I. c.: τουτέστι κατισοχημονεῖ: οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ

δειλία καὶ θηλότητι ἐκωμωδοῦντο: add. Hesych. s. Βάμμα [sic] Κυζικηνόν: Κυζικηνοὶ διὰ τὸ Ἴωνες εἶναι [cf. Apost. V, 38] ἐκωμωδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ: alludit enim comicus ad v. χέλειν, ut recte cum Bentleio Schaeferus statuit ad Bos. Ell. Gr. 143: v. quae ego de hoc facietarum genere in Schneidewini Philol. II, 32 sqq. disserui. Usurpavit proverbium Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecd. II, 444: καὶ ἦν ὅσπερ ἄχειρ ὁ βιαστής καὶ δὴ μηδὲν ἀντίον τὸ κάθαρμα βάμμα Κυζικητὸν ἦν.

74. Suidas s. βάμμα: Arsen. XII, 72. Suid. s. ἵνα μὴ σε βάψω, s. Σαρδῶ. Fluxit ex Aristoph. Pac. 1172. Suidas et quem is excerpisit Scholiasta ad Arist. Acharn. 112 perperam de Sardinia insula cogitaverunt, ut vidit iam Kusterus: recte Scholl. ad Arist. Pac. l. c. διαφέρουσι γὰρ αἱ Ἀνθεκαὶ βαφαί: Scholl. ad Arist. Ach. l. c.: . . . ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδῶ [sic] τῆς Ἀσδίας πύρρῳ βάμματα γίνονται: Hesych. s. β. Σ.: τὸ φοινοκοῦν· διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σάρδει βάμματα, ubi v. intt.: add. Salmassius ad Tertull. de pallio 182 et Clem. Alex. Paed. II, 10, 108. p. 87 Syllb.: βάμμα γούν Σαρδηνιακόν [sic] καὶ ἄλλο ὀμφάκιον καὶ χλωρὸν ἕτερον, ῥοδομογίς καὶ κοκκοβαφὲς καὶ

- 75 Βατακάρας: ἐπὶ τῶν παχίων καὶ ἀδυνάτων. κατὰ ουστολήν δὲ ἀναγνωστέον.
- 76 Βάτου οἴλφιον: ἐπὶ τῶν σπαγίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐνὶ τῶν Βάτων ἐξαιρέτων ἔδσαν τὸ οἴλφιον, καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, 5 ἐπὶ δὲ θατέρου οἴλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιωταὶ εἰς Δελφούς ἀνέθεσαν καυλὸν οἴλφιον.
- 77 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων· οἱ γὰρ ἐν τῇ Σερίφῳ βάτραχοι οὐ βοῶσιν· Αἴτιον δὲ ἢ τοῦ ὕδατος ἄγαν ψυχρότης· ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερα μετάγοι τὸ ζῶον, 10 λάλον εὐθύς ἐνεποίησε καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν μετεβίβασε φύσιν. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπεργάζεται.
- 78 Βατράχῳ οἰνοχοεῖς: ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ἅπερ οὐ χορῆζουσιν οἱ λαμβάνοντες· Ὁ βάτραχος τὸν 15 ὕδρον μισεῖ, καὶ δέδοικεν ἰσχυρῶς, οὐκοῦν τῇ βοῇ τῇ πολλῇ πειράται ἀντεκπλήττειν αὐτὸν καὶ ἀντιφοβεῖν.
- 79 Βαβαὶ Μύξος: ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων· οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὧν μεγάλαυχος ἦν.
- 76a Βάλλ' εἰς ὄλεθρον: καί, Βάλλ' ἐς φθοράν. 20

3. Βάττον et Βάττων Suidas. 9. βοῶσιν] ψθίγγονται Ds. αἴτιον — ψυχρότης] ἢ τῶν ὑδάτων φύσις αἴτιον αὐτοῖς τῆς ἀφωνίας, ὡς Πολύκριτες, διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα Theophylactus. 11. ἐνεποίησε Walzsius ortum credit ex ἄν ἐποίησε. 12. φύσιν] ὡσπερ τῶν τῆς Κίρκης δισμῶν ἀφίμενον addit Theophylactus. 14. βατραχοῦς Suidas. 15. ὁ As om. τὸν As om. 18. Βαβαὶ Μεγάβυζος Meinekius Exerc. Philolog. in Athen. Deipnos. Spec. I, 18, Βαβαίμυξος Bergkiius in Ephemer. Antiq. Stud. a. 1845, p. 174. ὧν ἐν Ἐφεύσῳ A.

ἄλλα μυρία διὰ σπονδῆς βάμματι ἐπιενόηται ταῖς ἐξώλειαις ἠδὲ παθεύαις.

75. Suidas: Arsen. XII, 73. App. Provn. I, 50 c. Add. p. 541. Usurpat Ioannes Sicel. in Walzii Rhet. Gr. VI, 95: εὐρίσκειται γὰρ εἰκότως Λογγίνος, . . . ἄριστος ἐπιμερίσαι λόγον ἰδίας, δημιουργῆσαι δὲ τοιούτους ἦμιστον, καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς καὶ Σμυρναῖος ὁ Ἀριστιδίης περὶ ἰδιῶν τε καὶ τέχνης γραψαντες, βάττω κάραις, ἢ παροιμίᾳ φησί. δημιουργοὶ δὲ λόγων πολλῶν καὶ καλῶν.

76. Suidas: Arsen. XII, 74. Macar. II, 71.

76a. Arsen. XII, 75: Cod. 166

apud Bernhardium ad Suid, s. βάλλ' εἰς ὕδωρ. Macar. II, 72.

77. Arsen. XII, 76: βάτραχος — βοῶσιν Diog. III, 44. Αἴτιον κτλ.] Theophyl. Simoc. Dialog. c. 18. DV I, 98. Ranas in Cyrenaica mutas esse etiam Aelianus N. An. III, 35 narrat: alios huius rei testes citant Iacobsius ad Ael. I. c., Beckmannus ad Aristot. Mirab. Ausc. c. 69 et Camus ad Aristot. H. An. II, 391.

78. Suidas: Arsen. XII, 77. DV II, 8. Ὁ βάτραχος κτλ.] Aelian. N. An. XII, 15.

79. Diog. III, 65: Arsen. XII, 78. Suid., Phavorin. s. μύξος. Reiecta

CONSPECTUS

EORUM, QUAE HOC CORPORE CONTINENTUR:

Tom. I.

Praefatio	P. I — XXXIX
Zenobius	P. 1
Diogenianus	— 177
Plutarchus	— 321
Plutarchi eclogae proverbiorum a Boissonado editae	— 343
Gregorius Cyprius	— 349
Appendix Proverbiorum Vaticana, Bodleiana, Coisliniana	— 379
Indices	— 469
Addenda	— 535

Tom. II.

Praefatio	P. VII
Epistola D. Heinsii	— XVII
Praefatio P. Pantini	— XVIII
Diogeniani Epitoma	— 1
Gregorius Cyprius e codice Leidensi editus	— 53
Gregorius Cyprius e codice Mosquensi editus	— 93
Gregorius Cyprius codicis Vaticani	— 131
Macarius	— 135
Aesopus	— 228
Apostolius et Arsenius	— 231
Mantissa Proverbiorum	— 745
Indices	— 780
Addenda et Corrigena	— 865

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

COMPTON
Faint, illegible text in the middle section of the page, possibly bleed-through.

GOTTINGAE

TYPIS EXPRESSIT OFFICINA ACADEMIA DIETERICHIANA.

(W. FR. KAESTNER.)

1811

1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

DIOGENIANUS.

GREGORIUS CYPRIUS.

MACARIUS. AESOPUS.

β

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
Τοιοντοὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησεν.
ARISTOPHANES.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ
ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

1. Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀγῶν τίθεται ἡ παροιμία. Τινὲς δὲ φασὶν ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτῶν οὐκοφαν-
τῆσαι τοὺς ξένους. ἐντεῦθεν Ἀριστοφάνης τὸν οὐκοφάν-
την Ἄβυδηνόμον ἐκάλεσεν.
2. Ἄβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ἡ παροιμία. 5
Ἄβρων γὰρ ἐγένετο πλούσιός τις καὶ ἄβροδιαίτος ἀνὴρ.
3. Ἄγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοῦθων
ἡ παροιμία. Κέρκωπες γὰρ τινες ἐγένοντο ἐν Ἐγέσῳ ἀπα-

δημόδεις d. ἀπὸ τοῦ d: A. Maius Scriptorum Veterum Nov Collect. T. II, 527 syllogem Planudis hucusque ineditam citat hoc titulo insignitam: συναγωγή συλλεγείσα ἀπὸ διαφορῶν βιβλίων. Ceterum vide inscriptionem Diogeniano T. I, p. 177 praefixam.

2. ἂπ' αὐτῶν Zenobius. 4. Ἄβυδοκομην Zenobius a G. Dindorfio correctus: v. n. critt. ad Zenob. I, 1. 5. Ἄβρωνος et Ἄβρων S Apostolius, ubi v. nott. critt. ἄβροδιαίτος d. 7. Κερκώπων et infra Κέρκωπες d.

1. Diogen. I, 1: Greg. Cypr. L I, 26. Macar. I, 1. Apostol. I, 1. Proverbium passim adhibuerunt scriptores aevi Byzantini: Theodor. Metoch. Miscell. Philos. et Histor. I, p. 17 Kiessl.: καὶ ὅσως ἐν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ὅτι ποτ' ἄρα πρὸς πλή-
θους ἀνθρώπων ἐγένετο πλούσιος καὶ πάντων ἀγαθῶν τρυφῶν κατὰ τὴν παροιμίαν ἀβροδίατος Ἄβυδηνὸν ἐπι-
φόρημα καὶ ναυτιῶν ἀφορμή: id. ibid. 96, p. 604: καὶ ἐρηκότις ἡμῶς

περὶ τῶν αὐτῶν ἄλλα δὴ ποιεῖν καὶ συνεισφέρειν, ὡς περὶ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἄβυδηνὸν φασὶν ἐπι-
φόρημα: alia in nott. ad Zenob. I, 1 allata sunt.

2. Diogen. I, 2: Greg. Cypr. L I, 27. Macar. I, 2. Apostol. I, 4. Ἄβροδιαίτος βίος dixit Philo de Virt. T. II, 548 Mang. De Habrone v. nott. ad Zenob. I, 4.

3. Diogen. I, 3: Greg. Cypr. M I, 3. Macar. I, 4. Scholl. ad Synes.

τεῶνες ἄνθρωποι, οἵτινες καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπει-
 ρανται.

- 4 Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἡ παροιμία, φησὶν,
 ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τισὶ διδόντων τίθεται.
- 5 Ἀγαμέμνωνος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκλη- 5
 ρῶν Ἀγαμέμνονα γὰρ ἐν Τροίᾳ θύοντα ἔφυγεν ἡ βοῦς
 καὶ μόλις ληφθεῖσα ἤχθη εἰς θυσίαν.
- 6 Ἀγαθὸν νεῖος αὐλησις: ἀγαθὴ καὶ μέση καὶ καλὴ
 Ἀγάθων γὰρ τις δόκιμος εἰς αὐλητικὴν.
- 7 Ἀγέλαστος πέτρα: αὕτη ἐστὶν ἐν τῇ Ἀιτικῇ ἐφ' ἣν 10
 ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. εἰληπται δὲ ἡ
 παροιμία ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ὄντων.
- 8 Ἀγαθῶν θάλασσα: αὕτη ἡ παροιμία ἐπὶ πλήθους

1. ἄνθρωποι omittit Diogenianus cum reliquis: sed v. Scholl. ad Syn-
 esium in annotatione ad h. l. apposita. 3. μᾶζα d. φησὶν om.
 Diogenianus. 4. τὰ δεύτερα Diogenianus: ἐκ δευτέρου legitur apud
 Zenob. III, 15. Diogen. IV, 15. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖα
 δίδόντων ἢ αἰρουμένων. 6. ἐν Τροίᾳ om. Diogenianus. 7. εἰς θυσίαν
 om. idem. 8. Sensus Diogeniani hoc loco expressit epitomator:
 v. Diog. I, 7. coll. Zenob. I, 2 c. nott. critt. 10. ἐφ' ἧς Zenobius, ἐπ' αὐτῆς
 Diogenianus, oratione paulo aliter conformata. 13. ἀγαθὸν θάλασσα d.

Narrat. Aegypt. p. 275 Krabing.: κερ-
 κώπειον δὲ, διὰ τὸ Κέρκωπας τινὰς
 ἀπατεῶνους ἄνδρας ἐν Ἐφέσῳ γενέ-
 σθαι, ὅθεν καὶ παροιμία Κερκώ-
 πων ἀγορᾶ, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ
 κακοῦθων λεγομένη: Apost. I, 18.
 Eadem ratione meretricis nomen
 Κερκώπη a Grammatico Bekkeri
 Anecd. 271, 21 explicatur: Κερκώπη:
 ἐταίριος ὄνομα, κολουμένης οἴτω διὰ
 κακοῦθειαν. Κέρκωπες γὰρ εἰσιν οἱ
 κακοῦργοι ἄνθρωποι: cf. Meinek-
 ius Com. Gr. III, 294. De Cer-
 copum fabula v. nott. ad Apost.
 VIII, 11, de verbo κερκωπίζειν infr.
 II, 100.

4. Diogen. I, 4: Greg. Cypr. I
 I, 32. Apostol. I, 8. Μᾶζα inter
 cibos viles et contemptos refertur:
 v. Dio Chrysost. Or. VI, 89 Mor.
 de Diogene dicens: τοιγαροῦν ἡδίων
 μὲν προσεφίετο μᾶζαν ἢ οἱ ἄλλοι τὴν
 πολυτελέσιαια τῶν σιτίων.

5. Diogen. I, 6: Macar. I, 9. Greg.
 Cypr. I, 31. Apost. I, 26. Aliud
 proverbium ab Agamemnone deri-
 vatum affert Eustath. ad Hom. Od.

A, 528, p. 1507, 62: εἰς δὲ τὴν δατιν
 ἦν ὁ Ἀγιοσθος πένεται ὅ ἐστιν ἐνεργεῖ
 ἰλλοχῶν τῇ Ἀγαμέμνονι, ἔστιν εἰ-
 πεῖν ὡς καὶ τοῦτο λεχθεῖν ἂν Ἀγα-
 μεμνόνεος θυσις ἢ τράπεζα
 παροιμιακῶς, ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλίθῳ
 ἐνωχομένων.

6. Diogen. I, 7: Greg. Cypr. I, 1,
 33. Apost. I, 7. De Agathone
 poeta v. Apostolium l. c. ibique notas.

7. Diogen. I, 8: Greg. Cypr. I, 1,
 35. Apost. I, 7. Cf. nott. ad Zenob.
 I, 7: add. Suid. v. Συλαμίνος: ...
 ἐστὶ δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα
 κολουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου
 καθίσαι φασὶ Θηοῖα μέλλοντα κατα-
 βυθῖναι εἰς ἕδον. Ὅθεν καὶ τοῦνομα.
 ἢ οἱ καὶ ἐναθίσθη ἡ Δημήτηρ κλαί-
 ουσαι, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. De hac
 petra in artificum operibus sub-
 inde reperta v. Panofka in Gerhards
 Ephem. Archaeol. 1845, p. 49 sqq.

8. Diogen. I, 10: Greg. Cypr. I,
 1, 36. Apost. I, 5. Greg. Cypr. V
 I, 12: Macar. I, 5. 8. 10. 13. VII,
 96. Etiam πέλαγος, πόσις et similia
 magnitudinem vel multitudinem re-

ἀγαθῶν λέγεται. ὡς τὸ ἀγαθῶν θησαυρὸς καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά.

9 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες: ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἔλεον ῥεπόντων.

10 Ἀγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνῶς βεβιωκότων. 5 καθὸ ἐν θαλάττῃ ὄν διὰ παντὸς τὸ πηδάλιον ἀγνὸν εἶναι δοκεῖ.

11 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὑποθετικὴ παροιμία. ὅτι οὐδὲν χρεὶ καταφρονεῖν τῶν προὔργου ἢ ἰδιωτῶν.

12 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων 10 καὶ ἀνάνδρων. Ἀδωνίς γὰρ νέος τις εὐειδής οὐδὲν ἀπονάμενος τοῦ κάλλους. Ἡ ὅτι κῆπον λιθώδη κησάμενος οὐκ ἀπέλαυσε τούτου.

1. Θησαυρὸς] σωμὸς Diogenianus: v. nott. ad Apost. I, 5. 6. καθ' ὅ d. 8. ἔτι μηδὲ τῶν ἐπιτελῶν χρεὶ καταφρονεῖν Diogenianus explicat. ἢ ῥωμαίων codex corrupte: scribendum aut οὐδὲ τῶν ἰδιωτῶν aut κῆν ἢ τῶν ἰδιωτῶν. 10. κῆποι. Diogenianus. 11. ἀπονάμενος d.

rum quum secundarum tum maxime adversarum indicant: πέλαγος θείας φιλανθρωπίας dixit Andreas Caesar. ad Apocalyp. p. 82, 5: τῆς φιλανθρωπίας τὸ πέλαγος ἐπιδείξῃ ἀνεξάντλητον Phot. Epist. 177: alia collegi in adnott. ad Zenob. I, 9: add. Sui-cerus Thes. Eccles. s. πέλαγος, Doederlinus ad Soph. Oed. Colon. 659, Obbarius ad Horat. Epist. I, 2, 22. Ἀγ. Θησ.] Greg. Cypr. L I, 36. Chilo apud Anton. Mel. Serm. CXLI, 245 Fabr.: τί ἴσθι πλοῦτος; Θησαυρὸς κακῶν, ἐφόδιον ἀτυχημάτων, χορηγία πόνηρίας: Eurip. Ion. 923: οἶμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνεται Κακῶν, ἐφ' οἷσι πῦς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ: Philo de Mercede meretr. T. II, Opp. 266, 13 Mang.: Θησαυροὶ πάντων ἀγαθῶν: Plaut. Mercat. I, 2, 51: tu quidem thesaurum hic apportasti mali: Menand. Monost. 233 Mein.: θησαυρὸς ἴσθι τῶν κακῶν κακῆ γυνή. Ἀγ. μύρη.] v. Apost. I, 6 et nott. ad Greg. Cypr. L I, 36.

9. Zenob. I, 14: Macar. I, 12. Arsen. I, 16.

10. Diogen. I, 11: Greg. Cypr. L I, 37. Macar. I, 20. Apost. I, 13.

11. Diogen. I, 12: Greg. Cypr. L I, 3. Macar. I, 17. Apost. I, 24. Explicatio nova.

12. Diogen. I, 14: Greg. Cypr. M I, 7. F I, 15. Macar. I, 63. Apost. I, 34. Schol. ad Gregor. Nazianz. T. II, 567 ed. Paris. e cod. 991 desumptum: ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μη' ἐδιδρασκόμενον: Eudoc. 25. Adhibuit Greg. Nazianz. Carm. 64 Bill., 29 Paris., vs. 53: κῆπος Ἀδώνιδος ἦδε τῆς χάρις ὠλεσίκαρπος, ad quem locum Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 187 haec annotavit: ἄνθρωπος δὲ ὢν (Adonis) ἠράσθη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης· ἐρονεῖσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ Ἄρειος, διὰ τὸ ἀντιρασθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης τὸν Ἄρειον· εἴτε τοίνυν οἰκίον ἔχοντα κάλλος τὸν Ἀδωνιν καὶ διὰ τοῦτο ἀπολείσθαι κατὰ τὸν ἀντιβεβηκότα λόγον φασὶν Ἕλληνες, οὐκ ἴσμεν· εἴτε καὶ κῆπον ἔχειν διολλύντα τοὺς οἰκίους ἄστροποις, οὐκ ἔχομεν λέγειν· τὸ γὰρ ἰσθῆναι ζηλοτυπηθῆναι καὶ τοῦτον ἀπολείσθαι τὸν τρόπον, εἰς ὑπόνοιαν ἄγει τοιαύτη. Ceterum cf. Cruzerus zur Gallerie der alten Dramatiker 115 et annott. ad Apostol. X, 17.

- 13 Ἀδελὸς δέος: ἐπὶ τῶν μάλιστα φοβουμένων.
- 14 Αἰγιαλῶ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκουσούντων ὡς καὶ Ἀνέμῳ διαλέγῃ.
- 15 Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων ἐπ' ἀνηνύτοις, ὡς καὶ Ἄρμιον μετρεῖς καὶ Ἀσιέρας ἀριθμοῖς.
- 16 Ἄιδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδος κυνῆ, ἣ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργῶ ἐδειροτόμησεν.
- 17 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.
- 18 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλως ἱερουργούντων.
- 19 Αἰθίοπα σμήχειν: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων.
- 20 Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν δυσανοήτων καὶ κακοῖς ὄνειδεσι συνεχομένων.

1. Ἄιδος δέος d: correxī e Diogeniano. Suidas: ἀδελὸς δέδιος δέος: v. nott. critt. ad Diog. I. c. 2. ἀνηκουσούντων] hoc ipsum Diogeniano reddendum est. 4. ἐρέσεις Suidas: v. nott. critt. ad Zenob. I, 39. 5. ἐπὶ κτλ. desunt Diogeniano. 11. ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἰχθυοῦντων Diogenianus. 12. Αἰθίοπα d. σμήχεις Diogenianus. Explicatio in Diogeniano ommissa est. 13. δυσανοήτων d: v. Zenob. I, 47 et v. II. in nott. ad Macar. I, c.

13. Diogen. I, 16: Greg. Cypr. I, 29. Macar. I, 27. Apost. I, 30. Ἀδελὸς hic transitive de eo, quod non iniicit terrorem, dictum est: eodem modo vocem Thucydides usurpat I, 36, 1: τὸ δὲ θαροῦν μὴ δεξιόμενον ἀσθενὲς ὄν πρὸς ἰσχυρότατος τοὺς ἰσχυροὺς ἀδέεστέρον ἰσόμενον.

14. Diogen. I, 37. coll. Zenob. I, 38: Apost. I, 85. Macar. ap. Tittmann. praef. ad Zonar. p. XCIII.

15. Diogen. I, 38: Macar. I, 51. Apost. I, 58. Ἄρμιον κ.] cf. infr. 35. Ἀσιέρας ἀρ.] similia in nott. ad Diogen. I, 45. collecta sunt.

16. Diogen. I, 39: Greg. Cypr. I, 12. Macar. I, 53. Apost. I, 81: add. Apost. XVI, 30. Saepissime utuntur hoc proverbio senioris aetatis scriptores: Epist. Socrat. 14: καὶ πολλὰκις περικρύπτῃται περιθήμενος τὴν Αἶδον κυνῆν ἢ τὸν Γύγον δακτύλιον καὶ δίκας γράφῃται τοῖς ἐν τῇ πόλει: ibiq. v. interpp. p. 200 Orell.: add. Liban. Oratt. T. III, 360 R.: ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, εἰ μὴ νῆ Δία τῆν Ἄιδος κυνῆν ἢ τὸν

Γύγον δακτύλιον [cf. infr. II, 20] ἔχοντες ἀδικοῦσιν, ἢ ὅν λανθάνουσιν.

17. Diogen. I, 41: Greg. Cypr. I, 44. Macar. I, 55. Apost. I, 88.

18. Diogen. I, 43: Greg. Cypr. I, 45. FI, 25. Apost. II, 95.

Usurpat Greg. Nazianz. Or. II, 15 C. Caill.: ἠσχύνθη ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὄρος μὴδὲν τῶν πολλῶν οὐκτις βελτίους, ἀνίπτοις χερσὶν, ὃ δὴ λέγεται, καὶ ἀμύτοις ψυχαῖς τοῖς ἀγνώτοις ἑαυτοῖς ἐπιεικιστοῖς.

19. Diogen. I, 45: Macar. I, 62. Apost. I, 72.

Adhibuit Diogenes Cynicus in dicto ab Antonio Serm. XV, 28 Fabr. tradito: Αἰογίης ἰνούθειτε τινὰ πορῆρον ἰρωτώμενος δὲ ὑπὸ τενος, τί τοῦτο ποιεῖς, ἔφη Αἰθίοπα σμήχω, ἵνα λευκὸν ποιήσω. Cf. Macar. V, 50.

20. Diogen. I, 46: Macar. I, 60. VIII, 47. Apost. I, 74: Etymol. in Cram. Anecd. Paris. IV, 102, 23:

Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναφορῶν ὅτι γὰρ ἐνδίκως ἀπέκταναν τὸν Αἰσῶπον οἱ Αἰετοί: cf. infr. III, 77. De morte Aesopi v.

- 21 *Διγίτες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν μη-*
δενὸς ἀξίων καὶ εὐτελεῶν.
- 22 *Ἀκάνθιος τέταξι: ἐπὶ τῶν ἀρούσων: παρόσον οὔ-*
τοι οὐκ ἄδουσιν.
- 23 *Ἀκείσις ἰάσατο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων.* 5
- 24 *Ἀκκίζεται: ἤγουν παραφρονεῖ, μωραίνει. Εἴρηται δὲ*
ἀπὸ ἰστορίας (τοιαύτης). Ἀκκὸ γυνὴ Ἀθηναία ἐπὶ μωρία
διαβαλλομένη, ἣν φασὶ τῇ ἑαυτῆς εἰκόνι κατοπιτροζομένην
διαλέγεσθαι. Ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι.
- 25 *Ἀκίνητα κινεῖς: καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν* 10
μὴ βωμοὺς, μὴ τάφους, μὴ ὄρους.
- 26 *Ἀκισσαίου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύμα-*
τος ἀξίων. οὔτοι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ πέπλον ἐδημιούργησαν.
- 27 *Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξειεις: ἐπὶ τῶν δυσφορούν-*
των † καὶ δυσνοήτων. 15
- 28 *Ἀκόνην σιτιζεῖς: ἐπὶ τῶν πολλῇ τροφῇ χρωμένων*
καὶ μηδὲν εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων.
- 29 *Ἄκρω ἄψασθαι δακτύλω: ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀκριβῶς*
ἤσκημένων.

1. *Διγίτες* d. 3. *Ἀκάνθιος* d. 5. [*Ἀκείσις*] d. 6. *ἀκίετο* d.
ἀκκίζεσθαι Diogenianus, [*Ἀκκὸ* Zenobius, [*Ἀκκὸ*] *Ἀκκὴν* d. 8.
 ἣν φασὶν ἐσοπιτροζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἐπέγραμ διαλέγεσθαι Zenob. I, 53.
 10. *δεῖν* d. 11. *ὄρους*] d. *ὄροσῆν*: v. vv. ll. ad Diogenianum. Sin-
 céran Diogeniani manum servasse videntur Scholl. Plat. p. 364 Bekk.:
 ., ὅτι μὴ δεῖ ἐδῆ μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. 12. *Ἀκισ-*
σαίου d, *Ἀκισσαίου* Diogenianus: *Ἀκείσις* recte Zenob. I, 56. Deprava-
 tio orta videri possit e proverbio *Ἀκισσαίου σελήνη* Apost. I, 90. τὸν
 τῆς Πολιάδος Ἀθηνῆς πέπλον Diogenianus. 14. Bodleianus *δυσφορώ-*
ταίων: veram lectionem, *δυσφορίστων*, suppeditant Zenobius et Suidas.
 15. *δυσνοημάτων* d. 16. *ἄκρον* d. 17. *καὶ μηδὲν*] *μηδὲν* δὲ Diogenianus.

Scholl. ad Aristoph. Vesp. 1437.
 noft. ad Zenob. I, 47.

21. Diogen. I, 47: Apost. I, 60.
 Ars. LI, 46.

22. Diogen. I, 49: Apost. II, 2.
 XVI, 78. Ad Simonidem Amor-
 ginum proverbium refert Welckerus
 ad Sim. Am. Rell. XIII, simul de
 eius origine et usu disputans.

23. Diogen. II, 3: Apostol. I, 95.
 De nomine viri monuit Keilius Anal.
 Epigraph. et Onomat. 108: de Ari-
 stophane a Zenobio, I, 52 in pro-
 verbii explicatione commemorato cf.
 ann. ad Apost. I, c.

24. Diogen. II, 4: Apost. I, 51.
 [*Ἀθηναίη*] Samiam dixerunt alii:

Zonar. 100. Apost. VII, 66, ubi v.
 notas.

25. Diogen. II, 6: Greg. Cyrp. I
 I, 62. Macar. I, 66. V, 98. Apost. II,
 5. XI, 99. Mota tamen sunt sep-
 ulchra et heroum sacella ab Athe-
 niasibus, quum moenia post bel-
 lum Persicum exstruebant: cf. in-
 terpp. ad Corn. Nep. Themist. 6, 5.
Μὴ κινεῖν τῶν πάτρων Philo dixit
 de Virt. T, II, 590, 10 Mang.

26. Diogen. II, 7: Apost. I, 100.

27. Zenob. I, 57: Apost. I, 98.

28. Diogen. II, 8: Greg. Cyrp. M
 I, 34. Macar. I, 68. Apost. II, 10.

Mant. Provv. s. *λεπυρότερος*.

29. Diogen. II, 10: Greg. Cyrp. I

- 30 "Άλλοι κάμουν, ἄλλοι ὄνταντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων τὰ ἄλλότρια.
- 31 "Άλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι ἐριζόντων.
- 32 "Άλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν ἐξ-απατᾶν τοὺς ὁμοίους ἐπιχειρούντων.
- 33 "Άλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων: ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρεχομένων.
- 34 "Άλλην μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἣ δ' ἐπεισερῆει: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλεον οὐδὲν ἀνυόντων. Ἐπειδὴ γὰρ τῆς νεῶς ῥεούσης ἐξαντιλοῦσι τὸ ἐν τῇ ἀντιλίᾳ ὕδωρ, πλείων δ' εἰσερῆει, μάλιστα ποιεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν.
- 35 Ἄμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ ἐρχομένων.
- 36 Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ταχείων καὶ ὀξείων εἰληπται.
- 37 Ἄμουςότερος Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδευτῶν. Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος Περικὸν οὔτε μέλους

1. καμόντες d. ἄλλοι δ' ὄνταντο Apostolius: ἄλλοι ὄνταντο Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. 3. ἄλλη bis d. Pluribus exponit Diogenianus. 5. πρὸς in proverbio et τοὺς in explicatione d om. 6. ἐριζοῦντων Macarius. 7. ἄλλα μὲν οὐκ ἄν Λεύκωνος Bernhardius ad Suid. s. ἄλλα conjecit, vulgatam Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 236 defendere studet. Λεύκωνος] Γλεύκωνος d. Λεύκων] Λευκισίος (sic) d. 12. νεὸς d. 16. ε, τ. ὀξείως καὶ ταχείως ἀννομένων Diogenianus. 18. Λειβήθριοι] Λειβήθριον d.

I, 13. Macar. I, 72. Apost. II, 7. Adhibent Aristid. Or. Sacr. III, 317: μηδ' ἄκρω τῷ δακτύλῳ προσανύμνον λαθεῖν: Constant. Manass. Comp. Chronic. 1207: τῆς ἡδονῆς γενεάμνος ἄκρω δακτύλῳ μόνῳ: respicere videtur Plato Comicus in versu corrupto ap. Scholl. ad Arist. Vesp. 1312: ἄψυι μόνον οὐκ ἔν ἄκρω τῇ Μορσίμῳ κτλ.

30. Diogen. II, 13: Greg. Cypr. M I, 35. Macar. I, 77. Apost. II, 30. 31. Diogen. II, 16: Greg. Cypr. M I, 36. Macar. I, 80. Apost. II, 33. 32. Diogen. II, 17: Greg. Cypr. M I, 37. Macar. I, 92. Apost. II, 31. 33. Diogen. II, 21: Greg. Cypr. M I, 40. Apost. II, 36. De Leuconis fabula, ex qua hoc proverbium fluxit, disputat Meinekius Com. Gr. Fr. I, 217.

34. Diogen. II, 22: Greg. Cypr. L I, 15. Apost. II, 34: v. Zenob. I, 75. Euripidem hujus versus auctorem esse certum videtur Meinekio Ex-excitt. Philolog. in Athen. Deipnos. Sp. II, 8. Usurpat Arrian. P. Euxini Periopl. in Hudsoni Geogr. Minor. T. I, 4: ὡς ἐπεισερεῖν ἡμῖν ἐκατέρωθεν ἀφθόνως τοῦ ὕδατος, τοῦτο δὴ τὸ τραγικὸν καὶ τὴν μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἣ δ' ἐπεισερῆει.

35. Diogen. II, 23: Macar. I, 93. Apost. II, 68.

36. Diogen. II, 24: Greg. Cypr. L I, 48. Macar. I, 94. Apost. II, 77.

37. Diogen. II, 26: Apost. II, 67. XI, 4: Etymol. in Crameri Anecd. Pariss. IV, 148, 28: Λειβήθρια (sic): τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης' Λειβηθρίων ἀνόητοί τε εἰσι: v. nott. critt. ad

οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον· λέγεται δὲ ἀμουσότατον, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφείως γέγονε θάνατος.

38 Ἄρμον μειρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων.

39 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν ἐνεργετούμενων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλαθομένων. 5

40 Ἄν μὴ παρῆ κρέας, τάριχος στέργεται: ὑποθετική· παρεγγυῆ ἢ παροιμία, ὅτι χρὴ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

41 Ἄνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 10

42 Ἄνδρὶ Ἀυδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων, παρόσον Κροῖσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

43 Ἄντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν αἰρουμένων τὰ χεῖρω τῶν βελτιόνων. 15

44 Ἄνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

45 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι: ἐπὶ τῶν ἀφίλων.

1. λέγεται κτλ.] desunt Diogeniano. ἀμουσότατον d. 5. ἐπιλαθομένων Zenob. I, 81. 6. κρέα, τὰριχεῖ στερκτίον, Suidas: v. Bernhardius ad Suid. I, 452: τὰριχῶ στερκτίον Diogen. I, 5. 7. παρεγγυῆ ἢ παρεγγυῶσα d. 9. ἀνῆρ ὁ φεύγων Gregorius Cyprius, quam lectionem commendat Boissonadus ad Philostr. Epist. p. 85. 15. ἀντὶ βελτιόνων Diogenianus.

Zenob. I, 79, ubi monui, nomen Θουκυδίδης cum Schaefero in Θουκυδίδης esse mutandum. Consentit A. Meinekius Comm. Grr. Fragm. IV, p. 594.

38. Diogen. II, 27: v. sup. 15. Macar. I, 96. Apost. II, 71. Usurpat Ammian. Marcell. XIV, 11 fin.: Quae omnia si scire quisquam velit quam varia sint et assidua, arenaarum numerum idem iam despicens et montium pondera scrutari putabit. Cf. nott. ad Macar. IV, 64.

39. Diogen. II, 29: Greg. Cypr. M I, 43. Apostol. II, 166. Duobus versibus additis legitur nostrum in Stobaei Append. Flor. IV, p. 31, 11 Gaisf., unde inter Menandrea recepit Meinekius Comicc. Grr. Fragm. IV, p. 325.

40. Zenob. I, 84: Greg. Cypr. M I, 44. Arsen. IV, 9.

41. Diogen. I, 74: Greg. Cypr. I, 18. Apostol. III, 11. In usum suum convertit Publius Syrus 921: Vir fugiens haud moratur concentum lyrae.

42. Diogen. I, 75: Greg. Cypr. M I, 48. Apost. II, 98. Macar. II, 12. Usurpat Dio Chrysost. Or. XLIII init.: Ἀυδῶ, φασὶ, πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. οὐκοῦν ὁ μὲν Ἀυδὸς δικαίως πράγματα ἔχεν αὐτὸς ἐπιθυμήσας· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιθυμῶν πράγματα ἔχω δι' οὐδὲν κτλ.

43. Diogen. I, 76. Greg. Cypr. M I, 51. Apost. III, 7. Simile v. in Macar. VII, 52.

44. Diogen. I, 78: Greg. Cypr. M I, 56. Macar. II, 5. Apost. III, 9.

45. Diogen. I, 79: Greg. Cypr. M

- 46 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροςδοκίως ὑπὸ ἀνθρώπων σωζομένων· καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τινος εὐδαιμονούντων, ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἄνθρωπος τῷ ἀνθρώπῳ θέσει θεὸς γίνεται.
- 47 Ἄνεμον παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. 5
- 48 Ἀντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. οἱ γὰρ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς ἑαυτῶν γορεῖς γηροτροφοῦσι, τὰ τροφεία ἀπονέμοντες.
- 49 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἀφικομένων. 10
- 50 Ἀμφοτέραις ἀντλεῖν: ἐπὶ τῶν οἰουδαίως τι ποιούντων.

2. ὑπὸ ἀνθρώπων] ὑφ' ἑτέρων Diogenianus, ὑπὸ ἀνθρώπου Suidas. σωζομένων καὶ δι' αὐτοῦ εὐδοκμοούντων Suidas, σωζ. ἢ καὶ διὰ τινα εὐδαιμ. reliquis om. Zenob. I, 91. 5. παιδίον d, vitium antiquum, quod saepe in codicibus invenitur: v. ann. ad Diogen. I. c., ubi lectionem ἀνέμον παιδίον plane damnare debebam: germanam enim scripturam servaverunt K I, 94 et Suidas. Idem valet de Libanii Epist. MCXLII: ἐμὲ δὲ μήτε Κόδοθρον [v. Greg. Cypr. L II, 12.] μήτε Εὐριππον [Macar. IV, 18] μήτε ἀνέμον παιδίον ἡγήσῃ ταῖς γενομέναις διαλλαγαῖς: ubi παιδίον recte reponi iussit Toupius Ann. in Suid. III, 29. 6. τὴς d om. ἀποδιδόντων d. 7. τοὺς d om. 9. τὸ d om. τήγος Suidas. 10. ἔργα καὶ πράξεις ἀφ. Zenobius. 11. ἀντλεῖν ἀμφοτέραις Diogenianus.

I, 57. Macar. II, 6. Apostol. III, 82. . . . De versus auctore Scholl. ad Aristid. Oratt. p. 37 haec habet: Σοφοκλέους ὄν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐκράτησε τὸ φίλον κακῶς κτλ.: ibid. p. 262 Fromm.: καὶ τὸ φίλον κακῶς κτλ.: Σοφοκλέους ὄν παροιμιῶδες γέγονε: καὶ ἔτερν μύρια: sed Σοφοκλέους in Euripίδου mutandum esse intellexit R. Ungerus Parad. Theb. I, 374, unde quae de versus auctore in ann. ad Zenob. I, 90 dixi, corrigenda sunt. Idem Ungerus l. c. eodem Scholiasta auctore recte contendisse videtur, ex Euripidis fabula Oedipo versusum petitum esse: C. F. Hermannus quidem Quaest. Oedip. I, 8 eum ad quamcunque aliam fabulam ex Euripidis deperditis, quae περιπέτιαν et insignis fortunae commutationem haberet, referri posse censuit. De sententia comparari potest Eur. Alcest. 210 sqq., Menand. Sent. Monost. 165: τίαν δ' ἔχουμι χημήθ', ἔσονται φίλον ἐμοῦ καὶ

46. Diogen. I, 80: Greg. Cypr. I, I, 50. Apost. III, 10: Suidas. De sententia cf. Liban. Oratt. T. IV, 360, 28 Reisk.: ἀνθρώπου δ' ἀνθρώποι που σντηργύτην μὲν εἶναι καὶ βίον κοινωρὲν ἀπίστες.

47. Diogen. I, 82: Greg. Cypr. I, I, 54. Macar. II, 11. Apost. III, 14. Suidas. Ἄνεμον παῖς de celeri equo dictum annotavit Pollux I, 196: ἀνέμος de levi atque inquieto homine idem VI, 121. 129: accuratius: Ἄνον. in Bekk. Anecd. I, 401, 8: ἀνεμος καὶ ὄλεθρος ἀνθρώπων: πάντων κοινῶς τήρηται καὶ τηρηγῶς. ἔστι δ' Εὐπόλιδος. τὸ μὲν γὰρ ἀνεμος δηλοῦσι τὸ παντάχου φερόμενον ἀνέμων δίκην καὶ ἀλόφειμον καὶ ἀρέβριον, τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὄλεθρον ἄβριον καὶ ἀπωλείας.

48. Diogen. I, 84: Greg. Cypr. I, I, 49. Macar. II, 12. VII, 10. Apost. II, 100. XIV, 59.

49. Zenob. I, 95: Greg. Cypr. I, I, 55. Apost. III, 20.

50. Diogen. I, 87: Greg. Cypr. M

- 51 Ἄνεμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούτων καὶ μηδενὸς μεταλαμβανόντων.
- 52 Ἄνθρωκες ὁ θησαυρός: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευθέντων καὶ ἐν ἄλλοις ἐντυχόντων· μέμνηται ταύτης Λουκιανός. 5
- 53 Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ εὐγενῶν· παρόσον οἱ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ τὸ νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν.
- 54 Ἄξιος τριχός: 10
- 55 [Ἀπὸ ὄνων ἐφ' ἵππους]: ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρῶν πρὸς μείζω χωροῦντων.
- 56 Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς ἄσεμνα χωροῦντων.
- 57 Ἀπήντησε κεραινοῦ βολῆ πρὸς ὑπέροχαιον 15 αἴτης: ἐπὶ τῶν ἄξια πασχόντων ὧν ἔδρασαν.

2: μεταλαγχάνοντων Diogenianus: v. Suidam. 6: αἰδημόνων] δ' αἰδαιμόνων. 8. καὶ παλαιόν] καὶ d om. 10. ἄξιοι Zenobius: scribe ἄξιος. 11. Ἀπὸ . . ἵππους d om.: ἄξιος τριχός vero quum ἐπὶ τῶν ὑπέροχων καὶ μηδενὸς ἄξίων dicatur: v. Zenob. II, 4: proverbium excidisse apparet. Confer etiam sequens proverbium et infr. III, 100. 16. αἴτην d: v. nott. critt. ad Zenob. II, 8. Finckhiius in annott. ad Zenobii Provv. Heilbronnae 1843 editis p. 6 de hoc proverbio haec disputat: «integrum versum exhibet Gregorius Cyprius: ἀπήντησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπερώχαιον αἴτην: quod verum puto: quippe totum proverbium Zenobianis assutum esse videtur, quod neque Diogenianus neque alius quisquam antiquiorum habeat, et versu politico cum homoeoteleuto conceptum sit, quod genus versuum Zenobii aetate recentius esse vulgo constat.» Quae hoc Diogeniani loco refutantur.

II, 27. Macar. II, 15. Apostol. II, 99. Mant. Provv. s. ἀντιεῖν.

51. Diogen. I, 88: Greg. Cypr. M I, 49. Apost. III, 3.

52. Diogen. I, 90: Greg. Cypr. M I, 61. Macar. II, 16. Apost. II, 86.

53. Diogen. I, 92: Greg. Cypr. I, 53. Macar. VIII, 23. Apost. III, 27. De proverbio pluribus egit Naekius Opusc. II, 274 sq.: de re v. Boeckhiius ad Pind. Expll. Olymp. VII, 80, ad Corp. Inscr. T. I, p. 356. 703. T. II, 526.

54. Diogen. I, 93: Macar. II, 47. Apost. III, 25: cf. infr. III, 99. Anonym. Comae Encom. 49, 1 Miller.: οἶτος μὲν ὁ λόγος τριχὸς ἄξιος τριχόντων ὄν ἢ παροιμία βιβουλήτι.

55. Macar. II, 19. Ars. IV, 96: v. infr. 56 et III, 100. Adhibet Plaut. Aulul. II, 2, 58: hoc magnum st periculum, ab asinis ad boves transcendere.

56. Diogen. I, 96: Greg. Cypr. M II, 34. Apostol. IV, 52: cf. sup. 55. Append. I, 38. Usurpavit Liban. Oratt. T. III, 457 R.: ἐν Ἀρκείῳ τῆς νεότητος παρούσης τὸ τῆς παροιμίας ἐφη πεπονθέντι, καὶ ἀνεχθῆναι ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους: poetice exornavit Babrius fab. 76, 18: οὐ γὰρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μετασχήσεις ἰσὺς αὐθις ἵππων ἐξ ὄνου με ποιήσεις.

57. Zenob. II, 8: Greg. Cypr. M I, 69. Apost. III, 64.

- 58 "Απερ τὴν γλαυκα θηρᾶν: ἐπὶ τῶν εὐτελές τι ζη-
τούντων παρόσον ἢ γλαυξ μικρὰ θηρᾶ.
- 59 'Αλώνητον ἀνδράποδον: οἶον βαρβαρικὸν καὶ εὐ-
τελές· εἰς τὴν μεσόγειαν γὰρ ἀναβαίνοντες οἱ ἔμποροι ἐκό-
μιζον ἄλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον· ὅθεν ὁ 5
Κωμικός· Θραῖξ εὐγενῆς εἰ πρὸς ἄλας ἡγορασμένος.
- 60 ● Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγ-
γελλομένων. Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναῖος προχείρως
πολλὰ καὶ τῷ τυχόντι ἐπαγγελλόμενος.
- 61 'Αλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἶσει: ὡς τό· Παθῶν δέ 10
τε νήπιος ἔγνω. 'Αλιεὺς γὰρ, ὡς φασί, τοὺς ἀλισκο-
μένους τῷ λίνῳ ἰχθῦς μετεχειρίζετο καὶ ποτε πληγεὶς ὑπὸ
σκορπίου ἔφη, Νοῦν οἶσω. 'Η παροιμία ἐπὶ τοῖς σφα-
λεῖσι καὶ τότε διορθουμένοις.
- 62 Αἶξ Σκυρία: Χρῦσιππὸς φησιν ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας 15
ἀνατρεπόντων τειάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις
τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἢ αἶξ. ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν ὄνησι-
φόρων λέγεσθαι διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας·
ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.
- 63 'Αθηνᾶ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων 20
τὰ κρεῖττω τοῖς ἥτιοσι διὰ μικρὰν ὁμοίότητα· ὡς εἰ τις διὰ
γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλοι.

4. μεσόγειον Zenobius. 5. ἀφ' ὧν d. 6. Θραῖξ idem. ἡγορα-
σμένος] ὠνημένος Apostolius. 7. ὑπόσχεις Fr. Marcianum. 10. οἶσιν d.
12. ἐν τῷ λίνῳ Zenob. II, 14. 14. διορθωμένους d. 15. χάριτας]
εὐεργεσίας Diogenianus. 21. ἥτιοσι d. 22. συμβάλοι idem: συμβάλ-
λοι Diogenianus, συμβάλλει Suidas.

58. Append. Provn. I, 36.

59. Diogen. I, 100: Apost. II, 28.
Ars. XXX, 12. Κωμικός] v. Me-
nand. fr. inc. fabb. 214 Meinek.

60. Diogen. II, 1: Macar. VIII,
80. Apost. XVIII, 55: Fragm. Marc.
I, 10. App. Provn. V, 24.

61. Diogen. II, 31: Greg. Cypr. I,
I, 20. Macar. III, 44. Apost. II, 23.
Ars. XXXVIII, 49: Scholl. ad Plat.
Sympos. 378 Bekk.: ἔχθρὸν δέ τε
ν ἡπίσιος ἔγνω [Apost. XV, 67.]· ἐπὶ
τῶν μετὰ τὸ πῦθιν συνέντων τὸ
ἀμάρτημα. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔτερα παροι-
μία „ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φῦσει“
(B οἶσει). φασὶ γὰρ ἄλλα ἀγκιστρι-
όντια, ἐπειδὴν πῦθιν τῷ λίνῳ τὸν

ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσάγοντα κατέ-
χειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνή-
θως ποιούντα ὑπὸ σκορπίου πληγή-
ται· καὶ εἶπε „πληγεὶς νοῦν φῦσει“
(οἶσει B), καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ
ἐκείνου τὴν χεῖρα. κίχρηται τῇ παροι-
μίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυ-
ρικῷ λόγων ἐτ' αὐτὸ ὥσπερ ἀλιεὺς
πληγεὶς ἰχθῶν διδασκαλός. Ἔστι
καὶ τρίτη ὁμοίω· „εἰὼν μὴ πύθης,
οὐ μὴ μάθης“—de qua v. Macar.
III, 44. Παθῶν—ἔγνω] v. Greg.
Cypr. I, II, 98.

62. Diogen. II, 33: Macar. I, 58.
Apost. I, 62.

63. Diogen. II, 37: Greg. Cypr. M
II, 28. Macar. I, 47. Apostol. I, 55.

- 64 Ἀφύας εἰς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὄξυ λαμβανόντων παρόσον ἀφύα τάχιστα ἔφονται.
- 65 Ἄετον κἀνθάρος μαιεύεται: τὰ γὰρ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσι οἱ κἀνθαροί, ἐπεὶ οἱ ἀετοὶ τοὺς κἀνθάρους ἀναλέγουσι. Ἐἴληπται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιπιπτόντων 5 τοῖς παρ' αὐτῶν ἀδικηθεῖσι καὶ κατ' ἀξίαν τιμωρομένοις.
- 66 Ἄγρὸς ἡ πόλις: ἐπὶ τῶν παρανομοῦντων. Ἐπιχαρμος. Ἄγρὸν τὴν πόλιν ποιοῦσιν.
- 67 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: ἐπὶ τῶν δυστηχῶν.
- 68 Αἱ λαχάνων προσθήκαι: ἐπὶ τῶν μηδὲν συντελούντων ἢ ὠφελισάντων. 10
- 69 Αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς: ἢ ὅτι οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς κακωμένοι οὐκ αἰδοῦνται, ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας.
- 70 Ἄγνοεὶ δ' ἀράχνη παιδας ὡς παιδεύεται· θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τοῦ φιλτάτου: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων τέκνων κινδυνευόντων ἢ παροιμία. 15
- 71 Ἀκαρπότερος ἀγρίππου: ἐπὶ τῶν μάλιστα πενομένων. Λύκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγρίππον καλοῦσι λεπτόφυλλον οὔσαν καὶ [μὴ] πλέον ἀξανομένην πηγάνου. 20
- 72 Ἄρτι Μῦς πίσεως γεύεται: Μῦς ὄνομά [ἔστιν]

1. ἀφύας] ἀφύα Diogenianus. 4. κἀνθαροί] κελύοντες addit Zenob. I, 20. ἔπειτα d. 8. ποιεῖ Diogenianus. 13. κακωμένοι] κκομ-
 μίνοι Bodleianus. παρόντας ὀφθαλμοὺς Suidas. 15. παιδα ἕως d.
 16. τῶν φιλτάτων Suidas. 17. ἀπὸ τῶν] articulum d om. 18.
 μάλιστα] πάν Macarius, Zenob. I, 60. 20. μὴ, quod in codice deest,
 e K inserui: v. nott. critt. ad Zenob. et Diogen. II. cc. 21. ὄνομα

64. Diogen. II, 41; Apostol. IV, 56: v. Macar. IV, 71.

65. Diogen. II, 44; Greg. Cypr. M I, 55. Macar. I, 36. Apost. I, 50. Fabula ex qua adagium ortum, etiam in Vita Aesopi 54, 32. Westerm. exstat.

66. Diogen. II, 47; Macar. I, 22. Apost. I, 16.

67. Diogen. II, 51; Greg. Cypr. M II, 31. Macar. I, 59. VI, 24. Apost. I, 63; Suidas. Disputat de proverbio Lassaulx de diris Graecorum dissert. 9.

68. Diogen. II, 52; Apost. I, 87.

69. Append: Prov. I, 10.

70. Append: Prov. I, 1; Macar. I, 14. Phavor. 10, 3. »Aristoteles Hist. Anim. V, 22 et Plin. N. H. XI, 24 nos docent, phalangia vel phalangios genus araneorum ita vocatum matres suas post partum necare: de quibus locus hic poetae anonymi intelligendus est.» Kusterus ad Suid. s. ἄγνοε.

71. Diogen. II, 63; Macar. I, 71. Apostol. I, 23. Ruta silvestris intelligi debet, de qua v. Theophr. Hist. Plant. VII, 6.

72. Diogen. II, 64; Apost. III, 81.

- Τυραντίνου τοῦ πύκτου, ὃς κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν [Ὀλυμπιάδα] Ὀλυμπιάσιν ἐνίκησε πολλὰς πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν. καὶ τις διηγουμένος περὶ αὐτοῦ ἔλεγεν· "Ὅσα ἐπαθεὶν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῳ. Οἱ δὲ φασιν ὅτι μὺς τὸ ζῶον ἐμπεσὼν εἰς τὴν πίσσαν καὶ ἀγέλ- 5 θεῖν μὴ δυνάμενος δεινὰ τε πάθη ἔχει καὶ τέλος ἀποθνήσκει.
- 73 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: αὐτὴ τάττεται ἐπὶ τῶν μεγάλα, οὐ μὴν συμφέροντα αἰτούντων.
- 74 Ἀπὸ κόπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς μεγιστοῖς ἐπιχειρούντων. 10
- 75 Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων.
- 76 Ἀπὸ τῶν οἰκείων ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων ἀπὸ τῶν οἰκείων βλάπτειν καὶ τοὺς ἐτέρους.
- 77 Ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ τῶν εὐ πιασόντων 15 ἀνθ' ὧν προσηργέτησαν.
- 78 Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἀναφανείς: ἐπὶ τῶν φαινομένων ἀπροσδοκῶς εἰς σωτηρίαν.

Τυραντίνος ὁ πύκτου d: v. B in nott. critt. ad Zenob. V, 46: Phot. Lex. s. μῦς: .. ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῳ ἀπὸ Μῦδος τοῦ Τυραντίνου πύκτου κικλῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος. 1. κατὰ d om. ἐπὶ ταῖς] ἐπὶ τοῖς d. 2. ἑκατὸν Ὀλυμπιάσιν d: possis etiam Ὀλυμπιάδα ἐν Πίσσῳ: cf. Zenob. l. c.: sed vide Photium. 7. μεγάλων d. οὐ μὴν] καὶ μὴ Suidas. 9. ἀπὸ τῆς κ. ἔ. τὸ βῆμα B in nott. critt. ad Diogen. l. c. 11. τὸν e Diogeniano et Suida adjeci. 16. ἀνθ' ὧν εὐ προσηργ. d: ἀνθ' ὧν ἐνηργέτησαν πρότερον Suidas cum Macario, nisi quod hic ἐνηργέτησαν praebet. 17. ἐπιφανείς Diogenianus.

XII, 43. Ars. XIV, 60. Macar. II, 35. VI, 6. Usurpat Phot. Epist. 171 Mont: εἰ δὲ σοὶ καὶ ληρτεῖν δόξαιμι, ἔσται σοὶ οὐκ εἰς μακρὰν τὸ παρομιῶδες συνεχῶς ἐπ' ἔργοις ἀδόμιον, Ἀρτι μὺς πῖτις γεύεται.

73. Diogen. II, 69: Apostol. III, 83. Usurpant Alexander Rhetor in Walzii Rhet. Gr. VIII, 446, qui epianalepsis exemplum ponit: ὡς καὶ εὐν ἐν τῷ χρησμῷ. Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· οὐ τοὶ δ' ὄσω, ὄσω τοὶ Τεγέην: Phot. Epist. 175: Ἀρκαδίαν με αἰτεῖς, εἴποι ἄν τις, καὶ μῦλα εἰκότως, παρομιῶδης ἀνήρ. ἐγὼ δὲ σοὶ ὄσωφ, οὐτὰρ ἐξ ἀμίξης, .. ἀλλ' ἄπερ ἄν φιλεῖ ἢ ἀλήθειαι: Auctor incert. de figuris vs. 5: Arcadium petis; immensum petis; haud tribuam istud.

74. Diogen. I, 98: Greg. Cypr. M I, 74. Apostol. III, 65.

75. Diogen. II, 73: v. Suidas: Greg. Cypr. L I, 21. Apost. II, 22.

76. Similiter ἀφ' Ἐστιῦς ἀρχεσθαι dicebatur et ἀπὸ γραμμῆς αὐτῆς: Scholl. ad Aristid. 194. nott. ad Zenob. I, 40.

77. Macar. II, 10. Suidas. Cf. Macar. I, 5.

78. Diogen. II, 84: Apost. III, 41. Alludit Alexis Athen. VI, 226 B. vs. 19: ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὡπαὶ οἱ θεοί: Anonym. in Cramerii Anecd. Oxon. III, 206, 18: ἃ δὲ μοι μεγακίω γε ὄντι καὶ οὐδ' ἴσω τῷ ἰούλω γεμιστηθήντι τὴν γένυν, ἐκ μηχανῆς, ὁ φασί, θιὸς ἐνιχνῶν διηκίετο, κτλ.: alia collegit Wytttenbachius ad Iuliani Orat. I, p. 41 Schaeef.

- 79 Ἀπόλογος Ἀλκίνοῦ: ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακρὸν ἀποπεινόντων λόγον.
- 80 Ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πετρῶν εἰς σκυτάλην: ἐπὶ τῶν δι' ἄπασχουσι αἰρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς τινα χεῖρονα ἢ δύσκολα. 5
- 81 Ἄσπασ ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων.
- 82 Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων μὲν, διὰ πλοῦτον δὲ παρρησιαζομένων.
- 83 Ἀρχὴ δέ τοι ἤμισυ παντός: τινὲς μὲν τὴν παροιμίαν εἰαξαν ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπιόντων. Κλέαρχος δὲ αὐτὴν ἐντεῦθεν φησὶν εἰρησθαι· παρὰ Λακεδαιμονίοις τῶν παίδων ὁ πρεσβύτερος τὴν βασιλείαν διεδέχετο τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος. Ἀργεία οὖν τῇ Ἀριστοδήμῳ γυναικὶ γέρονται δίδυμοι καὶ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσαντος βουλομένη ἄμφω τοὺς παῖδας βασιλεύειν, Προκλῆα καὶ Εὐρυσθέα, οὐκ εἰδέναι ἔφασκεν, ὁπότερος αὐτῶν πρεσβύτερος εἴη· εἴτα ἐρωτηθεὶς ὁ θεὸς εἶπεν· ἀρχὴ παντός ἤμισυ· δηλῶν ὅτι ἄμφω δεῖ βασιλεύειν, μετέχειν δὲ ἑκάτερον τῆς ἀρχῆς. 10 15

1. Ἀλκινόου Diogenianus: male. φλυάρων] φλαῦρον d: φλυαρούντων Suidas. 3. Obscurum est τὴν σκυτάλην: Suidas ἐς κῶμα in ejus locum affert. 5. εἰς τινα κτλ.] εἰς τινα δυσκόλιαν idem. 8. μὲν ex Diogeniano inserui. 9. δέ τι d: v. Philonem in ann. ad h. l.: δέ τοι Diogenianus cum reliquis om. 11. αὐτῆν] αὐτὸν d. 12. βασιλείαν d. 13. Ἀριστοδήμῳ d. 16. πρεσβύτερος εἴη] πρεσβυτέρη d.

79. Diogen. II, 86: Macar. II, 26. Apostol. III, 39: accuratius explicat Scholl. Plat. 422 Bekk.: καὶ τούτων τὸν Ἀλκίνοῦ ἀπόλογον ἐνταῦθα παρελήφθαι φαιμεν, ἣ ἴσθι τοῦ Ὀδυσσέως πέκυια, καὶ τὰ ἐν Αἴδου θεάματα, τῷ ψυχούλῳ τῶν σφαγίων χρησιμοποιεῖται· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Αἴδου τι λίγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνοῦ λέγειν ἀπόλογον· ἀντιπαραινέται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνοῦ λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἠθῆντι· ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδου· πλην ἔκει μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς ἀρήνην ὑπόκειται βλεπῶν καὶ τροφήν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἡρ ἰστέρηται καὶ πολεμικός καὶ κτλ.: cf. Aristot. Rhet. III, 16, 7. Nitzschius Ann. ad Hom. Odys. T. III, p. XII.

80. Suidas. Comparat Erasmus III, 2, 63 Vergilii Eclog. VIII, 59:

Praecepta aeri specula de montis in undas Deserar; extremum hoc munus morientis habeto, ubi v. interpp., et Plin. N. H. praef. §. 29: ceu vero nesciam, adversus Theophrastum, hominem in eloquentia tantum, ut nomen divinum inde invenerit, scripsisse etiam feminam, et proverbium inde natum, suspensio arborem eligendi: dicit Leontium meretriculam: Cicer. Nat. Deor. I, 33, 93.

81. Diogen. II, 87: Greg. Cyr. I, 22. Apost. III, 63.

82. Diogen. II, 93: Greg. Cyr. M I, 29. Apost. III, 93.

83. Diogen. II, 97: Macar. II, 46. Apost. III, 94. Quis fuerit proverbii auctor, ne inter veteres quidem constat, ad Pythagoram rettulit Iamblichus de V. Pythag. c. 29, p. 342 Kiessl., ad Hesiodum Lu-

- 84 Ἀσκὸν δαίρειν: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως σφόδρα τι ποιούντων· ἢ ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶς αἰκίζομένων τινάς.
- 85 Ἄτης λόφος: ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνεσχημένων καὶ καθ' ὑπερβολήν.

1. δαίρεις Diogenianus, δέρις Macarius, alii. 3. Ἄγους λόφος cum eadem fere explicatione Diogen. III, 10 profert.

cianus Hermot. §. 3: uterque male; ut in nott. ad Diogen. I. c. indicatum est. Hinc laudamus Polybium V, 32, 1, de auctore nihil certi decernentem: dicit enim: οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι τὴν ἀρχὴν ἡμῶν τοῦ πάντος εἶναι φάσκοντες, μάλιστα τὴν παρῆτον ποιῆσθαι σπουδῆν ἐν ἐκάστοις ὑπὲρ τοῦ καλῶς ἀρξασθαι. Clearnchi denique sententia, sine dubio ex eius libro περὶ παρομιῶν hue translata, sapit scriptorem nova et lectu iucunda, licet certa fide careant, in vulgus spargere non detrectantem. Saepissime adagio utuntur scriptores: Philo de Agricult. p. 319, 30. T. I Mang.: ἀρχὴ δ', ὡς ὁ τῶν παλαιῶν λόγος, ἡμῶν τοῦ πάντος ὡς ἂν ἡμῶν πρὸς τὸ τέλος ἀφίστηκεν, οὐ μὴ προσγενομένου καὶ τὸ ἀρξασθαι, πολλάκις μεγάλα πολλοὺς ἐβλάψεν; id. quibus rerum divin. haeres p. 489, 25, T. I Mang.: τέχναις δὲ καὶ ἐπιστήμαις, οὐ πηγῇ καὶ ὄψα καὶ θεμέλιος καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς βυτήρας ὄνομα ἀρχῆς ὑποκίεται ἢ φύσις, ἢ πᾶν ἐποικοδομεῖται τὰ θεωρήματα, φύσεως δὲ μὴ προῖποκείμενης, ἀτελῆ πάντα. Ἐντεῦθεν μοι δοκεῖ τις εὐστόχος εἰπεῖν Ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμῶν πάντος. Εἰκοτὼς οὖν τὸ λόγιον ἀνέθημεν πρὸς ἀπαρχῆς τῶ ἡγεμόνι θεῷ: Theodor. Metoch. Philos. et Hist. Miscell. c. 11, p. 84 sq. Kiessl.: καὶ μὴν ἀπαντες, ὅσοι καὶ ἤρξαντό τινος εὐρείως ἢ τέχνης ἢ ἐπιστήμης, οὐκ ἔσχον ἰμελίαι καὶ εἰς τέλος ἰκανώσασθαι, ὅτι μὴ δὲ πέρικε τοῦτ' ἔξειναι σχεδόν, ὡς εἰπὶ πάντων ὄντι πραγμάτων ὄντων εἰς ἀπὸ τοῦ πάντος αἰῶνος εἰς τὴν εὐρημάτων εἰς τὸ κοινὸν ἀνθρώποις. Καὶ ἀρχὴ φησὶν ἢ παρομίαια παντὸς ἡμῶν: Hierocles in Medicinae Veterin. Libb. 11, p. 172 Gryn.: Ἡσίοδος μὲν ἡμῶν τοῦ παν-

τός φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν, προτρέπων οἶμαι καὶ διὰ τοῦτον τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ἀπτεῖσθαι, ὡς τοῖς γε ἀρξαιμένοις ἔξ ἡμῶν ἡδὴ προηγουμένου τοῦ σπουδαίουματος. οὐ πολλοῦ δὲ ὄντος τοῦ τῆς ἡμῶν μοίρας πλείονος ὅμως διὰ τοῦ λεπτομένου πρὸς τὴν τοῦ πάντος συμπλήρωσιν: alia colligerunt et dicteria similia contulerunt Boissonadus ad Marini V. Procli 137. Obbarius ad Horat. Epist. I, 2, 40. Κλίμαχος κτλ.] haec Clearchi disputatio aliunde non nota: in rem cf. Herod. VI, 52. C. O. Muellerus Dor. I, 90.

84. Diogen. III, 3: Greg. Cyrp. M I, 66. Macar. II, 50. Apost. IV, 9. Ad explicationem, secundo loco a Diogeniano propositam, accedit Solo apud Plut. Solon. 14: ἤθελον γὰρ ἄσκος ὕστερον δεῖν ἀρξάμεν κῆπιετρεφθαι γίνος, ἰ.ε. διδύμους ὥστε γενέσθαι ἄσκος, ut explicat Coarraes ad h. l.: alia eodem modo explicanda adscripserunt Schaeferus ad Gregor. Corinth. 533 et Nitzschius Annot. ad Hom. Od. X, 19, T. III, p. 92. Ceterum eodem sensu Aristophanes μολγὸν αἶνεεν dixit: v. Scholl. ad Arist. Equit. 959 et Bergklius in Meinekii Com. Gr. II, 2, 989, 1067.

85. Macar. II, 50. Ars. VI, 5: Eustath. ad Hom. Π. T, 128, p. 1175, 60: φησὶ δὲ εἰς Ἴλιον κατενηχθαι ῥηφισαν τὴν Ἄτην, διὸ καὶ Ἄτης λόφος εἶπὶ, οὐ ὁ Ἀνκόφρων μινηται. τοῦτο δὲ ἀσείως πέπλαστον διὰ τὴν μεγάλην ἄτης, ὡς ἐν Ἄδος οἱ Τρωῆς ἔπαυον, ὡν ἔνεκα καὶ Ἰλιάς κακῶν [v. infr. II, 93.] πεπαισμάσται: id. ibid. A, 591, p. 157, 7: ὅθεν καὶ Ἄφος Ἄτης ἐν Τροίῃ παρὰ Ἀνκόφρων, ἔνθα ὑπὸ Ἄδος ἐκίνη ἐρήφην, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδότου φηλοῦται. Et fuit

- 86 Ἀπαικὸς μάρτυς: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθε-
στάτου παρόσον οἱ Ἀθηναῖοι ἀληθεῖς.
- 87 Ἀτενὲς ὄρεᾷ ὡσπερ ἡ αἰξὶ τὴν θάλασσαν: ἐπὶ
τῶν φιληδόμων ὡσπερ ἡ αἰξὶ τὴν θάλασσαν.
- 88 Ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκουσιν: ἐπὶ 5
τῶν τὰ ἀναγκαῖα παραλειπόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτι-
μῶντων.
- 89 Ἀφροδίτῃ ὕν τέθυκεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων καὶ
ἀνεπαφροδίτων, παρόσον Ἀφροδίτῃ ὕς οὐ θύεται.

3. ὄρεῖς Diogenianus cum reliquis: ἄτ' ἰνορεῖ d. ὡσπερ — θάλασσαν
Diogenianus et Apostolius om. 4. φιληδόντων τῶν Diogenianus cum
reliquis. ὡσπερ] ὡς Macarius. ἢ Diogenianus et Apostolius om. εἰς
θάλασσαν iidem, τῇ θαλάσῃ Macarius. 5. ἀφέντ' d: ἀφείκ, antiqua
lectio, exstat apud Apost. IV, 51. ὑπερών d, qui etiam articulum
τὴν male omittit. 6. παραλειπόντων Suidas. προτιμῶντων d, προ-
τιμωμένων Suidas: v. Eustathium. παρὰ Ὑπερίδῃ addit Suidas: v. an-
not. ad Apostolium.

Ἀτης λόφος nomen antiquissimum
Troiae: Hesych. s. Ἀτιόλοφος. —
scribe Ἀτης λόφος: οὕτως τὸ Ἴλιον
ἐκαλεῖτο πρῶτον: hinc Lycoph. Cas-
sand. 28: ἡ δ' ἔνθεον σχάουσα βακ-
χιῶν στόμα, Ἀτης ἀπ' ἄκρων βου-
πλανοκτίτων λόφον, τοῖωνδ' ἀπ'
ἀρχῆς ἤρχ' Ἀλεξάνδρου λόγων, ubi
Scholl. Bachmanni: ἀπὸ τῶν τῆς
Τροίας κορυφῶν: ἔστι δὲ ὄρος Τροίας,
ἔπον ἔπειον ἢ Ἀτη: uberius expli-
cat rem Tzetzes ad Lycoph. l. c.:
add. Apollod. III, 12, 3. Stephan.
Byz. s. Ἴλιον et cf. Heynium ad
Apoll. l. c. C. O. Muellerm in Er-
schii et Gruberi Lex. univers. s. v.
Pallas p. 106 et nott. ad Diogen.
III, 10. Simili modo Empedocles
apud Synes. de provid. 89 D ἄτης
λειμῶνα terrestrem daemonum ex-
sulantium sedem vocavit.

86. Diogen. III, 11: Macar. II, 61:
Apost. IV, 26. [A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.]

87. Diogen. III, 8: Macar. II, 56.
Apost. IV, 18. [A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.]
Diphilus Athen.
VI, 236 B: ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μα-
γείρου τὸν κληρὸν: Plutarch. de recta
rat. audiendi c. 13, 44 A: βαρὺς
μὲν γὰρ ὁ ἀκροατῆς καὶ φορτικὸς ὁ
πρὸς πᾶν ἀεργκὸς καὶ ἀτενὲς τὸ
λεγόμενον: Lucian. Revivisc. §. 30:
ἀτενὲς ἀποβλέπων: ibid. §. 46: ἀτε-
νὲς ἐβλεπεν Aesop. fab. 114 Schu.:

Cicer. pro Flacc. 11, 26: iudices vos
oro et obtestor, ut totam causam
quam maxime intentis oculis ut
aiunt, acerrime contemplantini.

88. Apost. IV, 51. Suid. s. ἀφέν-
τες. Eustath. ad Hom. Odys. E,
260, p. 1534, 5: οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν
ὑπέραν σχοινίον ἰερηνεύσαντες κέρ-
τος τοῦ κατὰ τὸν ἰστὸν ἢ ἀνίται
καὶ διατίθειται, προσήροισι καὶ παρ-
οιμίαις ἐπὶ τῶν ἃ μὲν δεῖ ἔχειν ἀφέν-
των, ἃ δὲ μὴ δεῖ κραιπύοντων, τὸ
ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα
διώκουσιν: ἤρον ἀφίαισι, μὲν τὰ
ἀναγκαῖα, προτιμῶνται δὲ τὰ μὴ
προίερον: οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄλλως,
ὑπέρας φασίν, ἢ τὰ ἐκ τοῦ ἄκρου
τῆς δόξης ἰερμμένα σχοινία ἢ τοὺς
τροχιλοῦς: cf. Apost. VI, 76 ibiq. nott.:
Scholl. ad Lucian. Dial. Mort. IV,
1: γέγονε δὲ καὶ ἀπὸ τούτου [ὑπέρα]
παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφέντων,
ἃ δὲ μὴ δεῖ κραιπύοντων: ubi ante
v. ἐπὶ ipsum proverbium excidit. ||

89. Apost. IV, 58. Quamquam
Veneri sues non immolari Dioge-
nianus post Aristophanem et alios
contendit, v. Aristoph. Acharn. 793:
ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ' ἀφροδίτῃ θύεται,
ubi v. Scholl., eiusque sententia
verbis Cornuti de Nat. Deor. c. 24:
ἕς διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν ἀλλοτρίαι αὐ-
τῆς εἶναι δοκεῖ, defenditur: tamen

- 90 Ἀχαρνικοὶ ὄνοι: ἐπὶ τῶν γωθῶν καὶ μεγάλων.
- 91 Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρσίη: ὅτι προτιμητέον τοῖς οὐκείους ἐπὶ βοήθειαν.
- 92 Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτριῶν βιούντων παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας ἐξ εὐτελείας ἔζων· ἐντεῦθεν εἴληπται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρασίτων.
- 93 Αὐτὸς αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφει: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἐτέρους δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων.
- 94 Αὐτὸς ἔφα: ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἐπὶ τινα πίστεως ἄξιον.
- 95 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: οἷον ὧν κατέφαγες, ἀποδώσεις πλείονα. Ἐπὶ τῶν σὺν τοῖς ἀλλοτρίοις οἷς ἤρπασαν καὶ τὰ ἴδια προσζημιουμένων καὶ ἀκουσίως αὐτὰ καταβαλλομένων.
- 96 Ἀπταγᾶς Νουμηνίῳ συνῆλθε: μέμνηται ταύτης 15

3. εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως Suidas. 4. Diogenianus desinit in v. βιούντων: reliqua habet Suidas, omissis tamen vv. ἐντεῦθεν κτλ. 7. αὐτὸν οὐ τρέφει Suidas: Diogeniani verba ex nostro loco restituenda sunt. Antiqua lectio esse videtur: αὐτὸς σεαυτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφει. 8. κατεπαγγελλομένων Diogenianus. 9. ἔφη d. ἂ λέγουσιν post ἀναφερόντων inserit Diogenianus. 11. ὧν d. om. 12. πλείον d. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίων ὧν ἡμαρτον διδόντων. 15. ἀπταγᾶς d: et sic etiam infra.

ab Argivis sues Veneri mactatos Callimachus, de quo v. Heckerum Commentt. Callim. 39, testificatur apud Athen. III, 95 F: ἔτι δ' ἔντως Ἀφροδίτῃ ἕς θύεται μαρτυρεῖ Καλλιμαχος ἢ Ζηρόδοτος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι γράφων ὥδε: Ἀργεῖοι Ἀφροδίτῃ ἕν θύουσι καὶ ἡ ἑορτὴ καλεῖται Ὑστῆρια: idem ex Antiphane de Cypris docet Athen. I. c. et omnino hoc animal ad sacrificium praebitum Deae gratum acceptumque fuisse, ex Strab. IX, 5, 17 p. 438, aliis, v. nott. ad Macar. II, 70, certum videtur. Aliis vero Diis porcos immolatos esse notum est: v. Athen. IX, 396 C. XIV, 657 A. Varron. L. L. V, 97. Adagio fabula ansam dedisse videtur: v. Heusinger ad Aesopi fab. 230 Fur, 220 Schneid.

90. Diogen. I, 26: Hesych.: Ἀχαρνικοὶ ὄνοι: ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον: cf. nott. ad Apost. II, 90.

91. Diogen. III, 29: Macar. I, 29. Apostol. I, 36. Usurpat Firmus Epist. IV in Muratori Anecd. Graec. 287: ἀδελφὸς ἂ. π. φησὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ὡς τῆς φύσεως ἀντιτρέφου καὶ γνησίας φίλιος παρεχομένης ἀπόλουσιν.

92. Diogen. III, 14: Greg. Cypr. M I, 67. Apost. IV, 33.

93. Diogen. III, 17: Greg. Cypr. M I, 72. Apost. VI, 44. Mant. Provv. s. αὐτόν.

94. Diogen. III, 19: Apost. IV, 39. Usurpat Michael Acuminat. Monod. in Eustath. 93 Elliss.: καὶ ὁ τι ἂν φθίγχοιτο (Eustathius) φωνή τις ἐστὶ θεία v. v. καὶ ὡς τότε Πύθυγορικός τὸ Ἀδελφὸς ἔφατο προβαλλόμενος.

95. Diogen. III, 32: Greg. Cypr. M I, 68. Apost. III, 69.

96. Suidas: Ἀπταγᾶς νουμηνίῳ: παροιμία ἐπὶ τῶν v. cf. nott. ad Diogen. VIII, 18. Macar. VII, 90. ὁ λογοθέτης] citatur Simeon Meta-

- τῆς παροιμίας ὁ λογοθέτης ἐν ταῖς αὐτοῦ μεταφράσεσιν εἰς τὸν βίον τοῦ ἀγίου Στεφάνου τοῦ νέου. Ἐξ ἱστορίας τοιαύτης. Ἀταγᾶς τις Θεσσαλὸς καὶ Νουμῆνιος Κορίνθιος διαβόητοι ἐπὶ κακία γενόμενοι φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ἐσπέισαντο· εἰληπται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ δύο πονηρῶν συνελεύσει. 5
- 97 Αἴδου πρῶκτῳ περιπέσοις: ἐπὶ τῶν καταρωμένων τινί.

APXH TOT B.

- 98 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων· παρόσον οἱ ἐν Σερίφῳ τῇ νήσῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκύρον οὐ φθέγγονται. 10
- 99 Βυζίνη παρόρησία: ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαρόρησιασμένων· ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος μετὰ παρόρησίας αἰεὶ διαλεγόμενον.
- 100 Βίος ἐξηυλημένος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἀπὸ μετα- 15 φορᾶς τῶν αὐλῶν, οἱ ὅταν συντριβῶσιν, ἐξηυλῆσθαι λέγεται· ἔνθεν καὶ Νοῦς παρεξηυλημένος.

1. παροιμίας] μαρτυρίας d. Ex hoc loco lacuna in Suida s. ἀταγᾶς explenda est. 6. ἐπὶ — τινί] δῆλον Diogenianus. 10. τῇ νήσῳ et κομισθέντες — Σκύρον Diogenianus om.: v. ibi nott. critt. Σκύρον d. 12. Βυζίνῃ d. 13. Βυζήνοῦ d: v. nott. critt. ad Zenob. l. c.

phrasta. Est autem interpungendum uti feci, non quemadmodum in codice sententia continuatur, ut crederes Metaphrasten non tantum proverbii sed et fabulae cui originem debet meminisse. Non est ita. Quoniam Graece quantum scio Stephani junioris Vita nondum edita est, illam in praestantissimo et antiquissimo Vindobonensi codice evolvi. Hic habes locum. Sermo est de Constantino Copronymo deque Anastasio patriarcha Constantinopolitano ab ipso creato: Οὕτως οὖν συνδραμούσης τῆς ἑπιπρωῆς ταύτης δυάδος καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμητον, συνελθόντος Ἀταγᾶ Νουμῆνιῳ, γράμματα κατὰ πᾶσαν πόλιν ἰσοῖτα καὶ ἐπαρχίαν κτλ. (Codex Ms. Vindob. XX, f. 170).» Bakhuizen van den Brink. Respexit proverbium etiam Eustathius in A. Maii Spicil. Roman. T. V, 313: Καὶ εἰσὶν ἀληθῶς καθὰ συνελθείσεις ἀπενκαταῖαι καὶ φεικταῖαι, ὅποια καὶ ἡ τῶν πονηρινομένων συναγωγή, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, καὶ καθ'

ἦν συνελθεῖν Ἀταγᾶς Νουμῆνιῳ πεπαροιμιάσται, οὕτω καὶ συμφωνίαι δαιμονιώδεις. Ad sententiam cf. infr. II, 26. Macar. VI, 20.

97. Diogen. II, 43: Ars. I, 46.

98. Diogen. III, 44: Macar. II, 77. Greg. Cypr. I, 66. Apost. IV, 77.

99. Zenob. II, 63.

100. Zenob. II, 64. Diogen. VII, 44: cf. annott. ad Apost. XIV, 36^b.

Adhibet Leo Diacon. V, 51 C Haas.: ἵνα τί πάντα μέτρον καὶ σταθμῶ ἕνθμιζων τά σά, βασιλεῦ, ὡς ἀκριβῆ στάθμην εἶναι σε καὶ κανόνα σωφροσύνης εὐθύτατον, παρορῆς ἀνδρα γενναῖον οὕτω καὶ νεανικόν, ἀκριβεῖ τε κατὰ τὰς μάχας τυγχάνοντα καὶ ἀκαταγόνιστον, ἰγκυλιωδίσθαι τῷ βορβόρῳ τῶν ἡδονῶν καὶ βίον μεταδιώκειν παρεξηυλημένον καὶ ἄντρον, σφρηγῶντα καὶ αὐτὴν τῆς ἡλικίας ἄγοντα τὴν ἀκμὴν, καὶ ταῖτα ἀνταεπιόν τοῦ σοῦ πεφηνότα κηρύτους, λαμπρῶν τε τοῦ γένους ἔλκοντα τὴν σερίαν;

- 1 Βοιώτιον οὖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν καὶ ἀπαιδευτῶν εἰς τοῦτο γὰρ ἐσκώπητοντο οἱ Βοιωτοί.
- 2 Βοῦν ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρῶη-
σιάζεσθαι εἰληπται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ δωροδοκίας ἡσυχάζοντων.
- 3 Βαλὼν φεύξεσθαι οἶει; ἐπὶ τῶν κακὸν τι δρασάν- 5
των καὶ οἰομένων ἐκφυγεῖν.
- 4 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων· οἷον κατα-
πόντισον· τοιοῦτον καὶ τό· βάλλ' ἐς κόρακας, βάλλ'
ἐς φθόρον· τὸ δὲ βάλλ' ἐς μακαρίαν ἐπὶ καλῶ.
- 5 Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἡδοναθούτων ταυτομένη. 10
- 6 Βοῦς ὑπὸ ζυγόν: ἐπὶ τῶν αἰὶ μοχθούτων.
- 7 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαιίνων οὐ ποθ' εὐρύ-
σεις ποτόν: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰ-
σχίστοις μὲνντων.
- 8 Βατράχοις οἰνοχοεῖς: πρὸς τοὺς παρέχοντας ταῦτα, 15
ἧν οὐ χερίζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

1. βοιώτιον d: v. nott. critt. ad Diogenianum. 2. Βοιωτοί] βιωτοί d.
4. δωροδοκίον d. 5. βάλλων d, Apostolius. 7. εἰς ὕδωρ Zenob. II, 72;
cf. nott. ad Apost. VI, 56. 8. τοιοῦτον κτλ.] Diogenianus om. 9. εἰς
Μακαρίαν Suidas, quem vide. καλῶ] excidisse nonnulla verba viden-
tur: v. Zenobium. 10. Addit Suidas: ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοούντων, καὶ διὰ
φαιμοῦ ἰσθίειν καλυμένον. 11. ὑπὸ] ἐπὶ d. 12. οὐ ποθεν ἴσσεις d.
16. χερίζουσι d.

1. Diogen. III, 46: Apost. V, 16^a.

2. Diogen. III, 48: Greg. Cypr. M II, 49. Mac. II, 88. Thom. Magist. 55, 7 Ritschl.: ἡ βοῦς, οὐχ ὁ βοῦς, ἀρσενικῶς δὲ μόνον τὸν τῆς παροιμίας ἐκφέρομεν βοῦν, ὅσον τὸν βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει: cf. Apost. V, 7 ibiq. v. notas.

3. Zenob. II, 71: Apost. IV, 83.

4. Diogen. III, 51: Greg. Cypr. I, 67. Macar. II, 72. Apost. IV, 84. βάλλ' — κόρακας] Zenob. II, 77. βάλλ' — φθόρον] Macar. II, 71. Apost. VI, 65. VII, 95. Ars. XII, 75. βάλλ' — μακαρίαν] Apost. IV, 72. Vulgo idem quod εἰς ἕδον exprimere hanc formulam grammatici statuunt: v. Apostol. l. c.: add. Photius v. εἰς ὀλβίαν: ὡς εἰς μακαρίαν· τὸ εἰς Αἴδου: sed hono sensu olim usurpatum hoc dictum esse, annotavit Zenob. II, 61 fin. Usurpat Iulian. Caesar. 333 A: βάλλ' εἰς μακαρίαν εἶπεν ὁ Διόνυσος· ἐπισκώπτεισ οὐ

πάντας αὐτοὺς καὶ ποιῆς οὐδὲν ὑπερ-
ἐαντῶν λέγει.

5. Diogen. III, 53: Ars. XIII, 19.

6. Diogen. III, 54: Apost. V, 6. Ad sententiam cf. Macar. V, 6: Cic. de N. Deor. II, 63, 159: boum ... cervices natae ad iugum.

7. Diogen. III, 55: Greg. Cypr. I, 68. Macar. II, 84. Apost. V, 14. «Verba haec Aeschyli Eum. 680 ad immutationes in Areopago constituendo ab Ephialte intentatas apte relata a Doederlino (Progr. Erlang. 1820) colorem referre videntur Pythagoreum, collata Lysidis epistola ap. Iambl. V. Pyth. p. 75: ἐγκρίναντι γὰρ ἡθεοὶ τιταρυγμένους καὶ θολε-
ροῦς θεωρήματα καὶ λόγους θεῖους· καθάπερ εἴ τις εἰς φρεῖν βαθὺ βορ-
βόρου πλήρες ἰχθίοι καθαρόν καὶ διεσδὲς ὕδωρ· τὸν τε γὰρ βορβόρον ἀνετίραξε· καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνισεν»: Walzsius ad Arsen. 146.

8. Diogen. III, 57: Macar. II, 75. Apost. IV, 78.

9 Βατραχῶ ὕδωρ, καί, Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.

APXH TOY Γ.

10 Γνωθὶ σαυτὸν: ἀπόφθεγμά ἐστὶ Σόλωνος· ταίτιται δὲ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. 5

11 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν τι ποιούντων· νέαις γὰρ πρέπει τὸ βακχεύειν, ἤγουν τὸ χορεύειν.

12 Γέλως συγκρούσιος: ἐπὶ τῶν ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως βιούντων· τινὲς γὰρ ἀτάκτως γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσι. 10

5. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὅ εἰσι κ. Suidas. Addit idem: Γνωθὶ σαυτὸν, καί, τὸ νόμισμα παραχάραξον: παραγγέλματα Πυθικά. τουτίσι, τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμισμα: eadem e V edita sunt in Append. Provn. I, 81. 6. χορεύει Suidas, ex interpolatione, ut videtur. παρ' ὧραν Diogenianus et Suidas: παρὰ καιρὸν etiam Zenobius. 7. νέαις κτλ. Diogenianus om. πρέπει τὸ χορεύειν* Zenobius II, 96. 8. γέλως συρκοῦσιος d, γ. συγκροτούσιος Suidas: γ. συγκρούσιος Apostolius. 9. βιούντων] γελόντων Apostolius. τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας Zenobius.

9. Diogen. III, 58: Greg. Cyrp L. I, 71. Macar. II, 76. Apost. IV, 86.

10. Greg. Cyrp. L II, 76. Macar. III, 3. Apost. V, 55. De auctore sententiae disputat Schol. ad Plat. p. 383 Bekk.: λήγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Δάβνος (Δάβιος Sieb.) εὐνοῦχου τινὸς νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἱερομένου τὸν θεὸν τί εἶη ἄριστον, εἶπεν ἢ Πυθία τὸ γνωθὶ σαυτὸν: aliter iudicant Scholl. Ven. ad Hom. II. Γ, 53: οἷος ὦν, φησί, τίνα τίνος ἰστέρησας. οὐκ ἄρα Χίλωνος, ὡς ὑποκαίεται, δόγμα τὸ γνωθὶ σαυτὸν, ἀλλ' Ὀμήρου: Chiloni tamen a Suida v. γνωθὶ adscribitur dictum, eidem et Thaleti ab Maximo Sermon. c. LVI Combef., Thaleti ab Arsenio Ion. XXX, 99 [p. 292 Walz.], Soloni ab Ausonio in Ludo Sept. Sapient.: alii aliter: v. nott. ad Append. Provn. I, 80. Usurpant Menander Thrasyleonte Stob. Flor. XXI, 5: κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς ἐρημίον· τὸ γνωθὶ σαυτὸν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν. τὸ γνωθὶ τοῖς ἄλλοις: idem apud Diog. Laert. VI,

83: Dio Chrysost. Oratt. IV, 160 R.: οὐ γὰρ ἂν τοῦτο πρῶτον προσέτατιεν ὁ Ἀπόλλων ὡς χαλεπώτατον ἐκίστω, γνωθὶ σαυτὸν: Philo de Virtut. 555, 42 T. II Mang.: πλεον ἐφροσθη τοῦ μετρίον· τὸ Δελφικὸν γράμμα οὐ δίδνω, τὸ γνωθὶ σαυτὸν: Arrian. apud Stob. Flor. LXXX, 14: μὴ τι οὖν καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς παραγγεῖλημα παρέλκον ἐστὶ, τὸ γνωθὶ σαυτὸν; τοῦτο δὲ μὲν οὐ φησι. Τίς οὖν ἢ δύναμις αὐτοῦ; εἰ χορευτῆ τις παρήγγελλε τὸ γνωθὶ σαυτὸν, οὐκ ἂν ἐν τῇ προστάξει προσέχε τῷ ἐπιστραφῆναι; locos Christianorum v. in Ioann. Damasc. Sacris Parall. γ, 2, p. 400 sqq. T. II. Opp. et cf. Karstenii. prolusionem de effatis delphicis μηδὲν ἄγαν et γνωθὶ σαυτὸν, insertam Symbolis litt. Batavorum T. II, 57 sqq.

11. Diogen. III, 74: Greg. Cyrp. M II, 53. Macar. III, 1. Apost. V, 59. Huic cognata proverbialia Meinekus Com. Gr. Fr. II, 1, p. 268 composuit.

12. Diogen. III, 76: Macar. II, 96. Apost. V, 28.

- 13 Γλαῦξ εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀρότων· ἐπειδὴ τὸ ζῶον πάνν ἐγχωριάζει Ἀθηναίς.
- 14 Γῆ οὐρανὸν συνάπτειν, καί, Γῆ θάλασσαν ἀναμιγνύναι: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων ἀμφοτέρα.
- 15 Γάλα ὀρνίθων: ἡ παροιμία παρ' Ἀριστοφάνει καὶ 5 Εὐπόλιδι· ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ βιαζομένων ἐκ κενῶν ἔχειν τι καὶ ἐξ ἐνδεῶν αἰρεῖν.
- 16 Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀπειρίας ἐαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.
- 17 Γλυκεὶ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης: ἐπὶ τῶν 10 ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.
- 18 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.
- 19 Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.
- 20 Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πα- 15 νούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὦν γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγί-

2. τοῦτο τὸ ζ. ἐκεῖ ἐγχωριάζον τυγχάνει Diogenianus, ταῖς Ἀθηναίς Suidas, τοῖς Ἀθηναίσι Zenob. III, 6 ibique v. C in notis. 3. γῆ — καὶ B Suidas om. γῆ θάλασσαν] γῆ d om. θάλασσαν B Suidas. 4. συναμιγνύουσιν eidem. ἀμφοτέρα Suidas cum reliquis om. Ceterum v. nott. critt. ad Apostolium. 5. Diogenianus nihil nisi ἐπὶ τῶν σπανίων explicationis causa addidit. 6. βιαζόντων d. 7. αἰρεῖν d. 9. κίνδυνον Diogenianus. 10. γλυκεῖα d. 11. μόχθον καὶ ἀφόβως Diogenianus. 12. ἀνακροτήσασα recte Meinekius ad Comic. Graec. Fragm. III, 188. Etiam vox ἐμπειρίαν corrupta videtur. 14. σφόδρα ἀπορωτάτων Suidas. 16. ὑπὸ σεισμοῦ in Diogeniano om.

13. Diogen. III, 81: Greg. Cypr. M II, 64. Apostol. V, 46.

14. Append. Provv. I, 74: Ars. XIV, 80: Suidas s. γῆ. Similiter Plutarchus dixit V. Romul. 28: ἀπογνώσκαι μὲν οὖν παντάπασι τὴν θειότητα τῆς ἀρετῆς ἄνθρωποι καὶ ἀγνήεις· οὐρανῶ δὲ μιγνύειν γῆν ἰβέλτερον: Lucian. Prometh. §. 9: τί οὖν διὰ τοῦτου ἐχρῆν τὸ τοῦ λόγου, τῆ γῆ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμῆχθαι, καὶ δισμῆ καὶ στυγροῦς καὶ Καίκασον ὅλον ἱπνοεῖν; Vergil. Aen. V, 790: maria omnia coelo miscuit: ib. I, 133: Iuven. Sat. II, 25: quis coelum terris non misceat et mare coelo, si fur displiceat Verri?: ei. Sat. VI, 283: Liv. IV, 3, 6: quid tandem est, cur coelum ac terras misceant?

15. Diogen. III, 92: Greg. Cypr.

M IV, 71. Macar. VI, 49. idem apud Tittmannum in praef. Zonar. I, XCIII: γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, ἧ ἐπὶ τῶν σπανίως (sic): Apost. V, 19: add. Ars. LI, 20. Usurpat Petron. Satyr. 38: omnia domi nascuntur: . . . lacte gallinaceum, si quaesieris, invenies: v. Sinnerus in Delect. PP. 478: eodem fere sensu ab Alexide Athen. XIV. 654 F γάλα λαγῶ, γάλα ταῶς ponuntur.

16. Diogen. III, 94: Greg. Cypr. I, I, 74. Macar. III, 1. Apost. V, 51.

17. Diogen. III, 95: Greg. Cypr. M II, 17. Apostol. V, 52.

18. Diogen. III, 97: Greg. Cypr.

M II, 57. Macar. III, 6. Apost. V, 64.

19. Diogen. III, 98: Greg. Cypr.

M II, 59. Macar. III, 8. Apost. V, 72.

20. Diogen. III, 99: Greg. Cypr.

οἰς νεκρὸν εὐρῶν φοροῦντα δακτύλιον καὶ τοῦτον περιελό-
μενος φῦσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης
ὀραῖσθαι καὶ μὴ ὅταν βούληται, εἶχε παρ' ἑαυτῶ· μεθ' οὗ
καὶ κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευεν Ἰνδῶν.

- 21 Γύργαθον φυσαῖς: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 5
22 Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον
εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.
23 Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ πλῆ-
θους χρόνου μὴ περιπιπτόντων ἢ νικωμένων ἀπάτη.
24 Γλῶσσα ποῦ πορεύῃ, πόλιν ἀνορθώσουσα 10
καὶ πόλιν ἀναστρέψουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγου ἢ ὠφε-
λούντων ἢ βλαπτόντων.
25 Γέρον βούς ἀπένθητος δόμοισιν: ἐπὶ τῶν
καθ' ὥραν τελετησάντων.
26 Γύψ κόρακα ἐγγυᾶται: ἐπὶ τῶν ὁμοροούντων ἐπὶ 15
κακία.
27 Γέλως βάραθρον καὶ γέρουσι καὶ νέοις.

1. εἶρε Diogenianus. καὶ — ὥστε] τοῦτον περιεἶλε· ὁ δὲ εἶχε φῦσιν,
ὥστε Suidas. 2. τὰς Diogenianus om. 3. ὅταν βούληται in Suida
om., ὅταν βούληται καὶ μὴ Diogenianus. εἶχε κτλ.] δι' αὐτοῦ ἀπέ-
κτεινε τὸν βασιλέα· καὶ ἤρξε Diogenianus, δι' αὐτοῦ κτείνας τὸν πρὸ αὐ-
τοῦ ἐβασίλευσεν Suidas: cf. Apostolius. 4. Ἰνδῶν] debebat Ἀνδῶν.
6. διὰ τὸν πλοῦτον Zenob. II, 88. 8. ἀλίσκεται πάγῃ Suidas, VB
in nott. critt ad Zenob. II, 7. διὰ πλῆθος Zenobius, Suidas. 9. χρό-
νον οὐχ ἀμαρτανόντων Diogenianus. 10. ποῦ Zenobius: v. nott. ad
Diogen. I. c. 11. ἢ π. ἀναστρέψουσα coniecit Bernhardius ad Suid. s. v.:
v. Greg. Cyprum. 14. τελετιώντων Diogenianus. 15. ἐπὶ κακία]
ἐπὶ VB om.

M II, 58. Macar. III, 9. Apost. V, 70.
Usurpaverunt plurimi: v. sup. I, 16:
Liban. Epist. 1031: σὺ δ' οἶον μετὰ
τοῦ δακτυλίου τοῦ Γύγου πάντα
δρῶν λαθάνειν: adiungo e Stein-
helli Collectaneis Gregor. Nazianz.
Oratt. IV, 94, p. 91 Bill.: ἀλλ' οὐκ
ἔστιν ὅπως ἑαυτὸν ἀποκρύψει οὐδ'
ἂν πολλὰ στροφῇ καὶ παντοῖος γέ-
νηται ταῖς ἐπινοίαις, οὐδ' εἰ τὴν
Ἄιδος κινέην, ὃ δὴ λέγεται, περιθέ-
μιος, ἢ τῷ δακτυλίῳ Γύγου καὶ τῇ
στροφῇ τῆς σφενδόνης χρησάμενος,
ἑαυτὸν ἀποκλέψει: ei. Oratt. XLIII,
21, p. 331 Bill.: ὃ πλὴν ἑφοροῦ-
μεν ἢ τῇ στροφῇ τῆς σφενδοῦς ὁ
Γύγης, εἰπερ μὴ μῦθος ἦν, ἐξ ἧς
Ἀνδῶν ἐτυθόαγγησεν: ei. Carm. X
[155 Bill.], 31: κἂν σοὶ τὰ Γύγου

τοῦ πολυχρύσου παρῇ, Στρίφης τε
πάντα τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης, Σι-
γῶν δυνάστης.

21. Greg. Cypr. M II, 77. Apost.
V, 69 ibiq. v. nott.: cf. Append.
Provv. I, 89.

22. Diogen. IV, 6: Macar. II, 95.
Apost. V, 33. VIII, 14: cf. si-
mile adagium apud Greg. Cypr.
M III, 24.

23. Diogen. IV, 7: Greg. Cypr.
M II, 63. Apost. V, 31.

24. Diogen. IV, 9: Greg. Cypr.
L I, 84. Apost. V, 53.

25. Diogen. IV, 11: Greg. Cypr.
M II, 6: Apost. V, 36.

26. Append. Provv. I, 90. Si-
mile est sup. I, 96.

27. Veterum sententias, quae ri-

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

- 28 Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν: τοῦτο λέγειν εἰώ-
θασιν οἱ ὑπὸ τινος ἐπιβουλεύομενοι καὶ τοῦ ἐπιβούλου
περιγινόμενοι· παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.
- 29 Δί' ὀξείας δραμεῖν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· ὀξείαν 5
γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.
- 30 Δίκην ὑφέξει, καὶ ὄνος δάκη κύναι: ἐπὶ τῶν ἐπὶ
μικροῖς συκοφαντουμένων.
- 31 Δίς παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν ὑπὸ γήρως εὐθε-
στέρων. 10
- 32 Δίς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν ἐγκρούειν λίθον:
ἐπὶ τῶν δευτέρως τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

5. διακινδυνευόντων Diogenianus. 7. δάκη d, ut CK. ἐπὶ μι-
κροῖς] ἐπὶ d om. 11. Quum in Zenobio et reliquis προσκρούειν inve-
niret Kusterus, ad Suid. s. δις coniecit legendum versus causa ἐγκρού-
ειν: aliam vero eiusdem proverbii formam idem sibi visus est invenisse
in nott. ad Suid. s. μὴ πολλάκις et quidem hanc: μὴ σπρὸς τὸν αὐτὸν
πολλάκις πταίειν λίθον, quod duxit e Suida s. πταίειν: πταίειν, προσ-
κρούειν. Καὶ πυρομίαι· Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον
πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον, ubi verba μὴ πολλάκις κτλ. e
Polyb. XXXI, 19, 5 sumpta sunt: eadem iterum in Suida s. μὴ πολ-
λάκις, a librariis tamen ibi temere inserta, reperiuntur. E Suidae locis,
si eos cum nostro contuleris, apparet, duas olim proverbii formas ex-

sum improbant, collegit Maxim.
Serm. LXIV.

28. Diogen. IV, 14: Macar. III,
14. Apost. V, 88. VIII, 16. Lau-
rum esse ἀλεξιφάρμακον ostendit Ni-
clas ad Geopon. T. II, 794: add.
nott. ad Zenob. III, 12.

29. Diogen. IV, 16: Apost. VI, 25.

30. Diogen. IV, 17: Greg. Cypr.
M II, 78. Apost. VI, 12. In mente
habuisse videtur Michael Acumin.
98 Elliss.: εἴ τις δὲ ἀναιδέστερον
ἀντιβλέπει αὐτῇ τῇ πηγαίᾳ τῶν
ἀκτίων σφαῖρα φιλονικίᾳ, θῶν-
τορ ἂν ὑφέξει δίκην τῆς ἀνομμέτρον
ταῖς κόρμυς ἀνοφθαλμώσεως.

31. Diogen. IV, 18. App. Provn.
IV, 68: Greg. Cypr. L I, 89. Ma-
car. III, 31. Apost. VI, 28. Schol.
ad Axioch. in Boettigeri Scriptt.
Minorr. III, 179: μέμνηται αὐτῆς
Κρατινος ἐν Δηλιάσι λέγον· Ἦν
ἂν ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δις
παῖς γέρων. καὶ Πλάτων ἐν
Νόμων α'· οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἴσκειν,
ὁ γέρων δις παῖς γίγνεται ἂν,

ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεῖς. καὶ Μέναν-
δρος Χῆρα καὶ Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις α': Schol. ad Iuven. Sat.
XIII, 33: hoc ex proverbio Graeco
παῖδες δις γέροντες, ad quem locum
v. Schopenium e codd. recte δις παῖ-
δες οἱ γέροντες restituentem. Iun-
cus ap. Stob. Flor. CXVI, 49: τῇ
τε ψυχῇ [ὁ γέρων], κατὰ τὴν παροι-
μίαν, παῖς πάλιν γεγωνώς: In-
certi Encom. Comae 32, 24 Mill.:
... καὶ τούτων [τριχῶν] ψιλὴν κατω-
λιπουσῶν τὴν κεφαλὴν, συμφιλοῦται
καὶ ψυχῇ γνώσεως, ὥστε μὴ μάτην
φίρεσθαι τὴν παροιμίαν τὴν δις
παῖδας τοὺς γέροντας λέγου-
σαν, οὗς καὶ προνολήρους καὶ
κρομύξας καὶ βεκακισελήνους
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα καλεῖσθαι ἔθος
ἐκράτησε: Auson. Protrept. ad Ne-
potem praefat. sive Idyll. XXXII:
namque ego haec annis illius magis
quam meis scripsi: aut fortasse et
meis. Δίς παῖδες οἱ γέροντες.

32. Diogen. IV, 19: Greg. Cypr.
M II, 32. Apost. VI, 30. Re-

- 33 Δειλὸν ὁ πλοῦτος: ἐπειδὴ οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται.
- 34 Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρον: ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως κερημένων τοῖς πράγμασι.
- 35 Δίκης δικαιοτέρος: ἐπὶ τῶν ἄγαν δικαίων. 5
- 36 Δαιδάλου ποιήματα: ἐπὶ τῶν παραδόξων ἔργων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας.
- 37 Δαιδάλου πτερά: ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν προσθήκη παρελκούση χρωμένων.
- 38 Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπο- 10
σειομένων. Ἀλήτην γὰρ φασὶ φεύγοντα ἐκ Κορίνθου βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆσαι τροφὴν κἀκείνον φάσκεν

stittisse, unam, quae hoc loco a Diogeniano refertur, alteram, μὴ πολ-
λάκις πρὸς τὸν αὐτὸν πταίειν λίθον. Δίς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὰ προσ-
κρούειν λίθον Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 364 et Nauckius in Schnei-
dewini Philol. II, 158 coniectant. 12. τοὺς αὐτοὺς] ἀποπήμασι addit
Suidas s. δις πρὸς, quod Bernhardius recte mutat in ἀντήμασι. Id in
paeonographos reducendum est.

1. Ueberius Zenobius proverbium explicat. 3. ὑπόδημα? Bergkiius
in Meinek. Com. Gr. II, 2, p. 1188. Meinekius Com. Gr. T. I, p. 336
ed. min.: at unum calceum uni pedi induimus. ποδάνιπτρον Zenobius
ποδοσίπτρον Suidas. Addit Suidas: Ἀριστοφάνη, quo nomine
Aristophanem grammaticum significari probabiliter iudicat G. Dindor-
fius ad Aristoph. Com. fr. n. 291. Adstipulantur Bernhardius ad Suid.
s. v. et Nauckius Arist. Byz. Fr. p. 236. 6. οἱ μὲν ἐπὶ Zenobius, qui
in fine εἰρησθαί φασὶ τὴν παροιμίαν adiungit. 8. προσθήκης χρ. παρελ-
κούση Suidas: Diogeniani verba probat et defendit Bernhardius ad Sui-
dam s. Δαιδάλου. 10. ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων Diogenianus.

spexit Polybius: v. nott. critt.: item
Iulianus, ut videtur, Epist. LIX:
ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν Χαρίτων καὶ τῆς
Ἀφροδίτης, εἰ τολμηρὸς οὕτως καὶ
γενναῖος, τί καὶ τρίτον εὐλαβήθης,
ἂν δὴ προσκρούει; unde intelligitur,
lectionem προσκρούειν satis an-
tiquam esse. Ceterum v. Heylerus
ad h. l. p. 440.

33. Macar. III, 27. Ars. XVIII,
8: cf. Zenob. III, 35. Eustath. ad
Hom. II. E, 12, p. 515, 24: ἔστι δ'
ἐν τοῖτοις ἰδέσθαι ὑπεμφαινόμενον καὶ
ὡς δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλό-
ψυχον κακόν: v. nott. ad Apost.
I. c. et Macar. VIII, 60.

34. Zenob. III, 36.

35. Diogen. IV, 22: Apostol. VI, 14.

36. Greg. Cyr. I, 90. Macar.
III, 14 Apost. V, 79: cf. nott. ad
Zenob. III, 7. Proverbii originem

exponit Schol. Plat. 367 Bekk.: τῶν
πάλοι δημιουργῶν πλαττότων τὰ
ζῶα συμμεινκότες ἔχοντα τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ οὐ διεσπικότες τοὺς πόδας,
ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Δαιδαλος ἄρι-
στος ἀγαλματοποιὸς ἐπιγεγονὸς πρῶ-
τος ἀναπετάνωσι τε τὰ τούτων βλέ-
φαρα, ὡς δόξαι βλέπειν αὐτὰ, καὶ
τοὺς πόδας, ὡς νομίσι βυθίζειν,
διόσθησι· καὶ διὰ τοῦτο διεδέσθαι,
ἵνα μὴ φέρονται, ὡς δῆθεν ἐμφύχων
ἤδη γεγονότων αὐτῶν. Usurpavit
Cratinus, de quo v. Meinekius Com.
Gr. II, 1, 62: Dio Chrysost. Or.
37, p. 105 R.: ὁ δ' ἀνδριάς τῶν
Δαιδάλου ποιημάτων ἔτενχεν ὦν καὶ
λαθὼν ἡμῶς ἀπέδρα.

37. Diogen. IV, 25: Macar. III,
12. Apost. V, 83.

38. Diogen. IV, 27: Macar. III,
19. Apost. V, 91.

ὡς οὐκ ἔχει, ἄρα τα δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα, τὸν δὲ εἰπεῖν· δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης.

- 39 Δικαιότερος σταχάνης: σταχάνην γὰρ οἱ Λωρῆες τὴν τρυάνην καλοῦσιν· ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων.
- 40 Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾶν: ἐπὶ τῶν μάτην ποιοῦντων. 5
- 41 Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσοθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γενομένων.
- 42 Δίκη δίκην ἔτι κτε καὶ βλάβη βλάβην: ἐπὶ τῶν φιλονεικούντων καὶ συμπλεκόντων μάχας καὶ κρίσεις.
- 43 Δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν παιδοτρι- 10 βούντων τινὰς ἐν ἐκείνοις οἷς ἤσκηνται ἤγουν ἐδιδάχθησαν.
- 44 Δελφίνα πρὸς οὐραῖον δεῖς: ἐπὶ τοῦ ἀδυνατοῦ, διὰ τοῦ εὐκίνητον εἶναι· λέγεται δὲ πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ παρ' ἄλλου διδόμενα ἢ ἃ ἔχουσι.
- 45 Δεύτερος πλοῦς: ταύτην τὴν παροιμίαν σαφῆ ποιεῖ 15 Φιλήμων· πλοῦς † δεύτερός ἐστι δῆπον λεγόμενος, ἂν ἀποτύχη** τοῦ οὐρίου καὶ κόπαις πλεῖ· οἶον δευτέρω γνώμη καὶ πρᾶξις. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ναυτιλλομένων.

3. δικαιότερον Suidas. σταγάνης d et mox σταγάνην. 4. τρυάνην d. ἀγαπώντων d. 5. θηρᾶς Diogenianus. μάτην] ἀνοήτως τι idem: v. Zenob. III, 17. 6. δακτύλου d. 8. βλάβην βλάβη Zenobius. 10. Aliis verbis utitur in explicatione Diogenianus. 11. ἐν οἷς ἤσκηνται Suidas. 12. τοῦρατον Diogenianus. 13. λέγεται κτλ. in Diogeniano desunt. 16. Stobaeus l. c. recte ὁ δεύτερος πλοῦς. ἂν — πλεῖ] ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου, κόπαισι πλεῖν: v. Meinekius. Nostro autem loco rectius correxeris: ἂν ἀποτύχη τις πρώτον, ἐν κόπαισι πλεῖν. Stobaeus, quod recte defendit Meinekius ad Menand. et Philem. Rell. p. 83 sq.; alii voluerunt: ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου, κόπαισι πλεῖν: v. Meinekius. Nostro autem loco rectius correxeris: ἂν ἀποτύχη τις πρώτον, ἐν κόπαισι πλεῖν. Λέγεται δὲ, ὅτι ἀπέτυχε τις οὐρίου καὶ κόπαις πλεῖ· οἶον κτλ.: v. Eustath. in adnott. ad Greg. Cypr. P l. c. propositum. Unde signa lacunae posui.

39. Diogen. IV, 28; Greg. Cypr. L I, 91. Macar. III, 30. Apost. VI, 8.

40. Diogen. IV, 29; Apost. VI, 13.

41. Diogen. IV, 30; Greg. Cypr. M II, 82. Apostol. VI, 22.

42. Greg. Cypr. L I, 87. Apostol. VI, 10; cf. Zenob. III, 28. Cum similibus composuit Lobeckius ad Soph. Aiace. 522: latine expressit Publ. Syr. Sent. 2: ab altero expecta, alteri quod feceris.

43. Diogen. IV, 33; Macar. III, 22. Apost. V, 97. Similiter ἰχθύν v. δ. dicitur: Greg. Cypr. L II, 31.

44. Diogen. IV, 37; Apost. V, 92.

45. Greg. Cypr. M II, 86. Macar. III, 20. Apostol. V, 99; cf. ann. ad Greg. Cypr. P II, 21. Usurpat Polyb. VIII, 2, 6: ἐπεὶ δὲ οὐρανὸν εὐρεῖν ἴσται τὸ τοιοῦτον, δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς τὸ τῶν κατὰ λόγον φροντίζων. De usu vocis δεύτερος addo Euripidis versum αἰ δεύτεροι πῶς φροντίζετε σωφότεροι et proverbium δευτέρω ἀμεινόνων: v. Apost. V, 89. Similiter δεύτερος λιμὴν, δευτέρω ἐσχέθην dixerunt Patres: v. Cotellernus ad PP. Apost. T. II, p. 98. Philemonis versus a Stob. Flor. LIX, 9 Menandri Thrasyleonti

APXH TOT E.

- 46 Ἐν νυκτὶ βουλήν: ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς βουλευομένων.
παρόσον ἢ νύξ ἡσυχίαν ἄγει.
- 47 Ἐσχατος Μουσῶν: ἐπὶ τῶν δυοχερῆ ἐπιτασσομένων.
- 48 Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν. 5
ἐπειδὴ ἔν τινι πόλει τῆς Καρίας ὁ Ὑπνος ἐρασθεὶς παιδὸς
τινος Ἐνδυμίωνος καλουμένου ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν λέγεται
κατέχειν κοιμώμενον.
- 49 Ἐπιμενίδου ὕπνον: παρόσον αὐτὸς πενήτηκοντα εἶη
ἐκάθειπεν ἢ ἐπτά. 10
- 50 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν σκυθρῶ-
πων καὶ ἀγέλαστων.

2. βουλή Zenobius cum reliquis. 4. Μουσῶν d. πλεῖν pro-
verbio addunt Suidas, alii. 5. Ἐνδυμίωνος d. 6. Καρίας d: v. VB
in nott. critt. ad Zenob. III, 76. 7. Ἐνδυμίωνος καλουμένω d. 10. ἐκά-
θειπεν d. Nonnulla verba in explicatione excidisse videntur: v. Apost.
VII, 72: οἷος γὰρ ὁ Ἐπιμενίδης ἐζήσεν ἑκατὸν πενήτηκοντα ἔτη· τὰ δὲ ἔξ
ἐκάθειπε. 11. εἰς Zenobius.

adscriptos inter Menandrea Meinekius Comm. Græc. Rell. IV, p. 139
recepit: sed Stobæus ni fallor fidem
non meretur, quem Scholiasta Pla-
ton. 381 Bekk., quem v. in nott.
ad Macar. III, 20, omnes ut vide-
tur Menandri fabulas, in quibus
proverbii facta est mentio, enume-
rans, Thrasyleontem non nominet.

46. Greg. Cypr. L II, 4. Apost.
VII, 46: cf. Zenob. III, 97: add.
Etym. Magn. 399, 50: Ἐνφρόνη, ἢ
νύξ. παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμῶς ἐν
αὐτῇ· καὶ ὁ χρησμός, καὶ ἡ βουλή·
καὶ γὰρ ὁ λογισμός, ὅτε ἀσχολεῖ, κρι-
τῆς γίνεται τῶν πραγμάτων. Plu-
tarch. Themistocel. 26: εἶτα μετὰ τὸ
δειπνῶν ἐκ θυνοῦς τινὸς Ὀλβιος ὁ
τῶν τέκνων τοῦ Νικογόνου παιδυ-
γωγὸς ἔκφρων γενόμενος καὶ θεοφό-
ρητος ἀνεφώνησε μέτρω ταῦτα, Νυκτὶ
φωτῆν, νυκτὶ βουλήν, νυκτὶ τὴν
νύκτα δίδου: Cornut. de Natura Deor.
14, p. 161 Gal.: ἐνφρόνην γὰρ οἱ
ποιεῖται οὐδὲ ἄλλο· τι τὴν νύκτα
ἐκίλειον· καὶ Ἐπίχαρμος αὐτίκα
φρονί· Ἄπει τε ζητεῖ σοφόν τις, νυ-
κτὸς ἐνθυμητόν· καὶ Πάντα τὰ σπου-
δαῖα νυκτὸς μῦλλον ἐξευρίσκειται: ad-
dit Bernhardius ad Suid. s. v. He-
rodotum VII, 12: νυκτὶ δὲ βου-

λήν δίδου [Xerxes], πάγχυ εὐρισκέ-
οι οὐ πρόημα εἶναι στρατεῖσθαι ἐπὶ
τὴν Ἑλλάδα.

47. Greg. Cypr. L II, 77. Macar.
VI, 3. Apost. VII, 100: cf. Append.
Provn. II, 85.

48. Diogen. IV, 40: Greg. Cypr.
M III, 11. Macar. III, 89. VIII, 51:
Apost. VII, 41.

49. Greg. Cypr. M II, 96.

50. Greg. Cypr. M II, 97. Macar.
III, 63. Apost. VI, 82. XVII, 74:
cf. Zenob. III, 61: add. Scholl. ad
Greg. Nazianz. Oratt. p. 128 Mont.
sive Cosmas ad eiusd. Carm. LXIV
in A. Maii Spicil. Rom. II, p. 184:
Τροφώνιος δὲ καὶ Ἐμπεδοκίμος ὑπῆρ-
χον μὲν ἐκ τῆς Βοιωτίας πόλεως Λε-
βαδίας, μύηται δὲ τὰς τέχνας· καὶ
οὔτοι δὲ βουλόμενοι κεινοδοξῆσαι καὶ
δειξάι ἔτι ἀνελήφθησαν, ἑαυτοὺς ἐν
ταῖς ὑποβρυχίοις ἱβαλον τόποις ἐπὶ
τῷ τεθνάει καὶ μηδὲν εἰρεθῆναι
αὐτῶν τὰ λείψανα· ἰγνώσθησαν δὲ
ὅτι ἐν σπηλαίοις ἀπέθανον, διὰ τὸ
μαντεῖον φηθῆναι τὸν τίπον· ἔστι δὲ
τις παροιμία, ἢ λέγουσι· εἰς Τρο-
φωνίου μεμάντευσαι· εἰρηται
δὲ ἐπὶ τῶν ἀγέλαστων καὶ ἀγριῶν-
των· πᾶς γὰρ ὁ καταβυθίων εἰς τὸ
μαντεῖον ἐκίετο, ἀγέλαστος ἀῆγε καὶ

- 51 Ἐγκιλικίζεται: κακοθεύεται, κακοποιεῖ· διαβεβόη-
ται γὰρ ἐπὶ πονηρία οἱ Κίλικες· ἐντεῦθεν λέγεται καὶ ἐγ-
κεκιλικισμένος αἰσχρῶς.
- 52 Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ: παρόσον ὑφ' ἐνὸς ἀνδρὸς
οὐδὲν κατορθοῦται. 5
- 53 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος
ἐκπεσόντων, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν παλινδρομησάν-
των διαίταν.
- 54 Εἰς μελίττας ἐκώμασας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κα-
κουμένων ἀθρόως. 10
- 55 Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν εἰς προὔπτον κίνδυνον
ἤκόντων.

2. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ Κίλικιος ὄλεθρος Suidas cum Append.
Provv. l. c. 6. ἀπολαύσεως] ἀπολαβόντων d. 9. γ' ἐκώμασας Suidas.
12. ἐκόντων d. Melius explicat Suidas: ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προὔπτον
ἐμπέσωσι κίνδυνον.

ἄχρῳων διηνεκῶς. ἔλεγχος δὲ ἦν οὐ-
τος ἐν τῶν τούτων, ὅτι ὠχρεύσαντες
καὶ μηδέποτε ἐν τῷ ὑποβρυχίῳ γελά-
σαντες τεθνήμασιν· ἤξειώθησαν δὲ
Τροφῳνίος καὶ Γανμηθῆς — sic —
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μαντεύσθαι διὰ τὸ
κτίσει αὐτοὺς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν
τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπὸ οἰκείων χρημά-
των, μὴνῆται δὲ τούτων καὶ ἀλλα-
χοῦ Γρηγόριος ὁ θεῖος ὡς φά-
σκων· Καὶ Τροφῳνίου κατὰ
γῆς παίγνια καὶ μαντεύματα
[Oratt. 39, 5, p. 626 Bill.]. ἐποιοῦν
δὲ τελετὰς τινὰς οἱ κατιόντες ἐν τῷ
Τροφῳνίου σηλαίῳ μαντεύσθαι καὶ
ὡς χρησμοφθθέντες ἀνῆσαν ὠχροὶ
καὶ ἀγέλαστοι: eadem fere legitur
in Scholl. ad Greg. Nazianz. a Th.
Gaisfordo in Catal. Codd. Clark.
editis p. 52.

51. Append. Provv. II, 7. Ἐγκι-
λικίειν restituit Aristophani Berg-
kii in Meinekii Com. Gr. Fr. II,
2, 990. Ceterum vide de κικιλικίειν,
αἰγυπτιαίεσθαι et similibus quae
dixi in annot. ad App. Provv. IV,
73: add. nunc ann. ad Macar. III,
18, ad Apost. I, 67, verbum κικιλι-
κίειν, de quo v. Scholl. ad Aristoph.
Pac. 1081 coll. Apost. IX, 35, et Nau-
ciclus ad Aristoph. Byz. Fragm. 179.

52. Greg. Cypr. L II, 3. Macar.
III, 52. Ars. XXII, 8: cf. Zenob.
III, 51. Utitur Dio Chrysost. Or.
XLVIII, 241 Reisk.: ἦν [πόλις] ἐγὼ
πολλὰ δύναμαι σὺν τοῖς θεοῖς ἀγαθὰ
ποιῆσαι, τούτους ἔχων συναγωνιζο-
μένους, λέγων τὸ τῆς παροιμίας, εἷς
ἀνὴρ οὐδ' εἰς ἀνὴρ: Heliod. Aethi-
op. I, c. 32, p. 50 Cor.: τοῦ δὲ
ἀμνομένου, ... θαύματος ἦν ἐπέ-
κεινα τὸ γινόμενον· εἰς γὰρ οὐδεὶς εἶ-
φος οὔτε ἔβαλεν, οὔτε ἔφερεν, ἀλλ' ἀπα-
σαν ἕκαστος εἰσεφῆρετο σπουδῆν ζῶντι
λαβεῖν: cf. Apostol. VI, 55. Simile
huic proverbio, ut notat Meinekiius
Comm. Graecc. Fr. IV, 698, est
quod servavit Hesychius: ἐν οὐ-
δέν: ἐπὶ τοῦ ὀλίγου λέγεται: con-
trarium εἷς ἐμοὶ μύριοι apud
Cicer. Epist. ad Attic. XVI, 11, 1.
legitur, ubi v. Victorius.

53. Greg. Cypr. M III, 1. Macar.
III, 51. Apost. VI, 60: cf. Zenob.
III, 50.

54. Greg. Cypr. L II, 6. Apost.
VI, 70: cf. Zenob. III, 53. App.
Provv. II, 27.

55. Greg. Cypr. L II, 5. Macar.
III, 53. Ars. XXII, 46: cf. Zenob.
III, 52.

- 56 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν δια-
γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων οὐδὲ εἰλικρι-
νεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις.
- 57 Ἐκπερδικίσαι: τὸ διολισθῆσαι καὶ ἀποδοῦναι· ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν περδίκων, ὅτι πανοῦργον τὸ ζῶον καὶ δια- 5
διδράσκον τοὺς θηρευτὰς.
- 58 Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυνε ὄνον: ἐπὶ τῶν κατα-
ρατιόντων † ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν.
- 59 Εἰς ὕδωρ σπείρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
Ἰσον τό· Καθ' ὕδατος γράφεις. 10
- 60 Εἶη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος:
ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς εὐχομένων.
Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν εἰρημένων πόλεων εὐφορώταται χῶραι
εἰσίν.
- 61 Εἰς πῦρ ξαίνειεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων κακο- 15
παθεία, ὁμοία τῇ λεγούσῃ· Κατὰ πετρῶν σπείρεις·
καὶ Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις· καὶ Νεφέλας ξαίνειεις·
καὶ Τὸν λέοντα ξυρᾶς.

1. ἐν δυοῖν in quibusdam antiquis exemplaribus scriptum inveniri adnotavit Erasmus III, 1, 6: v. nott. critt. ad Greg. Cypr. P II, 29. δνεῖν Suidas. 2. ὀξυδορκούντων Hesychius. εἰλικρινεῖς d. 3. αἰσθη-
σεις] ὀράσεις Suidas. 4. ἐκπερδικῆσαι d, Suidas, Antiatticista Bekkeri,
KB in nott. ad Greg. Cypr. P I. c. ἀποδοῦναι d: v. vv. ll. ad Suid.
s. διαδιδράσκει, s. διαδρῆναι et Emperius ad Dion. Chrysost. Oratt. T.
I, 52 Reisk. 5. διαδιδράσκον d. 6. θηροῦντας B, Hesychius. 7. ἔλαυνε
δ' οὐν ὄνον Bernhardio ad Suid. s. v. pristina scriptura fuisse videtur:
melius Meinekius Comm. Rell. IV, 698: εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἐλάν, ἔλαυνε
ὄνον. καταρατιόντων] scribendum videtur: πράττειν παραινούντων:
Suidas: ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παραινούντων: v. Zeno-
bium. 9. σπείρειν Zenobius. 11. εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ
Σικυῶνος, Suidas, adiecta hac explicatione: Αἰσιώπῃ τῷ μυθογράφῳ χρω-
μένην περὶ πλοῦτου ὁ θεὸς ἀνεῖλε τὸ λόγιον τοῦτο· εὐφορος γὰρ αὐτῆ ἡ χῶρα.
15. Plenius explicat Schol. ad Plat. Legg. VI fin. p. 452 Bekk.: παροι-
μία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πρατιόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθού-
ντων λεγομένη.

56. Greg. Cypr. M III, 2. Apost. VI, 88: cf. nott. ad Greg. Cypr. P II, 29.

57. Greg. Cypr. M III, 3. Apost. VI, 96: cf. Greg. Cypr. P II, 30.

58. Apost. VI, 51: v. Zenob. III, 54.

59. Macar. III, 55: Zenob. III, 55. Καθ' κτλ.] Diogen. V, 83: Macar. IV, 95. V, 50. Mant. Provv. s. καθ' ὕδατος.

60. Macar. III, 58: cf. Zenob.

III, 57. De nobilissimae fertilitatis agro Sicyonem inter et Corinthum sito veterum testimonia diligenter composuit Gompfius Sicyon. I, 14 sq. Profecit ex hoc proverbio Libanius Epist. 374: πῶς ἔχαιρον, οἴτι, καὶ μετὰ πόσον τοῦ γέλωτος ἔλεγον, τῷ νυμφίῳ μὲν διδόσθαι παρὰ τῆς μη-
τρὸς γῆν ἀτεχνῶς τὸ μέσον Κορίν-
θου καὶ Σικυῶνος: ibid. 754.

61. Macar. III, 60, Apost. VI, 72.

- 62 Ἐκτός πηλοῦ τοὺς πόδας ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνον καθεσιώτων· ἴσον τῷ· "Ἐξω βελῶν"· ἑαυτὸν ποιεῖς.
- 63 Ἐκτριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων· ὡς· Ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς.
- 64 Ἐλέφαντος διαφέρει οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἀναισθη-
των· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον.
- 65 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων· ὡς εἴ τις μανθάνει κεραμεύειν πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πράττειν, πίθον 10

1. ἐκ τοῦ πηλοῦ d. 2. βελῶν] in d nullum lacunae vestigium extat. Scribe: ἔξω βελῶν καθῆσθαι: παροιμία παραινοῦσα μικρῶν τῶν βελῶν τῶν ἰσχυρίων ἑαυτὸν ποιεῖν. 4. ἴσταται καὶ ἐπ' ἀκμῆς d. ταῦτό δέ ἐστι τῷ· Ἐπὶ ξυροῦ βαίνειν Diogenianus. 7. κεραμίαν d. 9. μειζόνων] addit Suidas: τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐπιεμένων τῶν τελευταίων.

IX, 100: Zenob. V, 27. Κατὰ π. σπ.] Suid. s. εἰς πῦρ. Apost. IX, 100: v. nott. ad Append. Provn. III, 67. Εἰς οὐρ. τ.] Macar. III, 60. Apost. VI, 71: cf. Zenob. III, 46: explanationem adagii ex C in nott. ad Zenob. I. c. propositam illustrat Herod. IV, 94 coll. Iacobo Grimmiio Mythol. I, 19. Νεφ. ξ.] Diogen. VI, 83: infr. III, 35. Greg. Cyr. M IV, 48. Apost. XII, 59. Τὸν λ. ξυρ.] Diogen. VI, 25: Macar. V, 50. Apost. XI, 8: Thom. Magist. 251 Ritschl.: .. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ (III, 238 Jebb., II, 192 Dind.)· μὴ λέοντα ξυρεῖν δόξωμεν: Lucian. Cynic. §. 14: καὶ οὐκ ἂν ἐπιμένειν οὐδὲ εἰς αὐτῶν οὐδὲν μῦλλον, ἢ τῶν λέοντων τις ξυρώμενος.

62. Greg. Cyr. M III, 22. coll. II, 32. Macar. III, 67. Arsen XXII, 94: cf. Zenob. III, 62. "Ἐξω β." Diogen. IV, 71: Greg. Cyr. M III, 48. Apost. VII, 53.

63. Diogen. IV, 41: Greg. Cyr. M III, 23. Apostol. VI, 100. Ἐπὶ — ἀκμῆς] Macar. IV, 7: Diogen. I. c.: Mant. Provn. s. ἐπὶ ξυροῦ ibiq. nott. Proverbium ex Homero fluxit: v. Append. I. c.: usurpaverunt multi: Lucian. Ior. tragoed. §. 3: ἐν ἰσχυρίοις, ἢ "Ἡρα, τὰ θεῶν πράγματα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυ-

ροῦ νῦν ἔσθηκεν, εἴτε χρὴ τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι κτλ.: Aelian. apud Suid. v. ἀκμῆ: καὶ αὐτὸ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν: Damascius in Photii Biblioth. 1065 R.: ἀλλὰ τοῦτο συμβέβηκε τῶν ἐπὶ ξυροῦ ἰστάσαι οὐ τῆς ἀκμῆς, τοῦ δὲ ἰσχυρίου γήρωσ ὡς ἀληθῶς: Procop. Bell. Gothic. IV, 9: ὁ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν ἐν τῷ παραπύρῳ μεθῆκεν, ἧς γε οὐκ ἔτι ἀντιλεβέσθαι οἷός τε ἰγερόναι: Greg. Nazianz. Oratt. XV, 11, p. 408, Bill.: καὶ ὡς ἐπὶ ξυροῦ τὰ πράγματα εἰσθῆκεν τότε παντὶ τῷ τῶν Ἑβραίων γένει, τὰ τῆς ἐκείνων ἀθλήσεως: Manuel Palaeol. in Combesisii Auctar. Patt. T. II, 1085: ἀλλ' ἐν τούτοις ἰσταμένων τῶν πραγμάτων, ὡς ἐπὶ ξυροῦ, φασίν, ἢ καλῶς ἰδύνοσα σοφία τότε τὸ πᾶν, ... οὐκ εἴασε πράττειν τὰ κατὰ οὐδ': cf. Boissonadus ad Theognid. 557.

64. Diogen. IV, 43: Greg. Cyr. L II, 9. Apost. VII, 4. Epiniacus apud Athen. XI, 497 B, vs. 7: οὐδὲν ἰλιφαντος γὰρ διαφέρει οὐδὲ οἷ.

65. Diogen. IV, 44: Greg. Cyr. M III, 28. Macar. III, 90. Apost. VII, 31. Usurpat Michael Accum. Monod. in Eustath. p. 81 Elliss.: ἀμαθὲς γὰρ καὶ σφαλερὸν οἶδεν ἢ παροιμία τὸ ἐν πίθῳ τὴν κεραμίαν διδάσκεισθαι.

ἐγχειροίη ποιῆν. Δικαίαρχος δὲ ἕτερόν τι φησὶ τὴν παροιμιάν δηλοῦν· οἷονεὶ τὴν μελέτην ἐν τῷ ὁμοίῳ ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ νηὸς καὶ ἡνίοχος ἐφ' ἵππων.

- 66 Ἐλέφας μὴ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορῶντων. 5
- 67 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπιαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιοῦντων.
- 68 Ἐλευθεραὶ αἰγες ἀρότρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακοῦ λυτρομένων.
- 69 Ἐν σκοτῷ ὄρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.
- 70 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν τρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 71 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπλάττεις: ἐπὶ τῶν ἡδυπάθειαν μεταδιωκόντων. 15
- 72 Ἐνδύεται μοι τὴν λεοντήν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειροῦντων πράγμασιν· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους.
- 73 Ἐρήμην ἀλῶναι: αὕτη ἡ παροιμία λέγεται ὅταν μὴ ἀπανήσας ὁ ἀντίδικος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.

1. ἐγχειροίη d. 3. ἐπὶ τῆς νηὸς et ἐπὶ τῶν ἵππων Zenobius. 4. De proverbii scriptura v. nott. ad Apostolium. καὶ] ἢ Diogenianus. 5. παρορῶντων idem. 6. ἐλέφαντας Diogenianus. μυίας d. μυίας ποιεῖς Diogenianus: verbum etiam Suidas omittit. 7. μεγαλοποιούντων Zenobius III, 68. 8. βάρους — λυτρομένων] βάρους ἀηλλαγμένων Diogenianus. 11. ὧν κτλ. om. Diogenianus. 12. καταπλάττεις Diogenianus cum reliquis. 14. καταπλάττεις Diogenianus male cum reliquis: depravatio orta videtur e proverbio, quod infr. III, 30 affertur. κατακρύπτεις Gregorius Cyprius. ἡδυπαθεῖν Diogenianus. 15. διωκόντων idem. 16. ἐνδύετε με corrupte Diogenianus. 17. Ἡρακλέος d. πράγμασιν κτλ. in Diogeniano desunt. 18. Apud Zenobium III, 84 et Diogenianum explicationi praefigitur dictio: ἐρήμη δίκη: Suidas cum Photio exhibet: ἐρήμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπ. ὁ διακόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ· ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμην ἀλῶναι. Hinc verosimile fit, a Diogeniano in explicationis fine verba adiecta esse: ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμη δίκη.

66. Diogen. IV, 45: Greg. Cypr. M III, 21. Macar. III, 75. Apost. VII, 8.

67. Diogen. IV, 46: Greg. Cypr. M III, 4. Apostol. VII, 5.

68. Diogen. IV, 47: Greg. Cypr. M III, 26. Macar. III, 76. Apost. VII, 1.

69. Diogen. IV, 50: Greg. Cypr. M III, 29. Apost. VII, 45. Erasmo iudice I, 9, 40 proverbium Plato respexit Reip. VIII, 558 D: βούλεται οὐν, ἣν δ' ἰγὸς, ἵνα μὴ σκοπεῖται ὡς

διὰ λεγώμεθα, πρῶτον ὀρισώμεθα τὰς τε ἀναγκαίους ἐπιθυμίας καὶ τὰς μὴ;

70. Diogen. IV, 51: Greg. Cypr. L II, 1. Apost. VII, 18 et nott. critt. ad eiusd. XI, 50.

71. Diogen. IV, 53: Greg. Cypr. M III, 10. Apost. VII, 44.

72. Diogen. IV, 54. Greg. Cypr. M. III, 12. Apost. VII, 47.

73. Diogen. IV, 67: Apost. VII,

- 74 Ἐκκλητοὶ δίκαι: αἱ περὶ ξένης λεγόμεναι [καὶ] οὐκ ἐν τῇ πόλει.
- 75 Ἐτερομόλιος δίκη λέγεται εἰς ἣν ἀντιδικοὶ οὐκ ἤλθον.
- 76 Ἐξετρίβη δίκην πίτυρος: ἐπὶ τῶν παντελῶς ἀφαινομένων.
- 77 Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: ἀποτρειπτικὴ τοῦ θαλαττοπλεῖν.

1. Ἐκκλητοὶ male Appendix. περὶ] ἐπὶ VB Hesychius. καὶ inserui ex eisdem. 2. ἐντός πόλεως VB. 3. οἱ ἀντιδικοὶ Diogenianus. 4. εἰς ἤλθον Diogenianus. 7. κρεῖσσον πένεσθαι ἐν γῆ ἢ Etym. M., κρεῖσσον ἐν γῆ πένεσθαι ἢ Anecd. Oxon., Suidas. μᾶλλον] κρεῖττον Stobaeus. 8. θαλαττοπλεῖν verbum aliunde ut videtur non notum. Ceterum apud Diogenianum explicatio deest: a nostra diversam praebet C in nott. critt. ad Diog. l. c.

90: Scholl. ad Plat. Apol. init. p. 330 Bekk.: ἐρήμη δίκη ἴστί, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ δικώμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδιατηθῆ [convenit Hesych. s. v.]. Ἐ: ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην ἄλῶνας ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἔμπροσθεν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογουμένον: alio modo explicat Lex. Rhetor. Bekkeri: v. Anecd. I, 245, 14: cf. Zenob. III, 84. Usus est Lucian. Toxar. 11: Ἐλλήνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔθνη καὶ τοσαύτας πόλεις ἐρήμην ὑπὸ σοῦ ἄλῶνας: eiusd. Piscat. §. 32: ἔξ ἐρήμης ἀίσκησθαι dixit idem Abdicat. §. 8: alia collegimus ad Diod. XIII, 5: add. Plutarch. Alcib. 22: ἐρήμην αὐτοῦ κατακρόντες καὶ τὰ χρήματι δημεύσαντες.

74. Hesych. Append. Provn. II, 8 ibiq. nott.: add. interpp. Hesychii et L. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. s. v. ἔκκλητος.

75. Diogen. IV, 69: Apost. VIII, 3.

76. Usurpat Aelianus apud Suid. s. δίκη: τρόπον. Καὶ ὁ μὲν ἐξετρίβη πίτυρος δίκην, ὅφεις εἰς θύλασσαν καὶ δίδωσι δίκας αὐτῶ γίνεαι: ubi Kusterus haec disputat: »videtur fragmentum hoc depromptum esse ex libro Aeliani de providentia, ex quo non pauca

loca Suidam in lexicon suum translulisse constat. Certe idem Aelianus phrasi hac usus est, Var. Hist. VI, 13, ubi sic inquit: καλῶς τὸ δαιμόνιον ἐπὶ τριγωνίαν τυραννίδας μὴ ἄγον, ἀλλὰ ἢ παραχορῆμα ἐκ τριβον τὸς τυράννους πίτυρος δίκην κτλ. Vide in eum locum interpretes. Eleganter autem illi, qui funditus intereunt, piceae instar extirpari dicuntur, quod arbor illa semel excisa nunquam renasci et repullulare credatur. Eustath. in II, A, 42: Τινὲς δὲ ἰσχυρῶς εἶπον τὸ θανάσιμον καὶ ἐκτίμον τοῦ βίον τὸν βληθέντα δίκην πένεσης· παρόσον ἢ πένεκη κοπιεῖσα οὐκ εἶ ἀναβλαστάνει. Lege ibi et sequentia.» Quibus adiicit Bernhardius: »Infirmitate valde argumento usum Kusterum, quo fragmentum hoc Aeliano vindicaret, censet Lennepius in Phalar. p. 48. Valckenarius dubitabat, utrum Aeliani habendum esset an Eunapii. Sed quoniam dictionis fundus est Herodotus VI, 37, a cuius formulis et sententiis totus pendet Aelianus, Kusterum probare placet.» Addo Tzetz. Chiliad. I, 740: Πίτυρος δίκη ἐκτείνον τοῖς Σικελούς ἐκ τριψας: cf. nott. ad Zenob. V, 76 et infr. III, 60 et Kreuzerum apud Baehrium ad Herod. l. c.

77. Greg. Cypr. L II, 14. Macar.

78 Ἐπὶ ἐσπαρμένοις σπείρεις: ἐπὶ τοῖς ὑπὸ ἄλλων
πονηθεῖσιν αὐτὸς σεμνύνη.

APXH TOT Z.

79 Ζῆ χύτρα ζῆ φιλία: ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου συνιόν-
των εἰς φιλίαν. 5

80 Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβῶν: πρὸς
τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπούμενους.

81 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα:
ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

APXH TOT H.

82 Ἡ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς
χελώνης ὀλίγα μὲν κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ
δὲ καθαίρει· ὅθεν ἢ παροιμία ὑποτίθησιν ἢ μηδόλως ἀπαρ-
ξασθαι πράγμα τι, ἢ ἀπαρξάμενον τούτου μὴ ἀτιεὺς εἶναι,
ἀλλὰ καὶ τέλος ἐπιτιθέσθαι. Ἔτεροι δὲ φασιν εἰρησθαι ἐπὶ 15

4. ζεῖ — ζῆ Diogenianus, Suidas recte: v. Eustathium in annotatione appositum. τὸ δείπνον Diogenianus. 6. Ζωὸς] ζωμὸς Empereus. 8. ἐθέλομεν d. ὡς μὴ d. 13. ὑποτίθησιν — ἐπιτιθέσθαι desunt apud Zenobium et reliquos, sed fuerunt olim et in Zenobio et in Suida, unde in illo post v. παροιμία, in hoc post v. εἰρησθαι signa lacunae ponenda sunt. Neque noster locus integer est: nam, ut e Suida

III, 79. Apost. VII, 26: v. nott. ad Diogen. IV, 83, quibus adde Etym. M. 415, 29. Cramerii Anecd. Oxon. I, 189, 4. Suid. s. ζ. Antiphani tribuit Stob. Flor. LIX, 15. quem locum addas Meinekio ad fabulam Ephesiam hunc versum referenti Comm. Gr. Rell. T. III, 53: v. nott. ad Apost. l. c.

78. Similiter ἀλλότριον ἀμῆς θέρος dicitur: Diogen. II, 75. Apostol. II, 38 ibiq. nott.: add. Vergil. Eclog. I, 73: en, quis consecimus agros!

79. Diogen. IV, 97: Greg. Cyr. L II, 21. Macar. IV, 30. Apost. VIII, 29: add. Eustath. ad Hom. II. A, 274, p. 125, 19: καὶ παροιμῶδες τὸ ζεῖ χύτρα, ζῆ φιλία· καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον παρηγήσεως εἶδος ταυτοφωνίαν ἔχον παντελεῖ, διαφορὰν δὲ φέρον κατὰ μόνην γραφὴν· ὅπερ ἴσθι διάφορον πρὸς τὴν ἰστορικὴν παρηγήσιν, ἣτις ταυτογραφουμένη διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν ἐκφώνησιν.

80. Diogen. IV, 99: Greg. Cyr. M III, 56. Apost. VIII, 35: add.

Georgides in Boisson. Anecd. Gr. I, 36. »Oratio comici poetae, qui quas praedictiones tragicorum poetae solebant epilogois suis intexere (v. Eurip. Hecub. 1265. Bacch. 1328) Aristophanis more perstrinxit.« Bernhardus ad Suidam. Similia saepe a viris doctis affirmantur, quum placeant hodie neque certis argumentis refelli possint: ego quo accuratius in proverbiorum indolem inquiri eorumque examino historiam, eo magis ab eiusmodi coniecturis, nisi firmis ac perspicuis argumentis defendantur, abstinendum esse censeo.

81. Diogen. IV, 100: Greg. Cyr. M III, 57. Macar. IV, 31. Apost. VIII, 36. Adhibuit Plato: v. Apostolium: Demosthenem adv. Eubul. 1308 R. attulit Bernhardus ad Suid.: ἡμεῖς δ' ὁμολογοῦμεν καὶ τανίως πωλεῖν καὶ ζῆν οὐχ ὄντινα τρόπον βουλόμεσθα.

82. Diogen. V, 1: Apost. VIII, 40: cf. Zenob. III, 19.

τῶν ἀποδύντων μὲν πράγματα, συστρατιανομένων δέ. Μιμνηται δὲ ταύτης Τερψίων.

- 83 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτιγῃ: πρὸς τοὺς μῆτε αὐτοὺς χρωμένους, μῆτε ἄλλους ἑῶντας· παρόσον ἢ κύων οὔτε αὐτὴ κριθὰς ἐσθίει, καὶ τὸν ἵππον κωλύει. 5
- 84 Ἡ Φανίου θύρα: ὁ Φάνιος, ὡς φασίν, ἐγένετο ὀβολοστάτης, ἄλλως δὲ τυφλός· ὑπανοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὰ ταμεία καὶ τὴν θύραν, ἣν ἐκεῖνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, οὕτως ἀπώλλυε τὰ φυλαττόμενα χρήματα· ἐντεῦθεν τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνούντων 10 ἐν τῷ φυλάττειν, ἀλλ' εἰκὴ καὶ μάτην τὴν θύραν θαρρόοντων. Καὶ ἄλλως· Ἡ Φάνου θύρα· τὸν Φάνον φασίν ὡς μοιχευομένης τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐπειδὴ ἤσθετο, θύραν ἐργάσασθαι τοιαύτην, ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς στέγης δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας 15 τοὺς γείτονας λέγειν, Ἡ Φάνου θύρα· ἐπὶ τῶν μάτην τῇ φυλακῇ πεποισθῶτων.

patet, post v. ἐπιτιθέσθαι inserendum: ὡς φησι Δήμων: dicit enim Suidas: ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι Δήμων: de Demone v. nott. critt. infr. 84, ad Zenob. I, 6. 13, Schneidewinum in praef. T. I, VIII, ad Zenob. IV, 19. μηδ' ἑῶντας d. 14. πράγμα τι] πράγματα d.

1. πράγματα] τὸ πρῶγμα Suidas: πρὸς τὸ πρῶγμα e coniectura scripserat Kusterus, ἐπὶ πρῶγμα Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 610: sed codicum lectionem servavit Bernhardius, laudato Boissonado ad Philost. Heroic. 408, a quo exempla rarioris constructionis ἀποδύσαι τι pro πρὸς τι collecta sunt. συστρατιανομένων] στρατιανομένων Zenobius, Suidas, Apostolius: συστρατιανομένων Photius: στραγγενομένων coniecit Casaubonus, probante Kustero, quem vide, στραγγενομένων Meinekius. 3. αὐτοὺς] ἐαυτοὺς d, Gregorius Cyprius: verum servavit Hesychius, quem secutus sum. Orationem variavit Suidas, ad quem v. Bernhardium. 4. ἑῶντας] ἑῶντας d. παρόσον κτλ. Hesychius om. 5. ἐσθίει] μένουσα ἐν φάτιγῃ addit Gregorius. κωλύει] οὐκ ἔβη Gregorius. 6. Φάνιος d: Φάνου Suidas: v. infra. ὡς φησι Δήμων Diogenianus scripserat: v. Suidan et sup. 82. 7. ἄλλοι d, Suidas: v. nott. critt. ad Zenob. IV, 24. 8. αὐτοῦ ταμεία Zenobius. 9. ἀπόλλυε d. 13. ὡς μοιχευομένης ἀπὸ τῆς γυναικὸς Suidas. αἰλιον θύραν Suidas. 15. κατὰ τοῦ στέγους διχομήνης Suidas, τῆς στέγους Coislinianus in nott. critt. ad Diogen. Ex hoc loco apparet, in Suida s. ἢ Φάνου θύρα duas explicationes male in unam conflatas esse.

83. Greg. Cypr. L II, 22. Macar. IV, 43. V, 34. Apost. VIII, 42: cf. nott. ad Greg. Cypr. P II, 61: add. Etym. in Cramerii Anecd. Pariss. IV, 139, 33.

84. Diogen. V, 5: Macar. IV, 60.

Apost. VIII, 71. Ὀβολοστάτης] Harpoer. 134, 17 Bekk.: ὀβολοστάτης δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς παρὰ τε Ὑπερίδῃ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου καὶ πολλῶν ἐν τῇ κωμωδία.

- 85 **Ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι: ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει· κείται δὲ ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· τὸ μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἥτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς νῦν, δύο.*
- 86 **Ἡ σικαμίνος σικαμίνῳ ὀύπτεται: πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας **.*
- 87 **Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δεικνύτων ἀπὸ μικρῶν πράξεων τὸ ἥθος.*
- 88 **Ἡ λιξ ἤλικα τέρπει, γέροντα δὲ γέρον: καί· Ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὅμοιον: αὕτη ἐπὶ τῶν παραπλησίων τίθεται.*
- 89 **Ἡ μύρμηξ ἡ κάμηλος: ἐπὶ τῶν ἀνίσων καὶ ἀνομοίων, ὡς φησι **.* Λουκιανὸς ἐν νεκρικοῖς † διαλόγοις.

2. κείται] *distinxi ut factum in Zenobio IV, 23. Fortasse praestat κείται· λέγεται δὲ ἐπὶ κτλ.* 3. παντελῆ d. 4. κύβοις] κύβεις d. 6. ὀύπτεται d. 7. ἕξ ἐαυτῶν recte Suidas et VB adiiciunt. 8. δεικνύτων Diogenianus. 10. ἤλιξ — γέρον] quomodo restituenda sint; elucet e Scholl. Platon. 314 Bekk.: τὸ δὲ τέλειον ἔχει· *Ἡ λιξ ἤλικα τέρπει, γέρον δέ τε τέρπει γέροντα*, ubi libri bis τέρπει: v. nott. critt. ad Diogenianum. 11. θεὸς ἕξ] θεὸς ὡς Diogenianus. Aliter explicat Diogenianus: vid. Scholl. Platon. in anott. ad h. l. 14. ὡς φησι Λουκιανὸς d: post φησι excidisse videtur nomen auctoris, ut hunc fere in modum oratio redintegrandam sit: ὡς φησι Λήμων. Μένανδρος αὐτῆς Λουκιανὸς κτλ. νεκρικοῖς d: sine dubio voluit κρονικοῖς.

85. Diogen. V, 4: Apost. VIII, 69: Eustath. ad Hom. Od. A, 107, p. 1397, 15: καὶ οὐ ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ τρισὶ κύβοις, καὶ οὐχ ὡσπερ δὲ νῦν, διὰ τὸ ἕξ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν διὰ μέσου κινδυνεύοντων, τὸ ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους ἀπὸ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ. ἢς μνηστῆρ Πλάτων ἐν Νόμοις [XII, 968 E] ἑαυτῶν ἢ τρεῖς κύβους βύλλοντες· τοῦτοισι τρεῖς μονάδας: Suid: s: τρεῖς. Adhibuit Epicharmus Stobaei Flor. LXIX, 17: τὸ δὲ γὰρ ἐπὶ τῶν τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους· Ἄπὸ τῆς τύχης βύλλεται.

86. Mant. Provn. s: ἡ σικαμίνος: cf. Append. Provn. III, 13.

87. Diogen. V, 15: Macar. IV, 41. Apost. VIII, 44 ibiq. v. nott. Erasm. I, 9, 35: «est autem vulpi cauda pro corpore maior ac pilosior, ut

non sit facile celare. Alioqui canis videri possit.»

88. Diogen. V, 16: Greg. Cypr. M III, 59. Macar. IV, 48. Apost. VIII, 48: cf. Macar. VIII, 10. Ὡς αἰεὶ κτλ.] Diogen. I. c.: Greg. Cypr. I, 1, 7. Macar. VIII, 7. Apost. XIII, 13: Scholl. Plat. 375 Bekk.: ἐπὶ τῶν τοῦς τρόπους παραπλησίων καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ συνδιαγόντων, ἕξ Ὀμηρον λαβοῦσα [Od. P, 218] τὴν ἀρχὴν· μνηστῆρ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσει [p. 214 B] καὶ ἐν Συμποσίῳ [p. 195 B] καὶ Μένανδρος Σικαμίνῳ: cf. nott. ad Greg. Cypr. P I, 15.

89. Lucian. Saturn. Epist. §. 19: ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἡ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί: ubi Scholl.: ἐπὶ τῶν μικροῦς μεγαλάνοις ἢ παροιμίας.

APXH TOT Θ.

- 90 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδειξαί τινα ἐπαγγελλομένων.
- 91 Θεὸς ἢ Ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυντίαν τινὰ ὠφελουμένων.

APXH TOT I.

- 92 Ἰερὰ συμβουλή ἐστίν: ἢ παροιμία ἐπὶ τοῦ δεῖν συμβουλευεῖν καθαρῶς.
- 93 Ἰλιάς κακῶν: ἐπὶ πλήθους μεγάλων κακῶν.

2. λαμπρῶν d. 5. ὠφελούντων Suidas. 7. ἱερὸν ἢ συμβουλή Zenobius cum reliquis: v. Xenophontem in annotatione laudatum. τοῦ] d τῷ: Hesychius: παροιμία ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ καθαρῶς συμβουλευεῖν: ἐπὶ τῶν δεινῶν κτλ. Zenobius, Suidas, male: recte Albertius ad Hesychium s. v.: «non de iis, qui consiliis pollent (i. e. τῶν δεινῶν συμβουλευεῖν) dicitur: sed quid oporteat in consilio dando, quid observandum in primis sit, nempe ut καθαρῶς, pure, sancte, integre, vero animo, detur: et hinc res sacra, ἱερὸν, dicitur consilium, ex vero animo profectum, absque ullo privati commodi respectu». Probat Bernhardius ad Suidam et Finckhii annot. ad Zenob. 17. 9. πλήθους Diogenianus om.

90. Greg. Cyr. L II, 25. Apost. VIII, 78: cf. Zenob. IV, 34.

91. Diogen. V, 24: Greg. Cyr. L II, 28. Macar. IV, 62. Apost. VIII, 83. Suidas et Photius addunt: ἐπεὶ μᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ Ἀναίδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστῆρος ἐν ἰδ': v. Zenob. IV, 36 ibiq. nott. et adde secundum Clem. Alexand. Cohort. ad gent. 2, 26 p. 7 Sylb. Epimenidem Cretensem istam Impudentiae aram Athenis constituisse, quod cur fecerit coniectura explanare studet Hoeckius Cret. III, 259. Nihil novi affert Scholiasta ad Clem. Alex. l. c. a Klotzio in Clem. Al. T. IV, p. 103 editus.

92. Macar. IV, 72. Ars. XXXI, 65: cf. Zenob. IV, 40. Adhibuit Xenoph. Anab. V, 6, 4: εἰ μὲν συμβουλευοίμι, ἂ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶναι, πολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μή, τὰναντία· αὕτη γάρ ἢ ἱερὰ συμβουλή λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρῆναι, ibiq. v. Scheiderus: in verbum inclusit Menand. Sent. Monost. 256: ἱερὸν ἀληθῶς ἐστίν ἢ συμβουλία.

93. Diogen. V, 26: Greg. Cyr. L II, 29. Macar. IV, 75. Apost. VIII,

100: Etymol. in Crameri Anecd. Paris. IV, 170, 3 et Lexicon in Bachmanni Anecd. I, 261: Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλλέγεται ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. «Eodem spectare Ἰλιόθεν με φέρει Heliod. II, 21 notat Coray p. 82. Nostrum usurpat Syrianus Comm. ad Hermog. T. V, p. 518: ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τὴν παρανομίαν ἐκόναντες καὶ κακῶν Ἰλιάδος τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντες, εἰκότως σοβαροὶ παρίσιν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῷ μεγέθει κτλ.: Lucian. Conviv. 35: ἰδοκεῖ μοι — οὐ μίω Ἰλιάδος κακὰ ἐργάσασθαι: Theophrast. Simocatta Hist. VIII in μονωδίῃ τοῦ συγγραφῆος ἐπὶ τοῖς τῷ Μανρικίῳ συγκαυρηκόσιν: ἀλλ' εἴτε μὴ τηλεκούτων κακῶν γέροντες μάρτυρες Ἰλιάς κακῶν ἢ ὑπόθεσις: Boisson. Anecd. Gr. I, 254: τοσαύτης δὲ κακῶν Ἰλιάδος περιωρόσης τὰ Ῥωμαῖον: Walzius ad Arsen. 303: add. Iuncus Stobaei Flor. CXVI, 49: θάμα ἀγνεῖόν τε καὶ λυπηρὸν καὶ πολυχρόνον· καὶ δὲ ἄλλα εἰπεῖν, Ἰλιάς κακῶν: Aristid. Σημμαχ. A. 480: ἐπιυδῆ πρὸς τὸν εὐεργέτην ἐκινδύνειον καὶ περιεστήκει κακῶν

- 94 Ἰσότης φιλότης: ἡ παροιμία γνωμικὴ, δηλοῦσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν συνέχει.
- 95 Ἰστία θύει: ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μεταδιδόντων.
- 96 Ἰππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ: ἐπὶ τῶν ἐρεθίζόντων τοὺς περὶ τι εὐδοκιμοῦντας καὶ τῶν ἐριζόντων περὶ 5 τι αὐτοῖς.

APXH TOY K.

- 97 Κανθάρον σοφώτερος: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα πανούργων καὶ πονηρῶν· ἐπειδὴ τις Ἀθήνησι Κάνθαρος καλούμενος ἐπὶ πονηρία καὶ προδοσίᾳ θάνατον κατεδικάσθη. 10
- 98 Καρικὸν θυμα: ἐπὶ τῶν ἄσαρκα μέλη θυόντων· οἱ γὰρ Κᾶρες κύνια ἱερουργοῦσι.
- 99 Καπνίας ποιητής: ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Λέγεται δὲ καὶ Ὀϊνος καπνίας, ὁ κεκαπνισμένος· καὶ 15 Κάπνιος ἄμπελος, ἡ μέλαινα.

1. αὐτὴ γνωμικὴ δηλοῦσα Suidas, ubi v. interpretes. 2. συν-
 ἴχει] ἰχέειον d. Hesychius explicat: διὰ τὸ ἰσότητι τὴν φιλίαν ἐπε-
 σθαι. 3. θύειν ἰστία Suidas. 4. Explicatio plane singularis.
 9. πανούργων] κακούργων Zenobius. Ἀθήνησι κάπλος idem. 10. θανα-
 τόνου ἐξημώθη idem. 11. ἄσαρκα] ἢ ἄβρωτα Suidas addit. 12. κύνιας
 Plutarchus. 13. καπνίας: ποιητής, ὅς κτλ. Bernhardius ad Suid.: me-
 liora Photius praebet: Καπνίας: Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν
 γράφειν. 15. καπνία ἄμπελος Suidas: recte κάπνιος d. quod in καπνίος
 corruptum est in Hesychio.

αὐτοὺς Ἰλιάς: Photii Epist. 13, p. 74
 Mont.: πόθεν οὖν ἡ τοιαύτη τῶν
 κακῶν Ἰλιάς; Georg. in Rhett.
 Gr. I, 572 Walz.: ἡ γὰρ ἐκείνων
 ἐκάστου κακία ἔσχε μὲν δρᾶσαι καὶ
 αὐτῇ τὰ προσήκοντα, οὐχ οἷα δε,
 ὡς καὶ Ἰλιάδῃ ποιῆσαι κακῶν: v.
 Boissonadus Anecd. Gr. T. III,
 177: vetustissimus auctor, ut ad-
 notavit Bernhardius ad Suidam, est
 Demosth. F. Leg. p. 387.

94. Macar. IV, 79. Greg. Cypr.
 P II, 70, ubi v. notas, M III,
 82. Apost. IX, 13. Adhibent Procl.
 ad Plat. Alcib. T. II, p. 31 Creuz.:
 εἰ γὰρ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους φι-
 λότας ἰσότης· καὶ κατὰ Ἀριστοτέλην
 [Magn. Moral. II, 15] φίλος ἄλλος
 ἐγώ· τί μᾶλλον ἡμῖν ὑψηροτέσουσιν
 ἐκεῖνοι, ἢ περ ἡμεῖς αὐτοῖς; ib. p. 36:
 Publ. Syr. Sent. 26: Amicitia pares
 aut accipit aut facit: ib. 827: mi-
 nime amicus sum, fortunae particeps
 nisi sim tuus. Inter Pythagorae

dicta celeberrima retulit Iamblich.
 V. Pyth. 39, p. 342 Kiessl.: etiam
 alii, quos nominant Ritterhusius
 ad Porphyr. V. Pythag. n. 33 et
 Valckenarius ad Eurip. Phoen. 539.

95. Apost. VII, 99: cf. Zenob.

IV, 44: add. Suid. s. ἰστίον.
 96. Diogen. V, 28: Greg. Cypr.
 L II, 33. Apost. IX, 10. Usurpant
 Arrian. Epict. Diss. p. 239 Upton.:
 Ἰππεὺς οὖν εἰς πεδίον ἐληλυ-
 θὼς πρὸς πεζῶν ἀγωνίης, ὅπου οὐ
 μεμλέτηκας, ἐκείνος δ' ἀμελέτητός
 ἴσται: Hierocles in Veterin. Medic.
 LL. p. 3 Gryn.: σοὶ μὲν οὖν ἵπ-
 που φασὶν εἰς πεδίον παρακα-
 λεῖν [sic], εἰ τε δεῖ τὴν παροιμίαν
 ἀφ' ἰστίας λαβεῖν [cf. Greg. Cypr. L
 I, 63.] πρὸς τοῦδε τοῦ λόγου τὴν
 γραφήν.

97. Diogen. V, 40: Greg. Cypr.
 L II, 41. Macar. IV, 90. Apost. IX, 22.

98. Plut. Provv. I, 73.

99. Append. Provv. III, 43.

- 100 *Κερκωπιζειν*: ἐπὶ τῶν κολακωνόντων· ἀπὸ μεταφο-
 ρᾶς τῶν σαινόντων τῇ κέρκω ζῶων· ἄμεινον δὲ ἀπὸ τῶν
Κερκώπων, οὓς περὶ *Λυδίας* ἱστοροῦσι ἀηδεῖς σφόδρα καὶ
 ἀπατηλοὺς γενέσθαι· παρ' ὃ καὶ ἀπολιθώθηται αὐτούς.
- 1 *Κεστρεὺς νηστεύει*: ἐπὶ τῶν πάνυ λαιμάργων· λέ- 5
 γεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ πλεόν
 ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἀπογερομένων. Ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν
 ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος τῆς σαρκοφαγίας
 ἀπέχεται, νέμεται δὲ τὴν ἰλύν.
- 2 *Κιλικῖοι τράγοι*: οἱ δασεῖς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν *Κι-* 10
λικίᾳ γίνονται τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριγῶν συντι-
 θέμενα παρ' ἡμῖν *Κιλικία* λέγονται.
- 3 *Κύων ἐπὶ δεσμά*: ἐπὶ τῶν ἑαυτούς εἰς κολάσεις ἐπι-
 διδόντων, ἴση τῇ· *Βούς* ἐπὶ δεσμά.
- 4 *Κέρδων γαμεῖ*: παρὰ τὸ ὄνομα εἶρηται ἐπὶ τῶν διὰ 15
 κέρδος αἰρουμένων τὸν γάμον.
- 5 *Κνίδιον κόκκον ψύχειν*: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀννόντων·

3. *Κερκώπων* dicitur περὶ τὴν Zenob. IV, 50. 4. παρὸ d. 5. κ.
 νηστεύει Photius. 9. ἰλύν] addit Zenob. IV, 52: ταλαιπωρῶν, ὡς φη-
 σιν Ἀριστοτέλης περὶ ζῴων. 10. *Κιλικῖος τράγος* Suidas. Ex hoc loco
 patet, quomodo Diogenianus redintegrandus sit. 13. ἐπὶ — *δεσμά*] εἰς
 δεσμά ἐμβαλλόντων Diogenianus. 15. De corruptelis in Diogeniano et
 Apostolio v. nott. critt. ad Apostolium. 17. *κνίδιον* littera maiuscula
 scriptum est in d: rectius minuscula scribi post Schweighaeuserum do-
 cuit Meinekius ad Com. Gr. Rell. III, p. 269. Ex grammaticorum prae-
 ceptis κνίδιον scribendum esset: Suid. v. κνίδη. Zonar. Lex. 1223.

100. Diogen. V, 51: Greg. Cypr. L II, 47. Apost. X, 17. Cf. sup. I, 3. De proverbio monet Eustath. ad Hom. Odys. K, 552, p. 1669, 59: ὁμοίως δὲ καὶ οἱ *Κέρκωπις*, ἀφ' αὐτῶν καὶ ἀγαθὰ καλουμένη *Κερκώπων Ἀθήνη* ἐν *Ἠλικίᾳ*, καὶ παροῦσα *κερκωπιζειν*, καὶ μὴν αὐτὸ ἐν-
 ῥηθῆναι φασὶ τινες ἀπὸ ζῴων προσ-
 σαινόντων τῇ κέρκω.

1. Diogen. V, 53: Georg. Cypr. M III, 95. Apost. X, 29. Ex comi-
 corum locis, quos Athen. VII, 307 D sq. composuit, huc potissimum pertinet Eubulus Nausic. fr. 1: ὅς
 νηστεύει τὴν ἡμέραν βιαίζεται,
 Νῆστιν πονηροῦ κεστρεῖω
 τρέβων βίον, ubi cf. Schweig-
 haeuseri annotationem. Add. Hes-
 sych. s. κεστρεῖς: ἰ. καὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσρηγόρων.

2. Diogen. V, 54: Greg. Cypr. M

III, 86. Macar. V, 15. Apost. X, 31. Suid. s. *κιλικῖαι: τὰ ἐκ τριγῶν συν-
 θεμένα ὑφ' ἄσματα.* »Setosus Ci-
 licum apros memorat Colum. R. R. praef. I; 26. Cfr. Varro R. R. II, 11. Atque hinc explicandum quod Cratinus itidem de homine villosio et prolixam barbam alente dixit Κορ-
 σίτης κάπρος fr. inc. fab. 61 [Hes-
 sych! s. *κόρσας*], a Corsis, Ciliciae oppido, si Hesychio fides: a Meie-
 nekio Com. Gr. T. IV, 657.

3. Diogen. V, 68: Apost. X, 79.

4. Diogen. VI, 22: Apost. XI, 6. Nomen proprium *Κέρδων* exstat in inscriptione Paria, quam vide sis in Boeckhii Corp. Inscript. Gr. T. II, p. 1078.

5. De grano Cnidio v. Schneide-
 rus in ind. Theophr., Opp. T. V et Stephani Thes. L. Gr. s. *κόκκος*.

- 13 *Λύδιον ἄρμα*: ἐπὶ τῶν ἐρίζειν ἐπιτόντων καὶ μὴ δυναμένων τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἀφικέσθαι· παρήκται δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Λυδίων ἀρμάτων ὡς ταχυάτων ὄντων καὶ μὴ δυναμένων φθασθῆναι. Ἄλλοι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Πελοπίου ἄρματος ἠκούσθη ἡ παροιμία· τινὲς γὰρ λέγουσι, ὅτι ὁ Πέλοψ Λύδιος ἦν καὶ οὐχὶ Φρύξ· τῷ γοῦν ἰδίῳ ἄρματι ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον, καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία· Θέειν παρὰ Λύδιον ἄρμα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

- 14 *Μηδικὴ τράπεζα*: ἐπὶ τῶν εὐπόρων.
 15 *Μία λόχημυ οὐ τρέφει δύο ἐριθᾶκους*: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐριθᾶκός ἐστι μονῆρες ὄρεον καὶ μονότροπον.
 16 *Μυσῶν λεία*: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλήϊζοντο, ἕως ἣσαν ἀναρχοί. Καὶ ἐκείθεν ἡ παροιμία.
 17 *Μῦς λευκός*: ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια· ἐπειδὴ οἱ κατοικίδιοι μῦες καὶ μάλιστα οἱ λευκοὶ περὶ τὰς ὀχείας κεκίνηται.

2. τοῦ ἀνταγωνιστοῦ Schol. ad Greg. om. ἀφικέσθαι] post hoc verbum Scholiasta inseruit: ἔστι δὲ ἡ παροιμία· παρὰ Λύδιον ἄρμα θίει. 5. ἠκούσθη] ἤκουσεν Scholiasta. 6. Λυδός Scholiasta Creuzeri. οὐν Scholiasta. 7. παροιμία] παρήλθεν addit Scholiasta, παρήχθαι Schol. Creuzeri. παρὰ Λύδιον ἄρμα θίει Scholiasta. 10. ἐπὶ τῶν πολυτελῶν καὶ ἀβρῶν explicat Diogenianus. 12. μικροῦ — μονότροπον] μικροῦ τινος πολλὰ κερδαίνειν βουλομένων idem: v. Zenob. V, 11. 14. λείαν Diogenianus. 15. περίοικοι excidit in Diogeniano, item ἕως κτλ.: v. Zenob. V, 15. 18. μῦες d.

13. Greg. Cypr. L II, 58. Apost. XI, 56: cf. nott. ad Greg. Cypr. P II, 99 et L I. c. Haec sine dubio sunt ab Diogeniano profecta: v. Diogen. VI, 28 ibiq. K: unde transcripsit Nonnus in commentarium ad Gregor. Nazianz., ex quo ediderunt Creuzerus Melet. I, 81 et A. Maius Spicil. Rom. II, 308.

14. Diogen. VI, 37: Greg. Cypr. M IV, 32. Apost. XI, 98. Medi cum aliis populis luxuriae perditis componuntur a Dione Chrysostomo Oratt. XXXIII, 402 Mor.

15. Diogen. VI, 39: Greg. Cypr. L II, 68. Apost. XII, 22.

16. Diogen. VI, 42: Greg. Cypr.

M IV, 40. Macar. VI, 5. Apost. XII, 37. Ursupant Liban. Oratt. T. I, 310 R.: ὅς ἐπειδὴ ληστικὸν ἐν τῷ Ταύρω συνιστήκει καὶ Μυσῶν λείαν ἱποίει Κίλιξ τὰ πράγματα: id. ibid. T. IV, 351 R.: τοιγαροῦν ἐπὶ πολλῆς ἰρημίας καὶ σχολῆς, μικροῦ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅσπερ τὴν Μυσῶν λείαν ἔχουσι: Theodoros Prodrom. de Rhod. et Dosiiclis Amor. I, p. 5 Gaulm.: λείαν Μυσῶν ἔθεντο ταύτην ὡς λόγος: alia suppeditant Coraes ad Isoer. Oratt. II, p. 53. Hasius ad Leon. Diacon. 193 B, 257 A. Schoemannus ad Plutarch. Cleom. 10, 7, p. 207.

17. Diogen. VI, 45: Apost. XII, 41 ibiq. v. notas.

- 18 *Μῆτε νεῖν μήτε γράμματα: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ πάντα ἀμαθῶν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι εὐθύς ἐκ παιδῶν κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο.*
- 19 *Μέχρι τῶν ἀμφοτίδων: ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, [ἀντὶ τοῦ] μέχρι τῶν ὤτων.* 5
- 20 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἠδέων.*
- 21 *Μεμαγμένη μᾶζα: ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶν ἀγαθῶν.*
- 22 *Μεῖζονα βοᾷ χλωρᾶς δάφνης καιομένης: ἐπὶ τοῦ μεγάλα βοῶντος.*
- 23 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ 10 ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.*
- 24 *Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξη: παραινεῖ μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιῆσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεοῦ ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν δεῖ καὶ δι' ἑαυτῶν.*
- 25 *Μηδὲ μέλι μηδὲ μέλισσα: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων 15 παθεῖν τι φαῦλον μετὰ ἀγαθῶν.*
- 26 *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄπτεται † μάχης: ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.*
- 27 *Μήλω βάλλειν: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.*

1. ἐπίστασθαι proverbio Suidas adiecit, quod fluxit e Platone: v. annott. ad Diogenianum. 2. τὰ πάντα] παντάπασιν Suidas. παιδὸς Suidas. 3. ἐδιδάσκοντο VB: eadem varia lectio in Suidae codicibusprehenditur. 4. ἀντὶ τοῦ e Suida s. ἀμφοῖς et VB adieci. 6. τοῦ — ἠέτιος Diogenianus. 7. μᾶζα d. 8. δάφνης χλωρᾶς Diogenianus. 9. τῶν — βοῶντων idem. 10. ἐξ ἀγνοίας Diogenianus om. 11. πράγματα] κακὰ idem. 12. μηδὲν] μὴ πάντα Suidas. ἐπιευχαῖς d. 14. δεῖ Suidas om. In Diogeniano explicatio corrupta exstat. 15. μέλισσας Diogenianus cum reliquis: v. Sappho. 16. φαῦλον κτλ.] ἀγαθὸν μετὰ ἀπεικτοῦ Diogenianus: v. nott. critt. ad Diog. l. c. 17. ἀψομαι Diogenianus recte: ἄπτεται ex altera proverbii forma, quam infra 57 legimus, in hanc temere illatum est. 19. βληθῆναι Suidas.

18. Diogen. VI, 56: Apost. XII, 8.
 19. Append. Provn. III, 89.
 20. Diogen. VI, 51: Greg. Cypr. L II, 69. Macar. V, 84. Apost. XI, 87.
 21. Append. Provn. III, 86.
 22. Diogen. VI, 52: Apost. XI, 71.
 23. Diogen. VI, 54: Greg. Cypr. L II, 78. Macar. V, 91. Apost. XI, 99 ibiq. v. nott. Cf. nott. ad Apost. XI, 96. II, 3.
 24. Diogen. VI, 55: cf. Apostol. IX, 34 et Greg. Cypr. L II, 48. De genere dicendi cf. nott. ad Diogen. V, 90.
 25. Diogen. VI, 58: Greg. Cypr. M IV, 38. Macar. V, 95. Apost. XI, 100. Sapphus versum, de quo v. annott. ad Apost. praef. §. 7. Bergkii in Commentt. Critice. Specim. Marburg. 1844 edito p. 23 scribit: μήτ' ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα, simul de allitteratione quae dicitur: in hoc versu conspicua disserens v. infr. 97.
 26. Diogen. VI, 59: Greg. Cypr. M IV, 39. Apost. XII, 1: cf. infr. III, 57.
 27. Diogen. VI, 63: Mant. Provn. s. μήλω. De usu malorum in rebus amatoris post alios dixit Gerhardus in Dissertatt. Societ. Berol. a. 1836 pag. 319.

- 28 *Μὴ μάχαιράν αἶρε θῆλι: ἐπὶ τῶν ἀδυνατούντων ἐπικουρεῖν.* *μή τις μάχαιρα ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον*
- 29 *Μίδας ὄνου ὠτα ἔχει: οὗ ὁ Μίδας ὠτακουσιάς εἶχε πολλούς, ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν. Εὐάνδρος δὲ Φρυγίας χωρίον ὄνου ὠτα καλούμενον λέγει ὑπὸ Μίδου 5 ληφθῆναι.*
- 30 *Μέλιτι καταπάτιων ἑαυτὸν: ἐπὶ τοῦ μαλακίᾳ καλλωπιζομένου.*

APXH TOY N. *ἀρχὴ τοῦ Ν. ἀρχὴ τοῦ Ν. ἀρχὴ τοῦ Ν.*

- 31 *Νῶ πείθου: τοῦτο ὁμοιον εἶναι φασι τῷ "Ἐπουθεῶ. 10*

1. αἶρε d. ἀδυνάτων Diogenianus, quem corrigas e nostro loco.
3. ἔχει Diogenianus om. ὠτακουσίας d. 4. πολλούς — λανθάνειν Diogenianus om. Εὐάνδρος κτλ.] οἱ δὲ — φασι, κτλ. idem. Citat Euan-
drum Diogen. VII, 28. 6. ληφθῆναι] ἀνάλωτον addit Diogenianus, 7.
Scribe καταπάτιων. 10. ἔπου] πείθου Diogenianus, πείθου ἢ ἔπου C
in nott. ad Diogen. I. c. et codd. Suidae plurimi.

28. Diogen. VI, 72: Apost. XII, 3.
29. Diogen. VI, 73: Apost. XII,
19. Varios veterum conatus ad
originem proverbii expediendam
Schol. ad Aristoph. Plut. 287,
quem Suidas v. Μίδας descripsit,
docte composuit: Μίδας, βασιλεὺς
ἢ Φρυγίας πλοροιστάτης, ὠτα ὄνου
ἔχε. τοῦτο ὄνον παροιστωδῶς ἐλέγτο
ἐπὶ τοῦτου, ἦτοι ὅτι πολλοὺς ὠτα-
κουσιάς ἔχειν, ἢ ὅτι κόμην Φρυγίας
κατέσχευ, ἦτις ἔστει ὄνον ἐλέγτο.
. . . ἢ ἐπὶ ὅσος μᾶλλον ἀκούει τῶν
ἄλλων ζῶων πλὴν μύδος [v. vv. lectt.
a G. Dindorfio ex Ravennate enō-
tatas]· καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτα-
κουσίας εἶχε· οἱ δὲ φασι, ὅτι ψέξας
ποτὲ τὸν Διόνυσον, ὁ Μίδας μετα-
βλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνον τοῦ
Διονύσου παράγτας ἠδίκησε: διὸ ὀρ-
γισθεὶς ὁ θεὸς ὠτα ὄνον αὐτῷ πε-
ριήψεν· οἱ δὲ, ὅτι ὠτα μεγάλα φέσει
εἶπεν: addit Suidas I, c.: λέγεται
ὄνον ἢ παροισμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λαν-
θάνοντων.

30. Cf. sup. II, 71. Verborum
causa appono Menand. fragm. inc.
fabr. CLX Mein.: ἰὰν τροπὴν δοῦς
τὸν λυβόν· ὀνειδίσης, Ἀψινθίῳ κα-
τέπασας ἀπτικὸν μέλι: Manuel. Pa-
laeol. in Combefisii Auct. Patt. II,
1188 A: ῥήμωσιν ἠδίοισι ῥόδων αὐ-
τοὺς πιαττες.

31. Diogen. VI, 75: Greg. Cyr.
L II, 80. Macar. VI, 14. Apost.
XII, 75. 6. ἔπου] refertur inter
septem sapientum dicta: v. Sosia-
des in Stob. Flor. III, 80: recon-
ditiora praebet Stobaeus Eclog. II,
7, T. II, 1, p. 66 Heer.: ἐν μὲν γὰρ
θεῶ τὸ κοσμοποιεῖν καὶ κοσμοδιοικη-
τικόν· ἐν δὲ τῷ σόφῳ βίου κατῴστα-
σις καὶ ζωῆς διαγωγὴ· ὅπερ αἰνεῖσθαι
μετ' Ὀμηρον, ἐπὶ τῷ θεῷ [Od. E,
193]. Κατ' ἔχνην βατνε θεῶτο
Πυθαγόρου δὲ ἐπ' αὐτὸ εἶπεν·
Ἐπουθεῶ· δῆλον ὡς οὐχ ὀρατῶ
καὶ προηγουμένα, νοητῶ δὲ καὶ τῇ
κοσμικῇ ἐνταξίᾳ ἀρμονικῶς: quem
locum Wyttienbachius ad Plut. de
sera numinis vind. 550 D egregie
illustravit nec habeo quod ad-
dam nisi Ciceronis locum de Fin.
Bon. et Mal. III, 22, 73: quaeque
sunt vetera praecepta sapientum, qui
iubeant tempori parere, et sequi
Deum et se noscere et nihil
nimis haec sine, physicis quam vim
habeant [et habent maximam] videre
nemo potest; et Senecam de vita
beata c. 15: habebit in animo illud
vetus praeceptum: Deum sequere.
Adhibent Plutarch. de recta audiendi
rat. I, p. 37 D: οὐ δὲ πολλὰκις ἀρη-
κῶς ὅτι τμητῶν ἔσται τῷ ἐπεσοῦι
θεῶ καὶ τὰ πείθεισθαι λέγει,

- 32 *Νύκτα δασεϊαν*: τὴν χειμερινὴν καλεῖ ** παρόσον πλείοσι † σκέπονται.
- 33 *Νεβρωῖ ἰππεύειν*: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βραδείως τι ἐργαζομένων.
- 34 *Νεκρῶ πρὸς οὓς διαλέγεσθαι*: ἐπὶ τοῦ ἀναισθή- 5 του καὶ μὴ ἐπαίοντος.
- 35 *Νεφέλας ξαίνειν*: ἐπὶ ματαίου καὶ ἀδυνάτου.
- 36 *Νοῶ τὸν ξένον*: ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά.
- 37 *Νικᾶ τὸν ὀνηλάτην*: πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον ἀπο- 10 στήναι τινας, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν.
- 38 *Νῦν ὀσπρίων ἄμητος*: ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν ἕκαστα πράττειν φιλούντων.
- 39 *Νῦν εἰς χώραν ἤλθες*: ἐπὶ τῶν πρότερον μὴ ἀνεχο- μένων ἐλθεῖν ὅπου δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτοματούντων.

APXH TOY E.

15

- 40 *Ξύλω ἐφέλκειν, κώνειον πειεῖν ἢ προδόντα τὴν*

1. *δασεϊαν d, δασίην Suidas*: quod dedi, tuetur Diogenianus. καλεῖ κτλ. Diogenianus om.: post v. καλεῖ videtur scriptoris nomen excidisse, alia in sequentibus. 2. *σκέπονται*] fortasse σκεπάζονται voluit: Xenoph. Cyrop. VIII, 8, 17: ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας ἀρκεῖ αὐταῖς ἰσκειῖσθαι, ἀλλὰ καὶ [περὶ] ἀκραις ταῖς χερσὶ χειρῖδας δασεῖας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσα. 3. *ἰππεύειν Diogenianus*. τι ἐργαζομένων] γινόμενων idem. 5. *IV. λέγων [λέγουσα Suidas] μύθους εἰς οὓς Diogenianus*: ἔλεγεν Gregorius. τοῦ ἀναισθήτου om. Diogenianus, 7. *καὶ] ἢ Diogenianus*. 8. *νοῶ] νοῶν Diogenianus, Suidas*: fuit fortasse νοῶν τοῦ ξένου: cf. Hom. Odys. Y, 367: τοῖς ἔξιμι θύραζε, ἔπει νόεω κακὸν ὕμνιν ἔρχόμενον. 10. *τινός] τοῦ κτήνους C.* προϊέμενον] περιέμενος d. 14. *ὅπου Suidas*. Rectius esset αὐτοματούντων: VB αὐτομάτως παραγεγοτότων: Suidas: αὐτομάτως παραγεγοτότων: cf. Suidas s. αὐτοματούσων: αὐτόματοι παραγίνονται. 16. Phot. et Suid. s. τῶν τριῶν κακῶν ἐν: λεγόμενον τι ἐστὶ. καὶ Μέναν-

νόμζε τὴν κτλ.: Plat. Criton. fin.: κρίνωμεν ταύτην, ἐπειδὴ ταύτη ὁ θεὸς ὑπγγεῖται: similia suppeditant Gatakerus ad Anton. Adv. VII, 31. Sinnerus ad PP. Graecor. Delect. 217. Erasmo II, 2, 38 sumptum videtur ex Hom. II. A, 218: ὅς κε θεοῖς ἐπιπέθηται, μάλα τ' ἔκλονον αὐτοῦ aut ei. Od. K, 141: καὶ τις θεὸς ἠγεμόνεν.

32. Diogen. VI, 89: Apost. V, 80 ibiq. v. notata.

33. Diogen. VI, 81: Mant. Provn. s. νεβρωῖ.

34. Diogen. VI, 82: Greg. Cypr.

M IV, 47. Macar. VI, 10. Apost. XII, 54. Locutionem εἰς οὓς λέγειν et similia Heckerus Comm. Callimach. I, 63 illustrat.

35. Diogen. VI, 83. Greg. Cypr. M IV, 48. Apost. XII, 59: cf. sup. II, 61.

36. Diogen. VI, 85: Apost. XII, 68.

37. Append. Provn. IV, 8.

38. Diogen. VI, 87: Apost. XII, 71.

39. Diogen. VI, 86. Apost. XII, 70.

40. Versus Polyzelli comici v. not. crit. Rem. explicant Hesych. s. τῶν τριῶν ἐν. Θρησκειῶν ἐκρηγῖσται τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν πικρῶν

ναὺν ὅτι τὰ χείστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι: ἐπὶ
ζημίας κείνται καὶ προστιμήματος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥΤΟ.

- 41 Ὁ Κρηὸς τὴν θάλασσαν: ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι
ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων. 5
- 42 Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων εἴληπται.
- 43 Ὁνου σκιά: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ οὐδενὸς λόγου ἀξίων,
ἐξ αἰτίας τοιαύτης: ἐμισθώσατό τις ὄνον ἀπιὼν εἰς Δελ-

δρος [fr. inc. fabb. 213 M.] δύο προθεῖς ὡς παρομιῶδες ἐπιλίγει παιζῶν
τό. Ἐν γὰρ τι τοῦτων τῶν τριῶν ἔχοι κακόν. ταῦτα δὲ εἶναι λί-
γουσι, ἃ Θηραμένης ὄρισε προστιμήματα. Πολύζηλος Δημοτυνδύριω [II,
2, 867 Mein.] Τριῶν κακῶν γούν ἦν ἰλεῖσθ' αὐτῶ τι πᾶσ'
ἀνάγκη, ἢ ξύλον ἐφέλλκειν ἢ πιεῖν κώνειον ἢ προδόντα τὴν
ναὺν ὅπως τὰ χείστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Ταῦτ' ἐστὶ
τρία Θηραμένους, ἃ σοι φυλακτέ' ἐστίν: in primo versu Meine-
kii κακῶν ἐν ἦν malit, in ultimo ταυτὶ τὰ τρία, Bernhardius vero ταῦτ'
ἦν τὰ τρία. 16. κώνειον d.

4. Suidas in fine explicationis adiicit: ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρη-
τες ἐγένοντο. 6. Schol. ad Lucian. explicat: ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀν-
εστραμμένων τὴν τάξιν. 7. Aliter explicat Diogenianus. 8. ἐμισθώ-
σατο κτλ.] in narratiuncula Diogenianus misere compendifactus est.

νομόν τι θρόντων: Scholl. ad Arist.
Ran. 546: δοκεῖ δὲ οὗτος [Thera-
menes] καὶ τὰ τρία ψηφίσασθαι ἐπι-
ζήμια, ἢ δεσμιύσθαι ἐν τῷ ξύλῳ ἢ
πιεῖν κώνειον ἢ ἐφυγεῖν: hinc ortum
est proverbium τρία Θηραμένους:
v. Hesych. s. τρία et Polyzelum,
formatum illud ad antiquioris pro-
verbii similitudinem, τὰ τρία παρὰ
τῆ ἀυλῆ, de quo cf. Zenob. III,
100. VI, 11 ibiq. annot., quibus
add. Sophocles apud Scholl. ad Pind.
Ol. I, 97: ἐνιοι δὲ, ὅτι τρία λήγεται
κοινῶς καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον
συνεργοῦντα, ξίφος, ἀγχόνη, κρημνός.
Σοφοκλῆς· Ἀύσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν
τριῶν ἐν οὐσομαι: et Aelian.
V. H. XIII, 36: hinc suppleri pos-
sunt, quae de tribus malis prover-
bio celebratis disputavit Lobeckius
Aglaoph. 740. Ζύλω ἐφέλλκειν, quam-
quam falsa lectio, significat aliquem
ad collaria lignea aut aliud quod-
dam tormentum adducere in eoque
retinere. Κώνειον πιεῖν Plato dixit
Lysid. 219 E, φάρμακον Phaedon.
116 E: πιεῖσθαι τὸ κώνειον Syne-
sius Encom. Calvit. 9, p. 72 D, ubi
v. Krabinger. Προδόντα κτλ.] Ly-
sias in Philon. §. 26, p. 886: ἄξιον

δὲ καὶ τότε ἐνθυμηθῆναι, οἷον, εἰ
μὲν τις φοροῖόν τι προῦθκειν ἢ
ναὺν ἢ στρατοπέδον τι, ἐν ᾧ μέρος
τι ἐτίγχανε τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς
ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐζημιούτο: v.
Meierus de bonis damnat. 11 de
litibb. Attic. p. 341.

41. Apost. XIII, 3: cf. Zenob.
V, 30.

42. Apost. XIII, 28^a: Bachmanni
Anecd. II, 338 sive Scholl. ad Luc.
Dial. Mort. VIII, 1, cuius verba in
annot. ad Diogen. III, 30 repetenda
curavi. Hinnuli indoles atque natu-
ra ex Hom. Il. Θ, 247 nota, ubi
Eustathius [p. 711, 12 dicit: ὁ δὲ
κρατούμενος νεβρὸς [sc. ἰθ' ἰθ' ἰθ' ἰθ'] ὁ
τῆς φυλακῆς καὶ δειλῆς ἐλά-
φου γόνος τοῦς τεθηπότους καὶ κατ-
επιηχότους καὶ κρατούμενους Ἕλληνας:
cf. nott. ad Greg. Cypr. L II, 11.
Respexit Mosch. Id. IV, 4: ἢ ε' ὅτι
ἄλλα πάσχη ἀπίοντα παιδῖμος νόος
Ἄνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοτο, λείων ὡσεὶ
θ' ὑπὸ νεβροῦ; Lucian. l. c.: cf. infr.
III, 57 et Babrii fab. 90.

43. Diogen. VII, 1: Macar. VI, 37.
VII, 8. Greg. Cypr. L III, 23. Apost.
XIII, 37 ibiq. cf. nott., XVIII, 12.

- φούς. καὶ ὡς καῦμα κατέλαβεν, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου ὑπὲν ὁ μισθωσάμενος· ὁ δὲ μισθώσας ἀντὶ διεμάχετο λέγων ὅτι, τὸν ὄνον σοι ἐμίσθωσα, οὐχὶ τὴν σκιάν αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν εἰ τις περὶ εὐτελῶν ἐφιλονεῖει πρὸς τινα, ἔλεγε περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς. 5
- 44 Οὐδὲν Ἑρακλῆς πρὸς δύο: ἐπὶ τοῦ πάνυ μὲν δυνατοῦ, ὥστε καὶ πλείστοις συμπλέκεσθαι, μετὰ δὲ τὴν συμβολὴν ὑπὸ δύο ἠττωμένου. φασὶ γὰρ τὸν Ἑρακλῆα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ δευτέρᾳ πενταετηρία πρὸς δύο πυκτεύσαντα ἠττηθῆναι, τῇ προτιέρα δύο ἀποκτείναντα, Κτέατον καὶ Εὐρυτον. 10
- 45 Οὐθ' ἕεται. οὐθ' ἠλιούται: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος καθεστῶτων.
- 46 Οὐδ' ἴκταρ βάλλειν: σημαίνει τὸ ἐγγύς· τουτέστιν, οὐδὲ ἐγγύς ἐστίν. 15
- 47 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μῆτε κατέχειν δυναμένων, μῆτε μεθεῖναι βουλομένων.
- 48 Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν: ἐν

6. Οὐδὲ Zenobius, Diogenianus, alii: οὐδὲν in Suida s. οὐδὲν Ἑρακλῆς e Mediceo Bernhardius reduxit. Diogenianus in explicatione corruptissimus. ἐπὶ — ἠττωμένου Suidas om. Fortasse ἠττημένου. 9. τὸν Ὀλυμπιακόν] e Suida articulum adieci. Idem in sequentibus elegantiore verborum ordinem repraesentat: δυνάμει, τῇ προτιερίᾳ πενταετηρίδι πυκτεῦσαι πρὸς δύο, Κτέατον καὶ Εὐρυτον, τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολιῶνης παιδας καὶ ἀνελεῖν αὐτοῖς· τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρὸς τινας δύο πυκτεύσαντα ἠττηθῆναι. δυνάμει καὶ τῇ d: καὶ etiam in Zenobio deest. 14. ἴκταρ d. 16. κρύσταλλον d. 17. μεθεῖναι] λαθεῖν d: v. vv. lectt. ad Zenob. V, 58. 18. αἱ Diogenianus om. ἐν] ἐπὶ d.

44. Diogen. VII, 2: Macar. VII, 42. Apost. XIII, 74: cf. Zenob. V, 49. Manuel. Palaeol. in Combef. Auct. Patt. II, 1175 E: ὁλον δὲ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν πρὸς πολλῶν καὶ διαφορῶν καὶ τοιοῦτων παραβάλλεσθαι· ὅταν γὰρ καὶ τῷ Ἀλκμήνης ὡς ὁ λόγος, οὐ μικρὸν τὸ πρὸς δύο μάχεσθαι.

45. Diogen. VII, 8: Greg. Cypr. L II, 84. Apostol. XIV, 19. Similem dictionem usurpat Polyb. XVI, 12, 3: καταπεφῆμισται δὲ καὶ πεπίστυται παρὰ μὲν τοῖς Βαργυλιήταις, διότι τὸ τῆς Κινδυάδος Ἀρτέμιδος ἄγλυμα, καίπερ ὄν ὑπαιθριον, οὐτε νίφεται· τὸ παράπαν οὐτε βρέχεται: v. Zenob. V, 53 et Macar. VI, 64 c. annott.

46. Greg. Cypr. M IV, 75. Apost. XIII, 77 ibiq. v. annott.: cf. nott. ad Zenob. V, 55, quibus add. Etymol. Leidense apud Gaisfordum ad Scholl. Hes. Theogon. 691: ἴκταρ ἰκτικῶς παρὰ τὸ ἰκνοῦμαι· Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἰγγίς τίθηται, ὅλον τὸ λεγόμενον· Οὐδ' ἴκταρ [sic] βάλλει. Adhibuit, si fidem testimonio Aeliani Nat. Anim. XV, 29 habere volumus, Gerana Pygmaeorum regina: μάλιστα δὲ τὴν Ἑραν καὶ τὴν Ἀθηναῖαν καὶ τὴν Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀφροδίτην οὐδὲ ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος.

47. Diogen. VII, 11: Apost. XIII, 38.

48. Diogen. VII, 7: Greg. Cypr.

τοῖς τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις οἱ ἔλαφοι παραιριβόντες τὰ κέρατα πρὸς τοὺς θάμνους ἀποβάλλουσιν αὐτά. Ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐργῶδες τὰς διατριβὰς ποιουμένων.

49. Ὅρτυξ ἔσωσε Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν: αὕτη παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἐστὶ· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σωζομένων 5 παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. φησὶ γὰρ Εὐδοξος, Ἡρακλῆα τὸν Τύριον ὑπὸ Τυφῶνος διαφθαρεῖναι, τὸν δὲ Ἰόλαον ἀπαντα πράττοντα ὑπὲρ τοῦ ἀναστῆναι τὸν ἥρωα, ὄρτυγα ᾧ ἔχαι- 10 ρεν Ἡρακλῆς ζῶντα καῦσαι· ἐκ ταύτης δὲ τῆς κνίσσης ἀναβιῶναι τὸν Ἡρακλῆα.
50. Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν με- 14 γάλων κινδύνων τίθεται, ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγείσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα· ἦν δὲ νόμος τούτου μόνου φεῖδεσθαι τοὺς 15 πολεμίους· ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίας διεφθαρημένων καιρῶν ἔσχεν ἡ παροιμία.
51. Οἷα περ ἡ δέσποινα, τοῖα χῆ κύων: παροιμία λέ- 16 γουσα ὅτι ὅποια δέσποινα, τοιαύτη καὶ ἡ θεραπαινίς· τοῦτο δ' ἂν εἴπῃς καὶ ἐπ' ἀνδρῶν.

1. οἱ] αἱ d. 2. ἀποβάλλουσι ταῦτα d. In Diogeniani explicatione plurima intercepta sunt. 4. Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν scripsi e Zenobio, Diogeniano, aliis: τὸν καρτερόν Ἡρακλῆα d. 5. ἐστὶ· λέγεται] ἐπιλέγεται d. 6. παρ' ὧν] ἀφ' ὧν Zenobius. Diogenianus nihil nisi haec habet: ἐπὶ τῶν σ. παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. 7. τὸν δὲ λαόν d. ὑπὲρ τοῦ] διὰ τὸ Zenobius. 8. ἀναστῆσαι idem. ἥρωα] Ἡρακλῆα idem. τὸν ὄρτυγα idem. 9. ἐκ δὲ τῆς κνίσσης idem. 11. ἡ — ἐπειδὴ] haec Diogenianus om. 12. παρασκευῆς] παρατάξεως idem. 14. στέμματα] post hoc vocabulum Suidas ponit: καὶ λαμπάδα: v. nott. critt. ad Zenob. V, 34. 17. οἷα περ ἂν ἡ tentat Backhuizenius: οἷα γ' ἡ Cicero. καὶ Scholiasta. Totum in Aescensiana secunda sic legitur: ὅποια ἡ δέσποινα, τοιαῦτα καὶ θεραπαινίδες.

M IV, 57. Macar. VI, 44. Apost. XIII, 41.

49. Diogen. VII, 10: Macar. VI, 46. Apost. XIII, 46: cf. Zenob. V, 56. Iolous non solum fratris filius, sed etiam socius Herculi atque adiutor consiliorumque periculorumque fere omnium: hinc Manuel Palaecol. in Combefisii Auctar. Patr. II, 1178 B. dixit: καὶ τὸ πολλῶν δεινῶτατον, ὅτι περ. πολλοῦς Ἰόλεως ἔχων ἂν τοιούτῳ τῷ Ἡρακλεὶ παραβαλλόμενος νῦν οὐδένα τίως ἔσχε τὸν συναθλήσαντα.

50. Diogen. VII, 15: Macar. VI, 61. Apost. XIII, 47 ibiq. cf. notata.

Usurpat Greg. Nazianz. Orat. V, 15, p. 118 A. Bill; εἰ μὲν οὖν μὴ Μέγασαι τῆς κληρ. μετρητικότες, ... εἰς συμβάσεις ἐκράπομπο, ... οὐδὲν ἐκόλυε, μηδὲ πυρφόρον, ὃ δὴ φασιν, ὑπολείφθη τῶ στρατῶ.

51. Scholl. ad Plat. Reip. VIII, 563 C, p. 416 Bekk. v. nott. ad Diogen. V, 93. Includit orationi hoc proverbium Cicero Epist. ad Attic. V, 11, 5: plane serviunt existimationi meae. Quod superest, si verum est illud: οἷα γ' ἡ δέσποινα, certe permanebunt. Nihil enim a me fieri ita videbunt, ut sibi sit delinquendi locus.

- 52 Ὁ ἐν Σίδῃ μοι λιμὴν γέγονεν: ἐπὶ τῶν δεινῶν καὶ ἀνηνύτων λέγεται, ὁμοία τῇ λεγούσῃ Πλίνθον πλύνεις. διότι ὁ ἐν Σίδῃ λιμὴν καθαιρούμενος ὑπὸ πνευμάτων τε καὶ κυμάτων πάλιν πληροῦται, καὶ ἄλλως ἐνορμηιοθῆναι χαλεπός. 5
- 53 Ὁμοιότερος σύκων: τοῦτο παραπαιζεται διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῶν σύκων πρὸς ἄλληλα.
- 54 Ὁστράκου μεταπεσόντος: ἐπὶ τῶν ἀπροφασίστως μεταβαλλομένων ἀπὸ τῶν πρώην αὐτοῖς πρεσβυνομένων.
- 55 Οὐμάλα σικίων † εἰς ἀγοράν: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας 10 ὀνηρῶν.

APXH TOY Π.

- 56 Πρεσβύτερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ πολυχρονίων· ἀπὸ βασιλέως Ἀθηναίου Κόδρου, ὃς δοκεῖ πρεσβύτατος καὶ εὐγενέστατος γεγενῆσθαι.

6. παραπαιζει male Diogenianus. 7. πρὸς ἄλληλα idem om. 8. ὀστράκων περιστροφῇ Diogenianus, simul plane diversam explicationem subiungens: cum nostro facit Scholiasta Lucianus. παραομία Πλατωνικῇ praemittit Scholiasta. 9. πρώην] πρώτων idem: sed πρώην ibi codices nonnulli. 10. Non dubito quin haec verba ad Diogenianum l. c. referenda sint, quamvis in explicatione a nostro recedat. Varias lectiones v. in nota ad Diogen. l. c.: apponam Hesychium: οὐμαλακικῆς: παραομία τὸ μηδὲν σημαίνουσα. ὠνήτης δὲ κόκκῳ οὐ μάλα φαίνεται· καὶ Στράτωνος ἐν Ζωπύρῳ περικλιόμενον Τῶν οὐ μάλα τίθηκα κενκικῶν εἰκματῆ: quo in loco vel emendando vel explicando nihil se videre etiam Meinekius Comic. Rell. II, 2, 767 fatetur.

52. Sida oppidum Pamphyliae, cuius incolae deterrimos omnium totius orbis gentium dixit Stratoniscus citharista, ut memoriae prodidit Athen. VIII, 350 A. Ceterum de urbe v. Strab. XIV, 3, 2, p. 667 et interpp. Stephani Byz. s. v. Πλίνθον πλύνεις] v. Greg. Cypr. M IV, 80.

53. Diogen. VII, 37: Apost. XIII, 18.

54. Diogen. VI, 95: Greg. Cypr. M IV, 70. Apost. XIII, 48: cum nostro faciunt Scholl. ad Lucian. Apol. pro Merc. Conduct. §. 1. Orationem hoc adagio illuminaverunt Dio Chrysost. Oratt. IV, 176 R.: ὁ δὲ ὑδαμὸς καὶ ἄντρατος, πολλὰς ἕβρεις τε καὶ αἰσχύνιας ἀπομείνας, ὁ σὺρ ἀκό υἱοῦ καὶ μεταπεσόνητος, σπαρτηγὸς ἢ δημαγωγὸς πύθηνεν ὄξυ καὶ διάτορον βοῶν: Liban. Oratt. T. II. 120, 14: ἐβουλεύου δὲ ὅπως αὐτὸν

ἐκβάλῃς τὸν πάροτρον, ὡς πλειόνων, ἢ προσῆκε, γραμμάτων εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων· τῶν μὲν παρ' ἐκείνου, τῶν δὲ παρὰ τοῦτον· καὶ ἦν σοικῆτος, ἐκ τῆ ὡς ἀποτίσις, ἐκ τῆ ὡς διανόου. ἐπιτά ὀστράκων, φησί, μεταπεσόνητος, ἀμφοτέροι φίλτατοι: ubi ad v. φησι suppleas ἢ παραομία: Niceph. Greg. Hist. Byz. VII, 3, p. 133 Veni: ἀπόδος Σικελικῆς πόλεως ὁ Κάρουλος ἤλι/τε καὶ δευδύλωτο, πᾶσαι καθάπερ ὁ σφράκαλ μεταπεσόνητος εἰς Θεοδέρχον ἐπανῆκον.

55. Diogen. VII, 14: Apostol. XIII, 83.

56. Diogen. VII, 45: Macar. VII, 41 ibiq. γ. nott. Apost. XV, 19: cf. nott. ad Macar. II, 48. Εὐγενέστατος] hinc dicebatur etiam de nobilissimis: cf. Macar. IV, 20 ibiq. v. nott.

- 57 *Πρὸς λέοντα δορκὰς ἄπτεται μάχης: ἐπὶ τῶν κρείττοσιν ἐριζόντων.*
- 58 *Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται: ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρεται. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς πραττομένων.*
- 59 *Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε: παρόσον οἱ πένητες πολὺς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.*
- 60 *Πεύκης τρόπον: ἐπὶ τῶν πανωλεθρίας ἀπολλυμένων. παρόσον ἡ πεύκη κοπέισα οὐκέτι φέεται.*
- 61 *Πτωχοῦ πῆρα οὐ πίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων· 10 πτωχῶν γὰρ οἴκοι αἰεὶ κενοί.*

1. δορκάδες συνάπτονσι μάχας Gregorius cum Apostolio, δορκὰς ἄπτεται μάχης Macarius, δορκάδες ἄπτονσι μάχην Suidas, δορκάδες συνάπτονσι μάχην Photius: cf. sup. III, 26: »si quid mutandum esset, ἄπτονται μάχης ex superiore gl. Gaisfordus probabat. Nihil equidem in structura reprehendo, sed acumen in verborum compositione desidero. Malim igitur: *πρὸς λέοντα δορκὰς ἄπτονσα μάχην*»: Bernhardius ad Suid. s. *πρὸς λέοντα*. 2. *πρὸς κρείττους* Suidas. 3. *περιγίγη* Suidas. *δύναται* d. 4. *κἄν ἀπονίψασθαι* Suidas: *κἄν* Photius et Pesyehius om. αὐτῷ Suidas om. 5. *ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ὄνν και πικῆ πραττομένων ἐλέγγο* Suidas. 6. *πενίη et σοφίην* Arsenius, Gregorius Cyprius, alii. 8. *ἀπολλομένων* d. 11. *Πτωχῶν γὰρ κτλ.*] Suidas: *Και, Πτωχῶν οὐλαί αἰεὶ κεναί.* VB: *πτωχοῦ οὐλαί αἰεὶ κεναί*: haec pro proverbio Bernhardius habet, cuius formam germanam fuisse opinatur: *αἰεὶ γὰρ πτωχῶν θυλάδες εἰσὶ κεναί*: Heckerus contra Comment. Callimach. p. 84, *πτωχῶν οὐλὰς αἰεὶ κενή* scribenda putat et Callimacho tribuenda. Nostro nunc loco probatur, haec verba, ut iam in annotatione ad Appendicis I. c. aliis quidem tunc causis motus contendit, ab Callimacho plane aliena esse et Suidam codicumque VB scriptores partem explicationis corruptam male pro proverbio habuisse. αἰεὶ d.

57. Greg. Cypr. M V, 6. Macar. VII, 40. Apost. XV, 47: cf. sup. III, 26 et nott. ad Greg. Cypr. P III, 56. »Proverbium ex ea fabulae compositione petatum esse videtur, cui similem Coraes edidit inter Aesop. 348: *Δορκὰς καὶ λέων θυμωθεὶς*. Neque multum recedit Cydiae praecceptum apud Plat. Charmid. 155 D: *εὐλαβεσθαι, μὴ κατίναντα λέοντος ἐλθόντα μοῖραν αἰρεῖσθαι κριῶν.* Bernhardius ad Suid. s. *μὴ πρὸς λέοντα*. Loci Platonici sensum reddens Athenaeus V, 187 E scribit: *ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυνμῶνως ποτὶ μὲν οκοδοιναῶντι καὶ μεθυσοκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γιγόμενον ἔξωθρον, καὶ καθ' αἴρην νεβρὸν ὑποπειτωκότα λέοντος*

ἀλκῆ, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ὄρας αὐτοῦ: cf. sup. III, 42.

58. Apost. XV, 24: cf. Append. Provv. IV, 61 ibiq. nott.

59. Greg. Cypr. L II, 100. Apost. XIV, 69 ibiq. v. nott.: cf. Zenob. V, 72. Usurpavit Choricus in Villoisoni Anecd. II, 50: *πενία μὲν εἰς ἔργα κινεῖ*: uberius autem de proverbio disseruit Theodorus Prodromus in dissertatione, quae legitur in libro, cuius titulus est: *Notices et Extraits de la Bibliothèque du Roi T. VIII, 100 sqq.*: alia collegit nunc Boissonadus ad Theoph. Simocatt. Epist. 10, p. 234: add. Macar. VII, 21.

60. Diogen. VII, 49: Macar. VII, 7. Apost. XIV, 68. Cf. sup. II, 76.

61. Diogen. VII, 51. Suidas: Greg.

- 62 *Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προ-
λαμβανόντων τὰ πράγματα.*
- 63 *Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα:
ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀδυνάτων.* OT 1179
- 64 *Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ 5
ἐλπίδα συμβαινόντων.*
- 65 *Πρὸς σῆμα μητριᾶς κλαίει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου
ἢ προσποιουμένου.*
- 66 *Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων βαλάντιον δέ-
δεται: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσω- 10
τενομένων, παρόσον ἀσθενές ἐστι τὸ τοῦ πράσου φύλλον
καὶ οὐδὲ μικρὸν ἀντέχει.*
- 67 *Πολλὰ κυνὸς ἄρρενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφερῶν
πρὸς τὰ ἀφροδίσια.*
- 68 *Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε: 15
ἢ διάνοια φανερά.*
- 69 *Πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα: ἐπὶ
τῶν περιφρονούντων.*
- 70 *Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι: ἐπὶ τῶν διακενῆς
μοχθοῦντων.*

20

3. Suidas s. πρότερον in fine habet τὸν δασύπουν, s. δασύπους cum nostro consentit. 4. ἄγαν Diogenianus om. 5. καὶ παρ' ἐλπίδα Suidas. 7. κλαίεις Diogenianus. In explicatione Suidas cum nostro concordat: Diogenianus aliam explicationem proponit. 9. δίδεται βαλάντιον B Macarius, Suidas. 13. ἄρρενος Diogenianus. κατωφερῶς d. 15. πολλάκις καὶ d. 17. πολλῇ δ' ἀλώπηξ Etymologicum Gudianum. In explicatione aliam viam institit Diogenianus. 19. κώρυκον] κόρυκας d.

Cypr. M IV, 95. Macar. VII, 45. Apost. XV, 54: hoc proverbium a Callimacho usurpatum esse Zenob. V, 66 narrat. *Πτωχῶν κτλ.*] App. Provv. IV, 62.

62. Diogen. VII, 56: Greg. Cypr. L II, 97. Apost. XV, 33.

63. Diogen. VII, 57: Apost. V, 81. XV, 34.

64. Diogen. VII, 59: Mant. Provv. s. *πράγματα*. Simile in Macar. VI, 67 legitur.

65. Diogen. VII, 66: Greg. Cypr. M IV, 90. Macar. VII, 38. Apost. XV, 45. XI, 65.

66. Macar. VII, 34. Arsen. XII, 87: cf. Append. Provv. IV, 60.

67. Diogen. VII, 79: Greg. Cypr. M IV, 93. Apost. XIV, 88.

68. Diogen. VII, 81: Greg. Cypr. M IV, 94. Macar. VII, 29. Apost. XV, 15.

69. Diogen. VII, 83b: Greg. Cypr. M IV, 98. Macar. VII, 22. Apost. XV, 6: Etym. Gudian. 226, 35: cf. Zenob. V, 68.

70. Diogen. VII, 54: Apost. XV, 32. »Exercitationis modum luculente demonstrat Oribasius ab Maio vulgatus p. 66 eumque Gesnerus illustrat in Lucian. T. V, p. 498. »Bernhardius ad Suid. s. v.: alia v. in annotatione mea ad Diogen. l. c. allata.

- 71 Πέτρας σπείρειν: ἐπὶ τῶν πολλὰ καμνόντων καὶ μηδὲν ἀνύσαι δυναμένων.

Ἰσοκράτους ἐπιτομῆς ἐκ τῆς βιβλίου τοῦ πρώτου

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

- 72 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλάσφημοῦντων.

- 73 Ῥιγοῖ κακῶς ἀριστήσας: ἐπὶ τῶν προφασίζομένων καὶ μετὰ τὴν ἀνάπαισιν βραδέως ἐρχομένων ἐπὶ τὸ ἔργον.

- 74 Ῥαδαμάνθυνος κρίσις: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

- 75 Σαρδώνιος γέλως: ἐπὶ τῶν κακῶς γελόντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

- 76 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ὀνέντων.

- 77 Τὸ Αἰσώπειον αἷμα: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν δυσ-απονίπτους ὀνειδέσει περιπεπωκότων· τοῖς γὰρ Δελφοῖς 15 ἀνελοῦσι τὸν Αἰσώπιν συνέβη τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι.

6. Confirmantur hoc loco emendationes a me in Diogeniano factae.

7. βραδέως] οὐχ ἡδέως Diogenianus. τὰ ἔργα idem. 8. Ῥαδαμάν-
θιος d. ἐπὶ δικαίους Diogenianus. 11. κακῶς] μὴ ἐκ χειροφύσεως φη-
χῆς idem. γέλωντων d. 13. Ῥιγόντων Diogenianus. 16. ἐνελοῦσι d.

71. Macar. VII, 6. Apost. XIV, 64. Usurpant Aristid. Orat. XLVI, p. 378: ἐλελήθεις δὲ ἄρα σαυτὸν ἀπά-
σαις ταῖς προνομίαις ἐνεχόμενος, εἰς
πῦρ ξαίνων [cf. sup. II, 61] καὶ λί-
θων ἔργων [Apost. XI, 22.] καὶ σπεί-
ρων τῆς πέτρας: Manuel Pa-
laeol. in Combefisii Auct. Patt. II,
1154 A: εἰ δὲ δὴ ποιήσας καὶ ἐπιπὼν
τὰ εἰς ἐκείνον ἤκοντα, γνοίῃ τὴν ἄλ-
λως ἀγαναξομένους εἰς πῦρ τε ξαίνων
καὶ πέτρας σπείρων, τότε δὴ
δοῦναι συγγνώμην αὐτοῖς, ubi sine
causa editor εἰς πέτρας αὐτὸ κατὰ
πειρῶν scribere vult: similiter πέ-
τρας γενογεῖν dixit Theophylactus
Simoc. Epist. 5. Ceterum eodem
sensu dicitur εἰς πέτρας σπείρειν
apud Plat. Legg. VIII, 889 E: τοῦ
μὲν ἄξιμος ἀπεχόμενους μὴ κτείνον-
τάς τε ἐκ προνοίας τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων γένος μὴ εἰς πέτρας τε καὶ
λίθους σπείροντας: Phot. Epist. 27,

p. 86 Mont.: et ἐπὶ αὐτὸ κατὰ πε-
τρῶν σπείρειν: Plut. Boisson. 1: cf.
not. ad Append. Prov. III, 67: et
κατὰ λίθων σπείρειν: v. not. ad
Diogen. V, 83.

72. Diogen. VII, 96: Apbst. XV, 74.

73. Diogen. VII, 97^a.

74. Diogen. VII, 98: Greg. Cyrp.
I, III, 5. Macar. VII, 50. Apost.
XV, 62. Alludit Liban. Orat. T.
I, 517, 1 R.: οἷς δὲ πρὸς ἀλλήλους
διαφοραὶ ψήσθιν δικαίως θεομέναι,
τὸν ἀμείνω τοῦ Ῥαδαμάνθυνος
δικαστήν.

75. Diogen. VIII, 5: Macar. VII,
59. Apostol. XV, 80 ibique v. not.

76. Diogen. VIII, 31: Apost.
XVII, 23.

77. Diogen. I, 46 ibiq. VB: Ma-
car. VIII, 47: Suid. s. Αἰσώπειον
αἷμα: cf. Zenob. I, 47. sup. I, 20.

- 78 *Τήνια κακά*: ἐπὶ τῶν ἄγαν δυσχερῶν. ὅτι ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ ὄφεις πικροί.
- 79 *Τυφλότερος ἀσπάλακος*: ὅτι τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φασὶ δὲ αὐτὸ ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθίρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαιρωτάτους καὶ ὀύγγος ὡς γαλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.
- 80 *Τὰ Φρονίχου παλαιόματα*: ἐπὶ τῶν φρονίμως καὶ συνειτῶς σοφισομένων.
- ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.
- 81 *Υπέρου περιτροπή*: ἐπὶ τῶν τὰ πάντα κινούντων 10 καὶ μηδὲν περιμινόντων. ἴση τῇ· Χύτραν ποικίλλεις.
- 82 *Υπερδεῖα δῆμον*: τὸν ὑπερβαλλόντως ἐνδεῖα, ἑλλιπῆ ὄχλον.
- 83 *Υπερπαίειν*: τὸ ὑπερβαίνειν.

1. κακά excidit in Photio. ἐπὶ — δυσχερῶν Photius om., qui in fine addit γίνονται. 3. Diogenianus misere est corruptus. 4. φασὶ δὲ] φησὶ δὲ Σησιμβροτός Apostolius cum Suida. 5. μιαιρωτάτας d. 7. Τὸ d. παλαιόματα Diogenianus: Suidas s. Φρονίχος: Φρονίχου παλαιόμασιν. φρονίμως] πανούργως Diogenianus. 11. ἴση κτλ. Suidas cum reliquis om. ποικίλλεις d. 12. ὑπερδεῖα Suidas, alii: cum nostro facit Etym. M.: v. Spitznerus ad Hom. l. c. ὑπερβάλλοντα d.

78. Photius s. Τήνια. Tenum insulam anguibus abundasse testantur poetae a Scholl. ad Aristoph. Plut. 718 allegati: ὅτι ἐν τῇ Τήνῳ μὴ τῶν Κυκλάδων νήσῳ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ γίνονται. Εὐπολὶς Πόλεσι [fr. I Mein]. Τήνος αὐτῆ, πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε σκοφίντας· καὶ Ἀντίμαχος [fr. 70 Schellenb.]. Τήνου τ' ὁμοίωσης, quo alludit ad nomen insulae Ὀφιοῦσσαι: v. Steph. Byz. s. Τήνος: testatur item Hesych. s. Τήνια ἔχιδνα: add. Stollus ad Antim. Rell. p. 93. Cf. Macar. IV, 89.

79. Diogen. VIII, 25: Greg. Cyp. L III, 11. Apost. XVII, 78a.

80. Diogen. VIII, 29: Macar. VIII, 75. Apost. XVII, 60.

81. Greg. Cyp. L III, 19. Apost. XVIII, 7: cf. Zenob. VI, 25. App. Provv. V, 5. Usurpat Plato Comicus apud Arsenium XXII, 28. Χύτρα. π.] cf. nott. ad Apost. XVIII, 85.

82. Suidas: ὁ δ., ὑπερβαλλόντως ἐνδεῖα, ὅλον πάνν ἰλάσσουσα· κατὰ δὲ

ναμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεῖα: Hesych. Phot. Etym. Magn. 778, 38. Apollon. Lex. Hom. 159, 10 Bekk.: Poll. IV, 170: ὑπερδεῖα δὲ, τὰ λίαν ἐνδεῖα: Scholl. Ven. ad Hom. II. P, 330: differt ab his Eustath. ad Hom. l. c. p. 1108 fin.: δῆμον δὲ ὑπερδεῖα λέγει τὸν ἀπιοῦτον καὶ ὑπερκειμενον δεῖος ἐκ τοῦ ὑπερδεῖα κατὰ συγκοπήν. ἄλλως γὰρ περισπᾶσθαι ὑπεῖλε κατὰ συναίρεσιν ὡς τὸ ἐφνεία ἐφνῆ, ἡγία ἡγιά: varias virorum doctorum de hac re sententias interpp. ad Hesych. et Spitznerus ad Hom. l. c. composuerunt. Ceterum pertinet glossa ad Hom. II. P, 330.

83. Suidas: ὑπερπαίειν: ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. Διὸ τὸ γεγονός οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν ἰκάναι δύνατον οὐδενὶ τῶν ὄντων ἰστί· οὕτως ὑπερπαίειν πᾶσας τῆς δεινότητι τὰς προσηγμένας πράξεις: exemplum e Polyb. XIV, 5, 14 desumptum. Addit Gaisfordus Demosthenem contra Polycl. p. 1217: τῶσόντων ὑπερπαίειν πλεονάζειν πλεονάζειν ἄλλως.

84. Ὑπερεκπίπτειν: ἤγουν ὑπερβάλλειν.
 85. Ὑδωρ παραρρέει: ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελ-
 λομένων καταπράξασθαι τὸ ἐπικείμενον· μειτηγέεται δὲ
 ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς πλοῦτα ῥέοντα ἐμβαινόντων καὶ
 παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. 5

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

86. Φόνον πτερόν: [τὸν] διὰ τῶν ὁϊσιῶν πτερόεντα φόνον
 λέγει· ἢ τὸν ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν
 θάνατον.
 87. Φαλάριδος ἀρχή: ἐπὶ τῶν ὠμῶς τῇ ἀδικίᾳ χρωμένων. 10
 88. Φαλακρὸς κτένα: ἐπὶ τῶν εἰς μηδέν τι συντελούν-
 των· ὅμοιον ταύτης τῆς παροιμίας καὶ τὸ λέγειν· Ἐννοῦ-
 χος παλλακίδα, ὁ κωφὸς ἀύλητήν, κάτοπτρον ὁ
 τυφλός, ὁ ἠπειρώτης κώπην, ὁ κυβερνήτης ἄρο-
 τρον· πάντα γὰρ ταῦτα ὅμοια. 15
 89. Φώκου ἔρανος: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς ἐρά-
 νους ποριζόντων. Φῶκος γὰρ ἐσφάγη ἔχων θυγατέρα ὠραίαν
 παρὰ τῶν μνηστοτεομένων· συναγαγὼν [γὰρ] ἔρανον ἐκδώ-
 σιν ἔλεγε τὴν θυγατέρα, ᾧ ἂν ὁ θεὸς συμβουλεύῃ· οἱ δὲ
 ὑπὸ ὀργῆς κινήθεις ἀναιροῦσι τὸν Φῶκον. 20

2. παραρρέει Zenobius. 3. προκείμενον Zenobius. 4. εἰςβαιόντων idem. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθίνει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῦτα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. 7. [τὸν] d om. τὸν ὁϊσιῶν d. 8. δὲ ἀκούειν] πέμπειν d. 9. θάνατον] φόνον Zenobius et Suidas. 10. ἀρχαί Diogenianus. τῇ ἀδικίᾳ] τῇ ἐξουσίᾳ idem. 11. ἐπὶ — λέγειν VB om. 13. παλλακίην VB. ὁ κωφός] articulum VB om. 16. Aliis verbis Zenobius et Diogenianus pro-verbium explicant. 18. [γὰρ] ego addidi. 20. ὀργῆ L.

Utitur verbo etiam Aristoph. Eccles. 1118, saepius Lucianus: v. Navig. §. 45. Imagg. §. 9. Abdic. §. 15.

84. Suid. s. ὑπερεκπίπτω: αἰτιατικῆ. Lucian. Hermot. §. 67: εἴτα λογιζόμενος ἐτῶν ἀριθμὸν, ὅσος ἐκίστη ἱκανὸς ἴσθιν, ὑπερέπιπτες, ἀπομηκύνων τὸ πρῶγμα ἐς γενεάς ἄλλας.

85. Apost. XVII, 96: Zenob. VI, 24.

86. Apost. XVIII, 31: Zenob. VI, 31. Append. Provv. V, 18.

87. Diogen. VIII, 65: Apost.

XVIII, 21 ibiq. v. notas. Sopater ad Hermog. Γ. IV Rhett. p. 79 Walz.: Ἀθήνησι δ' οἱ ἄρχοντες ἐξ ἐνπατριδῶν, κἂν Ἴβρον μὲν πεντήκοι-ροί, Φαλάριδος δὲ ἀδικοῦτεροι καὶ ὠμότεροι: Gregor. Nazianz. Epist. 32, p. 28 D: εἶναι τὸν σπουδαῖον μακάριον, κἂν ὁ Φαλάριδος ταυ-ρος ἔχη καίωμενον.

88. Append. Provv. V, 12.

89. Diogen. VIII, 66: Apostol. XVIII, 47.

APXH ΤΟΥ Χ.

- 90 Χάραξ τὴν ἄμπελον: ὅταν ὑπὸ σῶζοντος τὸ σωζόμενον παθῇ. Ἀριοτοφάνης: Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
- 91 Χαρώνειος θύρα: μία τοῦ νομοφυλακείου θύρα, 5 δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται.
- 92 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιγερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ τὰς τάφους λουτρά.
- 93 Χαλκιδίξειν: ἐπὶ τῶν γλιοχρονομένων· οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρία ἐκωμωδοῦντο. 10
- 94 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν: τὸ ἔλτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται, οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον. Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς ἀπολαύοντων καὶ χορῶντων εἰς μειζονα.

3. πάθη] ἀπατηθῆ Kusterus ad Suid. s. χάραξ ex Schol. ad Arist. l. c. scribendum esse censet. Secutus est Nauckius ad Aristoph. Byz. fr. p. 237. Ἐξηπάτησεν d. 5. Χάρωνος Diogenianus. τοῦ] τῶν d. 6. ἐξήγονται d: ἐξήρχοντο Diogenianus, qui praeterea ἐπὶ τὸ θανεῖν exhibit et vñ. μία — θύρα ignorat. 7. Diogenianus explicat: τὰ τῶν νεκρῶν. 8. τοὺς τάφους Zenobius VI, 45. 9. χαλκίζειν d. Suidas: χαλκιδίξειν καὶ χαλκιδεύεισθαι: ἐπὶ τῶν γλιοχρονομένων. Καὶ φιδικίξειν, ἐπὶ τοῦ παιδραστειῶν· ἐπὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀθέτων ἔρωτες ἤσκητο. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῷ ῥωμαίξειν· ἐπεὶ αὐτοὶ τε καὶ Ἑρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ' κατακοροιστίως χρῆσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ σ' τιθέντες: cf. nott. ad Apost. VII, 88. 13. τοῖς ἐμβρύοις] τὸ ἐμβρυον d. ἐπὶ τῶν κτλ. Suidas om.

90. Fragm. Marc. I, 7: Zenob. VI, 40: Macar. III, 96. Aristophanis locus est Vesp. 1282, ubi Scholia haec habent: παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σωζομένου τὸ σῶζον ἀπατηθῆ, ἢ ὅταν ἐξαπατηθῆ τις πιστεύσας. ἔστιν οὖν παροιμία ἀπὸ τῶν καλῶν τῶν προσδιορομένων ταῖς ἀπέλλοις, οἱ ἴνιστε ῥιζοβολήσαντες ἰπεραῖζονται τῶν ἀπέλλων. Attigit Nauckius ad Aristoph. Byz. Fr. 237.

91. Diogen. VIII, 68: Fragm. Marc. I, 13. Apost. XVIII, 58.

92. Diogen. VIII, 69: Greg. Cypr. I, 35. Macar. VIII, 82. Fragm. Marc. I, 23. Apost. XVIII, 67.

93. Plutarch. Provv. I, 84. Attigit Meinekius Com. Gr. T. IV, 648.

94. Greg. Cypr. M V, 14. Macar. VIII, 79. Fragm. Marc. I, 2. Apost. XVIII, 53: cf. annot. ad Greg. Cypr. Pant. III, 97. Proverbium

quod contrarium fere de canum natura praedicat refertur a Macario V, 39. Χόριον quid sit accurate definit Galenus de Semine I, 7, T. IV, 538 Kuehn.: ὀνομάζεται δὲ χόριον ἡμῶν οὗτος ὁ ἔξωθεν, ὃν διοδεύουσι αἱ ἀρτηρίαι τε καὶ αἱ φλέβες, ἅλας ἐκ τῆς μήτρας εἰς τὸ κύριον ὕψους αἰσθητοῦ. Θασίως δ' ἔμειν, τῷ πρὸς τὰς κεφαλὰς ἀνηκοντι, τὴν μὲν προσηγχοῖαν διὰ τοῦ σχήματος ἔθεντο· παραπλήσιος γὰρ ὢν ἀλλῶντι καὶ τοῦτομα παρηγημένον ἀπ' ἐκείνου κέκτηται· ἡ χρεία δὲ αὐτοῦ τοῖς ἐμβρύοις ἐν μὲν ταῖς πρώταις ἡμέραις, ἢν ἀρτίως εἶπον, ἀνεκονόμενων δὲ τῶν ἡγρῶν περιτωμάτων, ὑποδέξασθαι τὸ ἔτερον: vulgaria afferunt Suid. v. χόριον et Scholl. ad Theocr. Id. IX, 19, de quibus v. Reiffius ad Artemid. Oneirocr. V, 12: hinc bene coniungit χόρια et πῶς Aristoph. apud Athen. III, 104 F, IX, 372 C.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

- 95 Ψιττακὸς † Ἰνδίασιος: ἐπὶ τῶν μιμουμένων τινάς·
 τοιοῦτον γὰρ τὸ ὄρεον ὥστε ἀνθρώπινην προῖεσθαι φωνήν.
 96 Ψεδνὴ λάχνη: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· ἢ ἐπὶ τῶν λειῶν
 καὶ μαδαρῶν. 5

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

- 97 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι τι τὰ ὦτα
 ἠῦτρεπισμένα ἔχόντων, μὴ θελώντων δὲ δέχεσθαι δι' αὐ-
 τῶν †, ἢ μὴ προσῆμον.
 98 Ὡσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡ γυνή: ἐπὶ τῶν 10
 πολλὰς θυγατέρας τικουσῶν γυναικῶν.
 99 Ἀξίος τριχός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων.
 100 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὄρουσεν: ἐπὶ
 τῶν ἀπὸ μικρῶν εἰς μείζω χωρούντων.

2. Ἰνδίασιος] vox corrupta: nomen Ἰνδικός aut Ἰνδιστί cum alia quadam voce male videtur in unum conflatum. 7. τί Diogenianus om. 8. ἠῦτρεπισμένα ἔχόντων] εὐτρεπισόμενων idem om. reliquis. 10. χαλκιδη d. ἢ μὲν ἢ γυνή Zenobius VI, 50. 12—14. Haec adiecta sunt ad explendam lacunam, quam sup. I, 54 indicavimus: quod prius proverbium attinet, recte: de altero dubitari potest, quum hoc Diogenianus et reliqui aliter explicent. 13. Ὡρουσεν ἵππος vel ὄρουσ' ἐς ἵππους ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων tentavit Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158.

95. Psittacum quum sola India mitteret: Paus. II, 28, 1: παρὰ δὲ Ἰνδῶν μόνων ἄλλα τε κομίζεται καὶ ὄρνιθες οἱ ψιττακοί: Plin. N. Hist. X, 42, 117: India hanc avem mittit, sittacen vocat, viridem toto corpore, torque tantum miniato in cervice distinctam. Imperatores salutat et quae accipit verba, pronuntiat, in vino praecipue lasciva: Indicium veteres nominare solebant: Aristot. Hist. Anim. VIII, 14 fin.: καὶ γὰρ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνιθον, ἢ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρώπων ὀγλωττον, τοιοῦτοι ἰστί: Ovid. Amor. II, 6, 1: Psittacus, Eois imitatrix ales ab Indis, Occidit: add. Aelian. N. Anim. XIII, 18 et v. Camus ad Aristot. l. c. T. II, 625. Baehrius ad Ctesiae Cnidii Reil. p. 269. O. Jahnius ad Pers. Prolog. 8.

96. Est glossa Homericæ, quae ad Hom. II. B, 219 pertinet, ubi de Thersite poeta dicit: ψεδνὴ δ' ἐπε-
 γήνοθε λάχνη: ad quem locum v. Eustathius, Etym. Magn. 817, 51. Hesych. Suid. s. ψεδνός ibiq. intpp.

97. Diogen. VIII, 74: Greg. Cypr. L III, 42. Macar. VIII, 95. Mant.

Provy. s. ὄσιν. Herod. IV, 129: οἱ ἵπποι ... ἐν θαύματι ἔσπον, ὄρθ' ἀ-
 ἰστάντες τὰ ὦτα, ubi Valckenarius haec annotavit: »sumsit forsan a Sophocle, cuius ista nobilis est imago Elect. 25: ὄσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἄν ἢ γέρον, ἔντοσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπόλειπον. Ἄλλ' ὄρθ' αὖς ἴσθον: sed potius aures arrigit: ... Hinc ad homines illud transfertur, qui aures ad audiendum arrigebant. Philostr. p. 687, 2: ἐγὼ σου ἀκούων τί ὅσα ἴσθημι: et p. 750, 2 ὦτα habet ἰσθηκία πρὸς τοὺς λόγους. Horat. II, Od. XIX: aures capripedum Satyrorum acutas: ut Latini acuo, sic Graecum ἀκούω peperit vetus Ἀκω: a add. nott. ad Diogen. l. c. et v. sup. III, 25.

98. Zenob. VI, 50.

99. Cf. sup. I, 54.

100. Diogen. I. 94: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν μὲν, ἐνδόξων δὲ γενομένων ἰκείνων: Greg. Cypr. M I, 62. Apost. III, 57: Zenob. II, 5: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μεταπηδώντων, quocum. fere consentiunt K in nott. ad Diog. l. c. et Suidas.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ἈΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

- 1 Ἀφροδίσιος ὄρκος: οὐκ ἐμποίνιμος. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.
- 2 Ἀετοῦ γῆρας, κορύθου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἢ νεάζοντος ὄρνιθος.
- 3 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: οὐ οὐδὲ τῶν 5 εὐτελῶν χροὴ καταφρονεῖν.

Titulum petii e P: num eundem L exhibeat, certo dicere nequeo. Aliter MF.

1. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος Diogenianus pro proverbio affert: Hesych.: Ἀφροδίσιος ὄρκος: παροιμία ἦν καὶ ἀναγράφουσιν. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐ δάκνει· πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰοὶ ὁμοίαι: quartam denique proverbii formam legimus apud Macar. VI, 44. De Hesiodo cf. Marckscheffelius ad Hes. Fr. p. 349 sq. Explicationem P om. 3. Explicationem P om. 4. ἦ] ἐστὶ Apostolius. παντὸς νεάζοντος Zenobius. 5. Explicatio in P deest.

1. P I, 2. M I, 2: Macar. II, 69. Apost. IV, 56: Diogen. III, 37: v. etiam Macar. VI, 47. Apost. XVI, 66. nott. ad Apost. VI, 56. Imitatur Publ. Syr. Sent. 22: *Amantis ius- iurandum poenam non habet.* Sententia nota: Timotheus App. Florent. Stobaei p. 23, 7 Gsf.: Ἐρως .. Ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίον δίκας: Menander Stobaei Flor. LXIII, 15: Ἐρως δὲ τῶν θεῶν Ἰσχὺν ἔχων πλειοστην ἐπὶ τούτου δείκνυται. Διὰ τοῦ-

τον ἐπιορκῶσι τοὺς ἄλλους θεοὺς: Callimachus Stob. l. c. XXVIII, 3: Ὠμοσιν· ἀλλὰ λέγουσιν ἄλαθια, τοὺς ἐν ἔρωτι Ὅρκους μὴ δύνειν οὐατ' ἐς ἀθανάτων: Ovid. A. A. I, 635: *Iupiter ex alto periuria ridet amantum Et iubet Aeolios irrita ferre notos:* Tibull. El. I, 5, 20.

2. P I, 4. M I, 4: Macar. I, 30. Apost. I, 46: Zenob. II, 38.

3. P I, 6. F I, 14: M I, 6: DV I, 11.

- 4 " Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χάρα ἔπεισθαι: οὐ προσήκει τινὰ ἕξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἡθευι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.
- 5 " Ἄλλην δρυὴν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν εἰ τὴν αἴτησιν εἰώθασι λαμβάνειν.
- 6 Αἴρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀγροίκως ὀρχουμένων.
- 7 " Αεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιόν· καὶ " Αεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὅμοιον. 10
- 8 " Ἀμαλθείας κέρας: οὐ τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας, δι' οὗ ἐπέβλυσεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾔτησατο.

2. τινὰ] Apostolius om., ἕκαστον Zenobius. 6. τὴν αἴτησιν] τοῖς αἰτοῦσιν M. εἰωθόσι (sic) M L: εἰώθασι P. 8. ἀγροίκως M. 9. αἰεὶ bis M. 10. εἰς τὸν] πρὸς τὸν M, πρὸς P: ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον Homerus. 12. κέρας αἰγὸς M. 13. ἐπέβλυσεν PM: πᾶν ὃ τι ἂν M. αἴτησιν Macarius.

4. P I, 8. M I, 8: Apost. II, 39: Zenob. I, 24. Macar. VII, 21.

5. P I, 9. M I, 9: Macar. I, 87. Apost. II, 16: Zenob. II, 41. nott. ad Macar. III, 40.

6. P I, 12. M I, 12: Apost. I, 74: Zenob. V, 7: cf. infr. II, 72. Uti-tur Aelian. Epist. Rust. p. 420 Cuiac.: οὐ χεῖρον δὲ ἂν εἴη καὶ οἰνωμένον σε καὶ μασχάλην ἄραι.

7. P I, 15. M I, 15. DV II, 88. Macar. I, 35: cf. nott. ad Apost. I, 38. XIII, 13: cf. Zenob. II, 47.

8. P I, 16. M I, 16: Macar. I, 99. Apost. II, 53. Mant. Provn. s. τό τ' Ἀμαλθείας. Zenob. II, 48, ubi add. Schol. ad Lucian. Rhett. Praec. §. 6, T. III, 220 Iacob.: τὸν Δία αἰγὰ φασὶ θρέψαι Ἀμαλθεῖαν λεγομένην, ταύτης δὲ τὸ δεξιὸν κέρας βροῦν τῆς παγκρατίας ἦτοι πᾶν ἀσθητὸν ἀγυθὸν ἀφθόως ἔχειν· ἀπὸ τοῦτου πάσης τοῦς εὐδαιμόνως διάγοικτας τὸ κέρας Ἀμαλθείας ἔχειν κέρας φασίν. Etym. Magn. 76, 32: Ἀμαλθεῖα, ἡ τροφὸς τοῦ Διός· Καλλιμαχος [hymn. in Iov. 48, ubi γ. interpp.]· — πρὸ δὲ θήσασα μῦθον αἰγὸς Ἀμαλθείης· ... ζῆτι εἰς αἴνη

παρομίαν, Ἀμαλθείας κέρας, εὐσθε-νίας καὶ ὑγείας: eadem fere ex Commentario in Regum II. affert Gaisfordus in Catal. codd. Clarkiano-rum I, p. 8: Zonar. I, 148: Suidas: Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν ἀφθόως ζώντων καὶ εὐδυνούτων καὶ εὐπραγούντων. in Μύθω. " Ἐν θ' ἵνα μοι βίος ἴσθιν Ἀμαλ-θείης κέρας αἰγός. Ἀμαλθεῖα γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διός, παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεισθαι: ad quem locum v. Bernhardium. Sensus proverbii explicat Socrates Stobaei Flor. LVI, 16, de quo γ. nott. erit. ad Apost. II, 53: uberius autem varias veterum de proverbii origine sententias exsequitur Eustath. ad Dionys. Perieg. 431: Ἀχιλῆος δὲ οὐτός ἴσθιν ὅς κλισθεῖς τὸ ἀριστὸν κέρας ὑφ' Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἀντίδωκε, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγῆτο τῷ χρῆζοντι, ταῦτο δὲ αἰ τῶν μύθων θεραπειαὶ πρὸς ἀλλήθων σιμβυβάζοντες, τοσοῦτον τι φασὶν αἰνέτισθαι· Ἡρακλῆς εὐεργετικὴν εἰδὼς τοὺς ὀκοιποτε γῆς, εἶτα καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μαθῶν πλημμυρῶς ῥέοντι καὶ ταῖς κίμασι πολλὴν εἰς

9 Ἄετον ἵπτασθαι διδάσεις: ἐπὶ τῶν βουλομένων διδάσκειν τοὺς σοφωτέρους αὐτῶν.

1. ἵπτασθαι L. Explicationem PM om.

Λιτωλικῆς παρατεμνόμενον, καὶ οὕτως ἀδικούντα, παραχώμασι τισι καὶ διώμῃσι καὶ διοχετείαις αὐτὸν ἐβιάσατο· καὶ παρατρέψας καὶ ἕλειν σωφρονῶς ποιήσας ἀπέφυξε τὴν γῆν καὶ εἰς ἀγαθοποιῶν ἐγχορησίαν μετήγαγε, καὶ τὸ τοῖς ἐγχορησίαις ἐπαρστέρον κέρως τοῦ ποτιμῶν, τὴν ἄτακτον καρπὴν δηλαδὴ τὴν ὡς εἰπεῖν ἀτταρμνον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὴν οἶον ἀντιπεριότῃσι διεξότρηται, καὶ ταῦτά ἐστι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελῶν, τὸ τε βίαιον, τὸ κατωπονηθὲν καὶ τὸ πλουτοποιῶν, τὸ ἀντιδοθὲν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἐγνωσται· τὰς γὰρ τοῖς τῶν ποταμίων φειδῶν καρπὰς κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί, καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράτους καὶ κερασφόρους ἐνέπουν αὐτούς, καὶ αὐτῶν μὲν τινες περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀχελῶν, ἕτεροι δὲ αὐτὸν μὲν ἀφῆκαν ὅποι βούλοιο ἕλειν, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρως τὸ εὐδαίμον ἐν λόγῳ ἔθεντο, καὶ τὸ αὐτόθεν τοῦ μύθου τοσοῦτον ἐκθεραπεύοντες ἰσοτροποῦσι γράων τὴν Ἀμαλθεῖαν γενέσθαι κερδαλίαν, ἔμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθέσαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρως ἐφημίζετο, πλουτοποιῶν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὸ πλήρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος καὶ χρησάμενος ἔζησε πρὸς τρυφήν, λόγος ἐντεῦθεν διδόμενος ἰστοτεῖται, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρως ἐβλύζει πᾶν ἀγαθόν· οὗ τὸ τῆς μηδικῆς αἰγὸς τῆς θρησαμένης τὸν Αἰγλοχὸν Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ἠθθίδισης γαυός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρως, δι' οὗπερ εὐχεῖται κατὰ τὸν Ἡρακλεῖα, τὸ σκληρόν φασὶ τῆς διαίτης ἐκείνου καὶ τὸν ποτε κατ' ἀρετὴν βίον ἀντίτιθεσθαι, ὀπηρῆκα ἡμίγυμνος περιῶν καὶ ἐκκαθαίρων κυκίως τὴν γῆν οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον τοῖς φαιλοῖς προσεφέρετο. καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρως, ἢ ἀμαλθακίος πρὸς πόνομα ἀντιτιπῆν τοῦ ἠρώδου· ὅτε μὲντοι ἐμελέτησεν οἰκον-

ρεῖν, ἀναπισθῆναι ὑπὸ γυναικός, καὶ σκιατραφοῦμενος ἰμάτιον περιεβύλλετο θάλποντα, καὶ οὐκέτι πρὸς ψυχὸς ἐγυμνάζετο, ἀλλ' ἐθάψθη καὶ ὑπεμαλάχθη πρὸς τρυφήν ἀποκλίνας, κατωκαίει ὁ λόγος τὸν ἠρώδην, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψην εἰς πυρᾶν αὐτῷ ὑπανάσας. ἄλλος δὲ τὸς λόγους Αἰβυκὸν τε χωρίον πάμφορον, εἰκότως βοδὸς κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐκτίθεται, καὶ εἰς κτηνὰ γυναικίτιν Ἀμαλθεῖα διδῶσιν, ὅπερ διὰ τὸ καρποῦ παντός εἰς πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι ὁ μῦθος εἰς βόειον κέρως μεταλαβῶν τὰ θρυλοῦμένα περὶ αὐτοῦ διδῶσιν· εἰ δὲ τε παραπήλυσεν ἀγαθὸν τοῦ τοιοῦτου κέρματος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Αἰβύην ἀπέδημας, λέγεται ἂν οὕτω μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιοῦτου τῆς Ἀμαλθείας κέρματος. Adhibuerunt Antiphanes Athen. XI, 503 B: τί βούλει; πᾶν, Ἀμαλθείας κέρως; Philemon Stob. Flor. XCI, 13: Lucian. Rhetor. Praec. §. 6: ἢ μὲν· καθήσθω, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρως ἐχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις καρποῖς ὑπερβόρειον: ei. de Merc. Conduct. dial. §. 13. Philostr. Heroic. p. 667 Olear.: Ἀμαλθείας κέρως ἐμπλήσει: id. Vit. Sophist. I, 7; 1, p. 487: Himer. Oratt. V, 15: εἰ γὰρ τις ἢ μακάρων τήσομα [v. Macar. III, 64], ἢ Αἰθιοπίων λειμῶνα πάμφορον ἢ Ἀμαλθείας κέρως ζῆται [ἐξήγεται emendat Walz. ad Arsen. 49], πᾶσαν ἂν ἢ πόλιν τὴν ἐπιθυμῶν πληρώσει: Synes. Epist. CLIII, p. 290 D Pet.: ὡ ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ κέρως τῆς Ἀμαλθείας, ὃ οὗτοι γε δεῖν οἴονται χρῆσθαι: Phot. Epist. 209, p. 306 Mont.: τὸ μὲν γὰρ Ἀμαλθείας κέρως καὶ τῷ Ἀχελῶϊ ποταμῷ, ὅτι τὴν ὑποκειμένην περιόρῃον χώραν πάμφορον ἐργάζεται, τὸ ποιῶν αὐτόνομον ἔθνος ἐπίομας χαρίζεται: alia collegit Boissonadus ad Babr. fabb. p. 212.

9. P I, 17. MI, 17: Macar. I, 39. IV, 83. Apost. I, 41: cf. Zenob.

- 10 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία.
- 11 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει: ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἧτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασίζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἄγων δέχεσθαι: 5 καὶ ἐν Νόμων ἔκτῳ· ἀλλὰ γὰρ ἄγωνα προφάσεις φασὶν οὐ πάνυ δέχεσθαι. Αἰσχύλος δὲ φησι Γλαύκῳ Ποτιεῖ· Ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους. καὶ Ἀριστοφάνης Θεομοφοριαζούσαις β'.
- 12 Ἄιδος κυνή: ἐπὶ τῶν ἐπικρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ 10 τινῶν μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Ἄιδου.
- 13 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν βλαβερῶν.
- 14 Αἷμασι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα 15 δακρύνοντων.

3. Πλάτων ἐνιαῦθα οὕτως Scholiasta. 9. β'] βίβλ. Λουκ. 11. τὰ τοῦ] τὰ LF om.: addidi e MK: v. nott. ad Diogen. I, 39: rectius Zenobius: τοιαῦτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδου κυνή, ἢ Περσεύς χρησόμενος τὴν Γοργόνα ἰδιουρομένην. Ceterum in P explicatio deest, M cum nostro consentit, nisi quod in fine habet ἔδον. 12. PM explicationem om., de cuius veritate omnino dubitari potest. Nisi proverbium, ad quod pertinet; scribae incuria excidit. 13. αἷματι P.

II, 49. Greg. Nazianz. Epist. LXVII Bill., p. 30 B: τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς ἐν χεῖρῶν καὶ εἰναι πολλοὺς πτῆσιν ἀετῶν δοκεμύζοντας.

10. P I, 19. M I, 19: Zenob.

II, 45.

11. Schol. ad Plat. Cratyl. p. 370 Bekk., Suid. s. ἀγωνίαζαι. Phavor.

p. 14, 3: similia apud Macar. I, 16.

21. Apost. I, 25 leguntur: cf. sup. 10.

Πλάτων] Cratyl. 421 D, ubi v. Heindorfium docte de proverbio disserentem. [Νόμων] VI, 751 D.

Αἰσχύλος] fr. 36 Dind.: add. G. Hermannus Opusc. II, 62. Θεομοφοριαζούσαις] fr. XIX Bergk.: v. Fritzschius ad Aristoph. Thesmoph. p. 617.

12. P I, 33. M II, 23. F I, 20: cf. DV I, 16.

13. P I, 34. M II, 35: cf. DV I, 29.

14. P I, 35. M I, 32: Macar. I, 49. Apost. I, 63: Zenob. I, 34: Schol. ad Eurip. Hecub. 238: τὰ γὰρ δάκρυα, ἃ τότε ὁ Ὀδυσσεὺς ἰδάκρυε φερούμενος, φόνου ἰδάκρυα ἦν. ἔκλαιε γὰρ, ἐπειδὴ τὸν περὶ ψυχῆς ἔτρεχεν. ἄθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ

αἱμάτινα δάκρυα φαίνε, ἧτοι φονικά: quamquam haec vera sunt, tamen non videntur satis accommodate ad Euripidis locum dicta esse, ut contra Boissonnodum aequare G. Hermannus ad Eurip. l. c. ostendit: Suid. s. αἷματι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν, οὐ δάκρυσιν. ἐφ' ὧν μὴ δύναντο πῦσαι πάντα πρῶτοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι· Οὐδ' ἀνείσθη αὐτόν οὐδ' αἷματι κλαίων, λέγονται δὲ κατὰ τὸ οὐδ' ἀνείσθη στένων κείσειν: pluribus exponit Dionys. Alexandr. de martyrio c. 9, p. 39 Rom.: πυρομένη λέγεται ἐπὶ τῶν σφόδρα λυπουμένων καὶ ἀγωνιῶντων αἵματος. ἰδρωσὶς ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν πικρῶς ὀδυρομένων, αἵματα κλαίει: [eadem habet Photius in Epistolis: v. nott. ad Zenob. l. c.] ὅτι, ὡσπερ θρόμβοι αἵματος ἐκ τῶν, οὐ θρόμβους ἰδρωτός ἀπεξηνατο αἷματός· οὐ γὰρ ἂν καθ' ὁμοίωσιν τούτων εἴρηκε γινέσθαι τοὺς ἰδρωτάς· καὶ το γὰρ ὡσπερ θρόμβοι παρίσθησιν, αἵλων δὲ μᾶλλον δηλώσαι, ὡς οὐχὶ λεπταῖς ἔσοι νοτίαι καὶ

- 15 "Αλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισερέει.
 16 "Αρμες ποτ' ἤμεν.
 17 "Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.
 18 "Ἀνὴρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξείως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 5
 19 "Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμαργῶν.
 20 "Ἄλιεὺς πληγεῖς νοῦν οἴσει: ἀλιεὶα φασὶ ποτε τοὺς ἀλισκομένους ἰχθύας χειρὶ λαβόντα, ὑπ' αὐτῶν πληγέντα τοῦτο τὸ παροιμιῶδες εἰπεῖν.
 21 "Ἄλωπηξ τὸν βουὴν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ 10 μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας.
 22 "Ἄπας ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. ἐξαιρέτως χρειώδες ἐπὶ τῶν κακωτικῶν ἢ εὐνούχων.
 23 "Ἄλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίσιων. ἢδε ἢ παροιμία τῶν ἠθικῶν. 15
 24 "Ἀνεωγμέναί Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμου τὰ τῶν τεχνῶν κάλλιστα ἀποδιδόντων γνῶμη.
 25 "Ἀρχαῖκά φρονεῖς: ἦται εὐήθη.

1. ξεντλοῦμεν PLM. 2. ἡμεῖς recte Zenobius: v. Ahrens de Dial. Dor. 326. 3. Diogenianus explicat: ἐπὶ τῶν κατόπιν ἐν τοῖς χειροσγινόμενων: hunc enim in modum lectio vulgata emendanda est. 4. ὁ] δὲ M. λύρας κτύπον Zenobius. 5. καὶ ὀξείως PM. om. 15. ἦδε κτλ. PM ignorant. 17: γνῶμη Zenobius, alii om.

ὡς ἐνδείξεως χάριν ἐπιφαινομένης, τὸ θεοσοτικὸν ἐνοτιζέτω σῆμα, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἀδρῶν στυγῶν δίκην ἔλασεν τοῖς ἰδρῶσι περιστάζετο, τοὺς τῶν αἱμάτων θρόμβους εἰς ἐκόνῃ τῆς γεγεννημένου παρέιληπεν. Respexit Libanius Monod. in Julian. T. I, 519 R. ἕκοσας ἀνέβλεπον εἰς οὐρανὸν ψευδάδας αἱμάτων συμμιγείς ἀναμένον, οἷας ἀφῆκεν ἐπὶ Σαρπηδόνη Ζεῦς: Hom. II, II, 459, ubi v. Eustathium.

15. P I, 44. M I, 41: DV I, 34.
 16. P I, 48. M I, 45: Macar. I, 100. Apost. II, 72: Zenob. I, 82. Diogen. II, 30.

17. P I, 48. M I, 46: Macar. I, 31. Apost. II, 73. XVI, 57: Diogen. II, 54.

18. P I, 49. M I, 47. F I, 30: DV I, 41.

19. P I, 50. M II, 12. F I, 32: Macar. II, 20. Apost. III, 55: Zenob. II, 6.

20. P I, 54. M I, 52: DV I, 61.
 21. P I, 61. M I, 58: DV I, 75.
 22. P I, 68. M I, 65. F I, 42: DV I, 81.

23. P I, 76. M I, 73: Macar. I, 82. Apost. II, 28: v. annott. ad P I. c. et add. Cic. Lael. 19, 67: eorumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit.

24. P I, 82. M I, 79: Apost. III, 23: Zenob. I, 89. Respexit fortasse Ennius initio Annalium: v. Hesselius ad Ennii fr. p. 9: add. Antiphanes Athenaei I, 3 B: αἰεὶ δὲ πρὸς Μουσῶσι καὶ λόγος πάρει, "Ὅπου τι σοφίας ἔργον ἐξετάζεται: Μουσῶν θύραι": eadem metaphora recurrit Macar. II, 65: de ea exposuit Boissonadus ad Babrii fabb. p. 209.

25. M I, 87. F I, 1. Apost. III, 87: Diogen. III, 40. Manavit ex Aristoph. Nub. 821: παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά: ubi Scho-

- 26 Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα: τὸ ἄηδές, διὰ τὸ τοὺς Ἄβυδηνούς μετὰ δεῖπνον προσάγειν τοὺς ἐναντιῶν παῖδας τοῖς εὐχουμένοις κεκραγότες καὶ θοροβοῦντας καὶ ἀηδίαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσι. καὶ ὡς τῶν
- 27 Ἄβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἄβρων γὰρ υἱ ἐγένετο πλούσιος ὅθεν καὶ ἄβροδίατος. 5
- 28 Ἄει γεωμόρος εἰς νέωτα πλούσιος.
- 29 Ἄδεές δέος: ἐπὶ τῶν μίτην δεδοικότεν.
- 30 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν. 10
- 31 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. θυόντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βοῦς θυγῶν μόλις ἐλήφθη. καὶ τῶν κτείνων κατὰ τὴν
- 32 Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα υἱοὶ δίδοντων. κατατῶν κατὰ κτήματα καὶ ἀλλ' 15
- 33 Ἀγαθῶνεις αὔλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντή.
- 34 Ἀνδριὰς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 35 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύτης προξένων. ἐφ' ἧ ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτηι, ἐκάθισεν.
- 36 Ἀγαθῶν θάλασσα καὶ Ἀγαθῶν θησαυρός: 20

7. γεωκόρος LMF, γεωργός Macarius. ἐς M. 9. παρὰ] περιό Zenobius. 10. καὶ — [Ἑλλάδα] καὶ πολλοῦ τῆς Ἑλλάδος idem. 12. γὰρ ἐν Τροίᾳ Diogenianus. 14. ἄρτου LF.

lia: ἀρχαῖα: ἀντὶ τοῦ μωρῆ] ἐνήθη, λῆρα. Eodem sensu ἀρχαῖος ponitur: Arist. Nub. 1469: ὡς ἀρχαῖος εἶ; Plat. Euthydem. 295 C: φλυαρεῖς καὶ ἀρχαῖότερος εἶ τοῦ δέοντος: Alciphr. Epist. III, 64: ὁ μὲν Κρίτων ὑπ' ἀνοίας καὶ ἀρχαῖότητος τρόπου τὸν υἱὸν εἰς φιλοσόφου φοιτῶν ἐπέτρεψε: hinc Scholl. Plat. p. 334 Bekk.: ἀρχαῖος] ἐνήθη ἢ ἀπλοῦν: Suid. s. ἀρχαῖος. Bekk. Anecd. I, 449, 1: plura huius usus exempla collegerunt Spanhemius ad Arist. Plut. 323. Winckelmannus ad Plat. Euthyd. 287 A: add. Apost. III, 84 et Plant. Pseud. I, 3, 128: vetera vaticinamini.

26. M I, 88. F I, 2: DV I, 1.
27. M I, 89. F I, 3: DV I, 2.
28. M I, 90. F I, 4: Append. Provv. I, 6: cf. Macar. I, 34. Apost. I, 39.

29. M I, 91. F I, 5: DV I, 13.
30. M I, 92. F I, 6: Apost. I, 27: cf. Zenob. I, 6.

31. M I, 93. F I, 7: DV I, 5.
32. M I, 94. F I, 8: DV I, 4.
33. M I, 95. F I, 9: DV I, 6.

34. M I, 96. F I, 10: Append. Provv. I, 27. Suid. v. σφυρήλατος: σφῆραις ἰηλαμίνος: exempla vocis composuit Wyttenbachius ad Plut. de discern. adul. ab amico 65 B, non recte, ut noster locus demonstrat, contendens, vocem semper in laude poni: v. etiam Astium ad Plat. Phaedr. 226 B. Lobeckium ad Phrynich. 206.

35. M I, 97. F I, 11: DV I, 7.
36. M I, 98. F I, 12: DV I, 8. Ἀγαθῶν ἀγαθ.] Macar. I, 5. II, 10. Apost. I, 14: cf. nott. ad Diogen. I, 10. Append. Provv. IV, 1. Similiter Alexis apud Athen. X, 380 C:

καί· Ἄγαθῶν ἀγαθίδες· καί· Ἄγαθῶν μύρμηκιά·
ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.

37 Ἄγνότερος πηδαλίου· παρόσον ἐν θαλάτῃ τὸ πη-
δάλιον ἄτιον, † καθαρὸν ἐστίν.

38 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν. 5

39 Ἄλις δρυός· ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα με-
ταβαλλομένων. πανσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ
μειεῖχον οἴτου καὶ οἴνου.

40 Ἄκαιρος εὐνοί· οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει· ταύτην
Ἰππόλιτος πρὸς Φαίδρον εἶπε, φάσκουσιν φιλεῖν αὐτὸν 10
σφόδρα.

41 Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, εἶπερ εἴχετε· ἀλίεις
ἤλειυσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτήν, ἐμέ-
ριζον τὴν παροῦσαν. τὸν δὲ Ἐρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν
ἐστίουσιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε. 15

4. ἄτιον] eadem corruptela laborant K in nott. ad Diogen. I, 11
et MF: scribendum videtur: αἰὶ ὄν: v. Diogenianum. 9. εἵνοια L.
12. ἐσθιδ' οἶπερ εἴλετε Zenobius, εἶπερ ἔχετε F.

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παρα-
φέρων Ἄγαθῶν ἀμάξας. Ἀγ.
μυρμηκιά] usurpat Eustath. Opusc.
194, 47 Taf.: ἕτεροι μυρμηκίαν ἀγα-
θῶν προσκλιόντες τὸν στυλὸν τοῦ-
τον: ibid. 326, 16: ἐπιμοί μοι τὸ
τῆς Συρακοσίου Μουσῆς ἐπέην
[Theocr. XV, 45.], ὅσος ὄχλος, μύρ-
μηκεις ἀνείριθμοι, εἶτον μυρμηκία
λόγων σοφῶν: Eumathius in Ismene
X fin. p. 402 Gaulm.: μυρμηκίαν
τῶν τραγωδημάτων ἀνατομοῖς. Ce-
terum Ἄγαθῶν non solum sensu
ethico accipiendum est in his for-
mulis, sed etiam ad coenarum lau-
tities et similia referendum: eodem
modo Latini v. bonae res adhibue-
runt. Appono quae ad hunc usum
probandum Mitscherlichius in Cat-
tal. Praelect. univ. Gotting. 1833³⁴
collegit p. 3: »Lucret. III, 1016:
animi ingrati naturam pascere
semper atque explere bonis rebus
satiareque nunquam. Varro apud
Non. v. tapete p. 542 Lips.: In
omnibus rebus bonis quotidianis
cubo in Sardinianis tapetibus ect.

Alios locos excitaverunt Burman-
nus ad Phaedr. IV, 23. et Staveren
ad Nep. Agesil. c. 8. Neque aliter
Graeci. Theognis 978 Br.: διαίταν
δὴ μνησάμεθ' — παντοίων ἀγα-
θῶν γαστρὶ χαρίζομενοι. Anacreon
apud Athen. I, 12A: τραπέζαι κατη-
ρηφέες παντοίων ἀγαθῶν. Arist.
Eccles. 838: ὡς αἱ τράπεζαι γ' ἐ-
σὶν ἐπινησημέναι ἀγαθῶν ἅπαν-
των: adde ei. Vesp. 1304. Eaedem
bonae res vulgo de felici rerum
statu, ut Liv. XXX, 30. Cic. Ep.
ad Attic. XII, 21. et de rebus com-
muniter utilibus, ut Sallust. Iug. 1
et passim.»

37. M I, 99. F I, 13. DV I, 10,
38. M I, 100. F I, 16: Macar.
I, 85. Apost. II, 40.

39. M II, 1. F I, 17: Macar. I,
88. Apost. II, 42. Diogen. I, 62:
add. nott. ad Macar. III, 40.

40. M II, 2. F I, 19: Macar. I,
64. Apost. I, 91: Zenob. I, 50.

41. M II, 3. F. I, 21: Apost. IV,
45: Zenob. II, 29.

- 42 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κονδύλους αὐτῶ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτιούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων.
- 43 Αἰρουῦντες ἡρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλλειψάντων νικῶν [τινάς], εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων.
- 44 Διάντιος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. 5
- 45 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χεροὶ τὰ ἱερά μεταχειριζομένων.
- 46 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λεγόντων.
- 47 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 48 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀννομένων. 10
- 49 Ἀντιπελαργεῖν: ἀντιδίδοναι χάριτας. λέγεται τοὺς πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν.
- 50 Ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκίως σωζομένων.
- 51 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρᾶ τιμίων. 15
- 52 Αἰεὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλειν κούρην: ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνεννάζεσθαι.
- 53 Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 54 Ἀνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

1. κόνδυλον Zenobius, κόνδυν F. 3. ἡρούμεθα L. 4. τινάς inserui: κρατεῖν τινῶν Zenobius. 10. ἀρνομένων L. 14. σωζομένων L. 16. αἰεὶ δὲ Macarius. ποτὶ βάλλει F, ποτιβάλλει Macarius. κόρην Macarius. Ut metrum versus fulciretur, Kusterus ad Suid. s. αἰεὶ coniecit: αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλει κ.: mihi scribendum videri: αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι νέην ποτιβάλλει κορήν in nott. critt. ad Diogen. l. c. significavi. 17. νέαις] νέη L. Diogenianus explicat: τοῖς πρεσβυτέροις νέαν συνεννάζειν. 19. παιδίον L: veram lectionem M praebuit: cf. vv. II. in ann. ad DV l. c.

42. M II, 4. F I, 22: Apost. III, 2: Zenob. II, 92.

43. M II, 5. F I, 23: Apost. I, 69: Zenob. I, 35.

44. M II, 6. F I, 24: DV I, 17.

45. M II, 7. F I, 25: DV I, 18.

46. M II, 8. F I, 27: Macar. I, 70. Apost. II, 2: Zenob. I, 59.

47. M II, 9. F I, 28: Macar. I, 92. Apost. II, 11. 31: Zenob. I, 72.

Monuit de proverbio Dissenius ad Tibull. I, 5; 67.

48. M II, 10. F I, 29: DV I, 36.

49. M II, 11. F I, 31: Apost. II, 100. XIV, 59: DV I, 48.

50. M II, 13. F I, 34: DV I, 46.

51. M II, 14. F I, 35: Macar. II, 17. Apost. III, 26. Zenob. II, 2.

Plutarch. de discern. adul. ab amico p. 65 F: ἄν δὲ πιθάνητοι τῷ θεῷ, καὶ τῷ Γνώθι σαντόν [cf. DV II, 10], ὡς ἐκάστω τοῦ πατρὸς αἰεὶ ἴσθι μαθόντες, ἄμα καὶ φύσιν καὶ τροφήν καὶ παιδείουσι ἰαντῶν ἀναθιωρῶμεν: ubi Wytttenbachius: ἄξιος τοῦ παντός a Zenobio aliis in proverbis censetur: est tamen et simplex et vulgare: v. c. apud Xenophontem Oeconom. 7, 41: Dionem Chrysol. Or. I, p. 2. C.: τοῦ παντός ἄν ἦν ἄξιον Ἀλεξάνδρου παρεῖναι.

52. M II, 15. F I, 36: Macar. II, 52. Apost. I, 89: Diogen. II, 72.

53. M II, 16. F I, 37: DV I, 53.

54. M II, 17. F I, 38: DV I, 47.

- 55 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ στέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 56 Ἀπὸ βαλβίδος: ἤτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.
- 57 Ἀντὶ κακῆς κυνὸς ὅν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων. 5
- 58 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρὰ διηγουμένων· ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος.
- 59 Ἀφ' ὕψηλοῦ μου καταγελαῖς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. ὠσανεὶ, πάνν μου καταφρονεῖς. 10
- 60 Ἀργούντων χοροίς: ἐπὶ τῶν κακὰ ποιοούντων.
- 61 Ἄνω κάτω πάντα: ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ· καὶ ἐν Χήρᾳ· Τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν, Τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δὲ ἄνω. 15

1. τέγος Suidas. 2. ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων idem. 3. ἀπ' L. om. 4. κακὰ] καλὰ Zenobius, alii. 5. ἐπιδιδόντων] ἀποδιδόντων Apostolius, ἀνταποδιδόντων Diogenianus, ἀπαιτούντων Zenobius cum Suida. 9. Rectius explicat Suidas: οἰανεὶ, πάνν μου καταφρονεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων. Gregorii explanatio e Diogeniano fluxit. 13. χήρῃ L. 14. Post ἐστὶ scriba codicis L. duobus punctis distinxit. Meinekius versus sic restituendus esse putat: τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν τᾶνω κάτω, τὰ κάτω δ' ἄνω.

55. F I, 39; DV I, 49.
 56. M II, 18; F I, 40; Macar. II, 21: cf. Apost. III, 48. Zenob. II, 7. nott. ad Diogen. III, 38. Respiciere videtur Arist. Equitt. 1159: ἄφης ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί: id. Vesp. 548, ubi Scholl.: ἀπ' ἀρχῆς εὐθείας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταδιοδρομοῦντων· βαλβίς γὰρ ἐστὶν ἡ ἀφειρητία. Addit Kusterus ad Suidam s. v. haec: «Cyrillus Homil. I ἐσθραστικῆ de Ieiunio: τρεχέτω τοῖνυν ἐνταῦθεν ἡμῶν ὥσπερ ἀπὸ βαλβίδος ὁ λόγος: Philo περὶ φυτουργίας [T. I, p. 341 Mang.]: ἀρχόμενος γὰρ ὥσπερ ἀπὸ βαλβίδος εὐφραίνει μολάδος, παρὰ μυριάδας τὸ τέλος ἐστινταλαιά.» Ex βαλβίδων Eustath. ad Hom. II. K, 253, p. 802, 7 dixit: ἐκ πρώτης ἀφειρητίας Synes. Epist. 4, p. 161 D, de qua formula v. Macar. II, 18.

57. M II, 19. F I, 41; Apost. III, 22; Zenob. I, 100.

58. M II, 20. F I, 43; Macar. II, 48. Apost. III, 98; Diog. III, 2.

59. M II, 21. F I, 44; Macar. II, 66. Apost. IV, 62; Diogen. III, 24.

60. M II, 22. F I, 45; Fragm. Marc. I, 26. Apost. IV, 4. XVIII, 71; Diogen. III, 6.

61. Scholl. ad Plat. Theaet. 359 Bekk.: breviter Suid., Συναγ. λεξ. in Bekk. Anecd. I, 412, 4 proverbium recensent. Χήρῃ v. Meinekius Comm. Gr. IV, 221. Usurpant Herod. III, 3: ἐπεὶ ἰγὼ τῷ Cambyses loquitur — γένομαι ἀνήρ, Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω, τὰ δὲ κάτω ἄνω; Eurip. Bacch. 349: ἄνω κάτω τὰ πάντα σιγῆς ὁμοῦ; Critias in Stob. Flor. XXXVII, 15, 3: τὸν δ' [sc. νόμον] ἄνω τε καὶ κάτω. Λόγους τυράσων, πολλάκις λυμάνεται: saepissime Plato: Theaet. 153 D: καὶ γένοιτ' αὖν τὸ λεγόμενον ἄνω κάτω πάντα: ex eius dialogis locos collegerunt Boeckhius

- 62 Ἀκίνητα κινεῖν: παροιμία καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν μηδὲ βωμοὺς ἢ τάφους ἢ ὄρους.
- 63 Ἀφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἑστίᾳ πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασὶ τὸν Δία τὴν βασιλείαν διαδεξάμενον ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστίᾳ λαβεῖν ὅτι ἂν βούλοιτο· τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

B.

- 64 Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις, παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

2. δεῖ ἔδη μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ Scholiasta. 3. ἄρχεσθαι Scholiasta om. γινομένων Scholiasta. 7. διαδεξάμενον] παραλαβόντα idem: v. Ruhnkenium. 9. παρθένον L. 12. ἐξεταζόντων Suidas. λόγους ἢ ἔργους idem.

ad Simon. Soerat. Dial. praef. XIX et Heindorfius ad Plat. Phaedon. 96 B: addo ex novae comoediae poetis Xenarchum Athenaei VI, 225 C: μεταφέρει Ἐκαστος αὐτῶν [τῶν ποιητῶν] ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω, et Menandrum, cui proverbialem hanc locutionem prae ceteris placuisse recte post Valckenarium ad Ammon. 102 adnotavit Meinekius ad Men. fr. p. 178. Alia comportaverunt Gatackerus in Marc. Anton. IX, 28. Wesselingius ad Herod. I. c., Bakius ad Cleomed. 381. C. F. Hermannus ad Lucian. quomodo hist. conser. oport. p. 21. Neque neglegendi sunt loci Aristophanei: Equit. 873. Nub. 616. Av. 4. Thesmoph. 646: omnibus vero facem praetulit Pindarus Olymp. XII, 5: αἶ γὰρ μὴν ἀνδρῶν Πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάρμοισαι κυλίνδον· ἑλλπίδες.

62. Schol. ad Plat. 364 Bekk.: DV I, 25.

63. Schol. ad Plat. Euthyph. 326 Bekk.: Macar. II, 67: Zenob. I, 40 App. Provv. I, 43: v. etiam Apost. IV, 61. Adhibuere Crates comicus: v. Meinekius Com. Gr. II, 1,

251: Hierocles, de quo v. nott. ad DV II, 96: frequenter Philo: cf. Mangeium ad Phil. T. II, p. 549: peculiari modo Gregor. Nazianz. Epist. 17 Bill. p. 7 C: πῶς δ' ἂν τοῖς ἄλλοις τι πλημμελοῦσιν ἐπιτιμήσειεν, αὐτὸς ἀφ' Ἑστίας τὴν παρθενίαν οὐκ ἔχων, ubi Billius haec annotavit: »is a Lare fiduciam non habere dicitur, qui delictum aliquod idcirco reprehendere ac vindicare non audet, quia semetipsum vel domesticos suos eo obstrictos esse sentit.«

64. P I, 93. M II, 48: Apost. IV, 82: similia leguntur in Schol. ad Plat. Georg. 350 Bekk. De lapide exponit Plin. N. H. XXXIII, 8, 43, 126: auri argenticque mentionem comitatur lapis, quem coliculam appellant, quondam non solitus inveniri nisi in flumine Tmolio, ut auctor est Theophrastus [cf. Theophr. de Lapid. §. 4. 45], nunc vero passim; quem alii Heraclium [cf. nott. ad Diogen. V, 2. Macar. IV, 54], alii Lydium [Macar. V, 75] vocant. Sunt autem modici, quaternas uncias longitudinis binasque latitudinis non excedentes. Quod a

- 65 Βασίλειος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινὰ ἀρχὴν περιπό-
μενον οὕτως ἐκάλουν.
- 66 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφῶνων.
- 67 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τῶν
ὀλέθρου ἀξίων. 5
- 68 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ
τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίσις.
- 69 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμέ-
νων βῆχειν ἢ γελᾶν. ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία
τι πράττειν προσποιουμένων. 10
- 70 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θανατοζομένων. Αἰσίας γὰρ
ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθνηκεν.

6. λαμπρὸν μαιίνων Diogenianus. εὐρήσεις ποτόν idem. 8. ἐπὶ τῶν Apostolius. 9. βῆττειν idem. 10. ἔτερδόν τι πράττειν Diogenianus. Rectius Suidas: ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία προσποιουμένων τι πράττειν. παρόσον οἱ πέφθοντες, λανθάνειν πιρῶμενοι, προσποιούνται βῆττειν. 11. Αἰσίας] Αἰσωνίας C, uti ad Diog. I. e. annotavi. Dixit de hac diversitate lectio- nis Meinekius in Exercitt. Philoll. Spec. I. c.; sed nihil attulit, in quo acquiescere possis. Bergkius coniecturis locum sanari posse ratus aut Πανσανίας δὲ εἶπε· βοῦς ἐν ἀκροπόλει, aut Αἰσωνίας (Πανσανίας) γὰρ εἶπεν· ἀνέθνηκεν ἢ βουλή βοῦν ἐν ἀκροπόλει, scribendum esse suspicatus

sole fuit in his melius quam quod a terra. His coticulis periti, cum e vena ut lima rapuerint experimen- tum, protinus dicunt, quantum auri sit in ea, quantum argenti vel aeris, scripulari differentia, mirabili ratione, non fallente: partem horum afferunt Schol. ad Theocr. XII, 36. Hesych. s. Ἀυδαία λίθος, s. βάσα- νος; s. χρυσῆς: de quibus Salma- sius Exercitt. Plin. 775. et Schnei- derus Eclog. Phys. Ann. 93 subti- liter atque erudite quaesiverunt. Saep̄ ab hoc lapide scriptores duxerunt formulas dicendi, quibus et splendidam et iucundam fecerunt orationem: Theogn. 417: ἰς βάσα- νον δ' ἔλθων παρτερίζομαι ὥστε μολίβδω χρυσός: ibid. 449 sq.: Pind. Scol. fr. I, 16: διδάξαμεν χρυσὸν καθαρῆ βασιάνῃ: Plat. Gorg. 486 D: Epictet. Stobaei Flor. IX, 46: κα- θίπερ ἢ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσα λίθος οὐκίτι καὶ αὐτῇ πρὸς τοῦ χρυ- σοῦ δοκιμάζεται· οὕτω καὶ ὁ τὸ κρι- τήριον ἔχων: Maxim. Tyr. Diss. XX, 3: τὸν μὲν γὰρ χρυσὸν βασανίζει λι-

θος προστριβόμενον αὐτῇ, φιλίας δὲ δὴ καὶ κολακείας τίς ἔσται βάσα- νος; Clem. Alex. Stromm. I, 9, 44, p. 125 Sylb.: ὁ δὲ πρὸς τὸν βίον ἀναφίρων ἔκυστα τὸν ὀρθόν... οὗτος τῆς ἀληθείας ἰχνευτῆς καὶ τῶ ὄντι πολύμητις δίκην τῆς βασάνου λίθου. ἢ δ' ἔστι Ἀυδῆ διακρίνειν πεπιστεν- μένη τὸ νόσον ἀπὸ τοῦ ἰθαγινοῦς χρυσοῦ: cf. Macar. V, 75. Apost. I, 3. XI, 52^b ibiq. nott. et Apost. VIII, 64.

65. M II, 36. F I, 46: Apost. IV, 81: Append. Provv. I, 49. Philostr. Vit. Apoll. I, 15: σατριάνης δὲ τῇ φρονιᾷ ταύτῃ ἐτέτακτο, βασιλῆως τις οἶμαι ὀφθαλμός: Heliod. Aethiop. VIII, 17 ibiq. v. Coraes T. II, 278: add. Petavius ad Themist. Oratt. 255 D.

66. M II, 37. F I, 47: DV I, 98.
67. M II, 38. F I, 48: DV II, 4.
68. M II, 39. F I, 49: DV II, 7.
69. M II, 40. F I, 50: Apost. IV, 91: Diogen. III, 62.
70. M II, 41. F I, 51: Apost. V, 15: Diogen. III, 67: adde He-

- 71 Βατράχῳ ὕδρω· καί· Στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.
- 72 Βάλλεις μῆλοισ: ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὦν ἐρῶσι βουλομένων.
- 73 Βαλανεύς: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὗτοι γὰρ σχολὴν ἄγοντες πολυπράγμονες εἰσίν.

Γ.

- 74 Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.
- 75 Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων. εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διεβάλλοντο.
- 76 Γνωθὶ σαυτόν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων.
- 77 Γυμνότερος λεβηρίδος: λεβηρίς τὸ δέρμα τοῦ ὄφeos ἢ τοῦ ἐμβρύου.

est: incaute: fundamentum enim deest, cui probabilem emendationem superstruas: tam incerta omnia, quae de re prodita sunt. Unum addam. De Pausania h. l. restituendo ne cogitari quidem potest, quum hominis hic nominati memoriam ex Diogeniano ductam esse, ex Gregorio iure colligatur. 12. ἔθηκε] B cum aliis ἀνέθηκε· recte: indicat autem haec depravatio originem lectionis *Αυσανίας*: quum *Αυσίας* —

ἀνέθηκε scriptum esset, ἀν suo loco motum et male cum *Αυσίας* conglutinatum est. Ceterum C quod habet εἶπε, id in *ἐποίησε* Meinekius mutat, ut scilicet ignoto paene statuario incertaeque actatis opus celeberrimum vindicaretur.

1. γαλῆ στίαρ Diogenianus. 3. βάλλειν Diogenianus. 4. βαλανεύϊον Ἰωνικὸς Arsenius. 7. ἀπειρῶν etiam codd. Diogeniani: ἀπειρῶν recte alii. ὑπ' ἐπ' L. 9. Γέλως] γένος L. 10. οἱ ex M apposui.

sychium s. κριός, quem in nott. ad Apost. X, 62. apponam. Respicit proverbium Heniochus comicus apud Athen. X, 396 D: ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφ' ὁδὸς δικάκαλαι, Ὁ δ' Ἴωνος γαλαθηνὸν τέθηκε τὸν χοίρον λαβών. De bovis istius simulacro in arce Athenarum posito et senatus auctoritate dedicato post Meinekium Exercitt. Philol. in Athen. Deipnos. Sp. I, 29 docte et sagaciter, ut solet, disputavit Bergkiius in Ephemer. Antiq. Stud. a. 1845, p. 979: locis a me et Meinekio monstratis adiecit Pausan. I, 24, 2 et bovem a Strongylione fabricatum esse non sine quadam verisimilitudinis specie efficere studuit.

71. M II, 42. F I, 52: DV II, 9.
72. M II, 43: Apost. IV, 87: Diogen. III, 63. Michael Acumin. 59 Elliss.: οὔτε μὴν ἱστορίας οἶον μηλοβολεῖν: alia v. apud Boissonadum ad Nicet. Eugeo. VI, 467. ad Philostr. Epist. 66, p. 171.
73. M II, 44. F I, 53: Apost. IV, 71^a: Diogen. III, 64.
74. P II, 3. M II, 56. F I, 62: DV II, 16.
75. P II, 9. M II, 62: Macar. II, 94. Apost. V, 38: Diogen. III, 87.
76. M II, 66. F I, 54: DV II, 10.
77. M II, 67. Macar. III, 7. F I, 56: Apost. V, 67^a. XI, 3: Diog. III, 73.

- 78 Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμέ-
νων τὰ προστεταγμένα πληροῦν.
- 79 Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ
γῆρας ἐμπειροτέρων.
- 80 Γηρᾶ βούς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί. 5
- 81 Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων
πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.
- 82 Γυμνὸς [ὡς] ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.
- 83 Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

1. ἐπιτάττειν Hesychius. 2. πληροῦν] pergit Zenobius: διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι: quae corrupta esse iure Finckhius in Zenob. Provn. Annot. 13 contendit. Duae enim in Zenobio eiusdem proverbii explanationes confusae sunt: altera est, quam Suidas exhibet: ἐπὶ τῶν ἀδυνατίως ἐχόντων τὰ προστεταγμένα πληροῦν διὰ τὰ ἀναγκαῖα: alteram Hesychius secutus est: ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως διὰ τὸ ἀναγκαιῶς καὶ χωρὶς ἐπιχειρήσεως τοῦτο πράττειν. 3. δ' αἰεὶ Zenobius. διὰ τὸ γῆρας idem. 8. ὡς L om. 9. φρένες Diogenianus.

78. M II, 68. F I, 57: Apost. V, 69a: Zenob. II, 98. Accurate de proverbio egit Meinekius ad Men. et Philem. Fr. p. 361.

79. M II, 69. F I, 58: Apost. V, 40: Zenob. III, 4.

80. M II, 70. F I, 59: Macar. II, 93. Apost. V, 43: Diog. III, 86.

81. P II, 71. F I, 60: Apost. V, 69: Append. Provn. I, 85. Fluxit e Plat. Phaedr. 243 B, loco multorum imitatione celebrato: πειράσσομαι αὐτῷ ἀποδοῖναι τὴν παλιωδῆσαν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ οὐχ, ὡσπερ τότε, ἢ π' αἰσχίνης ἐγκεικλυμμένος: ad quem locum v. Astium: addo Maxim. Tyr. Diss. XL, 6 fin.: λέγε γυμνῇ τῇ κεφαλῇ εὐς τῆς φωνῆς φωνάς: Liban. Oratt. 57, p. 212. T. III R.: ὁ δὲ ὡσπερ Ὀλύμπιαι νεκικῶς οὐ μόνον γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ πανταχοῦ βλέπων ἤλανεν, ἀλλ' ἦν ὑβριστής καὶ ἰδιώτης: Phot. Epist. 186, p. 274 Mont.: μή μοι τὴν ἀθύρμι ταύτην [sc. τὴν κακίαν] ὄρων, τὸ λεγόμενον, γυμνῇ τῇ κεφαλῇ θρασυομένην καὶ ἀπρηθρασιμένω προσώπῳ κατὰ πάντων ἀσελγείουσαν: Auct. incert. Encom. comae p. 31, 13 Miller.: οὐκ οἶδα ... τί ἔχων ἀποδιδῆναι φαλακρὸς καθ' ἅπασι τέλων, εἰ μὴ τὸ παροιμιώδες γυμνῇ περι τὴν

μάχην χωρήσει τῇ κεφαλῇ: Auct. inc. in Crameri Anecd. Pariss. IV, 255, 33: οὐκ ἀνέχομαι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὴν θεομήν. nisi ibi locutio sensu proprio posita est: Ioann. Chrysost. in Encomio Babylae Martyris T. II, 536 Montf.: καὶ ... ἐρῶ, διὰ τί τὰ ἄλλα πάντα ἀπρηθρασιμένως καὶ γυμνῇ ψευδόμενοι τῇ κεφαλῇ τοῦτον οὐδέποτε οὐδὲν πλάσασθαι ἐτόλμησαν: Niceph. Chumn. Epist. 43 in Boissonadi Anecd. Nov. p. 56: θαρρῶν λέγει· οὐ μόνον γυμνῇ τῇ κεφαλῇ, τὸ τῆς παροιμίας, μετὰ τούτων κτλ.: id. ibid. p. 213: Plaut. Capt. III, 1, 15: ipsi de foro tam aperto capite ad lenones eunt, In tribu quam aperto capite sotes condemnant reos: simili denique modo in Clementinae Epit. de Gestis S. P. c. 177 [v. Cotellerii PP. Apost. T. I, 802] dicitur: καὶ θεομῶς αὐτὸν ὡσπερ γυμνῇ τῇ ψυχῇ κατεφίλου: quae si tibi non satisfaciunt, adeas Lobeckium ad Phryn. 265. Boissonadum Anecd. III, 366. L. Dindorfium in H. Stephani Thes. L. Gr. s. γυμνός c. fin.

82. M II, 72: Apost. V, 72: Diogen. IV, 2.

83. M II, 73. F I, 64: Apost. V, 75: Diogen. IV, 3.

- 84 Γλῶσσα ποῦ πορεύη πόλιν κατορθώσασα καὶ πάλιν καταστρέφουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπιόντων ἢ ὠφελούντων.
- 85 Γλαῦξ ἴπταται: ἢ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο. 5
- 86 Γλυκὺς ἀγκῶν: ἐπὶ τῶν κατειρωνευμένων. τόπος δέ ἐστιν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατὰ ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές. ἔνιοι δὲ τὰτιουσι αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρόσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραίνόμενοι τιθέασιν. 10
- Δ.
- 87 Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκαις δίκας. καὶ ἐπὶ τῶν πυκναῖς προσπιπτόντων συμφοραῖς.
- 88 Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιοι. 15
- 89 Δίς παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρῳ εὐθροστέρων εἶναι δοκούντων.
- 90 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θαυμασμοῦ.
- 91 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. οἱ γὰρ Δωριεῖς σταχάνην τὴν τρυτάνην καλοῦσι 20 διὰ τὴν σιτίασιν.

1. ποῦ L. ἀνορθώσασα F. 2. πάλιν] πόλιν recte Diogenianus: vitium iam Abreschius Adnott. ad Aeschyl. II. p. 4 notavit. ἀναστρέψουσα Diogenianus. 4. πτῆσις] νίκη L. 13. συνειρόντων L. 14. Scribe περιπιπτόντων. 15. πλέκειν τοι Zenobius: dixit de huius Aeschylei versus lectione G. Hermannus Opusc. T. II, 333. 16. πρὸς τὸ γήρας Diogenianus. 18. Δαιδάλου idem. Post v. θαυμασμοῦ addendum videtur v. ἀξίων.

84. M II, 74. F I, 65: DV. II, 24.

85. M II, 75. F I, 66: Apost. V, 54. V, 44b: Diogen. III, 72: Schol. ad Arist. Equitt. 1091: γλαυξ δὲ ἱερὸν ὄρνειον Ἀθηναῖς, ἐπιχωριάζον ἐν Αὐρωτῆϊ τῆς Ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα. ταύτης ἢ πτῆσις εἰς νίκης σύμβολον ἰλογίζετο. ὅθεν καὶ παροιμία, γλαυκὸς εἰς Ἀθήνας, γλαυκὸς Αὐρωτι καὶ καὶ γλαυξ ἴπταται. ἰστυτύπωτο δὲ τῷ Ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματα: Zenob. II, 89.

86. Schol. ad Plat. 316 Bekk.: Apost. V, 50: Zenob. II, 92.

87. P II, 14. M II, 79: DV II, 42.

88. P II, 19. M II, 84. F I, 70: Macar. III, 21. Apost. V, 95: Zenob.

III, 37. Imitatur auctor incertus in Appendice ab Walzio ad calcem Arsenii edita p. 501: δεῖναι γὰρ αἱ γυναῖκες ὑπόκειν τέχνας: Dionys. Halic. Arch. III, 7: δεῖναι γὰρ, ὡς Τύλλε, μηχαναὶ πλέκονται καθ' ἡμῶν: alia collegit Blomfieldus ad Aesch. Prom. Vinet. 59, quibus adiaci posse videtur Philo de Virtut. T. II, 569, 47 Mang.: δεῖνοι γὰρ εἶσιν (Alexandrinus) τὺς κολακτίας καὶ γοητίας καὶ ὑποκρίσεις, παρεσκευασμένοι μὲν θῶπας λόγους, ἀνεμῆτοις δὲ στόμασι καὶ ἀχαλίνοις πάντα φέροντες.

89. M II, 88: DV II, 31.

90. M II, 89. F I, 68: DV II, 36.

91. M II, 90. F I, 69: DV II, 39.

- 92 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφίστα-
 μένων.
- 93 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.
- 94 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρῃει καὶ κάλλιστ' ἀπόλ-
 λυται: φθαρέντιος γὰρ τοῦ λιμώττοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλ-⁵
 λυται.
- 95 Δίξεσθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν ἦ βίος.
- 96 Δίς καὶ τρίς τὸ καλόν: παροιμία, ὅτι χρεὶ περὶ τῶν
 καλῶν πολλάκις λέγειν.
- E.
- 97 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: ἤγουν κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ
 δυναμένων λαθεῖν.
- 98 Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλίσκο-
 μένων.
- 99 Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὡσπερ ὁ καικίας νέφος, 15
- 100 Ἐπειτα πλουτιῶν οὐκέθ' ἤδεται φακῆ, πρὸ τοῦ
 δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἐπήσθειεν.
- 1 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν
 μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

4. κάλλιστ'] μάλιστ' Apostolius. 7. βίος] addendum ἄσκετν e
 Platone. 13. ἀλίσκομένων] ἐαλωκότων Suidas. 15. ἐφ' αὐτὸν ὡστε
 καικίας Diogenianus. 18. τρίβεις Diogenianus.

92. M II, 91. F I, 71: Macar. III, 32. Apost. VI, 25: Zenob. III, 34.

93. M II, 92. F I, 73: Apost. VI, 20: Diog. IV, 36.

94. M II, 93. F I, 74: Apost. VI, 31. Erasmus III, 4, 55 sic explicat: »intercapedine optime perit fames. Mōra multis rebus adfert remedium et maxime iracundiae. Invenitur etiam hoc interpretamentum, ut sit sensus: extincto famelico, fames item pereat necessum est.»

95. F I, 75: Apost. VI, 8a. Tegitit Schneidewinus Coni. Crit. 67.

96. Schol. Plat. 354 Bekk., qui addit: Ἐμπειδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· σφοὶ γὰρ [446 Karst.]. Καὶ δίς γὰρ, ὃ δεῖ, καλὸν ἴσθιν ἱστοπεῖν: Zenob. III, 33: add. Karstenius ad Emped. Rell. p. 298 et nott. ad Apost. VI, 26.

97. P II, 25. F I, 95. L II, 16. M II, 98. Apost. VII, 43: v. nott. ad L II, 16.

98. P II, 41. M III, 13. F I, 88: Apost. VI, 86.

99. M III, 15. Apost. VII, 6: Diog. IV, 65. Cf. annott. ad Diog. l. c. et add. Wytttenbachius ad Plut. de capienda ex inim. util. p. 88 D, Olympiodorus ad Aristot. Meteor. II, 6, 11, p. 313 Idel.: ποῖοι εἰσὶν ἐπινέφειλοι; καὶ θυμεν, ὅτι καικίας τε καὶ βορίας. ὁ μὲν καικίας ὡς ἀφελκόμενος ἐφ' ἑαυτὸν τὰ νέφη· τῶν γὰρ εἶναι ἡρέμα ψυχρὸς παχύνει τὴν ἀκαθιδδομένην ἀτμίδα πολλὴν οὖσαν ἐκτεσε ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσι, καὶ πολλὰ νέφη οὐρίσθησι. τῶν δ' ἐφέλκειν αὐτὸν ἐπινέφειλον ποιεῖ τὸν αἶρα. συμβάλλονται δὲ αὐτῷ πρὸς τοῦτο βορίας τε καὶ εὐρος ἕγροι ὄντες πλησίον αὐτοῦ. ὕλην γὰρ αὐτῷ χορηγοῦσιν: ad quem locum v. Idelerum T. I, p. 579.

100. P II, 45. Sunt Aristoph. Plut. 1004: cf. nott. ad Macar. VIII, 71.

1. P II, 46. M III, 18: DV II, 70.

- 2 *Εἰς Θεοῦ ὅτα ἤλθεν: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.*
 3 *Εἰς ἀνὴρ, οὐδὲ εἰς ἀνὴρ.*
 4 *Ἐν νυκτὶ βουλήν: ἐπειδὴ ἡ νύξ παρήγοριαν δίδωσι βουλευέσθαι.*
 5 *Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κα- 5 τασχεθέντων δέ.*
 6 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας: ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως.*
 7 *Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι: τὸ γὰρ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς· ἢ ὅτι ἐν γόνασιν εἶχον, ἃ 10 νῦν εἰς γραμματεῖα ἐγγράφεται.*
 8 *Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως [παρὰ 10 τινῶν τι] λαμβανόντων.*
 9 *Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
 10 *Εἰς Τροϊζήνα βαδίσεις: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν 15 γενεῖων.*
 11 *Ἐλάφειος ἀνὴρ: ὁ δειλός.*

1. Θεοῦ] Θεῶν Zenobius. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν οὐ λαθρανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν. 3. βουλή Zenobius. Suidas: διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ σχολὴν διδόναι λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις. 7. τῶν] παρὰ δόξαν Suidas inserit. 9. γόνασι Suidas: κεῖται post hanc vocem Zenobius addit. Suidas: κωμικούς, ὡς φησιν Ἐπίχουμος, οἴκειται δὲ παρ' Ὁμήρω, Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν κτλ. Πέντε νῦν ἢ ὅτι corrupta esse patet. 10. τοῖς γόνασιν Suidas. 12. στόματος ἀφ' εἰλίου Apostolius, alii. παρὰ τ. τι ε Suida adieci, qui in fine addit: κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ τῆς γεράνου. 14. διαφέρει DV. 15. βαδίσεις] δεῖ σε βαδίξεν B, δεῖ βαδίξεν Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν κατογενεῖων καὶ σπανοπαγόνων εἴρηται. Πύγων γὰρ ἔστι λιμὴν εἰς Τροϊζήνα.

2. M III, 30. F I, 76: Apost. VI, 62: Zenob. III, 49.

3. M III, 31. F I, 77: DV II, 52.

4. M III, 32. F I, 78: DV II, 46.

5. M III, 33. F I, 79: DV II, 55: cf. Apost. VI, 83.

6. M III, 34. F I, 80: DV II, 54.

7. M III, 35. F I, 82: Apost. VII, 47i: Zenob. III, 64.

8. M III, 36. F I, 84: Macar. III, 70. Apost. VI, 99: Zenob. III, 48. Est ex Aesopi fab. 94. 102. Fur. natum: add. Babr. fabb. 94, ubi v. Boissonadum.

9. M III, 37. F I, 85: DV II, 64.

10. M III, 38. F I, 86: Apost.

VI, 85: Append. Provñ. II, 36: add. Suid. s. Πύγων, v. Τροϊζήν et s. Θρασύμαχος.

11. M III, 39. F II, 11: Macar. III, 74: Zenob. III, 66. Eodem sensu v. πρόξ Archilochus adhibuit teste Eustathio ad Hom. Θ, 248, p. 711, 41: λίγει δ' αὐτὸς καὶ τὴν πρόξας παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἰλάφου τεθεισθαι, παρ' ᾧ καὶ τὴν δ. α. δ. ε. λ. ἰ. α. ν. προσωνομάσθη πρόξ: de qua voce cf. Lobeckii Paralipp. Gr. Gr. I, 196. Similiter Latini: Fest. p. 343, 10 Muell.: cersivi, s. quorum celeritate fugitivos vocent cersivos: v. Lobeckius Aglaoph. II, 895 et nott. ad DV III, 42.

- 12 *Ἐὐμεταβολώτερος κοθόρνον: ὑποδήματος εἶδος ὁ κόθορνος, ἐφαρμόζων τοῖς δυοῖ ποσίν.*
- 13 *Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἔα: ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις παραπεσόντων.*
- 14 *Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.* 5
- 15 *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν δώρων.*
- 16 *Ἐν ἄλω δρασκάζεις: ἦτοι ἐν ἄλω κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.*
- 17 *Εἶμι γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κολοφῶνα τοῦ λό-* 10

1. Suidas adhiberi dicit ἐπὶ τῶν συνεχῶς μεταβαλλομένων. 3. πλεῖν] οὐτ' ἐκπλεῖν Diogenianus. 4. περὶ πεσόντων Suidas. Addit Suidas: φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλου ὁ Φιλοκλήτης. 8. κρύπτη] κρύπτεις L. Suidas habet: ἐν ἄλω κρύπτη: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν, παρόσον περίοπος ἢ ἄλως. Ἐν ἄλω δρασκάζεις: τουτίστι κρύπτη. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Bernhardius proverbium secundo loco positum cum Suidae codice V delendum censet et in priore pro κρύπτη scribendum δρασκάζεις: iniuria, ni fallor. Animus enim eo inclinat, ut duo olim proverbialia extitisse existimem: unum: ἐν ἄλω κρύπτη: ἐπὶ τῶν — ἄλως: alterum: ἐν ἄλω δρασκάζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων: in hoc quum ex antecedenti male irrepisset κρύπτη, id grammatici in explicationis formam redegerunt: solebant enim v. δρασκάζειν per κρύπτεσθαι explicare: v. Hesych. s. δρασκάζειν ibiq. intt. 10. γὰρ] scribe τῶν.

12. M III, 40. F I, 90: Macar. IV, 21. Apost. VIII, 7: Zenob. III, 93. De cothurno egit ex eoque proverbii originem optime enucleavit Bastius in Boettigeri Opusc. III, 79. Translatum est ad Therame-nem Atheniensem: v. Zenob. I. c. ibiq. annott. add. Doxop. Hom. in Aphthon. in Rhett. Gr. II, 122 Walz.: οὗτος ὁ κῆτωρ ἐστίν, ὥσπερ καὶ Θηραμίνης, ὁ καὶ κόθορνος ἐπονομασθεῖς, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἐπιτηθείως ἔχειν πρὸς τὸ προτρέπειν καὶ ἀποτρέπειν τῆς τοιαύτης τυχῶν προσφροσύνης, ἡδὲ αὐτὸ πρὸς ἀλήθειαν καὶ ψεύδος ἐτοιμότητος εἶναι, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὑποδήματος τοῦ ἀμφοτέροις ἀρμόζοντος τοῖς ποσίν: Libanii locum v. in nott. critt. ad DV I, 47.

13. M III, 20. F I, 91: Apost. VII, 22: Diog. IV, 88.

14. M III, 41. F I, 92: DV II, 77.

15. M III, 42. F I, 94: Apost. VIII, 21: Zenob. IV, 4. Diog. IV, 82: add. Scholl. ad Eurip. Med. 615: παροιμία ἐστίν Ἐχθρῶν κτλ.: Serv. ad Virg. Aen. IV, 496: hoc

autem tractum est de Homero, qui dicit gladium Aiaci datum ab Hectore, et Hectori ab Aiace balteum, quae eis exitio fuerunt. Nam alter tractus est balteo, alter se donato telo interemit, unde proverbium est apud Sophoclem [Aiac. 679]: ἐχθρῶν κτλ.: Euripidis et Sophoclis versus componit Clem. Alex. Stromm. VI, 1, 8, p. 263 Sylb.: v. Macar. IV, 87. Utitur proverbio in re simili Theophyl. Simoc. Hist. Oecum. VII, 13, p. 110 B: ὁ δὲ Χαγάνος θρασυασχέτης εἶχε τὰ βασιλικὰ καταδέσσειν δῶρα, μονονοχὶ τὸ τῆς τραγωδίας ἐπιφθιγγόμενος Ἐχθρῶν κτλ.: adde Aelianum apud Suid. s. ἄδωρα: Λαβόντες ἐκάτερος τῆς κόρης τὴν ἄδωρον μοτράν ἂν τῶ ἑαυτῶν λέγει, τραγικός εἶπε ποιητής, ἑαυτοῦς κατέσφαξαν: meminit proverbii Suidas etiam s. ἀλλ' ἔστ' ἀληθής κτλ.

16. L I, 67. F I, 95: Macar. III, 84: Zenob. III, 74.

17. Append. Provn. II, 15: cf. Macar. VIII, 54. M III, 91. F I, 97.

γουν: ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἔχόντων. ἰσότηται γὰρ, ὡς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων ἐκκλησιαζουσῶν καὶ ψήφους καταβαλλομένων μηδὲν τέως ἰσχύειν αὐτάς, εἰ μὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος καταβληθεῖσα τὸ κύρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου.

- 18 Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα: ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγγυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττομένων. λέγουσι δὲ αὐτὴν ἐν Δελφοῖς ἀναγεγράφθαι· οἱ δὲ εἶπον οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα·

Εἰς ἐγγύας τρεῖς πεσῶν, ἀνηρέθην.

οὕτω ποτὲ ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα,

τὴν ἐγγύην ἄτην· Ἄλλ' ἐγὼ

φιλέταιρον εἶχον ἔθος.

οἱ δὲ εἰσιν ἡ ἐν Δελφοῖς ἐγγύα πάρα δ' ἄτα δῆλον 15 ποιεῖ Χαρμίδην ὁ Πλάτων, λέγων· ὃ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα γράμματα [ἀναθέντες], τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα.

Z.

- 19 Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: οἱ 20 οὐκ ἀπρονόητος. τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας γράφειν τὰ πραιτόμενα τοῖς ἀνθρώποις.
- 20 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων. ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβὴ ἐγένετο.

7. ἀπαλλαττότων Schol. Plat. 8. εἶπον αὐτὴν idem. 11. εἰς-πεσῶν Meinekius cum Bekkero. 12. οὕτω τότ' eidem. Verba οὕτω .. ἄτην secundae personae Bekkerus dedit. 13. Post v. ἄτην Meinekius ex Buttmani et Bekkeri coniectura λέγοντα; A. ἦν· addidit. 14. ἡ θος Bekkerus ex coniectura. 17. ἀναθέντες L om. 20. Suidas s. Ζεὺς haec habet: καὶ παροιμία· Ὁ Ζεὺς κ. χ. εἰς τ. δ.: ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ἵππῳ ὧν πραιτόνοι καλῶν ἡ κακῶν· ὅτι οὐκ ἀπρονόητά φασὶ τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι, καὶ ποτὲ ἐπιζήσαν.

18. Schol. ad Platon. 324 Bekk.: Macar. III, 47. Apost. VI, 48: cf. App. Provn. II, 5. Κρατῖνον] v. Meinekius Com. Gr. Rell. III, p. 378. Πλάτων] Charmid. 165 A. M. ἄγαν] cf. infr. 79. De sententiis, quae in templi Delphici vestibulo inscriptae dicuntur, Goettlingius in Actis Societ. Litter. Lips. T. I, p. 298 sqq. disseruit. Thaleti βλαβερὸν ἐγγύη auctor incertus in Boissonadi Anecd.

Gr. I, 139 adscribit: ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα idem ib. 144 coll. p. 143 fin.: Pittaco Demetrius Phalereus apud Stob. Flor. III, 79, 4. III, 11, 11.

19. M III, 53: F I, 98. Apost. VIII, 28: Zenob. IV, 11. Profecit ex hoc proverbio Plaut. Rudent. prol. 10 sqq.

20. M III, 54. F. I, 99: Apost. VIII, 34: Zenob. IV, 14.

21 Ζῆ χύτρα, ζῆ φιλία.

H.

22 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ: πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρω-
μένους μήτε ἄλλους ἑώντας. παρόσον ἢ κύων κριθὴν οἱ
φάγει μένουσα ἐν φάτνῃ καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ. 5

Θ.

23 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται διὰ τοὺς πρεσ-
βυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμενέστερον
ἔχουσι.

24 Θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς μεγά- 10
λοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

25 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν
ἀποδειξαί τινα ἐπαγγελιομένων.

26 Θυμόσοφος: ἐπὶ τῶν ὄξυμαθῶν καὶ εὐφυῶν.

27 Θάμνρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν συνετώσ μὲν βιούν- 15
των, δοκούντων δὲ τισι μαίνεσθαι. Θάμνρις γάρ τις ἰδὼν
μασιγούμενον οἰκέτην παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ

1. ἢ φιλία L: ἢ χύτρα et ἢ φιλία M. 3. ἐν φάτνῃ Macarius, ἐπὶ
φάτνῃ Suid. v. κύων. ἑαυτοῖς] ἑαυτοῦς M, αὐτοῖς Diogenianus: Suid.
v. κύων om. 5. φάγει] ἐᾷ PM: φάγει a scriba illatum, qui scripturam
e PM notatam ferri non posse intellexeret. Ceterum locus sic redinte-
grandus esse videtur: κριθὴν οὐτε αὐτῇ ἰσθίει, μένουσα δὲ ἐν τῇ φάτνῃ
κτλ. 10. Suidas addit: ὁμοίως τῷ· Βῶλος ἄρουρα: cf. Apost. V, 18.
12. Θάσος L. 14. Θυμόσοφος ἔστιν Apostolius. Suidas explicat:
εὐμαθῆς, φυσικός, εὐφυῆς, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς καὶ οὐκ ἐκ μαθή-
σεως. τοὺς οὖν ἐκ φύσεως ὄξυμαθεὺς οὕτως ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Νε-
φίλειαι [875]. Ἀμίλει, δίδασκε. Θυμόσοφός ἐστιν φύσει.

21. M III, 55. FI, 100: DV II, 79.

22. P II, 61. M III, 62: DV II, 83.

23. P II, 66. M III, 67: Apost.

VIII, 90. Soph. Oed. Colon. 954:

θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο

πλὴν θανάτου. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλ-

γος ἄπτεται, ubi Scholiasta, quem

ad verbum Suidas s. θυμὸς ἐπιτα-

βόσιος descripsit, haec habet: ὅσον,

οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον

ὄντα· οὐ καταγῆρασκει τὸ ὄντων τοῦ

θυμοῦ· εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ἄν-

θρωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντι ἄν-

θρωπον μὴ θυμῷ χηρῆσασθαι. Τοῦτο

δὲ καὶ παρομοιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ

θυμὸς ἔσχατον γηράσκει· λέ-

γεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους·

ὅσον γηράσκουσι, τὸν — ἔχουσι. Καὶ

Ἄλκατος, ὡς λεγόμενον κατὰ

κοινὸν αὐτοῦ μνησκαται: ad Al-

caeam lyricum rettulit Bergkii fr.

113: rectius comico adscriberetur.

Sententiam proverbii Hellerus ad

Soph. l. c. illustrat.

24. P II, 67. M III, 68: Apost.

VIII, 77: Suid. s. βῶλος ἄρουρα et

s. θαλάττῃ.

25. P II, 68. M III, 69: DV

II, 90.

26. M III, 70. F. II, 3: Apost.

VIII, 92: App. Provn. III, 22.

27. M III, 71. F. II, 4: Macar. I,

95. Apost. II, 60. VIII, 75: Zenob.

IV, 27. Diog. III, 26. V, 19.

33 Ἴππεις προκαλεισθαι εἰς πεδίον: ἐπὶ τῶν τοὺς ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονεστέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων.

K.

34 Κακοῦ κόρακος κακὸν ῥόν: ὅτι ἄβρωτόν ἐστι αὐτὸ τὸ ζῶον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ῥόν αὐτοῦ. ἢ ἀπὸ Κόρακος ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τὴν ῥητορικὴν: τὸν γὰρ μαθητὴν αὐτοῦ μισθὸν ἀπαιτῶν, εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν ὁ αὐτὸς μαθητῆς, ἴωμεν, καὶ εἰ μὲν νικήσεις, οὐ μεμάθηκα· εἰ δὲ ἠττηθήσῃ, οὐ λήψῃ μισθοῦς. 10

35 Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίσεις κακῶς.

36 Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.

37 Κἄν ἐπὶ νεκροῦ κερδαίνειν: ἐπὶ τῶν κερδαιόντων ἐκ πενήτων καὶ τεθνεώτων.

38 Κατὰ ῥοῦν φέρεται.

39 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

40 Καρκίνος λαιμὸν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

41 Κανθάρου μελάντερος: καί· Κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.

42 Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην: ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων. 20

1. PM aliam afferunt explicationem: Gregorius sine dubio utramque proverbio adscripserat. 5. ἄβρωτον εἶ L. 6. τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος πρώτου Zenobius. 8. ἀπαιτούμενος Suidas: v. nott. critt. ad M l. c. 10. ἠττηθήσεις L. 12. ἔμετον] ἐξέταμα Petrus. 14. ἢ τεθνεώτων MF. 16. αἰρεῖ L et sic quoque infr. 40. 17. καρκίνος κτλ.] sine dubio ex antecedenti depravatam.

33. P II, 74. M III, 78: DV II, 96. Sumpta explicatio ex Scholl. Plat. p. 365 Bekk.

34. P II, 75. M III, 81. F II, 11: Macar. IV, 88. Apost. IX, 16: Zenob. IV, 82: add. Suid. s. κακοῦ et s. Κόραξ. De historiola ista egi ad Apost. l. c.

35. P II, 82. M III, 88: Apost. X, 9.

36. P II, 83. M III, 90. F II, 27: Apost. X, 83. Adhibuit Andreas Caesar. Comment. ad Apocal. p. 111, 16 Sylb.: κίνες δὲ, καὶ οἱ μετὰ τὸ βάπτισμα ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.

37. P II, 84. M III, 92. F II, 27: Apost. IX, 97: Diog. V, 84. Cf. Apost. I, 11.

38. P II, 87. M III, 94. F II, 32: infr. 55: Macar. V, 3. Apost. X, 12: Diogen. V, 82. Proprio sensu saepe formula dicitur: Achill. Tat. III, 5: saepe etiam ad res secundo cursu fluentes transfertur: Lucian. Iov. trag. §. 50. Leon. Diacon. V, 7, p. 55 A Has. Constant. Manass. Comp. Chron. 1094: καὶ κατὰ ῥοῦν ἐφέρετο τούτοις ὁ βίος ἅπας.

39. M III, 93.

40. P II, 88 ibiq. v. vv. ll.: cf. sup. 39.

41. M III, 99. F II, 12: Macar. IV, 90. Apost. IX, 22: Zenob. IV, 65. App. Provv. III, 41.

42. M III, 100. F II, 14: Mant. Provv. s. κακοί. Diogen. V, 99.

- 43 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν.
- 44 Κηροῦ εὐπλαστότερος: ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιούντων.
- 45 Καδμεία νίκη: ἢ ἐπὶ κακῶ νίκη Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Οἰδίποδος, τινὲς δὲ Κάδμου, οὗ τὴν βασιλείαν διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους, ἓνα καθ' ἓνα χρόνον βασιλεύειν αὐτούς. βασιλεύσας δὲ ὁ Ἐτεοκλῆς οὐκ ἐβούλετο Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασιλεύσαι, καὶ τῷ

2. πονούτων L: correxi e F, Suida. 5. βασιλείαν] delevi οἱ υἱοί, quod post v. βασιλείαν L habet. 6. Καὶ συνέθεντο LF. καθ' ἓνα] καὶ ἓνα L.

43. M IV, 1. F II, 15: Apost. IX, 25. Suidas Pisiden attulit, fr. 109 Foggin.: καὶ πάντες ὄσπερ ἐν κακῶν πανηγύρι. Ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορὰν ἐδυτύχει. Similiter νεοσῶν πανήγυρις dictum ab Eurip. Heraclid. 240, φίλων ab eod. Herc. fur. 1283: dicitur etiam δένδρων, ὀφθαλμῶν πανήγυρις, cuius usus exempla Iacobsius ad Achill. Tat. I, 15. Blomfieldus ad Aesch. Sept. c. Theb. gloss. 206 indicant.

44. M IV, 2. F II, 16; Suidas. Invenitur apud Plat. Reip. IX, 588 D: δεινοῦ πλάστου, ἔφη, τὸ ἔργον ὅμως δὲ ἐπειδὴ εὐπλαστότερον κηροῦ καὶ τῶν τοιοῦτων λόγος, πεπλάστω: unde habent Aelian. N. Anim. XVII, 9: ἢ φήμη, κηροῦ παντὸς οὕσα εὐπλαστοτέρη τε καὶ ἐπιθεστέρα, Damasc. apud Suid. l. c.: κηροῦ μαλθακώτερον dixit Mazzar. in Boissonadi Anecd. Gr. III, 130. Neque aliter Latini: Cic. Orat. III, 45, 177: sed ea . . . sicut molliissimam ceram ad nostrum arbitrium formamus et fingimus: Horat. Epist. II, 2, 8: argilla quidquid imitaberis uda: ei. Epist. II, 3, 163: plura dabunt Victorius Varr. Lectt. X, 14. Boissonadus ad Marini V. Procl. 100, a quo simul de dictione μολίβδου μαλθακώτερον agitur, et O. Jahnius ad Pers. Sat. V, 40.

45. M III, 83. P II, 77. F II, 17: Macar. IV, 84. Apost. IX, 26: Zenob. IV, 45: add. Eustath. ad Hom. II, X, 1262, 27. Macar. ap. Tit-

mannum ad Zonar. T. I, praef. XCIV aliosque, quos in sequentibus producimus. Quamquam veteres grammatici omnes omnino proverbii originem a Thebis petierunt, multas tamen variasque sibi fecerunt vias in eo explicando: Paus. IX, 9, 1: οἱ Θηβαῖοι, κρατοῦσι . . . ὡς τὸ σύμπαν στρατεύματα πλὴν Ἀδράστου φθαρῆναι. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτοῖς τὸ ἔργον οὐκ ἄνεν κακῶν μεγάλων· καὶ ἀπ' ἐκείνων τὰ σὺν ἐλίθρῳ τῶν κρατησάντων Καδμείαν ὀνομάζουσι νίκηην: de prima septem ducum Argivorum contra Thebas expeditione loquitur: aliter Hesy chius. s. Κάδμοιοι: . . . τὴν δὲ νίκηην τὴν Καδμείαν ἀποδοῦσασιν ἐπὶ τῆς ἄλυστελοῦς νίκης. οἱ μὲν, ἐπι Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχῆσαντες περὶ τῆς νίκης ἀμφοτέροι ἀπόλοντο· οἱ δὲ, ὅτι τῶν ἐπιτὴν ἐπὶ Θήβας στρατευομένων πάντων ἀπολομένων οἱ υἱοὶ πάλιν ἐπιστρατεύσαντες ἔλθον τὰς Θήβας, ὡς ἔχουν αὐτοῖς ἄλυστελεῖν, ubi scribē αὐτοῖς ἄλυστελεῖ cum Ruhnkenio: statim moneo hic, verba inde ab ὡς excidisse in fine explicationis Scholiastae Aristid. nunc afferendae: quartam et quintam rationem profert Schol. ad Aristid. 188 Fromm.: . . . εἰδοῦσι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν βλάβη τῆ ἐκείνων νικησάντων. ἐλήχθη δὲ ἀπο τοιαύτης ἱστορίας. Θηβαῖοι νικῆσαντες τοὺς Ἀργείους, Πολυνείκους στρατεύσαντος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἐτεοκλέους, ἴασαν ἅταμι τὰ σώματα τῶν

πολέμῳ ἀλλήλους διεχειρίσαντο καὶ ἐπὶ κακῷ νενικήκασιν, ὅτι ὁ ἕτερος ἀνείλε τὸν ἕτερον.

ἐπὶ τὰ ἐπὶ Θήβας κληθέντων καὶ παρῶντων καθ' ἑαυτῶν τοὺς Ἀθηναίους· διεξελθόντες ἐνίκησαν Θηβαίους καὶ οὐ παρίδουσαν εἰς ταφὴν τὰ σώματα. Ἡ ἐπειδήπερ Οιδίπους τὴν Σφίγγα ἐνίκησεν, ἐλέχθη ἢ Κ. νίκη· εἰ μὴ γὰρ ἐκείνος ἐνίκησεν, οὐκ ἂν οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ συνεγένετο, οὐδὲ τὰ λοιπὰ πάντα ὑφίστατο. Ἡ ὅτι οἱ Ἐπίγονοι κτλ.: affert enim quam Hesychius secundo loco proposuit enarrationem: sextam Photio debemus ad calcem Etym. Gudiani ab Sturzio edito p. 593, 22: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικούντων ... τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλοικτελῶν· ὡς δὲ αὐτὸς [recte Ἀνδρέας Ungerus emendat Parad. Theban. I, 383] ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελών τὸν τὴν Ἀριαν προοῦντα ἐθῆρτευσεν Ἀριαν· ἴτα enim haec sunt ex fide Eustathii ad Hom. II. A, 407, p. 490, 8 aliorumque grammaticorum restituenda: septimam Zenobio, qui literas a Cadmo inventas ansam ad proverbii inventionem dedisse scribit. Neque in his acquieverunt veteres. Nam non solum antiquissimae populi Thebani fabulae eis obtulerunt, ex quibus proverbium derivarent, sed etiam tempora posteriora: Themist. Or. VII, 88 B Pet.: ἢ πόθιν εἰσεφοίτησεν ἢ παροιμία, καὶ τί ποτέ ἴσταν ἕτερον ἢ Καδμεία νίκη ἢ ὅταν τινὲς ὑπὸ τῆς νίκης ὡσπερ μίθης κατακλυσθέντες ἀγνοήσωσι τὸ μέτρον τῆς τοῦ κρατῆν ἀπολαύσεως καὶ τελευτήσῃ τὸ κέρθος αὐτοῖς εἰς ζημίαν χαλεπωτέραν; οὐκ γὰρ αὐτοὶ τε ἐπύρξαν οἱ τότε Καδμείοι καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἐνεπλήσθη τοῦ παροδείγματος. ὀρθῶς ἄρα ὁ Θηβαῖος Ἐπαμεινώνδης μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην μόνος Θηβαῖον ἰσχυρωπακῶς περιῆκε καὶ πρὸς τὸν ἱρόμενον τὴν αἰτίαν, κῶν γὰρ ἔφη, ἱμοὶ τῆφικαι καιρὸς, ὅτε τοὺς ἄλλους μεθύειν ἀνάγκη. καὶ οὐδὲ χρήματα εἰσεπράξατο· τοὺς αἰχμαλώτους, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπαισιπτόν ἀισθόμενος τῆς φύλαγος ἀπεισίτατος. Ex his quae

attulimus, sponte intellegitur, sensum, qui proverbio subsit, diverso modo constitui posse: confirmatur hoc Diodoro Exc. Vatic. XXII, 1: ταῖς γὰρ ἀληθείαις ἀπάσας τὰς νίκας ἔσχε [Pyrrhus] Καδμείας κατὰ τὴν παροιμίαν· οἱ γὰρ ἠττηθέντες οὐδὲν ἐταπεινώθησαν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡγεμονίας, ὁ δὲ νικήσας τὴν τῶν ἠττημένων βλάβην καὶ συμφορὰν ἀναδέδεκτο, ubi v. A. Maium: et Arriano ab omnibus recedente: Eustath. ad Hom. II. B, 851, p. 361, 2 coll. eod. ad II. A, 405: καὶ γοῦν Καδμείαν νίκην οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἐπαινοῦντες φασί· τὴν ἀκάρπωτον γὰρ καὶ ἀερόθῃ τὰ τε ἄλλα καὶ οὐ τὸ μηδὲν ἀπόνασθαι τὸν Ἐτεοκλῆν τῆς τῶν Καδμείαν κατὰ τῶν Ἀργείων νίκης, μηδὲ τοὺς ἀμφ' αὐτόν. Ἀθήναιος δὲ τὴν μεγάλην καὶ ὀφασί κατ' ἀκρας νοεῖ οὐκ τὸ ἀκρας ἠττηθῆναι τοὺς περὶ τὸν Πολυνείκην ὑπὸ τῶν Καδμείων ὡς μόνον περισωθῆναι τὸν Ἀδραστον; Arrianum haec ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς exposuisse auctor est idem Eustathius ad Hom. II. A, l. c. Hinc idem ad Odysseum X, 285, p. 1927, 13 iure dicit: τὸ δὲ καὶ δυνάζειν τὰς παροιμίας ἀλλήλους αὐτὸ δεξιὰ μέθοδος δηλωθεῖται καὶ ἀλλαχού, καθ' ἣν τὸ, νίκη Καδμεία. οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκρας καὶ ἀνωφελοῦς ἐξελάβοντο πογεροῦς, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἀκρας καὶ καθ' ὑπερβολήν. Adhibuerunt multi, quorum partem maximam in uberrima de proverbio nostro disputatione Ungerus Parad. Theb. I, 384 sqq. diligentissime collegit atque disposuit: haec nunc nobis restant: Proel. ad Plat. Alcib. 221 Creuz.: ἵτε καὶ μὴ γὰρ πολλαὶ Καδμείαι γιγνώσκουσι, ὡς πού ψησιν ὁ Ἀθηναῖος ξένος [Plat. Legg. I, 641 C.], τὸ δὲ δεικναιὸν ἀπανταχοῦ λίσσεται τοῖς χρόνοις, καὶ ὁ μὲν νικήσας μόνον οὐπω καλλίους ποιεῖ τοὺς νικηθέντας. Olympiod. ad Plat. Alcib. 74 Creuz.: Theodulus in Boiss. Anecd. II, 253 sq., ubi editor doctissimus plura a VV. DD. antea neglecta congessit.

- 46 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιοῦντων.
- 47 Κερκωπίζειν: ἀντὶ τοῦ δουλεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν. μετηνήκεται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων.
- 48 Κατὰ βοὸς εὐχον: ἐπὶ τῶν μέγα βοῶντων. 5
- 49 Κωφότερος κίχλης: παρόσον ἄφωνον τὸ ζῷον.
- 50 Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων, ἔνθα οὐ δεῖ.
- 51 Κορυδέως εἶδεχθέστερος: ἐπὶ δυσμορφία οὗτος διεβάλλετο.
- 52 Κεκύλισται ὁ πίθος: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων 10
τι μάτην ποιοῦντων.
- 53 Κύρβεις **: ξύλα πινακοειδῆ, ἐν οἷς τοὺς νόμους ἔγραφον.
- 54 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.
- 55 Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοοῦντων. 15
- 56 Κυνόσαργες: ὁ τόπος, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο.

3. μετήνκεται. LF. 6. Ἀφωνότερος κίχλης Eubulus secundum Suidam dixerat: ex eodem nostrum affert Zenobius: rem non decernit Meinekius Com. Gr. Rell. III, 220. 7. σκιά Diogenianus. 8. Κορυδέως LF. 12. Scribendum est: κύρβεις κικῶν: ἐπὶ πλήθους κικῶν. Κύρβεις ξύλα κτλ.: v. Diogenianum.

46. M IV, 3. F II, 48: Macar. IV, 85. Apost. IX, 30: Diog. V, 45. Adhibet Niceph. Gregor. Hist. Byz. XXII, 4: τοῦτό δὲ τὸ τῆς παροιμίας, κατὰ σαυτοῦ Βελλεροφόντης. Quum vero semel virtute sua in proverbium Bellerophonentes venisset, alii alia eius nomine significarunt: Synes. Calv. Enc. init.: τὸ γὰρ ἐς Ἀφροδίτην ἐγὼ δικαιοτάτος κἂν τῷ Βελλεροφόντη σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι.

47. M IV, 4. F II, 19: Diogen. II, 100.

48. M IV, 5. F II, 20: Apost. IX, 34: Diogen. V, 90: cf. DV III, 24.

49. M IV, 6. F II, 21: Macar. V, 45. ibiq. v. nott. critt. Apost. X, 86: Zenob. IV, 66: add. Cramer. Anecd. Par. I, 396, 22, ubi in Eubuli Dionysio proverbium legi narratur.

50. M IV, 7. F II, 22: Macar. IV, 89. Apost. IX, 36: Diog. V, 88.

51. M IV, 8. F II, 23: Apost. X, 45: Diogen. V, 57.

52. M IV, 9. F II, 25: Apost. X, 27. Nam dolium, Erasmus IV, 3, 6 dicit, facili impulsu quo velis volvitur. At sapiens tetragono similis, semper fixus et immotus. Apparet esse natum ab historia de Diogene in publico civitatis tumultu volvente dolium, quam refert Lucianus lib. de conser. histor. §. 3.

53. M IV, 10. F II, 28: Diogen. V, 77. De κύρβεων notionē accurate definienda veterum plurimi quaesiverunt: v. quos laudant Prelterus ad Polem. 87. Dittrichius in Schneidewini Philol. I, 226: add. Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 220.

54. M IV, 11. F II, 30: Macar. V, 21. Apost. X, 39c: Zenob. IV, 79. »Pythagoram sententiae auctorem facit Timaeus apud Diog. Laert. VIII, §. 10.« Walz. Dio Chrysost. Or. III, 135 R.: καὶ γὰρ δὴ παλαιός. ἴσθιν ὁ λόγος ὁ κοινὴ ἀποφαίνων τὰ τῶν φίλων.

55. Cf. sup. 38. F II, 31.

56. F II, 32: Apost. VI, 66: Diog. V, 94. Accuratius rem explicat Suid.

κύνων γάρ τις ἤρπακὸς κρέας, ἐκεῖ ἀπεκόμισεν ὄθεν καὶ
Κυνόσαργες.

- 57 Καρπὸν, ὃν ἔσπειρας, θέριζε: ἐπὶ τῶν τοιαῦτα
πασχόντων, οἷα ἔδρασαν. παρήκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου.
Εἰ δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμήσαιο. καὶ πάλιν 5
Ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεῖ κακὰ κήδεα παισίν.

A.

- 58 Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ
ἀπολιμπανομένων. ὁ γὰρ Πέλοψ Λυδὸς ὢν ἐνίκησε τὸν
Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι. καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία, παρὰ 10
Λύδιον ἄρμα θέειν. ἡ παρὰ πρόθεσις σημαίνει καὶ
τὴν πλησιότητα ὡς τό, ἔξετο, παρεῖξετο· καὶ τὴν πλείονα
σχέσιν, ὡς τό, ὄρμῳ, παρορμῳ. σημαίνει καὶ τὴν ἐκτὸς
σχέσιν, τὴν ἔξω τοῦ πρέποντος, ὡς τό, ἄνομος, παράνο-
μος. ὡς τό· εἰ καὶ πεζοὶ ἤμεν πάρα Λύδιον ἄρμα 15
θέοντες· ἀντὶ τοῦ· ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ Λυδικοῦ ἄρμα-

3. ὄν] ὢν Bekkerus. 5. κακὰ κεν] aut κακὰ κήδε' ἂν ἀμήσαιο scri-
bendum aut κακὰ παισὶ κεν ἀμήσαιο. 6. σπείρει πάλιν θεριεῖ L: πάλιν
ex antecedentibus male repetitum deleti. 9. Λυδὸς] Λύδιον LF. 10.
Οἰνόμαθον L. 15. ὡς τό· εἰ καὶ] ὥστε ὡς LF: εἰ καὶ sumsi ex Gre-
gorio Nazianzeno. πεζοί] περ' οἱ L. ἤμεν] ἡμεῖς F.

s. Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθη-
ναίους καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους, κατ'
αἰτίαν τοιαύτην. Αἰδύμος [hoc no-
men in Διομος mutandum esse Meur-
sius vidit] ὁ Ἀθηναῖος ἔθνη ἐν τῇ
ἐστία· ἔτα κύνων λευκὸς παρὼν ἤρ-
πασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινὰ
τόπον· ὁ δὲ περιδής ἦν. ἔχρησε δὲ
αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι εἰς ἱερεῖον τὸν τό-
πον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρα-
κλέους βωμὸν ὀφείλει ἰδρῦσασθαι.
ὄθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπισημῶν
καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι,
διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἰγυμνάζοντο,
οἱ μῆτε πρὸς πατρός μῆτε πρὸς μη-
τρὸς πολῖται: eadem in Etymol.
Cramerii Anecd. Paris. I, 171, 3
leguntur, similia in Scholl. ad Plat.
464 Bekk.: v. nott. ad Diog. IV,
86. V, 94. App. Provv. II, 24 et
Apost. I. c.

ὅτι Ὁ κακὰ σπείρων κακὰ θε-
ρίζει· καὶ οἱ ἥττορες οἱ οὕτω δη-
μμοροῦντες οἱ μὲν ἑξωστρακίσθησαν,
οἱ δὲ φρυγίδες ἰγυμνάζοντο. Usurpant
Gorgias apud Aristot. Rhet. III, 3
fin.: σὺ δὲ ταῦτα αἰσχροῦς μὲν ἔσπει-
ρας, κακῶς δὲ ἐθέριας, quem lo-
cum Fossius attigit de Gorg. Leont.
53: Plat. Phaedr. I. c.: ποῖον τινι
οἶε μετὰ ταῦτα τὴν ἱστορικὴν καρ-
πὸν ὢν ἰσχυρῶς θεριεῖν: Philo de
Virt. T. II Opp., p. 589, 5 Mang.:
ἡς χάριν αὐτίας ἰσθλὲς σπέρμα σπεί-
ρην εὐλαβουῦντο; δεδιότες μὴ θερι-
εῖν ἀναγκασθῶσι τὸν ἐπ' ὀλίθῳ
παντελεῖ καρπούς. Latine fecit Pi-
narius apud Cicer. Orat. II, 65, 261:
ut sementem feceris, ita metes. In
mente proverbium habuisse videtur
Euripides Stob. Flor. XCIII, 4, vs.
4: ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον
θίρος: alios indicat Blomfieldus ad
Aesch. Pers. gloss. 827: add. quae
in annot. ad Macar. III, 85 collegi.
58. Apost. XI, 56: cf. DV III,

57. Scholl. ad Plat. Phaedr. 260
D, p. 317 Bekk.: Macar. IV, 93:
Hermias ad Plat. I. c. p. 182 Ast.:
καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ παροιμίας εἴρηται,

- τος τρέχοντες κατὰ σύγκρισιν· τάχιστα γὰρ τὰ Λύδια ἄρματα. τοιοῦτος δὲ ὁ μέγας Βασίλειος, ἄρμα Λύδιον.
- 59 Λεπτὴν πλέκει: ἐπὶ τῶν πενιχρῶν.
- 60 Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων, διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι. 5
- 61 Λυγκίως ὁμοίος: ὁ ὄξυδερκής.
- 62 Λήθαργος κύων: ὁ προσσαίνων μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.
- 63 Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ· Αἰπόλος ἐν καύματι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι. 10
- 64 Λύκου πετερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 65 Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι ποιούντων. 15
- 66 Λύκου ῥήματα: ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικούντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα προβάτεια ἐσθίοντα, εἶπεν· ἡλικὸς ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποίουν.
- 67 Λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἀθλα ἀθλοῖς σημειουμένων καὶ τούτῳ μηδὲν συνιέντων. ἡ γὰρ ἐν 20

2. τοιοῦτος κτλ. Apostolius om. 3. πλέκειν B. 4. Hesychius: Λιβυκὸν θηρίον: ἐπεὶ θανάσιμα ἐκεῖ ἐρπετά· καὶ ὡς Λιβίης ἐχοῦσης θηρία. καὶ τὸ ποικιλόμορφον. 7. Est pars proverbii a Schol. ad Arist. Equitt. 1028 et Suid. s. λαιθάργος servati: Σαῖνεις δ' ἀκνοῦσα καὶ κύνων λαιθάργος εἶ: ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοῖν, ἐπιβουλεύοντων δὲ λάθρα. 10. αὐτῶν L. ἡ δὲ κτλ. M om. 13. Α. π. ζητεῖς Apostolius. 16. τοῦ L om. 17. πρόβατα L: e Scholiasta Platónico correxi. 19. λευκῷ — στάθμη] λευκὴ στάθμη Scholiasta.

13. Ἐπὶ — θέν] haec e Diogeniano manaverunt: eadem habent K in nott. ad Greg. Cyr. P II, 99. M IV, 18: partem P Lc. ἡ — παράνομος] eadem fere in Elym. M. v. παρά p. 651, 30 leguntur. Ὡς τὸ· εἰ κτλ.] locus e Gregor. Nazianz. Or. XLIII [XX], 22, p. 787 C petitus: καὶ τὸ κάλλιστον, ὅτι καὶ φρατρία τις περὶ ἡμᾶς οὐκ ἀγενής ἦν, ἐπ' ἱκίνο καθηγεμόνι παιδευομένη καὶ ἀγομένη καὶ τοῖς αὐτοῖς χαιρούσαι· εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἄρμα ἰθόμεν, τὸν ἱκίνο θυρόν καὶ τρόπον: unde suspicio nascitur, omnem hanc explicationem a Gregorio ex Basilio aut Nonno transcriptam esse.

59. M IV, 24. F II, 36: Apost. XI, 10: Append. Provv. III, 59.
60. M IV, 25. F II, 37: Macar. V, 62. Apost. XI, 30: Diogen. VI, 11.
61. M IV, 26: Append. Provv. III, 70: cf. F II, 41.
62. M IV, 28: F II, 42: Zenob. IV, 90: add. Suid. s. λαιθάργος.
63. M IV, 27. F II, 45: Apost. XI, 37: Diogen. VI, 18.
64. M IV, 29: DV III, 7.
65. M IV, 30: DV III, 12.
66. Schol. ad Plat. Phaedr. p. 318 Bekk.: Macar. V, 73: cf. Append. Provv. III, 77.
67. P II, 100. M IV, 19: Scholl. Plat. Charm. 323 Bekk.: DV III, 9.

τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκή οὐ δύναται δεικνύναι διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν, καθάπερ ἢ διὰ τῆς μίλτου γυνομένη· ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίωσι·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαιρόμαί, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκή στάθμη·

ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονική· κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἢ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο· τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιούτων· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκή στάθμη.

M.

68 Μία λόχημη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρειον μονῆρες καὶ μονότροπον.

69 Μέλιτος μυελός· ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἠδέος.

70 Μὴ παιδί μάχαιραν· μὴ τοῖς ἀπειροῖς ἐγχειρίζειν πράγματα, ἵνα μὴ καθ' ἑαυτῶν χρήσονται.

71 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μία μέλισσα μέλι.

72 Μασχάλην αἴρειν· ἐπὶ τῶν πολλάκις πινόντων.

73 Μὴ μελαμπύγου τύχης· μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ.

1. οὐ] οὐδὲν idem. 2. τῆς] τοῦ L. 11. μικροῦ τινος Zenobius. 13. μυελόν P. 15. ἴνα μὴ] μὴδὲ L. 16. Sunt duo proverbialia in unum coniuncta: v. V in nott. critt. ad Zenob. l. c. Addit explicationem Suidas hanc: βούλεται δὲ τι εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἰμβαλεῖν, καὶ δυσμερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν. 18. πινόντων] πινόντων L. 19. Μὴ Apostolius omittit et τύχης scribit.

Κηδαλίωσι] fr. 307 Dind.: v. Osannus ad Philem. Lex. p. 127 sq.

68. P III, 1. M IV, 31: DV III, 15.

69. P III, 3. M IV, 37: DV III, 20.

70. P III, 9. M IV, 36. F II, 55: Macar. V, 94. Apost. XII, 6: Diog. VI, 46. Adiciunt Photius et Suidas: καὶ Εὐπολις Ἀήμοις· Μὴ παιδί τὰ κοινά, quod quo sensu dictum sit enucleatur ab Meinekio Com. Gr. Fr. I, 128.

71. P III, 11. M IV, 43: Macar. V, 100. VI, 1. Apost. XII, 18: Zenob. V, 12. Sensus proverbii auctore Scholiasta Aristoph. Av. 1407 expressit: δεῖσθαι δ' ἴσμεν οὐκ ἐλίγων χελιδόνων: in orationem inclusit Teles apud Stob. Floril. XCVII, 31,

p. 524 Grot.: γέγονεν ἐλεύθερος, δοῦλον εὐθὺς ἐπιθυμῶ κτήσασθαι. γέγονε τοῦτ' αὐτῷ, ἕτερον προσπειθεὶς κτήσασθαι· μία γὰρ, φησί, χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ: add. Greg. Nazianz. Oratt. XXXIX, 14, p. 633 A Bill.: ἀλλ' οὐ νόμος Ἐκκλησίας, τὸ σπάνιον· ἕτερον μὴδὲ μία χελιδὼν ἕαρ ποιεῖ μὴδὲ γραμμὴ μία τὸν γεωμέτρην ἢ πλοῦς εἰς τὸν θαλάττιον: id. Carmin. VIII, [156 Bill.] 242: μίαν δὲ φασὶν οὐ φέρειν χελιδόνα ἕαρ τὸ καλὸν, οὐδὲ γὰρ γῆρας τριχί: Suid. s. ἕαρος χηρῆς.

72. M IV, 44: sup. I, 6: Mant. Provn. s. μασχάλην: Diogen. VI, 33.

73. M IV, 33. F II, 52: Macar. V, 82. Apost. XI, 74: Zenob. V, 10.

- 74 Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.
 75 Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον.
 76 Μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάσσης
 λεγόμενοι χόες: ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἑμπείρου.
 77 Μυσῶν ἔσχατος: ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. 5
 78 Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς
 ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρότων. ταύτης μέμνηται καὶ
 Ἰππερίδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα, „καὶ οὐδὲ
 ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ
 κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μειῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν 10
 Ῥόδῳ κολοσσοῦ, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσειε. βασι-
 λέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀνασιῆσαι φοβούμενοι οἱ Ῥό-
 διοι μὴ πάλιν καταπέση, τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο.
 79 Μηδὲν ἄγαν: ἐνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τὸ ἀπόφθεγμα,
 ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. 15

3. θαλάττης Plato.

74. M IV, 34. F II, 53: Macar. V, 93. Diog. VI, 71. Contrarium v. apud Macar. VII, 48.

75. M IV, 34: cf. infr. 78.

76. Μᾶλλον — λόγος sunt verba Platonis Theaet. 173 D: explicatio- nem Gregorius petiit ex Scholiasta ad Plat. l. c. p. 362 Bekk.: cf. Macar. IV, 64 ibiq. nott.

77. DV II, 47.

78. Sup. 75: Scholl. ad Plat. Phileb. p. 382 Bekk.: DV III, 23. Ἰππερίδης] tetigit Kiesslingius de Hyperidis oratione contra Aristogitonem disputans in Quaestion. Atticar. specim. p. 25. βασιλέως] est Ptolomaeus Euergetes: v. nott. ad Diogen. VI, 54.

79. Scholl. ad Plat. Phileb. p. 382 Bekk.: Macar. V, 90. Apost. XIV, 74: cf. sup. II, 18. Auctor dicti in incerto erat: hinc alii aliter de eo statuebant: Pittaco adscripsit poeta incertus, quem Apostolus l. c. attulit: item Scholl. in Anthol. Palat. T. III, p. 543. Auson. in Sept. Sapient. Sentent.: ex Mitylaeaeis Nimum nil, Pittacus oris: Chilonem contra auctorem laudat Aristot. Rhet. II, 12: ἀμαρτάνουσι [οἱ σοφοί] πᾶρά τὸ Χελώνειον:

πάντα γὰρ ἄγαν πρᾶττουσιν· φιλοῦσι τε γὰρ ἄγαν καὶ μισοῦσιν ἄγαν καὶ τᾶλλα πάντα ὁμοίως: adsentitur in epigrammate Diogenes Laert. I, 41 sive Anth. Pal. XIX, 206: ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφὸς ὃς τὰδ' ἔλεξε· Μηδὲν ἄγαν· καιρῶ πάντα πρόσεστι καλά: add. Plin. N. H. VII, 32, 119: rursus mortales oraculorum societatem dedere Chiloni Lacedaemonio, tria praecepta eius Delphis consecrando auris litteris, quae sunt haec: Nosse se quemque [cf. sup. I, 76] et nihil nimium cupere, comitemque aeris alieni atque litis esse miseriam: unde δελφικὸν παράγγελμα nominatum est a Dionysio Thrace apud Clement. Alex. Stromm. V, 8, 46, p. 242 fin. Sylb., et Varro Reatinus dixit in Satira Menippea, Delphicam columnam canere litteris suis μηδὲν ἄγαν: Non. Marc. s. medioxume p. 141 Mercer., Modii fr. 6 Oehl. Neque defuere, qui Soloni sciti inventionem vindicare vellent: v. Diog. Laert. I, 63. Demetrius Stob. Flor. III, 72, β. Arsen. XLVII, 97: Apollin. Sidon. Carm. XV, 47: Atticus inde Solon, ne quid nimis, approbat unum: aut Cleobulo,

N.

80 Νῶ πείθου: ὁμοίᾳ τῇ· θεῶ ἔπου.

1. τῆ] τῷ L.

ut Ausonius in Ludo Sept. Sapient.: poeta dixit isthoc loco Afer [Terent. Andr. I, 1, 34] videtur vester, ut ne quid nimis. Et noster quidam, μηδὲν ἄγαν. Exquisitoria denique proferunt Clemens Alexand. Strom. I, 14, 61, p. 129 Sylb.: πάλιν αὖ Χίλων τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀνατίθουσι τὸ μηδὲν ἄγαν. Στρατῶν δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρημάτων Στρατοδῆμῳ τῷ Τρυφίᾳ προσάπτει τὸ ἀπόφθεγμα, Αἰδύου δὲ Σόλωνι αὐτὸ ἀνατίθησιν, ὡς περ ἄλλοι Κλεισοβούλου τὸ μέτρον ἄριστον: et Scholl. ad Eurip. Hippol. 263: οὕτω τὸ λίαν ἔλαττον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν καὶ μεμετρημένον, καὶ μάτρωτες ἴσονται οἱ σοφοί, εἴ που ἐνός τῶν ἐπὶ τῶν σοφῶν ἴσται ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χίλων ἀνατίθεισιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος [fr. inc. 132 Boeckh.], οἱ δὲ Σωδάμω, ὡς τὸ ἐν Τρυφίᾳ ἐπιγράμμα δηλοῖ. Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ἔς μ' ἀνέθηκέν· Μηδὲν ἄγαν, καὶ ῥῶ πάντα πρόσεσται καλὰ [γ. epigramma Diogenis Laertii] ὁ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισυφίου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, ὅσον μηδὲν ἄγαν, μηδὲ δίκαι δικαίης, de quo v. Mant. Provv. s. μηδέ. Quibus accedat Homerus, Odys. O, 70, ad quem locum Eustathius p. 1774, 57 haec scribit: σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι ἀποκρίων Ὀμηρος ἔροχα φιλεῖν καὶ ἔροχα ἐχθαίρειν τὸ μηδὲν ἄγαν προσηγορίησιν τὸ ὑπερῶν ἢ ἄλλων ἀποφανθῆν, οἳ καὶ ἴδοσαν ἐκισθῆν τι ἐξενεῖν, εἰς Ὀμήρου ἀφελήμενος τὸ νόημα. Τὸ δὲ ἄμεινω δ' αἴσιμα πάντα, ἰγγύς ἴσται τοῦ εἰπεῖν ὡς πάντων μέτρον ἄριστον, de quo v. infra: nunc nil nisi hoc addam, etiam ab Hesiodo Ἐργ. 694 dici: μέτρα φυλάσσεισθαι· καὶ ῥὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος. Haec de sententiae auctore: prudentiam atque sapientiam, quae in ea inest, eleganter in Dissertatione Karstenius enucleavit, quam in nott. ad DVII, 10

laudavi. Iam afferendi mihi erunt scriptores, a quibus sententia usurpata est: nomino Pindarum apud Plut. Consol. ad Apoll. c. 28, fr. incert. 132 Boeckh.: σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος εὐρησάν περιεσῶς: Eurip. Hippol. 263. Plat. Phileb. p. 45, D. Aristot. Rhetor. II, 21. Plut. V. Camill. 6 fin.: Phot. Epist. 88, p. 132 Mont.: τί οὖν δεῖ ποιεῖν; πανταχοῦ τὸ μηδὲν ἄγαν ὑπολαμβάνει κράτιστον: quamquam non magni faciendi sunt, nominabo tamen lusus Alphei in Anth. Palat. IX, 110, Palladae; ib. VII, 683, Agathiae, ib. V, 299: e Latinis sufficient Plaut. Poenul. I, 2, 29: verum hoc unum tamen cogitatio, Modus omnibus rebus, soror, optimum sit habitu. Nimia omnia nimium exhibent negotium hominibus ex se: Cic. Fin. Bon. et Mal. III, 22, 73: ex his enim satis superque nihil elucet, quam vere Donatus ad Terent. Andr. I, 1, 34 dixerit: sententia non incongrua sermo, quia est per vulgata. Affine est, ut Eustathius l. c. indicat, μέτρον ἄριστον, cuius auctorem Cleobulum esse Demetrius apud Stob. Flor. III, 72 perhibet: cf. Menagius ad Diog. Laert. I, 93: hinc personatus Phocylides 36: πάντων μέτρον ἄριστον, ὅπερ βασιλῆα δ' ἀλεγειναί: Demophilus Sent. 59 in Orellii Opusc. Sent. I, p. 10: μέτρον ἄριστον, ἔφη τις τῶν σοφῶν· ὃ πειθόμενοι καὶ ἡμεῖς ὁμοίως τὴν τοῦ βίου θεραπείαν ἀναπαύσωμεν, φίλτατε ἡμεῖν καὶ ἐρωτᾷτε Ἀσκληπιάδῃ: Firmus Episc. Epist. XI in Muratori Anecd. Gr. 292: ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ μέτρον ἄριστον, ἐν δὲ τῇ ἀγῶνι ὁ τὸ μέτρον ἔχων θεοφιλοτάτος: Hierocles in Veterin. Medic. II. p. 171 Gryn.: μέτρον ἄριστον, εἶπεν τοῦτο σοφῶν τις ἐν ἀποφθίμασιν, ὃ χρηρὴ πειθόμενους τοῦτο πέρασ ἐπιθεῖναι τῇ πρώτῃ βιβλῳ: Horat. Serm. I, 1, 106: est modus in rebus, sunt

- 81 *Νέμεσις δέ γε παρὰ πόδας βαίνει: παρόσον μέ-
εσι ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.*

O.

- 82 *Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὄπου
μὴ προσήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἀγῆθ' ἐπιτηδεύματα καὶ 5
διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δημη-
γορῶν καὶ τὴν οἴκοι τροφὴν ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα.*
- 83 *Οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια.*
- 84 *Οὐθ' ὕεται οὐθ' ἠλιούται: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης
φροντίδος ἐστῶτων. 10*
- 85 *Οὐκ ἐπαινεθεῖς οὐδὲ παρὰ δεῖπνα: ἐπὶ τῶν
μηδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς δεῖπνοις τὸν τελευτή-
σαντα ἐπαινεῖν, εἰ καὶ φαῦλος ᾔν.*
- 86 *Οὐ μὴ χαμαὶ πέσῃ: ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόν-
των, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. ἦδε τοῦ Πλάτωνος. 15*
- 87 *Ὁ κνήψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων.
κνήψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.*
- 88 *Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.*

1. παρ πόδα vera est lectio. 5. ἀγῆθ' L: ἐπιδεικνυμένων τὰ ἤθη
καὶ ἐπιτηδεύματα P. 8. ὦ LM καὶ: correcti e P. ἀληθεῖς LM,
οἶνος καὶ ἀλήθεια Macarius: οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεια Theo-
critus. 11. οὐθ' ἐν περιδείπνῳ recte Diogen. VII, 24. 12. περι-
δείπνοις idem. 13. καὶ εἰ idem. 15. ἦδε κτλ. Schol. om. 16.
κνήξ F, σκνήψ Zenobius. μεταπηδῶντων recte Zenob. V, 35.

*certi denique fines, quos ultra citra-
que nequit consistere rectum: Lucan.
Phars. II, 379: hi mores, haec duri
immota Catonis Secta fuit, servare
modum finemque tenere, Naturam-
que sequi patriaeque impendere vi-
tam, Nec sibi, sed toti genitum se
credere mundo: Apoll. Sidon. Carm.
II, 158: Lindie quod Cleobule canis
modus optimus esto. Iocose
denique Panyasis Athenaei II, 37 B:
πάσους δ' ἐκ κραδίης ἀνίας ἀνδρῶν
ἀλαπάξει Πινόμηνος κατὰ μέτρον·
ὑπὲρ μέτρον δὲ χειρῶν, scil. οἶνος.*

80. M IV, 46: DV III, 31.
81. M IV, 45. F II, 57: Apost.
XII, 60: Diog. VI, 80.
82. P III, 22. M IV, 59. F II,
64: Apost. XII, 84: Zenob. V, 56.
83. P III, 23. M IV, 60: Macar.

VI, 26. Apost. XII, 95: Diog. VII,
28: cf. noit. ad Macar. VII, 97. Ad
sententiam cf. Ephippum comicum
Athen. II, 38 B: μεθύοντός φασὶ
τῆς ἀληθείας λέγειν.

84. P III, 25. M IV, 62: DV
III, 45.

85. P III, 26. M IV, 63. F II,
67: Apost. XIV, 3: Zenob. V, 53.

86. Scholl. Plat. p. 328 Bekk.
Πλάτωνος] Euthyphr. 14 D: ἐπι-
θυμητής γὰρ εἰμι, ὦ φίλε, τῆς σῆς
σοφίας καὶ προσέχω τὸν νοῦν αὐτῆς,
ὥστε οὐ χαμαὶ πεσεῖται ὁ τι ἀν
εἴπης.

87. M IV, 68. F II, 68: Apost.
XII, 100. X, 38: Diog. VII, 25.

88. M IV, 69. F II, 69: Apost.
XII, 85: Append. Provn, IV, 14.

- 89 Οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός: οἱ τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ ἄ ἔχουσιν ἀποβάλλουσι.
- 90 Ὁ μῦθος ἀπόλετο: ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν [καὶ] μὴ ἐπὶ πέρασ ἀγόντων.
- 91 Ὁ μῦθος ἀπόλετο: τούτῳ τῷ λόγῳ χρῶνται οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας.
- 92 Ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος αὐτὸ δείξει: ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γιγνωσκομένων. κατιόντων γάρ τινων εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπερᾶσαι, ἤρετό τις τὸν προηγούμενον, εἰ βάρθος ἔχει τὸ ὕδωρ; ὁ δὲ ἔφη αὐτὸ δείξει. 10

1. πλέον] πλειον [sic] L. 3. καὶ Scholiasta om. 6. προσέχοντας] pergit Scholiasta: μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Ἀραπέτισι [fr. 12 Mein.] καὶ Κράτης Λαμῖα [fr. 4 Mein.]. 7. ὁ — καθηγούμενος Scholiasta om.: sunt verba Platonis.

89. F II, 73. Apost. XIV, 22: cf. Macar. VI, 53. Est Hesiodi *Erg.* 40, unde Stobaeus in Floril. X, 11 recepit. Adhibuerunt Plat. Reip. V, 466 C: ἀλλὰ μέντοι γινώσκεται τὸν Ἡσίοδον, ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφὸς λίγων πλέον εἶναι πως ἤμισυ παντός: Dio Chrysost. Oratt. XVII, p. 250 Mor.: ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ πλέον εἶναι τοῦ παντός φησι τὸ ἤμισυ τὰς ἐκ τοῦ πλεονεκτεῖν βλάβας οἴμαι καὶ ζημίας λογιζόμενος: Aelian. apud Suid. s. *ἡμίσινα*: Eustath. ad Hom. Od. P, 322, p. 1822, 45: τὸ δὲ ἤμισυ ἀρετῆς ἀπλοκῶς ἐβλήθη. οὐ γάρ ἂν μετροῖτο κατ' αἰσθησιν ἀκριβῶς ἀρετῆ. τοιοῦτον δὲ τι ἴσως καὶ τὸ, ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός, παρ' Ἡσίοδῳ: alia in ann. ad Diog. II, 97 attuli. Respexit iudice Scholiasta Soph. Oed. Col. 1211: ὅστις τοῦ πλείους μέρους Χρῆζει τοῦ μετρίου παρείς Ζώειν, οὐκισσύναν φιλάσσων Ἐν ἐμοὶ κατὰθλος ἔσται: idem in Ciceronem cadere videtur, Parad. VI, 3 haec dicentem: o Dii immortales; non intelligunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia: ubi v. Gernhardius.

90. Scholl. ad Platon. Theaet. 164 D, 361 Bekk.

91. Scholl. ad Plat. Phileb. 14 E, 382 Bekk. Contrarium est ὁ μῦθος ἐσώθη, quod Plat. Reip. X, 621 B cum nostro coniunxit: καὶ οὗτος ὡ Γλαύκῳ μῦθος ἐσώθη καὶ

οὐκ ἀπόλετο, καὶ ἡμῶς ἂν σώσειεν, ἂν πεθώμεθα αὐτῷ, ubi Scholia 422 Bekk.: τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπόλετο, δεικνύσαι βουλομένοις ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐβλήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν. Πλάτων δὲ τούναντιον πανταχοῦ σῴζεσθαι τε καὶ σώζειν φησι τοῖς μύθοις τοὺς παρ' αὐτῷ, μᾶλα γὰρ εἰκότως.

92. Scholl. ad Plat. Theaet. 200 E, p. 366 Bekk.: Macar. II, 64. Apost. IV, 49: Hesych. s. αὐτὸ δείξει: παροιμία ἔξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη, ἧς μνημονεῖται καὶ Πλάτων; quae Bernhardius ann. ad Suid. s. αὐτὸ sic refingenda esse censet: παροιμία ἐπὶ τοῦ [vel τῶν] λόγου λεγομένη κτλ.: Suid. s. αὐτὸ δείξει: παροιμία. ἠλλεῖται τὸ ἔργον. Doctiore Schol. Plat. ad Hipp. Maior. 393 Bekk. disputatione proverbium illustrat: παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τε μὴ γενέσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ [fr. IX Mein.] καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ καὶ ἐνταῦθα [Hipp. Maior. 288 B]. καὶ ἔστιν, ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος καὶ τὸν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀημιναῖς [fr. 352 Dind.] οὕτως: Τυχὸν δ' αὐτὸ δείξει τούτῳ

- 93 Ὅστράκου περιστροφή: ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμῶντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων.
- 94 Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων.

II.

- 95 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γειήσεσθαι μελλόντων.

6. μεταξὺ πέλει Zenobius.

χείλεος ἄκρον idem, MF.

γον, ὡς ἐγώ, σαφῶς. Plene Arist. Lysist. 375 proverbium exhibet: τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; §. τοῦργον τυχ' αὐτὸ δείξει: e Latinis Schottus ad Suidam citavit Plaut. Trin. I, 2, 70: id ita esse, ut credas, rem tibi auctorem dabo: Terent. Eunuch. IV, 4, 37: quid isti credam? res ipsa indicat: quibus addere placet Manilium Astron. II, 130: ipsa fides [v. l. ipsi res] operi faciet pondusque fideique: alia Gatackerus in Marc. Anton. XI, 15. Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II, p. 362 sq. suppeditant. Similia Toupius ad Suid. l. c. collegit: Philostr. Apoll. Tyau. V, 30, p. 213 Ol.: αὐτὰ, εἶπεν, αὐτὰ δὴ λώσεε, καὶ μηδὲν ἐμοῦ δέου: Plutarch. Pompei. 23: ἐδήλωσε δ' αὐτὰ τὰ πρῶτα μετ' ὀλίγον χρόνον: Eurip. Bacch. 976: αὐτὸ σημαίνει. Haetenus Toupius. Alia praebent Valckenaeus in Eurip. Phoen. 626, Heindorfius ad Plat. Protag. p. 329. D, in tpp. Aristaeleti p. 302 Boiss.: quorum copias Bernhardius auxit addito Aeschini loco, c. Timarch. §. 40 p. 6: ὡς αὐτὸ ἔδειξεν, in quo codicum alii τοῦργον, alii τὸ πρῶγμα interpollarunt.

93. Scholl. Plat. 413 Bekk.: M IV, 70: Diog. VI, 95: add. Suidas: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη. Εὐνάπιος [fr. 47, de quo cf. Bernhardium ad h. l.]: ὡς πρὸ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἰχώρησι Ῥωμαίους. Usurpat Dio Chrysost. Or. XV, 455 R.: κἀνταῦθα ἤδη, φασὶν, ὀστράκου μετα-

πεσόντος ἅπαν γίγνεται τοῦναντίον τῶν πρότερον.

94. Scholl. Plat. Phaedr. 315 Bekk.: Apost. XIV, 20. Plat. Phaedr. 242 B: εἰ. Legg. III, 702 D: οὐ πόλεμόν γε ἐπαγγέλλεις, ὦ Κλεινία· ἀλλ' εἰ κτλ.: addit Walzius Iulianum Epist. XII init.: ἢ μὲν παροιμία σφοδρῶν, οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐγὼ δὲ προσθεῖην ἐν τῆς κοιμωδίας, ὡς χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν: scil. Aristoph. Plut. 268, ubi chorus ita loquitur ad eum, qui Pluti adventum nunciaverat: ὡς χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς γῆς; ubi v. Hemsterhusium.

95. P III, 38. M IV, 79. F II, 74: Macar. VII, 31. Apost. XIV, 90: Zenob. V, 71: add. Fest. s. manum et mentum 149 Muell.: manum et mentum proverbium est ex Graeco ductum, quod est πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρον. Calchantem vitis serenitem quidam augur vicinus praeteriens, dixit errare: non enim ei fas esse novum vinum ...: ad quem locum v. Muellerum p. 384. Ante oculos proverbium habuerunt Antiphanes in Στρατιώτῃ: v. Athen. III, 104 A: καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρπάσαι Κεϊμένην ἂν τις προσελθῶν· ἀλλ' ὅταν τὴν ἐπιθῶν ἔντοός ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσκαπῶς, τοῦτ' ἐν ἄσφαλει νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων νόνον: Philostr. Epist. 22: μηδὲν ἴστω σοι μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. Scholiasta Apoll. Rhod. I, 188 ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πρατιότων proverbium dici solere adnotat: v. Apostolium.

- 96 Πολλοί σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλήῃς: τοῦτο φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα μορφήν.
- 97 Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. 5
- 98 Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
- 99 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.
- 100 Πενίη σοφίην ἔλαχεν: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.
- 1 Πάνθ' ὑπὸ μίας Μύκονος: ἐπὶ τῶν μίᾳ δίκῃ κα- 10
ταδικασθέντων.
- 2 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπό-
νως ζώντων.

2. τὰς Νύμφας Suidas. τὸν Νάρκισσον idem et BV. 3. τὴν πηγὴν BV, τὰς πηγὰς Suidas. 4. ἄδεις ἐγκώμιον P. 7. Scribe θηρίων. 8. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε DV. 10. πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον recte K aliique. 12. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐ. ζώντων· καὶ γὰρ ἡ τρυγῶν ἐπειδὴν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει Suidas.

96. P III, 42. M IV, 81. F II, 76: Macar. VII, 26. Apost. XV, 5. Tetigerunt Lassaulx de Lino dissert. p. 7 sq. et Wieseler de Echo nymphae dissert. p. 13.

97. P III, 48. M IV, 83: DV III, 62.

98. DV I, 61: est Hesiodi "Erg. 216, ubi Moschopolus sic de eo disputat: τουτίστι, δίκην δοῦς ἐπὶ τῇ ὄβρει, ἔγνω ἡλίον κακὸν ἢ ὄβρεις. Ἀντίκα γὰρ τρέχει ἅμα, ἤγουν ἀκολουθεῖ, ὄρκος ταῖς δίκαις, ἤγουν ταῖς κρίσεσι ταῖς οὐκ ὀρθῶς δεδικασμέναις: Scholia ad Pind. Isthm. I, 56: ὁ Χρυσόππος ἰμφαίνειν φησὶν, ὡς καὶ πρότερον μὲν συνετῶς ἰγχωρήσαιτα, ὡς μὴ κινδυνεύσῃ, καὶ κατὰ τὴν κάθοδον ἡσφαλισμένον τὰ καθ' ἑαυτὸν· τοῦτο οὖν φησὶν· ὁ παθὼν καὶ τῷ κῆ προμαθῆς γίνεται. Ἀλκμάν Πέτρὰ τοι μαθήσιος ἀρχά. καὶ Ὀμηρος [Ἡσίοδος debebat]: Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω. Alludit Aeschyl. Agam. 147, ut ibi Scholia nolant: cf. Zenob. II, 14. Apost. XV, 67.

99. P III, 51. M V, 3: Macar.

VII, 23. Apost. XV, 14: Diogen. VII, 92.

100. P III, 53. M IV, 87. F I, 100: DV III, 59.

1. M IV, 82. F II, 77: Apost. XIV, 49: Append. Provn. IV, 52: add. Steph. Byzant. s. Μύκονος: μία τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Μυκόνου τοῦ Ἀνίου τοῦ Καρυστοῦ καὶ Ροοῦς τῆς Ζύρηκος [scr. τοῦ Ἀνίου τοῦ τῆς Ροοῦς καὶ Ζύρηκος τοῦ Καρύστου cum Galeo ad Parthen. Narr. I, Wesselingio ad Diod. V, 62. Meinekio Anal. Alex. 17]. Θουκυδίδης γ' [29] καὶ Στράβων ἰ [p. 487]. Μύκονος δ' ἐστὶν ἐφ' [recte Strabo ὑφ'] ἢ μυθιέονται κείσθαι τῶν γιγάντων τοῖς ὑγινοτάτους ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ἀφ' ὧν ἡ παροιμία Πάντα ὑπὸ μίαν Μύκονον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν γραφῆν [ἐπιγραφῆν libri nonnulli Strabonis] ἀγαρόντων τὰ διηρημένα τῇ φύσει. Καὶ τοὺς φαλακροὺς δὲ τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ.

2. M IV, 84. F II, 79: Apost. XV, 9: Diog. VII, 71: cf. infr. 12.

- 3 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἑξομοιῶντας ἑαυτοῦς.
- 4 Πάντα κάλων ἐφέντες· ἢ σείσαντες: ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοι- νία ἢ τὰ ἄρμενα χαλόντων ναυτῶν. 15
- P.
- 5 Ῥαδαμάνθυος κρίσις: ἢ δικαιοσύνη.
- 6 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν: ἐπὶ τῶν κυδαιόντων τινάς.
- 7 Ῥόδον ἀνεμῶνῃ συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια 10 συμβαλλόντων.
- 8 Ῥόδα μ' εἶρηκας: ἀντὶ τοῦ· ἐμοὶ τὰ παρὰ σου εἶρη- μένα ῥόδα ἐστίν.
- Σ.
- 9 Σήπινον γερόντιον: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. 15
- 10 Σὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κῶδύρεται: ἀντὶ τοῦ θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.
- T.
- 11 Τυφλότερος ἀσπάλακος: ἐπὶ τῶν παντελῶς πεπη- ρωμένων. 20

2. οἷς βούλονται in fine Ds addit. 3. ἢ] ἐπιτίνατες ἢ κινή- αυντες ἢ αἰσαντες: παροιμία Scholiastes. 5. ἢ τὰ ἄρμενα] τῶν ἀμαίων L.: v. Apostolius. ναυτῶν] ἀντῶν L. 8. Explicationem ad prover- bium ῥόδα μ' εἶρηκας, de quo v. infr. 8, referendam esse Bernhardius ad Suid. s. ῥόδον docuit. 12. παρὰ σου] περὶ σου cod. Venetus Aristot- phanis, ἐπὶ σου eddit.: cum Gregorio c. Ravennas consentit. 13. Ἀριστο- γάνης in fine F addit. 15. σήπινον] corruptum est ex σιύπινον: v. nott. critt. ad Append. l. c. 16. ξὺν M.

3. M IV, 85. F II, 80: Macar. VII, 28. Apost. XV, 16: Diog. VII, 73. Clem. Alexandr. Paedag. III, 11, 80, p. 110 Sylb.: καὶ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως συμμεταβάλλονται τοῖς τόποις καὶ τὰ σχήματα καὶ τοῖς τρόποις, καθάπερ καὶ τοῖς πολέπο- δας ταῖς πέτραις φασὶν ἑξομοιουμέ- νους, αἷς ἂν προσομιλώσιν, τοιοῦτους φαίνεται καὶ τὴν χροιάν: Athen. VII, 316 E sq.

4. Scholl. ad Plat. Sisyph. 466 Bekk.: P III, 55. M V, 5: Macar. II, 15. V, 5. VII, 1. Apost. XIV, 32: Zenob. V, 62. Πάντα κάλων εἰσεβητίας ἀνασοιῶντες Philo dixit de Agricult. 327, de Virt. 571, 5 T. II Mang.: πάντα κάλων κινεῖν

Ignatius in Cotellerii PP. Apost. T. II, p. 114.

5. P III, 59: DV III, 74.

6. P III, 60. F II, 85: Apost. XV, 73: Diogen. VIII, 2. Publ. Syr. Sent. 690: quae desloruerit, ne iterum quaeeratur rosa.

7. F II, 83: Macar. VII, 54. Apost. XV, 71: Diog. VIII, 1.

8. F II, 84: Apost. XV, 72: Sui- das. Est Arist. Nub. 910, in cuius loci explanationem interpretes Graeci eadem quae hic leguntur proponunt.

9. F II, 86: Apost. XV, 87: Ap- pend. Provv. IV, 69.

10. M IV, 52, ubi v. annotationem.

11. DV III, 79.

- 12 Τρυγόνος λαλίστερος: ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ σιόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν ἤχουσι.
- 13 Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων.
- 14 Τὰς ἐν ἄδου τριακάδας: τιμᾶται δὲ ἡ τριακὰς ἐν ἄδου διὰ τὴν Ἐκάτην. καὶ γὰρ Ἀθηναῖα καὶ Ἀρτεμις καὶ Ἐκάτη ἐν εἶναι δοκοῦσι.
- 15 Τὸν Μίδου πλοῦτον καὶ Κροίσου: ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶς πλουτούντων.
- 16 Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα: ἦτοι εὐμετάβολα.
- 17 Τυφλὸς τὰ τ' ὄντα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ. 10

1. αἰ] οἱ LF. 3. Τιτωνοῦ L, τίθωνος F. 4. δὲ F om. 9. τὰ] καὶ L.

12. F II, 88: Macar. V, 49. VIII, 59. Apost. XVII, 75: Zenob. VI, 8. »Eustath. ad Hom. Il. I, 377, p. 751, 13: ἐστὶ δὲ τρύξιν τὸ πολυλογεῖν ἢ πολυφρασεῖν· ἐξ οὗ καὶ τρυγόν, ἦν ἡ παροιμία ἐπὶ σκόμματι τῶν πολυλογούντων παραλαμβάνει, λαλίστερον τρυγόνων καλοῦσα: Clem. Stromm. I, 3, 22, p. 120 Sylb.: ἀμφὶ τὴν διάκρισιν τῶν ὀνομάτων ... τὸν πάντα πονοῦμενοι βίον, τρυγόνων ἀναφαινοῦνται λαλίστεροι: Aleiph. Epist. III, 29: μικράρι τῆς γλώσσης καὶ λαλίστερος τρυγόνος: ubi cf. Wagnerus. » Walzius.

13. F II, 89: Macar. VIII, 36. Apost. XVII, 2: Suid. Photius: cf. Zenob. VI, 18. App. Provn. IV, 68. Philonides Poll. III, 18: ἐνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παπτεπίαππος νενομισται: Horat. Carm. II, 16, 30: longa Tithonum minuit senectus: ubi v. interpp.

14. F II, 90: Macar. I, 61. Apost. XVI, 63: Diog. VIII, 39.

15. F II, 91. Apost. XVII, 61: Macar. VIII, 45. Diogen. VIII, 53. Euseb. apud Stob. Flor. X, 36: τὸν δὲ αἰεὶ ἐπιθυμῶντα προσκλήσασθαι καὶ πληθύνειν μηδέποτε τοῦ τοιαύτου λαμβάνοντα καὶ εἰ Μίδου πλοῦτοι μᾶλλον, πένητα καλῶ, καὶ Ἴφρον, ἦν ἐκείνος ἐξ ἀνάγκης εἶχε, ψυχρῆν κερτῆσθαι: Plutarch. ibid. LXXXVI, 22: ἄρ' οὐκ εὐγενέστερος

ἦν ὁ Μίδου πλοῦτος τῆς Ἀριστείδου πενίας;

16. F II, 92: Macar. VIII, 58. Apost. XVII, 77: Append. Provn. IV, 100: cf. Apost. X, 81. Similia haec sunt: Agapetus Cap. Admon. 11 in Banduri Imp. Orient. T. I, 129: κνκλὸς τις τῶν ἀνθρωπίνων περιτρέχει πραγμάτων, ἄλλοτε ἄλλως φέρων αὐτὰ καὶ περιφέρων: Basilius apud Bandurium l. c. 148 E: ἴσθι τέκνον ἔμεν, ὡς οἰδὲν ὁ βίος οὗτος ἔχει τὸ στάσιμον, οἰδὲν τὸ βέβαιον ἢ ἀμετάβλητον· ἄλλοτε γὰρ ἄλλως ἀμείβει τὰ πρῶματα καὶ τροχοῦ δίκην κνκλιόμενον τὰ μὲν ἄνω φέρεται κάτω, τὰ δὲ κάτω φέρεται ἄνω: Hippocrat. Epist. 20, p. 806 Kuehn.: τουθεσίη γὰρ ἀντάρκης ὑπῆρχεν ἢ τῶν ξυμπάντων μεταβολῆ, ὅξειησι τροπῆσιν ἐμπίπτουσα, ἀφῆριδιον τροχηλασίην παντοίην ἐνοοῦσα: alia Boissonnadus ad Constant. Mannass. III, 1, T. II, p. 413 collegit.

17. F II, 93: Apost. XVII, 80: Suidas. Dixit Tiresiam obiurgans Oedipus in Sophoclis Oed. Tyr. 371. Egit de versu Coraes ad Heliod. IV, 18: Heliodorus enim scripsit: συνεχίσθην τοῖς εἰρημένοις καὶ νῶ πλεόν ἢ ὀφθαλμῶ τοῖς νεοῖς ἐπιδακρύουσι, καὶ ὅσον ἐκείνους μὲν ἐλάνθανεν: addo Philonem de Virtut. T. II, 549, 5 Mang.: τυφλῶν τε γὰρ ὁ ἀνθρώπιος τοὺς πρὸς τὴν τοῦ συμφέροντος ὄντως αἰσθησιν.

- 27 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων.
 28 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδοτο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι, τῶν ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων. [Ἔνοιοι δέ,] ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρούρους αὐτῆς ἀπέκτεινε. 5
 29 Φιλέσιος ὄδε: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων. οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους ἔλεγε. κωμωδῆται δὲ εἰς παρουσίαν.

X.

- 30 Χαλεπὰ τὰ καλὰ: Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρ- 10
 χὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν φασί, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνά δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγρόντα φάναι· χαλεπὰ τὰ καλὰ. Φασὶ δὲ Περιάνδρον τὸν Κορινθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. 15
 Οἱ δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτου τιθέασι, ὡς μηδὲ ἐκεῖνον δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

1. Addit Suidas: Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθὸς ἕταξεν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. Δι' ἀτέλειαν οὖν, καὶ τὸ ἀναλαμπῶρος ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν, εἰρησθαι, ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν: vñ. inde a v. Ἀθηναῖοι usque ad νησιωτῶν e Zenobio sumpta sunt. 2. φρουρῆσαι Zenobius. ὅτι ὀλίγος] ὅτι λόγος LF. 3. πολλῶν LF. 4. Ἔνοιοι δέ] e Suida adiecti. 5. ἀπέκτεινε] ἀπέκτεινε πάντας F. Suidas addit: ἰστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ: fr. 46 Wichers. 10. Vid. Zenobius, in quo singula narrationis membra melius collocata sunt. Πιττακὸν F. 11. φασὶ F om. 16. τιθέασιν F. Ex eodem fonte Schol. ad Plat. 394 Bekk. hausisse videtur: Περιάνδρος ὁ Κορινθίων δυνάστης κατ' ἀρχὰς δη-

τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν [παρὰ μνησθῆναι] ἤδον: ex eisdem Scholiis haec addo: τὸ φρουρᾶς ἔδειν [φρουρᾶς ἔδων Venetus] παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων καὶ φροστιζόντων πάντῃ λεγομένη· οἱ γὰρ ἐπιτραπέζιες ἐν νυκτὶ τινα φυλακῆν ἔδουσιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ὕπνου καταμυλθασθῆντες ἐκλίπωσιν ὃ φυλάσσουσιν. εἰκότως δ' ἐνταῦθα ἡ παροιμία ἐλήφθη. Φρουρᾶς ἔδων sunt verba Aristophanis: v. Nub. 721, ad quem versum apte Berglerus mentionem fecit Aesch. Agam. 16: ὅταν δ' αἰδεῖν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ, Ὑπνου τὸ δ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος, κτλ.

27. F III, 1: Apost. XVIII, 38: Zenob. VI, 32.

28. F III, 2: Apost. XVIII, 40: Append. Provn. V, 19.

29. F III, 3: Apost. XVIII, 29: App. Provn. V, 13. Suid. s. Φιλέσιος: ἦν δὲ φιλοπαιγμων [videtur ex nostro post v. φιλέσιος addendum ὅδε: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων. Φιλέσιος Ἀθηναῖος: ἦν —]. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους [§. 134, p. 742: ἔπειτα Φιλέσιον τὸν Λαμπρῆα, uti scribendum est ex sententia Schoemannii: v. nott. ad Isaeum 273]. Φιλεσίῳ μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν.

30. F III, 4: Marc. VIII, 78. Fragm. Macar. I, 5. Apost. XVIII, 49: Append. Provn. V, 22. De Pittaci sententia v. Diog. Laert. I,

- 31 Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις φευγόντων εἰς τινα δυνατὸν.
- 32 [Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος:] χαμαιλέον ζῷον ἔστιν εἰς ἅπαντα τὴν χροῖαν μετατρέπων.

μοτικὸς ὢν ὑπερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετῆλθε. τοῦτο Πιπτικὸν ἀκούσαντα, τότε Μιυληναίων δυναστεύοντα καὶ δεύοντα περὶ τῆς ἐπιποῦ γνώμης καθίσαι τε ἐπὶ τὸν βωμὸν ἰκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιοῦν. τῶν δὲ Μιυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπὲν τὸν Πιπτικὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλωνος εἰπὲν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεύθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδύνατον τὸ χαλεπὸν ἀκούουσαν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον: nonnihil discrepat explanatio ibid. 369 data: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὁμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιπτικῷ ἰκετιόντι τὴν ἀρχὴν ἀποθίσθαι, καὶ φάνη χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περιάνδρον εἰς ὁμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος [v. Meineke. ad Men. Rell. p. 248]. Ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν Ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ· μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτείας [IV, 435 C] καὶ Κρατύλος: 384 A.

2. εἰς τὸν ἀδύνατον Apostolius. 3. Proverbium ex Apostolio praefixi. 4. πάντα Suidas. μετατρέπων F Suidas; in Suida AE μετατρέπων. πλὴν λευκοῦ Suidas addit.

76 et quae disputat Freius Quaest. Protagor. 122 sq. De Periandro dixit Wagnerus de Per. Corinth. tyr. diss. 13. Usurpant sententiam Plutarch. de puer. Educ. 9, p. 6 C: καλὸν γὰρ τοι μηδὲν εἰκῆ μῆτε λέγειν μῆτε πράττειν καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, χαλεπὰ τὰ καλὰ: Theocristi Sent. 22: χαλεπὰ τὰ καλὰ, τὰ δὲ κακὰ μὴ χαλεπὰ. Οἱ δὲ κτλ.] v. Simonides in Plat. Protag. 339 A et nott. ad Zenob. VI, 38. Simonidem respexit Maxim. Tyr. Diss. 1 in.: χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι κατὰ παλαιὸν ἔθος.

31. F III, 5: Macar. VIII, 77. Fragm. Marc. I, 1. Apost. XVIII, 52: Diog. V, 29. Lucian. Iov. trag. §. 51: ἀκούουσαν δὲ τὴν ἱερὰν, φασὶν, ἄγκυραν: ei. Fugit. §. 13: ἴδοξεν οὖν σκοποῦμένους, τὴν ὑστάτην ἄγκυραν. ἦν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθίσται.

32. M V, 7. F III, 7: Fragm. Marc. I, 8. Apost. XVIII, 51. Usurpant Plutarch. V. Alcib. 23: ἦν γὰρ, ὡς φασὶ, μία δεινότης αὐτῆ τῶν πολλῶν ἐν αὐτῷ καὶ μηχανὴ θήρας ἀνθρώπων, συνεξομοιοῦσθαι καὶ οὐρομοπαθεῖν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς

διαίταις, ὅθεν τινες τρεπομένη τροπὰς τοῦ χαμαιλέοντος. Πλὴν ἰκετινός μὲν, ὡς λέγεται, πρὸς ἐν ἑαδυναιτὲ χρώμα τὸ λευκὸν ἀφομοιοῦν ἑαυτὸν. Ἀλκιβιάδῃ δὲ, διὰ χρησιῶν ἰόντι καὶ ποτηρῶν ὁμοίως, οὐδὲν ἦν ἀμίμητον οὐδ' ἀνεπίδημιον: id. De discorn. adul. ab amico p. 53 D: ὁ δὲ κόλυξ, ἀνεπὶ τῶν χαμαιλέοντος πέπονθε. ἰκετινός τε γὰρ ἀπίοση χροῖᾳ πλὴν τοῦ λευκοῦ συναφομοιοῦται· καὶ ὁ κόλυξ, ἐν τοῖς ἀξίοις σπονδῆς ὁμοιον ἑαυτὸν ἑαδυναιτῶν παρήχειν, οὐδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχυρῶν ἀμίμητον: Iulian. Caesar. 309 A: Ὀκταβιανὸς ἱκετινάζεται, παλλὰ ἀμίβων, ὥσπερ οἱ χαμαιλιόντες, χρώματα: Phalar. Epist. 65, p. 196 sq.: οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοῖς χαμαιλιόντας τὰ χρώματα, πρὸς τοὺς τόπους, ἀλάττους: rem eleganter describit Diodorus in Photii Biblioth. Cod. 223, p. 215 Bekk.: add. Antig. Caryst. Hist. Mirabl. 30. Aelianus apud Apost. I. c., Gassendi V. Peiresc. 204. Explicatio, quam h. l. legimus, ex Theophrasto deprompta est: v. Theophr. in Photii Bibl. Cod. 278, p. 525 Bekk.:

- 33 *Χελώνη μυϊῶν*: ἐπὶ τῶν ἀφροντισιούνητων τινός. τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρῶρησίας ἔλατον ἔμελεν ἢ χελώνη μυϊῶν.
- 34 *Χειρῶνειον ἔλκος*: ἦτοι ἀνήκεστον.
- 35 *Χθόνια λουτρά*: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκό-5 μίζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.
- 36 *Χύτραν ποικίλλειν*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 37 *Χυτρεοῦς [θεός]*: ὀστράκινος, εὐτελής.
- 38 *Χρυσὸς Κολοφώνιος*: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάζοντο. καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν 10 τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.
- 39 ** Ἐγὼ δὲ ὦ μὴν χρυσοχοήσειν: κέχρηται τῇ παροϊμίᾳ Πλάτων· τί δὲ, ἢ δ' ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ. ἔλαβεν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ἔπεισέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ἑμμητιῷ χρυσοῦ ψῆγμα 15 πολὺ φανεῖ καὶ φυλάττειτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ

1. μυῶν F. Suidas plura ex Iuliano apposuit. 4. ἔλκος] εἶκος F. 8. θεός LF om.: v. Apostolium. 12. ἐγὼ] L cum antecedentibus coniungit: verbum χρυσοχοεῖν cum explicatione excidisse videtur: cf. nott. ad App. Provn. V, 32. 13. τί δαι Suidas. ἢ δ' ὅς] ἦ δ'εν L. Θρασυμάχου L. Locus Platonis sic habet: τί δὲ, ἢ δ' ὅς, ὁ Θρασύμαχος· χρυσοχοήσαντας οἷοι τοῖσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῆχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους; 17. τὰ ὅπλα Suidas.

μεταβάλλει δ' ὁ χαμαιλέον εἰς πάντα τὰ χρώματα, πλὴν τῆν εἰς τὸ λευκόν καὶ τὸ ἐρυθρόν οὐ δέχεται μεταβολήν· καὶ οὐ πρὸς τὰ παρακείμενα μόνον χρώματα μεταβάλλει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἴαν τις μόνον ἄφηται αὐτοῦ, τὸ χρῶμα μεταβάλλει: unde ut Suidas et Gregorius, sic etiam Anon. in Cram. Anecd. Oxon. IV, 268 sua repetiit.

33. M V 8. F III, 7: Fragm. Marc. I, 16. Apost. XVIII, 61: App. Provn. V, 27. τῷ δὲ κτλ.] sunt verba Iuliani: v. Epist. 59.

34. M V, 9. F III, 8: Fragm. Marc. I, 18. Apost. XVIII, 63: Zenob. VI, 46. Append. Provn. V, 26: add. Poll. Onom. IV, 195: χειρῶνιον [sic] ἔλκος, χροῖνιον, δυσούλωτον. Nomen medici retinuerunt: v. Paul. Aeginet. IV, 46: alia collegit Assmannus ad Galen. T. XX, p. 144 Kuehn.

35. M V, 10: DV III, 92.

36. M V, 11. F III, 10: Fragm. Marc. I, 31. Apost. XVIII, 85: Diog. I, 45. App. Provn. V, 33.

37. M V, 12. F III, 11: Fragm. Marc. I, 32. Apost. XVIII, 86: App. Provn. V, 34.

38. M V, 13. F III, 12: Macar. V, 27. Fragm. Marc. I, 30. Apost. XVIII, 79: Plut. Provn. II, 15. Rem Tzetzes tangit Chiliad. XII, 402. Proverbialiter adhibuit Liban. Oratt. T. I, 351 R.: ταῖτην ἐγὼ τὴν ὁδὸν, τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προαιτεῖον ἤδιστα ἢν προσεῖπον τῆς Αἰγίδος θύσανον, ἢ περιβάλλει τὴν Ἀθηναίων Ὀμηρος. οὕτως ἄπυσα χρυσῆ καὶ τελευτῆ γε εἰς χρυσὸν Κολοφώνιον, τὴν δάφνην.

39. F III, 13: Apost. XVIII, 81: Append. Provn. V, 32. Πλάτων] Reip. V, 450 B. Εὐβουλος ἐν Γλαύκῳ: fr. II Mein. Similia de Indorum

ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κακοπαθήσαντες ἔστωπον ἀλλήλους, [λέγοντες] σὺ δὲ ῥον ψῆγμα πολὺ συλλέξας χρυσοχοήσεις καὶ πλουτήσεις. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὐβουλος γοῦν φησὶν·

ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπέισαμεν, 5
λαβόντας εἰς Ἑμητιὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

Ψ.

40 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νῆσός ἐστι καὶ μικρά, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεργεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακει- 10
μένων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σφαιρινόντων.

41 Ψεκᾶς: ὁ δρόσος. οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος, πτε-
λώδης ὢν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, δίοι προσέθρᾶνε τοῖς ὀμιλοῦσι διαλεγόμενος. ἐδόκει δὲ ὁ 15
Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιημέναι, ὅτι τὸ ἱερόν πῦρ οὐκ ἔξεσι φροσῆσαι. δεῖ κωμῶδειν ἐξ ὀνόματος, ὡς μὴ καθα-
ρεύοντι.

Ω.

42 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὦτα 20
εὐτρεπιζομένων.

43 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίας
τις μεγάλα μικροῖς ἐντύχη.

2. λέγοντες e Suida adieci. σὺ δὲ] F et Suidas: σὺ δὲ ῥον χρυσο-
χοήσεις. Ὁπερ δηλοῦ, σὺ δὲ ῥον ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσεις
πλουτήσεις. 3. ἐχλευάζοντο L. 5. ἄνδρες Meinekius. 6. λαβόντας
ὅπλα εἰς Ἑμητιὸν ἐξελθεῖν L: v. Apostolium. 12. ἡ παροιμία παρὰ Κρ-
τινῶ Suidas addit in fine. 13. Ἀντίμαχος] post hanc vocem L male
iterat v. ψεκᾶς. 15. προσέθρᾶνε LF. 16. ὅτι τὸ — φροσῆσαι et ὡς μὴ
καθαρεύοντι male cum huius proverbii explicatione coniuncta sunt: ad
aliud enim proverbium pertinent: v. nott. critt. ad Fr. Marcian. I, 77.
Depravatio orta est in Diogeniano: v. nott. critt. ad Diog. l. c. Post v.
ὅτι excidit ῥ. 17. δεῖ] scribe μὴ δεῖ. 20. τὰ LF om. 23. ἐν-
τύχη] ἐπιτύχη F.

contra formicas expeditione nar-
rant Herod. III, 102. Dio Chrysost.
Oratt. 35, p. 73 R. Cosmas in A.
Maii Spicil. Rom. II, p. 141. Tzetz.
Chiliad. XII, 404 aliique, de qui-
bus cf. Welckerus Opusc. I, 366 sq.

40. M V, 20. F III, 14: Apost.
XVIII, 97: Append. Provn. V, 39.
Theognostus apud Bekk. Anecd. III,
1442: Ψυρὸς γῆ: λυπρὰ, χίρσος.

41. F III, 15. 16: Macar. VIII,

93. Apost. XVIII, 94: Diog. VIII,
71. 72.

42. P IV, 4. M V, 21: DV III, 97.

43. P IV, 5. M V, 22. F III,
18: Macar. VIII, 94. Fragm. Marc.
I, 41. Apost. XVIII, 99: Diog. VIII,
75. »De Agesilao, statura parvo,
qui auxilio ipsi venerat, dixit Tar-
chis Aegypti rex: ὠδινεν ὄρος, Ζεὺς
ἔφροβητο, τὸ δ' ἔτικτεν μῦν: Athen.
XIV, 616 D. Plut. Agesil. c. 36: «
Walzsius.

Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι

ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑΙ ΕΝΤΑΤΘΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- 1 *Αὕτη ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: ἀπὸ τῶν ἀλιεντιῶν εἶρηται.*
- 2 *Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.*
- 3 *Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. 5 Κέρκωπες γάρ τινες ἀπαιτῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ.*
- 4 *Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀεὶδὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος.*
- 5 *Ἀγαθὰ Κιλικίων: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων. Προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοῦς εὐπόρησεν. 10*
- 6 *Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ ἀτελῶν ***
- 7 *Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων.*
- 8 *Ἄλλοτε δ' ἄλλοῖον τελέθειν καὶ χώρα ἔπασθαι:*

1. αὕτη μὲν ἢ P. 2. ἀλιεντιῶν] τῶν μηδὲν ἐλκυσίντων P addit. 3. ἐπὶ τοῖς κτλ. P om. ἐπὶ γὰρ p. 4. ἐπιορκούμενοις M. 5. Κερκώπων et Κέρκωπες M. 7. ἀετοῦ] ἀετοῦ et ἀετός M. 8. κρείττων p. 9. Κιλικίων recte Zenobius. Forma Καλλικίων defenditur inscriptione Tegeatica apud Rossium Inscr. Gr. inedit. I, p. 3. 10. Κίλιξ] v. Zenob. I, 3. 11. ὅτι οὐδὲ τῶν ἀτελῶν χρῆ καταφρονεῖν L.

1. P I, 1: Apost. IV, 30: Dio-gen. III, 35.

2. L I, 1.

3. P I, 3: v. DV I, 3.

4. L I, 2.

5. P I, 5: Macar. I, 6: Apost. I,

11: Zenob. I, 3. Κακώτερος Καλλικόωντος Euphorion dixit: v. Meinekii Anal. Alex. 154.

6. L I, 3.

7. P I, 7: DV I, 12.

8. L I, 4.

ὅτι προσήκει τινὰ ἑξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.

- 9 "Ἀλλην δρυὴν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι τοῖς αἰτούσιν εἰώθασι λαμβάνειν. 5
- 10 "Αἰθεῖς ὡσπερ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληθδόνως βιούντων.
- 11 "Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν μὴ εἰδόντων καὶ προσποιουμένων· οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασι.
- 12 "Αἴρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐωχιάζειν. εἴρηται δὲ 10 ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὄρχουμένων.
- 13 Αἰξ τὴν μάχαιραν.
- 14 "Ἀδακρυς πόλεμος· καὶ· Καθεύδοντος τρόπαιον: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρὰ ἐλπίδα κατορθούντων.
- 15 Αἰεὶ κολοῖός πρὸς κολοῖόν· καὶ· Αἰεὶ τὸν ὁμοῖον 15 ἄγει θεὸς πρὸς τὸν ὁμοῖον.
- 16 Ἀμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς Ἀμαλθεῖα ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχεν κέρας αἰγὸς, δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὅτι ἂν ἤϊησάτο.
- 17 Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις. 20
- 18 Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

5. δώσειν M. τοῖς αἰτούσιν] τὴν αἴτησιν PL. εἰώθασι (sic) ML.
8. ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν τι προσποιουμένων, οὐκ εἰδόντων δὲ Zenobius. 9. τιθέασι] πρὸ τῶν ματινομένων Zenobius addit. 10. εὐωχιάζειν] εὐωχέσθαι PL. 14. τὰ πράγματα κατορθούντων Diogenianus. 15. ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον Homerus. 17. τροφῇ αἰγὸς ὁ Ζεὺς M. ὁ Ζεὺς post v. Ἀμαλθεῖα collocatur in PL. 81. αἰτῶν] αὐτῶ M. 19. αἰτήσεται Macarius. 20. αἰτῶν M. 21. Explicatio in M male ad sequens proverbium posita erat.

9. L I, 5.
10. P I, 10: Apost. I, 35. Ad theoriam Deliacam, de qua v. Plut. Nic. 3, retulerunt Bernhardius ad Suid. s. v. et C. F. Hermannus de theoria Del. disput. p. 10: aliter Zenob. II, 41 statuit.
11. P I, 11. F I, 18: Apost. II, 41: Zenob. I, 25.
12. L I, 6.
13. P I, 13: Macar. I, 57. Apost. I, 60: Zenob. I, 27.
14. P I, 14: Macar. I, 25. Apost.

I, 29: Diogen. I, 53. Ἀδακρυν αἰῶνα Pindarus dixit Ol. II, 66. Alterum respexit Basilius in Maximi Conf. Serm. LXX, p. 687 Comb.: τι τῶν ἀγαθῶν ἱσκόλον; τίς καθείδων τρόπαιον ἐστῆσεν; v. Apostol. III, 21.
15. L I, 7.
16. L I, 8.
17. L I, 9.
18. P I, 18: Macar. I, 37. Apost. I, 40: Zenob. II, 44: add. Eustath. ad Hom. Od. A, 107, p. 1397, 18:

- 19 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία:
ἐπὶ τῶν διολλύντων.
- 20 Ἄετος ἐν νεφέλαις.
- 21 Ἀλληλεσμένος βίος: ἐπὶ τοῦ ἐτοίμου καὶ ἀπόνου.
- 22 Ἀνάγκυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς 5
κακά.
- 23 Ἀεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν
καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων.
- 24 Ἄετος θρίπας ὄρα: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν.
- 25 Ἄλμη οὐκ ἔστιν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς. 10
- 26 Ἄλωπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως
ἀλισκομένων.

1. φιλίαν M. 2. Explicatio in M sequenti proverbio apposita. PL
explicationem om. 3. P: ἐπὶ τῶν δυσκαλώτων. 6. κακά] ad-
dit P: Ἀνάγκυρος γὰρ τις ἦρος ἐκάκου τοὺς γείτονας. 9. θρίπας] θεί-
πως M. 10. ἐπιστ' Zenobius. 11. οὐ δωροδοκεῖται] οὐ Suidas, alii
omittunt: v. Apostolius. 12. ἀλισκομένων] ἀλεινομένων M.

κίβων γὰρ, φασί, διχῶς ἔλεγον. αὐτό
τε τὸ ἀναρῆπτούμενον, ὅθεν πυρο-
μία τραγική τὸ, αἶε γὰρ εὐ π.
οἱ Διὸς κίβωι, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ μο-
νάδα: versus enim e Sophoclis tra-
goedia quadam petitus est: Scholl.
ad Eurip. Orest. 592: εἴρηται δὲ
ἀπὸ μεταφορῆς τῶν κίβων· καὶ Σο-
φοκλῆς· αἶε γὰρ εὐ πίπτουσι οἱ
Διὸς κίβωι: est fragm. 763 Dind.

19. L I, 10.

20. P I, 20: Macar. I, 40. Apost.
I, 45: Zenob. II, 50. Respexit
oraculum nobilissimum Aristid. in
Panath. 196, 14: αἰετὸν τε ἐν νεφέ-
λαις αὐτὴν ὁ θεὸς καλεῖ πρὸς τᾶλλα
πολίσιμα.

21. P I, 21: Macar. I, 83. III,
37. Apost. II, 15: Zenob. I, 21.
Append. Provv. III, 86. Bene Sui-
das: καὶ ἀλληλεσμένον βίον οἱ μὲν
ἐπὶ τῶν βυλαπέτη βίῳ [nott. ad
Macar. III, 40] χρωμένων ἰδέξαντο,
οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλασπάρως βιοούντων,
οἷον· καταργασμένων, πρὸς τροφὴν
ἐτοίμου. Καὶ ἀλληλεσμένος βίος,
ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδίων
όντων. Ἄλλη δὲ πυρομία φησὶν.
Οὐ γὰρ ἄκανθα· τοῖσι δὲ ὑπο-
μνηστικῆ τὴν τοῦ βίου μεταβολήν,

ἀγρίου καὶ ἄκανθῶδους [cf. nott. ad
Macar. I. c., Zenob. III, 98] πρό-
τερον ὄντος, πρὶν ἐπιμελεῖσθαι τῆς γῆς
καὶ τῶν σπερμάτων γενέσθαι. ὅθεν
ἀπὸ τῆς ὑστερον ἐπιμελείας ἠθῆ-
ναι τὸ ἀλλ. βίον. Proverbium οὐ
γὰρ ἄκανθα Suidas s. οὐ nar-
rat ἐπὶ τῶν ἀφελίμων dici, Hesy-
chius s. οὐ ab Aristophane in fa-
bulis, quae Ἀράματα et Σκηναὶ κα-
ταλαμβάνουσαι inscriptae erant, ad-
hibitum esse: v. Arist. fr. 266 et
407 Dind. Ceterum v. Eustathium
in nott. ad Macar. III, 40. Similes
locutiones Meinekii Comm. Grr.
Rell. II, 1, 587 sq. composuit.

22. P I, 22: Macar. II, 2. Apost.
X, 32. Mant. Provv. s. κινεῖς: Ze-
nob. II, 55.

23. P I, 23: Apostol. I, 48: Ze-
nob. II, 52: add. Suid. s. αἶε et s.
αἶε, qui ἐπὶ τῶν ἐγκαταφρονούντων
proverbium dici annotat.

24. P I, 24: Macar. I, 43. Apost.
I, 47: Zenob. II, 53.

25. P I, 25: Macar. I, 75. Apost.
II, 18: Zenob. I, 63. Cf. nott. ad
Macar. III, 40.

26. P I, 26: Apost. II, 17 ibiq.
v. annot.

- 27 Ἄει φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν αἰεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.
- 28 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἰεὶ πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων, οἷον εἰ ὁ πόρνος λέγει τὸν σῶφρονα πόρνον.
- 29 Ἀργύρου κρηναὶ λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐήμερῶντων.

1. αἰεὶ M. κακόν δὲν κακόν recte Schneidewinus in Zenobio reposuit.
 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί Zenobius ex Euripide. χωροῦσι πηγαί P. 6. ἄργυρον M. καλοῦσιν M. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν μὲν, διὰ δὲ πλοῦτου ὑπερβολὴν παρήρησιαζομένων καὶ λαλοῦντων.

27. P I, 27: Macar. I, 42. Apost. I, 49: Zenob. II, 51, ubi addas Suid. s. αἰεὶ: Ἄει φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ αἰεὶ τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον. παρόσον ἢ Λιβύη πολυποικιλοτάτα εἴωθε φέρειν θηρία: Aristot. de Generat. Anim. II, 7, p. 746 Bekk.: λέγεται δὲ καὶ τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροιμαζόμενον, ὡς αἰεὶ τι τῆς Λιβύης τρεφεύσης κακόν, διὰ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμόφυλα ἀλλήλοις λεχθῆναι τοῦτο.

28. P I, 28: Macar. II, 7. Apost. II, 92: Zenob. II, 56: add. Scholl. ad Eurip. Med. 414: παροιμία δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐναντίον καὶ πῦρὰ τὸ προσήκον μεταβαλλομένων πραγμάτων, οἷον ἀντίτραπταὶ τὰ πράγματα, ὥστε δολίους μὲν καὶ ἐπιφύλους φαίνοσθαι τοὺς ἄνδρας, τῆς δὲ γυναίκας εὐνοίμονας καὶ δικαίας: Scholl. ad Lucian. Dial. Mort. VI, 2, p. 68 Iacob.: παροιμία ἐστὶ λεγόμενη, ὅτε τὰ ἐναντίον τῶν ἐπιλότων γίνεται, ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί. ἵκιν γὰρ τῶν πηγῶν οὐδέποτε ἄνω, κάτω δὲ μᾶλλον χωροῦσι: Bachmanni Anecd. II, 338, 9. Usurpaverunt permulti: affero Demosth. p. τ. παραπροσβ. §. 287, p. 433 R.: ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐδύνησαν λόγοι: Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 36 sive Arsen. XXI, 13: Aristot. Meteorol. II, 2, p. 356, 19 Bekk.: συμβαίνει δὲ τοὺς ποταμοὺς εἶναι οὕτω ἐπὶ ταῦτόν αἰεὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον: ἐπὶ γὰρ εἰς τὸ μέσον

ἐκρέουσιν ἀφ' οὐπερ ἐκρέουσιν, οὐθὲν μᾶλλον ἕνυσσονται κάτωθεν ἢ ἄνωθεν, ἀλλ' ἐφ' ὁπότερ' ἂν ἐβῆ κυμαίνων ὁ Τάρταρος· αὐτοὶ τοῦτο συμβαίνοντος γίνονται ἂν τὸ λεγόμενον ἄνω ποταμῶν' ὅπερ ἀδύνατον: unde iam ante Aeschylum et Euripidem hanc paroemiam a Graecis usurpatam esse, recte Schaeferus ad Demosth. l. c. conclusit: Cic. Epist. ad Attic. XV, 4: laudo: si vero etiam Carfulenus, ἄνω ποταμῶν: Lucian. l. c., ei. Ap. pro Mercede Conduct. §. 1: πολλὴ γούνη ἢ διαφωνία τοῦ τῶν βίου πρὸς τὸ σίγηγμα, καὶ τὸ ἄνω τοῦ πῦρταμοῦ χωρεῖν καὶ ἀνεστράφθαι: τὰ πάντα καὶ παλιωθέντες πρὸς τὸ χεῖρον: Iulian. Orat. VI, init.: Liban. Epist. 423: τῶν οὖν ἄνω ποταμῶν: Theodor. Metoch. Miscell. 89, p. 578 Kiessl.: κινεῖσθαι ἄνω ποταμῶν κατὰ τὴν παροιμίαν χωροῦσι πηγαὶ καὶ πάντων τῶν ὄντων καὶ τῶν ἐκόντων ὁρῶνται τἀναντιότατα, καὶ ἀταξία πᾶσα καὶ ὕβρις κτλ.: Phot. Epist. 5, p. 69 Mont.: Firmus Epist. 5 in Muratori Anecd. Graec. 285: ἄνω ποταμῶν ἱερῶν, τὸ λεγόμενον, χωροῦσι πηγαί, ὅτε καὶ ἡ εὐλαβεία σου ἀφ' ἡμῶν δίδται προστασίας, ἑτέροις τοῦτο ἔμειν ἐκ τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἀδυνατῶν ἔχουσι: alia praebent Burmannus ad Propert. I, 15, 29. II, 12, 33. Marklandus ad Eurip. Suppl. 520. Mitscherlichus ad Horat. Carm. I, 29, 11. Boissonnadus ad Nicet. Eugen. T. II, 233.

29. P I, 30: DV. I, 82.

- 30 Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλλευε: ἦτοι ἀυλάτιου ἰωνικῶς.
- 31 Ἀράβιος αὐλητής: ὃς ἤυλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.
- 32 Αἴμασι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν, ἐπὶ τῶν σφόδρα 5 δακρύνοντων.
- 33 Αἱ Χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ δωρεὰν * * εὐεργετεῖν.
- 34 Ἀκόνην σιτίζεις: ἐπὶ τῶν † τρεφομένων καὶ οὐκ * * ἐπιθιδόντων.
- 35 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα 10 τὰ ἀλλότρια κληρονομοῦντων.
- 36 Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις.
- 37 Ἄλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν 15 ἑξαπατῶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.
- 38 Ἄλλοισι μὲν γλωσσα, ἄλλοισι δὲ γομφίοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων.
- 39 Ἄνδρὸς γέροντος σταφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμεύοντων.
- 40 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος: 20 ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ ἔργα.

1. ἄλευ' ἀπὸ μ. ἀνδρός P. ἄλλευε et ἰωνικῶς in M per compendia scripta sunt. 3. Ἀράβιος M. ὃς κτλ.] verba in hunc ordinem redigenda sunt: δραχμῆς μὲν ἤυλει, τεττάρων δὲ παύεται: v. nott. ad Zenob. II, 58. 5. αἴματι P. 7. Scribendum videtur: ὅτι δεῖ τὴν δωρεὰν ἀπειθῶς χαρίζεσθαι καὶ ἀκενοδόξως εὐεργετεῖν: v. Apostolium. 8. Explicatio ex ea corrupta est, quam in Diogeniano Vindobonensi legitimus. 10. παρ' ἐλπίδος M. 12. γλαῖξ M. 18. ἀσταφίς Zenobius: eandem lectionis diversitatem Gaulminus in Eustath. de Ism. Amor. p. 43 invenit. Egit de nominis forma Hemsterhusius Anecd. p. 56. Suidas hanc explicationem affert: ἀπὸ μέρους, ἐπὶ τῶν μηδαμοῦ χρησιμεύοντων. 20. Λάκων et Λάκωνος M. ὄνος] φέρεται ex Diogeniano adiciendum est.

30. P I, 31: Apost. III, 56: Diogen. II, 56.

31. P I, 32: Macar. II, 37. Apost. III, 71: Zenob. II, 39.

32. L I, 14.

33. P I, 36: Apost. I, 82: Zenob. I, 36: add. Suid. s. χάριτας et Mant. Provn. s. αἰ. Nudarum Gratiarum meminit Philostr. Epist. 44 in it.: ὅτι πίνης ἐμὶ ἀνιμώτερός σοι δοκῶ καὶ μὴν καὶ αὐτὸς δ' ἔργως

γυμνός ἐστι καὶ αἱ Χάριτες καὶ οἱ αἰστέρες.

34. P I, 37. F I 26: DV I, 28.

35. P I, 38: DV I, 30.

36. P I, 39. M II, 26: DV I, 31.

37. P I, 40: DV I, 32.

38. P I, 41: Apostol. II, 36: Zenob. I, 73.

39. P I, 42: Macar. II, 13. Apost. III, 5: Zenob. I, 96.

40. P I, 43: DV I, 33.

- 41 " Ἀλλῆν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων.
- 42 " Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρενοῦντο σκάφας.
- 43 " Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 5
- 44 " Ἄν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερεκτέον: οὐ δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.
- 45 " Ἄμμες ποτ' ἤμεν.
- 46 " Ἄεὶ τὰ πέρουσι βελτίω.
- 47 " Ἄνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 10
- 48 " Ἄνδρὶ Ἀνδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων.
- 49 " Ἄνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδενὸς μεταλαγχανόντων. 15
- 50 " Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
- 51 " Ἄντὶ πέρυκῆς σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῳ αἰρουμένων.
- 52 " Ἄλιεὺς πληγεῖς νοῦν οἶσει.
- 53 " Ἄλλοι σπείρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται. 20
- 54 " Ἄρκτου παρούσης ἵχνη ζῆταις: ἐπὶ τῶν προδῆλων.
- 55 " Ἄετὸν κἀνθάρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινῶν ἐντελῶν πασχόντων. ὁ γὰρ κἀνθάρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλίων.

1. ἐξαντλοῦμεν M. 10. δὲ] ὁ PL. λύρας κτύπον Zenobius. 13. ἐξελθὼν idem. 18. ἀντὶ βελτιόνων in fine explicationis addit Diogenianus. 20. ἄλλοι μὲν Diogenianus. ἀμήσουσι Macarius. Totum sic redintegrandum esse putat Nauckius in Schneidewini Phil. II, 158: ἄλλοι μὲν σπείρουσ', ἄλλοι δὲ ποτ' ἀμήσονται. 21. ἵχνη μὴ ζῆται Zenobius l. c., ubi v. nott. critt. 23. ἐντελῶν] fortasse post hanc vocem μεγάλη excidit.

41. L I, 15.
 42. P I, 45: Macar. II, 1. Apost. II, 63: Zenob. I, 83.
 43. P I, 46: DV I, 39.
 44. P I, 47: DV I, 40.
 45. L I, 16.
 46. L I, 17.
 47. L I, 18.
 48. P I, 49: DV I, 42.
 49. P I, 51. F I, 33: DV I, 51.
 50. P I, 52: Apost. III, 6: Ze-

- nob. I, 85. Usurpat Synes. Epist. 103 fin.: ἀνάγκη δὲ οὐδὲ θεοί, μάχονται. Ἡμῖν δὲ ἴστι ἄλλα σεμνότερα.
 51. P I, 53: DV I, 43.
 52. L I, 20.
 53. P I, 55: Macar. I, 78. Apost. II, 24: Diogen. II, 62.
 54. P I, 56: Macar. II, 42. Apost. III, 89: Zenob. II, 36.
 55. P I, 57: DV I, 65.

- 56 Ἄνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία.
- 57 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι.
- 58 Ἄλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ
μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας.
- 59 Ἄλλοτε μητρειή πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε δὲ μή- 5
τηρ: ἐπὶ τῶν τότε μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημέ-
ρούντων.
- 60 Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ἐπὶ τῶν πρὸς ἄπιστον
συναλλασσομένων.
- 61 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς 10
ἤλπισαν διαψευδοθέντων.
- 62 Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὄρουσεν.
- 63 Ἀπάντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρονή-
σεως πάντων περιγινομένων.
- 64 Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρα- 15
τήσεις.
- 65 Ἄπας ἐχίνος τραχύς.
- 66 Ἀσκὸν δείρεις: ἐπὶ τῶν ἀνόητόν τι πονούντων.
- 67 Ἀυλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.
- 68 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: ἦτοι ἂ ἔφαγες, ἀπο- 20
δώσεις.

1. βακτηρία M. 5. Scribe ἡμέρη. Dele δὲ. 10. γίγονεν] πέ-
φην Zenobius. 12. τῶν DV om. 13. διαφρονήσει M. 14. πάν-
των] καὶ τῶν δυσκόλων P cum Zenobio. 15. ἀργυραῖς Diogenianus.
λόγχαις et πάντα idem. 18. δαίρεις Diogenianus, ἀνόητος P.

56. P I, 58: DV I, 44.
57. P I, 59: DV I, 45.
58. L I, 21.
59. P I, 62: Macar. I, 90. Apost.
II, 25: Diog. II, 76. Expressit
Publius Syrus 186: dies quandoque
noberca, quandoque est parens. Te-
tigit Eustath. ad Hom. II. E, 385,
p. 560, 15.
60. P I, 63: Macar. I, 97. Apost.
II, 78: Diog. II, 77. Menand. Mo-
nost. 748 Mein. Χάριτας δικαίας
καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
61. P I, 64: DV I, 52.
62. P I, 65: DV III, 100.
63. P I, 66: Macar. II, 22. Apost.
III, 58: Zenob. II, 9. Cognatum
est Euripideum illud: φεῦ τοῖσι

- γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν, de quo
v. Wyttenbachius ad Plut. de sent.
profectu in virt. c. 15, p. 85 A.
Matthiae ad Eurip. fr. inc. trag.
CXIX: add. Apost. III, 31.
64. P I, 67: Macar. II, 29. Apost.
III, 91. Mant. Provn. s. ἀργυραῖς:
Diog. II, 81: add. Hesych. ἀργυ-
ραῖς λόγχαι: αἱ μισθοφόροι. Allu-
dit Phot. Patr. Epist. 165, p. 229
Mont.: πάση δὲ μῆχανῃ ἐκκίνητο·
ὄνκ ἀργυραῖ δὲ ἕρα λόγχαι μὴ-
τόν, ὃ λέγεται, ἀλλὰ καὶ ψεύδοις
καὶ ἀπάτης κτλ.
65. L I, 22.
66. P I, 69: DV I, 84.
67. P I, 70: DV I, 92.
68. P I, 71: DV I, 95.

- 69 Ἀπήνητησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπερτάτην ἄτην:
ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.
- 70 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.
- 71 Ἀπὸ κόπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις
ἐγχειρούντων. 5
- 72 Αὐτὸν οὐ τρέφω κύνες τρέφεις: ἐπὶ τῶν ἀπο-
ρύντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.
- 73 Ἀλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίσιων.
- 74 Ἀμαξα τὸν βοῦν ἔλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι
ποιούντων. 10
- 75 Ἀμαξιαῖα ῥήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.
- 76 Ἄνθρωπος Εὐριπος, καὶ ψυχὴ, καὶ διάνοια,
καὶ τρόπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων.
- 77 Ἀπόλωλεν ἡ ὕς καὶ τὸ τάλαντον καὶ ἡ γνάθος.
- 78 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι: ὅμοιον 15
καὶ τό: Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτ'
ἴασιν.

1. βολή Diogenianus. 6. αὐτὸς αὐτὸν DV. 7. ἐτίρους δὲ τρέφειν
κατεπαγγελλομένων Diogenianus. 15. ἐς φίλων Zenobius, Macarius.
16. δαῖτα P, δαίτας Zenobius, Macarius. ἴεντα. Zenobius.

69. P I, 72: DV I, 57.
70. P I, 73: Macar. I, 46. Apost.
I, 57: cf. nott. ad P I. c., quibus
add. Etymol. in Cramerii Anecd.
Pariss. IV, p. 96, 17: "Ἄθως —
Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός.
βοὺς γὰρ ἴδρυνται ἐν τῇ Λήμνῳ.
Transtulit in latinam linguam poeta
apud Varr. L. L. VII, 25: in cor-
nuatam tauram umbram iaci.
71. P I, 74: DV I, 74.
72. P I, 75: DV I, 93.
73. L I, 23.
74. P I, 77: Macar. IV, 33. Apost.
II, 55: Diog. III, 30.
75. P I, 78: Apost. II, 76. XVI,
49. Arsen. XXXIX, 23. Macar. VII,
98: Diogen. III, 41. Phrynichus
in Bekk. Anecd. I, 24, 31 ἀμαξιαῖα
χρήματα explicat: μεγάλα, ἃ φέροι
ἂν ἄμαξα, οὐκ ἄνθρωπος ἢ ὑπόζυ-
γιον: unde nostrum proverbium ex-
plicandum esse Meinekius conten-
dit Comic. Gr. Rell. IV, 663. Et
firmatur eius ratio etiam Athen. X,
418 D: ταῦτα δὲ καπναῖα εἰρημιν
Ἀριοτοφάνης ἐν Τυγρηστοῖς: Ταῦ

θητταλικὰ μὲν πολὺ καπνα-
κώτερα, ὅσον τὰ ἀμαξιαῖα. Θειτα-
λοι γὰρ τὰς ἀπήνας καπνάνας ἔλιγον:
v. Bergkii in Meinekii Com. Gr.
II, 2, 1150. Add. Creuzerus ad
Ioann. Lyd. de Mensibb. III, 31 ed.
Roether. et nott. ad Macar. I. c.
76. P I, 79: Apost. II, 88: Dio-
gen. III, 39. Proverbium illustrat
Boissonadus Anecd. Nov. I, 6:
add. nott. ad Macar. IV, 21. De
Euripo eiusque natura v. Pflugkii
Rerum Euboic. Specim. p. 5.
77. P I, 80: Apost. III, 66.
78. P I, 81: Macar. I, 69. Apost.
I, 92: Zenob. II, 19. 46. Docte
Schol. ad Plat. 373 de proverbio
exposuit: ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρη-
σθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὅς ὅτε ἐπιπῶντο
τῷ Κήϊκι ξίνοι ἐπίστη. Κρατῖνος
δὲ ἐν Πυλαιῖς [fr. I. Mein.] μετα-
λάξας αὐτὴν γράφει οὕτως: Οἶδ'
αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαῶς Λόγος, αὐ-
τομάτους ἀγαθοὺς ἔναι Κομφῶν ἐπὶ
δαῖτα θεατῶν. Καὶ Εὐπόλις ἐν
χρυσῷ γίμνι [fr. XIV.]: cf. Mark-
schaffelii ad Hesiod. fr. p. 156.

- 79 Ἀνεωγμέναι Μουσῶν θύραι.
 80 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.
 81 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἤλθεν, ἔνθ' ἔβη:
 ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων. ἔμπορος γὰρ
 ἄλας ἐπιφερόμενος ἐν νηϊ κλύδωνος γενομένου τοὺς ἄλας 5
 ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέβαλεν.
 82 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγο-
 ρεύειν.
 83 Ἄν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρὸς-
 αψον: ἐπὶ τῶν φανερῶς μὲν βλάπτειν μὴ δυναμένων, 10
 πανουργία δὲ χρωμένων.
 84 Ἀρότρω ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιοούντων.
 85 Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.
 86 Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πῆδημα.

5. ἐπιγενομένου P. 6. θαλάσῃ] πθύσῃ M. 9. ἡ] τῇ PM. ἐξι-
 κνέται Apostolius. τῇ ἀλωπεκῆ M. πρόσρῳπον rectius scribi opina-
 tur Meinekius Comm. Gr. fr. IV, p. 697: cf. Apost. XVII, 27 et Plut.
 Arophth. Reg. cett. 190 E: ὅπου μὴ ἐφικνέται ἡ λεοντῆ, πρόσρῳπτόν
 εἶναι ἐκεῖ τὴν ἀλωπεκῆν. Ceterum idem Meinekius l. c. hisce in verbis
 latere aut tetrametrum iambicum suspicatur probante Nauckio in Schnei-
 dewini Philol. II, 158: ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικητ' ἀλωπεκῆν πρόσρῳπον, aut
 duos trochaicos dimetros: ἢν λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσ-
 αψον. Non assentior: Lysander enim proverbii auctor videtur esse.
 Adde quae dixi in Philologo T. III, p. 573. 12. ἀδιασκέπτως Apo-
 stolius. 13. αὐτὰρ idem. 14. Post proverbium 86 p affert: Ἀπα-
 λοι θερμολουσίαις, ἀβροὶ μαλακευσίαις: ἐπὶ τῶν διὰ τρυφῆς
 καὶ ἀβροτήτος διαψέσστων: cf. Apost. III, 35.

79. L I, 24.

80. P I, 83: Macar. II, 43. Apost.
 IV, 1: Diog. II, 94. De auctore
 proverbii quaerit Schoellius V. So-
 phocl. 363. Usurpat Liban. Oratt.
 III, 377 R.: ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἠγοῦμαι
 μετὶν ἀρχῆς εἰς γνώμης βύσανον·
 οἶμα δὲ καὶ τῇ παροιμίᾳ ταῦτά δο-
 κεῖν, ἢ φησιν ἐν ἀρχῇ τὸν ἄνδρα δι-
 κνωσθαι: Auctor incertus in Bois-
 sonadi Anecd. III, 467: ἀρχὴ ἄν-
 δρα δεῖξει· ἡ γὰρ ἀρχὴ πάντας φα-
 νεροῦ.

81. P I, 84: Apost. II, 9: Zenob.
 II, 20.

82. P I, 86. Macar. II, 35: Apost.
 IV, 6: Diog. I, 90. Est versus
 Theognidis, 625 Bekk.

83. P I, 87: Apost. III, 24: Ze-
 nob. I, 93: cf. Macar. VIII, 16.
 Tetigit C. O. Muellerus Dor. I, 198.
 Cognatum est proverbium apud Ari-

stoph. Pac. 1188: πολλὰ γὰρ δὴ μ'
 ἠδίκησαν, ὄντες οἴκοι μὲν λέ-
 οντες, ἔν μάχη δ' ἀλώπεκες,
 ubi Scholia: παροιμία παρὰ τοὺς
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας,
 Οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐπίσῳ δ' ἀλώπε-
 κες [Λάκωνες codd.]: quod adhibuit
 Lamia apud Alciph. Ep. II, 1 sive
 Aelian. Var. Hist. XIII, 9: Λαμία
 γοῦν ἡ Ἀττικὴ ἔταιρα εἶπεν, οἱ ἐκ
 τῆς Ἑλλάδος λέοντες ἐν Ἐπίσῳ γε-
 γονασιν ἀλώπεκες. Aliter Plut. Com-
 par. Lys. cum Sulla 3: οἴκοι λέ-
 οντες, ἐν ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπε-
 κες. Cf. Macar. IV, 18.

84. P I, 88: Macar. II, 46. Apost.
 IV, 8: Diogen. III, 33.

85. P I, 89: Apost. IV, 22.

86. P I, 90: Macar. II, 63. Apost.
 IV, 41. VIII, 98: cf. Diogen. V, 18.
 Ductum est ex Aesopo: v. Aesop.
 fab. 30 Fur.

- 87 Ἀρχαῖκά φρονεῖς: ἦτοι εὐήθη.
- 88 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς μετὰ δεῖπνον προσάγειν τοὺς αὐτῶν παιδας τοῖς εὐχουμένοις κεκραγότας καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδῖαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμοσίν. 5
- 89 Ἀβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος. ὅθεν καὶ ἄβροδίατος.
- 90 Ἀεὶ γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος.
- 91 Ἀδεὲς δέος: ἐπὶ τῶν μάτην δεδοκίωτων.
- 92 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα φρέατα ὠρυξεν. 10
- 93 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βουὸς φηγῶν μόλις ἐλήφθη.
- 94 Ἀγαθὴ καὶ μαῖζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δεύ- 15
τερα τισὶ διδόντων.
- 95 Ἀγαθώνειος αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντή.
- 96 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναιοθῆτων.
- 97 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐφ' ἧ ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐξήτει, ἐκάθισεν. 20
- 98 Ἀγαθῶν θάλασσα· καὶ Ἀγαθῶν θεσαυρός· καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκιά: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγονται.
- 99 Ἀγνότερος πηδαλίου: παρόσον ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον † καθαρόν ἐστίν. 25
- 100 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.
- 1 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελλίονα μεταβαλλομένων· παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοί, μετεῖχον οἴτου καὶ οἴνου.

4. ἀηδῖας M. 6. Ἀβρωνος et postea Ἀβρων L. 8. γεωμόρος M.
10. ἀγαμέμνονα M. παρὰ] scribe περι. 25. ἄττον] scribendum videtur
αὐτῶν.

87. L I, 25.

88. L I, 26.

89. L I, 27.

90. L I, 28.

91. L I, 29.

92. L I, 30.

93. L I, 31.

94. L I, 32.

95. L I, 33.

96. L I, 34.

97. L I, 35.

98. L I, 36.

99. L I, 37.

100. L I, 38.

Cf. Apost. I, 8.

1. L I, 39. Cf. Macar. III, 40.

- 2 "Ακαιρος εϋνοί ούδέν ἔχθρας διαφέρει: ταύτην
 'Ιηπόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε, φάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν
 σφόδρα.
- 3 Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, εἴπερ ἔχετε: ἀλιεῖς
 ἤλιευσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέρι- 5
 ζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἑρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἐστία-
 σιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε.
- 4 "Αν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου: ἐπὶ τῶν
 ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων.
- 5 Αἰροῦντες ἠρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων νικᾶν 10
 [τινάς], εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων.
- 6 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρονῶς γελώντων.
- 7 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερά
 μεταχειριζομένων.
- 8 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λεγόντων. 15
- 9 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 10 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀννομένων.
- 11 Ἀντιπελαργεῖν: ἀντὶ τοῦ, ἀντιδιδόναί χάριτας. λέ-
 γεται γὰρ τοὺς πελαργούς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τροφεῖν.
- 12 Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. 20
- 13 Ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπρος-
 δοκῆτως ὑπ' ἀνθρώπων σωζομένων.
- 14 Ἀξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.
- 15 Αἰεὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλει κούρην: ἐπὶ τῶν
 πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνευνάζεσθαι. 25
- 16 Ἀξιος εἰ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 17 Ἀνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.
- 18 Ἀπὸ βαλβίδος: ἦτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.

1. εϋνοια M. 4. ἐσθεθ', οἵπερ εἴλετε Zenobius. 5. ἀνασπᾶντες
 M. 8. κόνδυν M. 10. ἠρημιθ^α M. 11. τινάς ego inserui. 19. τρέ-
 φειν LF: v. Lobeckius ad Phrynich. 589. 24. ποτιβάλλειν L, ubi
 v. notas.

2. L I, 40.	10. L I, 48.
3. L I, 41.	11. L I, 49.
4. L I, 42.	12. L I, 19.
5. L I, 43.	13. L I, 50.
6. L I, 44.	14. L I, 51.
7. L I, 45.	15. L I, 52.
8. L I, 46.	16. L I, 53.
9. L I, 47. Cf. Zenob. I, 72.	17. L I, 54.
	18. L I, 56. Cf. Apost. III, 40.

- 19 Ἀντὶ κακῆς κυνὸς ὕν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων.
- 20 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρὰ διηγουμένων. ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 5
- 21 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. ὡσανεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 22 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν κακὰ ποιοούντων.
- 23 Αἶδος κυνῆν: ἐπὶ τῶν ἐπικρουπόντων ἑαυτοὺς διὰ τῶν μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Αἶδου. 10
- 24 Αἰτναῖον κἀνθωνα: τὸν μέγαν.
- 25 Ἄλας καὶ τράπεξαν μὴ παραβαίνειν.
- 26 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κόρυδος φθέγγεται.
- 27 Ἀντιλεῖν ἀμφοτέροις: ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιοούντων. ὅμοιον τῇ πάντα κάλων κινεῖς. 15
- 28 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: λείπει τὸ συγκρίνεις.
- 29 Ἀηδόνες λέσχαι*: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχοούντων.
- 30 Ἀρουραία μάντις: ἀκρις δυσκίνητος, χλωρά. ταύτης ταῖς κινήσει οἱ ἀγροῖκοι προσέχουσι καὶ μαντείας ἐξ αὐτῆς ποιοῦνται· τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φάυλως μαντευο- 20 μένων.
- 31 Αἰ Οἰδίποδος ἀραί: αἱ φρικταὶ καὶ παλαμναῖαι.
- 32 Αἶρειν ἔξω πηλοῦ πόδα.

1. κακὰ] κακά Zenobius. 2. ἀνταποδιδόντων Diogenianus. 6. μου] μοι M. 11. Αἰτναῖος κἀνθωνος Diogenianus; Hesych. v. κἀνθων: κἀνθων: cf. Arist. Pac. 81 ibiq. Scholl. 13. κόρυδος] sup. I, 26 κοροῖνη. 17. λέσχαις ἐγκυθήμεναι Diogenianus. 18. V. Ἀρουραία μάντις, quae in M post proverbium 31 posita erant, huc retraxi. ἀκρις] praecedunt ἔστι δὲ in Suida. 19. προσέχουσι] προστρέχουσι M. 20. ποι- οῦται M. ἐπὶ τῶν κωθρῶν καὶ ἀπράκτων Suidas.

19. L I, 57.
 20. L I, 58.
 21. L I, 59.
 22. L I, 60.
 23. L I, 12.
 24. Apost. I, 79: Diogen. I, 59.
 25. Macar. I, 73. Apost. II, 10: Zenob. I, 62.
 26. Cf. sup. I, 36.
 27. DV I, 50. Πάντα κ. κ.] v. infr. V, 5.
 28. DV I, 63.
 29. Macar. I, 45. Apost. I, 52: Diog. II, 48. Huc pertinet Dio Chrysost. Oratt. 47, p. 527 Mor.:

καλῶς μέ τις ἀηδόνα ἔφη τῶν σοφι-
 στῶν λοιδορήσαι βουλόμενος. διὰ τοῦ-
 το, ἐμοὶ δοκεῖν, ὅτι καὶ τὴν ἀηδόνα
 γλώσσιμον φασιν οἱ ποιηταί. ἴσως
 δ' ἂν ὅμοιος εἶην τοῖς τίτιξαι v.
 Apost. XVI, 81. Neque aliena est
 a proverbio locutio τὸν ἥλιον ἐν ταῖς
 λέσχαις καταδύειν, de qua egit Ja-
 cobsius ad Aelian. H. Anim. VI, 58.
 30. Append. Provv. I, 40. De
 Scholiasta ad Theocr. X, 18, qui
 maxime huc facit, disputat G. Her-
 mannus Opuscc. IV, 10.
 31. DV I, 67.
 32. Apost. I, 65: cf. infr. III, 22.

- 33 Ἀκμὴ καλεῖ.
 34 Ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους.
 35 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ.

APXH TOY B.

- 36 Βασίλειος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπό- 5
 μενον οὔτως ἐκάλουν.
 37 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.
 38 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τῶν ὀλέ-
 θρου ἀξίων.
 39 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐ ποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ 10
 τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίστοις.
 40 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμέ-
 νων βῆχειν ἢ γελᾶν. ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία
 τι πράττειν προσποιουμένων.
 41 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαναταζομένων. Λυσίας γὰρ 15
 ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν.
 42 Βατραχῶ ὕδωρ· καὶ· Στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν ταῦτα
 διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.
 43 Βάλλεις μήλοισ: ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
 44 Βαλανεύς: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὔτοι γὰρ σχο- 20
 λὴν ἄγοντες, πολυπράγμονες εἰσίν.
 45 Βοιώτιος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ
 αἰεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.
 46 Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀουνέτων· Βοιωτὴ
 γὰρ ἢ Σφίγξ.

25

16. ἀνέθηκε BV. 17. γαλῆ στέαρ Suidas. Explicatio in M sequenti proverbio male apposita erat. 19. βάλλειν Diogenianus. Explicatio in M proverbio antecedenti addita erat. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τυχευόντων ὧν ἐρῶσι.

33. Hesych. Suid. Σ. Α. in Bekk. Anecd. I, 365, 15: ἀκμὴ καλεῖ: καιρὸς καλεῖ. Apposite citat Bernhardius ad Suidam Eurip. Hecub. 1042: βοῦλεσθ' ἐπιειπέσωμεν; ὡς ἀκμὴ καλεῖ Ἐκάβη παρῆναι κτλ.
 34. DV I, 56.
 35. L I, 13.
 36. L I, 65.
 37. L I, 66.
 38. L I, 67.
 39. L I, 68.
 40. L I, 69.
 41. L I, 70.

42. L I, 71.
 43. L I, 72.
 44. L I, 73.
 45. P I, 91: Macar. II, 79. Apost. V, 11 ibiq. v. nott. De Boeotorum ἀνωσθηοῖα v. Boettiger Opusc. I, 39. Boissonadus ad Babrii fabb. p. 36. Athenienses de homine stulto dicere solebant Βοιώτιος, Βοιώτιος τὸ γένος et similia: v. Lucian. Judic. Vocal. §. 7 ibiq. Hemsterhusius: add. Gattackeri Advers. Posth. 552 Opp.
 46. P I, 94: Macar. II, 86. Apost. V, 12: Zenob. II, 68.

- 47 *Βοιωτίος νόμος: ἐπὶ τῶν καταρχὰς ἡρεμιούντων, ὕστερον δὲ ταρασσομένων.*
 48 *Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις· παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσοῦν δοκιμάζει.*
 49 *Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων. διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

- 50 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐτέρων ἀγαπώντων.*
 51 *Γέροντα δ' ὀρθοῦν φαῦλον, ὃς νέος πέσῃ. 10*
 52 *Γλυκεὶ ὀπώρα φύλακος ἐκλειοιπότος: ἐπὶ τῶν ἀνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.*
 53 *Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὧραν τι διαπρατιομένων.*
 54 *Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος 15 ἀπάντων, ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτερά, κενεὰ δὲ βαρεῖα.*
 55 *Γῆς βάρος: ἐπὶ ἀχρήστων.*
 56 *Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους. 20*
 57 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιοροτὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.*
 58 *Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.*

1. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμῶς ἰχόντων, ἀνδρῶς δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων: v. Macarium. 5. δωροδοκούντων M. 10. φλαῦρον Sophocles, P. 11. γλυκεῖα M. 13. τι M om. 16. ἐλαφροτεροῦ et κενεῇ Diogenianus. 18. τῶν ἀχρήστων F. 19. ἀπειρῶν nunc Diogenianus: ἀπειρῶν in codd. Diogeniani invenitur. 21. Scribe ἀνακροτήσασα.

47. P I, 92: Macar. II, 80. Apost. V, 4: Zenob. II, 65.

48. L I, 64.

49. P I, 95: DV II, 2.

50. P I, 96: Apost. V, 59: Zenob. III, 2: add. Thom. Mag. 125 R.: καὶ ἡ παροιμία· γόνυ κνήμης ἔγγιον, ἐπὶ τῶν τοὺς οὐκ εὐεργετούντων.

51. P I, 97: Apost. V, 39. Est Sophocles Oed. Col. 395, ubi in Scholiis haec explanatio profertur:

τὸν ἄπαξ ἐν νιότητι πισόντα, ἐν γῆρι ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

52. P I, 98: DV II, 17.

53. P I, 99: DV II, 11.

54. P II, 1: Apost. V, 22: Diogen. III, 85. Tetigit Valckenarius ad Eurip. Phoeniss. 828, de sensu vv. κάλλιστον ὄνειδος agens.

55. P II, 2. F I, 61: Macar. II, 98. Apost. V, 41^f: Diog. III, 90.

56. L I, 74.

57. P II, 4: DV II, 18.

58. P II, 5: DV II, 20.

- 59 *Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.*
 60 *Γυνή στρατηγεῖ· καί· Γυνή στρατοπεδεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων.*
 61 *Γυναικὶ μὴ πιστεύε, μηδ' ὅταν θάνη.*
 62 *Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ 5 οἱ Ἴωνες διεβάλλοντο.*
 63 *Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται.*
 64 *Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότες, ἅπερ ἄμεινον αὐτῶν ἴσασι. οἱ πολλοὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες. 10*
 65 *Γέρον βοῦς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν.*
 66 *Γνώθι σαυτὸν: ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι κομπαζόντων.*
 67 *Γυμνότερος λεβηρίδος: λεβηρίς γὰρ τὸ δέρμα τοῦ ὄφους ἢ τοῦ ἐμβροῦ. 15*
 68 *Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν.*
 69 *Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.*
 70 *Γηρᾶ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοῖ. 20*
 71 *Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.*
 72 *Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.*
 73 *Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*

2. στρατοπαιδεύεται M. 5. γέλως] γένος M. 7. ἀλίσκεται πάγη Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνων πληθὸς ἐμπειρῶν καὶ δυνατῶτων. 9. Scribe in Ἀθήναις: idem vitium in Apostolio exstat. 13. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύνάμιν κομπ. L. 17. πληροῦν (sic) M. 18. δ' αἰεὶ Zenobius. διὰ τὸ γῆρας idem. 24. φρένες Diogenianus.

59. P II, 6. F I, 63: DV. II, 19.
 60. P II, 7: Macar. III, 12. Apost. V, 76: Diog. IV, 1. In animo habuit Eustath. de Ismen. Amor. V, p. 154. Gaulm.: ἀπολάλαμεν. Πανθία στρατεύει καὶ γυναῖκες τὸ στρατεύμα.
 61. P II, 8: Macar. III, 13. Apost. V, 77: Diog. IV, 4. Ornate sententiam expressit Antiphanes Stobaei Flor. LXXIII, 48: ἐγὼ γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον, Ἐπὶν ἀποθάνῃ μὴ βιώσασθαι πάλιν, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.
 62. L I, 75.
 63. P II, 10: DV II, 23.
 64. P II, 11: DV II, 13.
 65. P II, 12: DV II, 25.
 66. L I, 76.
 67. L I, 77.
 68. L I, 78.
 69. L I, 79.
 70. L I, 80.
 71. L I, 81.
 72. L I, 82.
 73. L I, 83.

- 74 Γλῶσσα ποῦ πορεύη, πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πάλιν καταστρέφουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.
- 75 Γλαῦξ ἴπταται: ἢ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο.
- 76 Γεράνδρον μεταφτεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προτρέπειν. γεράνδρον γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· καὶ δρυὺς πᾶν φυτὸν γενικῶ ὀνόματι καλεῖται.
- 77 Γύργαθον φουσᾶς: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. * * οἱ 10 δὲ, τὸ δίκτυον.

APXH TOY Δ.

- 78 Δίκην ὑφέξει, καὶ ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶ συκοφαντούμενων.
- 79 Δίκη δίκη ἐτικτε καὶ βλάβην βλάβη: ἐπὶ τῶν 15

1. πόλιν] πάλιν M. 2. πάλιν] πόλιν Diogenianus. ἀναστρέψασα idem. βλαπτόντων M. 4. πτῆσις] νίκη M. 6. γεράνδρον M: hanc formam probari non posse, praeter eos, quos in ann. ad Zenob. l. c. attuli, Boissonadus ad Aristaen. Epist. II, 1, p. 622 et Lucas in Observv. Philologg. de nigri coloris significatione singulari Spec. I, p. 14. demonstrant. ἐπὶ κτλ.] Suidas explicat: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. παρηγγυᾷ ὅτι μὴ δεῖν τοὺς παρηγηκότας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα. 7. προτρέπειν] προτρέπειν Apostolius, προάγειν Zenobius. γεράνδρον M: γεράνδρον grammatici, qui eandem quam supra legimus vocis γεράνδρον explicationem exhibent, ad unum omnes tenent: v. Etym. M. 228, 28. Zonar. 431, et, qui brevius vocem tractant, Phrynichus in Bekkeri Anecd. 32, 27. Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 11: 8. Hesych. s. v., glossa cod. Medicei in nott. Bernhardii ad Suid. s. γεράνδρον. 10. οἱ δὲ κτλ.] Scribe cum Apostolio: σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον: v. Zonar. 458: γύργαθος. τὸ δίκτυον, et cf. intt. ad Hesych. s. γύργαθον. Nisi supersunt haec verba ex ampliore de voce γύργαθος expositiuncula: v. Suid. s. γύργαθος: ... γύργαθος οὐν κλίη, ἐν ἣ τούς παρίτους καὶ δαιμονιώδεις σιροβοῦσι: Hesych. s. γύργαθον: σκεῦος πλεκτόν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἄρτοκόποι. Proverbio autem unice reti significationem convenire, iam H. Stephanus in Erasmi Adag. Animadv. 70 intellexit: nam quis magis frustra laborat, quam is qui rete sufflat, aut qui, ut alio proverbio dicitur, reti ventos venatur: Apost. III, 13. 13. P δύννη.

74. L I, 84.

75. L I, 85.

76. Apost. V, 32: Zenob. III, 1. Ad sententiam cf. Philemonem in Comp. Men. et Philem. p. 358: μὴ τουθέτω γίγασθ' ἀμαρτανότα τι· δίνδρον παλαιὸν μεταφτεύειν δύσκολον, et Menandrum ibid. 365. Καὶ δρυὺς κτλ.] Herodian. p. 464 Piers.: δρυὴν κοινότερον πᾶν ἐκάλουν

δίνδρον οἱ παλαιοὶ· οὕτω καὶ ἀκρόδρου πᾶσαν τὴν ὀπώραν κτλ.: quae possunt augeri e Schol. Veneto ad Hom. II. A, 86. Etym. M. 288, 22. Hesych. s. δρυὺς, Scholl. ad Nicand. Theriac. 28. Eustath. ad Hom. II. Z, 169, p. 633, 36.

77. DV II, 21.

78. P II, 13: DV II, 30.

79. L I, 87.

φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις: καὶ ἐπὶ τῶν πυ-
κναῖς προσπιπτόντων συμφοραῖς.

80 Δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺς προσκρούειν λίθον.

81 Δωδωναῖον χαλκείον: ἐπὶ λάλου.

82 Δακτύλῳ δεῖ σε ἔλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ** ἤ 5
λύπην ἰσχυρῶν γενομένων.

83 Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

84 Δεινοὶ πλέκουσιν γε μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

85 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα. 001

86 Δεύτερος πλοῦς. 10

87 Δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.

88 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρα
εὐηθιστέρων εἶναι δοκούντων.

89 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θαυμασμοῦ.

90 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγα- 15
πώντων. οἱ γὰρ Δωριεῖς σταχάνην τὴν τρυτάνην καλοῦσι
διὰ τὴν στάσιν.

91 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφισταμένων.

92 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀδίκτων.

93 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρῃει καὶ κάλλιστ' ἀπόλ- 20
λυται: φθαρέντος τοῦ λιμώτιοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.

ΑΡΧΗ ΤΟΥΤΕ.

94 Εὐγενέστερος Κόδρου.

95 Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει
φαινός. 25

3. ἐσκροῦνεν P. 5. Διὰ δακτυλίον Diogenianus. διὰ νόσον ἢ
κτλ. idem. 8. γε] τοι Zenobius: cum Gregorio BK faciunt. 12.
πρὸς τὸ γῆρας Diogenianus. 14. Δαιδάλου idem. θαυμασμοῦ] v.
ἀξίων post hanc vocem excidisse videtur. 20. μάλιστ' Apostolius. 24.
Postquam in initio proverbii vv. Ἀρίγνωτος σμάργυδος exciderant, pro-
verbium huc translatum est: v. nott. critt. ad P l. c., ad Apost. III, 15.

80. P II, 15: DV II, 32.

81. P II, 16: cf. annott. ad Apost.
VI, 43. Usurpavit Callim. fr. 306
Bentl., de quo v. Heckerus Comm.
Callim. 50 sq.: add. Aristid. ὑπὲρ τ.
τεττ. 309: ἐπειδὴν δὲ κακῶς τις
εἰπεῖν δέη καὶ καταβαλεῖν, τῷ Δω-
δωναίῳ μὲν οὐκ ἂν εἰκάσαις αὐτοῦς
χαλκείῳ.

82. P II, 17: DV II, 41.

83. P II, 18: Macar. III, 43.
Apost. VI, 42: Diog. IV, 21: add.
Suid. s. πείθω.

84. L I, 88. F I, 70.

85. P II, 20: Apost. V, 89: Ze-
nob. III, 31.

86. P II, 21. F I, 72: DV II, 45.

87. P II, 22: Apost. V, 99.

88. L I, 89.

89. L I, 90.

90. L I, 91.

91. L I, 92.

92. L I, 93.

93. L I, 94.

94. Cf. nott. ad Macar. IV, 20.

95. P I, 85.

- 96 Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων·
πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθειδεν.
- 97 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρω-
πῶν καὶ ὠχρῶν.
- 98 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: ἦτοι κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ δυ- 5
ναμένων λαθεῖν.
- 99 Ἔστω ταμίας· τἄλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ
τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων.
- 100 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο: ἐπὶ τῶν 10
τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρεῖαν δὲ ἀναγκαιῶν.
- 1 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἄπερ
πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.
- 2 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων
ὁρώντων.
- 3 Ἐκπερδικίσαι: ** καὶ ἐκκλίνει. ἐπὶ τῶν διαδιδρα- 13
σκόντων τοὺς θηρευτάς.
- 4 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ
ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.
- 5 Ἐμαντῷ βαλανεύσω: ἀντὶ τοῦ, ἔμαντῷ διακονήσω.
- 6 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶς ἐλήλυθας: ἐπὶ τῶν 20
ὅμοια πασχόντων.

1. Ἐπιμίνδος M: Ἐπιμενίδειος C: Ἐπιμενίδου P, Diogenianus prae-
buerunt. 3. μάντευσαι M: μεμάντευται Diogenianus. 5. ἦτοι] ἦ M.
7. ταμίας] corrige τομίας. δ' εἰ βούλει] δ' .. βούλει [sic] M: τὰ
δ' ἄλλ' εἰ Apostolius: fortasse τὰ δ' ἄλλα γ' scribendum. 9. γένοιτ'
ἂν Zenobius: cum nostro Apostolius consentit. Explicationem integrio-
rem Suidas servavit: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄραθῆναι μὲν εὐκαταφρο-
νήτων, ἀναγκαιῶν δέ. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δόξαν παρασχόντων ὡς ἀγαθῶν, εὐ-
ρεθόντων δὲ ἑτεροίων. 11. ἐπὶ τῶν ἐλθόντων πάλιν εἰς ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν
ἐξέπεσον K: v. Apostolius. 13. ἐκ δυοῖν Diogenianus. 15. καὶ ἐκ-
κλίνουσι M: posui lacunae signa: excidit enim aut διολισθῆναι aut δει-
δορᾶναι. Ceterum cf. Scholl. ad Arist. Av. 769: λαμβάνοντες [perdices]
γὰρ κάρφη τοῖς ποσίν, ὑπτιοὺς ἑαυτοῦς ὑπτιοῦσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι
καὶ ἐκκλίνουσι. 19. Κάγω μαντῷ Arsenius. 20. ἀσθενῶν ἐλήλυθα Zenobius.

96. P II, 23: DV II, 49. Apost. VII, 73.

97. P II, 24: DV II, 50.

98. L I, 97.

99. P II, 26. F I, 81: Apost. VIII, 2.

100. P II, 27. F I, 83: Apost. VI, 95: Zenob. IV, 7. Versum Epicharmeum, ex quo secundum veteres proverbium manavit, Schnei-
dewinus tractat Coniect. Critt. p. 73

et scribendum putat: ἐκ παντὸς ξύλω
Κλωὸς γένοιτ' ἂν καὶ θεός.

1. P II, 28: DV II, 53.

2. P II, 29: DV II, 56.

3. P II, 30: DV II, 57.

4. P II, 31: DV II, 67.

5. P II, 32: Macar. III, 77. Apost. IX, 16^b: Zenob. III, 58.

6. P II, 33: Apost. VI, 52: Ze-
nob. III, 56.

- 7 *Εὐδοντι κύρτος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων.*
 8 *Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή: ὅτι μὴδὲ τοῦ μικροῦ δεῖν καταφρονεῖν.*
 9 *Ἐκ τετραμένης κύλικος πιεῖν: ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων.*
 10. *Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν συζώντων ἡδυσπαθείαις.*
 11 *Ἐνδυμίωτος ὕπνον ὑπνώττει: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων.*
 12 *Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.*
 13 *Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλισκομένων.*
 14 *Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.*
 15 *Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ καικίας νέφος.*
 16 *Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.*
 17 *Ἐκδεδαρμένον δαίρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.*

2. καὶ Zenobius. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χόλος Eustathius profert in comm. ad Hom. Od. Θ, 1599, 37. 4. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν διεμαρτημένων ἐν πίστει. 6. [καταπλάττει Diogenianus. 8. ὑπνώττει] Zenobius idem. 10. τὴν] τὸν M, μοι τὴν Zenobius. 13. λογισμῶν Zenobius om. 14. ἐφ' αὐτὸν ὥστε Καικίας Diogenianus. 15. κυσὶ μάχεσθαι] κυνομαχεῖν Hesy chius, Apostolius: κυνὶ μάχεσθαι Gaisfordus in Zenobio et Suida cum antiquis editionibus: nunc utrique recte κυσὶ restitutum est. Aliter iudicat Finckhius in Zenob. Provn. Annot. p.15. ἐπὶ τῶν δυσφεικτων dici adnotat Hesy chius. 16. δέρεις P, Suidas. 17. βέλτιον δὲ κτλ. Suidas om.

7. P II, 34: Apost. VIII, 9: Diog. IV, 65.

8. P II, 35: Macar. III, 81. Apost. VII, 18. VIII, 25: Zenob. III, 70. Integrum proverbium Suidas tradit in γ. σίρφος: ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σίρφω χολή: γ. quae de eo dixi in Schneidewini Philol. III, 3, p. 571. Sophocli tribuit auctor incertus in Cramer Anecd. Pariss. I, 397, 3. Adhibuit Palladas in Anth. Pal. X, 49, 1: καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σίρφω φασὶν ἐνεῖναι: sententiae causa tetigit Huschkius de fabulis Archil. 19. Ad similitudinem huius proverbii Pherecrates Athen. VI, 305 F dixit: ἔνεστιν ἐν κισθάρῳ τι [insere καὶ] κακόν, de quo γ. Gesnerus Aquatil. 228: item in animo ha-

buit, ut videtur, Constant. Manass. Amor. Arist. et Dros. VIII, 21.

9. P II, 37: Apost. VI, 93d.

10. P II, 38. F I, 87: DV II, 71.

11. P II, 40: DV II, 48.

12. P II, 39: DV II, 72.

13. L I, 98.

14. P II, 42: Apost. VII, 36: Zenob. III, 78.

15. L I, 99.

16. P II, 43: Apost. VII, 40: Zenob. III, 45.

17. P II, 44: Apost. VI, 87. Simile est ἀερα δέρειν apud Suidam, de quo Bernhardius haec annotavit: ἐπὶ τῶν ἀπράκτοις ἐγγυροῦντων Eustath. ad Hom. II. Y, p. 1215, 54. Adde Maii Collect. Vat. T. IV (1831. 8.), p. 527 et

- 18 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ
καθ' ὄραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 19 Ἐρμῆς ἀμύητος.
- 20 Ἐνθα οὔτε πλεῖν ἄνεμος οὔτε μίμνειν ἐξ:
ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων. 5
- 21 Ἐλέφας μὺς οὐκ ἀλεγίζει.
- 22 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων
ὄντων.
- 23 Ἐκ τριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων ὅμοιον
τῷ Ἐπὶ ξυροῦ. 10
- 24 Εὐγενῆς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον
τιμωμένων.
- 25 Ἐγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει: γραῦν φασὶ τοῦτο εἰπεῖν κα-
πήλω ἐνεχυράζουσαν ἔγχος.
- 26 Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου: ἐπὶ τῶν βάρους [τινὸς] 15
ἀπηλλαγμένων.
- 27 Εἰς κόλπον πτύεις: ἀντὶ τοῦ, μεγαλοῤῥημονεῖς.
- 28 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμεῖαν: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρό-
πον τοῖς μαθήμασι προβαίνόντων.
- 29 Ἐν σκοτει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μο- 20
χθούνητων.

4. οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν L. 6. μὴν οὐκ ἀλίσκει DV: cf. nott. ad Apost. VII, 8. 10. ξυροῦ] ἴσταιται ἀμύης Diogenianus addit. 11. Scribe εὐγενῆς εἰ ex DV II, 22. 12. τιμωμένων] εὐγενῶν εἶνας δοκούτων DV. 15. τινὸς ex DV inserui. 16. ἠπηλλαγμένων M. 17. πτύειν F. μεγαλοῤῥημονῶ εὐλαβούμενος Suidas: οὐ ante μεγαλοῤῥημονεῖν F addit. 18. κεραμεῖαν μινθάνω Zenobius.

Theod. Metoch. p. 371 coll. Boiss. Anecd. II, 437. Adde Gregor. Naz. Oratt. XXI, p. 376: οὐδὲ ταυτὸν παθεῖν τῶν ἀθλητῶν τοῖς ἀπείροις, οἳ τὸν αἶρα πλείω παίοντες ἢ τὰ σώματα τῶν ἀθλων ἀποτυγχάνουσι. Sumptum est ex Pauli Epist. ad Corinth. I, 9, 26, unde habet Phot. Epist. 4. 221. Add. Suicerus Thesaur. Eccles. I, 107.

18. L II, 1. 19. P II, 36: Apost. VII, 93: Diog. IV, 63. Mercurio in arce Athenarum ara dedicata erat: Hesych. s. Ἐρμῆς: v. Sluiterus Lectt. Andocid. 41 Lugd.

20. L II, 13.

21. P II, 48: DV II, 66.

22. P II, 49: DV II, 62: cf. sup. II, 32.

23. P II, 50: DV II, 63.

24. P II, 51: Apost. VIII, 15. Compara DV II, 22.

25. P II, 52.

26. P II, 53: DV II, 68.

27. P II, 54. F I, 93: Apost. VI, 64: Diogen. IV, 82^b. Usurpant Liban. Epist. 714: πτύω δὲ εἰς κόλπον τῆ παροιμίᾳ πεθόμενος, ubi v. Wolfium: Petron. Satyric. 131: v. interpp. ad Petron. l. c. et O. Iahnium ad Pers. Satir. II, 33.

28. P II, 55: DV II, 65.

29. P II, 56. F I, 96: DV II, 69.

- 30 *Εἰς θεοῦ ὄτα ἤλθεν*: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.
- 31 *Εἰς ἀνὴρ οὐδείς ἀνὴρ.*
- 32 *Ἐν νυκτὶ βουλήν*: ἐπειδὴ ἡ νύξ παρόρησιαν δίδωσι.
- 33 *Εἰς πάγας ὁ λύκος*: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, 5
κατασχεθέντων δέ.
- 34 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας*: ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως.
- 35 *Ἐν πέντεκριτῶν γούνασι*: τὸ γὰρ παλαιὸν πέντε 10
κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς· ἢ ὅτι ἐν γόνασιν εἶχον, ἅ
νῦν εἰς γραμματεῖον ἐγγράφεται.
- 36 *Ἐκ λύκου σιόματος*: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως [παρὰ 10
τινῶν τι] λαμβανόντων.
- 37 *Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει*: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 38 *Εἰς Τροίξῃνα βαδίζεις*: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν 15
γενείων. Πόγων γὰρ ἐστὶ λιμὴν Τροίξῃνος.
- 39 *Ἐλάφειος ἀνὴρ*: ὁ δειλός.
- 40 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου*: ὑποδήματος εἶδος 20
ὁ κόθορνος, ἐφαρμόζων τοῖς δυοῖ ποσίν.
- 41 *Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.*
- 42 *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα*: ἐπὶ τῶν 20
ἀλυσαιτελῶν δώρων.
- 43 *Ἐρρίφθω κύβος*: ἐπὶ τῶν ῥιψοκινδυνούντων.
- 44 *Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται.*

1. θεοῦ θεῶν Zenobius. 3. δίδωσι βουλευέσθαι L. 6. τῶν
παρὰ δοξάν Suidas adiecit. 10. γραμματεῖα L, ubi vide notas. 11.
παρὰ — τι e Suida adieci. 13. διαφέρει Suidas. ἐπὶ τῶν μεγά-
λων καὶ ἀναισθήτων· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον explicat idem. 22.
ἀερίφθω F.

30. L II, 2.
31. L II, 3.
32. I II, 4.
33. L II, 5.
34. L II, 6.
35. L II, 7.
36. L II, 8.
37. L II, 9.
38. L II, 10.
39. L II, 11.
40. L II, 12.
41. L II, 14.
42. L II, 15.
43. Suid. s. ἐρρίφθω, s. ἐκκυβέ-
ειν, s. κύβος: cf. nott. ad Macar.
II, 8. F I, 27. Apostol. II, 93.

Usurpat Anon. in Cram. Anecd. Oxon. III, 218, 1: ὄρας ὡς ἐς τὸ ἐναντίον τὸ πρᾶγμα προειράπη σοί, ὦ φίλ' ἐταίρε· ἀλλ' ὡς τοῦ τῆς παρομιίας κύβου ἐρρίφεντος, ὡς ἐγώ σε καὶ τῆς τῶν χρωμάτων ἱπαινῶν στοιχίας κτλ.: v. Valckenarius ad Eur. Phoeniss. 1235. ad Herod. VII, 50. Marklandus ad Eur. Suppl. 330: addo e Latinis Liv. I, 23, 9: in dubiam imperii servititque aleam imus: Petron. Sat. c. 122, vs. 173: iudice Fortuna cadat alea: Lucan. VI, 6: placet alea fati Alterutrum versura caput.
44. Apost. VII, 39c: Zenob. III,

- 45 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: ἀντὶ τοῦ· οὐ περὶ μεγάλων ὁ κίνδυνος.
- 46 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 47 Ἐπὶ σπείρα σχοινίον: ἐπὶ τῶν δωρομένων τιῶν οὐχ ἕτερα, ἀλλ' οἷς κέκτηνται ὅμοια· σπείρα γὰρ καὶ σχοινίον τὸ αὐτό.
- 48 Ἐξω βελῶν [καθῆσθαι].
- 49 Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἔπιες, συνεκποτέ' ἔστω οὐ καὶ τὴν τρύγα.
- 50 Ἐπὶ Μανδραβόλου τὸ πρᾶγμα χωρεῖ: ἀντὶ τοῦ 10

3. ψάμμου Aristides: ἄμμου Phot. Biblioth. c. 248 fin., p. 438 Bekk.
 4. σπείρα M, σπειρῶν Plutarchus. Suidae explicatio haec est: ἐπὶ τῶν προσφιρότων τοῖς ἔχουσιν ἐν τὰ πλείονα. ἐπειδὴ καὶ αἱ σπείραι ἐξ ὧν καὶ τὰ σχοινία εἰσιν: id. s. σπείραι: . . σπείραι καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ παροιμία· Ἐπὶ σπείρα σχοινίον· τὸ ἀναγκασιότατον: ad priorem locum haec Bernhardi adnotavit: »constat spiram dici funem nauticum, qui sit in orbem contortus quemque plura perficiant σχοινία: contra quam explicatio Suidae tradere videtur. Quod si cui spiram multipliciam uno quodam fune libebat augere, pusillam et nullius usus operam insumebat. Itaque sensus Suidae sic fere comprehendendus: quoniam spiris, quae magnam vim funium complectuntur, unus additus funis parum addit momenti.« 7. ἐξ ὠβελῶν M. καθῆσθαι ex Diog. IV, 71 adieci. 8. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν Aristophanes: cum Gregorio concordat Suidas. ἔπιες] ἤξιους πίνειν Aristophanes, ἤξιους πίνειν Suidas. ἔστι σοι Aristophanes. Paroemiographis corruptum comici exemplar ante oculos fuit: e Veneto σ. ἔστι καὶ τὴν τρύγα σε a m. pr., σ. ἔστι σε καὶ τὴν τρύγα a m. sec. enotatum est. Ceterum Aristophanis versus proverbio ἰκποτέον καὶ τὴν τρύγα appositū erant, quod excidit: v. App. Provn. II, 43. Apost. XV, 61 et annot. ad Macar. VII, 83. 10. ἐπὶ τὰ M. Zenobius, ἐπὶ τοῦ M. Suidas. Μανδραβόλου Suidas, Μανδραβοῦλου Hesychius cum aliis. τὸ πρ. χωρεῖ] Zenobius, Suidas om. ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρονα τρεπομένων et ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτοντος dici Suidas contendit.

77, ubi male contra codd. fidem textum mutavi. in nota! innotuit!

45. Apost. VII, 39, ubi v. nott.: Zenob. III, 59.

46. Macar. III, 97. Aesop. Provn. 10. Apost. VII, 50. Usurpat Colum. R. R. X, praef. §. 4: tamen eadem iam exigua sunt, ut, quod aiunt Graeci, ex incomprehensibili parvitate arenae funis effici non possit: add. Aristid. ὑπ. τῶν τεττ. II, 309 Iebb.: καταδύντες δὲ εἰς τοὺς χηραμοὺς ἔκει τὰ θαυμαστά σφίζονται, σκιῇ τινι λόγους ἀνασπῶντες, ἔφησ' ὡς Σοφοκλῆς [Aiac. 301] τὸν ἀνθέρικον σφίζοντες, τὸ ἐκ τῆς ψάμμου σχοινίον πλέκον-

τες, οὐκ οἶδ' ὅτιν' ἰσθὸν ἀναλύοντες: Epiphan. adv. Haeret. I, 2, 31, 24 p. 193 B Petav.: ἦν [doctrinam] περὶ τῶν ὄλων ἀνοχόσῳ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰγνωσθῆναι, ἐξ ἀγράφου ἀναγινώσκοντες καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκειν ἐπιτηδείοντες, ἀξιοσιώτως προσαρμόζειν περιῶνται τοῖς εἰρημίοις κτλ.

47. Apost. VII, 84. Plut. Provn. I, 100. De v. σπείρα v. Gesnerum ad Luc. Toxar. §. 19.

48. DV II, 62.

49. Suidas. Est Aristoph. Plut. 1085. Cf. nott. ad Macar. VII, 86.

50. Apost. VII, 78: Zenob. III, 82. Aelian. N. Anim. XII, 40: Σαμίσις

ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γάρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας, ὄρκους ἑαυτὸν καταθήσας, τοῖς θεοῖς κατ' ἔτος προσάγειν **. τὸ μὲν πρῶτον δέκα βουῶς ἔθυσσε, τὸ δὲ δεύτερον παρ' ἑνα, ἦτοι ἑννέα. περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου ἀφείλετο ἕτερον. 5
 51 Ἐπὶ καλάμη ἀροῖ: ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων.
 52 Ἐπὶ ὄλμου ἐκοιμήσω: ἐπὶ τῶν μαντείας ποριζομένων ἔκ τινων ἐνυπνίων· τὸν ὄλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἐλέγετο πρὸς μαντείας.

APXH TOT Z.

53 Ζεὺς κατείδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητος. τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας γράφειν τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.
 54 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· ἀπὸ Διογένηος τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβή. 15

1. Μανδράβουλος Aelianus. 2. προσάγειν] excoedit κατεύξατο, ἤξατο vel simile quid. 3. παρ' ἑνα] i. e. decem excepta una, dempta una: Lucian. Catapl. §. 4: τέσσαρας, ὡς ὄρκῳ, πρὸς τοῖς χελίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἐγκεχυραγμένους· οὐ δὲ μοι παρ' ἑνα ἦκας ἄγων: Plutarch. Puplic. 9. Cat. Minor. 20: alia suppeditant Valckenarius ad Herod. IX, 33. Kypkius ad Pauli Epist. II ad Corinth. 11, 24. 6. καλάμη] καλὰ μὲν M. 7. ἐν ὄλμῳ, Pausanias: v. noll. ad Zenob. III, 63. ἐκοιμήθη Plutarchus, ἐκοιμήθη Suidas, ἐνύσσω Zenobius. Explicatio Gregorio et Apostolio peculiaris. 11. κατεῖχε M.

δὲ καὶ αὐτοῖς τοιοῦτο χρυσίον κλαπὴν πρόβατον ἀνέθηκε, καὶ ἐνεῦθεν Μανδραβόλος ὁ Σάμιος τῆ Ἡρα πρόβατον ἀνάθημα ἀνήψεν· καὶ τὸ μὲν Πολέμων [fr. 29 Prell.] λέγει τὸ πρότερον, τὸ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ δεύτερον: etiam Euphorion videtur hanc narrationem repetisse: v. Meinekius ad Euphor. fr. 123. Speusippi Dialogus Μανδράβουλος inscriptus et Cleophontis Μανδράβουλος, quos e Diog. Laert. IV, 5 et Aristot. de Soph. Elench. 15, 14, p. 174 fin. novimus, utrum cum proverbio cohaereant nec ne, in incerto relinquendum est. Usurpat Plato comicus: v. noll. ad Zenob. I. c.: add. Niceph. Gregor. Hist. Byz. XII, 14 fin.: ὡς γὰρ ἐπὶ Μανδραβόλου τὰ κείνου διηκτικῶς ἔχουσι.

51. Apost. VII, 72: Suid.: ἐπὶ κ. ἀροῦν: ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἄργον καταλείπειν τὴν γῆν,

ὅπως ἀκέραιους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς· ὡς μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπέρμασι πόνοτο. Ἀσίου ἐν τῷ πρὸς τὸν Πόλεμον [Πολέμωνι Hoelscherus de V. et script. Lys. 196.] λόγῳ διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστον γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ καταχρῶμενον καὶ κατ' ἔτος ἐξανασκόντα τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, φησὶν· Οὐτοσοὶ δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμη ἀροῖ, τουτέστιν αἰεὶ σπείρων οὐδεμίαν ἄνω τῆ γῆ δίδωσιν: ab his pendet Zonar. 802. Bekk. Anecd. 4, 216, 25: Phavorinus: add. Bekk. Anecd. 291, 23: πυροὶ ἐπικλάμονται· καὶ οἱ ἀπὸ τοιαύτης γῆς, ἥτις ἀνάπαντα οὐκ ἔχει, ἀλλὰ σῆτος ἐπὶ σίτῳ ἰσπάρη. Hinc apparet causam adesse, cur de integritate explicationis a Gregorio proditae dubitemus.

52. Apost. VII, 77: cf. Zenob. III, 63.
 53. I. II, 19.
 54. I. II, 20.

55. Ζῆ ἢ χύτρα, ζῆ ἢ φιλία.
 56. Ζῶδες γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβόν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶν αἰτιῶν μεγάλην δόξαν καρπουμένων.
 57. Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
 58. Ζητῶν ὄψον θοιμάτιον ἀπόλεσα: ἐπὶ τῶν ἀτυχεσάτων.

APXH TOY H.

59. Ἡλιξ ἤλικα τέρπει.
 60. Ἡλος τὸν ἥλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν: ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἀμαρτημάτων ἀμάρτημα. 10
 61. Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχει.
 62. Ἡ κύων ἐν τῇ φάνη: πρὸς τοὺς μῆτε ἑαυτοὺς χρωμένους, μῆτε ἄλλους ἐῶντας. παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐμ̄† μένουσα ἐν φάνη καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐμ̄.
 63. Ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 15
 64. Ἡλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλου: Ἄδωνις γάρ τις Πραξιτέλου υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν Αἴδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρίνατο ἥλιον, σελήνην, σῦκα καὶ μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἡλίθιος ταῦτα ἐξιῶν ἥλιον. 20

2. μοῖραν] μόνον Diogenianus. 4. ζῶμεν γὰρ P Menander. 5. ζητῶν γὰρ Menander. 9. ἥλος] ἥλω Diogenianus. πάτταλος] πάτταλω idem. ἐξέκρουσας idem: Suidas totum sic profert: ἥλω τὸν ἥλον ἐκκρούει: παροιμία, ἀντὶ τοῦ, ἀμαρτημά τι τῷ ἀμαρτηματι ἀπειθεῖς ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ οἶόν τε. 12. αὐτοὺς Diogenianus. 13. οὐκ [ἦ] v. quae dixi in annot. ad L. l. c. 18. ἄνω] ἐν Αἴδου M.

55. L II, 21. 56. P II, 57: DV II, 80. 57. P II, 58: DV II, 81. 58. P II, 59: Apost. VIII, 33: Zenob. IV, 13. 59. F II, 1: DV II, 88. 60. P II, 60: Macar. IV, 47. Apost. VIII, 52. XIV, 45: Diog. V, 16. Synesius Olympio scribens Epist. 43, p. 186 A dicit: λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν ἄλλότριαι πονηροί· διαβηθεὶς κατ' αὐτῶν. οἱ πάτταλοι γὰρ παττάλους ἐκκρούοντες: Palladius Lausiac. 32, p. 82 Meurs.: ἀπελθὼν δὲ [Heron] εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τάχα καὶ τοῦτο πατὰ θεῖαν οἰκονομίαν τὸ δὴ λεγόμενον ἥλω τὸν ἥλον ἐξέκρουσεν: Hieronym. Epist. ad Rustic. Monach. CXXV, c. 14

T. I, p. 94 Vallars., qui orationem ad exemplum loci Ciceroniani in annotatione ad Diog. l. c. allati composuit: *Philosophi saeculi solent amorem veterem amore novo quasi clavum clavo pellere.*

61. F II, 2: Macar. IV, 44. Apost. VIII, 48: Append. Provv. III, 7: recepit etiam Antonius in locos communes: v. tit. 93, p. 154 Fabr. Similiter Aesch. Sept. c. Theb. 619, ubi plura Blomfieldus collegit: add. Apost. VIII, 69^b.

62. L II, 22. 63. P II, 62: Macar. IV, 58. Apost. VIII, 69: Diogen. V, 3.

64. P II, 63: Apost. VIII, 53: Zenob. IV, 21.

65 Ἡ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως** λαμβανόντων· πα-
ρόσον ἢ ἀφύη ταχέως ἐψεύται.

66 Ἡρακλῆς καὶ πίσθηκος: ἐπὶ τῶν ἀουμβάτων.

APXH TOY Θ.

67 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται δὲ διὰ τοὺς 5
πρεσβυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρόφωμενέ-
στερον ἔχουσι.

68 Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς με-
γάλοις τὰ μικρὰ φιλοτιμουμένων.

69 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν 10
ἀποδειξάι τινα ἐπαγγελλομένων.

70 Θυμόσοφος: ἐπὶ τῶν ὄξυμαθῶν καὶ εὐφρῶν.

71 Θάμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν οὐνεῖως μὲν βιούν-
των, δοκούντων δὲ τισὶ μαίνεσθαι. Θάμυρις γὰρ τις ἰδὼν
μασιγούμενον οἰκίτην παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ 15
ἱερῷ καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος τὴν οὐσίαν αὐτῷ †
δοὺς ἀπεδήμησεν. ὃν οἱ ὀρῶντες ἔλεγον· Μαίνεται
Θάμυρις.

APXH TOY I.

72 Ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας: τὰ γὰρ ἀπο- 20
τρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει.

73 Ἰλιὰς κακῶν ἐπήγει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς.

74 Ἰππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βου-
λομένων.

1. ταχέως] τὸ τέλος ἐξὺ Zenobius: τέλος igitur hic excidit. 2. ἐψεύται
Zenobius. 3. ἀουμβάντων M. 5. δὲ L om.: quid de eo statuendum
sit, patet ex Scholiasta Sophocleo ad L l. c. adscripto. 8. θαλάττη
recte L. 9. πρὸς φιλοτιμουμένων L. 11. ἀποδηξαι M. 20. ἴσως]
ἴος M.

65. P II, 65: Apost. VIII, 40:
Zenob. II, 32. IV, 25.

66. Macar. IV, 53. Apost. VIII,
65: Scholl. ad Lucian. Piscat. §. 37
sive Bachmanni Anecd. II, 333,
33: Ἡρακλῆς φασὶ καὶ πίσθη-
κος: παροιμία ἐπὶ τῶν πάντη παρ-
ηλλαγμένων καὶ ἀουμβάτων πραγμά-
των. καθότι ἦρως μὲν Ἡρακλῆς καὶ
αὐτόχρομα ἀνδρείος· οἱ πίσθηκοὶ δὲ
οὔτε ἀνδρείαν ἔχοντες καὶ καταγέλα-
στοὶ καὶ εὐφρόται ἀνδρείαν ὑποκρί-
νεσθαι ἐισαγόμενοι: Hercules viribus

antecellit, simia dolis valet. Usur-
pat Lucian. l. c. Tetigit Lobeckius
Aglaoph. 1300 sq.

67. L II, 23.

68. L II, 24.

69. L II, 25.

70. L II, 26.

71. L II, 27.

72. L II, 30.

73. L II, 29.

74. P II, 73. F II, 8: Macar. IV,

78. Apost. IX, 9: Diog. V, 32. Ae-
lian. Epist. Rust. 12, p. 419 Cuiac.:

- 75 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν διδασκόντων
ἂ ἐπίστανται.
- 76 Ἰαλέμον ψυχρότερος: Ἰάλεμον τὸν θρηῆνον φασί·
λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι, κακοδαίμονα
καὶ ὑστερούμενον καὶ ὄρφανόν. 5
- 77 Ἰερά ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια.
- 78 Ἰππέας καὶ ἵππον εἰς πεδίον προσκαλῆ: ὅπερ
ἔστι· τοὺς εὐδοκιμοῦντας εἰς ἅπερ εὐδοκιμοῦσιν.
- 79 Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ.
- 80 Ἰσότης φιλότης. 10

II ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

- 81 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὦόν: ὅτι ἄβρωτόν ἐστιν
αὐτὸ τὸ ζῷον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ὦόν αὐτοῦ. ἢ ἀπὸ Κόρακος
ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τὴν ῥητορικὴν· τὸν γὰρ μαθή-
την αὐτοῦ μισθὸν ἀπαιτοῦντος, εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν 15
ὁ αὐτὸς μαθητῆς, ἴωμεν· καὶ εἰ μὲν νικήσεις, οὐ μεμά-
θηκα. εἰ δὲ ἠττηθήσῃ, οὐ λήψῃ μισθούς.
- 82 Κόσμιε σπάρταν, ἢν ἔλαχες: ὅτι δεῖ στέργειν τῇ
δεδομένη τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι.
- 83 Καδμεία νίκη: ἢ ἐπὶ κακῶ τῶν νενικηκότων. 20
- 84 Κύκνειον ἄσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτῳ ὄντων. οἱ
γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν.

7. καὶ ἵππον] et ἵππον εἰς π. πρ. et ἱππέας εἰς π. πρ. dici Gregorius significare vult. 9. ἴσα Apostolius: v. Plutarchum infra allatum. 13. αὐτοῦ originem codici Suidae negligenter scripto debere videtur: v. Suidan. 15. ἀπαιτῶν L: ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασί, μαθητῆς . . μισθὸν ἀπαιτούμενος Suidas, Zenobius. 16. νικήσεις L. 18. ἦν ἂν recte Suidas.

οὐ δὲ ἐξ οὗ θρηῆν ἤρξω, γέγονας ἡμῖν αὐτόχρομα Ἰππόλυτος. ὄρα δὴ τὴν Ἀφροδίτην, μὴ καὶ σοὶ διὰ τὴν υποψίαν μηνίσῃ.

75. L II, 31.

76. L II, 32.

77. P II, 69: Macar. IV, 73. Apost. IX, 1: Diog. V, 29. Leo Diacon. VII, 4 p. 73 A: μὴ προῆ τὴν ἰσχάτην ἄγκυραν.

78. L II, 33.

79. P II, 71: Apost. IX, 16. Est Solonis dictum: Plut. Solon. 14: λίγισται δὲ καὶ φωνή τις αὐτοῦ περιφερομένη πρότερον εἰπόντος, ὡς τὸ ἴσον πόλεμον οὐ ποιεῖ, καὶ τοῖς πηγματικοῖς ἀρέσκειν καὶ τοῖς

ἀκτῆμοσι, τῶν μὲν ἀξία καὶ ἀρετῆ, τῶν δὲ μέτρον καὶ ἀριθμῶ τὸ ἴσον ἔξιν προσδοκῶντων.

80. P II, 70: DV II, 94.

81. L II, 34.

82. P II, 76: Apost. IX, 86. VIII, 59: Macar. VII, 78. Diog. VIII, 16. Usurpat Niceph. Ch. in Boissonadi Anecd. Nov. 5: ἀλλ' ἔχουσι τοὺς ὄρους ἐπὶ τῆς σφῶν αὐτῶν γλώττης ἐκάτεροι καὶ στέργουσι μὲν Σπαρτιάταις Σπάρταν ἢν ἔλαχον, Ἀθηναίῳ δ' αἰὼν ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς ἀκραίως ῥητορεύοντες.

83. L II, 45.

84. P II, 78: Macar. V, 40. Apost. X, 71: Diog. V, 37. Plut. Sympos.

- 85 Κορώνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειροῦντων.
- 86 Κιλίκιοι τράγοι: οἱ δασεῖς. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν ἰμάτια κιλίκια λέγονται.
- 87 Κρητίζειν: ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κρητες. 5
- 88 Καθάπερ αἱ τίτθαι σιτίσεις κακῶς.
- 89 Κατόπιν ἐορτῆς ἦκεις: ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.
- 90 Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.
- 91 Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἦτοι τὸ τέλειον καὶ πλήρες. 10 ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου.
- 92 Κἂν ἐπὶ νεκροῦ κερδαίνειν: ἐπὶ τῶν κερδαιόντων ἐκ πενήτων ἢ τεθνεώτων.
- 93 Καρκίνος λαγῶν αἶρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 94 Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων. 15
- 95 Κεστρεὺς νηστεύει: ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἀπληστον δὲ τὸ ζῶον.
- 96 Κενὰ κενοὶ βουλευόνται.

1. Suidas: ἐπὶ τῶν δυσχερεῖα καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειροῦντων. 5. τοιοῦτοι] ἀπατηλοὶ F. 6. Lege κἄθ' ὥσπερ ex PL et Aristophane. 9. κύων ἐπιστρέφας L recte. 10. κολοφῶνα κακῶν Apostolius.

S. S. 18, p. 161 C: ἐξῆσαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τελειῶν καὶ μὴ γενέσθαι κατὰ τοῦτο τῶν κύκνων ἀγεννίστηρος: ubi v. Wytttenbachius: Synes. Dion. 54 A Pet.: καὶ γὰρ εἰ μὴ τεθῆγμεν καὶ ἀκούστας τῆς ψῆφης· καὶ ἐμοῦ γε ἕνεκα μηδεὶς ποτε κύκνος τὸ ἴσχατον ἦσιν: alia v. apud intt. Musei Capitolini T. III, tab. 15. Haec a Walzio occupata erant: addo Polyb. XXX, 4, 7: ὅτε δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ κύκνειον ἐξηγήσαντες, ἔλαβον ἀποκρίσεις τοιαύτας: ei. XXX, 20, 1: ἐξῆσας τὸ κύκνειον.

85. P II, 79: Macar. V, 19. Apost. IX, 98: Zenob. IV, 60. Diog. V, 59.

86. P II, 80: DV III, 2.

87. P II, 81. F II, 25: Apost. X, 6: Diog. V, 58.

88. L II, 35.

89. P II, 85. F II, 29. Apost. IX, 44: comp. Macar. III, 98: Apost. XIV, 50. XV, 56: Diog. V, 37: add. Suid. s. ἀλλ' ἦ. In mente habuisse videtur Firmus in Murat.

Anecd. p. 307 Epist. 28: ὡς τοῖς διψῶσιν ἡδὺ γίνεται τὸ ποτὸν, οὕτως τοῖς συντυχίας ἐρῶσι τὸ γράφειν, ὅταν ταύτης κατόπιν ἔρχονται.

90. L II, 36.

91. P II, 86. F I, 97: Macar. V, 23. VIII, 54. Apost. IX, 92. XVI, 98: v. L II, 17.

92. L II, 37. F II, 26.

93. P II, 88. L II, 39. 40. F II, 15. Apost. IX, 27: Diog. V, 96.

94. L II, 38. 55.

95. P II, 90: DV III, 1.

96. P II, 89: Apost. IX, 66: Diog. V, 100: add. Suid. s. κενοὶ. Utitur Polyb. XXXIII, 3, 3: τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογιζοῦνται, κατὰ τὴν παροιμίαν, quem locum Suidae debeo: add. id. in Excerptis libri XXXIX a Maio editis p. 459: ἀλλὰ μοι δοκεῖ κατὰ τὴν παροιμίαν κενοὶ κενὰ λογιζοῦνται· λοιπὸν κινότως τοῖς τοιοῦτοις τὰ πρόδηλα παράδοξα φαίνονται: Κενὰ βουλευέσθαι dixit Max. Tyr. Dissert. XIII, 6, p. 243.

- 97 Κριὸς τροφεία ἀπέτιον: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ καὶ τὰς φάτινας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας.
- 98 Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἴπες: ἄμφω γὰρ λυμαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κέρατα ἐσθίουσιν.
- 99 Κανθάρου μελάντερος· καὶ· κανθάρου σοφώ- 5
τερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.
- 100 Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην: ἐπὶ τῶν καταξίως τιμωρουμένων.
- 1 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν.
- 2 Κηροῦ εὐπλαστότερος: ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποι- 10
ούτων.
- 3 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.
- 4 Κερκωπίζειν: ἀντὶ τοῦ δουλεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν· με-
τενήνεται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων.
- 5 Κατὰ βοῶς εὐχου: ἐπὶ τῶν μέγα βοῶντων. 15
- 6 Κωφότερος κίχλης: παρόσον ἄφωνον τὸ ζῷον.
- 7 Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων, ἔνθα οὐ δεῖ.
- 8 Κορυθίως εἰδεχθέστωρος: ἐπὶ δυσμορφίᾳ οὗτος
διεβάλλετο.
- 9 Κεκύλισται ὁ πίθος: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων 20
μάτην τι ποιούντων.
- 10 Κύρβεις **: ξύλα πινακοειδῆ, ἐν οἷς τοὺς νόμους
ἔγραφον.
- 11 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.
- 12 Κοσκίνω μαντεύεται: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μάντεων. 25

1. κριὸς τὰ τροφεία Zenobius. 13. ἀφ' ἑαυτοῦ recte F II,
19. μετήνγκα M. 17. σκιά Diogenianus. 18. Κανθίος M.
97. P II, 91; Macar. V, 31. Apost. X, 7; Zenob. IV, 63.
98. P II, 92; Apost. IX, 62; Diog. V, 78.
99. L II, 41.
100. L II, 42. 1. L II, 43.
2. L II, 44. 3. L II, 46.
4. L II, 47. 5. L II, 48.
6. L II, 49. 7. L II, 50.
8. L II, 51. 9. L II, 52.
10. L II, 53. 11. L II, 54.
12. Apost. IX, 88; Scholl. ad Lucian. Alex. §. 9: ἐπὶ τῶν εὐτελεστά-
των μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἰώθειν.
Usurpat Lucian. l. c.: καὶ μόνον εἰ
σανεῖται ἢ τυμπανιστὴν ἢ κυμ-
βάλους κροτοῦντα ἐπαγόμενος, κο-
σκίνω, τὸ τοῦ λόγου, μαντεμό-
μενος, ἀντίκα μᾶλα πάντας κερ-
νότας πρὸς αὐτὸν κτλ. De hoc di-
vinationis genere breviter monui
in annott ad App. Provn. V, 2:
memoratur idem ab Philostr. V.
Apoll. VI, 11, 248. Aelian. N. An.
VIII, 5. Artemidor. Oneir. II, 69
hodieque a Graecis similimodo
cribrium superstitione adhiberi iti-
nerariorum auctores narrant: v.
North Douglas in libro, qui inscri-
bitur an essay on certain points of
resemblance between the ancient and
modern Greeks p. 112.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ. παλαιῶν κωικῶν

- 13 *Λήμνια κακά: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἱ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτανον.*
- 14 *Λαγῶς περὶ κρεῶν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ ἀγωνιζομένων. ἐπειδὴ κακίετος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.* 5
- 15 *Λύκος μάτην χανών· καὶ· Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 16 *Λίνον λίνῳ κλώθεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρατιόντων ἢ λεγόντων ἢ τῶν κατάλληλα.*
- 17 *Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.* 10
- 18 *Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Πέλοψ Λυδὸς ὢν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι καὶ ἔκτισε ἢ παροιμία· Παρὰ Λύδιον ἄρμα θεείν.*
- 19 *Λευκῶ λίθῳ λευκῆ στάθμη.* 15
- 20 * * *: ἐπὶ τῶν τιθεμένων τὰς ψήφους ἀσαφείς καὶ φερούσας ἐπ' ἀμφοτέρα καὶ ἀσθενεῖς αὐτόθεν.
- 21 *Λαγῶς καθεύθει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων, ἤτοι πανουργηνομένων.*

2. Λήμνιον κακόν Zenobius. 4. Λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων Zenobius. 6. Λύκος ἔχανεν: ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχανόντων Diogenianus. 8. κλώθεις] συνάπτεις Zenobius. 9. καταλλήλους M. παροιμία ἐπὶ τὸν τοῖς προτέροις ἕτερον συνευρόντων explicat Schol. Aristid. 190 Fromm. 10. φάγει M. 13. ἔκτισε] quid h.

l. M habeat, non plane certum est. 17. φεύγει M. αὐτόθεν M. 18. καθεύθει Zenobius. προσποιουμένων] καθεύθειν addit Zenobius: v. K in nott. critt. ad Diog. VI, 1.

13. P II, 93: Macar. V, 60. Apost. X, 64 ibiq. v. nott.: Zenob. IV, 91.
 14. P II, 94: DV III, 8.
 15. P II, 95. F II, 38. Λύκος μ. χ.] Macar. V, 76. Apost. X, 84: Diog. VI, 20. Ortum est ex fabula: v. Babrii fabb. 16. Usurpat Eubulus Athen. XIV, 622 F, vs. 11: ἔπειγ' ἔπειγε, μὴ ποθ' ὡς λύκος χανών· καὶ τῶνδ' ἁμαρτῶν ἕσπερον συγχρὸν δράμης. Λύκος Ἡ. φ. χ.] Apost. X, 85: Zenob. IV, 100.
 16. P II, 97. F II, 43. Apost. X, 72: Zenob. IV, 96. Negatione praemissa affert Suidas: οὐ λίνῳ λίνου συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πρατιόντων. οὕτω Στράτις ἐν Ποταμίοις, de quo v. Meinekius Fragm. Com.

Gr. II, 2, p. 777: add. Simplic. ad Aristot. in Phys. Acroas. IV, p. 165b. 7af: ὁ δὲ Ἀλέξανδρος φιλοεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν, πρῶτον μὲν τὸν Εὐδημοκ μαρτύρηται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων τῇ λέξει καίτη καὶ μάλιστα ἀτόπως: πρὶν γὰρ οὐρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἀκκτον· οὐ λίνον δὲ λίνῳ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ.
 17. P II, 98. F II, 44: Apost. X, 83: Diog. VI, 19.
 18. L II, 58.
 19. L II, 67.
 20. Excidit proverbium de tesserarum ludo sumptum.
 21. F II, 33: DV III, 6.

- 22 *Λήμνιον βλέπεις: ἤτοι πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἡφαιστοῦ.*
- 23 *Λέρνη κακῶν: λίμνη ἦν, εἰς ἣν τὰ καθάρματα Ἐλληνες ἔβαλλον.*
- 24 *Λεπτὴν πλέκει: ἐπὶ τῶν πενιχρῶν.* 5
- 25 *Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι.*
- 26 *Λύγκεως ὁμοίος: ἤγουν ὀξυδερκής.*
- 27 *Λυδὸς ἐν μεσημβρία: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων· οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδιῖα.* 10
- 28 *Λήθαργος κύων: ὁ προσαιῶν μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.*
- 29 *Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 30 *Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδεῖν τι ποιοῦντων.* 15
- APXH TOY M.*
- 31 *Μία λόχημυ δύο ἐριθάκουσ οὐ τρέφει: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.*
- 32 *Μηδικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν εὐπόρων.* 20
- 33 *Μὴ μελαμπύγου τύχης: μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ.*
- 34 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.*
- 35 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον.*
- 36 *Μὴ παιδὶ μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν τὰ πράγματα, ἵνα μὴ καθ' ἑαυτῶν χρῆσωνται.*
- 37 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἠδέος.*
- 38 *Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀγαθὸν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ.*

3. Eadem praebet K in nott. critt. ad Diog. VI, 7. Ἑλληνες] οἱ Ἀργεῖοι dici debebat. 8. Ἀγγείως M. 11. αὐτῶν M. 12. Λίθαργος M. 18. μικροῦ τινος Zenobius. 25. ἐγχειρεῖν L. 28. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ Suidas.

22. F II, 34; Macar. V, 60. Apost. X, 66; Scholl. ad Aristoph. Lysist. 299: *Λήμνιον τὸ πῦρ: ἀπὸ τοῦ πάνυ γενναῖον ἢ ἀπὸ τῶν Ἀημνίων γυναικῶν, πορνῶν οὐσῶν ἢ ἀπὸ τῶν χαμίνων τοῦ Ἡφαιστοῦ:* cf. nott. ad Apost. X, 64 et App. Provv. III, 66. 23. F II, 35; Apost. X, 56; Zenob. IV, 86.

24. L II, 59. 25. L II, 60. 26. L II, 61. 27. L II, 63. 28. L II, 62. 29. L II, 64. 30. L II, 65. 31. L II, 68. 32. P III, 2; DV III, 14. 33. L II, 73. 34. L II, 74. 35. L II, 75. 36. L II, 70. 37. L II, 69. 38. P III, 4; DV III, 25.

- 39 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.
 40 Μυσῶν λεία: οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς Μυσοὺς ἐλήϊζον.
 41 Μὴ κίνειι Καμάριναν: λίμνη, ἣν ἀπηγόρευεν ὁ
 χρησμός μετοχευῆσαι· οἱ δὲ χρησαμένου παρακούσαντες
 ἐβλάβησαν. 5
 42 Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀπαι-
 δεύτων.
 43 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ οὐδὲ μία μέλισσα
 μέλι.
 44 Μασχάλας αἴρειν: ἐπὶ τῶν πολλάκις πινόντων. 10

APXH TOY N.

- 45 Νέμεσις δέ γε παρὰ πόδα βαίνει: παρόσον μέτ-
 εῖσι ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.
 46 Νῶ πείθου: ὁμοία τῇ· θεῶ ἔπου.
 47 Νεκρῶ μῦθον εἰς οὐς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαύον-
 τος· καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
 48 Νεφέλας ξαίνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 49 Ναὺς ἰκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.

APXH TOY Ξ.

- 50 Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποι' ὀρθόν: ἐπὶ τῶν ἀδιορ-
 θῶτων.
 51 Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.
 52 Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται: ἀντὶ τοῦ
 θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.

3. Explicatio neglegenter e Suida aut Zenobio in brevis redacta est: v. Apostolium. 6. Μωμήσεται τις Diogenianus. 10. μασχά-
 λην L, alii. πινόντων ML. 12. Scribe πᾶρ πόδα. 15. πρὸς οὐς
 διαλέγεσθαι Diogenianus. 20. ἀγκύλον] σκαμβόν Suidas: v. nott. critt.
 ad Diogen. l. c. De explicatione v. Apostolium. 23. σὺν L.

39. P III, 5: DV III, 26.
 40. P III, 6: DV III, 16.
 41. P III, 7: Apost. XI, 49: Ze-
 nob. V, 18. Quo modo narratio
 de proverbii origine nata sit, enu-
 cleare studet Klausenius de Ae-
 nea I, 296 sq.
 42. P III, 8: Macar. VI, 7. Apost.
 XI, 93: Diog. VI, 74.
 43. L II, 71. 44. L II, 72.
 45. L II, 81. 46. L II, 80.
 47. P III, 12: DV III, 34.

48. P III, 13: DV III, 35.
 49. P III, 14: Apost. XI, 94:
 Diogen. VI, 79.
 50. P III, 16: Macar. VI, 17:
 Apost. XII, 24: Diogen. VI, 92:
 51. P III, 15: Apost. XII, 23:
 Diogen. VI, 91.
 52. Suidas: L III, 10. F II, 58.
 Apost. XII, 25: Stob. Eclog. Phys.
 I, 3, p. 34 Heer.: est Sophoclis
 Aiac. 383. Comparat Pantinus Eurip.
 Iph. Aul. 31.

- ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.
- 53 Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας: ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν. ὡσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλευόμενοι. 5
- 54 Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται. αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα πάγας, οὐ δευτέρως ἀλίσκεται.
- 55 Ὅνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι βασιζόντων. 5
- 56 Ὅνον γνάθοι: εἰς πολυφάγον. 10
- 57 Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τόποι δὺςβατοί. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβάς ποιουμένων.
- 58 Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐν' εἰσίν· οἱ δ' ὄντες κακοί.
- 59 Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὅπου 15 μὴ προσήκει τοὺς τρόπους ἐπιδεικνυμένων. Μιλήσιος γὰρ ἐλθῶν εἰς Λακεδαιμονίους ἐδημηγόρησε πολλὰς τρυφὰς ἔχων· διὸ καὶ ἤκουσε ταῦτα.
- 60 Οἶνος ὦ παῖδες ἀλήθεια.
- 61 Ὅνος εἰς ἄχυρα. 20

1. Incorrupta proverbii forma, quam ex comparatione variarum lectionum ad Zenob. I, 66 propositarum elicuimus, haec est: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν βασιάζειν τὰς ἐπινοίας: sine dubio versus ex antiqua comedia desumptus. Idem vidit Meinekius Comm. Gr. Rell. IV, p. 697. 4. ἱερεῖα] ἱερά MF. 5. βουλευόμενοι] περὶ αὐτῶν P addit. 7. δευτέρον οὐκ Zenobius. 8. ἄγον Suidas. 10. γνάθος Apostolius. 16. τοῖς τρόποις] τοὺς τροφῶς [sic] M: τὰ ἦθη P, τὴν τροφήν F: τὴν τρυφήν Zenobius. 18. ἔχειν M. Meliora L, Zenobius, alii praebent. 19. ὦ] καὶ M. 20. ἔχυρα M.

53. P. III, 17. F II, 59: Apost. XIII, 69: cf. Zenob. I, 66. Apost. II, 44.

54. P III, 18. F II, 60: Apost. XIII, 70: cf. Zenob. I, 67. Apost. II, 44.

55. P III, 19. F II, 61: Macar. VI, 34. Apost. XII, 74: Diog. VI, 98. Proverbii originem explicat Photius Lex. p. v: παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐτέρους κακοπαθόντων καὶ παρῆχόντων ἐπιφροσύνην· διὰ τὸ τῶ καιρῶ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσινιάδῃ τοῖς ὄνομα κομίζειν αὐτοῖς καὶ ἐπιγέδειν· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν

ἀγόμενα βασιάζοντες. Δίημων ἐπὶ τοῦ μύλου λίγισθαι φησὶν, ὅτι σιτηματοῦσαν αὐτὸν τότε. Quamquam recte Fritzschi ad Arist. Ran. 159 interpretatur: Asinus mysteria celebrat: tamen et eo sensu, quem Gregorius ex Diogeniano affert, proverbium dici potuisse, nemo infitias ibit.

56. P III, 20. F II, 62: Macar. VI, 33. Apost. XII, 90: Diogen. VI, 100.

57. P III, 21: DV III, 48.

58. P III, 22. Est Arist. Ran. 72.

59. L II, 82. 60. L II, 83.

61. P III, 24: Apost. XII, 77.

- 62 Οὐθ' ὕεται οὐθ' ἠλιούται: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.
- 63 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ παρὰ δείπνα: ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων. εἰδῶσι γὰρ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων δεῖπνοις αὐτοὺς ἐπαινεῖν καὶ ἐτυχεῖν ὄντες φαυλότατοι.
- 64 Οἴκοθεν ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.
- 65 Ὀνος ἐν μελίσσαις: ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.
- 66 Ὀνος λύρας ἀκούων: ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων.
- 67 Ὀνω πῖς ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ἅτα ἐπέσειεν: 10 ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
- 68 Ὀ κνὶψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. κνὶψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.
- 69 Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.
- 70 Ὀστράκου μεταπεσόντος: ἐπὶ τῶν ἀπροφασίστως 15 μεταβεβλημένων.
- 71 Ὀρνίθων γάλα.
- 72 Οὐδὲν πρὸς ἔπος.
- 73 Οὐδὲν πρὸς τὴν χορδὴν.

2. οὐθ' ἐν περιδείπνω Zenobius. 7. μάρτυρας] scribe μαρτυρίας. 8. ἐν Apostolius ignorat. 9. ἀξυνέτων F, Diogenianus. 10. ἐπέσειεν] ἐκνέει Diogenianus, qui, eis ἀνωσθητοῖα τῶν explicat. 12. κνὶξ bis M. 13. ξυλοφάγες idem.

XII, 23: Suid. s. ὄνος, s. ξυρός: Diog. VI, 91: Arist. Vesp. 1310: κλητῆροι τῆς ἀχυρῶνας [scribe ἀχυρῶν] ἀποδειρακτοί, ubi Schöll.: παρὰ τὴν πάροισίαν Ὀνος εἰς ἀχυρῶνας ἀπέδρα: de formis ἀχυρός, ἀχυρῶν, ἀχυρῶν v. Meinekius Com. Gr. IV, p. 629. Etiam in Babylonis proverbium Aristophanes usus esse videtur: cf. Bergkiius in Mein. Com. Gr. II, 2, 980 sq.

62. L II, 84. 63. L II, 85.

64. P III, 27. F II, 70: Apost. XII, 39: Diogen. VII, 29.

65. P III, 28. F II, 71: Apost.

XII, 79: Diogen. VII, 32.

66. P III, 29: cf. nott. ad Apost. XIII, 27.

67. P III, 30: Apost. XII, 80: Zenob. V, 42.

68. L II, 87. 69. L II, 88.

70. DV III, 54: cf. L II, 93.

71. DV II, 115.

72. Suid.: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐτυχεῖν, ἐνεκα μηδενός· Οὐδέτι πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ, Πρὶν ἐκνέθωμαι πᾶν τὸ πρῶτον ὅπως ἔχει: Arist. Eccles. 746, ubi Scholia eandem quam ex Suida apposui, explanationem exhibent: add. Lucian. Philops. §. 1: οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτά, φασίν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμη, ὁποῖοι κτλ., ubi interpretes Graecus explicat: ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὡς ἠρόμη: cf. nott. ad Maecar. VIII, 30. Afferitur ab Erasmo I, 5, 45: Ulpianus 5, 12. Digest. XI, 1: siquod autem ait praetor, omnino non respondisse, posteriores sic acceperunt, ut omnino non respondisse videatur, qui ad interrogata non respondit, id est, οὐδὲν πρὸς ἔπος.

73. Lucian. de Saltat. §. 80: πολ-

- 74 Οὐδὲ κύνων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν
μαθοῦσα.
- 75 Οὐδ' ἴκταρ βάλλει: ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἔγγυς.
- 76 Οὐδέ ποτ' ἴσχει ἡ θύρα: ἐπὶ τῶν πάντας ὑποδεχο-
μένων καὶ ξενιζόντων.
- 77 Οὐδ' ἂν Ἐξηκιστίδης εὔροι τὴν εὐθείαν ὁδόν:
ἐθρουλλεῖτο ὁ Ἐξηκιστίδης ὡς πᾶσαν ὁδὸν γιγνώσκων διὰ
τὴν χρόνιον πλάτην.
- 78 Ὁ Ταυτάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαντεύε-
ται: ἀντὶ τοῦ φόβου ἡμᾶς ἔχει διηνεκῆς.

* * *

6. εὐθείαν] εὐθῆ M. 10. Quae post hoc proverbium in media fere pagina positum paginae pars sequitur, vacua relicta et in ipso sequentis paginae initio proverbium 79 collocatum est. Initium igitur litterae Π nescio qua de causa scriba omisit; e P III, 31—37 suppleri ex parte potest.

λοι γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας ... σο-
λοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσῃ ἐπιδεί-
κνυνται. οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ
μηδὲν, ὡς φασί, πρὸς τὴν χορ-
δὴν. ἕτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἕτερα
δ' ὁ ἔνθμος λέγει: ubi Scholl.: τοῦτο
οὐ παροιμία, ἀλλ' ἐκ παροιμίας μετ-
εἰληπτὴ τῆς, οὐδὲν φασὶ πρὸς
τὸν Διονύσιον, de quo v. Apost.
XIII, 87. Erasmo I, 5, 46 iudice
in eos dicitur, quorum vita vehe-
menter est inaequalis, quorumve
mores ab oratione dissident. Lu-
cianus Dial. Meretr. [III, 2.]: καὶ
ὅτι ἐν πρὸς τὴν κισθῆραν ὁ πούς.
Plutarchus in commentario de Ve-
recondia [c. 16, p. 534 E]: καὶ τοὶ
οὐδὲ τὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὴν λῦ-
ραν ἀμετρίαν, ὡς Πλάτων [Legg.
VII, 812 D] ἔλεγε, καὶ πόλις πό-
λεσι καὶ φίλοι φίλοις διαφερόμενοι τὰ
κρίσιμα δρῶσι τε καὶ πάσχουσιν,
ἀλλὰ διὰ τὴν περὶ τὰ νόμιμα καὶ
δίκαια πλημῆλιαν. Etiam divus
Augustinus ad hoc proverbium al-
lusisse videtur in epistola ad Li-
centium 26 [T. II, p. 51 edit. Venet.]:
aut si ego canto, tu autem ad aliam
vocem saltus, nec sic quidem me
poenitet: habet enim suam hilari-
tatem ipsa cantatio; etiam cum ad
eam membra non movet, cui plena
caritatis modulatione cantatur.

74. Apost. XIII, 46. Lucian. adv.
Indoct. §. 25: ὥστε μὲν γὰρ μη-
κίτι ἰργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπίσειέ
σε; οὐδὲ γὰρ κύνων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν
σκυτοτραγεῖν μαθοῦσαι: alia vide in
annott. ad P III, 97 allata.

75. DV III, 46.

76. Scholl. ad Arist. Acharn. 127:
τοὺς δὲ ξενίζεν οὐδέ ποτ' ἴσχει γ' ἡ
θύρα] παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοῖς
ξένους ὑποδεχομένων. μένεται Εὐ-
πόλις ἐν Φίλοις [fr. IX Mein.]·
νῆ τὸν Ποσειδῶ, κούδε ποτ' ἴσχει
θύρα, καὶ Καλλιμάχος ἐν Ἐκίλῃ
[fr. 41 Bentl.]· τίον δὲ ἐ πάντες
ὀδῆται Ἡρα φιλοξενίης· ἔχει γὰρ τί-
γος ἀκλήριον [cf. Naekii Opusc. II,
101.]· καὶ Πίνδαρος [Nem. IX, 4]
ἐνθ' ἀναπεπταμέναι ξένων νενίκαν-
ται θύρα.

77. Apost. XIII, 14. Suid. s.
Ἐξηκιστίδης: ... τοῦτον γὰρ ὡς ξέ-
νον διαβύλλουσι καὶ πλάνον. οἱ δὲ
ξένοι μᾶλλον ἴσασιν τὰς ὁδοὺς. βε-
βαρησάντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀπο-
πλανηθέντες εἶπον· Οὐδ' ἂν Ἐξηκε-
σιδῆς εὔροι τὴν εὐθείαν ὁδόν. εἰ-
ρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανη-
θέντων: add. Apost. VII, 55. Ap-
pend. Provn. III, 70.

78. Apost. XIII, 10: cf. nott. ad
Apost. VII, 60. XVI, 54.

- 79 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χείλειος ἄκρου: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων.
- 80 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 81 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλήῃς: τοῦτο φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἶπεν, ἀποβλέποντα εἰς 5 πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα μορφήν.
- 82 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκονος: ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκη καταδικασθέντων.
- 83 Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. 10
- 84 Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπόμως ζώντων.
- 85 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἕξομοιοῦντας ἑαυτούς.
- 86 Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 15
- 87 Πενίη σοφίην ἔλαχε: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.
- 88 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.
- 89 Παρὰ κωφῷ διαλέγη.
- 90 Πρὸς σῆμα μητριᾶς κλαίει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων. 20
- 91 Πολλαῖσι πληγαῖς δρυὲς δαμάζεται.
- 92 Πρὶν τοὺς ἰχθύς λαβεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶς: ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.

1. μεταξὺ πέλει Zenobius. 4. V. vv. ll. ad L l. c. allatas. 7. μίαν Μύκονον recte K in Append. Provn. IV, 52. 9. πρὸ τῆς] πρώτης M. 15. πρὸς om. M, θαλάττη ἐρίζεις Suidas, πρὸς θάλατταν P Apostolius. 16. πενία, σοφίαν Zenobius. 18. Ἐκ πολλῶν et συνήγαγον Suidas, simul explicans: ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν ποιοῦντων, ὀλίγα δὲ καρποῦμένων. 20. κλαίειν explicationi Diogen. VII, 66 adiunxit. 23. σὺ τὴν Eustathius: germana proverbii forma apud Diog. VII, 56 legitur: ἄλμην τί κυκᾶς, πρὶν ἔλθῃ τοὺς ἰχθύας;

79. L II, 95. 89. P III, 32.
80. P III, 39. F II, 75: DV III, 90. P III, 33: DV III, 65.
52. Apost. XIV, 30: Diog. VII, 50. 91. P III, 34: Macar. VII, 25.
81. L II, 96. 82. L III, 1. Apost. XIV, 39: Diog. VII, 77a.
83. L II, 97. 84. L III, 2. 92. P III, 35: Macar. VII, 33.
85. L III, 3. Apost. XIV, 72. XVI, 50: Diogen. VII, 93. Obversabatur, ut videtur, Aristophanis animo Vesp. 1515: ἄλμην κυκᾶ τοῦτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. Simile addit Suid. s. πρὶν: πρὶν ἰσφάθαι δέρεϊς.
86. P III, 50. F II, 89: Apost. XIV, 60: Diog. VII, 74.
87. L II, 100.
88. P III, 31: Apost. XIV, 36: Suid. s. ἐκ πολλῶν.

- 93 Πολλαὶ κυνὸς ἄρθενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφε-
ρῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα.
- 94 Πολλάκις μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν.
- 95 Πτωχοῦ πῆρα οὐκ ἐμπίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλή-
σιων.
- 96 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 97 Πῦρ ἐπὶ θαλὸν ἐλθόν.
- 98 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἔν μέγα.
- 99 Πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε
βάκχοι.
- 100 Πρὸς κέντρα λακτίζει.
- 1 Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία.
- 2 Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.
- 3 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήνοα ψόφους.

3. πολλάκι τοι καὶ Diogenianus. 4. οὐ πίμπλαται Zenobius. 6. ποικιλώτερος M, ποικιλότης P: ποικιλώτερος ex Apostolio dedi. 7. ἐπὶ ἰθαλὸν M. 8. πολλά M. 9. πολλοὶ μὲν Plato, Clemens, Synesius. 11. λακτίζειν Zenobius, λακτί-
ζειν Apostolius. 12. Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία Bernhadius coniecit Hist. Liter. Gr. I, 56, δεῖται προφάσεως μόνον ἡ π. Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. Etiam προφάσιος scribendum est. Sunt enim in proverbii ionicae formae saepe deletae: cf. Macar. III, 45. DV I, 30. Apost. I, 67. V, 85. 14. θρίων recte Diogenianus.

93. P III, 36: DV III, 67.
94. P III, 37: DV III, 68.
95. P III, 40: DV III, 61.
96. P III, 41: Macar. VII, 30.
Apost. XIV, 63: Diog. VII, 69.
97. P III, 43: Macar. IV, 47.
Mant. Provn. s. πῦρ: Diog. VII, 82:
cf. Apost. XV, 12. Philostr. Epist.
37: ἐπὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ
πυρὶ καὶ θαλὸς ἐπὶ ἐκείνῳ διπλοῦς:
ibiq. cf. Boissonadus p. 106.
98. P III, 44: DV III, 69.
99. P III, 45: Macar. VII, 20.
Apost. XIV, 57: Zenob. V, 77. Diog.
VII, 86. Exstat in Anthol. Pal.
X, 106 cum inscriptione: παροιμία
ἐπὶ τῶν ψευδῶν δόξαν ἰχάντων. Af-
fertur a Clem. Alex. Stromat. V, 3,
17, p. 236 Syll. ἡ φιλόσοφος μὲν οἶν,
ἦν δ' ἐγὼ, πλῆθος ἀδύνατον ἰε-
νίσθαι: πολλοὶ δὲ παῦροι κατὰ τὸν
Πλάτωνα: Phaedon. 69 C: add.
Themist. Orat. XXI, 254 B: ἀλλὰ
τῷ οὐ κατὰ νόμον μεμνημένῳ τὸν

ναρθηκοφόρον Βάκχον ἠγεσθαι οὐ
συγχωρεῖ τὰ μνηστῆρια: Synes. Dion.
46 B: καὶ μένοισιν ἐπ' αὐτῆς [sc.
τῆς ὁρμῆς ἐνθου] ὅσον ἀνθρώπου
φύσιν χωρεῖ, πρὸς οὐδεμίαν ἀνθρο-
πὴν τῆς φύσεως μελισσομένοι. Πολ-
λοὶ μὲν γὰρ — βάκχοι οὐδ' οὗτοι
μέντοι διαρκῶς ἀνίχαιται τῆς βου-
χίας.

100. P III, 46: Macar. VII, 44.
Apost. XIV, 97. VI, 57: Zenob. V,
70. Πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Greg.
Naz. Christ. Pat. 2266.

1. P III, 47: Apost. XIV, 76. 98:
Diog. VII, 87.

2. P III, 49: Macar. VII, 19.
Apost. XIV, 37. Usurpat Aristot.
Metaphys. 1, 2, p. 983, 3 Bekk.:
ἀλλ' οὔτε τὸ θεῖον φθονερὸν ἐνδέχεται
εἶναι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παροι-
μίαν πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί, οὔτε
τῆς τοιαύτης ἀλλῆν χρη νομίζειν τι-
μιωτέραν.

3. L II, 99.

4 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἔρχεται.

5 Πάντα πέτρον κινήσω, πάντα κάλων.

6 Πρὸς λέοντα δορυάδες συνάπτουσι μάχας.

7 Χαμαιλέων ζῶν ἐστὶν εἰς ἅπαντα τὴν χροᾶν μετα-
τρέπων πλὴν λευκοῦ.

8 Χελώνη μυιῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούτων τινός. Τῷ
δ' Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρρησίας ἔλατ-
τον ἔμελεν ἢ χελώνη μυιῶν.

9 Χειρώνειον ἔλκος: ἦτοι ἀνήκεστον.

10 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκό-
μιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.

11 Χύτραν ποικίλλειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

12 Χυτρεοῦς: ἦτοι ὀστράκινος, εὐτελής.

13 Χρυσὸς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον
χρυσὸν εἰργάζαντο. καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ
ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.

14 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.

15 Χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δ' οὐδέ ποτ' ἐσθλός.

1. ἐπέχεται Diogenianus. 2. κινήσω] post hanc vocem καὶ ex-
cidit. 3. δορυάδες ἄπτεται μάχης Diogenianus. Folia nonnulla hic per-
ierunt. 4. πάντα Suidas. μετατρέπων idem: sed AE cum nostro
faciunt. 6. μυῶν M. 7. παρρησίας M. 8. ἔμελεν M. μυῶν M.
13. χυτρεοῦς] addendum esse aut θεὸς aut ἄνθρωπος ex Apostolio apparet.

4. P III, 52: Apost. XIV, 23: Diogen. VII, 91.

οὐκ ἄργος ἀλλὰ Σπάρτην· Ὡς γὰρ
δὴ ποτὲ φασὶν Ἀριστοδήμον Ἐν
Σπάρτῃ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν.
Χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δὲ οὐδεὶς
Πέλει' ἰολὸς οὐδὲ τίμιος· ... Σπαρ-
τιάτην δὲ Ἀριστοδήμον ἐν τοῖς ἐπι-
σοφοῖς ἀναγράφεται Ἄνδρον ὁ Ἐφέ-
σιος: Suid. s. χρήματα χρήματ'
ἀνήρ: αὐτῆ ἀποσθευματικῆ ἐστίν,
ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ' σοφῶν.
μὲνηται αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλ-
καίος. ὁμοία τῆ, ὡς καὶ ἀρχὴ ἄν-
δρα δεῖκνυσι [cf. sup. I, 80].
καὶ τῆ, τὴν κατὰ στυγρὸν ἔλα
[Macar. VIII, 21]· καὶ τῆ, γυνῶθι
στυγρὸν [DV II, 10]. Fundus sen-
tentiae ab Aristodemō pronuntiata
est Hesiod. Op. et D. 686: χρήματα
γὰρ ψυχὴ πέλειται θελοῦσι βροτοῖσι:
de ea disputant Valckenarius ad Eur.
Phoen. 438. O. Muellerus Dor. II, 10.
Welckerus Prolegg. ad Theogn. p. LIV
et p. 99. Goettlingius ad Hesiod. l. c.

5. L III, 4.
6. P III, 56: DV III, 57.
7. L III, 32. 8. L III, 33.
9. L III, 34. 10. L III, 35.
11. L III, 36. 12. L III, 37.
13. L III, 38.
14. P III, 97: DV III, 94.
15. P III, 98: Macar. VIII, 85.
Apost. XVIII, 23: Zenob. VI, 43.
Scholl. ad Pind. Isthm. II, 17: χρή-
ματα, χρήματ' ἀνήρ. τοῦτο ἀναγράφεται
μὲν εἰς τὰς πυρομῖαις ὑπ'
ἐνίων, ἀπόσθευμα δὲ ἐστὶν Ἀριστο-
δήμον, καθάπερ φησὶ Χρῦσιππος
ἐν τῷ περὶ πυρομῖων, τοῦτον δὲ τὸν
Ἀριστοδήμον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθη-
σιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δὴλου ὄντος ὅς
ἐστὶν ὁ τοῦτο εἰπὼν, μόνον δὲ ἐση-
μειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος·
Ἀλκαίος [fr. 41 Schneidew.] δὲ καὶ
τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν,

- 16 Χωρίς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα.
 17 Χροῦ δῆλα: φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειριάσαντα
 τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυν-
 θανόμενον, προβάλλοντα τὸν δάκτυλον.
 18 Χύτραις λεημῶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἀμ- 5
 βλωπούντων.
 19 Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: ἐπὶ
 τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων.
 APXH TOT Ψ.
 20 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νῆσός ἐστι 10
 καὶ μικρὰ πλησίον Χίου μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέ-
 γομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμέ-
 νων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν
 σημαινόντων.
 APXH TOT Ω.
 21 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι ὡτα εὐτρε- 15
 πιζομένων.
 22 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
 τις μεγάλη μικροῖς ἐντύχη.
 23 Ὡς ἦρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: λέγεται 20
 ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

1. τὰ Μυσῶν καὶ Φρ. Apostol. 2. Suidas: ὅτι φασὶ ... τελευτῆσαι. ὅτε
 καὶ Πυθαγόρου παραγομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακίετο, διαβαλόντα
 τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν, χροῦ δῆλα: καὶ τοῖντιϋθεν παρὰ τοῖς φι-
 λολόγοις ἢ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστον χρώ-
 μενοι διημαρτύνοσι: v. Schneidewin. ad Heracl. Polit. p. 73. 7. γινώσκεις
 Aristoph. 16. τὰ ὡτα Diogen. 20. ὡσερ Diogen., ἀλλ' ὡσερ Zenobius.

16. P III, 99: Macar. VIII, 83.
 Fragm. Macar. I, 33. Apost. XVIII,
 36: Append. Provn. V, 35. Ori-
 ginem proverbii Scholiasta ad Greg.
 Nazianz. Carm. 18 in Gaisfordi
 Catal. Codd. Clarkian. I, p. 37 ex-
 ponit: "Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀνα-
 πλέοντες ἐπλανήθησαν καὶ Φρυγίαν
 καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσβαλον.
 Τήλιφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλεῖος παῖς
 τοῖτοῖς διώκων ἔλεγεν· Κεχώρισται
 τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν τὰ
 ὄρια· τοῦτον ἐν σιστάδι μάχη τι-
 τρώσομεν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας, ἀλ-
 γοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλεῖος εἶδὼν
 αὐτὸν εἶναι μαιῖντας καὶ μεταμλη-
 θέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπι-
 σκόπτονται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν
 ἰατροὺς οἰκείους, ὡς ἐνὸν ἐπιμελού-
 μενοι, τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ ὀσ-
 σθῆγαι τοῦ Ἀχιλλεῦς εἶναι, πρὸς
 αὐτὸν ἀπὸκρίμενος θεράπειεται. ἦν
 γὰρ ἰατρός Ἀχιλλεὺς ὑπὸ Χείρωνος

παιδευθεῖς. φησὶν οὖν ὁ θεὸς Γρη-
 γόριος ὅτι κεχώρισται τὰ νοθὰ τῶν
 εἰγενῶν· καὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι τῶν
 ἀληθῶς διδασκάλων· διακίρονται·
 κέχρηται δὲ ὑποδείγματι τὸ τῆς Μεθ-
 ῥῆς ὕψωρ καὶ τοῦ Σιλωῆι: hanc
 narrationem Cosmas ad Greg. Naz.
 Carm. in A. Maii Spicil. Rom. II,
 296 citat. Orationi inclusert Cyr-
 rill. advers. Julian. II, 67 A Petav.,
 Phot. Epist. 243, p. 367 Mont.: imitatur
 Gregor. Nazianz. Epigr. 23, p. 1174:
 χωρὶς τὰ κελῶν καὶ κικῶν ὀρίσματα.

17. P III, 100: Fragm. Marc. I,
 29. Apost. XVIII, 26: v. Diogen.
 Laert. I, 118.

18. P IV, 1: DV III, 10.

19. P IV, 2: Apost. XVIII, 31.
 Est Aristoph. Nub. 912.

20. L III, 40.

21. L III, 42.

22. L III, 43.

23. P IV, 3: Macar. VIII, 96.
 Fragm. Marc. I, 72: Diog. VIII, 73.

Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- 1 Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς: ἦτοι εὐήθη.
2 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: τὸ ἀηδές, διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς μετὰ δεῖπνον προσάγειν τοὺς ἐαντιῶν παῖδας τοῖς εὐωχομένοις κεκραγότας καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδές ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσι. 5
3 Ἀβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος ὅθεν καὶ ἀβροδίατος.
4 Ἀεὶ γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος.
5 Ἀδεὲς δέος: ἐπὶ τῶν μάλιστα δεδοικότεν.
6 Ἀγαμεμόνεια φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ 10 τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν.
7 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Θύσιος γὰρ Ἀγαμέμνωνος ὁ βοῦς φυγῶν μόλις ἐλήφθη.
Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτου: ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ 15 τισι δίδόντων.
9 Ἀγαθόνειος αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντικὴ.
10 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
11 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων. ἐφ' ἧ Δημήτηρ ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει ἐκάθισεν. 20
12 Ἀγαθῶν θάλασσα· καὶ Ἀγαθῶν θησαυρός· καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκιά: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.

3. μετὰ τὸ δεῖπνον Zenobius, alii. 7. ἀβροδίατος F. 8. γεω-
κόρος F. 10. παρὰ] περὶ Zenobius. 11. τὴν — Ἑλλάδα] πολλαχοῦ
τῆς Ἑλλάδος idem. 15. ἄρτον M. 20. ἡ Δημήτηρ L. 22. μυρμηκιά F.

1. L I, 25.	2. L I, 26.	7. L I, 31.	8. L I, 32.
3. L I, 27.	4. L I, 28.	9. L I, 33.	10. L I, 34.
5. L I, 29.	6. L I, 30.	11. L I, 35.	12. L I, 36.

- 13 Ἀγνότερος πηδαλίου: παρόσον ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον καθαρὸν ἐστίν.
- 14 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν χρῆ καταφρονεῖν.
- 15 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιχρονίων καὶ ἁώρων καὶ 5 μὴ ἐρόιζομένων.
- 16 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.
- 17 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα μεταβαλλομένων. παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου. 10
- 18 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδόντων δέ. οἱ γὰρ μάντιες ἄλα καὶ κύαμον τιθέασι.
- 19 Ἀκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: ταύτην Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε φάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν σφόδρα. 15
- 20 Αἶδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν ἐπικυρπτόντων ἑαυτοὺς διατινων μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τοῦ Ἄιδος.
- 21 Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε εἶπερ ἔχετε: ἀλιεῖς ἤλιευσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέριζον τὴν παροῦσαν. τὸν δὲ Ἐρμῆν παρίοντα ἐπὶ τὴν ἐστίασιν 20 ἐκάλουν. ὁ δὲ τὸ προκειμένον εἶπε.
- 22 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῶ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων.
- 23 Αἰροῦντες ἤρημεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπίσαντων νικᾶν, εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων. 25
- 24 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.
- 25 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερά μεταχειριζομένων.
- 26 Ἀκόνην σιτίζεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδενὶ δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. 30
- 27 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λεγόντων.
- 28 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

5. ὀλιχρόνων F. 11. μὲν τι Zenob. I, 25. 12. τιθέασι] πρὸ τῶν μαντιομένων Zenobius addit. 13. εὔνοια F. 17. τὰ τοῦ M. 18. εἶχε L. 19. ἐμέριζον F. 22. κόνδυν F. 24. τινὰς νικᾶν Diogenianus. 29. Cf. DV I, 28.

13. L I, 37.	14. L I, 3.	21. L I, 41.	22. L I, 42.
15. DV I, 12.	16. L I, 38.	23. L I, 43.	24. L I, 44.
17. L I, 39.	18. M I, 11.	25. L I, 45.	26. L I, 34.
19. L I, 40.	20. L I, 12.	27. L I, 46.	28. L I, 47.

- 29 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀννομένων.
- 30 Ἄνῆρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 31 Ἄντιπελαργεῖν: ἀντιδιδόναί χάριτας. λέγεται γὰρ τοὺς πελαργούς γεγηρακίας τοὺς γονεῖς τρέφειν. 5
- 32 Ἄπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.
- 33 Ἄνέμους γεωργεῖς: πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.
- 34 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκίῳ ὑπ' ἀνθρώπου σαζομένων. 10
- 35 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίον.
- 36 Ἄεὶ γέροντι νέαν ποτὶ βάλλει κούρην: ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνευνάζεσθαι.
- 37 Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 38 Ἄνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. 15
- 39 Ἄνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ στέγος ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 40 Ἄπὸ βαλβίδος: ἦτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.
- 41 Ἄντὶ κακῆς κυνὸς ὕν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων. 20
- 42 Ἄπας ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. ἔξαιρετῶς δὲ ἐπὶ τῶν κακοτικῶν ἢ εὐνούχων.
- 43 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρὰ διηγουμένων· ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπιεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 25
- 44 Ἄφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων· ὡσανεὶ, πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 45 Ἀργούντων χορὸς: ἐπὶ τῶν κακὰ ποιοούντων.

APXH. TOT B.

- 46 Βασιλείος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν. 30
- 47 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.

1. ἀνομένων F. 12. ποτιβάλλει M. 22. κακοτικῶν F.

29. L I, 48.	30. L I, 18.	39. L I, 55.	40. L I, 56.
31. L I, 49.	32. L I, 19.	41. L I, 57.	42. L I, 22.
33. M I, 49.	34. L I, 50.	43. L I, 58.	44. L I, 59.
35. L I, 51.	36. L I, 52.	45. L I, 60.	46. L I, 65.
37. E I, 53.	38. L I, 54.	47. L I, 66.	

- 48 Βάλλ' ἐς ὕδωρ· ἀντὶ τοῦ καταπόντισσον· ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.
- 49 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐποθ' εὐρήσεις· ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύντων τοῖς αἰσχίστοις.
- 50 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς· ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμένων. 5
- 51 Βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βούν ἔθηνεν.
- 52 Βατράχω ὕδωρ· καὶ· στέαρ γαλῆ· ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
- 53 Βαλανεύς· ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὗτοι γὰρ σχολὴν 10 ἄγοντες πολυπράγμονες εἰσίν.

APXH TOY Γ.

- 54 Γνωθὶ σαυτὸν· ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων.
- 55 Γνωθὶ σαυτὸν· ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἶσι κομπαζόντων. 15
- 83 Ἐκ παντὸς ξύλου· εἰπὲ τὸ πλήρες ὅτι Ἐκ παντὸς ξύλου κύφωv ἂν γένοιτο. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὸ μὲν εἶδος εὐτελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.
- 87 Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις· ἐπὶ τῶν ἡδοναθείας μεταδιωκόντων. 20
- 88 Εἴληψεν ἡπαγίς τὸν μῦν· ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωκότων.
- 93 Εἰς κόλπους πτύειν· ὅμοιον τῷ· οὐ μεγαλοῦρημονεῖν.
- II, 19 Κερκωπίζειν· ἀντὶ τοῦ δουλεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν. μετενήγεται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων. 25
- 24 Κρητίζειν· ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρητες.
- 70 Ὀνος λύρας ἀκούει· ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν.
- 97 Ὑπηγέμια τίττει· τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

3. λαμπρὸν μαιίνων εἰ εὐρήσεις ποτόν Diogenianus. 5. προσποιουμένων] βῆχειν ἢ γελαῖν L addit. 16. εἰπὲ τὸ πλήρες] καὶ ἔλλειψιν αὐτῆ λέγεται· τὸ γὰρ πλήρες· Ἐκ παντὸς κτλ. B. 19. καταπλάττει Diogenianus. 22. πτύειν M. οὐ M om. 24. δουλεύεσθαι] male L δουλεύεσθαι: sic ἀπατῶν καὶ δουλιόμενος οὐκ ἂν μετρίως παρελάθης Eustathius dixit ad Hom. II. A, p. 65, 45. 27. ἀνοίων M. ἀξινέων MP.

48. L I, 67. 49. L I, 68. 87. M III, 10.
50. L I, 69. 51. L I, 70. 88. Suidas: L I, 98.
52. L I, 71. 53. L I, 73. 93. M III, 27. 19. L II, 47.
54. L I, 76. 24. M III, 87. 70. M IV, 66.
55. Suidas: cf. nott. ad DV II, 10.
83. Apost. : Bodl. in annot. ad Zenob. IV, 7: Greg. Cypr. Saepe dictio apud Patres invenitur: Mosq. II, 100. 30. I. I. v. Cotellerus ad PP. Apost. T. I, 571.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΚΕΦΑΛΟΥ

Ρ Ο Δ Ω Ν Ι Α.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΤΟ Α.

ΑΒ.

- 1 'Αβυθηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν καὶ ὀχληρῶν.
- 2 "Αβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ
"Αβρων, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄβρος καὶ ἀβροδίατος.
- 3 'Αγροῦ πυγῆ: ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμίονως ὄτι-
νιοῦν ἔργῳ προσκαθημένων. 5
- 4 'Αγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.
- 5 'Αγαθῶν ἀγαθά: καὶ 'Αγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ
τῶν σφόδρα εὐδαιμονούντων.
- 6 'Αγαθὰ Κιλικίων: λείπει τὸ ἔχει. προδότης γὰρ ὁ
Κιλικίων Μιλήσιος· καὶ προδοὺς Μίλητον εὐπόρησεν. 10
- 7 'Αγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευτε-
ρεῖά τιαι διδόντων.
- 8 'Αγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν.

'Ροδωνία S: correxit Villoisonus Anecd. Gr. T. II, p. 4.

2. 'Αβρωνος, "Αβρων, ἄβρος, ἀβροδίατος S. 4. πηγῆ Suidas, Arsenius. λιπαρῶν Suidas. 9. Scribe Κελλικῶν.

1. DV I, 1. 2. DV I, 2.

3. Apost. I, 24b. Append. Provv. I, 4: add. nott. ad Macar. VI, 56.

4. DV I, 3.

5. Aristoph. Byz. argum. Aristoph. Plut. 10: τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά:

eodem modo τὰ καλὰ τῶν καλῶν dixit Pherecrates Athenaei VI, 269

B, ἔσχατα ἐσχάτων Aristid. ὕ. τ. κεν. II, 322 Iebh.: alia exempla G. Hermannus ad Arist. Nub. 915. Meinekius Comm. Gr. fr. I, p. 69 collegerunt. 'Αγ. ἀγαθίδες] Greg.

Cypr. L I, 36: cf. infr. II, 10.

6. Greg. Cypr. M I, 5.

7. DV I, 4.

8. DV I, 8.

- 9 Ἀγαμέμνωνος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ ἀνοπιάκτων. Δήμων γὰρ ἱστορεῖ, ὡς Ἀγαμέμνωνος θυόσιος ἐν Τροίᾳ, ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη.
- 10 Ἀγαθῶν σωρός: ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας.
- 11 Ἀγορὰ λύκιος: ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων. 5
- 12 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες: ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων.
- 13 Ἀγαθῶν μυρμηκία: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.
- 14 Ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παιδας ὡς παιδεύεται: θρῆψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλιάτων: ἐπὶ τῶν 10 καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων.
- 15 Ἀγόμενος διὰ φρατέρων κύων: ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὐρισκομένων καὶ τιμωρομένων παρόσον κύων εὐρισκόμενος ἐν φράτερι μαστιγοῦται.
- 16 Ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει Ἀλκήν: ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπερβάλλοντος. 15
- 17 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν δεῖ καταφρονεῖν.
- 18 Ἀγάλματα Ἐκάτης: ἐπὶ τῶν οἰστισινοῦν ἀγαλλομένων. κύνας δὲ λέγει ἡ παροιμία. 20
- 19 Ἀγνή γάμων: ὡς τὸ κανοῦν τῆς θεοῦ φέρειν

3. ἤχθη] εἰς θυσίαν Ds addit. 5. λύκιος recte Ds. 9. ἀγνοῆ S. 10. τοῦ φιλιάτου DV. 12. φρατέρων Ds, alii. κύων μαστιγοῦται Suidas. 14. φράτερι S. 15. οὐ μέλλοντος S. 16. μὴ inducendum esse Schneidewinus ad Ibyci Rell. p. 165 contendit. 21. ἀγνή] ἀγνή S. γίρει Ds.

9. DV I, 5.
10. Zenob. I, 10: v. infr. VII, 73.
96. Apost. I, 5. Σωρός ἀγαθῶν legitur in Achill. Tat. VI, 4, ubi v. Jacobsius: add. Geminus Cramerii Anecd. Oxon. III, 225, 28: εἰ μὴ μέλλοι πάσης εἰδῶλα κακίας ἐντεῦθεν ἐνθίμιος τῆ ψυχῆ, ἐπιτετα καὶ ἐαυτῷ καὶ τῇ πόλει κακῶν ἀναπαράσθαι σωρός: similia sunt κακῶν χορός Plat. Reip. VI, 490 C, κακῶν ὄμοδος εὐεκόμοσεν Ignat. in Cotelleri PP. Apostoll. II, 101, ὄρμαθός λόγων, κακῶν, de quo Lobeckius Aglaoph. I, 643 scriptorum locos indicavit.
11. Apost. I, 17: Diogen. II, 49.
12. DV I, 91. 13. DV I, 8.
14. DV I, 70.
15. Apost. I, 20: Diog. II, 45. App. Prov. I, 97.
16. Hunc versum ex Aristophanis Thesmophoriazúsis secundis petatum esse censeo, atque ex Scholiis Plat. p. 370 Bekk. s. Greg. Cyp. L I, 11 huc relatum. Sententiae causa comparo Eurip. Heracl. 720: ὄρκων μὲν γὰρ τῆρ ἀράς παντελεχίαν, Φθάνοις δ' ἂν αὐτῶν ποτεδε συγκρούτων δίμας. Ἦς ἰγγύς ἀγῶν, καὶ μάλιστ' Ἄρης σιγῆι Μέλλοντος: add: inf. 21.
17. DV I, 11.
18. Append. Prov. I, 1.
19. Apost. I, 15: Diog. II, 46. Dionys. Hal. Arch. I, 21: ἔθρα καὶ τῶν θυηπολιῶν ὁ τρόπος ὕμοιοις ἢ καὶ φησάτες ἡμεῖς θεραπεύουσιν τὸ

- ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν· καὶ εἰρωνείαν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
μὴ σωφρόνων.
- 20 Ἄγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνώσ βεβιωκότων.
- 21 Ἄγῶν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει: δῆλον.
- 22 Ἄγρὸς ἢ πόλις: ἐπὶ τῶν ἀτακτούντων. 5
- 23 Ἄγναπτότατος βάτος αὔτος: ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ
αὐθάδους.
- 24 Ἄγρία μέλιττα: ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ὤμων.
- ΑΔ.
- 25 Ἄδακρυς πόλεμος: ἐπὶ τῶν ἀκινδύνως τὰ πράγματα 10
κατορθούντων.
- 26 Ἄδύνατα θηροῦς: ἐπὶ τῶν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχει-
ρούντων.
- 27 Ἄδεῆς δέος: δῆλη ἢ παροιμία.
- 28 Ἄδράστεια Νέμεσις: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐ- 15
δαιμονησάντων, ὥσπερ ὁ Ἄδραστος, ὕστερον δὲ δυστυχη-
σάντων.
- 29 Ἄδελφὸς παρείη: ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς
βοήθειαν.
- ΑΕ.
- 30 Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γη-
ράσκων ἀεὶ τὸ ἀμείνων ἐστὶ παντὸς * * ὄρνιθος.
- 31 Ἄεὶ τὰ πέρυσι βελτίω: τοῦτο ἐπεφώνουν Ἀθηναῖοι
ταπεινούμενοι πρὸς τῶν Μακεδόνων.

6. ἀγναμπτότατος Zenobius, ἀγραπτότατος Apostolius. 7. αὐθά-
δους τὸν τρόπον Zenobius. 18. ἀεὶ παρείη Scholiasta, ἀνδρὶ παρείη
Ds. 22. παντὸς] post hanc vocem excidit νεώτερος: v. Zenobius.

τιμῆος, ἢ ἢ τε λεγομένη· κατηφόρος,
ἀγνή γὰ μὴν παρ' καταχχομένη
τῶν θυμῶν· et saepe idem de
Vestalibus haec verba adhibet: Arch.
I, 43. 76. II, 67: add. Plat. Legg.
VIII, 840 D et cf. Schaeferus ad
Bos. Ell. Gr. 72. 20. DV I, 10.
21. Greg. Cypr. L I, 11: v. sup. 16.
22. DV I, 66.
23. Apost. I, 21: Zenob. I, 16.
24. Suidas. Phayor. 12, 3: He-
sych. s. ἀγρομέλισσα: Ἡγησίας ὄντω
ἐπεκάλειτο de Hegesia rhetore Ma-

gnasio v. Boeckhii ind. lectt. univ.
Berol. 182 $\frac{2}{3}$ p. 41 sq.

25. Greg. Cypr. M I, 14.

26. Mant. Prov. s. ἀδύνατα: Ze-
nob. I, 29.

27. DV I, 43.

28. Cf. nott. ad Apost. I, 31.
Lucian. Dial. Meret. 12: ἴστω τὴν
θεὸς Ἀδράστεια καὶ τὰ τοιαῦτα ὄρνθ.

29. Scholl. Plat. p. 398 Bekk.:
DV I, 91.

30. Greg. Cypr. L I, 2.

31. Greg. Cypr. L I, 17.

- 32 Ἀεὶ τις ἐν Κύδωνος: Κορίνθιος οὗτος ἦν φιλοξε-
νώτατος.
- 33 Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατήρας: ἐπὶ τῶν
περὶ τι σπενδόντων καὶ διὰ τοῦτο ἀλισκομένων. Φάλαρις
γὰρ καταχμαλώτευσεν τοὺς ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνους περὶ πό- 5
τους ἐσπουδακότας καὶ τοῖς κρατήροι τῆς Αἴτης ἐπέβαλεν.
- 34 Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος: ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς
ἐλπίσι κανημένων.
- 35 Ἀεὶ κολοῖος παρὰ κολοῖον ἰζάνει: ἐπὶ τῶν ὁμοίοις
συνεδριαζόντων. 10
- 36 Ἀετὸν κὰν θάρος μαιεύσομαι: ἐπὶ τῶν τιμωρου-
μένων τοὺς ἄρξαντας.
- 37 Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν
ἀξίως εὐδαιμονούντων.
- 38 Ἀεὶ τρεῖς ἕξ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν 15
[εἰς] ἅπαντα εὐδαιμονούντων.
- 39 Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: δῆλη ἡ παροιμία.
- 40 Ἀετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυσκολῶτων.
- 41 Ἀετὸς ἐν κοπρίᾳ οὐχ ἵπταται: ἐπὶ τῶν μὴ εὐτε-
λείσιν ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντων πράγμασιν. 20
- 42 Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν κακουργοτά-
των. Θηρία γὰρ τῶν ἄλλων χαλεπώτερα τρέφει ἢ Λιβύη.
- 43 Ἀετὸς θρίπας ὄρωϊν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων καὶ
καταφρονούντων.
- AZ.
- 44 Ἀζάνια κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς προσπαλαιόντων. Ἀζανία
γὰρ τόπος Ἀρκαδίας λεπτόγεως καὶ γεωργοῖς ἀουτελής. 25

6. τῆς S. 9. τῶν] S τοῖς. 16. εἰς S om.: εἰς πάντα Suidas,
Apostolius. 24. καταφρονούντος τῶν μικρῶν Zenobius. 26. Ἀζανία
S, quod correxi: ἀζαναῖα Apostolius. Ἀζανία S, Ἀζάνη Apostolius:

32. Apost. XVI, : Zenob. II,
42. Diog. VIII, 42.

33. Apost. I, 43: Diog. II, 50.
Verbum καταχμαλωτεύω Stephani
Thesauro addendum est.

34. Zenob. I, 43: Greg. Cyr. I
I, 28. Sententiam simili modo ab
Simonide Amorgino expressam esse
Meineckius Com. Gr. T. IV, 717
docet.

35. Greg. Cyr. I I, 7.

36. DV I, 65.

37. Greg. Cyr. M I, 18.

38. Verbis τρεῖς ἕξ significatur

ὁ νικητήριος βόλος: v. Diog. II, 60
et nott. ad Append. Provn. IV, 99.

39. Greg. Cyr. I I, 9.

40. Greg. Cyr. M I, 20.

41. Aquila generosus avium rex
ut in fabulis sic in proverbis parva
atque vilia contemnere fingitur:
hinc Liban. Epist. CCCXXX: καί-
τοι δέδοικα, μὴ τῶν ἡτιῶν πετρῶν
λαβὼν ἐπιρῖθης τῶν κολοῖων: Pind.
Olymp. II, 87 sq.

42. Greg. Cyr. M I, 27.

43. Greg. Cyr. M I, 24.

44. Apost. I, 54: Zenob. II, 54.

- 45 Ἀηδόνες λέσχαίς ἐγκαθήμεναι: πρὸς τοὺς ἀδο-
λεσχοῦντας.
- 46 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Ἀημνίας βοός: ἐπὶ
τῶν βλαπτόντων ἐκ γειτνιασεως. ἐπειδὴ τὴν ἐν Ἀήμῳ ἐκ
μαρμάρου βούν τὸ ὄρος ὃ Ἄθων ἐπισκιάζει. 5
- 47 Ἄθηνᾶ τὸν αἴλουρον: λείπει τό· παραβάλλει τις
ἐπὶ τῶν ἀσυγκρίτως ὑπερεχόντων.
- 48 Αἰγύπτου γάμος: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων.
Αἰγυπτίον γὰρ καταλιπόντα τὴν γαμητὴν δι' αἰσχρότητα ὁ
κηδεστὴς ἀνείλε Δαναός. 10
- 49 Αἶματι κλαίειν: δήλη.
- 50 Αἰ Ἰβύκου γέραναι: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκίως ἀνθ'
ῶν ἤμαρτιον κολασθέντων. Ἰβυκος γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἀναι-
ρούμενος καὶ γεράνους ὑπεριπταμένας ἰδὼν ἐμαρτύρατο.
χρόνου δὲ παρελθόντος οἱ λησταὶ ἐν θεάτρῳ θεώμενοι ἐν 15
Κορίνθῳ γεράνους ὑπεριπταμένας ἰδόντες πρὸς ἀλλήλους
ἔλεγον· Αἰ Ἰβύκου γέραναι. εἶτα ἐκ τούτου ἀλόντες
ἐκολάσθησαν.
- 51 Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσεις: ἐπὶ τῶν μάτην πο-
νοῦντων. 20
- 52 Αἰεὶ δὲ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κόρην: παρεγ-
γυᾶ ὁ λόγος πρεσβυτέροις τὰς ἀκμαζούσας συννευάζειν.
- 53 Ἄιδος κυνῆ: πρὸς τοὺς ἐπικρούπιοντας ἑαυτοὺς διὰ
τινων μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδου κυνῆ, ἣ
γε χρησάμενος ὁ Περσεὺς τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν. 25

Steph. Byz. s. Ἀζανία: μέρος τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ἀζανῶν τοῦ Ἀρκαί-
δος· οἱ οἰκῆτορες Ἀζανεῖς καὶ Ἀζήνες· καὶ Ἀζάνιος καὶ Ἀζανία καὶ Ἀζά-
νιον. Εὐδοξος δὲ ἐν ἐκτῇ γῆς περιόδῳ φησὶν, ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας,
ἣ τοὺς γενοαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὄσμην τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι,
εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτι τὰς Προτιδὰς ἐκάθαιραν, ἐμβλεῖν τὰ
ἀποκαθάρματα. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἡ Ἀζανία· δηλοῦται δὲ εἰς
τρία, Παρῆσιους, Ἀζάνας, Τραπεζουντίους. καὶ ἔχει ἡ Ἀζανία πόλεις
ἐπιτακαίδεκα ἃς ἔλαχεν Ἀζήν: ubi v. interpres.

3. πλευρῶν Ἀημνίας S. 5. τὸ ὄρος] ὄρθος S. 10. κηδεστὴς S. 13.
θεώμενοι] θέμενοι S. 19. αἰρήσεις Ds. 21. ποτιβάλλεο κόρην Sui-
das: v. nott. critt. ad Gregor. I. c. 25. γε Ds om.

45. Greg. Cyr. M II, 29.

46. Greg. Cyr. M I, 70.

47. DV I, 63.

48. Apost. V, 24: Diog. II, 55.

49. Greg. Cyr. L I, 14.

50. Apost. I, 85: Zenob. I, 87.

De hac Macarii narratione Schnei-
dewinus ad lb. Rell. p. 25 dis-
putat.

51. DV I, 15.

52. Greg. Cyr. L I, 52.

53. DV I, 16.

- 54 *Αἶξ* οὐπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματα παί-
ζει: ἐπὶ τῶν οὐπω τεχθέντων καὶ ὁμοίον τι λεγόντων.
- 55 *Αἰώντειος* γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.
- 56 *Ἄειδε* τὰ *Τέλληνος*: ἐπὶ τῶν σικωπτικῶν. *Τέλλης*
γὰρ ποιητῆς ὧν μέλη κατέλιπε πλείστην χάριν ἔχοντα καὶ 5
σκώμματα.
- 57 *Αἶξ* τὴν μάχαιραν: λείπει τὸ ἐπεσκάλευσεν. καὶ λέ-
γεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων.
- 58 *Αἶξ* *Σκυρία*: ἐπὶ τῶν ἀνατρεπόντων τὰς εὐεργεσίας·
αἱ γὰρ κατὰ *Σκυρον* αἶγες πολὺ γάλα ἀμφίβου, εἶτα ἀνα- 10
τρέπουσι τὸ ἄγγειον.
- 59 *Αἰ* *Οιδίποδος* ἀραί: ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.
- 60 *Αἰσώπειον* αἶμα: ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὄνειδσαι
καὶ κακοῖς συνεχομένων. πολλὰ γὰρ φασὶ τὸ θεῖον τιμωρή-
σασθαι τοὺς ἀνελόντας τὸν *Αἰσωπον*. 15
- 61 *Αἰ* ἐν *Ἄιδου* τριακάδες: ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ
ἀποκεκρυμμένα γινώσκειν ἐθελόντων· ἡ τριακάς δὲ μυστή-
ρια τῆς *Ἐκάτης*. προσθετοῦσά
- 62 *Αἰθίοπα* σμήχειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 63 *Ἄκαρπότερος* *Ἀδώνιδος* κήπου: ἐπὶ τῶν μηδὲν 20
γενναῖον τεκεῖν δυναμένων.
- 64 *Ἄκαιρος* εὐνοί οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: ταῦτα
Ἰππόλυτόν φασὶν εἰπεῖν διὰ τὴν *Φαίδραν*.
- 65 *Ἄκουε* τὰ πὸ καρδίας: ἐπὶ τῶν ἀφρονουσῶν διεξιόντων.
- 66 *Ἄκίνητα* κινεῖν: καθ' ὑπερβολὴν· ὅτι οὐ δεῖ τὰ 25
ὀρισθέντα παραβαίνειν.
- 67 *Ἀκείσεως* καὶ *Ἐλικῶνος* ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος

1. δώματι Zenob. I, 42. 2. καὶ κτλ.] v. nott. critt. ad Zenob. l. c.
4. ἄδε S, ἄδε Apostolius: ἄειδε Zenobius. *Τέλλην* Zenobius. 14.
καὶ κακοῖς ὄνειδσαι DV: cum nostro Suidas concordat. 17. ἡ — *Ἐκά-*
της] VB in nott. critt. ad Diog. VIII, 39: τιμᾶται ἡ τριμκάς ἐν ἄιδου
διὰ τὴν *Ἐκάτην* μυστικώτερον: unde nostra orta esse videntur. 20.
ἄκαρπότερος ἐξ *Ἀδ.* κήπων Zenobius. 22. εὐνοῖ S. *ἔχθρου* S. 24.
τῶν] ἀπαρακαλύπτως Ds addit. 25. κινεῖς DV. 27. *Ἀκείσεως* S.

54. Apost. I, 88: Diog. I, 40. 60. DV I, 20: Macar. VIII, 47.
55. DV I, 17. 61. Greg. Cypr. L III, 14.
56. Apost. I, 28: Zenob. I, 45. 62. DV I, 19.
II, 15. 63. Zenob. I, 49: cf. DV I, 12.
57. Greg. Cypr. M I, 13. 64. Greg. Cypr. L I, 40.
58. DV I, 62. 65. Apost. I, 100: Diog. II, 59.
59. DV I, 67: infr. VI, 24. 66. DV I, 25. 67. DV I, 26.

ἀξίων· οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Ἀθηνᾶς πέπλον εἰργάσαντο.

- 68 Ἀκόνην σιτιζειν: ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων.
- 69 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι: ὅμοιον τῆ· 5
Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν.
- 70 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων.
- 71 Ἀκαρπότερος ἀγρίππου: ἐπὶ τῶν πάνυ πεκομένων.
Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαιάν ἀγρίππον καλοῦσιν.
- 72 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς τι 10
ἤσκημένων.
- 73 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: τὴν Θέμιν φασὶν χρηστηριάζουσαν παραινεῖν, ὅτι τοῖς κοινωνήσασιν τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.
- 74 Ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐπω τρόπαιον ἔστησαν: δῆλη. 15
- 75 Ἄλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν.
- 76 Ἄλλως ἀναλίσκεῖς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων.
- 77 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὠναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων. 20
- 78 Ἄλλοι μὲν σπείρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμήσουσιν: ἐπὶ τῶν οὐχ ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐτέροις πονούντων.
- 79 Ἄλλ' ἢ λύκος τὰς αἴγας αἰκάλλεις μολῶν: ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων καὶ πειρωμένων ἑξαπατῶν.
- 80 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν 25
κρείττοσιν ἐριζόντων.
- 81 Ἄλλότριον ἀμᾶς θέρους: ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπυμένων.

4. εἰς τὸ σῶμα Zenobius. 12. τὴν Θέμιν — δεῖ] pluribus haec sententia in C exponitur: v. nott. critt. ad Zenob. I, 62. 15. Ante v. ἀθυμοῦντες omissum est ἀλλὰ γάρ: v. Plato. 18. Ἄλας S. 20. κληρονομησάντων] τὰ ἀλλότρια addit Zenobius cum aliis: omisit etiam Suidas. 21. δ' ἀμήσουσαι M. 23. ἢ S. αἰκάεις S: correxit Emperius. ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἑξαπατῶν πειρωμένων B. 25. τῶν τοῖς Ds.

68. DV I, 28.

69. Greg. Cypr. M I, 78.

70. Apost. II, 2: Greg. Cypr. LI, 46.

71. DV I, 71. 72. DV I, 29.

73. Greg. Cypr. M II, 25.

74. Mant. Provn. s. ἀλλὰ γάρ:

Append. Provn. I, 16. Sumptum.

est ex Plat. Crit. 108 C.

75. Greg. Cypr. M I, 25.

76. Apost. II, 50: Diogen. II, 61.

77. DV I, 30.

78. Greg. Cypr. M I, 53.

79. Append. Provn. I, 18.

80. DV I, 31.

81. Apost. II, 51: Diog. II, 75.

- 82 Ἀλῶν μέδιμνον καταφαγών: ἐπὶ τῶν ἀμνημονούντων τῶν φίλων.
- 83 Ἀλληλεσμένον βίον: καὶ Μεμαγμένον βίον: ἐπὶ τοῦ ἐτοίμου καὶ προχείρου καὶ ἀκόπου.
- 84 Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα: εἰς τὸν ἐπὶ Ἰταλίαν ποταμὸν Σάγγραν νικησάντων μάχη Λακεδαιμονίων, αὐθημερόν ἢ φήμη κατέλαβε τὴν Σπάρτην.
- 85 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν βίᾳ τι πρατιόντων.
- 86 Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτα: ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλλόντων.
- 87 Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων.
- 88 Ἄλις δρῦος: ἐπὶ τῶν αἰσυχῶς μὲν τι καὶ ἀγδῶς ἐσθιόντων, ὕστερον δὲ βέλτιόν τι εὐρόντων.
- 89 Ἄλλ' ἔπου χώρας τρόποις: ὅτι διὰ χώρας ἐκάστης 15 μμεισθαι τὰ ἔθη.
- 90 Ἄλλοτε μητρειῇ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ: ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων, ποτὲ δὲ εὖ πρατιόντων.

ΤΙΜΟΤΕΙΟΝ ΣΑΛΛΗΜΟΝ

5. ἀληθέτερα S. εἰς more scriptorum aevi Byzantini pro in positum esse videtur. Falsa hoc loco ab Macario referri vix opus est ut moneam. 10. μεταβαλλομένων Apostolius, μεταβαλλόντων Suidas. 14. ὕστερον] ἔτερον S. βέλτιόν τι] τε S om.: v. Eustathium in annott. ad Zenob. II, 70. 15. ἐκάστης, ἐν ᾗ ἂν τις γένηται, μμεισθαι κτλ. Suidas. 17. ἡμέρη Hesiod. Ery. 823, Suidas. 18. εὖπραγούντων Suidas.

82. Greg. Cyr. L I, 23.

83. Greg. Cyr. M I, 21: cf. noll. ad Macar. III, 40.

84. Apost. II, 12: Zenob. II, 17. Suidas, propositis iis, quae apud Zenobium et Apostolium leguntur, addit haec: ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθευόντων. λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης φήμην αὐθημερόν ἀπὸ Ἰταλίας ἰλθεῖν εἰς τὴν Σπάρτην. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξεγενήθη τὸν λόγον, ἐπὶ τῶν ἀληθειῶν πραγμάτων: meliora praebet Eustathius ad Hom. II, B, 533, p. 278, 3: ἡ δὲ ἱστορία ἔχει καὶ Ἐπιγεφυροῦς, ὡς ἐρήθη, Λοκροῦς, ἔξ ὧν εἰς Ἑλλάδας ἦλθε παροιμία, τό, Ἀ. τῶν ἐπὶ Σάγγρα, ἐπὶ τῶν ἀληθειστάτων μὲν, οὐ πιστευομένων δὲ ποταμὸς δὲ τῆς κατὰ Λοκρίδος ἢ Σάγγρα καὶ φασὶ τοὺς τοιοῦτους Λοκροῦς πόλεμον μελιτώνας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιά-

τὰς ἀπέσαι συμμαχίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις: ὡς δὲ ἑκεῖνοι στρατὸν μὲν οὐκ ἔχιν ἔρασαν, θιδόσαι, δ' αὐτοῖς τοὺς Διοσκούρους, οἰωνοσάμενοι τὸ κερτομηθὲν οἱ Λοκροί, ὡς φησι Πανσυνίας, τὴν τε ταῦν ἀπέστρεψαν καὶ τῶν Διοσκούρων ἰδεῖσθαι συμπλέειν αὐτοῖς. ὡς δ' ἐνίασαν αὐθημερόν, φησι, καὶ ἡ φήμη διεγγέλθη εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστία ἦν. ἰσὶ δ' ἐπέθη ἀληθῆ, εἰςβη ἐκεῖθεν ἡ φηθεῖσα παροιμία.

85. Greg. Cyr. L I, 38.

86. Apost. II, 43: Zenob. I, 22.

87. Greg. Cyr. L I, 5: infr. III, 37.

88. Greg. Cyr. L I, 39: cf. infr. III, 40.

89. Append. Provn. I, 20: cf. Fragn. Marc. I, 34.

90. Greg. Cyr. M I, 59.

- 91 Ἄλωπεκίξειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν τοὺς ὁμοίους ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων.
- 92 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 93 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαίνόντων. 5
- 94 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: δῆλη.
- 95 Ἄμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν καθήκον μὲν τι πράττοντων, δόξαν δὲ μανίας τισὶ διδόντων.
- 96 Ἄμμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 97 Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ἐπὶ τῶν ἀπίστων καὶ 10 ἀγνωμόνων.
- 98 Ἄμφοιν χεροῖν: δῆλη.
- 99 Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν εὐσθενούντων καὶ εὐπρατιόντων. Ἀμαλθεία γὰρ τῇ τροφῇ κέρας ἔδωκεν ὁ Ζεὺς, παρακελεύσας γενέσθαι αὐτῇ ὃ ἂν παρὰ τοῦ κέρατος 15 αἰτήσῃται, διότι μὴ ἔχουσα αὐτῇ γάλα αἰγὶ αὐτὸν ὑπέβαλεν.
- 100 Ἄμμες ποτ' ἤμες: ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς ποτὲ ἤμεν.
- 1 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηροῦντο οκάφας: δῆλη.
- 2 Ἄνδρὶ Ἀνδρῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς 20 ἔξελεθῶν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων, παρόσον Κροῖσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον. ὁμοιον καὶ τὸ Ἄνάγυρον κινεῖ.
- 3 Ἄντρώνιος ὄνος: ἐπὶ τῶν παρμεγέθη σώματα ἐχόντων.
- 4 Ἄντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί: 25 δῆλη.

3. ἄλος S. 8. μυρίας S. 10. ἐπίστων S. 13. Ἀμαλθείας S. ἐπὶ] πι S. 14. Ἀμαλθαία S. 17. ἄμες ποτ' ἤμες S: v. Ahrensiius de Dial. dorica p. 326. 18. δῆλη] ἡλη S. 22. κινεῖν Zenobius. 23. Ἄνδρώνιος Suidas. παρμεγέθη καὶ νοθρὰ Suidas, in fine addens: ἢ διὰ τὸ ἐκεῖσε παρμεγέθειαι καὶ νοθρῶν ὄνους γίνεσθαι.

91. DV I, 32.
 92. Greg. Cypr. L I, 47.
 93. DV I, 35. 94. DV I, 36.
 95. Greg. Cypr. L II, 27.
 96. DV I, 38.
 97. Greg. Cypr. M I, 60.
 98. Mant. Provv. s. ἄμφοιν: Diog. II, 77.
 99. Greg. Cypr. M I, 16. L I, 8.
 100. Greg. Cypr. M I, 45. L I, 16.
 1. Greg. Cypr. M I, 42.
 2. DV I, 42. Ἀνάγ. κ.] Apost. IX, 79.

3. Suid. s. ἀνδρώνιος: Hesych. s. ὄνος Ἄντρώνιος: παρόσον ἐν Ἄντρωνι τῆς Θεσσαλίας ὄνοι μεγάλοι γίνονται: Apost. II, 90: Diog. I, 26. Voce ὄνος hic non asinum, sed lapidem molarem designari cum Stephano Byzantio aliisque Pellerus statuit, Ceres et Perseph. 27: de qua vocis significatione v. intt. Hesychii v. μύλη et Meinekium Com. Grr. Frr. III, p. 387.
 4. Apost. II, 85: Zenob. II, 11. Harpocr. s. Ἐρμαῖ ... Μενεκλῆς ἢ

- 5 Ἄνδρὸς γέροντος ἢ γνάθος βακτηρία: ἐπὶ τῶν
πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.
- 6 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι:
δῆλη.
- 7 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυ- 5
τοῖς προσόντα ἐλαττώματα ἐτέροις προσανατιθέμενων. καὶ
ἐπὶ τῶν τὰ ἐναντία καὶ παρὰ φύσιν ἐγχειρούντων πράττειν.
- 8 Ἄνερξίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς καθιέντων εἰς
κίνδυνον.
- 9 Ἄνεπαρίασαν: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων. Πάριοι 10
γὰρ ὑποκύψαντες Ἀθηναίοις δι' ἀσθένειαν, αὐθις ἔλυσαν
τὰ ὁμολογηθέντα συμμαχίας εὐπορήσαντες.

2. πρὸς τῷ γῆρα S: cf. Diog. I, 78. 3. ἐκ ποδῶν S. 5. χωροῦσι
S. 6. προσανατιθέμενων Suidas. καὶ κιλ.] ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀνε-
στραμμένων τὴν τάξιν explicat Schol. Lucianus in annott. ad Diog. III,
30 propositus.

Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων
γράφει ταυτί· Ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικί-
λης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοῦς εἰ-
δὴν οἱ Ἑρμαὶ καλοῦμενοι· ἰδιῶ γὰρ
τὸ πολλοὺς κτεῖσθαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν
καὶ ἀρχόντων καίτην τὴν προσηγο-
ρίαν ἐληφέναι συμβέβηκεν· ἐφ' ἑνὸς
δὲ αὐτῶν ἐπιγέγραπται γράμμασιν
ἀρχαίοις· Ἄντ' εὐεργεσίης κτλ.:
de quo loco accurate Schneidewi-
nus disputat Coniect. 125. Res-
pexit dictum Libanius Orat. T. I,
p. 556 R.: ὃν οἱ προσηκούσας ἀμοι-
βάς ἀπέδωκαν· ἀντὶ γὰρ εὐεργεσιῶν
οὐκ ἴδωσαν [ἰδίωσαν Reiskius] κατὰ
τὴν παροιμίαν, ἀλλ' ἐβουλήθησαν
ἀποκτείναι.

5. DV I, 44.

6. DV I, 45.

7. Greg. Cyr. M I, 28.

8. Macar. IV, 13. Apost. II, 93:
App. Provv. I, 28: Etymol. in Cram.
Anecd. Pariss. T. IV, 94, 24 s.
ἀδύνατον: . . . ὅσον ἢ γῆ ἔπιπταται.
ἀδύνατον ἔχοντας τοῦ στρατηγοῦ κύ-
βον ἀναρῶνται πολέμου τοσοῦτου»,
in quo loco quae exciderunt apud
Suid. s. ἀδύνατον inveniuntur. Usur-
pant Aristides, cuius verba v. in
Apost. VI, 55c: Phot. Epist. 90,
p. 133 Mont.: ἡμᾶς δὲ γίνωσκε λίαν
αἰσχρότεσθαι καὶ ὑπερβαλεῖν, οὐχ ὅτι
εἴν πάντες κύβους καθ' ἡμῶν ἀναρῶ-

ρίπτεις, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτὸς εἰς ἰσό-
κεις κάλας τῶν φιλονύτων ἡμᾶς εἶναι:
cf. nott. ad Greg. Cyr. M III, 43.
Aliam proverbii formam servavit
Schol. ad Arist. 189 Fromm.: εἰς
ὑπὲρ πάντων κύβους παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνεύοντων· οἱ γὰρ
κυβιόντες ἐνὶ κύβον ῥίπτουσιν ἢ εἰς
ἦταν ἢ εἰς τίμη. §. αὐτὴ ἡ παρ-
οιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν οὐκ ἰδόντων
μὲν τὸ ἐκβησόμενον, ἐπὶ δὲ τῇ τύχῃ
τολμώντων.

9. Apost. III, 19: Zenob. II, 21.
Historiam, quae huic dictioni lo-
cum dedit narrat ex Ephoro Steph.
Byz. s. Πάρος: ἡσος· . . ἀπὸ ταύ-
της λέγεται παροιμία τὸ ἀνεπα-
ρίασειν, ὡς Ἐφορος ἐν δικαίῳ
[fr. 107]. Ὁ δὲ Μιλτιάδης τῶν μὲν
ἄλλων ἡσων τινὰς ἀποβάσεις ποιη-
σάμενος, ἐπέβησε. Πάρος δὲ ὑ-
δαιμονοτάτην καὶ μέγιστην οἶσιν
τότε [τῶν] Κυκλάδων, καθιζόμενος
ἐπολιόρειν πολὺν χρόνον, τῆς θαλάτ-
της εἰργον καὶ κατὰ γῆν μηχανή-
ματα ἀγάν, ἤδη τῶν μεγίστων πλοίων-
των καὶ ἐπὶ τὸ παραδιδόναι τὴν πό-
λιν διαμολογημένον, ὕλης τινὸς ἔ-
αυτομάτου· περὶ τῆς Μύκονος ἑα-
φθίσης, ὡς μὲν Πάριοι πόν Ἀλέξ· αὐ-
τοῖς πυροῦνται ὑπολαβόντες, ἐψυ-
σασκε/τάς ὁμολογίας καὶ τῆς πόλιν
οὐκίτε τῷ Μιλτιάδῃ παρῆδσαν. (Ὁσθί)

- 10 'Αντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ τῶν εὐ' πασχόντων ἀνδ' ὧν εὐηργέτησαν πρότερον.
- 11 'Ανέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων.
- 12 'Αντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν χάριτας ἀνταποδιδόντων.
- 13 'Ανδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ τῶν 5 εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων.
- 14 'Ανδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαιῶς ἔχον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιούντων.
- 15 'Αντλεῖν ἀμφοτέραις: ὁμοία τῇ· Πάντα κάλων 10 σείειν.
- 16 'Ανθρακες ὁ θησαυρὸς πέφυκεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευδέντων.
- 17 'Αξίος τοῦ παντός: ταύτης ἐναντία· Οὐδενὸς ἀξίος καὶ 'Αξίος τριχός.
- 18 'Απὸ γραμμῆς: ἤγουν ἐξ ἀρχῆς. "Ὅμοιον τῷ· 'Απὸ 15 πρώτης ἀφετηρίας.
- 19 'Απ' ὄνων ἐφ' ἵππους: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ μείζω μετατιθεμένων.
- 20 'Απληστος πίθος: ἐπὶ τῶν ἀκορέστων.
- 21 'Απὸ βαλβίδος: ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς. 20
- 22 'Απαντα τοῖς σοφοῖσιν εὐκόλα: δῆλγ.

2. εὐηργέτησαν Suidas. 3. πεδίον S. εὐμ. καὶ κοῦφῶν Suidas.
 4. τῆς χάριτας Zenobius. 7. Versus trochaicus. Leg. ἀνδρὶ γὰρ πεινῶντι κλ. Ex comico quodam. Burn. Effeceris etiam senarium cum fine superioris versus. Bernhardius. 11. πέφυκεν] πέφυγεν Zenobius. 15. Suidas: ὅλον ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφισιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.

φασὶν ἡμᾶς ἔτι καὶ νῦν χρῆσθαι τῇ παροιμίᾳ, τοὺς ψευδομένους τὰς ὁμολογίας ἀναπαρῆάζειν πάσχοιτας.
 10. Cf. Macar. I, 5. DV I, 77.
 11. DV I, 47.
 12. DV I, 48. Cf. Macar. VII, 10.
 13. Greg. Cyr. M I, 39.
 14. Mant. Prov. s. ἀνδρὶ: Suidas.
 15. DV I, 50. Πάντα κ. α.] Greg. Cyr. L III, 4: v. Macar. VII, 4, V, 5.
 16. DV I, 52.
 17. Greg. Cyr. L I, 51. Οὐδενὸς ἀξ.] Adhibuit Agis, rex Lacedaemoniorum, uti refert Plutarch. Apophth. Lac. 215 E: σοφιστοῖ δέ τινος ἐπόντος· Πάντων λόγος ἐστὶ κράτιστον· Οὐκοῦν, ἔφη, σὺ τὰν σιωπᾶς οὐδενὸς ἀξίος εἶ: add. Aristid. v. r. τετ. II, 328 lebb., Aesop. fab. 258 Fur. 'Αξ. τριχός] DV I, 54.
 18. Apost. III, 48: Diog. II, 83. Constant. Manass. Chron. 6173: οὐτως εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς πρώτης κακὸς ἐφάνη: cf. infr. 21. 'Απὸ—ἀφ.] adhibuit Synesius: v. ann. ad Greg. Cyr. L I, 56.
 19. DV I, 55: cf. Macar. VI, 28.
 20. Greg. Cyr. L I, 19.
 21. Greg. Cyr. L I, 56.
 22. Greg. Cyr. M I, 63.

23. Ἀπὸ Ναννάκου: ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν.
24. Ἀπαγ' ἐς κόρακας: ἀρὰ Βοιωτίους.
25. Ἀπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει: δῆλη.
26. Ἀπόλογος Ἀλκίνου: ἐπὶ τῶν φλυαρῶν καὶ μακρὸν ἀποτεινόντων λόγον.
27. Ἀπὸ καταδυομένης: λείπει, ὅ τι ἂν λάβῃς κέρδος. Δῆλη.
28. Ἀργεῖοι φῶρες: ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλωπεῖα κωμωδοῦνται.
29. Ἀργυραῖς λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικήσεις: τὴν Πυθίαν φασι τοῦτο χρησιμῶς πρὸς Φίλιππον.
30. Ἀρεοπαγίτης: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσεμνῶν καὶ σιωπηλῶν.
31. Ἀρεῶς νεοττός: καὶ Ἀρεῶς παιδίον: ἐπὶ τῶν θραουτιᾶτων.
32. Ἀρμοδίου μέλος: ἐπὶ τῶν σκολιῶν.

1. De accentu nominis *Ναννακός* dixit Lobeckius *Pathol.* p. 308. καὶ ἄρχαίων *Suidas* addit. 6. *Suidas*: ἀπό... κέρδος. ἀπό γὰρ ἐμπόρων ἢ μεταφορά, οὐ καταδυομένης τῆς νεῶς ὅ τι ἂν λάβῃσι, κέρδος ἠγοῦνται. 9. κλοπή *Suidas*, in fine addens: Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω: fr. 153 *Dind.* 10. ἀργυραῖς λόγχαισι. S. κρατήσις *Diogenianus*, alii. 14. Ἄρεος bis *Suidas*, in fine addens: κίχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πεισάνδρῳ [*Mein. Com. Gr. Fr. II, 2, 651*]. τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀλεξανδρίδης Πισάνδρῳ, ubi *Ἀναξανδρίδης Πανδάφρ Meinekus I. c. III, 181 correxit.* 16. ἐπὶ ἐκ *Bernhardius. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν δυσκόλων. τὰ γὰρ εἰς Ἀρμόδιον μέλη τοιαῦτά ἐστιν.*

23. *Suid.* s. ἀπὸ *Ναννάκου*, *Zenob. VI, 10 ibiq. VB.* Cf. *Macar. VIII, 4.* De *Heroda* ab *Zenobio* citato v. *Meinekus* de *Choliamb.* p. 151. 24. Cf. *Macar. II, 72.* Eodem modo *Aristophanes* dixit *Equitt. 1151: ἀπαγ' ἐς μικυρίαν ἰμποδῶν* et *Plantus Capt. III, 1, 9: hicet parasiticæ arti maximam in malam crucem.* *Casin. III, 4, 21: ducas; casque in maximam malam crucem.* Similia sunt *Aristoph. Pac. 500: οὐκ ἐς κόρακας ἐρύχοιτε: ei. Vesp. 51: ἐς κόρακας οἰχρησται: Amipsias in Athen. I, 8 E: ἐρῶ' ἐς κόρακας: Aristaen. Epist. II, 12 fin: ἐς κόρακας ἐκπέμψομαι: Theophyl. Simoc. Epist. 50: ἐς κόρακας χώροι: cf. annott. ad *Zenob. III, 87.* Verba ἀρὰ *Βοιωτίους* adiecta sunt ad proverbii originem in animum revocandam.*

25. *Apost. III, 31a: Diog. III, 28.*

26. *DV I, 79.*

27. *Suidas.* Ad v. *καταδυομένης* supple νεῶς, de quo ellipseos genere egit *Bosius Ellips. Gr. 314.*

28. *Suidas.*

29. *Greg. Cyr. M I, 64.*

30. *Apost. III, 100a: Diog. II, 91: add. Hesych. s. Ἀρεοπαγίτης: ὁ δικαστὴν καὶ σωπῶν δὲ ὅλον κατ' ἀπάγκην.* Usurpavit, ut *Suidas* refert, *Plato* in *Pisandro: v. Meinekus Com. Gr. Fragm. II, 2, p. 651.*

31. *Suid.* s. *Ἀρεοπαγίτης: Apost. IV, 7. Proverbium Aristoph. Av. 834, ut videtur, adhibuit: Scholiastæ errant. Ἄρεος τροάκμοι ex Nicetæ hist. p. 307 Meinekus comparavit. Add. infr. 39.*

32. *Apost. III, 82: Diog. II, 68. De carmine tradit Schol. ad Arist.*

- 33 Ἄραῖς ἱερὸν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων.
- 34 Ἀρίγνωτος σμάραγδος, ἐν τῷ σκότει φαινὸς, ἐν τῷ φάει σκοτεινός: πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἐαυτοὺς ὅπου οὐκ ἐχρῆν.
- 35 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν: δῆλη.
- 36 Ἄρτι μῦς πίτιης γεύεται: ἐπὶ τῶν ἀψὲ εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων.
- 37 Ἀράβιος ἀύλητής: καὶ Ἀράβιος ἄγγελος: ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. 10
- 38 Ἀργεῖους ὄραῖς: ἐπὶ τῶν [πρὸς] ὀτιοῦν ἀποβλεπόντων καταπληκτικώτατα. καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ κλοπῇ ὑπονοουμένων ἰδίως, παρόσον εἰς τοῦτο κομωδοῦνται Ἀργεῖοι.
- 39 Ἄρης τύραννος: ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπρατομένων. 15
- 40 Ἄριστα χωλὸς οἴφει: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ, ἐκ τῶν Ἀμαζόνων συντεθεισα.
- 41 Ἀρκάδας μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν ἐτέροις πονούντων. Ἀρκάδες γὰρ ἰδίᾳ οὐδένα ἐνίκησαν, ἐτέροις δὲ προστιθέμενοι καὶ σύμμαχοι γερόμενοι εὐδοκίμουν. 20
- 42 Ἄρκετου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδῆλων.

2. ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φωτεινός: P. 8. ἱερὸν ἐν ὅσιν εἰσιν Suidas. 10. ἀπαύστῃ Suidas. 11. πρὸς ε VB inserui. 12. εἰς κλοπὴν VB. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἀτενῶς καὶ καταπληκτικῶς ὀρώντων. 14. Hesychius: Ἄρης τύραννος: παροιμία: explicatio deest. 19. μιμούμενος Apostolius.

Ach. 977: ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἡδὸν τι μέρος Ἀρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ Φίλταθ' Ἀρμόδι' οὗ τι πονεῖ θνηκας [Athen. XV, 695 A, Schneidew. Delect. p. 456]. ἡδὸν δὲ αὐτὸ εἰς Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθροχότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τῆραννίδα. ἦν δὲ γὰρ ἕτερον μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου [Zenob. I, 18] λεγόμενον, τὸ δὲ Τελαμώνος: add. Athen. XV, 692 F, et alia, quae Meursius Pisistr. XIV, et Berglerus ad Arist. Lysistr. 1264 collegerunt.

33. Hesych. s. Ἄραῖς, ἱερὸν: ἱερὸν ἄραῖς, Ἀθήνησι. Ἀρμησφάνης

Ἄραῖς [fr. VI Dind.]. ἐνοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν: Apost. III, 99: Diog. II, 92.

34. Apost. IV, 5: γ. Greg. Cyrp. P. I, 85. Cf. Macar. III, 87.

35. Greg. Cyrp. M I, 82.

36. DV I, 72: v. Macar. VI, 6.

37. Greg. Cyrp. M I, 31.

38. Append. Proverb. III, 35.

39. Hesych. Suidas. Timotheus Mil. in Plat. Ages. 14: Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δ' Ἑλλάς οὐ δίδουσι.

40. Apost. III, 92: Diog. II, 2.

41. Apost. III, 73 ibiq. v. annott.

42. Greg. Cyrp. M I, 54.

- 43 Ἀρχὴ Σκυρία: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. πενιχρὰ γὰρ νῆσος ἢ Σκυρος. 11. εἰδέν idem. 12. εἰδέν idem. 13. εἰδέν idem.
- 44 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν: δῆλη.
- 45 Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' ἐπιθεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡελίου· φύντα δ' ὅπως ὠκιστα πύλας Ἀἶδαο περῆσαι: Θεόγνιδος· ἐπὶ τῶν δυστηχῶς βεβιωκότων.
- 46 Ἀρότρω ἀκοντίζειν: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματευομένων· παρόσον οἱ ἀρότρωι ἀκοντίζοντες τοὺς πέλας βάλλουσιν. 10
- 47 Ἀρχὴ ἡμῖσι παντός: ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπιόντων.
- 48 Ἀρχαιότερα διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν σαθρὰ καὶ παλαιὰ λεγόντων. 14. ἀρχαιότερα S.
- 49 Ἀρχαιότερος Κόδρου: ἐπὶ ὑπερβολῇ ἀρχαιότητος καὶ εὐγενείας. 15. κατωτέρως
- 50 Ἄστροις σημειοῦσθαι: ἐπὶ τῶν μακρὰν ὁδὸν καὶ ἔρημον πορευομένων.
- 51 Ἀσκὸν δέρεις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως σφόδρα τι ποιούντων.
- 52 Ἀσκῶ μορμολύττεσθαι: ἐπὶ τῶν εἰκῆ δεδιτομένων. 20
- 53 Ἀτρέως ὄμματα: ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἀδικωπάτων.
- 54 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς τι ποιούντων.
- 55 Ἀττικὸς εἰς λιμένα: ἐπὶ τῶν εὐτονωτέρως διαίνοντας παρόντας ἐργαζομένων. ἐπεὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν 25

4. ἀρχὴν] πάντων Theognis. 5. εἰδέν idem. 6. παρῆου S. 11. ἀρχὴ δέ τοι ἡμῖσι Ds. 12. τῆς διφθέρας L. 14. ἀρχαιότερα S. 16. σημαίνεσθαι Apostolius: τεκμαιρεσθαι Suidas, addens in fine: καὶ ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν πατριδων. 20. εἰκῆ καὶ διακενῆς Suidas. 25. Phot. v. ἐς τὸν λιμένα: ὅταν γὰρ ὄρωνται ἀπὸ τῆς πόλεως, σφοδρότερον ἰρῆσσοσιν. ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ ἑλλειπές: Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα. λείπει γὰρ ἰσχυρός: cf. Apost. VI, 70d.

43. Apost. III, 80; Zenob. I, 32. 49. Macar. VII, 41. Apost. XIV, 71: cf. nott. ad Diogen. II, 71.
44. Greg. Cyr. M I, 80. 50. Apost. IV, 12; Diogen. II, 66.
45. Apost. III, 85; Diog. III, 4. Theogn. 425. 51. DV I, 84.
46. Greg. Cyr. M I, 84. 52. Apost. IV, 10; Diog. II, 65.
47. DV I, 83. 53. Apost. IV, 15; Zenob. II, 34.
48. Greg. Cyr. L I, 58. 54. Apost. IV, 21; Zenob. II, 26.
55. Apost. IV, 20; Zenob. II, 10.

- πλησίον ὄντας τοῦ λιμένος εὐτονωτέρας διὰ τοὺς ἀπὸ γῆς σκοποῦντας ἐρέσειν.
- 56 Ἄτεν ἐς ὄρας ὡς περ αἰξ τὴν θάλασσαν: ἐπὶ τῶν φιληδούντων τιὸν ὡς ἡ αἰξ τῇ θαλάσῃ.
- 57 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: λείπει ἀπεδέξω. καὶ λέγεται 5 ἐπὶ τῶν μεγάλῳ μὲν πράγματι ἐπιβαλλομένων, κακῷ δὲ περιπιπτόντων. Ἄτλας γὰρ Οὐρανῷ ἐπιβουλεύσας καὶ συλληφθεὶς εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἀπερῴφη.
- 58 Ἄτης λόφος: ἐπὶ τῶν βαρουνμοροωτάτων.
- 59 Ἄττικὸς πάροικος: ἐπὶ τῶν κακῶν γειτόνων. 10
- 60 Ἄττικὴ πίστις: ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλατιόντων τὴν πίστιν.
- 61 Ἄττικὸς μάρτυς: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου.
- 62 Αὐτὸς αὐτὸν ἀυλεῖ: ἐπὶ τῶν ἐαυτοὺς δεικνύοντων. 15
- 63 Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πήδημα: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ τινί. εἴρηται δὲ ἀπὸ Ῥοδίου πεντάθλου ἀλαζονευομένου ἐπὶ τῷ ἄλλεσθαι.
- 64 Αὐτὸ δείξει: ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι.
- 65 Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἤκιστα φθονε- 20 ρῶς διακειμένων.
- 66 Ἄφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῆς: οἶονεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 67 Ἄφ' ἐστίας ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους. 25

3. ὡπερ ἡ αἰξ Ds. 5. ὑπεδέξω Suidas. καὶ λέγεται om. Suidas.
6. μεγάλῳσι πράγμασι Suidas. κακῷ δὲ] καὶ κακοῖς idem. 7. Ἄτλας γὰρ κτλ.] in Suida desunt. 11. τὴν Suidas om. 15. δεικνύοντων ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅποιοί τινες εἰσὶν Suidas. 21. ἐν λόγοις in sine Diogenianus addit.

56. DV I, 87.
57. Apost. IV, 23: Diog. II, 67. Similia narrat Tzetz. ad Lycophr. 879.
58. DV I, 85.
59. Zenob. II, 28: Stephan. ad Aristot. Rhet. II, 21 [v. Cramerī Aneedd. Pariss. I, 292, 3]: ἡ παρ-οιμία ἐπὶ τῶν κακουροῦντων.
60. Apost. IV, 25: Diog. II, 80.
61. DV I, 86.
62. Apost. IV, 38: Diog. III, 16. Respexit Machon apud Athen. VIII, 349 F: ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ καθ[αρί-ζεν φαῦλος ὢν]: lacunam explevit

Meinekus Commentt. Phill. in Athen. Spec. II, p. 17.

63. Greg. Cypr. M I, 86.

64. Greg. Cypr. L II, 92.

65. Apost. IV, 54: Diog. III, 23. Sententia a Boissonado illustratur ad Aen. Gaz. de immort. animi p. 357: add. Greg. Cypr. L I, 24 et dictio ἐν ἀφθόνοις πᾶσι διαίγειν, de qua Disseniū ad Demosth. or. de cor. §. 89 egit.

66. Greg. Cypr. L I, 59.

67. Greg. Cypr. L I, 63.

- 68 Ἄφιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐ-
δέν: ἐπὶ τῶν ἀργυρίζεσθαι προαιρουμένων. μετετήνεκται
δὲ ἀπὸ χρημοῦ.
- 69 Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμπειρίμος: ἐπὶ τῶν δι-
ἔρωτα ἐπιορκούντων.
- 70 Ἀφροδισία ἄγγρα: ἐπὶ τῶν ἐρωτι ἀλιοκορμένων.
- 71 Βάτιου σιλφίον: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν.
τὸν γὰρ σιλφίου καυλὸν Κυρηναῖοι * * ἐξαιρέτων ἔδοσαν
Βάτιω.
- 72 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων. ἤγουν κατα-
πόντισσον. βάλλ' ἐς ὄλεθρον· καὶ, βάλλ' ἐς φθόρον·
καὶ, Βάλλ' ἐς κόρακας: ὅμοια.

2. ἀργυρίζεσθαι] ἐξ ἀπαντος κερδαίνειν Zenobius. Oraculum Sparta-
nis Alcamenae et Theopompo regnantibus datum esse Plutarchus Inst.
Lacōn. 239 F narrat, ad quem locum Wytttenbachius prohibitatem lectio-
nis Plutarcheae ὀλει pro ἔλοι, quod miro consensu omnes defendunt
paroemiographi, vindicare studet. Antiqua lectio ἔλει esse videtur.
μετήνεκται S. 5. ἐρωτα ὀμνούντων πολλάκις καὶ Suidas. 9.
τὸν κτλ.] οἱ γὰρ Κυρηναῖοι τὸ σιλφίον μέγα τι καὶ ἐξαιρετὸν ἔχον-
τες κτλ. C.

68. Apost. IV, 54b. VIII, 77:
Zenob. II, 24. De proverbio post
Wytttenbachium docte Schoemannus
ad Plut. Agid. 9, 1 exposuit.

69. Greg. Cyr. I, 1.

70. Proverbium ex Sophocle de-
rivatum: Hesych. s. ἀφροδισία ἄγγρα:
Σοφοκλῆς Ἀνάη [fr. 178 Dind.].
Γόκολον [sic] μῆλων, κάφροδι-
σίαν ἄγγραν, οἱ μὲν τοῖς πέρδικας,
οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρόν ἀρμόζου-
σιν· τῆ δὲ [recte γὰρ Heinsius] θη-
λεία καλεούσας [cf. App. Provn. III,
11] αἰροῦσιν αὐτοῖς· παρὼς δὲ χόλιω
γὰρ καθαίρονται καὶ ἀγνῶν, ἀλλ' οὐ
πέρδικα. ἄγγρα οὖν τὴν τῶν ὄρων, οὐκ
τὸ χαλαρῶς εἶναι τὸ ζῶον πρὸς
ὄνομασιν [v. nott. ad DV I, 89].
Κατῶν γέ τοι καὶ κατῶν ἀπὸ
τοῦτον. Ἀνάη δὲ καὶ τῆ τῶν
ἀγῶν γόνη δηλοῖται. καὶ γὰρ καὶ τοῦ-
τό τὸ ζῶον λίαν ἐπιτόχται πρὸς τὰ
ἀφροδισία, ὥστε καὶ εἰς ἑαυτὸ ὑβρι-
ζειν: Eustath. ad Hom. II. T, 251,
p. 1183, 17! σημειώσαι δὲ ὅτι ἐπι-
τήθειος ἰσθμὶ πρὸς καθαρόν ὁ οὖς,

ὡς δηλοῖ Διοσκύλος [fr. 329 Dind.]
ἐν τῷ· Πρὶν ἂν παλυμνοσε αἴ-
ματος χοιροκτόνην αὐτὸς σε
χρῆνη [vulgo χρῆνα] Ζεὺς κα-
τασπύσας χεροῖν. λέγεται δὲ,
φασί, καὶ Ἀφροδισία ἄγγρα,
καθὰ πέρδικε ὄντω καὶ οὖς· καὶ γὰρ
καὶ ὁ χοῖρος κατοπιεῖται εἰς ἀφροδι-
σίαι, ὅθεν κατὰ Ἀέλιον Διονύ-
σιον καὶ κάτῶνα γυνὴ ἢ ὀργῶσι
πρὸς μίξεις καὶ κατῶν κτλ.: Bekk.
Anecd. I, 472, 22: Ἀφροδισία
ἄγγρα: οἱ πέρδικας, οὐκ τὸ τοῦς
θηρώντας τῆ θηλεία ἐπιβουλεύοντας
αἰρεῖν αὐτοῖς. Respexit Alciphro
apud Dorvill. ad Charit. p. 539 Lips.:
πολλὰ μὲν ταῖς Νίμφαις, πλείω δὲ
ἢ οὐκ ἐλάττω τῆ Ἀφροδίτῃ ἰκετεύο-
μεν· δίδουσι τιμὰ ἡμῖν· τῆ φωτικῆν
ἄγγραν.

71. Apost. IV, 76: App. Provn.
I, 51.

72. DV II, 4. [βάλλ' ἐς ὄλ.]
Apost. IV, 76a: Hesych. s. ἐς ὄλεθρον]
εἰς ἄδην: cf. Apost. VI, 65. et an-
nott. ad Diog. III, 51. Respexit

- 73 Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον: τοῦτο ἐπέ-
σκωπιον τοὺς Ἀθήνησι δικασίας.
- 74 Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην: ἐπὶ τῶν λοι-
δορῶντων τοὺς ὁμοτέχνους.
- 75 Βατράχοις οἶνοχοεῖς: πρὸς τοὺς ταῦτα νέμοντας, 5
ὧν οὐ χρίζουσι οἱ λαμβάνοντες.
- 76 Βατράχῳ ὕδωρ: ὡς, Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν ταῦτα
διδόντων, οἷς χαίρουσι οἱ λαμβάνοντες.
- 77 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.
- 78 Βίος μεμαγμένος: ἐπὶ τῶν ἀπόνως τρεφομένων. 10
- 79 Βοιωτία ὅς: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδεύτων.
- 80 Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμού-
των, ὕστερον δὲ ἐπιτεινόντων.
- 81 Βούθος περιφοιτᾷ: ἐπὶ τῶν εὐθῶν καὶ παχυτάτων.
- 82 Βουλίας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπεριθεμένων 15
ἀεὶ δικασίων.

1. οὐ τριβώνιον S: καὶ τριβώνιον Walzius, Suidas. τριβώνιον, ἢ
τριβόλον Suidas. 5. νέμοντας] παρῆγοντας Ds. 9. ἐκ Σερίφου
Suidas. 10. τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως idem. 11. Βοιωτία [sic]
S. 13. ἐπιτεινόντων] τοὺς κακοὺς ἐπιτεινόντων Zenob. II, 65, σφόδρα
ἐπιγινόμενων Apostolius V, 4 cum Suida, unde ἐπιτεινόμενων Gaisfordus
ad Suid. s. Βοιώτιος coniecit: ταρασσομένων M. 14. Βουθῶς S. ἐπὶ
τῶν ἀσνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται Suidas. Hesychius: Β. π.: παροι-
μία ἐπὶ τῶν εὐθῶν καὶ παχυφρόνων, ἐπὶ Βούθου τινὸς μετεκθετοῦ τοῦ
Πύθια κηρήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ Ἀριστοτέλης νεκρολογία.

Timocreon apud Plut. Themist. 21, 8:
ἔβα πλείων εἰς ὄλεθρον: add. Sophocl.
Oed. Tyr. 438. 1156 et alia apud
Spanhemium ad Callim.: h. in Apoll.
113. β. ἐς φθόρον] Append. I, 35.
β. ἐς κόρακας] Apost. VII, 96: v.
sup. 24.

73. Append. Provv. I, 47. Suidas
s. βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόν-
τες δικάζουσι (λαμβάνοντες) παρὰ τῶν
δημοσίων ὑψηλῶν οὐνόβολον καὶ
βακτηρίαν, καὶ οὕτως ἰδικάζον. τὴν
χρῶσαν ὁμοίαν ἔχει τῇ βακτηρίᾳ τὸ
δικαστήριον. τὰ μὲντοι σύμβολον μετὰ
τὴν κρίσιν ἀποδίδόντες λαμβάνοντο
πρώβολον ἔπει καὶ δικαστικὸν γέ-
γονεν: Pluribus res, quae huc per-
tinent, Scholia ad Aristoph. Plut.
277 sq. ex Aristotele alisque ex-
ponunt: disputat de eis Fritzschi

de sortit. iudicium p. 14 sqq. For-
tasse cohaeret cum nostro quod e
codice Mediceo Plut. LVIII, 24
Walzius ad Arsen. p. 493 edidit:
Σχᾶμα καὶ κριτῶβολον] [scribe
σχῆμα]: τῷ εὐφρόντι καινὸν ὀρχήσιος
σχῆμα τριβόλον εἰδίδων ἄθλον.

74. Apost. IV, 85: Diog. III, 56.

75. DV II, 8.

76. DV II, 9:

77. DV I, 98.

78. Apost. IV, 93: Zenob. I, 21:
add. Suid. s. βίον μεμαγμένον:
ἐπὶ τῶν εὐδαίμονίζοντων ἐπὶ πολυτε-
λει καὶ ἡδονῇ.

79. Apost. V, 11, ibiq. v. annot.

80. Greg. Cypr. M II, 47.

81. Zenob. II, 66.

82. Apost. V, 11^a: Zenob. II,
86. 67.

- 83 Βουλῆσεταιί τις μάλλον ἢ δυνήσεται: ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν ἀδικῆσαι, οὐ δυναμένων δέ.
- 84 Βορβόρω θ' ὕδωρ λαμπρὸν λαμβάνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν: ἐπὶ τῶν τὰ καλὰ μὲν γινύτων τοῖς αἰσχίστοις. 5
- 85 Βοῦς ἐπὶ φάτην: ἐπὶ τῶν ἐς τὰ συνήθη καὶ ἥδιστα ἀφικνουμένων.
- 86 Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός.
- 87 Βοῦς ἐναύλιος: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων. 10
- 88 Βοῦς ἐπὶ γλώσση: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἐκ δωροδοκίας παρόρησιάζεσθαι.
- 89 Βοῦς ἑβδομος: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. οἱ γὰρ πένητες τῶν Ἀθηναίων ἐξ ἀεὶ θύοντες ἔμψυχα πρόβατον, ὕν, αἶγα, ὄρνι, * * χῆνα, ἑβδομον * * ἐπέθνον, πέμμα τετράγωνον. ἐπειδὴ τοίνυν ἀναισθητον ἐδόκει τὸ ζῶν, ἐπισκώπτοντες τοὺς ἀνοήτους ἐκάλουν βοῦν ἑβδομον. 15

ΤΟ Γ.

- 90 Γαλῆ Ταρτησιᾶ: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ λίαν ἀναιδῶν. Ταρτησοῦς γὰρ πόλις μεγάλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ. 20
- 91 Γαλῆ χιτώνιον: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 92 Γαλλιστὶ τεμεῖν: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως ἀπαλλαγὴν πραγμάτων ποιήσασθαι βουλομένων. Γάλλοι γὰρ καλοῦν-

3. λαμβάνων] μιμῶν recte Ds. 4. κάλλιστα Suidas. τοῖς in Suida deest. 10. ἐναύλιος male Suidas. 11. βοῦν Ds. ἐκ δωροδοκίας idem om. 15. ὄρνι, βοῦν S: ὄρνι, πετεινὸν K. ἑβδομον] locus hanc fere in speciem redintegrandus videtur: ἑβδομον τὸν βοῦν ἐπέθνον, πέμμα τετράγωνον, κέραια ἔχον: Hesych. s. ἑβδομος βοῦς: εἶδος πέμματος κέραια ἔχοντος: cf. nott. critt. ad Diog. I. c. 16. ἐπεὶ δὲ S. ζῶν S. 19. Ταρτησιᾶ S. 20. μεγάλη] ἔξω τῶν Ἡρακλείων σιγλῶν Suidas. ὠκεανῷ] ἔνθα μέγιστοι γίνονται γαλαὶ Suidas addit. 21. ἀχρήστων] ἀπρεπῶν C: ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ μὴδὲν ἀνιέντων dici adnotat Suidas.

83. C in Paroemiogr. T. I, p. 486, 2: Diog. VI, 74.

84. DV II, 7.

85. Append. Provv. I, 64. Orac. Sibyll. III, 728: σαρκοβόρος τε λίων ἄχνυον φάγειται ἐπὶ φάτης Ἰς βοῦς.

86. Greg. Cypr. M II, 46.

87. Append. Provv. I, 63. Cf. Apost. V, 10.

88. DV II, 2.

89. Apost. V, 8: Diog. III, 50, ubi add. versus proverbialis, quem affert Suid. s. ἑβδοματος: Τὸν ἑβδομον βοῦν ἢ σοφῆ παρομιμία: cf. Arsen. XLIX, 100: Πηλίνω βοῦς sacrificium Pythagoram exsolvisse narrat Greg. Nazianz. Epist. 68 (183).

90. Apost. V, 20: Diog. III, 71. 91. Apost. V, 21: Diog. III, 82. Cf. infr. VI, 65.

92. Append. Provv. I, 67.

ται οἱ ἀποτετμημένοι, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Γάλλου ἢ ὅτι ἀποπεπτώκασιν εἰς ἑτέραν φύσιν.

- 93 Γέρων ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων καὶ μηκέτι χρησιμευόντων.
- 94 Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν κιναίδων καὶ ἐκλελυμένων. 5
- 95 Γενηαῖος εἰ ἐκ βαλαυτίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐδοκιμούντων.
- 96 Γέλως συγκρούσιος: ὁ ἄκοσμος καὶ ἄτακτος. ἀπὸ τοῦ κρούειν τὰς χεῖρας.
- 97 Γέρων ἐρινὸς εὐφρανεῖ τοὺς γείτονας: ὁ λόγος 10 ἐπὶ γεγαμηκόςτος γέροντος.
- 98 Γῆς βάρος: ἦγαν ἀχρηστος.
- 99 Γῆς ἔντερον: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
- 100 Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν λίαν ἐντέχνων.
- 1 Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος: δῆλη. 15
- 2 Γλαῦκες Λαυριωτικαί: ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἔχόντων· ἐν γὰρ Λαυρίῳ τῆς Ἀιτικῆς χρυσοῦ μέταλλα ἦν. ἐχάρακτον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς νομίσμασιν.
- 3 Γνώθι σαυτόν: Χείλωνος εἶναι φασὶ τὸ ἀπόφθεγμα.

1. Γάλλου] ἠδὲ καὶ γέροντος C adiiicit. 2. μεταπεπτώκασιν VBC. 3. γέρον ὁ βοῦς] γηρῆ βοῦς Gregorius. 7. εὐδοκιμούντων] εὐγενῶν εἶναι δοκούντων Suidas. 8. συγκρούσιος S. ἀπὸ κτλ.] ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ κρούτου χειρῶν καὶ ποδῶν γενομένου γέλατος Suidas. 10. εὐφραίνει S: correxit Meinekius Com. Gr. Fr. T. IV, p. 674. 12. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. 13. ἔντερον Ds. 14. De Scholiasta Platonis v. nott. critt. ad Zenob. I. c.: post v. χειρουργεῖν pergīt: καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἐτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μνησθῆναι δὲ τούτου Ἀριστοτέλεος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως [cf. Mahnius ad Arist. Rell. p. 141] καὶ Νικοκλῆς ἐν τῷ περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τέχνη γραμματικῶν, ἣν ἀνατιθέασιν Γλαῦκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη· οὗτος δὲ καὶ σιδηρὸν κόλλησιν εἶρεν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος: I, 25. 15. ἀπείρων S. 17. χρύσεια Suidas. 18. ἐνεχάρακτον idem. νομίσμασιν] χρυσοῦς idem.

93. Greg. Cyr. L I, 80, 1-31

94. Greg. Cyr. L I, 75. Suidas

95. DV II, 22. 96. DV II, 12.

97. Append. Provv. I, 73. Ad imitationem versus proverbialis poeta apud Plut. an seni sit administ. resp. 9, p. 789 A dixit: γαμῶ γέρον εὐ οἶδα καὶ τοῖς γείτοσιν: aliam sententiam exprimit versus Menand. Monost. 103: γάμεν δὲ μέλλον βλέψων εἰς τοῖς γείτονας.

98. Greg. Cyr. M II, 55.

99. Apost. V, 42: Diog. III, 91.

100. Apost. V, 45: Scholl. ad Plat. p. 381 Bekk., Zenob. II, 91. Glauci artem cum laude memorat Libanius Oratt. T. III, p. 354 R.: οἶχ αἱ μὲν πρότεροι τῶν οὐκωῶν οὐ διεφέρον καλῶς, μικροῦ δὲ ἐν, οὐδὲ ὀνομάζονται... τί δὲ; ἢ Γλαυκῶ τοῦ Χίου τέχνη κατ' ἀρχὰς ἦν;

1. DV II, 16.

2. Append. Provv. I, 75.

3. DV II, 10.

- 4 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν τι διαπρατιο-
μένων.
- 5 Γραῶν ὕθλοι: ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.
- 6 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγεί-
ρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.
- 7 Γυμνότερος λεβηρίδος: ἀντὶ τυφλότερος. ἐπὶ
τῶν πάνυ πενήτων.
- 8 Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων.
- 9 Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πα-
νούργων.
- 10 Γυπὸς σκιά: ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.
- 11 Γυνή εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ: πρὸς τοὺς ἀνα-
ξίους τινῶν πράξεων· παρόσον Ἡρακλῆσιδούλευσεν Ὀμφάλῃ.
- 12 Γυνή στρατηγεῖ: καί· Γυνή στρατεύεται: ἐπὶ
τῶν παραδόξων.
- 13 Γυναικὶ μὴ πιστευε μὴδ' ἂν ἀποθάνῃ: δῆλῃ
ἢ παροιμία.
- 14 Δαιδάλου ποιήματα: ἐπὶ τῶν τεχνικῶς κατασκευα-
σθέντων.
- 15 Δαιδάλου πτερά: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀπορον τοῦ λόγου
παρελκούση χρωμένων προσθήκη.
- 16 Δαναΐδων πῖθος: ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐκλιπόντων καὶ μὴ
πληρουμένων.

4. Scribo ἀνακροτήσασα. 6. ἀντὶ corruptum est ex Ἀριστοφάνης,
ut Suidas et Zenob. II, 95 docent. 13. τινῶν] τῶν Suidas. 19.
ποιήματα Suidas. 21. δι' ἀπορίας προσθήκης χρωμένων παρελκούσι Sui-
das. 23. Δαναΐδων] Δαναϊδῶν S. Notavit accentum Suid. s. Δαναΐς:
v. de eo Hemsterhusius ad Luc. Tim. 18.

4. DV II, 11.
5. Apost. V, 63: Diog. III, 79.
Παλαμαῖοι ὕθλοι de Gregorii Pa-
lamae doctrina Gregorius Akind.
dixit. v. Leonis Allatii Graec. Or-
thod. I, p. 756 vs. 11.
6. DV II, 18. 7. Greg. Cyr. I, 1, 77.
8. DV II, 19.
9. DV II, 20.
10. Apost. V, 74: Diog. III, 100.
11. Append. Provn. I, 88.
12. Greg. Cyr. M II, 60.
13. Greg. Cyr. M II, 61.
14. DV II, 36.
15. DV II, 37.
16. Proverbii originem narrat Ze-
nobius II, 6, ubi v. annott.: add.
Suid.: εἰς πτερῶν μέσῳ πῖθου
ἀντέλθναι ἔργεται ἢ παροιμία ἐπὶ
τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου, παρό-
σον ἀνιμῶσι λείπει ὕδωρ ἐξ πῖθου
ἔβαλλον, πάσχεσθαι δὲ περὶ ταῦτοις
τὸν πῖθον αἰ τῶν ἀρωγῶν φυγαῖς
et cf. Macar. III, 57. Plut. Provn.
4 Boiss. Apud scriptores saepe
invenitur: v. Lucian. Tim. §. 18:
ὡστε ἐξ τῶν τῶν Δαναΐδων πῖθον

- 17 Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν: τοῦτο εἰῶθαι λέγειν οἱ ὑπὸ τιῶν ἐπιβουλευόμενοι, παρόσον ἀλεξιφάρμακόν ἢ δάφνη.
- 18 Δαίμων Κιλίκιος: ἐπὶ τῶν ἀποτροπαίων. καὶ Δαίμων Αἴνειος ὅμοιον, ἀπὸ Αἴνου πόλεως Θράκης.
- 19 Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων.
- 20 Δεύτερος πλοῦς: ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραιόντων. παρόσον οἱ διαμαριόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλίζονται περὶ τὸν δεύτερον.
- 21 Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων.
- 22 Δελφικὴ μάχαιρα: ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν.
- 23 Δείλου μῆτηρ οὐ κλαίει: δημῳδῆς καὶ φανερά.
- 24 Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψη δ' ἀπόλωλεν: παρόσον οὗτοι διὰ μὲν τὸ ἱεραῖοθαι ἐστεφανωμένοι ἦσαν, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἠπόρουν.
- 25 Δελφίνα νήχασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἦσκηται.

1. Δαφνίνης S. 6. πάντα πρὸς τὸ κρεττόν ἐκδεχομένων Suidas. 9. ἀσφαλίζοντες S: ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον· ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν [c. 9] καὶ Μένανδρος Κεκρυφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορομένηη Schol. Plat. 381 Bekk. 14. δημό S. 15. δίψη δὲ ἀπόλλυται Suidas. 16. ἱεραῖοθαι τῷ θεῷ idem. 17. ἦσαν Suidas om. ἠπόρουν] ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσι Suidas.

ἠδροφορήσειν μοι δοκῶ καὶ μάτην ἐπιτυλήσει: Alciph. Epist. I, 2: καὶ τὸ λεγόμενον δὲ τοῦτο εἰς τὸν τῶν Λαπαδων τοὺς ἀμφορίας ἐκχόμενον πίθον: Plaut. Pseud. I, 3, 134. Horat. Carm. III, 11, 25: Tibull. I, 3, 79: et Danaei proles, Veneris quod numina laesit, In cava Lethaeas dolia portat aquas, ubi cf. Disсенius. 17. DV II, 28.

18. Ἀποτροπαίος h. l. mala affectem. Deum significat: v. DV II, 51. Zenob. IV, 53. App. Provv. II, 7. Fortasse huc pertinet Pherecrateum: αἰεὶ ποθ' ἤμιν ἐγκλιονίζουσι οἱ θεοί, de quo v. Meinekius Com. Gr. II, 1, 351. Αἴνειος δ.] de urbe v. Steph. Byzant. s. v. et Heynium in Exc. I ad Verg. Aen. III.

Similis est Ἀναγυράσιος δαίμων: Diog. III, 31.

19. DV II, 38.

20. DV II, 45.

21. Greg. Cypri. Lib. I, 88.

22. App. Provv. I, 94. Respexit Aristophanes Athen. IV, 173 D: ἀλλ' ὡς Δελφῶν πλείστας ἀκόντων Φοῖβε μάχαιρας.

23. Corn. Nep. Thrasymb. 2, 3: nec sine causa dici: Matrem timidi flere non solere, quae, ni fallor, ex Theopompo sunt derivata: v. Lieberkuehnius de auct. vitarum, quae sub Corn. Nep. nomine feruntur 148.

24. Apost. V, 94: Georg. Lecapen. p. 58 Matth.: Diogen. IV, 26.

25. DV II, 43.

- 26 Δειλότερος εἰ αὐτῆς τῆς δειλίας: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.
- 27 Δειλὸν ὁ Πλούτιος: παρόσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται καὶ κύνas κρέφουσιν.
- 28 Δεινὰ τὰ δεινὰ: ἐπὶ τῶν σφόδρα χαλεπῶν. τὸ δὲ ἰε-
λειον, Δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα Δεινίου.
- 29 Δῆλόν ἐστι καὶ τυφλῶ: ἐπὶ τῶν προφανῶν.
- 30 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπών-
των· σταχάνη γάρ ἐστιν ἡ τρυτάνη.

6. τῶν Δεινίου C: Suidas s. Δεινίας: ὄνομα κύριον. 8. δικαιο-
τέρον Suidas.

26. Apost. V, 93a.

27. DV II, 33.

28. Suid. s. ἔσχατα ἰσχύων
καὶ ἀεπαπέπρακται: ὁμοία ἔστι
τῇ Δεινότερα Δεινίου, καὶ Κύν-
τερα Κύντωνος. ἡ παροιμία ἐπὶ
τῶν ἀφρων κακῶν: C in nott. critt.
ad Zenob. III, 9. Apost. VII, 99
ibiq. annott. Similiter Plutarchus
dixit adv. Stoic. 42, p. 1082 B: τὸ
δὲ δεινῶν, φασί, δεινότερον. εἰ τῶ
ζῶντι κτλ.: neque abludunt Sopho-
clea Antig. 332: πολλὰ τὰ δεινὰ
κούδην ἀνθρώπου δεινότερον πέλει:
Dionys. Hal. Arch. VII, 43: δεινὰ
καὶ πέρα δεινῶν πεπονθότες.

29. Scholl. ad Plat. Sophist. p. 371
Bekk.: καὶ τυφλῶ δῆλον, ἐπὶ τῶν
ἀφρων σαφιστάτων· μίμνηται τῆς
καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμων [T. IV,
p. 103] καὶ Ψαπυζομένη [T. IV, p.
200 Mein.] καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ
[vs. 48]: ad quem locum, uti re-
fert Boissonadus ad Theophyl. Sim-
moc. Opuse. 189, in margine co-
dicis 2720 additum est: τὰ γὰρ τοῖς
τυφλοῖς δῆλα τοῖς βλέπουσι σαφέ-
σιναὶ σφόδρα: Scholl. ad Arist. Plat.
I. c.: παροιμία δ' ἐστὶ, τυφλῶ
δῆλα τὰ μαρτύρια: Eustath. ad
Hom. Od. Θ, 195, p. 1591, 45: τὸ
δὲ ἀπερπετασθῆναι τὰ τῶν ἄλλων
σημῆματα τὸν τοῦ Ὀδυσσεύς διόσκον,
μετ' ἄλλα διασφαρῆ ὁ ποιητῆς ἐπέειπεν:
Καὶ κεν ἀλλάξας τοῖς ξείνι δ' ἀ-
κρίνεε τὸν σῆμα ἀμφαφόων·
ἤγρον διερπετασθῆναι τὰ τῶν ἄλλων
σημῆματα περιβλεπόμενος. δι' αὐτὴν παροιμίαν
παρμφοῦσαι τὴν λέγουσαν ὡς καὶ
τυφλῶ δῆλον. Usurpant Arist.

Plat. I. c., Plat. Soph. 241 F, Reip.
V, 465 C, VIII, 550 D: Antigonus
rex apud Plutarch. Sympos. II, 1,
9, p. 633 C: καὶ γὰρ Ἀντίγονος
αὐτὸς μὲν ἐαυτὸν εἰς τὸν σφόδρα μὲν
ἐσκώπησε καὶ πᾶσι λαβεῖν ἀξίωμα με-
γάλοις γράμμασι γεγραμμένον· Ταυτὴ
μὲν, ἔφη, καὶ τυφλῶ δῆλα: Philip-
pus rex apud Polyb. XVII, 4, 4:
ὁ δὲ Φίλιππος, καίπερ ἐν κακοῖς ὡς
ὅμως οὐκ ἀπέσχετο τοῦ καθ' αὐτὸν
ιδιώματος, ἀλλ' ἐπιστροφίς, τοῦτο
μὲν, ἔφησεν, ὦ Φαενία, καὶ τυφλῶ
δῆλον, quae Liv. XXXII, 34 sic
reddidit: violenter, Phaeneas inter-
fatus, Non in verbis rem verti, ait:
aut bello vincendum aut melioribus
parendum esse: Appar et id qui-
dam, inquit, Philippus, et iam
caecus; iocatus in valetudinem oculo-
rum Phaeneae: Iuncus Stobaei
Floril. 116, 49: ἀλλ' οὐ γὰρ κείνητα
βουλόμενος μακαρίσαι τοῦδε τοῦ
λόγου ἐποιήσαμην· δῆλα γὰρ ἐστὶν
ὄμαι καὶ τυφλῶ τὰ συνόντα αὐτῇ
καλῶ τε καὶ ἀγαθῶ: Plutarch. num
suav. vivi poss. sec. Epicurum 17,
p. 1098 F: ὁ γὰρ οὕτω διαθεῖς εἰ-
ρους, ὥστε καὶ χαίρειν καὶ γάνυ-
σθαι καὶ ποθεῖν ἀγασθαι καὶ προσ-
αγορεῦσαι, δῆλός ἐστι καὶ τυφλῶ
μεγίλας ἔχει ἐν ἐαυτῷ καὶ καρπού-
μενός ἡδονῆς: Dio Cass. LXI, 5:
τυφλῶ δὲ δῆλον, ὅτι ἐκ τοῦ πληθους
τῶν σαπανομένων ταχὺ μὲν τοῦ
θησαυροῦς ἐρήντλησε, ταχὺ δὲ κτλ.:
Quint. I. Orat. XII, 7, 9: caecis
hoc, ut aiunt, satis clarum est:
add. Plut. Boiss. 27 ibiq. nott., Ma-
car. IV, 91. / 30. DV II, 39.

- 31 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας ἐνῆθεστέρων εἶναι δοκούντων.
- 32 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων.
- 33 Δι' ἀχύρου καὶ θύμου καὶ τρυτάνης: ἐπὶ τῶν 5 φειδωλῶν καὶ γλίσχρων.
- 34 Διὰ κενῆς: λείπει κώπης: οἱ δὲ νευρᾶς τόξου.
- 35 Δουλότερος Μεσσηνίας: ἐπὶ τῶν ἐσχάτῃ καὶ πικρᾷ δουλείᾳ ἐνεχομένων. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τοῖς Μεσσηνίοις ὡς δούλοις χρώμενοι καὶ ἐμαστιγοῦν καὶ τῶν ἄλλων πό- 10 λεων ὡς ἰδίους ὄντας δούλους ἀπῆγον.
- 36 Δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικας αὕτη τῶν περιφερομένων.
- 37 Δοίδυκος σκιά: ἐπὶ τοῦ μηθενός.
- 38 Δόρυ κηρυκείου μᾶλλον δάκνει: ἐπὶ τῶν αὐστη- 15 ρότερον προσιόντων τοῖς μῆ, διὰ πειθοῦς εἰκουςιν.

1. πρὸς τῷ γῆρα S: ego Suidan secutus sum. κενῆς: ἄνευ τινός, παράστασις.

12. καὶ ἄδικα S. 14. τῶν μηθενός C.

15. δορυ καὶ κηρύκιον Zenobius.

31. DV II, 31. Greg. Cyr. L I, 92.

32. Thymum herba est vilis, qua soli pauperes vesci solebant: Scholl. ad Arist. Plut. 253. Theophr. Character. IV, 1 ibiq. v. Astium: addo Antiphanem apud Athen. II, 60 C: οἰδεῖς κρείως παρόντος ἰσθίης θύμον, Οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν: id. ibid. B: τὸ δεινὸν ἐστὶ μάχα κηρυκακωμένη Ἀχύρου, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη.

34. Hesych. s. διὰ κενῆς: μακίως: Zonar. 535. Suidas. Dictio saepe apud comicos invenitur: v. Alexis Athen. IV, 170 B, Timocles ibid. VIII, 339 E, Menander Stob. Flor. LXII, 10: ex aliis affero Aristid. v. τ. τεττ. p. 175 Dind.: λαλιᾶς μὲν οἴμαι διὰ κενῆς ληρῆν καὶ εἰς μηδὲν δέον καὶ διατρέβειν τὴν ἄλλως: Arrian. Stob. Flor. LXXX, 14: οὐχὶ δὲ διὰ κενῆς πράγματα ἔχιν φατίον τοὺς ταῦτα ὡς ἀναγκαῖα τῷ τοῦ φιλοσόφου λόγῳ προστέμεναι: Greg. Nazianz. Epist. 29 (18): οὐ γὰρ εἰκῆ ταῦτα φιλοσοφῶ οὐδὲ διὰ κενῆς κηλιπίζομαι. Singularem modo Aristophanes dixit Vesp. 929: ἵνα μὴ κεκλάγῃ διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ, de quo v. Fritzscheius ad Arist. Thesmoph. 830: add. Plato Athen. X, 442 A, vs. 20: εἰ δὲ μῆ, μίτην ἔξοστιν ὑμῖν διὰ κενῆς κηρυκίαν, nisi obsceni quid hic latet. Denique κατὰ κενὸν παιεῖν dixit Clemens Homil. 18: v. Cotelleri PP. Apost. T. I, p. 745.

35. C in nott. ad Zenob. III, 39. Mant. Provv. s. δουλότερος. De re v. Tyrtaeus apud Paus. IV, 14, 3 coll. C. O. Muellero Dor. II, 48. Usurpavit Liban. Oratt. T. II, p. 70 R: γίνεται δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνήθ, ἰσθῶν Μεσσηνίαν δουλότερος, φίλους μὲν καὶ γονίας καὶ τὸν παρ' ἀνθρώπων φόρον ὑθλον ἡγαύμενος κτλ.

36. Append. Provv. I, 100.

37. Apost. VI, 33a: App. Provv. I, 99.

38. Cf. Zenob. III, 26. In mente habuit Eubulus comicus, ex quo affertur in Phot. Lex. 593: τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχα κηρυκακωμένην τε. Quamquam de Eubulo res dubia est: v. Meinekius Com. Gr. Fr. T. III, p. 271 sq.

- 39 Δρυὸς πεισοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται: ἐπὶ τῶν
 ῥαδίως λαμβανόντων ἅ πρότερον μόλις ἠδύναντο.
- 40 Δρυὸς καὶ πέτρης λόγοι: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων
 καὶ μυθολογούντων παράδοξα.

1. παροιῶν Schol. Theocr. V, 65.

39. Apost. VI. 36: App. Provn. II, 1. Expressit Publius Syrus 52: *arbore delecta ligna quibus colligit. Receptum est etiam in Menand. Monost. 123.*

40. Scholl. ad Plat. Remp. 414 Bekk.: τὸ ἐν τῇ τ' τῆς Ὀδυσσεΐας [vs. 163] ὑπὸ Πηνελόπης ῥηθὲν Ὀδυσσεὶ ἀναγνωριζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παροδεῖται. ἔστι δὲ τό· Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸ αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τιμοῦσας εἰς σιελίχην καὶ σπῆλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίαις ἐποιοῦντο οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι, δρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον: hanc explicationem, quae eisdem fere verbis in Scholl. Ven. ad Hom. II. X, 126 legitur, e Didymi Commentariis ductam esse Scholia vulgaria ad Hom. II. I. c. docent, ubi in fine additum: ἡ ἱστορία παρὰ Ἀδδύμω. Eidemque prolixae locorum Homericorum interpretationes superstructae sunt, quae in Eustathio reperiuntur: ad II. X, 1262, 7: ὁ δὲ νοῦς τοῦ λόγου τοιοῦτος· οὐκ ἔστιν ἀποκίλλος ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀλλ' . . . ἀρτεμής καὶ ἑπικλοπος μύθων. οὐκ οἶνον ἀλοῦς τὸ ἦθος ἐστὶ καὶ ἀρχαῖος καὶ εὐήθης, ὅποιοι πάλαι ποτ' ἦσαν ἐκτινοὶ, οὐδὲ λόγος ἔχει ἀπὸ δρυὸς καὶ ἀπὸ πέτρης γίνεσθαι, ὅτε δηλαδὴ νομῆσα βίον εἴλον οἱ ἄνθρωποι καὶ φρενικμοῖν καὶ δρυῶν καὶ λίθων κοιλότησαν ἐκτίθειον τὰ τεογὰ ἐκτιθέμενοι διὰ πένιαν τὰ φίλτατα. [de hac antiquissimorum hominum vita v. Scholia ad Anth. Pal. IX, 312 et Jacobsius Annot. II, 1, 205] . . . οὕτω μὲν ἡ περὶ δρυὸς καὶ πέτρης παροιμία καθίσταται. εἰ δὲ τις τό, ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης, ἐπὶ

σκληρότητος ἦθους λάβοι ποτέ, ὅπερ ἐνταῦθα οὐδ' ὅλως συμβιβάζεται, ὁ τοιοῦτος παραχρᾶται τῇ Ὀμηρικῇ παροιμίᾳ καὶ εἰς ἄλλο τι μετέλκει τὸν νοῦν . . . σολοικίζων οὕτω κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶ νοήματι, καὶ γὰρ καὶ τοιοῦτοὶ τινες ἐλέγοντο σολοικισμοί, καθάπερ καὶ τὸ Ἴππος εἰς πεδίον ἀντὶ τοῦ εἰς παιδιὰθα οἱ ἱπποῖται χηρήμοι [Apost. IX, 13], ἐάν τις καὶ ἐπὶ ἐγὼς ἴππου νοήσῃ, ἐξεφηνλίξτεο παρὰ τοῖς σοφοῖς . . . ἀλλ' οὕτω μὲν ὡς ἐρήθη οὐκ ἔστι λαμβάνεσθαι νῦν εἰς σκληρότητι ἦθους τὴν . . . παροιμίαν . . . ἄλλως μὲντοι παραποιοῦται ποτέ τὸν νοῦν αὐτῆς, ὡς ἐπὶ σκληρότητος νοηθῆναι οὐχ ὑποδόσκολον, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητῆς . . . εἰπὼν τὸ [Od. T, 163]· Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης, ἐνέρως ἐκεῖ χράται τῇ παροιμίᾳ . . . βούλεται γὰρ ἐκεῖ νοεῖν, ὅτι δεῖ δὲ εἰπεῖν τὸ πὸν γένος· οὐ γὰρ πάντως ἀγενεαλόγητος εἶ . . . Καὶ ὅρα ἐν τῷ λόγῳ τοῦτω, ὡς αἱ παροιμίαι πρὸς διαφοροὺς ἐνοίας ἀμίμπτως ἐστὶν ὅτε στρέφονται, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Καθμερίας νίκης [Greg. Cyr. I II, 45] γίνεται: idem ad Odys. I. c. 1859, 19: καὶ νῦν δὲ εἰς τοσοῦτον ἠγτίον, ὅτι τε παροιμιώδης ὁ λόγος καὶ ὅτι καταφαντικῶς μὲν ἀπὸ δρυὸς . . . εἶναι τις λέγεται, ἔτε οὐκ ἐστὶ γένος ἀπὸ τοῦ εἴπειν. ἀποφαντικῶς δὲ φημεν ὡς οὐκ ἔστι τις ἀπὸ . . . πέτρης, ὅτε οὐκ ἂν ἔχοι σιγήσαι πὸθὲν ἐστίν· . . . εἰληπται δὲ ἡ παροιμία ἐκ τοῦ παλαιῦ βίον, . . . νοῆσαι δὲ τὸ παροιμιώδης τοῦτο ἐνταῦθα ἐπὶ ἀγριότητος οὐχ Ὀμηρικόν ἐστι· παραχρησάμενος δ' ἂν τις εὐφρῶς ποιεῖ εἰλοῖ ἀν' αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἀγρίου ἦθους, ἵνα τὸν μὲν τοιοῦτον ἐρεῖ ἀπὸ δρυὸς εἶναι ἢ ἀπὸ πέτρης, ταυτίσσει ξύλινον ἢ πέτρινον Εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυὸς εἶναι προσενθυμητῶν ἐκ πῶν

- 41 Δυσρηγότερος χελώνης: ἐπὶ τῶν εἰς ὀτιοῦν γλι-
σχευομένων.
- 42 Δωδωναῖον χαλκείον: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων καὶ
φλυαρῶν.
- 43 Δῶρα καὶ θεοὺς πείθει: Ἡσιόδου εἶναι φασίν.
- 44 Ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς: παραπλησία τῆ
Ἀλιεύς πληγείς νοῦν φύσει.

ΤΟ Ε. καὶ τὸ ἐπιπλάττειν τὸν κῆρ

1. δυσρηγότερος S. 8. φύσεις Scholiasta, οἷσι Zenobius.

παλαιῶν καὶ τὸν ὡς φασὶν ἐκεῖνοι
βυλατιττην βίον, ὅς ὑστερον ἐξ
ἐπιμελείας καὶ εὐρίσεως ἀλευτῶ ἐξή-
νεγκε παροιμίαν τὴν, ἀλληλεσμείον
βίον ζῆ, ἐξ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους
τοῦ πρότερον [cf. sup. I, 83]. ὅν
δηλοῖ τό: Οὐ γὰρ ἀκανθαί [v.
annoti, ad Greg. Cyr. M I, 21],
ἰπομιμνήσκον τὴν τοῦ παλαιῶν βίου
μεταβολὴν. ἐνθεῦτεν δὲ καὶ τό, Ἄλις
δρῦός [Greg. Cyr. L I, 39], ἐπὶ
τῶν δυσχερῶς, φασί, καὶ ἀθῶς
ἐσθιόντων, ὑστερον δὲ κάλλιόν τι
εὐφρότων. τῷ δὲ, οὐ γὰρ ἀκανθαί
ἀνδρομον καὶ τό, Μερίξ ὅν περὶ
[cf. Mac. V, 83], ὡς καὶ ἀλλαχού
ἐγράφη. τό δὲ γε, Ἄλλην δρῦν
βαλλάντζε [Greg. Cyr. L I, 5],
ἄλλως ἐναλλαγὴν βίου δηλοῖ, οὐ μὴν
τὴν ἐκ πάντη ἀγρίου εἰς ἡμέρον. εἶτι
προσεσθνητέον καὶ ὅτι καθὺ τῷ,
ἀπὸ δρῦος ἢ πέτρης εἶναι τινα,
ἴσῃ παραχρησασθαι παροιμιτικῶς ἐπὶ
ἀγριότητι, οἷτω καὶ τῷ ἀπὸ τῆς
ἄλμης [Greg. Cyr. M I, 25] λογι-
καθ' ὅν ἐκ μὲν τῆς πικρῆς ἀκράχο-
λός τις ἄνθρωπος. Ἄλμίων [cf.
notti, ad Zenob. I, 63] ἐσκόφη, ἐκ
δὲ τῆς νοστήμου ἄλμην ἔχειν λέγεται
ὁ ἡδῶς ἄνθρωπος: Tzet. Chil. hist.
286. Ab his plane recedit Scholl.
ad Hes. Theog. 35, qui versum:
ἀλλὰ τῆ μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ
πέτρην explicans scribit: παροιμία
ὅταν τις κερῶν τινας αὐτὸν κατεπί-
γοτος περὶ ἄλλων λέγει, ὁ δὲ ταῦτα
ἀφείς ἄλλοις χρῆται: sed neque hic
neque Eustathius Goetlingio satisfacit,
quæ ad Hes. Theog. l. c. con-

vam explicationis viam institit, quam
vide apud ipsum. Denique singu-
lari modo Lennepius ad Theog. l. c.
interpretatus est proverbium: iia
garrere, ut rure amantes solent
iuxta umbrosam rupem vel quercu-
cum, asserens Theocr. Id. III, 8.
Ovid. Heroid. V, 13. Porphyr. V.
Plotini c. 22. Proverbium saepe
respexit Plato: v. Apol. 34 D. Phaedr.
275 C ibique Astius, Plat. Reip.
VIII, 544 D: add. Lucil. in Anth.
Palat. XI, 253, 1: ἐκ ποίων ὁ πα-
τήρ σε δρῦων τέτρακεν, Ἀρίστων,
Ἡ ποίων, σε μύλον κόματο λατο-
μίων; Ἡ γὰρ ἀπὸ δρῦος ἴσσι παλαι-
φίτου ἢ ἀπὸ πέτρης Ὀρχοτις, Νιό-
βης ἐμπνοον ἀρχέτυπον: Palladas ib.
X, 55, 1: alia intt. ad Iuven. Sat.
VI, 12. Ungerus Parad. Theban. I,
p. 446 dabunt.

41. Aspera dicta est testudo a
Pacuvio Cicer. Divinat. II, 64, 133:
καταίξιμος ἢν oraculo apud Herod.
I, 47: alia Vigerus ad Euseb. Praep.
Evang. V, p. 212 A attulit.

42. Greg. Cyr. M II, 81.

43. Greg. Cyr. M II, 83.

44. Scholl. Plat. 378 Bekk.: ἐλίχθη
δὲ ἐπὶ Τιμόνος τοῦ μουσουργοῦ,
μηκέτι προσεμῆναι τοὺς κόλακας: cf.
notti, ad Apost. (III), 87. Synes.
Oratt. 48 A Petav.: Ἀριστοτέλης
ἄξιός τούς τελεσιμόνους οὐ μαθεῖν
τι δεῖν ἀλλὰ παθεῖν καὶ διατεθῆ-
ναι γινόμενος δηληράτι ἐπιτηθείους,
quo de Lobeckius dixit Aglaoph. I,
144 sq. [Ἄλιός κτλ.] DV. I, 61.

- 45 Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συγκίνη ναῦς: ἐπὶ τῶν
παρ' ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων.
- 46 Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον: ἐπὶ
τῶν ὀρθῶς πάντα ποιούντων ἦν γὰρ ὁ Νικόστρατος ὑπο-
κριτῆς τραγικὸς ἄριστος. 5
- 47 Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα: ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγγυμένων
καὶ κακῶς ἀπαλλαιτιόντων.
- 48 Εἰ ἐγὼ ταῦτα ἐποιοῦν, ὅσος ἂν ἦν θόρυβος:
λύκος ἰδὼν ὑπὸ ποιμένος πρόβατον ἐσθιώμενον τοῦτο
εἶρηκεν. 10
- 49 Εἰπὼν ἃ θέλεις ἄκουε καὶ ἃ μὴ θέλεις: δῆλη.
- 50 Εἰκῆ τὸν Ἄβυδον πατεῖς: ἐπὶ τῶν μάτην τι φυ-
λατιόντων. παρόσον ἐκεῖ αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν
ὀμιλίαν καταφυλατιόμεναι οὐ ῥαδίως ἐξάγονται.
- 51 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν 15
ἐπαρελθόντων δίαιταν.
- 52 Εἰς ἀνῆρ οὐδεὶς ἀνῆρ: παρόσον ὑφ' ἐνὸς οὐδὲν κα-
τορθοῦται.
- 53 Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προὔπτον
ἡμόντων. 20

1. ναῦς] νηῦς Meinekus emendat, de qua forma dixit ad Moschum II, 104. 2. καὶ παρ' ἀξίαν ἐντυχησάντων, εἴτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν Suidas: v. Apostolium. 4. κωμῳδίας ἢν ὑποκριτῆς Suidas: male: v. Meinekus Com. Grr. Fragm. I, p. 347. 8. Scholl. Plat.: Λύκος ῥήματα [cf. Macar. V, 73]: ἐπὶ τοῦ καὶ λόγους καὶ ἔργους ἀδι-
κοῦντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθίοντα πρόβατα εἶπεν Ἡλίκος ἂν
ἤρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν: Suid. s. καὶ τὸ τοῦ λύ-
κου: φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κίνα τῶν ποιμενικῶν προ-
βάτων ἐσθίοντα εἰπεῖν, ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποιοῦν, πόση κραυγὴ ἐγίγνετο
ἂν; 11. ἀντάκουε C. 12. ἐκεῖ S. τὴν Ἄβυδον Stephanus By-
zantius, alii: τὸν cum nostro BV, Grammaticus Bekkeri Anecd. I, 322,
32 servant, unde patet Ἄβυδος non secus ac Κόρινθος, Ὀρχομενός, Πύ-
λαος, Σησιός etiam maseulini generis fuisse. Eadem libertas data est
Latinis: v. Orellius Inscr. Latt. I, n. 563. Vossius Aristarch. I, 314
Hal. 16. ἐξ εὐδαιμονίας in fine C addit. 19. Suidas: ἐπὶ τῶν
πονηρῶν, ὅταν εἰς προὔπτον ἐπιείσωσι κίνδυνον.

45. Apost. VI, 45; Zenob. III, 44.
»Mandro fortasse nou diversus est
ab archipirata isto a Polyaeno IV,
19 et Frontino III, 3, 7 comme-
morato.» Meinekus de Cho-
liamb. p. 176. De sensu v. σύκι-
τος v. Macar. VII, 82.

46. Append. Provv. II, 9a.

47. Greg. Cyr. L II, 18.

48. Schöll. Plat. 318 Bekk. An-

ton. Sent. 67, p. 114 Fabr. Suidas:
App. Provv. III, 77. Est fabulae
Aesopiae fragmentum, de quo cf.
Wytenbachius ad Plutarchi Conv.
Sept. Sap. 13.

49. App. Provv. II, 17.

50. C in nott. ad Diog. VI, 53:
cf. Apost. XII, 53.

51. DV II, 53.

52. DV II, 52. 53. DV II, 55.

- 54 *Εἰσὶ καὶ κυνῶν Ἐριννύες: παρεγγυᾶ ὁ λόγος, μηδὲ κυνῶν ἀμελεῖν.*
- 55 *Εἰς ὕδωρ σπείρειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 56 *Εἰς ὄνου πόκας: πρὸς τοὺς εἰς τὰ ἀδύνατα ἀναβαλλομένους.* 5
- 57 *Εἰς τὸν τετρημένον πίθον: ἐπὶ τῶν μάτην ἀναλισκόντων.*
- 58 *Εἶη μοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα ἑαυτοῖς εὐχομένων.*
- 59 *Εἰς αἶγας ἀγρίας: ἐπὶ τῶν τὰ κακὰ ἀποτροπιαζομένων.* 10
- 60 *Εἰς οὐρανὸν τοξεύει: ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων.*
- 61 *Εἰς πῦρ ξαίνει: ἐπὶ τῶν μάτην κακοπαθούντων.*
- 62 *Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσε: λείπει ὡς Περικλῆς. ἐκεῖνος γὰρ ἐν λογισμοῖς κατεχρήτο τῇ εἰς τὸ δέον προφάσει.*
- 63 *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν ἀγελάστων.* 15

2. μηδὲ κτλ.] μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν C. 8. τὸ] τὰ Ds. 12. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων Suidas. 13. Tres proverbii formae a Suida s. εἰς δέον et s. εἰς τὸ δέον memorantur, εἰς δέον, εἰς τὸ δέον et εἰς τὸ δέον: quarta ab Macario, quinta ab Apostolio affertur. Rem exponit ex Scholl. ad Arist. Nub. 857 Suidas s. δέον, cuius verba arpono: Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγός, λόγον ἀπειτούμενος ὑπὲρ χρημάτων Κλεάνδρῳ τῷ ἀρμοστῇ Λακεδαιμονίων ἐπὶ προσοίᾳ, τοῦτο οὐκ ἰδίῳ. ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλώσει αὐτά. οἱ δὲ ἄλλως φασί· πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς διδοὺς πενήτηντα ταλάντων, ἀπλῶς εἰπεῖν, εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέει· μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντες Λακεδαιμόνιοι Κλεανδρίδην μὲν ἰδήμευσαν, Πλειστούνακτα δὲ πέντε ταλάντοις [εἴ' ταλάντοις Schol. Aristoph.] ἔζημίωσαν, ὑπολαβόντες θωροδοκῆσαντας αὐτοὺς φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς καὶ τὸν Περικλέα, ἵνα μὴ γυμνῶς εἴπῃ, ὅτι δίδωκε τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα, οὕτως ἀνίξασθαι: v. Plut. Pericl. 22.

54. Append. Provn. II, 20.

55. DV II, 59.

56. Append. Provn. II, 29.

57. Apost. VI, 79: Suid. s. εἰς τὸν τετρημένον πίθον, λείπει, πίθον ἀντλεῖν· τάσσειται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονούντων. καὶ γὰρ μυθεύουσιν ἐν ἤδου τοὺς ἀσεβεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν: cf. ann. ad Mac. III, 16. Usurpat Xenoph. Oecon. 7, 40: οὐχ ὄρες, ἔφη, ἐγὼ, οἱ εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν λέγομενοι ὡς οἰκτείρονται, ὅτι μάτην πονεῖν σκοποῖς: add. Stob. App. Flor. IV, p. 30 Oxford.: ἀνθρώπος ἐπιλήσμων ἐντρογισίας πίθος τετρημένος διαψέθει τὰς χάριτας, et v. Wes-selingius ad Diod. I, 96.

58. DV II, 60.

59. Adhibuit Aelian. Epist. Rust. 17, p. 421 Guiaec.: εἰς αἶγας ἀγρίας τραπιῇ ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἐν δικαστηρίοις ἤητορας: cf. Eustath. in ann. ad Zenob. III, 87 et Apost. IX, 61.

60. DV II, 61.

61. DV II, 61.

62. Apost. VI, 74: Zenob. III, 91. Respexit Aristid. ὕ. τ. τεττ. II, 311 Iebb.: Θεμιστοκλῆς οὐ μόνον τὰς τριήρεις τοῖς Ἀθηναίοις ἔειπεν οὐδ' ... ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων καὶ εἰς τὸ δέον πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐχρήσατο αὐταῖς, ἀλλὰ κτλ.

63. DV II, 50.

- 64 *Εἰς μακάρων νήσους: ἐπὶ τῶν εἰς εὐδαιμονία τινα τόπον ἀποστελλομένων.*
- 65 *Ἐκ τῆς πληροσπάτης εἰς τὴν κενωτέραν: οὐ χρη μεταλαγχάνειν τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἔχοντων.*
- 66 *Ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω: ὁμοία τῆ· Ἐκ τοῦ ὄφρασματος κρασπέδου τὸ ὕφασμα.*
- 67 *Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθιστηγόντων.*
- 68 *Ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν ἀληθῆ μαρτυρούντων.* 10
- 69 *Ἐκ τοῦ βοὸς ἡ μάστιξ: λείπει· καὶ βουὴν δέρει.*
- 70 *Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνεπίστου τι λαμβανόντων.*
- 71 *Ἐκ κοινοῦ πλείστη μὲν χάρις, δαπάνη δ' ὀλιγίστη.* 15
- 72 *Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἔρα·ν.*

14. μέν] δὲ Hesiodus. δ'] τ' C. 16. Scribe ἐκ τοῦ γὰρ ἔσο-
 ρᾶν γίνετ' κτλ.

64. Macar. V, 81.

65. Append. Provn. II, 48.

66. Apost. VI, 90. 91: Diog. V, 15. Prius respexit Lucian. Hermot. §. 60: πῶς οὖν οἶόντι σοι ἦν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γύμμιος εἰδέναι τὰ πάντα: add. ibid. 58. 62. Alterum usurpat Ephraim de miraculo S. Clementis 4 in Cotell. PP. Apost. T. I, p. 812: ἰ. θαυματουργιῶν, ὧν τοῦς μὲν τὸ μέγεθος ἔνοησι ἀτόντι, λόγος δὲ τὸ πλῆθος ἔπειν καὶ χεῖρ διαχαράξει τὸ ἄπειρον. ἵνα οὖν ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα κατὰ τὴν παροιμίαν γινώγητε ἐν ὑμῖν, ὅ καὶ ὑπεσχόμεν διηγήσομαι: Gregor. Nys- sen. de vita Greg. Thumat. Opp. T. II, p. 987 A ed. Morell.: ὡς ἂν κατὰ τὴν παροιμίαν ὅλον ἡμῖν γίνηται καταφανὲς ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα.

67. DV II, 62.

68. Proverbio utitur Lucian. de Merc. Cond. §. 12, quem locum Arsenius in Violetum recepit: v. Apost. VI, 67c. Tetigit Valckenarius Diatr. Eurip. 185 Lugd.: add. ann. ad Diogen. III, 2. VII, 29. Erasm. I, 8, 24: «allusum est ni

fallor ad diphtheram, in qua Iupiter omnia mortalium acta describere fingitur a poetis».

69. Append. Provn. II, 49. Ex apologo natum: v. Apost. VII, 51^b. Profecit ex eo Plut. non posse suavi vivi sec. Epic. 6, p. 1090 F: ἀρκεῖ γὰρ ἡ φύσις τῆς σαρκὸς, ὅλην ἔχουσα νόσων ἐν ἑαυτῇ, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον, ἐκ τοῦ βοὸς τοὺς ἱμάντις λαμβάνουσα, τὴς ἀληθόνας ἐκ τοῦ σώματος. Sententiam similem Theognis 539 habet: οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκίεται αὐτῶ, ἵη μὴ ἱμῆν γνώμην ἔκαπατῶσι θεοί.

70. Greg. Cypr. L II, 8.

71. App. Provn. II, 39.

72. Apost. VI, 89: Hesych. s. ὀμμάτιος πόθος: διὰ τοῦ ἐκ τοῦ ὄρα·ν ἀλίσκεσθαι ἔρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἔρα·ν. καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἱρασταῖς ὀμματοπόλογγα [VV. DD. de hac voce iudicia El- lendtius Lex. Soph. II, 314. et Blomfieldus ad Aesch. Agam. 232 recensent.] ἀρῶν: Diog. IV, 49. Hesychii loco ductus Sophocli ver- sum in nott. ad Diog. l. c. adscripti: n. Σοφοκλῆς enim eum fabulae ti-

- 73 "Εκ τῆς ἡμέρας: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν· ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ θεοὶ τοὺς Γίγαντας ἐνίκησαν.
- 74 'Ελάφειος ἀνήρ: ἐπὶ τοῦ δειλοῦ.
- 75 'Ελέφας μὴν οὐ διώκει: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορῶντων. 5
- 76 'Ελεύθεραι αἶγες ἀρότρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.
- 77 'Εμαυτῷ βαλανεύσω: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς διακονούντων.
- 78 "Ἐν ἀνθ' ἐνός: ἐπὶ τῶν ποιούντων καλῶς ἀνθ' ὧν ἔπαθον. 10
- 79 'Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.
- 80 "Ἐνεκα ὄττης: ὁ φασι νῦν οἰωνοῦ χάριν.
- 81 "Ἐνεστι κἄν μύρμηκι χολή: ὅτι οὐδὲ τῶν μικρῶν δεῖ καταφρονεῖν.
- 82 "Ἐνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι. 15
- 83 'Ἐγκαθιζόμενοι τρίποδι Μουσῶν: ἐπὶ τῶν λόγους ἀκούοντων.
- 84 'Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: τὸ δρασκάζεις ἀντὶ τοῦ κρύπτῃ· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.
- 85 'Ἐν τοῖς ἑμαυτοῦ δικτύοις ἀλώσομαι: ἐπὶ τῶν 20 ὑπὸ τῶν ἰδίων πανουργιῶν ἀλισκομένων.

1. ἀγαθῶν ἡμερῶν C. 4. διώκει] οὐκ ἀλεγάξει Apost. VII, 8.
18. δρασκάζεις bis S. 9. καλῶς] κακῶς C. 15. δειλοῖσι κἄν ἀνδρῶι Zenobius.

tulo post v. ἔρῃν excidisse mihi persuaseram. Contrádidit Meinekius Com. Graec. Fr. T. IV. p. 645 sq., comoediae: potius hunc versum adscribendum esse censens.

73. Append. Provn. II, 46.
74. Greg. Cyr. L II, 11.
75. DV II, 66.
76. DV II, 68.
77. Greg. Cyr. M III, 5.
78. Append. Proverb. II, 57.
79. DV II, 77.
80. Scholl. ad Plat. Legg. VII, p. 452 Bekk.: ὅτιαν, φήμην, μαντείαν διὰ κληδόνας, καὶ ὀτεινέσθαι τὸ μαντεύεσθαι: Suid. s. ὅτια: φήμη, μαντεία, θεία κληδών, quocum Photius consentit: alia Ruhakenius ad Tim. Lex. Plat. p. 197, Iacobsius ad Aelian. Nat. Anim. XVI, 16 de hac voce collegerunt. Κακὴν ὄταν dixit Plat. Legg. VII, 800 C.

81. Greg. Cyr. M III, 8.

82. Zenob. III, 73.

83. Apost. VI, 45a. Fluxit e Plat. Legg. IV, p. 719 C: παλαιὸς μῦθος .. ἐστὶ .. ὅτι ποιητῆς, ὁπόταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μούσης καθίζηται, τότε οὐκ ἔμφρων ἐστὶν κτλ.

84. Greg. Cyr. L II, 16.

85. Fons dicti nobilissimum illud Aeschyleum est: τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς ἑμοῖς πτεροῖς, de quo vid. nott. ad Macar. VIII, 57: sententiam eandem expressam invenimus in Aesch. Choeph. 221: ἀντὸς κατ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορῥαφῶ: Lucian. Piscat. §. 7: ὅς παρ' ἡμῶν τὰ τοξεύματα, ὡς φῆς, λαβῶν κατ' ἡμῶν ἐτόξευες ἐνι τοῦτον ὑποθήμενος τὸν σκοπὸν, ἅπαντας ἡμᾶς ἄγορεύειν κακῶς: cf. Dial. Mōrt. VIII fin.: ὥστε σόφισμα κατὰ σαρτοῦ συντίθει-

- 86 Ἐν κοινῷ κείται: ἐπὶ τῶν κοινῆν ψῆφον φερόντων.
 87 Ἐν νυκτὶ λαμπρός, ἐν φάσει δ' ἀνωφελής.
 88 Ἐν τῷ σκάφει τῷδ' ἔνεστιν ἀγύρτης: λέγουτ'
 ἂν οἱ ἐν παντὶ πράγματι ἔνεστι καὶ συκοφαντικόν τι.
 89 Ἐνδυμίωνος ὕπνος: ἐπὶ τῶν ἐπιπολὺ κοιμημένων. 5
 90 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν
 ἐν τοῖς τελειοτέροις τὰ εἰσαγωγικὰ μανθανόντων.
 91 Ἐν διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ:
 ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιομένων.
 92 Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος: ἐπὶ 10
 τῶν ἐν τοῖς ἄλλοτριόις κακοῖς καὶ τὰ οἰκεία διηγουμένων.

1. Explicatio corrupta aut manca est. Κοινὴ ψῆφος quid sit patebit ex Aristid. T. II, p. 262 Dind.: ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἢ Θεμιστοκλέους, ὡς φησι Πλάτων, διακονία καὶ κολακεία, ὡς δ' ἡ κοινὴ ψῆφος τῶν Ἑλλήνων, σοφία καὶ πρόνοια διεκάλυψε. 8. ἐν δὲ διχοστασίῃ Zenobius cum Suida, unde ἐν δὲ διχοστασίῃσι scribendum esse patet. 10. Suidae explicatio haec est: Πασιφάνη φασὶν ἱρασθεῖσαν ταύρου Δαιδυλον ἱκετεύουσαι ποιῆσαι ξυλίγην βοῦν καὶ κατασκευάσαντα αὐτὴν ἐνθεῖναι· ἦν ἐπιβαίνων ὡς βοῦν ὁ ταῦρος ἐγκίμονα ἐποίησεν. ἐξ ἧς ἐγενήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διὰ τινος αἰτίας ὀργιζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ παρθένους καὶ ἴσους νέους ἐξ αὐτῶν ἰδασμολογεῖτο, οἱ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. εἰς Δαιδυλον οὖν ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν καὶ αἴτιον γερόμενον καὶ μισαχθέντα ἐξηλέθη ἢ παροιμία. Fabulam Zenobius uberius exponit.

κας: add. Diogen. III, 18. IV, 66. Greg. Cypr. L II, 57. Macar. IV, 50. E Latinis appono Plaut. Amphit. I, 1, 170: *illuc homo a me sibi malam rem arcessit iumento suo*: Terent. Adelph. V, 9, 1: *suo sibi gladio hunc ingulo*, ubi v. Westervhovichum: Phorm. III, 2, 6: *metuo leonem, ne quid — G. suo capiti fuat*: Cic. or. pro Caec. 29, 82: *quid ad haec dicimus? aut tuo, quemadmodum dicitur, gladio, aut nostro defensio tua conficiatur necesse est*: ibid. 83: *hic est micro defensionis tuae: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est*: Liv. XXII, 16, 4: *nec Hannibalem fefellit, suis se artibus peti*: add. Wytttenbachius ad Plut. de sera num. vind. 548 B. Neque alienum est ab his e Plauto quod affert Servius ad Verg. Aen. VI, 205: *ipsa sibi avis mortem creat*, ubi recte v. *creat in cacat* mutavit Erasmus I, 1, 55: de visco enim

cogitandum, quod quum non proveniat nisi semen in ventre avium maturatum earumque per alveum redditum sit, recte aves ipsae sibi mortem cacare dicuntur: v. Athen. IX, 394 E. Plin. N. H. XVI, 93, 247 ibiq. Harduinus.

86. Κείται dictum ut in proverbio: *θεῶν ἐν γοῖνας κείται*, de quo v. Zenob. III, 64.

87. Apost. VII, 47^a. Cf. Mac. II, 34. Max. Tyr. Diss. 40, 4, 265 R.: *οὐχ ὄρεῖς καὶ τὴν σελήνην, ἄστρον ἀμφίβιον πρὸς νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐν μὲν νυκτὶ λαμπρὰν, μετὰ δὲ ἡλίου ἀμυρῶν*;

88. De praestigatoribus, qui ἀγύρται nominantur, v. Apost. I, 19^a.

89. DV II, 48. Macar. VIII, 51. 90. DV II, 65.

91. Apost. VII, 16: Zenob. III, 77. Attigit Meinekius Com. Gr. IV, 698.

92. Zenob. IV, 6.

- 93 Ἐξαιρῶ λόγου: ἐπὶ τῶν διὰ τιμὴν ἐξαιρουμένων καὶ ἀτελείας τυγχανόντων.
- 94 Ἐξ ἐνόσ πηλοῦ: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου.
- 95 Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα: ὁμοία τῆ· Ἐκ τοῦ γεύματος ἢ πηγῆ. 5
- 96 Ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον: ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῆ.
- 97 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 98 Ἐορτῆς κατόπιν ἡδύσματα φέρον: ἐπὶ τῶν τινος ὑστεριζόντων. 10
- 99 Ἐπαιίνων σκιαί: ἐπὶ τῶν μάτην ἐπαινουμένων.

1. ξαιρῶ S. 7. εξαπατηθῆ Suidas. 8. πλέκεις Gregorius. 9. φέρει C. 10. τινός C om.

93. Est Platonica dicendi formula: hinc ex Scholiis Platonis a Macario explicationem huc translata esse sponte apparet. E Platone huc pertinent Reip. VI, 492 E: θεῖον μέντοι κατὰ τὴν παροιμίαν ἐξαιρῶμεν λόγον, ubi vv. κατὰ τὴν παροιμίαν, ad sola verba ἐξαιρῶμεν λόγον spectare locus noster docet: Sympos. 176 C. Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγον: Phaedr. 242 B: Συμμίαν Ἰηβαῖον ἐξαιρῶ λόγου, ubi articulum τοῦ ob constantem Platonis usum recte cum codd. optt. Stallbaumius repudiavit. Formula saepe seriores utuntur modo addito modo omisso articulo: Aristid. ὑπὲρ τ. τ. 269, 3 Iebb.: Πλάτωνα δὲ ἐξαιρῶ τοῦ λόγου: ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρω: id. περὶ τοῦ περιφθ. p. 393, 4: Ὁμηρον δὲ, εἰ βούλει, ποιητῶν ἐξαιρεῖ λόγου: Liban. Epist. 304 et 1522: Σωκράτη γὰρ ἐξαιρῶ τοῦ λόγου: id. Oratt. T. I, 379 R.: Φοῖνικα δ' ἐξαιρῶ τοῦ λόγου: Maxim. Tyr. Diss. X, 4: Ἐπίκουρον δὲ ἐξελεῶ λόγου καὶ ποιητικῶ καὶ φιλοσόφου: ibid. XXXIV, 2: τρίτας δὲ καὶ ὄνυχας ἐξαιρῶ λόγου ὡς καὶ τῶν δένδρων τὰ φύλλα. Cf. C. Fr. Hermannus Plat. Philos. I, 326.

94. Append. Provv. II, 60. Cohaeret sine dubio cum nostro quod affert Phot. Lex. s. πηλός οὗτος: ἀντί τοῦ ἀνυπόθετος εἰς ὑπερβολήν.

95. Apost. VII, 57: Diog. V, 15.

Anon. in Cramerii Anecd. Oxon. III, 215, 28: ἐξ ὄνυχων μόνων εἰδέναι τὸν λέοντα: add. Mich. Acumin. 79 Elliss. Aliter Max. Tyr. Diss. XXXIV, 2: ἐκ γὰρ ὄνυχων, φασί, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὸ ἀλγεινὸν ἐν ἀκαρεῖ θεῖ. Ἐκ—πηγῆ] alia forma pro-verbii a Macario III, 66 commemorati esse videtur.

96. Append. Provv. II, 71: DV III, 90.

97. Greg. Cypr. M III, 46.

98. C in nott. ad Diog. V, 73. Cf. Greg. Cypr. M III, 89.

99. Lucian. Harmon. §. 4: πάντα ἐκεῖνα ὑπάρξεν ὀνειρώτα, φασί, καὶ ἐπαιίνων σκιαί: v. Apost. XVII, 57a. Umbram rei Graeci nominant, quae talis non est, qualis esse debebat: hoc sensu σκιῶν φίλου Menander dixit, Plut. de frat. amore 3, p. 479 C: ἄρτων σκιῶς Chaerephon apud Athen. VI, 246 A: Liban. Epist. 304: ἀλλὰ τάγε τῶν ἄλλων σκιά: id. Epist. 505 fin.: ὡς οὐ κλέος εἰς ἡμᾶς ἀφίχθαι λέγεις, σκιά λόγου μᾶλλον ἔστιν ἢ λόγος. Neque ab- ludit plane quod ad Democritum a Plut. de educ. pueror. 14, p. 9 F et Diog. Laert. IX, 37 refertur: λόγος γὰρ ἔργου σκιά: de quo qui egerunt Bentleyus Epist. Phalar. 104 et Mullachius ad Democ. Frr. p. 285 sq., Philonem neglexerunt de nom. mutat. T. I, 615 Mang.: λόγος γὰρ ἔργου, φασί, σκιά, σκιάς

- 100 Ἐπὶ τ' ἀλλότρια Πausανίας: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων βίαι τὰ ἀλλότρια καὶ ληϊζομένων.
- 1 Ἐπισκύθισον: ἐπὶ τῶν ἀκράτῳ χρωμένων. οἱ γὰρ Σκύθαι ἀκρατοποῦνται.
- 2 Ἐπ' αὐτὸν ἤκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας: ἦτοι 5 ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἢ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν.
- 3 Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβεβληκότων.
- 4 Ἐπὶ τ' ἐγχει λήϊον: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.
- 5 Ἐπιδάυριος ἵππος: καὶ Ἐρετριακὸς κύων: 10 ἐπὶ τῶν ἀξίων ἐπαίνου.
- 6 Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι: ἐπὶ τῶν κολακευτικῶς τισιν ἐπομένων τροφῆς ἕνεκα.
- 7 Ἐπὶ ξυροῦ ἔσθηκε τὸ πρᾶγμα: ἐπὶ τῶν ἔσχατα κινδυνευόντων.

15

3. ἐπισκυθίαι Athenaeus in Herodoto legisse videtur notante Valckenario ad Herod. I. c. 8. ἐμβεβληκότας S. 12. κολακευτικῶς S.

δὲ βλαπτοῦσθαι πῶς οὐ τὸ ἔργον βλαβερώτερον.

100. De Pausaniae, Cleombroti filii, rapacitate nota omnia: cf. Thueyd. I, 130 c. interpp.

1. Herod. VI, 84: Κλεομένηα δὲ λέγουσι, ἡζόντων τῶν Σκυθίων ἐπὶ ταῦτα ὁμιλεῖν σφι μίζονως, ὁμιλεῖντα δὲ μᾶλλον τοῦ ἰκνευμένου μαθῆναι τὴν ἀκρητοποίησιν παρ' αὐτῶν. ἐκ τοῦτου δὲ μανῆναι μιν νομίζουσι Σπαρτιῆται, ἐκ τῆ τοῦ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἑπειὰν ζωρότερον βούλωνται πῖναι, Ἐπισκύθισον λέγουσι: ex Herodoto et Chamaeleonte Heracliota de hoc Lacedaemoniorum more Athen. IX, 427 B retulit. De Scythia avidissimis meri poteribus cf. Uckertus Geogr. T. III, 2, 299.

2. Est Ampisiae comici versus, fr. incert. V Mein.: γ. Poll. II, 200 et cf. annott. ad Diog. III, 38.

3. Ex Sophocle desumptum est: v. Macar. IV, 69.

4. Simile est quod Lucian. Apolog. §. 11 profert: μὴ γὰρ τοσοῦτός ποτε λιμὸς καταλύσει τὸ Ἄργος, ὅς τὴν Κιλλήραβιν — κολήν Ἀραβίαν editt. vett. — σπεῖρειν ἐπιχειρεῖν: add. Ovid. Heroid. V, 115:

quid facis, Oenone? quid arenae semina mandas? id. Trist. V, 4, 47: plena tot actantis referetur gratia factis Nec sinit ille tuos litus arare boves: ib. 6, 43: his qui contentus non est, in litus arenas, In segetem spicas, in mare fundat aquas: Auson. Epist. 4, 3: quid geris, extremis positus teluris in oris, Cultor arenarum cates? Cui litus arandum, Oceani finem iuxta Solemque cadentem? Quarum locutionum elegantiam illustrarunt Heinsius ad Ovid. Epist. ex Ponto II, 9, 29. Drakenborchius ad Sil. Ital. V, 160. XIV, 23: add. nott. ad Plutarch. Boiss. 1 et 10.

5. Strab. VIII, 9, 1, p. 388 Casaub.: ἔστι δὲ καὶ τὸ γένος τῶν ἵππων ἄριστον τὸ Ἀρκαδικόν· καθάπερ καὶ τὸ Ἀργολικόν καὶ τὸ Ἐπιδάυριον: Verg. Georg. III, 44: domitrixque Epidaurus equorum: v. interpp. ad Horat. Carm. I, 7, 9. Item canes Eretriacae laudatissimae, quippe quae ab Apolline originem trahant: Poll. V, 40.

6. Append. Provv. II, 79.

7. DV II, 63.

- 8 Ἐρῶρέτω μέλαιν' ὀπώρα· πᾶσι γὰρ χαρίζεται:
ἐπὶ τῶν ῥαδίως τυγχάνοντων καὶ ἀποσκορακίζοντων αὐτὸ
τὸ ῥαδίως τυγχάνειν. κυρίως ἐπὶ μάχων γυναικῶν.
- 9 Ἐρῶρει τὰ καλὰ Μίνδαρος ἀπεσοῦα: ἐπὶ τῶν
κακόν τι γεγονός βουλομένων συντόμως δηλῶσαι. 5
- 10 Ἐρμῆν μήτ' ἀλείψης μήτ' ἀπαλείψης: ἐπὶ τῶν
διὰ προσποιητῆς χάριτος ἀφαιρουμένων τι μᾶλλον ἢ διδόν-
των. ἐν βαλανεῖῳ γάρ τινι Ἐρμῆς ἦν ἰδρυμένος, ὃν οἱ
πολλοὶ τῶν λουομένων ἤλειφον· πένης δέ τις προσφάσει τοῦ
ἀλείφειν ἐκεῖνον περιαιρούμενος τὸ ἔλαιον ἑαυτὸν ἤλειφεν. 10
- 11 Ἔργα νεῶν, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γε-
ρόντων: τὸ δὲ λέγειν εὐχαὶ γερόντων κρείττον καὶ
εὐφημότατον.
- 12 Ἐρῶρέτω φίλος σὺν ἐχθρῶ: ἐπὶ τῶν δι' ἐχθρόν καὶ
φίλους βλαπιόντων. 15

1. μέλαινα S. παντὶ Walz. Alexidi versum tribuendum esse
et Ὀπώρα scribendum in Schneidewini Philol. III, 572 conieci. 4.
ἀπεσοῦα Eustathius: ἀπέστα i. e. ἀπίστη ab Hippocrate scriptum esse
Ahrensius de Dial. Dor. 147 probare studet.

8. Originem ab meretricibus ac-
cepit, quae stant certo civis mer-
cabiles aere, ut ait Ovid. Amor. I,
10, 21: avarae enim esse solent et
florente iuventa pecuniae colligen-
dae studiosissimae: Alex. apud
Athen. XIII, 568 A, Aelian. Epist.
rust. 8, p. 418 Cuiac.: ἕως οὖν ἀκμά-
ζει [sc. τὸ κάλλος τῶν σωμάτων]
καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ χάριν προσῆκόν
ἔστιν ἀνταπολαμβάνειν· ἐὰν δὲ ἀποφ-
ρένῃ, τί ἂν ἄλλο εἴη τὸ ἡμέτερον
ἢ δένδρον καρπῶν ἅμα καὶ φύλλων
γυμνόν· καίτοι γε ἐκείνους μὲν ἡ φύ-
σις διδάσκει ἀναθῆλαι, ἐταίρους δὲ
ὀπώρα μέτ. δὲ· τοίνυν ἐντεῦθεν
ταμιεύεσθαι πρὸς τὸ γῆρας: quo
faciliores vero rogantibus sunt, eo
acerbiore contemptu a viris repu-
diantur. Anaxil. Athen. XIII, 558
A, vs. 27 sqq.: add. Anthol. Palat.
V, 46.

9. Apost. VII, 85: Diog. IV, 89.
Ἐρῶρει τὰ πάντα poeta apud Cram.
Anecd. Pariss. IV, 269, 13 dixit:
Gregor. Nazianz. Epist. 80: ἔρῶρει
τὰ καλὰ, γυμνὰ τὰ κακὰ, ὁ πλοῦς ἐν
πικτῇ, / πρὸς οὐδαμῶ, Χριστός

καθεύδει: cf. Boissonadus ad Aen.
Gaz. 163.

10. Non solum lapides sepulcra-
les sed etiam Mercurii et reliquo-
rum Deorum statuas a veteribus
unguento unctas esse res nota:
Anacr. 33, 11 Bergk.: τί σε δεῖ
λίθον μυρίζειν: Bahr. fabb. 48, 3:
καίτοι πρῶτον, Ἐρμῆα. Ἐπειτ' ἀλεί-
ψαι βούλομαι σε, μηδ' οὕτω θεὸν πα-
ρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην:
Clem. Alex. Stromm. VII, 4, 26,
p. 302 Sylb.: οὗτοι πῦν ξύλον καὶ
πάντα λίθον τὸ δὴ λεγόμενον λεπ-
ρόν προσκυνούσιντες ἔριμα πυθῶν καὶ
ἄλῶν χόνδρους· καὶ δῆδας, σκίλλαν
τε καὶ θεῖον διέδισα πρὸς τῶν γοή-
των κευκορητευθέντες κατὰ τινος ἀκα-
θάρτους καθαρούς: hinc θεῶν
ἀγάλματα ἀλείφειν ab Artemidoro
Oneirocr. II, 33 inter somnia rela-
tum est. Alia dabit Eschenbachius
de unctionibus sacris gentilium in
Diss. Acad. 378 sqq.

11. Append. Provn. IV, 6: cf.
ann. ad Apost. VII, 90.

12. Plutarch. quom. ab amico
adul. internosc. 5, p. 50 F: ἡμεῖς

- 13 Ἐρρίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.
 14 Ἔργον ὄνον ἀποτρέψαι κνώμενον: ἐπὶ τῶν ἀπάγειν τινὰς βουλομένων, ἀφ' ὧν φιλοῦσιν ἔργων.
 15 Ἐρεβίνθινος ζωμός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων.
 16 Ἐρετρικὸς κατάλογος: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
 17 Ἐρμώνιος χάρις: ἐπὶ τῶν κατὰ χάριν ἐκεῖνα δίδοναι δοκούντων, ὧν ἀσμένως ἀπαλλάττονται.
 18 Ἔσο καὶ λέων ὅπου χορὴ καὶ πίθηκος ἐν μέρει: ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα καλῶς μεταβαλλομένου.
 19 Εὐριπίδειος ὄρκος: ἴσως τὰ κατὰ χηνὸς καὶ κυνός.
 20 Εὐγενέστερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν πάνυ εὐγενῶν.

4. Macarii verba tuetur Hesych. s. Ἐρεβίνθινος Διόνυσος: οὐδενὸς ἄξιος, παρὰ τινα παροιμίαν, Ἐρεβίνθινος ζωμός. Aliter Phot. s. Ἐρεβίνθινος Διόνυσος: ἀντὶ τοῦ ζωμός· παροιμία· γάτοιαι δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν τῶν εἴτε χρηστῶν εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων. 6. Inter formas Ἐρετρικός et Ἐρετρικός saepe variatur: cf. Tzschuckius ad Strab. X, 1, 10, p. 447. 7. Ἐρμώνιος Zenobius. Suidas explicat: ἢ κατ' ἀνάγκην διδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς, ἀλλ' ἐκπλάστως καὶ κατὰ προσποιήσιν φιλίας, οὐ κατ' ἀλήθειαν. Ὁ γὰρ Ἐρμώνιος ὁ Πελασγῶν βασιλεὺς, Δαρειοῦ ἐπὶ Θράκην ἰόντος καὶ πάντα χειροῦμένου, παρεχώρησεν Ἀθηναίους τῆς Ἀθήμων, τῶ μὲν δοκεῖν χαρίζομενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρεῖον φοβηθεῖς. 11. Εὐριπίδειος S. χηνός S.

δι, ἢ μηδαμῇ μηδαμῶς ἐπινοοῦμεν τὸ ἰσθῆτω φ. σ. ἰ., διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ φίλῳ συμπλεγμένῳ ἀποσπᾶσαι ζητούντες: est versus incerti poetae, quem Cicero latine posuit in or. pro Deiot. 9, 25: de Domitio dixit verbum Graecum eadem sententia, qua etiam nos habemus Latinum: pereant amici, dum una inimici intercidant: cf. Macar. VII, 95.

13. Macar. II, 8.

14. Simile proverbium in Apost. XII, 75^a exstat, ubi v. notas. Nisi potius nexus aliquis proverbii cum Polygnoti asino statuendus est: cf. Zenob. V, 38.

15. Zenob. III, 83.

16. Phot. s. Ἐρετρικός κ.: ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν ψήφισμα τοὺς ὁμήρους καταλιθεῖν ἔξ Ἐρετρικῶν πλουσιωτάτων: Hesych. s. Ἐρετρικός κ.: ἐπὶ Διφίλου ψήφισμα ἔξ Ἐρετρικῶν ἔγραψεν καταλιθεῖν ὁμήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱούς. τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἀπειρα-

φῆν, Ἐρετρικὸς κατάλογος. Rem Albertius ad Ol. 84, 3 refert.

17. Apost. VII, 88: Diod. Exc. Vat. c. 43: ὅτι οἱ Τυρῆνοι διὰ τὸν τῶν Περσῶν φόβον ἐκλιπόντες τὴν Ἀθήμων ἐφασκον ὡς διὰ τινος χρησμοῦς τοῦτο ποιῆν, καὶ ταύτην τῷ Μιλτιάδῃ παρῆδωκαν. ταῦτα δὲ πράξαντος τοῦ προσηγορῆτος τῶν Τυρῆνῶν [Ἐρμώνιος addidit Maius] συνέβη τὰς τοιαύτας χάριτας ἀπ' ἐκεῖνων τῶν χρόνων Ἐρμώνιους προσγορευθῆναι: paulo aliter narrationem Hesychius et Arsenius instituerunt, quos v. in nott. ad Apost. I. c. Cf. Zenob. III, 85.

18. Apost. VII, 98^a: cf. nott. ad Greg. Cypr. M I, 83 et v. Macar. VIII, 16. Fortasse colorem ex hoc proverbio Plato duxit Reip. IX, 590 B: ἐκ τούτου ἀπὲρ λίοντος πίθηκον γίγνεσθαι.

19. Append. Provn. II, 91.

20. Greg. Cypr. M II, 94. Apost. VIII, 6: Gram. Anecd. Pariss. I, 398: Zenob. IV, 3. Derev. DV III, 56.

- 21 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνον: ἢ εὐρίπου: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ εὐμεταθέτων.*
- 22 *Εὐ πρᾶττε· τὰ φίλων δ' οὐδὲν, εἰ σὺ δυστυχήης: τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ Φοινισσῶν.*
- 23 *Ἐφέσια γράμματα: ἐπὶ τῶν ἀσύνετα λεγόντων.* 5
- 24 *Ἐχῖνος ἐν χειμῶνι: ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν φαινομένων ἢ πρᾶιτομένων.*
- 25 *Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλεται: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀναβάλλεσθαι κακῶς ἀπαλλατιόντων. οἱ γὰρ ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντιούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἴθ' ὕστερον παχυτέρων 10 γινομένων τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τοῦ ἐμβρύου χειρὸν ἀπαλλάττειν ἐν τῷ τόκῳ.*
- 26 *Ἐχεται δ' ὡσπερ πολύπους πέτρας: ἐπὶ τῶν ὀχυροῦ τινος ἐχομένων ἐπὶ σωτηρίᾳ.*
- 27 *Ἐχθρὸς καὶ χρηστά ποιήσῃ κακὰ ἐστίν.* 15
- 28 *Ἐχίδνης καρδίαν ἐδήδοκεν: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ χαλεπῶν.*

TO Z.

- 29 *Ζαλευκου νόμοι: ἐπὶ τῶν ἀποιόμων. Ζάλευκος γὰρ Ἀοκροῖς ὠμότερον ἐνομοθέτησεν.* 20
- 30 *Ζεῖ χύτρα, ζεῖ φιλία: ἐπὶ τῶν ἀπὸ δειπνου συναρτώωντων φιλίαν.*

3. τὸ Walz. ἢ C, Euripides. τις δυστυχῆ Euripides. 8. ἀναβάλλει Ds, ἀναβάλλη Suidas. 9. καὶ γὰρ οἱ χειρσατοὶ ἐχῖνοι Ds, Suidas. 11. ὑπὸ] praepositio delenda est: v. Diogenianum: Suidas sic locum exhibet: εἴθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κακίον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ: consentit Photius. 16. καρδίαν S. 19. νόμος Walz. Zenobius. 20. Ἀοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις Zenobius. 21. ζῆ φιλία Suidas, ubi v. Bernhardius.

21. Greg. Cyr. L II, 12. VV. ἢ εὐρίπου ad proverbium εὐμεταβολώτερος εὐρίπου spectant: cf. nott. ad Greg. Cyr. M I, 76.

22. Append. Provn. II, 91. Eurip. Phoen. 403.

23. Apost. VIII, 17: Diog. IV, 78. Copiose de his litteris Sextus Africanus egerat: v. Suidas v. Ἀφρικανός.

24. Append. Provn. II, 95.

25. Apost. VIII, 21: Diogen. IV, 91. Hesych. s. ὡς ἐκεῖνος [Salmasius et Iunius ἐχῖνος] ἀναβάλλει τὸν τρόπον [τόκον eidem]: παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χειρὸν χρονοζόντων.

26. Macar. VII, 21.

27. Append. Provn. II, 94. Ad sensum cf. Zenob. IV, 4: Menand. Monast. 325: λόγον παρ' ἐχθροῦ μῆποθ' ἠγήσῃ φίλον.

28. Eodem sensu dictum invenitur ἐχίδνης ὀργιλώτερον apud Procl. in Plat. Alcib. T. I, p. 89 Cr., τῆς ἐχίδνης τὰ δῆγματα ibid. T. II, p. 113: add. Eurip. Androm. 271: ἢ δ' ἐστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς πρᾶιτέρω, ubi Pflugius confert Eurip. Alcest. 310 ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα de noverca, Ion. 1262 οἶαν ἐχίδναν τήνδ' ἔφρουσας de Creusa dicentem.

29. Apost. VIII, 27: Zenob. IV, 10.

30. DV II, 79.

- 31 Ζῶμεν οὐχ ὡς ἐθέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
 32 Ζωπύρου τάλαντα: ἐπὶ τῶν φορτικά τινὰ διὰ πλοῦ-
 τον ὑπομεινάντων.

ΤΟ Η.

- 33 Ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει: ἐπὶ τῶν 5
 πασχόντων, ἃ πολλάκις αὐτοὶ ἐποιοῦν.
 34 Ἡ βῶντος ἀνδρὸς οὐ βραδέα δρομήματα: ἐπὶ
 εὐσθενούντων.
 35 Ἡ καλῶς ζῆν ἢ τεθνηκέναι.
 36 Ἡ γλωττ' ἀνέγνωχ', ἢ δὲ φρήν οὐ μανθάνει: 10
 ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.
 37 Ἡδὺ τὰ πόρρητα λιχνεύειν: ἐπὶ τῶν πολυπρα-
 γμῶν.
 38 Ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.
 39 Ἡδὺ περιδείπνον πατρός: ἐπὶ τῶν μακρότερον 15
 γηρόντων πατέρων καὶ χαλεπῶν.

1. Ζῶμεν γὰρ Suidas. θέλομεν idem. 5. πολλάκις ἐκφέρει Apo-
 stolius om. 10. γλωττα S. 14. ἴδε ὅση λύπη Plutarchus, ἢ φόβος
 ἢ λύπη Hermias. χρόνον] βίον Hermias. De vv. dd. coniecturis v.
 Wagnerus de Euenis poet. eleg. p. 22. 15. περὶ δεῖπνον S.

31. DV II, 81.

32. Apost. VIII, 35 ibiq. v. adnot.:
 Zenob. IV, 9. Alludit Dio Chrysost.
 Or. LXIV, p. 339 R.: κρατήσοι γὰρ
 Μήδων Κύρος καὶ Βαβυλωνίων Ζώ-
 πυρος καὶ Σάρδεων Μάρδος καὶ
 Τροίας ὁ ἵππος.

33. Apost. VIII, 41: cf. Greg.
 Cypr. M I, 74.

34. Homerus II. IV, 484: καὶ δ'
 ἔχει ἠβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ
 μέγιστον.

35. Soph. Aiac. 479: ἀλλ' ἢ κα-
 λῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐ-
 γενῆ χρόν', quem locum Scholl. Plat.
 p. 142 Ruhn., Suid. s. ἀλλ' ἢ et s.
 εὐγενῆς citant. Epictetus apud Max.
 et Anton. 248 et 273 Fabr. dixit:
 ὁ αὐτὸς ἔφη ψυχῆν σώματος ἀναγ-
 κασιότερον ἴσθαι· τοῦ γὰρ κακῶς
 ζῆν τὸ τεθάναι κρισσοῦν, quod De-
 mocrito Arsen. XX, 41 tribuit:
 alia Lobeckius ad Soph. l. c. col-
 legit: add. Apost. I, 67c.

36. Append. Provv. II, 100. Eur.
 Hipp. 612: ἢ γλωττ' ὁμώμοχ', ἢ δὲ

φρήν ἀνόματος, ubi v. Valckenarius.
 Fluxit Macarii versus sine dubio e
 comoedia: v. Suid. s. ἀναβάδην.

37. Οὐδὲν γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰ-
 δέναι Cicero ad Attic. IV, 11, 2:
 Themist. Or. XXI, 262 C: οὐκ ἔστι
 γὰρ, φασί, γλυκύτερον ἢ πάντ'
 εἰδέναι.

38. Plut. de am. prol. 4, p. 497
 A: ἐπαινεῖται καὶ μνημονεύεται τοῦ
 Εὐήνου ὃ τοῦτο μόνον, ὡς ἐπιγράψεν·
 ἴδε κτλ.: Hermias in Plat. Phaedr.
 LI: Εὐήνου δὲ καὶ τὸν ἕμβον τοῦ-
 τον εἶπεν· ἢ φόβος κτλ.: suppresso
 poetae nomine Artemid. Oneir. I,
 16. ἢ δέος κτλ. Vide Ruhnken. ad
 Rut. Lup. I, 10, ubi Charisii haec
 laudantur: Nimirum nullo consilio
 filios procreamus. Nam maiorem
 partem ex illis doloris et contumelias
 capimus: add. Schneidewinus De-
 lect. p. 135.

39. Cf. Zenob. V, 28. Et quanta
 arte silicernium parari soleat nar-
 rat coquus Hegesippi apud Athen.
 VII, 290 B.

- 40 Ἡ θῆ φίλων γίνωσκε, μιμήσῃ δὲ μή: ὅτι οὐ δεῖ
παντός φίλου ἐπεσθαι τῇ γνώμῃ.
- 41 Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δεινύν-
των ἀπὸ μικρῶν πράξεων τὸ αὐτῶν ἦθος.
- 42 Ἡ κύων ἐν τῷ γάμῳ: ἐπὶ τῶν ἢ παρενοχλούντων ἢ 5
ἀνοίκειόν τι πρατιόντων.
- 43 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ: ἐπὶ τῶν μήτε ** χρωμένων
μήτε ἄλλους ἰόντων.
- 44 Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγῆν ἔχε.
- 45 Ἡ λιάδων δάκρυα: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐχόντων χρήματα 10
παρόσον αἱ τοῦ Φαέδοντος ἀδελφαὶ ἀποδενδρωθεῖσαι καὶ
δακρύνουσαι ἀπέσταζον τὸ ἤλεκτρον.
- 46 Ἡ λιθιώτερος Λευκολόφου: οὗτος ἀποδόμενος τὴν
οἰκίαν ἀντεποιεῖτο τοῦ φρεατός.
- 47 Ἡ λον ἦλφ ἐκκρούει: ὅμοιον τῇ Πάσσαλος πασ- 15
σάλφ ἐκκρούεται.
- 48 Ἡ λιξ ἦ λικα τέρπει.
- 49 Ἡ λίβατον κακόν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν.
- 50 Ἡν τις ἔμαξε μᾶζαν ταύτην καὶ ἐσθιέτω.
- 51 Ἡ Περγαία Ἀρτεμις: ἐπὶ τῶν ἀγυριῶν καὶ πλανητῶν. 20
- 52 Ἡ πείρα διδάσκαλος.
- 53 Ἡ ρακλῆς καὶ πίθηκος: ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

4. αὐτῶν a Diogeniano abest. 7. Excidit αὐτῶν. Idem men-
dum in Photio invenitur. 11. ἀδελφαὶ S. ἀποδενδρωθεῖσαι S.

40. Append. Provn. III, 4, ubi
quae composui Menandro versum
tribuendum esse docent.

41. DV II, 87.

42. Non. Marcell. p. 60 M.: inde
et Sallustius: *canina, ut ait Ap-
pius, facundia exercebatur*:
Plin. N. H. XXIX, 5, 102: *minus
hoc miretur qui cogitet, lapidem a
cane morsum usque in proverbium
discordiae venisse.*

43. DV II, 83.

44. Greg. Cypr. M III, 61.

45. Append. Provn. III, 8.

46. Append. Provn. III, 10.

47. Greg. Cypr. M III, 60.

48. DV II, 88.

49. Append. Provn. III, 9.

50. Ad sententiam cf. Macar. III,
85 ibiq. annott.

51. Apost. VIII, 62: Diog. V, 6.

52. Phot. Epist. 186, p. 274 Mont.:
*ἡ γὰρ τῶν ἐν βίῳ πείρα σαφῆς τῶν
τοιούτων διδάσκαλος*: add. Scholl. ad
Pind. Isthm. I, 56: *Ἀλκμάν· πείρα τοι
μαθήσιος ἀρχά· καὶ Ὀμηρος [cf.
nott. ad Diog. II, 31]· παθῶν δέ
τε νῆπιος ἔγνω*: et Maxim. Tyr. Diss.
I, 5, 4, p. 73: *κᾶν ἐπὶ τοὺς λιμέ-
νους ἔλθῃς, κυβερνήτην λήψῃ, οὐ τῶν
ὑπερον χειμῶνος, ... ἀλλ' ἐκ πολλῶν
σφαλμάτων ἀθροίσαντα τὴν τέχνην,
ἐκ πείρας κακῶν.*

53. Greg. Cypr. M III, 66.

- 54 Ἡρακλεία λίθος: πρὸς τοὺς ἐαντοῖς τι ἐπαγομένους, παρόσον καὶ ἡ λίθος ἐπισπᾶται τὸν σίδηρον.
- 55 Ἡρινὸς πόκος: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν δρεπομένων.
- 56 Ἡρακλεία νόσος: ἐπὶ τῶν μετὰ πολὺν κάματον ἐμπιπτόντων εἰς νόσον. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς μετὰ μυρίου κα- 5 μάτους τῆ ἱερᾶ ἐνέπεισεν.
- 57 Ἡράκλειος ψῶρα: ἐπὶ τῶν δυσποτρέπτοις συνεχόμενων κακοῖς.
- 58 Ἡσάν ποι' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν ἀδοξοάντων. 10
- 59 Ἡ Συρακούσιος δεκάτη: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσιῶν καὶ πολυτελῶν.
- 60 Ἡ Φάνου θύρα: ἐπὶ τῶν μεγαλοφάνων.

ΤΟ Θ.

- 61 Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ τρίτον κακὴ γυνή. 15

1. Ἡράκλειος Apostolius. 4. Ἡράκλειος idem. 11. Συρακουσῶν Suidas, Συρακουσίων recte B. 15. καὶ γυνή τρίτον κακὸν Menander, et sic poeta incertus in Crameri Anecd. Pariss. IV, 320, 14: καὶ τρίτον γυνή κακὸν Monost. cod. Guelferb. et Vind. 3. Ante Meinekium quum καὶ γυνή, κακὰ τρία legeretur, G. Hermannus apud Erfurdium ad Soph. Aiac. p. 630 iambographi hunc versum esse suspicatus est.

54. Apost. VIII, 67: Zenob. IV, 22 ibiq. v. ann., quibus addas gramm. apud Tittmannum ad Zonar. T. I, praef. CVI. De lapide v. annott. ad Diog. V, 2 et qui accuratius de eo quaesiverunt, Boissonadus ad Nicet. Eugen. IV, 137, Schneiderus ad Theophr. T. IV, 541 sq. Proverbio usus est Eubulus Athen. III, 112 F: μαγνήτις γὰρ λίθος ὡς ἔλκει (panis Cyprius) τοὺς πεινώτας: add. Lucian. Imagg. §. 1: ἀπᾶνε γὰρ σε ἀναδοξαμένη ἐνθα ἂν ἰθίλη, ὅπερ καὶ ἡ λίθος ἡ Ἡρακλεία δρᾷ τὸν σίδηρον: Pisid. fr. 106 Fogg. e Suid. s. Ἡρακλεία: πάντα δ' ὑπέλκων, ὅλα μαγνήτις λίθος, Ἡ μᾶλλον ἐκτεῖν Ἡρακλείαν τὴν λίθον, Φύσιν γὰρ αὐτὸς ἐλκτικωτέρα ἔχει. Cf. Macar. V, 79.

55. Recte coniungi videtur cum nostro locus Hesychii a Meinekio Comm. Grr. T. IV, p. 637 emaculatus: ἡρινου πόκος: ἀπὸ τῶν ποιμνίων, τῶν συμμάχων κατ' ἔτος

φόρους τελούτων ἔαρι: add. Phot. s. ἡρινου πόκου: ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο. Etiam ad lites sociorum, quae Athenis tractabantur, referri poterit: Scholl. ad Aristoph. Av. 1465: τῷ γὰρ Μουνιχιῶν μὲν τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ἔειρους δίκαι: add. Arist. Av. 1043. Theophr. Char. III, 2. Platnerus de Iiub. Att. I, 113.

56. Apost. VIII, 64: Zenob. IV, 26. De morbo v. Erotiani Expos. Voc. Hippocr. 176 ibiq. Eustachium.

57. Apost. VIII, 68: Diog. V, 7.

58. Greg. Cypr. M III, 63.

59. Append. Provv. III, 14.

60. DV II, 84.

61. Est Menandri: v. Monost.

231: similes sunt versus eiusd. ibid.

264: ἴσον ἴστιν ὄργῃ καὶ θάλασσα

καὶ γυνή: 575: ἴσον ἴστιν εἰς πῦρ

καὶ γυναῖκα ἐμπροσθε. Mare cur

nominatum sit ex Hesiod. "Erg. κ.

Ἡμ. 101 claret: κλεῖη μὲν γὰρ γαῖα

κακῶν, κλεῖη δὲ θάλασσα: Eurip.

- 62 Θάλατταν σπείρειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.
- 63 Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος: ἐπὶ τῶν θαρρόντων ἐφ' οἷς λέγουσιν ἢ πράττουσιν· ὁ γὰρ Ἀγλαοφῶντος παῖς Θάσιος τὸ γένος ἄριστος ἦν γραφεύς.
- 64 Θαλάττης χόες: ἐπὶ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀνεφίκτων. 5
- 65 Θεὸς ἢ Ἀναιδεια: ἐπὶ τῶν δι' ἀναιδειαν εὐδοκιοῦντων.
- 66 Θετταλὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν τι σοφισομένων ἢ τεχναζομένων.
- 67 Θετταλικὴ ἔνθεσις: ἐπὶ τῶν ἀδηφαγούντων. 10
- 68 Θετταλικὰ πτερά: ἐπὶ τῶν εὐπαρέφρων καὶ καλλωπιζομένων ἐσθῆτι· παρόσον αἱ Θετταλικαὶ χλαμύδες πτερὰ εἶχον.
- 69 Θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις.

3. ἐν S. 8. Θετταλῶν Zenobius, Suidas s. Θετταλῶν: sed Suidas s. Θεσσαλὸν habet Θεσσαλὸν σόφισμα cum hac explicatione: ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουχοῦντων: Θετταλικὸν C. Causam proverbii Suidas s. Θεσσαλῶν sic rettulit: Ἀρατῶ γὰρ κατόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῆ μείζονι καὶ λαμπροτέρῃ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἐκατόμβην ἀνδρῶν εὗξετο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἂ ἐβούλετο τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι αἰεὶ ἀνεβάλλετο: v. Zenobius. 11. Θετταλικαὶ πτέρυγες Suidas. 14. πλείς S.

Iphig. Taur. 1193: θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά, ubi v. Porsonem et Gaisfordum.

62. Plutarch. Boiss. 41.

63. Hesych. s. Θάσιος. Quae in Hesychio explicationis gratia addita leguntur, ea, ut Hemsterhusius vidit, cum proverbio nostro conexum nullum habent. Thasius Aglaophontis filius Polygnotus est, cuius arti et gloriae etiam alia proverbialia originem debent: v. Mant. Provn. s. Πολυγνώτου.

64. Fluxit e Plat. Theaet. 173 D, cuius verba in Greg. Cyr. L II, 76 exstant. Imitatur Themist. Oratt. 262 B: οὐδὲ γὰρ εἰ κακῶς ἔτι γίνονται ἐν τῇ πόλει ἢ τὸ τί κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ πρὸς γυναικῶν μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες: ei. Or. VII, 97: δὴ αὐτοῦ ἄρα ὁ Πύθιος τῆς μὲν ψάμμου τὸν ἀριθμὸν οὐκ ἰδίσταξεν ὁπόση εἴη οὐδὲ τῆς θαλάσσης τοὺς χόας: alia

indicat Iacobsius in Lectt. Stobens. 6. Add. DV I, 38.

65. DV II, 91.

66. Mant. Provn. s. Θετταλόν: Zenob. IV, 29.

67. Photius s. Θεσσαλικὴ ἔνθεσις: ὁ μέγας ζωμός, quocum Poll. VI, 43 consentit: Eustathium aliosque in annott. ad Diog. V, 20 laudavi. Commemoravit Hermipp. Athen. X, 418 D, ὁ Ζεὺς . . . μῶν ἐνέπλευτε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν: eodem loco Athenaeus plura de Thessalorum luxuria exponit, quae ab Voemelio in prolegg. ad Demosth. Philipp. II, p. 13 illustrantur: add. Antiphanes Athen. II, 47 B: ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει. Αἰεὶ γὰρ οὐδ' ἐπινός ἐστι. B. Θετταλὸν λέγεις κομιδῆ τὸν ἄνδρα: quae de Hercule dicta esse Meinekius Com. Gr. III, p. 142 coniecit.

68. Apost. VIII, 88: Diog. V, 20.

69. Apost. VII, 64a. Adhibuit Lucian. Hermot. §. 28: ἡμᾶς δὲ . .

70 Θοράκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται: ἐπὶ τῶν τοῖς ὄρκοις οὐκ ἐμμερόντων.

TO I.

71 Ἴδε πῦρ, ἴδ' ἀφύη: ἐπὶ τῶν ὄξυ τέλος λαμβανόντων· παρόσον ἀφύη ταχέως ἔψεται.

72 Ἴερὸν συμβουλή: ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων.

73 Ἴερά ἄγκυρα: ἤγουν ἰσχυρά καὶ γενναία.

74 Ἴθι ὄρθός: ἐπὶ τῶν ἐκτρεπομένων τοῦ δικαίου.

1. ὄρκε' scribit et dictum ad iambographum auctorem refert Meinekus de Choliamb. 176. 4. ἴδε πῦρ ἀφύας Ds. 6. ἡ συμβουλή Suidas; cf. infr. 81. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλευέειν.

οὐκ ὄρμαι δεῖν .. ἐς στενὸν κομιδῇ κατακλίειν τὴν ἐλπίδα ἐπὶ ἥπιός, ὡς ἡ παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἴόνιον διαπλευσαι θέλοντας, ubi Scholia: εἴρηται ἐπὶ τῶν πάντων ἀπόρων καὶ θεῶ μόνῳ εἰς λύσιν ἐπιτρεπομένων. De versus auctore veterum sententiae variant: Pindaro non sine dubitatione Plutarchus de Pyth. Orac. 22, p. 405 B adscribit, cui plures ob causas Boeckhii ad Pind. II, 2, p. 554 fidem denegare debebat: Menandro tribuit, qui inter Men. Monost. 671 recepit: Orion denique Anthol. V, 6 ἐκ τοῦ Θουέτου sumptum asserit, unde Schneidewinus Coniect. Critt. p. 78 sq. Sophoclis Thyestae recte vindicavit. Aliam proverbii formam cognoscimus e Scholl. ad Eur. Phoen. 395: μαγευρεῖ δὲ καὶ ἡ παροιμία λέγουσα Κέρδους ἕκατε κ' ἂν ἐπὶ ἥπιός πλείους, ἐπὶ τῶν εἰς κινδύνους κέρδους χάριν ἑαυτοῖς ἕπιτοῦντων λαμβανομένη. Ἔστι δὲ ἄψ πλέγμα τι ψιαθῶδες. ἐκφέρεται δὲ οὕτως. Θεοῦ θέλοντος κ' ἂν ἐπὶ ἥπιός πλείους: haec ab Aristophane profecta videtur, Pac. 698: ὅτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς [Simonides] Κέρδους ἕκατε κ' ἂν ἐπὶ ἥπιός πλείοι, ubi Scholia: λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. Θεοῦ θέλοντος .. πλείους: recepit Arsenius: v. Apost. IX, 76a: add. Suid. s. ἥπιός, σαπρὸν. Breviore forma affert Macar. IV, 3. Similis dictio est quam e Pindaro Libanius Epist.

144 decerpit: μηδ' οὕτως οἶον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον Ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνεον, ἀλλὰ τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν: cf. nott. ad Zenob. III, 47, ad Apost. X, 55.

70. Apost. VIII, 91i: Zenob. IV, 32, ubi Μένανδρος in Μαιάνδρος mutandum esse Meinekus de Choliamb. 177 contendit: add. eiusd. Philol. Exerc. in Athen. Deipn. Sp. II, 16. Potuit enim Maeander in Milesiacis de proverbio agere.

71. DV I, 64.

72. DV II, 92.

73. Greg. Cyp. M III, 77.

74. Append. Provv. III, 26. Ex apologo natum videtur: v. Aesop. fabb. 205 Fur., Babr. fab. 109 ibiq. Boissonadi annotationem. Ante oculos fuit Menandro: v. Monost. 62: βιάζε τὴν εὐθειαν, ἴσὺ δικαίως ἦς: Plauto Casin. II, 8, 34: nunc pol ego demum in rectam rediī semitam: Philoni de Human. T. II, 383 Mang.: ὄδον γὰρ οἴω λεωφόρον ἄγουσαν ἐφ' εὐσιότητα ταύτην ἡπίστασθ: add. Macar. VI, 79. Proprio sensu accepit Aristid. ἑ. τ. τεττ. T. II, 118 Iebb.: ἐκείνος [Pericles] τοῖτον λέγεται .. οὕτω δὲ εἶναι σώφρων ὥστε καὶ βιάζειν τεταγμένα καὶ τὴν ὄρθῴην ὄδον σώζειν κατὰ τὴν παροιμίαν, Διαιτης δὲ τάξει τὴν μέσσην προσηρῆσθαι: recte tamen Scholl. ad h. l. p. 289 Fromm.: δηλοῦ δὲ ἡ παροιμία καὶ τὸν δικαίον, οὐχ ὅτι δὲ τὰς ἄλλας

- 75 Ἰλιάς κακῶν: ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ σφοδρῶν.
- 76 Ἰμβριος δίκη: ἐπὶ τῶν προφασίζομένων ἐν ταῖς δίκαις. οἱ γὰρ τὰς δίκας φεύγοντες ἐν Αἰγύπτῳ † Ἰμβρον ἐσκήπτοντο.
- 77 Ἰμβριος ἢ Αἰγύπτιος: οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες ἐν Ἀθήνῃσιν ἐσκήπτοντο ἐν Ἰμβρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι.
- 78 Ἰππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σφρονοῦν ἐπαγγελλομένων.
- 79 Ἰπποδάμου νέμεσις: πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλοντας. 10
- 80 Ἰππου γῆρας: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα δυστυχοῦντων.
- 81 Ἰσχυρὸν ἢ ἀλήθεια.
- 82 Ἰσότης φιλότης.

2. εἰς Αἴγυπτον ἢ εἰς Ἰμβρον ἐσκήπτοντο ἀποδημεῖν corrigi debet ex Poll. VIII, 81, ubi legitur: Σκυρίαν δὲ δίκην ὀνομάζουσιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι τὴν τραχεῖαν. οἱ γὰρ φυγοδικούντες ἐσκήπτοντο εἰς Σκύρον ἢ εἰς Αἴγυπτον ἀποδημεῖν. 7. σφροσύνη Suidas. 9. Scribe νέμεσις ex Hesychio: Ἰ. νέμεσις ἐν Πειραιεὶ Photius.

ὁδοὺς ἠγνῶει, ἀλλ' εἰδὼς σφροδῶν διήγεν.

75. DV II, 93.

76. Eodem sensu Σκυρία δίκη dicebatur: Poll. VIII, 81: Suid. s. Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔρασκον εἰς Σκύρον ἀποδημεῖν. Σκύρος δὲ νῆσος ἐστὶ: cf. infr. 77 et Zenob. I, 32.

77. Eustath. ad Hom. II, Φ, 43, p. 1222, 33: ἐκ τῆς κοινῆς Ἰμβρον τοὺς φυγοδικούντας Ἰμβρίου παρομοιωτικῶς ἐκάλουν. φησὶ γοῦν Ἀἴλιος Διονύσιος οὕτως: Ἰμβριῶν οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες, ἐπεὶ τινες εἰς δίκην καλοῦμενοι ἐσκήπτοντο ἐν Ἰμβρῳ εἶναι: Hesych. s. Ἰμβριος ἢ Αἰγύπτιος: οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες ἐσκήπτοντο ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Ἰμβρῳ εἶναι. Ἰμβρος δὲ νῆσος Θροάκης: unde emendandus est Phot. s. Ἰμβριος. Isaeum proverbio usum esse Rhodius Rer. Lemnic. 50 coniecit: errorem aperuit Schoemannus ad Isaei Oratt. p. 329. De re v. Harpocr. s. ἰππομοσία, Meieri et Schoemanni libr. de litib. Att. 695 sq. Cognatum est quod habet Suidas: Αἰγύπτιος δίκη: ἢ κακίστη.

78. Greg. Cypr. M III, 74.

79. Hesych. s. Ἰπποδάμου νέμεσις: τὸν Πειραιεὶ Ἰπποδάμος Εὐρυβόοντος [recte Εὐρυκόωντος C. F. Hermannus de Hippod. Milesio disput. p. 5] παῖς, ὁ μετεωρολόγος, διετέλεν Ἀθηναῖος. οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσις εἰς αὐτοκράτους [Θουρίους Valesius, Σαμίους C. F. Hermannus l. c. 7: fortasse εἰς Σαμίους καὶ Θουρίους], Μιλήσιος ὢν: Phot. s. v. De Piraeo ab Hippodamo viis distincto Aristot. Pol. II, 5, 1 narrat: Ἰπποδάμος . . . ὃς καὶ τὴν τῶν πόλεων διαίρεσιν εἴρε καὶ τὸν Πειραιεὶ κατέτεμε, γενόμενος κτλ.: cf. C. F. Hermannus haec l. c. 27 accurate illustrantem.

80. Append. Provv. III, 29. Adhibet Dio Chrysost. Oratt. VI, p. 212 R.: χαλεπὸν δὲ τυράννον γῆρας, οὐχ ὅσον ἰππῶν σοῖον.

81. Aeschines orat. c. Timarch. §. 84, p. 107 R.: ἴσμεν, . . . ὅτι οὐδεὶς γελᾷ τούτων ἰγαντίον, ἀλλ' οὕτως ἰσχυρὸν ἐστὶν ἢ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρώπων λογισμῶν: Stob. Flor. XIII, 2: τῆλεθις γὰρ ἰσχυρὸν τρίψω, quod ad Soph. Oed. Tyr. 356 refertur: τῆλεθις γὰρ ἰσχυρὸν τρίψω.

82. DV II, 94.

83 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ὡς τό· Ἄετόν ἵ-
πτασθαι διδάσκεις.

ΤΟ Κ.

84 Καδμεία νίκη: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἀλυσιελῆ τὴν νίκην
ποιουμένων. 5

85 Καθ' αὐτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ
οἰκίῳ διακονούντων.

86 Καὶ κερραμεὺς κερραμεῖ ποτέει: ἐπὶ τῶν ὁμοτέχνων
διαφθονουμένων.

87 Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρον ὄνησιν οὐκ ἔχει: 10
ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα οὐκ
ὄνησιμα.

88 Κακοῦ κόρακος κακὸν ῥόν: ἐπὶ τῶν κακῶν καὶ ἐκ
γονέων κακωτέρων.

89 Κακὸν Τενέδιον: ἐπὶ τῶν πάνυ σκληρῶν καὶ 15
ἀπαραιτήτων.

90 Κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν σφόδρα σοφῶν καὶ
πανούργων· Κάνθαρος γὰρ τις ἐγένετο κακοῦργος καὶ πο-
νηρὸς, ὃς ἐπὶ προδοσίᾳ κριθεὶς Ἀθήνησιν ἀπέθανεν.

91 Καὶ τυφλῷ δῆλον: ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεισάτων. 20

92 Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν εὐτιελῶν.

93 Καρπὸν ὃν ἔσπειρας θέριζε: ἐπὶ τῶν τοιαῦτα
πασχόντων, οἷα ἔδρασαν.

94 Καρπάθιος τὸν λαγῶ: ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς ἐφελ-
κομένων τὰ κακά. 25

95 Καθ' ὕδατος γράφει: ἐπὶ τῶν ἀνόνητα πονούντων.

96 Κάθιζε ἐπὶ κώπην: παρεγγυᾶ ἔνεργον εἶναι.

97 Κατὰ ποδὸς βάσιν: ἐπὶ [τῶν] κατὰ μικρὸν τι πρᾶτ-
τόντων.

10. δῶρον] δῶρ' Euripides.

28. τῶν e Suida inserui.

83. Greg. Cyr. L II, 31. Ἄε-
τόν κτλ.] Greg. Cyr. L I, 9.

84. Greg. Cyr. L II, 45.

85. Greg. Cyr. L II, 46.

86. Append. Provn. III, 36.

87. Menand. Monost. 292: est
Eurip. Med. 618. Ἐχθρῶν κτλ.]
Greg. Cyr. L II, 15. Apost. VIII, 22.

88. Greg. Cyr. L II, 34.

89. Mant. Provn. s. κακόν: cf.
nott. ad Diog. VIII, 58. Similiter
Τῆνια κακά: DV III, 78.

90. DV II, 97.

91. Macar. III, 29.

92. Greg. Cyr. L II, 50.

93. Greg. Cyr. L II, 57.

94. Mant. Provn. s. Καρπάθιος:
Zenob. IV, 48.

95. DV II, 59: Macar. V, 50.
Apost. VI, 80.

96. Arist. Ran. 197.

97. Apost. IX, 48: Diog. V, 95.

- 98 Καὶ ἀσχολίας ὑπέριτερον: ἐπὶ τῶν τᾶλλα μὲν παρ-
αιτουμένων, ἔν δέ τι προκρινόντων.
- 99 Καὶν τοῖς λειψάνοις ἐνεστιν εὐωχία: ὅτι καὶ τὸ
μικρὸν ἀντάξιον μείζονος.
- 100 Κακὸν ἐπὶ κακῷ. 5
- 1 Κάμηλον ἐπὶ καμήλῳ: ἐπὶ τῶν μεγάλοις μεγάλα
προσιθίετων.
- 2 Κανθαρίδας ἐδήδοκας: ἐπὶ τῶν δυσῶδες ἐχόντων
στόμα καὶ κάκοισμον.
- 3 Κατὰ ῥοῦν τάγαθά: ἐπὶ τῶν εὐδαιμονία πολλῇ 10
χρωμένων.
- 4 Καπνοῦ σκιάν δεδοικέναι: ἐπὶ τῶν τὰ μηδεὸς
ἄξια φοβουμένων.
- 5 Καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ: ὁμοία τῇ· Πάντα
κάλων σεῖειν. 15
- 6 Καὶ βοῦς ἀρότης γέγονα: καὶ ἐπὶ πολυμαθοῦς καὶ
ἐπὶ πολλὰ πονήσαντος.

5. κακὸν ἐπὶ κακῷ S.

6. καμήλῳ] κάμηλον S.

98. Pind. Isthm. I, 2: τὸ τιόν ..
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέριτερον θή-
σομαι: quo postquam Plat. Phaedr.
227 B usus est, usi sunt permulti:
v. Dissenius ad Pind. l. c.

99. Comparari quodammodo pos-
est Aristid. Panathen. 175 D Iebb.:
ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσιν ὡσπερ ἀπὸ
τῶν τραγημάτων τὴν εὐωχίαν σεμνύ-
ναι, ubi v. Scholia p. 328 Fromm.:
add. Scholl. ad Arist. Plut. 190: τὰ
μετὰ τὴν εὐωχίαν τῇ τραπέζῃ τιθε-
μενα κολουῖσι τραγήματα· ὅθεν καὶ
παροιμία, Ἐκ τραγημάτων τὴν
εὐωχίαν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἡτιόνων τὰ μεῖζον
θανμαζόντων.

100. Zenob. V, 69. Liban. Epist.
653: καὶ ἔν δὲ κακῷ τὸ κακὸν φασί,
τῷ μὴ γράφειν, τὸ μὴ γεγραφεῖναι.
Similiter oraculum in Herod. I, 67,
3: καὶ τύπος ἀντίτυπος· καὶ πῆμ
ἐπὶ πῆματι κίτται: Hom. II, Π, 111:
πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἰστίρηκτο:
add. ib. T, 290. Cf. Macar. V, 11.

1. Camelus de permagno homine
dicebatur: Philyllius comicus in

Scholl. ad Arist. Plut. 179: περι δὲ
τοῦ μεγέθους [sc. Φιλωνίδου] Φιλύλ-
λιός φησιν· Ἡ τις κάμηλος ἔτεκε
τὸν Φιλωνίδην.

2. Scholl. ad Nicand. Alexiph.
115: κανθαρίδες εἰσὶ τὰ κοκροφώρα
καὶ σιτοφόρα ζῷα, οἱ λεγόμενοι κίν-
θαροι, ὡς ἡ μὲν ὁσμη ὁμοία ἐστὶ
πίσση χυτῆ, ὅ ἐστι τῷ ὑγροπίσσω, ἡ
δὲ γυῖσις κεδρίσι: v. Schneiderum
ad h. l. et ad vs. 117.

3. Greg. Cypr. L II, 38. 55.

4. Append. Provn. III, 44: add.
e Suida s. καπνοῦ σκιά: .. καὶ παρ-
οιμία· Καπνὸν εἶναι ἡγούμην:
ἐπὶ τῶν οὐδαιμονῶν καὶ οὐδεὸς ἀξίων,
quod ex Arist. Nub. 330 ductum
videtur: Soph. Antig. 1170: ἐὰν δ'
ἀπῆ Τοῦτων τὸ χεῖρην, τᾶλλ' ἰγὼ
καπνοῦ σκιάς Οὐκ ἂν πρῆμῖμην ἀνδρὶ
πρὸς τὴν ἡδονήν. Cf. Macar. VII, 67.

5. Append. Provn. III, 38. Soph.
Elect. 1195: τί θρῶσα; πότερα χειρ-
οῖν ἢ λύμη βίον; Ἥλ. καὶ χερσὶ καὶ
λύμαισι καὶ πάσιν κακοῖς. Πάντα
κτλ.] Macar. II, 15.

6. Cf. DV II, 6. Βοῦς ἀρότης
dicatur in Anthol. Planud. IV, 101, 2.

- 7 Κακὸν ἀναγκαῖον τὸ πείθεσθαι γαστρί: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης καὶ οἷς οὐ χρὴ πειθομένων.
- 8 Κακὸς μὲν κόρος, δεινὸς δὲ λιμός.
- 9 Κάριος αἶνος: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων τι διαπράξασθαι· ἀλιέα γάρ φασι τροφῆς ἀπορούντα χειμῶν εἰπεῖν· Κο- 5 λυμβήσω, ἀλλὰ ῥιγῆσω· μὴ κολυμβήσω, ἀλλὰ πεινάσω.
- 10 Κακῶν ἐόντων δεῖ κύμινα πριστεῖν†: ὅτι δεῖ τὸν ἐν κακοῖς ὄντα ἀκριβολογεῖσθαι.
- 11 Κακὸν κακῶ ἔπεται.
- 12 Κενὴν ψάλλεις: ἐπὶ τῶν μιάτην πονούντων. 10

7. πριστεῖν corruptum est: et sensus et metri causa aut κύμινα διαπρίειν aut κύμινα πρίεσθαι scribendum est. 10. πρὸς κενὴν Ds.

7. Hom. Odys. H, 216: οὐ γάρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, ἢ ἐκέλευσεν ἔο μῆσασθαι ἀνάγκη: ib. O, 344: est enim durus tyrannus ad Arist. Plut. 590. Loebekius ad Phryn. 399. Versus ex iambographo desumptus: cum eo contendo Theocr. Id. X, 54: κάλιον ὦ πριμελητὰ φιλόγυρε, τὸν φακὸν ἔψευ. Μὴ πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον, ubi Scholia: καθὰ εἰώθυμεν τοὺς ἄγαν ψευδοῦς κυμινοπρίστας καλεῖν: Alex. Athen. VIII, 365 B: ἀλλ' εὐ οἶδ' ὅτι Κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλα: Phot. s. κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου· Μένανδρος, de quo loco v. Meinekius Men. et Phil. Fr. p. 285: Lucian. Caesar. 312 A: εἰς εἶναι μοι δοκεῖ τῶν διαπριόντων τὸ κύμινον.

11. Cf. Macar. IV, 100.

12. Νευρὰν suppleendum est: v. Suid. s. ψάλλω. Diog. VII, 60. App. Provv. V, 38: Macar. VIII, 91. Eurip. Melan. in Eurip. Vita ab Rossignolo edita, p. XIX. Witsch.: μιάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἔξ ἀνδρῶν φόγος ψάλλει κενὸν τόξενμα καὶ κακῶς λέγει: Lycoph. Cass. 1454: εἰς ἀνηκόους πέτρας ... βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότος: Theophranes Conf. I, p. 13, 16: κενὴν τὸ δὴ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἔψηλαν, ἀνθρώπου ἐντιχόντες στήρνοις: Ioann. in Boiss. Anecd. IV, 316: καὶ πρότερον γὰρ ... τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποῶν, ὥστε τοῦτον ἐπαναγαγίσθαι, κενὴν ψάλλειν

7. Hom. Odys. H, 216: οὐ γάρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, ἢ ἐκέλευσεν ἔο μῆσασθαι ἀνάγκη: ib. O, 344: est enim durus tyrannus ad Arist. Plut. 590. Loebekius ad Phryn. 399. Versus ex iambographo desumptus: cum eo contendo Theocr. Id. X, 54: κάλιον ὦ πριμελητὰ φιλόγυρε, τὸν φακὸν ἔψευ. Μὴ πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον, ubi Scholia: καθὰ εἰώθυμεν τοὺς ἄγαν ψευδοῦς κυμινοπρίστας καλεῖν: Alex. Athen. VIII, 365 B: ἀλλ' εὐ οἶδ' ὅτι Κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλα: Phot. s. κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου· Μένανδρος, de quo loco v. Meinekius Men. et Phil. Fr. p. 285: Lucian. Caesar. 312 A: εἰς εἶναι μοι δοκεῖ τῶν διαπριόντων τὸ κύμινον.

11. Cf. Macar. IV, 100.

12. Νευρὰν suppleendum est: v. Suid. s. ψάλλω. Diog. VII, 60. App. Provv. V, 38: Macar. VIII, 91. Eurip. Melan. in Eurip. Vita ab Rossignolo edita, p. XIX. Witsch.: μιάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἔξ ἀνδρῶν φόγος ψάλλει κενὸν τόξενμα καὶ κακῶς λέγει: Lycoph. Cass. 1454: εἰς ἀνηκόους πέτρας ... βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότος: Theophranes Conf. I, p. 13, 16: κενὴν τὸ δὴ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἔψηλαν, ἀνθρώπου ἐντιχόντες στήρνοις: Ioann. in Boiss. Anecd. IV, 316: καὶ πρότερον γὰρ ... τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποῶν, ὥστε τοῦτον ἐπαναγαγίσθαι, κενὴν ψάλλειν

Κέρδος αίσχυνης ἄμεινον.

Κηφήνες μόχθους ἄλλων κατέδονται: ἐπὶ τῶν ἀργῶν καὶ τὰ ἀλλότρια δαπανώντων.

Κιλίκιοι τράγοι: ἐπὶ τῶν δασυτάτων καὶ θρασυτάτων καὶ ἀγροίκων. 5

Κλειτοριάζειν: ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων. οἱ γὰρ Κλειτόριοι εἰς αὐτὸ διεβάλλοντο.

Κοττᾶς Μάξιμος: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονηματιζομένων.

Κορινθιάζειν: ἐπὶ τῶν πορνευομένων· ἀπὸ τῶν ἐν 10 Κορίνθῳ ἑταιρῶν.

1. Totum affert Zenob. IV, 67: κέρδος αίσχυνης ἄμεινον. ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν, de quo v. quae dixi in Schneidewini Philol. III, 570. 6. οἱ γὰρ κτλ. Ds ignorat: recte: nam negligentia huc relata sunt ex male intellecta grammatici de voce κλειτόριον explicatione: Etym. M 519, 50: Κλειτόριον: ὄνομα πόλεως· ... σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· ὅθεν καὶ κλειτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχρῶς ἄπτισθαι. 7. Κλητόριοι S.

ἔφκει καὶ εἰς ὅτα λέγειν μὴ ἀκουόντων. Dicebatur etiam κενὰ ψάλλω: Theophyl. Instit. Reg. 1 in Banduri Imper. Orient. I, 165 A: ἀκούεις, Ἀντοκράτορ, οὐ γὰρ μάτην ταῦτά μοι ὑαψώθηται οὐδ' ἔτι κενὰ ψάλλω τοῦτο δὴ τῆς παροιμίας.

13. Apost. IX, 68: Diog. V, 42.

14. Suid. s. κηφήν: καὶ λέγεται δὲ ἐν τούτῳ καὶ ἄνθρωπος [sc. κηφήν], ὁ μὴδὲν δρᾶν δυνάμενος: quem usum Rubnkenius ad Plat. Tim. Lex. 158 Lugd. illustravit. »Fuci apud Latinas aures ut κηφήνες apud Graecos proverbialiter dicuntur, quicumque alienis insidiantur laboribus. Procopius de bello Goth. [II, 7] Belisarii dictum referens: σὺν γέλωτι εἶπεν, Οὐ δίκαιον, τοὺς κηφήνας μὲν ὑφ' ἑτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι, ἄλλους δὲ τοῦ μίλιτος οὐδὲ μᾶς τάλαιπωρία ὄνινασθαι: Theophyl. Simeon. Epist. (23): οὐδὲν κηφήνων ἡμῖν διηνόησας: Hippocrates in praeceptis medicis [I, p. 85 Kuehn.] de ambitioso: περιποίησις γὰρ κηφήνος μετὰ παραπομπῆς ἑτοιμοκοπίην: Hesiodus in opere cui titulus Opera et Dies [304]: κηφήνεσσι κοθούροις εἰκλος ὄρηγν: quo loco κόθουρος epitheton elegans residem denotat, qui tempus observet, quo egressis apibus clam sub-

eat alvearia mel depasturus. Virgilius de apibus [Georg. IV, 168]: ignavum fucus pecus a praesepibus arcent, ubi Donatus: fucus genus animalis non tantum iners et desidiosum, verum etiam aliena bene paria consumit. Iunius Adag. V, 15. Add. Liban. Epist. 351: νῦν μὲν γὰρ κἄν σκῶμμι δέξαιτο, τρεφόμενος ἐκ βασιλείως ἐν ἀργίᾳ, πάντως δὲ οὐκ ἀργοῖς, ὅ τι τοὺς τοιοῦτους κηλοῦμεν, sc. κηφήνας.

15. DV III, 2.

16. Apost. IX, 84: Diog. V, 77.

17. Diog. V, 46 ibiq. VB, ubi Κοττᾶς restitui debet.

18. Steph. Byz. s. Κόρινθος: καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν· ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ [fr. 133 Dindf.]: Eustath. ad Hom. II. B, 572, p. 290, 22: εὐθίγησε δὲ ποτε τῇ τῶν ἑταιριδῶν εὐφορίᾳ. ὅθεν καὶ κορινθιάζεισθαι τὸ μαστροπεύειν ἢ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν: eadem ferè in formam breviorē redacta repetunt Scholl. Leid. ad Hom. I. c. et Hesych. s. κορινθιάζειν. De re cf. infr. 26 et adnott. ad Zenob. V, 37. Verbum iis, quae in nott. ad App. Provv. IV, 73 collegi, addendum est.

- 19 Κορώνη τὸν σκορπιόν: λείπει ἤρπασεν. ἐπὶ τῶν κακὰ σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγομένων.
- 20 Κοσκίνω ἀντλεις: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτως καὶ μάτην πονούντων.
- 21 Κοινὰ τὰ φίλων.
- 22 Κόπος κόπον λύει: ἐπὶ τῶν ἄγαν κεκοπωμένων.
- 23 Κολοφῶνα ἐπέθηκεν: ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀδυνάτου· Κολοφῶνιοὶ γὰρ σύνταγμα εἶχον πολεμικόν, ὃ τοῖς δεομένοις ἐπικουρεῖν ἔπεμπον.
- 24 Κολοφωνία ὕβρις: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ὕβριζειν ἠπειρομένων.
- 25 Κοσκίνου γῆρας: ἐπὶ τοῦ ἀχρίστου καὶ φάλου.
- 26 Κορίνθιον κακόν: ἴσως διὰ τὰς εταίρας.

7. καὶ ἀδυνάτου dele.

19. Greg. Cyr. M III, 85.

20. Plut. Boiss. 8. 50: add. Dionys. Hal. Ant. Rom. II, 69, p. 383 R. de Tuccia nagrans: ταῦτα δ' εἰποῦσαν καὶ τὴν θεὸν ἐπικαλεσαμένην ἠγεμόνα τῆς ὁδοῦ γενέσθαι, προάγειν ἐπὶ τὸν Τίβεριν, ἐπιτρεφάντων μὲν αὐτῇ τῶν ἱεροφαντῶν, τοῦ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὄχλου συμπροπέμποντος· γενομένην δὲ τοῦ ποταμοῦ πλησίον τὸ παροικιαζόμενον ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀδυνάτων τόλμημα ὑπομείνας, ἀρυσμένην ἐκ τοῦ ποταμοῦ κενῶ κοσκίνω καὶ μίχρῃ τῆς ἀγορῆς ἐνίγκασαν παρὰ πόδας τῶν ἱεροφαντῶν ἕξερεῦσαι τὸ ὕδωρ.

21. Greg. Cyr. L. II, 54.

22. Citat Theophrast. fr. περὶ κόπων 7, 6 Schn.: αἱ δὲ θεραπεῖται δόξαιεν ἰναντίαι πως εἶναι καὶ τῶν παιδῶν καὶ ἑανταῖς ὅσον ἢ τε καθυγραίνουσα καὶ λουτροῦ καὶ ποιοῦς, εἰπερ ἐν ὑγρότητι καὶ συντήξει τὸ πάθος, καὶ τῆν κόπῃ λύουσα τὸν κόπον κατὰ τὴν παροιμίαν: ubi apte Schneiderus Antiphanem Athen. II, 44 A comparat: οἶνον τὸν οἶνον ἐξελαύνειν . . . κόπῃ κόπον, ψόφῃ ψόφον, τριωβόλῃ δὲ πόρην: Galenum ἡμεῖνων III, 8, 250 Basil., T. VI, 204 Kuehn.: ἀκοῦσαι γούν ἴσως τῶν μὲν φασκόντων, ὡς κόπῃ χρῆ λύνει τὸν κόπον, ἑτέρων δὲ, ὡς ἀνάπανσις ἴσται τὸν κάματον: ibid. 204 Kuehn.:

ἀληθὲς γούν ἴσται καὶ τὸ κόπῃ λύεσθαι τὸν κόπον, ὅταν γε δὴ φαίνεται ποτε δῖον εἶναι τοῖς ἐν τῇ προτέρῃ γυμνασίῳ ἴσα κατὰ τὴν ὑστεραίαν γυμνάζεσθαι καὶ τὸ τῆν ἴσται κόπων ἡσυχίαν ὑπάρχειν.

23. Greg. Cyr. M III, 91: Macar. VIII, 54.

24. Apost. IX, 94: Diog. V, 79.

25. Compara Mac. IV, 80.

26. Cf. Mac. V, 18. »Nam ab avita Heraclidarum virtute, quam usque ad bellum Persicum integram servaverant, desciscentes Corinthii φιλήδομοι dicti (Max. Tyr. Diss. 10, p. 44 R. coll. Herod. IX, 105) adeoque mores suos leves fieri, corrumpi et depravari passi sunt, ut Euthymus dicaciter inversa Euripidis sententia (Med. 217) milites Corinthios feminas dicere non ve-reatur (Plut. Timol. 32), atque in ipsa lingua mollitiei et libidinis eorum extet in omni posteritate monumentum. Urbs enim ipsa audit uncta (Juven. VIII, 113), Corinthia verba idem valent ac mollia, facta, calamistrata (Virg. Catal. II, 1), Corinthia puella apud Platonem (Reip. VIII, 404 D) significat πόρην, εταίραν: κορινθιάζεσθαι denique, quod omnium turpissimum est, idem est atque εταίρειν, μιστροπαύειν:» Wagnerus *Her.*

- 7 Κολοφώνιος χερσός: ἐπὶ τῶν δοκιμωτάτων.
 8 Κρῆς πρὸς Αἰγινήτην: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου κατὰ τὴν
 πανουργίαν.
 9 Κράμβην ἀλείφειν: ἐπὶ τοῦ μικρολόγου καὶ φειδωλοῦ.
 0 Κρητίζει ὁ κριτής: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κρίνειν ψευδομένων. 5
 1 Κριὸς τὰ τροφεία: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπειδὴ τοὺς
 τρέφοντας ἐνίοτε κυρίττουσιν οἱ κριοί.
 2 Κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει: ἐπὶ τῶν διὰ
 σπουδὴν ἀμαρτανόντων.
 3 Κρότωνος ὑγιεινότερος: ἐπὶ τῶν πάνυ ἐξῶμένων 10
 καὶ ἰσχυρῶν.
 4 Κύων ἐν φάτνῃ: ἐπὶ τῶν μὴτ' ἀπολαυόντων μὴτ'
 ἄλλους ἐόντων.
 5 Κύων ἐν ῥόδοις: ἐπὶ τῶν ἐν μείζουσιν ἢ καθ' ἑαυ-
 τοὺς διαιτωμένων. 15
 6 Κύων κυνὸς οὐχ ἄπτειται: ἐπὶ [τῶν] τοὺς ὁμοίους
 φυλαττομένων.
 7 Κυνὸς οὐς: ἐπὶ τῶν ὀξεῶς ἀκούοντων.

2. Αἰγινήτην S. 6. κριὸς τροφεία ἀπέτισε M. 8. ἐπισπεύδουσα
 Apostolius. τίκτει] γενῆ idem. 10. ὑγιεινότερος C et Cramerii codex.
 12. ἢ κύων Ds. ἐπὶ φάτνῃ Suid. γ. κύων. ἀπολαυόντων S. 14.
 τῶν ἐν] ἐν S om.: adiecit Emperius. 16. τῶν S om.: inseruit Walzsius.

Corinth. Spec. 26. Add. Κορινθία
 παῖς ab Euripide apud Poll. X, 35
 [Sciron, fr. 1] dicta: Κορινθία
 ἐταῖροι Max. Tyr. Diss. III, 3.

27. Greg. Cyr. L III, 38.

28. Apost. X, 6: Diog. V, 92.

29. Proverbium atligi in annot.
 ad Plut. 48 Boiss.

30. Cf. Schneidewinus ad Zenob.
 IV, 62: add. Macar. VII, 35

31. Greg. Cyr. M III, 97.

32. Apost. X, 23. Aristoph. Pac.
 1078: ὡς δ. γῆ κώδων ἀκαλανθίς
 ἐπιγομένη τυφλά τίκτει, ubi recte
 Scholia: παρὰ τὴν παροιμίαν ἢ κύων
 σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει: Galenus
 περὶ σπέρματος II, 5, T. IV, 639
 Kuehn.: τὰς δὲ κύνας ἤδη που ἢ
 παροιμία φησὶ τυφλὰ τίκτειν ὑπὸ
 σπουδῆς: γ. App. Provv. I, 12. Re-
 spexit etiam Plutarchus in Max.
 Conf. Serm. 19, p. 593 Combef.:

οἱ θυμοί, καθάπερ αἱ κύνες, τυφλὰ
 τίκτουσιν ἐγκλήματα: nam Demo-
 crito hunc locum abiudicandum esse
 Mullachius ad Democ. Rell. p. 328.
 demonstravit. Natum est ex Ae-
 sopi fab. 69 Cor. Quod doctrinam
 de canum natura in proverbio pro-
 ditam attinet, recte dixit Greg. Naz-
 zianz. in Ioannis Damasc. Parall.
 Sacr. T. II, Opp. 531 A: τετήρη-
 ται οἱ τῶν λέοντων σκύμνοι καθάπερ
 καὶ οἱ κύνες τίκτεσθαι τυφλοί.

33. Append. Provv. III, 51: Cra-
 meri Anecd. Pariss. I, 398, 17.

34. Macar. IV, 43.

35. Append. Provv. III, 54.

36. Append. Provv. III, 55.

37. Dicebatur de eis, qui ut Plau-
 tus Mil. Gl. III, 1, 176 dixit, per-
 purgatis auribus alicui operam dant:
 add. Hor. Epist. I, 1, 7, ubi γ. Ob-
 barius.

- 38 *Κυνικός θάνατος*: ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ· παρόσον οἱ κύνες οὐ θάπτονται.
- 39 *Κύων παρ' ἐντέροις*: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρόντων· ἀχρηστα γὰρ ταῦτα καὶ δύσβρωτα καὶ δυσκατάποτα τοῖς κυσὶ.
- 40 *Κύνειον μέλος*: ἐπὶ τῶν τὰς τελευταίας φωνὰς ἀφιέντων.
- 41 *Κύλλου πήρα*.
- 42 * * * : ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ὧν ἔχουσιν ἀπολαύειν.
- 43 *Κύματα μετρεῖ*: ἐπὶ τῶν ἀνοφελῶς τι διαπραττομένων.
- 44 *Κυκλώπιος βίος*: καὶ ἐπὶ ἀγρίου καὶ ἐπὶ ἐτοίμου.

1. κύνειος Hesychius. 3. Accuratius Suidas explicat: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρηστων σφόδρα καὶ ἀνοφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῶ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα. 5. τῶ κυνὶ Walzsius. 6. κύκνιον S. 8. Κύλλου recte S: male Κυλλοῦ Suidas, alii: v. Arcad. de Accentt. 56, 23. Suid. s. Κυλλοῦ πήραν: ἢ Πήρα χωρίον προδὲ τῷ Ὑμητῶ· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πούσαι ἐντοκοῦσιν, καὶ αἱ ἄγοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῆρος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Καλλιῶν ἀτὴν φησιν. οἱ δὲ Κυλλοπήραν [v. de his nominibus Photium s. Κυλλοῦ πήραν et Meinekium Com. Grr. II, 1, 79]. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Hinc patet quae ab Macario proponitur explicatio, eam huc non pertinere. Igitur lacunae signa posui. Excidit κύων παρ' ἐντέροις: v. sup. 39. Aut κύων ἐν βαλανείῳ: Lucian. de Parasito §. 51: καὶ ἔμοιγε δοκεῖ, ἐν συμποσίῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἐστιν ὅσον ἐν βαλανείῳ κύων: add. Lucian. adv. Indoct. §. 5. Macar. VIII, 34.

38. Hesychius. Arist. Vesp. 893: θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἄπαιξ ἀλῶ, ubi Scholia: παῖξι ὡς ἐν κωμῳδίᾳ καταδικάζων τὸν Λάβητα κυνείῳ θανάτῳ. ἅμα δὲ ὅτι καὶ χαλεπὸς ἐστὶ ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος· δυσχερῶς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα.

39. Diog. V, 67a, ubi monui, in-testina canibus pabulum gratissimum esse: idem monstrat proverbium, quod in DV III, 97 legitur.

40. Greg. Cypr. M III, 84.

41. Append. Prov. III, 52.

42. Cf. notae criticae.

43. Plutarch. Boiss. 17. Anonym. in Anth. Palat. XII, 156, 5: τυφλά δ', ὅπως κτηνῶδες ἐν οὐδαμι, κύματα μετρῶν Δινεύμαι κτλ.

44. Apost. IV, 92b. Eustath. ad Hom. Od. I, 109, p. 1617, 35: Κύκλωπις αὐτοφρεὲς νέμονται καρποῖς· καὶ οὕτω τὴν ιδιότητι φράσας τῆς γῆς ὁ ποιητής, ὡς εἰ καὶ νῆσος μα-

κάρων [Macar. III, 64] ἦν τις καὶ αὐτῇ, περιμέδεται γὰρ ἐν παροιμίαις ἐπ' εὐδαιμονίᾳ καὶ ἡ τῶν Κυκλώπων ὡς καὶ ἡ τῆς Αἰγυπτίου γῆ καὶ ἡ τῶν Ἀράβων, ἐκτίθεται κτλ.: Suid. s. Κυκλωπις: ἄγριοι ἄνθρωποι· καὶ Κυκλώπιον βλέμμε· utraque ratio ex Homeri Od. I, 105 sqq. ducta est. Ad beatam vitam retulit Strab. XI, 4, 3, p. 502 de Albanis exponens: τυγχάνει δ' ἐπιμελείας [ἢ γῆ] οὐδὲ μικρᾶς, ἀλλὰ τ' ἀγαθὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα [de his vocibus v. nott. ad Diog. I, 18: add. Iacobsius ad Philostr. Imagg. I, 9, p. 256. II, 18, p. 502] ἅπαντα φύονται, καθάπερ οἱ στρατιώσαντες φασί, Κυκλώπειον τινα διηγούμενοι βίον, quae Eustath. ad Dionys. Perieg. 730 expilavit: Dio Chrysost. Oratt. 64, p. 330 T. II R.: τοῦτο ἦν ἄρα καὶ χρυσοῦν γένος καὶ νῆσοι μακάρων τοῖς αὐτομάτως ἔχουσαι τροφᾶς

45 *Κωφότερος καὶ ἀφωνότερος κίχλης.*

TO A.

46 *Λαγὼς καθεύδει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.*

47 *Λάθε βιώσας: παρεγγυᾷ ἰδιοπραγμακείν. ἔστι δὲ Δημοκρίτου.*

48 *Λαγὼν κατὰ πόδας χρῆ διώκειν: ἐπὶ τῶν κατὰ τρόπον ὀφειλόντων γίνεσθαι.*

49 *Λαλίστερος χελιδόνος: καὶ Λαλίστερος τρυγόνος.*

1. Suid. κωφότερος κίχλης: παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης. 3. καθεύδων Suidas. προσποιουμένων καθεύδειν

idem. 4. σιώπας Arsenius Walzii p. 494. 8. χελιδόνων S. τρυγόνος S.

καὶ Ἡρακλέους κίρας [Greg. Cyr. L I, 8.] καὶ Κυκλώπων βίος, ὅτι τοῖς πονήσασιν τὸν βίον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς δεδήλωκεν, ὡς αὐτομάτη λοιπὸν ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία παραγίνεται. At de infelici vita dixit Maximus Tyrius Diss. 21, T. I, 410 R: πρὸς ταῦτα ἀπιδῶν ὁ φιλόσοφος, μὴ τὸν Διὰ μίμεισθω, . . . ἀλλὰ βιούτω βίον ἀνδρός ἐν ἐρημίᾳ γεννηθέντος, μονωτῆν βίον, οὐκ ἀγελαστικόν, Κυκλώπειον βίον, οὐκ ἀνθρώπινον.

45. Greg. Cyr. L II, 49.

46. DV III, 16.

47. Bianti tribuit Anon. in Walzii Arsen. 514: Pythagoreis Marinus V. Procli c. 15: καὶ ταῦτα πάντα δρῶν καὶ κατὰ ταῦτα ζῶν τοσοῦτον ἰλιάνθαιεν, ὅθεν οὐδὲ οἱ Πυθαγόρειοι τὸ λάθε βιώσας παράγγελμα τοῦ καθηγεμόνος ἀσάλευτον φυλάττοντες. Usurpat Damascius apud Suid. s. λάθε et s. Σαρακίων. Sententiam examinat Plutarchus in libello qui inscribitur εἰ καλῶς εἴρηται τὸ λάθε βιώσας.

48. Xenoph. Memor. II, 6, 9: θρηναίος . . . οὐ κατὰ πόδας, ὡς περὶ ὁ λαγὼς, οὐδ' ἀπάτη ὡς περὶ αἱ ὄρνιθες, οὐδὲ βίαι, ὡς περὶ οἱ ἰχθῦροι.

49. Theophr. Charact. VII, 5: καὶ ὡς οὐκ ἂν σιωπήσειεν, οὐδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξαιεν ἂν εἶναι λαλίστερος: ubi v. Casaubonus. Teste Diog. Laert. VIII, 17 symbolum

Pythagoricum fuit χελιδόνα ἐν οἰκίᾳ μὴ ἔχειν aut ὁμοροφίους χελιδόνους μὴ ἔχειν, quod contra loquaces dici Clemens Alexandrinus Stromm. V, 5, 27, p. 238 Syll. contendit: παραινέει γοῦν ὁ Σάμιος χελιδόνα ἐν . . . ἔχειν, ταυτέστι λάλον καὶ ψιθυρον καὶ πρόγλωσσον ἄνθρωπον μὴ δυνάμενον στήγειν ὧν ἂν μετὰ σῆ μὴ δέχεσθαι: eodem fere modo explicant Porphy. de V. Pyth. 42 Ritt., Procl. ad Hesiod. Op. et D. 742, probante ut videtur Cyrillo in Ioann. Damasc. Saer. Parall. δ, 1, T. II, Opp. p. 422: μὴ χελιδόνας εἰς οἰκίας δέχεσθε, ταυτέστι λάλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς περὶ γλῶσσαν ἀκρατεῖς ὁμοροφίους μὴ ποιεῖσθε: discrepant quidem sententiae Plutarchi Q. Symp. VIII, 7 et Iamblichi Adhort. ad Philos. 22: sed Clementis rationem a Graecorum consuetudine non recedere probant haec: Nicostratus Stob. Floril. XXXVI, 8: εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν Ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες ἔλθουσι ἂν ἡμῶν σωφρονότεραι πολὺ: Philemon apud Schol. ad Ar. Av. 39: ἢ μὲν χελιδῶν τὸ θέρος, ὡ γύναι, λαλεῖ: κοτίλη χελιδῶν Anaer. XII, garrula hirundo Virg. Georg. IV, 307: Demoph. Simil. 11 Orell.: οἱ ἀδολεσχαί, ὡς περὶ αἱ χελιδόνες, τῷ συνεχεῖ τῆς λαλιᾶς τὴν ἡδονὴν τῆς ὀμιλίας ἀποβάλλουσιν, quem locum Max. Conf. Sent. 47, p. 648

- 50 Λέοντα ξυρεῖν: ὁμοία τῇ Αἰθίοπα ῥύπτειν καὶ
Εἰς ὕδωρ γράφειν.
51 Λευκὴ ἡμέρα: ἤγουν ἀγαθή.
52 Λευκὰς κορώνας: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
53 Λευκὸς Ἐρμῆς: ἐπὶ τῶν ἀδικῶν μηχανωμένων καὶ 5
λανθάνειν μὴ δυναμένων.
54 Λέων ξίφος ἔχων: ἐπὶ τῶν προσθήκην λαβόντων ἢς
εἶχον ἀνδρίας.
55 Λευκῶν ἀνδρῶν οὐδὲν ὄφελος.

7. λαβόντος S. 9. οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος Apostolius.

Comb. Lyconi adscribit: Nonn. Dionys. III, 13: Eustath. ad Hom. Od. φ, 406 p. 1914, 32: ὁποῖος δὴ τις καὶ ὁ τῆς χελιδόνος βατταρισμὸς [Diog. III, 68], ὅτε πρὸς μνήμην Τηρέως κατὰ τὸν μῦθον φοιτῆσαι, οὐ γλυκὴ ἤδουσα, λαλαγοῦσα δὲ ἀκαλλῆς ὡς οἷα Θράσσα [Arist. Ran. 680.] κατὰ τὸν μῦθον. διὸ καὶ ὁ κωμικός, οὗς ἱκίτιος ψέγει ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζοντας, χελιδόνων μουσεῖα [Apost. VII, 66, ubi v. nott.] καλεῖ, ὅ ἐστι ὑποβαρβάρους χελιδόνων δίκην, οὐ μὴν ἱμνούσους, ὡσεὶ καὶ Σειρήνων [nott. ad Apost. XV, 36.] καὶ ἀηδόνων μουσεῖα, ὅπου γε αὐτὸ τὸ κατὰ σειρήνας ἔδειν, εἰ μὴ τὰ τοῦ μῦθου ποτε τις, ἀλλὰ τὰς τῆς ζωικῆς ἱστορίας, οὐ λαλεῖται πρὸς ἔπαινον: quibus adiungas, epistolas loquaces et bene longas a Libanio, Iuliano aliisque χελιδόνων nomine insigniri, ut Wolfius ad Liban. Epist. XLIV, 6 docte demonstrat. Quamquam haec ostendunt omni fere tempore Graecis non dispaes visas esse propter molestum garritum hirundines hominibus obstreperis et inepte loquacibus, tamen non desunt auctorum loci, ubi hirundinum cantus de suavi et pulchro ponitur: Moschus Id. III, 47: ἀδονίδες, πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς ποτ' ἔτερεν, Ἄς λαλεῖν ἰδίδασκε κτλ.: cf. Menagius ad Diog. Laert. VI, 78 et v. quae dixi in Schneidewini Philol. I, 131. Τρυφ. λαλ.] Macar. VIII, 59. Coniunxit Macarius haec proverbialia propter Ierem. 8, 7.

50. DV II, 61. Αἰθ. φ.] Haec

proverbii forma nata videtur ex Aesopi fab. 204 Fur. Ceterum v. DV I, 19. Εἰς ὕδ. γρ.] Macar. IV, 95.

51. Append. Provn. III, 60. Tibull. I, 3, 93: hoc precor, hunc illum nobis Aurora nitentem Luciferum roseis candida portet equis. Cf. Macar. VIII, 21.

52. Galen. περὶ δυναμ. φυσ. I, 17, T. II, p. 71 Kuehn.: ὡς θ' ὁ Λύκος οὐτ' ἀληθῆ λέγων φαίνεται, ... πολὺ δὲ μᾶλλον οὐθ' Ἰπποκράτεια λευκῶ τοίνυν, κατὰ τὴν παροιμίαν, εἶοικε κόρακι, μήτ' αὐτοῖς τοῖς κόραξιν ἀταμιχθῆναι δυναμένω διὰ τὴν χροάν, μήτε ταῖς περιστριβαῖς διὰ τὸ μέγεθος. Cf. Zenob. III, 87.

53. Α. Ἐρμῆς oppositus est τυκτὸς ὀπωπητῆρι, quem genuit Iupiter ex Maia τυκτὸς ἀμολγῶ: Hom. hym. 3, 15. 18, 7. Ex comoedia sumptum videtur.

54. Append. Provn. III, 64. Fabulae originem debere videtur.

55. Append. Provn. IV, 35: cf. Apost. XIII, 34. Ἄνδρες λευκοὶ dicuntur homines molles et delicatuli: Arist. Ran. 1091. Thesmoph. 191. Sosicrates apud Poll. IX, 57: ὅταν γὰρ οἶμαι, λευκὸς ἀνθρωπος, παχύς, Ἀργός, λάβη δεικίλλαν ἰωθῶς τρυφᾶν κτλ.: Plutarch. de discern. adul. p. 56 D: ὡς που καὶ Πλάτων [Polit. V, 474 D] φησὶ, τὸν ἱρασιτὴν κόλυκα τῶν ἱρωμένων ὄντα τὸν μὲν σιμὸν καλεῖν ἐπίχαριν, τὸν δὲ γριπὸν βασιλικὸν μέλαρας δὲ ἀνθρωπικὸς, λευκοὺς δὲ θεῶν παῖδας: Lucian. de Gymnas. 25. 29. Plutarch. Ages. 9. Caes. 17. Eodem modo utuntur Latini v. albus: Hor. Serm. II, 2, 21:

- 56 *Λέων ἐν πέδαις*: ἐπὶ τῶν νικῶντων.
 57 *Λευκὴ ψῆφος*: ἐπὶ τῶν νικῶντων.
 58 *Λερναία χολή*: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ τραχέων. ἀπὸ τῆς Ἰδρας.
 59 *Λήθαργος κύων*: ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῆ κακῶς 5
 τινα διαπραττομένων.
 60 *Λήμνιον κακόν*: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὠμῶν. καί· *Λήμνιον βλέπεις*: τῆ πρό αὐτῆς ὁμοία.
 61 *Λίθω λαλεῖς*: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
 62 *Λιβυκὸν θηρίον*: ἐπὶ τῶν ποικίλων καὶ δολίων. 10
 63 *Λίθον ἔψειν*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

1. *πέδαις* S. 3. *Ἡρακλεῖη ὀργή* Schottus: v. annott. ad Zenob. IV, 86 coll. p. 471, 4. Explicatio ab Hesychio abest. 7. Fortasse post *Λήμνιον κακόν* excidit: καὶ *Λημνία χειρὶ*: Hesych.: *Λήμνια· φοβερὰ· μοχθηρά. Λημνία χειρὶ. ὠμῆ καὶ παρανόμω· ἀπὸ τῆς μοχθηρίας. Λήμνιον βλέπει. ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον. Λήμνιον κακόν. παροιμία, ἣν διαδοθῆναι φασιν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Et sic fere reliqui. 11. ἔψην* Walzsius: *ἐψῆσαι* Scholl. ad Platon. 466 Bekk.: *ἔψεις* Suidas cum reliquis.

pinguis vitis albusque, ubi v. Heindorfius. Walzsius ad Arsen. 391. Add. Dion. Chrysost. Or. IV, p. 177 R.: ὁ δ' ἐκ μέσων ἀναβοῶτω τῶν γυναικῶν ὀξύτερον καὶ ἀκράτεστερον λευκὸς ἰδεῖν καὶ τρυφερός, αἰθρίας καὶ πόνων ἄπειρος, ἀποκλίνων τὸν τράχηλον κτλ.

56. Fortasse huc pertinet Aesopi fab. 148 Schn., 98 Fur.

57. Apost. X. 62: Diog. VI, 9. E Thracum moribus ortum: Plin. N. H. VII, 40, 131: *vana mortaliū et ad circumscribendum se ipsam ingeniosa, computat more Thraciae gentis, quae calculos colore distinctos pro experimento cuiusque diei in urnam condit ac supremo die separatos dinumerat atque ita de quoque pronuntiat. Quid quod iste calculi candore illo laudatus dies originem mali habuit? Hinc Latini potissimum varias dicendi formulas derivaverunt: v. Horat. Carm. I, 36, 10 ibiq. intt., O. Iahnus ad Pers. Sat. II, 1 et add. quae notata sunt ad Zenob. VI, 13. App. Provv. III, 60. Mant. Provv. s. μία.*

58. Hesychius. Proverbii originem indicat Diod. IV, 11 fin.:

οὕτως οὖν χειρωσάμενος τὸ ζῶον εἰς τὴν χολὴν ἀπέβαπτε τὰς ἀκίδας, ἵνα τὸ βληθὲν βέλος ἔχη τὴν ἐκ τῆς ἀκίδος πληγὴν ἀνίατον.

59. Greg. Cyp. L II, 62.

60. Greg. Cyp. M IV, 13. 22.

61. Append. Provv. III, 68.

62. Greg. Cyp. L II, 60.

63. Apost. VIII, 26. X, 68. XIV, 17: Append. Provv. III, 67. »Usurparunt Aristid. ὑπὲρ τ. τεττ. 230: *ἠλελήθεις δὲ ἄρα παντὸν ἀπάσαις ταῖς παροιμίαις ἐνεχόμενος, εἰς πῦρ ξαίνων καὶ λίθον ἔψων καὶ σπειρών τὰς πέτρας. Aristoph. Vesp. 278: ἀλλ' ὅπου ἀντιβολοῖη τις κύπτων ἄν οὕτω, Λίθον ἔψεις, ἔλεγεν.» Walzsius ad Arsen. 336. Addo Iulianum Oratt. VIII, 249 A: ἢ τοῦτο μὲν ἐστὶ ἤδη καὶ προσόμοιον τῷ γράφειν ἐφ' ὕδατος [sup. 50] καὶ τὸν λίθον ἔψειν καὶ τῶν ὀρνίθων ἐρευνῶν ἔχνη τῆς πῆσιως: Greg. Nysse. Vit. St. Ephraemi T. III, 603 Paris.: *μελλούσης ἀταπιδόσεως λίθον ἔψεις, ἢ τῶν ἔξω παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων περιέληφεν: Theod. Metoch. c. 46, p. 275 Kiessl.: τίς γὰρ τὸν μὴ παρόντα καταδραμεῖται; τίς διώξειται τὸν μὴ φειγόντα; τίς κατὰ τοῖ**

- 64 Λιμοῦ πεδίου: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων.
- 65 Δοκροὶ τὰς συνθήκας: ἐπὶ τῶν παραβαινόντων τὰς συνθήκας.
- 66 Δοκρικός βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 67 Λόγοι λόγους τίκτουσιν: ἐπὶ τῶν ἐκ πολυλογίας 5 εἰς ἕξιν καθισταμένων.
- 68 Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ὄντων ἀξίων καὶ ἀδυνάτων, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος στή.
- 69 Λύκου στέγη: ἐπὶ τῶν πενομένων.
- 70 Λύκων φίλια: ἢ προσποιητός. 10
- 71 Λύκος ἐν αἰτία γίνεταί κἂν φέρη κἂν μὴ φέρη.
- 72 Λύκων αὐλή: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ λεπτῶν.
- 73 Λύκου ῥήματα.
- 74 Λύκου δεκάς: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ προδοτῶν.
- 75 Λυδία λίθος: ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς ἐξεταζόντων καὶ δια- 15 κρινόντων τὰ πράγματα.
- 76 Λύκος ἔχανεν: ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπισάντων.

4. S ἐγγενῶν. 8. στή] ἢ Ds. 11. αἰτία] φίλια Walz. For-
tasse scribendum est: λύκος ἐν αἰτιασίῳ ἔστι, κἂν κτλ. 12. λεπτῶν]
κλεπτῶν Walz. 15. ἐξεταζόν S.

μὴ πράγματ' ἔχειν αὐτὸς αἰρήσεται
κατὰ σκιάς ἀνασπῶν λόγους, ὡς
φρον ἢ ποιήσῃ [Soph. Aiae. 299],
καὶ λίθους ἔφωσ τῆς παροιμίας καὶ
ἀνδραγαθίας προσδιαλεγόμενος.

64. Zenob. IV, 93.

65. Apost. X, 76: Zenob. V, 4:
add. Eustath. ad Hom. II. B, 529,
p. 275, 44: φέρεται δὲ ἀπ' αὐτῶν
παροιμία ἣδε: Δοκρῶν σύνθημα,
ἐπὶ ἀπατεῶνων. Δοκοῦσι γὰρ Δοκροὶ
Πελοποννησίους συνθέμενοί ποτε εἶτα
Ἡρακλειδῆαι βοηθῆσαι.

66. Apost. X, 78: Zenob. V, 5.

67. Greg. Nazianz. in Georg.
Gnomol. apud Boiss. Anecd. I, 55:
λόγοι λόγους ἤλαυνον· οἱ δ' ἦσαν λόγοι.

68. DV III, 7.

69. App. Provn. III, 78. Natum
videtur ex Aesopi fab. 154 Schneid.,
103 Fur.: cf. infr. 72.

70. Ortum ex Aesopi fab. 257
Fur. aut simili. Alludit Menander
apud Eustath. ad Hom. II. K, 334,
p. 809, 44: διὰ παρὰ Ἀλλῶ Διο-
νυσίω κῆται τὸ λυκοφιλίως ἀντι-
τοῦ ὑπόπτως, ὑπόλως, ὅς φέρεται καὶ

Μενάνδρου χρῆσιν ταύτην· Ἀνα-
φίλιοι μὲν εἰσιν αἱ διαλλα-
γαί: cf. Gatacker ad Marc. Anton.
328 B. Meinekius ad Menand. Rell.
p. 254.

71. Append. Provn. III, 74.

72. Macar. V, 69.

73. Greg. Cypr. L II, 66: cf.
Mac. III, 48.

74. Apost. X, 93. VIII, 49.

75. Hesych. Photius: v. Greg.
Cypr. L I, 64. Apost. X, 99^a. Bac-
chylides Stob. Flor. XI, 7: Λυδία
μὲν γὰρ λίθος μανίει χρυσόν, ἀνδρῶν
δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ'
ἔλεγε Λαθῆαια: Theocr. Id. XII,
35: Λυδία ἴσον ἔχειν πέτρα στόμα,
ubi v. Scholia: Auct. incert. in
Cramerii An. Oxon. III, 158: ἢ τὰς
Λυδίας, τὸν κίβδηλον χρυσόν καὶ
τὸν μὴ τοιοῦτον ἐξελεγχούσας: alia
praebebit Boissonadus ad Nicet.
Eugen. T. II, 414. Cf. Macar. IV, 54.

76. Greg. Cypr. M IV, 15. Apost.
X, 85. Cf. Fritschius ad Arist.
Thesmoth. p. 620.

- 77 *Λύλλος εἶ: ἤγουν μωρός· τοιοῦτος γὰρ ὁ Λύλλος ἦν.*
 78 *Λυδὸς ἀποθνήσκει σοφὸς ἀνὴρ: ἐπὶ Κροίσου τοῦτο εἴρηται.*

TO M.

- 79 *Μαγνητὶς λίθος: ἐπὶ τῶν πρὸς ἑαυτοὺς ἐπισπωμέ- 5
 νων τινάς.*
 80 *Μαντικὸν ψυχῆ: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορωμένων.*
 81 *Μακάρων νῆσοι: ἐπὶ τῶν ἐκπλεα τὰγαθὰ δοκούν-
 των ἔχειν.*
 82 *Μελαμπύγῳ συντύχοι: οἱ δὲ, δασυπρόκτω.* 10
 83 *Μερίς οὐ πνίγει.*

1. *Μύλλος* Meinek. Com. Gr. Fr. I, 27: sine causa: v. Theognostus in Cram. Anecd. Oxon. II, 61: *Λύλλος*: ὄνομα κύριον. 7. *μαντικὴ* C. 10. βαδυπρόκτω S: explicatio omnino male habita. Ceterum Gregorius *μη μελαμπύγου τύχης* et alii aliter. 11. Suidas: *μερίς οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τοῦτω ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἅμα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπειρήθη ὁ διαμερισμὸς· καὶ ἐκάστος ἐκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων*

77. Phot. s. *Λύλλος*· ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδοῦμενος: rectius Hesyech. s. *Λύλιος ἢ Λύλλος*: οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδεῖτο. *Lyllus* numerum auget hominum stultitia insignium: cf. annot. ad Apost. X, 3.

78. Proverbium Croesum spectat in ipso mortis discrimine Solonis sapientiam mente percipientem.

79. De lapide cf. not. ad Macar. IV, 54. Pertinet huc Euripidis locus ex Oeneo a Suida s. *Ἡρακλεία λίθος* allatus: τὰς βροτῶν Γνώμας σκοπῶν † ὥστε *μαγνητὶς λίθος* τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν: de quo loco v. Welckerum in libro de trag. Gr. II, 587: add. Dio Chrys. Or. IV, 170 R.: οὐχ ὥσπερ τὴν *μαγνητὶν λίθον* ἔλκειν φασὶ πρὸς αὐτὴν τὸν σίδηρον.

80. Append. Provy. III, 80.

81. Macar. III, 64: Zenob. III, 86. »Pind. Ol. II, 77: *μακάρων νῆσος*. Herod. III, 26. Ubi de sing. et plur. v. annot. intt. et saepe Plato aliique. *Μακαρίων νῆσος* scriptum ap. Hierocl. in Pythag. p. 310, quod nisi vitiosum, parum certe usitatum est. Demosth. 1400, 1: τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχοντες τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς ἀνδράσιον ἐν μα-

κάρων νῆσοις. Ap. Plin. quoque 4, 22: *Ex regione Arrotrebarum promontorii sunt Deorum sex insulae, quas aliqui fortunatas appellavere*. Eust. (Od. p. 1509, 23 sqq.) ex Strab. refert τὰς τῶν *μακάρων νῆσους* s. τὸ ἡλύσιον πεδῖον esse sitas οὐ πολὺ ἀπὸθεν τῶν ἄκρων τῆς *Μαυρουσίας* τῶν ἀνακειμένων *Γαδείροις*: esse autem εἶπουν τὸν τόπον καὶ εὐάειρον, διὰ τὸν ζήφυρον. Huc pertinet, quod apud Arist. Ran. 85 *Herculi* quaerenti *ποτῆγῆς* ὁ *τλήμων* *Bacchus* respondet: ἐς *μακάρων εὐωχίαν*, quamvis nonnulli sint [v. quae monui in Schneidewini Philol. T. II, 32.] qui per *μάκμας* ibi accipiant *Aulicos* opulentos et beatos, inter quos in regia *Archelai* consenuit. Plat. *Phaedon*. 115 D: ἀπίων εἰς *μακάρων* δὴ τινὰς εὐδαιμονίας. Stephanus et L. *Dindorfius* in *Thes. L. Gr. T. IV*, 511. Add. *Greg. Nazianz. Epist. 4*: ἃ μὲν οὖν ἡμεῖς σύνισμεν, ταῖς τῶν *Μακάρων νῆσους* ταύταις, εἰδ' οὖν τῶν *μακαρίων ἕμων*, ταυτὰ ἴσται: et v. nott. ad *Greg. Cypri. L. I*, 8.

82. *Greg. Cypri. L. II*, 73.
 83. *Apost. XI*, 27: *Zenob. V*, 23. *Adhibuit Eustath. Opuse. 22*, 43

- 84 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τοῦ πάνυ ἡδέος.*
 85 *Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην: καὶ Μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία.*
 86 *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τιμίοις μεγαλαυχούντων· παρόσον σωφροσύνης ἔνεκα παρὰ θεῶν ἡφαιστότευκτος ἐδωρήθη τῷ Πηλεὶ μάχαιρα.*
 87 *Μεγαρέων δάκρυα: ἐπὶ τῶν σφόδρα κλαιόντων.*
 88 *Μηδὲν ὑπὲρ τὸν καλάποδα: παρεγγυᾷ, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον πράττειν.* 10
 89 *Μὴ σπεῦθε πλουτεῖν καὶ ταχέως πλουτεῖς.*
 90 *Μηδὲν ἄγαν: ἐνὸς τῶν ἐπτά σοφῶν τὸ ἀπόφθεγμα.*
 91 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐχειρόντων.*
 92 *Μὴ μεγάλα λέγε: κατὰ παραινεσιν.* 15

ἐπεφάνει, *Μερίς* οὐ πνίξ. ἢ οὕτω γράφει, *Μερίς* οὐ πνίγει. ὅτε οὖν οἱ δυνατοὶ ἤραταζον, ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ὁ μερισμός, ἔλεγον οἱ πένητες, *Μερίς* οὐ πνίξ.

2. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερησάντων. 4. *μεγαφρονεῖ S*, μῆζον φρονεῖ ἢ Apostolius. τὴν μά-

χαιραν *S*: τῇ Apostolius om. Hesychius: Πηλέως μάχαιρα: παροιμία ἦν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ*· ἰδοὺ γὰρ σωφροσύνης γέρας ἰληφίαι: v. Nauckius Arist. Byz. Fr. p. 240. De v. ἐκ πλήρους significatione v. quae dixi in Schneidewini Philol. III, 568. 9. τὰ καλάποδα C. 11. *μὴ σπεῦθε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς πένης γένη* Menander. 14. ἀνοίας S.

Taf.: πνίξ οὐ μερίς ἀναστροφῶς παρομιμαζόμενοι: ibid. 16, 21: οὐκέτι πνίγες ἦσαν, ἀλλὰ μερίδες, τὸ παρομιμαζόμενον. Cum similibus ab Eustathio compositum invenies in annott. ad Macar. III, 40.

84. DV III, 20.

85. Apost. XI, 31: Suidas. De Diogene Cynico narrat Diog. Laert. VI, 50: *νεογάμον ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, α' Οὗ τοῦ Διὸς παῖς Ἡρακλῆς Καλλίνικος ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν εἰσὶτω κακόν, α' ἀπέγραψε, α' Μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία* α: de quo inscriptionum genere egerunt Welckerus in Ritschl. Mus. Rhen. I, 219, O. Iahnus Symbol. Archaeolog. 148 sq. Proverbialiter alterum adhibuit Greg. Nazianz. Epist. 217 [224]: *μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία,*

μετὰ τὴν ζήτην ὁ κυβερνήτης, καὶ δέον βουλευσασθαι προτερον, εἴτα πράξαι, τὴν τάξιν ἀντεστρέψαμεν: μετὰ τὴν πράξιν βουλευόμεθα.

86. Apost. XI, 18: Zenob. V, 20. Secundum alios ensem dono dederat Peleo Vulcanus: Scholl. ad Pind. Pyth. III, 167: cf. Roulez ad Ptolem. Hephaest. 138.

87. Apost. XI, 10: Zenob. V, 8. Proverbiū originem tetigit Meierus de Crantore disput. 30.

88. Provn. Append. III, 90.

89. Menand. Monost. 358.

90. Greg. Cypr. L II, 79.

91. DV III, 23.

92. Apost. XI, 39^a: Diog. VI, 70^b. Hom. II, P, 19: *Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν, ὑπέρβιον εὐχεταισθαι.*

- 93 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ: παρεγγῶ, μὴ κακοῖς ἐπισωρεύειν κακά.*
- 94 *Μὴ παιδὶ ξίφος: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνούμφορά τισι διδόντων.*
- 95 *Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετὰ ἀγαθοῦ.* 5
- 96 *Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: ἀντὶ τοῦ, τὰς τέχνας.*
- 97 *Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.*
- 98 *Μὴ κινεῖν ἀκίνητα.*
- 99 *Μικρὸς ὄνος ἀεὶ πῶλος: ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νέων ἀεὶ λογιζομένων.* 10
- 100 *Μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ.*
- 1 *Μία χελιδὼν ἕαροῦ ποιεῖ.*
- 2 *Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν.*
- 3 *Μυσῶν ἔσχατος: ἐπὶ τῶν ἐσχάτων καὶ ἀδόξων.*
- 4 *Μῦθοι Καμαριναίων: οἱ μακροὶ λόγοι καὶ ληρώδεις.* 15
- 5 *Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν εὐαρπάκτων.*
- 6 *Μῦς πίττης γεύη: ἐπὶ τῶν νεωστὶ κακοῖς ἐντυγχαρόντων.*
- 7 *Μωμήσεται τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται.*
- 8 *Μωρότερος προβάτου: καὶ Μωρότερος Μορῦ-20 χου: ἐπὶ τῶν εὐηθῶν καὶ ἀλογίστων.*

1. ἐπισωρεύειν S. 3. ξίφος] μάχαιραν Gregorius, alii: cum Macario Hesychius facit. 8. *Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, 'μηδ' ἄκρω δακτύλῳ* Suidas. 9. ὄνος] ὄσος Ds, Suidas. 10. νέων κτλ.] νεύειν λεγόντων Suidas. 13. Suidas explicat: ἐνιοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἰτίων γίνεται ἀγαθῶν ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 15. λόγοις S. 16. ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων Suidas. 17. γένει Photius, γένεται Suidas s. Μῦς, apud quem explicatio haec legitur: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ὑπαλλουσοῦντων μετὰ κόπου. 20. εἶ Μωρῦχου Zenobius. Suidas: *Μ. Μ.: παροιμία. Πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· Μωρότερος εἶ Μορῦχου, ὃς τ' ἄνδρον ἀφείδεις ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μορῦχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος, κατ' ἐπίθετον· διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ*

93. Greg. Cypr. L II, 74.
 94. Greg. Cypr. L II, 70.
 95. DV III, 25.
 96. Mant. Progn. s. μὴ πρὸς: Diog. VI, 70a. Cf. Macar. VIII, 32.
 97. Apost. XI, 56: Diog. VI, 60.
 98. Scholl. ad Plat. 456 Bekk.: παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς θεοξάντων ἢ γεροντότων λεγομένη: Suidas. Cf. nott. ad Diog. VI, 54 et v. DV I, 25.
 99. Apost. XI, 61: Diog. VI, 64.
 100. VB in nott. ad Zenob. V, 12. Greg. Cypr. L II, 71.

1. Greg. Cypr. L II, 71.
 2. Diod. VI, 62.
 3. DV II, 47.
 4. Ex hoc Macarii loco lucem accipit Hesychii glossa: *Καμαρινῶς λέγει: παροιμιακῶς· λέγει ὑποτόμως, ἀνδρείως.*
 5. DV III, 16.
 6. Macar. II, 36.
 7. Greg. Cypr. M IV, 42.
 8. Arist. Hist. Anim. IX, 3: τὸ τε γὰρ τῶν προβάτων ἡθός, ὥσπερ λέγεται, εὐηθές καὶ ἀνοητόν·

TO N.

- 9 Ναῦς παλαιὰ πόντω οὐχὶ πλωΐμη: ἐπὶ τῶν εἰς
μυθὲν συντελούντων.
- 10 Νεκρῶ λέγουσα μύθους εἰς οὖς: ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθήτων.
- 11 Νόμος καὶ χώρα: ἐπὶ τῶν ἰδίοις κεχρημένων ἡθεσι.
- 12 Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἐπιλησμώνων.
- 13 Νὺξ ὑγρὰ: ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶ.
- 14 Νῶ πείθου: ὁμοία τῇ Θεῶ ἔπου.

TO Ξ.

- 15 Ξέρον ξένιζε καὶ πιχώριον ποίει: πρὸς τοὺς δεξι-
οὺς καὶ φιλοξένους.
- 16 Ξυνὸς Ἐννάλιος: ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὐρισκομένων.

τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλείκει τε καὶ σύκοις. μορῖζει δὲ τὸ μολῦναι.
"Ὀμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος μεμορυχμένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου
καταγνωσθῆναι, παρῶσον ἔξω τοῦ κῶ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθι-
δρῆται παρὰ τῇ εἰσοδῶ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐθές τι διαπραττομένων.

2. πόντων recte Suidas. πλώσει idem: v. Diogenianum. 4.
λέγου μῦθος S. 6. Suidas: διὰ τὸ ἐκιστον ἔθνος ἰδίους νόμοις χρῆσθαι.
7. οὐ παρὰ Κ.] οὐκ ἐν Κενταύροισι Suidas, qui explicat: παροιμία ἐπὶ
τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταυτομένη. 8. χαλεπῶν Ds, Walzius. 11.
πόει S.

πάντων γὰρ τῶν τετραπόδων κύνι-
στὸν ἴσθι καὶ ἔρπει εἰς τὰς ἰσημίας
πρὸς οὐδὲν κτλ. Cui communi Grae-
corum iudicio sese applicans Ari-
stophanes de stulto Plut. 922 προ-
βατίου βίον ζῆν dixit, ubi Scholia-
sta: προβατίου βίον ζῆν] ἐπὶ
τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. διὰ τὸ
ἀδρανὲς τῆς διανομῆς τῶν πραγμά-
των. τὰ γὰρ πρόβυα οὐδὲν ἐργαζό-
μενα ζῆ: sic certe ego locum scri-
bendum esse puto: v. Suid. s. προ-
βατίου. Neque praetereundum hoc
loco, quod Aristophanes Vesp. 32
Atheniensium vecordiam taxans aus-
sus est: ἐν τῇ πνυκὶ Ἐκκλησιάζειν
πρόβυα συγκοθήμενα: add. Dioge-
nes Cynicus apud Diog. Laert. VI,
47: τὸν πλοῦσιον ἀμαθῆ πρόβυατον
εἶπε χρυσόμαλλον: Plaut. Bacch. V,
2, 5: B. quid hoc est Negoti? nam
amabo quis has huc oves adegit?
N. Oves nos vocant pessimae. Deni-
que confine est quod legitur de
stulto apud Demetr. de Elocut.

§. 172: θαλάσσιαν πρόβυατον,
a pisce tractum, quem ex Oppiano
I, 146. III, 139. Aelianus N. A. IX,
36 commemorat. Idem latine ex-
pressum memoriae prodidit Seneca
de Constantia Sap. 17: Chrysiptus
ait quendam indignatum, quod illum
aliquis vervecem marinum dixe-
rat: v. Baguetius de Chrys. V. 250
et Paroem. T. I, praef. V. Μωρότ.
M.] Apost. XI, 91: Zenob. V, 13.
Mant. Prov. s. τοῦ Μωρύχου.

9. Apost. XI, 96: Diog. VI, 78.
10. DV III, 34.
11. Apost. XII, 12a: Suidas. Cf.
Zenob. V, 25.
12. Apost. XII, 12. XV, 100.
XVII, 37b: Diog. VI, 84.
13. Apost. XII, 15a. XVII, 39:
Diog. VI, 89.
14. DV III, 31.
15. Menand. Monost. 400: ξένους
ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔση:
praecivit Hom. Od. E, 447.
16. Apost. XII, 28. Hom. II. Σ,

17 Ξύλον ἀγκύλον οἰδέποτ' ὀρθόν.

ΤΟ Ο.

18 Ὁ βωμός πρὸς τὸ ἱερόν: ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀξίων καὶ ὁμοίων.

19 Ὁ βολοῦ τάριχος, δύο δ' ὀβολῶν ἀρτύματα: 5 ἐπὶ τῶν ἵνα μικρὰ κατορθώσωσι πλείονα δαπανώντων.

20 Ὀδυσσεὺς Σιούφῳ συνῆλθεν: ἐπὶ τῶν ἐν πανοργία ὁμοίων.

21 Ὀδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων. 10

22 Ὁ ἐν Πάρῳ βωμός: ἐπὶ τῶν πολυτελῶς κατεσκευασμένων.

23 Ὁ ἐκ διαμέτρου βίος.

1. ξύλον — ὀρθόν: ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι Suidas. 9. τὸν S. μὴ ζῆτει C. 11. Scribe Παρίφ et v. Rathgeberum in Erschii et Gruberi Encycl. III, 3, 134.

309: ξυνός Ἐνάλιος, καὶ τε κτανόντα κατέκτα, ubi Eustath. 1144. 43: τὸ δὲ, ξυνός Ἐνάλιος, ἀντι τοῦ κοινή ἢ τοῦ πολέμου τύχη καὶ ὁ κατ' αὐτὸν κίνδυνος καὶ οὐ μᾶλλον τούτου ἢ ἐκείνου. Ab Aristot. Rhet. II, 21 inter vulgaria proverbialia refertur. Alia v. in nott. ad Diog. V, 38. Cf. Apost. VII, 94.

17. Greg. Cypr. M IV, 50.

18. Mant. Provn. s. ὁ βωμός.

19. Mant. Provn. s. ὀβολοῦ. Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 57: διαλεγόμενου ποτε αὐτοῦ τάριχον προτείνουσι περισπασί τοὺς ἀπρουτάς ἀγνυκτοῦντος δέ, τὴν Ἀναξιμένους ἐφη, διαλέξιν ὀβολοῦ τάριχος διαλέλυνεν. Ad originem enodandam confert Demosth. Prooem. 53, 1459 R.: τῶν δὲ δραχμῆ καὶ χοί καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς ὡσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσιν: Lucian. Hermot. §. 61: οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρίασθαι ἐν δυοῖν ὀβολοῖν ὁ κίνδυνος: v. Boeckhius Oecon. Att. I, 113.

20. Sisyphi astutia inde ab Hom. II, Z, 153 celeberrima: v. Theogn. 703. Arist. Acharn. 390, ubi Scholia: δρμῖν τινα καὶ πανούργον παρδαιδάκασιν οἱ ποιηταὶ τὸν Σίυφον,

διὰ μιᾶς λίξεως παρ' Ὀμήρου διεδυαγμένοι Ἔνθα δὲ Σίυφρος κτλ.: cf. Nitzschius Ann. ad Hom. Od. A, 597. Idem valet de Ulysse: hinc nata proverbialia plura: Suid. s. Ὀδύσειος μηχανή: ἐπὶ τῶν πανούργων: Ὀδυσσεὺς εἰς συνετώτερος Cram. Anecd. Paris. I, 398, 17: Euripidis ex Telepho versum [Stob. Flor. 29, 55] οὐ τὰρ Ὀδυσσεὺς ἴστιν αἰμύλος μόνος proverbii loco adhibuit Plut. Lysand. 20: add. Liban. Epist. 78: καὶ ταῦτα οὐκ ὦν νήπιος, ἀλλ' οὐδὲ Ὀδυσσεὺς λειπόμενος ἐν δόλοισι. Cf. Macar. VII, 90.

21. Apost. XII, 34: Append. Provn. IV, 12.

22. Append. Provn. IV, 13.

23. Lucian. Catapl. §. 14: ἄλλως τε οὐδ' ὁμοια τὰμὰ τοῖς τῶν πλουσίων: ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίος, φασίν: ubi Scholia: τὸ λόγιον ἐπὶ τῶν πάντων διαφερόντων, εἰληπται δὲ ἐν τῇ ἐπιπέδῳ [ἐκ τοῦ ἐπιπέδου Solanus] σχήματος τοῦ κύκλου ἐπ' ἐκείνου γὰρ πασῶν τῶν τεμνοσῶν αὐτὸν εὐθειῶν μίζων ἢ διὰ τοῦ κέντρον, ἥτις καὶ διάμετρος λέγεται, ἀπὸ τούτου οὖν τὰ πάντα διαφέροντα λέγεται ἐκ διαμέτρου: Athanas. de decret. Synodi Nic. 26, T. I, p. 231

- 24 Οἰδίποδος ἀραΐ: αἱ σφοδραί.
- 25 Οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.
- 26 Οἶνος καὶ ἀλήθεια: ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.
- 27 Ὀλη χειρὶ: λείπει ἢ εὐεργετεῖν ἢ ἀδικεῖν.
- 28 Ὁ Λυδὸς τὴν ὄνον ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πρατιόντων· παρόσον ἰππικώτατοι οἱ Λυδοί. ὁμοία δὲ ταύτῃ καὶ ἡ Ἀφ' ἰππων ἐπ' ὄνουσ.
- 29 Ὁ λαγὼς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ἡδύσματα: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματευομένων· ἐπεὶ περὶ ὁ λαγὼς αὐτὸς ἑαυτῷ γίνεται ἡδύσμα.
- 30 Ὁ μφάκας βλέπει: ἐπὶ τῶν δορυμὸν βλεπόντων καὶ ὀργιζομένων.
- 31 Ὁνος εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ πλησιαζόντων σοφοῖς.

7. τὸν C: τὴν ὄνον Babr. fab. 55: ἡ ὄνος Aesop. fab. 371 Fur. 8. ἰππικώτεροι S.

D ed. Paris.: ὅ κατὰ διάμετρον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀντίκεινται τῇ Συβελίου γνώμῃ: Anonym. in Haas. ann. ad Leon. Diacon. 257 B: τὴν δ' ὡσπερ ἐκ διαμέτρον ἀδικία τούτους καὶ ἀμετρία κατὰ τῶν ὑπερκῶν ἐνέστηκε.

24. Macar. I, 59.

25. Athen. X, 428 A.

26. Greg. Cyr. L II, 83. Apost. VII, 37.

27. Ὀλαις χερσὶ ποταμοῦς ἀπαντλεῖν dixit Nicephor. Chunn. in Boissonadi Anecd. Nov. 178: τὰς βασιλίσους ἐκζητοῦν Ὀλαις χερσὶ καὶ γνώμῃσι Constant. Manass. Comp. Chron. 6197: magna voce sonas manisque tota Martial. Ep. VI, 19, 8. Cf. Apost. XII, 62.

28. Apost. XII, 65a: App. Provv. IV, 18. Ἀφ' ἰπ.] Macar. II, 19.

29. Hoc proverbium ni fallor Terentius Eunuch. III, 1, 36 ante oculos habuit: *Lepus tuus es, et pulmentum quaeris?* ubi Donatus post varios conatus tandem veram explicationem invenit: "quod in te

habes, hoc quaeris in altero": *lepus enim; ut physici veteres credebant, incerti generis est, modo mas, modo femina: Plin. N. H. VIII, 55, 218: Archelaus auctor est, ut utramque vim singulis inesse ac sine mare aequae gignere: v. Aelian. N. Anim. XIII, 12 et cf. Niclas ad Geopon. XIX, 4. Menardus ad Barnab. Epist. p. 33 in Cotellerii PP. Apost. T. I.: sibi igitur gignit et secum portat condimenta, quum caro leporina inter cibos delicatissimos numeretur: Hipponax Ath. XIV, 643 C. Arist. Equitt. 1197. Euangelus Athen. XIV, 644 E: unde simul apparet finitimum nostro esse illud δασύπους κρεῶν ἐπιθυμῆται, de quo v. Diogen. IV, 12. Apost. V, 85. Ceterum proverbium a Livio Andronico Terentium accepisse e Vopisci V. Numer. 13 Lindenbrogius monet.*

30. Apost. XII, 70d: App. Provv. IV, 21.

31. Append. Provv. IV, 22.

- 32 "Ονος ἰππὸν μιμούμενος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς τινα
ζηλούντων.
- 33 "Ονου γνάθος: ἐπὶ τοῦ ἀδηφάγου.
- 34 "Ονος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν εἰέροις κακοπα-
θούντων καὶ εὐφροσύνην παρεχόντων. 5
- 35 "Ονου πόκοι: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 36 "Ονου παρακύψεως: ἐπὶ τῶν μάτην συκοφαντούμενων.
- 37 "Ονου σκιά: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.
- 38 "Ονος λύρας ἀκούων καὶ σάλπιγγος ὄς: ἐπὶ τῶν
ἀναισθητῶν καὶ ἀμούσων. 10
- 39 "Ονος λυρίζων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων.
- 40 Ὁξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλωπιέ-
κων: ἐπὶ τῶν λανθάνειν μὴ δυναμένων.
- 41 Ὁξύτερον Λυγκέως βλέπει: ἐπὶ τῶν τὰ πόρρω-
θεν ἀκριβῶς βλέπόντων. 15
- 42 Ὁ περὶ ψυχῆς ἀγών: ἐπὶ τῶν ἔσχατα ἢ περὶ τῶν
μεγίστων κινδυνευόντων.
- 43 Ὁ Πέροσης τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν λιτῶς θυόντων.

3. γνίαθος S. 4. ἄγων Suidas. 7. μάτην] καταγελάστως Suidas.

Narrationem subiungit Suidas hanc: φασὶ γὰρ, ὅτι κεραμεὺς τις, οἱ δὲ κοροπλάθος, ἐπλάττει πολλὰς ὄρας ἐν τῷ ἔργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παρῶν ἀπο-
λουθοῦντος ἀμειλῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακίψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτρεψε
τὰς ὄρας καὶ τὰ ἐν τῷ ἔργαστηρίῳ συνέτριψε σκεῆθ' ὃ τοίνυν κύριος
τοῦ ἔργαστηρίου ἐπὶ κρίσει ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ
τῶν ἀπαντῶντων, τίος κρίνοιτο, ἔλεγεν, ὄνον παρακύψεως. V. Zenobium.
8. Eadem explicatione utitur Schol. ad Plat. 317 Bekk., cui ex Aristide
subiungit narrationem ineptissime fictam. 9. ἀκούων] ἤκουε Suidas.

32. Natum ex fabula: v. Aesop.
83 Fur., 140 Cor. Cf. annott. ad
Append. Provv. IV, 25.

33. Greg. Cypr. M IV, 56.

34. Greg. Cypr. M IV, 55.

35. Apost. XII, 89: Zenob. V, 38.
Uberius explicat Suid. v. τίς: τίς
τίς εἰς ὄνον πόκας; οὕτω λέ-
γουσι τὸ ἀχρηστον. οὐδὲν γὰρ αἰ τοῦ
ὄνου πόκου χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ
ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνέτων· ἐν ᾧ
τρόπῳ γαμίν, χύτραν [cf. Apost.
XVIII, 34.] ποικίλλειν. Tetigit Nitz-
schius Annot. ad Hom. Od. T. III, 334.

36. Apost. XII, 87: Zenob. V, 39.

37. DV III, 43: Macar. VII, 8.

38. Apost. XII, 91a: Diog. VII,
33: cohaerent cum nostro Apost.
XII, 82. 83. De labore irrito dixit

Theod. Prodrom. Amic. exul. in
Stobaei edit. Fabr. p. 625, 42: ἀλλ'
εἰς νεκροὺς τὰ μύρα τῆς παροιμίας,
Ἄλλ' εἰς ὄνον ἢ λύρα τοὺς κανθη-
λίους.

39. Diog. VII, 33.

40. Append. Provv. IV, 31. Cf.
Macar. VI, 90.

41. Append. Provv. IV, 30. De
Lynceo disputat Bergkiius in Mei-
nekii Com. Gr. II, 2, 1048.

42. Eurip. Phoen. 1330: δοκῶ δ'
ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρίων, ἥδη
πεπρωχθεὶ παῖσι τοῖσιν Οἰδίπου: εἰ.
Orest. 847: Phot. Epist. 185 init.:
τῶ μὲν φίλῳ, ὑπὲρ οὐ πρεσβυῶ ...
περὶ ψυχῆν ἔστιν ὁ ἀγών: confinia
v. in annott. ad Apost. XVI, 90c.
43. Eiusdem generis erit Καρι-

- 44 Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν: ἐπὶ τῶν πανωλεθρίας διαφθειρομένων.
- 45 Ὅπου γὰρ εὖ πράσσει τις, ἐνταυθοὶ πατρίς.
- 46 Ὅρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆα τὸν καρτερόν: ἐπὶ τῶν ἀνασωζομένων ὑφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. 5
- 47 Ὅρκος Ἀφροδίτης συγγινώσκεται: παρούσον οἱ ἐρῶντες εὐχερῶς ἐπιπροκοῦσιν.
- 48 Ὅρκους γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρῆ γράφειν: Σοφοκλέους αὕτη ἐστίν.
- 49 Ὅρνίθιον γάλα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀμηγάνων. 10
- 50 Ὅστις [δὲ] πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται Κεῖνον ὅτι δούλος, καὶ ἔλεύθερος μόλῃ: Σοφοκλέους καὶ αὕτη.

8. ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Sophocles. 11. δὲ e Plutarcho. accessit.

κὸν θῦμα, de quo cf. Plut. Prov. I, 73. Nam Persae in sacrificando nec aras erigunt neque ignem incendunt neque ullam victimae partem Diis relinquunt: Herod. I, 132 c. int., Strab. XIV, 3, 13, 732. Congruit fere nostro versus tacito auctore ab Athen. I, 8 E laudatus: ἄκαπνα γὰρ αἰὲν αἰοῖδοι θύομεν: dicit enim Lucian. Amor. 4: βουφάγος μὲν ὁ δαίμων, ὃ Λυκίε, καὶ ταῖς ἀκάπνοις, ὡς φασι, τῶν θνητῶν ἡμισυ τερπόμενος: sic Lucianus: alii scriptores aliter. Nam in Athen. I. c. notante Casaubono sensus est: laute epulamur nullo nostro sumptu: de optimo contra et gratissimo sacrificio dicitur in Eustath. Praef. Comm. Pindar. §. 31: Δελφῶσε δὲ ἐρωτηθεὶς τί πάρισσι θύουσιν, Παιῶνα, εἶπε [Pindarus]: μονονοχὲ λέγων ἐν τῶν ἰλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι λόγους τῶ κριττονι. Πρὸς ὃ συλλαβεὶ καὶ ὁ γράψας, ὡς ἄκαπνα θύουσιν αἰοῖδοι: ubi v. Schneidewinum: Eustath. Opusc. 235, 30: κηροῦ δὲ ἕξαμμα οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ φῶς ἄλυπον ἀραιφνές: καὶ ἔχει παλαιῶν παροιμίας παραξίσις ὁ τὸν κηρὸν ἀνάπτων, καθ' ἣν ταῖς Μούσαις ἄκαπνα θύουσιν οἱ αἰοῖδοί, λέγειν καὶ αὐτὸς, ὅτι πῦρ ἑκαίει ἄκαπνον, καὶ μὴν καὶ

ἄλυπον ἐς τὸ πᾶν. Alludit Leonid. in Anth. Palat. VI, 321, 3: Καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον αἰεὶ θύος. Pselli locum Casaubonus adscriptit.

44. DV III, 48.

45. Aristoph. Plut. 1151: πατρίς γάρ ἐστι πᾶς ἢ ἀνὴρ πρῶτη τις ἐν, ubi Scholl.: περὶ τὴν παροιμίαν ὅπου γὰρ ἀγαθὸν ἐστίν, ἐκεῖ μοι πατρίς: Georg. Pisides de Vanit. vitae 206: τῶ δὲ φρονοῦντι πᾶσα γῆ προεδρία: cf. Macar. VII, 1, Zenob. V, 74. Sententia ad Democritum refertur: Stob. Flor. XL, 7: ἀνδρὶ σοφῶ πᾶσα γῆ βατή· φηγῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ἐμπας κόσμος, de quo loco v. Mullachius Democr. Rell. p. 200. Latine expressit Publ. Syr. 623 Zell.: patria erit vestra, ubicunque vixeritis bene: 543 Or. Cf. Apost. II, 84c. Mant. Provv. s. πᾶσα γῆ.

46. DV III, 49.

47. App. Provv. IV, 33: cf. Greg. Cyr. I I, 1.

48. Sophocl. in Phot. Bibl. 530, a, 16 Bekk.: cf. nott. ad Apost. VI, 56.

49. DV II, 15.

50. Plut. V. Pomp. 78 fn.: δεξιόμενων αὐτὸν [Pompeium] ἤδη τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλῶν ἐκ τῆς ἀλίσδος, μεταστραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ

- 51 Ὁ Σκιωναῖος κολυμβᾶ: ἐπὶ τῶν ἔμπειρίαν εἰς
 πράγματα ἐχόντων.
- 52 Ὁ Σικελὸς ὡς εἶοικε τὴν ἐξωμίδα: παρόσον οἱ
 Σικελοὶ κωμωδοῦνται ὡς κλέπται.
- 53 Ὅσα πλέον ἴμισυ παντός: βούλεται λέγειν ὅτι 5
 μετὰ δικαιοσύνης μείζον τοῦ ὁλοκλήρου τὸ ἥμισυ.
- 54 Ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγη, τί δεῖ ἐπιπνίγειν: ὅτι
 οὐ δεῖ ἐπεμβαίνειν τοῖς δυστυχούσιν.
- 55 Ὅ τι σοὶ φίλον οὐδ' ἔμοι ἐχθρόν: ἐπὶ τῶν τὰ
 αὐτὰ φρονούντων. 10
- 56 Οὐθαρ ἀρούρης.
- 57 Οὐχ εὐδει ποιμήν.

5. Suidas explicat: τούτεστι, τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ
 μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄψην.

τὸν νῖον εἶπε Σοφοκλέους λαμβεῖα·
 Ὅστις δὲ κτλ.: Soph. fr. 711 Dind.
 Eundem versum Dionysius tyran-
 nus contra Aristippum iecit, qui
 quidem auctore Diocle apud Diog.
 Laert. II, 82 respondit: οὐκ ἔστι
 δοῦλος, ἂν ἐλεύθερος μὲν. Quam
 versus immutationem Plutarchus de
 audiendis poet. 11, p. 33 D in
 Zenonem philosophum confert.

51. De Sciona urbe in Pallena
 sita v. Poppo ad Thuc. T. I, 2, 374.

52. Propter idem vitium ab Epi-
 charmo Siculi notati sunt: Macar.
 VII, 64 coll. Zenob. V, 84: hinc
 σικελίξειν Hesychio auctore idem
 quod πονηρεύσθαι valet. Cur ἐξω-
 μίς posita sit, Perizonius ad Aelian.
 V. H. IX, 34 aperit.

53. Greg. Cypr. L II, 89.

54. Append. Provn. IV, 34. Soph.
 Antig. 1017: τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ'
 ἐπικτανεῖν: cf. Brunckium ad ei.
 Philoct. 946.

55. Plat. Theaet. 162 C: ἀλλ' εἰ
 οὕτως, ὦ Θεόδωρε, σοὶ φίλον, οὐδ'
 ἔμοι ἐχθρόν, φασὶν· οἱ πάρομιζόμε-
 νοί, ubi Scholl. p. 361 Bekk.: παρ-
 οίμια ἐπὶ τῶν ἐν τισὶ συμφε-
 ρομένων. Alludit Eurip. Phoen.
 386: ἃ γὰρ οὐ βούλει, ταῦτ' ἔμοι
 μῆτιρ φίλα: alia expromsit Lambi-
 nus ad Horat. Carm. II, 17, 2.

56. Hom. II, I, 141: εἰ δέ κεν
 Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, οὐθαρ
 ἀρούρης, ubi Eustath. p. 742, 16:
 Ο. ἀρ. τὸ πῖπτόν καὶ τροφιμώτα-
 τον καὶ ὡς εἶπεν ὁ μοισὸς ἢ τῆς
 ἐν Πελοποννήσῳ μητρὸς γῆς τῆς τοῦ
 βασιλέως πατρίδος ἢ τῆς ἀπλῶς γῆς·
 . . . καὶ οὕτω μὲν Ὅμηρος τὴν μη-
 τέρα γῆν ὡς οὐά τινι γυναῖκα θι-
 μένος κατὰ τὴν μυθικὴν Ἀγῶ καὶ
 Ἀήμετρον ἢ καὶ τι ἕτερον ἕψον γύ-
 λακτι ἐκτρέφον τὰ νεογνά περὶ τὸ
 Ἀχαιῶν Ἄργος ἐθεώρησεν ἐν τι οὐ-
 θαρ αὐτῆς, εἰδούς τῆ ἠγορία τὸ
 ἕτερον οὐθαρ ἢ τὰ ἕτερα ἐπιλείπειν
 τόποις ἕτεροις, εἰ πον σημαντικὴν αὐ-
 τοῦς ὡς τροφίμους βούλοντο: cf.
 Albertius ad Hesych. s. οὐθαρ et
 v. Macar. I, 3. Homerum expres-
 sit Verg. Georg. II, 185: quique
 frequens herbis et fertilis ubere cam-
 pus, ubi v. Cerdam: add. Doeder-
 leinius in libro quem de Synon.
 Lat. composuit IV, 333. VI, 382.

57. Commodum erit ubi signifi-
 cabimus aliquem toto animo atten-
 tum esse in suam rem. Arist. Nub.
 705: ὕπνος δ' ἀπίστῳ γλυκίθυμος
 ὀμμάτων: Cic. Epist. ad Divers. VII,
 30, 1: nihil tamen Caninio consule
 mali factum est: fuit enim mirifica
 vigilantia, qui suo toto consulatu
 somnum non viderit. Unum scilicet
 diem consul fuit.

- 58 Οὐκ ἂν γένοιτο χολὸς εὐσχήμων ἀνήρ: ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶς τι ποιούντων.
- 59 Οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄγει: ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς συμπεπλεγμένων.
- 60 Οὐδὲν ὄφελος ἀπορρήτου καὶ ἀφανοῦς Μούσης. 5
- 61 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: ἐπὶ τῶν πανωλεθρία διαφθειρομένων.
- 62 Οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ: ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δεινὰ πεπονθέναι.
- 63 Οὐδὲ κύαθον τόλμης ἔχει: ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων. 10
- 64 Οὐτε ψύχεται οὔτε θερμαίνει: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων.

3. κνήσασθαι] sic Lucianus, in quo ἀδαγήσασθαι restituendum esse Seilerus Act. Societ. Gr. I, 285 coniecit. Obstat Macarius et Lucianus ipse, Rhet. Praec. §. 11 dicens: τῷ δακτύλῳ ἄκρω τὴν κεφαλὴν κνώμενον: Bis Accus. 34. Salt. 2: add. Macar. IV, 14.

58. Attigi in annott. ad Plat. Provv. II, 24.

59. Apost. XIII, 60i. Sumptum est e Luc. Bis Accus. §. 1: ἀντίκα γέ τοι ὁ μὲν Ἥλιος οὐτοσί ζευξάμενος τὸ ἄρμα .. τὸν οὐρανὸν περιπολεῖ ... οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς, φασί, σχολὴν ἄγων.

60. App. Provv. IV, 37. Sententia iam antiquitus celebrata: v. Eur. Med. 536 et quae Boissonadus ad Theogn. 770 de ea disputat. Proverbium ab Macario commemoratum primum, quantum scimus, Varro posuit, cuius memoriam Gellio N. Att. XIII, 30, 3 debemus: *nosti, inquam, magister, verbum illud scilicet e Graecia vetus: Musicam quae sit abscondita eam esse nullius rei? oro ergo te, legas hoc versus* (e Varronis Satira Menippea Ὑδροκύνων inscripta) *pauculos et proverbii istius .. sententiam dicas mihi: postea adhibuit Nero, ut narrat Sueton. Ner. 20: prodire in scenam concupivit, subinde inter familiares Graecum proverbium iactans, occultae musicae nullum esse respectum:* add. Lucian. Harmonid. §. 1: ἐπὶ τό γε αὐτεῖν αὐτὸ ἄνεν τοῦ ἴσδορον εἶναι δ' αὐτὸ οὐκ ἂν δεξιὰ μιν ἀγνώστῳ μοι προσγενόμενον, ... οὐδὲν γάρ ὄφελος ἀπορ-

ρήτου, φασί, καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. In mente habuit Ovidius, quum scriberet Art. Am. III, 399: *tu licet et Thamyram superes et Amoc-bea cantu; Non erit ignotae gratia magna lyrae:* idem valet de Pers. Sat. I, 28 sq., ubi v. Scholia et O. Iahnii annotationem: et de Maxim. Tyr. Diss. I, 7, 2, p. 100 R.: *ἂ μὲν γάρ ἐστὶ τις χρόνος βίου ἐν τῷ μακρῷ τούτῳ καὶ διηκεῖ αἰῶν ἀδείης φιλοσόφον λόγον, οὐδὲν δὲ τῆς πολυμεροῦς ταύτης καὶ πολυτρόπου μουσῆς τε καὶ ἁρμονίας.*

61. DV III, 50.

62. Diog. VII, 38. Men. Monost. 689.

63. Quadrabit in eos, qui in publicis morsu Herculem averruncum invocant: Aesop. fab. 230 Schneid.: aut omnia metuunt, si vel mus obstrepat: Aristot. Eth. ad Nicom. VII, 6. De v. κύαθος v. Hesych. c. intt. et proverbium in ann. ad Diog. V, 56 allatum.

64. Origo latere videtur in fabula: v. Aesopi f. 35 Schneid. Similiter sonat Plat. Phaedr. 268 A: *ἰγὼ ἴπισταμαι τοιαῦτ' ἄττι σώματι προσφέρειν, ὅστε διαμαίνην τ', εἰν βούλωμαι, καὶ ψύχην, καὶ εἰάν μιν δόξῃ μοι, ἴμειν ποιέειν:* add. ei. Phaedon. 71 B, ann. ad DV III, 45.

- 65 Οὐ πρόπει γαλῆ κροκωτὸς οὔτε πορφύρα: πρὸς τοὺς ὑπὲρ τὴν τύχην κοσμεῖσθαι θέλοντας.
- 66 Οὐ πατρικὰ μέλη αὐλεῖ: ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς γονεῦσιν ἀλλὰ χεῖρον βιούντων.
- 67 Οὐδ' οὔτος Ἑρμῆς οὐδ' ἐκεῖνος Ἡρακλῆς: 5 πρὸς τοὺς διαμαρτάνοντας ἐν οἷς οἴονται κατορθοῦν.
- 68 Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ δωρουμένων.
- 69 Οὐδ' ἀηδόνιον κατέδαρθον: πρὸς τοὺς φιλα- 10 γρήνους.
- 70 Οὐ ταῦτ' ἀκόπης ἔργα καὶ ἀναξυρίδος: ἀπὸ πο- νοῦντος πρὸς τρυφῶντα.
- 71 Οὐ χρεὶν λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
- 72 Οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ: ἐπὶ τῶν κατὰ προαίρεσιν ζώντων. 15
- 73 Οὐδεὶς πεινῶν καλὰ ἄδει.
- 74 Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ βινητιᾶ: ὡς ἐν διαβολῇ.

1. οὔτε πορφύρα Suidas cum reliquis om. 3. αὐλεῖ μέλη Ds. 11. Scribe ἀναξυρίδος. Deest versui syllaba. 17. βινητιᾶ] ψηφίζεται Synes. Epist. I. c., Suid. s. ψηφίζεται; περιμένεται Suid. s. οὐδεὶς et Apostolius: sed semper manet sensus obscenus.

65. Macar. II, 91. VIII, 17 ibiq. annot.: Diog. III, 82.

66. Apost. XIII, 65: Diog. VII, 40.

67. DV III, 64.

68. Apost. XIII, 64a. Natum e fabula: v. Aesop. f. 129 Fur.

69. Bekk. Anecd. 349, 8: ἀηδό- νειος ὕπνος: Νικόχαρις· Εἰ πέν- σομαι Τὸν ἀηδόνηιον ὕπνον ἀποδαρθόντα σε. Αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ: hunc in modum locum Meinekus Gr. Frr. II, 2, 846 restituit. Cf. App. Provv. IV, 41 et Apost. XIII, 49.

70. Hesych. s. ἀναξυρίδες· φημι- ταλία, βρακία βαρβαρικά, ἔνδυμα ποδῶν, ὑποδήματα βαθία ἢ βασι- λικά, ubi v. intt.: add. Apost. II, 75. Similia sunt DV I, 74. 55. Append. Provv. I, 38.

71. Arist. Ran. 1431. Disputant de versus auctore G. Hermannus Opusc. II, 332. G. Dindorfius de Arist. fragm. 27 sqq.; Fritzsche ad Arist. Ran. p. 429.

72. Dial. Platon. de iusto 374 A: ἔργα· οὐ δ' οὐ; Οὐκ, εἰ γε τι δεῖ τῷ ποιητῇ πεῖθεσθαι. Ποιῶ ποιητῇ; Ὅστις εἶπεν Οὐδεὶς ἐκὼν κτλ.

73. Quamquam fames, ut in pro- verbio dicitur, multarum artium magistra est: Macar. VII, 24, tam- men persaepe fit, ut improba at- que molesta interpellatrix existat: ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔσως Οὐκ ἔστι Achaeus dixit Athen. VI, 270 B: add. nott. ad Macar. V, 7. II, 14. Lobeckius Agl. II, 955.

74. Suidas. Apost. XIII, 29. Ad- hibuit Synes. Epist. 104, 244 A: χθὲς τοι πᾶν λαμπρῶς συνηγορήσει τῇ παρομιῇ, μᾶλλον δὲ τῷ χρε- σμῶ· χρησμός γὰρ ἀντικρὺς. τοῦτό γε πᾶντως οἶσθα, τὸ Οὐδεὶς κτλ.; respexit id. Calvit. Encom. 85 D Petav.: τίς οὖν ποτ' ἔστιν ἦδε καὶ τί βούλεται; Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ — τὸ δὲ ἀκροτελευτιον, αὐτὸς οὐ πρὸς τὴν ἡχὰ τοῦ τριμέ- τρου συνάρμοσον· οὐ γὰρ ἔργα

- 75 Οὗτος τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν πάντων γερόντων καὶ ἐξηρατηθέντων· ἐν γὰρ τοῖς πένθεσι σελίνου στεφάνους ἐφόρουν.
- 76 Οὐδὲν κακὸν ῥαδίως ἀπόλλυται.
- 77 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μὲγ' ὄνειρα: ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀκαρῆ χρησίμων γενομένων.
- 78 Οὐ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν ἐχθίνον: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.
- 79 Οὔτε τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν διδάξεις.
- 80 Οὐκ ἔστιν ἐν νηϊ πεσσόντα ξύλου ἀμαρτεῖν: 10 πρὸς τὸν ἐκ παντὸς τρόπου τυγχάνειν βουλόμενον.

1. σελίνου S. 4. »Fortasse γὰρ ante ῥαδίως inserendum«. Meinek. Com. Gr. IV, 666. Phrynichus explicat: ἐπὶ τῶν ἐν πρᾶττοντων ποτηρῶν. 6. Scribe οὐδ'. 7. οὐδέποτε ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχθίνον Aristophanes. 9. βαδίζειν: [sic] διδάξεις S. In Aristophane exstat: οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

φθίγξομαι τὸ δεινὸν ἐκείνο καὶ πρῶμα καὶ ὄνομα.

75. Diog. VIII, 57. Explicat proverbium Plut. Timol. 26: ἀναβαίνοντι [Timoleonti] . . . ἐμβάλλουσιν ἡμίονοι σέλινα κομίζοντες· καὶ τοῖς στρατιωταῖς ἐσῆλθε ποτηρῶν εἶναι τὸ σημεῖον, ὅτι τὰ μνήματα τῶν νεκρῶν εὐώθασιν ἐπιεικῶς στεφανοῦν σελίνοις· καὶ παροιμία τις ἐκ τούτου γέγονε, τὸν ἐπισηφῶς τοσοῦντα δεῖσθαι, τοῦτον τοῦ σελίνου. Βουλόμενος οὖν αὐτοὺς ἀπαλλάξαι τῆς δεισιδαιμονίας . . . ἄλλα τε πρόποντα τῷ καιρῷ διελίχθη καὶ τὸν στέφανον αὐτοῖς ἔφη (Timoleon) πρὸ τῆς νίκης κομίζομενον αὐτομάτως εἰς τὰς χεῖρας ἤκειν. Οἱ γὰρ Κορινθιοὶ στεφανοῦσι τοὺς Ἰσθμια νικῶντας ἱερὸν καὶ πάτριον στέμμα τὸ σέλινον κομίζοντες. Ἐπὶ γὰρ τότε τῶν Ἰσθμίων, ὥσπερ τῶν τῶν Νεμείων τὸ σέλινον ἦν στέφανος· οὐ πάσαι δ' ἢ πίτες γέγονεν: cf. Apost. XVII, 9. XV, 34. Dixi de apii usu apud Graecos in annot. ad Diog. l. c.: add. Meinek. Anal. Alex. 82.

76. Phrynichus in Bekk. Anecd. I, 53, 21.

77. Est Hesiod. Ἐργ. 41, ubi praecedit: κῆποι, οὐδὲ ἴουσι· ὄσφ πλέον ἡμῶν παιτῶς: parcum igitur

ac tenuem poeta commendat victum, ut recte iudicant Scholl. ad Hes. l. c.: τὰ εὐτελέστατα τῶν βρωτῶν παρέλαβεν ἀπ' ὧν τρέφεσθαι δυνατόν, τὴν μαλάχην καὶ τὸν ἀσφοδέλον· καὶ γὰρ ἐκ ταύτων χυλὸν ἐσκινάζον εἰς βρωθῶν. S. . . Ἐρμιππος ἐν τῷ τῶν ἐπιτῶ σοφῶν . . . Ἐπιμενίδην φησὶ μικρὸν τι ἰδιωματίον προσφερόμενον ὧδε διὰ ὅλην τελεῖν τὴν ἡμέραν· ἦν δ' ἐξ ἀσφοδέλου καὶ μαλάχης, ὅπερ αὐτὸν ἄλιμον καὶ ἄδιψον ἐποίησε: eadem de Epimenide simul versu Hesiodio laudato narrat Plutarch. Sept. Sap. Conv. 14, p. 157 E, ad quem locum v. quae Wytenbachius commentatus est. De asphodelo v. Apost. IV, 14^c ibiq. nott.: de malva Athen. II, 58 D, qui ut reliqui quos laudavi in ann. ad Apost. l. c. veteres, Hesiodi versum offert. Denique moneo inter veteres fuisse, qui ab Aristophane Plut. v. 253 Hesiodi versum quem hic tractamus, tecte irrideri putarent: v. Scholl. ad Arist. l. c.

78. Aristoph. Pac. 1086.

79. Arist. Pac. 1083. Cf. Macar. IV, 74.

80. Integrius legitur in Luciani Bis Accus. §. 6: ὥσπερ κατὰ τὴν παροιμίαν, θάπτεον ἂν τις ἐν πλοίῳ πεισὸν διαμάρτεται ξύλου ἢ ἐνθα ἂν

- 81 Ὁ φαλακρὸς τὸν κτένα εὐρών, οὐκ ἐμὸν τὸ
 χρῆμα, ἔφη: ἐπὶ τοῦ ἀχρήσιου.
- 82 Ὁ χρυσὸς οὐ μαιίνεται: ἐπὶ τῶν μὴ κακουμένων.
- 83 Ὁ χληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών: αὕτη Εὐριπί-
 δου ἐστίν. 5
- 84 Ὁ ψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα: ἐπὶ τῶν τὰ μέλ-
 λοντα ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων στοχαζομένων.
- 85 Ὁ ψὲ θεῶν ἀλέουσι μύλοι, ἀλέουσι δὲ λεπτά.

ΤΟ Π.

- 86 Πάγην ἰστάς ἐν πάγῃ ληφθήσῃ. 10
- 87 Παρὰ μὲν πεδίον, παρὰ δ' ἵππος: τοῦτό φασὶ
 τὸν Θειταλὸν τύραννον εἰπεῖν προκαλούμενον Βοιωτοὺς
 εἰς πόλεμον.
- 88 Παρὰ χελώνης ὄστρακον: ἐπὶ τοῦ οὐκ ἂν μετα-
 δόντος, ὡσπερ οὐδὲ χελώνη μεταδοίῃ τοῦ ἰδίου ὄστράκου. 15

11. δὲ ἵππος S.

14. μὴ μεταδιδόντος Arsenius.

ἀπίθῃ ὁ ὀφθαλμὸς, ἀπορήσει φιλο-
 σόφου.

81. Provn. Append. V, 12.

82. Diogenes Cynicus apud Diog.
 Laert. VI, 63: πρὸς τὸν ὀνειδίξοντα
 ὡς εἰς τόπους ἀκαθάρτους εἰσίοι,
 Καὶ γὰρ ἥλιος, ἔφη, εἰς τοὺς ἀπο-
 πάτους· ἀλλ' οὐ μαιίνεται.

83. Depravatum ex Eur. Alcest.
 540: λυπουμένοις ὀχληρὸς, εἰ μύλοι,
 ξένος.

84. Append. Provn. IV, 50.

85. Append. Provn. IV, 48.

86. Origo videtur in fabulis quae-
 renda: v. Aesop. fabb. 225 Fur.,
 114 Schneid.

87. Cf. Apost. IX, 13. Equos
 Thessalicos reliquis omnibus prae-
 stantiores esse, vetus apud Grae-
 cos opinio est, quae ex antiquis
 admodum monumentis constat: af-
 fero oraculum apud Tzetz. Chil. IX,
 hist. 291: γαίης μὲν πάσης τὸ Πε-
 λλασικὸν ἄγγος ἄμεινον, Ἴπποι
 Θεσσαλικαί, Λακεδαιμόνια δὲ
 γυναικες, in quo apud Euseb. Praep.
 Evang. V, 29 aliosque pro Θεσσα-

λικαί legitur Θρηάκισ: v. ann. ad
 Zenob. I, 48 atque inprimis From-
 melius ad Scholl. Aristid. 208: et
 proverbium vetustum ab Eustath.
 ad Hom. Il. B, 761, p. 340, 8 signi-
 ficatum: εἶτε φασὶν οἱ παλαιοί,
 ὅτι τὰς Εὐμήλου ἵππους προκρίνει [ὁ
 ποιητής] διὰ τὴν παροιμίαν, ἐν ᾗ
 ἐπικρίνεται ἵππος Θεσσαλική: di-
 cebatur autem hoc ipsum, ἵππος
 Θεσσαλική proverbialiter: Lucil.
 in Anth. Pal. XI, 259, 1: Θεσο-
 συλὸν ἵππον, ἔχεις, Ἐρασίστρατε:
 Apul. Metam. X, 18: neque pro-
 bari potest, quod ex Eustathii l. c.
 effluxit Erasmus IV, 1, 22: ἐπικρι-
 νείται ἵππος Θεσσαλική. Eadem
 dictio proverbialis excidit, nisi fal-
 lor, incuria librariorum e Suida s.
 ἵππευς λευκοσώραες. καὶ παρ-
 ομίαν. ἵππευς μὲν ἐν Θεσσαλίᾳ
 καὶ Θρηάκῃ, τοξόται δὲ καὶ τὰ κου-
 φότερα τῶν ὀπλῶν ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Κρήτῃ
 καὶ Κυρίᾳ. Alia indicat Voeme-
 lius ad Demosth. or. Philipp. II,
 §. 14: add. Polyb. IV, 8, 10. Lu-
 tat. ad Stat. Theb. IV, 42.

88. Apost. XIII, 95d.

- 89 Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν· καί· Παρὰ κώφου θύρας ἀλεῖν· ἐπὶ τῶν μὴ προσεχόντων.
- 90 Παρὰ χολὸν οἰκῶν κἄν ἐπισκάζειν μαθήσῃ· πρὸς τοὺς παραπολαύοντας τῶν χαλεπῶν.
- 91 Πᾶσα βούς ἀροτριᾷ· εἰκεν ἐπ' αἰσχροῦτι πρὸς τὰς 5 γυναῖκας εἰρησθαι.
- 92 Πάντα ἀγαθοὶ τολμῶσι· καί· πάντα κακοὶ τολμῶσι.
- 93 Πάντα πλουσίοις καλὰ κούδεν αὐτοῖς πρᾶγμα.
- 94 Πάντων τοι μέτρον ἐστὶ τὸ ἐπιεικές. 10
- 95 Πάγῃ παρ' οὔρας· πρὸς τοὺς δι' ἀκουῆς θηρώντας τινάς.

1. π. κ. ἀποπ.] Suidas explicat: πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ ἀναισθητῶν δὲ λέγεται. 2. ἄλειν S, ἄδειν Walz. 3. κἄν] scribe καὐτός. ἐπισκάζειν S. Corrupte versum Apostolius exhibet. μαθήσῃ] scribe μάθοις. 9. Fortasse αἰσχρον πρᾶγμα.

89. Παρὰ κ. ἄ.] Apost. XIII, 95: Diog. VII, 43. Π. κ. ἀλεῖν] similia in ann. ad Greg. Cyp. P III, 32 allata sunt: Photii locus est Epist. 103, p. 149 Mont.

90. Apost. II, 94. Scholl. ad Pind. Nem. VII, 127: Ἀρίσταρχος οὕτως· ἐπὶ δὲ κατὰ τὰς σπονδίας καὶ γειτνιάσεις ἕτερος ἄνθρωπος ἀφ' ἑτέρου γίγνεται τι καὶ ἀπολαύει ἀφομοιωμένος, ὡσπερ ἡ παροιμία ἔχει· χολῶ παροικεῖς κἄν ἐνὶ σκάζειν μάθοις [scribe: χ. παροικῶν κἄν ἐπισκάζειν μάθοις], εἰποιμεν ἄν τὸν ἀφελθόντα γείτονα ἀπὸ γείτονος ἀξιοχρίων εἶναι χάσμα. παρὸ καὶ Ἡσίοδος [Opp. et D. 346]. Πῆμα κακὸς γίτων, ὅσον· τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησθ· Plutarch. de educ. liber. 6, p. 4 A: καὶ οἱ παροικιζόμενοι δὲ φασιν, οὐκ ὑπὸ τῷ ὀνόματι λέγοντες, ὅτι Ἄν χολῶ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃ· cf. Macar. VI, 40. Append. Provn. I, 60. Ad sententiam prope Pind. c. e. 86 accessit: quocum Dissenius illud Alcmænis contendit μέγα γίτωνι γίτων, quod in Scholl. Ven. ad Hom. II, X, 305 exstat: add. Menand. Monost. 274: κακοὶς ὁμιλῶν καὶ τὸς ἐκβήσῃ κακός: ib. 738: φθέρουσαι ἦδη χολῶσ' ὁμιλίαι κακαί.

91. Dion. Chrysost. Or. LXXII,

4: ὥστε καὶ ἐφ' ἡμῶν τῶς θηθῆναι εἰκότως, ὅτι πλεὶ πάντα ὁμοίως ἀκῆτι καὶ πᾶσα βούς ἀροτριᾷ.

92. Eustath. ad Hom. Od. A, 844, p. 1519, 55: ἔνθα τὸν Τηλέμαχον ἔμενον λοχῶντες Ἀχαιοὶ, τολμῶντες τὸ κικόν' κατὰ τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν Πάντα κακοὶ τολμῶσι. De locutione πάντα τολμῶν v. Jacobsius ad Achill. Tat. I, 8. Similes sententias apud Scholl. Ven. ad Hom. II, H, 93 reperimus: καὶ παροιμία· ὁ τοι θρασυὶς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός· ὁ Ἐπίχαρμος [fr. 153 Ahrens., qui τοι delet et ἀπῶθεν, ἔπειτα δὲ φ. scribit.]· ὁ τοι κακός θαυθεῖ μάλ' αὐτόθεν, ἔπειτα φεύγει.

93. Theogn. 717: ἀλλὰ χολῆ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι ἵες πλοῦτος πλειοτην πῶσιν ἔχει δύναιμιν: Menand. Stob. Flor. XCVIII, 19: ὁ πάντα βουληθεὶς ἄν ἄνθρωπος ποιῆν Πάντ' ἄν γένοιτο· πλοῦσιος κρόπον τανά: add. ib. XCI, 29 et v. Valckenarium ad Eur. Phoen. 441.

94. Aristot. Eth. ad Nicom. X, 5: ἔστιν ἐκάστου μέτρον ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἀγαθός. De v. ἐπιεικής disputavit Fritzscheus ad Aristot. Eth. ad Nicom. VIII, p. 64.

95. Phot. s. πάγῃ· θηράτικόν ὄργανον· καὶ ἔστι τετραγώνον.

- 96 Πάππος ἀκάνθης: ἐπὶ τοῦ μηδενός. πάππος γάρ ἐστι τὸ φυτόμενον ἐκ τῆς ἀκάνθης, ὃ προσπνέων ὁ ἄνεμος σκεδάζει πανταχοῦ.
- 97 Πάντα λυπεῖ τὸν τυφλόν.
- 98 Πάντ' εἰς τὴν κερδαίνουσαν πῆραν ὠθεῖν: 5 ἐπὶ τῶν ἐκ πανιὸς τρόπου κερδαίνειν βουλομένων.
- 99 Πάσης ἄπτεσθαι κώπης: παρεγγυᾷ διὰ πανιὸς ἔχεσθαι ἔργου.
- 100 Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττειν: ἐπὶ τῶν ματιῶν πονούτων. 10
- 1 Πᾶσα γῆ πατρίς.
- 2 Παρῶν ἀποδημεῖ: ἐπὶ τῶν αἰσθησίων ἑαυτῶν οὐδεμίαν παρεχομένων.
- 3 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐπ' ἀνδρίαν δόξαν ἐχόντων, ἐλαττωθέντων 15 δὲ ὕστερον.
- 4 Πάντα λίθον καὶ πάντα κάλων κινεῖ: ἐπὶ τῶν πάσῃ χρωμένων προθυμία.

7. Explicatio vitiosa.

12. ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων Suidas.

96. Mant. Provn. s. πάππος. Hesyech. s. πάππος: ἀκάνθης ἄνθημα, ἐπὶ τῆς γηράσεως καὶ ἀποξηρανθῆναι καὶ ἐπὶ ἀνέμων ἐκρῖπίζεται καὶ τόπον ἐν τῷ τόπῳ μεταβάλλει: Phot. πάππος: αἱ τῶν ἀκάνθων ἑξανθήσεις: spectant haec Sophoclis versum a Plutarcho in libro quo exponit non posse suaviter vivi sec. Epic. 19, 1100 C servatum: γραιῖς ἀκάνθης πάππος ὡς φυτόμενος: fr. 748 Dindf., ex quo et proverbium supra positum fluxit et aenigma in πάππον ἀπ' ἀκάνθης ex Eubulo ab Athen. X, 450 B allatum. Quid πάππος sit, grammatici veteres supra exscripti non satis accurate docent: meliora praebet Schneiderus ad Nicand. Alexiph. 126, qui ostendit, pappum esse seminis plantarum stilum cum filamentis lanuginosis insidentibus, qui cum semine maturo excidit ventisque dissipatur aut a pueris ludentibus excutitur ut apud nos fit pappo leontodontis.

97. Senec. de ira III, 10: *vetus dictum est, A lasso rixam quaerit.*

aeque autem et ab esuriente et a sitiente, et ab omni homine quem aliqua res urit.

98. *Ad summ quemque aequum sit quaestum esse callidum, dixit Plaut. Trucul. II, 4, 63: sibi enim quisque est proximus: Aristot. Eth. ad Eudem. VII, 6: δοκεῖ γὰρ ἐνίοις μάλιστα ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ φίλος. Cf. Apost. IX, 68. Contraria v. in ann. ad Mant. Provn. s. κέρδος, s. κέρδεα.*

99. Menand. Monost. 448: *πράττε τὰ σουτοῦ, μὴ τὰ τῶν ἄλλων φρόνει: ib. 583: πολυπραγμονεῖν ἀλλότριά μὴ βούλου κακά.*

100. Similia multa exstant: Hor. Serm. I, 10, 34: *in silvam non ligna feram insanius, ac si Magnas Graecorum malis implere catervas: Hieronym. adv. Rufin. c. 17, T. II, p. 472 Vallars.: in silvam ligna portas: cf. ann. ad Diog. VII, 68.*

1. Macar. VI, 45.

2. Append. Provn. IV, 55.

3. Cf. annott. ad Apost. XIII, 82.

4. Zenob. V, 62. 63. Macar. II, 15. Constant. Manass. Comp. 2502:

πάντα κάλων συγκινεῖ.

- 5 Παρακύπτων λίθος: ἐπὶ τοῦ δήλου.
- 6 Πέτρας σπείρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 7 Πεύκης τρόπον: ἐπὶ τῶν πανωλεθρίας διαφθειρομένων· παρόσον ἢ πεύκη τμηθεῖσα οὐκέτι ἀναφύει.
- 8 Περὶ ὄνου σκιάς: ἐπὶ τῶν ἐπ' εὐτελεσί μαχομένων. 5
- 9 Περσικὴ τιμωρία: ἐπὶ τοῦ ἀργαλείου καὶ ἀποιόμου.
- 10 Πελαργικοὶ νόμοι: ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀμειβομένων· παρόσον οἱ τῶν πελαργῶν νεοιτοὶ τοὺς πατέρας τρέφουσι γεγηρακότας.
- 11 Πεξῆ βαδίζων μὴ φοβοῦ τὰ κύματα: χρησμός 10 οὗτος Ἰάσονι δοθεῖς.
- 12 Πίθηκος ὁ πίθηκος καὶ χρυσᾶ ἔχη σάνδαλα: ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἐξ ἐπεισάκτου κόσμου ὠφελουμένων.

5. Suid. s. περὶ ὄνου σκιάς: παροιμιᾶκόν· περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηθενὸς ἀξίους. Origenem proverbii exposuit Suid. s. ὄνου σκιά. καὶ, Περὶ ὄνου σκιάς. Σοφοκλῆς Κηθαλίων. "Ὁ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης Δαιδάλω· περὶ τοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος Νῦν ἴσται; περὶ ὄνου σκιάς. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δριμάτοις τινος φέρεται ἐπιγραφῆν, "Ὄνου σκιάν· οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίας κρινομένου, ὡς εἴρη θορυβοῦντας τοὺς ἀκρωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγέσθαι, ὡς Μίγαράδῃ ἀπιὼν μισθώσαστο ὄνον· καυματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουληθεῖη ἀναπαύσεσθαι, οὐ παρῆναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὄνηλάτην καλῶν. φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθεοῦντας τὰ ἔξῃ ἀκούσαι, ἐπέληξεν αὐτοῖς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιάς ἀκροῶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρός περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένην τοῦτω ἔχρησται Δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππηκοῖς παρῶδων [de Pace sub fin.] τὴν παροιμίαν φησί, διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς. Alii aliter: cf. nott. ad Apost. XVII, 60. 12. χρυσᾶ Lucianus. σάνδαλα] σύμβολα idem.

5. Lapis significari videtur eminens extra terram: sic Lucianus dixit Timon. §. 13 παρακύπτει εἰς τὸ φῶς: add. eiusd. Paras. §. 42. Aesop. Fab. 67 Fur.: alia laudat Dorvillius ad Charit. 307. 347 Lips. 6. DV III, 71. 7. DV III, 60. 8. Macar. VI, 37. 9. Theodoret. Haeretic. fabb. Compend. I fin.; Opp. T. IV, 1, 322 Schulz.: συλλεφθεῖς. (Manes) ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὴν Περσικὴν ἐπί-

μειν τιμωρίαν καὶ τοῦ δέματος γυμνωθεῖς παρῶδῃ κισί: cf. Brissonius de regno Persar. 323.

10. Cf. Macar. II, 12 et nott. ad Apost. XIV, 11.

11. Cf. nott. ad Apost. XIV, 11b.

12. Apost. XIV, 29: Lucian. adv. Indoct. §. 4. Profecit ex hoc proverbio Gregor. Nazianz. Carm. 49 [4], 173: τῆς χάρις ἦν οὐ πίθηκον ἔχης, βροτοειδία λάβην, χρυσοῖσσι βράχοισι δίρην περιγυρωθέντα; Cf. Diogen. VII, 94.

- 13 Πεινῶντι δὲ ὕπνος οὐκ ἐπέρχεται.
- 14 Πίθηκος ὄμφακας σιτούμενος: παρόσον πονη-
ρὸν μὲν τὸ ζῶον, πονηρὰ δὲ σιτεῖται.
- 15 Πιθήκῳ πάταλον: ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τι πα-
σχόντων. 5
- 16 Πεινῶντος ἀνδρὸς ἰσχνὰ τὰντικνήμια.
- 17 Πεινῶντι πᾶν ἐστι χρεῖμα ἐδώδιμον.
- 18 Πλούτος κεραμέως: ὁ μὴ βέβαιος, ἀλλὰ σαθρὸς
καὶ διάκενος.
- 19 Πολλὰ ψεύδονται ἄσοιδοί: ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα 10
καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων.
- 20 Πολλοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ βάκχοι: ἐπὶ
τῶν προσποιουμένων τι εἶδέναι καὶ μὴ εἰδόντων.
- 21 Πολύπους ὥσπερ πέτρας ἔχεται: ἐπὶ τῶν λιπα-
ρῶς τισι προσκαθημένων. 15
- 22 Πολλὰ μὲν ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἔν μέγα.
- 23 Πολλῶν θηρίων ἐγὼ ψόφους ἀκήκοα: ἐπὶ τῶν
κενῶν ἀπειλῶν.
- 24 Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος.

1. ἐπέρχεται S: Hom. Od. E, 472: γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθη.
7. Scribendum videtur: πεινῶντι τοι πᾶν ἐστι χρεῖμα ἰδώδιμον. 11. ψυ-
χαγωγίαν S. 12. πολλοὶ τοι Zenobius. δέ τε ἴdem. 16. μὲν] οἶδ'
Ds. 17. Scribe θηρίων. 19. πολλῶν ὁ καιρὸς γ. δ. Menand. Sent.
Mon. 449 Mein.

13. Quum qui fame laboret, con-
tinuo morbum concipiat: [λιμὸν ὁμοῦ
καὶ λοιμὸν Hesiod. *Erg.* 243.] Hom.
Od. O, 407 ibiq. Eustath.: ideoque
frustra somnum petat: morbus enim,
ut docet Celsus III, 18, somnum
impedit: famelicus sane miserius
coopertus est: nam ὕπνος πίνυκε
σωμάτων σωτηρία, Menand. Monost.
520. Ceterum cf. Macar. VI, 73.
VII, 16. 24.

14. Ὀμφακίς de rebus vilibus di-
cuntur Macar. VI, 30. VII, 64.

15. Supple ἑμβάλλειν vel simile
quid.

16. Mant. Provn. s. πεινῶντι: cf.
Macar. VII, 13.

17. In mente habuisse videtur
Achaeus Athen. VI, 270 E, quem
in ann. ad Zenob. I, 12 adscripsi: add.
versus ex Apost. III, 58a: ἅπαντα
γὰρ τοι βρωτὰ πολιορκουμέ-

νεις, quem Suidas sic explicat:
ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου: ὁ λόγος. οἱ γὰρ
πολιορκούμενοι πολλάκις καὶ ὧν οὐ
δεῖ ἄπτονται. Cum urget fames,
nihil non comedimus: cf. Macar.
VII, 24.

18. Diogen. V, 97.

19. Greg. Cyr. M V, 2.

20. Greg. Cyr. M IV, 99.

21. Macar. IV, 26. Theogn. 215:
πολύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὅς
ποτὶ πέτραν, Τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος
ἰδεῖν ἐφάνη. Rem explicat Aelian.
V. H. I, 1: ὑπὸ ταῖς πέτραις κά-
θηται καὶ ἐαυτοῖς εἰς τὴν ἐκείνων
μεταμορφουῖ χροῖαν καὶ τοῦτο εἶναι
δοκοῦσιν, ὅπερ οὐ καὶ περὶ κτισῶν αἰ-
πέτρα: cf. Macar. VII, 28. 27.
Greg. Cyr. L I, 4. Apost. II, 39.
22. DV III, 69.

23. Greg. Cyr. L II, 99.

24. Apost. XIV, 36a. Mant. Provn.

- 25 Πολλαῖς πληγαῖς θρῦς δαμάζεται: πρὸς τοὺς
δυσαλώτους.
- 26 Πολλοὶ σε μιοήσουσιν, ἐὰν σεαυτὸν φιλήσῃς.
- 27 Πολύποδος τρόπον.
- 28 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἑξομοιούοντας 5
ἑαυτοὺς οἷς ἂν πλησιάζωσιν.
- 29 Πολλάκι τοῖς καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ μοῦτραν
ἔειπεν.
- 30 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν, ἧτοι θαν-
μαζομένων.
- 31 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικός καὶ χεῖλος
ἄκρου: ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα ἐπιζώντων.
- 32 Πολλάκι δὴ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς
ἀπηύρα.

1. πολλῶσι M. καὶ δυσκατεργάτους Suidas addit. 3. σεαυ-
τὸν Suidas. 7. κατὰ μοῦτραν κατακαίριον εἶπεν Ds. 13. δὴ] καὶ He-
siodus. 14. ἀπηύρα S.

s. πολλῶν: Men. Sent. Monost. 282
Brunck. Phaedri fabb. ab A. Maio
editt. 21, 7: ergo etiam stultis acuit
ingenium fames: Senec. Epist. 15:
admitte istos, quos nova artificia do-
cuit fames: Pers. Prol. 10. Macar.
VI, 73. VII, 13.

25. Greg. Cyr. M IV, 91.

26. Greg. Cyr. L II, 96.

27. Quadrabit in rapacem atque
avarum: Plaut. Aulul. II, 2, 21:
ego istos noti polypos, qui vixi quid-
quid tetigerunt, tenent: neque non
in callidum: v. Macar. IV, 26: de
stulto accipi posse negavit Mei-
nekus Com. Gr. Fr. II, 1, 471.
At de polybi stultitia certo Clearchi
testimonio constat: Athen. VII, 317
B: ὁ δὲ πολυπόπος ἐστὶ συντηκτικός
καὶ λίαν ἐνόητος: πρὸς γὰρ τὴν
χρεῖαν τῶν δικωόντων βαδίσει καὶ
δικωόμενος ἔστιν ὅτε οἷς ὑποχωρεῖ:
accedit Plutarchus de adul. et amici
discrim. II, p. 52 F: τὰς δὲ τοῦ
κόλακος, ὡσπερ πολυπόδος, τροπὰς
ὅτι ἅστα φηράσμεν ἂν τις: denique
proverbium πολυπόδος δίκην [δίκην
Hesych.] αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών,
quod quamquam ut ab Hesychio
sic a Photio et Suida sine expli-
catione positum est; tamen in stul-

tum atque insipidum dictum esse
probabiliter defenditur Pherecrate
Athen. VII, 316 E: ὅποταν δ' Ἡδη
πεινώσι σφόδρην Ῥοσιρεῖ τοὺς πολ-
λύποδας ἢ νίκτωρ περιτρώγειν αὐ-
τῶν τοὺς δακτύλους. Quae quum
ita sint, non video quid obstat,
quo minus Eupolidis atque Alcaei
comici versibus ab Athen. I. c. C
servatis, ἀνὴρ πολίτης πολυπόπος ἐς
τοὺς τρόπους et ἡλίθιον εἶναι τοῦν
τε πολυπόδος ἔχειν, stultos derisos
esse statuatur. Ceterum de polypo
eiusque moribus cf. Menardus ad
Barnab. Epist. in Cotellerii PP. Ap.
I, 32: add. Zenob. III, 24. Macar.
VII, 21. 39. annot. ad Zenob. I,
24. Diog. VII, 76.

28. Greg. Cyr. L III, 3.

29. DV III, 68.

30. Greg. Cyr. M IV, 96.

31. Greg. Cyr. L II, 95.

32. Hesiod. Opp. et D 240, ubi
haec Proclus: τοῦτο δοκεῖ μὲν οὐκ
εἶναι κατὰ δίκην, τὸ ἐνὸς ἑκαταπο-
τηροῦ πόλιν ὅλην διδόναι ποιήν.
Δίνονται δὲ λέγειν, ὅτι μοχθηροῦ
ἐνὸς ὄντος, ὡσπερ νοσήματος, ἡ πό-
λις παρακλαίονται, πολλὰς εἰς
ὅλην ἑαυτὴν ἀναμύττειν τὴν ποτη-
ρίαν ἑξομοιουμένη τῷ ἐνὸς. Δίνονται

- 33 Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶς: ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβάνοντων.
- 34 Πράσου φύλλω τὸ τῶν ἐρώωντων δέδεται βάλαντιον: ὅτι οἱ ἐρώωντες πολλά ἀναλίσκουιν.
- 35 Πρὸς Κρήτα κρητίζεις: ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους 5 ψευδομένων.
- 36 Πρὸς Κᾶρα καρίζεις: ὁμοιον.
- 37 Πρῶτερος περισσευᾶς: ἐπὶ τῶν πάνν ἐπιεικῶν.
- 38 Πρὸς σῆμα μητροιᾶς κλαίειν: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου.
- 39 Πρὸς ἐχεται δ' ὡσπερ λεπᾶς: ἐπὶ τῶν τινος ἐχο- 10 μένων.
- 40 Πρὸς λέοντα δορκὰς ἄπτεται μάχης: ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς κρείτιονας ἐριζόντων.
- 41 Πρὸς βύτερος Κόδρου: ἦτοι Κρόνου. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν. 15

1. λαβεῖν] ἐλεν Suidas. σὺ τὴν idem. 3. ἐρώων Suidas. 5. κρητίζων Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων. 7. ὁμοιον] plenius Suidas: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου ὡς καὶ τό· πρὸς Κρήτα κρητίζεις. 9. μητροιᾶς S. 12. δορκάδες ἄπτουσι μάχην Suidas.

δὲ κάκεινο σημαίνειν, ὅτι ἐνὸς ὄντος πονηροῦ, δίδωσιν ἢ πᾶσα πόλις δι- κρῆν, ὡς ἐξὸν κωλύειν μὴ κωλύουσα τὴν τοῦ ἐνὸς πονηρίαν. Affertur ab Aeschin. or. in Ctesiph. 324. 525 R., Scholl. Ven. ad Hom. Il. A. 42, Eustath. ad Hom. Il. A. 410, p. 126 fin.: cum aliorum dictis contendit Schol. ad Pind. Pyth. III, 64: καὶ τῶν γειτόνων, φησί, πολλοὶ ἀπῆλθον τοῦ κακοῦ τοῦ περὶ τὴν Κορωνίδα· λοιμὸς γὰρ ἐγένετο, αἱτιοὶ δὲ τοῦ λοιμοῦ Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις. λοιμοῦ οὖν γενομένου συναπή- λανσαν καὶ οἱ μηδὲν αἴτιοι. Ἡσιόδου: Πολλάκι καὶ κτλ. Καλλιμάχος δὲ [fr. 91 Bent.] φησὶν· Οὐ πάντες, ἀλλ' οὐδ' ἴσχειν ἄτερος δαίμων, de quo versu v. Meinekius Choliamb. fr. p. 163.

33. Greg. Cyr. M IV, 92.

34. DV III, 66. Plut. Sympos. I, 5, 1, p. 622 E: ὡσεὶ τοῦτ' ἐπὶ τοῦ παιζόμενον μὴ πάνν φαίνεσθαι γε- λοῖον, ὅτι πρᾶσου φύλλω τὸ τῶν ἐρώωντων δέδεται βάλαντιον.

35. Apost. XIV, 95: Diog. VII, 65. Cf. Macar. V, 30.

36. Apost. XIV, 95: Diog. VII, 65.

37. Apost. XIV, 94: Diog. VII, 64. Columbanus πρὸς ἄκρον ἦκιν πρῶτος Cyrillus dixit l. de Adoratione XV: felle enim ex veterum sententia prorsus caret: v. Bochartus Hieroz. II, 553. Suicerus Thes. Eccles. v. περιστερά.

38. DV III, 65.

39. Alludit Arist. Vesp. 104: κᾶ- περ' ἐκεῖτο ἔλθῶν προκαθεύδει πρὸ πάνν, Ὡσπερ λεπᾶς προσεχόμενος τῶ κίοντι ei. Plut. 1095: ὡς εὐτόμως... τὸ γράδιον Ὡσπερ λεπᾶς τῶ μείρα- κίῳ προσίχεται, ad quem locum Schol. C. D.: λεπᾶς ἴσχειν εἶδος ὄστριον, ὅπερ λυβόμενον πέτρας ἐπι- οχυρίζεται καὶ δυσκαποσάσιως ἔχει· καὶ Οὐκ ἂν τις ἀπὸ ῥαδίου ἀπο- σαύσαι, Πρὶν ἂν τὴν πέτρας ἀπορῥήξῃ μέρος.

40. DV III, 57.

41. DV III, 56: Macar. II, 49. Πρ. Κρόνου] hoc proverbio usus est Plato: v. nott. ad Diog. II, 71. Etiam de stultis dicitur: cf. Diog. V, 64 ibiq. v. annot.: add. Scholl. ad Plat. 319 Bekk.: χρονικώτερα] ἦ

- 42 Πρὸς δύο οὐδὲ Ἑρακλῆς.
 43 Προμέρου κύνες: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀγρίων.
 44 Πρὸς κέντρα λακτίξαι: ἐπὶ τῶν μίξουσιν ἀντι-
 τεινόντων.
 45 Πτωχοῦ πῆρα οὐ πίμπλαται. 5
 46 Πυθώδε ὁδός: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων· ὡς·
 Διὸς Κόρινθος.
 47 Πῦρ ἐπὶ δαλῶ: ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων.
 48 Πῦρ ἐπὶ πῦρ.

TO P.

10

- 49 Ῥαδαμάνθυος ὄρκος: ἐπὶ τῶν κατὰ μικροῦ τινος
 ὀμνύντων, ἤγουν κριοῦ, κύκνου, λαχάνων καὶ τῶν ὁμοίων.
 50 Ῥαδαμάνθυος κρίσις: ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων.
 51 Ῥήγματα ἀντὶ τῶν σχημάτων: ἐπὶ τοῦ παραπο-
 λαύοντός τινος, δι' ὃ πρᾶττει. 15
 52 Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.
 53 Ῥοδίων χρῆσμός: ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυρθα-
 νομένων.

S. ἐπὶ δαλὸν ἰλθὸν M. 9. Apud veteres constans atque legitima
 forma πῦρ ἐπὶ πῦρ erat: v. Meinek. Com. Gr. II, 1, 26: πῦρ ἐπὶ πυρὶ
 Suidas. 12. κύκνου] fortasse κυνός. 14. σχημάτων] ὄχημάτων S.
 15. δὴ S, δι' ὧν VB. 17. περιεργότερον S.

τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιὰ ἢ τὰ ἐν-
 ῆθη: Suid. v. Κρονίων.

42. DV III, 44.
 43. Apost. XIV, 80: Diog. VII, 52.
 44. Greg. Cypr. M IV, 100.
 45. DV III, 61.
 46. Apost. IV, 36: Diog. III, 34,
 noll. ad Zenob. VI, 26. Rem ex-
 plicit Suidas s. ὡς Πυθώδε ἔστι
 βουλόμενος Βοιωτοῦς διόδον αἰτού-
 μεθα, φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθούσας καὶ
 τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν·
 καὶ οὐχ ὅσον τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς
 Πυθῶ ἀπέλθειν, εἰ μὴ παρέλθωσι
 Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στρατεύμα
 διαγῆ, διόδον ἤτουν. Pertinet ad
 Arist. Av. 189. Διὸς Κόρ.] Apost.
 VI, 17. XII, 29: Zenob. III, 21.
 Disputavit de hoc proverbio nuper
 Fritzschi in Comm. de carm.
 Aristoph. myst. 102 sqq.
 47. Greg. Cypr. M IV, 97.

48. Apost. XV, 12: Zenob. V,
 69. Aristot. Probl. IV, 28: ἀμφι-
 νει γὰρ πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρειν: Philo-
 de Virtut. T. II, 563, 40 Mang.:
 ὑπ' ὧν φλεγόμενος καὶ τρόπον τινα
 καταβολῇ πυρὸς πεισθεὶς, θερμὸν
 καὶ ἄστονον πνεῦμα διὰ μνηστῆρων καὶ
 στόματος εἰσέπειμα, τὸ λεγόμενον κατὰ
 τὴν παροιμίαν, πῦρ ἐπιφέρειν
 πυρὶ: alia in ann. ad Zenob. l. c.
 indicavi: add. Boissonadus ad Phi-
 lost. Epist. 106. 206. Contrarium v.
 in Greg. Cypr. L II, 74.

49. Apost. XV, 14 ibiq. v. annott.
 50. DV III, 74.
 51. App. Provn. IV, 66. Vocem
 ῥήγματα Dissenius ad Demosth. or.
 pro Coron. §. 198 illustrat.
 52. Apost. XV, 20: Diog. VII,
 100. Simile exstat in DV I, 43.
 53. Apost. XV, 22: Diog. VIII, 4.

- 54 Ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια
συμβαλλόντων. TO Σ.
- 55 Σαριακὴ λαύρα: ἐπὶ τῶν εἰς τρυφὴν ἐκκεχυμένων.
- 56 Σαρδιανὸς κάπηλος: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρω μετα-
βαλλόντων.
- 57 Σαρδανάπαλος: ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίων.
- 58 Σαπρότερος τρυγός: ἐπὶ τοῦ σφόδρα φαύλου.
- 59 Σαρδόνιος γέλως: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ σφῶν αὐτῶν
γελόντων. 10
- 60 Σιβυλλιᾶ ὁ γέρον: ἐπὶ τῶν παραγεγηρακότων.
- 61 Σιβύλλης ἀρχαιότερος: ὁμοία.
- 62 Σικυνώνιος ἐπαπέδνυ: ἐπὶ τῶν τολμηρὸν μὲν τι ποι-
ούντων, οὐδὲν δὲ ἀννούντων.
- 63 Σικυνώνιος δραπέτης: ὁμοία. 15
- 64 Σικελὸς ὀμφακίζεσθαι: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἄξια κλε-
πτόντων.

1. τὰ ἅ Suida exulat.
σφῶν idem.

4. λάρα S. 9. Σαρδιανὸς Suidas. τῶ

54. Greg. Cyr. L III, 7X
55. Plutarch. I, 61. Liban. Epist.
290: τοῦτο δὲ εἰ καὶ μὴ πρότερον
ἐποίησεν, πάντως ἂν νῦν ἐγάνη ποιῶν,
σοῦ τὰς πόλεις Σαμίων ἄνθη [Macar.
VIII, 2.] φασὶ καὶ λαύραν ἀποψη-
ναντος Σαριακῆν.

56. Idem significat Λυδὸς κυπη-
λεύει: Zenob. V, 1.

57. Cf. App. Provn. IV, 68. Apost.
XV, 30. Maxim. Tyr. Diss. X fin.:
σοὶ δὲ ἡ Λιὸς ἤδονη καὶ τῆς Σαρ-
δαναπάλλου ἐκείνου ἀργότερα.

58. Aristoph. Plut. 1086: ἀλλ'
ἔστι κομιδὴ τρὶς παλαιὰ καὶ σα-
πρᾶ, ubi Scholia: πολλάκις καὶ
τὸν νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν: νῦν
δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς τὴν
ὑποστάθμην, ad quem locum v.
Hemsterhusium. Hinc homines sor-
didos τρυγοβίους nominabant no-
tante Polluce On. VI, 27: add.
Gell. N. Att. XI, 7: Romae nobis
praesentibus vetus celebratusque homo
in causis: . . . quum dicere vellet in-
opi quendam misericoe victu vivere
et fursureum panem esitare vinum-
que eructum et foetidum po-
tare: Hic, inquit, eques Roma-

nus apludam edit et floces
bibit: ubi v. Gronovius. Cf. Ma-
car. VII, 86.

59. DV III, 75.

60. Aristoph. Equitt. 61: ὁ δὲ
γέρον σιβυλλιᾶ: ubi Scholia: χρη-
σμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμῆ. ἢ παραληρεῖ.
ἐπειδὴ ἡ Σιβυλλα μακρόβιος. ἢ τοῖς
χρησμοῖς ἤδεται ἢ ἀπατάται, μαν-
τικῶς ἔχει, χρησμοῦς φαίνεται.
χρησμολόγος γάρ: Ἐρυθραία ἦν ἡ
Σιβυλλα: ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρει-
ται. De verbo σιβυλλιᾶν Tittman-
nus egit ad Zonar. Lex. II, 1647.

61. Propert. Eleg. II, 2, 15: hanc
utinam faciem nobis mutare senectus,
Etsi Cumaeae saecula vatis aget: ei.
II, 24, 33: at me non aetas muta-
bit tota Sibyllae, Non labor Alcidae,
non niger ille dies. Cf. Klausenius
de Aenea I, 214.

62. Suid. s. Σικυνώνιος.

63. Fluxit hoc ut praecedens sine
dubio ex comoedia: cf. Meinekius
Men. et Philem. Fr. p. 154.

64. Apost. XV, 42: Zenob. V, 84.
De Siculis v. Macar. VI, 52: de
uvis id. VII, 14.

- 65 Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθεῖται: ἐπιτῶν ἀπωθεῖσθαι προσποιουμένων, ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσιν.
- 66 Σκυθῶν ἐρημία: ἐπὶ τῶν ἐρήμων καὶ ἐξηγρωμένων τόπων.
- 67 Σκιάν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα θειλῶν. 5
- 68 Σκιᾶ μορμολύττεσθαι: ἐπὶ τῶν κενῶς ἐκφοβούντων.
- 69 Σκαμβὸν ξύλον οὐδέ ποτ' ὄρθόν: πρὸς τοὺς ἀκάμπτους καὶ σκληροῦς.
- 70 Σκύτη βλέπει: ἐπὶ τῶν ὑφορῶν πείσεσθαι τι κακὸν καὶ διὰ τοῦτο σκυθρωπῶν. 10
- 71 Σκιᾶς εἶδωλον: ἐπὶ τοῦ σφόδρα ἀσθενοῦς.
- 72 Σκορπίους βέβρωκεν: ἐπὶ τῶν ὀργίλων. 15

1. μισθὸν διωθεῖται Zenobius om. 6. τὰ κενὰ B. 7. τὸ σκαμβὸν Plutarchus: qua ab Macario exhibetur proverbium forma ea in nonnullis Suidae codicibus reperta est: v. Gaisfordus ad Suid, s. σκαμβή.
 9. σκυτην S: Σκίτην Walz: correxit Schneidewinus ad Zenob. l. c.

65. Apost. XV, 44: Zenob. V, 89.

66. Apost. XV, 51: App. Provn. IV, 75. Aristoph. Acharn. 705: τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κρυφόν, ἤλικον Θεοκυθίδην, Ἐξολέσθαι συμπλακίεντά τῇ Σκυθῶν ἐρημία, ubi Scholia: ἐπὶ θηριώδεις αἱ ἐρημίαι τῶν Σκυθῶν. ἀντὶ τοῦ, ὀλίθρῳ καὶ κακοῖς συμπλακίενται. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι οἱ Σκίθαι ἄοικοι ὄντες καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν φερόμενοι αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὀλίθρῳ γίνονται. ἴσθι δὲ παροιμία ἡ Σκυθῶν ἐρημία: Hippocr. de aere aq. et loc. §. 93: ἡ δὲ Σκυθία κρυφὴ καλεῖται πεδιάς ἴσθι καὶ λιμακώδης καὶ φιλή καὶ ἐνυδρὸς μετρίως: v. Uckert. Geograph. antiq. T. III, 2, 243. Usurpant Liban. Demosth. Apol. T. IV, 284 R.: τὸ δὲ βῆμί μοι τῆς Σκυθῶν ἐρημίας οὐδὲν διαφέρειν δοκεῖ: Constant. Manass. Compend. chron. 2071. Mich. Acuminat. 118 Elliss.

67. Greg. Cyr. L III, 18: cf. Macar. VIII, 14. V, 4.

68. Append. Provn. IV, 46. Respexit Crates comicus, de quo cf. Meinekius Comm. Gr. fr. II, 1, 235.

69. Apost. XVI, 78: Plutarch. I, 18. Tetigit Gatackerus ad Marc. Anton. 328 A. Simile est quod ad Apost. l. c. Pantinus e Plut. de

Educ. Pueror. 4, p. 2 D adscripsit: τὰς γε μὴν καρπύλας τῶν ὑποκρυφῶν βυκτηρίας ἀπευθύνειν ἀμήχανον.

70. Zenob. VI, 2. Usurpavit Eupolis, de quo v. Meinekius Com. Gr. fr. II, 1, 541. Cf. Mac. VII, 83.

71. Aesch. Agam. 838: εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, τὴν γὰρ ἐξέπισταμαι Ὀμιλίας κίτοπτρον εἶδωλον σκιᾶς Ἰσοκῆντας εἶναι κίρτα πρυμνεῖς ἱμοί: eadem figura dixit Pind. Pyth. VIII, 95: τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιᾶς ὄναρ Ἄνθρωπος: add. Arist. Epist. II, 1 init.: οὗτος οὖν ἐργῶ σου ... καὶ τεθνήξειται θῦττον ἐν τριχὸς κρεμάμενος [DV II, 63] καὶ σκιᾶς εἶδωλον γεγονώς, εἰ μὴ κτλ.: Leo Diacon. X, 3, 101 D: οὐ γὰρ τις καρτέβαλλε πούτω τῶν τρυφῶντων καὶ μέγα φυσῶντων τῇ τῶν μεταίων σκηνῇ, ὅς μὴ σφραγῶν εὐθὺς ἀπηλλάττετο, σκιάν καὶ ὄναρ τὸν βίον τελεῖν παιδευόμενος: alia vide sis apud Wytenbachium ad Plut. Consol. ad Apoll. 104 B. et Tafelium Diluc. Pindd. T. II, 891.

72. In comoedia v. σκορπίος, hominem iracundum denotare solet, qui a quo laesus videtur, ei quam maximum dolorem ne minima quidem mora interposita inurere studet: Cephisodorus apud Herod. π.

- 73 Σμῆνος ἡδονῶν: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.
- 74 Σοφοκλέους μέλη: ἐπὶ τῶν ἡδύτατα λεγόντων· τὰ γὰρ Σοφόκλεια μέλη κομιδῇ ἡδέα.
- 75 Σοφὸν ὁ βοῦς, ἔφασκε δ' ἀστράβην ἰδῶν: οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ σκεῦος. 5
- 76 Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.
- 77 Σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκα.
- 78 Σπάρταν ἔλαχες, ταύτην κόσμει: ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα λαγχανόντων.
- 79 Στρέφε λόγον· οὐ γὰρ ἄμαξα: ὅτι ὁ λόγος ῥαδίως 10 μεταστρέφεται.
- 80 Στρηγιᾶ: ἐπὶ τῶν ἀναίδην σκοπιόντων.

4. Scribe σοφόν γ' ὁ βοῦς, ἔφασκεν ἀστράβην ἰδῶν. 7. σποδὸν S.
8. Scribe ταύταν. 12. Scribe ἀνείδην.

μονήρ. λξ. 39, 9 Dind.: ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῇ καὶ σκορπίος: Cratinus apud Diogen. VIII, 8: atque itidem quae habent Poll. On. VI, 125: σκορπιώδης, σκορπίος ζητῶν ὅτω ἐγχεῖσθαι τὸ κέντρον, σφήττιος, et Hesych. v. σκορπιούται: ἀγριαίνονται, ζεθίζεται: σκορπιού: ὡς τὸ θηρίον, τραχύνον, ὀργίζον: iure ad comicos referentur. Idem ad seriores usus pervenit: Ammianus Anthol. Pal. XI, 227: θῆτιον ποιῆσαι μέλι κύνθαρος ἢ γάλα κύνωψ, Ἡ οὐ τι ποιήσεις, σκορπίος ἄν, ἀγαθόν: Procop. in Suid. s. σκορπιώνεσθαι: ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης καὶ ὀργὴν σκοτεινῆ: Artemid. Oneirocr. II, 13 fin.: φαλύγχι δὲ καὶ σκορπίοι καὶ σχολοπένδραι πονηροὺς σημαίνει ἀνθρώπους: cf. Wetstenius ad N. T. II, 782 sq. Secuti sunt Latini: Apulei. Metam. IX, 17 in.: nosti quemdam barbarum, nostrae civitatis decurionem, quem Scorpionem prae morum acritudine vulgus appellat, ubi v. Pricaeus: add. Catull. XXXVII, 9: namque totius vobis Frontem tabernae scorpionibus scribam, i. e. ego ira concitus carmina dira, quae inimicorum animum quasi aculeis pungant, tabernae inscribam. Ceterum cf. nott. ad Zenob. I, 8.

73. Ἡδονῶν σμῆνος Plat. Reip.

IX, 574 D, ἀρετῶν σμῆνος id. Men. 72 A: σοφιστῶν σμῆνος Cratinus Clem. Alex. Strom. I, 3, 23, p. 121 Sylb. Cf. Macar. I, 10. DV I, 8.

74. Huc pertinēt quod narrat Vit. Sophocl. XXI Gsf.: μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθὸ καὶ μέλιττα ἐλίγετο. ἦνεγκέ δὲ τὰ μικτὰ· εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν: cf. G. Dindorfius ad Arist. fr. p. 117. Welckerus ad Philostr. Imagg. 657. 663. Meinekius Com. Gr. Fr. I, 157.

75. De v. ἀστράβη v. Suidan c. intt. et Berglerum ad Aleiph. Epist. II, 3, p. 322 Wagn.

76. Apost. XV, 55: Zenob. V, 98. Sophocli versum tribuit Liban. Epist. 33: καὶ οὐκ ἄρα μόνον τὸ τοῦ Σοφοκλέους Σοφοὶ κτλ., ἀλλὰ καὶ βασιλέως σοφία τοῖς συνοῦσιν ἄν τις ἀρετὴν ἦγοτο.

77. Cf. annot. ad Macar. VIII, 42.

78. Greg. Cyp. M III, 82.

79. Plat. Gorg. 511 A: οὐκ οἶδ' ὅπη στρέφεις ἐκάστοτε τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω, ὧ Σώκратες: ubi alia locutionis λόγους στρέφειν exempla Heindorfius collegit: add. Greg. Nazianz. Chr. Pat. 1429: στρέφω γὰρ εἰς οὐ τὸ πρόσωπον τοῦ λόγου.

80. Phrynich. 381 Lob.: στρηγιᾶν: τούτω ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμωδίας ποιηταί· ὧ [οὐκ] ἄν

- 81 Στησίχορος παλινωδιαν ἔδει: ἐπὶ τῶν μεταβαλλομένων ἐπὶ τοῖς βελτίοισιν.
- 82 Συκίνη μάχαιρα: ἐπὶ τῶν ἀσθενεστάτων καὶ εὐτελῶν.
- 83 Συκίνη βακτηρία: καὶ Συκίνη ἐπικουρία: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶς βοηθούτων.

1. ἔδων παλινωδιαν om. v. Στησίχορος Suidas.

μανεῖς τις χρῆσαιτο, παρὸν λίγειν τρυφῶν: Bekk. Anecd. I, 113, 25: σιτηριῶν: καθ' οὗ ὁ βίος τίσσει. Δίφιλος. Diphili nomen contra Lobeckium Meinekium Com. Gr. Fr. IV, 429 tuetur.

81. Mant. Provn. s. παλινωδία, s. Στησίχορος. Scholl. ad Aristid. 65 Fromm.: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ ἐναντία ἑαυτοῖς ποιοῦντων, ἀπὸ Στησίχορον τοῦ Ἱμεριῶν. §. Παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τοὺς τάναντία ποιοῦντας τοῖς πρόσθιν, ἀπὸ Στ. τοῦ Ἱμ., ποιήσαντος μὲν ψόγον εἰς τὴν Ἑλένην καὶ διὰ τοῦτο τυφλωθέντος, μετὰ ταῦτα δὲ ἔπαινον ἔσσαντος καὶ ἀπληγφότος τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς Ἰσοκράτης [218 E] φησί: Suid. s. παλινωδία. Natum proverbium est ex celeberrima Stesichori palinodia, de qua duce Plat. Phaedr. 243 A adhibitisque aliorum testimoniis a Kleinio ad Stesich. Rell. p. 20. 91. collectis, disputaverunt Schneidewinus in Poett. Gr. Del. p. 470. G. Hermannus ad Eur. Helen. praef. VIII. Geelius in Naekii et Welck. Mus. Rhen. VI, p. 1 sqq. Usurpaverunt inter veteres proverbium permulti: Plat. Epist. III fin.: εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγήσάμενος εἶναι σοφὸν τὸν Στησίχορον, τὴν παλινωδιαν αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύθους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει: Cic. Epist. ad Attic. II, 9, 1: si vero, quae de me pacta sunt, ea non servantur, in caelo sum, ut sciat hic noster Hierosolymarius traductor ad plebem, quam bonam meis putidissimis orationibus gratiam retulerit: quarum expecta divinam παλινωδιαν: ibid. IV, 5, 1. VII, 7, 1: Lucian. Apol. §. 1: πολλή γοῦν ἢ διαφωνία τοῦ νῦν βίου πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ ἄνω τοὺς

ποιητῶν χωρεῖν καὶ ἀνιστρέφθαι τὰ πάντα καὶ παλινωδεῖν πρὸς τὸ χεῖρον τοῦτ' ἂν εἴη οὐχ ὑπερ' Ἑλένης: ei. l. de Imag. §. 15: πότιμα δ' ὄν ἐθίλεις, ἀγαπήσας τοῖς ἰγνωσμένοις ηουχιαν ἄνω ἢ κατὰ τὸν Ἱμεριῶν ποιητὴν παλινωδιαν τινὰ συγγράφω: Aristid. Panath. I, 246 Iebb.: ὡς δ' ἔωρα . . . ἐκπλαγεῖς καὶ νομίσας θανματοποιῶν εἶναι τὴν πόλιν, παλινωδιαν ἤδει: Liban. Epist. 841: γενέσθω ὄν, ὡς γενναῖε, τὰ δεύτερα βελτίω καὶ τούτοις ἐκείνῃ ἐξαλειφέσθω καὶ γενοῦ Στησίχορος ἡμῖν παλινωδιαν ἔδων: Leon. Diacon. V, 9, 55 C: etiam Patres eius saepe mentionem fecere: Ioh. Chrysost. T. III, 530 B ed. Paris. alt.: παλινωδιαν ἔσονται: Firm. Epist. 37, p. 314 Murat.: ἔοικα γὰρ τῇ Στησίχορον παλινωδιαν ἔδειν, ἐκείνα ποδῶν ὦν πρότερον κτλ.: Nilus Damyla apud Leon. Allat. de Eccles. occid. et orient. perpet. consensu 1376: Augustin. Epist. ad Hieron. 40, 7, T. II, p. 115 A Ven.: quare arripe, obsecro te, ingenuam et vere Christianam cum caritate severitatem ad illud opus corrigendum atque emendandum et palinodiam ut dicitur cane. Incomparabiliter enim pulchrior est veritas Christianorum, Helena Graecorum: pro ista enim fortius nostri martyres aduersus hanc Sodomam, quam pro illa illi heroes aduersus Troiam dimicauerunt: id. ibid. 82, 33, p. 267 B: Hieronym. Epist. CV, T. I, p. 640 Vallars.

82. Apost. XV, 75a: Hesych. s. μ.: συκοφαντία: Suid. s. μ.: ἀντι τοῦ συκοφάντης: Phot. s. μ.: συκοφαντία: v. interpp. Suidae.

83. Σ. βακτ.] Apost. XV, 75a:

84 Σὺν Ἀθηναῖς καὶ χεῖρα κίνει.

85 Σὺς ἀκοντίῳ βεβλημένος: ἐπὶ τῶν τοὺς ἀδικήσαν-
τας μισούντων· ἐπέπερ οἱ ἀδικηθέντες μισοῦσι τὸν ἀδι-
κήσαντα, καθάπερ οὗς τὸν πλήξαντα.

1. Meinekios in Bergkii et Caesaris Diar. 1846, p. 1099 coniecit: σὺν Ἀθηναῖς χεῖρα κίνει: sed v. annotationem. καὶ χεῖρας Suidas, explanationem appingens hanc: παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἰλπίσι καθημένους ἀρχεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργαζέσθαι.

Alciph. Epist. I, 39: ὑπῆρξε καὶ Φίλων σκυλίη βακτηρία. Σ. ἐπικ.]
Apost. XV, 78. Scholl. ad Aristoph. Plut. 947: τὸ γὰρ ξύλον τῆς σκυῆς ἀσθενὲς καὶ χαῖνον [idem Schol. Cruq. ad Hor. Serm. I, 8, 1 assererat: cf. Macar. VII, 88: Lambinus ad Hor. I. e.] ὅθεν καὶ σκυλίη ἐπικουρία, ἀπὸ τοῦ ἀσθενὲς καὶ ἀναφέλης· ἢ σκύλον τὸν σκύφάντην κεκαλιμένως λέγει, ἀπὸ τῆς σκυῆς σηματοῦσις τὸ ὄνομα: Etym. M. 733, 11 et Scholl. ad Theocr. X, 45: σκύλοι ἄνδρες] ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀρχεῖοι, ὅτι τὸ τῆς σκυῆς ξύλον εὐθραυστόν, ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. Ὅθεν καὶ παροιμία, σ. ἐπικ., ἢ μηδὲν ὀφειλοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς σκυῆς: Eustath. ad Hom. Od. Ω, 341, 1694, 1: οὔτε δὲ καὶ [ἢ σκυῆ] τὸ, σκυλίη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀρχεῖων βοήθειν: Suid. s. σκύλον. Alludit Aristoph. Lysist. 109: οὐκ εἶδον οὐδ' ἄλισβον... ὅς ἦν ἂν ἡμῖν ἀκνὴ τῆς ἐπικουρίας: ubi Scholl.: παρὰ τὴν παροιμίαν, σκυλίη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκυλίη μετέβαλε. σκύνοι γὰρ ὄλισβοι. εἰσὶ δὲ δερμάτινα αἰδοῦτα, οἷς χρώνται αἱ χῆραι γυναῖκες. Alio ut videtur sensu dixit Strattis Athen. XII, 551 C: Σαννυρίως σκυλίη ἐπικουρίαν, quo spectat Hesychii glossa σκυλίη ἐπικουρία: Ἀτικοί, ἐπὶ τῶν ἀσθινοῦντων βοθημάτων: Strattis enim proverbium σκυλίη ἐπικουρία ita invertit, ut proverbii σκυλίη βλέπειν, de quo v. Macar. VII, 70, sensum inferret, itaque Sannyronis timiditatem autem omnia praedicaret, salseque invalidum eius auxilium derideret. Aliter versum interpretati sunt Bergkios de Com. Ant. Com. 271 et Meinekios Com.

Gr. Fr. II, 2, 785. Legitur proverbium in Liban. Epist. 50: οὐδὲ ἀμελήσαι φίλων ἡδικημένων καὶ κολούμενον ὡπερ Ἡρακλῆα σύμμαχον, εἴτα φανῆναι βοήθειαν σκυλίην: ibid. 1067: πᾶσα μέντοι βοήθεια σκυλίη φασίν: Ep. 613: πολλοὶ μὲν γὰρ οἷς δεῖ βοηθεῖν, οἱ δ' ὑπερηδόντες πολλῶν δυνάμεις ἐπὶ τὴν ἐμὴν καταφύγουσιν ἀσθενεῖαν, ἀτόπῳ κηρημένοι πάθει, σκυλίην ἀνθ' Ἑρμῖος [Zenob. II, 22] ζητοῦντες ἐπικουρίαν: Ep. 229: ἐπεὶ δὲ σου πρώτων μνησθεῖς ἐτέρους προσέθηκην, οὐδὲν ἔφη σε δεῖ μετὰ τὸν Ἡρακλῆα τῆς σκυῆς ἐπικουρίας: Anon. Encom. Commae 34, 13 Miller: κατὰ τοὺς φανοῦνται οἶμαι, αὐτῶ αἱ γυναῖκες, σκυλίη ἐπικουρία παροιμακῆ ἀτεχνῶς. Pulularunt ex eo σκύλοι σοφισταὶ apud Antiph. Athen. III, 98 F, σκυλίη γνώμη apud Lucian. adv. Indoct. §. 6 et Macar. VII, 88, aliaque, quae in ann. ad Zenob. III, 44 allata sunt.

84. Apost. XV, 76. Mant. Provv. s. αὐτός τε τῶν: Eustath. ad Hom. II. A, 249, p. 469, 5: σημείωσαι... ὅτι τὸ, ἢ μέντοι ὄφρα εἶδητε. ἰὺν ἡμῶν χεῖρα ὑπέροχη θεός, παροιμίαν γεννᾷ τὴν εἰπούσαν, Σὺν Ἀθηναῖς καὶ χεῖρα κίνει: οὐ γὰρ χεῖρ ἀναμένει, ὡς ἀπλῶς οὕτω χεῖρα ὑπέροχη θεός, ἀλλὰ συνιστάγειν καὶ τὰ οἰκοθεῖν: Zenob. V, 93. Diog. VIII, 11. Utilitur Themist. Or. 22, p. 267 fin.: λεκτέον οὖν ὅσα τέ ἐστι καὶ ὅποια ἄλλα γνώρισμα τῶν μέλλοντος ἐγκριθῆσθεαι. καὶ γὰρ δὴ καὶ σὺν Ἀθηναῖς καὶ χεῖρα κίνει ὁ λόγος φησί. Similia v. in ann. ad Apost. VI, 59c.

85. Inter venationis instrumenta ἀκοντίον referatur: v. Poll. I, 122.

- 86 Συνεκποτέον ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα: ὅτι χρῆ
οὐ μόνον τῶν ἡδέων κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν λυπηρῶν.
- 87] Συβαρίτης διὰ πλατείας πλατύνων: ἐπὶ τῶν
ἀλαζονείᾳ ὑπερβαλλόντων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Συβαρίται.
- 88 Σύκινος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· παρόσον τὸ οὐκι- 5
νον ξύλον ἀσθενέστατον.
- 89 Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίσιν: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ βοη-
θούντων.
- 90 Συνῆλθον Ἀτταγᾶς τε καὶ Νουμήνιος: ἐπὶ
δύο πονηρῶν εἰς ταῦτό συνεληλυθόντων· φασὶ δὲ γραῦν 10
τοῦτο εἰπεῖν Ἐπιδαύρῳ ἐπὶ δύο κλεπτῶν.
- 91 Σύρβα τύρβα: ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ μετὰ θυροῦβου
διαπραττομένων.

1. συνεκποτέ' Aristophanes, Eustath. ad Hom. II, 59, 30. 759, 39. Schol. ad Arist. Ach. 394: falsa lectio e Scholl. ad Arist. Plut. l. c. irrepsisse videtur. Idem versus depravatus exstat in App. Provn. II, 43, ubi n. Φερικράτης in Ἀριστοφάνης mutandum est. Suidas explicat: ἐπὶ τοῦ ἀρξαιμένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλιγορήσαντος. 3. Σύβαρις S. πλατύνων om. Zenobius. 7. δόρει Aristophanes: v. annotationem et Ellendt Lex. Soph. I, 444 sq. ἀσπίδ· Suidas. βοηθούντων] πρᾶξι τι πειρωμένων Suidas. 9. καὶ in S deest: inserui ex Diogene Laertio. 12. τούρβα S.

86. Apost. XV, 63: cf. Greg. Cypr. M III, 49. Est Aristoph. Plut. 1085. Cf. Macar. VII, 58.

87. Mant. Provn. s. Συβαρίται: Zenob. V, 88.

88. Macar. VII, 83.

89. Suidas. Arist. Pac. 357: κατατετρίμμεθα πλανώμενοι Ἐς Ἀσπίδου καὶ Ἀνκίου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, quibus Achaei verba παραδικῶς perstringi discimus e Scholl. ad Arist. l. c.: τὸ δὲ σὺν δόρει καὶ ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἔστιν ἐκ Μωμου· οὐδὲν δὲ χειρὸν ὀλοκλήρον θέναι τὸ ἰαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει· Ἄρης ὁ ληστής σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι: aliter quidem Choeroboscus in Bekk. Anecd. III, 1364: τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Βιρήνῃ ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἔστιν: sed v. Welckerus de Tragg. Gr. T. III, 960.

90. Apost. XV, 75: DV I, 96. Cf. Macar. VI, 20.

91. Explicatur a Photio s. συρ-

βηεύς: v. Συρβηνίων χάρος [cf. Apost. XV, 70]: ὁ τεταραγμένος καὶ συνάδης ἀπὸ τοῦ τοῦ ἴσιν ἐπιφω-
νομένου σύρβα τύρβα: hunc enim in modum restituit locum Nauckius Aristoph. Byz. Reliq. 241: add. quae idem disputavit in Schneidewini Philol. II, 154: accedit Eustath. ad Hom. Od. I, 1626, 30: ἀπὸ δὲ γε τοῦ τυροῦ τυρβύειν τὸ τε ἀναγκῶν πράγματα, καὶ τυρβύειν δὲ τὸ ὑπὲρ τοιούτων μερομῶν· εἰ δὲ γε ὡς εἴρηται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ἢ κοινῶς λεγομένη σύρβη τύρβη λέγεται Ἀττικῶς, ζητητίον ἑτέραν τινὰ ἑτιμολογίαν ταύτης τε καὶ τοῦ τυρβύειν, ὥσπερ καὶ τοῦ τυροῦ· ὃν καὶ παρὰ τὸ τηρεῖν φασὶ τινες γινίσθαι: rectius Lobeckius Pathol. Sermon. gr. I, 289. 192, a v. θυρβύειν derivat, i. e. θυρβύειν: cf. intt. Hesychii v. τύρβη et Satyri nomen Τύρβας ab O. Iahnio Piet. Vasor. 28 publici iuris factum. Adverbium τύρβα legitur in Aeschylī versu apud Athen. IX, 375 E: v. l.

- 92 Συρακουσίων τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίτων καὶ τρυφηλῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Συρακοῦσιοι.
- 93 Σφῆττιον ὄξος: ἐπὶ τοῦ ὀργίλου καὶ ὀξέος. οἱ γὰρ Σφῆττιοὶ ἐπὶ τοῦτο κωμωδοῦνται.
- 94 Σφρηκιὰν ἡρέθισας: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ κινούντων. 5
- 95 Σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει: ὁμοία ταύτη· Ἀπόλοιτο καὶ φίλος σὺν ἐχθροῖς.
- 96 Σωρὸς ἀγαθῶν: ὡσπερ· θάλαττα ἀγαθῶν. ἐπὶ εὐδαιμονίας.

TO T.

10

- 97 Τὰ ἐκ τρίποδος: ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων.
- 98 Τὰ ἐξ ἀμάξης: ἐπὶ τῶν ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα λαιδορῶντων.

5. ἡρέθικος S. Proverbium excidit in Suida s. σφρηκιά, ubi scribendum est: καὶ παροιμία· Σφρηκιὰν ἡρέθισας. Ἀριστοφάνης· Ὡσπερ σφρηκιὰν κτλ. 11. τὰδ' Suidas. 12. τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκώμματα Suidas.

ὕος, ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν ἐργαστα κακὰ Δουνοῦσαι καὶ τρέπουσαι τύρβ' ἄνω κάτω, quae illustrat Toupus ad Suid. s. τύρβη. Ceterum cf. Zenob. VI, 1.

92. Apost. XV, 67: Zenob. V, 94. Aristoph. apud Athen. XII, 527 C, fr. 3 Dindf.: ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἑμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον Πίνειν, ἔπειτ' ἄθιν κακῶς, Συρακοσίων τράπεζαν, Συβαριτιδᾶς τ' εὐωχίας καὶ Χίον ἐκ Λακωνῶν: Max. Tyr. Diss. III, 3, p. 31 R.: τὰ δὲ ἐπὶ τῶν σοφιστῶν θρηλούμενα ἐς αὐτὴν (ἡθονῆν), ἢ Σαρδαναπάλλον τρυφήν [Macar. VII, 57] καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ [Apost. XI, 43] καὶ ἡ Ἰωνικὴ ἀβρότης [Apost. V, 38] καὶ τράπεζαι Σικελικαὶ καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ [Zenob. V, 87] καὶ ἐταῖραι Κορινθιαὶ [Macar. V, 26], ταῦτα ἀθροῖα καὶ ὅσα τούτων ποικιλοτέρα, οὐχ ἡθονῆς ἔργα, ἀλλὰ τέχνης καὶ λόγου, παρανομησάντων τῶν ἀνθρωπῶν ἐς ἡθονᾶς δι' εὐπορίαν τῶν τεχνῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου.

93. Append. Provn. IV, 29.

94. Apost. XV, 81^b: Eustath. ad Hom. II, 17, 259, 1058, 50: ἔναισι γὰρ καὶ ἐν τοῖς εὐτελεῖσι τοῦτοις ἄξια λόγου ἰδιώματα, ὡς καὶ τοῖς σφηξὶ τὸ ἀμυντικόν, ὅθεν καὶ ὁ ἐρεθίζων κἀκὸν τι ἐφ' ἑαυτὸν σφρηκιάν ἐξεργείρεται καθ' ἑαυτοῦ λέγεται. Usurpat

Greg. Nazianz. Epist. 191, quem v. in annot. ad Apost. X, 54: add. Arist. Lysist. 475: ἦν μὴ τις ὡσπερ σφρηκιὰν βλίττη με κῆρεθίζη: Gaetulicus Anth. Pal. VII, 71, 6. in Archilochi sepulcrum: ἡρέμα δὴ παρύμμιον, ὄδοιπόρε, μὴ ποτε τοῦδε Κινήσης τύμβω σφῆκας ἰφειζομένους: v. annot. ad Zenob. III, 53.

95. Simile habet Macar. IV, 12. 96. Macar. I, 10. [Θαλ. ἀγ.] DV I, 8.

97. Apost. XV, 85: Zenob. VI, 3. Athen. II, 37 F: Φιλόχορος δὲ φησὶν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφρατίζουσιν οὔτινες εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παρῆρησιαν ἄγοντες. ὅθεν Οἶνος καὶ ἀλήθεια [Macar. VI, 26] λέγεται καὶ Ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδεξε νόσον [Diog. VII, 28]. καὶ τὸ τμητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φημὲν τοὺς ἀληθεύοντας· δεῖ δὲ τοῖς τρίποδα τοῦ Διονύσου τὸν κρατῆρα: Zenobius vero, Scholl. ad Arist. Plut. 9, Suidas, alii proverbii originem ab Apollinis tripodae Delphico repetunt. Usurpat Theoph. Simoc. Epist. 33: ὡσπερ γὰρ ἐκ τρίποδος τινος Πυθικοῦ τὰ μέλλοντα δηγήσω, ubi v. Boissonadus.

98. Apost. XVI, 2 v. noll. ad Greg. Cyrp. M I, 75. et App. Provn.

- 99 *Ταινάριον κακόν*: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν καὶ χαλεπῶν.
- 100 *Τὰ Κινύρου τάλαντα*: ἐπὶ τῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλατιόντων.
- 1 *Τὰ Ταντάλου τάλαντα*: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
- 2 *Τὰ Σαμίων ἄνθη*: ἐπὶ τῶν μεθύσων. 5
- 3 *Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεται*: ἐπὶ τῶν δεδιότων κακῶν τινα προσδοκίαν.
- 4 *Τὰ ἐπὶ Ναννάκου*: ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς πολλῆς.
- 5 *Τὰ γῆς ἐνερεθε καὶ τὰ ἐπὶ πέδον*: λείπει οἶδεν, ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων. 10
- 6 *Τὰς Προμηθίου μηχανάς*: ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων ἐπὶ τέχνῃ τινί. Προμήθιον γὰρ τόπος ἦν ἐν Σικελίᾳ, ἐν ᾧ οἱ ὄρνιθοσκοποὶ διέτριβον.
- 7 *Τενέδιος πέλεκυς*: ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι καὶ ὠμῶς διαπραττομένων. ἐν γὰρ Τενέδῳ τῇ νήσῳ δύο πελέκεις 15 ἀνέκειντο σεβάσμιοι, δι' ὧν ἀνηροῦντο οἱ μοιχοί.

5. *Tà Suidas om.* Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. 6. ὑποπτύσεις VB, ὑποπτύσεις Suidas. κακῶν κτλ.] τινὲς ἀνηρότους κακῶν προσδοκίας VB Suidas. 9. Fortasse τὰ ἐπίπεδα.

IV, 80. Menander apud Harpocr. 155, 12: ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰς πομπεῖαι τινεὶ Σφόδρα λοιδοροί: Phot. Epist. 175: ἐγὼ δέ σοι δώσω οὐ τι εἰς ἀμάξης, οὐδὲ τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ὄσων [Macar. VIII, 22], ἀλλ' ἕπερ ἂν φιλῇ ἢ ἀλήθειαι.

99. Apost. XV, 92: Plut. Provv. I, 54. Tetigit R. Ungerus Parad. Theb. I, 389.

100. Apost. XV, 92^a. Diog. VIII, 53.

1. Apost. XVI, 14: Zenob. VI, 4. Usurpat Plut. Amat. 16, p. 759 F: ἐλθὼν δ' ἑκαπίνης ἀνιμος οὐν ἔρωτι πολλῇ καὶ πόθῳ ταῦτό τοῦτο τῶν Ταινάλου λεγομένων ταλάντων καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἀντάξιον ἐποίησεν, ad quem locum v. Winckelmannus p. 180: add. adnott. ad Apost. XVI, 7.

2. Plut. Provv. I, 61. Suid. s. Σαμίων. Utitur Liban. Epist. 290: v. ann. ad Macar. VII, 55.

3. Apost. XVI, 12. XV, 30: Append. Provv. IV, 84.

4. Apost. XV, 98: cf. Macar. II, 23. Aliud a Nannaco derivatum

proverbium attulit Suid. s. *Tὰ Ναννάκου κλαύσομαι*: τὸν Νάννα κόν φασὶ βασιλεία γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος. ὅς προσιδῶς τὸν μίλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ θυρέων ἐέτενε. Cf. de rege O. Iahnus Symb. Archaeol. 376.

5. Plat. Theaet. 173 E: ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησμένην σμικρὰ καὶ οὐδὲν ἀτιμώσουσα πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον *Τὰ τε γὰς ὑπένερεθε καὶ τὰ ἐπίπεδα* γεωμετροῦσα οὐρανοῦ τε ὑπερ ἀστρονομοῦσα κτλ.: v. Boeckhius ad Pind. fr. 226.

6. Paus. IX, 16, 1: Θηβαίους δὲ μετὰ τοῦ Ἀμμωνος τὸ ἱερὸν οἰωνοσκοπεῖόν τε Τετροσίον καλούμενον, de quo v. Soph. Antig. 998 sqq.: Philochorus apud Schol. ad Soph. Oed. Colon. 1047: καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Δελφῶν θειρίας, ἐν τῷ ἐν Οἰνότη Πυθίᾳ τῆς δὲ εἰς Ἀἴγιον ἐν τῷ ἐν Μαρωθῶνι Ἀηλίᾳ, de quo loco cf. O. Muellere Dor. I, 239.

7. Apost. XVI, 23 ibiq. v. adnott.

- 8 Τερμέρια κακά: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν καὶ χαλε-
πῶν. ἀπὸ Τερμέρου τινὸς θηριώδους τὴν φύσιν καὶ λησιουῶ.
9 Τετράς καὶ νουμηνία: ἐπὶ τῶν φύσει ἀργῶν· παρό-
σον ταύτας τὰς ἡμέρας ἀργὰς ἐνόμιζον.
10 Τερπνὸν χρῆμα ἀλλήλοις ἠλικιωῦνται: ἐπὶ τῶν 5
ὀμηλικῶν.
11 Τέτιγος ἀκούει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου· παρόσον ὁ
τέτιγος ἀκούων ἤδεται.
12 Τέτιγος ἄδων νόμον: ἐπὶ τοῦ μηθενὸς ἀξίου.
13 Τεὺμησσία ἀλώπηξ: ἐπὶ τῶν πολλῇ πανουργία 10
χρωμένων.
14 Τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.
15 Τῆς αὐτῆς κεραμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παρα-
πλησίου.

1. Τερμέρια Nicetas. Explicatio Suidae haec est: *περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἰχθύνοντο οἱ τύραννοι δεομακροῖο. τὸ δὲ χω-
ρίον ἱερὸν ἐν τυχάνων κῆραι μεταξὺ Μήλου [scr. Μύδου cum Holstenio]
καὶ Ἀλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου κληζομένων δευαλότων τυχάνων-
των, λεχθῆναι τοῦτο. Τερμέρια οὖν κατὰ τὰ μεγάλα κακά.* 5. Scribe
χρῆμ' ἀλλήλοις.

8. Apost. XVI, 26: Zenob. VI, 6. Usurpat Iulian. Or. VII, 210 D: *κἄν τὰ Μαγνήτων κικῆ κἄν τὸ Τερ-
μέριον κἄν πᾶσαν ἀπλῶς αὐτοῖς ἐπι-
φθέξωμαι τὴν τραγωδίαν:* add. Ni-
cetas Chon. de Is. Angel. II, 515, 13: *ταῦτα κατὰ κράτος ληξέσθαι
κατὰ ἰσχυρομένους Τερμέριου:* alia
expromserunt Iacobsius ad Anth.
Pal. III, 663. Boissonadus Anecd.
Gr. II, 479. Ungerus Par. Theb.
I, 259 sq.

9. Apost. XVI, 37^b. Quarta luna
et auspiciata et inauspicata habeba-
tur: v. Phot. s. τετράδι. Zenob. VI,
7 c. annot. et Lobeckium Aglaoph.
I, 430: *novilunium felix dies erat:*
v. Scholl. ad Arist. Equitt. 43, Vesp.
173. et quae ego scripsi in Schnei-
dewini Philol. I, 479, quibus nunc
adiucere liceat Scholl. ad Arist.
Plut. 1026: *ἐξὸ τῶν ἰσορῶν ἱερὰ
τινὲς τοῦ μηνὸς ἡμεῖραι νομιζόνται
Ἀθήνησι θεοῖς τιναῖ, ὅσον νουμη-
ρία καὶ ἐβδόμη Ἀπόλλωνι, τετράς
Ἐρμῆ, καὶ ὀγδοῆ Θησέι, ubi v.
Hemsterhusium.*

10. Idem dicit quod ἠλεξ ἠλικι
τέρπει, de quo v. DV II, 88. Lu-
cian. Dial. Deor. IV, 3: *τίς συμ-
παίξεται μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἰδῆ πολ-
λοὶ ἠλικιωῦνται ἡμεν.*

11. Iam Hom. II. F, 151 cica-
darum cantum a suavitate laudat:
*ἀγορηταὶ Ἑσθλοὶ, τετιγισσὶν ἰδοί-
κότες, οὔτε καθ' ἕλην Λερθεῖο φε-
ζόμενοι ὅπα λειοτόσσων ἱεσῶν:* cf.
ann. ad Apost. XVI, 35.

12. Cf. Apost. XVI, 34.

13. Apost. XVI, 40: ubi v. annot.

14. Macar. VII, 67.

15. Apost. XVI, 43¹: Append.
Provv. II, 68. Similia habeto haec:
Pers. Sat. V, 115: *cum fueris no-
strae... farinae:* Senec. Epist.
III, 24: *illud eiusdem notae:* Horat.
Serm. I, 10, 4: *charta laudatur
eadem, quocum componas* Append.
Provv. II, 62: add. Lucian. Dial.
Mort. I, 3: *ἀλλὰ πάντα μία ἡμῶν
κόνις φασί, ubi v. Hemsterhusius.
Proprio sensu Eratosth. apud Athen.
XI, 482 B: ἡσάν κε καὶ οὔτοι [κῆ-
θοι] τῆς αὐτῆς κεραμίας.*

- 16 Τὴν λεοντὴν λάμβανε: ἐπὶ τοῦ γενναίου τι πρώ-
τειν μέλλοντος.
- 17 Τὴν ἄλωπεκὴν ὑπέδου: ἐπὶ τῶν πανουργία χρωμένων.
- 18 Τὴν αὐτὸς σαυτοῦ θύραν κρούεις λίθῳ: ἐπὶ
τῶν εἰς τὰ οἴκητα πλημμυλούντων.
- 19 Τὴν ὑπὸ σκοτούρας: ἤγουν τὴν λαθραίαν.
- 20 Τῆς δευτέρας ἢ ὑστέρας ἐφόδου: ἐπὶ τῶν ἐκ
δευτέρου τισὶν ἔργοις ἐπιχειρούντων.
- 21 Τὴν ἐκ τῆς φαρέτρας: ἐπὶ τῶν ἀγαθὴν ἡμέραν
ἀγόντων. τὴν δὲ αὐτὴν ταύτην καὶ λευκὴν καὶ εἰρηρικὴν
λέγουσιν· ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Σκυθῶν.
- 22 Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν: ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ ὑπερ-
ηφάνως ἀποκρινομένων. πολεμιούντων γὰρ ποτε πρὸς ἀλλή-

1. λάμβανε] ἐνδύου Suidas. ἐπὶ κτλ.] ἴσον τῷ γενναίου idem. 4. Scribe αὐτοῦ πῦν θύραν κρούεις λίθῳ. 9. Suid. s. τῶν εἰς τὴν φαρέτραν: φασι τοὺς Σκυθίας μέλλοντας καθιεύθειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἄλπως τύχουν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθίενται εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκὴν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοῖνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐξέφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμον τὰς ψῆφους. καὶ εἰ εἰρήθησαν πλείους αἱ λευκαί, εὐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιωσθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν. Haec e Phylarcho hausta esse Zenobius docet.

16. Apost. XVI, 50: Suidas. Plat. Crat. 411 A: ὅμως δὲ ἐπειδὴ περὶ τὴν λιοντὴν ἐνδέδναι, οὐκ ἀποδεικναι, ἀλλ' ἐπισκεπτίον, ὡς ἔοικε, φρόνησιν κτλ.: v. Macar. IV, 18.

17. Eustath. ad Hom. II, Γ, 17, 374, 45: ἰστίον δὲ καὶ ὅτι παροιμιωδῶς παρὰ τοῖς ὑστερον παρ' ἀλλήν ἐνετασθαι [Arist. Av. 1250.] λέγεται ὁ ποικίλος τὸν τρόπον καὶ ὅσον πολίστιμος τὸ ἦθος κατὰ τὴν πύρραυλιν, ὡσπερ καὶ ἄλωπεκὴν ἰ κερθαλέος καὶ δόλιος κατὰ τὴν κερθαί, καὶ λευκὴν ὁ ὑπουλος ἠρπαξ. φορεῖν δὲ καὶ νεβρίδα ἤθηθει ἂν Αἰονοσιακῶς [intt. ad Cornut. de Nat. Deor. 27. Creuzerus in libro, cui titulum fecit: über ein alt-athenisches Gefäss, p. 76], ὁ δειλὸς καὶ μίθυσος, ἥδη δὲ καὶ ποικίλος καὶ παλίμβουλος, ἐπεὶ στικτὸν τὸ καὶ ἡ νεβρίς. οὐ μὴν καὶ λεοντὴν προσφυνῶς πάνυ λεχθείη ἐνάπυσθαι ὁ ἀνδρείος κατὰ τὸν πάλαι Ἡρακλῆν ἢ κατὰ τὸν ὑστερον Ζηῆλαν [scribe Ζηῆλαν] τὸν παρὰ τῷ

Ἀθήμανῳ [in Bithynicis: v. Tzetz. Chil. III, hist. 115]. ἀχρεῖον γὰρ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἢ κατὰ τὸν Αἰσώπειον ὄνον παροιμία [Apost. XII, 84.], ὃς περιδύσατο λιοντὴν, καθά που καὶ καλὸν κροκωτὸν ἢ ὁμοίως μυθιομένη γυλῆ [Macar. VI, 65]: cf. Greg. Cyr. M I, 83. Macar. VIII, 16.

18. Horat. Epist. II, 1, 220: ut vineta egomet caedam meat: ubi Scholl. Cruq.: proverbium in eos dicitur, qui sibi volentes nocent: v. intt. ad h. l. et Macar. III, 85.

19. Sic Hesych. v. σκοτίον explicat λαθραῖος.

20. Plat. Phaedon. 95 B: πάνυ οὐν μοι ἀτόπως ἔδοξεν εὐθὺς τὴν πρώτην ἐφοδὸν οὐ δέξασθαι τοῦ σοῦ λόγου.

21. Zenob. VI, 13: add. App. Provn. III, 60, ubi temere Walzium secutus sum ex vv. τὴν — λέγουσιν proverbium componentem. Cf. etiam Macar. V, 51. et Suid. s. τῶν εἰς τὴν.

22. Apost. XVI, 47c: Diogen. V,

λους Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ βασιλέως τῶν Περσῶν πρεσβευσαμένου πρὸς τοὺς Σκύθας περὶ εἰρήνης, οἱ Σκύθαι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀπεκρίναντο, μὴν δὲ καὶ βάτραχον καὶ βέλος τοῖς ἀπελθούσιν ἀποκομίζειν τῷ βασιλεῖ παρέδοσαν, αἰνιτιτόμενοι διὰ τούτων, ὅτι οὐδὲ ἐὰν ὡς βέλος διὰ τοῦ 5 αἴρος διαπτῆ, ἢ ὡς μὺς εἰς τὴν γῆν ὑποδύη, ἢ ὡς βάτραχος εἰς ὕδατα δύνῃ, διαφεύξεται αὐτούς.

- 23 Τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα: ἐπὶ τῶν σωφρονῶς βεβιωκότων. ἐπεὶ ἐν Ἄργει οἱ διαφυλάξαντες τὴν ἐν παισὶν ὥραν καλῶς ἱερὰν ἀσπίδα ἀναλαμβάνοντες ἐπόμπειον. 10
- 24 Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν αἰρουμένων πράγματα.
- 25 Τὴν Ἰθραὺν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· διὰ τὰ μυθεύομενα περὶ τῶν τῆς Ἰθρας φρομένων ἐν τῇ τομῇ κεφαλῶν. 15
- 26 Τὴν ἐπὶ Λύσιδος πολιτείαν: ἐπὶ τῆς ἀναξίας. φασὶ γὰρ Φασηλίτας ψηφίσασθαι τὸν βουλόμενον Φασηλί-

οὺς τας
9. τὴν διαφυλάξασαν S. 11. Suidas: ἀπὸ χρησιμοῦ τινος ἐλήχθη. τουτέστιν, ὅσος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαῖνον καὶ μείζονα μὴ συμπαρεκτείνον.
16. λύσιδος [sic] S: Φασηλίδος scribendum videtur. 17. Φασηλίτην] βασιλίτην S.

11. Narratio negligentem admodum ex Herod. IV, 131 excerpta: discrepat nonnihil Pherecydes, cuius memorem servavit Clem. Alexand. Strom. V, 8, 45, p. 242 Sylb.: φασὶ γοῦν καὶ Ἰθανθούραν [Ἰνθάθυρσον Herodotus] τῶν Σκυθῶν βασιλέα, ὡς ἱστορεῖ Φερεικίδης ὁ Σύριος [lege Δέριος] Δαρσίῳ διαβάντι τὸν Ἰσθρον πόλεμον ἀπειλοῦντα πέμψαι οὐμβολον ἀντὶ τῶν γραμμάτων, μὴν, βάτραχον, ὄρνιθα, οὐδὲν, ἄροτρον. ἀπορίας δὲ οὐσης οἷος εἶκος, ἐπὶ τούτοις Ὀροντοπάγας μὲν ὁ χιλιάρχος ἔλεγεν παραδώσειν αὐτούς τὴν ἀρχὴν, τεκμαιρόμενος ἀπὸ μὲν τοῦ μῦθου τῆς οἰκῆσεως, ἀπὸ δὲ τοῦ βασιλέως τὰ ὕδατα, τὸν αἶμα τε ἀπὸ τῆς ὄρνιθος, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδὲν τὰ ὄπλα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄροτρον τὴν χώραν. Ξεφόδρης [pro hoc Herodotus Gobryam, pro Orontopaga ipsum Darium nominat] δὲ ἔμπαιεν ἠμῆνυσαι, ἔφασκεν γὰρ, ἐὰν μὴ ὡς ὄρνιθας ἀναπτῶμεν ἢ ὡς μῦς κατὰ τῆς γῆς ἢ ὡς βάτραχοι καθ' ὕδατος

δύομεν, οὐκ ἂν φήγοιμεν τὰ ἐκείνων βέλη, τῆς γὰρ χώρας οὐκ ἴσμεν κύριοι: Herodoti vestigia pressit Phylarchus Athen. VIII, 334 A. Οὐδὲν ἀπεκρ.] Herodotus Indathyrsi orationem nobiscum communicat. Lucian. Dial. Meret. 10, 4: τί σοι δοκεῖ ἢ ἐπιστολή, . . .; Τὰ μὲν ἄλλα ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ἦσαν, τὰ δὲ κτλ.: Themist. Orat. II, 31 D: ὅτι γὰρ μὴ ἄλλο τι τὸ φιλοσοφεῖν ἴσθαι ἢ τὸ ἐργάζεσθαι ἀρετὴν, ἀκούετε αὐτὸν πάλιν ἦσαν ἐκείνων, οὐ τοῦ ἀπὸ Σκυθῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ Σταγειρέων: Aelian. Epist. Rust. 14, 420 Cuiac.: ἔστι σοι τοῖνον ἢ ἀπὸ Σκυθῶν λεγομένη ἀπόκρισις αὕτη: Anon. apud Suid. s. Ἀδάμ: ἢ θανατωμένη Σκυθῶν ὦσις: locum Photii Patriarchae v. in ann. ad Macar. VII, 98.

23. DV I, 53.
24. Apost. XVI, 53 ibiq. v. annot.
25. Cf. Macar. VIII, 70.
26. Ex Politis Aristotelis petittum fuerit.

την μνᾶν δόντα πολιεύεσθαι, εἶτα πολλῶν ἐγγραφέντων ἀναξίων γενέσθαι τὴν παροιμίαν.

- 27 Τί κτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶ ἀνδρὶ παρ-
είη: ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς εὐτυχίαις ἀφορήτων.
- 28 Τὶ κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην: ἐπὶ τῶν 5
ἀλλόκοτα διαπραττομένων.
- 29 Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα:
ἐπὶ τῶν προγονικᾶ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.
- 30 Τὶ πρὸς τὸν Ἐρμῆν: αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῆ· Τὶ
πρὸς τὸν Διόνυσον; 10
- 31 Τὶ δεῖ παρεῖναι λήκνυθον, ἣν ἔτνος παρῆ.
- 32 Τὶ τὸν τάραντα πρὸς με ποικίλλεις ἔχων;
αὕτη ὁμοία τῆ· Τὶ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα; τάρας δέ
ἐστὶ ὁ χαμαιλέων τὸ ζῷον.

1. μνᾶν S. 7. πατέρα αἰνήσει S. 8. ἀπορία ἐδίδων προφε-
ρόντων Diogenianus ex emendatione Baiteri in Onom. Tull. III, 102.
9. τί πρὸς τὸν Δ.] vulgaris proverbii forma est οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον:
v. Zenobius. 12. Repone τάρανθον et τάρανθος: sic enim veteres
animal nominant. Nam quod Xylander ad Antig. Caryst. Mirab. Nar-
rat. 31 e codicibus enotavit τάραντος, librariis debetur.

27. Apost. XVI, 58: Diog. VIII, 22. Adhibent Scholl. ad Pind. Ol. I, 89: II, 173: ὅτι κατακορεῖς γίνονται οἱ ἄνθρωποι τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις τῷ φθόνῳ· ἐστὶ δὲ καὶ παροιμιον [scribe παροιμία]. Κόρος ὕβριν κτείνε· ὁ γὰρ κόρος τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγῶν τῶν θορυβῆσαι θελήτων ἐπέβη τῷ τοῦ Θήρωνος ἐπαίνῳ, κρῖψιν θέλων θείναι τοῖς τῶν ἀγαθῶν ἔργοις.

28. Arist. Ran. 47, ubi Scholia: ὁ μὲν γὰρ ὁ κροκοτὸς καὶ ὁ κόθορνος γυναικίαι ἐστίν, ἣ δὲ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνδρῶνα. Profecit ex hoc versu notante Porsone ad Arist. I. c., Simplicius Com. ad Epict. T. IV, p. 225 Schweigh.: τὰν δὲ ἤτηθῆς αἰτῶν καὶ ἐκείνου τοῦ γέλωτος ἄξιος γίγονας, ἐπὶ κοθόρνω ῥόπαλον ἐπιχειρήσεις λαβεῖν: add. Suid. v. ῥόπαλον.

29. Apost. XVI, 54: Diog. VIII, 46. 30. Apost. XVI, 53: Diog. VIII, 52. »Idem cum illo οὐδὲν πρὸς ἔπος: et Nihil ad Bacchum, Nihil ad rem. Nam Mercurius orationis auctor. Competit in eos, qui loquuntur

aliena ab eo quod agebatur»: Erasmus III, 2, 92. Cf. Greg. Cypr. M IV, 72: neque abludit Pindari illud Nem. VII, 68: τὰρ μέλος ἔρχομαι, ubi cf. Dissenius. Τὶ πρὸς τ. Δ.] Zenob. V, 40.

31. Puls oleo miscetur: Galen. de probis pravisque alim. succis 5, T. VI, 782 Kuehn.: διὸ καὶ δεῖται τὸ γινόμενον ἐξ αὐτῶν ἔτνος, ὥσπερ γὰ καὶ ἡ λίκιθος, ὅπου τοῖς λιπαροῖς τε καὶ γλισχροῖς μεμῆχθαι. λίπος τε οὖν σῶν καὶ στίαιρ αἰγῶν, ἔλασον καὶ γάλα προβάτων ἢ βοῶν ἐπιβάλλοντες αὐτοῖς οἱ κατὰ τοῖς ἄγροῦς ἐοθίονοισι. ἔτνος οὖν ὀνομαζῶ τὸ ἐκ τῶν ἐριχθέντων ὀσπρίων τε καὶ χειρόπων σκευαζόμενον, λίκιθον δὲ τὸ ἐκ τῶν ἄλειθέντων ἄλειρον ἐφόμενον ἐν ὕδατι, προσεμβαλλομένου τινός λίπους.

32. De tarando inter veteres omnium accuratissime Theophrastus exposuit. fr. XIII, p. 803 Schneid. Omnia, quae veteres de hac bestia observaverunt, Beckmannus in Arist. Mir. Ausc. 29, p. 64 ad alcen Scythicum refert

- 33 *Τί δ' ἄν κάπηλος παρὰ καπηλίδος λάβοι: οὐ οἰδὲν ἢ οἶνον.*
- 34 *Τί κυνὶ καὶ βαλανείῳ: ἐπὶ τῶν ἀουνήθεις καταλαμβανόντων τόπους.*
- 35 *Τίς καλοῦ μηχανή: ἐπὶ τοῦ μὴ ὁμοίου.* 5
- 36 *Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν καὶ πολυχρονίων.*
- 37 *Τίσιγ ὁ Ἀπόλλων κέκιθάριεν;*
- 38 *Τι ἄνας βοῶν: ἐπὶ τῶν κεκραγόντων τινὰς εἰς βοήθειαν.*
- 39 *Τὸν φρουρὸν χρῆ φρουρεῖν, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.* 10
- 40 *Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ τοῦ μεθύοντος.*
- 41 *Τὸ καλὸν φίλον.*

3. *Τί κοινὸν κυνὶ* Arsenius: cf. Schaeferus ad Bosii Ellips. 226. *βαλανίῳ* S. 8. *τί σοι* Suidas, explicans: ἀντὶ τοῦ, *τί σοι ἐμαρτέυσαι το* 9. *βοῶν*] καλεῖν Apostolius. Suidas explicationis loco habet: *ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἰπαικούντες, ὡς Νίκαιδρος ἐν ᾧ Αἰτωλικῶν. ἰνομίζοντο δὲ τῶν Πρωιαπῶν* [cf. Meinekius Com. Gr. I, 411] *θεῶν εἶναι.* 13. *φίλον εἶναι* Apostolius.

probante Schneidero ad Theoph. Opp. T. IV, 812. *Τί πρὸς κτλ.*] Macar. V, 96.

33. Suid. s. *καπηλῆς*: παρὰ τὸ κύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος: v. Toupiam ad h. l. et intt. Hesych. s. *κάπηλος*. Nunc perspicitur, in qua re lusus consistat.

34. Apost. XVI, 53a: cf. Bernhardius ad Suid. v. *τί καλή*. Lucian. adv. Indoct. §. 5: *ἔλαγχος γὰρ, ὁδμαί, σαφῆς ὀδτος καὶ τῶν ὀφόντων ἐκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκείνο ἐπιφθέγγεται, τί [κοινὸν] κυνὶ καὶ βαλανίῳ;* add. ei. Paras. 51 fin. Simile habet Suid. s. *τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῦ φασὶ κοινὸν εἶναι, Σύλλη τε καὶ φιλοσόφοις*; ubi Bernhardius haec adscriptis: »Vid. Aelian. N. A. XIV, 25: *ὥσπερ γὰρ φησὶν ὁ λόγος, μηδὲν εἶναι βοῦ κοινὸν ἅμα καὶ δελφῖνι.* Huius ad normam φασὶ pro parenthesis habendum, *εἶναι* autem expellendum; Quae subsequitur Sullae irrisio, ea perstringere videtur Apellicontis bibliothecam Athenis ab Sulla deportatam: Cf. annot. in v. *Σύλλας*. Cf. nott. critt. ad Macar. V, 41.

35. Depravatum videtur e Plat. Parmen. 132 D: *εἰ οὖν τε, ἔφη, ἔοικε, τῷ εἶδει, ὅλον τε ἐκείνο τὸ εἶδος μὴ ὁμοιον εἶναι τῷ ἐκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη; ἢ ἔστι τις μηχανή τὸ ὁμοίον μὴ ὁμοίῳ ὁμοιον εἶναι;*

36. Greg. Cyr. L III, 13.

37. Zenob. VI, 14.

38. Apost. XVI, 51: Diog. VIII, 47.

39. Aristoph. Vesp. 1431: *ἔρδοις ἦν ἐκαστος εἰδείη τέχνην,* ubi Scholiasta: *καὶ ταῦτα δὲ ἐν ταῖς παροιμίαις φέρεται*: Cic. Tusc. Q. I, 18, 41: *bene enim illo Graecorum proverbio praecipitur: Quam quisque norit artem, in hac se exerceat.* Sententiam illustrat Gatacker ad Marc. Anton. V, 1. Valckenarius Diatr. in Eur. Rell. 76 Lugd. Lennepius ad Phalar. Epist. 246 Lugd.

40. Apost. XVI, 95: Diog. VIII, 43. Usurpavit Plut. de Garrul. 4, 503 T: *τὸ γὰρ ἐν τῇ . . . μεθύοντος, ὡς οἱ πυρομιαζόμενοι φασιν*: alia v. in annot. ad Diog. VII, 28. ad Apost. IX, 59c.

41. Apost. XVI, 80. Mant. Prov. s. *τὸ καλὸν*: Scholl. ad Platon. Lysid.

- 42 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν.
 43 Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.
 44 Τὸν λύκον τῶν ὄτων ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνῳ
 καθεσιῶτων· οὔτε γὰρ κατέχειν οἶόν τε οὔτε ἀφείναι
 ἀκίνδυνον.

321 Bekk.: ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον
 αἰρουμένων. Ex carmine vetustis-
 simo a Musis in Cadmi et Harmo-
 niae nuptiis cantato recitantur haec
 verba apud Theogn. 17: ὅτι κα-
 λὸν, φίλον ἐστὶ· τὸ δ' οἱ καλὸν οὐ
 φίλον ἐστίν. Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων
 ἦλθε διὰ στομάτων: hinc Eurip.
 Bacch. 881. ὅτι καλὸν φίλον αἰεὶ:
 ei. Phoen. 814: οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν
 οὔποι' ἐφυ καλόν: Plat. Lysid. 216 C:
 καὶ κινδυνεύει κατὰ τὴν ἀρχαίαν
 παροιμίαν τὸ καλὸν φίλον εἶναι: cf.
 Mureti Varr. Lectt. IV, 4. Heynii
 Observ. ad Apoll. 225 sq.

42. Macar. VII, 77. Apost. XVI,
 86. IX, 59a: Diog. VIII, 45. »Ad-
 hibet Plutarchus de vitioso pudore
 9, ad quem Matthaeius p. 45 utitur
 loco Eumathii Hysm. 11, p. 433:
 ἔλαθεν εἰς πῦρ ἱμπεσίον τὸν καπνὸν
 ἐκαυγών, exhibens varietatem libri
 Mosquensis φηγὼν τὸν καπνόν, quam
 et reperi in codice regio 2898.
 Adde interpretes Eumathii Gaul-
 minum p. 34. Bassum p. 298. Ni-
 cephorus Greg. Hist. IV, 4, 2: δέ-
 σαις μὴ τι περὶ τὴν ἐκκλησίαν πω-
 τερίση, στρατηγούμενος τῷ θυμῷ
 καὶ, ὁ φησιν ἢ παροιμία, καπνὸν
 φεύγειν θέλων, εἰς πῦρ ἱμπεσίον ὁ
 πατριάρχης ἀναγκασθῆ. Ibidem VII,
 10, 9: ἔλαθον ἐπ' ἀγνοίας οἱ κλεί-
 ους αὐτῶν παρὰ τὰς τῶν Ῥωμαίων
 τριήρεις καταφυγόντες, καὶ καπνὸν
 φεύγοντες εἰς πῦρ ἱμπετώκασσι, τὰς
 τῶν Ῥωμαίων δηλαδὴ χιτῶνας: Amm.
 Marcell. XIV, 11, p. 55: egressus-
 que Antiochia numine laevo du-
 cante, prorsus ire tendebat de fumo,
 ut proverbium loquitur vetus, ad
 flammam. Ibi Lindenb. et Vale-
 sius. Ac potest conferri Gregorius
 Naz. Epist. extr. 51: ἀνάκη . . .
 περὶ τὰ καιρώτερα βλάπτεσθαι, τοῦ
 καπνοῦ γε μετέχοντα, εἰ καὶ μὴ τοῦ
 πυρός. Adde Hoeschel. ad Sirach.
 22, 30. Hemsterh. et Vorst. ad

Luc. Necyom. 4. » Boissonadus
 Anecd. Nov. 302 sq. Add. Epi-
 phanius adv. Haeres. II, T. II, p.
 721 C Petav.: γέγονε γὰρ αὐτοῖς
 τοῦτο κατὰ τὴν παροιμίαν ὅτι φεύ-
 γων τὸν καπνὸν εἰς πῦρ ἐπέπεσον:
 et v. similia in nott. ad Diog. VI,
 68 et Mant. Provy. s. ψήφος.

43. Apost. XVI, 72. Inscriptis
 hoc proverbio Varro Reatinus unam
 ex Satiris Menippeis: v. Non. Mar-
 cell. 9, 15. Ochlerus ad Varr. Sat.
 Menipp. Rell. p. 229: orationi in-
 clusit Strabo X, 3, 15, p. 470: καὶ
 ὁ Σαβάτιος δὲ τῶν Φρυγιακῶν ἐστὶ
 καὶ τρόπον τινὰ τῆς μητρὸς τὸ παι-
 δίον παραδιδομένος τοῖς Διονύσου
 καὶ αὐτός: Strabo deum ludibrio
 habet atque irridet, quod prover-
 bio indicat. Eodem modo ironiae
 inservit in Liban. Epist. 1476: ἐστὶ
 δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀκριβῶς τοῦ
 πατρὸς υἱός: Basil. Epist. 339, p.
 455 E: εἰ δὲ ἐμός ἐστι παῖς, τὸ
 πατρός ἐστι τὸ παιδίον, πίνης ἐν
 πίνης: Tertull. ad Nation. II, 13:
 ecce autem et ipse cum sorore mis-
 scetur, ut huic primum dictum pu-
 tem: τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον: est
 enim proverbium vile atque ple-
 beium, alienum ab oratione ele-
 ganti et magnifica. Ad quod quum
 Aristides non attendisset, iure poe-
 nas obtractatoribus dedit, ut nar-
 rat Philostr. V. Sophist. II, 9, 3,
 p. 584 Olear: λαμβάνονται καὶ παρ-
 ομιίας, ὡς ταπεινῶς προσεγγιμμένης,
 ἐπιθυμῶντων γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον,
 ὡς πατρώζοντα τὴν ἐν τοῖς πράγμασι
 δεινότητα, τοῦ πατρὸς ἴση τὸ παι-
 δίον εἶναι, ubi v. Kayserum. Cete-
 rum origo proverbii videtur ex co-
 moedia repetenda: Aristoph. Av. 766:
 εἰ δ' ὁ Πλοῖου προδοῖαι τοῖς ἀντί-
 μοις τὰς πύλας Βούλειται, πρῶτ' εἰ
 γένεσθω, τοῦ πατρὸς νεοτίον: similia
 v. in ann. ad Diog. VII, 37.

44. Terent. Phorm. III, 2, 21:

- 45 Τὸν Μίδου πλοῦτον ἔχειν: ἐν ὑπερβολῇ λέγεται.
 46 Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.
 47 Τὸ Αἰσώπου αἷμα: ἐπὶ τῶν δυσασποτρίπτοις ὄνειδε-
 σιν ἢ κακοῖς ἐνεχομένων.
 48 Τὸ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου: ἐπὶ 5
 τῶν πολλὰ πραγματευομένων καὶ ὕστερον εἰς κίνδυνον
 ἐμπιπτόντων.
 49 Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν.
 50 Τὸ Ἀλκισθένους ἰμάτιον: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν.
 51 Τὸν Ἐνδυμίονος ὕπνον καθεύδειν: ἐπὶ τῶν 10
 ἄγαν ὑπνηλῶν.
 52 Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης: ἐπὶ τῶν κρύφα μὲν τιнос
 ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτύοντων αὐτό.
 53 Τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ τρίμηνα παιδία.

1. Μῆδου S. 5. βίω VB: eandem discrepantiam in Euripidis codicibus deprehendimus: v. nott. Matthiae. 8. ἠσιόδειον S. πάνυ] πάλαι Walz. 13. Suidas addit: λέγεται δὲ καὶ ὁ Σκύθης τὸν ἵππον: cf. Plutarch. I, 20.

mihin domi st? immo quod aiunt, Auribus tenes lupum: ubi Donatus: Graecum proverbium, τῶν ὠτῶν ἔχω τὸν λύκον, οὐτ' ἔχειν οὐτ' ἀφείναι δύναμαι: Polyb. XXX, 18^a s. Exc. Vatic. 437: καὶ τὴν μὲν Ἀἴμονα καὶ τὴν Ἀἴλωνα κατὰ τὴν παροιμίαν τὸν λύκον τῶν ὠτῶν ἔλαβον: πολλὰ γὰρ ὑπέμειναν δυσχεροσθήματα συμπλεκόμενοι τοῖς Ἀηλίοις: Suet. Tiber. 35: cunctandi causa erat metus undique imminentium criminum: ut saepe, lupum se auribus tenere, [Tiberius] diceret: Plutarch. Reip. gerendae praec. 5, 802 D: Νικίας δὲ . . . ὄψετο βίβη φερόμενος εἰς Σικελίαν καὶ συνεκτραχηλιζόμενος. τὸν μὲν οὖν λύκον οὐ φασὶ τῶν ὠτῶν κρατεῖν. δῆμον δὲ καὶ πόλιν ἐκ τῶν ὠτῶν ἄγειν δεῖ μάλιστα, μὴ κτλ. Pulchre cum nostro Erasmus I, 5, 25 Caecilii versus a Gell. N. Att. XV, 9 servatos componit: nam si sunt inimici pessimi, fronte hilaro, corde tristi, Quos neque ut apprendas neque ut mittas, scias: add. Diog. IV, 88.

45. Greg. Cypr. L III, 15.

46. Apost. XVII, 11^b. Est Menand. Monost. 506.

47. Macar. I, 60.

48. App. Provn. IV, 83: est Eurip. Hippol. 785, ubi cf. Valkenarius et Monckius. Menand. Monost. 723: τὸ πολλὰ πράττειν κἀδύνας πολλὰς ἔχει.

49. Append. Provn. IV, 92.

50. Nisi obstat explanatio, proponerem Ἀλκισθένους: Diog. Laert. VI, 6: Διογένης χιτῶνα αἰτοῦντι πτόξαι προσέταξε θοῖμάτιον: add. ib. 13 et v. intt. ad Horat. Ep. I, 17, 26.

51. Macar. III, 89.

52. Apost. XIII, 7: Diog. VII, 12.

53. Mant. Provn. s. τοῖς εὐτυχοῦσι. Originem proverbii enarrat Suet. Claud. 1: patrem Claudii Caesaris Drusum . . . Livia quum Augusto gravida nupsisset, intra mensem tertium peperit: fuitque suspicio, ex vitrico per adulterii consuetudinem procreatum. Statim certe vulgatus est versus: τοῖς εὐτυχοῦσι κτλ.: eodem modo Dio Cass. XLVIII, 44: ὁ δ' οὖν ὁμιλος ἄλλα τε ἐπὶ τούτῳ πολλὰ διεθρόλλει καὶ τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμηνα παιδία γιννῆσθαι ἔλεγον ὥστε καὶ ἐς παροιμίαν τὸ ἔπος χωρῆσαι: unde profecit Ioann. Antioch. in Cramerii An. Paris. II, 393: add.

- 54 Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθῃκε.
 55 Τὸ αὐτῆς ὄνειδος ἢ κῶνον ἄλλοις φέρει.
 56 Τὸ κακὸν κυνὸς ὅς ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀνθ' ἐπέ-
 ρων δίκας ἀποτιννύντων.
 57 Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἤλωε.

1. Suidas: ἐκ τοῦ τοῖς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάζαντάς τινα τούτων μοῖραν ξυνοικίαι τοῖς Σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δὲ ποτὲ τινα ἀπελθόντων Σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρῃ Κολοφωνίους κρατήσαι αὐτῆς· ὡς τοῖς Κολοφωνίοις ἐκ τούτου δύο πόλεις ἔχειν, τὴν τε Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν, καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι περὶ τίνος Σμυρναίους, οἱ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τοῖς τοῖς Κολοφωνίοις ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἢ προσέθεντο, ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντός τοῦ κυριωτάτου τὸν κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ τούτων ἐτίμα: v. de hac narratione quae dixi in n. critt. ad Diog. VIII, 36. 2. Scribe τῶννεδος αὐτῆς.

Const. Manass. Comp. Chron. 1799: κἀνθεῦτεν ἱξενήνεκτο δημῶδης παρ-
 ομιμία τοῖς ἐπιταχοῦσι καὶ λαμπροῖς
 καὶ τριμήνα παιδία.

54. Apost. XVI, 85: Diog. VIII, 36. Macar. V, 23. Greg. Cypr. I, II, 17. M III, 91.

55. Videtur ex fabula ortum: v. Phaedr. III, 7.

56. Apost. XVI, 88: Greg. Cypr. P III, 77.

57. Mant. Provn. s. τοῖς σαυτοῦ: cf. Apost. IV, 98a. Tetigi in nott. ad Macar. III, 85. Apost. VIII, 19b: hoc loco moneo, per Aeschylum hanc fabulae antiquissimae sententiam in lucem famamque provectam esse, uti ex Scholl. ad Arist. Av. 808 Suidas tradit s. Ταυτὶ μὲν ἐκασμῆσθα — Aristophanis verba sunt — κατὰ τὸν Αἰσχύλου, Ταῦδ' οὐχ' ἐπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. Ὁ γὰρ Αἰσχύλος [fr. 123 Dind.: v. G. Hermannus Opusc. V, 148] Αἰβυστικὴν αὐτῆν καλεῖ παροιμίαν· Ὁ δ' ἴσται μῦθων τῶν Αἰβυστικῶν λόγος, πληγέντ' ἀτρικτῶ τοξικῶ τὸν αἰετὸν Εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερομάτος· Ταῦδ' οὐχ' ἐπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς Αἰσκόμισθα: Aesop. fab. 218 Fur. Tzet. Chil. IX, 260. Babrii fab. II praef. 5. Diogen. praef. T. I, 180. Ex eo tempore proverbii loco dici solet: v. Aristoph. l. c.: Sosibius Athen. XI, 494 B: καὶ ταῦτα οὐχ' ἐπ'

ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαναμάσιον Αἰσχύλου ἀλί-
 σκη, ἀπροσδιονύσους λύσις πραγμ-
 τιστόμος: Demos. Hal. de admir.
 vi dic. in Demosth. T. VI, 970 R.:
 quem locum pristinae integritati
 reddidit Porso ad Eurip. Med. 139,
 VII: Aristid. T. II, 15 lebb., ei.
 or. c. Demosth. §. 41, p. 18: εἴτα
 θαυμάζειν ἔπεισέ μοι, πῶς οἶε, ὅτι
 σοι ταῦτ' ἔπεισι λέγειν, οὐ μόνον οἱ
 τοῖς οἰκτίους πτεροῖς καὶ λόγοις ἀλί-
 σκη, ὃ θειοτάτον ἴσται πάντων καὶ
 συμφορὰ τοῖς χαρμένοις: incert. auct.
 apud Suid. v. πάγας: καὶ τοῦτο δὴ
 πον τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ
 πτεροῖς περιπέσῃ, καὶ ἐνοχθεῖς ταῖς
 πάγαις ἢ ἄλλοις ἴφῃκε, τὰ ἐκ τοῦ
 νόμου δικαίως ἔπαθε: Galen. de
 Plat. et Hippocr. Dogm. IV,
 5, p. 395 T. V edit. Lips.: καὶ
 τάχ' οὐχ' ἐπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐ-
 τῶν πτεροῖς ἀλισκόμισθα, καίτοι γ'
 ἐνὸν ἡμῖν λέγειν, οἱ γενναϊότητα Χρι-
 σιπτε, θυσὶν θάπτειον, ἢ ὡς οὐδὲν
 διαφέρει πῦθος ἁμαρτήματος ἢ κτλ.:
 Heliod. Aethiop. II, 23: ἀλλὰ τὸ
 χαλεπώτατον, τοῖς ἴμοις, τὸ τοῦ
 λόγον, κατ' ἴμοι κέχρηται πτεροῖς:
 Scholl. ad Lucian. Hermot. §. 53:
 καὶ οὕτως τοῖς οἰκτίους ἀλώση πτε-
 ροῖς: propius ad formam a Maca-
 rio receptam accedit Procop. Gaz.
 Epist. 62 Maian.: ἂ γὰρ ἐμίμνω
 δράσας, οἰκοθεν ἔχεις τὸν ἔλεγχον
 καὶ τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἐάλως, τὴν

- 58 Τρογοῦ περιστείχοντος ἄλλοτε ἢ ἑτέρα ἀψίς
ἄνωθεν ἐστίν, ἄλλοτε ἢ ἑτέρα: ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
οὐδὲν μένει.
- 59 Τρυγόνοσ λαλίστεροσ: ἐπὶ φλυάρων.
- 60 Τυφλὸσ ὁ πλοῦτοσ: ἐπὶ τῶν ἀναξίωσ εὐπραγούντων. 5
- 61 Τυρῶρηνικὸν σανδάλιον: ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦσ.
- 62 Τυρῶρηνικὸσ ἀνδριάσ: ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦσ.
- 63 Τυδεὺσ ἐκ συφορβίου: ἐπὶ ἀπαιδευτοῦ ἀξίωμα
ἔχοντοσ.

1. περιστείχοντοσ S. Scribe ἄλλοθ' ἀτέρα. ἀψίσ ὑπερθε γίγνεται Plutarchus: unde Reiskius coniectat: ὑπερθε γίγνεται ἀψίσ. Scribe ἀτέρα.
4. τριγίνωσ S. 8. ἀξίωμαθ' S.

παροιμίαν παθόν: aliarumque formarum exempla collegerunt Gattacker Miscell. Post. c. 12. Schaeferus ad Aesop. fabb. 136 Heus., Boissonadus ad Zachar. Mityl. 446. E. Latinis apposuisse sufficiat P. Syr. Sent. 87 Or.: bis interimitur, qui suis armis perit, ubi cf. Gruterus.

58. Incerti poetae versus, quibus apud Plut. Consol. ad Apoll. 5, 103 F oratio illuminatur. De sententia cf. annott. ad Greg. Cypr. L III, 16. ad Diog. II, 89.

59. Greg. Cypr. L III, 12: cf. Macar. V, 49.

60. Menand. Stob. Flor. XCIII, 21: τυφλὸν ὁ Πλοῦτοσ· καὶ τυφλοῦσ τοῦσ ἰμβλέποντασ εἰσ ἑαυτῶν δεικνύει: Antiph. ibid. 20: ὁ δὲ πλοῦτοσ ἡμῶσ, καθάπερ ἰατρός κακόσ, Πάντασ βλέποντασ παραλαβὸν τυφλοῦσ ποιεῖ, de quo loco v. Meinekius Com. Gr. III, 153: add. πλοῦτοῦ τυφλοτέρωσ Dion. Chrys. Or. IV, p. 169 R., Euripidis versus ap. Apost. V, 93i: neque aliena sunt ab his verba Plut. V. Lycurg. 10: ὥσπερ τοῦτο δὴ τὸ θρυλοῦμενον ἐν μόνῃ τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεωσ τῇ Σπάρτῃ πρόξισθαι, τυφλὸν ὄντα τὸν πλοῦτοσ καὶ κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἄφηνωσ καὶ ἀκίνητοσ, quae in proverbii formam conversa transierunt in Apost. I, 53: add. Phot. Epist. 150: ἀλλὰ νῦν διὰ τῆσ σῆσ ἀρχῆσ, εἰσ τὸ ὀρῶν ἐπανεληθούσα [sc. ἢ δίκῃ], δει-

ξίτω τὸν πλοῦτοσ μὴ τυφλὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄφωρον. In DV II, 33 et Zenob. III, 35 quod legitur: δεῖλον ὁ Πλοῦτοσ, fluxit ex Eur. Phoen. 597, de quo v. G. Hermannus ad Phoen. l. c. et annott. ad Apost. V, 89a.

61. Phot. Τυρῶρηνικά — scr. Τυρῶρηνικά — σανδάλια: πολυτελῆ. Usurpavit Cratinus: v. Poll. VII, 86. De hoc calceamenti genere egerunt Poll. VII, 92: τὸ κάκτυμα ξύλινον τετράγωνον, οἱ δὲ ἱμάντεσ ἐπίχρσοσ. σανδάλιον γὰρ ἦν: et Hesych. s. Τυρῶρηνικά σανδάλια: κάκτυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται: v. I. H. Vossius Epist. Myth. I, 114. C. O. Muellerus Etrusc. I, 269. Meinekius Com. Gr. II, 1, 91. Omninoque Etruscorum luxuria in proverbii fere consuetudinem abiit: v. Phot. Epist. 80: τὰ Τυρῶρηνῶν δημόσια ἔργα καὶ ἐφ' οἷσ σκαμνίζονται, ἀρχατοσ ὁ λόγωσ, οὐδὲ τοῖσ ἀσελγεσιάνοισ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οὐδὲ ζωρίσ αἰσχρόνσ ὄργια γίνονται.

62. Etrusci propter artem statuariam celeberrimi apud veteres: Plin. N. H. XXXIV, 7, 34: signa quoque Tuscanica per terras dispersa, quae in Etruria factitata non est dubium: Pers. Sat. II, 60: fictile Tuscum, ubi cf. O. Iahnus: add. C. O. Muellerus Etrusc. II, 247.

63. Plut. Provv. I, 5: add. Paroemiog. T. I, 473.

TO T.

- 64 Ἰσκαίνθου κῶμος: ἐπὶ τῶν μετὰ δόξης τι πασχόντων.
 65 Ἰν κείρεις: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.
 66 Ἰπὲρ κάρα πτύειν: ἐπὶ τῶν ὑπερηφανευομένων.
 67 Ἰπὲρ τὰ ἱσκαμμένα. 5
 68 Ἰπὲρ τὰ Καλλικράτους: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν
 τι ποιούντων. ἢ ἐπὶ τῶν τοὺς πρωτεύοντας ἔντισιν ὑπερ-
 αιρόντων.
 69 Ἰπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: ἐπὶ πολυπληθίας τῶν
 πανταχοῦ ὄντων πονηρῶν ἀνθρώπων. 10
 70 Ἰδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

TO Φ.

- 71 Φακῆ δὲ κἄν θέρει κἄν χειμῶνι φακῆ: ἐπὶ τῶν
 ἀεὶ τῶν αὐτῶν ὄντων.

5. ἱσκαμμένα πηδῶν Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν
 τι πραττόντων. διότι ὁ Φύλλος ἕταρ τοὺς πενήκοντα πόδας πηδῆους,
 ἐπηρώθη τὸ σκέλος. 6. Suidas: φησὶ Κλίμαχος, ἔτι Καλλικράτης τις
 ἐγένετο ἐν Καρίστῳ πλουσιώτατος. εἰ ποτε οὐν ἰθανίμωζον τινα οἱ Καρύ-
 στιοι ἐπὶ πλοῦτῳ ὑπερβολικῶς ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέ-
 λης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινα πρῶτον τοὺς
 δικαστικούς μύθους [sic] εἰς ὑπερβολὴν ἀνέξῃαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν
 εἰρηθῆαι. 9. Proverbiū formam germanam esse ὑπὸ παντὶ τοι λίθῳ
 καθεύδει σκορπίος in Schneidewini Philol. III, 571 conieci. 13. φακῆ
 S: scribe: φακῆ δὲ κἄν χειμῶνι κἄν θέρει φακῆ.

64. Κῶμους Ἰσκαίνθου memorat
 Eurip. Helen. 1469 et pluribus de-
 scribit Polycrates Athen. IV, 139
 D. Quantopere post mortem Hya-
 cinthum et Dii et homines hono-
 raverint, apparet vel ex throno
 Amyclaeo: cf. Paus. III, 19, 4. C.
 O. Muellerus Dor. I, 354.

65. Similia sunt, quae Suid. s.
 ὄνον πόμας composuit: πλίνθον πλί-
 νην [DV III, 52], ἀσκόνην τίλλην [ib.
 I, 84], χύτραν ποικιλλίην [Greg.
 Cyr. L III, 36], εἰς κόπρον [κο-
 πρῶνα Photius s. εἰς κοπρῶνα] θυμῶν.

66. Apost. XVII, 55f.

67. Apost. XVII, 53: Zenob. VI,
 23. Liban. Oratt. T. III, 373 R.:
 καὶ ἡ μὲν παροιμία φησὶν, ὑπὲρ τὸ
 σκάμμα, θαυμάζουσα τοὺς τῷ πη-
 δήματι παριόντας τὸ μέτρον: Basil.
 Homil. VI Hexaem. p. 54 A: ἀλλ'
 οἱ ὑπὲρ τὰ ἱσκαμμένα πηδῶνες ἐπὶ
 τῆν συνηγορίαν τῆς γενεθλιαλογίας

τὸν λόγον ἔλκουσι καὶ λίγουσι προς-
 ηρηθῆσαι τὴν ἡμετέραν ζωὴν τῇ κινή-
 σει τῶν οὐρανόων, ubi cf. Scholl.
 codicis 476: Apost. VI, 22. De
 scammate arenae v. Róulezium in
 docta dissertatione, quam inscrip-
 sit: Mémoire pour servir à expliquer
 les peintures d'une coupe de Vulci.
 4. Bruxell. 1842, p. 22 sqq., cui
 adiungas observationes C. F. Her-
 mannii, in Nunc. Litter. Götting.
 1844 Nr. 8 publici iuris factas.

68. Apost. XVII, 47: Zenob. VI,
 29. De Callicrate egit Meinekius
 Com. Gr. T. IV, p. 700.

69. Apost. XVII, 52: Zenob.
 VI, 20.

70. Apost. XVII, 40: Zenob. VI,
 26: cf. Macar. VIII, 25.

71. Lens pauperum ac tenuium
 cibus est: hinc Aristoph. Plut. 1005:
 ἔπειτα πλουτῶν οὐκίθ' ἤδεται φακῶν,
 de quo v. Greg. Cyr. L I, 100:

- 72 Φενακίζεις φένακα: ἐπὶ τῶν τοὺς ὁμοίους ἑξαπα-
τώντων.
- 73 Φιλίππου ἀλεκτρούων: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορ-
θώμασιν ἀλαζονευομένων.
- 74 Φοινίκων συνθήκαι: ἐπὶ τῶν ἐπιβουλευόντων τισὶ 5
διὰ τινος συνθήματος. * * * νύκτα γὰρ καὶ ἡμέραν αἰτή-
σαντες καὶ λαβόντες παρὰ Καρχηδονίων ἤθελον μένειν
ἔστ' ἂν ἄλλο τι παρὰ νύκτα καὶ ἡμέραν γένηται.
- 75 Φρυνίχου πάλαισμα: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ δολίων
ἀνθρώπων.
- 76 Φωκαέων ἀρά: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς καταρωμένων· ἢ
ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

10

5. Suidas: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες ὅτε
προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδειθῆσαν τῶν ἐγχωρίων δέξασ-
θαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἔβου-
λοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. Διὸ
λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνδραυντικῶς συντιθεμένων. Τὰ δ' ὅμοια Δήμων
ἐπὶ Μεταποντιῶν ἱστορεῖ: v. VB in nott. critt. ad Diog. VIII, 67: ap-
paret vero e nostro loco, neque Suidam in initio veram lectionem ser-
vasse. 9. Suid.: Φρυνίχου πάλαισμα: αὕτη τίταται κατὰ τῶν
πανούργων καὶ συνετῶς σοφισμένων. ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης [VIII, 50],
ὅτι Φρύνιχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν
κατάγειν τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος,
ὅτι βούλοιο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. Αὐτόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν
Ἀλκιβιάδου, καὶ πείψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἰλθῶν ἀπο-
λίσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος, καὶ
φάσκων πάλιν αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. Σημηναὶ δὲ, οὐ-
τως προηγόρευσε τοῖς στρατιωταῖς, δευτέραν ἦξιν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ
παρ' Ἀλκιβιάδην· καὶ πολεμίῳ ἔφοδον ἐπομένῳ φυλάττουσαι. Συμβάντων
δὲ οὕτως τούτων καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς
ἑφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα, καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον,
κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. Καὶ αὐτῆς
Ἀριστοφάνης [Ran. 700]· Φρυνίχου πικρὰ ἴσασιν: ἀντὶ τοῦ στρατη-
γῆμασι. Στρατηγούντος γὰρ αὐτοῦ ἠτήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πολλοὶ
αὐτῷ προσεκοῦσθησαν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. Cf. nott. critt. ad Diog.
VIII, 29. 11. Suidas: Φωκαεὶς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ

add. Lucian. Epist. Cron. §. 35.
Theophr. Char. XIV, 3. Wytten-
bachius ad Plut. Opp. Mor. VI, 2,
818. Versus Hegemonis Thasii:
v. Athen. IX, 406 F: εἰς ἧλθε [He-
gemon] δὲ ποτε καὶ εἰς τὸ θίαυρον
διδάσκων κομωδίαν λίθων ἔχων πλη-
ρὴς τὸ ἱμάτιον· οὗς βάλλον εἰς τὴν
ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς
θιαυτῆς. καὶ ἄλλορον διαλιπὼν εἶπε
Λίθου· μὲν οἷδε βαλλέτω δ'
εἰ τῆς θέλει. Φακῆ δὲ κῦν
χειμῶτι κῦν θίρει φακῆ: ita
correxii hunc locum in Schneide-

wini Philol. IV, 1, ubi de his He-
gemonis versibus uberius dixi.

72. Quid proprie significet φενα-
κίζειν bene perspicitur e Suida v.
φένις: παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὀηνηνικὴ
ἔτρω προδεικνύντες, εἴτα ἄνω ἀφίαισι
τὴν σφαῖραν, ὡπερ φενακίζοντες:
alii aliter: v. Etym. M. 790, 15.

73. Apost. XVII, 76: Append.
Provv. V, 14.

74. Apost. XVII, 78: Diog. VIII, 67.

75. Apost. XVII, 94: DV III, 80.

76. Zenob. VI, 13. Dixerunt de

TO X.

- 77 Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: ἐπὶ τῶν εἰς ἀσφάλειαν ἐρχομένων.
- 78 Χαλεπὰ τὰ καλά: Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας φάναι· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνά δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγρόντα εἰπεῖν· Χαλεπὰ τὰ καλά:
- 79 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν: τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χορίον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις διὰ τὸ λίχρον ἐπιβουλεύουσιν.
- 80 Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν εὐχείρως ἐπαγγελιομένων.
- 81 Χειμῶν ὀρνιθίας: ἤγουν σφοδρός, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθίρεται. Λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας.
- 82 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα.
- 83 Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα.
- 84 Χωρὶς τὰ Μυθῶν καὶ Σιλωάμ ῥεύματα.
- 85 * * πενιχρὸς δ' οὐδέποτε' ἐσθλός: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων.

TO Ψ.

- 86 Ψευδόπυρα: ὅσα διὰ νυκτὸς γίνεται πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν.
- 87 Ψευδόπλουτος.
- 88 Ψευδόπτωμα.

"Αργου [scr. Ἀρπάγου coll. Herod. I, 165] πολιορκίᾳ, ὤρησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύθους εἰς τὴν θάλασσαν βυλόντες, καὶ ἐπαρυσάμενοι, μὴ πρότερον ὑποστρέψιν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τοῖτους ἀνερχθῆναι.

9. ἐμβρίου S. 10. ἐμβρίου S. 11. προχείρως Suidas. 17. Μυθῶν cum Apostolio scribendum est: v. Muratori Anecd. Gr. 196. 18. Exciderunt prima proverbii verba: χρεῖματ' ἀνήρ: Zenob. VI, 43. 21. Suidas explicat: σφαιρίγημα, ὅπερ ποιοῦσι, διὰ νυκτὸς καιόντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

proverbio Mitscherlichius ad Horat. Epod. 16, 17. Thisquenius Phocaeic. 14.

77. Greg. Cypr. L III, 31.

78. Greg. Cypr. L III, 30.

79. DV III, 94.

80. DV I, 60.

81. Apost. XVIII, 11.

82. DV III, 92.

83. Greg. Cypr. M V, 16.

84. Apost. XVIII, 36.

85. Greg. Cypr. M V, 15.

86. Apost. XVIII, 44: Suidas.

87. Vox admodum rara apud Scholl. ad Arist. Av. 823. ad Vesp. 457 invenitur.

88. Suid. ψευδόπτωμα: Ἀριστοφάνης [Equitt. 568, ubi v. Scholl.]: εἰ δὲ που πίσειν εἰς τὸν ὄμον ἐν μύχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν· διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτοκίνας. τὸ

- 89 *Ψευδέγγραφος δίκη.*
 90 *Ψήξει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος.*
 91 *Ψάλλων κενήν: ἐπὶ τῶν μάταια κοπιῶντων.*
 92 *Ψυχὴ πρόμαντις.*
 93 *Ψεκάς: ἡ δρόσος.* 5

ΤΟ Ω.

- 94 *᾽Ωδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
 τις μεγάλα μικροῖς ἐντύχοι.*
 95 *᾽Ωσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὄτα εὐ-
 τρεπιζομένων.* 10
 96 *᾽Ωσπερ ἤρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: ὅτι
 δεῖ καὶ δοκεῖ σὺν τῷ † εἶναι.*

3. ψάλλων Walz. Ex errore in App. Provv. V, 38 ψάλλον legi-
 tur. 4. πρόμαντιον [sic] S: correxi e VB. 8. ἐντύχη Gregorius.
 11. σὲ βούλομαι Zenobius. Explicatio corrupta: omnino non videtur
 pertinere ad hoc proverbium. 12. δοκεῖν Walz.

δὲ εἶδος τοῦ παλαισματος ψευδ-
 πτωμα κλοῦσιν.

89. Suid. s. v., Harpocr. s. v.
 p. 186, 13 Bekk.

90. Apost. XV, 43: Suid. s. ψή-
 χειν. Decurtatum ex Epigrammate,
 quod exstat in Anth. Pal. VII, 225,
 1: ψήξει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος
 οὐδὲ σιδήρου Φαίδεται, ἀλλὰ μὴ
 πάντ' ὀλέκει δρεπάνη: unde profe-
 cisse videtur Plutarch. de Educ.
 Lib. 4, p. 2 B: σταγόνες μὲν γάρ

ἕδατος πέτρας κοιλιῶνσι· σιδήρος
 δὲ καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπιφαῖς τῶν
 χειρῶν ἐκτριβονται. De sententia
 apud veteres celebratissima v. an-
 nott. ad Apost. l. c.

91. Macar. V, 12: App. Provv.
 V, 38.

92. App. Provv. V, 40.

93. Greg. Cypr. L III, 41.

94. Greg. Cypr. L III, 43.

95. DV III, 97.

96. Greg. Cypr. M V, 23.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΙΣΩΠΟΥ.

- 1 " Ἄνευ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται: τὴν ἰσχὺν τοῦτο σημαίνει τῶν δωρεῶν.
- 2 " Ἐνθεν ἐκεῖθεν οὐαί, οἷς περιστοιχίζεται κακά.
- 3 " Ἔσται καὶ χολῶν δρόμος: τὸ ἄδηλον δηλοῖ.
- 4 Ζητῶν Ἐρμῆν γλύψαι Κέρκοπα ἔγλυψα. 5
- 5 " Ἡ Ζεὺς ἢ Χάρων: ἢ εὐδαίμονος βίος ἢ τέλος.
- 6 Μακρὰς ἐλπιδας μισῶ.
- 7 " Ὁ ἔγγυς Διός, ἔγγυς κεραινοῦ.

1. ἄνευ δὲ χ. Gregorius. 3. οὐαί, οἷς] latet δειλοῦς vel simile quid. 4. Scribe ἔστι ἐτ χολῶ: eodem modo Schol. ad Hom. l. c. corrigendum est, ubi haec leguntur: διὰ δὲ τοῦ κίχάνει τοι βραδὺς ὤκνῃ, ἢ παρὰ πολλοῖς παροιμία ἴσθιν, Καὶ χολῶν δρόμος· ὁ δὲ τοῦς καταλαμβάνει ὁ βραδὺς τὸν ὤκνῃ, γνωμικῶς. §. Ἡθοποιῖα ἴσθι καὶ παροιμία, Καὶ χολῶν δρόμος. 5. Scribe Κέρκοπα.

1. Usurpat versus Greg. Naz. Or. 3, p. 108 A: πῶς οὖν ὁ Κερδῶος ἀντοῖς σταθῆσεται καὶ τὸ σακέλλιον προβληθήσεται καὶ ἡ κλειπτικὴ δύναμις τοῦ θεοῦ τιμηθήσεται καὶ τό, ἄνευ χαλκοῦ Φοῖβον μὴ μαντεύσασθαι μηδὲ εἶναι τι τοῦ ὀβολοῦ τιμιώτερον; ταῦτα γὰρ αὐτῶν [gentilibus] τὰ σεμνὰ καὶ σεβάσμιμα: eumque diserte dicit ab antiquo aliquo auctore profectum Carm. iamb. 18 (10) vs. 374. Sententia nota: Soph. Antig. 1055: τὰ μαντικῶν γὰρ πᾶν φιλόφρονον γένος: pluribusque de oraculis mercede corruptis Dalius egit de Orac. diss. 401 sqq.

2. Aesop. fab. 120 Fur.: ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία παρρησίας ἀνθρώπου ἐπιρρῶννυσι. Cf. Macar. III, 82.

3. Eustath. ad Hom. Od. Θ, 329, p. 1599, 36: πρὸς δὲ τό, κίχάνει βραδὺς ὤκνῃ, ἐτίθη καὶ παροιμία τό· Ἔσθι καὶ χολῶ δρόμος, πρὸς ὁμοίότητα τοῦ, Ἔσθι καὶ μύρμηκι χόλος, de quo cf. Greg. Cyrp. M III, 8.

4. Comparari potest Zenob. IV, 13: ζητῶν γὰρ ὄφρον θοιμάτιον ἀπέλεσα. De Cercopibus cf. DV I, 3. Apost. IX, 64.

5. Χάρων in hoc proverbio idem valet quod Θάνατος: Suid. Χάρων· ὁ Θάνατος: cf. Ambroschius de Charonte Etrusco Comment. p. 52 sqq.

6. Fortasse ex fabula derivatum: v. Aesop. fab. 146 Schn. 224 Cor.

7. Contrarium affert ex Diogeniano Apost. XIV, 62.

- 8 Οὐδεὶς καιρὸν βασιάσας ἐξέβη κυρτός.
 9 Ποῦ γὰρ ἦ Ἀρτεμις οὐκ ἐχόρευσεν;
 10 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκειν.
 11 Στρογγύλα λέγε, ἵνα καὶ κλιήται.
 12 Τὸν ἀτυχήν καὶ πρόβατον δάκει. 5
 13 Ὅν ἡ τύχη προσηλακίζει, καὶ πάντων πραγμάτων
 μάλιστα εὗρίσκει.
 14 Τὰ προλήμματα νικήματα.

3. ἄμμου Walz. σχοινὸν idem. 4. κλιήται Walz. correctit Welckerus in Mus. Rhen. 1832, p. 170. 6. πάντων πραγμάτων] παρὰ τῶν πρῶτων οὕτως Maximus, παρὰ τῶν πρῶτων οὕτως Antonius recte.

8. Sensus non extrico.

9. Diana, saltationis amantissima, ubicunque locorum versatur, ibi choreas disponit ducitque: Hom. h. in Vener. 3, 18: καὶ γὰρ τῇ [Dianae] ἄδε τόξα, . . . φόρμιγγές τε χοροὶ τε διακρύνσιόι τ' ὀλολυγαί: ibid. 27, 17: ἡγεῖται . . . ἐξάρχουσα χοροῖς: add. Hom. Od. Z, 102 sq.: unde profecit Apelles: Plin. N. H. XXXV, 36, 96: peritiores artis praefecerunt omnibus eius operibus . . . Dianam sacrificantium [recte saltantium] aut simile quid Nitzschius Ann. ad Hom. Od. T. II, p. 103 desiderat] virginum choro mixtam, quibus vicisse Homeri versus videtur id ipsum describentis: item Vergil. Aen. I, 498: qualis in Eurotae ripis aut per iuga Cynthi, Exercent Diana choros, quam mille secutae Hinc atque hinc glomerantur Oreades: Ovid. Fast. II, 156: alia expromserunt Spanhemius ad Callim. h. in Dian. 3. Heynius ad Verg. Aen. I, Excurs. 20. Mitscherlichius ad Hor. Carm. I, 4, 5.

10. Greg. Cypr. M III, 46. Zachar. Scholast. Dial. p. 107 Boiss.: ἵνα οὖν τῇ τε ἀληθείᾳ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ συμμαχῶμεν ἡμεῖς, οὕτω συντόμως καὶ ἀπλῶς τὴν ἐκ ἄμμου οἰκοδομίαν τῶν παραλογισμῶν ἡμῶν διαλύσομεν: ubi v. Boissonadus.

11. V. στρογγύλος de oratione positam docte Ernestus illustrat in Lex. Technol. Gr. Rhet. p. 320:

add. Schneiderus ad Demetr. de Elocut. 20.

12. Cf. Phaedr. fab. 25 Perott. Senec. Controv. I, 1, p. 76 Bip.: iniquum est, collapsis manum non porrigere: commune hoc ius generis humani est. Cf. Aesop. prov. 13. Apost. XII, 76. Macar. VI, 53.

13. Socrati apud Maxim. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb., Moschioni in Antonii Mel. 148, p. 238 Fabr. tribuitur: add. Apost. XII, 87c.

14. Phot. Epist. 197 Mont.: εἶπεν ἂν τις παρ' Ἑλλήσι σοφῶν τὸ τάχος μόνης τύχης· ἐγὼ δ' ἂν φαίην, ὡς εἰ μὴ θείας ἐστὶν ὁρμῆς ἢ καιρῶν ἀνάγκης, μόνης ἀβουλίας. De homoeoteleuto cf. nott. ad DV III, 25: add. Teles Stob. Flor. 97, 31: διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον οὐκ ἀηδῶς· ἔφασαν γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐς μὲν χρήματα ἔχουσιν, οὐς δὲ κτήματα: Aristot. Rhet. II, 23: τοῦτ' ἐστὶ τὸ αὐτὸ τῷ λεγομένῳ τὸ ἔλος πρῖσθαι καὶ τοὺς ἄλλας: ad quem locum Stephanus in Cram. Anecd. Pariss. I, 293 scribit: τὸ ἔλος καὶ τὸ ἄλλας, παροιμία ἐπὶ τοῖς δυσὶν ἐναντίοις περιπεσοῦτων: Aeschin. in Ctesiph. 167: ταῦτα δὲ τί ἐστιν, ὃ κινάδος; ἔφηματα ἢ θάυματα; Ignat. in PP. Apost. T. II, p. 63 Cotell.: ἄμμου διάνοιαν καὶ ἀνυπόκριτον ἐν ὑπομονῇ ἔγνω ἡμᾶς ἔχοντας οὐ κατὰ χρεῖσιν, ἀλλὰ κατὰ κτήσιν.

- 15 Φαγέτω με λέων καὶ μὴ ἀλώπηξ.
 16 Δυστυχεῖτω καὶ λοιδορεῖτω με.
 17 Παρὰ τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρῳαψε μὲν Ἴστυαῖος, ὑπε-
 δύσατο δ' Ἀρισταγόρας.

1. μελιών, uno vocabulo, Walzium. VV. καὶ μὴ ἀλ. ab antecessentibus diremta apud Walzium proverbium formant.

15. Ex fabula ortum videtur cf. Aesop. fab. 228 Cor.

16. Oderint, dum metuant: Ennius apud Cic. Off. I, 28, 97, ubi v. Beierus: oderint, dum probent: Tiberius in Suet. Tiber. 59.

17. Apost. XVI, 77. Dion. Hal.

Antiqq. III, 7: δεινοὶ γὰρ, ὃ Τύλλε, μηχαναὶ πλέκονται καθ' ἡμῶν καὶ δόλος ἄφικτος ἐρῳαπτῆται κατ' ἀφοπτερον, ὃς ἐμελλεν ἀκονεῖν καὶ δίκαιον πάντα συντριφεῖν καὶ διαφθερεῖν ἡμῶν τὰ πράγματα, πυρὸς ἢ ποταμοῦ δίκην ἐμπεισῶν.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΩΝ

APOSTOLIUS ET ARSENIUS.

Ἰωνιᾶν κέκληκα τόνδε τὸν πόνον,
Φίλων ἄριστε καὶ σοφῶν μέγα κλέος·
Σὺ γοῦν τρύγησον τῶν ἴων, ὅσ' ἂν θέλοις,
Κρόκον, κρίνον, νάρκισσον, θύρσον ἢ ῥόδον.

2. φίλων — κλέος] Ῥώμης Λέον πρόεδρος καὶ σοφῶν κλέος A. σοφῶν κλέος] πατριαρχῶν τε a. 3. γοῦν] ὄ' ουν A. θέλοις A, θέλης W.
4. κρίνον, κρόκον A. νάρκισσον A.

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ
ΚΑΙ
ΣΥΝΘΗΚΗ,
ΟΥΚ ΑΝΕΥ ΓΕ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΘΕΝ ΑΙ ΠΛΕΙΟΥΣ
ΕΣΧΗΚΑΣΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ.
 ΤΩ ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΑΝΑΡΙ
 ΚΥΡΙΩ ΛΑΤΡΩ ΤΩ ΚΥΡΙΝΩ:

§.1. "Α μὲν ὑπέστην ἐν Κρήτῃ σοι, τὴν τῶν παροιμιῶν συναγωγὴν καὶ συνθήκην, οὐκ ἄνευ γε τοῦ καὶ ὄθεν αἰ πλείους ἐσχῆκασι τὰς ἀρχάς, ταῦτά μοι διανυσθέντα ἰδοῦ σοι πέμπεται, ἄνευ ἐνδοξότατε καὶ σοφώτατε. εἰ δὲ βραδύτερον ἢ ἐβούλου, οὐχ ἡμῶν γε τουτί, ἀλλὰ τῆς τύχης δὴ 5 που καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτω γε δὴ καὶ ἡμῶν ἀκόντων ἅπαν

Titulum exhibui ad fidem codicis D. τοῦ om. R, Ἀποστολίου Βυζαντίου N, Ἀποστολίου τοῦ βυζαντιοῦ (sic) H. τῶ — Κυρίω] τῶ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου κυρίῳ Γάσπαρι. NH: eadem habet R, nisi quod κυρίῳ excidit. Singularem modo

E: Ἀποστολὴ ἄλφα. ἰωνίως συνθήκῃ: his supposita est pictura ex genere earum, quae ab Arabum gente nomen acceperunt: tum sequuntur: Μιχαήλου Ἀποστόλου τοῦ Βυζαντίου συναγωγὴ παροιμιῶν, ἢ ἰωνία. τῶ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου Γάσπαρι. μιχαήλου τοῦ ἀποστόλου, συναγωγὴ παροιμιῶν ἑλληνικῶν γ. Μιχαήλ Ἀποστόλιος Βυζαντίος. Τῶ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου Κυρίῳ Γάσπαρι Z.

Praefationem r om. 1. ἐν Κρήτῃ] ἐν Ῥώμῃ NRZH. 3. μοι ἐν Κρήτῃ N, μοι ἐν Κρήτῃ RH, μὲν ἐν Κρήτῃ Z. 4. αἰδεσιμώτατε καὶ σοφῆ N, αἰδεσιμώτατε καὶ σοφώτατε RZ, αἰδέσιμι καὶ σοφῆ H. 6. οὕτω γε R. ἅπαντα συμπεραίνεσθαι δεοῦ Z.

§. 1. Κοινὰ τὰ τ. φ.] Apostol. IX, 88.

περαίνεται, ἣ̄ δοκεῖ ἄλλως τε κρείττον ἂν εἴη, βραδύνα-
 ντας τὸ βουλούμενον κατορθῶσαι ἄξιόν τινος λόγου, ἣ̄ ταχύ-
 ναντας οὐδενός· τὸ μὲν γὰρ οὐ τίμιον· τὸ δὲ οὐκ ἄτιμον.
 ἔχεις τοίνυν λαβὼν τὸ ὑπεσχημένον σοι, κάμοι πέρασ εἰ-
 ληψε λαβὼν τὸ ἐπίταγμα· εἰ μὲν κατ' ἀρέσκειαν καὶ βού- 5
 λησιν ὑμετέραν, θεῶ καὶ σοὶ χάρις· εἰ δ' οὐ, κοινωνεῖν σε
 δίκαιόν μοι τοῦ πάθους· κοινὰ γὰρ εἶναι τοῖς σοφοῖς τὰ
 §2. τῶν φίλων πεπαρομιάσται. 2. Ἴνα δὲ μή τις ἡμῶν τῶν
 ἐταίρων ἐπιλάβοιτο, ὡς μὴ, συναγωγὴν παροιμιῶν ποιου-
 μένων, τὴν παροιμίαν ὀριζομένων, ἣ̄ δὴ καὶ ὁ σοφὸς Κε- 10
 κέρων ἐπελάβετο Παναϊτίου, συγγεγραφότος μὲν περὶ τοῦ
 καθήκοντος, τί δὲ ὄν ἐστιν οὐδαμοῦ εἰπόντος αὐτῷ τοῦ
 συγγράμματος, ὀριστέον ἂν εἴη τὴν παροιμίαν, ἣ̄ λαβόν-
 §3. τες ἄνωθεν ἔχομεν. 3. Παροιμία μὲν οὖν ἐστὶ λόγος
 ἐπικαλύπτων τὸ σαφὲς ἀσαφείᾳ· ἣ̄ δι' αἰσθητῶν πραγμά- 15
 των σημαίνων πράγματα νοητά· ἣ̄ ἐπιτεκρυσμένως τὴν ἀλή-
 §4.θειαν ἐπεμφαίνων. 4. Καὶ ἔτι τόνδε τὸν τρόπον· παροι-
 μία ἐστὶ διήγημα παροδικόν, ἣ̄ ῥῆμα τετριμμένον ἐν τῇ

1. βραδύναντα NLH, βραδύνας R. 2. βουλευόμενον R. ταχύ-
 ναντα NLH. 4. ἔχεις N. λαβὼν R. τὰ ὑπεσχημένα Z. 5. λαβὼν
 LH. μὲν δὴ RZ. 7. τὰ τῶν φίλων τοῖς σοφοῖς NZ. 8. πεπαρο-
 μιάσται] hic praefatio finit in LNH. ἴνα κτλ. Arsenius in praefatio-
 nem suam recepit. ἴνα δὲ — ὡς] Ἡμῖν δ' ἴνα μή τις ἡμῶν ἐπιλά-
 βοιτο, ὡς A. ἡμῶν RZ om. 9. ἐταίρων ἡμῶν R, ἐταίρων ἡμῶν Z.
 ὡς μὲν Z. 10. δι' αἰσθητῶν RZ om. 11. Παναϊτίου, Ῥωμαίου Ἑλλη-
 νος ZA. 12. αὐτοῦ Z. 13. τὴν RZ om. ἣ̄ ὡς Z. 14. ἔχομεν
 Z. μὲν οὖν] τοίνυν Z. 15. καὶ ἀσαφείᾳ R. 16. ἐπιτεκρυσμένην Z.

§. 2. Arsen. p. 5 Walz. Κικέρων] Cic. de Offic. I, 2, 7: placet igitur, quoniam omnis disputatio de officio futura est, ante desistere, quid sit officium: quod a Panaetio praetermissum esse miror: omnis enim, quae ratione suscipitur, de aliqua re institutio debet a definitione proficisci, ut intelligatur, quid sit id, de quo disputetur: hanc reprehensionem diluere studet Lydenius de Panaet. disput. p. 102.

§. 3. Cyrillus Alex. ad Evang. Ioann. XI, 25, l. XI, 937 D: παροιμίαν εἶναι φησι τὸν ἄμυδρόν τε καὶ οὐ λίαν ἰμφανῆ λόγον, ἐπεσκυσμένον δὲ πῶς ἀσαφείας αὐτῶ λεπταῖς, ὡς μὴ λίαν ἐτοίμως συνιέναι δύνασθαι τοὺς ἀπροσώτους.

§. 4. Basil. Caesar. Homil. XII in princ. Proverbb. p. 136 Garn.: τὸ τῶν παροιμιῶν ὄνομα ἐπὶ τῶν δημοδιατέρων λόγων παρὰ τοῖς ἔξωθεν τέτυκται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς λαλομένων, ὡς τὰ πολλὰ. Οἶμος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἡ ὁδὸς ὀνομάζεται [v. infr. §. 7.]. ὁθεν καὶ τὴν παροιμίαν ὀρίζονται ῥῆμα πρὸς ὁδόν τετριμμένον ἐν τῇ χρῆσει τῶν πολλῶν καὶ ἀπὸ ὀλίγων ἐπὶ πλείονα ὅμοια μεταληφθῆναι δυνάμενον [v. Athanasius §. 9 allatus]. παρὰ δὲ ἡμῶν παροιμία ἰσχυρὸς λόγος ὡφέλιμος μετ' ἐπικρυστέως μετρίως ἐκδηδομένος, πολὺ μὲν τὸ αὐτόθεν χρῆσιμον περιέχων, πολλὴν δὲ καὶ ἐν κῶ βίβησι τὴν διάνοιαν σγκαλύπτων. Λόγος [ῥήτων] Hesyeh. s. παροιμίας:

χορήσει τῶν γε πολλῶν, ἀπό τε μικρῶν τινῶν καὶ ὀλίγων ἐφ' ὅμοια πλείω καὶ μείζω μεταληφθῆναι δυνάμενον· ἢ λόγος ἐπιτετηθευμένος τοῖς ἡθεοῖ καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ζώντων. καὶ ἔτι γε οὕτως· Παροιμία ἐστὶ λόγος ὠφέλιμος, ἦτοι βιωφελής, ἐπικρῦψει μετρία 5 πολὺ τὸ χορήσιμον ἔχων ἐν ἑαυτῷ· ἢ λόγος προτροπτικός §.5. παρὰ πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χορησιμεύων. 5. Διαφέρει δὲ τοῦ αἴνου· ὅτι ὁ μὲν αἴνος ἐστὶ λόγος μυθικός, ἐκγερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραινέσειν. ἢ λόγος εὐκτικός, ἦτοι παρακλητικός, ἐκ δη- 10 μουργημάτων καὶ κατορθωμάτων μνημονεύομενος. Ἡ παροιμία ἐξηπλωμένη μετὰ διηγήσεως, ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον. ἢ λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων καὶ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησὶ

7. χορησιμεύω R. 8. αἴνος, ὃς καὶ παραινέσεις λέγεται, ἰαυ Philo Valckenarii p. 162. 9. ἀλόγων] ὀλίγων R. 10. παραινέσειν] Eustath. ad Hom. II. A addit: ὡς φησι Λούκιλλος ὁ Ταρῆατος ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν. 13. νοούμενον] Ammonius et Etymol. Gudianum addunt: πρὸς παραμυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων. κατὰ ἀπόλησιν Ptolemaeus, κατὰ ἀναπόλησιν R: recte κατὰ ἀνάπλασιν Valckenaerius: v. Diogenianum p. 178. 14. ἢ φυτῶν Ammonius, R.

παραινέσεις, παραμυθίαι, νοουσίαι, ἢ θῶν ἔχουσαι καὶ πυθῶν ἐπανόρθωσιν, ad quem locum v. Albertium, ex codd. similia afferentem. Λόγος ὠφέλιμος — ἐν ἑαυτῷ] Etym. Magn. 654, 16: ἔστι δὲ παροιμία, λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐπικρῦψεως μετρίας ἀπτόθεν ἔχων τὸ χορήσιμον καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βίῳ διάνοιαν. ἢ λόγος κτλ.] Basil. I. c.: παροιμίαι Σολωμῶντος, ταυτέστι λόγοι προτροπικοί παρὰ πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χορησιμεύοντες.

§. 5. Διαφέρει — Ἀνθεστήρια] e Lucillo Tarrhaeo hausta sunt: v. Eustath. ad Hom. Od. Ξ, 508, p. 1768, 60, ad II. A, 430, p. 855, 3 et quae Valckenaerius ad Ammon. praef. XXII Lips. et Schneidewinus in Paroem. Gr. I, 177 sqq. monuerunt. Διαφέρει — παραινέσειν] hanc definitionem Eustathius ad Hom. II. I. c. disertis verbis ex Lucillo affert: eadem in Erannio Philone a Valckenaerio ad calcem Ammonii edito 162 Lugd., in Scholl. ad Theon. Progm. T. I Rhett. Gr.

p. 259 Walz. et in Etym. Gud. 19, 46 legitur. Λόγος εὐκτικός — μνημονεύομενος] Etym. Gud. 19, 12: Αἴνος, ὁ ἔπαινος, ἐκ τῶν δημιουργημάτων ἦτοι κατορθωμάτων μνημονεύομενος. εὐκτικός λόγος, ἦτοι παρακλητικός λόγος: ἢ παροιμία — Ἀνθεστήρια] transcripta sunt ex Ammon. de diff. voc. 6 Lugd., ita tamen, ut pars membrorum in alium ordinem redigeretur. Etiam Etym. Gud. 19, 19. Ptolem. Ascalon. in Fabric. Bibl. Gr. T. VI, 160, §. 73. Schol. ad Aphthon. T. II Rhett. Gr. p. 10 W. Phavorin. s. αἴνος huc pertinent. ἢ λόγος — παραινέσειν] hanc finitionem a Lucillo probatam et defensam esse ex his Diogeniani verbis, p. 178, apparet: αἴνος μὲν οὖν ἐστὶ κατ' ἀνάπλασιν μυθικὴν ἀναγερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν ἐπὶ ἀνθρώπων παραινέσειν. Ceterum alii aliter v. αἴνος definivere: Julian. Oratt. VII, 207 A: αἴνος τοῦ μύθου διαφέρει, τῷ μὴ πρὸς παιδας, ἀλλὰ πρὸς ἀνδρας πεποιηθῆαι καὶ μὴ πρὸς ψιχαγωγίαν

Λούκιος Τερτσίαιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ παροιμιῶν· οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ·

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδε,

ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κάετός ξυνωνίην

ἔθεντο. *καὶ τὸ αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδε, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κάετός ξυνωνίην 5*

καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ πάλιν·

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ᾧ Κηρυδίκη

ἀχηνυμένη σκυτάλη·

εἶτ' ἐπιφέρει·

Πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεῖς 10

μουῆνος ἀν' ἰσχατιήν·

τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο

πυκνὸν ἔχουσα νόον.

Καὶ Ἡοῖδος·

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, νοέουσι 15

καὶ αὐτοῖς·

ᾧ δ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλό-
δειρον.

ἀπὸ δὲ φυτῶν· ὡς ἔχει τὸ τοῦ Καλλιμάχου·

3. ὄδε] Eustath. ad Il. l. c. et Schol. ad Od. l. c. om., ὁ δ' Eustathius ad Od. l. c. 4. ἄρ' Z: v. Hartungus de Partic. Gr. I, 456. Schneidewinus Exerc. Critt. IX, p. 56. καίετός] ἡδ' αἰετός Eustathius ad Od. l. c., καὶ αἰετός R, Eustathius ad Il. l. c., alii: καίετιός Schneidewinus ad Archil. fr. 74. 5. ἔθεντο] ἔμιξαν Diogenianus, Schol. ad Od. l. c., Schol. ad Aphthon. l. c.: Eustath. ad Hom. Od. l. c.: ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφήν, ἔθεντο. De Archilochi fabula, ex qua hic locus desumptus est, Schneidewinus in libro, cui titulum fecit: Beiträge zur Kritik der Poetae lyrici Graeci ed. Th. Bergk p. 92 sqq. praecclare disputavit. 7. ἐρέω — νόον] haec ab Ammonio, Etym. Gudiano et Eustathio ad Od. l. c. afferuntur. ἐρέω — Κηρυδίκη in Eustathio, ἐρέω — ἰσχατιήν in Et. Gudiano desunt. ἐρέω R. Κηρυ-
κίδη Ammonius. 10. ἦει] εἶη R. 12. ἄρ' Z. κερδαλῆ Eustathius, Etymologicum. 13. πυκνὸν Eustathius. νόον idem. 15. βασιλεῦσιν in Hesiodus. νοέουσι] φρονέουσι idem. 17. ἴρηξ A, Hesiodus. 19. δὲ Z om.

μόνον, ἀλλὰ καὶ παραινέσειν ἔχειν τινά, βούλεται γὰρ επικρινατόμενος παραινέειν τε καὶ διδάσκειν ὅταν ὁ λόγος τὸ φανερώς εἰπῆν εὐλαβῆται, τὴν παρὰ τῶν ἀκούοντων ὑφορούμενος ἀπίχθειαν: quae Suidas in v. αἶνος exceptis vv. postremis descripsit: Scholl. ad Hesiod. *Ἐ. κ. Ἢ. 200*: αἶνος ὁ παροιμιώδης λόγος, ὁ ἐπι

παραινέσει λεγόμενος: Suid. s. αἶνος, Bekk. Anecd. T. I, 356, 11: αἶνος, λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπιαινος καὶ ἐγκώμιον. Αἶνος τις ἔστιν, ὡς ἀνὴρ τε ποῦα ἀνὴρ, κτλ.: v. interpp. ad Suid. l. c. Ἀρχιλόχῳ] fr. 80. 82 Bergk. Ἡοῖδος] Op. et D. 202. Καλλιμάχῳ] fr. 93 Bendl. Μίνε κτλ.] Apost. XI, 66. II, 6.

"Ακουε δὴ τὸν αἶνον, ἐν κότῃ Τρωῶν
δάφνην ἐλαία νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θέσθαι.

'Η δὲ παροιμία τὴν ἀπὸ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφο-
ρὰν ἔχει, ἐνδέουσαν τοῦ αἶνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένην 5
μετάβασιν· οἶον· μένε βοῦς ποτε βοτάνην· καί·

§.6. ἄκισσος μετ' Ἀνθεστήρια. 6. Ἐτυμολογείται δὲ ὁ
μὲν αἶνος παρὰ τὸ ἰένω τὸ πέμπω καὶ διαχέω. λαίνεται
γὰρ καὶ διαχέεται ἡ ψυχὴ τῇ διηγῆσει τῶν τοιῶνδε λόγων·
ἴαινος καὶ ἀφαιρέσει, αἶνος· ὁ τὴν διάνοιαν λαίνων καὶ 10
περιτρέπων. "Ομηρος·

λαίνετο δὲ φρένας εἴσω.

§.7.7. 'Η δὲ παροιμία ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως καὶ τοῦ οἴμος ἡ

1. ἔγ κοτῃ Ds, ἔγκοται Et. Gudianum. Τρωῶν] Πύλω δάφνην
καὶ τὰ ἐξῆς Eustath. ad Il. l. c., μάλω ἢ Δύλω, τουτίστι Δήλω τῇ ἡσώ,
δάφνη ἐλαίην καὶ τὰ ἐξῆς Eustath. ad Od. l. c. 2. ἐλαίη Ds, Etymo-
logicum. νεῖκος] εἶκος Etymologicum. 3. θέσθαι] καὶ τὰ ἐξῆς Am-
monius addit. Teligit locum Schneidewinus Exerc. Critt. IX, p. 57.
4. ἡ δὲ παροιμία τὴν] παροιμία δὲ, ἡ τὴν Ammonius. ἀπο] «de scri-
ptura apud Apostolium magis depravata, sollicitus, sensum Ammonii
perspicio, quem ita expressit Eustathius [p. 1769, 5]: καὶ ἰστί, φροῖν,
ὁ αἶνος ἠπλωμένη παροιμία, ἡ τις καὶ αὐτῇ ἀποκεφαλαιοῦται μὲν εἰς τινα
παραινέσιν, ἐκδέχεται δὲ τι ἔξωθεν ἐπέκεινα τοῦ κειμένου. Maioris lucis
indiget Ammonius.» Valckenaerius. διαφορὰν Z. 5. ἐνδέουσα
A, Ptolemaeus. καὶ τὴν] καὶ τι Ptolemaeus, ut refert Valckenaerius:
καίτοι Fabricius. ἔξωθεν R. ἐνδεχομένην codd. Ammonii, Etym. Gu-
dianum, ἐνδεχομένη Valckenaerius. Etymol. Gud. 19, 49: παροιμία δὲ
τὴν ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν τοῦ αἶνου. 6. ποτ' ἐν
βοτάνη Valckenaerius. 7. ἄκισσος Z et ut videtur R. 8. ἰένω]
λαίνω AR Etymologicum. πέμπω] Z Etymol. τρέπων: τρέπομαι Etym.
M. s. αἶνος. λαίνεται] λαινόμεθα Etym. 9. καὶ διαχέεται Etymologi-
cum om. τοιῶνδε R, τοιῶντων Etymologicum. 10. ἀφαιρέσει τοῦ ἰ
Etym. 11. "Ομηρος om. Etym.: adiecit Apostolius: versus enim est
Apollonii Rhodii: v. Argon. III, 1018. 13. οἴμος ἡ ὁδός] οἴμος, ὁ
σημαίνει τὴν ὁδόν, γίνεται Etym. Gudianum.

§. 6. Eundem auctorem, quem
hic Apostolius descripsit, in suos
usus convertit auctor Etymologici
Gudiani p. 18, 54 sqq., p. 19, 1. 2.
17 sqq.; ex eodemque fluxisse vi-
dentur quae in Crameri Anecd.
Oxon. I, 72 et Etym. M. 35, 50
leguntur. λαίνεται — λόγων] cf.
Apost. VIII, 96. "Ομηρος] v. notas
criticas. De v. λαίνω egit Tafelius
Diluceidd. Pindd. I, p. 81.

§. 7. Concinit Etym. Gud. 454,
40: v. Diogen. praef. init.: Etym.

Magn. s. παροιμία] παρὰ τὸ οἴμος,
ὁ σημαίνει τὴν ὁδόν, οἴμια καὶ παρ-
οιμία: Etymol. in Crameri Anecd.
Pariss. T. IV, p. 154, 5: παροιμία:
ἀπὸ τοῦ οἴμος, ἡ ὁδός: Phot. Lex.
s. παροιμία: λόγος ἀφέλιμος· κατα-
χρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διή-
γημα· οἴμος γὰρ ἡ ὁδός: eodem
modo Suid. s. v. Moschop. Schedogr.
111 et Phavorinus: Hesych.: s. παρ-
οιμία: βιωφελὴς λόγος, παρὰ τὴν
ὁδόν λεγόμενος, οἶον παροδία. οἴμος
γὰρ ἡ ὁδός. Ab hac diversam Ori-

ὁδός· παραοιμία καὶ παροιμία· ἦτοι τὸ παροδικὸν τρίμμα §.8. τε καὶ διήγημα. 8. ἐν γὰρ τῇ ἀρχῇ ἔτι τῶν τριβῶν ἀσή-
 μων οὐσῶν, διὰ τὸ τοὺς ὀδεύοντας μὴ ἀποκάμνειν τῷ μὴ
 γινώσκειν πόσον τῆς ὁδοῦ διήνησαν καὶ τί λείπεται, τὰ
 νῦν προσαγορευόμενα μίλια πρὸς Ῥωμαίων, τότε σημεῖα 5
 καλούμενα, οἱ παλαιοὶ κατὰ τινὰς τῆς ὁδοῦ τόπους ἐτίθε-
 σαν· καὶ τούτοις ἐπέγραφόν τινα ζητήματα. τοῦτο δὲ ἐποί-
 ουν δυοῖν ἔνεκεν, τοῦ τε γνωρίζειν τὸν ὀδεύοντα τῆς
 ὁδοῦ τὸ ποσόν, καὶ τοῦ ἀναγινώσκοντα τὸ ἐπίγραμμα, καὶ
 περὶ τὴν τούτου σαφήνειαν καταγιγνόμενον καμιάτου 10
 ἐπικουφίζεσθαι. περιέχει δὲ παιδευσιν ἡθῶν καὶ παθῶν
 ἐπανόρθωσιν καὶ τῶν πρακτικῶν πυκνὰς ὑποθήκας. Καὶ
 περὶ μὲν ἐτυμολογίας καὶ διαφορᾶς αἶνον καὶ παροιμίας,
 ἔτι τε περὶ τῶν ὄρων αὐτῶν, ἔχουσι φάναί καὶ ἄλλα ἔστω
 ἡμῖν εἰρημημένα τοσάδε· ἰτητέον δ' ἂν εἴη λοιπὸν πρὸς τὸ 15
 προκείμενον σὺν γε θεῷ ἴλεω καὶ οὐνεργῷ: —

1. παροιμία καὶ om. R. ἦτοι] κελήγται δὲ παροιμία. Etym. Gu-
 dianum. παροδικόν] παρόδιον aptius iudicat G. Dindorfius in H. Ste-
 phani Thes. L. Gr. VI, 534 B. τρίμμα Etym. Gudianum om. 9.
 ἂν γινώσκοντα Z. 10. καταγιγνόμενον] γινόμενον R. τοῦ καμιάτου
 ARZ. 12. καὶ περὶ] καὶ ARZ om. 13. μὲν οὖν ARZ. 14. ὄρων
 τοσάδε AE, ὄρων τῶνδε Z. ἔχοντες Z. ἄλλα] addunt ἰκανά γε ὅμως
 AREZ. 15. ἰτητέον κτλ. AEZ om. 16. γε R om. καὶ οὐνεργῷ R. om.

ginationem memorat Diogen. praef.
 p. 178: ἔτιοι δὲ φασὶ προσηγορεῖσθαι
 τὰς παροιμίας ἀπὸ τοῦ ὁμοίον τι
 ἐφ' οὗς λέγονται δηλοῦν παροιμίας
 [παρομαιίας coniecit Schneidewinus]
 τυγχανούσας. Aliter proverbii no-
 tionem declarat Basil. adv. Eunomi-
 um I. IV, p. 293 C. Garn.: αἱ δὲ
 παροιμίαι εἰκόνες ἐτέρων, οὐκ αὐτὰ
 τὰ λεγόμενα: add. Sc. Caesarius Dial.
 I, interr. 35 T. VI, p. 23 B. Galland.:
 παροιμίας δὲ παροδία τίνα ὑπάρ-
 χει ἡγήματα, οἷμος γὰρ ὁδός, τῇ ἔξω
 παιδίῳ τοῖσται· ὥστε παροδοὶ καὶ
 εἰκόνες τῶν πραγμάτων· αἱ παραβο-
 λαὶ τυγχάνουσιν: Trypho in Walzii
 Rhett. Gr. T. VIII, 760 et Mosehop.
 Op. Gramm. 86 Titz.: παροιμία ἐστὶ
 λόγος εἰρημητός ἐν ἀρχῇ πρὸς ἑτε-
 ρον; λεγόμενος δὲ ἐφ' ἡμῶν κατὰ
 ἀνακρίτησιν πρὸς τινὰ τῶν ὁμοη-
 θῶν· ὡς παρὰ Σαπφῶ· μήτ' ἐμοὶ
 μέλει, μήτε μέλειττα: v. nott. ad
 DV III, 25: Suid. Zonar. T. II,

1508 et Phavor. s: παροιμία: . . .
 ἢ παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος δὲ
 ἑτέρου προσήλου σημαίνόμενος: Etym.
 Gud. p. c., 46: παροιμία, λόγος
 ἀφέλιμος, ἦτοι βιωφίλης, παρὰ τὴν
 ὁδὸν λεγόμενος: Quint. Inst. Orat.
 V, 11, 21: Cui [fabulae] confine est
 παροιμίας genus illud quod est
 velut fabella brevior et per
 allegoriam accipitur, Non
 nostrum, inquit, onus: bos
 clitellas: v. Spaldingius: secutus
 est in his Quintilianus Lucillum
 Tarrhaeum, ut patet ex Diogeniani
 praefatione p. 178: ἐστὶ δὲ ἡ παρ-
 οίμία τρόπος καὶ τῆς καλουμένης
 ἀλληγορίας.

§. 8. Haec e corrupta et lacu-
 nosa Diogeniani praefatione ducta
 sunt, quam aut Apostolius supplē-
 vit aut is, a quo hanc praefatio-
 nem mutuatus est. Simili modo
 disputat Athanasius Synops. S. S.
 XIV, T. III, 154 Bened.: παροιμίας

Ἀρχὴ τοῦ α̃ μετὰ τοῦ β̃:

- 1 Ἀβυθηνῶν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἴωθε τάτ-
τεσθαι. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἀβυθηνοῖς μετὰ τὸν δεῖπνον
καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας τῶν τιθῶν τοῖς
εὐωχουμένοις· κεκραγόντων δὲ τῶν παιδῶν, καὶ θορύβου 5
γενομένου, ἀηδῖαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν.
- 2 Ἀβυδος ἐστίν: ἐπὶ συκοφάντου τάττεται, διὰ τὸ
δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυθηνούς.
- 3 Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ: ἀγύμναστος ἢ ἀνεξέ-
ταστος, ἀδοκίμαστος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς 10
χρυσοχοϊκοῖς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν.

2. Ἀβυθηνόν Ds. 3. ἦν om. Ds. τὸ δεῖπνον Ds LZ: sequioris
aetatis scriptores ὁ δεῖπνος dixisse docent Greg. Nazianz. Carm. iamb.
T. II, 154 A: ἢ δεῖπνος ἄβθος, ὃν ἐπλασέ τις τ' ὄναρ: Theodor. Prodr.
Rhodanth. et Dosiel. Am. III, 166: θειῶν δεῖπνος τίος: Eustath. Opuse.
189, 40: alia Turia ad Aesop. fabb. p. 163 Lips., Bastius apud Schae-
ferum ad Greg. Corinth. 772. Hasius ad Leon. Diacon. 239 B college-
τιθηνῶν
runt. 4. μετὰ τῶν Ds Z. τιθῶν A. γινομένου E. Plenius ex-
plicatur a Suida: ὅταν ἀκαιρῶς ἐπιφανέντος τινὸς ἀηδία τις ἦ, εἰώθαμεν
λέγειν, Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα· διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς, ὅταν τινὰ τῶν πο-
λιτῶν ἢ ξένων ἐσιτῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς σιτημένους τὰ παιδία πε-
ριφέρειν φιληθησόμενα, τῶν τε τιθηνῶν θορυβουσῶν τῶν τε παιδίων κε-
κραγόντων ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας, ἀφ' οὗ εἰδίσθαι λέγειν τὸ προκείμενον.
6. Ἀβυδος ἐστίν] Ἀβυδος. πόλις. Suidas. τὰτεται ἢ λέξις idem.
9. ἄνθρωπος εἶ Suidas om.: Hesych. v. ἀβασάνιστος: ἄτρωτος: ubi ἄτρω-
τος Heinsius in ἄνθρωπος mutandum esse censet. ἀνεξέταστος ἢ
ἀγύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος Suidas. 11. χρυσοχοϊκῆς ANRLZ Suidas.
τὸ χρυσοῖον Suidas.

δὲ ἐπέγραψε τὸ παρὸν βιβλίον, ἐπειδὴ
παροιμίαι εἰσι λόγοι σοφῶν, ὡς
αἰνίγματα, ἅτινα ἕτερον μὲν τι
αὐτόθεν δηλοῦντά ἐστιν, ἕτε-
ρον δὲ ἐν ὑπονοίᾳ ἀπαγγέ-
λουσι. τῶν δὲ τοιούτων εἰδὸς εἰσὶν
αἱ παροιμίαι. . . ὠνομάσθη δὲ παρ-
ομία, ἐπειδὴ παρὰ τὰς ὁδοὺς ἐγρά-
φοντο οἱ τοιοῦτοι λόγοι, πρὸς διόρ-
θωσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἐν ταῖς
ὁδοῖς διαπορευομένων. παρὰ τὰς ὁδοὺς
δὲ ἐγράφοντο, ἐπεὶ μὴ πάντες ἐχώ-
ρουν τοὺς τῆς ἀληθείας λόγους. ἵνα
κἂν διερχόμενοι καὶ βλέποντες διεμν-
ύωσι τὰ γιγραμένα καὶ οὕτως παι-
δεύωνται οἱ ἄνθρωποι. τινὲς γοῦν
ὀρίζονται αὐτοὺς οὕτως ὅψημα πᾶ-
ρόδιον ἀπὸ τινὸς ἐνὸς εἰς
πολλὰ μεταλαμβάνόμενον: cf.

sup. §. 4. De signis quae hic me-
morantur v. Simon. Socrat. Dial. de
lucris cupid. 228 C et Boeckhium
ad Corp. Inscr. Graec. I, inscr.
XII: add. nolt. ad Apost. II, 85.
σημεῖα] Phot. σημιτον: μίλιον. Suid.
σημεῖα: μίλια.

1. Diog. I, 1: Ars. I, 1. DV I, 1.

2. Suidas v. Ἀβυδος: Ars. I, 2.
Lex. Rhetor. in Bekkeri Anecd. I,
215. Zonar. 6. Cf. adnott. ad Ze-
nob. I, 1.

3. Suidas: Arsen. I, 3: Hesych.
Macarius apud Tittmannum praef.
ad Zonar. I, XCIV. Etym. Magn.
s. ἀβασάντος. Zonaras. De lapide
cf. Greg. Cypr. L I, 64. Macar. V,
75. Apost. X, 99a: Huc pertinet
Chilonis dictum apud Diog. Laert.

- 4 "Αβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. "Αβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος· ὄθεν καὶ ἀβροδίαιτος· ταῦτόν καὶ Σικελικὴ τράπεζα καὶ Συβαριτικὸς βίος.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ γ̃.

- 5 'Αγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων 5
λων τάσσεται. Λέγεται δὲ καὶ ἀγαθῶν πόντος καὶ ἀγαθῶν σωρός.
- 6 'Αγαθῶν μυρμηκία: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας· διὰ τὸ ἐνεργὸν καὶ πολύμοχθον τῶν μυρμηκῶν· Φασὶ δὲ αὐτοὺς τὴν ἐναντιῶν γεωργίαν ἐργάζεσθαι σχολιωτάτην, τοῖς 10
ἐπιβουλεύουσι σφισι τῶν θηρίων τὴν πάροδον δύσπορον ἢ καὶ παντελῶς ἄπορον ἀποφαίνοντες. τὴν δὲ γῆν, ἣν ἐξορύττουσιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην ὑπὲρ τοῦ στομίου περιβαλόντες οἰονεὶ τείχη τινὰ ἐργάζονται, ὡς μὴ τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ οὐρανοῦ καταθέον ἐπικλύσαν αὐτοὺς ἀπολέσῃ. Λίμασιās 15
δὲ τινὰς διειργούσας ἀπ' ἀλλήλων τοὺς χηραμοὺς διασχίζουσιν, εἶεν δ' ἂν οἱ χώροι τρεῖς· καὶ τὸν μὲν ἀποφαίνουσιν ὅσον ἀνδρῶν εἶναι, ἐν ᾧ διαιτῶνται οἱ ἄρῆρες καὶ ὅσον σὺν αὐτοῖς θῆλυ· τὸν δὲ ἕτερον, ἐνθα ἀποτίκτουσι κύουσαι μύρμηκες, οἰονεὶ γυναικῶνα· τρίτον δ' ἕτερον θησαυ- 20
4a 'Α ἂν σοι λογιζομένῳ βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει·
Ἰσοκράτους.

1. "Αβρωνος et "Αβρων recte Keilius Anal. Epigr. et Onomat. 139. 2. ταῦτόν κτλ. N om. 5. ἐπὶ τῶν Z. ἀγαθῶν σωρός Suidas om. 8. διὰ κτλ. Ds N om. 9. Φασὶ — ἐργάζεσθαι] σοφία δὲ ἔρα τὴν ἐπόγειον οἰκοδομίαν τήνδε ὑπεργάζονται Aelianus. 11. τὴν πάροδον] τὴν As om. 13. περιβάλλοντες Z. 14. τινὰ καὶ προβλήματα As. 15. καταθέον, ἠμδίως εἶτα αὐτῶν ἐπικλύσαν, ἢ ἀπόλιση πάντας ἢ τοὺς γε πλείστους As. 16. τινὰς μίσους As. ἀπειργούσας W. διασχίζουσιν] διατειχίζουσι, καὶ μάλα ἐντίχηνως As. 17. τρεῖς, ὡς ἐν οἰκίᾳ σοβαρῆς As. τόν] τὸ As. 18. ἀνδρῶνα As. 19. τόν] τὸ As. 21. ἄττ' ἂν Isocrates. λογ. φαίνεται idem.

I, 71 s. Arsen. LIV, 88: add. Greg. Nazianz. Epist. 214 init: οὐ δόκιμον τὸ ἀπειραστον. τὸ δὲ βασανισθὲν ἐν τοῖς πράγμασι δοκιμώτερον ὡς ἐν κμῖνω χρυσός.

4. Diog. I, 2: Arsen. I, 4. DV I, 2. Σικ. τρ.] Apost. XV, 95. Συβ. βίος] Diog. l. c.: hinc συβαρίζειν apud Aristoph. Pac. 344, ubi cf. Scholia.

4a. Arsen. I, 5: Isocrat. ad Nicoccl. 22 C.

5. Suid. v. πόντος. Diog. I, 10: Ars. I, 6. DV I, 8. 'Αγ. πόντος] Apost. XIV, 55. 'Αγ. σωρός] Marcar. I, 10.

6. Diog. I, 10: Ars. I, 7. Greg. Cypr. L I, 36. Φασὶ — ἄνθρωποι] Aelian. N. A. VI, 43. φασὶ δὲ κτλ. Aelian. l. c. IV, 43.

ρόν τε καὶ σιρόν ἀποκρίνουσι τοῖς ἡθροισμένοις σπέρμασιν. Οἱ δὲ μύρμηκες, ὥσπερ οὖν ἐπισιτίσασθαι προϊόντες, τοῖς μεγίστοις ἐπονται, οἱ δὲ ἄγουσι στρατηγῶν δίκην· καὶ ἐς τὰ λήϊα ἐλθόντες, οἱ μὲν ἐτι νεαροὶ τὴν καλὰμην ὑφ-
 στᾶσιν, οἱ δὲ ἡγεμόνες ἀνέροισι, καὶ τοὺς καλάμους οὐ-
 5 ραχοὺς τῶν καρπίμων διατραγόντες, τῷ δῆδη τῷ κάτω ὀπίπνουσιν· οἱ δὲ περιελθόντες τοὺς μὲν ἀθέρας ἀποκόπτου-
 σιν, ἐκλέπουσι δὲ τὰς τὸν πυρὸν στεγούσας καὶ περιαρμ-
 πεχοῦσας θυλακίδας· καὶ μήτε ἀλοητοῦ δεόμενοι, μήτε
 ἀνδρῶν λιμηῆσαι δυναμένων, μήτε μὴν ἐπειγομένων πνευ-
 10 μάτων ἀποκρίναι καὶ διασῆσαι τὰς ἄγνας καὶ τὸν καρπὸν,
 ἀνθρώπων ἀρούντων τε καὶ σπειρόντων τροφὰς ἔχουσι.
 Καὶ τοὺς τεθνεώτας δὲ μύρμηκες οἱ προσήκοντες ἐν ταῖς
 τῶν πυρῶν κηδέουσι θυλακίσι, ὡς πατέρας ἢ πᾶν τὸ
 φίλιον ἐν τοῖς σοροῖς οἱ ἄνθρωποι. Φασὶ δὲ αὐτοὺς ὡς 15
 ἐν ταῖς πανσελήνοις οὐδὲ νύκτωρ βλακεύουσιν οὐδὲ ἐλιν-
 νύουσιν, ἀλλ' ἔχονται τῆς σπουδῆς. ὧ ἄνθρωποι, μυρίας
 προφάσεις καὶ σκήψεις εἰς τὸ ῥαστωναύεσθαι ἐπινοοῦντες.
 7 Ἄγαθῶνειος αὐλησις: ἢ μήτε χαλαρὰ μήτε πικρὰ,
 ἀλλ' εὐκρατος καὶ ἡδίστη, μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη. ἀπὸ 20
 Ἄγαθωνος αὐλητοῦ. οὗτος ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον καὶ πο-
 θεινὸς τοῖς φίλοις. ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς θηλύντητα.
 8 Ἄγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ
 αἰσι διδόντων. Ὅμοιά τῃ· Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

1. σιρόν Z, σιρόν A, σιρόν W. σπέρμασιν. Καὶ οὔτε Ἰσχομαχος ἐν-
 ταῦθα, οὔτε Σωκράτης ὑπὲρ τῆς ἀξιολήλου οἰκονομίας σπουδάζοντες διδά-
 σκουσιν αὐτὰ As. 2. προϊόντες ὥσπερ οὖν ἐπ. As. 5. καλουμένουσ ZAR
 As. 6. δῆμω ARZ As. 8. τε καὶ As. 11. διαδῆσαι A, διασεισαι
 ZW, διαστῆσαι As: Apostolii lectionem defendit Boissonadus Anecd. Gr.
 IV, 419. τὰς τε As. 12. ἔχουσι μύρμηκες. Σοφὸν δὲ καὶ ἐκεῖνο
 προσεκλήκου, ὅτι ἄρα τοὺς τεθνεώτας As. 13. δὲ As om. 15. ταῖς As.
 σοροῖς Z. φασὶ — ἐν] ὡς καὶ As. 16. οὐδὲ] μηδὲ As. βλακεύ-
 ειν As. οὐδὲ] μηδὲ As. ἐλινύειν et ἔχουσαι As. 18. τε καὶ As. ἐς
 As. ῥαστωναύειν As. 19. Ἄγαθωνος W. χαλαρὰ] χαρτὰ Doe-
 derleinii apud Cruzerum in Nunt. Liter. Monac. 1844, p. 148.
 20. ἡδίστη· ἄλλοις δὲ Z: duce Suida scribe ἡδίστη· ἢ ἡ. Alia quae-
 dam Suidas e Scholiis ad Arist. l. c. adiecit. 23. καὶ AN om. 24.
 ὁμοία κτλ. N om.

7. Suid. s. Ἄγαθάνειος et Ἄγα- ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
 θων: Ars. I, 8. DV I, 6. οὗτος — 8. Diog. I, 4: Ars. I, 9. DV I, 4.
 φίλοις] Aristoph. Ranar. 84: ἀγαθὸς Δέχεται κτλ.] Apost. V, 90.

- 9 Ἄγαθος ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός: ὡς οὐδὲν διάφορον ἢ δι' ὀργάνων φωνὴν ἡδονὴν ἐμποιεῖ τῆς δι' ὄψων καὶ ζωμοῦ σκευασίας. Ἀρχίδαμος γὰρ ὁ Ζευξίππου πρὸς τὸν συνιστάντα ψάλτην καὶ εἰπόντα, οὗτος ἀγαθὸς ψάλτης ἐστίν, εἶπε· παρ' ἡμῖν δὲ γε οὗτος ἀγαθὸς ζωμοποιός. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρωδὸν καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὃ λῶσθε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν οὕτως ἐπαινῆς.
- 10 Ἄγαθοῦ Δαίμονος: ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν Ἄγαθοῦ Δαίμονος ἐπιπόροφούντες ἄκρατον, καὶ τοῦτο δὲ τρίτον. Καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν. Καὶ ἐν Θήβαις ἦν ἡρῶν Ἄγαθοῦ Δαίμονος.
- 11 Ἄγαθὰ Κιλίκων: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προσηκόντων πλουτούντων. Προδότης γὰρ τις τῶν Κιλικῶν Μίλητον προδοῦς ἠνέπρησεν.

1. V. ὡς — σκευασίας Plutarchus post v. οὗτος ἀγ. ζωμοποιός collocat. 2. διαφέρει Plutarchus. ἐμποιεῖν idem. 3. Scribe ὁ Ζευξίππου δάμων. 4. πρὸς τὸν σ.] ἐπεὶ δὲ τις αὐτῶ συνιστὰς ψάλτην, εἶπεν Plutarchus. 5. εἶπε idem om. οὗτος in Plutarcho deest. 8. ὅταν κιθαρωδὸν Plutarchus. 11. καὶ — τρίτον] καὶ τοῦτο λίγιν Ἄγαθοῦ Δαίμονος· χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, Διὸς Σωτήρος Suidas. 14. Κιλίκων Zenobius. τῶν] ὡν Z. 16. ἐπύρησεν Z. ὁμοία ταύτη καὶ ἡ Ἄπὸ νεκρῶν φορολογεῖ NAZ e Diogeniano addunt. Cf. Greg. Cyr. L II, 37. Apost. III, 54^b. IX, 97.

9. Ars. I, 10. ἀγαθὸς — ζωμοποιός] Plut. Apophth. Lacon, 218 C: cf. etiam 223 F. πρὸς δὲ κτλ.] Plut. l. c. 218 C.

10. Suidas: Ars. I, 11. Hesych.: Ἄγαθοῦ δαίμονος νόμα: τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν: quocum fere faciunt Lex. Rhet. in Bekk. Anecd. I, 209. 334. Poll. On. VI, 100. Eustath. ad Hom. Od. Γ, 332, p. 1471, 32: ἰστίον δὲ ὅτι ἦν τι ποτήριον, ὡς ἱστορεῖ Αἴλιος Διονύσιος, ἀγαθοῦ δαίμονος λεγόμενον, τὸ μετὰ ἄρσιν τραπεζῶν προσφερόμενον. Post coenam aut certe sub finem coenae convivis merum infundebatur, quod bibentes ἀγαθὸν δαίμονα, i. e. Bacchum, invocabant: moris originem post Theophrastum [v. Athen. XV, 593 C.]

Diod. Sicul. IV, 3 et Philochorus [v. Athen. II, 38 C] persecuti sunt. Alia vide sis in annot. ad Apost. X, 5a. XVII, 20. Hac occasione data tractabo Hesychii glossam: Ἄγαθοδαίμονισται· οἱ ἄλκοποιοῦντες: scribe ἀγαθοδαίμονισται, ut certo nunc constat ex inscriptione Rhodia ab L. Rossio Inscriptit. Gr. fasc. III, p. 34 edita: et intellige de collegio virorum, qui parce quidem sed verum biberent: Amphictyon enim, ut Philochorus l. c. narrat, θεῖσδὸν ἔδειτο προσφέρεισθαι μετὰ τὰ στυα ἄκρατον μόνον ὅσον γύσσασθαι, δῆγμα τῆς δυνάμειος τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἡδη πεκραμμένον, ὅπόσον ἐκυστος βούλεται. 11. Diog. I, 9: Arsen. I, 12. Greg. Cyr. M I, 5, annot. ad Apost. VIII, 12.

- 12 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν ὅτε ἐξήτει τὴν κόρην ἢ Δημήτηρ.
- 13 Ἀγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνώως βιούντων· παρόσον ἐν θαλάσῃ ἐστὶν αἰὲ τὸ πηδάλιον.
- 14 Ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν λέγεται. 5
- 15 Ἀγνή γάμων: ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν· εἰρωνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων.
- 16 Ἀγρὸς ἢ πόλις: ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος· Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.
- 17 Ἀγορὰ λύκειος: ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων· ἐκ 10 μεταφορᾶς τοῦ ζώου· ἀρπακτικὸν γάρ.
- 18 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἱ καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπείρανται. ὁμοία τῇ, Λύκων δεκάς· καί, Κρομύλου ζεῦγος. 15
- 18a Ἀγοῦσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται: χαριεστάτη ἢ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαιδευμένη κατὰ κωμωδικὴν χάριν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδεῶς κλεπτόντων.

1. προξένων] ἢ παροιμία Ds addit. 3. βεβιωκότων Ds. 4. παρ' ὅσον sēmpēr Apostolius. 5. γίνεταί ἢ παροιμία παρὰ τοῖς Κωμικοῖς ἐπὶ Suidas. λέγεται Suidas om. 10. λύκειος Ds. 13. οἱ οὔτινες Ds. 14. ἐξαπατῆσαι Z. ὁμοίω κτλ. N. om. 15. Κρομβύλου Ds Zenobius, κρομύλον A, Κρομβύλου Suidas: g cum nostro consentit. 16. ἑορτῶν AER. καὶ N. om. 17. πεπαιγμένη Suidas: πεπαιδευμένη N. κατὰ τὴν Suidas. λέγεται κτλ.] σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλεπτόντας idem.

12. Diog. I, 8: Arsen. I, 24. DV I, 8.

13. Diog. I, 11: Arsen. I, 26. DV I, 10.

14. Suidas: Arsen. I, 13. Greg. Cypri. L I, 36.

15. Diog. II, 46: Arsen. I, 25. Macar. I, 19.

16. Diog. II, 47: Arsen. I, 27. DV I, 66.

17. Diog. II, 49: Arsen. I, 28. Macar. I, 11.

18. Diog. I, 3: Arsen. I, 29. DV I, 3. Μύκων δ.] Apost. X, 93. Macar. V, 74. Κρ. ζ.] Zenob. IV, 69:

add. Suid. v. Κρομβύλου ζεῦγος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ οὐκ ἐπιδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κρομβύλου τινὸς πορνοβοσκοῦ, διὸ ἔχοντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλίθρῳ πολλῶν. Κρομβύλου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμῶν διὸ ὁμοιοῦντων· οὗς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασὶν ἢ τοῦ κακοῦργεῖν πυνθίσθαι.

18a. Arsen. I, 30: Suidas. Bekk. Anecd. I, 331, 11. Ἐορτὴ h. l. statum iucundissimum atque exoptatissimum, voluptatem summam, delicias significat, ut Aesch. Eum. 191. Plat. Phaedr. 276 B: alia interpp. Thucyd. I, 70, 8. Locella ad Xenoph. Ephes. I, 10. collegerunt.

- 19 Ἀγύριός ἐστι Προνόμου πάγων ἔχων: ἐπὶ τῶν ψηφιζομένων καὶ ὀπνομένων. οὗτος στρατηγὸς ἦν ἐν Λήμνῳ. καὶ τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε. καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δίδωκεν. ὁ δὲ Πρόνομος ἀλχητὴς ἦν μέγαν ἔχων πάγωνα. 5
- 20 Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων: ἐπὶ τῶν ὄπου μὴ δεῖ εὐρισκομένων. ἐν γὰρ τοῖς φράτορσι κύων εὐρεθεὶς τιμωρεῖται.
- 21 Ἀγραπτότατος βάτος αὔος: ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον. 10
- 22 Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω: ἀντὶ τοῦ ἄδικος καὶ ἄνισος. ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητεῖ.
- 19a Ἀγύρτης εἰ: ἐπὶ τῶν ἔργον ποιουμένων περιουσιεῖν τὰς ἀγνίας καὶ φλυαρίας συνείρειν. μητραγύρται δὲ οἱ τῆ μητρὶ τῶν 15 θεῶν τῆ Ρέα ἀνακείμενοι, γοητειῶν καὶ φίλτρων κατασκευασταί, οὓς καὶ πάλλους καλοῦσιν, ἀποκόπους ὄντας τῶν γεννητικῶν μοριῶν, καὶ πρὸς τὰ ἀσχήμονα πάθη ἐτοιμοτάτους.

1. Ἀγύρτης AZ. Ἀγύριος etiam Suidas et alii, sed prave: v. Wesselingius ad Diod. XIV, 99. Πατρονόμου EZ: similem depravationem e compendio ortam v. in nott. critt. ad Apost. X, 58a. 2. ψηφιζομένων Z. Λήμνω] debebat Λέσβω: cf. Xen. H. Gr. IV, 8, 31. Diod. l. c. Meursius Lectt. Att. VI, 4. 4. ὁ δὲ] οὗτος δὲ Z. ἦν Scholiastes om. 7. εὐρισκομένων καὶ τιμωρουμένων Ds. 9. ἀγραπτότατος Suidas, Z: ἀγναπτότερος βάτου αἴου A. 14. ἀγύρτης — φλυαρίας] ἀγύρται μὲν οἱ ἔργον ποιούμενοι τὸ τὰς ἀγ. περιουσιεῖν φλ. τε Scholiasta. Patet ex hoc loco, quo modo seriori tempore proverbialia eorumque explicationes proculsae sint. 16. γοητειῶν εἰρηγηταὶ καὶ φ. δῆθεν συνοικεῖσθαι Scholiasta: v. de antiqua huius loci scriptura Bastius apud Schaeferum ad Greg. Corinth. 916. 17. Γάλλους Klotzius. 18. ἀσχήμονα Scholiasta. VV. inde a μητραγυρται Arsenius XXXVI, 78 sine ulla lectionis varietate repetit.

19. Arsen. I, 38. Arist. Eccles. 102: Ἀγύρτης γοῦν τὸν Προνόμου πάγων ἔχων Αἰληθε. οὗτος κτλ.] e Scholl. ad Arist. l. c. De Agyrbio dixit Meinekius Com. Gr. Fr. I, 161. II, 2, 661. ποιητῶν] comicos intellegit: v. Scholl. ad Aristoph. Ran. 370.

19a. Arsen. I, 39. ἐπὶ τῶν κτλ.] e Scholl. ad Clem. Alex. T. IV, 133 Klotz. Ἀγύρτης de calumniatore positum v. apud Macar. III, 88. Eodem modo Γάλλος contumeliose dicebatur: v. Phot. Epist. 49.

20. Diog. II, 45: Arsen. I, 31. Macar. I, 15.

21. Suidas: Arsen. I, 33. Macar. I, 23.

22. Tzetz. Chil. VIII, 972: πρὸ τῶν προσφύρων τῶν αὐτοῦ γράφας ὑπῆρχε Πλάτων. Μηδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω μου τὴν στήγην. Τουτέστιν, ἄδικος μηδεὶς παρεκσερχέσθω τῆδε. Ἰσότης γὰρ καὶ δίκαιόν ἐστι γεωμετρία: Arsen. I, 32. Cf. C. Fr. Hermannus Philos. Plat. Syst. I, 80.

- 23 Ἀγρίππου ἀκαρπότερος: ἔστι δὲ ἄγριπος ἢ ἀγριελαία.
- 24 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὑποθετικῆ· ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.
- 25 Ἀγῶν οὐ δέχεται σκήψεις: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνιναμένων εἰ σκήψαιτο. 5
- 26 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βοῦς φυγὼν μόλις ἐλήφθη. Ἡ ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ἐβούλετο Ἀγαμέμνων θυσιάσαι θυγατέρα· ἢ δ' ἔφυγε.
- 27 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων. Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα φρέατα ὄρουξεν. 10
- 24a Ἀγροϊκός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων.
- 24b Ἀγροῦ πηγῆ: ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως ᾧτινιδῆ ἔργα προσκαθημένων. 15
- 25a Ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ οὗ ἀδίκως ἔπραξας, δις ἀδικήσεις: Κλειτάρχου.
- 25b Ἀγνώσ τις ἐστ' ἄνθρωπος, εὐδαίμων ἔση. τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι. κεκύνηκέ τις, μὴ δεινόν. οὐ κεκύνηκέ τις· ἠτύχηκέ τις. 20 βήττει τις· οἰμῶζει τις· ἢ φύσις φέρει δ' ἅπαντα ταῦτα· φεῦγε τὰς λύπας: Φιλίμονος.
- 27a Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες: ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον βλεπόντων.

1. ἀγρίππου Suidas. ἐπὶ τῶν ἀνωφερῶν addunt ARZ. Scribe αγριππος. ἢ δένδρον ἀκαρπον in fine AZ addunt. 2. ὑποθετικῆ R. 3. ὅτι N om. χρῆ] δετ W. 4. τάττειται ἐπὶ Suidas. 8. ἢ ὅτι κτλ. N om. 9. ἢ δ' ἔφυγε Ds om. 10. ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων dici Zenob. I, 6 narrat. 14. πηγῆ Z Macarius. λιπαρῶν Suidas. ᾧτινιδῶν idem. 18. ἀν γνῶς τί Meinekus. ἔσει idem. 20. μὴ δεινόν delevit Grotius. 21. δ' delevit idem. 22. λύπας μόνον Grotius. 23. εἰς εἰς τὸ περι λύπης A addit. 24. ῥεπόντων Suidas.

23. Suidas: Arsen. I, 34. DVI, 71.

24. Diog. I, 12: Arsen. I, 35. DV I, 11.

24a. Arsen. I, 36. Lucian. Iov. trag. §. 32: οὐκοῦν ἀκόνησον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παθήσειας· ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμικὸς ἔφη, ἄγροϊκός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων: cf. infr. XV, 93c. Aristophanem intelligendum esse, ut Solanus ad Luc. I. c. opinatus est, nullo modo confici potest.

24b. Arsen. I, 37: Suidas. Macar. I, 3.

25. Suidas: Arsen. I, 40. Cf. Greg.

Cypr. L I, 10. 11. Macar. I, 16. Usurpat Arist. Ach. 392: εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σιούφου, Ὡς σκήψιν ἄγων οὔτεος οὐκ ἐσθ' ἔκειται.

25a. Arsen. I, 41. VII, 54: Anton. et Max. Sent. p. 61 Fabr.

25b. Arsen. I, 42: Stob. Floril. 108, 39. Philem. fr. inc. fabb. 22 Mein.

26. Diog. I, 6: Arsen. I, 14. DV I, 5.

27. Arsen. I, 15: Greg. Cypr. I, I, 30.

27a. Arsen. I, 16: Suid. DV I, 9.

Τὸ ᾠ μετὰ τοῦ δ.

- 28 Ἰδὲ τὰ Τέλληδος: ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν. Τέλλης γὰρ αὐλητῆς ἐγένετο, ὃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.
- 29 Ἰδακρυς πόλεμος: ἐπὶ τῶν ῥῆστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. χρησμός γὰρ ἐδόθη Λακεδαι-⁵μονίοις, Ἰδακρυ μάχην νικῆσαι. ὅθεν οὐδὲ εἰς τὸ τηρ-καῦτα τούτων ἀπέθανεν.
- 30 Ἰδεὲς δέος δέδοικας: ἐπὶ τῶν μάλιστα δεδιότων.
- 31 Ἰδράστεια Νέμεσις: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαι-μονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων· τῶν γὰρ ἀπογό-¹⁰
- 27b Ἰγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.
- 27c Ἰγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶνδ' ἀεΐδειν: Καλλιμάχου.
- 27d Ἰ γὰρ οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαρρόουσι παραινεῖν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται: Δημητρίου Φαληρέως.
- 27e Ἰγαθοὶ τὸ κακὸν ἐφ' ἐτέρων ἰδεῖν, αὐτοὶ δὲ ὅταν ποιῶμεν, ¹⁵οὐ γινώσκουμεν: Σωκράτους.
- 27f Ἰγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν: Δημοκρίτου.
- 27g Ἰγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτήσῃ, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν.
- 27h Ἰγαθῆς γυναικὸς ἐστίν, ὃ Νικοστράτη, 20
μὴ κρείττον' εἶναι τάνδρος, ἀλλ' ὑπήκοον.
γυνὴ δὲ νικῶσ' ἄνδρα κακὸν ἐστι μέγα: Φιλήμονος.
- 29a Ἰδου πρῶτον περιπέσης: ἤγουν τελευτήσης.

2. Ἰδε Α, Ἰει δε Ds. Τέλληνος Ds. Τέλλην Ds. 4. Ἰδα-
κρυ Ν. 6. ὅθεν κτλ. N om. τὸ Ds om. 8. δέδοικας om. Ds,
δίδικας δέος Suidas. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερά φοβουμένων.
10. ἐπιγόνων Portus ad Suid. l. c. 12. δίχα m om. τῶδ' He-
phaestio. 13. βασιλεῖουσι Maximus. 15. δὲ τὸ Stobaeus, γὰρ τὸ
Ab. Ἰσμὲν ἐφ' Ab, Stobaeus. δ' Stobaeus. Stobaei lectionibus
duo senarii conficiuntur. 16. Σωσικράτους Stobaeus: nomina So-
cratis et Sosicratis in codd. saepe commutantur: v. nott. ad Zenob. V,
81 et Meinek. Com. Gr. Fr. I, 488. 17. ἀδικεῖν Stobaeus. μὴ δὲ
idem. 22. Ἰστιν idem. 23. περιπέσις Ds. ἤγ. τελ.] δῆλη Ds.

27b. Arsen. I, 17: Menand. Mo-
nost. 11.

27c. Arsen. I, 18: Hephaest. Ench.
49 Gsf. Callim. fr. 146 Benth.

27d. Arsen. I, 19: Maxim. Serm.
XVI, p. 581 Combef.

27e. Arsen. I, 20. LII, 94: Stob.
Floril. 23, 2. Cf. Matthiae ad Eu-
rip. Fr. p. 433.

27f. Arsen. I, 21: Stob. Flor. 9,
31. Demoer. fr. 109 Mullach.

27g. Arsen. I, 22: Stob. 94, 18.
Est Isocrat. ad Demon. §. 38, p. 7.

27b. Arsen. I, 23: Stob. Flor. 74,
20. Philem. fr. inc. fab. 44 Mein.

28. Diog. I, 44: Arsen. I, 43.
Macar. I, 56.

29. Diog. I, 53: Arsen. I, 45.
Greg. Cyr. M I, 14.

29a. Arsen. I, 44: Diog. II, 43.
DV I, 97.

30. Diog. I, 16: Arsen. I, 48.
DV I, 13.

31. Arsen. I, 47. [Est — πας]
Suid. v. Ἰδράστεια. Ἄλλοι δὲ
κτλ.] Harpocr. 6, 3 Bekk. De

νων Θηβαίους ἐπιστρατευσάντων μόνος Αἰγιαλεύς ἀπώ-
λετο Ἀδράστου παῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὴν Ἀδράστειαν
εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λαβεῖν τε τοῦνομα ἀπὸ Ἀδρά-
στου τινὸς βασιλέως ἐκ τινων μαντιῶν ἰδρυσαμένου ἱερὸν
Νεμέσεως, ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστίας, 5
ὡς Ἀντίμαχος ἐν τούτοις δηλοῖ.

Ἔστι δὲ τις Νέμεσις μεγάλη θεός, ἣ τὰδε
πάντα

Πρὸς μακάρων ἔλαχε βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο
πρῶτος 10

Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Λισήπειο.

Ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρηστεια καλεῖται.

Δημήτριος δὲ ὁ Σκήσιος Ἀρτεμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδρά-
στειαν ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην.

32 Αἰδεῖς ἔχων: μάτην λέγων ληρεῖς. 15

33 Αἰδεῖς πρὸς μυρίνην: ἔθος ἦν, τὸν μὴ δυνάμε-
νον ἐν συμποσίῳ ἄσαι, δάφνης κλάδον ἢ μυρίνης λαβόντα,
πρὸς τοῦτον ἄδειν.

34 Ἀιδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων
καὶ μὴ ἐρῴζωμένων. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἄδωνις ἐρώμενος ὢν, 20
ὡς ὁ μῦθος, τῆς Ἀφροδίτης πρὸ ἤβης τελευτᾷ, οἱ ταύτη
ὀργιάζοντες κήπους εἰς ἀγγελία τινα φυτεύοντες ἢ φυτεύ-
ουσαι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐρῴζωσθαι μαραινόμενων,
ἄδωνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.

34a Ἀδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ὁ φειδόμενος τῶν κακῶν. 25

2. Ἄλλοι κτλ. NRO om. ἄλλοι δὲ] οἱ μὲν Harpocratio, qui in sqq.
verba paulo aliter collocavit. 3. δὲ Z. 4. μαντικῶν Z. 9. ἔλαχε ν
Harpocratio. εἶσατο idem. 16. μυρῳίνην Zenobius. 17. ἐν
τοῖς συμποσίοις idem. κλάδον] κλῶνα idem. Scribe μυρῳίνης. 19.
Ἀδώνιδος A et eodem modo in sqq.: Ἀδωνίος N. κῆποι Ds. ὀλι-
γοχρ. και Ds om. 20. ἐπειδὴ κτλ. NH om. 21. προήβης Ds: male. 25.
Maximus in fine *Ἦσαν γ* addit. Κακῶν] Z explanationis loco subiungit
haec: ὅσοι τοὺς ἀδικούντας κολάζουσιν, οἱτοὶ τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι κω-
λύουσι. Ἰσαίου. Est Isaei sententia: v. Max. l. c. et Stob. Flor. 46, 25.

Adrastea proverbiali modo in ser-
mone adhibita v. Wytenbachius ad
Plat. Phaedon. 246 ed. Lips. et
quae ego Zenob. I, 30. Macar. I,
28 adscripsi: de Dea ipsa eiusque
cum Nemesi connexu Marquardtus
disservit Cyzici Hist. 103 sqq. Ἀν-
τίμαχος] fr. 41 Stoll.

32. Phrynichus Bekk. Anecd. I,

13, 8: Arsen. I, 44. Cf. nott. critt.
ad Diog. V, 11 et Apost. VIII, 39:
add. Nitzschius de Hist. Hom. Me-
let. II, 128.

33. Zenob. I, 19; Arsen. I, 49.

34. Diog. I, 14; Arsen. I, 54.
DV I, 12.

34a. Arsen. I, 55. Maxim. Conf.
Serm. 68, p. 685. Comb.

- 35 "Λιδεῖς ὡς περ εἰς Δῆλον πλέον: ἐπὶ τῶν γιλη-
δόνων καὶ ἀφροντίστων.
- 36 Ἀδελφός ἀνδρὶ παρεῖη: ὅτι προτιμητέον τοὺς
οἰκείους.
- 37 Ἀδδηφάγον ἄρμα: ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων. καί·
Ἀδδηφάγος τριήρης: ἢ πολυτελής. καί· Ἀδδηφά-
γος λύχνος. καί· Ἀδδηφάγον πεντηκόντορον: Φί-
λιστος. Λέγοιεν δ' ἂν οὔτοι, τὰς ἐντελομιάθους καὶ πολλὰ
- 34b Ἀδικὸς δικαστῆς μεμολυσμένη συνείδησις.
- 34c Ἀδικεῖτω μοι πλούσιος καὶ μὴ πένης·
ἥσον φέρειν γὰρ κρείττονων τυραννίδα.
- 34d Ἀ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθῶς πλεῦνα δωρεῖται φίλοις: Ἐπι-
χάρμον.
- 34e Ἀδύνατόν ἐστι τὰναντία τινὰ τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι πράτ-
τοντα ἀγαθοῦ τινος ἀπ' αὐτῶν ἀπολαῦσαι: Δίωνος τοῦ Ῥωμαίου.
- 34f Ἀδὰ πάνητός ἐστι τῆς εὐποίας ὁ πλοῦτος: ἐν τῷ διδύ-
ναι γὰρ λαμβάνεται καὶ ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται. Θεσπίδου.
- 34g Ἀδίκως μὴ κτῶ χρήματα, ἣν βούλη πολὺν
χρόνον μελάθροισ ἐμμένειν. τὰ δ' ἀδίκως
οἴκους εἰσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν: Εὐριπίδου.
- 36a Ἀ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα ρίξει: Ἐπιχάρμον ἀπόφθεγμα κατὰ
φιλαργύρων.

1. πλέων AK. 7. καὶ ἀδδηφάγον π. κτλ. om. N. ἀδδηφάγον
Harpocration: v. de vocis scriptura nolt. critt. ad Diog. l. c. et Blom-
fieldus ad Aesch. Prom. V. 604. 8. οὔτοι abest ab Harpocratione.
9. Εὐαγρίου Maximus, Βασιλίου Antonius in fine addit. 10. ἀδικεῖτω
με Antonius, ἰμὲ δ' ἀδικεῖτω Meinekius. Μενάνδρου habet Anto-
nius in fine. 11. 12. πλεῦνα Z. πλεονά δωρεῖται, φίλος Ahrensus.
Ἐπ. ἢ γνώμη Z. 18. δὲ μὴ Stobaeus. κτήματ' Matthiae, χρήματ'
ἂν Stobaeus. 19. τὰ δ' ἀδίκως] τὰ γὰρ κακῶς Stobaeus. 20.
ἐσελθόντ' Matthiae.

34b. Arsen. I, 56. VII, 53: Maxim.
Serm. 5, 544 Comb., Anton. Mel.
109, 184 Fabr. Recepit Ioann.
Damasc. Sacr. Parall. A, 19, T. II,
447 A.

34c. Arsen. I, 57. XLIV, 80:
Anton. Mel. 40, p. 61 Fabr. Me-
nand. fr. inc. fab. 68.

34d. Arsen. I, 58: Stob. Floril.
29, 54. Epich. fr. 135 Ahrens.

34e. Arsen. I, 59: Dion. Cass.
T. IX, 192 Sturz.

34f. Arsen. I, 60: Ant. Meliss.
Sent. 96 Fabr. «Huius Thespidae
vel Thespiadae, quod sciam, men-
tio nulla exstat. Recentiore tamen
scriptorem, fortassis Christianum,

fuisse indicant verba εὐποία et
σκορπίζειν:» Orellius Op. Sent.
II, 630. Receperunt Agapetus
Schediasm. 44 et Basilus Cap. Ad-
monit. c. 5 in Band. Imp. Orient. T. I.
34g. Arsen. I, 61: Stob. 94, 4.
Eurip. Erechth. fr. XX, 11 Math.
35. K in nolt. ad Diog. I, 22:
Arsen. I, 50. Greg. Cyr. M I, 10.
36. Diog. III, 29: Arsen. I, 51.
DV I, 91.

36a. Arsen. I, 52: Stob. Flor. 10,
13. Cf. nolt. ad Diog. II, 77 a.
VI, 91. Prodicus semper in ore
habuit, ut auctor Axioch. 366 C
testatur.

37. Arsen. I, 53. ἀδδηφάγον —

ἀναλισκούσας· ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τε-
λειῶν καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οὔτινες εἰώθεσαν Ἐδμε-
ναι ἄσθην, κατὰ τὸν ποιητὴν. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κω-
μωδοτραγωδίᾳ τοὺς πότους λύχνους ἀδδηφάγους εἶπεν.
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Οἶμοι· τί γὰρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ ε̄.

38 Ἀεὶ κολοιοὺς παρὰ κολοιοὺν ἰζάνει· ἐπὶ τῶν ὁμοί-
οις προσομιλούντων· Τοῖς κολοιοῖς οἱ περὶ Ἀδριαν
οἰκοῦντες Αἰνετοί, ὅταν ἀρότρου καὶ σπόρου ὥρα ἦν, τοῖς 10
κολοιοῖς ἀπέστελλον δῶρα, ψαιστὰ καὶ μάζας· βούλεται δὲ
τὰ δῶρα μειλίγματα τοῖς κολοιοῖς εἶναι καὶ σπονδῶν ὁμο-
λογίαι, ὡς ἐκείνους τὸν καρπὸν τὸν Δημήτριον μὴ ἀγορεύ-
τειν μηδὲ παρεκλέγειν καταβληθέντα ἐς γῆν· καὶ οἱ μὲν
ἀναχωροῦσι· τὰ δὲ τῶν κολοιῶν νέφη δύο ἢ τρεῖς κατὰ 15
τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐκ τῶν πόλεων πέμπουσι, κατασκε-
ψομένους τῶν ξενίων τὸ πλῆθος· οἵπερ οὖν καὶ ἐπανίασι
θεασάμενοι, καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς, ἧ̄ πεφύκασιν οἱ μὲν

4. πότας Harpocration. 8. ποτὶ Zenobius, ubi v. annott. τοὺς
ὁμοίους idem. 9. τοῖς κτλ. N om. 10. τοῖς — μειλίγματα] Θεόπο-
πος λέγει τοὺς περὶ τὸν Ἀδριαν οἰκοῦντας Ἐνετοὺς ὅταν περὶ τὸν ἄρο-
τον τρίτον καὶ σπόρον ἢ ὥρα ἢ τοῖς κολ. ἀποστέλλειν δῶρα· εἴη ἂν τὰ
δῶρα ψ. ἄτια καὶ μεμαγμέναι μάζαι καλῶς τε καὶ εὖ. βεβούλευται δὲ
ἄρι ἢ τῶνδε τῶν δῶρων πρόθεσις μειλ. As. 14. καταβλ. ἐς τὴν γῆν
μηδὲ παρεκλίγειν. Λύχνος δὲ ἄρα καὶ ταῦτα μὲν ὁμολογεῖ, καὶ ἐκείνα δὲ
ἐπὶ τούτοις προστίθῃσι, * καὶ φοινικοῦς ἱμάνας τὴν χροάν, καὶ τοὺς μὲν
προθέντας ταῦτα εἶτα ἀναχωρεῖν· καὶ τὰ μὲν τῶν κολοιῶν v. τῶν ὄρων
ἔσω καταμείναι, δύο δὲ ἄρι ἢ τρ. προσηρημένους κατὰ As. 16. πέμπε-
σθαι κατ. τῷ πλήθει τῶν ξένων As. 17. καὶ ἐπανίασι] καὶ As om.

γαστριμαγοῦντων] K in nott. ad
Diog. I, 55: add. Phot. v. ἀδδηφά-
γος: ἀθρόως ἰσθίων, πολυφάγος, γασ-
στρίμαργος, et Eustath. ad Hom. Od.
1394, 30. Καὶ — πολυτελής] si-
militer Phot. v. ἀδδηφάγοι τρήρεις:
αἱ μεγάλα οὕτως ἐλίγοντο· ἢ ἔχου-
σαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ: Poll. I,
121: Moerid. Lex. 89 Lgd.: ἀδη-
φάγους τρήρεις ἔλεγον τὴν Πάραλον
καὶ Σαλαμινίαν, διὰ τὰς εἰς αὐτὰς
ἀναλώματα: Cram. Anecd. Oxon.
II, 488, 12. Dixerat Lysias: v.
Harpocr. 5, 12. Hoelscherus de vita
et scriptis Lys. 161 sq. ἀδδηφάγον —

εἶπεν] ex Harpocr. l. c. Φίλιππος]
fr. 58 Goell. ποιητῆν] Hom. II. E,
205. Ἀλκαῖος] v. Meinekius Com.
Gr. Fr. II, 2, 830. Καὶ Ἀριστ.
κτλ.] Eustathius l. c. 39: καὶ λύ-
χνους ἀδδηφάγους, τοὺς πότας, ὅποτος
ὁ ἐν Νεφέλαις παρὰ τῷ Ἀριστοφά-
τει. [Νεφέλαις] 57. Vocis ἀδδηφά-
γος usum post Piersonum ad Moer.
l. c. exposuit Iacobusius ad Achill.
Tat. 84, 4: add. ἀδδηφάγοντες ἄρ-
ποι apud Maxim. Tyr. 26, 5.

38. Zenob. II, 47: Arsen. I, 76.
Greg. Cypr. L I, 7. Usurpat Greg.
Nazianz. Epist. 46 p. 807 Bill.: τι-

καλῆν, οἱ δ' ὑπακούειν. ἐρχόμενοι δὲ κατὰ νέφη, ἐὰν μὲν γεύσονται τῶν προειρημένων, ἴσασιν οἱ Αἰνετοὶ ὅτι ἄρα αὐτοῖς πρὸς τοὺς ὄρνιθας τοὺς προειρημένους ἔνοπονδα ἐστίν, ἐὰν δὲ ὑπερίδωσι καὶ ἀτιμάσαντες ὡς εὐτελῆ μὴ γεύσονται, πεπιστεύκασιν οἱ ἐπιχώριοι, ὅτι τῆς ἐκείνων 5 ὑπεροφίας ἐστὶν αὐτοῖς λιμὸς τὸ τίμημα. Ἄγευστοι γὰρ ὄντες οἱ προειρημένοι καὶ ἀδέκαστοί γε, ὡς εἰπεῖν, ἐπιπέτονται τε ταῖς ἀρούραϊς, καὶ τό γε πλεῖστον τῶν κατεσπαρμένων σὺλῳσι πικρότατά γε ἐκείνοι, σὺν τῷ θυμῷ καὶ ἀνορύτιτοντες καὶ ἀνιγγεύοντες: Οἱ κολοιοὶ δὲ ἱερα- 10 κίζοντες καὶ πιτόμενοι πῆ μὲν ἀνωτέρω, πῆ δὲ κατωτέρω, κρυμὸν καὶ ὑετὸν δηλοῦσιν.

- 38a Ἄεὶ ἐν πάσαις μὲν ταῖς δίκαις ἐξετάζειν χρὴ τὰ βεβιωμένα· μάλιστα δ' ἐν τοῖς τοιούτων τῶν ἀγώνων, ἐν οἷς ὁ βίος 15 ἐστὶ τὸ ἔγκλημα: Ὀμβρίμου.
- 38b Ἄεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν, ἰσχυρὸν φύσει, ἥσσον δέδοικα τάσθενους τε καὶ σοφοῦ: Εὐριπίδου.
- 38c Ἄεὶ Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο.
- 38d Ἄεὶ Διὸς κρείσσων νόος ἥπερ ἀνδρῶν.
- 38e Ἄεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν, 20 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς σώφροσι: Μενάνδρου.
- 38f Ἄεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου· μικρὸν τι τοῦ βίου, καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον: τοῦ αὐτοῦ.
- 38g Ἄελπτον οὐδέν· πάντα δ' ἐλπίζειν χρεῶν: Εὐριπίδου.
- 38h Ἄεὶ γὰρ ἀπουσία τῶν κρειττόνων τιμᾶται τὰ χεῖρονα, τὴν 25

1. ἔρχονται μὲν κατὰ Αs.· ἐὰν δὲ Αs.· 2. Ἐνετοὶ Αs.· 10. ἱερακίζοντες] ὡς ἐκεῖνος λέγει, addit Αs: Aristotelem intellegit. 13. δὲ ἐν Stobaeus. 14. τοιούτοις idem. 15. Ὀβρίμου Πρωτογόνου κρηνομένου φαρμάκων idem. 18. ἀλλ' αἰεὶ τε Homerus. 19. ἀλλ' αἰεὶ τε idem. 21. Μενάνδρου Λευκαδίη· Ἄεὶ . . θεῶν. Εὐριπίδου Φωνισσῆσιν· ἐπεὶ κτλ. Stobaeus. τοῖς γε Euripides. 22. ἐκδίωκε Αb. τὸ βίου Stobaeus. 23. τοῦ αὐτοῦ] Μενάνδρου Αb, Μενάνδρου Πλοκίω Stobaeus. 24. Εὐριπίδου Ὑψιπύλης Stobaeus.

αἶν ἔμποι μάλιστα χαίρουσιν; δῆλον, ὡς ἱπποῖς αὐτοὶ δὲ τίσιν; οὐκ ἄλλοις ἢ αἰετοῖς. κολοῖον δὲ ποτὶ κολοῖον ἔξάνειν, καὶ τὸ παροιμία ἀκούεις; τοῖς κολοῖοις — ἀνιγγεύοντες] Aelian. II. An. XVII, 16. Οἱ κολοιοὶ κτλ.] Aelian. I. c. VII, 7.

38a. Arsen. I, 77: Stob. Floril. 46, 69.

38b. Arsen. I, 78: Stob. Floril. 54, 7. Eurip. Belleroph. fr. 10.

38c. Arsen. I, 79: Hom. II, P, 176.

38d. Arsen. I, 80: Hom. II, Π, 688.

38e. Arsen. I, 81: XLIV, 74: Stob. Flor. 95, 4. 5. Menand. Leucad. fr. 3. [ἐπεὶ κτλ.] Eurip. Phoen. 557.

38f. Arsen. I, 82. XXXIV, 62: Stob. Flor. 108, 32. Menand. Ploc. fr. 9.

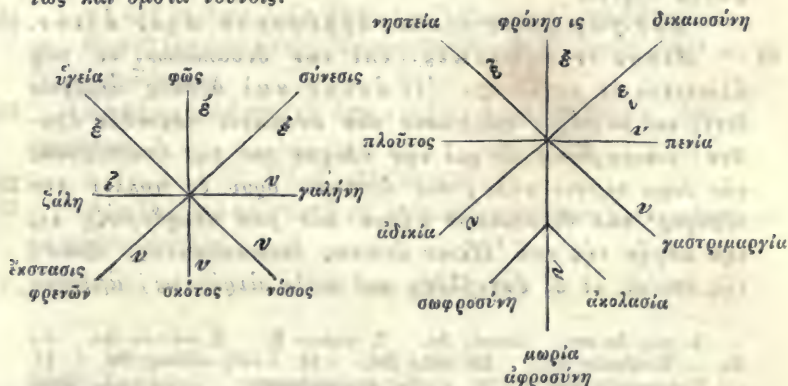
38g. Arsen. I, 83: Stob. Flor. 110, 16. Eurip. Hups. fr. 9.

38h. Arsen. I, 84.

- 39 Ἀεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος: ἐπὶ τῶν ἐλπίδι
μὲν αἰὶ τρεφομένων ἀπαλλαγῆναι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς
δὲ πάλιν περιπιπτόντων.
- 40 Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβου: ἐπὶ τῶν
εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δέ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρου- 5
μένων, μεταγεγραμμένου τοῦ εὖ πίπτουσιν εἰς τὸ ἐμ-
πίπτουσιν.

ἐκείνων κληρονομοῦντα τάξιν, ἐπιφανέντα δὲ ὑποστέλλεται δευτε-
ρείοις ἄθλων ἀρκοῦμενα: Φίλωνος.

- 38i Ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, 10
φθόνον τε κἀπήρειαν καὶ μίσος πολὺ
πράγματά τε πολλὰ κἀνοχλήσεις μυρίας
πράξεις τε πολλὰς συλλογὰς τε τοῦ βίου.
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς εὐρέθη θανάων 15
ἄλλοις καταλείψας ἐς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
ὄθεν πένεσθαι μᾶλλον ἠδέως ἔχω,
ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμον ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα.
πᾶς γὰρ πένης ὦν μεγάλα κερδαίνει κακά: Φιλῆτον.
- 38k Ἀεὶ γὰρ τὰ ἐναντία τῶν ἐναντιῶν εἰςὶ φθαρτικά· ὡσαύ- 20
τως καὶ ὅμοια τούτοις.

- 40a Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί: Καλλιμάχου.

1. ἐς AZ. πλούσιος] Φιλῆμονος addunt AZ. 2. ἀπαλλάττεσθαι Suidas.
4. τῶν ἀξίως καὶ εἰς Suidas. 6. μεταγεγραμμένου κιλ. in Suida de-
sunt. 11. τ' ἐπήρειάν τε Stobaeus. 15. εἰς idem. 19. καλὰ A.
22. μικροῖς μικρὰ Callimachus: v. Blomfieldus ad Callim. 254.

38i. Arsen. I, 85: Stob. Flor. 97,
19. Philet. fr. p. 62 Bach.

38k. Arsen. I, 86. Cf. Aristot.
Topic. II, 8.

39. Suidas: Arsen. I, 75. Greg.

Cypr. L I, 28. Macar. I, 34. Phi-
lem. Hypobol. fr. 1.

40. Suidas: Arsen. I, 73. Greg.
Cypr. M I, 18.

40a. Arsen. I, 74: Stob. Flor. 96,
12. Callim. fr. 179 Bendl.

- 41 Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐγχειροῦντων διδάσκεις τινάς, ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκεις.
- 42 Ἀετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ: ἡ παροιμία σαφής:· Ταῖς γὰρ κορώναις ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀετοὺς ἐρεσχελεῖν· οἱ δὲ 5 ὑπερφρονοῦσιν αὐτῶν καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπουναι τὴν κάτω φέρεσθαι πιτῆσιν, αὐτοὶ δὲ τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ὠκίστοις τέμνουσιν αὐτῶν πτεροῖς· οὐ δὲ που δεδιότες, πῶς γὰρ ἂν τοῦτο εἴποι τις, τὴν τῶν αἰτῶν ἀλκὴν ἐπιστάμενος; ἀλλ' ἰδίᾳ τινὶ μεγαλονοίᾳ ἐῷσιν ἔρῃειν 10 ἐκείνας κάτω.
- 43 Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας: ἐπὶ τῶν αἰὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ πότους ἐσχόλαζον· Φάλαρις δ' αὐτοὺς καταπολεμήσας εἰς τοὺς κρατῆρας ἔρῃψεν. ἀφ' οὗ ἡ παροιμία. 15
- 44 Ἀετὸς μνίας οὐ θηρεῖει: καὶ τὸ ἀναπάλλιν· ἐπὶ τῶν σμικρολόγων. λέγεται αἰτὸς καὶ τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὃ τινες αἰτώμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· 20
- Τὰς γὰρ ἡμῶν οἰκίας ἐρῃέσομεν πρὸς αἰτόν. 20
- 45 Ἀετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. οὐ γὰρ ἀλίσκεται ἐν νεφέλαις:· Ὁ αἰτὸς καὶ δίψους ἀμείνων ἐστὶ, καὶ καμάτου φάρμακον οὐκ ἀναμένει πορισθὲν ἔξωθεν· ὑπερφρονῶν δὲ καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῆς ἀναπαύσεως τὸν ἄερα τέμνει πολὺ, καὶ ὀξύτατα ὄρου ἐκ πολλοῦ τοῦ 25 αἰθέρος· τῶν δὲ νεοιτῶν αὐτοῦ ἐὰν μὲν σκαρδαμύξῃ τις τὴν αὐγὴν τῆς τοῦ Ἥλιου ἀκτίνος δυσωπούμενος, ἐξεώθη τῆς ἐστίας. εἰ δ' ἀντιβλέψῃ καὶ μᾶλα ἀτρέπτως, ἀμείνων

5. γὰρ As om. αἰτούς As. 7. πτώσιν R. 8. αὐτὸν As. 8 ἡ As. 9. αἰετῶν As. 10. ἀλλὰ As. 14. τοὺς πότους Ds. 17. καὶ Harpocratio om. 20. ἡμῶν Aristophanes. ἐρῃέσομεν idem. 21. ὁ αἰτὸς Ds. οὐ κτλ. N om. 22. Οὐδέποτε αἰτὸς οὔτε ἀγγῆς διεταί οὔτε γλίχεται κονίστρας, ἀλλὰ καὶ As. 25. πολλὸν As. ὄρε R As. 26. ἰθέρως R: αἰθέρος καὶ ὑψηλοῦ As, in quo quaedam de alarum strepitu et de pullis sequuntur. τῶν δὲ νεοιτῶν As non agnoscit. 27. ἀκμήν As. τοῦ ἡλίου hic As om. ἐξεώσθη τῆς καλῆς καὶ ἀπεκρίθη τῆσδε τῆς ἐστίας As. 28. ἐάν As. ἀντιβλέψει AR.

41. Suidas: Arsen. I, 62. Greg. Cypr. I, 9.

42. Arsen. I, 63. ταῖς γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. XV, 22.

43. Diog. II, 50: Arsen. I, 72. Macar. I, 33.

44. Arsen. I, 64. λέγεται κτλ.] Harpocr. 7, 5. Ὀρνισι] 1110.

45. Diog. I, 67: Arsen. I, 65. Greg. Cypr. M I, 20. Ὁ αἰτὸς κτλ.] Aelian. N. A. II, 26. τῶν δὲ κτλ.]

cf. adn. ad Apost. XII, 32.

ἐστὶν ὑπονοίας, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγγράφεται, ἐπεὶ αὐτῷ
πῦρ τὸ οὐράνιον ἢ τοῦ γένους ἀδέκαστος τε καὶ ἄγραπτος
ἀληθῶς ἐγγραφή ἐστίν.

- 46 Ἄετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γη-
ράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται 5
τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν, τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χεῖλους
πρὸς τὸ κάτω χρόνῳ συγκαμπύσσης.
- 47 Ἄετὸς θρίπας ὄρεα: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τῶν
μικρῶν.
- 48 Ἄεὶ με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν 10
καταφρονούντων τινῶν. ὁμοία τῇ. Ἐγὼ πολλῶν θηρίων
ψόφους ἀκήκοα.
- 49 Ἄεὶ φέρει Διβύη κακόν: ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων
τι νέον κακόν.
- 50 Ἄετὸν κἀνθάρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν κακῶς ὑπό 15
τινων πασχόντων. Τὰ γὰρ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίων
ὁ κἀνθάρος.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ἦ.

- 51 Ἀηκίζεσθαι μοι δοκεῖς: Ἀκὼ γυνή τις ἦν ἐπὶ μω-
ρία διαβαλλομένη, ἣτις ἐσοπτριζομένη τῇ οἰκείᾳ οκιᾷ ὡς 20
ἐτέρᾳ διελέγετο.
- 52 Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι: ἐπὶ τῶν ἀδολε-
σχούντων.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ζ.

- 53 Ἀζηλος πλοῦτος ὅτι τυφλός: ἐπὶ τῶν κεκτημένων 25
τι καλὸν ἄδηλον.
- 47a Ἄετὸς εἰς θήραν: ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως περὶ τι ἐχόντων.

1. ἐγγράφεται. As. 5. ὁ ἀετὸς Suidas. ἐστὶ πάντες idem. 6.
δὲ τὸν Zenobius. καταστρέφεισθαι idem. 7. χρόνῳ in Zenobio de-
est: habet B. συγκαμπύσσης N. 10. πολέμιοι Suidas. 11. Scribe
πολλῶν ἐγὼ θρίων. 13. φέρει τι A Ds. 14. κείτερον Ds. 19.
ἀκκίζεσθαι Ds. μοι δοκεῖς Ds om. Ἀκκὼ W Ds. ἦν Ds om.
20. οἰκία R.

46. Zenob. II, 38: Arsen. I, 66. Greg. Cypr. M I, 27: add. Apost. X, 59.
47. K in nott. ad Diog. I, 71: 50. Diog. II, 44: Arsen. I, 69. Arsen. I, 67. Greg. Cypr. M I, 24. DV I, 65.
- 47a. Arsen. I, 68. Plut. Boiss. 33. 51. Diog. II, 4: Arsen. I, 89.
48. Diog. I, 70: Arsen. I, 70. Cf. DV I, 24 et Apost. VII, 67.
- Greg. Cypr. M I, 23. Ἐγὼ] Apost. 52. Diog. II, 48: Arsen. I, 90. XV, 17. Greg. Cypr. M II, 29.
49. Diog. I, 68: Arsen. I, 71. 53. Arsen. I, 87. Est Lycurgi

- 54 Ἀθαναία κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς διηγετικῶς προσπαλαι-
όντων. Ἀζάνη γὰρ τόπος σκληρὸς καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπρο-
πόριστος.
Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ Ξ.
- 55 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων 5
τὰ κρείττονα τοῖς ἥτιοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία
εἶρηται. ὡς εἴ τις διὰ γλανκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ
συμβάλλοι.
- 56 Ἀθύρωτον στόμα: ἐπὶ τῶν πολυλόγων.
- 57 Ἀθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός: ἐπεὶ 10
ἐν Λήμνῳ βοῦν λευκοῦ πεποιημένην λίθου ὁ Ἀθως τὸ
ἕρος ἐπισκιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν λυπούντων τινὰς ἢ
βλαπτόντων.
Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ἱ.
- 58 Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις: ἐπὶ τῶν μάτην πο- 15
νούντων.
- 57a Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή: Φιλήμονος.
- 57b Ἀθανασία δ' οὐκ ἐστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς
τὰ Ταυτάλου τάλαντα ἱκανὰ λεγόμενα.
ἀλλ' ἀποθανῆ, καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί: Μενάνδρου. 20
- 58a Περὶ ἀναλογίας τῶν τεσσάρων στοιχείων. Αἰθὴρ τὸ καὶ
πῦρ ἀναλογεῖ τῷ θερεῖ, τὸ δὲ, τῇ ξανθῇ χολῇ. Ἀἴθρ ἀναλογεῖ

1. Ἀζάνια Zenobius. 2. Ἀζάνια idem. 8. συμβάλλει Suidas: συμβάλλοι commendat Bernhardius. 10. Suidas verba melius colloca- vit. 13. βλαπτόντων] A in margine haec habet ab Arsenio, ut vide- tur, scripta: ἀπο ἀργῶ. ἤρι δὲ πασομένοισιν, ἄθω ἀνέτελε κολ... [κολώνη] Θρηκίη, ἢ τόσον ἀπόπροθι λῆμον ἰοῦ... [ἰοῦσαι]. "Ὅσσην ἐς ἔνδιον [ἐνδιον κιν] ἔπιστολος δλκᾶς [sic] ἀνύσαι... [ἀνύσαι], Ἀκροτιτῆ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἄχρι μυρί... [μυρίνης]: sunt versus Apoll. Rhod. Arg. I, 601 sqq. 15. πονήσεις A, αἰρήσεις E: ἐρήσεις Suidas. 18. ἀθανασίας Mei- nekus. 19. τάλαντ' ἐκεῖνα Stobaeus. 20. ἀποθανεῖ Meine- kius. τισίν idem.

apophthegma: cf. Plut. V. Lyc. 10. 24. ei. Apophth. 226 E. Cf. Macar. VIII, 60.

54. K in nott. ad Diog. I, 24: Arsen. I, 88. Macar. I, 44.

55. Suidas: Arsen. I, 91. DV I, 63.

56. Arsen. I, 92. Sumptum vī- detur ex Arist. Ran. 862, ubi v. Scholia cum G. Dindorfii annota- tione. Dictionem illustrat Suicerus Thes. Eccles. I, 111: add. Theogn. 421: πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσση θυ-

ραι οὐκ ἐπίκινται Ἀρμόδιαι: Soph. Phil. 188. Eurip. Orest. 903. Poll. On. II, 109. VI, 119.

57. Suidas: Arsen. I, 93. Greg. Cyr. M I, 70.

57a. Arsen. I, 94: Stob. Flor. 98, 3. Philem. fab. inc. fr. 103.

57b. Arsen. I, 95. XXX, 30: Stob. Flor. 118, 10. Menandr. Κυ- βερν. fr. I, 5.

58. Diog. I, 38: Arsen. I, 97. DV I, 15.

58a. Arsen. I, 98.

- 59 *Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ μικρῶν. ἐρωτώντων γάρ τινων, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων, τοῦτο ἀπεφθέγγαντο. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.*
- 60 *Αἶγος τρόπος: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακὰ· 5 ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἢ Αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται, Κορινθίων Ἥρα Ἀσκραία θνόντων, ἣν λέγεται ἰδρῦσαι Μήδειαν, οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμ-*
τῶ ἔαρι, τὸ δὲ τῷ αἵματι. Γῆ ἀναλογεῖ τῷ φθινοπώρῳ, τὸ δὲ τῷ φλέγματι. Ὑδωρ ἀναλογεῖ τῷ χεμῶνι, ὃ δὲ τῇ μελαίνῃ 10 χολῇ.
- 58b *Αἰγιστέον πῆδημα: ἐπὶ τῶν μεγαλοπύχων. Καλλισθένης ἐν δευτέρῳ μεταμορφώσεως ὧδέ πη περὶ τούτου φησὶν: ὅτι κατὰ Κελαινὰς πόλιν τῆς Φοργίας διὰ μῆνιν Ἰδαίου Διὸς χάσμα μεθ' 15 ὕδατος γερόμενον πολλὰς οἰκίας ἀνάνδρους εἰς τὸν βυθὸν καθεύκλυσε· τοῦ δὲ δῆμον κινδυνεύοντος Μίδαο ὁ βασιλεὺς χρησμὸν ἔλαβε, συνελύεσθαι τὴν γῆν, ἐὰν εἰς τὸ βάραθρον βάλῃ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ· τῶν δὲ Κελαινιτῶν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ὀψάντων καὶ μηδ' οὕτω τοῦ κακοῦ λήγοντος, Αἰγισταῖος ὁ υἱὸς Μίδαο, 20 ρισάμενος μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς, ἀναπηδήσας καὶ δούς περιπλοκάς τῳ γενήσαντι καὶ ἀποταξάμενος τῇ γυναικὶ Τιμοθέα, μεθ' ὀρμῆς ἐπιπτος εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη.*
- 58c *Αἶ δευτέραὶ πῶς φροντίδες σοφώτεραι.*
- 60a *Αἶδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, ἐὰν πρῶτον ἄρξησαντὸν 25 αἰσχύνεσθαι. Μουσωνίου.*

1. Scribe *Αἰγιεῖς*. 3. τοῦτό τινες Z. ἀντεφθέγγαντο Ds.
 5. τὸν τρόπον Suidas. 6. ἢ et δοῦσα Gregorius Cyprius cum aliis om.:
 αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν antiquam proverbii formam esse in Schneide-
 wini Philol. III, 571 conieci. 7. Ἀκράτα e Suida et Zenobio emen-
 dat Wesselingius ad Diod. IV, 54. 8. παρόχῃ postulat Bernhardius.
 12. Αἰγισταῖος a. τῶν προχείρωσ E. 13. μεταμορφώσεω A Stobaeus.
 ὧδε — ὅτι] Stobaeus om. 20. Αἰγισταῖος Z, Ἀγχοῦρος Stobaeus et
 Plutarchus. τοῦ Μίδαο Z. 21. ψυχῆς ἀνθρωπίνης Stobaeus. 23.
 ἠνέχθη] addunt nonnulla Stobaeus et Plutarchus. 25. ἄρξης Sto-
 baesus. 26. αἰσχύνεσθαι A.

58b. Arsen. I, 99. Καλλισθένης κτλ.] Stob. Flor. 7, 69. Plutarch. Parall. Gr. et Minor. 5. De Callisthene Metamorphoseon auctore cf. Geier Alex. M. Hist. Scriptt. 218.

58c. Arsen. I, 100: Eurip. Hippol. 436.

59. Diog. I, 474. Arsen. II, 1. DV I, 21.

60. Arsen. II, 2. αἶγος — μάχαιραν] Suidas: similia in annot. ad Apost. VIII, 19b indicavi. Κορινθίων — ἀπεσπύλασαν] Suid. v. αἶξ: Greg. Cyr. M I, 13. Πιπέλον — προσάναπτο] Aelian, N. A. VII, 26. Αἶγονσαν κτλ.] id. ibid. 27.

60a. Arsen. II, 3: Stob. 31, 6.

σθωμένοι γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλε-
 λῆσθαι. ἡ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευεν· Πτύε-
 λον ἀνθρώπου θανατηφόρον εἶναι ζῶν ἐτέρω, καλῶς
 ἴσασιν αἶγες καὶ φυλάττονται. μέλλουσα δὲ ἡ αἶξ ἀποσφάτ-
 τεσθαι σοφῶς οἶδε· καὶ τὸ μαρτύριον, οὐκ ἂν ἔτι τροφῆς 5
 προσάψαιτο· Λέγουσιν Ἄραβες, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῖς
 ποιμνία παινεται ὑπὸ μουσικῆς μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ χιλοῦ·
 τῶν δὲ ἄλμυρῶν ἐσθίειν ἡδίων· ποιεῖται γὰρ τὴν τοιαύτην
 τροφὴν ποτοῦ ὄψον. Τὰ γε μὲν πρόβατα κἀκείνο οἶδεν,
 ὅτι αὐτοῖς ὁ βορῶς καὶ ὁ νότος συμμάχονται πρὸς τὸ 10
 τίκειν, οὐ μείον τῶν ἀναβαινόντων αὐτὰ κριῶν· οἶδε δέ,
 ὅτι ὁ μὲν βορῶς ἀρῆενοποιὸς ἐστίν, ὁ δὲ νότος θηλυγόνος.
 καὶ ἐὰν δέηται τοῦ γόνου τοῦδε ἢ τοῦδε ὀχευομένη ἢ ὄϊς
 πρὸς τὸν ἀπέβλεψεν ἢ πρὸς τόν. Ἀχιλλεὺς μὲν οὖν, ἵνα
 ὁ φίλος αὐτῷ κείμενος ἐπὶ τῆς πυρᾶς κενθῆ καὶ εὐχῆς 15
 ἐδεῖτο καὶ ἡ Ἴρις παρεκάλει τοὺς ἀνέμους αὐτῷ, ὧ καλὸν
 Ὅμηρε. αἱ δὲ ὄϊς ἀπραγμόνως τοὺς ἀνέμους εἰς ὠδίνα
 σφετέραν ὑπῆρέτας ἀκλήτως ἔχουσι. σκοποὶ δὲ ἄρα τούτων
 καὶ ποιμένες ἀγαθοί.

61 Αἶξ Σκυρία: πολυγάλακτοι δὲ αὐταί. ἐν τῷ καιρῷ δὲ 20
 τῆς ἀμολγῆς ἀνατρέπουσι τὰ ἄγγη.

62 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχοῦντων.

63 Αἶματι κλάειν: ἀφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα
 πράττοντες οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί· Οὐδ' ἂν πείσῃ

60b Αἶ γὰρ ἄτερ ρούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων 25
 ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου· Μιμνέρμου.

60c Αἱ μὲν χελιδόνες εὐδίαν ἡμῖν προσημαίνουσιν, οἱ δὲ ἐκ
 φιλοσοφίας λόγοι ἄλυπται· Δημόνακτος.

4. αἶγες in Aeliano deest. φυλάττονται sequuntur in Aeliano
 enuntiata nonnulla, quae epitomator non attigit. 6. λέγουσι δὲ As.
 ὅτι ἄρα As. 9. καὶ ἐκεῖνο As. 11. κριῶν ἀναβ. αὐτά. οἶδε καὶ
 τοῦτο, ὅτι ἄρα As. 12. θηλυγ. εἶναι πέφυκεν As. 13. τοῦδε τοῦ
 ἰκγόνου ἢ As. 14. οὖν As om. 17. Ὅμηρε, καὶ ἰπισχεῖται ἠκον-
 σιν ἱερουργίαν οἰονεὶ μισθόν. Καὶ ὁ τοῦ Νευκλίου δὲ Ἀθηναίους ἐδίδα-
 σκε θίειν τοῖς πνεύμασιν As. ἀπραγμ. καὶ ἄνν τινός τιρατείας As.
 ὠδίνας σφετέρας A, τὴν σφετέραν As. 18. ἐτοίμους καὶ ἀκλήτους ἔχου-
 σιν As. 19. εἰσὶ καὶ οἱ π. As. 23. κλαίειν A N Suidas. καθ' ὑπερβολὴν,
 οἱ δάκρυσιν addit Suidas. ἐφ' A Suidas. 24. ἀρχαῖτοι Suidas. πείσει N.
 27. σημαίνουσιν Orellius. ἐκ Orellius om. 28. τὴν ἄλυπται Orellius.

60b. Arsen. II, 4: Diog. Laert. I, 60. 62. Diog. II, 51: Arsen. II, 8.
 60c. Arsen. II, 5: Demophili DV I, 67.
 Sent. 40 Orell. 63. Suidas: Arsen. II, 6. Greg.
 61. Arsen. II, 7. DV I, 62. Cypr. I, 14.

αὐτὸν οὐδ' αἷματι κλαίων. λέγουσι δὲ καί, Οὐδ' ἂν αἷματι στένων πείσειεν.

64 Αἶρε πλήκτρον: ἐπὶ τῶν εἰς ἄμυναν ἀντικεινουμένων.

65 Αἶρειν ἔξω πόδα πηλοῦ: ἐπὶ τῶν βουλευομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καί· Αἶρειν ἔξω πόδα 5 αἰτίας.

66 Αἶτει καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφριτα: ἐπὶ τῶν ἀσυμπαθῶν.

67 Αἰζωνιεύς ἄλλος: Αἰζωνῆς δῆμος ἦν φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμωδοῦντο δὲ εἰς βλασφήμους, ἀφ' οὗ καὶ 10 τὸ κακῶς λέγειν αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησιν· Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γε ἔχων εἰπεῖν, μὴ με εἴπη Αἰζωνέα εἶναι· ἦτοι βλάσφημον. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία.

63a Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σῶοι, ἢ ἐπέφανται. 15

67a Αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω: ἐπὶ τῶν πρώτων μὲν εὐδαιμονούντων, ὕστερον δὲ δυστυχούντων.

67b Αἰρήσω τάχα: οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν, ἔργῳ τιὰς εἰώθασιν ταύτην λέγειν.

67c Αἰρετώτερον καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου. 20

67d Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας διακοσμιῶν.

3. ἀντικεινομένων am. 7. αἶτε καὶ] αἰτήσαι Nauckius in Schneidewini Philologo II, 158 et totum interrogatorio sono legi vult: αἰτεῖ γι καὶ Erasmo III, 2, 89. 9. Αἰζωνεύς δ. W. Αἰζωνῆς δ. Harpocratio. 10. ὡς βλάσφημοι Harpocratio Bekkeri. 11. αἰζωνεύεσθαι Harpocratio. 13. ἵνα μὴ Platon. εἴπῃς Harpocratio, φῆς ὡς ἀληθῶς Plato. Αἰζωνέα Plato. 15. δ' ἀνδρῶν Homerus. σῶοι idem. 18. ἔργῳ Suidas om. 19. τοῦτο Suidas. 20. Corruptum videtur ex Isocr. ad Nicoel. p. 22 sive Max. Conf. Sent. T. II, 627 Comb.: αἰροῦ καλῶς τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσchrῶς. Nisi subest versus: βίου γὰρ αἰσχροῦ θάνατος αἰρετώτερος: cf. Men. Monost. 193: ζωῆς πονηρῆς θάνατος αἰρετώτερος: Aeschylus Stob. Flor. 121, 17: ζωῆς πονηρῆς θάνατος εὐπορώτερος. 22. κοσμιῶν A. Misere ex Diogeniano excerptum est.

63a. Arsen. II, 6a: Hom. II, E, 531. O, 563.

64. Arsen. II, 9. Ex Aristoph. Av. 760. 1365, ubi v. Scholl, et cf. Suid. γ. αἶρε ἐτ γ. πλήκτρον.

65. Suidas: Arsen. II, 10. Greg. Cypr. M II, 32.

66. Arsen. II, 18. Huc facit Diogenis Cynici dictum a Plutarch. de vit. pudore 7, 531. F. et Diog. Laert. VI, 49 servatum: ἦτε ποτὲ ἀνδριάντα ἰσχυρθεὶς δὲ διὰ τιτρωτῆς ποιῆς Μελετώ, εἶπε, ἀποτυγχάνειν.

67. Arsen. II, 19. Αἰζωνῆς — εἶναι] Harpoc. 9, 1. Αἰζωνεύεσθαι] Hesychius explicat κικηγορεῖν: cf. nott. ad Append. Provn. IV, 73, ad DV II, 51. Μένανδρος] fr. V. Πλάτων] Lachet. 197 C.

67a. Arsen. II, 20: cf. Apost. II, 73. Greg. Cypr. L I, 17.

67b. Arsen. II, 21: Suidas.

67c. Arsen. II, 21. De sententia cf. ann. ad Macar. IV, 35.

67d. Arsen. II, 23. Diog. II, 53.

- 68 *Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται: ἐπὶ τῶν ἀμεταβλήτων.*
- 69 *Αἰροῦντες ἤρῃ μεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπιούτων κρατήσεων
τινῶν, εἰθ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων.*
- 70 *Αἰσχύνῃ πόλεως πολίτου ἁμαρτία: ἐξ ἀπο-
φθέγματος.* 5
- 71 *Αἰθίοπα σμήχεις: ὁμοία τῇ Χύτρας ποιήλλεις.
Ἰὼν τίλλεις.*
- 72 *Αἰσχρὸν τοι δῆρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι:
ἐκ τῶν Ὀμήρου.*
- 73 *Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων. 10
οὐ γὰρ ἐνδίκως ἐκτείναντο Αἴσωπον οἱ Δελφοί.*
- 74 *Αἶρειν μασχάλην: ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων ἀγροίκως.*
- 75 *Αἶρε δάκτυλον: ἐπὶ τῶν νενικητότων. ἐπαίρουσι γὰρ
τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι.*
- 67e *Αἰ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκ ἄνθρωποι 15
τῶν συμφορῶν. Ἡροδότου.*
- 67f *Αἰ ἐπιφανεῖς τύχαι καθάπερ οἱ σφοδροὶ τῶν ἀνέμων με-
γάλα ποιοῦσι ναυάγια: Πλουτάρχου.*
- 67g *Αἰ ἐκ φίλων εἰς φίλους γενόμεναι λύπαι δυσθεράπευτοι
λίαν τυγχάνουσι καὶ μείζους τῶν ἐχθρῶν ἔχουσι τὰς ἐπιηρείας. 20*
- 67h *Αἰ πονηραὶ ἐλπίδες ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρ-
τήματα ἄγουσι: Σωκράτους.*

2. ἠρώμεθα N. 3. εἶθ'] καὶ Suidas. ἀλόντων. αἰροῦντες οὐ γὰρ ἠρῃ μεθα: δοκούσιν κρατεῖν ἠλήφθημεν Suidas: de quo additamento v. Bernhardium. 4. ἐξ ἁπ. Suidas ignorat. 11. ἐνδίκως] ἀδίκως N. 11. ἐκτείναν τον α: ἀπέκτείναν τον Suidas. Addunt AWM: ἐπὶ τῶν δυσμαρτοῦσι οὐκ εὐδαιμονοῦσι, ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἴσωπον ἄργισθη ὁ θεός: sunt Diogeniani I, 46. 12. μασχάλην] ἀπὸ τοῦ εὐαχέσθαι P addit. ἐπὶ] ἀπὸ P. ἀγροικίως P Hesychius. 13. τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ Suidas. 15. οὐκ οἱ Stobaeus.

67e. Arsen. II, 24: Stob. Floril. 98, 64. Herod. VII, 49.

67f. Arsen. II, 25: Max. Conf. Serm. 18, 589 Combef. Plut. fr. εἰδ Wyt.

67g. Arsen. II, 26: Maxim. Conf. Serm. 6, 550 Comb., ubi Libanio adscribitur.

67h. Arsen. II, 27. 45: Stob. Flor. 110, 21. Maxim. Conf. Serm. 38, 630 Comb. Socrati cum Arsenio codex A Stobaei et Maximus tribuunt.

68. Arsen. II, 14. DV I, 19.

69. Suidas. Arsen. II, 13. Greg. Cyrp. I, 43.

70. Suidas: Arsen. II, 17. Aeschin. adv. Ctesiph. §. 241: ὅταν δὲ ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἐν τὰ τοιαῦτα καρτερήσεται ἀκούων: Lucian. Paras. §. 51.

71. Diog. I, 45: Arsen. II, 15. DV I, 19.

72. Arsen. II, 16. Hom. II. B, 298. 73. Suidas. DV I, 20: infr. 77. Proverbium Aristoteles tractaverat: cf. Schneidewin. ad Heracl. Polit. 91.

74. Greg. Cyrp. P I, 12: Arsen. II, 11. Greg. Cyrp. L I, 6.

75. Arsen. II, 12: Suid. Bekk.

76 *Αιγιθάλου τολμηρότερος: σαφής ἡ παροιμία: Ὁ δὲ αἰγιθάλας ζῶν ἐοτί· καὶ τῶν μὲν μικρῶν ὀρνίθων ὑπερφρονεῖ, ἐπιτίθεται δὲ ταῖς αἰξὶ κατὰ τὸ καρτερόν, καὶ μέντοι τοῖς οὐθασιν αὐτῶν προσπειτόμενος εἶτα ἐκμυζᾷ ἐκ τοῦ γάλακτος καὶ τὴν τιμωρίαν τὴν ἐκ τοῦ αἰπόλου οὐ* 5 *δέδοικε, καίτοι πονηρὸν αὐταῖς μισθὸν ὑπὲρ τῆς πληθμονῆς ἀποδιδούς· τυφλοὶ γὰρ τὸν μισθὸν ὅταν σπάσῃ, καὶ ἀποσβέννυσσι τὴν ἐκείθεν ἐπιπόρην.*

77 *Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν δυσάποινιτοις ὀνειδέσειν ἐνεχομένων. ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἰ-* 10 *σωπον, ὠργίσθη ὁ θεός.*

78 *Αἰέτιον χάριν ἐκτίσω: ἐπὶ τῶν ταχέως μεγάλαις δωρεαῖς ἀντιχαριζομένων: Ἄλοῶντες ἀνθρώποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος, δίψῃ πιεζόμενοι, τὸν ἀριθμὸν ἐκ-* 15 *καίδεκα, ἕνα ἑαυτὸν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτονούσης κομῖσαι ὕδωρ. οὐκοῦν ἀπιῶν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν*

1. ὁ δὲ — ὑπερφρονεῖ] τολμηρότερον ἄρα ζῶν ὁ αἰγιθάλας ἦν· τῶν μὲν γὰρ ὀρνίθων ὑπερφρονεῖ τῶν μικρῶν As, ut ex Aeliano compositum proverbium videri possit. 2. αἰγιθάλας vox nihili: ut apud Aelianum libri fluctuant: v. I, 38 et Iacobsius ad n. I.: sic etiam apud Atticos: v. Munckerus ad Anton. Liber. 20 fin. et Meinekias ad Com. Gr. fr. II, 2, 826, cui αἰγιθάλας praestare videtur. 6. πονηρότατον As. 12. Αἰτωῦ Z. 14. δίψῃ As. 15. αὐτὸν R, ἑαυτῶν AZW As. γειτνώσης As. 16. ὁ ἀπιῶν As.

Anecd. I, 357, 30. Veteres Graeci duplici modo αἶριν δάκτυλον posuerunt: de re levissima: Antiphanes Athen. VI, 222 B: ἐπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωται εἰπεῖν ἔτι, Κομῶν δ' ἀπειρήκωσιν ἐν ταῖς δράμασιν, Ἀδρῶσαν ὡσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν, i. e. tam facile quam digitulum homines tollunt, tragici per machinamenta Deum admovent: hinc usus ille Stoicorum, de quo doctus O. Iahnus ad Pers. Sat. V, 119 exposuit. Tum quotidiano, ut videtur, vitae usu factum est, ut de iis diceretur, qui ultimo subiecti periculo manus tendunt deditio-nem aut obedientiam aut simile quid significantes: Aristot. apud Dion. Chrysost. II, 225 R: ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ἐπιστέλλων γέγραφε ὡς τοῖς πράγμασιν ἀπειρηκῶς· φησὶ γὰρ αἶρειν τοὺς δακτύλους [τοὺς Ἰδαίους]· καὶ μὲν νομίζετε καὶ εἰ τιτίς

εἰσιν ἕτεροι: γν. τοὺς Ἰδαίους quam nullum plane sensum fundant, cum Imperio deleri debent: Lobeckii enim explicatio in Aglaoph. II, 1180 proposita quibus difficultatibus laboret, iam Geelius ad Dion. Chrys. Olymp. p. 388 et Meinekias Com. Gr. Fr. III, p. 107 aperuerunt. Seniores demum Romanorum mores Latinorumque scriptorum usum secuti ad eos qui victos sese faterentur, transtulerunt: ad hos Suidae atque Apostolii explicatio pertinet, de qua v. Tiraquellius ad Alex. ab Alex. D. Gen. T. I, p. 944. Boissonadus ad Eupnar. T. I, 570.

76. Arsen. II, 28. ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N. A. III, 39.

77. Diog. I, 46: Arsen. II, 35. Cf. sup. 73.

78. Arsen. II, 36. ἀλοῶντες — μισθόν] Aelian. N. A. XVII, 37.

διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὄμιου ἔφερον· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει αἰτὸν ὑπὸ τινος ὄφιος ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπὶ αὐτὸν ὁ αἰτὸς, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς κρείττων γε- 5 νόμενος, οὐδὲ, τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν, τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπειραῖς περιπεσῶν ἔρμασιν ἔμελλεν οὐ μὰ Δί' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολεῖσθαι· εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ καὶ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον, εἰδὼς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιον, τῷ 10 δροσιάνῳ διακόπτει τὸν θῆρα· καὶ μέντοι τῶν ἀφύκτων δεσμῶν τὸν αἰτὸν ἀπολύει· ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἦκε, καὶ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας ὤρεξε πᾶσιν· οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε δὲ ὑπὲρ τῆς κατ' ἐκείνο 15 τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπτώτης ὢν. ἐπεὶ δὲ τοῖς χεῖλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ σωθεὶς αἰετὸς ζῳάγρια ἐκτίνων οἱ, καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἐτι διατρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ ἐκείνος ὢν, 20 καὶ γὰρ τὸν ὄφιν ἐγνώρισε, τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτήροσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν κατὰ-θροῖτο εἰς τινα αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἶρητο· ὄρα δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβα- 25 λεῖν, ἐμμημεκῶς ἐς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις, καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Οὕτως ὁ αἰτὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ τῆς ἰσοτιμίου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν·· Τὸν δὲ χρυσάειον, ὡς δ' ἄλλοι φασίν, ἀστερίαν, οὐ μόνον νεβροῖς, ἀλλὰ καὶ ταύροις ἐπιτίθεται κατὰ τὸ καρτερόν· ὁ μὲν γὰρ κεκυφὼς κάτω 30

5. ἐπιβουλῆς — γενόμενος] ἐπιβουλῆς ἐγκρατῆς ἐγένετο As. 8. ἔμελλεν RZ. 9. ἢ καὶ] καὶ As om. 10. ἄγγελον καὶ ὑπὲρ τῆν As. 11. δροσιάνῳ τῷ προσημνῶ As. καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων ἐργῶν τε καὶ δ. τ. αἰτὸν ἀπ. Ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ δι-πέπρακτο, ἀρυσάμενος As. δὲ] γὰρ As. 15. ἐκείνο πῶς As. 17. αἰτὸς As. 19. κύλικι, καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ As. 20. σὺ μὲν As: σὺ A om. 21. καὶ γὰρ καὶ As. 22. ἀλλὰ πῶς ἐτι ταῦτα καλά; πῶς δ' ἂν καὶ As. καταθροῖσθαι θελήσει As. 24. καὶ ἐφρόνητο· ὄρα As. 25. συμβάλλειν As. 27. οὕτως ὁ] ὁ μὲν As. ἀμοιβῆν As. 28. τὸν — καρτερόν] ἀκούω δὲ τι καὶ γένος αἰετῶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ χρυσαί-τον ἔθεντο, ἄλλοι δὲ ἀστ. τὸν αὐτὸν καλοῦσιν· ἐρῶται δὲ οὐ πολλάνικ.

νέμεται ὁ ταῦρος· ὁ δὲ αἰτός ἐπὶ τῷ τένοντι τοῦ ζώου καθίσας ἐαυτὸν παίει τῷ στόματι συνεχέσι καὶ καρτερικαῖς ταῖς πληγαῖς· ὁ δὲ ὡσπερ οἰοτηθεὶς ἐξάπτεται, καὶ ἡ ποδῶν ἔχει φυγῆς ἄρχεται. καὶ ἕως μὲν εὐήλαται, ὁ αἰτός ἥσυχός ἐστι καὶ ἐπιποτάται παραφυλάττων· ὅταν δὲ τὸν ταῦρον θεάσῃται πλησίον κρημνοῦ γενόμενον, κυκλώσας τὰ πτερὰ καὶ ὑπερτείνας αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν ἐποίησε τὰ ἐν ποσὶ μὴ προειδόμενον κατενεχθῆναι βιαιότατα· εἶτα ἐμπροσθὸν καὶ ἀναρῶν τὴν γαστέρα ῥαδίως χοῆται τῇ ἄγρα εἰς ὅσον ἐθέλει. θήρας δὲ ἀλλοτριᾶς οὐχ ἄπτεται 10 κειμένης, ἀλλὰ χαίρει τοῖς ἐαυτοῦ πόνοις, κοινωνίαν τε τὴν πρὸς ἄλλον ἥμισυ ἐνδέχεται· κορεσθεὶς δὲ εἶτα τοῦ λοιποῦ πονηρὸν ἄσθμα καὶ δυσωδέστατον καταπνεύσας, ἄβρωτα τοῖς ἄλλοις τὰ λείψανα ἔσθ. καὶ μέντοι ἀλλήλων ἀπωκισμένους οἰκοῦσι καλιάς, ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφθίρεισθαι 15 ὑπὸ θήρας, καὶ λυπουμένους λυπεῖν. Ζηλοτυπώτατος δὲ ἐστὶν ὁ αἰτός πρὸς τὰ νεόττια. ἐὰν γοῦν θεάσῃται τινα προσιόντα, παίει τοῖς πτεροῖς αὐτὸν καὶ τοῖς ὄνυξι λυμαίνεται.

79 Αἰτναῖος κἀνθάρος: ἐπὶ τῶν μεγάλων τῷ σώματι. 20

80 Ἄϊδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἐαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων. ταύτη Περσεὺς χρῆσάμενος τὴν Γοργῶ ἔδειροτόμησεν.

81 Αἰθεις ἐν πέπλω: καὶ· αἰθης πέπλος: ἐπὶ τῶν στάσεις ἐγειρόντων καὶ ὑπεκκαίωντων· ἡ γὰρ Διᾶνεῖρα πέ- 25 πλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὅφ' οὗ ἐκαύθη.

Αἶτι δὲ Ἀριστοτέλης αὐτὸν θηρῶν καὶ νεβροῦς καὶ λυγροῦς καὶ γερίνοῦς καὶ χῆρας ἐξ αὐλῆς. Μίγχιος δὲ αἰτιῶν εἶναι πεπίστευται, καὶ λέγουσι γὰρ εἰς τοὺς Κρητῆτας καὶ τοὺς ταύρους ἐπιτίθεισθαι αὐτὸν κατὰ τὸ καρτερόν καὶ περιηγούντι τὸ ἔργον τὸν τρόπον τοῦτον As. 30. γὰρ As om.

1. αἰτός As. 2. τε καὶ καρτερικαῖς As. 3. ἐξάπτεται A. 4. ἐνήλαται A: ἐστὶν εὐήλατα As. αἰτός As. 6. γενημένον As. 8. προειδόμενον A. 11. τε] δὲ As. 14. καὶ ἀλλήλων As. 15. διαφθίρεισθαι ὑπὲρ As. 16. λυπεῖν πολλάκις As. καὶ ζηλοτ. δὲ ἦν ζῶων αἰτός πρὸς As. 18. ἀπειθῆν ἀτιμώρητον οὐκ ἐπιτρέπει· παίει γὰρ τοὺς As. 21. Diogeniani explicationem Apostolium in breviorē formam redegit. 22. ταύτη κτλ. N om. 24. αἰθης] αἰθων Z: αἰθης Hesychius: quam formam in Zenobio restitui, ubi v. nott. Consentit Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 69. 25. Διᾶνεῖρα A.

79. Diog. I, 59: Arsen. II, 41. 80. Diog. I, 39: Arsen. II, 42. Greg. Cypr. M II, 24. DV I, 16.

81. Arsen. I, 37. Zenob. I, 33.

- 82 *Αἱ Χάριτες γύμνασι: ὅτι δεῖ τὴν δωρεὰν ἀφειδῶς ἢ ἀνενοδόξως χαρίζεσθαι.*
- 83 *Αἴολος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖται: ἦτοι ὁ πανούργος καὶ πονηρός. Αἴολος δὲ σημαίνει τρία. τὸν πονηρόν, ὡς ἐνταῦθα· τὸν ποικίλον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κο-
ρυθαῖολος Ἐκτωρ· καὶ ὄνομα κύριον. ὅστις ἦν ἀνὴρ εὐστο-
χώτατος τὰ περὶ ἀνέμους, κἀντεῦθεν καὶ θεὸς τῶν ἀνέμων
ὑπείληπται· οὗτος Τηλεπῶραν γήμας τὴν Λαιστρυγόναν,
ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ, καὶ ταύταις ἴσους υἱούς· εἰσὶ δὲ
τοῖς μὲν ἄρσεσι τὰ ὀνόματα Ἰοκάστος, Εὐθύτος, Φαρα-
κλός, Χρῦσιππος, Φερέμων καὶ Ἀνδροκλῆς· ταῖς δὲ παρ-*
- 82a *Αἱ Χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ: συνυπακούεται τό, κἀν τῇ γῆ.
λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγων εὐεργετούντων. τρεῖς δὲ εἰσὶν αἱ Χάριτες,
Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη καὶ Εὐτέρπη.*
- 83a *Αἱ μὲν τῆς ἀρετῆς ἐλπίδες ἰδίαί εἰσὶ τῆς ψυχῆς· αἱ δὲ τῆς
κακίας νόθοι: Πλουτάρχου.*
- 83b *Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες, ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοί, ἐπὶ τὰ ἀμαρ-
τήματα ἄγουσιν: Σωκράτους.*
- 83c *Αἱ μὲν ποδῆρεις ἐσθῆτες τὰ σώματα, αἱ δὲ ὑπέμετροι
περισσῆσαι τὰς ψυχὰς ἐμποδίζουσι: Δημοκρίτου.*
- 83d *Αἰνῶ· διδάξαι δ', ὡ τέκνον, σε βούλομαι.
ὅταν μὲν ἦς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν·
ἐν παρθένοις δὲ, παρθένου τρόπους ἔχειν.
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς γλαῖναν εὐγενοῦς πέσης,
τὰ δ' ἄλλ' ἀφείναι μηχανήματ' ἀνδράσι: Εὐριπίδου.*

8. Τηλεπῶραν I, Τηλεπάρων Scholiasta: Apostolii lectionem invenit in codd. etiam Gyraldus de Diis Synt. 5: lege Τηλεπῶραν. Λαιστρυγόνου Scholiasta: scribe Λαιστρυγόνος. 10. Ἰοκάστος Z, Ἰοκάστης Scholiasta. Φαρακλός R, Φυλακρός Scholiasta. 11. καὶ Ἀνδροκλῆς R om. 20. Δημοκράτους Stobaeus Trincavelli, Σωκράτους Gaisfordi. 24. Post versum quartum notante Matthiaeo haud dubie versiculus excidit. 25. ἀνδράσι Stobaeus.

82. K in nott. ad Diog. I, 34: Arsen. II, 38. Greg. Cyr. MI, 33.
82a. Arsen. II, 39. Liban. Epist. 364: καὶ τῷ δοῦναι χάριν λέγει τὴν παρουσίαν, ὡς ἄρα καὶ ἐν γῆ Χάριτες.
83. Arsen. II, 43. Respicit proverbium Eustath. ad Hom. Od. K, 2, p. 1645, 4: ὁ δὲ ὡς ἐκὸς ἰστορικὸς λόγος ἀνθρώπων οὐνεκὸν καὶ εὐπορον τὰ εἰς βουλὴν καὶ εἰς λοιποῦς λόγους τὸν Αἴολον παραδίδωσι διὰ περιουσίαν φρονήσεως· διὸ καὶ ἡ παροιμία Αἴολον τὸν ποικίλον καὶ πανούργον φησὶν. ὅστις κτλ.] Schol. Q. ad Hom. Od. K, 6: Eustath.

ad Hom. I. c., 37: τῶν δὲ παιδῶν Αἴολον καὶ ὀνόματα ἐπιτίθενται οἱ παλαιοί. Est sine dubio totus hic locus ex Scholiis Homericis desumptus.

83a. Arsen. II, 44. VIII, 55. XXVI, 63: Max. Conf. Sermon. 38, 630 Combef. Plut. fr. οβ' Wyt.

83b. Arsen. II, 45: cf. sup. 67b.

83c. Arsen. II, 46: Stob. Flor. 93, 30. Plutarcho tribuit Anton. Mel. 224 Fabr.

83d. Arsen. II, 47: Stob. Flor. 74, 26. Eurip. Peliad. fr. 6 Matth.

θένοις Ἰφθῆ, Αἰόλη, Περίβοια, Δία, Ἀστυκράτεια καὶ Ἥφαιστία.

- 84 Αἰγιαλῶ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.
- 85 Αἰ Ἰβύκου γέραντοι: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν. Ἰβυκος γὰρ ὑπὸ 5 ληστῶν ἀναιρούμενος γεράνους ἰδὼν ἐμαρτύρατο. εἶτα οἱ λησταὶ ἐν θεάτρῳ γεράνους θεώμενοι, Αἰ Ἰβύκου γέραντοι, ἔλεγον, καὶ ἀνακριθέντες ἐκολάσθησαν.
- 86 Αἰ λαχάνων προσθῆκαι: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων.
- 87 Αἰ ἀντειςος γέλωσ: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελόντων. 10
- 88 Αἰ ξοῦπω τέτοιεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματος παίζει: ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων ἢ γεγονότων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων καὶ τὰ τῶν τελείων θελόντων ποιεῖν.
- 89 Αἰ εἰ γέροντι νέα προσβάλλει κόρην: ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων, βουλομένων δὲ νέαις συνευνάζεσθαι. 15

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ κ.

- 90 Ἀκεσσαίου σελήνη: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων πρᾶξαι τί. ἦν δὲ κυβερνήτης, ὃς ῥάθυμος ὢν ἔλεγε διὰ παντὸς ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένοιτο. 20
- 91 Ἀκαιρος εὐνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: Ἰηπόλυτος εἶπε τοῦτο πρὸς τὴν Φαῖδραν, λέγουσαν αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ ὅλους.
- 92 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι: ὅμοιον

1. Ἰφθῆ m, Ἰφθῆ Scholiasta. Ἀστυκράτεια m, Ἀστυκράτεια Scholiasta. 2. Ἥφαιστία Z, Ἥφαιστεια Scholiasta. 11. δώματα Z: δώματα W. N explicat: ἐπὶ τῶν τὰ οὔπω τεχθέντα ἢ γεγονότα προλεγόντων. 12. ἢ γεγονότων R om. 14. νέαν N. προσβάλλει Aa. Suidas: αἰεὶ δὲ γέροντι νέαν ποιεῖ βάλλει κόρην, unde Kusterus scribendum esse coniecit: αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι κτλ.: v. nott. critt. ad Diog. I. c. ἐπὶ κτλ. R om. 20. γένηται Ds. 21. Scribe εὐνοια.

84. Diog. I, 37: Arsen. II, 30. DV I, 14.

85. K in nott. ad Diog. I, 35: Arsen. II, 31. Macar. I, 50.

86. Diog. II, 52: Arsen. II, 32. DV I, 68.

87. Diog. I, 41: Arsen. II, 29. DV I, 17.

88. Diog. I, 40: Arsen. II, 34. Macar. I, 54.

89. Diog. II, 72: Arsen. II, 33. Greg. Cypr. L I, 52.

90. Diog. I, 57: Arsen. II, 48. Cf. Apost. XVI, 93.

91. Arsen. II, 49. Greg. Cypr. L I, 40.

92. Zenob. II, 46: Arsen. II, 50. Greg. Cypr. M I, 78.

αὐτῶ ἔστι τό, Ἄγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτα ἴασιν·
ἐπὶ τῶν αὐτομάτως πορευομένων που.

- 93 Ἄκουε τοῦ τέτταρα ᾧτα ἔχοντος: ἀλλήτης ἦν,
περὶ οὗ εἶπεν ἡ Πυθία τιὸν ὡς παραφυλάττειντο· οἱ δὲ
ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. ἐνιοὶ μὲν ἐπὶ τοῦ πολλὰ εἰδότης ἢ 5
ἀκούοντος· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων· ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον καλοῦσιν.
- 94 Ἀκεσίας ἰάσατο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ χεῖρον ἰωμένων. καὶ
Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας τὸν πρῶκτὸν ἰάσατο.
- 95 Ἀκρίς δυσκίνητος χλωρά: ταύτης ταῖς κινήσειν 10
οἱ ἀγροῖκοι προστρέχουσι καὶ μαντείας ἐξ αὐτῶν ποιοῦνται.
τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φαύλως μαντευομένων.
- 96 Ἄκισ ποταμός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. ψυχρὸς γάρ
ἔστιν οὗτος.
- 97 Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις: οἱ τὴν Αἰγίναν οἰ- 15
κῶντες, ἐκπεσόντες αὐτῆς διὰ πόλεμον, ἐχρήσαντο τῷ
θεῷ· ὁ δὲ τὸν χρησιμὸν τοῦτον εἶπε καὶ ουμβαλόντες,
ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες, κατὰ μέσον ᾤκησαν. λέγεται
δὲ ἐπὶ τῶν δυνοσήτων.
- 98 Ἀκούσατε νέοι γέροντες, οὗ νέου γέροντες ἤκουον. 20
- 98a Ἀκούετε λεῶς, Σουσαρίων λέγει τάδε·
κακὸν γυναικες· ἀλλ' ὅμως, ᾧ δημόται,

1. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ex Zenobio Pantinus. 2. ἐπὶ τῶν κτλ.
in Zenobio non comparent. 3. ἀλλήτης ἦν] supersunt ex ἦν δὲ οδ-
τος ληστῆς Φοῖνιξ. 4. τισὶ] Entimo Cretensi et Antiphemo Rhodio:
v. Zenobium. 5. μὲν] δὲ W. 7. τετράχειρον W. Ceterum v.
Zenobius. 8. ἰάσατο Diogenianus. τὸ χεῖρον idem. 9. Ἀριστο-
φάνης] grammaticum celeberrimum significari in Schneidewini Philol.
III, 567 sqq. uberius demonstravi. 10. K: Ἀρουραία μάντις·
ἀκρίς ἔστι δυσκίνητος χλωρά, λεγομένη μάντις, ἣς ταῖς κινήσεις κτλ.:
Apostolius, quum proverbium in codice, quo utebatur, casu excidisset,
explicationis ope damnum haud cunctanter conatus est resarcire. ταῖς
quod Apostolius scripserat postea in τῆς mutavit: τῆς N. 13. Ἄκισ
Ds. 17. συμβάλλοντες Z. 18. ᾧκουαν Z. 21. λεῶ Meinekius.

93. Arsen. II, 51: Zenob. I, 54.

94. Diog. II, 3: Arsen. II, 52.
DV I, 23.

95. Arsen. II, 53: App. Provv.
I, 40.

96. Diog. II, 74: Arsen. II, 54.
Cf. Apost. III, 12.

97. Arsen. II, 55: Zenob. I, 57.
DV I, 27.

98. Plut. Apophth. Reg. 207 E,
id. de Republ. seni ger. 2, 784 D,
ubi ad Caesarem Augustum refer-
tur: Caio Caesari adscribitur in
Stob. Flor. Append. Florent 5 Oxf.

98a. Arsen. II, 65: Stob. Flor.
69, 2. Meinekius Com. Gr. Fr. II,
1, p. 3 sq.

- 99 Ἀκισαίου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Ἀθηναῖς πέπλον ἐδημιούργησαν.
- 100 Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως ἂ φροναῦσι διεξιόντων. 5
- 1 Ἀκαδημίηθεν ἤκεις: ἦτοι σοφὸς καὶ σπουδαῖος ὑπάρχεις. Ἀκαδημία δὲ ἦν γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις ἀλωῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἀκαδήμου τινὸς ἥρωος. πρότερον δὲ Ἀκαδημία ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. ἐτι δὲ καὶ Ἀρποκρατίων Ἀκαδήμια τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, 10 Ἀύκιον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτοῦ Ἀκαδημοῦ.
- 2 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Πλάτων. Ἀκέφαλον καταλίπομι μῦθον.
- 3 Ἀκίνητα κινεῖς: ἐπὶ τῶν λίαν παράνομα πραττόντων. ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν τύμβους, μὴ τάφους, μὴ ὄροφῆν.
- 4 Ἀκισσος μετ' Ἀνθεστήρια: ἐπὶ τῶν βραδείων.
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.
καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν: Σουσαρίωνος.
- 98b Ἄκουσον, ὡς σοι τέρψην ἐμβάλω φρενί· 20
τὸ μὴ γενέσθαι τοῦ θανεῖν ἴσον λέγω: Εὐριπίδου.
- 100a Ἀκάνθιος τέτιξ: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων. οὐκ ἄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέτιγες. Ὡς καὶ τὸ, Βάτραχος Σερίφιος.

1. Ἀκισσίδος Zenobius. 2. Πολιάδος Ἀθηναῖς Ds. 4. τὰ ἀπὸ Ds. 7. προύστερον ἀλωῶδες Suidas. 8. Ἐκαδήμων Z Suidas. ἥρωος ὀνομασθέν Suidas. 9. Ἀκαδήμια R, Ἐκαδημία Z, διὰ τοῦ ἔ Ἐκαδημία Suidas. ὡς καὶ ut ἔτι i. Ἀρποκρατίων Suidas om., sed post v. Ἀριστοφάνης locum e Nub. 1005 sqq. adscripsit. πρότερον δὲ Ἀκαδήμια [sic] ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης N. 10. Ἀκαδημία et Ἀύκειον Harpocratio. 12. αὐτοῦ] αὐτὸ idem, αὐτὴν W cum Suida. Scribe Ἀκαδήμου. 13. Πλάτων κτλ. N om. 14. ἀκέφαλον ἐκὼν Ds. 15. ἐπὶ — πραττόντων] hanc explicationem Apostolius solus exhibet. 16. ὅτι κτλ.] v. K in nott. critt. ad Diog. II, 6. ὄροφούς KZ. 17. Ἀκισσός RZ: v. Ammonius. Explicationem R om. 21. τοῦ] τῷ Stobaeus, Euripides. 23. ὡς — τὸ] ὅμοιον Ds.

98b. Arsen. II, 66: Stob. Flor. 120, 1. Eurip. Troad. 630.

99. Diog. II, 7: Arsen. II, 56. DV I, 25.

100. Diog. II, 59: Arsen. II, 62. Macar. I, 65.

100a. Arsen. II, 63: Diogen. I, 49. DV I, 22. Βάτ. Σερίφ.] Apost. IV, 77.

1. Arsen. II, 57. Ἀκαδήμια — Ἀριστοφάνης] Suidas. Ἀκαδήμια

κτλ.] Harpocr. 9, 6. Max. Tyr. Diss. XXXIII, 5, p. 142 R.: λέξω δὲ οὐκ ἱμαντοῦ λόγον, ἀλλ' ἐξ Ἀκαδημίας ὀρηθήντα καὶ ἐπιχώριον τῆς Πλάτωνος μοῦσης τε καὶ ἔστις.

2. Diog. II, 9: Arsen. II, 58. Macar. I, 70. Πλάτων] Phaedr. 264 C.

3. Arsen. II, 59. DV I, 25: add. Macar. V, 94. Apost. XI, 41.

4. Arsen. II, 60. XXXII, 46.

- 5 "Ακρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων.
- 6 "Ακμων μέγιστος οὐ φοβείται τοὺς ψόφους·
Καὶ νοῦς ἐξέφρων πᾶσαν ἔλκουσαν βίαν.
- 7 "Ακων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν: ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπι- 5
σχνουμένων τι.
- 8 "Ακόνην σιτιζεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων,
μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιιδόντων. "Άλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Τὸ α̅ μετὰ τοῦ λ̅.

- 9 "Άλας ἄγων καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ 10
καθευδόντων καὶ ῥαστώνευομένων· ἐμποροῦ γὰρ τινος τὴν
ναῦν ἀλῶν πληρώσαντος, εἶτα καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν
ἐπαναβῆναι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἄλας. Ὁ δὲ Διογενιανὸς
οὕτω φράζει τήνδε τὴν παροιμίαν· ἀλῶν δὲ φόρτος
ἐνθεν ἤλθεν, ἐνθ' ἔβη: ἐμπορος γὰρ τις ἄλας ἄγων 15
καὶ ἀποκαθευδῆσας ἀπώλεσεν αὐτὸ τῆς ἀντλίας ἐπαναβά-
σης. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἄπερ προσεπόρισαν ἀπολλύντων.
- 10 "Άλας καὶ τράπεζαν μὴ πάραβαίνειν: δῆλη ἡ
παροιμία. φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.
- 7a "Ακων δ' ἄμαρτων οὔτις ἀνθρώπων κακός: Σοφοκλέους. 20
- 8a Ἄλλ' ἐν γε χέρσῳ τὰς λέοντος ἦνεσα
καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας,
ὅς εὐτ' ἂν ἄλλων θηρίων ὁσμὴν μάθῃ
στρόβυλος ἀμφ' ἄκανθας εἰλίξας δέμας,
κεῖται, δάκνειν δὲ καὶ θίγειν ἀμήχανος·.

25

5. ἀκόντως Matthaeius. 6. τι] ὡς καὶ τὸ· Ἐκὼν ἄκοντι γε θυμῷ
Z addit: Homer. II. A, 43: cf. App. Provn. II, 51. 8. εἰς τὸ Ds.
ἄλλοι κατ. N Ds om. 10. μεγάλῳ τινὲ Z. 13. ἐπαναβῆναι συνέβη
Zenobius. 15. γὰρ Ds om. 16. καθευδῆσας Ds. 17. τῶν τὰ Ds.
προσεπόρισαν καὶ ἔχαρισαντο Ds. Peculiari modo alterum Suidas
explicitat: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οἴσι καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων.
21. τε Zenobius. 23. λάβῃ idem. 24. στρόβυλος idem. ἄκαν-
θαν idem. 25. θίγειν τε καὶ δάκειν idem.

Apost. praef. §. 5: Ammon. de
differ. vocabb. 8 Lugd.

5. Diog. II, 10: Arsen. II, 68.
DV I, 29.

6. Arsen. II, 67.

7. Diog. II, 82: Arsen. II, 69.

7a. Arsen. II, 70: Stob. 46, 6.
Soph. Tyr. fr. 582 Df.

8. Diog. II, 8: Arsen. II, 61.
DV I, 28. Apost. X, 72^a.

8a. Arsen. II, 71: Zenob. V, 68.
Ionis versus: v. Athen. III, 91 D
ibiq. G. Dindorfius.

9. Zenob. I, 23. Diog. II, 34:
Arsen. II, 72. Greg. Cypr. M I, 81.

10. Diog. II, 11: Arsen. II, 73.

- 11 "Αλλο ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.
- 12 "Αληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα: ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, οὐ πιστενομένων δέ. Σάγρα τόπος τῆς Λοκρίδος. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη. Λοκρούς δέ φασὶ τοὺς Ἐπιζεφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς 5 πλησιοχώρους Κροτωνιάτας αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸν δὲ στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φησάντων, δίδοναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκόρους, οἰωνισαμένους τὸ κερτομηθὲν τὴν τε ναῦν ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκόρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐθημερόν, καὶ τῆς 10 φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστενομένοις δέ.
- 13 Ἀλεκτροῶν ἐπιπηδᾶ: ἐπὶ τῶν ἀγενῶς ἀναμαχομένων τὴν ἦταν. Οἱ ἀλεκτροῶνες ὑπεράγαν οὐκ ἄδουσι ἐν 15 τοῖς ὕδροις χωρίοις καὶ ἐνθα νοτιώτερός ἐστιν ὁ ἀήρ. ψυχροὶ δὲ ἄρα ὄντες τὴν σύγκρασιν οἱ τέττιγες, εἶτα μέντοι πυρουμένου τοῦ ἡλίου ἄδουσι. Ἀλεκτροῶνες γε μὴν καὶ ὄρνιθες οἱ ἐθάδες πτερουσόμενοι καὶ φρουαττόμενοι καὶ ὑποτρύζοντες χειμῶνα δηλοῦσι. Πετόμενοι δὲ ὄρνιθες εἰς 20 ἀλλήλους καὶ δι' ἀλλήλων θέοντες χειμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσιν.
- 14 Ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τινος φαύλου εἰς καλὸν τι μετακλινάντων.

1. Scribe ἄλλως. 2. ἐπὶ Σ.] ἐν Σ. W. 3. μὲν, οὐ Suidas. γὰρ τόπος idem. 8. Διοσκόρους, τοὺς Λοκρούς idem. οἰωνισαμένους R. 14. εὐγενῶς Z. 15. οἱ — ἀήρ] As verba aliter collocavit: saltem ὑπεράγαν post v. ἀήρ poni debuisset. 16. ἀήρ] φησὶ Θεόφραστος addit As. 18. ἄδουσι, ἐκεῖνος λέγει As. 19. ἡθάδες As. 20. δηλοῦσι] omisit nonnulla epitomator. πετόμενοι κτλ.] χειμῶνος δὲ ὄρνιθός, εἰς ἀλλ. ὄρ. πετ. καὶ δι' ἀλλ. θ. σημαίνουσιν εὐδίαν. Ὀρνιθες δὲ ἀφροῦζόμενοι περὶ τε λίμνας καὶ ποταμῶν ὄχθας χειμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσι As.

11. Diog. II, 19: Apost. II, 31. Arsen. III, 22. Greg. Cyp. L I, 47.

12. Suidas: Arsen. II, 74. Marc. I, 84.

13. Arsen. II, 75. Οἱ — ἄδουσι] Aelian. N. H. III, 38. Ἀλεκτροῶνες κτλ.] id. ib. VII, 7.

14. Arsen. II, 78. Sine dubio e Scholiis Platonici descriptum. Plat. Phaedr. 243 D: αὐτὸν τὸν Ἐρωτα

δεδιῶς ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἶον ἄλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι; quem locum multi imitati sunt: Athen. III, 121 E: Κόνουλος πῖτῃν ἤτησε δεκόταν, δεῖν λέγον ἄλμυρούς λόγους γλυκέειν ἀποκλύεσθαι νόμασι: Eunap. Excerpt. Vatic. 251 Mai.: διαφθεῖρην ἄλμυρῶ λόγῳ ποτίμῳ ἀκοῆν: Hermog. π. δεινότη. μεθ. c. 6, p. 407 W.: alia contulit Creu-

- 15 Ἀηλεσμένοσ βίοσ καὶ μεμαγμένοσ: ἐπὶ τῶν ἐν ἀφρονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων, ἢ ἐπὶ τοῦ προχείρου καὶ ἐτοιμοῦ. ὁμοία τῆ Ἀσπαρτα καὶ ἀνήροτα.
- 16 Ἀλλην δρυὶν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἐνδελχοῦσ αἰτούντων τι, ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν αἰεὶ δανειζομένων· οἱ παλαιοὶ 5 γὰρ βαλάνοις ἔζων. πρὸσ οὖν τοὺσ περισκοποῦντασ δρυὺσ, εἴτε πλήρεισ εἶεν εἴτε κενέ, Ἀλλην δρυὶν βαλάνιζε, ἔλεγον.
- 17 Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν ῥαδίωσ δώροισ ἀλισκομένων. Κρατίνωσ Νόμοισ· 10

Ἰγμῶν εἰσ μέσων ἕκαστωσ ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.

Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίωσ δώροισ πειθομένων. Τοὺσ χερσαίωσ ἐχίνοσ καταγωνίασθαι θέλουσαν τὴν ἀλώπεκα, ἀνείργουσιν αὐτῶν τὰ κέντρα, ἢ δὲ 15 ἡσύχωσ καὶ πεφεισμένωσ τοῦ ἑαυτῆσ στόματοσ ἀνατρέπει αὐτοὺσ καὶ κλίνει ὑπτίωσ, ἀνασχίασά τε ἐσθίει ῥαδίωσ. τὰ δὲ μικρὰ ἰχθύδια διαθηρῶσι πάνυ σοφῶσ. παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἔρχονται καὶ τὴν οὐρὰν καθιᾶσιν εἰσ τὸ ὕδωρ· τὰ δὲ προσνέοντα ἐνίσχεταιί τε καὶ ἐμπλάσσειται 20 τῷ δάσει τῶν τριχῶν· αἱ δὲ ἐνισχόμεναι τοῦ μὲν ὕδατοσ ἀναχωροῦσιν, ἐλθοῦσαι δὲ εἰσ τὰ ξηρὰ χωρία διασειουσι τὰσ οὐρὰσ καὶ ἐκπίπτει τὰ ἰχθύδια καὶ ἐκεῖναι δεῖπνον ἀβρότατον ἔχουσι. πειρὰν δε ποιεῖται τοῦ μὴ σφαλεροῦ τόπου

2. ἢ ἐπὶ κτλ. N om. Ex nostro loco Diog. I. c. corrigendus est.
 5. ἢ ἐπὶ τῶν συνεχῶσ δανειζομένων Ds. οἱ γὰρ Ds. 6. βαλάνοισ ἔθων N omissis sqq. τὰσ δρυὺσ Ds. 7. κεναὶ A Ds. 11. μέσων] μὲν Suidas. δωροδοκεῖται] καὶ τὸ ἀνάπαλι AZ addunt. 13. ἀλώπηξ οὐ — πειθομένων] D ab Apostolii manu scripta in margine exhibet. ἀλώπηξ οὐ κτλ. N om. 14. τοὺσ — ἢ] ἐπιβουλεύει [sc. vulpes] γούν τοῖσ χερσαίωσ ἐχίνοισ τὸν τρόπον τοῦτον· ὀρθοῦσ αἰτοῦσ καταγωνίασθαι ἀδύτατοσ ἐστί· τὸ δὲ αἴτιον, αἰ ἄκανθαὶ ἀνείργουσιν αὐτὴν. ἢ As. 17. ῥαδίωσ τοῖσ τριχῶσ φοβεροῦσ As, addens tum descriptionem modi, quo vulpes otidas venetur. 18. μικρὰ δὲ As. θηρῶσι As. 19. τὴν τοῦ π. As. εἰσ As. 21. ἐνισχόμεναι] ἀνισχόμεναι. As. 22. εἰσ As. 24. ἔχουσιν As, adiciens, quo modo Thraeces e vulpeculae arte commoda consequantur. δὲ αὐτῆ As. τόπου] πέρθων As.

zerns ad Plot. de Pulchrit. 465 sq. Dicti fontem Wytenbachius in annot. ad Plut. Op. Mor. I, 2, 151 D invenisse sibi visus est in Eurip. Hippol. 653: ἄ γὰρ ὄντοισ νασμοῖσιν ἐσομόρεσμαι. Eἰσ ὅνα κλύζων.

15. Suidas et Diog. I, 17. 18: Arsen. II, 76. Greg. Cypr. M I, 21. Ἀσπ. ἢ ἀν.] Hom. Od. I, 109. 16. Suidas et Diog. I, 19: Arsen. II, 77. Greg. Cypr. I, 5: 17. Bekk. Anecd. I, 218, 29. Suid. v. ἀλώπηξ: Arsen. III, 17. Greg. Cypr. M I, 26. Κρατίνωσ]

οὕτως· παραβάλλει τὸ οὖς ἐπὶ τῷ κρουτάλλῳ, κἄν μὲν αἰσθῆται μὴ ὑπηρεῖν κάτω τὸ ῥεῦμα, μηδὲ ὑποπροφοῦν ἤσυχῇ εἰς βάθος, ἢ δὲ ὡς ἐστὼτι τῷ κρουτάλλῳ θαρσεῖ· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἂν ἐπιβαίῃ.

- 18 Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ 5 ἀναρτύου.
- 19 Ἄλιτήριος εἶ: ἐπὶ τοῦ μετὰ βίας τι ποιοῦντος ἀπὸ σιποδείας. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἤρπαζον οὖν τινες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. ὁ δὲ λιμὸς 10 ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πολέμου.
- 20 Ἄλκωνόντιδας ἡμέρας ἄγεις: ἐπὶ τῶν ἀταράχων καὶ ἀνεπιηρεάστων. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἔνδεκά φησιν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῳῶν Ἀημάγορας ἐπίτ᾽· Φιλόχορος ἐν- 15 νεία. τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ Ῥπομνημάτων λέγει οὕτως· Ἄλκωνέως τοῦ Γίγαντος θυ-

1. οὕτως] τὸν τρόπον τοῦτον As. 2. κάτωθεν As. 3. θαρσεῖ, δια-
θιτε τι πρώτη· εἰ As. 9. καταχρηστικῶς Lexicon Bekkeri non agnos-
cit: habet Suidas. 10. ἐκάλουν] apud Suidan post hanc vocem le-
guntur: παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μ. β. τι ποιοῦντων, ἀπὸ τῆς
σιποδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης: quo in loco Syl-
burgius ad Etym. I. c. verba τὸν . . πόλεμον ἢ κατὰ τὸν Εὐμόλου π.
mutare vult. 14. ἔνδεκα] β' scribendum esse ex Aristotele elucet:
idem tamen error in Eustathio et in Eudociae Viol. 35 exstat, quem
ex prava siglorum explicatione ortum esse facile apparet. καὶ] scri-
bendum esse ὡς. 15. Ἀημάγορας δὲ ὁ Σάμιος Lexicon Bekkeri. 16.
ἐν τοῖς περὶ ὑπομνήματι Lexicon: latere numeri τῶν ὑπομνημάτων indi-
cium Bernhardius censet: rectius Koepkii de Hypomnem. Gr. p. 37
ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι reponendum esse iudicat.

II, 1, p. 87 Mein. Τοὺς χειραίους κτλ.] Aelian. N. An. VI, 24.

18. Diog. II, 12: Arsen. II, 85. Greg. Cyp. M I, 25.

19. Arsen. II, 81. Aristoph. Equitt. 445: ἐν τῶν ἀλιτηρίων, σέ φημι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ: Andocid. π. μυατηρ. §. 51: ἀλιτήριοι τῶν θεῶν: Dionys. Hal. Arch. VIII, 28: μητροκτόνος κελήση καὶ παιδοφόνος καὶ γυναικὸς ἀλιτήριος: Plut. Q. Graec. 25, p. 297: ἀλιτήριος δὲ [sc. κελήται], ὃν ἀλείψασθαι καὶ φυλάξασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε: cf. Ellendtius Lex. Soph. s. v. Λιμὸς — ἐκάλουν] Bekk. Anecd. 1, 377, 11: similia Plutarch. de Carior.

s. fin. Suid. s: ἀλιτήριος, Etym. M. 65, 24. Zonar. 120. Scholl. ad Plat. 454 Bekk. proferunt, quae, ut Schol. ad Plat. Reip. V, 470 D, p. 406 Bekk. docet, ex Dionysio Halicarnassensi fluxerunt. Plane recedit Schol. ad Arist. Equitt. 443, qui Thucydidem I, 126 secutus ex Cylonei piaculi historia vocis notio-
nem derivat.

20. Arsen. II, 82. Lemma ex Arist. Av. 1594 ductum videri possit: ἄλκωνόντιδας τ' ἂν ἦγιδ' ἡμέρας αἰε. Περὶ τοῦ κτλ.] Lex. Bekk. Anecd. 1, 377, 26. Suidas. Σιμωνίδης] fr. XVIII, 8 Schneidew. Ἀριστοτέλης] H. An. V, 8, 2. Φιλόχορος] fr.

γατέρες ἦσαν Φωσθονία, Ἀνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Πα-
λῆνη, Δριμώ, Ἀσιερίη. αὐταὶ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευ-
τὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἐστὶν ἄκρον τῆς Παλῆνης, ἐξή-
ψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· Ἀμφικρίτη δ' αὐτὰς ὄρι-
θας ἐποίησε· καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκνόνες ἐκλήθησαν· 5
αἱ δὲ νῆεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι, Ἀλκνονίδες
καλοῦνται.

- 21 Ἀλώπηξ τὸν βούν ἐλαύνει· τίττεται ἐπὶ τῶν
μὴ κατὰ λόγον ἀποβαιόντων· ἢ ἐπὶ δολερῶν καὶ μικρῶν,
ὅμως δὲ μεγάλα καταγωνιζομένων, ἄφρονας· Αἱ ἀλώ- 10
πεκες ὅταν θεάσωνται σφηκιὰν εὐθετουμένην, αὐταὶ μὲν
ἀποστρέφονται τὸν χηραμὸν ἐκνεύουσαι καὶ τὰς ἐκ τῶν
κέντρων τρώσεις φυλαττόμεναι· καθιᾶσι δὲ τὴν οὐρὰν δα-
συντάτην τε οὐσαν καὶ μηκίστην τὴν αὐτὴν καὶ διασειούσαν
τοὺς σφήκας· οἱ δὲ προσέρχονται τῷ τῶν τριχῶν δάσει· 15
ὅταν δὲ ἀναπλασθῶσιν αὐτῷ, προσαράττουσι τὴν οὐρὰν ἢ
δένδρῳ ἢ τοίχῳ ἢ αἵμασιᾶ· παιόμενοι δὲ οἱ σφήκες ἀπο-
θνήσκουσιν· εἶτα ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ τοὺς λοιποὺς
προσαναλέξασαι καὶ ἀποκτεῖναι κατὰ τοὺς πρώτους, ὅταν
ἐννοήσωσι λοιπὸν εἰρήνην εἶναι καὶ ἀπὸ τῶν κέντρων ἐλευ- 20
θερίαν, καθῆκαν τὸ στόμα καὶ τὰ σφηκία ἐσθίουσι, μήτε
θορυβούμενα μήτε τὰ κέντρα ὑφορώμενα· Ἡ δὲ θα-
λασσία ἀλώπηξ δι' ἀκρασίαν τοῦ δελέατος οὐκ ἀπέχεται,
καταφρονεῖ δὲ τοῦ ἀγκίστρον καὶ ἀλοῦσα ἀνέθορε καὶ ἀπέ-
κειρε τὴν ὀρμήν· Ὁ δὲ καλούμενος χηναλώπηξ, ἔχει 25

1. Ἀλκίππη Suidas, Ἀλπίπη N. Παλλήνη Suidas; Lexicon
Παλλίνη. 3. Πελλήνης Suidas, Πελλόνης Lexicon: scribe Παλλήνης.
6. ἀλκνονίτιδες AZ: hanc formam, quae in Scholl. ad Aristoph. Av.
250. Ran. 1344 legitur et in Tzetzam ad Lycophr. 750 reduci debet,
Lobeckius Paralip. Gr. Gr. 50 sqq. defendit. 9. μὴ N om. ἢ ἐπὶ κτλ.
N om. 10. μεγάλους Ds. ἄφρονας e textu eiciendum esse, in ann.
ad Diog. I. c. monui. αἱ δὲ ἀλώπεκες εἰς ὑπεροβὴν προήκουσαι κακορο-
γίας καὶ τρόπου δολεροῦ, ὅταν As. 11. εὐθετουμένην As. 15.
προσεύχονται As. 16. ἀναπλασθῶσιν m, ἀναπλησθῶσιν Z. 18. αὐτὸν
τίπον As. 22. θορυβούμεναι — ὑφορώμεναι As. 25. ὀρμίαν As;
ceterum Aelianus uberius rem exsequitur. ὁ δὲ — ἔχει] ὁ δὲ χηνα-
λώπηξ, πέλεκται οἱ τὸ ὄνομα καὶ εἰκότως ἐκ τῶν τοῦ ζῴου ἰδίων τε καὶ
συμφῶν. Ἔχει As.

p. 93. Eodem fere modo de fabula
disserit Pausanias apud Eustath. ad
Hom. Il. I, 563, p. 776, 34: alia
Bodius ad Mythogr. Lat. T. II, 175
comportavit.

21. Suidas et Diog. II, 73: Ar-

sen. III, 18. DV I, 75. αἱ —
ὑφορώμεναι] Aelian. H. An. IV,
39. ἢ δὲ — ὀρμήν] id. Var. Hist.
I, 5. ὁ δὲ — αἰλουρον] id. N. An.
V, 30. οἱ δὲ χῆνες κτλ.] id. N.
An. V, 29.

μὲν τὸ εἶδος τὸ τοῦ χηρός, πανουργία δὲ δικαιοτάτα ἀν-
τικρίνοιτο τῇ ἀλώπει· καὶ ἔστι μὲν χηρός βραχύτερος,
ἀνδρειότερος δὲ καὶ χωρεῖν ὁμοσε δεινός. ἀμύνεται γοῦν
καὶ ἀετὸν καὶ αἴλουρον· Οἱ δὲ χῆνες διαμείβοντες τὸν
Ταῦρον τὸ ὄρος δεδοίκασι τοὺς ἀετούς, καὶ ἕκαστός τε αὐ- 5
τῶν λίθον ἐνδακόντες, ἵνα μὴ κρώζωσιν, ὥσπερ οὖν ἐμ-
βαλόντες σφίσι στόμιον, διαπέτονται σιωπῶντες, καὶ τοὺς
ἀετούς τὰ πολλὰ ταύτῃ διαλανθάνουσι. Θερμότητός τε ἄρα
ὦν καὶ τὴν φύσιν διαπυρώτατος ὁ χῆν φιλόλουτρός ἐστι
καὶ νῆξει χαίρει καὶ τροφαῖς μάλιστα ταῖς ὑγροτάταις. 10
εἰ δὲ καὶ ἐξαναινοῖτο ὑπὸ λιμοῦ, δάφνης φύλλον οὐκ ἂν
φάγοι οὐδ' ἂν σπάσαι ῥοδάφνης· οἶδε γὰρ ὅτι τεθνήξειται
τούτων τινὸς ἐμφαγών.

22 Ἀλιεύς πληγεὶς νοῦν οἴσει· ἐπὶ τῶν μετὰ πείραν
εἰς γνώσιν ἐλθόντων. ὥσπερ καὶ ὁ πληγεὶς ἀλιεύς εὐκόλως 15
μετὰ τὴν τρωσιν τοὺς ἰχθύας μεταχειρίζεται.

23 Ἀλμυρὸν γειτόνημα ἔμβλεπε πόρρω· δηλοῖ δὲ,
ὅτι κακόν ἐστι τὸ γειτόνημα τῆς θαλάσσης ἔχειν ἢ χρη-
σθαι. αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ· Ἐὰν δύνῃ ὀδεῦσαι, μὴ
πλεύσης. Ἀλμυρὸν δὲ γειτόνημα λέγεται ἢ θάλασσα. 20

22a Ἀλιεύς ὦν, εἴτα τραγωδοὺς ἐμισθώσω· ἐπὶ τῶν μὴ
προσέχοντα ἑαυτοῖς δρώτων, ἀλλ' ἀνόμοια.

1. μὴν γὰρ As. 2. ἂν τῇ As. 4. αἴλουρον καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα
αὐτοῦ ἀντίπαλα ἐστὶν As. 5. ἕκαστός γε As. 6. κλώζωσιν As. 8.
αιετοῖς As. τε As om. 9. ὦν ἄρα As. Διαπυρώτατος τὴν φύσιν
As. 10. ὑγροτάταις] καὶ ποίαις καὶ θριδακίαις καὶ τοῖς λοιποῖς, ὅσα
αὐτοῖς ἐνδοθὲν ψυχὸς ἐργάζεται As addit. 11. οὐδ' ἂν σπάσαιτο ὁ ὀ-
δοδάφνης, οὔτε ἑκὼν οὔτε ἄκων· οἶδε As. 15. εὐκόλως . . τρωσιν
K om. 19. αὕτη — πλεύσης] Scholiasta om.; R: εἰς ὀδοῦνσεις [sic] μὴ
πλεῖν μηδ' ὅλας θέλη. 21. Scribe Ἰλιεύς.

22. K in nott. ad Diog. II, 31:
Arsen. II, 83. DV I, 61. Apost.
XII, 30a.

22a. Arsen. II, 84. Lucian. Pseu-
dolog. §. 10: ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν
παροιμίαν Ἰλιεύς ὄν τραγωδοὺς ἐμι-
σθώσω, καιρὸς ἤδη σοι ἰκόνειν τὰ
σαντοῦ κακὰ: cfr. Piscat. §. 38, ubi
v. Solanus.

23. Arsen. II, 93. Est Scholium
ad Aristid. ὑπερ τ. κεντ. 206, 1 Iebb.,
editis locupletius: v. Scholl. ad
Arist. 635 Dindf. [ἂν — πλεύσης]
Alexandro Magno tribuitur in Syl-

loga ab Walzio ad calcem Arsenii
edita p. 503. Simile dictum de
Catone Censorio narrat Plut. Cat.
mai. 9: μεταμεληθῆναι δ' αὐτὸς ἐν
παντὶ τῷ βίῳ· τρεῖς μεταμελείας
μίαν μὲν ... ἐτίραν δὲ πλεύσας
ἄποῦ δυνάτοῦ ἢ πειζεῦσαι,
τὴν δὲ κτλ., quod ab Anton. Mel.
Serm. 301 Fabr. ad Aristotelem
refertur: dubitanter addo Antiph.
apud Stob. Flor. 59, 6: ἑκατὸν σταδί'
ἰλθεῖν κριτέτον ἢ πλεῦσαι· ἀλεθρον,
de cuius loci scriptura v. Meine-
kium Com. Gr. T. III, p. 53. Ἰλιεῦ-

ἔστι δὲ ἡ λέξις Πλατωνική· ἐχρήσατο δὲ ταύτη καὶ Ἀλκμάν ὁ λυρικός.

- 24 "Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δ' ἀμήσουται: ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ἐσθιόντων.
- 25 "Ἄλλοτε μητρουιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ: 5 ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημερούντων.
- 26 "Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρῦων: ἐκ τοῦ τραγωδοῦ, καὶ σαφῆς.
- 27 Ἄλωνατον ἀνδράποδον: τὸ εὐτελὲς καὶ πρὸς ἄλας ὠνηθέν. ὅθεν καὶ Μένανδρος: 10
- Θραξ εὐγενὴς εἰ πρὸς ἄλας ὠνημένος.
- 28 Ἄλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.
- 29 "Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὄναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ τῶν ἄλλων κληρονομούντων.
- 30 Ἄλωπελίζειν πρὸς ἐτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν 15 ἔξαπατῶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.
- 31 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 32 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφωνούντων καὶ ἐριζόντων τοῖς κρείττοσιν.
- 33 Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπιρῶρει: ἐπὶ 20 τῶν μάτην πονούντων.

1. Ἀλκμάν ὁ λυρικός] εἰκμας ὁ λυρικός· καὶ Ἀλκμάνος τοῦ λυρικοῦ R. 3. μὲν om. RNh. 7. Scribe ἔλκεσιν. 9. καὶ] τὸ Ds. 10. ὅθεν κτλ. N om. 13. δ' N om. 14. τὰ τῶν ἄλλων] τὰ ἀλλότρια Ds. 15. ἀλώπεκίζειν Ds N. 20. ἢ δ' ἐπειρῶρει Ds.

τωνική] Plat. Legg. IV, 704 A: πρόσκομος γὰρ θάλαττα χώρα τὸ μὲν παρ' ἐκείστην ἡμίτραν ἡδύ, μάλα γε μὴν ὄντως ἄλυμρον καὶ πικρὸν γειτόνημα, de quo loco ἴ. quae laudat Creuzer ad Cic. Reip. II, 3. Platonem imitatur Aristid. I c.; add. Aelian. Ep. Rust. 13, p. 419 Cuicis: καὶ μέγα κίτραμα ἰδῶν ἄνθρωπον ὡς δίκων λέγον· καὶ ἀργαλῖος εἶ· τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἄλυμρον γειτόνημα. Ἀλκμάν] fr. 62 Welck.

24. Diog. II, 62: Arsen. II, 94. Greg. Cypr. M I, 53. Explicatio Apostolio propria.

25. Diog. II, 76: Arsen. II, 95. Greg. Cypr. M I, 59.

26. Arsen. III, 19: Suid. s. Εὐριπίδειον ἔπος. Eurip. fr. inc. tr. CCXI Matth. Usurpat Greg. Naz.

Or. I, 7 B [II, 18 D]: ἢ τῆς παρομιίας μὴ πόρῳ θίωμεν, ἄλλους ἰατροῦσιν ἐπιχειροῦντες. αὐτοὶ βρῦντες ἔλκεσι. Similes sententias Wyttenbachius ad Plut. Mor. 71 F indicat.

27. Diog. I, 100: Arsen. III, 20. DV I, 59. Θραξ κτλ.] fr. inc. fabb. CCXIV: ἴ. Apost. VIII, 941.

28. Greg. Cypr. L I, 23: Arsen. III, 21.

29. Diog. II, 13: Arsen. II, 90. DV I, 30.

30. Diog. II, 17: Arsen. III, 22. DV I, 32.

31. Cf. Apost. II, 11.

32. K in nott. ad Diog. II, 16: Arsen. II, 97. DV I, 31.

33. K in nott. ad Diog. II, 22: Arsen. II, 87. DV I, 34.

Ἄλοσι διασμηγθεῖς ὄναιτ' ἂν οὐτοσίην: ἐπὶ τῶν παραπαιόντων. φησὶν οὖν οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφεληθῆσεται διαβρεχθεῖς ἀλοῖν· ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος, οἷτινες σμηγόμενοι ἀλοὶ βελτίονες γίνονται. ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας ὑπὸ μέθης βρέχομεν ἐλαίῳ καὶ 5 ἀλοὶ καὶ ὠφελοῦνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἀλοὶ μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται· ὄναιτ' ἂν οὖν, φησὶν, ἀποβαλὼν τὴν παχύτητα· τὴν ἀρχὴν δὲ φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τῶν κεραμείων, ὅσοις ἅλες βάλλονται ὑπὸ τοῦ μὴ 10 ἐξίστασθαι τὸν οἶνον εὐχερῶς.

Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος υἱός: ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοὺς λόγους ἀσυμφώνους τοῖς ἔργοις.

Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γομφίοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων. 15

Ἄλλότριον ἀμῆς θέρους.

Ἀλκήστιδος ἀνδρεία: ἐπὶ τῶν καρτερῶν. Καί.

Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀπίστων. Λέγεται γὰρ μῦθος τραγικῶδης, ὡς δὴ μέλλοντος Ἀδμήτου θανεῖν αὐτὴ εἴλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον, 20 καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος καὶ

Ἄλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἄλλ' οὐδ' ὀρῶντες εἰς ὀρῶσι τὰ φανῆ· Σοφοκλέους. ἐπὶ τῶν ἀφροαιόντων.

1. ἀλοῖν Aristophanes. οὐτοσί idem. 2. ὠφεληθειῆ Suidas.
3. ποιεῖται Scholiasta. 5. καὶ] ὅτι τοῖς idem. ὑπὸ μέθης idem om.
7. παχύτητα Z. 8. ὄναιτ' ἂν] ὄναιτο Suidas. ἀποβαλὼν] ἀποβάλλον
Z, ἀποκαθαρθεῖς Scholiasta cum Suida. 9. τὴν π. — ὅσοις] μεταφορικῶς
ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ τοῦ οἴνου, ὅσοι Suidas. 10. ὑπὸ] ὑπὲρ idem.
11. τὸν οἶνον] μηδὲ ὀξίζειν Suidas. 12. A proverbium hic non habet.
υἱός corruptum ex ὄνος. 16. AZ hanc praebent explicationem: ἐπὶ
τῶν κατολιγορῶντων ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἢ τὰ ἀλλότρια καρπουμένων: u
in margine: ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. Quae e Diogeniano hau-
sta sunt. 19. γὰρ Palaephatus om. 20. ποτε τοῦ Ἀδμήτου Ps.
τὸν θάνατον Fischerus coniecit. 23. τὰ μὴ ἀνῆ Stobaeus.

34. Suidas et Scholl. ad Arist. Arsen. II, 99. Greg. Cypr. M I, 38.

Nub. 1239: Arsen. III, 16. ἀλοῖ — οὐτοσί] est versus Aristophanis: v. Nub. I. c.

35. Greg. Cypr. M I, 40: cf. Apost. II, 46.

36. K in nott. ad Diog. II, 20: Arsen. II, 92. Λίγεται κτλ.] Palaeph. Incred. 41.

ἀναγαγὼν αὐτὴν ἐκ τοῦ Ἰδίου ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαι τινα ἀναβιῶσαι. ἀλλ' ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπειδὴ Πελίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἀκαστος ὁ Πελίου ἐδίωκεν αὐτάς, οὐ λαμβάνει μὲν, Ἀλκηστis δὲ καταφεύγει εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητον ἀνεψιὸν αὐτῆς· καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἐστίας οὐκ ἐβούλετο Ἀδμητος Ἀκαστῷ ἔκδοτον ἕξαιτουμένῳ δοῦναι. ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρακαταθήσας ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπυροπόλει αὐτούς. ἐπεξιών δὲ ὁ Ἀδμητος ἔχων καὶ λοχαγούς νύκτωρ συνελήφθη ζῶν· ἠπειλεί δὲ Ἀκαστος ἀποκτεῖναι αὐτόν. πυθομένη δὲ ἡ Ἀλκηστis ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι Ἀδμητος δι' αὐτὴν, ἐξελθοῦσα ἑαυτὴν παρέδωκε. τὸν οὖν Ἀδμητον ἀφίησιν ὁ Ἀκαστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἀνδρεία γε ἡ Ἀλκηστis, ἐκούσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. Τοιοῦτο μέντοι οὐκ ἐγένετο, ὡς ὁ μῦθος φησί. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦτον Ἡρακλῆς ἦκεν ἄγων ἐκ τινος τόπου τὰς Διομήδους ἵππους. τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένισεν Ἀδμητος. ὀδυρομένου δὲ Ἀδμήτου τὴν συμφορὰν τῆς Ἀλκῆστιδος ἀνακησάμενος Ἡρακλῆς ἐπιτίθεται τῷ Ἀκαστῷ καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ διαφθείρει, καὶ τὰ μὲν λάφυρα τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ διανέμει, τὴν δὲ Ἀλκηστιν τῷ Ἀδμήτῳ παραδίδωσιν. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐντυχὼν Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ θανάτου ἐρύσατο τὴν Ἀλκηστιν. τούτων γενομένων ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

- 39 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἐπισθαί: 25 ὅτι προσήκει ἑξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἷσις ἂν τόποις γένοιτο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων· οὗτοι γὰρ ἢ ἂν πλησιάζουσι πέτρα φόβου κατεπειγόντος εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος τὸ ἑαυτῶν μεταβάλλουσιν. ὅμοιον τῷ, Πολύποδος πολυχρόου νόον ἔσχε. 30

1. αὐτὴν ἐκ] αὐτὴν Ps om. 4. αὐτάς — Ἀλκηστis] αὐτάς, ἀποκτεῖναι θέλων ἀπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ τὰς μὲν ἄλλας λαμβάνει, Ἀλκηστis Ws. 6. καθεζόμενη Ps. 8. παρακαθήσας Ps. 11. αὐτόν, εἰ μὴ παραδοίη τὴν ἑκείνην οὖσαν Ws. 12. τὸν μὲν Ps. 14. ἡ Ps om. 17. ἐκ τινος τόπων Ps. 19. ἀνακησάμενος Ps. 21. αὐτοῦ Z Ps. 23. ἐρύσατο N Ps. 26. ὡς ἂν γένοιτο τόποις Ds. 29. τῷ om. Ds. πολύποδος κτλ.] »Theognidis est hemistichium: in quo hodie editur vs. 215 Πολύποδος νόον ἔσχε πολύφρονος: in aliis Πουλίπου ὄργην ἔσχε πολυλόκου.» Pantinus. 30. ἔσχε Ds.

- 40 " Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν.
- 41 " Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδότεων δέ· οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασιν. ὅθεν καὶ τοὺς ἀποθρόντων κοινωνοῦντας τοὺς 5 περὶ ἄλα καὶ κύαμον ἔλεγον.
- 42 " Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα δίαιταν βελτίονα μεταβαλλομένων· πανσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ μετεῖχον οἴτου καὶ οἴνου.
- 43 " Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα 10 βίον μεταβαλλομένων.
- 44 " Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τὰς ἐπινοίας: ὅτι οὐ δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλευέσθαι· οἱ γὰρ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐκ οὐκ μετὰ τὸ καλλιερῆσαι βουλεύονται. 15
- 45 " Ἄλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται. ἐπὶ τῶν πονηρῶν.
- 46 " Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων: ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γὰρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκὸς εἰς 20 φορμὸν ἐμβαλὼν ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐπιβαλὼν ὡς ὀλίγον εἰσπραχθησόμενος τέλος. τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι ἔγνωσαν ὅτι μέλι ἐστίν.
- 47 " Ἄλλο γένος κώπης: ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἔθος ἐνηλλα- 25
- 47a " Ἄλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστί, τὸ δὲ εὖ μέγα: Δημοσθένης θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφῆν ἄφῆν μέγα βοῶντα, τοῦτ' ἔφη τὰπόφθεγμα.

2. ἡ παροιμία Ds in fine addit. 5. ὅθεν κτλ. N om. 13. οἱ γὰρ ἱερεῖς τὰ WZ. 17. πονηρῶν δὲ Ds. 22. ἐπιβαλὼν] ἐμβαλὼν Ds, ἐμβαλὼν A. 25. ἡ θ ος Ds.

40. Diog. I, 63: Arsen. III, 3. Greg. Cypr. L I, 38.

41. K in nott. ad Diog. I, 50: Arsen. II, 89. Greg. Cypr. M I, 11.

42. Diog. I, 62: Arsen. II, 90. Greg. Cypr. L I, 39.

43. Diog. I, 20: Arsen. III, 4. Macar. I, 86.

44. Diog. II, 14: Arsen. III, 5. Greg. Cypr. M IV, 53.

45. Diog. II, 15: Arsen. III, 6: v. Apost. XIII, 73. Greg. Cypr. M IV, 54.

46. Diog. II, 21: Arsen. II, 88: cf. sup. 35.

47. Diog. II, 57: Arsen. III, 7.

47a. Arsen. III, 8: Stob. Floril. 4, 51.

γμίνων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς Ἐρυθρίας
βούς, ἰστίῳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἰστίῳ δὲ τῷ ῥοπάλῳ· ἐφ'
ὧ καὶ ἐλέχθη·

- 48 Ἄλλη τορέλλη· σκῶμμα γερόντων· ἐκ τοῦ σορός
γίνεται. 5
- 49 Ἀλλότρια βάλλειν· ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων ἢ ἐν
τῷ κυβεύειν ἢ ἐν ἄλλῳ τινί·
- 50 Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ· ἐπὶ τῶν ματαιολογούν-
των. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.
- 51 Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρους· ἐπὶ τῶν κατολιγωρούντων 10
ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἢ τὰ ἀλλότρια καρπούντων.
- 52 Ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι· ἐπὶ
τῶν μεθύοντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκληροῦντο
ἀπὸ τῶν φυλῶν. δέκα δὲ ἦσαν αἱ φυλαί. οἶον ἢ πρώτη, τὸ
ἄλφα, ἢ δὲ δευτέρα τὸ βῆτα εἶχε σημεῖον, μέχρι τοῦ κάππα· 15
- 50a Ἀλόγιστός ἐστι πᾶς ὁ ἐν τοῖς συμβαίνουσι κατὰ τὴν φυ-
σικὴν ἀνάγκην ἀχθόμενος· Ἰσοκράτους.
- 50b Ἄλλ' οἶμαι τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἄδηλον καὶ μι-
κροὶ καιροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται· διὸ δεῖ μετρι-
άζειν ἐν ταῖς εὐπραξίαις καὶ προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι· 20
Δημοσθένους.
- 50c Ἄλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες ἢ γράψαι
χείρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
ἵπποι μὲν ἵπποισι, βόες δὲ τε βοῦσιν ὅμοιοι,
καὶ θεῶν ἰδέας ἔγραψον καὶ δώματ' ἐποίησαν 25
τοιαῦθ' οἷον περ κἀντοὶ δέμας εἶχον ὅμοιοι· Ὁραφέως.

1. τὰς ἐν Ἐρυθρίαις Ds. 4. ἀλλ' ἢ σορέλλη Bergkiius in Mei-
nek. Com. Gr. II, 2, 1034. 8. ἐπὶ τῶν ματαιοποούντων Ἄ reliquis om.
12. λαχοῦσα AZ. 14. τῶν — φυλαί] ἀπὸ τῶν ἰ φυλῶν Suidas. 16.
πᾶς Maximus om. 19. γίνονται Demosthenes. 22. εἶτοι Clemens.
γ' εἶχον Karstenius. 24. μὲν θ' Clemens. 25. καὶ κε idem. σῶ-
ματ' idem. 26. καὶ αὐτοὶ idem. ὅμοιον] ἕκαστον Karstenius. Ver-
sum tertium in finem Karstenius posuit.

48. Diog. II, 58: Arsen. II, 91.
49. Diog. II, 60: Arsen. III, 9.
50. Diog. II, 61: Arsen. III, 24.
Macar. I, 76.
50a. Arsen. III, 25: Maxim. Conf.
Serm. 18, p. 591 Comb. Inter
Epicteti fragmenta a Schweighaeu-
sero relatum est: γ. Epict. fr. 168.
50b. Arsen. III, 26: Stob. Flor.
21, 19. Demosth. c. Leptin. §. 162,
506 R. 447 & III. 1000f
50c. Arsen. III, 27. Xenopha-

nes apud Clem. Alex. Strom. V,
14, 110, p. 256 Sylb. Cf. Karste-
nius ad Xenoph. Carm. Rell. p. 41.
51. Cf. Apost. II, 37.
52. Arsen. III, 10. ἀλλ' — γράμ-
ματι] versus Aristoph. Plut. 973.
ὁ γὰρ κτλ.] Scholl. ad Aristoph.
Plut. I. c., Suidas. [τάχα κτλ.]
de versus sensu dixerunt Fritz-
schius de sortit. iudic. 158 sqq.
Meierus et Schoemannus de Litt.
Att. 127 sqq. 171

δέκα γὰρ οὐσῶν φυλῶν δέκα ἐγένοντο δικαστήρια. ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα πρῶτος ἐδίκαζε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα οὖν οὐ λαχούσα, φησὶν, οὐκ ἐδίκαζες ἀλλ' ἐπινες.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ μ̄.

- 53 Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ εὐδαιμό- 5
 νως ζώντων· ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ
 αἰγὸς τροφούσῃ αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγός, δι' οὗ ἐπέβλυ-
 ζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἤτήσατο. Καὶ ἄλλως. Λέγεται τὴν
 ῥεῖαν τεκοῦσαν τὸν Δία δεδωκέναι τῇ Ἀμαλθείᾳ τρέφειν·
 ἢ δὲ, μὴ ἔχουσα, αἰγὴ ὑπέβαλεν αὐτὸν· ὅθεν Αἰγιοῦχος 10
 ἐκλήθη. Ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα καθιστόρησεν ἐν
 τῷ οὐρανῷ· τὸ δὲ ἐν τῶν κεράτων ἀφελὼν τῇ Ἀμαλθείᾳ
 δίδωκε, παρασκευάσας αὐτῇ γενέσθαι πᾶν ὅπερ αἰτήσει
 διὰ τοῦ κέρατος· Ὁ δὲ Παλαίφατος περὶ Ἀμαλθείας
 οὕτω φησὶν· ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημιῶν κατὰ Βοιωτίαν μετὰ 15
 Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἐν τιμῇ παν-
 δοκεῖ, ἐν ᾗ ἦν τις γυνὴ καλουμένη Ἀμάλθεια, ὠραία καὶ
 καλή· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἠδόμενος αὐτῇ πλείονα χρόνον ἐξενί-
 52a Ἀλλὰ πάντα μὲν ἀνθρωπον ὄντα προσδοκᾷν χρή· τοῦ 20
 Θάλεω.
 52b Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρῶσι νοήματα πάντα τελεῖται· Ὀμήρου.
 52c Ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λούσθος ἰατρὸς νόσων· Σοφοκλέους.
 52d Ἀλλ' ἐὼν φίλος ἀμῖν, λέχος ἄρνησο νεώτερον.
 οὐ γὰρ τλάσσω' ἐγὼ ξυνοικεῖν οὔσα γεγραμμένα· Σαφροῦς.
 52e Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιωμένη· 25
 Ὀλυμπιάδος.

5. ἀφθόνως ζώντων καὶ εὐδαιμόνων καὶ ἐπιπραγούτων Suidas. 8.
 Λέγεται — τῇ] ἢ ῥεῖα τεκοῦσα τὸν Δία ἔδωκεν Plutarchus. 10. οὐκ
 ἔχουσα γάλα Plutarchus. Αἰγιοῦχος idem. 11. κατηγοσιέρισε· τὸ
 δὲ ἕτερον idem. 13. δίδωκε] παρέσχε idem. γίγεσθαι idem. αἰτή-
 σαι Ζ· ὁ ἂν παρὰ τοῦ κ. αἰτήσσει Plutarchus. 14. Ἀμαλθείας Α.
 16. πανδοκεῖ Ps. 17. Ἀμάλθεια Ps. 19. μὲν ἄρα Stobaeus.
 δεῖ
 χρή Α. 23. ἄμμιν Neuius. 24. ξυνοικεῖν Stobaeus, ξυνοικῆν νῆν εἴσα
 Bergkiius.

52a. Arsen. III, 11: Stob. Flor.
 110, 25. Recte Stobaeus Xenophontem auctorem nominat: v. Xenoph. Anab. VII, 6, 11.

52b. Arsen. III, 12: Hom. II, Σ, 328.

52c. Arsen. III, 13: Stob. Flor.
 120, 17. Soph. fr. 626 Dindf.

52d. Arsen. III, 14: Stob. Flor.

71, 4. Sapph. fr. 27 Schneidew.

52e. Arsen. III, 15: Stob. Flor.
 11, 2.

53. Arsen. III, 28. Ἀμαλθείας —
 ζώντων] Suidas. [ὅτι ἤγχευον]
 K in nott. ad Diog. I, 64. αἰγί-

- ζετο. Ἰόλαος δὲ βαρέως φέρων ἐπινοεῖ τὴν ἐμπωλὴν τῆς Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀνελεῖσθαι· ἐξ ἧς ἐμπωλῆς, εἴτι ἤθελεν, ὠνεῖτο καὶ τῷ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον οὖν οἱ συνέκδημοι, Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔσχε τῆς Ἀμαλθείας, ἐξ οὗ ὠνεῖτο ὅσα βούλοιο ἐπ' αὐτῷ· ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. 5
- 54 Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετήλθεν: ἐπὶ τῶν πολυχρονίοις ζητήσεσι χρωμένων· Ἀμαῖα γὰρ ἡ Δημήτηρ, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη.
- 55 Ἀμαξα τὸν βουῦν ἔλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστροφῶς τι ποιοῦντων. 10
- 56 Ἀμφιδρομίαν ἄγεις: τὴν πέμπτην ἄρουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν, ἐν ἧ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως, τὸ δὲ βρέφος παραφέρουσι τὴν ἐστίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες, ὡς ἐπιτο-
- 53a Ἀ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ὑπονοεῖ ποιεῖν: Πυθαγόρου. 15
- 53b Ἀμήχανον μακρὰν συνήθειαν ἐν βραχεῖ λύσαι χρόνος: Μετάνδρου.

1. ἐμπωλὴν Ps: in libris saepe forma vitiosa ἐμπωλή, ἐμπωλίω inventitur: v. Lobeckius ad Phrynich. 583. Iacobus ad Luc. Toxar. 28. 2. ἀφελῆσθαι Ps. ἐμπωλῆς Ps. 3. καὶ Ps om.: ὠνεῖτο ἑαυτῷ τε καὶ τῷ Ἡρ. Ws. 4. Ἀμαλθείας A. 5. προσανεπλάσθη] A ex Stob. Flor. 56, 16 addit: ὁ δὲ Σωκράτης τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐξηγουμένος τοιαύτης τινὸς ἀναφορᾶς ἠξίωσεν· εἶναι γὰρ σύμβολον, ἂν μὴ τις ἢ μάλθων, ἀλλ' ἰργάτης, πάντα ἔξεν τὰ ἀγαθὰ. κατὰ μὲν τὴν Ἀμαλθείαν [ἀμαλθίαν Stobaeus] τοῦ μὴ μάλθωνος τυττομένου, κατὰ δὲ τὸ κέρας τοῦ βοῦς ἰργατικωτάτου ὄντος τὸν ἰργάτην ἐσημαίνεισθαι· βότρυς δὲ ἐν τῷ κέρατι εἶναι καὶ τὰ ὅμοια, ὅτι ἐν τῇ γεωργίᾳ πάντα ἔστιν, ὧν χρειαί ἔχουσι· διὸ καὶ ἔχοντες αὐτὸ εἰσάγουται ὅτι Ἀγαθὸς δαίμων cf. annot. ad Apost. I, 10.] καὶ ἡ Ἀγαθὴ Τύχη: cf. Wesselingius ad Diod. IV, 35. 6. Ἀμαῖα bis Suidas. 9. τὸν N om. ἐπὶ τῶν ἀντιστροφῶν καὶ ἀδυνάτων N. 11. Scribe Ἀμφιδρομία: quod Apostolius scripsit fluxit ex Harpocr. l. c., ubi ABEF ἀμφιδρομία exhibent. τὴν Suidas om. 12. συναψάμεναι Hemsterhusius ex Scholl. ad Plat. 360 Bekk. 13. τὸ δὲ] καὶ τὸ Scholia Platonica. περιφέρουσι Suidas. 15. ὑπονοεῖ Stobaeus. 16. ἀμήχανον] ἔργον ἐστὶν, Φανία Meinekius ex Stob. 43, 31. ἐν Gataker deletit.

ται — κέρατος] Plut. Provn. II, 27. Greg. Cypr. L I, 8. ὅτι κτλ.] Palaeph. Incred. 46, 2, ubi v. Fisscherus.

53a. Arsen. III, 29: Stob. Flor. I, 20.

53b. Arsen. III, 30: Max. Conf. Serm. LXII, 674 Comb. Menand. fr. inc. fabb. 194b.

54. Suidas: Arsen. III, 32. Zenob. IV, 20.

55. Diog. III, 30: Arsen. III, 31. Apost. VIII, 41. Greg. Cypr. M I, 74.

56. Arsen. III, 49. τὴν — πολύποδας] Suid. v. ἀμφιδρομία. καὶ Ἀσσίας κτλ.] Harpocr. 15, 6 ibiq. v. codd. BCG. Ἀσσίας] v. Hoelscherus de V. et Scr. Lys. or. p. 135 sq.

πλείστον πολύποδας. λέγεται ἐπὶ τῶν καθαιρομένων· καὶ
Λυοίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως. ἡμέρα τις ἦγετο ἐπὶ
τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἐστίαν
ἔτρεχον φέροντες καὶ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύ-
ποδας καὶ σπησίας ἐλάμβανον.

5

57 Ἀμφιθέτω ἔπινες: ἐπὶ τῶν ζωροποτούντων. Ἀμ-
φιθέτος δὲ ἐστὶ φιάλη, ἢ κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης
ἀπύθμενος· οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβη-
τος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔδραν ἔχειν.

58 Ἀμφιθαλῆς Ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν: ὁ ἐν ἀμφοτέ- 10
ροις θάλλων ἢ φίλοις ἢ γονεῦσι, καὶ μηδεὶν ὠρφανισμένος.

59 Ἀμαρτίας αἰτία, ἢ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος:
ἐκ τῶν γνωμῶν τοῦ Δημοκράτους.

60 Ἀμυρις μαίνεται: ἐπὶ τοῦ φρενήρους. οὗτος θεω-
ρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμο- 15
νίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσε-
σθαι τότε, ὅτ' ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος
δοῦλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον, καὶ προσφυγόντα τῷ
ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολλύμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστι-
γούντος πατρὸς μνήμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεῖς 20
τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὴν οὐσίαν, ἀπῆρεν εἰς Πελο-
πόννησον· ὃ οὖν λογισμῷ πεποίηκε, τοῦτ' εἰς μανίαν Συ-

1. πολύποδας καὶ σπησίας. τῇ δεκάτῃ δὲ τοῦνομα τίθενται Suidas.
καὶ Harpocratio om. 2. ἀμβλώσεως] ἐὶ γήσιος ὁ λόγος Harpocratio addit.
3. παρὰ] περὶ Harpocratio. 4. ἔτρεχον τρέχοντες Harpocratio Bekkeri
et Lexicon in Cramerii Anecd. Ox. II, 489, 7: cum Apostolio faciunt
BCG. παρὰ] ὑπὸ Harpocratio. 6. ἀμφιθέτος — οὐ] κατὰ πᾶν μέρος
αὐτῆς τιθεμένην, ἀπύθμενον Suidas. 10. ἐν Suidas om. 11. ἢ φίλοις
ἢ in Suida desunt. καὶ Suidas om. 14. φρενήρους] λέγεται ἢ παροι-
μία Suidas addit. οὗτος Suidas om. θεωρὸς γὰρ idem. 17. ὅ τ' αὖν
Suidas. 19. ἀπολλύμενον idem: ἀπολίμενον N. 21. τὴν οὐσίαν]
τὰ ἴδια Suidas: τὸν δια N. 22. γοῦν Suidas: δ' οὖν Bernhardius.
πεποίηκεν Ἀμυρις Suidas.

57. Arsen. III, 50. ἀμφιθέτος κτλ.]
Suidas. Accurate veterum docto-
rum de hoc poculi genere senten-
tias Athen. XI, 468 D, 501 A, Eu-
stath. ad Hom. II, ψ, 270 recen-
sent: alia v. apud Bernhardium ad
Suid. l. c. et Panofkam sur les noms
veritables d. vases grecs p. 17. 49. . .

58. Arsen. III, 51. ὁ ἐν κτλ.]
Suidas: Scholl. ad Aristoph. Av.
1735. De hoc Amoris epitheto v.
Valckenarius Eurip. Dr. dep. Diatr.

160 Lugd., Ruhnkenius ad Tim.
Lex. 28.

59. Democr. Sentent. 49 Orell.:
Arsen. III, 52. Democr. fr. 116.
Mullach. Democriti Abderitae tan-
tum non omnia esse, quae in codd.
sub nomine Democritus leguntur,
Orellius Opuscul. Mor. T. I, praef.
IX et Mullachius ad Democr. fr.
p. 162 sqq. probaverunt.

60. Suidas: Arsen. III, 53. Greg.
Cypri. L II, 27. Apost. VIII, 75.

βαρῖται μετέστρεψαν· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποιήσιον
μανίαν ἐθαυμάσθη.

- 61 Ἄμματα πλέκεις: ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους.
ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἱ φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα
ἐπλεον δοκοῦς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. 5
- 62 Ἄμυστι πίνειν: λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπνευστῶν καὶ ἄνευ
τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἷονεὶ μηδὲ μυσάντων. Τοῦ
αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ ἔξαμυστῆσαι.
- 63 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας: ἐπὶ
τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνούμενων. 10
- 64 Ἄμαρτεῖν οὐκ ἔνεστι δις ἐν πολέμῳ: παρόσον
οὐδ' ἀπαξ ἀμαρτεῖν δεῖ· οὐχ ὅτι ἐν τῷδε, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις.
- 65 Ἄμνία θερίζειν: ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρου-
μένων. ὅταν γὰρ ἀμνία ᾗ, οὐκ ἀποκίρεται.
- 66 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν 15
ἀχαρίστων ἐνεργηθηθέντων μὲν, ταχίως δὲ ἐπιλανθανομέ-
νων τῆς χάριτος.
- 64a Ἄμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον λέγε: Ταύρου.

1. μετέστρεψεν Suidas. 3. πλέκεις Suidas non agnoscit. 6. πῶν
Suidas. Explicationi praemisit Suidas v. ἐπιπόημα. 8. ἔξαμυστῆσαι
Suidas, simul addens: λέγεται δὲ καὶ ἀμυστίζειν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, καὶ
ἀμυστι [ἀμυστιν coniecit Meinekius Com. Gr. II, 1, 358] Φερεκράτης
εἶπεν. 16. ἐνεργηθηθέντων κτλ. K. om.: v. DV l. c.

61. Suidas: Arsen. III, 33. Zo-
nar. 153. Cf. Diog. V, 44.

62. Suidas: Arsen. III, 48. Zo-
nar. 165. «Horat. Carm. I, 36:
Threicia vincat amystide: Callim. fr.
CIX: καὶ γὰρ ὁ Θρηκίην μὲν ἀπέ-
στυγε χυθὸν ἀμυστιν ζωροποτιν. V.
Spanhemius ad Iulian. Or. 1, 13 C.
Walz. Add. intt. Hesych. v.
ἀμυστις. Ἐξαμυστίζεν dixit Plato
Comicus apud Athen. XI, 783 D.

63. Diog. I, 72: Arsen. III, 37.
Greg. Cyr. M I, 42.

64. Arsen. III, 38. Lamacho
dictum tribuitur a Plutarch. Apophth.
Reg. 186 F. Stob. Flor. 54, 45. An-
ton. Mel. 56, p. 87 Fabr. Apost.
XIII, 39b: Catonem auctorem nō-
minat Vegetius de Re milit. I, 43
fin.: deinde in aliis rebus, sicut ait
Cato, si quid erratum est, potest
postmodum corrigi: procliorum de-

lieta emendationem non recipiunt,
cum poena statim sequatur errorem.

64a. Arsen. III, 39. Gell. N.
Att. XII, 5: sed ut tibi a me mos
geratur dicam ego [Taurus] indoctius
ut aiunt et apertius: quae fuisse di-
churum puto sinuosius atque sollertius,
si quis nunc adesset Stoicorum. no-
sti enim, credo, verbum illud vetus
et perculgatum, ἀμαθέστερόν πως
εἶπε καὶ σαφέστερον λέγε: Suid. s.
ἀμαθήςτος: . . . καὶ αὐθις Ἀριστο-
φάνης [Ran. 1466]: ἀμαθέστε-
ρόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον.
παρὰ τὴν παροιμίαν, Σαφέστερόν
μοι κύμαθέστερον φράσας:
quae s. v. σαφέστερον repetuntur.
Add. Endoc. p. 29.

65. Diog. I, 69: Arsen. III, 54.

66. K in nott. ad Diog. II, 29.
DV I, 39. Cf. quodammodo

- 67 Ἄμουςότερα Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀπαιδύτων. Λειβηθρίον γὰρ ὄρος Περικόν, οὔτε μέλους ἀπλῶς οὔτε ποιήματος ἐννοίαν λαμβάνον.
- 68 Ἀμείνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαίνόντων. 5
- 69 Ἀμελοῦς γωνία: ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν ἀποκρούφῃ ἀμελοῦς γωνία καλούμενον.
- 70 Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον: τὸ Ἑλληνικὸν καὶ δίκαιον. συνήγετο δὲ ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἦτοι ἀπὸ Ἀμφικτυόνος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν ὀρθῇ· ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα· Ἰωνες Δωριεῖς Πελοπονησῆες Βοιωτοὶ Μίδοντες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μηλιεῖς Δόλοπες Αἰνιᾶτες Δελφοὶ Φωκεῖς· ἢ ἀπὸ τοῦ περιόικους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συνα- 15 χθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν πρώτῃ Ἑλληνικῶν.
- 68a Ἀμεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα τὴν δόξαν νικᾶν, ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα πρὸς τῆς ἀληθείας ἠτᾶσθαι.
- 70a Ἀμεινον δικάως κρίναντα πρὸς τοῦ καταδικασθέντος ἀδίκως μεμφθῆναι, ἢ ἀδίκως κρίναντα παρὰ τῇ φύσει δικάως 20 ψέγεσθαι. Μοσχίωνος.
- 70b Ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας. Θουκυδίδου.
- 70c Ἀμαθίαν ὡς φησὶν Ἡράκλειτος καὶ ἄλλως κρύπτειν ἔργον ἐστίν, ἐν οἴνῳ δὲ χαλεπώτερον· καὶ Πλάτων δὲ φησὶν 25 ἐν οἴνῳ τὰ ἤθη φανερὰ γίνεσθαι. Πλουτάρχου.

4. Ἀμεινόνων Ds. 9. Ἀμφικτυονικόν — Θερμοπύλαις] Ἀμφικτυόνος συνέδριον τί ἐστὶν Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις Harpocratio et Suidas. 13. Μίδοντες] Μάγνητες eidem: Μίδοντες codex B Harpocratio. 19. κρίνοντα Stobaeus. 21. Μοσχίωνος Stobaeus ignorat. 24. ἀμαθίαν Stobaeus. 26. γίνεσθαι idem. Πλουτ. ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδέντιον idem.

67. Diog. II, 26: Arsen. II, 47: Apost. X, 50. DV I, 37.

68. Diog. II, 23: Arsen. III, 43. DV I, 35.

68a. Arsen. III, 44: Stob. Flor. 5, 104.

69. Diog. II, 25: Arsen. III, 42.

70. Harpocr. 15, 10. Arsen. III, 55: add. Suidas. Θεόπομπος] fr. 80 Wichers. Ἀναξιμένης] fr. V Geier.

70a. Arsen. III, 56: Stob. Flor. 9, 45.

70b. Arsen. III, 57: Thucyd. III, 37, 3. Citat hunc locum Isidor. Epist. V, 186.

70c. Arsen. III, 58: Stob. Flor. 18, 32. De Heracliti sententia disputat Schleiermacher in Fr. A. Wolfii Mus. Antiq. I, 327. Respicitur Plat. Sympos. 217 E, de quo v. ann. ad Diogen. VII, 28. Plut. fr. XXII.

- 71 Ἄρμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 72 Ἄρμες ποτ' ἤμεν ἄλκιμοι νεανῖαι: Λακωνικὴ ἢ παραβολὴ ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς ποτ' ἤμεν· τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος τοῦτ' ἔλεγεν· ὁ δὲ 5 τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων·
Ἄρμες δὲ γ' ἐσμὲν, αἱ δὲ λῆς, πείραν λαβέ· ὁ δὲ τῶν νηπίων καὶ οὐπω ἀκμαζόντων·
Ἄρμες δὲ γ' ἐσσοῦμεσθα πολλῶ κάρηρονες.
- 73 Ἄρμες ποτ' ἤμεν. ἀεὶ τὰ πέρσοι βελτίω: τα- 10 πεινούμενοι Ἀθηναῖοι τοῦτ' ἔλεγον.
- 74 Ἀμύνει ὡς ἔοικεν ἡ πάγη: ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων ἀπωλείας σωζομένων.
- 70d Ἀμηχανῶ δ' ἔγω γε, κοῦκ ἔχω μαθεῖν, 15 εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους, ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους. καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες, ἐχθίστη νόσος· 20 κὰν αὐ γένωνται σόφρονες, κακὸν μέγα· λυποῦσι τὸν φύσαντα, μὴ πάθωσί τι· Εὐριπίδου.
- 70e Ἀμεινον ἐν μικροῖς οἰκῆμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχὰς, ἢ ἐν μεγάλας οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα: Ἐπικτήτου.
- 70f Ἀμφίμακρος ἐστὶ πῶς συγκείμενος ἐκ μακρῶς — καὶ βραχείας Ὡ καὶ μακρῶς οἶον ἡγεμόν· τούτου ἐνάντιος ὁ ἀμφί- 25 βραχυσ, συγκείμενος ἐκ βραχείας Ὡ καὶ μακρῶς — καὶ βραχείας Ὡ, οἶον σερηνός·
- 74a Ἀμήχανον δ' ἐν εὐπραγίαις φθόρον διαφυγεῖν.

2. Scribe ποκ'. 4. κατὰ — ἑορταῖς Ds om. 5. γερόντων] πη-
λαιῶν Ds. ἀρχόμενος Ds om. 7. Scribe εἰ μὲν. πείραν λαβέ] ἀγῶας
δύο R, corruptum ex αἰγῶασθεο Diogeniani. 10. Dele vv. ἄρμες ποτ'
ἤμεν. Uberius Diogenianus explicat. 17. οὐκ ab alia manu illa-
tum est.

70d. Arsen. III, 59: Stob. Flor.

76, 2. Eurip. Oenom. fr. II.

70e. Arsen. III, 60: Stob. Flor.

46, 81. Epict. fr. 81 Schweigh.

70f. Arsen. III, 61: Scholl. ad
Hephaest. 159 Gsf.

71. Diog. II, 27. DV I, 38.

72. Diog. II, 30 et Plat. V. Ly-
curg. 21: Arsen. III, 41: Greg.

Cypr. M I, 45. Compara Eurip.
Troad. 581: πρίν ποτ' ἤμεν.

73. Diog. II, 54. Apost. XVI, 13.

I, 67a: Arsen. III, 41. Greg. Cypr.
L I, 17.

74. K in nott. ad Append. I, 26:

Arsen. III, 45.

74a. Arsen. III, 46.

- 75 Ἀμαθῆς ἀναξυρίδα περιθέμενος πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ: ἐπὶ τῶν εὐρόντων τύχη τινά, ὧν οὐκ ἦσαν ἄξιοι.
- 76 Ἀμαξιαία ῥήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.
- 77 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνομιένων. 5
- 78 Ἀμα δίδου καὶ λάμβανε: ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ῥ.

- 79 Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος: ἐπὶ τῶν ἀπρηθριακότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ προσώπου 10 ποιουμένων.
- 80 Ἀντὶ χαρίεντος ἱατροῦ κακὸς ποιητῆς καλεῖσθαι ἐπιθυμοῦμεν: ἐπὶ τῶν μὴ ταῖς ἰδίαις τέχναις ἀρκουμένων, ἀλλὰ καὶ παρ' ὧν οὐκ ἴσασι δόξαν ἐφελκομένον προσποιήτον. Περιανδρὸς γάρ τις ἱατρὸς ἀξίολογος κατὰ 15 τέχνην ὧν καὶ ἐπαινούμενος ἐς τὰ μάλιστα φαῦλα ποιήματα ἔγραφεν.
- 81 Ἄν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας: ἐξ ἀποφθέγματος.
- 82 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι: 20 ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὐρισκόντων παρὰ τοῖς φίλοις ὠφέλειαν.
- 83 Ἄνδρα ποδῶδης θρίξ: ἐπὶ τῶν ἡλιθίων. Πλάτων.
- 79a Ἄναρχίας γὰρ μείζον οὐκ ἔστι κακόν: Σοφοκλέους ἡ γνώμη. 25

4. καὶ κομπασμάτων AZ addunt in fine. 5. ἄμα — ἄμα Suidas. 10. προσώπου] τρόπου Suidas. 13. ἐπὶ — προσποιήτον] in Plutarcho non leguntur. 16. ἐς] δὲ Plutarchus. 18. φίλους] φιλοῦντας Plutarchus. 24. ἔστιν Sophocles.

75. Arsen. III, 34. De γ. ἀναξυρίδης γ. ann. ad Macar. VI, 70.

76. K in nott. ad Diog. III, 41: Arsen. III, 36. Greg. Cyr. M I, 75.

77. K in nott. ad Diog. II, 24: Arsen. III, 40. DV I, 36.

78. Diog. II, 77: Arsen. III, 35. Greg. Cyr. M I, 60.

79. Suidas: Arsen. III, 62. Aristoph. Ach. 491: ἀναίσχυντος ὧν σιδηροῦς τ' ἀνήρ.

79a. Arsen. III, 63: Stob. Flor. 43, 26. Soph. Antig. 672.

80. Arsen. IV, 18. Archidami, Agesilai filii, dictum: Plutarch. Apophth. Lac. 218 F.

81. Plutarch. Apophth. Regg. 189 C: Arsen. IV, 19. Cf. Wyttenbachius ad Plut. Lac.

82. Suidas: Arsen. III, 69. DV I, 45.

83. Diog. I, 73: Arsen. III, 70. Plat. Alcib. I, 120 B.

- ἔχοντας ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας
ὑπ' ἀμουσίας.
- 84 Ἀνδριάντα γαργαλίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 85 Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί:
ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 5
- 86 Ἀνθρακες ὁ θησαυρός: ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν
ἀγαθά, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἢ τῶν ἀγαθῶν
ἐλπίς. ἢ ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευθεθέντων, ὡς Λουκιανός:
Ἀνθρακᾶς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.
- 87 Ἄν πολλὰ βάλῃς, ἄλλοτ' ἄλλοιον βαλεῖς: ἐπὶ 10
- 84a Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πηγὴν ὄρᾶν: ἐπὶ τῶν πρὸς
ἐνια μὴ χρησίμων.
- 84b Ἀνάστα, ὦ βασιλεῦ, καὶ φρόντιζε πραγμάτων.
- 84c Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ
ξυμπᾶς κόσμος. 15
- 84d Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων: τῆς Πυ-
θίας ἢ γνώμῃ, ἣν εἶρηκε πρὸς Γλαῦκον τὸν Ἐπικυδίδην Σπαρ-
τιάτην.
- 84e Ἀνὴρ ἀγαθὸς πλούτῳ χρώμενος φαιδρύνει πατρίδα καὶ
τεμνὴ θεῶν κοσμεῖ καὶ φίλους πεπεδημένους ἐπιλύεται ἐν ποιῶν 20
τὸν πλοῦτον ἅτε δὴ ἀγαθοεργὸν ἰστάμενον.

1. ἔχον τὰς Ds, ἔχοντες Plato. 4. εὐεργεσίας Zenobius. 8. ὁ
Λουκιανός A. 10. βάλλῃς Aristoteles. 11. Scribe πηγῆν: 16. κα-
τόπισθεν Z Stobaeus. ἀμείων Pausan. VIII, 7, 5.

84. Suidas: Arsen. III, 71. Plut. Boiss. 45.

84a. Arsen. III, 72: Diog. I, 86.

84b. Arsen. III, 74: Plut. ad princip. inerudit. 3, p. 780 C: ὁ μὲν γὰρ Περσῶν βασιλεὺς ἐνα τῶν κατεπιμασπῶν εἶχε πρὸς τοῦτο τεταγμένον, ὥστε εἶπεν εἰς ὅσα λέγειν πρὸς αὐτὸν ἀνάστα κτλ.

84c. Arsen. III, 75. LV, 19: Stob. Flor. 40, 7. Macar. VI, 42: cf. Apost. III, 59b. Democriti sententia: v. Mullachius Democr. Fr. p. 200.

84d. Arsen. III, 75. Cf. oraculum apud Herod. VI, 86. Stob. Flor. 27, 14. Arsen. XLII, 61: versus exstat etiam Hesiod. "Eργ. 285, unde affertur ab Orion/ Anth. 3, 4 et Scholl. Plat. 398 Bekk. Utitur versu Paus. VIII, 7, 8: εἰ δὲ τοῦ ἐς Γλαῦκον τὸν Σπαρτιάτην ἐποίησατο ὁ φίλιππος λόγον καὶ τὸ πρὸς τῷ ἀκού-

στον τῶν ἔργων ἀντιμνησκῆται αὐτὸν Ἀνδρὸς κτλ., οὐκ ἂν οὕτω διὰ λόγου δοκεῖ μοι θεῶν τις Ἀλεξάνδρῳ τε ὁμοῦ τὸν βίον καὶ ἀμὴν τὴν Μακεδόνων οὐσία: add. Plat. Polit. 364 D ἡ παιδᾶς γὰρ παιδίων γὰρ καὶ γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου: Pausan. II, 18, 2: ταῦτα ἦν ἅμα ὁμολογοῦνται, ἠτίκα ἢ Πυθία Γλαῦκῳ τῷ Ἐπικίδου Σπαρτιάτῃ, βουλευόμεναι ἑπίορκα ὁμοῦ, καὶ τοῦδε εἶπεν ἐς τοὺς ἀπορόνας κατείναι τὴν δίκην: Iuyen. Sat. XIII, 199, ubi v. Scholia.

84e. Arsen. III, 76.

85. Diog. I, 99: Arsen. IV, 20. Macar. II, 4.

86. Arsen. III, 94: Ἀνθρακῆς ἢ ἐλπίς] Suidas. ἢ κτλ.] Diog. I, 90. Λουκιανός] Hermot. §. 71. DV I, 52.

87. Arsen. IV, 21: Aristot. παρῶ

τῶν ἐπὶ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν λόγων ἢ ἔργων ἐπιτυ-
χανόντων τοῦ ζητουμένου ἢ τοῦ σκοποῦ.

88 "Ανθρωπος εὐριπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων
καὶ ἀσταθμῶν ἀνθρώπων.

89 "Ανθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπρος- 5
δοκίμως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων.

90 "Ανθρώπιος ὄνος: καὶ "Αχαρνικοὶ ἵπποι: ἐπὶ
τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνευρογῆτων· τοιοῦτοι γὰρ
οἱ ὄνοι ἐν "Αντρωνι καὶ οἱ ἵπποι ἐν "Αχαρναίς, ὡς Φερε-
κράτης φησί: "Ακούω τῶν Σκυθῶν βασιλέα ἵππον σπου- 10
δαίαν ἔχειν πᾶσαν ἀρετὴν, ὅσην οἱ ἵπποι ἀπαιτοῦνται,
ἔχειν δὲ καὶ υἷον αὐτῆς ἐκείνης τῶν ἄλλων ἀρετῆ διαπρέ-
ποντα. οὐκ οὐκ εὐρίσκοντα οὔτε ἐκείνην ἄλλω περιβαλεῖν
ἄξιον, οὔτε ἐκείνον ἐπαγαγεῖν ἄλλη, συναγαγεῖν ἄμφω εἰς
τὸ ἔργον· τοὺς δὲ τὰ μὲν ἕτερα ἀσπάζεσθαι σφᾶς καὶ φι- 15
λοφρονεῖσθαι, οὐ μὴν ἐγχερίπτεσθαι. οὐκ οὐκ τῆς ἐπιβου-
λῆς τοῦ Σκύθου σοφώτερα ἦν τὰ ζῶα, ἐπηλύγασεν ἱμα-
τίοις καὶ τὸν καὶ τὴν, καὶ ἐξεργάσατο τὸ ἔκνομόν τε καὶ
ἐκδικον ἐκεῖνο ἔργον. ὡς δὲ ἄμφω συνείδον τὸ πραχθέν,
εἶτα μέντοι τὸ ἀσέβημα διελύσαντο θανάτῳ, πηδήσαντε 20
κατὰ κρημνοῦ.

87a "Ανευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρᾶς πίστις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι
συμμένειν: "Ηροδότου ἢ γνώμη.

88a "Ανθεὶ πρὸς ἐπιστήμην ψυχῆ, ὁπότε αἱ τοῦ σώματος ἀκμαὶ
χρόνον μήκει μαραίνονται. 25

5. καὶ δι' αὐτοῦ εὐδαιμονούντων Suidas in fine addit. 10. βασι-
λέα — τὸ δὲ ὄνομα εἰδῶς ἐῶ· τί γὰρ μοι καὶ λυσitelés ἴστω; — ἵππον
As. 11. οἱ As om. καὶ ἀπαιτοῦνται καὶ ἀποδείκνυνται As. 13.
παραβάλλειν As. 14. ἄλλη] τὸ ἐξ αὐτοῦ λαβεῖν σπέρμα ἀγαθῆ, καὶ
διὰ ταῦτα ἄμφω συναγ. As. 16. ἐγχερίπτεσθαι. A, As. οὐκ οὐκ
ἐπεὶ As. 22. πίστις] συμβάσις Herodotus. 25. μαραίνονται. W.

τῆς καθ' ἕνα μαντικῆς 2 T. I, 463
Bekk.: ὡπερ γὰρ καὶ λέγεται καὶ
πολλὰ βάλλης, ἄλλοτ' ἄλ-
λοτον βαλεῖσα, καὶ ἐπὶ τούτων
τοῦτο συμβαίνει: unde mutuatus est
Plutarchus quae scripsit de Oracul.
defect. 50, p. 437 fin.: item Cic. de
Divin. II, 59, 121: quis est enim,
qui totum diem iaculans non ali-
quando collineet: Publ. Syr. Sent.
152: crebro si iacias, aliud alias
ieceris.

87a. Arsen. IV, 22: Stob. Flor.
28, 17. Herod. I, 74.

88. Suidas: Arsen. III, 95: cf.
Apost. III, 18. Greg. Cypr. M I, 76.

88a. Arsen. III, 96.

89. Suidas: Arsen. III, 97. Apost.
III, 10. DV I, 46.

90. Arsen. IV, 23. Similia habet
Diog. I, 26, ubi v. annott.: add.
Macar. II, 3. Φερικράτης] v. Mei-
nekus Com. Gr. Fr. II, 1, p. 260.
"Ακούω κτλ.] Aelian. N. Anim. IV, 7.

- 91 Ἀνέλπιστον βίον ζῆς: τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπιτόνται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθὰ. οὕτω Πίνδαρος.
- 92 Ἄνω ποταμῶν: λείπει, χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων ὡς ὅταν ὁ πόρος τὸν σῶφρονα λέγη 5 πόρον.
- 93 Ἀνεξήφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ἀνεπίστοις ἑαυτοὺς ἐπιδριπτόντων ὑπὸ τινος βίας συνωθουμένων.
- 94 Ἄν χωλῷ παροικίῃσιν, ὑποσκάζειν μαθήση: ὅτι οἱ βαρβάρους καὶ μοχθηροὺς σοναναχρωννύμενοι ἀπο- 10 φέρονται τι τῆς ἐκείνων φαυλότητος:
- 95 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων.
- 96 Ἀναγυράσιος δαίμων: ὁμότατος ὁ Ἀναγύρασος οὔτος. 15
- 97 Ἀνὴρ ἀτεχνῆς τοῖς πᾶσιν ἐστὶ δοῦλος.
- 98 Ἄνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλ-
- 93a Ἀνευδεῆς ὁ θεός.
- 93b Ἄνευ τύχης γὰρ, ὅσπερ ἡ παροικία, πόρος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς:· Εὐριπίδου ἡ γνώμη. 20
- 97a Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσ- ἦκοντα ποιοόντων.
- 98a Ἄνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνὴρ· ὁ μὲν κακῶς πρῶτων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν, ὁ δ' ἐμφρόνως δεξάμενος ἤνεγκε κακῶς:· Ἀντιφάνους. 25

1. ζῆς Suid. om. 3. οὕτω Πίνδαρος Suidas ignorat. 4. λείπει Ds om. 5. γενομένων ἢ λεγομένων Ds. ὡς ὅταν] ὅλον εἰ Ds. λέγει Ds. 8. ἢ ὑπὸ B. 9. παροικίσεις a. 25. ἤνεγκεν Stobaeus.

91. Lex. Seg. in Bekk. Anecd. I, 397, 15: Arsen. III, 84: Suidas. Πίνδαρος] fr. 276 Bergk.

92. Diog. I, 27: Arsen. IV, 24. Greg. Cyr. M I, 28.

93. K in Append. Provn. I, 28: Arsen. III, 85. Greg. Cyr. M III, 43. Macar. II, 8. Apost. XVII, 57.

93a. Arsen. III, 86: Zenob. I, 17. Clem. Alex. Strom. VII, 3, 14, p. 300 Syllb.: δι' ἣν αἰτίαν οὐ δύσμεν ἐκόντως ἀνιχνεύει τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι παρεσχημένω.

93b. Arsen. III, 87: Stob. Flor. 20, 36. Eurip. Sthenob. fr. IX.

94. Arsen. IV, 25: Plut. de educ. liber. 4 A. Macar. VI, 90.

95. K in nott. ad Diogen. I, 43. DV I, 18.

96. Diog. III, 31: Arsen. III, 64. Explicationem petas ex Apost. IX, 79 coll. Bergkii disputatione in Meinekii Com. Gr. Fr. II, 2, 960.

97. Arsen. IV, 26.

97a. Arsen. IV, 27. »Sumptum ex illo Siracidae 22, 6: μονοικὴ ἐν πένθει ἄκαιρος δόλησσις.« Pantin.

98. Diogen. I, 75: Arsen. III, 77. DV I, 42.

98a. Arsen. III, 78: Stob. Flor.

- θὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακῶ ἐναντοῖς ἐπισπωμένων. Κροῖ-
σος γὰρ ἐαντῶ πολέμιον ἀπεσπᾶτο Κῦρον.
- 99 Ἀντλεῖ ἀμφοτέροις: ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούν-
των ὁμοία τῇ Πάντα κάλων κινεῖς.
- 100 Ἀντιπελαργεῖν: ἀντιδιδόναι χάριτας — λέγεται γὰρ 5
τοὺς πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν. Ὁ Ἀρι-
στοτέλης φησὶ τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ· ὁμοίως
δὲ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς
σκῆπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ
ἰππόταμον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἢ βία τῇ δικαιο- 10
πραγία. ὁ δὲ ἰππόταμός ἐστι ζῶον ἀδικώτατον.
- 98b Ἀνδρῶν τὰ δ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κὰν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθνυμῶσθαι θεοῖς:· Εὐριπίδου.
- 98c Ἀνδριάς μὲν ἐπὶ βάσεως, σπονδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς
προαιρέσεως ἐστώς, ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι:· Σωκράτους. 15
- 100a Ἀνὴρ ὑπνώδης εὐρετῆς ὄνειράτων·
μύστης γὰρ ὕπνος φασμάτων οὐ πραγμάτων.
- 100b Ἄνθρωπος ὢν ἐπταικας, ἐν δὲ τῷ βίῳ
τέρας ἐστίν, εἴτις εὐτύχηκε διὰ βίον:· Βάθωνος.
- 100c Ἀνὴρ φιλοσώματος καλλωπίστριαν γυναῖκα ποιεῖ· φιλή- 20

2. ἐπισπᾶτο g: ἐπεσπᾶστυτο Ds. 3. ἀντλεῖν ἀμφοτέροις:
καὶ

λείπει τὸ χερσὶν Zenobius. 7. τὸν A. ἀληθῆ εἶναι Suidas. 8.
ἀερόποδας] μέροπας Aristoteles, cui v. ἀερόποδας restituendum esse
Schneiderus ad Arist. I. c. T. III, 399 demonstrat. 10. ποτάμιον ἰπ-
πον Suidas: Apostolius voluit ἰπποπόταμον. δικαιοπραγία] οἱ γὰρ
πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπὶ τῶν πτερυγῶν βαστάζουσι τοὺς γεγηρα-
κότας Ze Suida addit. Scribe ἰπποπόταμος. In fine W adiecit:
περὶ πελαργῶν δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν οὕτω φησὶν: sequuntur
versus Arist. Av. 1353 — 1357. 19. Scribe Βάθωνος, quamquam etiam
Stobaeus Βάθωνος: verum vidit Grotius ad Stob. Flor. VI, 29: add.
Meinekius Com. Gr. T. I, 480.

108, 28. Cf. Meinekius Com. Gr.
Fr. III, p. 54.

98b. Arsen. III, 79: Stob. Flor.
108, 43. Eurip. fr. incert. XIV.

98c. Arsen. III, 80: Stob. Flor.
1, 34.

99. Zenob. I, 98: Arsen. IV, 28.
DV I, 50. Πάντα κτλ.] cf. Apost.
XIII, 87: 90.

100. Arsen. IV, 29. Ἀντιπελαρ-
γεῖν — τρέφειν] Greg. Cypr. I, 49.
Ὁ κτλ.] Suidas: Scholl. ad Aristoph.
Av. 1354. Ἀριστοτέλης] H. An.
IX, 14.

100a. Arsen. IV, 30: Anton. Mel.
LXIX, p. 117 Fabr. Est Gregor.
Nazianz. Sent. distich. 66, T. II,
155 Bill.: priorem versum Auct.
inc. in Crameri Anecd. Oxon. IV,
254 Euripidi tribuit.

100b. Arsen. IV, 31. XXVI, 4:
Stob. Flor. 98, 18. 105, 30. V. Mei-
nekius Com. Gr. Fr. IV, 499. De
sententia dixit Schneidewinus ad
Orion. Anthol. 92.

100c. Arsen. IV, 32: Stob. Flor.
85, 10. Est Plutarch. Praec. Coniug.
17, 140 B: cf. Apost. XII, 53ε.

- 1 Ἀντιόπης θυῆνος: ἐπὶ τῶν ἀδίκως πασχόντων, εἶτα τῶν δεινῶν ἀπαλλαγῆς τυχόντων. Ἀντιόπη θυγάτηρ Νυκτίως, ἣν ἔφθειρέ τις τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ πατὴρ πέμπει τῷ ἀδελφῷ κολάσαι. ὁ δὲ ἔγκνον αὐτὴν θεασάμενος ὕπαιρξεν· ἡ δὲ γενναῖα Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, οὓς εἰς ὄρος ἐξήρξεν ὁ 5 θεῖος· εἶχε δὲ γυναῖκα ὄνομα Δίρκην, ἣτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος, καὶ δῆσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχήλου ταύρου, καὶ ἀνάψασα δάδας, ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολύειν. ἡ δὲ ἐθρήνει, καὶ θορύβου γενομένου ἠθροίσθη 10 πληθὸς γεωργῶν, καὶ οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα αὐτῶν ἐξήρξαντο αὐτὴν, τὴν δὲ Δίρκην τῇ προκειμένῃ παρέδωκαν τιμωρία. Ζῆθος καὶ 15 δονος ἱρωτικὴν καὶ ἀκόλαστον· φιλάγαθος καὶ φιλόκαλος, σώφρονα καὶ κοσμίαν.
- 100d Ἄνῆρ γὰρ χρηστός χρηστὸν αἰδεῖσθαι φιλεῖ. Εὐριπίδου.
- 100e Ἀναμιξ ἀγκύλων ἱππόται: ἐπὶ τῶν μὴ κωλυμένων ποιεῖν τιὰ ἀγαθὰ, ὑπὸ γραμμάτων ἀγκύλων καὶ σκολιῶν· οἱ δὲ ἀγκύλοι γένος φάλαγγος πεζικῆς, τῆς ἱππικῆς προμαχόμενοι.
- 1a Ἄνῆρ πανοῦργος πρῶον ὑπαιρξελθὼν σχῆμα, 20 κεκρυμμένη πρόκειται παγίς τοῖς πλησίον. Μενάνδρου.
- 1b Ἄν τι πράξις καλὸν μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος οἴχεται, τὸ δὲ καλὸν μένει. ἄν τι ποιήσης αἰσχρὸν μετὰ ἡδοῆς, τὸ μὲν ἡδὺ οἴχεται, τὸ δὲ αἰσχρὸν μένει. Μουσαίου.
- 1c Ἀνθρωπίνως δεῖ τὰς τύχας φέρειν ξένη, 25 τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα. Μενάνδρου.

1. Ἀντιόπης — τυχόντων] haec e Bernhardii sententia in Suida intercederunt, probante Ungero Parad. Theb. I, 82. 3. πέμπει αὐτὴν Suidas. 6. ὄνοματι idem. 10. ἀπολλύειν idem. 11. καὶ οἷς] σύν οἷς Suidas A. 12. αὐτῶν dele cum Suida. 13. Ζῆθος δὲ καὶ Suidas. 14. δὲ ἱρωτικὴν Stobaeus. φιλάγαθος δὲ idem. 16. ἀνῆρ ὁ χρηστός emendat Boissonadus ad Philostr. Epist. p. 85. 20. κακοῦργος Maximus. πρῶον κακοῦργος ἀχμ' ἢ π. ἀνῆρ Meinekus. 21. κίτται Maximus. κ. τοῖς πλησίον κίτται παγίς Meinekus.

100d. Arsen. IV, 33. VII, 24. Menand. Monost. 28: ἀνῆρ δὲ χρηστός χρηστὸν οὐ μοισὶ ποτε, quem Euripidis esse e Stobaei App. Florent. 20 Gsf. nobis compertum est. 100e. Arsen. IV, 34. Adhibuit Themist. Oratt. XXI, 256 D: ἐγὼ δὲ προσέειπον Ἡσιόδῳ τῷ ποιητῇ χυτρίαι χυτρίαι κοτίαι καὶ ἱανοποῖον ἱανοποῖον. οὐν δὲ ἦδη τινὲς ὑπὸ θράσους μεταβαίνουσι ἐκ τῶν τάξεων ἀναμιξ δεῖ ἀγκύλων ἱππόται. τὰτ-

τιτε οἶν αὐτοὺς ἱκανοὶ καὶ ἐλάχθησαν ἐξ ἀρχῆς κτλ.

1. Arsen. IV, 35. Ἀντιόπη κτλ.] Suidas.

1a. Arsen. IV, 36. XXX, 84: Max. Conf. Serm. 19, p. 595 Combef. Mein. fr. inc. LXVII Mein.

1b. Arsen. IV, 37.

1c. Arsen. IV, 38: Stob. Flor. 124, 6, 2. Menand. fr. inc. 281 Mein. Sunt duo diversi loci fragmenta.

'Αμφίων κτίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι μέχρι Λαίου καὶ Ἰοκάστου, τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος.

- 2 "Αν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῶ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων· ἡ δὲ 5 ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κόκλωπος.
- 3 "Ανέμους γεωργεῖν: πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.
- 4 "Ανους ὁ μακρὸς, κατὰ τὴν παροιμίαν· ἥς ἐναντία· "Εννους ὁ μακρὸς λῆρος ἢ παροιμία. 10
- 5 "Ανδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων· πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τοῦ γέροντος ἀσθενές.
- 6 "Ανάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται: ὁμοία, Τῆ ἀνάγκη χρὴ πείθεσθαι. 15
- 7 "Αντὶ πέρκῃς σκόρπιον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῶ ἀντὶ τῶν βελτιόνων αἰρουμένων.
- 8 "Ανθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης. Θνητὸς περὶ σοὶ πειρῶ βλέπειν.
- 2a "Ανὴρ γὰρ ὅστις ἤδεται λέγειν αἰεὶ, 20 λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρὺς.
- 2b "Ανακνυβαλιάζεις τοὺς δίφρους: ἐπὶ ταραχῆς καὶ ζάλης λέγεται.
- 6a "Αν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερχτέον: παρεγγυᾷ, 25 ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

11. ἀσταφίς] ἀσθενές AZ. 12. τῶν γέροντων Ds. 14. ὁμοία κτλ. Suidas ignorat. Suid. s. ἀνάγκη: . . . καὶ παροιμία· ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται· παρεγγυᾷ ἔτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. ὁμοιον τῶ· "Αν μὴ παρῆ κρέα, ταρίχῳ στερχτέον. 20. λέγων Stobaeus. 24. κρέα Suidas. ἢ παροιμία, ἔτι idem.

2. Diog. I, 81: Arsen. IV, 15. Greg. Cyr. L I, 42.

2a. Arsen. IV, 16: Stob. Flor. 36, 16. Sophocl. fr. 90 Dind.

2b. Arsen. IV, 17. Est hemistichium Hom. II, II, 379: δίφροι δ' ἀνεκνυβαλιάζον.

3. Diog. I, 88: Arsen. III, 88. DV I, 55.

4. Arsen. IV, 14. »Hoc est quod vulgo dicitant, praelongis mentem deesse, pusillis nimium adesse amicorum. Sumptum videtur ex Soph. Aiac. 1250: οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς Οὐδ' ἐνδύονται φῶτις ἀσφαλέστεροι, 'Αλλ'

οἱ φρονοῦντες ἐν: « Erasmus III, 4, 58.

5. Diog. I, 85: Arsen. III, 81. Greg. Cyr. M I, 39.

6. Suidas: Arsen. IV, 8. Greg. Cyr. M I, 50. Τῆ κτλ.] Liv. IX, 4 fin.: *pareatur necessitati, quam ne Dii quidem superant*: cf. nott. ad Zenob. I, 85.

6a. Arsen. IV, 9: Suid. s. ἄν μὴ. DV I, 40.

7. Diog. I, 76: Arsen. IV, 10. DV I, 43.

8. Priorem versum Stob. Flor. 22, 25. Maxim. Conf. Serm. 67, p. 684

- 9 Ἄνδρὸς γέροντος οἱ γνάθοι βακτηρία: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.
- 10 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροδοκίῳς ὑπὲρ ἀνθρώπου σωζομένων.
- 11 Ἄνθρωπος φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν 5 ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 12 Ἄντις ποτός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν· ψυχρὸς γὰρ οὗτος ἐστίν.
- 13 Ἄνεμον δικτύω θηρῶς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 14 Ἄνέμου πεδίων: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. 10
- 15 Ἄνευ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: παραινετικὴ ἢ παρ-οιμία.
- 16 Ἄνευ ξύλου μὴ βιάδιζε: περὶ Κλεομένου λέγει ὅς στρατιώτης ὢν Ἀθηναῖος προσεποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μαρίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. 15 διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῆει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερ-χομένους αὐτῷ.
- 9a Ἄνέμων στάσεις γνωσκούσιν οἱ ἐγχώριοι.
- 12a Ἄν στρουθὸς εἰς χάρακας: πρὸς τοὺς οἰομένους λανθάνειν ἐν οἷς πράττουσι. 20

5. δὲ φεύγων Ds. 7. Ἄκτις ποταμὸς K in noll. ad Diog. II, 74: unde quod hoc loco Apostolius cum Arsenio profert ex Ἄκτις ποταμὸς corruptum esse quis concedet. Ne scrupulum iniiciat litteraturæ series, v. ann. ad Apost. III, 15. 9. δικτύω ἄνεμον Zenobius, ἀνέμους θηρῶν ἐν δικτύοις Ds. 10. K παιδίον. 11. ἄνευ ex ἄλλῃ depravatam esse monstrant vv. ll. in noll. critt. ad Diog. I. c. propositæ. Similes depravationes v. in Greg. Cyr. M II, 95. Apost. I, 51. III, 12. V, 23. VI, 77. 13. βιάδιζαν Suidas. Scribe Κλεογένους. 14. στρατιώτης] στρατηγὸς Suidas.

Comb. Hippothoonti adscribunt, Menandro Doxopater in Rhett. Gr. IV, 294 W.: alterum Isidoro Stob. I. c. 27 et Maximus I. c. Exstat uterque in Menand. Monost. 8. 249. 9. Diog. I, 78: Arsen. III, 82. DV I, 44. 9a. Arsen. III, 83. Polyb. IX, 25: ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἦθη κάλλιστα γνωσκούσιν: quæ verba Suidas v. ἐγχώριοι in Lexicon suum recepit: add. idem v. ἀνέμων ibiq. v. intt.

10. Apost. III, 89. 11. Diog. I, 74: Arsen. III, 98. IV, 11. DV I, 41. 12. Arsen. IV, 12: cf. Apost. I, 96. 12a. Arsen. IV, 13. 13. Diog. II, 28: Arsen. III, 89. Zenob. III, 17. Apost. VI, 13. 14. Diog. I, 82: Arsen. III, 90. DV I, 47. 15. Arsen. III, 91: Diog. II, 56. Cf. Apost. III, 56. 22c. 16. Suidas: Arsenius Walzii p. 62. Aristoph. Ran. 715 de Cleogene: ἵνα μὴ ποτε κάποδυθῇ μεθίων ἄνευ ξύλου βιάδιζαν.

- 17 Ἀνόητος νεοτιός ἐκὼν δείκνυσι τὴν ἑαυτοῦ νοσοσίαν.
- 18 Ἄνθρωπος εὐριπος: τύχη εὐριπος: διάνοια εὐριπίος: ταῦτα ἐπὶ τῶν παλιμβόλων.
- 19 Ἄνεπαρίασαν: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπὶ τινι. 5 οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν ὕστερον μετέγνωσαν.
- 20 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 21 Ἀναίμακτον ἔστησε τρόπαιον: ἐπὶ τῶν ἄνευ κιν- 10 δύνων καὶ φόνων μέγα τι κατορθωκότων.
- 22 Ἀντὶ κακῆς κενὸς ὤν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ κακῶν ἀποδιδόντων.
- 19a Ἄνῆρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται: ἐπὶ τῶν ἐτε- 15 ραλκεῖ νίκη χρωμένων ταχθείη.
- 21a Ἀναβάδην ἀναπαύομαι: ἐπὶ τῶν ἀμελῶν.
- 21b Ἄνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν: Εὐριπί- δου ἡ γνώμη.
- 21c Ἄνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει: παραινετικὴ ἡ παροιμία.

12. σὺν D in margine. 13. ἀνταποδιδόντων Ds; ἀπαιτούντων D in
margine, διδόντων A. 15. ταχθείη A. 17. ἀνδρὸς δ' Stobaeus.

17. Arsen. IV, 7.

18. Suidas: Arsen. III, 99. Cf. Apost. II, 88. Explicatio Aposto-
lio propria.

19. Diog. II, 35: Arsen. III, 92.
Zenob. II, 21.

19a. Arsen. III, 93. Gell. N. A.
XVII, 21: tum Demosthenes
orator ex eo proelio salutem fuga
quaesivit: quumque id ei quod fuge-
rat probrose obüceretur, versu illo
notissimo elusit: ἀνῆρ, inquit, ὁ
φεύγων καὶ πάλιν μαχθήσεται. Apte
Walzius comparavit Vergil. Aen. II,
367: quondam etiam victis redit in
praecordia virtus.

20. Diog. I, 29: Arsen. III, 100.
DV I, 49.

21. Arsen. III, 65. Aristid. Pa-
nath. 180: μόνοι γὰρ ἀπάντων ἀν-
θρώπων τὸ λιγόμενοι δὴ τοῦτο ἀναι-
μακτον τρόπαιον ἰστήσαντι: Plut. Ti-
mol. 37. Agesil. 33; Flamin. 71:
ἐλίγου δεινὸν ἀναιμακτος ἀντὶ καὶ

ἀπειθής φερομένη τὸ κάλλιστον καὶ
περιμαχτότατον ἄθλον: Themist.
Or. II, 37 C: ἡμῶσι μὲν οἷον Σπαρ-
τιῶται ἀναιμακτόν τινα καὶ ἄδακρον
νίκην: Walzius. Saepe ἀναιμακτα
τροπαία Gregorius Nazianzenus dixit:
v. Oratt. IV, 93 B et cf. nott. ad
Greg. Cypr. M I, 14. ad Apost.
I, 29.

21a. Arsen. III, 66. Aristoph.
Plut. 1123 ibiq. cf. Hemsterhusius.

21b. Arsen. III, 67: Stob. Floril.
47, 6. Eurip. Aegaei fr. IV.

21c. Arsen. III, 68. »Sumptum
autem e Siracide 13: ἰσχυρότερον σου
καὶ πλουσιωτέρω μὴ κοινώνει. Panti-
nus. Manasse videtur ex Babrii Fab.
67, 9: μέτρον σπαντόν· πρόγμα μὴδὲν
ἀνθρώπων δυνατωτέρω συναπιε μὴδὲ
κοινώνει: Aesop. fabb. 299 Fur.:
add. Apost. II, 15.

22. Diog. I, 89: Arsen. IV, 5.
Greg. Cypr. L I, 57.

- 23 *Ἀνεωγμέναι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ.*
- 24 *Ἄν μὴ λεοντῇ ἐξικνεῖται, τὴν ἄλω πεκῆν πρόσραπον: ὁ νοῦς ἂν μὴ φανερώς ἀμυνόμενος ἀντέχῃ, πανουργία χρῆσαι.* 5

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ξ̄.

- 25 *Ἄξιος τριχός: ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τοῦ τυχόντος.*
- 26 *Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.*
- 27 *Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ εὐδαιμόνων· οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες 10 καὶ καθαροὶ κατὰ νόμιμον παλαιὸν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσιν.*
- 28 *Ἄξια ἡ κύων τοῦ θρόνου: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.*
- 22a *Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημα ἀνθαίρετον:· Μενάνδρου.* 15
- 23a *Ἄν μὴ καθάρης καὶ ἀλέσης οὐ μὴ φάγης.*
- 24a *Ἄνῆρ εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Χίος, γέρων ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἤδειτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρα, καὶ τὴν τρίχα πολιὰν οὔσαν ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. Παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, Τί ἂν, ἔφη, 20 οὗτος ὑγιὲς εἶποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;*
- 27a *Ἄξιος ὀβελίσκου.*

2. ἐπὶ τῇ παιδείᾳ] τῶν ἐν παιδείᾳ Ds, ubi v. notas. 3. μὴ Suidas om. ἢ λεοντῇ μὴ ἐξικνεῖται, πρόσραπτε καὶ τὴν ἄλω. Suidas. 7. τοῦ τυχόντος] articulum Suidas om. A in fine addit: ἄξιος οὐδένορος: cf. Macar. II, 17. Superesse tamen potest ex his Suidae verbis: καὶ Ἄξιος οὐδὲ μόνον, ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. Quae ex Plat. Theaet. 162 E in ἄξιος οὐδὲ ἐνός μόνου mutanda esse Abreschius Auct. Diluc. Thucyd. 281 monuit: confirmant Bekk. Anecd. I, 413, 8 et Scholl. Plat. 361 Bekk.: ἐκ δὲ τῆς κυβούντων συνηθείας λαβε τὸ οὐδ' ἐνός μόνου, ὅταν ἵκετ πίσση ἐν τῷ παίξῃν ἐν τὸ ἐλάχιστον. 10. καὶ αἰδημόνων Ds. 15. Scribe δυστυχημ'. 16. Scribe ἦν et καλέσης.

- 22a. Arsen. IV, 6: Stob. Flor. 4, 4. Menand. fr. inc. 116 Mein. 23. Diog. I, 77: Arsen. IV, 1. Greg. Cypr. L I, 24. 23a. Arsen. IV, 2. Cf. Apost. VIII, 56. 24. Suidas: Arsen. IV, 3: Apost. IV, 19a. XII, 95. Greg. Cypr. M I, 83. 24a. Arsen. IV, 4: Stob. Flor. 12, 20. Est Aelian. V. H. VII, 20. 25. Suidas Arsen. IV, 39. DV I, 54. 26. Zenob. II, 2: Arsen. IV, 40. Greg. Cypr. L I, 51. 27. Diog. I, 92: Arsen. IV, 41. DV I, 53. 27a. Arsen. IV, 41: App. Provv. I, 33. 28. Diog. II, 78: Arsen. IV, 42.

29 Ἄξιός λαβεῖν ὁ μισθός: ἐπὶ τῶν εἰς κάλλος ἡσκη-
μένων.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ᾗ.

30 Ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως:
οὗτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθής 5
καὶ ὑώδης· κωμῶδει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς παρασίτους
ἔχοντα, καὶ διὰ τὸν Λαῖδος ἔρωτα. κωμῶδεῖται δὲ ὡς συν-
δης ἐν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ.

29a Ἄξιωμα μέγιστόν ἐστιν οὐ τὸ κεχῆσθαι τιμαῖς, ἀλλὰ
τὸ ἄξιον αὐτῶν εἶναι νομιζέσθαι: Ἀριστοτέλους. 10

29b Ἄξιός οὐδεὶς τὸν θεὸν τιμᾷ, ἀλλὰ δικαίως μόνον, ὅποτε
οὐδὲ τοῖς γονεῦσιν ἴσας ἀποδοῦναι χάριτας ἐνδέχεται· ἀντιγεννη-
σαι γὰρ οὐχ οἷόν τε τούτους: Φίλωνος.

29c Ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἱ μηδεμίαν
ἀφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. Χρήματα μὲν γὰρ ἐστὶ κτή- 15
σασθαι, δόξαν δὲ χρημάτων οὐ ῥᾶδιον κτήσασθαι: Δημοσθένους.

29d Ἄξιον δὲ ἐστὶν εἰς τὸν περὶ τῆς ἡδονῆς λόγον προσελ-
θόντα μηδὲ ἐκείνην ἀνημόνευτον εἶσαι, τὴν παρὰ πᾶσι τοῖς
νοῦν ἔχουσιν εὐδοκίμοῦσαν, ἣν ἡδονὴν ὀνομάζουσι, καὶ χαρὰν καὶ
τέρψιν· περιγίνεται δ' ἐκ τῶν καλῶν μαθημάτων καὶ τῶν ἐν- 20
δόξων κατορθωμάτων. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων ὑπάρχει τῷ γέ-
ροντι πρὸς αὐτὸν ἀναμιμνήσκεισθαι, καὶ καθάπερ κτήμασι τέρ-
πεσθαι, λογιζόμενον, ὅτι ἡ τύχη ἢ πάντων κυρία τούτων, ταῦτα
ἄκνρὸς ἐστὶν ἀφελέσθαι: Φαβωρίνου.

29e Ἄοιον μέθην ὁ Θεόφραστος τὰ κοινεῖα ἐκάλει. 25

1. ἐπὶ] lege ἐστὶ: τοῦτο Suidas. Suidas addit: σημαῖνον τοῖονδε τι·
ἄξιός ἐστιν ὁ μισθός, ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἐστὶ δὲ παρὰ Κρατίνῳ: tum
infinitivum usum exemplis illustrat. 7. ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διάγοντα Sui-
das. καὶ ὡς idem. 8. ἐν] οὖν idem. αὐτοῦ, οὗς κάπρους εἶπε·
τὴν δὲ Λαῖδα Κίρκην, ἐπεὶ τοὺς ἔραστὰς ἐφαρμάκειεν Suidas. 14. τῶν
ἀνθρώπων Stobaeus. 15. κτήσασθαι] κτήσασθαι idem. 20. περιγίγι-
ται Stobaeus. 22. ἐαντόν idem.

29. Suidas: Arsen. IV, 43. Bekk.
Anecd. I, 412, 9. Cratin. fr. 169
Mein.

29a. Arsen. IV, 44: Maxim. Conf.
Serm. 46, p. 645 Combef.

29b. Arsen. IV, 45: Maxim. Conf.
Serm. 23, p. 605 Combef.

29c. Arsen. IV, 46: Stob. Flor.
9, 29. In Demosthenis orationibus
haec non inveniuntur, ut Reiskius
Ind. Graecitat. Demosth. 238 ob-
servavit.

29d. Arsen. IV, 47: Stob. Flor.
115, 23.

29e. Arsen. IV, 48: Plut. Sym-
pos. VII, 10, 2, p. 716 A: ἀλλ'
ὡσπερ Θεόφραστος τὰ κοινεῖα εἰώθει
καλεῖν ἄοιον συμπόσια, οὕτως ἄοιον
αἰεὶ μέθη καὶ σκνθρωπὴ ταῖς τῶν
ἀπαιδευτῶν ἐνοικεῖ ψυχαῖς.

30. Suidas: Arsen. IV, 49. De
Philonide v. Hanovius Exercitt. Critt.
in Com. Gr. I, 27 sqq.

31 Ἀπιῶν ἐς Ἀπατούρια, ἐπανῆμες Θαρρη-
 λιῶνα: ἐπὶ τῶν ἄγαν βραδυνόντων. Ἀπατούρια δὲ ἦν
 ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἤγον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ἐκάλουν δὲ
 τὴν μὲν πρώτην Δορπίαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀφίας συνελ-
 θόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν Ἀνάροισιν ἀπὸ τοῦ 5
 θύειν· ἔθνον δὲ Αἰὶ Φατρίω καὶ Ἀθηναῖ. τὴν δὲ τρίτην
 Κουρεῶτιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν
 εἰς τὰς φατρίας· ἣ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς
 Βοιωτοὺς περὶ Μελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάν-
 θιος δὲ Βοιωτὸς προσεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα 10
 Θυμοίτην· οὐ δεξαμένον δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν, Μεσση-
 νιος γένος ἀπὸ Περικλυμένους τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ
 τῇ βασιλείᾳ. Μονομαχοῦντων δὲ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις
 ὀπισθεν τοῦ Ξανθίου τραγῆν ἐνειμένος μέλαιναν. ἔφη
 οὖν αὐτὸν ἀδικεῖν δεύτερον ἤκοντα· ὁ δὲ ἀπεισιράφη· ὁ δὲ 15
 παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἢ τε ἑορτὴ Ἀπα-
 τούρια καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος βωμὸν ἰδομήσαντο. ὁ
 δὲ Θαρρηλιῶν ἐστὶ μὲν Ἀθηναῖος, καθ' ὃν καὶ ἑορτὴ
 Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, Θαρρήλια λεγομένη· ἐν ἣ
 ἤφουν ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφηνότων καρπῶν, ἴσταντο 20

31a Ἄπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει: δῆλη.

1. ἐς Θαρρηλιῶνα Z. 2. Ἀπατούρια — ἐκάλουν] Ἀπατούρια.
 ἑορτὴ δημοτικῆς· ἤγετο δὲ παρ' Ἀθηναίους ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἐν ἣ ἰσχυρῆ
 ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Στάλκου, τοῦ Θερσῶν βασιλέως. καλοῦσι Suidas,
 qui hausit e Scholl. ad Arist. Ach. 146. 4. Δορπίαν Suidas: cum
 nostro faciunt Scholl. Plat. 424 Bekk., Grammaticus Bekk. Anecd. I,
 417, 4: recte: veram enim Δορπία lectionem esse Philyllius Athen. IV,
 171 D docet: ἣ τῶν προτεθένων Δορπία καλονμένη: alia attulit Meierus
 de gentilit. Att. Comm. p. V. 6. Φατρίω Suidas. 8. φατρίας
 idem: v. variae lectiones e Suidae codd. enotatae. 9. Scribe Μελαι-
 νῶν: Κελαινῶν Suidas, Maussacus ad Harpocr. v. Ἀπατούρια: Μελαι-
 νῶν Holstenius ad Steph. Byz. v. Μελαινεῖς: Meursius de Regg. Athen.
 III, 10 eundem locum et Κελαινῶν et Μελαινῶν nominatum esse con-
 tendit. Nihil decernunt Marxius ad Ephori fr. p. 119 sq. Meierus l. c.
 IV. Naeckius Opusc. T. II, 188. Ξάνθος Psello de Oper. Daem.
 106, ubi v. Boissonadus. 10. προσεκαλέσατο Suidas. 11. Θυ-
 μοίτην] Ὑπερθύμοιος Psello nominatur. Μεσσηνιος Suidas. 12.
 Περικλυμένον N Suidas. 14. ἐνημέριος Suidas. 17. βωμὸν Sui-
 das om. 18. δὲ Harpocraton om. 21. καλοῦσιν Ds.

31. Arsen. IV, 60. Ἀπατούρια —
 ἰδομήσαντο] Suid. s. Ἀπατούρια.
 Ὁ δὲ — Θαρρήλια] e Suida s. Θαρ-
 ρήλια, omissis eis, quae corrupta

erant. Ἐφορος κτλ.] Harpocr. s.
 Ἀπατούρια.

31a. Arsen. IV, 51: Diog. III, 28.
 Cf. Macar. II, 25 et annot. ad Greg.
 Cypr. M I, 63.

δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγῶν Θαοργήλια. "Εφορος δὲ ἐν δευτέρῳ φησὶν, ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην ἐκλήθη. πολεμούντων γὰρ Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθον τὸν Θηβαῖον μονομαχῶν ἀπατήσας 5 ἀπέκτεινεν.

32 "Απνοια ἐχίνου: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τεθνήσκειν: Ὁ γὰρ χερσαῖος ἐχίνος μέλλων ἀλίσκεσθαι ἑαυτὸν συνειλήσας ἄληπτον ἐργάζεται, εἶτα μέντοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα καὶ ἀκίνητος ἀτρεμεῖ καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται. 10

33 Ἀπορία ψάλτου, βήξ: ἐπὶ τῶν προσχηματιζομένων τὴ ἀδυνασίᾳ.

34 Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἄν ἀπάγξασθαι: θέλει σὺν λέγειν βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἄν γὰρ δέη παθεῖν, 15 κρεῖττον ἀπὸ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

35 Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἀβροὶ μαλαθακευνίαις: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀβρότητος διαρρέοντων.

36 Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις: ἀντὶ τοῦ ναυτικός. Ἀπόγλουτοι δὲ κυρίως ἐκαλοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι ἕνεκα τῆς ἐν τῷ 20 κωπηλατεῖν συνεχοῦς καθέδρας: οἱ δὲ, διὰ τὸ Θησεῖα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ἄδου καὶ πρὸς τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἔξαιτουμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆ- 25

3. ἐκλήθη hic in Harpocratiōne deest. ὅτι Ἀθηναίων Harpocratio. γὰρ Harpocratio om. 5. Θηβαίων Harpocratio. 14. ὅτι βέλτιον Suidas. 17. μαλακευνίαις p. 18. ὑπὸ] διὰ p. 19. ἀπόγλουτοι — οἱ δὲ] λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσσαι [λίσποπυγοὶ corrigit Kusterus], διὰ τὸ ναυτικούς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐπίδρας ἀπογλοῦτους ἵνα. ἔνιοι Suidas. 23. ἐπικαθισθέντα Photius.

32. Arsen. IV, 72. Ὁ γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. VI, 54.

33. Arsen. IV, 75: Suid. v. βήξ: καὶ παροιμία νέα Ἀπορία ψάλτου βήξ: quae a librario male sedulo addita esse Bernhardius suspicatur. Natum est ex Diogen. III, 61. Ceterum haec laudat Phavor. 365, 4.

34. Suid. s. ἀπὸ καλοῦ et s. ἄξιον: Arsen. IV, 76. Usurpavit Aristophanes: v. Apost. VII, 54b: add.

Publ. Syr. Sent. 911: vel strangulari pulchro de ligno iuvat: alia vide in ann. ad App. Provn. II, 67. Aesop. Provn. 15.

35. Suidas, p in nott. critt. ad Greg. Cyrp. M I, 86: Arsen. IV, 52: Bekk. Anecd. I, 4, 1: partem habet App. Provn. I, 34. Eupolidi adscriptis Meinekii Com. Gr. fr. IV, 661.

36. Arsen. IV, 77. ἀπόγλουτοι κτλ.] Suid. s. λίσποι. De re cf.

ναι τὸ προσηνωμένον αἰτῆ τῶν γλουτιῶν μέρος. διὸ καὶ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι.

- 37 Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι: οἷον ἐκ καινῶν καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης. 5

Ῥήματα τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδεικνύναι πάντα ἀπ' ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων.

λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων καινῶς εἰργασμένα καὶ οἷον ἐκ πυρὸς, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα· κινναβος γὰρ τὸ εἶδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἔστι δὲ εἶδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα ἢ φαντασία σώματος ἀεροειδῆς τε σκιά. Ὡς δὲ Βακχυλίδης. 15

Μελεμβαφῆς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου. Καὶ ὁ ποιητὴς, Ἀντικλείας.

Τρεῖς δὲ μοι ἐκ χειρῶν σκιῆ εἶκελον. αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις ἢ ἀληθής.

- 38 Ἀπορρώξ Ἐριννύων: ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωρούντων. 20

- 39 Ἀπόλογος Ἀλκίνοῦ: ἐπὶ τῶν φλυάρους καὶ μακροὺς ἐπιτεινόντων λόγους.

- 40 Ἀπίδων πανδαισία: ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν. Ἀπίδες δὲ θεοὶ ἦσαν Αἰγύπτιοι, τιμώμενοι παρ' αὐτοῖς, σημεῖον ἔχοντες παρὰ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶττιαν, δηλοῦν 25

1. διὸ καὶ] διόπερ Suidas. 2. ἐπονομάζεσθαι idem. 6. Scribe παίγνια. 7. Scribe πάντ'. τῶν ἀπὸ κ.] ἀπὸ κινναβευμάτων Brunckius. 13. γράφοντες] κέχρηται πολλοὶ adiecit Suidas. Ἔστι δὲ Suidas om. 14. τε] τις Suidas. 16. μελεμβαφῆς Suidas, μελαμβεφῆς Anecd. Bachm. I, 208, 13, unde Neuius μετασκευθῆς eruit. 17. ποιητῆς ἐπὶ τῆς Suidas. 21. φλυάρων Ds. 24. δὲ in Suida deest. Αἰγύπτιοι — αὐτοῖς] τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίους Suidas. 25. παρὰ] τερὶ Suidas.

Arist. Equit. 1365 ibiq. Scholl.: alia suppeditant Meursius Thes. c. 27. Boettiger, Ideen zur Archaeol. der Mahlerei I, 347.

37. Arsen. IV, 53. Ἀπ' ἀκροφυσίων Suid. v. ἀπὸ. Ἀριστοφάνης] fr. 561 Dind.: add. Bekk. Anecd. I, 415, 29. Ἔστι δὲ κτλ.] Suid. s. εἶδωλον. Βακχυλίδης] fr. 36 Bergk. ποιητῆς] Odyss. A, 206.

38. Arsen. IV, 79. Arist. Lysist. 811 de Timone: Ἐριννύων ἀπορρώξ. V. de v. ἀπορρώξ usu figurato Suid. s. ἀπορρώξας et Valckenarium de Aristob. 16: add. Lobeckius Parallep. Gr. Gr. 283.

39. Diog. II, 86: Arsen. IV, 78. DV I, 79.

40. Arsen. IV, 80. Ἀπίδες κτλ.] Suidas.

εἶναι αὐτοὺς "Απιδας· οἷς γεννωμένοις διὰ χρόνου ὡς ἔλεγον ἐκ τοῦ σέλαος τῆς σεληνίδος ἑορτὴν ἤγον μεγάλην, καὶ ἱερεῖς τινες παρὰ τὸν τεχθέντα βουὴν ἱερῶντο παρατιθέντες πανδαισίαν ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς.

- 41 Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανεῖς: ἐπὶ τῶν ἀπρος-5
δοκίμως ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ ἀναφαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τρα-
γωδίαις θεοὶ ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς σκηπῆς ἐφαίνοντο.
- 42 Ἀπελθόντων τῶν ὀμμάτων τὰ τῆς μνήμης ἄξια
ἐκ τοῦ νοῦ ἰσχυρῶς ἐκφεύγει.
- 43 "Απανθ' ὁμοια καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλή: σημαίνει 10
ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.
- 44 "Απασαν τὴν οὐσίαν ἠμφιάσται: ἐπὶ τῶν μηδ'
ὀτιοῦν ἄλλο κεντημένων ἢ ὅπερ ἀμπύσονται.
- 45 Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν: ἐπὶ τῶν ἐνα-
ρείτως καὶ θεαρέστως βιούντων. "Εστι δὲ αὕτη· ὀφθαλμῶν 15
ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δουλαγωγία, φρόνημα
ταπεινόν, ἐννοίας καθαρότης, ὀργῆς ἀφανισμὸς· ἀγγαρευό-
μενος προστίθει, ἀποστερούμενος μὴ δικάζου, μισούμενος
ἀγάπα, βιαζόμενος ἀνέχου, βλασφημούμενος παρακάλει,
νεκρώθητι τῇ ἁμαρτίᾳ, σταυρώθητι τῷ Χριστῷ, ὅλην τὴν 20
ἀγάπην μετὰθεσ ἐπὶ τὸν Κύριον.
- 46 Ἀπερ οἱ γῦπες: λείπει τὸ ποιεῖς. ἐπὶ τῶν διὰ κλη-
ρονομίαν ἢ ὅλως κέρδος οἰονοῦν παρεδρευόντων τισίν· οἱ
γὰρ γῦπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσι.
- 43a Ἀπαντα τῷ πλουτεῖν ἔσθ' ὑπήκοα. 25
- 45a Ἀπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος: ἀπόφθεγμα Πιττάκου.

1. γενωμένοις A, Suidas. 2. σεληνης idem. 3. παρὰ] περι
idem. 5. ἐπιφανης A. 10. σημαίνει δὲ Suidas. 13. ἀμπύσονται Sui-
das: de Apostolii lectione cf. Albertius ad Hesych. s. ἀπύσσαντες.
14. Ἀποστολικὴν — αὐτῇ] ἀποστολική [εὐαγγελική] Basiliius.] πολιτεία.
τουτέστιν Suidas. 19. βιαζόμενος] διωκόμενος Suidas. 22. ἄπερ οἱ]
ἄπειροι Suidas: ἀπερὶ γῦπες Bernhardius coniecit. λείπει τὸ ποιεῖς
Ds om. 23. διὰ κέρδος Ds. 26. ἀπόφθεγμα Stobaeus ignorat.

41. Diog. II, 84: Arsen. IV, 81.
DV I, 78: add. Kayserus Hist. crit.
tragg. Gr. 96.

42. Arsen. IV, 73.

43. Suidas: Arsen. IV, 54. App.
Provv. IV, 51: add. Bekk. Anecd.
I, 416, 7.

43a. Arsen. IV, 55.

44. Suidas: Arsen. IV, 56. Bekk.
Anecd. I, 418, 1.

45. Suidas: Arsen. IV, 82: atti-
git Zonar. 244. »Elegans hic lo-
cus excerptus est ex Homilia Basilii
Magni in S. Baptismum [T. I, 484.
T. II, 120 C.], ut monuit Ritter-
husius in Isidor. Pelus. lib. IV,
Epist. 33.» Kusterus.

45a. Arsen. IV, 83: Stob. Flor.
10, 48.

46. Diog. II, 88: Arsen. IV, 84.

- 47 Ἀπορῥαγήσεται τεινομένων τὸ καλώδιον: ἐπὶ τῶν βία τε καὶ ἀνάγκη ποιούντων. καὶ Λουκιανός· Ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπορῥήξωμεν διατεινοντες τὸ καλλώδιον.
- 48 Ἀπὸ γραμμῆς: οἶον, ἀπ' ἀρχῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς 5 τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφεισιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.
- 49 Ἀπόλεμος: τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων.
- 50 Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρητῆσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν ἰσχάτω κινδύνῳ ὄντων. 10
- 51 Ἀποφράδες ἡμέραι: αἱ ἀνεπιτήδειοι πρὸς πράξεις, ἐν αἷς καὶ τοῖς κατοικομένοις χῶς ἐπέφερον.

1. τεινόμενον I Ds. καλλώδιον I. 2. καὶ Λουκιανός] Ds. καὶ om. καὶ ὅρα Ds. 3. πῶν τείνουσαι Ds Lucianus, 4. καλώδιον Ds. 5. εἴρηται — δρομίαν] ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφειρησίας καὶ Suidas. 10. ἰσχάτω κινδύνῳ Suidas. 11. αἱ — πράξεις Suidas post v. ἐπέφερον collocat et ἢ praemittit. 12. καὶ Suidas om. ἐπιφύρουσιν Suidas. AZE addunt: ταύτας [ἄς Zonaras] οἱ παλαιοὶ [καὶ Zonaras inserit] ἐπεικάδας καλοῦσι, φθίνοντος τοῦ μηνὸς τετραδὶ: [τετράσι Z: τετράδα, τρίτην ἡμέραν Zonaras: τετράδα, τρίτην, δευτέραν Etymologicum Magnum.] ἄλλοι δὲ φασὶ [ἄλλοι Z om., nil nisi ἢ Zonaras.] τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς φοινικὰς δίκας [δίδας E.] ἐδίκαζον, διὰ τὸ ὅσον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς Σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας [ἐπιθετικῶς Zonaras addit] ἐκάλουν. [pergit Etym. M.: οἶον, ἀποφράς καὶ βλεῖπον ἀπιστίαν: sunt Eupolidis verba, de quibus v. Meinekius C. Gr. II, 1, p. 557: alia exempla intt. Hesych. s. v. et Boissonadus ad Marini V. Procli 106 indicant, quibus add. Synes. Ep. 79 p. 224 E a Thoma Magist. 16 R. citatus.] Καὶ οὕτως: ἀποφράδας ἡμέρας καλοῦσιν, ὅταν μῆτε ἀρχαὶ χρηματιζῶσι μῆτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται μῆτε αἱ δίκαι εἰσαγωγῆται ὡς μὴ θ' ὄλωσιν τῶν αἰσίων τελεταί [τελῆται Lucianus], ἀλλ' ἄπρακτον καὶ ἄκνρον τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι: φασὶ γὰρ ἐν ἡμέραις, ἐν αἷς πόλεμοι γέγονασι καὶ ἠττήθησαν, ταύτας ἐκάλεισαν ἀποφράδας.

47. Diog. II, 89: Arsen. IV, 85. Lucian. Dial. Meret. 3 fin. Cf. Apost. XI, 62.

48. Suidas: Arsen. IV, 86. Macar. II, 18. Apost. IX, 24.

49. Suidas: Arsen. IV, 87.

50. Suidas s. ἀπό: Arsen. IV, 88. Suid. s. μίτος. Usurpant Ennius apud Macrob. Saturn. I, 4: hac noctu filo pendebit Etruria tota: Synes. Epistol. 4, p. 164 A Petav.: τοῖς οἷν ἐν τῷ τοίῳδε πλεουσὶν ἀπὸ λεπτοῦ φασὶ μίτον τὸ ζῆν ἤρητῆσθαι: alia suppeditant Hesselius ad Ennii

Fragm. p. 55. Boissonadus Anecd. Gr. T. II, 228: add. annot. ad Zenob. III, 47. ad Macar. IV, 69.

51. Suidas: Arsen. IV, 89: cum Suida faciunt Scholl. ad Plat. 452 Bekk., Timaei Lex. Voc. Platon. 47. Bekk. Anecd. I, 438, 31: contractus Hesych. Bekk. Anecd. I, 204, 31. Moerid. Att. 190, 13 Bekk. Ταύτας κτλ.] Zonar. 240, cuius expositionem ex variis variorum grammaticorum locis consutam esse Vaassenius in Animadv. hist. crit. ad Fast. Rom. fr. 14 demonstrare

- 52 Ἀπὸ λύκου θύρας: ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθύς ἀπιόντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηγῶν καὶ ἀγρίων.
- 53 Ἀπλυτον πῶγων ἔχεις: οκώπων εἰπέ.
- 54 Ἀπ' ὄνου καταπεσών: ἀπὸ τῶν ἵππικῇ ἐπιχειρούντων, μὴ δυναμένων δὲ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης 5 ἐν Νεφέλαις·
 Τί δῆτα ληρεῖς. ὡσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; Ὁ δὲ Πλάτων· Ἀπ' ὄνου καταπεσών, ἐν τοῖς Νόμοις· Καὶ μὴ καθάπερ ἀχαλίνωτον στόμα βίβ' ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον. 10
- 51a Ἀπὸ γλώττης φίλος: ἐπὶ τῶν πράγματι μὲν, οὐ λόγῳ δὲ εὐεργετούντων.
- 54a Ἀπ' ὄνου ἐφ' ἵππους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω μεταβαλλόντων.
- 54b Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ: αὕτη ἂν ῥηθεῖη τοῖς ἀπὸ νεκρῶν κερδαίνουσιν· ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τῷ Λουκιανῷ Χάρων πρὸς τὸν Ἐρμῆν ἀπαιτοῦντα τὰ χρήματα, ἃ κατηράλωσεν εἰς τε ἄγκυραν καὶ τροπωτῆρα κὰν τοῖς λοιποῖς ὧν ἔδεϊτο τὸ σκαφίδιον, ἀδύνατον ἔφη ἀποδοῦναι, ἣν μὴ λοιμός τις ἢ πόλεμος κατὰπέμψῃ ἀθρόους τινάς. 20

4. ἀπὸ] παροιμία. ἀπὸ Suidas. 8. Πλάτων — καὶ] φιλόσοφος Πλάτων ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῴου τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τοῦ οὕτως· Καὶ Suidas. 9. ἀχαλίνων κερκτῆμενον Suidas cum Platone. 10. τοῦ A om. κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τινος τοῦ καταπεσεῖν Suidas Z in fine addunt: sunt verba Platonis. 18. Scribe σκαφίδιον.

studet. Eadem fere leguntur in Etym. M. 131, 14 et Etym. Gud. 70, 4. Rem illustrat Schoemannus de Com. Athen. 50. καὶ οὕτως κτλ.] haec e Luciani Pseudolog. §. 12. 13 neglegenter et, ut videtur, e codice corrupto excerpta sunt. Brevis dierum nefastorum originem Sallust. de Diis et mundo c. 18 explicat: ex fonte ab eo quem Suidas et Etymologicis Magni auctor sequuntur diverso derivata sunt quae Scholl. ad Lucian. Timon. §. 43. Pseudolog. §. 1. Anonym. in Cramerii Anecd. Pariss. IV, 256, 23. verbose de eis exponunt: add. Tzet. Chiliad. X, hist. 303, cuius titulus est: παροιμία ἢ λέγουσα, τὴν ἀποφράδα, ταύτην καὶ ἔκφυλον, et Poll. VIII, 141.

51a. Arsen. IV, 90. Fluxit ut videtur e Theogn. 63: ἀλλὰ δοκεῖ

μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι: cf. ibid. 95 sq. et Soph. Antig. 543. Praeivit Homerus II. I, 313. Od. Σ, 168. Cf. Apost. VII, 63.

52. Suidas: Arsen. IV, 91.

53. Suidas: Arsen. IV, 92. Lex. Seguer. Bekk. Anecd. I, 425, 15. Aliiter Phrynich. Bekk. An. I, 4, 14 explicat: εἰ θελοῖς ἀνεπαχθῶς σκῶναι τινα πωγωνίαν. Comoediae adscribit Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 662: ὄρχεις ἀπλύτους nominavit Aristoph. Pac. 759.

54. Suidas: Arsen. IV, 95. V. Zenob. II, 57 coll. Meinekio Com. Gr. Fr. II, 1, 571. Νεφέλαις] 1273. Πλάτων] Legg. III, 701 C.

54a. Arsen. IV, 96. DV I, 55. Cf. Apost. IV, 52.

54b. Arsen. IV, 98. Cf. Apost. I, 11 ibiq. nott. critt. Lucian. D. Mort. IV, 1.

- 55 Ἐπιπλοῦτος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· τετριμμένος γὰρ ἦν.
- 56 Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλευ: ἤγουν φυλάττου. ἔστι δὲ ἰωνικόν. ἰωνικὸν ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἀλέω
- 57 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος οὕρησεν: ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.
- 58 Ἀπαντα σοφοῖς ῥᾶστα: ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων.
- 59 Ἀπαγε μόθωνα ἀπὸ κώπης: ἐπὶ τῶν διοχλούντων παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν· ὁ γὰρ μόθων φορτικῆς ὀρχήσεως εἶδος.
- 60 Ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ: αὕτη γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύνκλωπος, ὡς φησι Χαμαιλέων
- 55a Ἀπλοῦν θύλακον πατεῖ: ἐπὶ τῶν ἐνκαταφρονήτων Θεόδεκτος εἶπεν. ἡ ἀπλοῦν ἐστὶν ἡ ἀπλοῦν 15
- 58a Ἀπαντα βρωτὰ τοῖς πολιορκουμένοις.
- 59a Ἀπαγε ξένον ἐν χειμῶνι: ἐπὶ τῶν ἀκαιίως ἐλθόντων.
- 59b Ἀπασ μὲν ἀῆρ ἀετῶ περάσιμος· ἀπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.
- 59c Ἀπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ. ἡ ἀπανθ' ἐστὶν ἡ ἀπανθ' 20
περία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

2. ἐφ' ἄδων Z in fine addit. 3. ἔστι δὲ K om. 5. ὠρουσεν Ds. 6. θαρρόντων K. 7. ῥᾶστα] εἴκολε K. φρονήσεως Ds. 8. τῶν A om. 9. μόθων' Ds. 12. αὕτη δὲ ἡ παροιμία Suidas. Ds verba

alio modo collocat. 14. Θεοδεῖ A, Θεόδεκτος E: scribe Θεοδέκτης et cf. Welckerum Tragg. Gr. III, 1070. Suidas de auctore silet. 16. ἀπαντα γὰρ τοῖ Suidas. τοῖς Suidas om.: recte. 17. ξένων Suidas. ἀκαιίως ἐλθόντων] ὀχληρῶν Suidas cum reliquis. A in margine ab alia manu addita habet haec: Εὐριπίδης. Ἄρα τὸν ξένον Στυγῶ δεικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον. Est Eurip. Alcest. 771.

55. Arsen. IV, 92. Greg. Cypr. I I, 19.

55a. Arsen. IV, 93: Suidas.

56. K in nott. ad Diog. II, 56: Arsen. V, 18. Cf. Apost. III, 15.

57. K in nott. ad Diog. I, 94: Arsen. IV, 94. DV I, 55.

58. K in nott. ad Diog. I, 97: Arsen. IV, 61. Greg. Cypr. M I, 63.

58a. Arsen. IV, 62: Suidas. Cf. nott. ad Macar. VII, 17.

59. Diog. III, 27: Arsen. IV, 63.

59a. Arsen. IV, 64: Suidas. Lex. Seguer. in Bekk. Anecd. 1, 218, 27. Zonar. 255.

59b. Arsen. IV, 65: Musonius apud Stob. Flor. 40, 9, p. 234 Grot. Est Eurip. fr. inc. 37 Matth. Ad sententiam cf. annot. ad Macar. VI, 45. Apost. II, 84c et Ovid. Fast. I, 493: omne solum forti patria est, ut piscibus aequor, Ut volucris tacuo quidquid in orbe patet.

59c. Arsen. IV, 66. XLIV, 72: Stob. Flor. 95, 1, ubi Antiphani tribuitur.

60. Arsen. V, 6. Ἀπώλεσας — Σατύρων] Suidas. Καὶ κτλ.] Diog. II, 31. Zenob. II, 16.

ἐν τῷ περὶ Σατύρων. Καὶ Πολύφημος οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσεῖα ἐν Κύκλωπος δράματι λεγομένῳ. Λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χεῖρω ἐπιμιγνύντων.

- 60a Ἀπάτη γὰρ εὐπρεπεῖ αἰσχίον τι τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτηῖσαι ἢ βία ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιοῦσαι, ἣν ἢ τύχη⁵ ἔδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῆ· Θουκυδίδου.
- 60b Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ' οὐ γὰρ ἂν ἄλλη λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδ' ἅμα τῶνδε· Ἀνακρέοντος.
- 60c Τίνες γεγόνασιν ἀρχηγοὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν; Ἀπελλῆς βοτανικῆς. Δημοσθένης ῥητορικῆς τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο¹⁰ φοράς. Παπιανὸς νομοθεσίας. Ἄντινος λογοποιίας. Εὐρύνοος λογοτοξοσύνης. Εὐρύδαμος Μεσσηνίος θάρακος πολεμικοῦ. Εὐάνδρος κρημίδος καὶ ἀσπίδος. Ὀππιανὸς ἀλιεντικῆς· Τριπτόλεμος σποράς σίτου. Πάμφιλος ζωγραφικῆς. Τύφης ναυτικῆς. Ἄργος ναυπηγίας. Ἀρχιμήδης μηχανικῆς.¹⁵
- 60d Ἀποτεθρυνωμένος ἀνήρ· ἦτοι ἀπηγρωμένος. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τεθρίων, ἅπερ ἐστὶν ἄγρονα ἄγρια λάχανα.
- 60e Ἀπροςδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθους· ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτῆμεθα· Διφίλου.
- 60f Ἀπορίη ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη· οὐ γὰρ ὑπολεί-²⁰πεται ἐλπίς ἐπικουρίας· Δημοκρίτου.
- 60g Ἀπολλων, ὡς δυσάρεστον ἔστ' ἀνιώμενος ἄνθρωπος, ἐφ' ἅπασί τε δυσχερῶς ἔχει· Ἀμφιδος.
- 60h Ἀπραγμόνως ζῆν ἠδύ· μακάριος βίος

7. λύσις secundo versui adde. 8. Scribe οὐδ' αὐτὰ. 10. τῆς — φοράς Moschopulus om. 11. Παπιανὸς Titzius. Ἄντιλος Vindobonensis: Ἄντιλλος λογοποιῶν Bodleianus, Ἄντινος [sic] λογοποιῶς Baroccianus: fortasse Ἀντίνοος. Εὐρύνοος Bodleianus. 12. τοξοσύνης Moschopulus, Baroccianus. 14. Scribe Τίφης. 15. Ἄργος Moschopulus, Baroccianus. ναυπηγικῆς Baroccianus: v. Apost. XVII, 56b. 16. ἀνὴρ Lexicon Seg. om. 17. ἀπὸ θρίων Ruhnkenius. καὶ ἄγρονα φησὶ Lex. Seguerianum. 18. παθούς [sic] A: scribe πάθος. 23. ἅπασιν Stobaeus.

60a. Arsen. V, 7: Stob. Flor. 54, 55. Thucyd. IV, 86.

60b. Arsen. V, 8: Hephaest. 69 Gaisf. Anacr. fr. 48, 2 Bergk.

60c. Moschopul. 59 Titz.: Arsen. V, 9. X, 76. Eundem fere recensens e codd. Barocciano et Bodleiano protraxit Cramerus Anecd. Oxon. IV, 255, 18, e Vindobonensi Lambecius Biblioth. Caesar. T. VII, 198 A. Kollar. De Euandro et Eurydamante cf. Apost. VIII, 14 a. b.

60d. Arsen. V, 10: Lex. Seguer. in Bekk. Anecd. I, 437, 3. Suid.

s. ἀποτεθρίαιεν. Timaeus Lex. V. Plat. 44. Est vox Platonica: v. Ruhnkenius ad Tim. I. c., Schneiderus ad Plat. Reip. VI, 495 E.

60e. Arsen. V, 11. XXVI, 9: Stob. Flor. 105, 5. Ζωγράφου fr. III Mein.

60f. Arsen. V, 12: Stob. Flor. 104, 20. Fr. 43 Mullach.

60g. Arsen. V, 13. XXXIV, 65: Stob. Flor. 100, 24. V. Meinekius Com. Gr. Fr. III, p. 316.

60h. Arsen. V, 14: Stob. Flor. 121, 13. Meinekius l. c. IV, p. 450.

- 61 Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον: ἀπὸ τοῦ ἀνειμένου εἰς τὸ ἐντιονώτερον· καὶ ἀπὸ τοῦ ἥττονος εἰς τὸ κρεῖττον.
- 62 Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφου: ἐπὶ τῶν τῆ ἀληθεία χρωμένων.
- 63 Ἄπας ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυσ-⁵ τρώπων. ἔξαιρέτως δὲ ἐπὶ κακωτικῶν ἢ εὐνούχων.
- 64 Ἀπήντησε κακοῦ βολῆ πρὸς ὑπερτάτην ἄτην: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.
- καὶ σεμνός, ἐὰν ἦ μεθ' ἐτέρων ἀπραγμόνων· ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὄντα δεῖ εἶναι πίθηκον, ὃ ταλαιπώρον βίον:· Ἀπολλοδώρου.
- 60i Ἀποστρέφον τῶν κολάκων τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους. ἔξαμβλύνοντες γὰρ τοὺς ψυχῆς λογισμοὺς οὐ συγχωροῦσι τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν· ἢ γὰρ ἐπαινοῦσι τὰ ψογοῦ ἄξια ἢ ψέγουσι τὰ ἐπαινῶν κρεῖττονα:· Φίλωνος.
- 60k Ἀπλᾶ γὰρ ἐστί τῆς ἀληθείας τύπη.
- 63a Ἄπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος:· Ἀντιφάνους.
- 63b Ἄπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται:· Μενάνδρου.
- 63c Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἐτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποιεῖτε:· Ἰσοκράτους.
- 63d Ἄπας ὁ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν χροσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος:· Πλάτωνος.
- 64a Ἄπαντ' ἐρίζεις καὶ συνιεῖς οὐδὲ ἐν.

3. ἔφου] κοῦ ποικίλων δεῖ τᾶνδ' ἐχ' ἐρηγνευμάτων addunt AZ: est Eurip. Phoen. 473. 6. κακῶ τινι ἢ ἐννοίῳ N. 7. κακοῦ] κερανοῦ Ds. βουλῆ N. ὑπερτατον ἄτης Ds. Arsenius IV, 57 proverbium explicatione non addita sic profert: ἀπήντησε κακοῦ βουλῆ πρὸς ὑπερτάτην βλάβην. 9. ἄν Stobaeus. 14. ψέγουσι πολλάκις Maximus. 17. ἀνθρώπων Stobaeus. 21. πᾶς γὰρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χροσὸς Plato. 23. συνίεις (sic) A, συνίεις Stobaeus.

60i. Arsen. V, 15: Maxim. Conf. Serm. XI, p. 567 Combef.

60k. Arsen. V, 16: Stob. Flor. 11, 8. Aeschyl. fr. 162 Dindorf. Cf. Apost. III, 62.

61. Arsen. V, 18: Suidas. Usurpat Synes. Encom. Calv. 67 A: οὐ φανοῦμαι στρογγύλλον λογάρια, αὐτὰς δὲ τὰς φύσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθέμενος, μόνον εἰ τῆς γλώττης τὸν τόνον ἀπὸ τῆς διαλίξεως εἰς ἐπιστροφὴν μεθυρμάσαιμι, ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ Φρύγιον: ad quem locum v. Krabinger 108 et cf. annot. ad App. Provv. I, 38. Ad Philoxenum proverbii originem rettulit Bergleinius de Philox. Cyth. disp. 24.

62. Diog. II, 85: Arsen. IV, 97. Euripides ab Aeschylō colorem ddxit: cf. Apost. III, 60k.

63. K in noll. ad Diog. II, 87: Arsen. IV, 72. DV I, 81.

63a. Arsen. IV, 68: Stob. Flor. 99, 31. V. Meinckius Com. Gr. Fr. III, p. 57.

63b. Arsen. IV, 69: Stob. Flor. 3, 11. Menand. fr. inc. 276 Mein.

63c. Arsen. IV, 70: Stob. Flor. 5, 56. Isocr. Nicoel. p. 39.

63d. Arsen. IV, 71. Plat. Legg. V, 728 A.

64. DV I, 57: Arsen. IV, 99.

64a. Arsen. IV, 58: Stob. Flor. 35, 6. 7. Non sunt Philonidis: v.

- 65 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς
κρείττονα μεταβιβασθέντων. ἀθρόως καὶ μεγίστοις ἐγχει-
ρούντων.
- 66 Ἀπόλωλεν ἡ ὕς καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνά-
θος: ἐπὶ τοῦ μὴ τυχόντος ὧν ἠλπισεν' ἐπὶ γάμου δὲ ἐρ- 5
ρέθη μὴ γενομένου.
- 67 Ἀπ' οἰνοχοέως σπάσον: παρόσον οἱ μεθύοντες
ἀληθεύουσιν.
- γραμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.
οὐκ ἂν τις εἶπη πολλά θανατωθήσεται 10
ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ἢ χρήσιμα: Φιλωνίδου.
- 64b Ἀπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκων ἔφν,
καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὴν τοῦ χρόνου,
πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνον.
αὕτη δ' ὅσπερ αὖξεται θνητῶν γένει,
τόσφδε μείζον γίγνεται καθ' ἡμέραν. 15
- 64c Ἀπαντα τὰ ζῷά ἐστι μακαριώτατα
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολὺ.
τὸν ὄνον ὄρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως.
τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεται,
ἂ δ' ἡ φύσις δέδωκε ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν,
λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις, ἂν εἶπη κακῶς, 20
ὀργιζόμεθ', ἂν ἴδοι τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ', ἂν γλαῦξ ἀνακράγη, δεδοίκαμεν.
ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά: Μενάνδρου.
- 65a Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τὴν τύχην καθ- 30
ημέτην ἔγραψεν, εἶπεν, Οὐχ ἔστηκε γὰρ.

2. ἀθρόως καὶ] scribe: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς. 6.
γενομένου N. 7. χοίως Ds, οἰνοχέως Z. 15. γένος Stobaeus. 16.
μείζων idem. 17. ζῷ' ἐστι idem. μακαριώτερα Grotius.
21. γίγνεται Stobaeus. 22. δέδωκεν αὐτὰ ταῦτ' Meinekius.
24. αὐτῶν idem. 26. ἴδῃ Stobaeus: ὀργιζόμεθ', εἰδὲν ἴδῃ τις ἐνύπνιον
φοβούμεθ' Meinekius.

Hanovius Exercitt. in Com. Gr. I,
18. Meinekius Com. Gr. Fr. IV,
p. 690.

64b. Arsen. IV, 59. VII, 39.
Stob. Flor. 32, 6, ubi Theodectae
tragicoadscribitur.

64c. Arsen. IV, 60. XIII, 86:
Stob. Flor. 98, 8. Menand. fr. inc.
5 Mein.

65. Diog. I, 98 ibiq. KB, DV I,
74: Arsen. IV, 100.

65a. Arsen. V, 1: Stob. Flor.
105, 60.

66. K in nott. ad Greg. Cypr. P
I, 80: Arsen. V, 2. Greg. Cypr.
M I, 77.

67. Diog. II, 83b: Arsen. V, 3,
Cf. Apost. VII, 80.

- 68 Ἀπόπληκτος ἄνθρωπος: Μάρκος Ἀντωνίου ἀδελφὸς βασιλέως Ῥωμαίων ἀδοκίμως διαφθείρεται, πλήθους ἰχώρος τε καὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τὴν ἀναπνοήν· ὃ δὴ πάθος ἀποπληξία καλεῖται καὶ ἀπόπληκτος ἄνθρωπος ὁ πεπονθώς. 5
- 69 Ἀποτίσεις χοῖρε τὰ γίγαρτα: οἶον ὧν κατέφαγες ἀποδώσεις πλείω.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ β̄.

- 70 Ἀράβιος ἄγγελος: Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ. ἢ Μεσσηνία παρὰ τὴν παροιμίαν. 10
- 71 Ἀράβιος ἀύλητής: τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπανσιδι διαλεγομένων. τὸ παλαιὸν δὲ φασὶ τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάνανσον, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια. ἐφ' ὧν ἐλέχθη·
 Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται. 15
 καὶ Κάνθαρος Μηδεία·
 Κιθαρωδὸν ἐξεγείρατε Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον.

1. ἀπόπληκτος ἄνθρωπος in Suida desunt. Μάρκος Βῆρος Suidas. 2. βουιλεῖς idem. 3. πνοήν idem. 4. ἀπόπλ. κ.] ἀποπληξίαν παῖδες ἰατρῶν ὀνομάζουσι idem. ἄνθρωπος in Suida non exstat. 9. Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία. Suidas: v. Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 80. 10. παροιμίαν ἀράβιος ἀύλητής· Ἀράβιον ἄρ' ἐγὼ κεινῆκα αὐλόν; τίθεται δὲ κτλ. Suidas: recte: proverbium enim Ἀράβιος ἀύλητής arctissimum cum vv. παρὰ τὴν παροιμίαν cohaerere vel δὲ post τίθεται positum commonstrat. 11. Ἀράβιος κτλ.] N cum antecedentibus coniunxit. 14. ἐλέχθη παροιμία Suidas. 15. παύεται] inserit Suidas: Καὶ Ἀράβιος ἀύλητής ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύτων. 17. ἐξεγείρατ' Suidas. τὸν et τοῦτον Meinekius delet.

68. Suid. v. ἀποπληξία: Arsen. V, 4.

69. Diog. III, 32: Arsen. V, 5. DV I, 95.

70. Suidas: Arsen. V, 19. Mac-car. II, 37. Fr. V Mein.

71. Suidas: Arsen. V, 20. Greg. Cyr. M I, 31. Steph. Byz. s. Ἀραβία: ... ὡς ἡ παροιμία, Ἀράβιος ἀύλητής, ἦν ἴτακτον περὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. ἢ διὰ τὸ μῆδενα Ἑλλήνων δημοκινύσασθαι τὴν ἀύλητικὴν ὡς οὖσαν βάνανσον καὶ παντελῶς ἀνελευθέρων, ἀλλὰ βαρβάρους ἀύλητας χρῆσθαι. Διὸ καὶ Ἀράβιος ἀύλητής, ὡς Δραχμῆς

μὲν κτλ.: Eustath. ad Dion. Perieg. 939: ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀράβων ἔθρους, μὴ πάντων ὡς οἶκιν ἐρδοκίμοι τῶν εἰς εὐδὴν, πεπαρομιάσται τὸ Ἀράβιος ἀύλητής, ὅς κατὰ τὴν παροιμίαν Δραχμῆς μὲν ἠῦλει, τεττάρων δ' ἐπαύεται. λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων καὶ ἀδολεσχοῦντων, καὶ μόλις πενομένων τοῦ πολυλογεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμοίωσιν καὶ βαρβάρων ἐν τῷ αὐλεῖν: Zenob. II, 39. 58. δραχμῆς — παύεται] cf. Apost. VI, 36a. Κάνθαρος] V. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 835.

καὶ πάλιν Μένανδρος Μεσσηνία,

Ἄραβιον ἄρ' ἐγὼ κекίνηκα αὐλόν.

72 Ἄρχομένον τε νότου καὶ λήγοντος βορέας:
συνυπακούεται τό, δεῖ πλεῖν.

73 Ἀρκάδας μιμούμενος: ταύτη κέχρηται Πλάτων ἐν 5
Πισάνδρῳ. ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούντων. μαχιμώτατοι
μὲν γὰρ ὄντες αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἰδίαν νίκην ἐνίκησαν,
ἄλλοις δὲ αἴτιοι νίκης πολλοῖς ἐγένοντο. καὶ ὁ Πλάτων
οὖν διὰ τὸ τὰς κωμωδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ
πενίαν, Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη. 10

74 Ἀριστᾶν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον: ἐπὶ
τῶν ἐρεθιζόντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ ἀγροδίσια.

75 Ἄργους λόγος: ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνεσχημέ-
νων· φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.

76 Ἄργεία φορὰ: ἐπὶ τῶν συκοφαντούντων· οἱ γὰρ Ἄρ- 15
γεῖοι φιλόδικοι.

77 Ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν
πονούντων ἐπὶ τι.

71a Ἄργυρὸς λιμός: ἐπὶ τῶν ἐν σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν
ἀναγκαίων πολὺ ἀργύριον κερδαιόντων. 20

1. Scribe Μεσσηνία. 2. κекίνηκ' ἄγγελος Meinekius. 5. μνή-
σσομαι Macarius, A infr. 81a: male: v. Naekius Opusc. I, 210. 6.
Scribe Πεισάνδρῳ. 7. μὲν in Eustathio deest. ἰδίαν νίκην N, Eu-
stathius om. 8. πολλοῖς δὲ ἄλλοις Eustathius. νίκης] τοῦ κικᾶν
idem. ἰγένοντο] ἦσαν idem. καὶ — οὖν] ἴδεν καὶ Πλάτων ὁ κωμικός
idem. 9. παρέχειν] ἐκδιδόναι idem. 13. λόφος Ds. 14. ἐισχομένων
A Ds. 15. συκοφαντῶν Ds. WA ab alia manu addunt: ἢ ἐπὶ τῶν
ἀλαζονικῶν. 19. ἀργυρᾶν B.

71a. Arsen. V, 21. Cf. nott. ad
App. Provn. I, 39.

72. Arsen. V, 57. Respexit Ari-
stot. Problem. 36, 27, p. 943 Bekk.:
ἢ οὐ μόνον τοῦτ' αἰτίον, ἀλλ' ὅτι
καὶ μείζων λήγων ὁ νότος γίνεται;
διὸ καὶ ἡ παροιμία εἰς αὐτὸν Ἀρχο-
μένου τε νότου. οἱ δὲ μείζους ψυχρό-
τεροι. Similiter sonat Hesiod. Op.
et D. 368.

73. Arsen. V, 43. Ταύτη — Πει-
σάνδρῳ] Suidas. De Pisandro cf.
Dryander de Antiph. diss. 24. ἐπὶ
κτλ.] Eustath. ad Hom. II. B, 612,
p. 302, 30. [Πλάτων] v. Meine-
kius Com. Gr. Fr. I, 162. II, 2,
651. Macar. II, 41.

74. De rē cf. ann. ad Diog. VI,
18. VII, 97a.

75. Diog. III, 10: Arsen. V, 22.

76. Diog. II, 79: Arsen. V, 23.
De Argivorum mala fama v. App.
Provn. III, 35. Macar. II, 38. Mei-
nekius ad Com. Gr. Fr. IV, 427.

77. Arsen. V, 51. Ortum est,
ut videtur, e Plut. Apophth. Lacon.
220 D: Ἐνδαμίδας ὁ Ἀρχιδάμων,
ἀδελφὸς δὲ Ἄγιδος, ἰδὼν Ξενοκρά-
την ἐν Ἀκαδημίᾳ πρεσβύτερον ἤδη
μετὰ τῶν γνωρίμων φιλοσοφούντα,
ἐπύθετο τίς ὁ πρεσβύτερος· φαιμένου
δὲ τινος ὅτι σοφὸς ἀνήρ καὶ τῶν
ζητούντων τὴν ἀρετὴν, Καί ποτε,
ἔφη, χρῆσεται, ἐὰν ἄρτι ζητῇ; cf.
ibid. 192 A.

- 78 Ἀρχιδάμιος πόλεμος: ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν πολέμων. Ἀρχιδάμιος δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμιον εἰς τὴν Αἰτικὴν ἐμβαλεῖν, καθάπερ Θουκυδίδης καὶ Ἔφορος καὶ Ἀναξιμένης καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος καὶ Πυθίου ξενίας. 5
- 79 Ἀρκάδιον βλάστημα: ἐπὶ τῶν δειλῶν.
- 80 Ἀρχὴ Σκυρία: ἐπὶ τῶν εὐτειλῶν καὶ μηδὲν λυσιτελεῖς ἐχόντων, παρόσον πετρῶδης καὶ λυπηρά. ἀπὸ Θησέως ἐπιθεμένου τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, ὅτι πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατακρημνισθεῖη· ὁστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθή- 10
νησι Θησέα ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς.
- 81 Ἄρτι μὲν πίττης γεύεται: ἐπὶ τῶν νεωστὶ πείραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσσαν πίπτου δεινὰ πάσχει.
- 82 Ἀρμόδιου μέλος: ἐπὶ τῶν σκολιῶν· σκολιά γὰρ μέλη 15
ἔδει· ταῦτόν δὲ καὶ τὸ Ἀδμήτου μέλος.
- 77a Ἄρχε πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι· ἄρχεσθαι γὰρ μαθὼν ἄρχεν ἐπιστήση· Σόλωνος ἢ ὑποθήκη.
- 77b Ἀρχὴν δὲ θηρῶν οὐ πρέπει τὰμήχανα.
- 80a Ἀρπακτικώτερος γαλῶν. 20
- 81a Ἀρκάδας μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν ἐτέροις πονούντων.

1. Ἀρχιδάμιος WZ. Singulae periodi alio apud Harpocrationem ordine sese excipiunt. 4. κατ' Ἀντιάνδρου Harpocratio Bekkeri. 8. καὶ — ἀπὸ] καὶ λυπηρὰ καὶ διὰ τοῦτο πενηρὰ ἢ Σκυρία, οὐδὲν φέρονται λόγου ἄξιον. οἱ δὲ ἀπὸ Suidas. ἐπιθεμένου] ὅτι ἐπιθήμιος Suidas. 11. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ καιρῶν duce Pearsono Bernhardius ad Suid. l. c. correxit. Scripserat enim Theophrastus duos libros περὶ καιρῶν: Diog. Laert. V, 50. 15. Ἀρμόδιον A. 16. ἔδειτο πρὸς Ἀρμόδιον A.

77a. Arsen. V, 52. 72: Stob. Flor. 46, 22. Cf. Diog. Laert. I, 60, ubi Meibomius non immemor Stobaei fuit.

77b. Arsen. V, 53. Est Soph. Antig. 92.

78. Arsen. V, 54. Ἀρχιδάμιος δὲ κτλ.] Harpoer. 37, 1 Bekk.: similia habent Suid. s. v., s. Βρασιδάς, Lex. Seguer. in Bekk. Anecd. I, 234, 31. 450, 1. Etym. M 254, 40. Θουκυδίδης] V, 26. Ἔφορος] p. 232 Marx. Ἀναξιμένης] p. 287 Geier. Λυσίας] p. 144 Hoelscher. De hoc prioris partis belli Peloponnesiaci nomine dixerunt Wes-

selingius ad Diod. XIII, 9. Krueger ad Dionys. Hal. Histor. 246. Ullrichius de Thucyd. hist. Melet. 15 sqq.

79. Diog. III, 42. Cf. Apost. III, 88.

80. Suidas: Arsen. V, 55. Macar. II, 43.

80a. Arsen. V, 56. Cf. Lucian. Piscat. §. 34 et v. Apost. XII, 99a.

81. Diog. II, 64: Arsen. V, 44. DV I, 72. Apost. XI, 89.

81a. Arsen. V, 45: cf. sup. 73. infr. V, 38a. Macar. II, 41.

82. Diog. II, 68: Arsen. V, 42. Macar. II, 32.

- 83 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύφορα αἰτούντων.
- 84 Ἀρχαιότερος Ἰβύκου: ἐπὶ τῶν εὐηθῶν. οὗτος γὰρ τυραννεῖν δυνάμενος ἀπεδήμησεν.
- 85 Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· 5 φύντα δ' ὅμως ὤκιστα πύλας Αἶδαο περῆσαι: ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βιούντων.
- 86 Ἀρχὴ πολέμων: ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.
- 87 Ἀρχαῖκὰ φρονεῖς: ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ εὐηθῶν.
- 88 Ἀρκάδιον βλάστημα κατεσπάρη: ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. 10
- 89 Ἄρκτου παρούσης ἔχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδήλων.
 Ἡ γὰρ ἄρκτος χειμῶνος μὲν ἀποτίκτει, καὶ φωλεύει τε-
 κοῦσα, καὶ ὑφορωμένη τοὺς κρυμοὺς τὴν ἐπιδημίαν τοῦ
 ἥρος προσμένει, οὐδ' ἂν πρὶν ἢ πληρωθῆναι τρεῖς μῆνας
 ἐξαγάγοι τὰ βρέφη. ὅταν δὲ αἰσθηται ἑαυτῆς πεπληρομένης, 15
 ὑφορωμένη τοῦτο ὡς νόσον, ζητεῖ φωλεόν· ἐντεῦθεν τοι
 κέκληται τῇ ἄρκτω φωλεία τὸ πάθος. εἰσέρχεται δὲ οὐδὲ
 βαδίζουσα, ἀλλ' ὑπτία, ἀφανίζουσα τοῖς θηραταῖς τὰ ἔχνη·
 ἑαυτὴν γὰρ ἐπισύρει κατὰ νῶτα καὶ παρεισελθοῦσα ἡσυχάζει.
- 88a Ἄρκευθός ἐστι φυτὸν ἀκανθῶδες, οὗ τὴν ὄδμην πάντα 20
 τὰ ἐρπετὰ ἀποστρέφονται· παρὰ τὴν ἀράν, ὃ ἐστι τὴν βλάβην,
 κεύθειν.
- 88b Ἄρκου καθ' αὐτοῦ, καὶ μὴ διάρπαζε τὰ πλησίον, μηδ'
 αὐτὸ προῖεσο τῶν ὄων, ὡς κατὰ τοῦτο μειονεκτῶν: Ἰεραξ εἶπε.

3. Αἰβύκου l m. 4. τυραννῆν Am om. 6. ὅμως] ὅπως Ds.
 9. φρονεῖν Ds. Explicatio Apostolio propria. 11. προδήλων N, δη-
 λων B, δειλῶν κυνηγῶν Ds. 12. ἢ γὰρ κτλ.] N om. 15. ποτὲ
 τὰ βρέφη As. 17. τῇ — φωλεία] τὰ ἀρκτηφάλακα ZW: v. Iacobsius.
 εἶτα εἰσέρχεται As. οὐδὲ] οὐ As. 19. τὰ νῶτα As. 20. Zonaras
 in fine ἀράκευθος καὶ ἄρκευθος addit. 23. καθ'] τοῖς Stobaeus.

83. Diog. II, 69: Arsen. V, 38.
 DV I, 73.

84. Diog. II, 71: Arsen. V, 64.
 Cf. nott. critt. ad Apost. VIII, 53.

85. Diog. III, 4: Arsen. V, 49.
 Macar. II, 45.

86. Diog. III, 5: Arsen. V, 48.
 Lucianum Alex. §. 8 hoc prover-
 bium respicere opinatur Erasmus
 II, 10, 75.

87. Cf. Diog. III, 40. Greg. Cypr.
 L I, 25: elm edidit Walzsius p. 78.

88. K in nott. ad Diog. III, 42:
 Arsen. V, 39. Cf. Apost. III, 79.

88a. Arsen. V, 40: Zonar. 299:
 similiter Etym. M. 144, 38. Scholl.
 ad Apoll. Rhod. IV, 156. Ceterum
 v. de iuniperio Dioscor. I, 103.

88b. Arsen. V, 41: Stob. Flor.
 9, 58, p. 249 Gsf.

89. Diog. II, 70: Arsen. V, 50.
 Greg. Cypr. M I, 54. ἢ γὰρ κτλ.]
 Aelian. N. An. VI, 3.

- 90 Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῶϊον ἢ τελευτήν: δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δεινὰ μᾶλλον πειρᾶσθαι κωλύειν ἢ ἀκμᾶσαντα καὶ τελειωθέντα.
- 91 Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις: ἀντὶ τοῦ, διὰ χρυσοῦ πάντα νικῆσεις. Φιλίππῳ 5 δὲ ἐδόθη τοῦτο χρῆσμός αἰνιγτομένου τοῦ θεοῦ ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει.
- 92 Ἄριστα χολὸς ὑφεῖ: φασίν, ὅτι αἱ Ἀμάζονες τοὺς γεννωμένους ἄρῶνας ἐπήρουν· ὅθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατήσαι, ἔλεγον, ὅτι 10 συνέσονται αὐταῖς ἐς γάμον ἀνιήρωτοι καὶ οὐ λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων· ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, ἄριστα, φησί, χολὸς ὑφεῖ· ἀντὶ τοῦ συνοουσιάζει.
- 90a Ἀρχὴν ἔχων κόσμῳ, αὐτὸς δὲ μὴ μεταβύλλεο. 15
- 90b Ἀρχὴν λαβὼν μὴ ἐπαίρειο, ὠντὸς δὲ διατέλλεο· οὕτω γὰρ καὶ ἀποθέμενος οὐκ ἀφηρησθαι τοῦ σεμνυνοτιῶς σε τομισθήσαι:· Εὐσεβίου.
- 90c Ἀρθεῖς δ' ἡὔτ' ἀπόλευ κάδος πέτρης, εἰς πολὺν κῆμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι:· Ἀνακρέοντος. 20
- 90d Ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι: Ὀμήρου.
- 90e Ἀρετῆς ἀτιμαζομένης, πλοῦτος μόνος σπουδαζόμενος καὶ ἐνδυναστεύσας, ὕβριός τε καὶ ὑπερηφανίης ὑπηρετής, καὶ πάντων κακῶν ὑπ' ἐξουσίης τε καὶ τοῦ ἀνεπιπλήκτου χορηγός γίγνεται:· Εὐσεβίου. 25

1. πολὺ Alm om. ἤγε Harpocratio Bekkeri: ἢ ε Suidas. 2. δεινὰ δεῖτ Harpocratio. 6. τοῦτο] οὗτος ὁ Ds. 8. οἶφει Ds. ἴφει] addit u: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκτεῖ κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ: v. Macarium. 14. οἶφει Ds. 15. Εὐσεβίου Stobaeus praemittit. 19. ἀρθεῖς δηῦτ' ἀπό λευκάδος Πέτρης ἐς κτλ. Bergkiius. 22. ἀρετῆς γὰρ Stobaeus. 24. ἀνεπιπλήκτου] τὰς ἀπεισιώσης ἀρετῆς οὐδεὶς ἀνακαλιέσται codex A Stobaei addit: v. Gaisfordus.

90. Harpocr. 36, 19: Arsen. V, 58: Suidas: δηλοῖ δὲ ἡ πυρομαχία ὡς ἀρχομένου τινός καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινός θειοῦ μᾶλλον ἔστι κωλύειν, ἢ ἰνακμᾶσαντος καὶ τελειωθέντος: Lexic. in Gram. Anecd. Oxon. II, 491, 1. Sententiam illustrat Theogn. 1133: Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κικοῦ καταπαύσομεν ἀρχὴν, Ζητῶμεν δ' ἔλατ φάρμακα φουομένην, ubi v. Welckerus p. 25: add. Ovid. Rem. Am. 91. Pers. Sat. III, 64: venientī occurrite morbo.

90a. Arsen. V, 59: Stob. Flor. 46, 38. 90b. Arsen. V, 60: Stob. Flor. 46, 39. 90c. Arsen. V, 61: Hephaest. de Metr. 130 Gsf. Anacr. fr. 17 Bergk. 90d. Arsen. V, 28. 62: Hom. Od. A, 397. 90e. Arsen. V, 63: Stob. Flor. 43, 142. 91. Diog. II, 81: Arsen. V, 24. Greg. Cypr. M I, 64. 92. Diog. II, 2: Arsen. V, 34. Macar. II, 40.

- 93 Ἀργύρου κρῆναι καλοῦσιν: ἐπὶ τῶν ἀπαιδέντων, δι' ὑπερβολὴν δὲ πλοῦτος παρρησιαζομένων.
- 94 Ἄρνα προβάλλειν: ἐπὶ τῶν πολεμῶν αἰρουμένων· οἱ γὰρ πολεμῶν βουλόμενοι κήρυκα ἐπιμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον, ὃς ἠφίει ἔνδον τὸν ἄρνα, μηλόβοτον τὴν πόλιν 5 αὐτῶν ἐκ τούτου δεικνύων ἔσεσθαι.
- 95 Ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη: ἐξ ἀποφθέγματος Ἀπολλωνίδου τοῦ Νικαέως. ἄλλοι δὲ φασὶ Δημητρίου τοῦ Σκηψίου.
- 96 Ἀρετὴν εἰ μὲν ἔχοις πάνθ' ἕξεις· κακίαν δὲ, οὐδὲ 10 σεαυτὸν.
- 97 Ἀρχὴ ἡμῶν παντός: ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπιόντων.
- 97a Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν, εὐσέβειαν φυλάσσειν: Κλεοβούλου.
- 97b Ἀρχὸν μὲν ἐπιτίθενε πρῶτος εἶναι, ἀρχόμενος δὲ μεγάλος 15 φρων:· Ἰσοκράτους.
- 97c Ἀρχεσθαι μὴ μαθῶν ἀρχεῖν μὴ ἐπιχείρει:· Κλειτάρχου.
- 97d Ἀρχικός εἶναι βούλον μὴ χαλεπότῃ μηδὲ τῶ σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ τῶ πάντας ἠτιᾶσθαι τῆς σῆς διανοίας:· Ἰσοκράτους.
- 97e Ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 20 βίον δύναιτ' ἂν συλλέγειν ἄνευ πόνων:· Εὐριπίδου.

1. λαλοῦσιν Ds. 3. προβάλλει Ds. πολεμῶν] πόλεμον αἰρεῖν Ds. 5. ὃς — ἄρνα] ὃς ἠφίει ἔνδον ἰνδεικνύμενος Ds. 6. δεικνύων Ds om. 10. εἰ μὲν ἔχοις] μὲν ἔχων Maximus: εἰ μὲν ἔχεις A. 13. οἰκεῖον] καὶ κακίας ἀλλότῃρον Stobaeus addit.

93. Diog. II, 93: Arsen. V, 25. DV I, 82.

94. Diog. II, 96: Arsen. V, 35.

95. Arsen. V, 36: Harpocr. 103, 16: ἐν ἰονίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὼς Δημήτριος ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε: «ἀρχὴ ἦδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τρία καὶ πλέον οὐδὲ ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἕνός ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη». De Ionis libro, ex quo haec descripta, v. Lobeckius Aglaoph. I, 384. Koepkuis de Ion. poetae V. et Scr. 79. Nieberdingius de Ion. Vita et Scr. p. 96.

96. Max. Conf. Ser. I, p. 532 Comb., Boisson. Anecd. I, 132. Arsen. V, 67 Clitarcho tribuunt. Respexit fortasse Philo de Vita Mos. T. II, 107 Mang.: ὁ δὲ σπουδαίος

ἄνθρωπος κέκτηται μὲν οὐδὲν κυρίως, ἀλλ' οὐδὲ αὐτόν, τῶν δὲ τοῦ θεοῦ κειμηλίων, καθ' ὅσον ἂν οἷός τε ᾖ, μεταλαγχάνει.

97. Diog. II, 97: Arsen. V, 66. DV I, 83.

97a. Arsen. V, 68: Stob. Flor. 3, 79, 1.

97b. Arsen. V, 70: Anton. Mel. 104, p. 174 Fabr., Gramm. in Boiss. Anecd. I, 118, qui Clitarcho dictum adscribunt: nomen auctoris reticet Anton. in Boiss. Anecd. I, 131.

97c. Arsen. V, 71: Anton. Mel. 104, p. 174 Fabr., Gramm. in Boiss. Anecd. I, 130, ubi editor haec annotavit: «Clitarcho tribuitur haec sententia in cod. 1168, p. 96, 2 et Coislin. 249, p. 1.»

97d. Arsen. V, 73: Anton. Mel. 104, p. 174 Fabr. Isocr. Nicocl. p. 19.

97e. Arsen. V, 75: Stob. Flor.

- 98 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μακρὰ διηγουμένων. ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ὑπεγράφεται τὰ γινόμενα, παμπάλαιος ἦν.
- 99 Ἀρᾶς ἱερόν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἐπὶ χρηστοῖς ἢ φαύλοις. 5
- 100 Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησιν: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.
- 1 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν: ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν· ἄλλοι δὲ φασιν ἀπόφθεγμα 10 εἶναι Σόλωνος.
- 2 Ἀρχιλόχου πατρίς: ἐπὶ τῶν λοιδορούντων· τοιοῦτος γὰρ Ἀρχίλοχος.
- 3 Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως: ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετικῆ. 15
- 4 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν κακὰ ποιούντων.
- 5 Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός: πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτοὺς, ὅπου οὐ χρεῖ.
- 6 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν: εἰς ἀπαιδεύτους ἂν ῥηθεῖη. 20
- 7 Ἄρεος νεοττόν: ἐπὶ τῶν φιλοπολέμων.
- 100a Ἀρεόπαγίτης: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσέμων.

1. μακρὰ] μωρὰ Gregorius. 2. ἐπεγράφεται idem. 4. ἢ ἐπὶ Ds. 6. συνίησιν A. 12. πατρίς] πατρός I, πατρίς Z: πατρίς etiam Diogeniano reddendum est. 14. ἀρχῶν Z: recte: v. nott. ad Diog. I. c. et Schneidewinus Delect. Poett. Eleg. p. 468. δίκαια καὶ δίκαια Meinekus Com. Gr. Fr. IV, p. 713. 19. ἀγορεύειν] καὶ σιγῆν ἀεὶ τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν Ab ex Theognide 626 adiecit. 20. εἰς — ῥηθεῖη] φανερὸν Ds. Explicationem Ab om. 21. νεοττός Macarius.

30, 12. Eur. Elect. 80, ubi v. Barnesium.

98. K in nott. ad Diog. III, 2: Arsen. V, 65. Greg. Cypr. L I, 58.

99. Diog. II, 92: Arsen. V, 26. Macar. II, 33.

100. Arsen. V, 29.

100a. Arsen. V, 30: Diog. II, 91. Macar. II, 30.

1. Arsen. V, 47. Ἀρχὴ — φαινομένων] K in nott. ad Diog. II, 94. Θεόφραστος κτλ.] e corrupto Harpocratiōnis codice fluxisse videntur: v. Harpocr. 36, 15: Σοφοκλῆς

μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνος φησὶν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βιαντός. Cf. Apost. XV III, 27 et annott. ad Greg. Cypr. M I, 80.

2. Diog. II, 95.

3. Diog. II, 99: Arsen. V, 69.

4. K in nott. ad Diog. III, 6: Arsen. V, 31. Greg. Cypr. L I, 60.

5. Macar. II, 34: Arsen. V, 32.

6. Diog. II, 90: Arsen. V, 27.

37. Greg. Cypr. M I, 82.

7. Arsen. V, 33. Macar. II, 31.

8 Ἀρότρον ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδιασκεπτός τι ποι-
ούντων καὶ τὸ κατόπιν μὴ προορωμένων.

Τὸ α̃ μετὰ τοῦ σ̃.

9 Ἀσκὸν δαίρεις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιοούντων.

0 Ἀσκῶ μορμύττεσθαι: ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων. 5

1 Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη: ἐπὶ τῶν
ἀδυνάτων.

1a Ἀσκὸν λήφεται ὁ πρότερον πιών: ἐπὶ τῶν γενναίως
ὑπὲρ ἄλλων ἀγωνιζομένων.

1b Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος. 10

1c Ἀσκεῖν μὲν ἀρετὴν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς.

ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα, μακάριός θ' ἅμα
κεκλημένος ζῆν καγαθὸς δυνήσεται.

1d Ἀσελγέστερος ὄνου.

1e Ἀσελγής ἐστὶν ὁ ἀνὴρ: ἀντὶ τοῦ ἄγαν ὄξει. παρῆται 15
δέ, ὡς φασίν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Σέλγος πόλις ἐστὶ τῆς Πισι-
δίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινοῦν·
καὶ ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν.

1. ἀπρισκίπτως Ds, ubi v. nott. criticas. 5. μορμολύττεσθαι Ds.
11. αἶνε Welckerus Trag. Gr. III, 1064. 13. δυνήσεται] Καρκίνου
addit Ab, Καρκίνου Τυρεῖς Ac: Καρκίνου Τηρεῖς Stobaeus. 16.
Σέλγη Suidas. 17. ἔζων] quod scripsit Arsenius ὄζων, ipse postea
in ἔζων mutavit: ὄζων a, ὄζων m W.

8. Diog. III, 33: Arsen. V, 46.
Greg. Cyr. M I, 84.

9. Diog. III, 3: Arsen. V, 76.
DV I, 84.

10. Diog. II, 65: a p. 81 Walz.
Macar. II, 52.

11. Arsen. V, 77. Erasmus III,
4, 32 natum esse suspicatur ex
Sibyllae de civitate Attica oraculo,
quod exstat apud Plut. Thes. 24:
ἀσκὸς βαπτίζη, δύναι δέ τοι οὐ θέ-
μις ἐστί, de quo dixit Lobeckius
Aglaoph. II, 966.

11a. Arsen. V, 78. Aristoph.
Acharn. 1000: κατὰ τὰ πάτρια τοὺς
χόας πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς
δ' ἂν ἐκπέη Πρωτόστος, ἀσκὸν
Κτησιφῶντος λήφεται, ad quem
locum Scholiasta haec annotat: ἐτί-
θητό δὲ ἀσκὸς πεφρασμένος ἐν τῇ
τῶν χῶων ἰορτῇ, ἢ φ' οὐ τοὺς πίνον-
τας πρὸς ἀγῶνα ἰστιάται, τὸν πρῶ-
τον πῖνται δὲ ὡς νικήσαντα λαμβύ-

νειν ἀσκόν: eadem apud Suid. v.
ἀσκὸς Κτησιφῶντος leguntur. Cor-
rupte autem Hesych.: Ἀσκὸν
λήφεται: ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθητο.
καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον. νικητή-
ριον στίφανον.

11b. Arsen. V, 79: Hom. Od. A, 61.

11c. Arsen. V, 80. VIII, 50. XXV,
87: Stob. Flor. 103, 3.

11d. Arsen. V, 81. Cf. Luciani
Piscat. 34.

11e. Arsen. V, 82. παρῆται δὲ
κτλ.] Suid. v. ἀσέλγεια. Bekk. An.
I, 451, 6: docte Eustath. ad Dio-
nys. Perieg. 858: ἰσοροεῖται δὲ καὶ
πάνυ ποτὲ τὴν πόλιν ταύτην εὐνο-
μηθῆναι, Λακωνῶν ὡς εἴρηται μετα-
κησάντων εἰς αὐτήν· ὅθεν καὶ ἀσελ-
γεῖς φασὶ κατὰ στίρῃσιν καλεῖσθαι
τοὺς αἰσχροὺς καὶ οὐ ζῶντας εὐνό-
μως μηδὲ ἰοικίας τοῖς Σελγείσι
κατὰ ἡθους χρηστότητι. καίτοι ἄλλο
τὸ ἀναπαλιν φανλοτάτους τοὺς ἐπι-

- 12 Ἄστροις σημαίνεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούντων.
- 13 Ἄστραπὴ ἐκ πυελίου: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτελῶν· ἢ γὰρ ἐξ ὑδάτων ἢ ἀγγείων ἀστραπὴ ἐν τοῖς τοίχοις γινομένη οὐδὲν δύναται. 5
- 14 Ἀσπίδος δῆγμα: ἐπὶ τῶν ἀνιάτων· Ἀσπίδος ἀκούω μόνον δῆγμα ἀνιάτων εἶναι καὶ ἐπικουρίας κρείττον· καὶ μισεῖν ἄξιον τὸ ζῶον τῆς εὐκληρίας τῆς εἰς τὸ κακόν· ἀλλὰ καὶ τούτου θηρίον μιαιώτερον γυνὴ φαρμακίς, οἷαν ἀκούομεν καὶ τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Κίρκην· τὰ 10 μὲν γὰρ τῶν ἀσπίδων φάρμακα καὶ δῆγματος ἔργα ἐστί, τὰ δὲ ἐκείνων ἀναρρεῖν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀφῆς φασίν· Ἐνθεν τοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ τῶν διαδημάτων ἐφόρον πεποικιλμένας ἀσπίδας, τῆς ἀρχῆς αἰνιττόμενοι τὸ ἀκίνητον. οἱ δηχθέντες δὲ ὑπὸ ἀσπίδος 15 οὐ περαιτέρω βιοῦσι τετάρτης ὥρας· πνιγμός δὲ αὐτοῦς καὶ σπασμός διώκει καὶ λυγμός. τῆς δ' ἀσπίδος φασι τὸν ἰχνεύμονα τὰ ψὰ ἀφανίζειν, οἷονεὶ τοῖς ἐαυτῶν παισίν
- 12a Πλάτωνος ἐπίγραμμα εἰς Φαῖδρον.
Ἄρτέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἶθε γενοίμην οὐρανός· ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω. 20
- 12b Ἄλλο. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.
Ἀστὴρ μὴν πρὶν ἔλαμπες ἐν ζωοῖσιν ἐφῶς·
νῦν δὲ θανάων λάμπεις, ἔσπερος ἐν φθιμένοις.
- 13a Ἀσύνητος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα·. Εὐριπίδου. 25

9. μιαιώτερον καὶ ἀφυλακτότερον As. 13. τοῖς βασιλεῖς ἀκούω As. 14. φορεῖν As. 15. αἰνιττομένους As. ἀκίνητον δὲ ἐκ τῆς τοῦ ζῴου μορφῆς τοῦ προειρημένου As, in quo hic nonnulla de aspidis natura adiecta sunt. ὑπ' ἀσπίδων As. 17. λυγμός, ὡς φασίν· Ἀκούω δὲ τὸν ἰχνεύμονα τῆς ἀσπίδος τὰ As. 18. ἐαυτοῦ As. 21. βλέπων Schneidewinus. 26. Εὐριπίδου Τημερίσιον Stobaeus.

ἰστοροῦσιν, ὅθιν κατ' ἐπίτασιν λέγεσθαι τὴν ἀστέλειαν ἐπὶ τῶν οὐ καθαρῶς ζώντων, ἀλλὰ τοῖς Σελγιῶσιν ἰοικόντων. κρείττων δὲ ἢ πρώτη ἐπιβολὴ τῆς ἰτυμότητος. ταχα γὰρ οὐκ ἂν ὁ Διονύσιος μεγαλῶνυμνονεῖτε τὴν Σίλγην, εἰ φαίλους τοὺς πολίτας ἔτριγεν: add. annott. ad Diog. V, 61. De urbe v. O. Muellerus Dor. I, 125. Bernhardius ad Dionys. Perieg. 860.

12. Diog. II, 66: Arsen. V, 83. Macar. II, 50.

12a. Arsen. V, 84: Diog. Laert. III, 29. Anth. Palat. VII, 669.

12b. Arsen. V, 85: Diog. Laert. III, 29. Anth. Palat. VII, 670.

13. Diog. III, 7: Arsen. V, 86.

13a. Arsen. V, 87: Stob. Flor.

4, 10. Eurip. Tem. fr. 16 Matth.

14. Arsen. V, 88. Ἀσπίδος — ἀνιάτων] potest comparari versus

ὑπεξαίροντα τοὺς μέλλοντας ἀντιπάλους· Ὁ δὲ ἰχνεύμων ὁ αὐτὸς ἄρα καὶ ἄρῶν καὶ θῆλυς ἦν, μετεληγῶς καὶ τῆσδε τῆς φύσεως καὶ τῆσδε, καὶ σπεύρειν τε καὶ τίθειν τοῖς αὐτοῖς ἢ φύσις ἔδωκεν. ἀποκρίνονται δὲ εἰς τὸ ἀτιμότερον γένος οἱ ἤττηθέντες μετὰ τὴν μάχην· οἱ γὰρ κρα- 5 τήσαντες ἀναβαίνουνσι τοὺς ἤττημένους καὶ εἰς αὐτοὺς σπεύρουσιν. οἱ δὲ ἄθλον τῆς ἤττης φέρονται, ὠδινὰς τε ὑπομῆναι, καὶ τέως ἀντὶ πατέρων γενέσθαι μητέρας· τοῖς γε μὴν πολεμιωτάτοις ἀνθρώπων ζώοις, ἀσπίδι καὶ κροκοδείλῳ, ἔχθιστον ὁ ἰχνεύμων· Λίβυσαν δὲ ἄρα ἀσπίδα 10 καὶ ἀποφαίνειν τυφλοὺς τῷ φροσῆματι ἀκούω.

- 14a Ἀσφαλῆς ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης· Εὐριπίδου.
 14b Ἀσφαλῆς πᾶς τόπος τῷ ζῶντι μετὰ δικαιοσύνης.
 14c Ἀσφοδέλος σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα ἔχον μακρὸν καὶ ἀνθερικὸν ἐσθίόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον, καὶ 15 ἢ ῥίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερὸν. καὶ Ῥόδιοι τὴν Κόρην οὐ τὴν Ἀρτεμιν ἀσφοδέλῳ στέφουσιν. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον. καὶ Ἡσίοδος· οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται, ὄξυνοητέον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ· 20 κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
 14d Ἀστοῖσιν δ' οὐπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι. οὐδὲν θανμαστόν, Πολυπαίδη. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὐθ' ὕων πάντας ἀνδάνει οὐτ' ἀπέχων. σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομ', οἷάπερ αὐτὸς 25 Κίρον' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον· Θεόγριδος.

4. δέδωκεν As. δὲ A om. 8. καὶ ὑπὲρ τοῦ τέως As. μη-
 τέρεις As. 10. Λίβυσσαν As. 11. ἀκούω] λίγει τις λόγος As.
 12. ἀσφαλῆς γὰρ ἐστ' Euripides. 14. μακρὰ Suidas. 17. οὐ] καὶ
 Suidas. 18. καὶ Ἡσίοδος Suidas om. 20. ὡς καὶ Suidas. 23. Πολυ-
 παῖδη Theognis. 24. πάντεσσι idem. 25. ὑποθήσομαι idem.

inter Menand. Monost. 261 positus :
 ἰὸς πίνυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή: si-
 militer σκορπίον δῆγμα Eusebius
 dixit apud Ioann. Damasc. Sacr.
 Parall. 422 B, T. II Paris., ἰοβό-
 λων δῆγματα Socrates apud Max.
 Conf. Serm. 44, p. 640 Combef.
 Ἀσπίδος — φασίν] Aelian. N. An.
 I, 54. ἔθθεν — ἀντιπάλους] id.
 ib. VI, 38. ὁ δὲ — ἰχνεύμων] id.
 ib. X, 47. Λίβυσσαν κτλ.] id. ib.
 VI, 38 fin.

14a. Arsen. V, 88: Eurip. Phoe-
 niss. 599.

14b. Arsen. V, 89: Anton. Me-

liss. p. 61 Fabr. Epicteti fr. 102
 Schweigh.

14c. Arsen. V, 90: Suidas s.
 ἀσφοδέλος: eadem in Bekk. Anecd.
 I, 457, 5 et Cramerii Anecd. Pariss.
 I, 398, 2. IV, 166, 24 leguntur.
 De asphodelo post Creuzerum Me-
 let. I, 90 et Loczynskium ad Her-
 mippi Rell. p. 71 sq. docte Goett-
 lingius ad Hesiod. Op. et D. 41
 egil. Οὐδ' ὅσον] Hesiod. ^{Ε.} x. ^{Η.}
 41: cf. nott. ad Macar. VI, 77.
 Ὀμήρῳ] Od. A, 539.

14d. Arsen. V, 91: Theogn. 24 sqq.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ τ̄.

- 15 Ἀτρείως ὄμματα: οἷον ἄτρεπτοι καὶ σκληροί. εἶρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρείως παρανομίας· ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πα- 5
 τρί, αἰσθηθῆναι παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταία τὰ ἄκρα παραθεῖναι.
- 16 Ἄτεκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν: ὁ μὴ βρε-
 χόμενος μηδὲ ἰέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς
 ἢ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος 10
 διαβρέχεσθαι.
- 17 Ἀττικὸν βλέπος: ἐπὶ τῶν κοσμίῳ καὶ σοφῶν· οἱ
 γὰρ Ἀττικοὶ ὑπέροσφον καὶ ἔννοον εἶχον τὸ βλέμμα.
- 18 Ἀτενὲς ὄρας: ἐπὶ τῶν φιληδύνων. ὡσπερ· Αἰξ εἰς
 θάλασσαν. 15
- 19 Ἀτρωτος ὑπάρχεις ὡς ὁ Καινεύς: λέγουσι γὰρ
 οὔτι οὗτος ἄτρωτος ἦν· ὃς δ' ὑπολαμβάνει ἄτρωτον ἀπὸ
 σιδήρου ἄνθρωπον, εὐήθης ἐστίν· ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως·
- 16a Ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε
 δίδοι. 20

2. ἄτρεπτα καὶ σκληρά Suidas. 4. μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν Suidas. 5. συγκόψας καὶ ἐψήσας AZ Suidas. 8. ἄτεκτος Suidas. 9. μήτε προσίεμενος Suidas. 11. βρέχεσθαι idem. 13. AZ post v. βλέμμα pergunt: ὁ δὲ γε Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [1176] ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν ἐκλαμβάνει τὸ Ἀττικὸν βλέπος, σοφρονίζων τοὺς Ἀθηναίους ἀσχημοσύνας τοῦ τοῦτε: cf. Scholl. l. c. 14. φιληδύνων τ. σίν A Ds. 15. τὴν θάλασσαν Ds. 16. λέγουσι — οὗτος] Καινέα φασίν οὔτι Ps. 19. ἄλλοτε ἄλλῳ Homerus.

15. Suidas: Arsen. V, 92. Macar. II, 53.

16. Suidas: Arsen. V, 98: Bekk. Anecd. I, 458, 18. De voce ἄτεκτος v. Etym. M. 163, 33. Hesych. s. v. ibiq. Albertium, Wytttenbachium ad Plut. de recta aud. rat. 44 A. »Adde Plut. Alcib. 24: ταῖς δὲ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ συσκολάζειν καὶ συνδιαϊαύσθαι χάριον οὐδὲν ἦν ἄτεκτον ἦθος οὐδὲ φῆσις ἀνάλωτος: Callistr. Stat. 7: καὶ λέοντων ἄτεκτος φῆσις πρὸς τὴν ἁρμονίαν κατηρνούετο:» Walzsius. Proverbium ex Aeschylu manasse monstrat Phrynichus Bekk. 6, 13: ἄτεκτος παρηγορήμασιν: Διοχόλος: fr. 405 Diindf.

16a. Arsen. V, 99: Hom. Od. Δ, 236 sq.

17. Arsen. V, 96. Apostolii explanatio ab recentioris aevi scriptorum usu profecta est, apud quos ἀττικὸν βλέμμα et similia de decantata Atticorum humanitate et doctrina poni solebant: Philostr. Imag. I, 16, p. 787 Ol.: αὐτὸς δὲ ὁ Δαιδαλος ἀττικίζει μὲν καὶ τὸ εἶδος, ὑπέροσφόν τε καὶ ἔννοον βλέπων· ἀττικίζει δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα.

18. Diog. III, 8: Arsen. V, 95. DV I, 87.

19. Arsen. V, 93. λέγουσι κτλ.] Palaeoph. Incred. 11.

- Καινεὺς ἦν Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπισιτήμων τοῦ μάχεσθαι· γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις οὐδέποτε ἐτρώθη, οὔτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τῶν Κενταύρων ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι 5 ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καὶ εὐρόντες μὴ τετριωμένον τὸ σῶμα, Καινεὺς τὸν γε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος.*
- 20 Ἄττικὸς εἰς λιμένα: ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ὁ ἐπίστανται ποιοούντων· οἱ γὰρ Ἄττικοὶ μέλλοντες ἀπαίρειν 10 πρὸς μάχην καὶ τοῦ λιμένος ἐξιόντες, μετὰ σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπιδειξιν τῶν οἰκείων ὀρώντων.
- 21 Ἄττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόρρητα μυουμένων· οἱ γὰρ Ἄττικοὶ ἐν Ἐλευσίνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Διμήτηρος μυστήρια. 15
- 22 Ἄτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην: ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῷ.
- 23 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις τισὶ πράγμασιν ἐπιβαλλομένων καὶ κακοῖς περιπιπτόντων.
- 19a Ἄ τῆ λεοντῆ μὴ σθένεις, τὴν ἀλωπεκῆν πρὸς- 20 αψον: εἰ μὴ φανερῶς δύνῃ, φησὶν, ἀμνόμενος βλάπτει, τῆ πανουργία χρῆσαι.
- 23a Ἄτύφον μοίρας εἶς: ἀντὶ τοῦ ἀβλαβοῦς. Ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων ἀτύφον φησι τὸν ἀβλαβῆ ἐν Φαίδωνι· ἐπεὶ τὸ τύφον βλάπτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον τὸ καῖον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θύπτω τὸ 25 ἐπικαίω λέγεται. ἐξ οὗ καὶ θυμάλωπεσ οἱ ἀπολειμμένοι τῆς θύψεως ἀνθρακες, ἤγουν οἱ ἡμίκαντοι.
- 23b Ἄτυχίαν κρύπτει, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς σου εὐφράνης: Πλουτάρχου.

7. τὸν τε ἄλλον Ps. 16. αὐτὰρ Gregorius, a quo explicatio nulla adiecta. 18. οὐρανόν] λείπει ἀπεδίξω Suidas addit. 19. κακῶ τιτι Ds. περιπιπτόντων] ὅμως ἀνεχομένων addunt AZ. 24. Φαίδωνι] debebat Φαίδρω: v. Plat. Phaedr. 230 A.

19a. Arsen. V, 94: cf. Apost. III, 24.

20. Diog. I, 66: Arsen. V, 96: Apost. VI, 70d. Macar. II, 55.

21. Diog. I, 51: Arsen VI, 1. Macar. II, 54.

22. Greg. Cyr. M I, 85: Arsen. V, 100.

23. Diog. II, 67: Arsen. VI, 9. Macar. II, 57.

23a. Arsen. VI, 10: transcripta videntur e Suida sive e Lex. Seguer. 462, 8. De v. ἀτύφος Ruhnkenius ad Tim. Lex. V. Plat. 54 exposuit.

23b. Arsen. VI, 11: Maxim. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb.: Plut. fr. ξί Wyttlenb.

- 24 Ἀτρέμας βοῦς: ἐπὶ τῶν βραδέως συντιλούντων.
- 25 Ἀττικὴ πίστις: ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πισιῶν καὶ εὐόρκων· ἰδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως.
- 26 Ἀττικὸς μάρτυρ: ἐπὶ τοῦ πισιοτάτου καὶ ἀληθεστάτου. 5
- 27 Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων: ἐπὶ τῶν φιλαργύρων· φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.
- 28 Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρούγγηκας σίτον: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.
- 23c Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη: Χίλωνος. 10
- 23d Ἀ τοῖς ἄλλοισιν ὡς φαῦλα ἐπιτιμᾶς, ταῦτα πρότερον αὐτὸς ποιεῖν φυλάσσειο: Εὐσεβίου.
- 23e Ἀτραπὸν εἰς ἄδεω ἤνυσα τὴν οὐπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὀδίτης: Φιλήτου.
- 23f Ἀτοπὸν ἐστὶ διώκοντα τὰς τιμὰς φεύγειν τοὺς πόρους, 15 δι' ὧν αἱ τιμαί.
- 23g Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος, οὐδὲν ἔχων πιστόν, πλανᾶται συντυχίαις· ἐλπίς δὲ φρένας παραθαροῦνει· τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς οἶδεν οὐδεὶς ὁ θάνατος ὅπῃ φέρεται· θεὸς δὲ πάντας ἐν κινδύνοις θνατοὺς κυβερνεῖ· ἀντιπνεῖ δὲ πολλάκις ἀτυχίας δεινὴ 20 τις αὔρα.
- 23h Ἀτελέστατα καὶ ἀμήχανα τοὺς θανόντας κλαίειν: Σιγ-σιχόρου.
- 27a Ἀτιγῆς λόφος: ἐπὶ τῶν σφόδρα βαρυσυμφορωτάτων.
- 27b Ἀτεχνῶς τὸν σωρόν: ἐπὶ τῶν εὐηθιζομένων. 25

4. μάρτυρ Ds, A. 8. σίτον τετρούγγηκας Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 699. 10. Χίλωνος Stobaeus. 11. πρότερος Stobaeus. 13. Ἀτδεω Stobaeus. 17. ἀτέκμαρτος] Ἐρμολόχου Stobaeus praeposit. ^{ov}μηδὲν A: οὐδὲν Stobaeus. 20. ἀντιπνεῖ Stobaeus. 22. γὰρ καὶ idem. 24. Scribe Ἀτιγῆς. 25. πρὸς τὸν Z.

23c. Arsen. VI, 12: Stob. Flor. 112, 11.

23d. Arsen. VI, 13. Stob. Flor. 46, 36.

23e. Arsen. VI, 14: Stob. Flor. 118, 3.

23f. Arsen. VI, 15: Philon. Opp. T. II, 668 Mang.

23g. Arsen. VI, 16: Stob. Flor. 98, 66.

23h. Arsen. VI, 17: Stob. Flor. 124, 15. Stesich. fr. 48 Bergk.

24. Diog. III, 9: Arsen. VI, 8. Subaudiendum est: movet pedem.

25. Diog. II, 80: Arsen. VI, 3. Macar. II, 60.

26. Diog. III, 11: Arsen. VI, 2. DV I, 86.

27. Diog. III, 12: Arsen. VI, 4.

27a. Arsen. VI, 5: cf. DV I, 85.

27b. Arsen. VI, 6.

28. Diog. III, 13: Arsen. VI, 7.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ὕ.

- 29 *Αὐτὴ νῦν ἢ σοφία ζῆ: ἐπὶ τινος εὐδαιμονοῦντος.*
 30 *Αὐτὴ μὲν ἢ μῦρινθος οὐδὲν ἔσπακεν: ἀπὸ τῶν ἀλιεντῶν εἴρηται τῶν ἀποτυγχανόντων.*
 31 *Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας: οἶον 5 ἐπὶ αὐτὰς ἀφίξαι τὰς θύρας.*
 32 *Αὐτὸν σάλπιγγι συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς μεῖζοσι συγκρινόντων.*
 33 *Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτριῶν βιούντων.*
 34 *Αὐτὸ τοῦτο, ἄχθος νεῶς: ἐπὶ τῶν εἰκῆ κειμένων 10 καὶ μηδὲν ἐνεργούντων, μῆτε αὐτῶν ἐπὶ σωτηρίας μῆτε ἄλλων.*
 35 *Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν: ἤγουν τὴν πηγὴν· ἐπὶ τῶν ἐαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων.*
 31a *Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.*

2. εὐδαιμονοῦντος] ἢ εὐδοκιμοῦντος A addit: ἢ εὐδοκιμοῦντος· καί, αὐτὴ νῦν ἀνθεὶ ἢ Μοῦσα u: quae inde a v. καὶ e Suida petita sunt.
 3. Scribe μῦρινθος. Suid. v. αὐτῆ: .. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλίων: id. s. μῦρινθος: ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων: Lex. Seguerianum: λεγόμενον τι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων: v. nott. ad Diogen. III, 35. ἀπὸ] recte defendit Boissonadus ad Aen. Gazam de immort. 303. 4. ἀποτυγχανόντων] μηδὲν ἐλκυσάντων K. 7. AZ in fine addunt: ὡς καί, Τὸ ἄχθος ἀνεμώνη [cf. Apost. XV, 27]· καί, Τῷ τέττιγι μέλειτταν συγκρίνεις: cf. Diog. I. c. 12. πηγὴν Suidas. ἦτοι idem. 13. τὰ Suidas om.

29. Suidas: Arsen. VI, 18: Phrynich. Bekk. Anecd. I, 9, 16. Lex. Seguer. ibid. 464, 19.

30. Arsen. VI, 19, Greg. Cypr. M I, 1.

31. K in nott. ad Diog. III, 38: Arsen. VI, 20. Mant. Provn. s. αὐτόν.

31a. Arsen. VI, 21: Hom. II. T, 242.

32. Diog. I, 15: Arsen. VI, 22.

33. Diog. III, 14: Arsen. VI, 23. DV I, 92.

34. Arsen. VI, 25. Et proverbium et explanatio hausta videtur ex Maximi Tyr. Diss. XXI, 4, p. 402 R.: σὺ μοι δοκεῖς καὶ νεὸς ἐπιβάς μὴ ὅτι κυβερνήτης γενέσθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἰρέτης, οὐδέ τις τῶν διαθεόντων καὶ ξυνεπιλαμβανόντων τῆ σωτηρίας τῆς νεῶς, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβάτης

εὐκίνητος, οἶος ἢ κυλωδίου ἐπιλαβέσθαι ἢ προσάψασθαι κώπης ἐν γαλήνῃ· ἀλλὰ τις τῶν εἰκῆ κειμένων καὶ φερομένων, αὐτὸ τοῦτο, ἄχθος νεῶς. Simile est Homeri ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης Od. Y, 379, ad quem locum Eustathius 1896, 43 dicit: τὸ δὲ ἄχθος ἀρ. παροιμιῶδες μὲν ἰστί, ὑποδηλοῖ δὲ τὸν βουγάϊον: add. II. Σ, 104 et Schol. ad Platon. 363 Bekk.: ἀλλὰ δὲ ἐπιτιμῶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν „εἰώσιον ἄχθος.“ τὸ γὰρ φουσκὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν: Plato enim Theaet. 176 D scripsit: ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀπίδει καὶ οἴονται ἀκούειν, ὅτι οὐ λῆροι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες, οἷους δεῖ ἐν πόλει τοὺς σωθησομένους: ubi v. Heindorfium.

35. Suidas: Arsen. VI, 26. Mant. Provn. s. κακοί. Diog. III, 18.

- 36 *Αὐθις Πυθῶδες*: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πρα-
τόντων· εἶρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυθανομένων, ἢ εἰς τὰ
πρῶτα παλινδρομοῦντων.
- 37 *Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνήσει τὰ γαθὰ*: ἐπὶ τῶν
ἀπραγμόνως εὐδαιμονοῦντων. 5
- 38 *Αὐτὸς αὐτὸν ἀλλεῖ*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς δεικνύοντων
τοῖς πράγμασιν, ὅποιοι εἰσίν.
- 39 *Αὐτὸς ἔφα*: ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων τι ἐπὶ τινα τῶν
ἀξιοπίστων.
- 40 *Αὐτῷ κανῶ*: ἐπὶ τῶν ἄρτι τι λυμαινομένων. τὰ γὰρ 10
δεῖπνα ἐπὶ τῷ κανῷ κομιζόμενα ἤρπαζόν τινες αὐτῷ κανῷ.
- 41 *Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πῆγγμα*: ἐπὶ τῶν ἀλαζο-
νευομένων ἐπὶ τι. ἀπὸ Ῥοδίου τινὸς ἀλαζονευομένου ἐπὶ
τῷ ἄλυσθαι.
- 42 *Αὐτόθεν κατάβαλε*: ἀντὶ τοῦ, κατάθου ἢ πέπανσο. 15
ἐπὶ τῶν ἠττωμένων καὶ καταβαλλόντων τὰ ὀφειλόμενα.
- 43 *Αὐτῆ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἷ Ὀλυμπον ἔχου-
σιν*: ἐπὶ τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων ὧν πράττουσιν.
- 44 *Αὐτοδίκη*: καί, αὐτοδοκεῖν: ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀρίζειν.

1. αὐθις αὐτῷ Π. ὁ δὲ ὁ Ds. ἐπὶ τῶν τὰ] ἀπὸ τῶν τὰ Finckhii in Bergkii et Caesaris Ephem. 1844, p. 948. 2. ἢ κτλ.] Ds non agnoscit. N explicat: ἐπὶ τῶν τὰ πρῶτα παλινδρομοῦντων. 4. τὰ ἀγαθὰ R. αὐτόματα δ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίσταται γαθὰ Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1, 110. 10. ἄρδην τι Ds. 11. Scribe ἐπὶ κανῶν. 12. πῆγγμα NA. 13. τινὶ] εἶρηται addit Macarius. τινὸς] πεντάθλου Macarius. 14. ἄλλεσθαι Macarius. 15. κατάβαλλε ZW. 19. αὐτοδίκη] ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τις δικάζηται καὶ αὐτομαχῆ inserit Suidas. αὐτοδοκεῖν] αὐτοδικεῖν Δείναρχος ἀντὶ τοῦ Suidas: αὐτο-

36. Diog. III, 34: Arsen. VI, 24.

Macar. VII, 46.

37. K in nott. ad Diog. III, 15:
Arsen. VI, 28.

38. Diog. III, 16: Arsen. VI, 29.
Macar. II, 62.

39. K in nott. ad Diog. III, 19:
Arsen. VI, 30. DV I, 94.

40. Diog. II, 39: Arsen. VI, 31.
Apost. VII, 99,

41. Macar. II, 63: Arsen. VI, 32.
Greg. Cypr. M I, 86.

42. Arsen. VI, 33. ἀντὶ — πέ-
πανσο] Phot. Bibl. 424, 4 Bekk.:
κατάβαλε κατάθου, πέπανσο, σίγα:
similiter Phot. Lex. in v. κατάβαλε.
Scholl. ad Aristid. 465 Dind., 172
Fromm.: παρομία ἐπὶ τῶν μικρών-

των λεγομένη πρὸς οὓς νικῶσιν, ἀντὶ
τοῦ τὸ πρόστιμον κατάθου τὰ περὶ
τῆς δίκης. Usurpat Aristid. Pericl.
II, 126, 12. Αὐτόθεν illustrat Stall-
baumius ad Plat. Phileb. 170: de v.
κατάβαλλειν a Walzio ad h. l. citan-
tur Iulian. Or. III, 126 A. Villois-
sonus ad Long. 41. Berglerus ad
Alciph. I, 10. Boissonadus ad Philo-
str. Her. 287.

43. Diog. III, 20: Arsen. VI, 34.
Hom. Od. T, 43.

44. Suidas: Arsen. VI, 27. Αὐ-
τοδικεῖν similiter explicant Harpocr.
40, 12. Cram. Anecd. Oxon. II,
491, 15: recedunt ab Apostolii
auctore Scholl. ad Thuc. V, 18, 2.
Zonar. Lex. 344.

- 45 *Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε: ἐπὶ τῶν λιμβῶν. ἀλείψι γὰρ ἤλειυσαν χελώνην μεγάλην, καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέριζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἐρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἐστίασιν, ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπεν.*
- 46i *Αὐτὰ δι' αὐτῶν: ἐπὶ τῶν αἰετῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων.* 5
- 47 *Αὐτῷ κρητῆρι γίνη κακά: ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἐτέρων βουλεύονται, τούτοις περιπιπτόντων.*
- 48 *Αὐτοβοῶς ὁμοιος ὢν τῷ δε: Ἀττικῶς πάννυ συμπίπλεται, οἷον, αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγῶς, ὁμοιος ὢν τῷ δε.* 10
- 49 *Αὐτὸ δεῖξει: ἐλλείπει τὸ ἔργον.*

Τὸ α̃ μετὰ τοῦ Φ̃.

- 50 *Ἀφροδίσιον: ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγνων, τῶν ἐρωτικῶς παρὰ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.* 15
- 51 *Ἀφρων ὁ μὲν ἀπολέσει, ἔχει· ὁ δ' εἰς τὸ δέον ἀναλώσει, οὐκ ἔχει.*
- 52 *Ἀφείς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει: Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ ταρίχου πρώτῳ. ἐπὶ τῶν παριόντων τὰ σπουδῶς.* 20
- 51a *Ἀφήμενος τῆς δρυὸς, ἔπεται τῶν πυρῶν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ βελτιῶ μεταπεσόντων.*
- 51b *Ἀφόρητος γίνεται κακία ἐπαινουμένη.*

δικτῶν A: ἀυτοδοκεῖν Suidae codex Mediceus et Lexicon Seguerianum in Bekk. Anecd. I, 465, 14.

1. ἐσθίετε] ἔπιερ εἴχετε Gregorius addit. ἐπὶ τῶν λ.] Gregorius om.
2. μεγάλην χελώνην A, Gregorius. 6. Αὐτῷ κρητῆρα κίρνης κακοῦ Emperius coniecit. 8. συμπλέκεται AZ. 9. σημαίνει δὲ, οἷον Suidas. 10. ὄν] εἶναι Z Suidas. 14. περὶ τὴν Suidas. 19. παροισμία ἐπὶ Harpocratio. παριέντων idem, παρέντων Suidas. 20. ἔπεται] scribe ἄπεται.

45. Greg. Cyr. L I 41: Arsen. VI, 35.

46. Diog. III, 21: Arsen. VI, 39.

47. Diog. III, 22: Arsen. VI, 37.

48. Suidas: Arsen. VI, 38. Bekk. Anecd. I, 465, 8: Zonar. Lex. 347.

49. Suidas: Arsen. VI, 39. Greg. Cyr. L II, 92.

50. Suidas: Arsen. VI, 54. Bekk. Anecd. I, 472, 17. Zonar. 356: breviter Hesychius. Simonidem Amorginum de Mul. 48 contulit

Gaisfordus ad Suid. I. c.: ὁμοιος δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον Ἐλθόνθ' ἐταῖρον ὄντινον ἐδίξατο.

51. Arsen. VI, 55. Cf. Apost. V, 88a.

51a. Arsen. VI, 56.

51b. Arsen. VI, 57: Maxim. Conf. Serm. 68, p. 685 Comb. Est Procopii sententia, ut in A. Maii Spicil. Rom. T. VI, 615 traditur.

52. Harpocr. 42, 11: Arsen. VI, 41: Suid. s. ἀφείς; Cram. Anecd.

- δαιότερα καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δὲ εἰσι ναυτικάι σχολῆνοι, αἷς μετὰγεται τὸ κέρασ.
- 53 Ἐφ' ἵππων ἐπ' ὄνον: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ ἄσεμνα ἠκόντων οἶον, ἀπὸ γραμματικῆς ἐπὶ ἠνιοχευτικὴν ἢ ἄλλο τι τῶν οὐ σεμνῶν. 5
- 54 Ἐφθονοὶ Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἠκίστα φθονε-
ρῶς διακειμένων ἐν λόγοις.
- 55 Ἐφ' ἱερᾶς: ἀπὸ τῶν πεττευόντων παρῆνται ἐν γὰρ τῇ πεττεία ἐστὶ τις κύκλος καλούμενος ἱερὸς, ὃν κινουοῖν ὕστατον. 10
- 56 Ἐφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.
- 57 Ἐφύα ἐς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων πα-
ρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔψεσθαι συμβαίνει.
- 58 Ἐφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί: 15
παρόσον ἢ μία δύναμις τὴν ἐτέραν κινεῖ.
- 54a Ἐφθὰς σοὶ λελάληκεν: Φθὰς καὶ Ἐφθὰς ὁ Ἡφαιστος.
- 54b Ἐ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν:
ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς κερδαίνων βουλομένων.
- 54c Ἐφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, 20
ὃς πολέμον ἔραται ἐπιδημίον, ὀκρούεντος: Ὀμήρου ἢ γνώμη.
- 54d Ἐφυνκτόν ἐστι τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν: Ἀριστοτέλης.

3. ὄνομα Ds, ὄνομα A. 8. μετῆται Ds. 9. κύκλος] κύβος
Finckhius in Caesaris et Bergkii Ephem. 1844, p. 948: sed cf. Hesych.
s. Ἐφ' ἱερᾶς: οὕτως ἐλέγετο γραμμῇ ἱερὰ, παρὰ τοῖς πεττείουσιν, ubi v.
Albertium. 13. λαμβανόντων] ἢ παρομίμια Suidas addit. 19. ἄπυτος
Ds. ... βουλομένων] πεπρωμένων Ds.

Oxon. II, 491, 25: v. DV I, 88.
Dixit de proverbio Hemsterhusius
Append. Luc. 54.

53. Diog. I, 96: Arsen. VI, 42.
DV I, 56.

54. Diog. III, 23: Arsen. VI, 44.
Greg. Cyr. L I, 24. Macar. II, 65.

54a. Arsen. VI, 45: Suid. s.
φθὰς, s. Ἐφθὰς. Vulcanum ab
Aegyptiis hoc nomine insigniri te-
stis est Suidas: nomen explicare
student Jablonskius Opus. I, 381
et Dutheiliius in libro, qui inscri-
bitur Manuscripts et Extraits de la
bibliothèque du Roi VIII, 99.

54b. Arsen. VI, 46. Diog. II, 36.
Apost. VIII, 77. Macar. II, 68.

54c. Arsen. VI, 47: Hom. II, 1, 63.

54d. Arsen. VI, 48: Stob. Flor.
118, 22.

55. Diog. III, 36: Arsen. VI, 43:
Suidas: Ἐφ' ἱερᾶς: παρομίμια κινῆσω
τὸν Ἐφ' ἱερᾶς, λέγεται δὲ τις παρὰ
τοῖς πεισεύουσιν ἱερὰ γραμμῇ. οὕτως
Ἐπίχρημος: v. Apost. IX, 80.
Adhibuit Phot. Patriarch. Epist. 170:
Ἐφ' ἱερᾶς μὲν σοι, τὸ παρομιώδες,
ὁ ἄγων.

56. Greg. Cyr. L I, 1: Arsen.
VI, 49: Apost. XVI, 23.

57. Suidas: Arsen. VI, 52. DV
I, 64.

58. Arsen. VI, 50. Attigit Ari-
stot. Prob. 30, 1, p. 953, 30 Bekk.:
καὶ διὰ τοῦτο ὁ τε οἶνος ἄφροδι-
σιαστικοῦς ἀπεργάζεται, καὶ ὀρθῶς

- 59 'Αφροδίτη ὕν τέθυκεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· τῇ γὰρ
'Αφροδίτῃ ὕς οὐ θύεται διὰ τὸν Ἄδωνιν.
- 60 'Αφύων τιμῆ: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς παρ' ἄλλων τιμω-
μένων.
- 61 'Αφ' ἐστίας: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τιπρατιόντων. Ἰσαῖος 5

5. ἐστίας] μυεῖσθαι Harpocratio, Suidas addunt. ἐπὶ — πρῶτ-
τότων Harpocratio et Suidas om.

Διόνυσος καὶ Ἀφροδίτη λίγονται μετ'
ἄλλων θεῶν, καὶ οἱ μεταγχολικοὶ
οἱ πλείστοι λίγοντες εἰσὶν: probat hoc
Cornut. de Nat. Deor. 30, p. 182
Os.: κρητικὸν γὰρ πρὸς οὐνοσιῶν
δ' οἶνος, διὰ τοῦτο ἐνὶ κοινῇ Διόνυ-
σῶν Διονύσῳ καὶ Ἀφροδίτῃ: pro-
bantque omnino veteres, qui hoc
ipsum Veneris et Bacchi sodalium
saepissime celebravere: sic quan-
tum valeat in amore vinum Euripi-
des declarat Bacch. 772 [y. Apost.
XII, 42 f], quocum contendas Ovid.
Art. Am. I, 244: et Venus in vinis
ignis in igne fuit: Plinium in Anth.
Lat. I, 23 Burm.: ardenti Baccho
succenditur ignis Amoris, Nam sunt
unanimes Bacchus Amorque dei: Apu-
lei. Met. II, 11, p. 27: ecce, in-
quam, Veneris hortator et armiger
Liber advenit ultro. Vinum istud
sorbemus hodie omne, quod nobis
restinguat pudoris ignaviam et ala-
crem vigorem libidinis incutiat: Achill.
Tat. II, 3: Ἔρωσ δὲ καὶ Διόνυσος,
θῆο βίαισι θεοί, ψυχὴν κατασχόντες,
ἐμαίνουσιν εἰς ἀναισχοντίαν, ὃ μὲν
καίων αἰτήτῃ τῶν ἀνηθῆται πύφῃ, τὸ δὲ
τὸν οἶνον ὑπέκκαυμα φέρων: οἶνος
γὰρ ἔρωτος τραφή: alia praebent
Mitscherlichius ad Hor. Carm. III,
18, 7. Boissonadus ad Constant.
Manass. II, 4 et Obbarius ad Horat.
Epist. I, 15, 21. Nec vero Bac-
chum solum, sed etiam Cererem
sociam Amori adiungere veteres
commendant: Poet. incert. apud
Hermiam in Meinekii Com. Gr.
Fr. IV, 171: πλήρη γὰρ ἄρκω γα-
στρός αἰθέται Κύπρις: Diotima apud
Apost. VII, 86: Terent. Eunuch.
IV, 5, 6: sine Cerere et Libero frū-
get Venus: ubi errat Donatus: at-
testantur idem auctor incertus apud

Apost. XII, 2 et Euripidis versus,
de quo ex Athen. VI, 270 B haec
affero: ἐν κρηῇ γὰρ γαστρὶ τῶν κα-
λῶν ἔρωσ Οὐκ εἶσι· περὶ τῶσιν γὰρ
ἢ Κυπρίσ· πικρὰ Ἀχαιοῦ φροῖν
ἐν Ἀθῶνι σατυρικῶ, παρ' οὗ ὁ σο-
φὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη, Ἐν πλη-
σμονῇ τοῖς Κύπρις, ἐν περὶ
γῶντι δ' οὐ, πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς
αἰε ποτε διαπολεμῶν ἔφη Πλήρης μὲν
λαγίων ἀγορῇ, πλήρης δὲ καὶ ἄρ-
των: cessit versus iste Euripideus
teste Scholiasta ad Soph. Antig. 781
in proverbium, qua de causa res-
pexerunt eum Antiphanes Athen.
I, 28 F: ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις,
ἐν δὲ τοῖς κακῶς Ἡράσσοισιν οὐκ
ἔστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς: Liban.
Orat. 63, T. III, 389 R: εἰ οὖν ἐν
πλησμονῇ τοῖς Κύπρις, ἐν π. δ' οὐ,
πόρρω τῶν ἄφροδισίων οἱ πλησίον
ἀκρίβοις ὀρχήσιος: Themist. Orat.
13, 164 B: ἤκοιον γὰρ παρὰ τῶν
ποιητῶν ὅτι περὶ σοφίαν ἔλαξε [DV-
III, 59] καὶ τίτῃ χάρος ἔβριε [Ma-
car. VIII, 27] καὶ πλησμονῇ τοῖς
Κύπρις, καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἀδάν-
των, ἡμᾶς πείθονται μὴ συχρῆ τῇ
πολλῇ μὴ συμπειρίσασθαι τὴν ἀρε-
τήν: Gregorius Nazianz. Carm.
iamb. 18, 587. Huius doctrinae,
quam si cum veteribus ludere vel-
lemus, ex Homero derivaremus:
v. Hom. II, 705 et inl. ad Pe-
trion. Satyr. 82, opposuit sese vir
sobrius atque pius Plutarchus in
libro de sanit. tuenda 126 C: οὐ
γὰρ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐν εἰδία ἀρκῶσ καὶ γαλήνῃ.
59. Arsen. VI, 51. DV I, 89.
60. Diog. I, 42: Arsen. VI, 53.
61. K in App. Provv. I, 43 et
Harpocr. 42, 15: Arsen. VI, 40.
Greg. Cypri. I, 63. Ἰσαῖος] frag-

ἐν τῷ πρὸς Καλυθῶνα· Ὁ ἄφ' ἐστίας μινούμενος Ἀθηναῖος ἦν πάντως.

- 62 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγαλᾶς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων, ὡσανεὶ, πάνυ μου καταφρονεῖς.

Τὸ ἄ μετα τοῦ χ.

- 63 Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος: ἐπὶ τῶν βαρέα βασταζόντων· πολλαχοῦ γὰρ οἱ ποιηταὶ ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους φασίν.

- 64 Ἀχθομαὶ αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ: ἀντὶ τοῦ, τῆ ἀνελευθε-

- 62a Ἀφωνότερος πέρδικος.

- 62b Ἀφροδίτα τὰ μὲν οὐκ ἔστι μάρτυς δ' Ἐρως οἷα παῖδα ἀκρ' ἐπ' ἀνθηκα βαίνων, ἃ μὴ μοι θίγῃς, τῷ κηπαρίσσω: Ἀλκμᾶνος.

- 63a Ἀχαλίνων στομάτων ἀνόμον τ' ἀφροσύνας, τέλος δυστηχία: δῆλη.

- 64a Ἀχει πέπληγμα: ἐπὶ τοῦ δυσφοροῦντος.

2. πάντως] pergit Harpocratio: καὶ ὄρω δὲ Λύκων ἐμνείτο, quod καὶ ὄρω δὲ λαχὼν ἐμνείτο scribendum esse Nitzschius de Eleusiniorum ratione publ. disp. 21 suspicatur. 3. Formam explicationis incorruptam servavit Suidas: οἰοεὶ, πάνυ μου καταφρονεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων. 11. τὰ Hephæstio om. ἐντὶ Bergkiius. ὅτι πατρὸς παῖδες δὲ. Hephæstio. 12. ἀνθηκα βαίνων idem. κηπαίρισκω Bergkiius.

mentum Boeckhiius ad Corp. Inscr. Gr. T. I, p. 44 tractat.

62. K in nott. ad Diog. III, 24: Arsen. VI, 58. Greg. Cyrp. L I, 59.

62a. Arsen. VI, 59. Confinia sunt ἀφωνότερος κηληγῶν. nolt. ad Zenob. IV, 66: ἀφωνότερος σοφιστῶν apud Lucian. Iov. Trag. §. 14, ubi v. Reitzius: garrula enim est perdix et ὄδιον ἀudit apud Anon. in Cramerii Anecd. Oxon. III, 168, 1: add. Plut. Symp. Q. VIII, 7, 2, p. 727 D. Ioann. Damasc. Parall. Sacr. T. II, 527: alienum igitur a nostro est proverbium ἀφωνότερος ἀχθῶν, de hominibus infacundis aut immodicæ taciturnitatis dictum, quo utitur Lucian. Gall. 1. Iov. trag. 35. adv. Indoct. 16.

62b. Arsen. VI, 59: Hephæst. 76 Gsf. Alcman. fr. 22 Bergk.

63. Arsen. VI, 60. Suid. v. ἀχθοφόρον et s. ἄρματο: πὶ καὶ κηραομιαί: οὐς οὐκ ἀν' ἄρματα εὐδ' ἐκαστὸν Αἰγύπτιοι, πολλαχοῦ

γὰρ ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους μίμνηται: est versus Aristoph. Ran. [1406] 1453, ad quem interpres Graecus adnotat: πολλαχοῦ ὡς ἀχθοφόρων τῶν Αἰγυπτίων μίμνηται. Aegyptiis quanta in lateribus portandis ars fuerit, perspicitur ex picturis in eorum terra repertis, de quibus adeas C. O. Muelleri Advers. in Aesch. et Aristoph. 119. Hinc proverbium manavit in Etym. M. 29, 21 receptum: Αἰγύπτιος πλέονθοφόρος: παροιμία ἴσθιν, ὅτι Αἰγύπτιοι διαβάλλονταί ὡς ἀχθοφόροι: v. Arist. Av. 1133 et quae de Cheope Aegyptiorum rege Herod. II, 124 sqq. narrat.

63a. Arsen. VI, 61: Stob. Flor. 36, 13. Est Eurip. Bacchi. 385.

64. Suidas: Arsen. VI, 62: Bekk. Anecd. I, 474, 19. Aristophanis Pelargis adscribit Fritzscheius Quaest. Aristoph. I, 81.

64a. Arsen. VI, 63. Auctor incert. apud Suid. in v. ἄχος: ἢ δὲ

- οἷα καὶ μικρολογία· τὸν γὰρ ὄψιον ἐπὶ τῶν ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ὀυποκοινδύλους λέγουσι τοὺς τοιοῦτους.
- 65 Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος· ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρίστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαιρῶν.
- 66 Ἀχειρ νιφθῆναι βούλεται· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 5
- 67 Ἀχει κόρου· ὅτι ἄχει κόρου ἐκεῖνος ἀναίσθητός ἐστι· καὶ οὕτως ἄχει κόρου φενακίζει.
- 68 Ἀχνυμένη σκυτάλη· ἐπὶ τῶν λυπρῶς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. ἔθος γὰρ ἐπὶ ξύλου εἰλίσειν τὸ γραφὲν ἐν σκυτάλη καὶ πέμπειν, οἷονεὶ ἀπειλοῦντες οἱ παλαιοὶ οἷς ἐβούλοντο πέμπειν· οἱ δὲ θεχόμενοι ἴσθι σκυτάλη ἀνταπειλοῦντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον.
- 67a Ἀχει εἰς τὸ βάραθρον· ἐπὶ τῶν μέχρι τελευτῆς ἢ καλῶν ἢ κακῶν ἢ εὐγενῶν ἢ δυσγενῶν ὄντων.
- 68a Ἀχάριστον εὐεργετεῖν καὶ νεκρὸν μυρίζειν ἐν σύ- 15
κεῖται.
- 68b Ἀψυχότερος λαγωσὺ φεύγοντος· ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

1. ἐπὶ τῶν γλιόσχων καὶ ἀνελευθέρων Suidas. 7. ἐφενάκιζεν Suidas. 8. ἀχνυμένη D. λυπρῶς Ds. 10. οἷονεὶ παλαιοὶ ita corruptam Diogeniani lectionem Apostolius sibi visus est redintegrasse. V. Diogenianus. 11. ἴσθι Ds: ἐν ἴσθι σκυτάλη m. ἀπειλοῦντες Walzius coniecit. Exciderunt verba plura. 16. Πλουτάρχου Z et Antonius in fine addunt.

σύνκλητος, ὡπερ ἄχει τινὶ πεπληγμένην, ἐξηγορεῖτο: Aristot. in Schneidewini Philol. I, 26: θυμὸν ἄχει βεβλημένα.

65. Suidas: Arsen. VI, 64. Bekk. Anecd. I, 475, 7. Zonar. 361.

66. Arsen. VI, 65.

67. Suidas: Arsen. VI, 66. Zenob. I, 44. Liban. Orat. T. I, 284, 1 R.: καὶ ὁ μὲν ὄμβρους ἄχει κόρου παρῆεν τῇ γῆ ψυχὸς ἀφελών: Achill. Tat. I, 6: καὶ ἀχράτη, θεάματι καὶ μέχρι κόρου προελθὼν, ἀπῆλθον μεθισθῶν ἔρφατε.

67a. Arsen. VI, 67. Coniungitur a senioris aetatis scriptoribus ἄχει cum praepositionibus εἰς, πρὸς, ἐπὶ et accusativo: Apoll. Rhod. IV, 1403: ἄχρῃς ἐπ' ἀνησίων κείτ' ἀπίος: Diod. I, 80 fin.: ἄχρῃς ἔν' εἰς ἡλιείων: Lucian. Dial. Mort. 27, 5: ἄχρῃς πρὸς τὸ ποσθμετόν· εἰ, Char.

§. 10. Alex. 55: ἄχρῃς εἰς τοὺς κροτάφους Procop. Hist. Arcan. c. 7: Aglaïas Med. Carm. Eleg. 6 ed. Sichel: ἄχρῃς κέν' εἰς πλείονας Theod. Prodrom. de Rhod. et Dosiol. Amor. VII, p. 306: ἄχρῃς εἰς Ρόδον. Idem valet de adverbio μέχρι: v. Athen. VII, 317 D. Suid. in v. ἀνίχμι.

68. Diog. III, 25: Arsen. III, 68. De scytalā exponitur in Etymol. Gram. Anecd. Paris. IV, 175, 8. Comparari potest Phot. Epist. 11: τῆς ὁδοῦ τὸ μήκος καὶ τῶν ἐχθρῶν ὁ φόβος λακωνίζον ἡμῶν ἐπιτίθειται· καὶ εἰς ἀλλήλους συνέκειτο, καὶ σκῆτῶν ἂν τὴν ἐπιστολὴν διεκρίμαζον, ubi v. Montacutium: add. Michael. Acumin. 69 Elliss.

68a. Arsen. VI, 69: Anton. Melliss. 58, p. 96 Fabr. Socrati in App. Florent. Stob. Gaisf. 33 Ox. adscribitur: Cf. Apost. XII, 3.

68b. Arsen. VI, 70.

Ἄρχῃ τοῦ β' στοιχείου.

Τὸ β' μετὰ τοῦ α'.

- 69 Βαθεΐαν αὐλακα: ἐπὶ τῶν βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας ἐχόντων.
- 70 Βάκηλος εἶ: ἀντὶ τοῦ γυναικώδης καὶ ἀνανδρος· ὁ 5 γὰρ Βάκηλος μέγας μὲν ἦν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης.
- 71 Βάκχης τρόπον: ἐπὶ τῶν αἰσι σιγνῶν καὶ σιωπηλῶν παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσι.
- 72 Βάλλ' ἐς Μακαρίαν: οἶον εἰς ἄδον. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους ὀπηγίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυθεὺς ταῖς 10
- 71a Βαλανεῦσιν ἔοικας: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέρ-
γου. παρόσον σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν οἱ βαλανεῖς.
- 71b Βαλανείων διὰ τέτταρας αἰτίας χρώμεθα, διὰ καθαριό-
τητα, ἀλαεὶ χάριν, ὑγείας, ἡδονῆς· οἱ παλαιοὶ δὲ ταῦτα ἀν-
θρωπογραφεία ἐκάλουν, ἐπεὶ θάττιον ἢ προσήκε ἕκαοὶ τὰ σώματα 15
καὶ προηγράσκειν ἀναγκάζει. Ἐκλήθη δὲ βαλανεῖον ὅτι οἱ πα-
λαιοὶ τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἕκαιον ἐν τοῖς λουτροῖς.

9. εἰς Suidas. [αδον] AZ addunt: ἐπὶ τῶν διδόντων δι' ἀρετὴν
ἰαντοῦς εἰς θάνατον: Suidas: ἐπὶ τῶν ἰαντοῦς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν
διδόντων: add. C in nott. ad Zenob. II, 61. 11. βαλανιῶν ἰο-
κας] βαλανιῶν Ds, Suidas. 13. βαλανιῶν τοῖνυν· τίσσαρις εἰσὶν αἰ-
τίας, καθ' ἃς ἐπ' αἰσίου παρυγινομεθα· ἡ γὰρ καθαριότητος ἔνεκα ἢ ἡ
ὑ. ἢ τελειωτοῦ ἡδονῆς Clemens. 14. οἱ παλ.] antecedunt in Clemente
multa, quae omisit epitomator. 16. ὄρε] Suidas: οἱ παλαιοὶ Sui-
das om. 17. ἐν κελ. in Suida desunt.

69. Arsen. XII, 63. Suidas: βα-
θεΐαν αὐλακα. ὅπερ ἰστί στίχος
[scribe σχιστῆς cum Ruhnkenio]
ῆς ὑπὸ ἀνόητον. μεταφορικῶς ἀπο-
τοῦτου βαθείας φρένας καὶ κεκρυμ-
μένας σημαίνει: unde quae hic le-
guntur hausta sunt. Lemma ex
Aesch. Sept. c. Th. 599 excerptum,
cuius veteres saepissime memine-
runt: v. Wellauer ad Aesch. l. c.
et Ruhnkenius ad Tim. Lex. V.
Plat. 58.

70. Arsen. XII, 64. Suid. s.
βάκηλος: μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ
γυναικώδης. Βάκηλος εὐνοῦχος, ἀπό-
κοπος. Καὶ παροιμία: Βάκηλος
εἶ, κατὰ τῶν ἐκλότων καὶ ἀνανδρῶν
τοιοῦτοι γιγῶσι ἀπόκοπος: similia e
lexico rhetorico in Etym. M. 185,
18 exstant: add. Hesych. s. v. c. intt.,

Scholl. ad Luc. Cronos. 12. ad ei.
Eunuch. 8: Zenob. II, 62. Diog.
III, 45. Ab Augusto vocem βάκη-
λος saepe adhibitam esse tradit Suet.
Octav. 87: dubitatum quidem ibi
est de lectione: sed v. Casaubonum
ad Suet. l. c. et intt. Petron. Satyr. 37.

71. Suidas: Arsen. XII, 65. Diog.
III, 43.

71a. Arsen. XII, 66. ἐπὶ τῆ
οἰργῶν] Suidas. παρόσον κτλ.] Diog.
III, 64. Greg. Cyr. l. I, 73.

71b. Arsen. XII, 67. βαλανιῶν
— ἀναγκάζει] Clem. Alex. Paed. III,
9, 46, p. 103 Syll. ἐκλήθη κτλ.]
Suid. v. βαλανιῶν μάλου.

72. Suidas: Arsen. II, 69. DV
II, 4. Accuratus exponitur ἡ
Schol. Plat. 393 Bekk.: Ἡρακλέους
ὀπηγίτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἦν λό-

Ἀθήναις ἑαυτὴν ἀπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

73 Βάμμα Κυζικηνόν: τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην οἱ Ἀπικκοὶ λέγουσιν.

74 Βάμμα Σαρδινιακόν: ἀντὶ τοῦ, μὴ σε ἐρυθρόν 5 ποιήσω· νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἢ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ἣ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύτατοι. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μὴ σε πληγὰς ἐντρίψω.

1. ἐπέδωκε Suidas. Addit Suidas: τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἴτω λέγουσιν, εἰς Μακαριαν καὶ ἐς Μακαριαν: de qua discrepantia cf. nott. ad Apost. VI, 65. 3. Κυζικηνικόν Aristoph. Pac. 1173: v. Dindorfius ad h. l. 5. Σαρδινιακόν Aristophanes, Suidas, Σαρδανιακόν cod. Aristophanis Ravennas: alia v. in nott. Kusteri ad Suid. s. ἵνα μὴ. Add. Steph. Byz. s. Σάρδις: . . . τὸ κτητικόν; Σαρδινιακός. 6. ποιήσω] ὅσον, ἵνα μὴ σε φοιτήσω Suidas inseruit. 7. ὀξύτατοι Suidas: v. Bernhardium. 8. μὴ σε] μὴ σοι Suidas.

γος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκτελευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφάγην ἐπέδουται· τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τὴν τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἄνθεσι καὶ στεφάνοις, παρακτελεῖσθαι τοῖς ἄλλοις „βάλλ' εἰς Μακαριαν,“ ὡς τὴν παροιμίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμονυμίων τι, αὐτῆς δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Λούρις [p. 183 Hullem.] δὲ φησὶν ὅτι αὐτὴ τὴν πυρὴν τοῦ πατρὸς κατέβησε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι γενόμεναι τὰς θυγατέρας τῶν κηδευομένων, οὓς ἂν ὡς πειδεις, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν: uberius haec referuntur a Scholiasta ad Arist. Equitt. 1148, cui convenit fere cum Zenob. II, 61: brevavit Suidas in γ. Μακαριαν: . . . καὶ παρομιμία, βάλλ' εἰς μακαριαν, ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν, ἢ βάλλ' εἰς μακαριαν, κατ' εὐφημισμόν, ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεώτες μακαρίται λέγονται καὶ Ἡρακλῆους θυγάτηρ, ἢν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. Alteram rationem unice probat Kusterus ad Suid. s. βάλλ' εἰς μακαριαν.

73. Suidas: Arsen. XII, 71. Etym. M. 187, 25. Zonar. 376. Recte Scholl. ad Arist. l. c.: τουντέστι κατωσχημονεῖ. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ

δελίᾳ καὶ θηλύτητι ἐκωμωδοῦντο: add. Hesych. s. Βάμμα [sic] Κυζικηνόν: Κυζικηνοὶ διὰ τὸ Ἴωνες εἶναι [cf. Apost. V, 38] ἐκωμωδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ: alludit enim comicus ad v. χέξιν, ut recte cum Bentleio Schaeferus statuit ad Bos. Ell. Gr. 143: v. quae ego de hoc facetiarum genere in Schneidewini Philol. II, 32 sqq. disserui. Usurpavit proverbium Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecd. II, 444: καὶ ἦν ὡσπερ ἄχειρ ὁ βιαστής καὶ δὴ μηδὲν ἀντίον τὸ κῆθαρχμα βάμμα Κυζικηνόν ἦν.

74. Suidas s. βάμμα: Arsen. XII, 72. Suid. s. ἵνα μὴ σε βάρω, s. Σαρδῶ. Fluxit ex Aristoph. Pac. 1172. Suidas et quem is excerpavit Scholiasta ad Arist. Acharn. 112 perperam de Sardinia insula cogitaverunt, ut vidit iam Kusterus: recte Scholl. ad Arist. Pac. l. c. διαφέρουσι γὰρ αἱ Ἀνδρακαίβαραι: Scholl. ad Arist. Ach. l. c.: . . . ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδῶ [sic] τῆς Ἀνδρίας πρυθὸν βάρματα γίνεται: Hesych. s. β. Σ.: τὸ φοινοκοῦν· διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σάρδεσι βάρματα, ubi v. intt.: add. Salmasius ad Tertull. de pallio 182 et Clem. Alex. Paed. II, 10, 108, p. 87 Sylb.: βάρματα γούν Σαρδηνιακόν [sic] καὶ ἄλλο ὀμφάκιον καὶ χλωρόν ἔτερον, ἠσοδομιγές καὶ κοκκοβαφές καὶ

- 75 Βατακάρας: ἐπὶ τῶν παχείων καὶ ἀδυνάτων. κατὰ ουσολήν δὲ ἀναγνωστότεον.
- 76 Βάτου σίλφιον: ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐν τῶν Βάτων ἐξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον, καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρον Ἀμμωνα, 5 ἐπὶ δὲ θατέρον σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν κανλὸν σιλφίου.
- 77 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων· οἱ γὰρ ἐν τῇ Σερίφῳ βάτραχοι οὐ βοῶσιν·. Αἴτιον δὲ ἢ τοῦ ὕδατος ἄγαν ψυχρότης· ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερα μετὰ τοὺς ζῶον, 10 λάλον εὐθύς ἐνεποίησε καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν μετεβίβασε φύσιν. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπεργάζεται.
- 78 Βατράχῳ οἰνοχοεῖς: ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ἅπερ οὐ χογγύουσιν οἱ λαμβάνοντες· Ὁ βάτραχος τὸν 15 ὕδρον μισεῖ, καὶ δέδοικεν ἰσχυρῶς, οὐκοῦν τῇ βοῇ τῇ πολλῇ πειράται ἀντεκπλήττειν αὐτὸν καὶ ἀντιφοβεῖν.
- 79 Βαβαὶ Μύξος: ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων· οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὦν μέγιστος ἦν.
- 76a Βάλλ' εἰς ὄλεθρον: καί, Βάλλ' εἰς φθοράν. 20

3. Βάττον et Βάττων Suidas. 9. βοῶσιν] φθίγγονται Ὑς. αἴτιον — ψυχρότης] ἢ τῶν ὑδάτων φύσει αἴτιον αὐτοῖς τῆς ἀφωνίας, ὡς Πολύκριτες, διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα Theophylactus. 11. ἐνεποίησε Walzium ortum credit ex ἄν ἐποίησε. 12. φύσιν] ὡςπερ τῶν τῆς Κίρκης δεσμῶν ἀφιέμενον addit Theophylactus. 14. βατραχοῖς Suidas. 15. ὁ Ἄς om. τὸν Ἄς om. 18. Βαβαὶ Μεγάβυζος Meinekius Exerc. Philolog. in Athen. Deipnos. Spec. I, 18, Βαβαίμυξος Bergkii in Diar. phil. ab eodem Bergkio et Caesare edito 1845, p. 174. ὦν ἐν Ἐφέσῳ Ἀ.

ἀλλὰ μνηστὴρ διὰ σπουδῆς βάρματα ἐπιπένηται τὰς ἐξόλιον ἠδὲ παθῆταις.

75. Suidas: Arsen. XII, 73. App. Provv. I, 50 c. Add. p. 541. Usurpat Ioannes Sicel. in Walzii Rhet. Gr. VI, 95: εὐρίσκειται γὰρ ἐκείνως Λογγίνος, . . . ἄριστος ἐπιμερίσαι λόγων ἰδίως, δημιουργῆσαι δὲ τοιούτους ἦκιστα, καὶ Αἰονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς καὶ Σμυρναῖος ὁ Ἀριστιδῆς περὶ ἰδεῶν τε καὶ τέχνης γράψαντες, βάτου κάρας, ἢ παροιμία φησὶ. δημιουργοὶ δὲ λόγων πολλῶν καὶ καλῶν.

76. Suidas: Arsen. XII, 74. Macar. II, 71.

76a. Arsen. XII, 75: Cod. 166

apud Bernhardium ad Suid. s. βάλλ' εἰς ὄλεθρον Macar. II, 72.

77. Arsen. XII, 76: βάτραχος — βοῶσιν] Diog. III, 44. Αἴτιον κτλ.] Theophyl. Simoc. Dialog. c. 18. DV I, 98. Ranas in Cyrenaica degentes mutas esse etiam Aelianus N. An. III, 35 narrat: alios huius rei testes citant Iacobsius ad Ael. I. c., Beckmannus ad Aristot. Mirab. Ausc. c. 69 et Camus ad Aristot. H. An. II, 391.

78. Suidas: Arsen. XII, 77. DV II, 8. Ὁ βάτραχος κτλ.] Aelian. N. An. XII, 15.

79. Diog. III, 65: Arsen. XII, 78. Suid. Phavorin. s. μύξος. Reiecta

40 *Βατταρίζειν*: ἀντί τοῦ τραυλίζειν.

31 *Βασίλειος ὀφθαλμός*: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπό-
μενον οὕτως ἐκάλουν.

32 *Βάσανος λίθος*: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις·
παρόσον ἢ *Λυδία λίθος* τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. 5

33 *Βάλλων φεύξασθαι οἶει*: πρὸς τοὺς κακὸν τι ποι-
οῦντας καὶ οἰομένους φυγεῖν.

34 *Βάλλ' ἐς ὕδωρ*: ἀντί τοῦ καταπόντισσον. Ἐπὶ τῶν
ὀλέθρου ἀξίων.

35 *Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην*: ἐπὶ τῶν λοιδο- 10
ρούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

36 *Βατράχῳ ὕδωρ*: καί· *σιτέαρ γαλῆ*: ἐπὶ τῶν ταῦτα
διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.

37 *Βάλλειν μῆλοις*: ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μῆλων· 15
προούκειτο γὰρ τῷ νικῶντι δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην ἔπαθλον

4. ἐξεταζόντων Suidas. [λόγοις] ἢ ἔργοις Suidas addit. 6. βα-
λὼν Suidas. [ποιούντας] δρῶσαντας Suidas. 7. ἐκφεύγειν Suidas.
12. καί] ὡς Suidas. 14. βάλλεις N.

Diogeniani explicatione Salmasius ad Tertull. de pallio 333 voce *μύξος* hominem gloriosum et *ἀλαζόνᾶ* significari nullo argumento prolato contendit: probavit quidem L. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. T. V, 1270 A locum anonymi ex Maii Coll. Vat. II, XXXV, 10 afferens hunc: καὶ οὐκ ἀνθρωπίνως εἰς κῦ-
τήν (Cpulin) ἀεικόμασαν Γάλλοι τε, βαβαὶ τῆς μύξης, καὶ Ἰταλῶν μοῖρα: nihilominus tamen ab Meinkii partibus standum esse putaverim, quum ad paroemiographorum auctoritatem Hesychii locus accedat: *Μεγαβύξιοι λόγοι*: *μεγάλοι*. [scribe *μεγάλανχοι*] ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως. οἱ δὲ βαρβάρους [corrigere *βάρβαροι*]. καὶ οἱ τῆς Ἀρτίμιδος ἱερεῖς καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως *Μεγάβυξιοι*. ἱερεῖς κτλ.] nomen *Μεγάβυξος* s. *Μεγαλόβυξος* Dianae Ephesiae sacerdotum genti proprium atque hereditarium adhaesisse confirmant Strab. XIV, 1, 23, p. 641. Xenoph. Exped. Cyr. V, 3, 6 et quos laudant Hemsterhusius ad Luciani Tim.

§. 22. Silligius Catal. Artif. 71. Ritschlius Parerg. Plaut. I, 406. Profecit ab usu nominis proverbiali Aristoph. Av. 484: *ἤρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβύξου*.

80. Diog. III, 68: Arsen. XII, 79: aliter interpretatur Schol. ad Dion. Chrysost. T. II, 788 Emp.: *βατταρίζειν τὸ ἐπισουρμίνως φωνεῖν καὶ συγκαχημίνως, ὃ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιῶται φασὶν διασθερόντες τὴν λέξιν*. Cf. Naekius ad Val. Caton. Carm. p. 15 sqq.

81. Greg. Cypr. L I, 65: Arsen. XII, 80.

82. Suidas: Arsen. XII, 81. Greg. Cypr. L I, 64.

83. Suidas: Arsen. XII, 82. DV II, 3.

84. K in nott. ad Diog. III, 51. Arsen. XII, 70. 83. DV II, 4.

85. Suidas: Arsen. XII, 84. Ma-car. II, 74.

86. Suidas: Arsen. XII, 85. DV II, 9: cf. Apost. XV, 68.

87. Diog. III, 63: Arsen. XII, 86. Greg. Cypr. L I, 72.

ὁ ταύτης γάμος. ὁ γοῦν Ἰππομένης εἰς ἄμιλλαν καταστάς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἔρόειπε· καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀποχολουμένης, οὗτος ταύτην ὑπερέβαλε.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ δ̄.

- 88 Βδέλυγμα ἐρημώσεως: ἤγουν εἶδωλον καὶ ἐκτύπωμα καὶ σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς ἀπηγορευμένοι τῶν νόμων, εἰς τοῦτο εἰσκομιζόμεναι. Ὁ δὲ Πιλάτος πεποίηκε. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡβδελυγμένων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ε̄.

- 89 Βεκκεσέληνε: ἀρχαῖε καὶ ἀνόητε· σύγκειται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ βέκκος, ὁ ἄρτος κατὰ διάλεκτον τῶν Λυδῶν, καὶ τοῦ σελήνη· ἀμφότερα γὰρ ἀρχαῖα.

87a Βαλάντιον ἐρώντων φύλλω πράσου δέδεταί: παρόσον οἱ ἐρώντες εὐκόλως καταναλίσκουσιν.

88a Βδάλλειν: τὸ ἀμέλγειν· παρὰ τὸ βίβη ἐκθλιβόμενον ἀλδίσκειν τὸ γάλα. Κλήμεις· οὕτως ἢ μετάδοσις, ἀγαθὴ φιλανθρωπίας ὑπάρχουσα πηγὴ, κοινωνοῦσα τοῖς διψῶσι ποτοῦ αὔξει· καὶ πάλιν καὶ πύμπλαται, ὃν τρόπον ἐπὶ τοὺς θηλαζομένους· καὶ βδάλλομενους μαστοὺς ἐπιθροεῖν εἴωθε τὸ γάλα.

89a Βέλτερος ἀλκήεντος ἔην σεσοφισμένος ἀνὴρ: Φωκυλλίδον ἀπόφθεγμα.

8. τῶ νόμῳ Suidas. 9. πεποίηκε] νύκτωρ ἐς τὸν ναὸν τοῦ βουσιλῆος εἰκόνα εἰσγαγῶν adicit Suidas. Orationem sive mutilam esse sive membrorum perturbatione luxatam Bernhardius ad Suid. l. c. monuit. Λέγεται κτλ.] in Suida desunt. ἡβδελυγμένων Z. 11. Uberius et accuratius Suidas vocabulum duce Scholiasta ad Arist. l. c. explicat. 12. Λυδῶν] debet Φρυγῶν: corrupta Suidae lectio hoc vitium procreavit. 16. Scribe ἀλδῆσκειν. 17. Scribe Κλήμης. 21. Scribe Φωκυλλίδον.

87a. Arsen. XII, 87: cf. DV III, 66. Macar. VII, 34.

88. Suid. s. βδίλ. ἐρημ.: Arsen. XII, 88. Legitur in Evang. Matth. 24, 15. Marc. 13, 4: explicatur a Suid. s. βδέλυγμα: πᾶν εἶδωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰουδαίους: alia afferunt Suicerus Thea. Eccles. in γ. βδέλυγμα, Tittmannus ad Zonar. T. I, praef. p. CXXXIII.

88a. Arsen. XII, 90: βδάλλειν —

γάλα] Scholl. ad Clem. Alex. Paed. III, 7, 39, T. IV, p. 134 Klotz. Κλήμης κτλ.] Clem. l. c. p. 101 Syllb.

89. Suidas: Arsen. XII, 91. Eustath. ad Hom. II. B, 603, p. 300, 27: ὁ δὲ κωμικός ἐκ τῶν προσεληνῶν ὀρμώμενος τὸ βεκκεσίληνος ὄνομα συνέθετο, δηλοῦν ἀρχαιότητα καὶ ἀπλότητα: v. Arist. Nub. 397 ibiq. intt.

89a. Arsen. XII, 92: Pseudo-Phocyl. 130. [βδάλειν]

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ἦ.

- 90 Βησαῖς ἔσθηκεν: ἐπὶ τῶν ὑπομώρων. οὗτος γὰρ ἔσθηκεν ἀχανῆς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.
- 91 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ τῶν περδόντων καὶ προσποιουμένων βήττειν ἢ γελᾶν· ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν 5 ἀπορίᾳ τι πράττειν προσποιουμένων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ἰ.

- 92 Βίαντος Πριηνέως δίκη: οὗτος εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν ἦν. λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δαιὸς γεγονέναι.
- 89b Βεβαιοτέραν τὴν φιλίαν ἔχε πρὸς τοὺς γονεῖς: Χαι-10
ρήμος.
- 89c Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
βιοὶ γὰρ οὐδεὶς ὄν προαιρεῖται τροπον.
- 92a Βίαντος Τευταμίδου Πριηνέως δίκη: οὗτος εἰς τῶν
ἐπτά σοφῶν ἦν, λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δαιὸς γεγονέναι· οὗ- 15
τος δίκην ὑπὲρ τινος λέξας ἤδη ὑπέργηρος ὢν, μετὰ τὸ κατα-
παῦσαι τὸν λόγον ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τῆς θυγατρὸς
νιοῦ κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ τῶν δικαστῶν
τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ, λυθέν-
τος τοῦ δικαστηρίου νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὐρέθη. καὶ αὐτὸν 20
μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις, εἰς ὃν καὶ Διογένους τότε τὸ
ἐπίγραμμα φέρεται.

Ἐπίγραμμα:

Τῆδε Βίαντα κέκευθα τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἐρμῆς
εἰς Αἶδην, πολὺν γῆραι νιφόμενον.
εἶπε γὰρ, εἶπε δίκην ἐτέρου τινός, εἶτ' ἀποκλινθεὶς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

25

- 92b Βίον Κύκλωπος: τὸν ἀνόσιον καὶ ὠμόν.

2. ἐπὶ τῶν ὑπομώρων] οἶον ἀχανῆς VB Suidas. γὰρ Suidas VB ignorant. 9. ἦν Suidas om. εἰς Suidas om. δεινότητος γεγονέναι εἶπειν Suidas. 10. ἔχε τὴν φιλίαν Stobaeus. 16. ὢν] ὑπάρχων Diogenes Laertius. 17. τοῦ τῆς idem. 18. ἐξ ἐναντίας idem. 21. εἰς — φέρεται] Arsenii verba sunt. 26. ἐτάρου Diogenes. 28. In A post γ. ὠμόν ab alia manu adduntur haec: οἱ γὰρ Κύκλωπις οὔτε Διὸς αἰγίουγον, καθ' Ὀμηρον, οὔτε θεῶν μακάρων ἀλέγουσιν: γ. Hom. Od. I, 105 sqq.

89b. Arsen. XII, 93: Stob. Flor. 79, 31.

89c. Arsen. XII, 94 sqq. XXVI, 24: Stob. Flor. 105, 47. Cf. Meinekus Com. Gr. Fr. T. IV, p. 424.

90. Suidas: Arsen. XII, 96. App. Provv. I, 54.

91. Greg. Cypr. L I, 69: Arsen. XII, 97.

92. Suidas: Arsen. XII, 98. Cf. App. Provv. IV, 88.

92a. Arsen. XII, 98. οὗτος κτλ.] Diog. Laert. I, 84.

92b. Arsen. XII, 99. Macar. V, 44.

- 93 *Βίον μεμαγμένον: ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ.*
- 94 *Βίον ἀκανθώδη: τὸν τραχὺν καὶ σκληρόν.*
- 95 *Βιβλίον τοῦ μὲν μέθυ: πρὸς τοὺς διαφθειροντίας τινὰ ἔργα· ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.* 5
- 96 *Βίοι ἀνθρώπων καὶ φυτῶν σπέρματα οὐνεξομοιοῦνται ταῖς χάραϊς.*
- 97 *Βία πενήτων, πλουσίων παρὰ κλησις: παρόσον οἱ μὲν πένητες ἀναγκάζονται, οἱ δὲ πλούσιοι θρύπτονται καὶ θωπεύονται.* 10

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ λ̄.

- 98 *Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρην: ἐπὶ τῶν ὑπιοχουμένων παντὶ σθένει συμπράττειν.*
- 99 *Βλακὸς ἀχρησιότερος: εἴρηται ἀπὸ ἰχθύος τινός, ὁμοίου σιλοῦρω, ἀχρήστου δὲ οὕτως, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ* 15
- 97a *Βίος ἀνεόρταστος, μακρῇ ὁδῷ ἀπανδόκεντος.*
- 97b *Βίον καλὸν ζῆς, ἀν γυναικα μὴ ἔχης: Φιλίτου.*
- 97c *Βίος βίου δεόμενος οὐκ ἔστι βίος.*
- 98a *Βλέπει τὸ στήθος ἀετὸς τρωθεῖς πάλαι, ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦστο πολλὰ δακρῶν, βλέπων δ' ὁἷστον εἶπεν ἐπερωμένον, βαβαὶ πτερόν με τὸν περωτὸν ὀλλύει.* 20

12. Ἄρη Aristophanes. 13. καὶ συνάρασθαι πρὸς βοήθειαν in fine Suidas addit. 14. εἴρηται ἀπὸ] Etymologicum: εἰς δὲ τὸ λεξικὸν τὸ ἡγετορικὸν εἶρον ἰγὼ εἰρησθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ. 15. κύνα] »nunquam vero audivi, canes esse piscium avidos. Et si silurus is est, quem vulgus appellat sturionem, hic inter pisces vel primas tenet»: Erasmus IV, 1, 72. Attamen omnes lectionem κύνα sine ulla varietate tuentur. 16. Δημοκρίτου τὸ παροιμιώδες ἀπόφθιγμα ΖΑ addunt. 17. λάβησ Valckenarius, τρίτησ Meinekius. 19. βίβει τὸ — τρωθῆ Coraes.

93. Suid. v. βίος: Arsen. XII, 100. Macar. II, 78.

94. Suidas: Arsen. XIII, 1. Cf. nott. ad Zenob. I, 21: add. Philon. de Virtut. T. II, 548, 47 Mang.

95. App. Prov. I, 55. 66: Arsen. XIII, 2.

96. Plut. Apophth. Reg. cett. 172 F: Arsen. XIII, 3. Est Cyri dictum: cf. Herod. IX, 122: sententiam illustrent Wesselingius et Valckenarius ad Herod. l. c., Gataker ad Marc. Anton. Comm. IV, 39. 1011

97. Arsen. XIII, 4.

97a. Arsen. XIII, 5: Stob. Flor. 16, 21. Democr. fr. 32 Mullach.

97b. Arsen. XIII, 6: Stob. Flor. 68, 20. Philet. fr. 29 Bach.

97c. Arsen. XIII, 7: Menand. Monost. 74. Disputat de sententia Orellius Opusc. Sentent. I, 551.

98. Suidas: Arsen. XIII, 8. Est Aristoph. Plut. 328, ubi v. Scholia.

98a. Arsen. XIII, 8: Ignatii fab. 369 Nevel., p. 74 Cor.: add. Knöchius Babr. fragm. p. 37. Cf. Macari VIII, 57.

99. Arsen. XIII, 9. εἴρηται —

χοῖσθαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου Βλακειάς, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλακεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ τοὺς μῶρους εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.

Τὸ β μετὰ τοῦ ὄ.

5

100 Βοῦς Κύπριος εἰ: ἦτοι κοπροφάγος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖσε βόες.

1 Βοῦς ὁ Μολοττῶν: ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἐορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμον. 10

2 Βοῦς ἐπέβη: ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπῶντων. τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων· οἱ οὖν δωροδοκούμενοι ἐσιώπων.

3 Βουδόρω νόμος: ἐπὶ τῶν ἀξίων δαίρεσθαι ὡς οἱ βόες.

4 Βοιότιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡγεμαίως 15 ἐχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

1. χοῖσθαι] pergit Suidas: Πολιτείας δ' [Plat. Reip. IV, 432 D]. Βλακικὸν τε ἡμῶν τὸ πάθος. ὡς εἰ λέγοι τις, πνευμονίαν· ἀπὸ τοῦ θαλακτιῶν ζῶον, ὅπως ἀναμοσθῆτον. τῆς Βλακειᾶς Suidas, τῆς Βλακειᾶς Etymologicum. 3. βλακεννόμιον D: βλακονόμιον Schneiderus in Lexico

scribendum esse putat. 4. Scribe μωρούς. εἰς A. 9. πράγματα] παραράματα Emperius coniecit. Mihi v. πράγματα delendum videtur. 10. διέτεμον A. 12. οὖν] οἶον Ds: γὰρ Z. 15. Βοιότιος ANR. Scribe ἡγεμαίως. 16. ἐπιγινομένων] ἐπιτεινομένων Gaisfordus.

αὐτούς] Suidas: Etym. M. s. βλάξ p. 199, 4: εἶρηται — Βλακίως] Scholl. ad Plat. Politic. p. 373 Bekk. Scholl. ad Lucian. D. Mort. 28, 2, p. 76 Iacob., Bachmanni Anecd. I, 180. Ἀριστοτέλης] fortasse in libro de Cumanorum re publica huius loci mentionem fecerat philosophus. De voce βλάξ id quod μωρός, ἀνόητος significante disputaverunt Spanhemius ad Aristoph. Plut. 328. Ruhnkenius ad Timaei Lex. V. Plat. 61, alii: add. Constit. Apost. VIII, 32: ἀρῆστοποιός, κιναιδος, βλάξ, μίγος: ἀποβαλλίσθωσαν, ubi Cotellerus affert glossam: βλάξ: ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι τὸν προβατῶδη λέγουσι.

100. Diog. III, 49: Arsen. XIII,

10. Antiphanes apud Athen. III, 95 F: ἐν τῇ Κύμῳ δ' οἴτω φιληδεῖ [Venus] ταῖς νοῖν, Ὡ δίσποδ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεινεῖ τὸ ζῶον τοὺς δὲ βοῦς ἡνάγκασιν: Ennius apud Paul. Diacon. 59 Muell.: Cyprii bovum merendam Ennius sotadico versu quum dixit, significavit id; quod solet fieri in insula Cypro, in qua boves humano stercore pascuntur.

1. Diog. III, 60: Arsen. XIII, 11.

2. Diog. III, 61: Arsen. XIII, 12.

3. Diog. III, 66: Arsen. XIII, 20. De v. βουδόρος Proclus ad Hesiod. Op. et D. 502 exposuit.

4. Suidas: Arsen. XIII, 21. Greg. Cypr. M II, 47. Apost. XI, 74.

- 5 Βότερος πρὸς βότερον πεπαινεται: ἐπὶ τῶν ἐξι-
σοῦσθαι φιλονεικούντων.
- 6 Βοῦς ὑπὸ ζυγόν: ἐπὶ τῶν μοχθούντων ἀεὶ.
- 7 Βοῦν ἐπὶ γλώττης: ὅ ἐστι νόμισμα. ἀρμόζει δὲ ἐπὶ
τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ 5
κατηγορεῖσθαι τινά, ἀλλὰ σιωπῆσαι.
- 8 Βοῦς ἑβδομος: πέμματα, κέρατα ἔχων κατὰ μίμη-
σιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν προσ-
τιθέντες καὶ τὸν ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἕξ τῆς σελήνης ἐπε-
θύετο οὗτος ἑβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. τὰτ- 10
ται δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. Οἱ δὲ φασιν ἑβδο-
μον βοῦν, ὅτι οἱ πένητες ἔθνον ἔμψυχα ἕξ πρόβατον,
ἕν, αἶγα, ὄρνιν πετεινὸν, χῆνα, καὶ ἑβδομον βοῦν: Ἡ
βοῦς, ἐνθάδε τὸν μόσχον ἀφῆρέθη, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα,
ὀδύρεται μυκηθμῷ συντρόφῳ τὸ πάθος. καὶ βόες μέντοι 15
ὑπὸ ζυγόν ἵναί τε θέλοντες, οἱ μὲν μειδιῶσιν, οἱ δὲ ἐπὶ
πόδα ἀναχωροῦσιν. ἵππος δὲ ἄρα καὶ ὅταν ἀκούσῃ ψαλλίων
κρότον καὶ χαλινῶν κτύπον καὶ προστεριδιά θείσθαι,
φοιμάττεται ἐνταῦθα καὶ τὰς ὀπλάς σκιριτῶν ἐπικροτεῖ καὶ
ἐνθουσιᾷ: Βοῦς δ' ἦν καταπίη βούρησιν· ἔστι δὲ 20
ζῶον· πίμπραται, καὶ ῥηγνύμενος ἀπόλλυται οὐ κατὰ
μικρόν.

4. γλώττης φέρεi AR. ὅ — νόμισμα] ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρ-
ῆσθαι AZM. 6. συνηγορεῖσθαι κατὰ τινος Etymologicum, in fine
apponens: ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης κωμῶδων αὐτοὺς φησὶ· Τὸ στόμ' ἐπι-
βύσις κέρμασι τῶν ῥητόρων: Plut. 379. 7. ἔχοντα Suidas. 9. τὸν]
τὸ Suidas. ταῖς σελήναις idem. Sequuntur apud Suidam post v.
Ἀταλάντῃ quaedam de alio placentarum genere. 11. οἱ δὲ — βοῦν] v.
Macarium. 15. ὀδύρετο As. 16. θέλοντες] μέλλοντες As. 17.
ἄρα καὶ As om. ψαλλίων As. 18. προστ. τε καὶ προμετωπίδια As.
20. βοῦς — πίμπραται] βούρησιν ζῶον ἐστίν, ὅτι οὐκ ἴαν βοῦς κατα-
πίη, πίμπραται As. 21. κατὰ μ.] μετὰ μακρόν As.

5. Suid. v. βοτρυνόμορος: Arsen. XIII, 22. Cf. nott. ad App. Provn. I, 60, ubi Iuvenalis Sat. II, 81 cum hoc proverbio non debebat componi.

6. Diog. III, 54: Arsen. XIII, 13. DV II, 6.

7. Etym. M. v. ἱακόμβη, p. 320, 54: Arsen. XIII, 14. DV II, 2. Philostr. V. Apoll. VI, 11, p. 241 OI.: γλώττιάν τε ὡς πρῶτος ἀνθρώ-
πων ἐνίστασε βοῦν ἐπ' αὐτῆς σιωπῆς
ἐνρῶν δόγμα, ubi Scholiasta a Kay-
sero p. 191 editus: παροιμία βοῦς

ἐπὶ γλώσσης: Iulian. Oratt. VII, 218
A: τὸν βοῦν δὲ ἐπιτίθημι τῇ γλώττῃ.
περὶ τῶν ἀρῆτων γὰρ οὐδὲν χερῆ
λέγει: Synes. Epist. 153, p. 291 C
Pelav.: τὸ δὲ, ὅτι μὴ το στόμα
συχκείσας ἔχω καὶ τὸν βοῦν τὸν
ικεῖνον ἐπὶ τῆς γλώττης τίθημι.

8. Arsen. XIII, 15. πέμματα —
ἀναισθήτων] Suidas. οἱ δὲ — βοῦν]
cf. nott. critt. ad Diog. III, 50.
Macar. II, 89. ἡ βοῦς — ἐνθου-
σιᾷ] Aelian. N. An. VI, 10. βοῦς
κτλ.] id. ib. 35.

- 9 Βοῦς εἰς ἀμητόν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων.
Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη
καὶ τοῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν. οὗτος ἄρα βοῦς ἦν, ὡς ἐκ-
πεφνέκναι οἱ τηλικούτον κέρας.
- 10 Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων: ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡου-
χαζόντων.
- 11 Βοιωτίος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ
ἐσκώπιοντο Βοιωτοί.
- 12 Βοιωτία αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βοιωτὴ
γὰρ ἢ Σφιγξ.
- 13 Βοῶν ὄτα ἔχετε: ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. Ἀνταγόρας
γὰρ ἀναγινώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαΐδος γραμμα,
ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημαίνετο κλείσας τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφη,
καλεῖσθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὄτα ἔχετε.
- 10a Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούτων.
- 11a Βουλείας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπεριθεμένων
ἀεὶ δικαστῶν.
- 13a Βούλον γονεῖς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν· Φιλήμονος.

1. β. εἰς ἀ.] βοῦς ἀμητόν ἐπιτηρῶν Diog. III, 59. μετ' ὠφελείας
Suidas. 7. νοῦς] ὡς AmEZ. 8. Βοιωτοί] AmEZ addunt: ἢ δὲ
παροιμία ἐντεῦθεν. Ἰαντίας ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον κατέκρησαν τὴν Βοι-
ωτίαν. ἐκ μεταφορᾶς [scribe οὗς τιτὲς ἐκ παραφθορᾶς] τοῦ ὀνόματος ἀντὶ
τοῦ Ἰαντίας λέγειν ὡς ἐκάλεσαν, ὥστε καὶ τοῖς ὑστερον διαδοθῆναι [insere
τὴν] λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν· καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ τὴν πολλὴν ἀλο-
γίαν καὶ ἀγροικίαν οὕτως ἐξ ἀρχαίου αὐτοῦς κεκλήσθαι, τοῖς τε βουλομέ-
τους εἰς ἀπαιδευσίαν ἐπισκώπειν τινὰς τοῦτο λέγειν· Βοιωτία ὡς. 12.
γὰρ ἀναγινώσκων] ἐπεὶ ἀνεγίνωσκε Maximus. σὺ γράμμα idem. 13.
ἐπεὶ] καὶ idem. ὑπεσημήνετο idem. εἰκότως] δικαίως idem. 16.
Βουλίας Zenobius. 17. ἀεὶ Zenobius om.

9. Suidas: Arsen. XIII, 17. Πτο-
λεμαίῳ κτλ.] Aelian. N. An. III, 34.

10. Diog. III, 70: Arsen. XIII,
18, 29.

10a. Arsen. XIII, 19: Diog. III,
53. DV II, 5.

11. Greg. Cypr. M II, 45: Arsen.
XIII, 23. Quae ex AmEZ supra
adscripti, e Scholl. ad Pind. Ol.
VI, 148 sumpta sunt: similia v. in
nott. ad Diog. III, 46: add. Cos-
mas ad Greg. Naz. in A. Maii Spi-
cil. Rom. T. II, 176: τοῦτον μὲν
τὸν κεραυνὸν [ab Iove Semelae im-
missum] ἢ τῶν Θηβαίων ἄνομα σέβει
καὶ προσκυνεῖ· καὶ γὰρ ἐπὶ μωρία
διαβάλλονται Θηβαῖοι καὶ ἴσθη παρ-
οιμία ἢ λίγουσα, ἢ Βοιωτία ὡς:

differunt paulum Scholia ad Greg.
Naz. ab Gaisfordo in Catal. Codd.
Clarkian. p. 49 edita. Usurpavit
Cratinus et, ut videtur, Menander:
v. Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1,
p. 224. IV, p. 297.

11a. Arsen. XIII, 24, 31: Zenob.
II, 86. Macar. II, 82.

12. K in nott. ad Diog. III, 47:
Arsen. XIII, 26. Greg. Cypr. M
II, 46.

13. Arsen. XIII, 28. Ἀνταγό-
ρας κτλ.] Max. Conf. Serm. XV,
p. 580 Comb. De Antagorae re-
citatione dixit Welckerus Script.
Min. T. I, 396.

13a. Arsen. XIII, 30: Stob. Flor.
79, 30. Philem. fr. inc. fab. 107 Mein.

- 14 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰοχίστοις.
- 15 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηνεν.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

5

- 16 Βρασίδης μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ἁ δὲ Λακεδαιμόνων πολλῶς ἔχει τήνου κάρδονας: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς οἰομένους κρείσσους εἶναι τῶν ἄλλων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ω̄.

- 17 Βῶμαξ εἰ καὶ βωμολόχος: οὗτος ἀπὸ τῶν βωμῶν, 10 πρὶν καρπωθῆναι, αἴρων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μαλακισομένων.
- 16a Βρώτειον οὔς: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 16b Βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφία.
- 16c Βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπῳ εὖ πρᾶττοντι, δυστηχοῦντι δὲ 15 μακρός: Ἀπολλωνίου.
- 16d Βραχὺ τοι σθένος ἀνδρός, ἀλλὰ ποικιλία πρᾶπίδων: Εὐριπίδων.
- 16e Βραδέως μὲν φίλος γίνου· γερόμενος δὲ πειρῶ διαμένειν· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν μηδὲν ἄφιλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἐταίρους 20 μεταλλάττειν.

1. λαμπρὸν μιγνύων Ama Suidas. εὐρήσεις ποτόν idem. 2. τοῖς Suidas om. 4. ἀνέθηκε W. 7. τήνω Plutarchus. 10. εἰ Suidas ignorat. οὔτος] ὁ Suidas. 11. καὶ ἐπὶ idem. Βῶμαξ Apostolium quum pro nomine proprio haberet, inepto modo Suidae verba interpolavit. De v. βῶμαξ cf. Sopingius ad Hesych. s. v.: add. Agath. II, 30, p. 130 Nieb. 13. Scribe Βρωτέιον. 17. ἢ βραχὺ σθ. ἀνδρός· Ἀλλὰ ποικιλία πρ. Δεινὰ μὲν κτλ. Euripides. 19. γίγνου Isocrates, γενοῦ Georgides. 20. Scribe μηδένα φίλον.

14. Suidas: Arsen. XIII, 27. DV 121, 34. Cf. Philostr. Iunior. p. 56 II, 7. Kays.

15. Greg. Cyr. L I, 70: Arsen. XIII, 25. 16d. Arsen. XIII, 36. XLVII, 47: Stob. Flor. 54, 6. Eurip. Aeol. fr. 24 Matth.

16. Arsen. XIII, 32. Βρασίδης — κάρδονας] Plut. Apophth. Reg. 190 B, Apophth. Lacon. 249 D, Apophth. Lacaen. 240 C, V. Lycurg. 25. Attigit Valckenarius ad Theoc. Adonias. 304. 17. Isocr. ad Demon. p. 7.

16a. Arsen. XIII, 33: DV II, 1. 16b. Arsen. XIII, 34: Stob. Flor. 35, 4. Sophoclis Aleta affert. 16c. Arsen. XIII, 35: Stob. Flor.

17. Suidas: Arsen. XIII, 39: eadem fere leguntur in Etym. M. 218, 17. Etym. Gud. 117, 29. Zonar. 413.

18 *Βώλοις ἄρουραν*: ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.

Ἀρχὴ τοῦ ᾧ στοιχείου.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ᾧ.

19 *Γάλα ὀρνίθων*: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ 5 πάντα κεκτημένων· τὸν γὰρ Σάμον οἱ θέλοντες ἐπαινεῖν καὶ τὸν Ἀμασιν τοῦτο ἔλεγον. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων.

19a *Γάλα τρέφει νήπια*, παῖδα δ' ἔμφορα, γάλα παιίνει σωφροσύνη καθάπερ.

19b *Γάλακτος φυσιολογία*: τὸ μὲν αἷμα πρωτόγονον ἐν ἀν- 10 θρώπῳ εὐρίσκεται, ὃ δὴ τινες οὐσίαν εἰπεῖν ψυχῆς τετολήκασι τοῦτο δὴ τὸ αἷμα φυσικῇ τρεπόμενον πέφει, κησάσης τῆς μητρὸς, φιλοστοργία συμπαθεῖ, ἔξανθεῖ καὶ γηράσκει πρὸς τὸ ἄφοβον τοῦ παιδίου· καὶ ἔστι μὲν τῆς σαρκὸς ὑγρότερον τὸ αἷμα, οἷον ὑγρά τις οὐσα σάρξ, τοῦ δὲ αἵματος ροστιμώτερον τὸ γάλα 15 καὶ λεπτομερέστερον· εἴτε γὰρ τὸ ἐπιχορηγούμενον αἷμα τῷ ἔμβρῳ, καὶ διὰ μητρῶον πρότερόν ἐστι πεμπόμενον ὀμφαλοῦ, εἴτε αὐτὸ καταμήριον αὐτό, ἀποκλεισθὲν τῆς οικείας φορᾶς, κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην χωρεῖν κελεύεται πρὸς τοῦ παντρώου καὶ γενεσιουργοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς φλεγμαίνοντας ἤδη μαστοὺς καὶ ὑπὸ 20 πνεύματος ἀλλοιούμενον θερμοῦ, ποθεινῇ σκενᾶζεται τῷ νηπίῳ τροφῇ, αἷμα τὸ μεταβάλλον ἐστί· μάλιστα γὰρ πάντων μελῶν, μαστοὶ συμπαθεῖς μήτρα. ἐπὶν οὖν κατὰ τοὺς τόκους ἀποκοπήν λάβῃ τὸ ἀγγεῖον, δι' οὗ πρὸς τὸ ἔμβρυον τὸ αἷμα ἐφέρετο, μύσις μὲν γίνεται τοῦ πόρου, τὴν δὲ ὀρμὴν ἐπὶ τοὺς μαστοὺς τὸ αἷμα 25 λαμβάνει, καὶ πολλῆς τῆς ἐπιφορᾶς γενομένης διατείνονται καὶ

1. βῶλος Ds: duas huius proverbii formas fuisse Finckhius Annot. in Zenob. Provn. p. 10. statuit, quarum unam, βῶλοις ἄρουραν, explicet Diogenianus, alteram, βῶλοις ἀρούρα, Zenobius et Suidas. 7. τὸν — ἔλεγον] Suidas om. Scribe τῆν. Ἀμασιν] ad comoediam haec regis Aegyptii memoria referenda videtur. Sinnerus quidem in Delect. PP. 478 satis habuit monuisse, notam esse ex Herodoto Amasidis felicitatem. ἄλλοι δὲ] ἢ Suidas. 9. καθάπερ γάλα, παιίνει σωφροσύνη recte C. O. Muellerus in Nunt. Liter. Gott. 1833, p. 495. 12. τοῦτα δὲ Clemens.

18. Diog. III, 52: Arsen. XIII, 38: cf. Apost. VIII, 77.

19. Suidas: Arsen. XIV, 39. DV II, 15. Σάμον] Strab. XIV, 1, 15, p. 637: περὶ μὲν οἴνους οὐ πᾶν εὐτυχεῖ Σάμος· τὴ δ' ἄλλα εὐδαιμων, ὡς δῆλον ἐκ τε τοῦ περιμάχτου γεγενησθαι καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ἀκρίτων, ἀραρμώτερον αὐτῆς πῆν

λέγουσαν παροιμίαν ὅτι, φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη.

19a. Arsen. XIV, 40.

19b. Arsen. XIV, 41. Τὸ μὲν — γάλα] Clem. Alex. Paedag. I, 6, 39. 40, p. 44 Syll. Οὐ μὲν πτλ.] id. ibid. 50, p. 47 Syll.

- 20 Γαλῆ Ταρτησία: ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.
- 21 Γαλῆ χιτών: αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων· ὁμοία ἐστὶ τῆ· Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτός· Φασί, τὴν γαλῆν καὶ τὸν αἴλουρον πάντα ὅσα δυσώδη ἐστὶ μισεῖν· ταύτη τοι καὶ τὸ σφέτερον περισ- 5
- μεταβάλλει τὸ αἷμα εἰς γάλα, ἀναλόγως τῆ ἐπὶ τῆς ἐλκώσεως εἰς πύον τοῦ αἵματος μεταβολῆ, εἴτε αὖ παρὰ τῶν ἐν μαστοῖς παρακειμένων φλεβῶν, ἀναστομουμένων κατὰ τὰς διατάσεις τῆς κνύσεως, τὸ αἷμα μεταχεῖται εἰς τὰς φυσικὰς τῶν μαστῶν σύραγ- 10 γας· τοῦτο δὲ ἀνακιρτάμενον τὸ ἀπὸ τῶν γειτνιουσῶν καταπεμ- 10 πόμενον ἀρτηριῶν πνεῦμα, μενούσης ἔτι τῆς ὑποκειμένης ἀκεραίου τοῦ αἵματος οὐσίας, ἐκκνυμαιόμενον λευκαίνεται, καὶ τῆ τοιαύτη ἀνακοπῇ κατ' ἐξαφρισμὸν μεταβάλλεται, παραπλήσιόν τι πεπον- 15 θὸς τῆ θαλάττῃ, ἣν δὴ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῶν πνευμάτων οἱ ποιηταὶ φασιν ἀποπιύειν ἄλδος ἄχνην· πλὴν ἀλλὰ αἷμα ἔχει 15 τὴν οὐσίαν. Τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ οἱ ποταμοὶ ῥόθῳ φερόμενοι τῆ ἐμπεριλήψει τοῦ περιεχυμένου ἀέρος ξαινόμενοι, ἀφρόν μυρ- 20 μύρουσι, καὶ τὸ ἐνστόμιον ἡμῖν ὕγρον τῷ πνεύματι ἐκλευκαίνεται. τίς οὖν ἢ ἀποκλήρωσις μὴ οὐχὶ καὶ τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ φωτεινότα- 20 τον καὶ λευκότατον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τρέπεσθαι ὁμολογεῖν; πά- 20 σchein τὴν μεταβολὴν κατὰ ποιότητα, οὐ κατ' οὐσίαν· ἀμέλει γοῦν οὐ τροφμώτερον ἄλλο τι, οὐδὲ μὴν γλυκύτερον, ἀλλ' οὐδὲ λευ- 25 κότερον εὔροις ἢν γάλακτος· πάντη δὲ ἔοικε τοῦτο τῆ πνευμα- 25 τικῇ τροφῇ, γλυκεῖα μὲν διὰ τὴν χάριν ὑπάρχουσα, τροφίμος δὲ, ὡς ζωή, λευκὴ δὲ ὡς ἡμέρα Χριστοῦ καὶ τὸ αἷμα Χριστοῦ πε- 25 φανέρωται ὡς γάλα· Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκ 25 τε τῶν βουκολίων ἔξῃσι μαθεῖν, ὡς ἐξ αἵματος γάλα κατὰ με- 30 ταβολὴν γίνεται· τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὥραν, ἣν ἔαρ καλοῦμεν, ὑγροτέρου τοῦ περιέχοντος γεγονότος, ἀλλὰ 30 καὶ τῆς πόας καὶ τῶν τομῶν εὐχίλων, τὸ τηρικᾶδε οὐσῶν καὶ 30 ἐτίκμων αἵματος πίμπλαται πρότερον, ὡς ἐκ τῆς διατάσεως τῶν 30 φλεβῶν κρυτουμένων τῶν ἀγγείων δεικνύται· ἐκ δὲ τοῦ αἵματος 30 δαιψιλέστερον χεῖται τὸ γάλα· θέρους δ' ἔμπαιιν ὑπὸ τοῦ καύ- 30 ματος συγκαίόμενον καὶ ἀναξηραίνόμενον ἴσθησι τὴν μεταβολὴν 35 τὸ αἷμα καὶ ταύτη ἔλαττον ἀμέλγονται.

4. τὴν — αἴλουρον] τοῖς αἰλούροις As. 5. μισεῖν τε καὶ βδελύτ- 35 τισθαι As. περίτευμα As. 7. παρὰ ἀπὸ Clemens. 9. κνύσεως idem. 35 σήραγγας idem. 10. τούτῳ idem. 14. ἰμβολύς idem. 18. ἡμῶν idem. 20. πάσχει δὲ τὴν idem. 25. αἷμα Χριστοῦ] αἷμα τοῦ λόγον idem. 26. οὐ μὴν — γίνεται] ὡς ἐξ αἵμ. γ. κ. μ. γ., ἥδη μὴν σαφῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τ. π. ἐκ τε τ. β. ἐ. μ. idem. 30. ἐτίχ- 35 λων idem.

20. Diog. III, 71: Arsen. XIV, 42. Macar. II, 90.

21. Suidas: Arsen. XIV, 43. Ma- 35 car. II, 91. VI, 65 et cf. infr. 25.

σενμα ἀφίεναι, πρότερον βόθρον ὀρύξαντας, ἵνα ἀφανίσω-
σιν αὐτὸ, τῆς γῆς ἐπιβαλόντες. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄρῃην λαγνί-
στατος, ὁ δὲ θῆλος φιλότεκνος· φεύγει δὲ τὴν πρὸς τὸν
ἄρῃενα ὀμιλίαν· ἀφίησι γὰρ τὸν θορὸν θερμοτάτον τε καὶ
προρσοικία πυρὶ, καὶ καίει τῆς θηλείας τὸ ἄρῃρον. εἰδὼς 5
οὖν ὁ ἄρῃην τοῦτο τὰ κοινὰ βρέφη διαχορῆται· ἢ δὲ παί-
δων ἐτέρων πόθῳ ἑαυτὴν παρέχει συνελθεῖν.

22 Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος
ἀπάντων, Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ
βαρεῖα: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. 10

23 Γασούπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ: ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούν-
των τῶν ἀλλοτριῶν.

24 Γάμος Αἰγύπτου: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων:
Αἰγυπτίος καὶ Δαναὸς ἦσαν ἀδελφοὶ ἀπ' Ἰοῦς τῆς

21a Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων. 15

22a Γαστήρ παχεῖα λεπτόν οὐ τίκει νόον.

2. ἔστι κτλ.] haec in Aeliano antecedentibus praeposita sunt. ἔστι
ἄρῃην] αἰλουραν ὁ μὲν ἄρῃην As. 3. θῆλος As. 4. συνοσίαν A,
in margine vero ὀμιλίαν Arsenius ipse posuit. 5. το] τὸ πῦρ τὸ As.
7. συνελθεῖν γλιχομένῳ As. 11. Scribe δασύπους. Eiusdem
generis menda v. in nott. critt. ad Apost. III, 15. 13. γάμοι Αἰγύπτου
καὶ Δαναῶ A. 14. ἀπ] Scholiasta om. 16. παχεῖα γαστήρ An-
tonius et Gregorius.

XII, 75. Οὐ — κροκωτός] Zenob.
II, 93. Φασὶ κτλ.] Aelian. N. An.
VI, 27.

21a. Arsen. XIV, 44: Diog. III, 83.

22. Diog. III, 85: Arsen. XIV, 48.

22a. Arsen. XIV, 50: Anton. Me-
liss. 66, p. 112 Fabr. Citat Gale-
nus περὶ ἰατρ. καὶ γυμναστ. c. 37,
T. V, p. 878 Kuehn.: καὶ τοῦτο
ἀπάντων σχεδὸν ἀνθρώπων ἔδεται,
διότι πάντων ἔστιν ἀληθέστατον, ὡς
γαστήρ ἢ παχεῖα τὸν νοῦν οὐ τίκει
τὸν λεπτόν: citant etiam Philoponus
ad Aristot. de Anima I, B, 4, 15
et Nilus in Ioann. Damasc. Sac.
Parall. 13, p. 419 T. II: add. Hie-
ronym. Epist. LII, 10, T. I, 226
Vallars.: pulchre dicitur apud Grae-
cos et nescio an apud nos aequae re-
sonet: Pinguis venter non gi-
gnit sensum tenuem: Scholl. ad
Pers. Sat. I, 56: tractus sensus ex
Gracco versu, quo significatur, ex
ventre crasso tenuem sen-

sum non nasci, ubi opportune
nostri versus Pithoeus meminit.
Senarius a poeta tragico profectus
videtur, quum inter praeclara tra-
goediae antiquae praecepta collo-
catus apud Gregorium Naz. earm.
iamb. 18, 588 inveniatur. Admo-
net adagium, luxu corporis he-
betescere mentis aciem. Quemad-
modum scribit etiam Horatius [Serm.
II, 2, 77]: nam corpus onustum He-
sternis vitis animum quoque praegra-
vat una, Atque affigit humo divi-
nae particulam aurae: Erasmus
III, 6, 18: plura in hanc senten-
tiam Gatacker Advers. Miscell. 550
affert: quibus ne nimium tribuas
cf. annott. ad Macar. V, 5.

23. Arsen. XIV, 51. Cf. Apost.
V, 84.

24. Diog. II, 53: Arsen. XIV, 52.
Αἰγυπτίος κτλ.] Scholl. ad Eurip.
Hecub. 869.

Ἰνάχου θυγατρὸς καὶ Βήλου. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος εἶπε
 παῖδας πενήκοντα ἄρρένας· ὁ δὲ Δαναὸς πενήκοντα θυ-
 γατέρας, ὅς φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν
 ἀρρένων παιδῶν κτῆσιν καὶ φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ
 ἐκβληθῆ ἡ βασιλεία ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν 5
 αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισίν, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
 ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. Χρόνου δὲ τινος γινομένου καὶ
 τῶν παιδῶν ἀνδρωθέντων θαρρόων τῇ τούτων δυνάμει παρ-
 εγένετο εἰς τὸ Ἄργος. Ὁ δὲ Δαναὸς φοβούμενος αὐτὸν 10
 καὶ πρόνοιαν ποιούμενος τῆς βασιλείας, ἐπιβουλὴν κατὰ 10
 τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐσκέπαστο· συνέθετο γὰρ τῷ
 Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ· ἐτοίμως δ' ἐπαγγελιάμενος τῷ Αἰγύπτῳ,
 συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς, ὥστε ἀελειν
 νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐ- 15
 τοὺς, θάνατον ἀπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιησάσαις. Αἱ
 μὲν οὖν πᾶσαι, ἔχουσαι τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προστάγματα,
 ἀνείλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνη ἐφείσατο τοῦ Λυγγέως,
 ὑπὸ τῆς μίξεως διάθειν ἔχουσα πρὸς αὐτὸν· οὗτος δὲ σω-
 θεὶς ἐξεδίκησε τοὺς αὐτοῦ ἀδελφοὺς. ἐφόνησε γὰρ τὰς θυ- 20
 γατέρας τοῦ Δαναοῦ καὶ αὐτὸν καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησε
 τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. καὶ γὰρ ἐκ τούτων
 Ἄβας, ἐξ οὗ καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, ἐξ οὗ καὶ Δανάη,
 ἐξ ἧς Περσεύς.

- 24a Γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους, 25
 μάτην ποιοῦσιν· ἢ δὲ τὸ χρεῶν πόσει
 μένουσα, κάσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους· Εὐριπίδου.
 24b Γάμους εὐτελεῖς καὶ ἰσοτίμους ποιεῖν· Φίλωνος.
 24c Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν. 30
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνη.

1. καὶ Βήλου] ἀπόγονοι. Scholiasta. ἐπὶ] ἔσχε idem: εἶχε AR.
 7. διαγινομένου Scholiasta. 8. θαρρόων ὁ Αἰγύπτιος idem. 13. ἐτοι-
 μως δὲ τοῦτο idem. 17. πᾶσαι] ἄλλαι idem. ἔχουσαι] τηρήσασαι idem.
 18. Λυγγέως idem. 21. ἅμα καὶ idem. αὐτὸν] αὐτοῦ R. τῆς τούτου
 Scholiasta. 22. Ὑπερμνήστρα idem. γὰρ] γίνεται idem. 24. καὶ
 Περσεύς AR. 26. τῷ χρεῶν Matthiae. 28. ποιῶν Stobaeus. Χρι-
 λωνος idem: v. Diog. Laert. I, 70.

24a. Arsen. XIV, 53. XXXVI, 43: 24b. Arsen. XIV, 54: Stob. Flor.
 Stob. Flor. 70, 1. Eur. Melan. 70, 15.
 fr. XV Matth. 24c. Arsen. XIV, 55. XV, 69:

- 25 *Γαλῆ χιτώνιον*: ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐοδιόντων. 10
- 26 *Γαλῆν ἔχεις*: ἐπὶ τῶν ἀποαιρεπτικῶν παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ ἐντυχοῦσιν.
- Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ Ἔ. 5
- 27 *Γελοϊότερος Μελιτίδου*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβοημένων. *Μελιτίδης* γὰρ ἦν ἀνὴρ κωμωδοῦμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρία.
- ὅστις δὲ τροφεῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβὼν, σύνεργον οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει. 10
εὐνοῦν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον: Ἰππώνακτος.
- 24d *Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν*: ἀντὶ τοῦ ἄρπαγας φεύγειν.
- 26a *Γαμεῖν κεκρικότα* δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι ἀγαθὸν μεθέξεις, ἂν μὴ λάβῃς μικρὸν κακόν: *Μενάνδρου*.
- 26b *Γάμου ἀρίστη ξυμφωνίη*, ἀμφοτέροισι σωφροσύνην ἀσκεῖν: 15
Εὐσεβίου.
- 26c *Γαστροὺς δὲ πειρῶ* πᾶσαν ἡρίαν κρατεῖν. μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν, ἀεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδείται πλέον. 20
ὅστις δὲ μὴ γαστροὺς κρατεῖν ἐπίσταται, τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά: *Χάρητος*.

1. τὰ μὴ Z Ds. 2. ἐοδιόντων] ἐνδυόντων Ds. A addit: Εὐδηρος δὲ φησι, *Γαλῆ χιτῶν*· αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων ὁμοία τῆ· Οὐ πρόπει γαλῆ κροκοτός: Eudemī memoriā unde accepit Arsenius, non liquet. 3. ἀποτεκτικῶν Ds. 6. γιλοῦσι Suidas. *διαβεβλημένων* in Suidas. 7. Antiqua nominis forma *Μελιτίδης* est, ut ex Aristophane constat: v. Arist. Ran. 991 et L. Dindorfius in Stephani Th. L. Gr. V, 736: serioris vero aetatis grammaticis mendosa scriptura *Μελιτίδης* tam certa videbatur, ut Eustathius ad Hom. Od. N, 1735, 51 a vv. *μίλι* et *Μελίτος* nomen derivaret. 9. δὲ τροφεῶς] *τροφῶσαν* Meinekius. 11. τ' εἰς idem. Post versum quartum duo ad minimum versus exciderunt. *Ἰππώνακτος*] *Ἰπποθόωντος* Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 714. 14. *μὲγ' ἔχεις* Bentleius. 15. *ἀσκεῖν* Stobaeus. 20. *γαστροὺς μὴ* idem. 21. *οὐτός τὰ πλείω* idem.

Stob. Flor. 72, 5. Locum ex diversorum poetarum versibus conglutinatum esse Bergkii Poett. Lyr. Gr. p. 524 contendit.

24d. Arsen. XIV, 56: Tryphon in Walzii Rhetor. Gr. T. VIII, 735, Georgius Choeroboscus ibid. 815: ἤρην μὴ σιτεῖν ἄρπαγας Anonym. ibid. 718 explicat. Inter Symbola Pythagorae refertur: v. Iamblich. Protrept. c. 21, p. 348 Kiessl., Orellius Opusc. Sentent. I, 483.

25. Diog. III, 82: Arsen. XIV, 45: v. Apost. V, 21.

26. Diog. III, 84: Arsen. XIV, 46. Theodorum Prodromum de Rhod. et Dosiocl. Am. V, 191 hoc proverbium respexisse Gaulminus ad l. c. p. 506 opinatur.

26a. Arsen. XIV, 47: Stob. Flor. 68, 11: Menand. fr. fab. inc. CH Mein.

26b. Arsen. XIV, 48: Stob. Flor. 74, 41.

26c. Arsen. XIV, 49: Stob. Flor. 17, 3.

27. Suidas: Arsen. XIV, 57. Recensum eorum, qui apud veteres

- 28 Γέλως συγκρούσιος: παρόσον τινές γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν ἢ τοὺς πόδας. αἰτιεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ ἀκόσμως γελῶντων.
- 29 Γέλως Μεγαρικός: ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων ἠκμαζε γὰρ ἡ Μεγαρική κωμωδία ἐπὶ χρόνον. 5
- 29a Γελᾶν ὁ θέλων μετὰ μειρακίου αἰσχρὰς ὕβρεις κερδίσει καὶ μέμψιν: Μοσχίωνος.
- 29b Γελᾷ δ' ὁ μωρός, ἂν τι μὴ γέλοιον ἦ.

3. γελῶντων] βιούντων male d. 5. ἠκμασε Ds. καὶ γέλως Xτος A in fine addit: cf. Diog. III, 87.

stultitia celebres facti sunt, egit Eustath. ad Hom. K, 552, p. 1669, 45. Aristophanis Byzantii copiiis adiutus: τὸν μωρὸν οἶδαμεν σάνναν καλεῖσθαι ὡς ἀπὸ τινος κρηίου ὀνόματος. καὶ παρὰ γὰρ Κρηιτῆτος [T. II, 1, p. 187 Mein.] κωμωδῶν τοιοῦτον, τὸν Θεοδοσίην σάνναν. εἰς ἐκείνων [de Thersite et Elpenore antea dixerat.] δὲ καὶ Κοροίβους τις [Apost. X, 3.] ἀποσκώπτομεν, μαθόντες τινὰ Κοροίβον εἰρήθη Μυγδόνα [scribe Μυγδόνος] Φρύγα τὸ γένος, ὑστάτον τῶν ἱπικαύρων ἀφικόμενον τῷ Πριάμῳ δι' ἐνθήμιαν. οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην [Apost. XI, 7.] τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνειν ὅστις μωραίνειν. ἂν ὁ ποιήσας [de quo v. Welckerus de cyclo ep. 184.] τὸν ἐπιγραφόμενον Ὀμήρου Μαργίτην ὑποτίθεται ἐν πόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονίων φῆναι, γῆμαντα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ ρύμφῃ ἕως ἀναπισθεῖσθαι ἐκινήτη τριουμανίσθαι τὰ κάτω ἰσκήματο. φάρμακόν τε μηδὲν ὠφελήσειν ἔφη, πλὴν εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖτον ἐκεῖ ἱφαιμοσθεῖη. καὶ οὕτω Στραπείας χάριν ἐκείνος ἐπλησίασεν. ὁμοίως καὶ τὸν Μαμμάκουθον [v. Scholl. et intt. ad Arist. Ran. 992. Hesych. s. v., Meinekius Com. Gr. Fr. I, 175.], καὶ τὸν Μελιτίδην, καὶ τὸν Ἀμφιστείδην [Suidas s. γέλοιος habet Ἀμφιστείδης: v. nott. ad Diog. V, 12.], ὃς διαβόητοι ἐπὶ μωρία ἦσαν, ὧν ὁ Μελιτίδης ἀφιστεῖται τε μὴ ἐπίστασθαι λέγεται εἰ μὴ ἄχρον τῶν πέτρων, καὶ ἄγνωστον πρὸς ὁποτέρου τῶν γονίων ἀκοινηθεῖη, καὶ ρύμφης μὴ ἕνυσθαι, εὐδελουόμενος τὴν πρὸς μητέρῳ διαβολὴν.

ὥσπερ δὲ τούτους ἡ ἱστορία λόγου ἤξειωσεν, ἐν οἷς καὶ τὸν τὰ κῆματι μετροῦντα Πολύωρον [hoc nomen in Aelian. V. H. XIII, 15 reducendum est, ubi male Πολύδωρον nunc legitur], καὶ τὸν ἐν τῷ καθενύθειν θέμενον ὑδρίαν κενὴν ὕγρου πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ θλιβόμενον τῇ σκληρότητι, καὶ διὰ τοῦτο ἄχρῳ παρὰ βύσαντα καὶ τὸ σκεῖος πλησάντα ἵνα οἱ δῆθεν μαλακὸν εἶη προσκειμελίων, οὕτω παρὰ πλῆξε ἐαντῆ καὶ τοὺς ἔμπαιιν πονηροῖατους. Walz. citat Eustath. Opusc. 89, 90 Taf.: οὔτε γὰρ εἰς ἀπλαστίας ἱμαντῶν ψευδογραφῶν κατὰ τοὺς πλείους τῶν περὶ ἡμᾶς, ὁ καὶ τοὺς ἄβαθεῖς ἀνθρώπους εἰς Μαμμάκουθους καὶ Πολύωρους καὶ Μελιτίδας ἐγγράφω: ib. 103, 48: μὴ ἰσοτραφεῖν εἰς λήθαργον, μηδὲ μεταπλασθεῖν εἰς Μιμράκουθον τινὰ ἢ Μελιτίδην ἢ τὸν ἕτερον Κόροιβον ἢ εἰς Πολύωρον: addo Geminum in Cramerii Anecd. Oxon. III, 227, 25: οὐχ οὕτως ἀνοηταίνουσι οἱ ἀνθρωποι· οὐχ οὕτως ὁ Πηλεὺς Μελιτίδης, ὡς ἀντὶ Χειρωθῶν χοίρω τὸν ἐαυτοῦ ἱμπιστεῖσθαι Ἀχιλλεῖα· οὐχ οὕτως Κόροιβος ὁ Ἀλέξανδρος, ὡς τὸ παντάπασιν ἀτελεῖ [?] ἀντ' Ἀριστοτέλους μαθητιῶν: v. ann. ad Diog. V, 56 et Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 174.

28. Diog. III, 76: Arsen. XIV, 58. DV II, 12.

29. Diog. III, 88: Arsen. XIV, 61.

29a. Arsen. XIV, 62: Max. Conf. Serm. 64, p. 678 Comb. Mosch. fr. 17 Wagn.

29b. Arsen. XIV, 63: Men. Monost. 108 Mein.

30 *Γεννητὸς γεγωνὸς τήρει τὴν τάξιν: λέγονται δὲ γεννῆται οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλὰ οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενημένων εἰς τὰς φατρίας· οὗτοι δὲ εἰσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες νόμῳ τινὲ ἔχοντες κοινωνίαν· τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας τριάκοντα, αἱ 5 δὲ φατρίαὶ ἐκαλοῦντο τριταῖ, ὅτι ἐκ τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν, εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη· τὰς μὲν φυλάς τέσσαρας ποιήσαντες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας, τὰς δὲ φατρίας καὶ τριταῖς δώδεκα, καθάπερ οἱ μῆνες· τὰ δὲ γένη τριάκοντα ἐκάστη φατρία, καθάπερ αἱ ἡμέραι τξς. 10*

31 *Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἀμαρτανόντων.*

32 *Γεράδρον μεταφυτεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προπέμπειν. γεράδρον γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· δρυς γὰρ πᾶν φυτὸν γενικῶ 15 ὀνόματι καλεῖται.*

33 *Γενναῖος εἶ ἐκ βυλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.*

30a *Γεννητόρων ἕκατι κατανεῖν καλόν. αὐτὸς τραφεῖς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο, 20 καλῶς τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμοις:· Δικαιογένοϋς.*

30b *Γένοϋς δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος, κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν, ὅστις ἂν δίκαιος ἦ, 25 τρόπουσ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν:· Ἀστυδάμαντος.*

30c *Γεγόναμεν ἄπαξ· δις οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα 25 μηκέτ' εἶναι. Σὺ δὲ τῆς αὔριον οὐκ ὦν κύριος, ἀναβάλη τὸν καιρόν· ὁ δὲ πάντων βίος μελησμοῦ παραπόλλυται· καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει:· Ἐπικούρου ἡ γενναία αὕτη ὑποθήκη.*

1. Scribe *γεννήτης*. *λέγονται δὲ* Suidas om. 3. *συννενημέ-*
νων R. *φατρίας* R Suidas: et sic ubique in sqq. 6. *τριτοῖ*
 AR: *τριττῦς* Suidas. 9. *τριττῦς* Suidas. 13. Corrige *γεράν-*
δρον. 14. *προπέμπειν*] *προτρέπειν* Z Gregorius. 19. *Primum versus*
Cleae-neto, reliquos Dicaeogeni Stobaeus tribuit. 21. *νέμεις* Stobaeus.
 26. *ἀναβάλλη* idem. 27. *μελλησμοῦ* idem. 28. *ἡ — ὑποθήκη*
 Stobaeus ignorat.

30. Arsen. XIV, 64. *Λέγονται* 31. Diog. IV, 7: Arsen. XIV, 69.
 κτλ.] Suid. s. *γεννηται*. DV II, 23.

30a. Arsen. XIV, 65: Stob. Flor. 32. Greg. Cypr. M II, 76: Arsen.
 79, 5. 6. XIV, 70.

30b. Arsen. XIV, 66: XXV, 47: Stob. Flor. 86, 3. 33. Diog. IV, 6: Arsen. XIV, 71.

30c. Arsen. XIV, 67: Stob. Flor. DV II, 22, Apost. VIII. 15.
 16, 28.

34 Γέροντος πόστης δρυϊνός πάτταλος: δημώδης.
 35 Γέρανοι, λίθου καταπεπτωκότος: ἐπὶ τῶν προ-
 νοητικῶς τι ποιοῦντων· αἱ γὰρ γέρανοι πετόμεναι λίθους
 φέρουσιν: Αἱ γέρανοι γίνονται μὲν ἐν Θράκῃ· ἡ
 δὲ χειμεριώτατον χωρίον ἐστὶ καὶ κρυμωδέστατον· καὶ θέρους 5
 μὲν κατὰ χώραν μένουσι, φθινοπώρου δὲ ἤδη μεσοῦντος
 εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἀπαίρουσιν. ὥσπερ οὖν γῆς
 περίοδον εἰδυῖαι καὶ φύσεις ἀέρων καὶ ὥρων διαφορὰς, καὶ
 χειμῶνα ἠρινὸν διαγαγοῦσαι, πάλιν ἕαρος ὑποστρέφουσιν
 ὀπίσω· ποιοῦνται δὲ ἡγεμόνας τῆς πτήσεως τὰς ἤδη τῆς 10
 ὁδοῦ πεπειραμένας· εἶεν δ' ἂν ὡς τὸ εἶκος αἱ πρεσβύτεραι·
 καὶ οὐραγεῖν δὲ τὰς τηλικαύτας ἀποκρίνουσι· μέσα δὲ αὐ-
 τῶν αἱ νέαι τετάχεται. Φυλάξασαι δὲ ἄνεμον οὖρον καὶ
 φίλον σφίσι καὶ κατόπιν θέοντα, χρώμεναι οἱ πομπῶ, καὶ
 ἐπωθοῦντι ἐς τὸ πρόσω, εἶτα μέντοι τρίγωνον ὀξυγωνίον 15
 τὸ οχῆμα τῆς πτήσεως ἀποφύνασαι, ἵνα ἐμπίπτουσαι τῷ
 αἰερί διακόπτωσιν αὐτόν, ῥᾶσια τῆς πορείας ἐχόμεναι. ὅταν
 δὲ προσφερόμενον αἰετὸν ἴδωσι, γενόμεναι κύκλος καὶ κολ-
 πωσάμεναι, μνηοειδῆς τὸ μέσον ἀποφύνασαι, ἀπειλοῦσιν
 ὡς ἀντιταξόμεναι· ὁ δὲ ἀναχωρεῖ καὶ κρούεται τὸ πτερόν. 20
 ἀλλήλων δὲ τοῖς πυγαίοις ἐπειρίδουσαι τὰ ῥάμφη, εἶτα
 μέντοι τρόπον τινὰ τὴν πτῆσιν συνδέουσι, καὶ τὸν κάμα-
 τὸν σφίσι ἐνκάματον ἀποφαίνουσιν: "Ἐτι περὶ τῶν
 αὐτῶν. Αἱ γέρανοι ἐξ Αἰγύπτου ὥρα θέρους ἀνιστάμε-
 ναι, οὐκ ἀνεχόμεναι τὸ θάλπος, τεῖνασαι τὰς πτέρυγας 25
 ὥσπερ ἰστία φέρονται διὰ τοῦ ἀέρος εὐθὺ τῆς Σουθῶν γῆς·
 αἶτε δὲ οὐκ ἐν ῥυθμῶ ὄν τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐμβριθεὶς μὲν τὰ
 μέσα, μακρὸν δὲ κατὰ τὸν ἀρχένα, κοῦφον δὲ κατὰ τὸ
 οὐραῖον, ἀραιὸν δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας, ἐσχισμένον δὲ κατὰ

1. Scribe πόσθη. δημώδης] ἡ παροιμία AZ addunt. 2. λί-
 θους καταπεπτωκότου Suidas ex Arist. Av. 1137. 3. αἱ — φέρουσι] plu-
 ribus exponit Suidas duce Schol. ad Aristoph. l. c. 5. χωρίον As.
 κρυμωδέστατον] addit As quaedam de gruum erga patriam amore. καὶ
 θέρους μὲν] τοῦ μὲν γὰρ θέρους As. 7. Αἴγυπτόν τε καὶ Αἰθίαν ἀπαί-
 ρουσι καὶ Αἰθιοπίαν As. γὰρ οὖν As. 8. διαφορὰς, στέλλονται αἱ
 πᾶσι, καὶ χ. ἡρ. δ., πάλιν ὅταν ὑπέδω ἀρξῆται καὶ εἰρηγατε τὸ τοῦ
 ἀέρος ὑποστρέφουσιν As. 17. ἔχονται As. Sequuntur quaedam de
 Persarum rege Susa et Ecbatana migrante. 18. αἰετὸν αἱ γέρανοι
 διέσονται As.

34. Arsen. XIV, 68.

— ἀποφαίνουσι] Aelian. N. An. III.

35. Suidas: Arsen. XIV, 72. Αἱ 13. Αἱ γέρανοι — πτῆσιν] Maxim.

τὰ κῶλα, κλυδωνίζεται τὴν πτῆσιν, ὥσπερ ναῦς χειμαζομένη· τοῦτο γνοῦσα ἢ γέρας ἢ αἰσθημένη ἢ πειραθεῖσα οὐ πρότερον ἀνίπταται, πρὶν ξυλλάβῃ λίθον τῷ στόματι, ἔρμα εἶναι αὐτῇ πρὸς τὴν πτῆσιν· Κυβερνήτης ἰδὼν ἐν πελάγει μέσῳ γεράνους ὑποστρεφούσας καὶ τὴν ἔμπα-
5 λιν πετομένας, συνείδεν ἐναντίου προσβολῆν πνεύματος. καὶ τῶν ὀρνέων μαθητῆς γενόμενος παλίμπλους ἤλθε καὶ τὴν ναῦν περιέσωσεν.

36 Γέρων βούς ἀπένθητος δόμοισιν: ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν τελευτησάντων. 10

37 Γέρων πίθηκος ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων.

38 Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διαβάλλονται.

39 Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρόν, ὅς νέος πέσοι. 15

35a Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν: παραινεῖ, μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν.

36a Γέρων ὀλίγα φοβεῖται: δήλη.

37a Γέρων πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ: τοῦτ' ἠρώτησε Διονύσιος Ἡρακλείδην· Ἡρακλείδης δ' ἀπεκρίθη πρὸς Διονύσιον· γέρων πίθηκος ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται. Ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων.

38a Γεύεται πίσεως ὁ μῦς: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

1. κλυδάζεται Maximus. 2. αἰσθανομένη idem. 3. ξυλλαβῆν AZ. 6. προσβολῇ πνεύματος ἐκείνας ἀποστῆναι τοῦ πρόσω· καὶ As. 7. ὡς ἂν ἔποιε μαθητῆς As. 11. γ. πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ· ἀλίσκεται μὲν, κτλ. Suidas. 16. μηδὲν μηδέποτε Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 699.

Tyr. Diss. I, 12, p. 214 R. [Κυβερνήτης κτλ.] Aelian. N. An. III, 14. Cf. Append. Provn. I, 70.

35a. Arsen. XIV, 74: Diog. III, 89. Cf. Apost. XI, 56.

36. Suidas: Arsen. XIV, 76. DV II, 25.

36a. Arsen. XIV, 77. Herodis Attici dictum: v. Philostr. V. Sophist. II, 1, 11, p. 561 Ol.

37. Suid. v. γέρον, s. πίθηκος. Cf. infr. 37a.

37a. Arsen. XIV, 78. Ex Diog. Laert. V, 93 petita sunt.

38. K in nott. ad Diog. III, 87: Arsen. XIV, 59. 73. Greg. Cypr. L I, 75. De Ionum moribus cf. Apost. IV, 73. nott. ad Macar. VII, 92.

38a. Arsen. XIV, 60. Explicatio singularis: v. nott. ad Diog. II, 64. DV I, 72. Apost. III, 81.

39. Greg. Cypr. M II, 51: Arsen. XIV, 75.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ η̃.

- 40 Γηράσκω ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν δια-
γῆρας ἐμπειροτέρων.
- 41 Γῆρας λέοντος κρείσσον ἀκμαίων νεβρίων.
- 42 Γῆς ἔντερα: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. 5
- 43 Γηρᾶ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοί: ἐπὶ τῶν
γεγηρακότων καὶ μηκέτι χρησιμεύοντων.
- 40a Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργι-
ζομένων.
- 41a Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνον τριβή: Σοφοκλέους. 10
- 41b Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπενται: Ἡρώδου.
- 41c Γῆρας ὀλόκληρός ἐστι πήρωσις· πάντ' ἔχει, καὶ πᾶσιν
ἐνδεῖ: Δημοκρίτου.
- 41d Γῆρας ἐπ' ἂν μὲν ἀπῆ, πᾶς εὐχεται· ἦν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μυφεται· ἐστι δ' ἀεὶ κρείσσον ὀφειλόμενον. 15
- 41e Γῆς ἐπέβην γυμνός· γυμνός δ' ὑπὸ γαίαν ἀπειμι.
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὄρων τὸ τέλος;· Λουκιανοῦ.
- 41f Γῆς βάρος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 41g Γῆ κρύψας ἔχεις: ἐπὶ τῶν φθορούντων.

2. δ' αἰεὶ Solon. 4. λέοντων A Stobaeus. Ἱπποθῶν in
fine A addit: Ἱπποθῶντος Stobaeus. 6. βοῖ] βίω Aam. 11.
Ἡροδότου Z. Φίλωνος ut videtur, Antonius Mel. p. 244 Fabr., Δημοκρί-
του Maximus. 13. Λισσοκρίτου Z: vitium iam Fabric. B. Gr. III,
290 notavit. 15. Μενεκράτους praemisit Stobaeus. 16. δ' ὑπὸ
Anthologia. 19. γῆ κρύψαν ἔχει Scholia.

40. Diog. III, 80: Arsen. XIV, 79.
Greg. Cypr. L I, 79.

40a. Arsen. XIV, 80: DV II, 14.

41. Stob. Flor. 115, 14: Arsen.
XIV, 81. Menandro adscribitur
versus in Crameri Anecd. Oxon.
IV, 254: Democritum auctorem
nominat Maximus Conf. Serm. 41,
p. 636 Comb., quod recte Mulla-
chius ad Democr. fr. p. 332 reie-
cit, ceterum mira narrans de Eu-
ripidis Hippothoonte fabula: de
Hippothoonte poeta v. Welckerus
Trag. Gr. III, 1099. Similia com-
posuit Berglerus ad Aristoph. Vesp.
1105.

41a. Arsen. XIV, 82: Stob. Flor.
115, 8. Soph. fr. 586 Dind.

41b. Arsen. XIV, 83. XVI, 85:
Maxim. Conf. Serm. 41 fin. Democ-
rito male tribui Mullaichius ad

Democr. fr. p. 332 exposuit: Georg.
in Boiss. Anecd. I, 24 et Orion
Ritschelii p. V de auctore tacent.

41c. Arsen. XIV, 84: Stob. Flor.
116, 41. Democr. fr. 219 Mull.,
quem v. p. 315 sq.

41d. Arsen. XIV, 85. XVI, 81:
Stob. Flor. 116, 27.

41e. Arsen. XIV, 86: Anton. Mel.
229 Fabr. Georg. in Boiss. Anecd.
I, 22. Est Palladae: γ. Anth. Palat.
X, 58.

41f. Arsen. XIV, 87: Diog. III,
90. Greg. Cypr. M II, 55.

41g. Arsen. XIV, 88: Scholl. ad
Aristid. 332 Fromm.

42. Diog. III, 91: Arsen. XIV, 89.
Mac. II, 99.

43. Diog. III, 86: Arsen. XIV, 90.
Greg. Cypr. L I, 80.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ ἱ.

- 44 Γιγάντων ἀπόνοια: ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀσεβῶν· παρόσον κἀκεῖνοι τοιοῦτοι.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ λ̃.

- 45 Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων. 5 ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων· ἐπειδὴ οὗτος εὔρε σιδήρου κόλλησιν, Χίος ὢν.
- 46 Γλαῦκα Ἀθήναζε: καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίους: ἐπὶ τῶν τοιαῦτα ἀλλαχόθεν ἐμπορευομένων πρὸς τοὺς ἄφθονα ἔχοντας. 10
- 47 Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος: Φασίν, ὅτι οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων ἀγνοοῦντες, ὅτι ἱπποτροφῶν, καὶ τῶν οἰκείων οὐδενὸς ἐπιμελούμενος ἐπετρίβη καὶ ἐπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.
- 48 Γλαῦκος πιὼν μέλι, ἀνέστη: ἐπὶ τῶν κηρυχθέντων, ὅτι ἀπέθανον, εἴτα φανερωμένων: Γλαύκου ἀποθανόντος, οὐ τοῦ Σισύφου, ἐπὶ τῷ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἄργους. ὃς ἰδὼν δράκοντι πῶαν ἐπιθέντα τεθνεῶτι καὶ ἀναστήσαντα αὐτὸν, καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς 20 τὸν Γλαῦκον ἀνέστησε. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἐγένετο δὲ
- 44a Γίνωσκε τὰνθρώπια μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει· κακοῖσι γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη: Εὐριπίδου.
- 44b Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτατο.

12. ὅτι καὶ Ps. 13. οὐδὲν ἐπιμελ. καὶ μεγάλας δαπάνας ποιοῦμε-

ρος ἐπετρίβη Ps. 14. ἀπέλιπεν Ps. αὐτὸν N om. φανερωθέντων
17. οὐ τ. Σ. Ps om. ἐπὶ τῷ μέλιτι] ἐν πύθῳ μέλιτος Valckenarius.
19. δράκοντα ἐτέρω δράκοντι N Ps. δράκοντι] δράκοντα A. 20.
οὕτω Ps. εἰς Fischerus eiecit. 22. γίνωσκε τὰνθρώπεια
Stobaeus. 23. κακοῖσι idem.

44. Arsen. XIV, 91.

44a. Arsen. XIV, 92: XLIV, 36: 46. Arsen. XIV, 95. DV II, 13: Stob. Flor. 124, 7. Eurip. Inus fr. 47. Apost. V, 55. 21 Matth. v. Apost. V, 55.

44b. Arsen. XIV, 93: Arist. Vesp. 47. Arsen. XIV, 96. φασίν κτλ.] 1124. Greg. Cypr. L I, 85: Apost. Palaeph. Incr. 26.

V, 54. 48. Arsen. XIV, 97. Γλαύκου κτλ.] 45. Arsen. XIV, 94. ἐπὶ — εἰργασμένων] Scholl. Plat. 381 Bekk. Palaeph. Incr. 27. De Glaucō v. Zenob. I, 47.

τοιόνδε τί· Γλαῦκος πῶν μέλι, ἐταράχθη· χολῆς δὲ πλείονος αὐτῷ κινήσεως ἐλυποθύμησεν ὁ Γλαῦκος. ἀφίκοντο οὖν οἱ τε ἄλλοι ἰατροί, ἅτε δὴ χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύειδος. ὃς ἰδὼν τὴν πόαν ἣν ἔμυθε παρά τινος ἰατροῦ, ᾧ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτη τῇ βοτάνῃ χρη-⁵σάμενος, ὑγιά ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τινες, ὅτι Πολύειδος τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος θανόντα ἀνέστησεν· ἀφ' ὧν τὸν μῦθον ἐπλάσσαντο.

- 49 Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ· ὁμοία τῇ προτέρᾳ· Αἶδεταί ὅτι Γλαῦκος ὁ θαλάττιος φαγὼν¹⁰ πόαν, ἀθάνατος ἐγένετο καὶ νῦν ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ πόᾳ ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχεῖν, καὶ λίαν ἐνι γε εὐηθές, τό τε ἄνθρωπον ἐν θαλάσῃ ἢ ἄλλο τι τῶν χειρ-
σαιῶν ζῆν. Ἔχει δὲ τὸ ἀληθές οὕτως· Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἀλιεύς Ἀθηδόνιος· ἦν δὲ κολυμβητής, ἐν τούτῳ ὑπερ-¹⁵φέρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶντα δὲ ἐν τῷ λιμένι ὀρώντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν, αὐτὸς διακολυμβήσας εἰς τινα τόπον, καὶ μὴ ὥφθεις τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἱκανάς, διακολυμβήσας πάλιν, ὥφθη αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων, ποῦ διέτριβεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη, Ἐν τῇ θα-²⁰λάττῃ· καὶ συγκλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὅποτε χειμῶν γένοιτο καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἀλιέων ἰχθύς δύναιτο λαμβάνειν, ἐλέγετο τοῖς πολίταις, τίνας βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς· καὶ κομίζων οὓς ἂν ἤθελον, Γλαῦκος θαλάσσης ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαττίῳ ἀπώ-²⁵λετο· μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ κάκει μένει.

1. αὐτῷ πλείονος Ps. 2. ἐλεεποθύμησεν Ps. 3. δ' οὖν N Ps. τε δὴ Ps. 8. ἐπλάσαντο W: οὐ ἐπλάσαν Westermannus. 10. Γλαῦκος ὁ θαλάττιος] καὶ οὗτος ὁ Γλαῦκος Ps. 11. πόαν φαγὼν ποτε Ps, φ. πόαν ποτὲ Z. τῇ θαλάττῃ Ps. 15. Ἀθηδόνιος τὸ γένος idem. ὑπερφέρων] διαφίρων Westermannus. 16. πάντων τῶν κ. Fischerus, τῶν ἄλλων Westermannus, om. v. κολυμβητῶν. κολυμβῶντος Fischerus. 17. πολιτῶν] ἐν τῇ πόλει Ps. αὐτὸς uncis Westermannus inclusit. 18. ὥφθεις Ps. ἐπὶ ἡμέρας Z Ps. 20. διέτριψεν Westermannus. αὐτὸς idem deleuit. 21. ἀπὸ τῶν Westermannus correxit. 22. ἰχθύς idem. 23. ἔλεγε N, καὶ ἔλεγε Fischerus, ἐπυνθάνετο τῶν πολιτῶν Westermannus. τίνας δὴ idem. 25. θαλάττιος Z Ps. 26. ἐελθόντος Westermannus. αὐτοῦ idem delet. 27. ὡς κτλ.] καὶ ἐν θαλάττῃ τοῦ λοιποῦ διαγόγια Westermannus.

49. Arsen. XIV, 98. ἴσθεται κτλ.] Diatr. Eurip. 201 Lugd., Welcker Palaeoph. Incr. 28. Cf. Valckenarius rus Trag. Gr. II, 768.

- 50 *Γλυκὺς ἀγκῶν*: οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὃ γλυκέα ἦθη. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνούμενον· οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικός ἐν τῷ Φάωνι· γέρον αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν ἀύλητριδος· ὃ χρυσοῦν ἀνάδημα, ὃ γλυκὺς ἀγκῶν. ὡς εἴ τις εἶποι· ὃ γλυκὺς 5 πῆχυς.
- 51 *Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος*: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἐαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.
- 52 *Γλυκεῖα ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης*: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τᾶλλότρια καρπουμένων. 10
- 53 *Γλῶσσα ποῦ πορεύη*: πόλιν ἀνορθώσασα, καὶ πάλιν καταστρέφουσα; ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπιόντων ἢ ὠφελούντων.
- 51a *Γλυκὺς κρατῆρ ἀγαφθέγκτων αἰοιδᾶν.*
- 52a *Γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος ξυναωρὶ ἐλ- 15 πῖς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύτροφον γνώμαν κυβερνᾷ.*
- 53a *Γλῶσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν.*
ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει,
ἢ γλῶσσα σιωπῆν κεκτημένη:· Χάρητος ἢ ὑποθήκη.
- 53b *Γλῶσσα βλάσφημος διανοίας κακῆς ἔλεγχος.* 20
- 53c *Γλῶσσης τοι θησανρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης:· Ἡσιόδου.*
- 53d *Γλῶσση θρασεία μὴ χρῆσθαι*: πολλάκις γὰρ τὸ θράσος καὶ αὐτὴν διώλεσε τὴν κεφαλὴν:· Σωκράτους.
- 53e *Γλῶσσαν μίαν τοῖς ἀνθρώποις ἢ φύσις δέδωκε, δύο δὲ 25 ὄτα, ἵνα διπλάσιον ὧν λέγομεν παρ' ἑτέρων ἀκούωμεν:· Ἐπικτήτου.*

1. ἄγων R. 4. δ' αὐτῷ Suidas. 7. ἀπειρῶ Ds. 9. Corrige γλυκεῖ. 11. ποῦ Suidas. πόλιν] πάλιν NROH: v. Gregorius. 12. καταστρέψασα A Suidas. 14. κρατῆρ Pindarus. 15. ξυναορεῖ Stobaeus, συναορεῖ Boeckhius. 19. σιωπῆν] σιγῆν καιρία Stobaeus. 26. διπλασίονα Maximus. Ἐπικτήτου] Ζήνωνος Ab, Diog. Laert. VII, 23, Δημοκρίτου Georgides in Boiss. Anecd. I, 24.

50. Suidas: Arsen. XIV, 99. Greg. Cypr. L I, 86. VV. DD. de Platonis loco coniecturas v. apud Meinekium Com. Gr. Fr. II, 2, 677.

51. Diog. III, 94: Arsen. XIV, 100. DV II, 16.

51a. Arsen. XV, 1: Pind. Ol. VI, 91.

52. K in nott. ad Diog. III, 95: Arsen. XV, 2. DV II, 17.

52a. Arsen. XV, 3: Stob. Flor. 94, 22. Pind. fr. inc. 130 Boeckh.

53. Suidas: Arsen. XV, 7. DV II, 24.

53a. Arsen. XV, 8: Stob. Flor. 33, 4.

53b. Arsen. XV, 9. VII, 30: Max. Conf. Serm. X, p. 562 Comb.: Rufin. Sent. 74 in Orellii Opusc. Sent. I, 253: *lingua maliloqua indicium est mentis malae*. Plutareho Maximus adscribit.

53c. Arsen. XV, 10. VII, 29: Stob. Flor. 35, 1. Hesiod. Op. et D. 717.

53d. Arsen. XV, 11. VII, 31: Maxim. Conf. Serm. 40, p. 633 Combef.

53e. Arsen. XV, 12. XVIII, 14:

- 54 Γλαῦξ ἔπταται: ἡ πιῆσις τῆς γλαυκός νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο. λέγεται ἐπὶ τῶν αἰσίοις χρωμένων οἰωνῶ.
- 55 Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν, ὅτι πολλοὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες: Γλαῦξ ἐπὶ τινα προᾶξιν σπουδῆς ἐχομένην ἀνδρὶ ὠρμημένῳ συνοῦσα καὶ ἐπιστάσα, οὐκ ἀγαθὸν σύμβολον, φασίν: Ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ εἰσκομισθεῖσαν ἀποθνήσκειν: Τὸν ἄρῥενα ἡ θήλεια νικήσασα ὄρνιν ἐν τῇ μάχῃ, ἀμβρύνεται τε ὑφ' ἡδονῆς, καὶ καθίσει κάλλη, καὶ φρονήματος ὑποπίμπλαται καὶ βαίνει μακρότερα.
- 53f Γλῶσσα δέ ἐστι τότε τοῦ λόγου ὄργανον. ἢ τὲ παρὰ τῶν ἔθνῶν ὁμιλία παρηλλαγμένη καὶ ἡ διάλεκτος. διάλεκτος δέ εἰσιν ἑλληνικαὶ πέντε· ἰᾶς, ἣτοι ἡ τῶν Ἰώνων, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἰωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως θυγατρὸς τὴν κλῆσιν ἐσχηκυῖα· ἦν ἔγραψεν Ὀμηρος. ἀτθίς δὲ ἡ τῶν Ἀττικῶν ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς Καρνέου θυγατρὸς· ἦν ἔγραψεν Ἀριστοφάνης. δωρίς δὲ ἡ τῶν Δωριέων ἀπὸ Δωῶρον τοῦ Ἑλληνος παιδός· ἦν ἔγραψε Θεόκριτος. αἰολίς δὲ ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος παιδός· ἦν ἔγραψε Ἄλκμαίον. κοινή δέ, ἢ πάντες χρώμεθα, ἦν, φασί, ἔγραψε Πίνδαρος.
- 55a Γλώσση ματυρία ζημία προστρέβεται.

1. διᾶπταται A. 2. αἰσιῶ Ds. Peculiari modo in Bekk. Anecd. I, 232, 30 explicatur: Γλαῦξ ἔπτατο: παροιμία ἐπὶ τῶν νενικηκότων, ὅτι πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῶνι γλαυκά φασὶ διαπτήναι, τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις προσημαιοῦσαν. Θεμιστοκλέους γὰρ πέμψαντος αὐτοῦς, πρὸ τῆς ναυμαχίας ποιουμένου τὸν λόγον, γλαῦκα περὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ κέρως ὀφθῆναι: cf. Sintenis ad Plut. Themist. 12. 6. ἡ γλαῦξ As. 11. ἀμβρύνεται As. ἡδονῆς ὁ τράχηλος αὐτῆς As Z. κάλλη, οὐκ ἐς τοσοῦτον μὲν εἰς ὅσον καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες, καθίσει δ' οὖν, καὶ As. 18. Scribe Κραναοῦ. 21. Corrige Ἀλκατος.

Maxim. Conf. Serm. 47, p. 647 Combef. unde inter fragmenta Epicteti, 142 Schweigh., relatum est. De sententia Menagius ad Diog. VII, 23. disputavit.

53f. Arsen. XV, 13: similia e cod. Schellersh. a Sturzio ad calcem Etym. Gud. p. 674 edita sunt: add. Ioann. Gramm. in Hortis Adon. 235. Greg. Corinth. 9. 642 Schaeef.

54. K in nott. ad Diog. III, 72

et Diog. III, 93: Arsen. XV, 4. Greg. Cypr. L I, 85.

55. Greg. Cypr. M II, 64: Arsen. XV, 5: v. sup. 46. [Γλαῦξ — φασί] Aelian. N. A. X, 37. [ἐν τῇ — ἀποθνήσκειν] id. ib. V, 2. τὸν κτλ.] id. ib. V, 5: dicuntur autem haec ab Aeliano non de noctuis, sed de gallis ob victoriam superbientibus.

55a. Arsen. XV, 6: Stob. Flor. 36, 17. Menand. Monost. 111. Est Aesch. Prom. V. 329.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ᾧ.

56 Γνωθι σεαυτὸν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δυνάμιν κοριπαζόντων.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ὁ.

57 Γόργειον βλέπει: ἐπὶ τῶν ἀγρίως βλέπόντων.

58 Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο: ἐπὶ τῶν πάνυ τι ⁵
γενναῖον κατωρθωκότων: Φασὶ τὸν Φόρκυνα τρεῖς ἐσχη-
κέναι θυγατέρας, αἵ τινες ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, ἀνὰ
μέρος ἐχρῶντο· τοῦτω δὲ ἡ χρωμένη ἐνετίθει αὐτῆς εἰς τὴν
κεφαλὴν καὶ οὕτως ἔβλεπε· καὶ μιᾶς αὐτῶν τῇ ἐτέρᾳ ἀπο-
διδούσης τὸν ὀφθαλμὸν ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δ' ὁ Περ- 10
σεὺς ὀπίσω αὐτῶν ἐν ἡρεμαίῳ βαδίσματι, κρατήσας τὸν
ὀφθαλμὸν κατέχων καὶ ξίφος γεγυμνωμένον, φησὶ δεῖξαι
αὐτῷ τὴν Γοργόνα· εἰὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτεῖναι αὐτάς.
αἱ φοβούμεναι φράζουσιν. ὁ δὲ ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν τῆς
Γοργόνας εἰς ἄερα ἤλθε, καὶ δεῖξας ταύτην τῷ Πολυδεύκῃ 15

56a Γνωθι σεαυτὸν, ἄριστε, πόθεν καὶ ὅστις ἐτύχης·

ῥεῖα μὲν ὧδε τύχης κάλλεος ἀρετιτύπον.

56b Γνωμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν: Σοφοκλέους.

56c Γνώμη δὲ κρείστων ἐστίν, ἢ ῥώμη χερῶν: Ἀγάθωνος.

56d Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκούνται πόλεις, 20

εὖ δ' οἴκοι, εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα.

σοφὸν γὰρ ἐν βούλημα τὰς πολλὰς χέρας

καῖ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλέον κακόν: Εὐριπίδου.

56e Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίνεται.

56f Γνώμων εἶ: ἀπὸ τοῦ κανὼν καὶ ἀκριβῆς σταθμῆ. 25

6. φασὶ — θυγατέρας] καὶ περὶ τούτων πολλὸ γειοῖότερος φέρεται λό-
γος, ὡς ὁ Φόρκυς εἶχε θυγ. τρεῖς Ps. 8. ἐχρῶντο τοῦτω. τούτων δὲ
Ps. 8. αὐτὸν Z Ps. 11. κρατήσας τὴν κατέχουσαν τ. ὄφ. καὶ τὸ
ξίφος γυμνώσας Ps. 14. αἱ δὲ Westermannus. 15. ἄερα] Σέριφον

idem. Πολυδεύκτη Ps. 21. οἶκος Stobaeus. 22. εἰβούλευμα A.

56. Greg. Cypr. L I, 76: Arsen.
XV, 15. DV II, 10.

56a. Arsen. XV, 16. XVII, 21:
Max. Conf. Serm. 56, p. 662 Comb.,
ubi Gregorio Nazianzeno versus
adscribuntur.

56b. Arsen. XV, 17: Stob. Flor.
54, 3. Soph. fr. 676 Dindf.

56c. Arsen. XV, 18. XLVII, 45:
Stob. Flor. 54, 4.

56d. Arsen. XV, 19. XLVII, 46:
Stob. Flor. 54, 5. Eurip. Antiop.
fr. 31 Matth.

56e. Arsen. XV, 20: Menand.
Monost. 112.

56f. Arsen. XV, 21: cf. Etym.
M. 236 fin., Bekk. Anecd. I, 233,
17. Suid. v. γνώμη. Hesychius,

57. Arsen. XV, 22: cf. Etym. M.
238, 47: γοργεῖα: τὰ τραγικά προσ-
ωπεῖα. ἔνιοι μορμολικεῖα: add. He-
sych. s. v. Fons dictionis est Hom.
II. Θ, 349: Γοργῶς ὄμματ' ἔχων.

58. Arsen. XV, 23. Φασὶ κτλ.]
Palaeph. Incred. 32.

λίθινον τοῦτον ἐποίησε. Τοῦτο δὲ γελοῖον, τὸ ἄνδρα ζῶντα νεκροῦ κεφαλὴν ἰδόντα ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι· Φόρκυς ἦν ἀνὴρ Κυρηναῖος. οἱ δὲ Κυρηναῖοι κατὰ γένος μὲν εἰσὶν Λιθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κύρρον, ἔξω οὖσαν τῶν Ἑρακλείων σιτηλῶν. ἀρούσι δὲ Λιβύην περὶ τὸν Αὔνονα πόταμον κατὰ Καρχηδόνα. εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοί. ὃς Φόρκυν ἐβασίλευε τῶν Ἑρακλείων σιτηλῶν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· καὶ ποιεῖ τετράπηγν ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν Κυρηναῖοι Γοργόνην, ὡσπερ τὴν Ἀρτεμιν Θοῤῃες Βένδειαν, 10 Κρήτες δὲ Δίκτυναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὐπιν. Ὁ μὲν οὖν Φόρκυν ἀποθνήσκει πρὶν εἰς τὸ ἱερόν ἀναθεῖναι τὸ ἄγαλμα. κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενώ, Εὐρύαλην καὶ Μίδουσαν. αὐταὶ γήμασθαι μὲν οὐδενὶ ἤβουλήθησαν, διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν ἐκάστη ἤρχε νήσον. Τὴν δὲ Γοργόνα οὔτε ἀναθεῖναι τῷ ἱερῷ αὐταῖς ἐδόκει οὔτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν μέρει κατετίθεντο ἐναλλάξ θησαυρὸν ἑαυταῖς· ἦν δὲ τῷ Φόρκυνι ἑταῖρος καλὸς καὶ ἀγαθός, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὡσπερ ὀφθαλμῶ. Περσεὺς δ' ἀνὴρ 15 φυγὰς ἐξ Ἀργούς ἐλήζετο τὰ κατὰ θάλατταν, ἔχων πλοῖα 20 καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὐτόν. Πυθόμενος δὲ ταύτην τὴν Γοργόνα βασιλίσσαν εἶναι γυναικῶν καὶ πολύχρυσον μὲν, ὀλιγανδρον δέ, πρῶτα μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῷ πορθμῷ καὶ μεταξὺ τῆς Κυρήνης καὶ τῆς Σάρδεων διαπλέων τὰ παρὰ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἑτέραν τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει. ὣν μία φρά- 25 ζει αὐτῷ, ὅτι ἄλλο οὐδὲν ἔχει λαβεῖν παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ

58a Γονέων δὲ ἀμελῶν οὐκ ἄνθρωπος ξύμβουλος τοῦν ἔχον ποτὲ γένοιτ' ἂν οὐδεὶς οὐδένη. Πλάτωνος.

1. καὶ τοῦτο δὲ γελοῖότερον Ps. 3. Φόρκυν Ps. Κερνατος Ps. 4. Κερνατοὶ Ps. 5. Κέρρην Ps. 6. Ἀνωνα Ps. 7. ὃς Φόρκυν] οὗτος ὁ Φόρκυν Ps. 8. τῶν νήσων τῶν ἔξω τῶν Ἑρακλείων σιτηλῶν Westermannus. τρεῖς. καὶ] τρεῖς αὐταὶ idem. ποιεῖ δὲ Ps. 9. Κερνατοὶ Ps. 10. Γοργῶ Ps. 12. Φόρκυς Westermannus. 14. μὲν γήμασθαι Ps. 15. μιᾶς ἤρχε Ps. Γοργῶ Ps. 16. οὔτε ποι ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερόν αὐταῖς Ps. 18. ἀγαθός ἀνὴρ Ps. 20. τὴν θάλατταν Z Westermannus. 21. ταύτην — βασιλίσσαν] ταύτην . . βασιλείαν idem. 24. Κέρρης Ps. Σαρδίων] Γαδιερίων Ps. 25. ὣν μία] οὗτος δὲ Ps. 26. ἄλλο μὲν EZ Ps. λαμβάνειν Z. 27. οὔτε θεός οὔτ' ἄνθρωπος Plato. ἔχων ξύμβουλος ποτε idem.

τὴν Γοργόνα· μὴνύει δὲ αὐτῷ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ. αὐ-
 ται οὖν αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μέ-
 ρει κατὰ τὸ εἰρημένον, συνήεσαν ὁμόσε, καὶ ἤγιάτο ἑτέρα
 τὴν ἑτέραν. ὁποῖτε δὲ ἐπενοῦντο μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον τί
 ἂν εἴη τὸ γεγονός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεὺς 5
 καὶ φράζει, ὡς αὐτὸς ἔχει ἓνα ὀφθαλμὸν· καὶ φησι μὴ ἀπο-
 δοῦναι αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν, ὅπη ἐστὶν ἡ Γοργών.
 ἐπηγεῖλει δὲ καὶ προσκτενεῖν, εἰ μὴ εἴποιεν· ἡ μὲν οὖν
 Μέδουσα οὐ φράζει δεῖξαι· ἡ δὲ Σθενῶ καὶ Εὐρύαλη ἐδει-
 ξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκτείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν 10
 ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ τὴν Γοργόνα κατέκοψεν·
 ἀπαιτήσας δὲ τριήρη, ἐπέθηκε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν
 ἐπ' αὐτὴν καὶ τῆ νηὶ δὲ ὄνομα ἔθετο Γοργών. ἐν ταύτῃ
 δὲ παραπλέων χρήματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσεπρατίτετο
 καὶ τοὺς μὴ δίδοντας ἀνήρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς Σερίφους 15
 ἤγει προσπελάσας ἐκείνοις χρήματα· σφραγαζόντων δὲ αὐ-
 τῶν, ὁ Περσεὺς ἤγει πάλιν εἰς τὴν ἀγορὰν, οἳ καὶ ἐκλι-
 πόντες τὴν Σέριφον ᾤχοντο. Προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ
 Περσεὺς ἐπὶ τὴν ἀπαιτήσιν τῶν χρημάτων καὶ ἐλθὼν εἰς
 τὴν ἀγορὰν, ἀνθρώπων μὲν οὐδένα εὔρε, λίθους δὲ ἀνδρο- 20
 μήκεις. τοῖς οὖν λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεὺς,
 ἐπειδὴν μὴ παρῆχον τὰ χρήματα, ὁρᾶτε, μὴ ὡς Σέριφοι
 θεασάμενοι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν, τοῦτο
 πάθητε καὶ ὑμεῖς.

59 Γόνυ κνήμης ἔγγιον· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐπέ- 25
 ρων ἀγαπώντων καὶ τοὺς πλησίους τῶν μακρῶν.

59a Γορνοῦμαί σ' ἐλαφιβόλε, ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων δέσποιν'
 Ἄρτεμι θεῶν· Ἀνακρέοντος.

1. τε αὐτῷ Ps. αὐταὶ Westermannus. 2. ἐπειδὴ οὐχ ἦκεν ὁ
 ἐν ὀφθαλμοῦ μέρει κατὰ Westermannus. 3. τὸν εἰρημένον λόγον Ps. 4.
 ἐπενοῦντο] ἐπρηνοῦντο Ps. 6. ἓνα] τὸν Ps. ἀποδώσειν Westerman-
 nus. 7. ὅπου Ζ, ὅποι Ps. Γοργῶ Ps. 8. προσκτενεῖν
 μὴ εἰποιέας Ps. 9. φράζει] φησὶ Westermannus. 12. ἀπαιτησάμε-
 νος idem. 13. Γοργῶ Ps. 14. περιπλέων Ps. 15. Σερίφιοι
 Ps. 16. προσπλεύσας Fischerus. καὶ συναγ. αὐτῶν ὁ Π. ἤγει
 πάλιν ε. τ. ἀγ., οἳ δὲ ἐκλ. Ps: οἳ δὲ ἡμέρας αὐτὸν ἤτησαντο, ἐν αἷς συλ-
 λέξουσι τὰ χρήματα. συναγαγόντες οὖν λίθους ἀνδρομήκεις ἔθηκαν εἰς τὴν
 ἀγορὰν καὶ ἐκλιπόντες τὴν Westermannus. 22. Σερίφιοι Ps. 23.
 τῆς Γοργόνος [Γοργοῖς West.] θεασάμενοι τὴν κεφαλὴν Ps. 25. ἰγυον Α.
 26. καὶ — μακρῶν] a Diogeniano exulant. A addit: ἐν πολέμῳ γὰρ

59. Diog. III, 78: Arsen. XV, 27. 59a. Arsen. XV, 28: Hephaest.
 Greg. Cyr. M II, 50. 125 Gsf. Anacr. fr. 1 Bergk.

Τὸ γ̄ μετὰ τοῦ β̄.

- 60 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὧραν τι ποιοῦντων· καὶ Ἀριστοφάνης· Γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα.
- 61 Γραῦς ὡς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἔξεις: ἐπὶ τῶν ἀξίων τὰ ἔσχατα πάσχειν· οἱ γὰρ γεγηρα- 5 κότες ἵπποι εἰς χαραδρους ἐμβάλλονται.
- 62 Γραῖες κωθωνιζόμεναι.
- 63 Γραῶν ὕθλοι: ἐπὶ τῶν μάτην ληροίντων.
- 64 Γρυ τὸ Δίωνος: ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος.
- 65 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγει- 10 ρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.
- 66 Γραῦς ἀναθυᾶ: ἀντὶ τοῦ καπρᾶ. ἐπὶ τῶν παρ' ἡλικίαν γυναικισομένων.

Τὸ γ̄ μετὰ τοῦ δ̄.

- 67 Γυμνότερος Ἰαλέμου: δηλοῖ τὸν θρηνον· τάσσεται 15 δὲ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν.
- 68 Γυμνοποδίαίς χαίρει: ἐπὶ τῶν φιλεόρτων· παῖδες ἐχόρευον ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρραῖαις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.
- 67a Γυμνότερος λεβηρίδος: ἐπὶ τῶν πάνν πτωχῶν. Ἀντὶ 20 τοῦ, γυμνότερος ὄψεως δέρματος.

φασὶ τίνα ἰδόντα ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν διαπονουμένους καὶ ὑπερασπίσαντα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦτο εἰπεῖν: v. Zenob. III, 2.

5. ἀξίως Α. πασχόντων Α. 6. χαραδρας Ds. 9. τὸ γρυ Α. Suidas. 10. Corrige ἀνακροτήσασα. 15. δηλοῖ τ. θρ.] ὁ ἰαλέμος ἐπιθήρημα θρηνον Suidas. 16. οὐκ τῶν AN. 17. Scribe γυμνοποδίαίς et v. intt. Suidae. παῖδες ἐχόρευον] χοροὶ ἐκ παιδων Suidas. 19. Θυρραίας Ruhnkenius.

60. Diog. III, 74: Arsen. XV, 29. DV II, 11.

61. Diog. III, 96: Arsen. XV, 30.

62. Arsen. XV, 31. Γραῖδια κωθωνιζόμενα Basilius dixit Opp. I, 61 D ex Haasii emendatione in Stephani Th. L. Gr. IV, 2176 proposita.

63. Diog. III, 79: Arsen. XV, 32. Macar. III, 5.

64. Suidas: Arsen. XV, 33. Zenob. V, 54. Apost. XVI, 97.

65. Diog. III, 97: Arsen. XV, 34. DV II, 18.

66. Diog. IV, 10: Arsen. XV, 35. De verbo ἀναθυᾶν et similibus Meinekus exposuit Com. Gr. Fr. II, 1, 268.

67. Suidas: Arsen. XV, 36. Cf. App. Provn. I, 86. De Ialemo v. nott. ad Greg. Cypr. L II, 32.

67a. Arsen. XV, 37: Diog. III, 73. Greg. Cypr. L I, 77. Apost. X, 49.

68. Arsen. XV, 38. Παιδες κτλ.] Suid. in γ. γυμνοπαιδία. De re cf. Ruhnkenius ad Tim. Lex. V. Plat. 73. C. O. Muellerus Dor. I, 158: add. Philostr. V. Apoll. VI, 20, 258

- 69 *Γυμνῆ τῆ κεφαλή*: ἐπὶ τῶν ἀναιοχύντως χωρούτων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.
- 70 *Γύγαρθον φυσῶς*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων· σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον.
- 71 *Γύγου δακτύλιος*: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ παν-5 ούργων. *Γύγης* γὰρ βουκόλος ὢν τῆς γῆς ῥαγείσης εὖρε τεκρὸν φοροῦντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον περιελόμενος, φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὁραῖσθαι, ὅταν βούληται καὶ μὴ, δι' αὐτοῦ ἔκτεινε τὸν βασιλεῖα *Κανδαύλην* καὶ ἤρξε. 10
- 72 *Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας*: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.
- 73 *Γυμνότερος πατιάλου*: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.
- 74 *Γυπὸς σκιά*: ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.
- 75 *Γυναικὸς φρένας*: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
- 76 *Γυνὴ στρατηγεῖ*· καὶ· *Γυνὴ στρατεύεταί*: ἐπὶ 15 τῶν παραδόξων.
- 69a *Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις*: δήλη.
- 70a *Γύγης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ*: ἐπὶ τοῦ ἐν τινι ἀχρήστου.

9. *Κανδαύλην* Ds om. 13. ἀξίων ἢ δειλῶν AZ. 18. ἔνεστ' C. τῶν — ἀχρήστου C. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου C cum Suida addit.

Olear.: ξυνίασιν ὡπερ ἐς τὰ Ἰακίνθια καὶ τὰς Γυμνοπαιδίας, θεασόμενοι ξὺν ἡδονῇ τε καὶ ὀρμῇ πάσῃ.

69. App. Provv. I, 85: Arsen. XV, 39. Greg. Cypr. L I, 81.

69a. Arsen. XV, 40: Suidas. Greg. Cypr. L I, 78.

70. Greg. Cypr. M II, 77: Arsen. XV, 43.

70a. Arsen. XV, 44: App. Provv. I, 84.

71. Diog. III, 99: Arsen. XV, 45. DV II, 20.

72. Diog. IV, 2: Arsen. XV, 41. Greg. Cypr. L I, 82.

73. Diog. III, 98: Arsen. XV, 42. Usurpat Aristaeon. Epist. II, 18: ὡς δὲ λωπὸν τὸν ἀθλίως ἐρώμενον ἐπι- λωσαν τῶν χρημάτων καὶ κατέστησαν παιτύλου γυνώτερον, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πεινῇ δῆπον μυρία. Affinis est dictio, qua utuntur Aristoph. Eccles. 285 et Lucian. Iud. Vocal. §. 9: Θεσσαλίος με ἐξβαλεν ὄλης..

καὶ πῦσαν ἀποπέλεικέ μοι τὴν θάλασσαν οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φισιάμενος σεντιλίων, ὡς τὸ δὴ λεγόμενον μηδὲ πάσσαλον μοι καταλιπεῖν: add. Phrynich. in Bekk. Anecd. I, 54, 33: οὐδὲ πάτταλον ἂν δοίης: Ὁμηρος τὸ ἄγριον καὶ ἄξιον δηλῶν, οὐδ' ἄλλα ἂν δοίη [cf. nott. ad Zenob. III, 42. Meinek. Com. Gr. Fr. IV, 404] περὶ τινος ἔφη. Ἀριστοφάνης μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ κινώτερον, οὐδὲ πάτταλον εἶπε δίδωσκ'· πάτταλον γὰρ κἂν ταῖς ὁδοῖς ἐρήμιμον ἔστω ἔφειν. δύναιται συμβολικῶς εἰπεῖν τὸν διὰ βροχίου θάνατον: Suid. v. πάτταλον.

74. Diog. III, 100: Arsen. XV, 46. Macar. III, 10.

75. Diog. IV, 3: Arsen. XV, 51. Greg. Cypr. L I, 83.

76. K in nott. ad Diog. IV, 1: Arsen. XV, 52. Greg. Cypr. M II, 60.

- 77 *Γυναικὶ μὴ πιστεύε, μηδ' ὅταν θάνῃ.*
- 78 *Γυναικῶν ὅλεθροι: ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.*
- 77a *Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον. Διφίλου.*
- 77b *Γυναικὰ θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν. Χαιρήμονος.*
- 77c *Γυναικὸς οὐδὲν χροῖμ' ἀνὴρ λήζεται
ἄμεινον ἐσθλῆς οὐδὲ ὀρίμιον κακῆς. Σιμωνίδου.*
- 78a *Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. Σοφοκλέους.*
- 78b *Γυναικὶ τέρψις τῶν παρεστῶτων κακῶν
ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. Εὐριπίδου.*
- 78c *Γυναικῆες ἐσμὲν ἐσθλ' ἀμνησιώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται. Εὐριπίδου.*
- 78d *Γυνὴ γὰρ ἐστὶ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
κακὴ δ' εἰς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾷ·
ὅταν δ' ἐς εὐνήν ἠδικημένη πυρῆ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρῆν' μαιφρονωτέρα. Εὐριπίδου.*
- 78e *Γυνὴ μὲν ἐξελθούσα πατρῶων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους.
τὸ δ' ἄρσεν ἐστὶν ἐν δόμοις αἰεὶ γένος
θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμᾷ ὄρον. Εὐριπίδου.*
- 78f *Γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξυτέρῃ πρὸς κακοφραδοσύνην. Δη-
μοκρίτου.*
- 78g *Γυναικὶ δ' ὄλβος, ἀν πόσιν στέργοντ' ἔχει. Μενάνδρου.*
- 78h *Γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινεῖσαι
σοφοῦ γένοιτ' ἂν ἴστορος λόγων. Εὐριπίδου.*
- 78i *Γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμενον,*

1. μηδ' ἂν ἀποθάνῃ Ds. A explicationis gratia addit: ὅτι δεῖ μὴ
γυναικὶ πιστεύειν: v. Diogenianum. 3. ἐσθλῆς] ἀγαθῆς Stobaeus. 4.
κρεῖσσόν Stobaeus. 8. γυναιξὶ Stobaeus. 10. ἐς μὲν Euripides.
12. σιγῶν. Γυνὴ Euripides. ἔστι ab Euripide abest. 13. ἐς Sto-
baeus. 19. τιμᾷ ὄρον Stanleius. 22. ἦν Matthiae. ἔξῃ Stobaeus.
24. σοφοῦ τινος Stobaeus. Εὐριπίδου] Ἀπολλωνίδου Stobaeus.

77. Diog. IV, 4: Arsen. XV, 47.
Greg. Cyp. M II, 61.

77a Arsen. XV, 48. XVI, 40:
Stob. Flor. 68, 21. Diph. fr. inc.
fab. 33 Mein.

77b Arsen. XV, 49: Stob. Flor.
68, 22.

77c Arsen. XV, 50: Clem. Alex.
Stromm. VI, 2, 13, p. 264 Syllb.
Simon. fr. 6 Schneidew.

78. Diog. IV, 5: Arsen. XV, 53.

78a Arsen. XV, 54: Stob. Flor.
85, 1. Soph. Aiac. 295.

78b Arsen. XV, 55: Stob. Flor.
73, 17. Eur. Androm. 95.

78c Arsen. XV, 56. XVI, 39:
Stob. Flor. 73, 32. Eur. Med. 408.

78d Arsen. XV, 57. XVI, 28:
Stob. Flor. 73, 8. Eur. Med. 263.

78e Arsen. XV, 58: Stob. Flor.
73, 11. 77, 1. Eur. Dan. fr. 9
Matth.

78f Arsen. XV, 59: Stob. Flor.
73, 62. Democr. fr. 175 Mull.

78g Arsen. XV, 60: Stob. Flor.
74, 15, qui Euripidi adscripsit. Eur.
fr. inc. fab. 56 Matth.

78h Arsen. XV, 61: Stob. Flor.
67, 6.

78i Arsen. XV, 62: Stob. Flor.
75, 4. Eur. Dan. fr. 3 Matth.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ ω̃.

79 Γωνίας ἄξιος ἀνὴρ: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ ἀπραγμόνων.

Ἄρχῃ τοῦ δ̃ στοιχείου.

Τὸ δ̃ μετὰ τοῦ α̃.

5

80 Δαιδάλου ποιήμα: ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας:· λέγεται γὰρ, ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ἰκαρον καθείρξε διὰ τινὰ αἰτίαν, υἱοὺς αὐτοῦ ὄντας. Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετὰς ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰκάρου· νοῆσαι δὲ ἀνθρωπον πετόμενον ἀμήχανον καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα 10 προσθετὰς. τὸ οὖν λεγόμενον ἦν τοιοῦτον· Δαίδαλος ὢν ἐν εἰρηκῇ, καθεὶς ἑαυτὸν διὰ θυρίδος καὶ σκαφίδι ἐμβὰς σὺν τῷ Ἰκάρῳ εἰς θάλασσαν ἐπλεεν· αἰσθόμενος δ' ὁ Μί-

γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα, πλούσιόν θ' ὕδωρ, πολλῶν τ' ἔπαιων ἐστὶ μοι λέξαι καλῶν:· Εὐριπίδου. 15

78k Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.

78l Γυναικὸς αὐδὴ θάνατος νεωτέροις.

78m Γύμναζε τοῖς μὲν πόνοις τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν γενναίως ὑπομένειν τοὺς κινδύνους:· Ἰσοκράτους.

2. ὁ ἀνὴρ A. 6. ποιήματα N Suidas. 7. λέγεται γάρ] φασὶν Ps. Ἰκαρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ps. 8. υἱοὺς — ὄντας Ps. om. 9. ἐξῆλθε] ἐξέπητη Ps. 12. θυρίδος καὶ τὸν υἱὸν κατασπᾶσας σκαφίδι Westermannus. 13. ἐπλεεν] ἀπήει Ps. 16. βέλος] Z addit ὁμοία τῇ cum 78l.

78k. Arsen. XV, 63.

78l. Arsen. XV, 64. Composui cum similibus in annott. ad Diog. IV, 49: nunc addo Alexandri Magni dictum e Plut. V. Alex. 21: τὰς δὲ ἄλλας αἰχμαλώτους ὄρων ὁ Ἀλέξανδρος κάλλι καὶ μεγέθει διαφερούσας ἔλεγε παιζῶν, ὡς εἰσὶν ἀλγηδόνες ὀμμάτων αἱ Περσίδες: de quo v. intt. et Meinekius ad Com. Gr. Fr. II, 1, 602: respexerunt, ni fallor, Phot. Epist. 1, 96, p. 39 Mont.: ὁ δὲ σῶφρον ὡς ἀληθῶς ἀνὴρ καὶ διοποτικῶν φύλαξ ἐντολῶν, οὐ τὰς Περσίδας μόνον, ἀλλὰ καὶ πάσης γυναικὸς ὄψιν, ὡς οὐδὲν ψυχῆς βέλος καὶ θανατηφόρον φεύεται καὶ ἀποστραφεῖται: et Nilus in Orellii Opusc. Sent. II, 420: ὄψιν γυναικὸς βέλος ἐστὶ περμακτεμένον.

78m. Arsen. XV, 65: fluxisse videtur ex Isocr. ad Demonic. §. 9, p. 3: ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑφίστατο, ubi v. vv. lectt.

79. Arsen. XV, 66. Usurpat Aristid. Panath. 176 [306]: ἀλλ' οἶμαι ταῦτ' ἐστὶ γωνίας ἀξίων ἀνθρώπων καὶ τὸν ἥλιον οὐχ ἰσρακώτων, ὅς ἀφαιρεῖται τοὺς ἄλλους ἀστέρους τὸ φαίνεσθαι: ubi Scholl. p. 290 Dindf.: γωνίας δὲ ἀξίων ἀντι τοῦ ἀφανῶν καὶ ἀποκεκρυμμένων, παρόσον τὸ ἀφανέστατον μέρος τῶν οἰκοδομημάτων ἢ γωνία. Καθήμενον ἐν γωνίᾳ otiosum et inglorium Epictetus dixit Dissert. I, 29, 36: similiter iam Pindarus Ol. I, 83. XI, 34. fr. 49, 3, ubi v. intt.

80. Suidas. Arsen. XVII, 93.

ως, πέμπει πλοία διώζοντα. ὡς ἦσθοντο δὲ Ἰκαρός τε καὶ Λαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετόμενοι ἦγον πλείοντες ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται. καὶ ὁ μὲν Λαίδαλος σώζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἰκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος 5 ἐκλήθη· ἐκβληθεὶς δ' ὁ Ἰκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη.

81 Δασεΐαν νύκτα: τὴν χειμερινὴν φασί.

82 Δασύποδα λαγῶν παραδραμεῖται χελώνη: ἐπὶ τοῦ ἄδυναίου. 10

83 Δατὸς ἀγαθῶν: ἐπὶ εὐδαιμονούντων· ἡ γὰρ Δατὸς πόλις ἦν ἐπὶ Θράκης σφόδρα εὐδαίμων. δεδηλώκατον δὲ περὶ αὐτῆς Θεόπομπος ἐν τρίτῳ Φιλιππικῷ καὶ Ἐφορος ἐν τειάρτῳ.

84 Δαιδάλου πτερά: ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν χρωμένων 15 - προςθήκη παρελκούση.

80a Δάνειζέ μοι μαρτυρίαν: ἐπὶ τῶν παρὰ μέρος ἑαυτοὺς ἔπαιούντων.

80b Δάκτυλός ἐστι ποῦς συγκείμενος ἐκ μακρᾶς — καὶ δύο βραχειῶν **υυ**, οἷον ἥλιος· ἐκλήθη δὲ δάκτυλος, ἀπὸ μεταφορᾶς 20 τῶν ἀρμογῶν, τοντέστιν ἀπὸ τῶν ἀρμονιῶν τοῦ δακτύλου, συγκειμένου ἐκ μείζονος ἀρμογῆς καὶ ἐλαττόνων δύο. οὗ ἐναντίος ὁ ἀνάπαιστος, συγκείμενος ἐκ δύο βραχειῶν **υυ** καὶ μακρᾶς —, οἷον ἡγεμών.

81a Δακτύλῳ δείκνυται: ἐπὶ τῶν ἐπισήμων. 25

8. νύκτα δασεΐαν **Ds**. 9. Ante v. δασύποδα addendum est v. πρό-
τερον et λαγῶν delendum. 11. ἐπὶ τῶν **W**. ἡ γὰρ et ἦν exulant
a **Suida**. 13. Φιλιππικῶν **WZ**.

DV II, 36. *Αἰγίται κτλ.*] Palaeph. Incred. 13.

80a. Arsen. XVII, 94.

80b. Arsen. XVII, 95: Scholl. ad Hephaest. 158 Gsf.

81. Diog. VI, 89: Arsen. XVII, 96. DV III, 32. Apost. XII, 16a.

81a. Arsen. XVII, 97. Lucian. de Gymnas. 36: τὸ ἐπισημότατον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ: cī. Praec. rhet. 25. Herod. 2: Clem. Alex. Paedag. III, 11, 73, p. 108 Sylb.: τὸ δὲ σεμνὸν . . . ἐκλεκτόν, οὗ τὸ βάδισμα τὸ μελλητικὸν οὐδὲ τὸ . . . παραβλέπειν εἰς τοὺς ἀπαντῶν-
τας, εἰ ἀποβλέπουσιν εἰς αὐτὸν κα-

θάλιον ἐπὶ σκηπῆς ἐμπομπέοντα καὶ δακτυλοδεικτούμενον: alia Mitscherlichius ad Hor. Carm. IV, 3, 21. O. Iahnus ad Pers. Sat. I, 28 harum rerum studioso indicant.

82. Suid. s. δασύπους: Arsen. XVII, 99. Cf. Apost. XIV, 88.

83. Arsen. XVIII, 1. ἡ γὰρ — εὐδαίμων] Suidas. δεδηλώκατον κτλ.] ex Harpoer. 52, 10 excerpta sunt. Zenob. III, 11. Θεόπομπος] fr. 48 Wich., quem v. p. 150. Ἐφορος] p. 186 Marx.

84. Diog. IV, 25: Arsen. XVII, 98. DV II, 37.

85 *Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ: λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυ-
μοῦντος παρ' ἄλλου γενέσθαι τὰ ὄντα αὐτῷ.*

86 *Δακτύλου ἡμέρα: ἐπὶ τῶν εὐήμερῶν. Δάκτυλος
γάρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών.*

87 *Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινῶν 5
ἐπιβουλενομένων· παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.*

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ε̄.

88 *Δευτέρων ἀμεινόνων: ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευ-
τέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερά μὴ καυθῆ καὶ ἐπὶ
δευτέρα τραπῶσι.*

10

89 *Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν
εὐπραγούντων.*

90 *Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης: ἐπὶ τῶν πάντα δεχο-
μένων· ἀλήτην γὰρ φασὶ τινὰ βουκόλῳ συναντήσαντα αἰ-*

86a *Δακτυλίῳ δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ 15
λύπην ἰσχυρῶν γενομένων.*

87a *Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ: Χίλωνος.*

89a *Δειλὸν θ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν: παρόσον οἱ
πλούσιοι ἀσφαλιζοται.*

90a *Δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρ- 20*

1. κρεῶν emendat Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. 2.
ἄλλῳ Suidas. αὐτῷ παρ' ἱαντῷ Suidas. 3. Δακτύλιος A, Δάκτυλος
Z: Δαυίλλου s. Δαυίλου, quod Hesychius et Zenobii codd. praebent,
Finckhii in Bergkii et Caesaris Diar. Stud. Antiq. 1844, p. 947 com-
mendat. 18. δεινὸν in Carcini versu apud Stob. Flor. 93, 8, si is
Carcini est. Tetigit versus scripturam Boissonadus ad Philost. Epist. p. 123.

85. Suidas: Arsen. XVII, 100.
Cf. ann. ad Macar. VI, 29.

86. Diog. IV, 13: Arsen. XVIII, 2.
Zenob. III, 10.

86a. Arsen. XVIII, 3: cf. Apost.
VI, 21.

87. Diog. IV, 14: Arsen. XVIII, 4.
Apost. VIII, 17. DV II, 28.

87a. Arsen. XVIII, 5: Maxim.
Conf. Serm. 61, p. 672 Combef.
In sententiam cf. Apost. III, 88b.

88. Diog. IV, 15: Arsen. XVIII, 6.
Cf. annot. ad DV II, 55: usurpat
Aristid. Palii. Smyrn. I, 269 Iebb.:
ἀλλὰ Ζεῦ πολυῦ . . . γενέσθαι τόνδε
ἡμῖν τὸν οἰκισμὸν δευτέρων ἀμεινόν-
ων βεβαιωτέρων ἐπὶ πολλῇ μὲν τι-

προσόνῃ κτλ.: ei. Mon. Smyrn. I,
262: ἔμελλες ἄρα τοῖς Ἕλλησιν ἄδε-
σθαι δευτέρων σχετλιωτέρων, ubi v.
Reiskium.

89. Suidas: Arsen. XVIII, 7.
Greg. Cypr. M II, 85.

89a. Arsen. XVIII, 8: Stob. Flor.
93, 18: Eurip. Phoen. 597. DV II,
33. Macar. VIII, 60.

90. Diog. IV, 27: Arsen. XVIII,
20. DV II, 38. Apost. I, 8.
Dixit de proverbio C. F. Herman-
nus in Schneidew. Philol. III, p. 513.

90a. Arsen. XVIII, 21. XIII, 58.
XIX, 97: Stob. Flor. 45, 18. An-
ton. Mel. 103, p. 174 Fabr.

τῆσαι τροφήν· ἄρα ντα δ' ἐκείνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν.

χάς, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρετὰς θαυμάζεσθαι· ἵνα τῆς τύχης μεταπεσοῦσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιώσονται· Ἀριστοτέλους.

- 90b Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα πανόμενον τῆς ἀρχῆς μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι· Βίαντος ἢ ὑποθήκη. 5
- 90c Δεῖ τὸν ἄρχοντα μεμνήσθαι τριῶν· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ αἰεὶ ἄρχει· Ἀγάθωνος.
- 90d Δεῖ δὲ μήτε ὀργῇ προσομιλεῖν τοῖς ἀρχομένοις, μήτε ἀνεπίπληκτον τοῖς ἀμαρτάνουσι τὴν προαίρεσιν καταλείπειν. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν μαινομένων διαφέρει τὸν ἄρχοντα δεικνυσι, τὸ δ' εὐχέριαν ἀμαρτημάτων τοῖς ὑπηκόοις ἐντίκτει. Ἀνεξίκακον δὲ ὁμοῦ καὶ μισοπόνηρον σεαντὸν ἐπιδεικνυς· τῷ μὲν ἡρέμα κολάζει τὴν ἀνεξικακίαν, τῷ δ' ἀπεχθάνεσθαι τοῖς κακοῖς τὴν μισοπονηρίαν ἐλέγχων· ἵνα τὸ μὲν φεύγειν τὰ φαῦλα, τὸ δὲ μὴ λίαν ἀπαρამύθητον εἶναι τοῖς ἐπταικόσι τὴν τύχην ἀποδεικνύη. Ἀφεκτέον δὲ καὶ σκωμμάτων τοῖς ὡς ἀληθῶς ἄρχουσι, ἢ καθαιρήσει τις τὸ σεμνὸν τῆς ἀρχῆς γελωτοποιεῖν πειρώμενος. Καὶ λοιδοριῶν καθαρυντέον· ἰδιωτικῆς γὰρ ἀκροχολίας τοῦτο σύμβολον. Νουθετήσεις δὲ καὶ παραινήσεων τὸ διττὸν εἶδος, πῆ μὲν σφοδρῶς καθαπιόμενον, πῆ δὲ προσηνῶς θεραπεῦον, γνωρίσματα ἐμοὶ δοκεῖν ἐπιεικοῦς ἄρχοντος· Σωπάτρου ἢ ὑποθήκη. 15
- 90e Δεινὴ πέφυκεν ἢ συνήθεια κόρον ἀπογενεῖναι· καὶ φύσιν ἐκ παρ' ἀλλήλου μεταποιῆσαι· Θεοκρίστου. 25
- 90f Δείκνυσιν ἢ μὲν τροπὴ τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἀνδρεῖον, ἢ δὲ ἀτυχία τὸν φρόνιμον· Μοσχίωνος.
- 90g Δεινὸν ὅταν τις μὴ δοκῶν δοκῇ φρονεῖν· Κριτίου.
- 90h Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασι, ἀλλὰ αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων· Δημόσθενος. 30
- 90i Δεῖ, δεῖ χρημάτων· καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν δεόντων γενέσθαι· Τοῦ αὐτοῦ.

5. Βίων ἐφη, δεῖν τὸν Stobaeus.

27. Μοσχίωνος] Δημόνακτος Maximus.

25. παραλλήλου Gaisfordus.

32. δεῖ δεῖ] δεῖ δὲ Demosthenes.

33. γενέσθαι τῶν δεόντων idem.

90b. Arsen. XVIII, 22. XIII, 59: Stob. Flor. 46, 23.

90c. Arsen. XVIII, 23. XIII, 60: Stob. Flor. 46, 24. Anton. Mel. 103, p. 174 Fabr.

90d. Arsen. XVIII, 24. XIII, 61: Stob. Flor. 46, 56.

90e. Arsen. XVIII, 25: Stob. Flor. T. III, p. 508 Gaisf.

90f. Arsen. XVIII, 26: Max. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb.

90g. Arsen. XVIII, 27: Stob. Flor. 23, 1. Crit. fr. 19 Bach.

90h. Arsen. XVIII, 28. XXVI, 79: Maxim. Conf. Serm. 37, p. 629 Combef. Demosth. Or. Philipp. I, p. 51, 15.

90i. Arsen. XVIII, 29: Demosth. Or. Olynth. I, 15 R.

- 11 Δελφίνα πρὸς τούραιον δεις: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα:· Φιλοίκειον δὲ ὁ δελφίς ζῶον πεπίστευται, καὶ τοῦτον τὸ μαρτύριον· Αἶνος πόλις ἐστὶ Θρηῖσσα. 5 ἔνυχεν οὖν ἀλῶναι δελφίνα καὶ τραθηῖναι μὲν, οὐ μὴν εἰς θάνατον, ἀλλ' εἶ βιώσιμα εἶναι τῷ ἐαλωκότι· οὐκοῦν ἐρῶν μὲν αἷμα, ἤσθοντο δὲ οἱ ἀθήρατοι καὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα ἀγέλη καὶ κατεσιώρων καὶ ἤσάν τι δρασεῖοντες οὐκ ἀγαθόν. ἐν ἔθει δὲ ἦν, ὡς τὸ εἰκός, νήχεσθαι καὶ 10 παιδας αὐτῶν. οἱ τοίνυν νέοι ἔδεισαν καὶ ἀφῆκαν τὸν ἐαλωκότα. καὶ ἐκεῖνοι κομισάμενοι ὡς ἐταῖρον ἓνα τῶν κηδεσιῶν ἧ γένει προσήκοντα ὄχοντο ἀπιόντες. σπάνιον δὲ ἄν-
- 90k Δεῖ δὲ εἰς τούναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποτελεντῆσαι:
- 90l Δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει 15 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
- 90m Δεῖ φιλεῖν ὅσπερ μισήσοντα, μισεῖν δὲ ὅσπερ φιλήσοντα:· Βίαντος.
- 90n Δειλότερος εἶ τῶν λαγῶν.

3. διδόμενα] ἧ ἔχιν Zenobius addit. δὲ As om. ~ 4. ἴσσι πόλις As. ἧ Θρηῖσσα A. 9. καὶ αὐτούς νήχεσθαι As. 10. νέοι] ἄντιοι As. 11. ἐταῖρων As. 12. προσηγόντων As.

90k. Arsen. XVIII, 30: cf. nott. ad Apost. X, 13.

90l. Arsen. XVIII, 31. XLII, 34: Stob. Flor. 20, 36. Eurip. Med. 520.

90m. Arsen. XVIII, 32: Apost. XIII, 15p. Mant. Provn. s. καὶ. Aristot. Rhet. II, 13: καὶ οὔτε φιλοῦσι σφόδρα οὔτε μισοῦσι διὰ ταῦτα, ἀλλὰ κατὰ τὴν Βίαντος ὑποθήκην καὶ φιλοῦσιν ὡς μισήσοντες καὶ μισοῦσιν ὡς φιλήσοντες: Cic. Lael. 16, 59: negabat ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri, quam eius, qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus: ubi v. Beierum et cf. annott. ad Apost. XVI, 42.

90n. Arsen. XVIII, 33: v. nott. ad Apost. IX, 97a. X, 41. De hyperbola in hoc loco conspicua v. adnott. ad Apost. XII, 99a. Usurpat Lucian. Piscat. 34: add. Athanas. Apolog. de fuga sua c. 10, T. I, 326 A: δειλότεροι λαγῶν ἔν-

τες αὐτοὶ: plenius exhibet Strab. I, 36: δειλότερος λαγῶ Φρυγός, quod ex comico quodam derivatum esse Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 652 suspicatur. Et talia ab comoedia non aliena esse probant Philemo in Stob. Flor. II, 27, 5: δειλοὶ πάλιν ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοὶ, Posidippus Athen. IX, 376 F, vs. 9: add. Dion. Chrys. Or. 9, 293 R.: μὲν Δία εἶπεν, ἀλλὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταχύντατός ἐμι πάντων. ἀλλ' οὐ τῶν λαγῶν, ἔφη ὁ Διογένης, οὐδὲ τῶν ἐλάφων· καίτοι ταῦτα τὰ θηρία πάντων ἐστὶ τάχιστα καὶ δειλότατα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς κύνεας καὶ τοὺς ἀετοὺς φοβεῖται καὶ ζῆ βίον ἄθλιον. οὐκ οἶσθαι, ἔφη, ὅτι τὸ τάχος δειλίας σημεῖον ἐστίν; alia conferunt intt. ad Luc. Somn. 10, quibus add. Apost. X, 95.

91. Zenob. III, 38: Arsen. XVIII, 19. DV II, 44. φιλοίκειον κτλ.] Aelian. N. An. V, 6.

θρωπος ἢ οἰκείῳ δυστυγήσαντι ἢ οἰκείῳ κοινῶνός σπουδῆς καὶ φροντίδος.

- 92 Δεκάπους σκιά ἐστίν: ἐπὶ τῶν κατὰ καιρὸν ἀπιόντων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνα καὶ οἱ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν· καὶ 5 οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπήσαν ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις, ἐφ' ἧς οἴοντε ἦν τεκμῆρασθαι, εἰς πόσας ὥρας προσήκει.
- 93 Δειλότερος εἰ τοῦ Παρακύπτουτος: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν· ἀνὴρ γὰρ οὗτος ἐγένετο δειλός· ὃς παρα- 10
- 92a Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄχρι τοῦ μὴ ἐπιπορεῖν: Δυκούργου.
- 92b Δεῖ τοὺς γινομένους μέχρι ἂν ζῶσι πορεῖν. ἀπραξία γὰρ λιτὸν οὐ τρέφει βίον· Μενάνδρου.
- 92c Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμέν εὐκλεεῖ 15 ζῶντι φθοῆσαι, καθαρῶντα δ' αἰδέσαι· Μιμνέρμου.
- 92d Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἅ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἅ ποιεῖ· Υπερίδου.
- 92e Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμῆσθαι μὲν τῶν γεγενημένων, πρῶττειν δὲ τὰ ἐνεστῶτα, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀσφαλίζεσθαι· 20 Βίαντος.
- 92f Δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα τὸν λογισμὸν ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν· Δημοσθένους.
- 92g Δέον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς προορᾶν καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγγεήρησιν ποιεῖσθαι· Χαβρίου. 25

4. γὰρ Suidas om. οἱ καλοῦντες] οἱ Suidas om. 5. οἱ καλοῦ-
 μνοι] οἱ Suidas om. 7. ἐστιάσεις, οὐδ', ὑποτηρήσεως οὔσης αἰτίας, ἐφ'
 Suidas, quae sic emendat Casaubonus ad Athen. VI, p. 243 A: οὐδέπω
 τηρήσεως οὔσης ἰτίρας, ἀφ'. 8. προήκει Suidas. 9. παρακύπτου-
 τος Zenobius: Apostolius pro nomine proprio habuit, ut sup. V, 17.
 13. γινομένους] πενομένους Bentleius. μέχρι ἂν οὐ dubitanter Mei-
 nekius. 25. Scribe Βαβρίου et v. Boissonadum l. c.

92. Arsen. XVIII, 9. τὸ γὰρ κτλ.]
 Suid. s. δεκάπους σκιά.

92a. Arsen. XVIII, 10: Stob.
 Flor. 27, 10. Lycurgi fr. 98 Saupp.

92b. Arsen. XVIII, 11: Stob.
 Flor. 29, 17. Men. fr. fab. inc.
 93 Mein.

92c. Arsen. XVIII, 12. LI, 7:
 Stob. Flor. 125, 12. Mimn. fr. 19
 Bach.

92d. Arsen. XVIII, 13: Max. Conf.
 Serm. I, p. 533 Combef.

92e. Arsen. XVIII, 14. XIV, 17:
 Max. Conf. Serm. II, 535 Combef.

92f. Arsen. XVIII, 15: Stob. Flor.
 17, 21. Demosth. Prooem. Demeg.
 1438, 11 R.

92g. Arsen. XVIII, 16: Georg.
 Gnomol. in Boiss. An. Gr. I, 31.

93. Zenob. III, 32: Arsen. XVIII,
 37. Cf. Apost. XV, 24.

κύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλῆν ἀπελιθώθη. καὶ δέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής.

- 94 Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπόλλυται: οὔτιοι γὰρ διὰ τὸ ἱεροῦσθαι ἐστεφανωμένοι μὲν εἰσι, δίψει δ' ἀπόλλυνται· ἀντὶ τοῦ τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦσι. 5
- 95 Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουροτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.
- 96 Δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις
- 93a Δειλότερος εἰ αὐτῆς τῆς δειλίας: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. 10
- 93b Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή:· Ἀριστοφάνους.
- 93c Δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ:· Εὐριπίδου.
- 93d Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος: ἐπὶ τῶν ἀκριβῆ φιλίαν ἐνδεικνυμένων.
- 93e Δέκα ἢ κύων τέκοι, καὶ πάντα λευκά: ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ εὐτυχῶν. 15
- 93f Δέκα τοῦ ὀβολοῦ: καθ' ὑπερβολὴν, ἐπὶ μηδενὸς ἀξίαν.
- 93g Δελφίς ἐν λουτηρίῳ: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ποιεῖν οὐκ ἀνεχομένων.
- 93h Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον:· ἀπόφθεγμα Θάλεω τοῦ Μιλησίου. 20
- 93i Δεινὸν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦδε καίτιον; ἄρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρεφεῖ, τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;· Εὐριπίδου.

1. Ἡρακλῆα Zenobius. 3. ἀπολωλὸς Ds, ἀπόλωλεν Z, Macarius et Liban. Epist. 208. 4. ἱεροῦσθαι Ds, ἱερᾶσθαι Suidas. 7. κακούργων Ds. 11. γέροντι] γαμοῦντι Menander. 14. ὁμοίων καὶ C om. 16. C καθ' ὑπερβολὴν om. Hesychius: δέκα τοῦ ὀβολοῦ [βόλου codex]: οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό. 23. ἄρ' Stobaeus.

93a. Arsen. XVIII, 34: Macar. III, 26.

93b. Arsen. XVIII, 35: Menand. Monost. 129. Aristoph. Thesmoph. 420. Est Euripidis ex Phoenice versus: v. Stob. Flor. 71, 1, 3, Phoen. fr. 1 Matth.

93c. Arsen. XVIII, 36: Eurip. Iphig. Taur. 115.

93d. Arsen. XVIII, 38. Ad sententiam cf. Eurip. in Stob. Flor. 75, 3, 2: κέρδους δ' ἔκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ: Max. Tyr. Diss. XIII, 4, 238 R.: ὅτε μὲν ὁ λοιμὸς ἐπέπαντο ... τότε δὲ τὸ ἀρχικὸν μέρος τῆς πόλεως ἐνόσει νόσον δεινὴν καὶ ἔγγυτα μανίας καὶ κατελήμβανε τὸ

πλήθος καὶ τὸν δῆμον οὐνοσπιν προσηγάμαζε.

93e. Arsen. XVIII, 39: App. Provn. I, 92.

93f. Arsen. XVIII, 40: Append. Provn. I, 93: Hesychius.

93g. Arsen. XVIII, 41.

93b. Arsen. XVIII, 42: Stob. Flor. III, 79, 5.

93i. Arsen. XVIII, 43. XLV, 30: Stob. Flor. 93, 2. Eurip. Phaeth. fr. 17 Matth. Cf. Macar. VIII, 60.

94. Diog. IV, 26: Arsen. XVIII, 44. Macar. III, 24.

95. Diog. IV, 35: Arsen. XVIII, 45. Greg. Cyp. L I, 88.

96. Arsen. XVIII, 18. 46. Δελ-

τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηται· ἢ ἐπὶ τῶν ἄκρως εἰς τι πεπαιδευμένων καὶ προςποιουμένων παρὰ τινῶν μανθάειν: Λέγεται περὶ δελφίνων τουτί. Κοίρανος ὄνομα, τὸ γένος ἐκ Πάρου, δελφίνων τινῶν ἐν Βυζαντίῳ βόλῳ περιπεσόντων καὶ ἐαλωκότων, δοὺς ἀργύριον οἰονεὶ 5 λύτρα τοῖς ἡγερεκόσιν ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους. ἐπλειοῦν ποτε πεντηκόντορον ἔχων· ἀνατριπείσης δὲ τῆς νεώς, καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, τὸν Κοίρανον ἔσωσαν δελφίνες, ὑπὲρ ἧς φθάσαντες εἶχον εὐεργεσίας τὴν ἴσῃν ἀντιδιδόντες. ἄκρα δὲ δαίκνυται καὶ ὑπαντρος πέτρα, ἐνθα 10 ἐξενήξαντο ὀχοῦντες αὐτόν, καὶ καλεῖται ὁ χῶρος Κοιράνειος. χρόνῳ δ' ὕστερον τεθνεῶτα τόνδε τὸν Κοίρανον θαλάττης πλησίον ἔκαιον· εἶτα μέντοι αἰσθόμενοι ποθεν οἱ δελφίνες ἠθροίσθησαν, καὶ εἰς ὕσον ἢ πυρὰ ἤμαζε καιομένην, παρέμειναν ὡς φίλῳ φίλοι πιστοί· εἶτα μέντοι καιασβεσθείσης, οἱ δὲ ἀπενήξαντο. ἀνθρωποὶ γε μὴν ζῶντιάς 15 τε καὶ πλουτοῦντας θεραπεύουσι, νεκροὺς δὲ ἀποστρέφονται ἢ καὶ δυστυχοῦντας, ἵνα μὴ τινα ἐκτίνωσιν εὐπαθόντες χάριν.

97 Δεσμοὶ Τυρῆνοί: οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς 20 τὰς τῶν δεσμοτῶν κακουχίας.

98 Δεύτερος πλοῦς: ὅτε ἀποτυχῶν τις οὐρίου κώπαις πλεῖ.

98a Δεῖ κρίναντας φιλεῖν ἢ φιλήσαντας κρινεῖν: Νικοκλέους.

98b Δεῖ τῶν ἐτέρων μέλλοντα ἀρξεῖν, αὐτὸν ἑαυτοῦ πρῶτον ἀρχειν: Κάτωρος. 25

1. τινὰς Z. ἤσκηται Gaisfordus. 3. λέγεται — τουτί As ignorat. 6. ἐλευθέρους] ἀνθ' ὧν τὴν χάριν ἀπέληκεν As addit. 7. ποτε in Aeliano deest. ἔχων] ὡς λόγος, Μιλησίους τινὰς ἄγουσαν ἄνδρας, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῆς Πάρου πορθμῷ τῆς νεώς ἀνατριπείσης καὶ As. 9.

ἴσῃ] ἰσότητι Z. 10. ἄκρα — αὐτόν] καὶ ἐνθα ἐξενήξ. [ἐξενήξαντο A.] ὀχοῦντες αὐτόν ἄκρα δαίκνυται καὶ ὑπ. π. As. 14. ἠθροίσθησαν ὡσπερ οἶν ἐπὶ τὸ κῆδος ἤκοντες καὶ As. 15. φίλος πιστός As. 16. ἀπενήγοντο Z. 17. πλουτοῦντας καὶ εὐπράττειν δοκοῦντας θεορ. As. 18.

ἐκτίνωσιν As. 20. Τυρῆνοί Suidas. 24. ἀρχειν A. Totum Stobaeus sic scripsit: κάκιστον ἔλεγε τὸν ἀρχοντα εἶναι, τὸν ἀρχειν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον.

ἄκρα — ἤσκηται] Suidas in v. δελφίνος. ἢ — μανθάειν] Diog. IV, 33. DV II, 43. Λέγεται κελ.] Aelian. N. An. VIII, 3.

97. Suidas: Arsen. XVIII, 47. App. Provv. I, 96.

98. Suidas: Arsen. XVIII, 48. DV II, 45.

98a. Arsen. XVIII, 49: Anton. Mel. 135, p. 215 Fabr.

98b. Arsen. XVIII, 50: Stob.

99 Δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ· Οἱ δελφῖνες τὸν ἐξ αὐτῶν τεθνεῶτα ὑποδύντες, φοράδην κομίζουσι εἰς τὴν γῆν· τοῖς ἀνθρώποις πιστεύοντες θάψαι τοῦτον. ἔπεται δὲ πλῆθος ἕτερον οἰονεὶ τιμῶντες ἢ καὶ νῆ Δία ὑπερμαχοῦντες, μὴ ποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμη καὶ τὸν νεκρὸν 5 ἀρπάσαν εἶτα δαίσηται. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἔνδικοι, θάπτουσι αὐτούς· οἱ δ' ἀπὸ Μουσῶν καὶ Χαρίτων ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχουσι. Καὶ δότε συγγνώμην, ὦ δελφῖνες φίλοι, τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι, εἶγε καὶ Ἀθηναῖοι Φωκίωνα τὸν χρηστὸν ἐρρύψαν ἄταφον, καὶ Ὀλυμπιάς δὲ 10 ἔκειτο γυμνῆ, ἣ τεουῖσα τὸν ἐκ Διὸς, ὡς ἐκόμπασε· καὶ τὸν Ῥωμαῖον Πομπηῖον τὸν Μέγαν ἐπίκλην ἀποκτείναντες Αἰγύπτιοι, εἶασαν ἐρρύμιμένον, ἄμοιρον τῆς κεφαλῆς, πλησίον τῆς θαλάττης· Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ δελφίνος, ὅτι ἡ φύσις αὐτὸν ἀεικίνητον εἰργάσατο, καὶ πέρασ 15 τούτῳ τῆς κινήσεως τὸ καὶ τοῦ βίου τέλος. ὕπνου γοῦν δεόμενος μετεωρίσας τὸ σῶμα καὶ ἀναπλεύσας ἐπ' ἄκρον τὸ ὕδωρ, ὡς ὄρασθαι πᾶς, καταδαρθάνει· ἄυπνος δὲ καὶ ἄμοιρος τοῦ θεοῦ τοῦδε οὐδὲ οὗτος ἐστίν. ὅτε γοῦν καθεύ-

- 98c Δέδυκε μὲν ἁ σελάνα καὶ Πηλιάδες· μέσαι δὲ νύκτες, 20
παρὰ δ' ἔρχεθ' ὄρα. ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω· Σαπφούς.
98d Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι· Ἀλκαίου.
99a Δεῦρ' ἐλθέ, εἰς οὓς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω· Εὐ-
ριπίδου.

1. οἱ — εἰς] ἦσαν δὲ ἄρα δελφῖνες καὶ νεκρῶν μνήμονες καὶ τῶν συννόμων καὶ ἀπελθόντων τοῦ βίου οὐδαμῶς προσόται· τὸν γοῦν ἐαυτῶν τ. ὕ., εἶτα μέντοι κομίζουσι [κολάζουσι A] ἐς As. 3. θάψαι καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ τούτῳ ἔπεται As. 6. καταδαίσηται As. οὖν εἰσὶν ἔνδικοι καὶ τῆς μουσικῆς ἐπαύοντες, τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας αἰδοῦν, θάπτουσι As. 7. ἀπο τε M. (φασίν) ἀπο τε Χαρίτων As. 8. δότε γε As. 11. ἐκ] τοῦ Δ. ἐκόμπαζεν αὐτὴν καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε As. 12. ἀποκτείναντες A. 13. Αἰγύπτιοι] sequitur apud Aelianum Pompeii laudatio. 14. θαλάττης] θαλάσσης καὶ ἐκεῖνον, ὡς ἡμᾶς πολλὰκις ἔωσεν As. Λίγεται — αὐτὸν] τὸν δελφίνα ἢ φύσις As. 15. ὡς φασί, καὶ πέρασ As. 18. καταδαρθάνει] τηρικᾶδε As addit. 19. τοῦδε τοῦ θεοῦ As. οὖν A. 23. Scribe ἐλθ' et ἐς.

Flor. 46, 78. Plut. Apophth. Reg. cett. 198 F, ubi v. Wyttenbachius.

98c Arsen. XVIII, 51. IX, 99: Hephaest. 65 Gsf. Sapph. fr. 24 Schneidew.

98d. Arsen. XVIII, 52. IX, 100: Hephaest. 30 Gsf. Alc. fr. 46 Schneidew.

99. Greg. Cypr. M II, 87: Arsen. XVIII, 53. Οἱ — θαλάττης] Aelian. N. An. XII, 6. Λίγεται — ποτέ] id. ib. XI, 22. φασικῆ — ἐκεῖνος] id. ib. XV, 17.

99a. Arsen. XVIII, 54: Eur. Ion. 1521.

δει, ὠθείται εἰς βυθόν, ἕως ψαύου ἡς κάτω γῆς· ὅταν δὲ προσπελασθῇ αὐτῇ, διϋπνίζεται κρουσθεὶς πρὸς τὸ δάπεδον, εἶτα ἀναδύνει· καὶ πάλιν εἰς ὕπνον ὑπαχθεὶς καὶ νικώμενος τοῦ θεοῦ κατολισθαίνει, καὶ αὐτῆς ἀφνυπιοθεὶς τῇ αὐτῇ κρούσει ἀναπλεῖ πάλιν· καὶ πολλάκις δρᾷ τοῦτο, 5 μεταξὺ ἡσυχίας καὶ ἐνεργείας ὧν, οὐ μὴν εἰς ἀεικνησίαν ἐμπίπτων παντελῆ ποτέ· Φυσικῆ δὲ ἄρα κοινωνία τις καὶ συγγένεια λέοντι καὶ δελφῖνι ἀπόρρητος· οὐ γὰρ, ὅτι βουλευούσιν, ὁ μὲν τῶν χερσαίων, ὁ δὲ τῶν ἐναλίων, τοῦτο ἀπόχη· ἀλλὰ γὰρ τοὶ καὶ τήκοντα προϊόντες εἰς γῆρας καὶ 10 ἄλλως νοσήσαντες, ὁ μὲν τὸν χερσαῖον πίθηκον ἔχει φάρμακον, ὁ δὲ ἀναζητεῖ τὸν συμφῦν. ἔστι δὲ καὶ ἐν θαλάττῃ πίθηκος, καὶ ἔστι καὶ τῷδε οὗτος ἀγαθόν, ὡς ἐκεῖνος ἐκεῖνος.

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ἤ.

- 100 *Δηλίου κολυμβητοῦ: ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων.* 15
 1 *Δειρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχη καὶ πολλὸν ἄμεινον.*
 99b *Δεῦρ' ἄγε, πειρηθῆτω, ἐπεὶ μὲν ἐχολώσατε λίαν ἢ πῦξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσίη, οὔτε μεγαίρω.*

1. ψαύσει As. 6. ἀκνησίαν ἐκπίπτων ZAs. 7. ἄρα ἦν As. 9. βασιλεύουσιν As. ἄλιον As. 10. τήκονται As. 12. ἔστι δὲ] ὡς γὰρ ἔστι As. 13. πίθηκος] ἐπίον που As addit. 16. Corrige δηρὸν et πολλόν. 17. λίην Homerus.

99b. Arsen. XVIII, 55: Hom. Od. Θ, 205.

100. Suidas: Arsen. XVIII, 56. Suidae locum e Diog. Laert. IX, 12 et II, 22 conflatum adscribam: τοῦτο ἐρρήθη εἰς βιβλίον Ἡρακλείτου, διὰ τὸ θυστότον, Δηλίου τερπός δεῖσθαι κολυμβητοῦ, ὃς οὐκ ἀποπνιγέσθαι ἐν αὐτῷ. ἐπιγράφουσι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν Μούσας· οἱ δὲ περὶ φύσεως· Δόδοτος δὲ Ἀκριβὲς οὐκίσμα πρὸς στάθμην βίου· ἄλλοι Γνώμην ἠθῶν, Κόσμον τρόπων ἐνός τῶν ἐμπάντων. Ἡ οὕτως. Δ. κολ., ἐπὶ τ. ἡ. νηχ. Σωκράτης γὰρ δόντος τοῦ Ἐρηπίδου Ἡρακλείτου τοῦ σκοτεινοῦ οὐγγράμμα, ἴσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι· ἢ μὲν σινῆκα, γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἡ μὴ σινῆκα. πλὴν Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ, εἰς τὸ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν αὐτῷ. Καὶ πυρομίη· Δηλῖος κολυμβητής, ἐπὶ

τῶν αὐτῷ ἐμπεύρων νήχισθαι: ubi v. interp.

1. Ety. m. Gudian, v. δῆρεν 142, 23: ἐνθιν καὶ πυρομίη Δηρὸν κτλ.: Eustath. ad Hom. II. A, 417, p. 127, 19: διὸ καὶ πυρομίη καίται, δηρὸν... εἰς ἣν συντελεῖ καὶ Σοφοκλέους [Oed. Tyr. 617] τὸ, Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχέως οὐκ ἀσφάλεις: Etymol. M. 266, 15: Arsen. XVIII, 57. Panyasidi tribuit Syllburgius a Tzschirnero ad Panyas. Rell. p. 71 refutatus, nunc Phocylidi adscribit Schneidewinus Beiträge zur Kritik der P. L. Gr. 87. Similes sententias Welckerus ad Theogn. p. 27 et Orellius Opusc. Sent. II, 558 collegerunt: add. Thucyd. I, 78, 3: ἴοντες δὲ οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς πολλοὺς τῶν ἔργων πρότιμον ἔχοντες, ἢ χρεῖν ὑστερον δρᾷν, κηκομυθούσης δὲ ἡδῆ τῶν λόγων ἀπύονται: Epictet-

Τὸ δ̄ μετὰ τοῦ ἱ.

- 2 Διὰ μαχαιρῶν καὶ πῦρ ῥίπτειν δεῖ: ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.
- 3 Διαβολῆς ὀξύτερον ξίφος, εἰ τὸ ξίφος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα. 5
- 4 Διαγόρας ὁ Μιλήσιος: ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων.
- 5 Διακωδωνιασθέντες: ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.
- 1a Δημόκριτος τὸν φθόνον εἶπεν ἔλκος εἶναι τῆς ἀληθείας.
- 2a Διακόνιον: οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπίδα· Μενελάης 10 δὲ ἐν τῷ γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐτοῦ· Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὅταν ποιῶσι, πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἄττα κυκλωτερῇ πέμματα, ταῦτα καλοῦσι διακόνιον· λέγεται δὲ ἐπὶ τινος ἐγκρατοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερέας διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ 15 Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα· τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν, τινὲς δὲ μῦζαν.
- 4a Διόρα καὶ τοὺς τέγγη κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλείον οἱ ποτηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχουσιν: Ἰσοκράτους. 20

2. πῦρὸς Zenobius. 3. παραβαλλομένων] παραβόλως τὴ ποιούτων Suidas. 6. καὶ ἀσέβων Suidas in fine addit. Ceterum ZW ὁ Μήλιος, contra codices: de hoc mendo vetustissimo v. Kusterus ad Suid. l. c. et Meierus in Erschii et Gruberi Encycl. T. XXIV, 440. 7. διακωδωνισθέντες AR Suidas. τὸ a Suida abest. πλείστον δὲ Suidas. 13. Corrige κυκλωτερῆ. 15. Ἀμερίας Suidas. 19. πλείον Isocrates.

tus in Boisson. Anecd. I, 134: πολλὰ βουλευόμενος, ἐπιτιμᾷ πάντι, ὡς ἐξουσίαν μὴ ἔχων ἱκανορθοῦσθαι τὰ πραχθέντα.

1a. Arsen. XVIII, 58. XX, 33: Max. Conf. Serm. 54; p. 658 Comb.: Apost. VII, 9: Democr. fr. 230 Mullach.

2. Zenob. III, 19: Arsen. XVIII, 59. Posidippus Athen. XIV, 662 A, vs. 9: ὃν εἰς οὐτοσί διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν: Aelian. Epist. Rust. 16, p. 421 Cuicac.: οὐ μὲν μοι δοκεῖς κἄν εἰς πῦρ ἄλλεσθαι κἄν εἰς μαχαιράς κυβιστήσῃσι. Tetigit Funckhaenel in Schneidew. Philol. IV, 207.

2a. Arsen. XVIII, 60: Suidas, ubi v. Bernhardius.

3. Plutarch. Apophth. Lac. 221 C:

Θεαρίδας ξίφος ἀκονῶν, ἠρωτήθη εἰ δὲν ἴσῃ, καὶ εἶπεν, ὀξύτερον διαβολῆς, qui locus fortasse ex nostro supplendus est: Achill. Tat. VI, 10: ἡ διαβολὴ μαχαιράς ὀξύτερον, πῦρὸς σφοδρότητα, Σιερῆνων πιθανώτερα: Cod. Vratisl. apud Boeckh. ad Pind. T. II, 1, p. 10: Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς ἠρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί πρῶτος ὀξύτερον, εἶπε διαβολή: alia Stob. Flor. 42 excerptis.

4. Suidas: Arsen. XVIII, 61.

4a. Arsen. XVIII, 62: Stob. Flor. 48, 32. Isocr. ad Nicocl. §. 28, p. 29 R.

5. Suid. s. διακωδωνίζω: Arsen. XVIII, 63. Hesych. Etym. M. 267, 28. Bachmanni Anecd. I, 194. Scholl. Vatic. ad Strab. II, 99.

- 6 Διιτρέφης ἀναπέπτωκεν: ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πράγμα.
- 7 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· σταχάνη γὰρ οἱ Ἄωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν σιάσιν. 5
- 8 Δίκης ὀφθαλμός: ἧς δεῖ μηδέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας.
- 9 Δίκη δίκην ἔτιμιε, καὶ βλάβη βλάβην: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις.
- 8a Δίξεσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἦ βίος: παρόσον 10 τὸ ζῆν τῆς ἀρετῆς προτιμότερον.
- 8b Δίδασκεσαντὸν ἀποκλίνειν ἐμφρόνως δρασμῶν ἄνευ λόγων τε καὶ τῶν εὐλόγων. δρασμοῦ σταγείροις τοῦ πάλαι μεμνημένος.
- 8c Διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι ἀπέχονται, 15 ἢ διὰ φόβον ἢ δι' αἰσχύνην. Ἰπερίδου.
- 8d Δίκαια μὲν λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦσι· δίκαια δὲ πράττοντων οὐδ' ἂν εἰς ἄδικος εἴη: Ξενοφώντος.
- 8e Δικαιὸν ἔστιν ἐλεεῖν οὐ τοὺς ἀδίκους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοὺς παρὰ λόγον δυστυχοῦντας. Δημοσθένους. 20

1. ἀνεπτέρωκεν Z Suidas. Addit Suidas in fine: Ἀριστοφάνης· Δεινῶς τε μου τὸ μειράκιον· ἀνεπτέρωκεν, ὡσθ' ἰππηλατεῖν. οὗτος γάρ πρότερον πυτινοπλόκος ἦν· ἔπειτα ἐγένετο φύλρχος καὶ ἵππαρχος. 5. ἴσως Ds om. 6. δεῖ abest a Suida: proverbium cum explicatione e Polyb. XXIV, 8, 3 sumpsere, ubi haec leguntur: διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἔστι [τις] Δίκης ὀφθαλμός, ἧς μηδέποτε δεῖ καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας. 17. μὲν γὰρ Xenophon. πραττόντων] πράττων idem. 19. δίκαιοι δ' ἔστ' Demosthenes. 20. παρὰ λόγους idem.

6. Suidas: Arsen. XVIII, 64. Ex Aristoph. Av. 1441 derivatum. »Cum proverbii speciem miremur ex Aristophanis dicerio extundi potuisse, tum etiam mirabilior mutilus videtur ille et versuum et explicationum habitus. Quod si contendatur γ. Πυτιναῖα, ubi pleraque sunt integrius descripta, neminem opinor dubitaturum quin glossa Διιτρέφης ἀν. olim suum locum in continua narratione de Diitrephe tenuerit: α Bernhardtus ad Suid. l. c. 7. Diog. IV, 28: Arsen. XVIII, 66: DV II, 39.

8. Suidas: Arsen. XVIII, 67: Menand. Monost. 179. Suid. s. ἔστι δίκης. »Diphilus apud Theodor. Θεραπ. 564 [γ. Meinekus ad Men. et Philem. Fragm. p. 433.]: ἔστι δὲ

Δίκης ὀφθαλμός ὅς τὰ πάνθ' ὀμῆ: Euseb. Orat. de laude Constant. 661: καὶ Δίκης ὀφθαλμὸν ὑπάρχειν, ἔφορον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων: Anth. III, 6, 301 [Anth. Palat. VII, 357]: ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα: α Kusterus ad Suid. l. c.

8a. Diog. IV, 39: Arsen. XVIII, 68. Greg. Cyr. L I, 95. 8b. Arsen. XVIII, 69. 8c. Arsen. XVIII, 70: Max. Conf. Serm. 5, p. 545 Comb. 8d. Arsen. XVIII, 71: Stob. Flor. 9, 60. Xenoph. Memor. IV, 4, 10.

8e. Arsen. XVIII, 72: Stob. Flor. 46, 66. Demosth. or. adv. Aphob. 835 R.

9. Suidas: Arsen. XVIII, 73. DV II, 42.

- 10 Διὸς κώδιον: οὗ τὸ ἱερεῖον Διὶ τέθυται. θύουσι δὲ τῷ τε Μειλιχίῳ καὶ τῷ Κτησίῳ Διί. τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσοι, Δία προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς ὅ τε σκιροφορίων καὶ ὁ δαδουῆχος τὴν πομπὴν στέλλοντες ἐν Ἐλευσίνι, καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρμοὺς, ὑποστρων- 5 νύντες αὐτὰ τοῖς ποδὶ τῶν ἐναγῶν.
- 11 Δίην ὑφέξει, καὶ ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ σμικροῖς συγκοφαντομένων.
- 12 Δικτύῳ ἄνεμον θηροῶς: ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοή- 10 τως τι ποιοῦντων.
- 13 Δίκης δικαιοτέρος: ἐπὶ τῶν σφόδρα δίκαιων· καθ' ὑπερβολήν.
- 14 Διζήμενοισι τὰ γὰθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζήμενοισιν.
- 15 Διομήδειος ἀνάγκη: ὅς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰ- 15 σχραῖς οὖσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ. τίττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τι πρατιόντων. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες, νυκτὸς ἐπανήσαν· ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἠβουλήθη ἀποκτείνειν· ἐν τῇ σε- 20 λήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιάν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, δεισας τὸν Ὀδυσσεῖα ἐποίησε προάγειν, παίων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετὰφρονον.

3. οἱ τε Σκιροφορίων τὴν πομπὴν στέλλοντες καὶ ὁ δαδουῆχος ἐν Suidas. 10. ποιόντων] ΑἸ addunt: ἐν τοῦ δικτύου [haec absunt a Scholiasta] λέγεται ἡ Ἀρτεμις Δικτυνα· ἐπεὶ τῶν κνηγεῶν ἔστι καὶ τὸ δικτυα φέρειν. εὐφορος [i. ἴφορος] δὲ κνηγεσίας ἡ Ἀρτεμις. φασὶ δὲ καὶ ὅτι νύμφη τις Βριτημάρτυς [scr. Βριτόμαρτις] καλουμένη, θηρεῖουσά ποιε δικτύοις τιοὶ κατὰ τύχην ἐπέπεισε καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἐνοθεῖσαι Δικτύνης [sic] Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο. Ἐκείτην δὲ καὶ Ἀρτεμῖα. ἀπὸ τοῦ Τυθῆως, ἢ ἀπὸ τοῦ Θρακίος· ὅς Suidas. 16. μίσγασθαι Suidas. »Ante ἀλληγορεῖ supplendum ex Eustath. in II, κ, p.822 ὁ παλαιὸς λόγος: α Bernhardius. 17. ἀλληγορεῖ] εἶτα ἀνήγει Suidas addit. Τίττεται — πρατιόντων] haec Suidas imprudenter in finem huius loci reiecit et post v. μετὰφρονον posuit. 18. φασιν in Suida deest.

10. Suidas.
 11. Suidas: Arsen. XVIII, 74.
 DV II, 30.
 12. Suidas: Arsen. XVIII, 75.
 DV II, 40. ἐκ τοῦ κτλ] Scholl.
 ad Arist. Ran. 1398.
 13. Diog. II, 23: Arsen. XVIII,
 76. DV II, 35.

14. Stob. Flor. 98, 58: Arsen.
 XVIII, 77. Democr. Sent. 75 Orell.
 Democr. fr. 10 Mullahch.
 15. Suidas: Arsen. XVIII, 81.
 Zenob. III, 8. Themist. Or. 21,
 351 B: ὅταν δὲ τινα ἴδῃτε διοικου-
 μενον μὲν ὡς κορυφαῖον τε καὶ ἄκρον
 φιλοσοφίας, προσητηκότα δὲ οἷς ἄντι

τερούντων ἐπὶ δύο τινῶν πραγμάτων ἐπαίνου ἀξίων· τὸ δ' ἐν ἐπισταμένων βέλτιον τοῦ ἐτέρου.

23. Δις ἐπὶ πηγαῖς πολύπους πιλούμενος· ἐπὶ τῶν κολάσεων ἀξίων· παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. 5

24. Δι' ὀξείας δραμεῖν· ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων· ὀξείαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.

25. Διωλῦγιον κακόν· ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφίσταμένων.

26. Δις καὶ τρεῖς τὸ καλόν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ' ἅπαξ· 10 δῆλον τοῦτο.

27. Δις παῖδες οἱ γέροντες· ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεσιτέρων εἶναι δοκούντων.

28. Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖ· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

25a. Διπλοῦν κάππα· ὅτι ἤθελον δηλώσαι τι κακόν, δύο κκ 15 ἔγραφον.

3. πολύπους AZ. 15. ὅτι.] scribe ὅτι.

23. Suidas: Arsen. XVIII, 88. Zenob. III, 24.

24. Suidas: Arsen. XVIII, 92. DV II, 29.

25. Suidas: Arsen. XVIII, 93. Greg. Cypr. L I, 92. nott. critt. ad Apost. XIII, 32.

25a. Arsen. XVIII, 94: Suid. s. κάππα διπλοῦν· ἀπὸ τοῦ κακά. Τρία κάππα κάκιστα· Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία: Erasm. III, 6, 81: »duplex cappa, velut aenigma, quo malum aliquod significabant. Siquidem gemino cappa scribuntur κακά. Simili figura Plautus [Asin. II, 4 fin.] furem trium literarum hominem appellavit.« Quod autem τρία κάππα κάκιστα attinet, de Cretensibus quantum satis in ann. ad Zenob. IV, 62 dictum est, de Cilicibus v. App. Provv. II, 7: de Cappadocibus Kusterus in nott. ad Suid. l. c. Constantinum Porphy. I, th. 2 citat: διαβεβόηται δὲ παρὰ πῶσιν ἐπὶ κακοτροπία τὸ τῶν Καππαδόκων γένος, ὡς καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἔξενχθῆναι τοιαύτην· Τρία κάππα κάκιστα, Καππαδοκία,

Κρήτη, Κιλικία: et Anth. Palat. XI, 238: add. August. de Grammat. Opp. T. XVI, p. 8 Ven. inde est illud τρία κάππα κάκιστα, id est tria cappa pessima: de Cornelio Sylla, de Cornelio Cinna, de Cornelio Lentulo: hi enim per tres litteras designati sunt in libris Sibyllinis.

26. Arsen. XVIII, 89. Greg. Cypr. L I, 96. Basilius apud Spengelium Συναγ. Τεχν. 164: περὶ γὰρ τῶν ἄριστα γεγραμμένων ζητεῖν αὐθις φησι [Isocrat. περὶ ἀντιδ. 321 R.] καινὰ ἀπαγγέλλειν ἐπίδειξις ἄκαιρος [scr. εὐκαιρος], ἀλλ' οὐδὲν χρήσιμον πραγματευόμενος· οὐδὲ γὰρ ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρεῖς ἢ παροιμία φησὶ τὰ καλά: Demosth. c. Androt. 615, 5 R.: ἀλλ' ἐπὶ τούτοις γε, εἰ μηδὲν ἄλλο ἀδικῶν ἔτυχε τὴν πόλιν τρεῖς οὐχ ἅπαξ τεθνάναι δίκαιος ὧν φανένται: ei. or. c. Timocr. 755, 8 R.: ἀλλ' ἐπὶ τούτοις γε, εἰ μηδὲν ἄλλο ἠδίκουν τὴν πόλιν, τρεῖς, οὐχ ἅπαξ, τεθνάναι δίκαιος ἔν μοι δοκοῦσιν: cf. Diog. IV, 20.

27. Suidas: Arsen. XVIII, 91. DV II, 31.

28. Diog. IV, 31: Arsen. XVIII, 65.

- 29' Δις πρὸς τὸ αὐτὸν αἰσχροὺν προσκρούειν λίθον: ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.
- 30 Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας: ὡπερ διὰ χρόνου, διὰ μακροῦ.
- 31 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρῃει καὶ κάλλιστ' ἀπόλ-
λυται: φθαρέντος γὰρ τοῦ λιμώτιοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλ-
λυται. καταλείπεται ἡ γῆ καὶ ἡ πόλις καὶ οἱ κτήνη
- Τὸ δ' μετὰ τοῦ ὁ.
- 32 Δοίδυξ αὔξει: ἐπὶ τῶν μὴ αὔξανομένων· ὁ γὰρ δοίδυξ μικρὸς ἐστὶ καὶ στοργγύλος.
- 33 Δορύκειον: ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπει-
λούντων. Οἱ δεκατεθέντες εἰς Δελφοὺς ὑπὸ Ἀθηναίων
Γεφυραῖοι λαβόντες χρησμόν·
ἀνδρὶ Γεφυραίῳ φίλος οἶκος,
ἀκολουθοῦντες βουσίην, ἕως ἂν οὐ κοπιῶσιν, ὁ θεὸς αὐτοῖς
ἔρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι, πολεμουμένων Ἀθηναίων
ὑπὸ Εὐμόλπου ἐπὶ τὴν Τάναγραν καλουμένην ᾧδουσιν,
δόντες ἐν τῷ προηγουμένῳ κυρίκειον, καθοπλίσαντες δὲ
κατόπιν τοὺς νέους.
- 34 Δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις.
- 32a Δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, 20
δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, εἰῶν·
ᾧ μὲν καμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέρανος,
ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔστηκεν·
καὶ ἔ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλάυνει· 25
φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
- 33a Δοίδυκὸς σκιά: ἐπὶ τοῦ μηδενός.

3. διὰ μακροῦ Ds om. 4. ἐκρεῖ et μάλιστ' Z: scribe κάλλιστ'. 10. Δόρυ κηρύκειον Suidas. παροιμία· ἐπὶ Suidas. 11. ὑπὸ Ἀθηναίων] scribe ὑπ' Ἀργείων: cf. O. Muellerus Dor. I, 257. 14. ἂν delendum est. ἕως ἂν οὐ ἐκείνοι κοπιᾶσιν, ὡς Suidas. 17. ἐν] μὲν Suidas. κηρύκειον idem. 19. Addit u: ἐπὶ τῶν περὶ λόγους πρᾶξιόντων. παρόσον ἐλευθέρων τὸ κομῶν: corrige παραλόγως. Consentit Suidas, qui adiicit: λέγεται καὶ δουλότερος κατὰ σύγκρισιν. 22. κ' μμίξας δοίη Homerus. 24. δοίη idem.

29. Suidas: Arsen. XVIII, 90.

DV II, 32.

30. Diog. IV. 38: Arsen. XVIII, 79.

31. Greg. Cyp. L I, 94: Arsen. XVIII, 80.

32. Diog. IV, 23: Arsen. XVIII, 94.

32a Arsen. XVIII, 95: Hom. II.

Ω, 527. (Z. ποσειδων)

33. Suidas: Arsen. XVIII, 96. Zc-
nob. III, 26. Usurpavit Polyb. IV, 52,

3: βουλόμενοι, τὸ δὴ λεγόμενον, καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρὸς τοὺς Βυζαντινοὺς. Fortasse huc pertinet etiam locus Eubuli comici ap. Phot. s. τοκάδα, de quo v. Meinekus Com. Gr. Fr. III, 272.

33a. Arsen. XVIII, 97: App. Provy. I, 99. Macar. III, 37.

34. Suidas: Arsen. XVIII, 98. Est Arist. Av. 912, ubi x. Scholia.

- 35 Δούλων πόλις: ἐν Λιβύῃ. Εὐφορος ἐν πέμψει. καὶ ἐτέρᾳ ἱεροδούλων, ἐν ἧ εἰς ἐλευθερος ἐστίν· ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωσισιράτης ἐν τῇ Κρητικῶν· ἐστὶ δὲ τις περὶ Θράκῃν Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασιν συνοικίσαι τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους, αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας καὶ ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν τρισκαίδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν φησί.
- 35a Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα: Διογένης. 10
- 35b Δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους πατὸς δικαίου. Παισὶ γὰρ κλέος τόδε κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατὸς χρηστοῦ γεγώς εἰς ταῦτόν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους: Εὐριπίδου.
- 35c Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος, πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἰροῦνται μέγαν: Εὐριπίδου. 15
- 35d Δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν: Εὐριπίδου.
- 35e Δούλω γὰρ οὐχ οἷόν τε ἀλληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι: Εὐριπίδου. 20
- 35f Δουῖλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθείρει· πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων: Εὐριπίδου.
- 35g Δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύπλαγχρός τις ᾖ, ὅταν συνειδῆ μητρὸς ἢ πατρὸς κακία. μόνον δὲ φασὶ τοῦθ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ, γνώμην δικαίαν κάγαθῆν, ὅτ' ἂν παρῆ. 25

1. Εὐφορος ἐν πέμψη N, "Εφορος ἐ' Suidas Z, "Εφορος ἐν πέμψη W. 3. Σωσισιράτης Z Suidas. τῇ α' τῶν Z Suidas. 4. καὶ περὶ Suidas. συνοικῆσαι A. 8. ιγ' Z Suidas, ιγ N. 10. Διογένης] Δημοκρίτου Stobaeus: v. Mullachius ad Democr. Fr. p. 270: Κάτωνος Maximus. 14. ἐς Euripides. 20. τυγχάνει A. 21. διαφθείρει Grotius. 24. συνειδῆ Stobaeus. 25. τοῦτό φασ' Euripides. 26. ὅτ' ἂν] ὅτ' ἰdem.

35. Suidas: Arsen. XVIII, 99. Plut. Provv. I, 22. App. Provv. III, 91: add. Steph. Byz. s. δούλων coll. Meinekio ad Com. Gr. Fr. II, 1, p. 133 sq.

35a. Arsen. XVIII, 100: Stob. Flor. 4, 82, Max. Conf. Serm. 12, p. 571 Comb. Exstat locus etiam in Democratia Sent. aur. 42 Or., et in Georgidae Gnomol. apud Boiss. Anecd. I, p. 24, ubi nomen auctoris reticetur.

35b. Arsen. XIX, 1. XXV, 74: Stob. Flor. 89, 2. Eur. Helen. 940.

35c. Arsen. XIX, 2: Stob. Flor. 62, 16. Eurip. Alex. fr. 11 Matth.

35d. Arsen. XIX, 3: Stob. Flor. 62, 19. Eur. Alex. fr. 8 Matth.

35e. Arsen. XIX, 4: Stob. Flor. 62, 21. Eurip. Busir. fr. 1 Matth.

35f. Arsen. XIX, 5: Stob. Flor. 62, 38. Eur. Melan. fr. 10 Matth.

35g. Arsen. XIX, 6: Stob. Flor. 90, 11. Eur. Hipp. 424.

Τὸ δ̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 36 Ἀρῦδος πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ἐνλεύεται: παρόσον ἀνὴρ μέγας ὅταν σφαλῆ, πάντες κατ' αὐτοῦ φέρονται καὶ τὰ αὐτοῦ ἀρπάζουσι.

Τὸ δ̄ μετὰ τοῦ ῡ.

5

- 37 Δύω τοίχους ἀλείφεις: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις· εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφειγίας ποιούντων.
- 38 Δύο θεοὺς ἤκω κομίζων ὑμῖν, πειθῶ καὶ βίαν: κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην, ὅταν τύχη προσθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένη νέα:· Τοῦ αὐτοῦ.
- 35h Δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν οὐκ ἔστιν ἄχθος μείζον, οὐδὲ δώμασι κτήσις κακίων οὐδ' ἀνοφελεστέρα:· Τοῦ αὐτοῦ.
- 35i Δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρᾳ 15 πάγκακον, ἕμμετρος δὲ οὐσα παράγαθον· μετρία δὲ ἢ θεῶν δουλείας ἄμετρος δὲ ἢ τοῖς ἀνθρώποις. Θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι νόμος, ἄφροσι δὲ ἡδονή:· Πλάτωνος ἢ ὑποθήκη.
- 36a Δραχμῆς μὲν ἠΰλει, τεττάρων δὲ παύεται: ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶς ἀρχομένων ἢ λέγειν ἢ πράττειν, δυσχερῶς δὲ πανομένων. 20
- 37a Δύο γὰρ ταῦτα ὡσπερεὶ στοιχεῖα τῆς ἀρετῆς εἰσιν, ἐλπίς τε τιμῆς καὶ φόβος τιμωρίας. ἢ μὲν γὰρ ὀρμητικωτέρους πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων. ἢ δὲ ὀκνηροὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων ἀπεργάζεται:· Πλουτάρχου.
- 37b Δύο δὲ ἀφορμαὶ κινῶσιν ἀνθρώπους εἰς θεῶν ἐπιμέλειαν, 25 τιμωρίαὶ δὲ δυσσεβείας καὶ γνώμης εὐσεβοῦς ἀμοιβαί:· Λιβανίου.
- 38a Δύο δὲ ταῦτα δοκεῖ πιστεῦσθαι, δι' ἃ ψέγουσί τινες τὸν Ἀριστοτέλην, ἐν μὲν ὅτι τὴν Ἑρμοῦ γῆμειν φύσει μὲν ἀδελφὴν,

4. τὰ αὐτοῦ] τὰ αὐτοῦς A. 6. δύο Suidas. 8. εὐφειγίας idem.
11. χρόνος Stobaeus in fine addit. 21. εἰσιν] ἔστιν Plutarchus. 25. δι']
γὰρ Libanius. 26. τιμωρία idem. 28. Ἑρμείου Eusebius.

35h. Arsen. XIX, 7: Stob. Flor. 62, 14. Eur. Alex. fr. 6, 2 Matth.

35i. Arsen. XIX, 8: Stob. Flor. 48, 59. Plat. Epist. 8, p. 354 E.

36. Arsen. XIX, 9. Macar. III, 39: App. Provv. II, 1 ubi v. nott., quibus addas Publ. Syr. Sent. 52: arbore deiecta ligna quivis colligit.

36a. Arsen. XIX, 10. Cf. Apost. III, 71.

37. Suidas: Arsen. XIX, 11. App. Provv. II, 2.

37a. Arsen. XIX, 12: Plutarch. de educ. pueror. 16, p. 12 C.

37b. Arsen. XIX, 13: Liban. Oratt. T. IV, p. 91 R.

38. Plut. Themist. 21: Arsen. XIX, 15. Plutarchus ex Herod. VIII, 11 hausit: alia Sintenis ad Plut. l. c. attulit.

38a. Arsen. XIX, 16: Euseb. Praep. Evang. XV, 2, p. 793 A Col. Cf. Buhlius ad Aristot. Opp. I, p. 31 sq. Goettlingius ad Aristot. Oecon. p. 131.

ἀπόφθεγμα τοῦ Θεμιστοκλέους πρὸς Ἀνδρίους χορηγια-
ζομένον. οἷδ' ἔφασαν ἔχειν δύο θεοὺς μεγάλους, πενίαν
καὶ ἀπορίαν.

θετὴν δὲ θυγατέρα, Πυθιάδα, κολακεύων αὐτόν. Θεόκριτος γοῶν
ὁ Χίος ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοιοῦτον·

Ἐρμείον εὐνούχον καὶ εὐβούλου τόδε δούλου
μνημα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης.
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ραίειν
ἀντ' Ἀκαδημίας βρονβόρου ἐν προχοαῖς.

ἕτερον δὲ ὅτι ἡχαρίστηκε Πλάτωνι· περὶ μὲν οὖν Ἐρμείου καὶ 10
τῆς Ἀριστοτέλους πρὸς αὐτὸν φιλίας ἄλλοι τε πολλοὶ συγγεγρά-
φασι καὶ δὴ καὶ Ἀπελλίκων· οὐ τοῖς βιβλίοις ὁ ἐντυχὼν πεπαύ-
σεται βλασφημιῶν αὐτούς. περὶ δὲ γάμου τοῦ Πυθιάδος ἀποχρών-
τως αὐτὸς ἐν ταῖς πρὸς Ἀντίπατρον ἐπιστολαῖς ἀπολελογῆται·
τεθνεῶτος γὰρ Ἐρμείου διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίαν ἔγημεν αὐ- 15
τὴν, ἄλλως μὲν σώφρονα καὶ ἀγαθὴν οὖσαν, ἀτυχοῦσαν μέντοι
διὰ τὰς καταλαβούσας συμφορὰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. μετὰ δὲ τὴν
Πυθιάδος τῆς Ἐρμείου τελευταίην Ἀριστοτέλης ἔγημεν Ἐρπυλλίδα
Σταγειριτὴν, ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ Νικόμαχος ἐγένετο· τοῦτον δὲ φα-
σιν ὄρφανὸν τραφεῖντα παρὰ Θεοφράστῳ καὶ δὴ μειρακίσκον ὄντα 20
ἀποθανεῖν πολέμῳ.

38b Δυνάμενος χαρίζεσθαι, μὴ βράδυνε, ἀλλὰ δίδου, ἐπιστά-
μενος μὴ εἶναι τὰ πράγματα μόνιμα.

38c Δὺ ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδισταί·
ὅταν γαμῇ τις ἀκκφέρῃ τεθνηκυῖαν· Ἰππώνακτος.

38d Δύοιν λέγοντιν, θατέρον θυμουμένου
ὁ μνητείων τοῖς λόγοις σοφώτερος· Ἐυριπίδου.

38e Δύστηνος ὅστις ζῆ θαλάττιον βίον· Ἀντιφάνους Ἐφεσίου.

38f Δύςζηλοι γὰρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.

6. καὶ] ἡδ' Diog. Laert. V, 11, τε καὶ Eusebius et Anth. Palat.
Append. 38. τόδε] ἅμα Diogenes. 7. μνημα] σῆμα idem. 9. Ἀκα-
δημίας Eusebius: cum nostro facit Plut. de Exil. 10, p. 603 C, qui
hunc versum et partem antecedentis citat. Βρονβόρου Eusebius, Plu-
tarchus. 13. τοῦ γάμου Eusebius. 17. αὐτῆς] Ἐῖθ' ἐξῆς φησὶ Euse-
bius addit. 18. Ἐρπυλλίδα Eusebius, qui ex Arsenio corrigendus est:
v. Stahrii Aristot. I, 119. 27. μὴ ἀντιτείων Stobaeus, μὴ ῥιτείων
Matthiae. 28. Ἐφεσίας Stobaeus.

38b. Arsen. XIX, 17: Anton. Mel.
58, p. 96 Fab. Democr. fr. 156
Mullach.

38c. Arsen. XIX, 18. XVI, 41:
Stob. Flor. 68, 8. Hippon. fr. 11
Schneidew.

38d. Arsen. XIX, 19: Stob. Flor.
19, 3, 5, 18. Eur. Protes. 2 Matth.

38e. Arsen. XIX, 20: Stob. Flor.
59, 6. Antiph. Ephes. fr. 1 Mein.

38f. Arsen. XIX, 21: Hom. Od.
H, 307.

39 Δύσκωφος δυσκώφω ἐκρίνετο· ὁ δὲ κριτῆς ἦν πολλῶ τούτων κωφότερος: ἐπὶ τῶν πάνυ γελοίων.

40 Δυεῖν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχες: ἐπὶ τῶν ἄγαν πλεονεκτούντων, οἱ διὰ πλεονεξίαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν.

5

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ὦ.

41 Δωδεκαμήχανος Κυρήνη: ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις χρωμένων ἤθεσιν.

42 Δῶρα θεοῦς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας: ἐπὶ τῶν δώροις πειθόντων καὶ δωροδοκούντων.

10

43 Δωδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως καὶ πολλὰ λαλούντων. Δήμων μὲν φησὶν, ἐν τῇ Δωδώνῃ πολλοὺς παραλλήλους κειμένους λέβητας, ὅταν τις ἐνὸς ἄψηται, ἐκ διαδοχῆς πάντας ἤχειν. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα

39a Δύσκολα τὰ καλά.

15

42a Δῶρον δ' ὅ τι δῶ τις ἐπαίνει:.

1. Δυσκώφω δύσκωφος ἐκρ. καὶ πολὺ μᾶλλον Ἦν ὁ κριτῆς τούτων [τῶν] δύο κωφότερος Anthologia. 7. δωδ. Κυρήνη] δωδεκαμήχανον Suidas: δωδεκαμήχανος Κυρήνης MS 177 apud Bernhardium. Addunt AZ: ἡ δὲ Κυρήνη ἦν ἐπιείρα πάνυ ἐπίσημος, ἐκαλεῖτο δὲ δωδεκαμήχανος διὰ τὸ πολλὰς μηχανὰς ἐν ταῖς συνουσίαις ποιῆσθαι v. Suidan. 10. Z explicat: ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα τὰς δίκας ἀντιστροφόντων; quae Diogeniani IV, 21 explicatio est. 11. ἀκαταπαύστως λαλούντων C: ἐπὶ τῶν πολυλόγων, τὸ πλεόν τοῦ ἐν Δωδώνῃ χαλκείου λίγειν explicat Schol. ad Philostr. ab Osanno in Auct. Lex. Gr. 14 editus: ἐπὶ τῶν μικρολογούντων Suidas: sed hoc in μικρολογούντων mutandum esse iam Portus perspexit. 12. Δήμων — ἤχειν] differt paulum Suidas. 13. ὅταν δὲ A: scribe ὦν ὅταν τις. 14. Ἀριστοτέλης] scribe Ἀριστοτέδης v. Schneidewinus ad Zenob. VI, 5 et C. Muellerus ad Histor. Gr. Fr. 382. Accuratius, ut videtur, Aristidis sententiam refert Grammaticus Cramerii Anecd. Pariss. IV, 259: ἐν Δωδώνῃ χαλκοῦς λέβητος ἔκειτο ἐφ' ὑψηλοῦ κίονος, ἐφ' ἑτέρου κίονος πλησίον ἴστατο ναβίας τις ὁμοίος χαλκῆν μᾶστιγα φέρων· ἀνεύματος δὲ σφοδροῦ ἐπιόντος φασὶν ἐμπέπτειν τὴν χαλκῆν μᾶστιγα ἐν τῷ λευκῷ σάκει καὶ πολὺν τὸν ἤχον ἐξακοῖσθαι· ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων (add. καὶ) τὸ πλεόν τοῦ ἐν Δωδώνῃ χαλκείου λίγει, corr. λεγόντων. 16. δῶ] διδοῖ Suidas.

39. Arsen. XIX, 22: Anth. Pal. XI, 251, 1. Nicarchus epigrammatis auctor est.

39a. Arsen. XIX, 23.

40. Arsen. XIX, 14. In his proleptici, quod Apost. XII, 33 legitur, explicationem contineri, vidit H. Stephanus in Observ. ad Erasmi Ad. p. 53. Ceterum cf. Aesop. fab. 132. 133 Schneid. et v. Apost. XII, 33a.

41. Suidas: Arsen. XIX, 24. Cf.

de Cyrena meretrice Scholl. ad Arist. Ran. 1363 et Hesych. s. δωδεκαμήχανος.

42. Arsen. XIX, 25: Greg. Cypr. M II, 83.

42a. Arsen. XIX, 26: Suidas. Cf. Zenob. III, 42.

43. Arsen. XIX, 27: C in nott. ad Zenob. VI, 5 et Suidas. Greg. Cypr. M II, 81. Cf. Arsen. XXI, 71.

διελέγχων δύο φησὶ σύλους εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου
λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παῖδα κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς
ιμάντας χαλκίους ὄντας, σειομένους ὑπ' ἀνέμου τῷ λέβητι
προσκορῶν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἔχειν.

Ἄρχῃ τοῦ ἔστοιχείου.

5

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ α̅.

44 Ἐαυτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις· ἐπὶ τῶν
ἀπορούντων μὲν, ἐτέρους δὲ τρέφειν κατεπαγγελιομένων.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ᾠ̅.

45 Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι σικήνη ναῦς· λέγεται 10
ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχησάντων· ὁ γὰρ Μάνδρων παρὰ

43a Δὼς ἀγαθή, ἄρπιξ δὲ κακή, θανάτοιο δότεира.
ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅς γε κὰν μέγα δῶη,
χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρεται ὄν κατὰ θυμόν·

15

ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τόγε πάχνωσε φίλον ἦτορ.

44a Ἐὰν χρόνιος ἢ ἀπουσία γένηται καὶ τῆς φιλίας δοκεῖ ἢ ἀ-
πουσία λήθην ποιῆν· Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς.

44b Ἐὰν μείνης ἀόργητος ἤσχυνας τὸν ὑβρίσαντα· Θεολόγου.

44c Ἐὰν ἴδῃς πονηρὸν εἰς ὕψος αἰρόμενον 20
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ τύχῃ γανρούμενον,
ὄφρῶν τε μείζω τῆς τύχης καθηρότα,
τούτῳ τάχιον τὴν μεταβολὴν προσδόκα·
ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα καὶ μείζον πέση· Φιλισιώνομος.

10. σικήνη Z Suidas. 11. παρ' ἑλλίδα καὶ παρ' ἀξ. ἐντ., εἴτα
θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. ὁ Suidas. 13. ὅδε Stobaeus, ὅ γε Hesio-
dus. δοίη Hesiodus. 16. τὸ γ' ἐπάχνωσεν Hesiodus et Stobaeus.
17. γίνηται Aristoteles. ἢ ἀπουσία deest in Aristotele. 19. τὸν] τὰ
Maximus. Θεολόγου] Βασιλείου idem. 20. ἐὰν] ὅταν Stobaeus, ὅταν
δ' Meinekius. πονηρὸν Stobaeus om. εἰς] πρὸς Stobaeus. αἰρόμενον]
ἤρμενον τινὰ Stobaeus. 21. τύχῃ] γίνε Stobaeus. 22. μείζον Antonius.
ἐκρηκότα Stobaeus, ἐπαίροντα Antonius. 23. τοῦτον Antonius, Sto-
baeus. ταχεῖαν Stobaeus. τὴν μεταβολὴν] μεταβολὴν Antonius, νέμε-
σιν εὐθίς Stobaeus. 24. Dele καὶ. Versum quintum Stobaeus om.

43a. Arsen. XIX, 28: Stob. Flor.
10, 16. Hesiod. *Eggy.* κ. *Ἡμ.* 354.

44. Diog. III, 14: Arsen. XXI, 75.

44a. Arsen. XXI, 76: Aristot.
Eth. ad Nicom. VIII, 6.

44b. Arsen. XXI, 77: Max. Conf.
Serm. 19, p. 592 Comb.

44c. Arsen. XXI, 78: Anton. Mel.
35, p. 52 Fabr. Euripidi tribuit

Stob. Flor. 22, 5, atque ex eo Ar-
sen. LI, 93, Philemoni sive Philis-
tioni Menandri et Philem. σύγκρισις
apud Rutgersium Var. LL. IV, p. 360.
Tractarunt locum Valckenarius Diatr.
Eur. 223. Meinekius ad Men. et
Phil. Fr. p. 305. Matthiae ad Eurip.
Fragm. p. 432.

45. Suidas: Arsen. XXI, 79.
Macar. III, 45.

Ἀθηναίους ναύαρχος ἤρεθθη, ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ
σुकίνη ναῦς τὸ εἰτελεῖς δηλοῖ.

- 46 Ἐγγαστριμύθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις: ἐπὶ
τῶν τερατολόγων καὶ θαυματοποιῶν. Σοφοκλῆς στερνό-
μαντιν τὸν τοιοῦτον φησί. Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρύ-
κλεια, ἀπὸ Εὐρύκλειους τοιοῦτου μάντεως. Ἀριστοφάνης
Σφιγξί·

μιμησάμενος τὴν Εὐρύκλειους μαντείαν καὶ
διάνοιαν.

Φιλόχορος δ' ἐν τῇ τρίτῃ περὶ μαντικῆς καὶ γυναικας ἐγ-
γαστριμύθους.

- 47 Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν: ἐπὶ τῶν
ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

- 48 Ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θαλῆς Μιλήσιος ἠῦδα.

- 45a Ἐγκαθεζόμενοι τρίποδι Μουσῶν: ἐπὶ τῶν λόγους ἀσκούντων. 15

- 48a Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυ' ἀποκρίνη.

- 48b Ἐγχοσ δ' οὐχ ἔλειτ' οἷον ἀμύμονος Δίακιδαιο.

- 48c Ἐγγρηγορότες δὲ ἄρχοντες ἐν πόλεσι νικτωρ, φοβεροὶ μὲν
κακοῖς πολεμίοις τε ἅμα καὶ πολίταις.

- 48d Ἐγὼ δὲ περιπατῶν-γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔψαντος ἐτέρου χύτραν ὑφειλόμην: Ἀριστοφάνης Ἴππεῦσι. 20

- 48e Ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντι τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὐ με νῦν ἀποστερεῖς.

- 48f Ἐγὼ μὲν οὐ ποτ' εὐγένειαν ἤνεσα
τὴν προστάταισι χρωμένῃ ἀναξίως: Θεοδέκτου. 25

2. σукίνη Suidas. 3. ἔγγαστριμύθος — Σοφοκλῆς] Suidas: ἔγγασ-
τριμύθος: ἔγγαστριμαντις· ὃν νῦν τινες Πύθωνα, Σοφοκλῆς δέ. 7.
Σφιγξί Suidas. 10. ἔγγαστριμύθους] καλεῖ Z addit. 21. ἔψαντος
et τὴν χύτραν Aristophanes.

45a. Arsen. XXI, 80: Macar.
III, 83.

46. Arsen. XXI, 81: cf. nott. ad
Plut. Provn. II, 22 et v. Apost. VIII,
14. Σοφοκλῆς κτλ.] Suid. s. ἔγγασ-
τριμύθος. Πλάτων] Sophist. 252
C. Σφιγξί] 1055. De signis et arte
ventriloquorum egerunt Allatius in
Synt. de Engastrimythio in Sacr.
Crit. II, 2, p. 1051, Chardon de la
Rochette Melanges crit. T. 1, 79, Boet-
tiger Ideen zur Kunst-Mythol. I, 104.

47. Suidas: Arsen. XXI, 84.
Zenob. III, 43. Componunt cum
proverbio τὴν ἐμὴν κάρνειεν νό-
σον apud Phot. et Suidan s. τὴν ἐμὴν.

48. Anth. Pal. IX, 366, 8: Arsen.
XXI, 82. Greg. Cypr. L II, 18.

48a. Arsen. XXI, 83: Apost.
XVIII, 3.

48b. Arsen. XXI, 85: Hom. II,
II, 140.

48c. Arsen. XXI, 86: Stob. Flor.
1, 96. Plat. Legg. VII, 808 C.

48d. Arsen. XXI, 87: Arist. Equitt.
744.

48e. Arsen. XXI, 88: Arist. Vesp.
508.

48f. Arsen. XXI, 89: Stob. Flor.
86, 5.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ δ.

49 Ἐδίδαξά σε κυβιστῶν καὶ σὺ βυθίσαι μεζητεῖς:
ἐπὶ τῶν κακῶ ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόντων.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ι.

50 Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης: ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῆς⁵
τις καὶ εὐθὺς παραγινομένων.

48g Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἐμαντῶ τοῦτον
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὐ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναικ' ἀπρικοῦν ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου: Διοδώρου. 10

48h Ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολὴν
ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἐν δὲ τῇ λυπῇ φρονῶ.
τοῦτό με τηροῦν ἐστὶ κἀνθρωπον ποιοῦν: Φιλήμορος.

48i Ἐγκράτεια κρηπὶς εὐσεβείας, ὄρεξις κτήσεως, ἀρχὴ πλε- 15
ονεξίας· ἐκ γὰρ φιλαργυρίας ἀδικία φύεται: Κλειτάρχου.

48k Ἐγκρατείας μὲν ἰδιον ὑγεία καὶ ἰσχύς, ἀκρασίας δὲ ἀσθέ-
νεια καὶ νόσος γεννηῶσα θανάτῳ: Φίλωνος.

48l Ἐγὼ δὲ, ὅστις ἄνθρωπος ὧν ἄνθρώπῳ τύχην προσφέρει,
παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι. Ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλτεστα πράττειν 20
νομίζων καὶ ἀρίστην ἔχειν οἴομενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη διαμέ-
νει μέχρι τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν, ἢ πῶς ὄνει-
δίξειν ἑτέρῳ;: Δημοσθένους.

49a Ἐδησεν ἡ φύσις, τοῦτο φύσις λύει· καὶ ὃ ἔδησεν ἡ ψυχὴ,
τοῦτο αὐτὴ λύει· ἔδησε δὲ φύσις μὲν σῶμα ἐν ψυχῇ, ψυχὴ δὲ 25
αὐτὴν ἐν σώματι· φύσις μὲν ἄρα λύει σῶμα ἐκ ψυχῆς, ψυχὴ δὲ
αὐτὴν λύει ἀπὸ σώματος: Πορφυρίου.

49b Ἐθὸς ἀρχεται μὲν ἀπὸ μικρῶν, ἐπιμελούμενον δὲ τὴν
ἰσχὴν μεῖζω λαμβάνει.

50a Εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει: Ἀντιφάνους. 30

2. *ιδίδαξε* N. Scribe *κυβιστῶν* cum Erasmo. 5. *ὧν* in Suida deest.
7. *τοῦτον* Stobaeus. 8. *ποιεῖν* idem. 14. *με τὸ* Stobaeus, *τὸ με*
Meinekius. 19. *ἐγὼ δὲ* | *ἐγὼ δ'* ὅλως μὲν Demosthenes. 20. *παντελῶς* De-
mosthenes om. 21. *μενεῖ τοιαύτη* Demosthenes. 24. *Ἐδησεν* Sto-
baeus. 27. *Πορφυρίου τῶν πρὸς θάνατον ἀφορμῶν* idem.

48g. Arsen. XXI, 90: Stob. Flor. 112, 14. Demosth. de Coron. 311 R.
72, 1. Com. Gr. Frr. T. III, p. 49. Arsen. XXI, 95. Recte
546 Mein. Erasm. III, 4, 84: «docui te urinandi

48h. Arsen. XXI, 91. XXXIV, 67: 49a. Arsen. XXI, 96: Stob. Flor.
Stob. Flor. 108, 2. Philem. fr. inc. 118, 19.

48i. Arsen. XXI, 92. VIII, 3: 49b. Arsen. XXI, 97: Max. Conf.
Anton. Mel. 141, p. 224 Fabr. Serm. 62, p. 674 Combef.

48k. Arsen. XXI, 93. VIII, 2: 50. Suidas: Arsen. XXI, 98. Diog.
Anton. Mel. 66, p. 110 Fabr. IV, 64: cf. ann. ad Apost. X, 89.

48l. Arsen. XXI, 94: Stob. Flor. 50a. Arsen. XXI, 99: Stob. Flor.

- 51 *Εἰ μὴ δύναιο βούν, ἔλαυνε ὄνον: ἐπὶ τῶν μὴ
πρατιόντων ἂ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτούς.*
- 52 *Εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα: ἐπὶ τῶν
ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.*
- 53 *Εἰς οὐχ ὀσίην τρυμαλιήν τὸ κέντρον ὠθεῖς: 5
ἐπὶ τῶν ἀνόσια ποιούντων· τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαντος
τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ὁ Σωτάδης εἶπε ταυτί.*
- 54 *Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρθαρις
ἄγγελος: δημῶδης καὶ σαφῆς· ἔοικε τῇ· Τὴν γραῦν εἰς
τάκρωτήριον αἰτανόφρον καλοῦσιν. 10*
- 55 *Εἰς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα.*
- 50b *Εἷη δὲ τρίτον σωτήρι προσαίοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιαν κα-
τασπένδειν μελιθόγγοις ἀοιδαῖς κρατῆρα: Πινδάρου.*
- 51a *Εἰ σῶμα δούλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος: Σοφοκλέους.*
- 51b *Εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥαδίως ἂ βούλεται 15
πιθανοὺς ἔχειν εἴωθεν ἢ κλίη λόγους: Φιλίσκου.*
- 55a *Εἰς οἶωνός ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.*
- 55b *Εἰς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ.*
- 55c *Εἰς ὑπὲρ πάντων κύβος ἀνερόριπτοτο σωμάτων, χρημάτων,
δόξης, ἡγεμονίας. 20*
- 55d *Εἰς δὲ τί πον μωρὸς καταλείπεται εὐρέϊ πόντῳ: ἔπος
Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ.*
- 55e *Εἰς γάρ τις ἐστὶ κοίρανος ἀνθρώποις νόμος,
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὃ σαφῶς λέγω,*

3. ἐλήλυθας A. 8. λῆψιν A. 10. αἰτανόφρον A: ex eo, quod
in D primum scripserat Apostolius, αἰτανόφρονι δηλοῦσιν, id postea fecit,
quod in textu repraesentavi. 12. προσαίοντας Pindarus. 13.
κρατῆρα Pindarus non agnoscit. 23. κοίρανος] κοινός Stobaeus. 24.
εἰ ὡς Grotius.

21, 4. Anton. Mel. 80, p. 138 Fabr.
Antiph. fr. inc. 42 Mein.

50b. Arsen. XXI, 100: Pind.
Isthm. V, 7.

51. Arsen. XXII, 1: DV II, 58.

51a. Arsen. XXII, 2: Stob. Flor.

62, 33. Sophocle. fr. 677 Dind.

51b. Arsen. XXII, 3. XVI, 54:
Stob. Flor. 73, 53. Philisc. fr. 1
Mein.

52. Suidas: Arsen. XXII, 5.
Greg. Cypr. M III, 6.

53. Arsen. XXII, 6: Athen. XIV,
620 F. Plut. de puer. educ. 14,
p. 11 A, ubi v. Wytttenbachius, Eu-
stath. ad Hom. II, 432, p. 1069, 10.

54. Arsen. XXII, 4.

55. Eurip. Phoen. 743: Arsen.
XXII, 7.

55a. Arsen. XXII, 9: Hom. II.
M, 243.

55b. Arsen. XXII, 8: DV II, 52.
Apost. XI, 69a.

55c. Arsen. XXII, 11: Aristid.
ὕμ. τ. τιττ. 142 Iebb. Macar. II, 8.

55d. Arsen. XXII, 12: Philostr.
Vit. Sophist. II, 1, 10, p. 558 Olear.
Est versus πεπαρωδημένος ex Hom.
Od. A, 498: εἰς δ' ἔτι πονοῦ ζωὸς
κατερόριπτοτο εὐρέϊ πόντῳ.

55e. Arsen. XXII, 13: Stob. Flor.
83, 17. Eurip. Dict. fr. 4 Matth.

- 56 *Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα: ἐπὶ τῶν ἀφανιζόντων τινὰ χρῆσιά.*
- 57 *Εἰς οὐρανὸν πτύεις: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πρατόντων ἢ ἐπὶ τῶν ὑβριζόντων εἰς ἐξαιρέτα· ἔστι δὲ ὁμοιατῆ, Πρὸς κέντρα λακτίζειν.* 5
- 58 *Εἰ μὲν θεὸς ἐστίν, οὐ φοβούμενα· οὐδὲν γὰρ ἀδικοῦμεν. εἰ δ' ἄνθρωπος, οὐχ ἡμῶν γε κρείσσων: εἴρηται πρὸς τοὺς φοβοῦντας.*
- 59 *Εἰλώτων ἀτιμότερος: παρὰ Λακεδαιμονίων οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι Εἰλωτες ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ Ἐλος. Ἐλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ.* 10
- Θῆρσί τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσι φιλεῖν.
τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις:· Εὐριπίδου.*
- 55f *Εἰς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδὸς, θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.* Βακ- 15
χλίδου.
- 59a *Εἰ καὶ βασιλεὺς πέφυκας, ὡς Θηητὸς ἄκουσον.
ἂν μακρὰ πτύης, φλεγματίῳ κρατεῖ περισσῶ.
ἂν εὐματῆς, ταῦτα πρὸ σοῦ προβάτιον εἶχεν.
ἂν χρυσοφορῆς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα.
ἂν πλούσιος ἦς, τοῦτο χρόνων ἄδηλος ἰσχύς.* 20

6. φοβούμεθα N. 10. Εἰλωτες ἐκαλοῦντο Suidas om. 12. Θηητὸν Stobaeus. τίκτουσιν idem. 18. κρατῆ Hermannus. 19. ἂν δ' εὐματῆς Stobaeus. 21. χρόνου Hermannus et editt. Stobaei ante Gaisfordum.

55f. Arsen. XXII, 14: Stob. Flor. 108, 26. Bacchyl. fr. 14 Schneidew.

56. Arsen. XXII, 15. Fluxit e versu Sophoclis: ὄρκους ἰγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω, de quo cf. Macar. VI, 48. infr. 80. Vulgo dici solet in mulierum peierantium levitatem aut de irrito conatu: cf. nott. ad Plut. Boiss. 5, quibus add. Phrynich. Bekk. I, 55, 17: ὄρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρῆ γράφειν: ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ διεὶ ὀμνουσῆ· χρῆσαι δ' ἂν αὐτῷ καὶ ἐπὶ παντὸς ἀπίστον καὶ ἐπιόρκον: Iulianum in ann. ad Macar. V, 63 et Philostr. Imagg. II, 8, p. 822 Ol.: ἀλλ' οὐκ ὄναρ ταῦτα, ὡ Κριθηίς, οὐδὲ εἰς ὕδωρ τὸν ἔρωτά τοῦτον γράφεις· ἔρη γὰρ σου ὁ ποταμός, εὐ οἶδα: alia praebent Hertzbergius ad Propert. II, 28, 2. Meinekius Com. Gr. Fr. III, 620.

57. Arsen. XXII, 16. »In coelum expuis, id est, facis, quod in tuum ipsius recidat caput. aut, obloqueris his, qui facile possint laedere. Si quidem qui in coelum expuit, primum videtur coelites ipsos afficere contumelia: deinde fit saepius, ut sputum in ipsius faciem recidat»: Erasmus III, 4, 87. Πρὸς κ. λ.] Apost. XV, 1.

58. Plut. Apophth. Lacon. 219 F. Stob. Flor. 7, 60 et Maxim. Conf. Serm. 4, p. 542 Combef. ad Dercyllidam rettulerunt Pyrrho multa Spartanis munitanti haec respondentem. Mandracidam auctorem nominat Plut. V. Pyrrhi 26.

59. Arsen. XXII, 17. παρὰ κ. λ.] Suid. s. εἰλος. Δούλου ἀτιμότερος Demetrius Cydonius dixit Epist. IV in Boissonadii Anecd. Nov. I, 265. 59a. Arsen. XXII, 18: Stob. Flor.

- 60 *Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τινὸς ἐκπεσόντων, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίκαιαν.*
- 61 *Εἰ μετρήσεις τὴν σαυτοῦ σκιάν, οὐκ ἂν εὗροῖς αὐτὴν μείζονα γεγεννημένην ἢ πρὶν νικᾶν: ἐπὶ τῶν ἠττωμένων καὶ αὐθις ἐπαπειλούντων. Φιλίππου γὰρ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνεῖς μάχην σκληροτέραν ἐπιστολὴν τῷ Ἀρχιδάμῳ γράψαντος ἀντέγραψε τὸ παροιμιῶδες τοῦτο λόγιον.*
- 62 *Εἰς θεῶν ὄτα ἤλθεν: ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἐπραξαν.*
- 63 *Εἰς θεὸς καὶ πολλοὶ φίλοι: παρόσον οἱ ἀγαθοὶ φίλοι, καὶ ἔτι γε μᾶλλον εἰ πολλοὶ εἰσὶ, δύνανται βοηθῆσαι τῷ δεομένῳ ἴσα καὶ τῷ θεῷ.*
- 64 *Εἰς κόλπον πτύω: τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ· μεγαλορῆμονῳ εὐλαβούμενος.*
- 65 *Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.*

ἂν ἀλαζονεύῃ, τοῦτ' ἀνοίας ἐστὶ φρόναγμα.

ἂν δὲ σωφρονῆς, τοῦτο δῶρον θεοῦ ὑπάρχει.

ἢ σωφροσύνη πάρεστιν, ἐὰν μετῆς σεαυτὸν. *Σωστράτου.* 20

11. Explicationem A om. 15. εὐλαβοῦμενος] AZ addunt: ἐπὶ τῶν μεγαλειῶν ἢ βασικαινόντων: v. noll. critt. ad Diog. IV, 82^b. 16. τὸ σκότος Suidas. εἰς ἀνηλίους π. A om. Recte Apost. VII, 16 ἐς κόρακας scripsit: nam Helladius in Phot. Biblioth. 535, 2 Bekk. dicit: ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κατὰ τι πάτριον ἔθος οὐ χρῶνται τῇ εἰ διφθόγγῳ ἐν τῷ λέγειν ἐς κόρακας ἢ ἐς μακαρίαν, ἀλλ' ἀνεῦ τοῦ διχρόνου ἐκφωνοῦσι τὴν πρόθεσιν: ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὑπάντων καὶ μετὰ τοῦ διχρόνου καὶ χωρὶς τοῦ διχρόνου τὴν πρόθεσιν λέγουσιν: Thom. Magist. 145, 11 Ritschl.: ἐς κόρακας Ἀττικοί, οὐκ εἰς κόρακας καὶ ἐς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν: add. Suidas in noll. critt. ad Apost. IV, 72: pluribus de hac quaestione disputant Meinekius in Com. Gr. Fr. III, p. 137, Reisigijs in Coniect. Crit. in Arist. I, 251. G. Dindorfius in ann. ad Arist. Acharn. 242. 18. ἀλαζονῆς Stobaeus. 19. θεῶν. δῶρον idem. 20. Σωτράτου idem.

22, 26. Cf. G. Hermannii Elem. D. Metr. 446.

60. Zenob. III, 50: Arsen. XXII, 21. DV II, 53.

61. Arsen. XXII, 22: Plut. Apophth. Lac. 218 E, ad quem locum v. Wyttenbachium. Ceterum Boecknius in Disquiss. hist. de oratt. Gr. I, 369 docuit, ab eo qui Apophthegmatum librum composuit, contra historiae fidem hanc epistolam Archidamo Agesilai filio attribui.

62. Suidas: Arsen. XXII, 23. Greg. Cyr. L II, 2.

63. Arsen. XXII, 10. »Opinor hoc a vulgo mutuo sumptum, non ex auctoribus«: Erasmus III, 4, 88.

64. Suidas: Arsen. XXII, 25. Greg. Cyr. M III, 27.

65. Suidas: Arsen. XXII, 26: similiter Hesych. s. ἐς κόρακας: εἰς τὸ σκότος: s. ἐς κόρακας: εἰς ἔρημον: εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον: v. DV

- 66 *Εἰς Κυνόσαργες: εἶρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀραις. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς παῖδας ἔταπτον. ἀνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος.*
- 67 *Εἶτ' ἂν τί λέγεις ῥήτωρ ὢν φιλοσόφω; τούτῳ φιλόσοφος ῥήτορος διαφέρει ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ 5 εἶδη τῶν πραγμάτων διατρίβει, ὁ δὲ ῥήτωρ περὶ τὰ μετέχοντα. οἷον ὁ μὲν, τί ἐστὶν ἀδικία. ὁ δὲ, ὡς ἀδικος ὁ δεῖνα. καὶ ὁ μὲν, τί ἡ τύραννις· ὁ δὲ, οἷον τί ὁ τύραννος.*
- 59b *Εἰρήνη γεωργὸν κἄν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κἄν πεδίῳ κακῶς ἔφν: Μενάνδρου. 10*
- 59c *Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει: οἷονεὶ τὸν ἀργὸν καὶ μὴ ἔχοντα πόθεν ζῆσαι· ἢ ἀπὸ ταραχῶν· ἢ γὰρ εἰρήνη στρατιωτικὴν οὐ τρέφει.*
- 66a *Εἶτα οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται: Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ. 15*
- 67a *Εἰ τὸ μέλλειν δύναται τι μέριμνα καὶ μελέτω σοί· εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;*
- 67b *Εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσι μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὄπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί. 20 ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐμπεπτωκότες κεινοὶ τ' ἂν οὐδὲν εἶεν, οὐθ' ἡμεῖς ἔτι: Μενάνδρου.*
- 67c *Εἴ τις εἴποι μυχὸν ἢ παιδεραστήν, τοῦτο ἐκείνο· ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς: Λουκιανοῦ.*
- 67d *Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν, ἃ δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἦν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ δεῖ παθεῖν, ἃ δεῖ μαθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; πα- 25 θεῖν γὰρ χρῆ: Δημοκρίτου.*

1. ἀρῆ Suidas. 2. ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων idem. 10. ἔφν Meinekius delevit. 14. εἶν Meinekius. 17. μέλειν Palladas. 18. ἀνδράσιν Stobaeus. 20. ἐμπεπτωκότες idem. 21. οὐθ' Mat-thiae. Μενάνδρου] Εὐριπίδου Μελέαγρος Stobaeus. 22. κἄν μὲν τις ἢ πολίτης . . . εἴπη μοιχὸν κτλ. Lucianus.

II, 4. Macar. II, 24. 72. Apost. IX, 61. Proverbiū originem exponit Apost. VII, 96. εἰς ὄλ.] Macar. II, 72. εἰς ἀν. π.] Diog. IV, 86. Similia sunt infr. 66. 68. 69. 59b. Arsen. XXII, 19: Stob. Flor. 55, 9. Men. fab. inc. fr. 95 Mein. 59c. Arsen. XXII, 20. Compara Men. Monost. 242: θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται et Macar. VII, 84. 66. Suidas, Lexicon in Bachmanni Anecd. I, 210, 30: Arsen. XXII, 27. Greg. Cypr. I, II, 56. Apost. X, 22.

66a. Arsen. XXII, 28: Phot. Lex. s. ὑπέρου. V. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 617 et Apost. XVIII, 7. 67. Arsen. XXII, 29. 67a. Arsen. XXII, 30: Palladas in Anth. Pal. X, 34. 67b. Arsen. XXII, 31: Stob. Flor. 73, 29. Eur. Meleag. fr. 10 Matth. 67c. Arsen. XXII, 32: Lucian. de merc. cond. §. 12. Cf. Macar. III, 68. 67d. Arsen. XXII, 33: Auct. inc. in Boisson. Anecd. I, 117. Maxim. Conf. Serm. 42, p. 637. Locus simillimus in Boisson. Anecd. I, 119

- 68 *Εἰς λατομίας*: Φιλόξενος ὁ θυμαμποποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φάυλων, ποτὲ πέμψαντος αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δὲ ὕστερον αὐτὸς ἐκὼν ἐξανέστη· τοῦ δὲ ἐπερομένου τὴν αἰτίαν, εἶπεν, ὡς κρεῖττον εἶναι τὴν ἐκεῖ διατριβήν, ἢ τῶν 5 αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι.
- 69 *Εἰς Μασαλίαν πλεύσειας*: ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων καὶ ποικίλαις στολαῖς χρωμένων καὶ μύροις.
- 70 *Εἰς μελίττας ἐκόμασας*: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως·: *Αἱ μέλιτται τὸν βασιλέα αὐτῶν* 10
- 67e *Εἰ βούλει πλούσιόν τινα ποιῆσαι, μὴ χρημάτων προστίθει, τῆς δὲ ἐπιθυμίας ἀφαίρει*·: Ἐπικούρου ἢ ὑποθήκη.
- 67f *Εἴ τι δὴ κάτω χθονός*· εἴη γε μέντοι μηδὲν·
εἰ γὰρ ἔξομεν κακεῖ μερίμνας οὐ θανούμενοι
βροτῶν, οὐκ οἶδα ποῖ τις τρέπεται· τὸ γὰρ θανεῖν 15
κακὸν μέγιστον φάρμακον νομίζεται·: Ἐνυπίδου.
- 67g *Εἴ τις πλεῖστα τῶν ἀγαθῶν κεκτημένος μετὰ τοῦ λυπεῖσθαι διάγοι τὸν βίον, ἀπάντων ἂν εἴη καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἔσομένων ἀθλιώτατος*·: Θεοπόμπου.
- 68a *Εἰ δέοι τι ἀμαρτεῖν, τὸ ἀδίκως ἀπολλύσαι ὀσιώτερον τοῦ 20 ἀδίκως ἀπολέσαι*. Τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημα ἐστί· τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι, ἀσέβημα·: Ἀντιφῶντος ἢ ὑποθήκη.

1. διθυραμποποιὸς AZ Suidas. 4. ἐπερομένου Z Suidas. τὴν Suidas om. 5. διατρίβειν Suidas. 6. ἀνέχεσθαι] addit Suidas: τοῦτο ἐπιπέων ἢ οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος. ἄπει ἐστὶ τῆς χλω-της· v. Apost. XII, 39. 7. εἰς Μασσαλίαν Suidas. 8. ζώντων] pergit Suidas: οἱ γὰρ Μασσαλιῶται θηλυτέρως ἔζων, στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι καὶ μύροις χρωμένοι. Differt paulum Suid. s. ἐκ Μασσαλίας ἢ κεί· ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν καὶ τεθρυμμένων, παρόσον ἰκύνους φασὶ θηλυ-τερον στολιέσθαι μεμνημένους, καὶ τὰς τριχὰς ἀναδομένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν. 9. μελίττας γ Suidas. 10. τὸν βασιλέα αὐτῶν αἱ μέλιτται As. 13. κατὰ Euripides. 15. οἶδ' ὅποι τις τρέπεται idem. 16. κακῶν idem. Finiunt versus in vv. χθονός, ἔξομεν, βροτῶν, θανεῖν.

legitur, de quo dixit idem Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II, 182: add. annot. ad Apost. XIII, 90. Dictum non a Democrito scriptum esse, sed a sophista aliquo vel sophisticæ dictionis amatore Mulla-chius ad Democr. Rell. p. 327 contendit.

67e. Arsen. XXII, 34: Stob. Flor. 17, 24.

67f. Arsen. XXII, 35: Stob. Flor. 120, 6. Eurip. Heracl. 592.

67g. Arsen. XXII, 36: Stob. Flor. 16, 15.

68. Suidas: Arsen. XXII, 37. Cf. Apost. XVI, 99.

68a. Arsen. XXII, 38. VII, 69: Stob. Flor. 46, 19.

69. Suidas: Arsen. XXII, 39. Plut. Provv. I, 60.

70. Suidas: Arsen. XXII, 40. DV II, 54. *Αἱ κτλ.*] Aelian. N. An. V, 10. 11. *Κυδμῖαν v.*] v. Greg. Cyp. I II, 45.

πρῶτον ὄντα καὶ ἡμερον καὶ ὁμοῦ τι καὶ ἀκεντρον, ὅταν αὐτὰς ἀπολίπη, μεταθέουσί τε καὶ διώκουσι φηγάδα τῆς ἀρχῆς ὄντα. ῥινηλατοῦσι δὲ αὐτὸν ἀποδρόμῳ, καὶ ἐκ τῆς ὁσμῆς τῆς περὶ αὐτὸν αἰρούσι, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν ἐπανάγουσιν, ἐκοῦσαι τε καὶ βουλόμεναι καὶ τοῦ τρό- 5 που ἀγάμεναι. Πείσανδρον δὲ ἐξήλασαν Ἀθηναῖοι, καὶ Συρακούσιοι Διονύσιον, τυράννους ὄντας. μέλει δὲ τῶ τῶν μελισσῶν βασιλεῖ κεκοσμηῆσθαι τὸ σμῆνος τὸν τρόπον τοῦτον. τὰς μὲν προστάττει ὑδροφορεῖν· τὰς δὲ ἔνδον κηρία διαπλάττειν, τὴν γε μὴν τρίτην μοῖραν ἐπὶ τὴν νομῆν 10 προίεσαι. εἶτα μέντοι ἀμείβουσι τὰ ἔργα ἐκ περιόδου· κάλλιστα δὲ πῶς ἀποκριθεῖσαι, φιλοῦσιν οἰκουρεῖν αἱ πρεσβύταται· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀπόχρη οἱ τούτων πεφροντικέναι καὶ νομοθετεῖν ὅσα προεῖπον κατὰ τοὺς μεγάλους ἀρχοντας· ἐὰν δὲ ἡ λῶον ταῖς μελίτταις μεταστῆναι, τηνι- 15 καῦτα καὶ ὁ ἀρχὼν ἀπαλλάττεται· καὶ ἐὰν μὲν ἔτι νέος ἦ, ἡγήται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἄγονται· ἐὰν δὲ πρεσβύτερος, φορὰδην ἔρχεται, κομιζουσῶν αὐτὸν μελιττῶν ἄλλων. αἱ δὲ μελίτται ὑπὸ συνθήματος εἰς ὕπνον τρέπονται. ὅταν δὲ δοκῇ καιρὸς εἶναι καθεύδειν, ὁ μὲν βασιλεὺς μιᾶ προστάτ- 20 τει ὑποσημῆναι καταδαρθάνειν· καὶ ἡ μὲν πεισθεῖσα τοῦτο ἐκήρυξεν, αἱ δὲ εἰς κοῖτον τρέπονται. ἕως οὖν περιέστιν ὁ βασιλεὺς, εὐθηνεῖται τὸ σμῆνος· καὶ οἱ μὲν κηφήνες ἀγαπητῶς ἐν τοῖς ἑαυτῶν κυτάροις ἡσυχάζουσιν, αἱ τε πρεσβύ-

- 70a *Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν οὐδὲ εἰς πονηρὸς ἦν·* 25
 φιλαργυρία τοῦτ' ἐστίν, ὅταν ἀφείς σκοπεῖν
 τὰ δίκαια, τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δούλος ἦς· Μενάνδρον.
- 70b *Εἰς ἄρτον, ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ.*
 φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος φιλοσοφεῖ·

4. αἰρουσί τε καὶ A. αὐτῶν As om. 6. Πείσανδρον] Πεισι-
 στρατον As. 7. τυράννους τε καὶ τυρανόμους ὄντας As, alia de in-
 drole horum tyrannorum adiiciens. 14. ἀρχοντας] As addit: οὓς οἱ
 φιλόσοφοι φιλοῦσιν ὀνομάζειν πολιτικούς τε καὶ βασιλικούς τοὺς αὐτούς· τὰ
 δὲ ἄλλα ἡσυχάζει, καὶ τοῦ αὐτουργεῖν ἀφεῖται. 18. αἱ μελίτται δὲ As.
 19. συνθήματι As. 22. κοίτην Z. περιτρέπονται A: τρέπονται ἐν-
 τεῦθεν, τίως βομβοῦσαι· ἕως As. 23. εἰρήνην εὐθηνεῖται τὸ σμῆνος, καὶ
 ἀταξία πᾶσα ἡφανίσθη As. 26. ἀφῆς Ab. 27. Μενάνδρον] τοῦ αὐ-
 τοῦ Ab, Stobaeus, i. e. Diphili. 28. εἰς ἄρτος Meinek. Versus
 primus apud Meinekium tertium locum occupat.

70a. Arsen. XXII, 41. VII, 49: 70b. Arsen. XXII, 42: Diogen.
 Stob. Flor. 10, 5. Diphili fr. inc. Laert. VII, 27. V. Meinek. ad
 14 Mein. Com. Gr. Fr. T. IV, p. 29.

τεραι διαιτιῶνται ἰδίᾳ καὶ αἱ νέαι ἰδίᾳ καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁ βασιλεύς· ἐπειδὴν δὲ ὁ βασιλεύς ἀπόληται, ἀταξίας καὶ ἀργίας μεστὰ πάντα· βίον δὲ καθαρὸν ζῆ μέλιττα καὶ ζῶον οὐδενὸς ἂν σπάσαιοτο πρότερον· καὶ οὐ δεῖται Πυθαγόρου συμβούλου· τὸν δὲ χρισάμενον μύρω διώκει ὡς πολέμιον. 5 οἶδε δὲ καὶ τὸν προσελθόντα ἐξ ἀκολασίας καὶ ὀμιλίας τῆς πρὸς τινα καὶ διώκει δὲ ἐκείνον οἷα δῆπου ἔχθιστον. λέγει δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι καὶ ἔπρω ἐντυγγάνουσαι ποτε πρὸς τῷ σμήνει, ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐπιθέμεναι κατὰ τὸ καρτερόν· καὶ καθ' ἡμᾶς τοῦτο πολλάκις γέγονε. κρατοῦσι δὲ 10

πίνειν διδάσκει καὶ μαθητὰς λαμβάνειν· Φιλήμονος εἰς Ζήρωνα.

70c Εἰς τὴν Αὐγείου κόπρον ἐμπέπτωκας· ἤγουν ἐβορβορώθης.

70d Εἰς λιμένα· ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρεσσόντων, ἔξω δὲ ῥαθυ-15 μούντων.

70e Εἰ θέλεις θᾶσσον θανεῖν, πρὸς νῆσον ἕσσον' ἐλθέ.

2. βασιλεύς, καὶ αἱ σκαδόμεναι ἐφ' ἑαυτῶν εἰσὶν· καὶ ἡ τροφή καὶ αἱ ἄφοδοι χωρὶς. Ἐπειδὴν As. ἀργίας] ἀναρχίας As. 3. πάντα] sequuntur quaedam de fucorum natura. 4. οὐκ ἂν οὐδενὸς As. πᾶσαι τὸ ποτε As. 5. συμβούλου οὐδὲ ἐν, ἀπόχη δὲ ἔρα σῆτον αὐτῆ εἶναι τὰ ἄνθη. ἔστι δὲ καὶ σφρασίνην ἀκροτάτῃ· χλιδὴν γοῦν καὶ θρύψιν μεμίσσηκεν· καὶ τὸ μαρτύριον, τὸν χρ. μύρω δ. τε καὶ ἰλαυνεῖ ὡς πολ. ἀνήκεστα δράσαντα As. 6. τε καὶ ὀμιλίας As. 7. δὲ] καὶ As. ἔχθιστον] sequuntur nonnulla de apum fortitudine. 8. καὶ] As om. ποτε post v. ἔπρω As collocat. ἐντυγοῦσαι As. 9. αὐτὸν] τὸν ἔπρον As. ἐπιθέμεναι καρτερόν αἱ μέλιττα αὐτῷ. Ἦδη μέντοι καὶ πρὸς ἀλλήλας διαφέρονται καὶ αἱ δυνατώτεροι κρατοῦσι τῶν ἡττόνων. κρατοῦσι δὲ, ὡς ἀκούω, αὐτῶν οἵτε φρύνοι καὶ οἱ ἐκ τῶν τελευτῶν βάρηχοι οἱ τε μέροπες καὶ αἱ χελιδόμεναι, πολλάκις γε μὴν καὶ οἱ σφήκες. ὅστις As. 11. πίνειν] πεινῆν Meinekii et λαμβάνει. 17. Eustathio duce corrige: Εἰ γὰρ θέλεις θᾶσσον θανεῖν, εἰς τὴν πόλιν Ἄσσον ἐλθέ.

70c. Arsen. XXII, 43. Similiter Lucian. Alex. §. 1: τὴν Αὐγείου βορβορώθης καὶ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' εἰς δυνάμιν γε τὴν ἑαυτοῦ ἀνακαθῆρασθαι περιόμοις: εἰ. Fugit. 23: καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὃ πάτερ, τὴν κόπρον ἐκκαθαίρει αὐθις τὴν Αὐγείου, ἢ τοῦτοισι συμπλέεσθαι: Theophyl. Simoc. Epist. 64: ὃν γὰρ λόγος καὶ μάλιστα σφρασίνην οὐ διδάσκουσι, τοῦτον πείθειν κακίας ἀπέχεσθαι λίαν ἐργώδες, καὶ τοῦ καθαιρέειν τὴν Αὐγείου κόπρον ἐπὶ δυσχερίστιστον ἢ κοτύλη τὸ Ἀτλαντικὸν ἕπαν ἐκφορῆσαι πέλαγος: alia prae-

bebit Baguetus ad Dion. Chrys. Or. 8, p. 135.

70d. Arsen. XXII, 45. Cf. Apost. IV, 20 et nott. critt. ad Macar. II, 55.

70c. Arsen. XXII, 44. Eustath. ad Hom. II. Z, 143, p. 630, 1: ὅτι πηρὴ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ποιητὴς οὐ σπουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐν ἀστέμασι τὸ γοῦν Ἄσσον ἔθ', ὡς κεν θᾶσσον ἀλλέθρου πείραθ' ἔχηται, ὃ φησι πρὸς Γλαῦκον ὁ Διομήδης, εἰρηκί τις παλαιὸς ἀστειζόμενος ἐπὶ σκώμματι πόλιος Ἀσωνῆς, κυλονμένης μὲν Ἄσσον, ἐκ τόπῳ δὲ κειμένης ὑψηλοκρήμῳ, ἔνθα δυσχερὲς

ραν, δεκαπέντε τάλαντα, ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθη-
ναίοις οὕτω πως ἀπογράψας, Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.

75 Εἰς Ἀρειον πάγον ἐκρίθη: ἐπὶ τῶν ἄγαν δικαίων
τυχόντων δικαστῶν. δικαστήριον ἦν ἐν Ἀθήναις· ἦσαν δὲ
Ἀθηῆνοι δύο βουλαί· ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων καθ' ἕκαστον 5
ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἡ δὲ εἰς μίαν τῶν Ἀρεο-
παγιῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικά διώκει
σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ Ἀρειος πάγος, ἦτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ
καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἀρειος δέ, ἐπεὶ τὰ φονικά δι-
κάζει, ὁ δὲ Ἀρης ἐστὶ τῶν φόνων· ἡ ὅτι ἐπηξε τὸ δόρυ 10
ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιφρόθιου δίκη, ὅτε
ἀπέκτεινεν αὐτόν.

76 Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμην ὄψου: ἐπὶ τῶν
ὀλίγοις ἀρχουμένων καὶ ἐγκρατῶν.

77 Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίγη: 15
ὅτι τοὺς ψευδομένους αἰ πράξεις ἐλέγχουσι.

75a Εἰ τοῦ πατρὸς δόξαμι κραϊττόν σοι λέγειν,
ἐμαντὸν ἀδικῶ, κούκέτ' εἰμὶ εὐσεβής,
ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ καὶ φιλῶ: Διφίλου.

2. εἰς κτλ.] εἰς τὸ δέον. Ἀριστοφάνης Νεφέλιος· Ὡσπερ Περικλέης
εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα [857]· καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπαγγελμένῳ. μέ-
μηται δὲ καὶ ἐτέρῳθι Suidas. 4. τυχανόντων Ν. δικαστήριον —
βουλαί] Ἀρειος πάγος. δικαστήριον Ἀθηῆναι. ἐν αὐταῖς βουλαῖ δύο Sui-
das. 6. μίαν] βίον Bekkerus coniecit. 7. ἰδίωκε ΖW. 8. καὶ
Ἀρειος Suidas. τῷ πάγῳ Suidas. 10. ἐστὶ] ἐπὶ Suidas. δικάζει
δὲ ὁ Ἀρης ἐπὶ τὸν φόνον Bekkerus: Suidas rationem defendit Sturzius
ad Hellan. fr. p. 57. Zonaras: Ἀρειος δέ, ἐπειδὴ δικάζει ὁ Ἀρης τὸν
φόνον. 12. αὐτόν] addit Suidas: βιασόμενον Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ
Ἀγριούλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν α'. 15.
Scribe κὰν σὺ μὴ λέγης: corruptam lectionem Apostolius secutus est:
v. nott. critt. ad Apost. III, 15. 18. εὐσεβής] θεοσεβής Iacobsius.

75. Arsen. XXII, 57. Εἰς —
ἐκρίθη] sunt verba Aeschin. Epist.
XI, §. 8: τί ἐν τῇ περι Χαίρωνίαν
μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων,
ὅτι Ἀρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ
Ἀλιφρόθιου ἐν Ἀρειῷ πάγῳ ἐκρίθη;
δικαστήριον κτλ.] Suidas s. Ἀρειος
πάγος, Lex. Seguer. in Bekk. Aneed.
I, 444, 1: similia praebent Scholl.
Plat. 312 Bekk. Etym. M. 139, 8.
Zonar. 288.

75a. Arsen. XXII, 58: Stob. Flor.
79, 16. Diphili fr. incert. fab.
18 Mein.

76. Arsen. XXII, 59. Est La-
conis dictum: Plut. Apophth. La-
con. 234 E. Attigit Wyttenba-
chius ad Plut. praec. sanitatis tuend.
128 C.

77. Arsen. XXII, 60. Aesop.
fab. 9 Fur.: ὦ οὗτος, ἀλλὰ κὰν σὺ
μὴ εἴπης, τὸ γούν δέγμα σου διέ-
κυσσον, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐπὶ τῶν εἰ-
ργυμνασμένως. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι
τῶν ψευδῶν μῶν [ψευδολόγων Aesop.
fab. 20 Schneid.] ἀνδρῶν ἐλεγχός
ἐστὶ τὰ πράγματα. Unde patet, quid
de hoc proverbio iudicandum sit.

- 78 *Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα: λείπει τὸ, εἶπον ἄν σοι οὐκ εὖ φρονεῖν. παρὰ Σοφοκλεῖ.*
- 79 *Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς: τάσσειται ἐπὶ τῶν εἰς κενεὸν ποιοῦντων· καὶ γὰρ μυθεύουσιν, ἐν ἄδου τοὺς ἀσεβεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν. πάσχουσι δὲ περὶ 5 τοῦτον αἱ τῶν Ἀμύντιου ψυχαί. καὶ κόραι δὲ ἠπεδαναί, αἱ καὶ Δαναΐδες καλοῦνται, ἀντλοῦσαι ὕδωρ εἰς τὸν πίθον.*
- 80 *Εἰς ὕδωρ γράφειν: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ ὧν οὐκ ἔστι φρόντις καὶ ἀπίστων.*
- 81 *Εἰς Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς εἶναι, μὴτ' ἄλλο ἔπε- 10 σθαι: παραινεικὴ· τραγῆια γὰρ ἡ Σκῶλος καὶ δὺςβατος.*
- 82 *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγέλαστων· οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου, λέγονται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ δὲ Τροφώνιος*
- 79a *Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀξίους ὑβρίζοντων. 15*
- 81a *Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν. μαθῶν δὲ καλῶς λέγειν, πειρῶ καλῶς ποιεῖν, καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν. Ἐπικτήτου.*
- 81b *Εἰσὶ τινες, οἳ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ πα- 20 ρασκενάζονται πολλῇ σπουδῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα· καὶ ἐν τούτῳ παραπολειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται: Ἀντιφῶντος.*

1. ο' οὐκ Soph. Antig. 755. 3. ἀντλεῖν Suidas s. εἰς τετρημένον, ἀνθλιεῖς m; εἰς τὸν τετρημένον: λείπει πίθον ἀντλεῖν Suidas s. εἰς τὸν τετρη-
 4. κενὸν ποιοῦντων Suidas. 6. τοῦτον τὸν πίθον idem. Ἀμύν-
 των idem: v. Zenob. II, 6. Plat. Gorg. 493 C. 10. Ἴμεν Ds: εἶναι
 e Strabonis libris melioribus L. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. III,
 271 reponi vult. ἄλλω A. 13. Τροφώνιον Suidas. 14. τὸν δὲ
 Τροφώνιον φασιν ἔχοντα Suidas. 17. ποιεῖν] πρῶτερον Gaisfordus. 21.
 παραλειπόμενος Stobaeus.

78. Diog. IV, 75: Arsen. XXII, 61. Recenset inter alia proverbialia auctor incertus in Cramerii Anecd. Pariss. I, 397, 1: add. Apost. VIII, 39.
 79. Arsen. XXII, 62. [Εἰς — ἀντλεῖν] Suid. s. εἰς τετρημένον. τάσσειται — ἀντλεῖν] Suid. s. εἰς τὸν τετρημένον. πάσχουσι [ψυχαί] Suid. s. εἰς τετρημένον. [καὶ κόραι κτλ.] VB in noit. critt. ad Zenob. II, 6 similia praebent. Macar. III, 57.
 79a. Arsen. XXII, 63: Append. Provy. II, 31. Profecit ex proverbio Lucian. de Merc. Cond. 4: οὐδὲν οὐν οὐτ' αὐτοὶ δεινὸν πάσχοιεν

ἄν, οὐτ' ἐκεῖνοι ὑβρισταὶ δόκοιεν εἰς τὴν ἀμίδα, φασίν, ἐνουροῦντες.

80. Arsen. XXII, 64. Cf. Macar. IV, 95 coll. DV II, 59. Men. Monost. 25: ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὄρκον εἰς ὕδωρ γράφει: v. Apost. VI, 56.

81. Diog. IV, 93: Arsen. XXII, 65. XXIV, 3. Egit de proverbio R. Ungerus Parad. Theb. I, 281.

81a. Arsen. XXII, 66: Stob. Flor. 1, 52. Epict. fr. 7 Schweigh.

81b. Arsen. XXII, 67: Stob. Flor. 16, 19.

82. Suidas: Arsen. XXII, 68. DV II, 50.

ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διω-
κόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου, ἐξάμενος ἐς χάσμα ἐπέπεσεν,
οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐστίν.

- 83 Ἐἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κα-
τασχεθέντων δέ. 5
- 84 Ἐἰς κυνὸς πυγὴν ὄρα καὶ τριῶν ἀλωπέκων:
ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων.
- 85 Ἐἰς Τροιζήνα βαδίσεις: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν
γενείων. Πῶγων γάρ ἐστι λιμὴν Τροιζήνιος· σκώπιοντες
οὖν τοὺς κακογενεῖους, ἔλεγον, Βάδιζε εἰς Τροιζήνα. 10
- 86 Ἐἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωκότων.

Τὸ ε̃ μετὰ τοῦ κ̃.

- 87 Ἐκδεδαρμένον δέρεσις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 88 Ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο
τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων, οὐδὲ εἰλικρινὰς ἐχόντων τὰς 15
αἰσθήσεις.
- 84a Εἰ θέρους ὄραις ἡύλεις, χειμῶνος ὄρχον: ἐπὶ τῶν
παρὰ καιρὸν πραττόντων τὰ ἐναντῶν.
- 88a Ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀτήρ: ἡ παρ-
οιμία σαφής. 20

1. διωκόμενος Suidas. 2. Αἰγαίου A, Suidas: vera forma est Αἰ-
γίου sive Αἰγείου: cf. O. Muellerus Orchom. 97. ἐξάμενος Suidas.
ἔμπεσεῖν idem. 7. καὶ αἰσχρῶν C adiciit in fine. 8. ἐπὶ — γενείων]
ἐπὶ τῶν κακογενεῖων καὶ σπανογενῶν εἰρηται Suidas. 14. δυοῖν Sui-
das. βλέπει A. τοῦτο ἔλέγετο ἐπὶ Hesychius. 15. δευδορκούντων
idem. εἰλικρινεῖς idem. 17. Aesop. fabb. 198 Fur.: χειμῶνος
ὄρχον, εἴπερ ἡύλεις ἐν θέρει. 19. Stobaeus praemittit versum: ἐλπίσε'
ἰσθι δ' ὥσπερ ἡ παροιμία, Ἐκ κάρτα κτλ. ἐκκάρτατα Z.

83. K in App. Provn. II, 30:
Arsen. XXII, 69. DV II, 55: sup.
70f.

84. App. Provn. II, 25: Arsen.
XXII, 70. Alludit Arist. Ach. 863:
τοῖς ὀσίνουσι φασίητε τὸν προκτὸν
κυνὸς, ubi Scholl.: τὸ δὲ προκτὸν
κυνὸς, κομμάτιόν ἐστιν ἀπὸ παροι-
μίας, ἣν τοῖς ὀφθαλμιῶσιν ἔλεγον,
ἐς προκτὸν κυνὸς βλέπει: id.
Eccles. 255: τοῦτω μὲν εἶπον ἐς κυ-
νὸς πυγὴν ὄρα, ubi Scholl.: παρ-
οιμία παιδικὴ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων,
ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρα καὶ τριῶν
ἀλωπέκων.

84a. Arsen. XXII, 71. »Ex fa-
bula de cicada et formicis, Aesop.
134.a Walzius.

85. K in App. Provn. II, 36: Ar-
sen. XXII, 72: Greg. Cypr. L II, 10.

86. Suidas: Arsen. XXII, 73.
Greg. Cypr. L I, 98.

87. Suidas: Arsen. XXII, 74.
Greg. Cypr. M III, 17.

88. Hesychius: Arsen. XXII, 75.
DV II, 56.

88a. Arsen. XXII, 76: Stob. Flor.
46, 13. Soph. Inachi fr. 255 Dindf.

- 89 Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν.
- 90 Ἐκ γεύματος γινώσκω: ὁμοία τῆ· ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα· καὶ τῷ, Αἰθίοπι ἢ ὄψις· καί, ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.
- 91 Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται: ἐπὶ 5 τῶν ἀπὸ μέρους καταλαμβάνόντων τὸ ὅλον.
- 92 Ἐκ τῶν αὐτῶν τραγωδία γίνεται καὶ κωμωδία γραμμάτων: ἐπὶ τῶν δυναμένων ἐξ ἑνός τινος δύο ἐναντία ποιῆσαι.
- 93 Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα: ὁμοία τῆ προειρημένη. 10
- 88b Ἐκ πολέμου μὲν γὰρ μᾶλλον εἰρήνη βεβαιοῦται· ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον:· Θουκυδίδου.
- 88c Ἐκ ποταμοῦ ἵππευσι πάντα φέρουσα καλά:· Ἀνακρέοντος.
- 88d Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλήνη ὀρῶ:· Εὐριπίδου. 15
- 93a Ἐκαστον δεῖ νοῦν ἔχειν καὶ παρασκευάζειν τὴν αὐτοῦ ψυχὴν πάντων τῶν κακῶν καθαρὰν· ὡς οὐ τιμᾶται θεὸς ἢ ἀνθρώπου φαύλου οὐδὲ θεραπεύεται δαπάναις οὐδὲ τραγωδίας τῶν ἀλισκομένων, καθάπερ μοχθηρὸς ἄνθρωπος· ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν καλῶν ἔργων καὶ δικαίων:· Ζαλεῦκου τοῦ νομο- 20 θέτου ἢ ὑποθήκη.

1. τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίγνεται Ds. 2. ἐκ τοῦ γεύματος Suidas. γινώσκω] γινώσκεις τὸν ἄριστον Apost. VIII, 46. 11. εἰρήνη μᾶλλον Thucydides. 13. καλά] λαμπρὰ Hephaestus. 15. αὖθις αὐτὴ γαλήνη Euripides. 16. δεῖ Stobaeus post παρασκευάζειν collocat. 19. ἀλισκομένων] ἀλισσομένων, Bentleyus, ἀναλισκομένων Heynius: neutrum satisfacit.

88b. Arsen. XXII, 77. XLVII, 55: Stob. Flor. 54, 24. Thucyd. I, 124.

88c. Arsen. XXII, 78: Hephaest. 52 Gsf. Anacr. fr. 21 Bergk.

88d. Arsen. XXII, 79: Eurip. Orest. 279.

89. Diog. IV, 49: Arsen. XXII, 80. Macar. III, 72.

90. Diog. IV, 92. V, 15: Arsen. XXII, 81: cf. Apost. VIII, 46. ἐκ — γινώσκω] simile infra VII, 56 assertur: γ. Macar. III, 66. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλά τινα καταλαμβάνόντων, ἐκ — ὕφασμα] Apost. VI, 91.

91. Arsen. XXII, 82. Alia explanatio apponitur a Diog. V, 15. Apost. VIII, 46: v. Macar. III, 66.

92. Arsen. XXII, 83: Legitur in Aristot. de generat. et corrupt. 2, p. 315 Bekk.: ἐπεὶ δ' ὄντο [Democritus et Leucippus] τῶν αἰνεσθαι, ἐναντία δὲ καὶ ἄπειρα τὰ φαινόμενα, τὰ σχήματα ἄπειρα ἐποίησαν, ὥστε ταῖς μεταβολαῖς τοῦ συγκειμένου τὸ αὐτὸ ἐναντίον δοκεῖν ἄλλω καὶ ἄλλῳ, καὶ μετακινεῖσθαι μικροῦ ἐμμιγνυμένου, καὶ ὅπως ἕτερον φαίνεσθαι ἐνός μετακινήθέντος· ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ τραγωδία καὶ κωμωδία γίνεται γραμμάτων.

93. Diog. V, 15: Arsen. XXII, 83: v. infr. VII, 56. VIII, 46: Macar. III, 95.

93a. Arsen. XXII, 84: Stob. Flor. 44, 20. Attigit Heynius Opusc. II, p. 19.

- 94 Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική: φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων οἱ ὕστερον τὰς μουσουργούς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὄρχηστρίας ἐπεισήγαγον· ὅθεν καὶ τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο. 5
- 93b Χρησμός· Ἐκγονε Μιλήτου, τρίποδος περὶ Φοῖβον ἐρωτᾷς; τίς σοφία πάντων πρῶτος; τούτου τρίποδ' αὐδῶ·.
- 93c Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνος μένος ἢ δὲ χαλάζης· βροντὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίνεται ἀστεροπῆς. 10
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου δῆμος αἰδρις ὧν δουλοσύνην ἔπασεν· Σόλωνος.
- 93d Ἐκ τετραμήνης κύλικος πίνεις: ἐπὶ τῶν ἀπίστων φίλων.
- 93e Ἐκ πώγωνος σοφοὶ καὶ ἀπὸ πώγωνος σοφισταὶ καὶ ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφοι: ἐπὶ τῶν δοκούντων μόνῳ τῷ σχήματι φιλόσοφοι εἶναι καὶ τῇ στολῇ, ὧν καὶ τὸ ἐπίγραμμα καθά- 15
πιαται·
Καὶ τράγος εὐπώγων εὐστολός ἐστι Πλάτων.
- 93f Ἐκ πίθου ἀντλεῖς: ἐπὶ τῶν εὐπόρων. Θεόκριτος·
Ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλλις ὄξος.
- 93g Ἐκρίνα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, παλιδρομῆσαι μᾶλλον ἢ 20
δραμεῖν κακῶς.
- 94a Ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου πίνειν φάρμακον καὶ παρὰ φίλου ἀγνώμονος συμβουλίαν λαμβάνειν, ταῦτόν ἐστί· Πλουτάρχου.

1. ἐκκέκοφθ' Ζ. 3. ὄρχηστρίδας Ζ. 7. σοφειῇ Diogenes. πρῶ-
τος πάντων Diodorus. 8. πέλεται Diodorus. 9. λαμπρᾶς
idem. γίνεται Diogenes. 11. αἰδρις ἐῶν idem, αἰδριῆ Diodorus.
17. εὐστολος] εὐστοχος Valckenarius, αἰμύλος Iacobsius. 19. ἀντλεῖς
δὴλον· Theocritus. 21. κακῶς δραμεῖν Lucianus. 23. Πλουτάρχου]
Φίλωνος Maximus, unde inter Philonis fragmenta Mangeius T. II, 673
retulit.

93b. Arsen. XXII, 85: Diod. Exc. Vatic. 18. Diog. Laert. I, 28.

93c. Arsen. XXII, 86: Diogen. Laert. I, 50. Diod. Exc. Vatic. 24. Solon. fr. 7 Schneidew.

93d. Arsen. XXII, 87: Greg. Cypri. M III, 9.

93e. Arsen. XXII, 88. Ἐκ πώ-
γωνος σοφιστᾶς nominat Plutarchus
Symp. Quaest. VII, 6, 3, p. 709 B: dixe-
runt de his copiose Wytttenbachius
ad Plut. de discern. adulat. ab amico
52 C. Iacobsius Ann. ad Anthol. II,
3, 143. C. F. Hermannus ad Luc.
quom. hist. conscr. op. c. 17. Ver-
sus qui affertur Luciani est: v. Luc.

Epigr. 11, 2 Iacob.: illustratur ab
Iacobsio in Annot. ad Anth. II,
2, 425.

93f. Arsen. XXII, 89. Theocr.
X, 13, ubi Scholiasta: παροιμία ἐπὶ
τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων: add. Iulian.
Or. VII, 236 C: οὐκ ἔστιν ὅσον οὐχὶ
λέγειν ἰθὺλον τις ἐκ πάντων θαυμαστῶς
ἀντλήσει τοῦ πίθου.

93g. Arsen. XXII, 90: Lucian.
Asin. 18.

94. Suidas: Arsen. XXII, 91.
Zenob. III, 99.

94a. Arsen. XXII, 92: Max. Conf.
Serm. 6, p. 548 Combef.

- 95 Ἐκ παντὸς ξύλου, εἶπε τὸ πλήρες: ὅτι ἐκ παν-
τὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς εἶδος
μὲν εὐτελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.
- 96 Ἐκ περδικῆσαι: τὸ διολισθῆναι καὶ ἀποδρᾶναι, με-
ταφορικῶς ἀπὸ τῶν περδικῶν· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον καὶ 5
διαδιδράσκον τοὺς θηρευτάς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαδιδρα-
σκόντων: Ὁ δὲ συροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιό-
χειαν τῆς Πισιδίας, καὶ οἰτεῖται καὶ λίθους· μακρότερος δὲ
ἔστι καὶ πέρδικος, καὶ μέλας τὴν χροίαν, πυρρὸς τὸ ῥάμφος.
οὐχ ἡμεροῦται δὲ κατὰ τὸν ἄλλον, οὐδὲ γίνεται τιθασός, 10
ἀλλ' ἄγριος εἰς τὸ αἰεὶ διαμένει. ἔστι δὲ οὐ μέγας, βρωθῆ-
- 95a Ἐκτὸς πήλου πόδας ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων καθε-
στηκότων.
- 95b Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι μέγα μέτρια, καὶ τι προσηρῆς
εἰπεῖν, μεμνησθαί τ' οὐκέτ' ἐόντος ὁμῶς: Φιλῆτα. 15
- 95c Ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς
φανεῖσα μᾶλλον, ἢ τὸ προσδοκώμενον: Εὐριπίδου.
- 95d Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθῆς· τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν: Εὐριπίδου.
- 95e Ἐκ διαβολῆς καὶ φθόνου ψεύδος ἐπ' ὀλίγου ἰσχύσαν ἀπ- 20
εμαράνθη: Θεοφράστου.
- 95f Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποι' ἄνδρες ἑῶσιν
ἄρῆτον· μεστὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγναιῖ,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραὶ, μεστή δὲ θάλασσα.
- 96a Ἐκ τοῦ βίου κράτιστόν ἐστιν ὑπεξελθεῖν ὡς ἐκ συμποσίου 25
μήτε διαρῶντα μήτε μεθύοντα: Ἀριστοτέλους.

1. Verba ἐπὶ τὸ πλήρες KA recte a proverbio seiungunt. εἰ δὲ
ex ἑλλείπει corruptum est: scriptum enim erat: ἑλλείπει τὸ, κύφων γένοιτ'
ἂν τὸ γὰρ πλήρες, ὅτι Ἐκ κτλ.: v. Zenob. IV, 7 ibiq. nott. critt. 2. τῶν
μὲν εἰς N: scribe εἰς μὲν τὸ εἶδος. 4. ἐκπερδικίσαι d. 6.
διαδιδράσκει Zonaras 672. θηρωμάτων Hesychius. λέγεται κτλ. non
agnoscit Hesychius. 7. ὁ δὲ As om. 8. μικρότερος. As. 9.
καὶ πέρδι.] τοῦ α. As. 12. ἐκ τοῦ Z. κτιστώτων Suidas. 14. μέγα]
μετὰ Iacobsius. 22. ἐῶμεν Aratus.

95. K in nott. ad Plut. I, 93:
Arsen. XXII, 93. Greg. Cypr.
M II, 100.

95a. Arsen. XXII, 94: Suidas.
DV II, 62.

95b. Arsen. XXII, 95. XLIV, 30:
Stob. Flor. 124, 10. Philet. fr.
10 Bach.

95c. Arsen. XXII, 96: Stob. Flor.
111, 5. Eurip. Oedip. fr. 15 Matth.

95d. Arsen. XXII, 97: Stob. Flor.
109, 6. Eurip. Oedip. fr. 14 Math.
95e. Arsen. XXII, 98. LV, 37:
Stob. Flor. 12, 19.

95f. Arsen. XXII, 99: Arat.
Phaen. 1.

96. Hesychius: Arsen. XXII, 100.
DV II, 57. [Ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N.
An. XVI, 7.

96a. Arsen. XXIII, 1. Max. Con-
fess. Serm. 36, p. 626 Combef.

ναί τε ἡδίων τοῦ εἰέρον, καὶ τὴν σάρκα πως δοκεῖ πυνκνότερος.

- 97 Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα: ἐπὶ τῶν διαφανῆ καὶ γνωριμώτατα δρώντων.
- 98 Ἐκαστος αὐτοῦ τὸ βδέμα μῆλου γλύκιον ἡγεῖται: δημώδης.
- 99 Ἐκ λύκον στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως λαμβανόντων.
- 100 Ἐκ τριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνεόντων ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆ ἔστηκεν. 10
- 97a Ἐκ τῶν πόνων τοι τὰ γὰθ' αὖξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακὴ τ' ἀτολμία
οὐτ' οἶκον οὔτε βίον οὐδὲν ὠφελεῖ· Εὐριπίδου.
- 99a Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει ἀνδῆ: Ἡσιόδου. 15
- 100a Ἐκ εἶνον ἀθλιώτατον κρίνω δικαίως, ὃς ἐν μὲν ταῖς συμφοραῖς πλείστους ἔχει τοὺς ἐφηδομένους, ἐν δὲ ταῖς εὐτυχίαις οὐδένα τὸν συνηδόμενον· Πεισωναίου.

7. στόματος] ἀφείλου addunt AZDs. τὶ λαμβανόντων in Diogeniano ex Zenobio scripsi. 10. Debeat ἀκμῆς. 12. ἀτολμῆ [sic] A. 15. φιλῶνται Goettlingius.

97. Arsen. XXIII, 2. »Aristid. Panath. 138: περι μηδενὸς ἀξίων πραγμάτων, ἢ περι ὧν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα. Ἐκ γειτόνων οἰκεῖν in vicinia habitare, Alciph. II, 2, ubi v. Berglerus. Lucian. Philops. 25: ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ὤκει. Conviv. 22 ἐν γειτόνων οἰκῶν. Icarom. 8. 16. Bis Accus. 9: Heliod. Aeth. I, 17: πίνει δὲ ἐνταῦθα ἐκ γειτόνων. Philost. Icon. II, 28: ὄρα καὶ τὴν ἀρχὴν ἰφαινοῦσαν ἐκ γειτόνων: Synes. Dion. 46 B: ταύτη δὲ πάλε τὸν Ἕλληνα τοῦ βαρβάρου πρόωτον ἄγω καὶ σοφώτερον τίθημι, ὅτι κατένειμι διῆσαν, ὁ μὲν ἐν γειτόνων ἔστη τὴν πρώτην: Max. Tyr. 41, 3: παρὰ πόδας τὰ δυσχερῆ, ἐκ γειτόνων τὰ κακά: cf. intt. ad Aristoph. Plut. 435.» Walz i us.

97a. Arsen. XXIII, 3: Stob. Flor. 29, 22. Eurip. Erechth. fr. 9 Matth.

98. Arsen. XXIII, 4. Eras m.

III, 4, 2: »proverbium de crepitu suspicor ab Apostolio e vulgi faece haustum»: proverbium sententiam veram plebeio sermone expressit: eleganter, ut solet, Aristot. Eth. ad Nicom. IX, 7: πᾶς γὰρ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ μᾶλλον ἢ ἀγαπηθεῖν ἂν ὑπὸ τοῦ ἔργου ἐμψύχου γενομένου. μάλιστα δ' ἴσως τοῦτο περὶ τοὺς ποιητὰς συμβαίνει· ὑπεραγαπῶσι γὰρ οὗτοι τὰ οἰκεῖα ποιήματα, στέργοντες ὡσπερ τέκνα: id. ibid. IX, 1 fin., id. Rhet. I, 11 fin.

99. K in nott. ad Diog. IV, 42: Arsen. XXIII, 5. Greg. Cypr. LII, 8.

99a. Arsen. XXIII, 6: Stob. Flor. 47, 7. Hes. Theog. 96.

100. Diog. IV, 42 ibiq. v. K: Arsen. XXIII, 7. DV II, 63.

Ἐπὶ ξυροῦ κτλ.] v. Mant. Provv. s. ἐπὶ ξυροῦ.

100a. Arsen. XXIII, 8: Max. Conf. Serm. 6, p. 551 Comb.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ᾠ.

- 1 Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.
- 2 Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης: διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα· διὸ οὐδὲ τεῖχη περιεβάλλοντο νόμοις παιδευόμενοι· ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἠττημένοι ὑποστρέψαι οὐδὲ ἐτυραννήθησαν.
- 3 Ἐλκος ἔχω τὸν ἔρωτα· ῥέει δέ μοι ἔλκος ἰχώρ.
- 4 Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις: ἐπὶ τῶν ἀναιοθήτων· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον: Ἐλέφαντος πωλίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτριψεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροσθήτη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ἤκει λαβεῖν τὸν ἐλέφанта. ὁ δὲ ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν καὶ μέντοι πεσιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, οὐκ ἔφατο δῶσειν, καὶ ᾤχετο ἀπιὼν ἐς τὴν ἔρημον, ἀναβὰς τὸν ἐλέφанта· ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἤκον, ἐπειρῶντο πείραν προσ-
- 1a Ἐλπὶς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας· Δημοκρίτου. 20
- 1b Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοία· οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροι· Θεόγνιδος.
- 1c Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μούνη θεὸς ἐσθλή ἔνεστι· τοῦ αὐτοῦ.
- 1d Ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν· Σοφοκλέους.
- 1e Ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονούντων, ἐφικταί· αἱ δὲ τῶν ἀζυνέτων, ἀδύνατοι. 25

9. τῶν μεγάλων καὶ Suidas. 11. πωλευτῆς ἐλέφαντος As. 13. αὐτῷ] καὶ ἦρα τοῦ κτήματος καὶ ἀνηρῶτο, ἀνθ' ὧν ἔτριψε τὴν ἀμοιβὴν κομιζόμενος ἐκείνος As addit. 14. ἐρώμενος As. 21. ὁμοιοι Theognis. 23. ἀνθρώποις Stobaeus. μόνῃ et ἔνεστέν Theognis.

1. Suidas: Arsen. XXIII, 9. DV II, 68.

1a. Arsen. XXIII, 10. VII, 78: Stob. Flor. 10, 58. Democr. fr. 65 Mullach.

1b. Arsen. XXIII, 11: Stob. Flor. 110, 11. Theogn. 637.

1c. Arsen. XXIII, 12: Stob. Flor. 110, 12. Theogn. 1135.

1d. Arsen. XXIII, 13: Stob. Flor. 110, 14. Sophocl. fr. 687 Dind.

1e. Arsen. XXIII, 14: Stob. Flor. 110, 18. Democr. fr. 79 Mullach.

2. Suidas: Arsen. XXIII, 16. Diog. IV, 87. Adhibet Max. Tyr.

Diss. XXVI, 2: ὁ δὲ ἔρως οὐδενὶ οὕτως πολεμεῖ ὡς ἀνάγκη καὶ δέει· καὶ ἔστι χρεῖμα γαῦρον καὶ δεινῶς ἰλευθέρον, καὶ τῆς Σπάρτης αὐτῆς ἰλευθεριώτερον: add. ib. Diss. V fin. et v. Gruterus ad P. Syr. Sent. 90.

3. Arsen. XXIII, 17.

4. Suidas: Arsen. XXIII, 18. DV II, 64. Ἐλέφαντός τε] Aelian. N. An. III, 46.

φέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημνέτο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἴνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέ- 5 κτείνει, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεὶ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐλῖα κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός. Ὡς ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ περὶ τράπεζαν μὲν καὶ τηγάνου ψόφον αἰεὶ ἐπ' ἄριστα χορεύοντες, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις προδόται. 10

5 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων: Οἱ νέοι ἐλέφαντες καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ γῆρα παρειμένους θεραπεύουσιν αὐτοὺς, καὶ κινδύνων ῥύονται, καὶ εἰς ὄρυγμα ἐμπεσόντας οἷδε ἀνάγουσι φρυγᾶ- 15 νων τινὰς ἀγκαλίδας καὶ φανέλλους ἐμβαλόντες, οἷσπερ οὖν ὡς ἀναβαθμοῖς χρώμενοι ἐκεῖνοι εἶτα ἀνίστασι γῆρα βαρεῖς ὄντες. ποῦ δὲ ἠλόγησε πληγαῖς πατέρα ἐλέφας; πῶς δὲ ἀπεικίρηξεν ὁ πατήρ ὁ ἐν τούτοις τὸν υἱόν; ὧς Σόλωνες καὶ Χαρῶνδαι καὶ Ζάλευκοι: Τῶν μὲν οὖν κινδύνων καὶ 20 πόνων οἱ νέοι κατάρχονται, ποτοῦ δὲ ἄρα καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις. γῆρα δὲ παρειμένον ἐλέφαντα ἢ νόσῳ κατειλημμένον οὐκ ἂν ποτε οἱ συναγωνιζόμενοι καταλίποιν, ἀλλὰ παραμένουσι, καίτοι τῶν θηρῶν ἐγκειμένων, καὶ πρότερόν γε τὴν ψυχὴν ἀπολίποιν ἢ τὰ 25

2. μὲν As om. 3. κατώλισθεν As. 8. πιστός] καὶ τὴν εὐνοίαν ἐπεδείκνυτο As adiecit. 9. ἄριστά τε As. 10. προδόται] καὶ μίτην καὶ εἰς οὐδὲν τὸ τῆς φιλίας ὄνομα χραίνοντες As addit. 12. ποιούντων] A e Suida addit: Λουκιανὸς ἐν τῷ ἔγκωμιῳ τῆς μυίας [12]. πολλά δ' εἰ ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν: τὸν adiecit λόγος τίς ἴσται κτλ., quae Apostolius VII, 6 habet. 18. πῶς δὲ] ποῦ θαί As. 19. ὧς — Ζάλευκοι] haec in Aeliano ante οἱ νέοι κτλ. collocata verbisque nonnullis aucta sunt. 22. πρεσβυτέροις] αἰδῶ νέμοντες, καὶ τῶν Λουκιανῶν τριμῶντες τὸ γῆρας νόμον δέονται οἷδε οὐδὲν As addit. 23. συναγωνιζόμενοι] συναγελευζόμενοι As. 24. ἀλλὰ καὶ πιστῶς As. παραμένουσι] quae in sqq. Aelianus de elephantorum erga gregales et pullos fide atque amore exponit, ab epitomatore propter homoioteleuton in v. παραμένουσι neglecta sunt. Θηρῶν] Θηρῶντων As. 25. ἀπολίποιν ἂν As.

5. Suidas: Arsen. XXIII, 21. DV II, 67. Οἱ νέοι — Ζάλευκοι] Aelian. N. An. VI, 61. τῶν μὲν — μνημονεύσαντες] Aelian. l. e. VII, 15.

Ἐλέφαντι -- ἐλέφας] Aelian. l. c. VIII, 17. Ἀκμή κτλ.] Aelian. l. c. IV, 31.

τέκνα. Λαίνιλα δέ τις πρεσβύτες ἐρασθεῖσα οἰκέτου δρι-
 μίος αὐτῷ συνεκάθευδε, κηλίδα δέ ἄρα παιοὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς
 περιῆπτεν· οἱ δὲ εὐγενεῖς ἦσαν, καὶ ἐς τὴν βουλήν τὴν
 τῶν Ῥωμαίων ἐτίλουν ἐκ πατέρων. οἱ αἰδούμενοι τῇ μητρὶ
 ἤχθοντο τοιαῦτα δρώσῃ καὶ πρῶως ὑπερινουθέτου· ἡ δὲ 5
 κυμαίνουσα ἐκ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸν ἔρωτα ἐπίπροσθεν
 τῶν υἱῶν ποιησαμένη καταγορεύει αὐτῶν πρὸς τὸν τότε
 ἄρχοντα, ὡς ἐπιβουλεύοιεν αὐτῷ· ὁ δὲ ἔχων εἰς διαβολὰς
 τὸ οὖς ῥάδιον, καὶ ὑπόπτῃς ὢν καὶ δειλός, ἐπίστευσε. καὶ
 οἱ μὲν οὐδὲν ἀδικοῦντες ἀπέθνησκον, ὁ δὲ ἄθλον τοῦ κατει- 10
 πειν ἠνέγκατο, δούλῳ συγκάθευδεν ἀδεῶς. Πατρῶοι θεοί,
 καὶ Ἄρτεμι λοχεῖα, Εἰλείθυιαί τε Ἥρας θυγατέρες, τί
 οὖν ἂν ἔτι Μῆδειαν εἵπομεν τὴν Κόλχην ἢ Πρόκνην τὴν
 Ἀιθίδα τῶν καθ' ἡμᾶς παθῶν μνημονεύσαντες;· Ἐλέ-
 φαντι ἡμέρω πωλευτῆς ἦν, καὶ εἶχε γυναῖκα ἀφελικεστέ- 15
 ραν μὲν, πλουσίαν δέ. οὐκοῦν ἑτέρας ἐρῶν, ταύτην μὲν
 ἀποπνίγει, καὶ τῆς τοῦ ἐλέφαντος φάτνης κατορύττει πλη-
 σίον ὁ θερμοβουλος ἄνθρωπος, ἄγεται δὲ τὴν ἄλλην. ἐν-
 ταῦθα οὖν ὁ ἐλέφας τῇ προβοσκίδι λαβόμενος τὴν νεωστὶ
 ἀφιγμένην ἄγει τῆς νεκροῦ πλησίον καὶ τοῖς κέρασιν ἀνο- 20
 ρύξας καὶ γυμνώσας τὸ σῶμα, ἃ εἰπεῖν οὐκ ἠδύνατο, ταῦτα
 ἐπεδείκνυε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὴν γυναῖκα τὸν τρόπον
 τοῦ γήμαντος αὐτὴν ἐκδιδάσκων ὁ μισοπόνηρος ἐλέφας;·
 Ἄκμῃ ἐλέφαντος ἐξήκοντα ἔτη γεγονέναι· κρυμῶ δὲ ὀμι-
 λεῖν μήμικος ἐστί. διατείνει δὲ τὸν βίον καὶ εἰς διπλὴν 25
 ἑκατοντάδα.

5a Ἐλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει: Θετταλῶν καταστρέψας τὰς
 πόλεις ὁ Φίλιππος καὶ τοὺς ξένους πωλῆσας εἶρηκε τοῦτο.

1. Λαίνιλα — οἱ δὲ] ἐγὼ δὲ ἦδεν μειράκιον ὢν ἄνθρωπον πρεσβῦτιν,
 Λαίνιλλαν ὄνομα, καὶ ἰδεικνυτο ὑπὸ πάντων καὶ ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἐλέγγο,
 καὶ ὅ γε μῦθος τοιόσδε ἦν. Οἱ πρεσβύτεροι πρὸς με ἔφασκον ἐκείνην τὴν ἄν-
 θρωπον ἐρασθεῖσαν οἰκέτου δριμύως, αὐτῷ μὲν συγκάθευδεν, κηλίδα δὲ
 ἄρα [τοις addunt AR] παιοὶ τοῖς ἐαυτῆς περιῆπτεν· οἱ δὲ As. 4. πα-
 τέρων τε καὶ τῶν ἄνω τοῦ γένους ἀρξάμενοι As. οἱ τοίνυν As. 5.
 ὑπερουθέτου καὶ τοῦ πρᾶττομένου τὴν αἰσχύνην ἐπέλεγον ἰονχῆ As.
 7. πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὅς ἦν τότε καὶ λέγει ὡς As. 9. δειλός, πάθῃ δὲ
 ταῦτα ἀγεννοῦς διανοίας As. 10. ὁ δὲ] ἡ δὲ As, AR. 11. Ὡ πατρῶοι
 As. 13. Κόλχην As. 14. τῶν ἐναγχός τε καὶ As. 16. ἐρῶν,
 καὶ τὰ τῆς συνοικοῦσης οπειδῶν ἐκείνη γίνεσθαι As. 24. ἀκμῇ δὲ As.
 25. ἡκιστος As, μήμιστος R. 27. τὰς om. Ds.

- 6 "Ελκων ἐφ' ἑαυτὸν ὡσπερ ὁ καικίας νέφος: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακὰ ἢ καλὰ.
- 7 "Ελαχες τὸ μί: ἐπὶ τῶν εὐνυχησάντων. Διονύσιος γὰρ ὁ πρεσβύτερος, κληρουμένων κατὰ γράμμα τῶν δημηγορούντων, ὡς ἔλαχε τὸ μί, πρὸς τὸν εἰπόντα· μωρολογεῖς 5 Διονύσιε, μοναρχήσω μὲν οὖν, εἶπε· καὶ δημηγορήσας ἤρέθη στρατηγὸς εὐθύς ὑπὸ τῶν Συρακουσίων.
- 8 Ἐλέφας μὲν οὐκ ἀλεγίζει: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων. Λόγος τις ἐστίν, ἐλέφαντα μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθλώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νάματα· τὸ δ' αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιάν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέλγηρον νύκτα, ὅπηγίκα διαπορθμεύωσι, τουτὶ δεδιότες τὸ ζῶον.
- 9 "Ελκος γὰρ πέλει τῆς ἀληθείας φθόνος: ἀπὸ 15 γνώμης.
- 9a Ἐλάσσω κακὰ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἢ ὑπὸ τῶν φίλων· τοὺς μὲν γὰρ ἐχθροὺς δεδιότες φυλάσσονται, τοῖς δὲ φίλοις ἀνεσχημένοι εἰσὶ· καὶ γίνονται σφαλεροὶ καὶ εὐεπιβούλευτοι· Δημώναικος. 20
- 9a "Ελπεσθαι χρὴ πάντ' ἐπεὶ οὐκ ἔστ' οὐδὲν ἄελπιον· ῥάδια πάντα θεῶν τελέσαι, καὶ ἀνήντων οὐδέν· Λίνου.
- 9b Ἐλευθέραν εἶναι προσήκει παντὸς φόβον τὴν ἀρετὴν καὶ ἀδέσποτον.

1. αὐτὸν ὡστε Καικίας Ds. 2. ἢ καλὰ Ds om. 3. Ἀ ἐλαχες τὸ μί: ἀπὸ τοῦ μωρὸς εἶ, reliquis om. 8. μὲν οὐκ ἀλεγίζει] μὲν οὐκ ἄλισκει d, alii: μὲν οὐκ ἀλεγίζει Lennepius ad Phalar. Epist. p. 121 Lugd.: μὲν οὐ δάκει A, post v. ὑπερορώντων addens: Ἐλέφας μὲν οὐκ ἄλισκει: ὁμοίᾳ τῇ προτέρᾳ. 11. τὸ δ' — οἷ] οὐκ ἐπιπλοστον τὸ λεγόμενον Theophylactus. 13. διαπορθμεύωσι idem. δεδιότες Theophylactus ignorat. 23. ἀρετὴν· ἀδέσποτον γὰρ ἀρετὴ καὶ ἰκοῖον, παντὸς φόβου καὶ ἀνάγκης ἐλευθέρον Maximus addit.

6. Diog. IV, 66. Greg. Cyr. 9. Arsen. XXIII, 23: cf. Apost. L I, 99. VI, 1a.

7. Arsen. XXIII, 15. Διονύσιος 9a. Arsen. XXIII, 25: Stob. Flor. κτλ.] Plut. Apophth. Reg. cett. 175 110, 1. »Vide Iamblich V. Pythag. C, ubi v. Wyttenbachius. 28 (139) citatum Pearson Symb. Apostol. Art. VI. Gaisfordus. Add. Ambroschius de Lino dissert. 8.

7a. Arsen. XXIII, 24: Anton. Mel. 137, p. 217 Fabr.

8. K in nott. ad Diog. IV, 45: 9b. Arsen. XXIII, 26: Max. Conf. Arsen. XXIII, 19. DV II, 66: Serm. I, p. 551 Comb, ubi Chrysostomo tribuitur. Sententia fluxit add. Apost. X, 37. Λόγος κτλ.] Theophyl. Simoc. Dialog. de Quaest. ex Plat. Reip. X, 14, p. 617 E, phys. p. 9 Boiss. ubi v. Astius.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ μ̄.

10 "Εμβαρος εἰμί: ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος· ὅθεν καὶ τοῦνομα εἴληφεν, ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν· οὐ τὰ ἄκρα Μουνυχος κατασχὼν Μουνυχίας Ἀριέμιδος ἱερὸν ἰδρῶσατο. ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων 5 ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο· οὐ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἀν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῷ θεῷ. "Εμβαρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη. ταῦτα δὲ ἐπὶ τῶν 10 παραπαιόντων καὶ μεμνόντων.

11 "Εμὲ δὲ "Ανυτος καὶ Μέλητος ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται· βλάψαι δὲ οὐ δύνανται: Σωκράτους τὸ λόγιον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βλαπιόντων τινὰς τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ λυμαιομένων. 15

12 "Εμποδῶν ἐστι τὸ πρᾶγμα: ἐπὶ τῶν προχείρων καὶ εὐχερῶν· ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ τῇ λέξει Θουκυδίδης ἐν ὀγδόῃ· τὰς ἐμποδῶν αἰτίας ἐπισκοπεῖν, πορρόωτέρω δὲ μηδὲν ἀπορέγεσθαι ταῖς διανοαῖς· ἦτοι προχείρως.

9c "Ελεύθερον ἀδύνατον εἶναι τὸν πάθει δουλεύοντα καὶ 20 ὑπὸ παθῶν κρατούμενον: Πυθαγόρου.

9d "Επίγραμμα. Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων, Πανσανίας Φοῖβω μνήμ' ἀνέθηκε ὁδε.

9e "Ελοῦ βίον τὸν ἄριστον, ἡδὺν δὲ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει.

9. *θυγατέρα*, αὐτὴν μὲν ἀπέκρυψεν ἐν τῷ αὐτῷ [αὐτότω ex Eustathio Kusterus], *αἴγα* δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν *θυγατέρα* ἔθυσεν κτλ. Suidas. 17. *ἐχρήσατο* — ὀγδόῃ] *Θουκυδίδης* ἢ [ἦ"Ν.], ἀπὸ τοῦ προχείρους. *φοῖ* γάρ· Suidas. 18. *τὰς* — *ἐπισκοπεῖν*] adscribit haec etiam Priscianus XVIII, 1180 P. Thucydidi. *αἰτίας*] μόνον Suidas addit. 19. *ἐπορέγεσθαι* Suidas. ἦτοι προχείρως a Suida absunt. 22. *Ἑλλάνων ἀρχηγός* Iacobsius. 23. *μᾶμ'* idem. 24. *βίον αἰροῦ* Maximus.

9c. Arsen. XXIII, 27; Stob. Flor. 6, 48. ἢ *ἡμῶν* κτλ.

9d. Arsen. XXIII, 28; Suid. s. *Πανσανίας*, Cf. Anthol. Palat. VI, 197. Schneidewinus ad Simon. fr. 198.

9e. Arsen. XXIII, 29; Max. Conf. Serm. 62, p. 674 Comb. Epict. fr. 144 Schweigh. Est Pythagoricum praeceptum, ut Plut. de Exil. c. 8 memoriae prodidit; disputavit de eo Wytttenbachius ad Plut. de Sanit. tuend. 3, p. 123 C.

10. Suidas: Arsen. XXIII, 30. App. Provn. II, 54.

11. Arsen. XXIII, 31. "Εμὲ — *δύνανται*] habet Epict. Diss. I, 29, 18. II, 2, 15. III, 23, 21: add. eiusd. Manual. 52 fin. ibiq. v. Simplicius. *Ducta* sunt ex Plat. Apol. Socrat. 30 C.

12. Arsen. XXIII, 32. *ἐχρήσατο* κτλ.] Suidas v. *ἐμποδῶν*: similia in Etym. M. 336, 26. Zonar. I, 713. Lex. apud Bachmannum Anecd.

- Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπό-
 γυον καὶ ἐν χερσὶ· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς
 ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει· Ἀλλὰ τὸ προῖζόν, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν εἶναι· 5
 Ἐχρήσατο δὲ Ἱεροκλῆς ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· καὶ ἄλλοι· φησὶ
 γὰρ ἐν δευτέρᾳ Φιλοσοφουμένων παρὰ τῶν φιλοσόφων· τίς
 γὰρ αὐτῆς οὐχὶ καὶ ἔγηναι, καὶ παῖδας ἀνείλετο,
 καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη μηδενὸς ἐμποδῶν ὄντος·
 13 Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα· ἐπὶ τῶν δυσοργήτων." Ωμιην 10
 δέ, φησὶν, ἐγὼ τοιαύτη φιλία συννηρόσθαι σε,
 ὥστε μὴδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἰσχυῶσαι
 διασῆσαι.
 14 Ἐμὲ μὲν, ἂν μανῶσι, σὲ δὲ ἂν σωφρονῶσι·
 λείπει τὸ, ἀποκτενοῦσιν. ἦτοι ἐμὲ μὲν ἀδίκως, σὲ δὲ δικαίως. 15
 15 Ἐμπροσθεν κρημνός, ὅπισθεν λύκοι· ἐπὶ τῶν
 ἐν μέσῳ δύο κακῶν ἀγύκτων περιπαρέντων.*

4. προῖζόν Suidas: προῖζόν ex Etymologo commendat Lobeckius ad Phryg. 323. 6. τῇ λέξει Ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι Suidas. καὶ ἄλλοι Suidas om. 7. παρὰ] περι] Suidas. 8. αὐτῶν idem. 9. γημι NARO Suidas. ἀνείλετο Suidas. 10. ἐπὶ τ. δυσοργήτων] Ds om.: Suidas habet: ἐπὶ τῶν ἐπιμόνος ἰχθυοδούντων πρὸς τινάς. 11. φησὶν Ἀυσίας e Suida scribendum est. σε] σοι Ds: a Suida exsulat. 12. ἰσχυῶσαι διασῆσαι] ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι Suidas. 17. περιπαρέντων] corrige περιφθαρέντων. Nisi excidit verbum; exempli causa propono: περὶ σωτηρίας ἀπορούντων.

Gr. I, 218 leguntur. Θουκυδίδης] locus in nostris exemplaribus non exstat: corruptum igitur est nomen auctoris. Pluribus de hac re disputat Dukerus in Popp. edit. Thucyd. II, 1, p. 91. Λυκοῦργος] fr. 71 Saupp. Πλάτων] Tim. 25 D. Ἰσαῖος] p. 161 Schoem. Ἱεροκλῆς] quis ille sit, disputant intt. Suidae: idem ab Apostolio affertur X, 59. Pro Hyllarimensi habet Vossius Histor. Gr. 454 West. Videtur hic locus: ex disputatione ampliore de usu vocis ἐμποδῶν excerptus: v. Harpocr. 71, 17.

13. Diog. IV, 77: Arsen. XXIII, 33. Cf. Hoelscherus de Vita et Script. Lys. or. p. 214.

14. Arsen. XXIII, 34. Ἐμὲ — σωφρονῶσι] Phocionis dictum: Plut. V. Phoc. 9. Praec. Polit. 14, p. 811

A. Apophth. Reg. et Duc. 188 A, ubi a Phocione haec in Demosthenem iactata esse narratur: Phocioni Demadem Max. Conf. Serm. 31, p. 619 Comb. substituit.

15. Arsen. XXIII, 35. Versum latinum ex hoc dicto expressum: a fronte praecipitium est, a tergo lupi: affert Orellius in Suppl. Sent. Publ. Syri p. 30: Similiter sonant haec: Arcesilaus apud Plutarch. Praecept. de tuend. san. 7, p. 126 A: μηδὲν διαφέρειν ὀπισθὲν τισὶ ἢ ἐμπροσθεν εἶναι κιναιδόν: Themist. Or. 20, 234 C de patre mortuo: καὶ οὔτε ἐμπροσθεν οὔτε ὀπισθεν μέλυσμα ἐξηῦρεν ὁ Ῥαδάμανθους ἢ ὁ Μίνως ἰνσοσημασμένον τε καὶ ἰγγεγραμμένον τῇ ψυχῇ: Phot. Patr. Epist. 170, p. 244: καὶ μοι δοκεῖ τούτων οὔτε ἀκόμμως ὁ αἰνιγματιστής ἀπεικάζων

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ν̄.

- 16 Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδρουκλέης πολεμαρχεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δὲ ἔστι καὶ ἡ λέγουσα.
Ἐν γὰρ ἀμυχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς. 5
καί.
Ἐν ἀμούσοις καὶ Κόροικος φθέγγεται.
- 16a Ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι, οὓς ἂν ἠγῶνται βελτίστους εἶναι· καὶ γὰρ ἐν νόσῳ ὃν ἂν ἠγῶνται ἰατρικώτατον εἶναι, τούτῳ μάλιστα πείθονται· καὶ ἐν πλοίῳ οἱ πλείοντες, ὃν ἂν κυβερνηκώτατον, καὶ ἐν γεωργίᾳ, ὃν ἂν γεωργικώτατον. Ξενοφῶντος τοῦ Γρούλλου. 10
- 16b Ἐν συλλόγῳ πρῶτος λέγει μὴ ἐπιτήδευε· μετὰ γὰρ πλειόνας λέγων ὄψει μᾶλλον τὰ συμφέροντα. Κλειτάρχου.
- 16c Ἐνεστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί, 15
φέρειν τὰ συμπύπτοντα μὴ παλιγκότως.
καὶ οὗτός γ' ἀνὴρ ἄριστος, αἴτε συμφοραὶ
ἦττον δάκνουσιν· ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεθα, δρᾶν δ' ἀμυχανίως ἔχει.· Εὐριπίδου.
- 16d Ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαιμόνας ὄλβους. 20
Σοφοκλέους.
- 16e Ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις,
ἤκιστα τούτοις πλησιάζων ἤδεται. Ἀμφιδος.
- 16f Ἐνεστι γὰρ τις καὶ λόγοισιν ἠδονή,
λήθην ὅτ' ἂν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.· Σοφοκλέους. 25
- 16g Ἐν ἀλλοτριῶσι παραδείγμασι παιδεύε σταντόν, καὶ ἀπαθῆς τῶν κακῶν ἔση. Δημόνακτος.
- 16h Ἐν εὐτυχίᾳ φίλον εὐρεῖν εὐπορώτατον, ἐν δὲ δυστυχίᾳ πάντων ἀπορώτατον. Δημοκρίτου.

3. τιμῆς] addit Suidas: ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκαιος ἔμορε τιμῆς· καὶ γὰρ ἐν ἀμούσοις κτλ. 7. κόροικος m, κόρουδος A Suidas. 11. κυβερνητικώτατον Xenophon. 15. ἔν ἐστι Erfurdcius. τουτί] τόδε Pearsonus. 17. χοῦτος Matthiae. 18. ἦσον Gaisfordus. 19. ἐπιστάμεθα Stobaeus. 22. τις Ab om. 23. Ἀμφιδος Ab omi.

λόγος, ἐμπροσθεν μὲν ἀκίρηκδμην, ὀπισθεν δὲ κορυβίαν ἐν χρῆσιν διαγρῆψασθαι.

16. Suidas: Arsen. XXIII, 36. Macar. III, 91. Apost. VII, 39^{bc}.

16a. Arsen. XXIII, 37: Xenoph. Memor. III, 3, 9.

16b. Arsen. XXIII, 38: Anton. Mel. 170, p. 278 Fab.

16c. Arsen. XXIII, 39. XXXIV, 48: Stob. Flor. 99, 8. Eurip. Oeconom. fr. 3 Matth.

16d. Arsen. XXIII, 40. XXV, 90: Stob. Flor. 103, 10. Soph. fr. 298 Dind.; v. Welckerus Trag. Gr. I, 391.

16e. Arsen. XXIII, 41. XXIV, 2. XXXII, 88: Stob. Flor. 104, 6.

Com. Gr. Fr. III, p. 302 Mein.

16f. Arsen. XXIII, 42: Stob. Flor. 113, 12. Soph. fr. 237 Dind.

16g. Arsen. XXIII, 43: Max. Confess. Serm. 2, p. 534 Combef.

16h. Arsen. XXIII, 44: Anton. Meliss. 135, p. 214 Fabr., Damocr.

- 17 Ἐν Πυθίου χέσαι: οἶον κινδυνεύσαι. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος ποιῶν νεῶν, εὐρών τινα ἀποπατοῦντα μέτοικον, ἀπήγαγε· προσέγραψε γὰρ μηδένα ἀποπατήσαι.
- 18 Ἐνεστι καὶ νύρμηκι χολή: παρεγγυᾶ μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν ἐν τῷ ἀμφισβητεῖν. 5
- 19 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὄραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 16i Ἐν μὲν τοῖς ἐσόπτροις ὁ τῆς ὄψεως, ἐν δὲ ταῖς ὀμίλιας ὁ τῆς ψυχῆς χαρακτήρ βλέπεται.
- 16k Ἐν μὲν τῷ πλεῖν πείθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν 10 τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ βέλτιον: Σωκράτους.
- 16l Ἐνιοὶ θνητῶν φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι, συνειδήσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωροῦσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευταίην μυθοπλαστεύοντες χρόνον: Δημοκρίτου. 15
- 16m Ἐν πυρὶ μὲν χουρόν τε καὶ ἄγγυρον ἴδρους ἄνδρες γινώσκουσιν· ἄνδρὸς δ' οἶνον ἔδειξε νόον, καὶ μάλα περ πυντοῦ· κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει, ὥστε καταισχύνειν καὶ τὸν ἰόντα σοφόν. οἰνοβαρέω κεφαλῆν, Ὀρομάκριτε, καὶ με βιοῦται 20 οἶνος· ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμῆς ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς πειρήσω, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχη καὶ νόον ἐν στήθεσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον ἔρξω θωρηχθεῖς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω: Θεόγνιδος. 25
- 16n Ἐν μὲν πολέμῳ πρὸς ἀσφάλειαν σιδήρος χουσοῦ κρείττων, ἐν δὲ τῷ ζῆν ὁ λόγος τοῦ πλούτου: Σωκράτους.

1. σχῆσαι Z. 5. ἐν τῷ ἀμφισβητεῖν a Suida absunt. 10. κατα-
 πλεῖν Stobaeus. δεῖ non agnoscit Stobaeus. 12. θνητῆς Stobaeus.
 φύσιος Mullachius. 13. συνειδήσει idem. 14. ταραχῆσι, φόβοισι,
 ταλαιπωροῦσι idem. 16. ἴδρεις Stobaeus. 17. γινώσκουσ' idem.
 οἶνος idem. 18. κακότητα — ἐλέγχει] τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων
 Theognis: v. Schneidewinus. 19. καταισχύναι Theognis. καὶ τὸν]
 καὶ πρὶν idem. 20. βεῖται Stobaeus. 23. πειρήθω Theognis. 24.
 στήθεσσι Stobaeus. 25. ἔρξω Theognis.

Sent. 72 Or. Democr. fr. 163
 Mullach.

16i. Arsen. XXIII, 45: Anton.
 Meliss. 170, p. 278 Fabr. De
 auctore v. Mullachius ad Democr.
 Fr. p. 332 sq.

16k. Arsen. XXIII, 46: Stob.
 Flor. 3, 41.

16l. Arsen. XXIII, 47: Stob. Flor.
 120, 20. Democr. fr. 119 Mullach.

16m. Arsen. XXIII, 48. VII, 89:
 Stob. Flor. 18, 16. 17. Theogn. 499.

16n. Arsen. XXIII, 49: XVII,
 45: Stob. Flor. 81, 12.

17. Arsen. XXIII, 50: C in nott.
 ad App. Provv. II, 66.

18. Suidas: Arsen. XXIII, 51.
 Greg. Cypr. M III, 8.

19. Suidas: Arsen. XXIII, 52.
 DV II, 70. Apost. X, 95.

εἶρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς τὰς πολε-
μικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων· εἰσάγονται δὲ οἱ Κᾶρες
καὶ ὡς εὐτελεῖς, διὰ τὴν μισθοφορίαν· ἀφ' οὗ καὶ Ὀμηρος,
τίω δέ μιν ἐν Καρὸς μοίρα.

40 Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν: ἐπὶ τῶν ἀποφυγεῖν οὐκ 5
ἐχόντων καὶ μοχθηρῶ τινι προσπαλαιόντων.

41 Ἐνθα περιττῆ τροφῆ, πολλοὶ μύες καὶ γαλαῖ.

42 Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεῖδεις: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα
ὑπνηλῶν. ἐπειδὴ ὁ Ὑπνος ἐρασθεῖς μειρακίου Ἐνδυμίωνος
ἔτι καὶ νῦν κατέχειν αὐτὸν λέγεται κοιμώμενον. 10

43 Ἐν πυρὶ βέβηκας: ἢ ἐπὶ αἰσχίστου ἢ ἐπὶ τάχους.

39a Ἐν τι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ: παρόσον
τῇ μὲν βουλῇ λόγων, τῷ δὲ πολέμῳ δυνάμεως.

39b Ἐν γὰρ ἀμχανῆ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς: φανερά.

39c Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. 15

39d Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ: ἐπὶ τοῦ ῥαδίας γινομένου.

4. μοίρα] αἰσῆ Ζ, et sic Homerus: Ζ addit: ἤγον ἐν δούλου τάξει·
Κᾶρες γὰρ αἱ δούλοι: eadem leguntur in argumento ad Aristoph. Plu-
tum. Aliter Hesych. s. ἐν Καρὸς αἰσῆ: ἐν θανατηφόρῳ μοίρα· Κῆρες
γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι: cf. Scholl. Ven. ad Hom. l. c. 5. κυσὶ
μάχεσθαι Suidas: cum Apostolio concordat Hesychius. 6. μοχθηρῶς
Zenobius. προσμαχομένων Suidas. 7. περιττῆ] πλείστη Stobaeus.
11. αἰσχίστου] ἀπίστου Emperius. 12. τι] γὰρ Homerus, Ab: τοῖ
WZ. βουλῇ] Ab addit: τῷ οὔτε χρῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
παρόσον κτλ.] Ab om. 13. λόγων δεῖ WZ.

ath. 163 Iebb., T. III, 245 Dind.
ἀληθέστερον κτλ.] etiam haec ex
Scholl. ad Aristid. l. c. descripta
esse, ipso Aristidis loco demon-
stratur: sic enim ille: καὶ μὴν οἱ
μὲν .. ἀντετάξαντο παντὶ τῷ ναυ-
τικῷ τῶν πολεμίων, ὥσπερ ἄλλου
μὲν τινος αἱ παρέχοντος σφίσι τὰς
τρηῆρας, ἐν δὲ τῷ Καρὶ καὶ οὐκ ἐν
τοῖς αὐτῶν σώμασι τὰς πείρας ποι-
οῦμενοι: eodem fere modo Polyb.
X, 32, 11, proverbio usus est. ἀφ'
οὗ κτλ.] Scholl. ad Arist. l. c.: φέ-
ρεται δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία, ἐν
Καρὸς μοίρα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν
καὶ δουλοπρεπῶν ταυτομένη: usurpat
Synes. Epist. 79, p. 225 Petav.:
ἐφ' οὗ πῶς μὲν μέτριος καὶ πρὸς
τὸν τρόπον, ἐν Καρὸς μοίρα καὶ
ἄτιμος: or. ad Paeon. p. 306 B: οἱ
δὲ ἀληθεύοντες ἀπιστοῦνται, καὶ ἐν
Καρὸς μοίρα τιμῶνται: quos locos
Pantinus attulit. Ὀμηρος] II. J,

378: de cuius loci scriptura et ex-
plicatione v. Eustathius et Bach-
mannus ad Lycoph. Cass. 1104:
add. Apost. XIII, 85. et annot. ad
App. Provn. II, 60.

39a. Arsen. XXIII, 77.97: Hom.
II, II, 630, ubi V: καλῆ καὶ βρα-
χύλογος ἢ γνώμη.

39b. Arsen. XXIII, 78: cf. sup. 16.

39c. Arsen. XXIII, 79: cf. sup. 16.

39d. Arsen. XXIII, 81. Plut.
Coniug. Praec. 4, p. 138 F: ὥσπερ
τὸ πῦρ ἐξάπτεται μὲν εὐχερῶς ἐν
ἀχύροις καὶ θρυαλλίδι καὶ θριξὶ λα-
γώιαις: add. Zenob. V, 69.

40. Suidas: Arsen. XXIII, 82.
Greg. Cypr. M III, 16.

41. Arsen. XXIII, 83. Est Dio-
genis Cynici dictum: v. Stob. Flor. 6, 4.

42. K in nott. ad Diog. IV, 40:
Arsen. XXIII, 84. DV II, 48.

43. Diog. IV, 52: Arsen. XXIII, 85.

- 44 Ἐν ἄλλω δρασκάσεις: ἤτοι κρύπτῃ· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.
- 45 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις: ἐπὶ τῶν ἡδυναθεῖν διωκόντων.
- 46 Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἁμαρτήρως μοχθούτων.
- 47 Ἐν νυκτὶ βουλή: ἐπειδὴ ἡ νύξ παρρησίαν δίδωσι βουλευέσθαι.
- 48 Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων.
- 47a Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνοφελής: ἐπὶ τῶν ἀνοφελῶν ἐν οἷς οὐ χρεῖ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτερίδος.
- 48a Ἐνιοὶ πόλεων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσι: Δημοκρίτου.
- 48b Ἐν Πέρσαις μὲν γεννηθεῖς, οὐκ ἔσπευδες οἰκεῖν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενίᾳ δὲ γεννηθεῖς, τί σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι μένων εὐτυχεῖν; Μοσχίωνος.
- 48c Ἐν μὲν ταῖς μέθαις παροῖνοῦσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀνυχταῖς παροῖνοῦσιν οἱ ἀνόητοι: Πλουτάρχου.
- 48d Ἐν δὲ τῷ αὐρίον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν καὶ τὸ ἔωλον τινα μνήμην διαφυλάττειν, ἄπαρξ, οὔτε θεοὶς πρέπον οὔτε ἄλλως βασιλικόν.
- 48e Ἐνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως εὐροῖς ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός: Εὐριπίδου.
- 48f Ἐν δ' ἰῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός.

3. καταπλάττεις DV. 5. σκότῳ Z Suidas. [μοχθούτων] ὦν τὸ ἔργον ἀφανὲς Suidas addit. 7. παρρησίας K. 9. ἐνδύεται] ἐνδύεται με Ds, ἐνδύου Apost. XVI, 52. ἐνδύεται μοι DV. 13. πολιῶν Mullachius. 17. Μοσχίωνος Stobaeus non agnoscit. 19. Πλουτάρχου Stobaeus om. 20. ἐν δὲ τῷ] ἐς δὲ τὴν Lucianus.

44. Greg. Cypr. L I, 97: Arsen. XXIII, 86.

45. Diog. IV, 53: Arsen. XXIII, 87. DV II, 71.

46. Suidas: Arsen. XXIII, 88. DV II, 69.

47. K in nott. ad Diog. V, 95: Arsen. XXIII, 89. DV II, 46. Apost. IX, 48.

47a. Arsen. XXIII, 90. Macar. III, 87.

48. Diog. IV, 54: Arsen. XXIII, 91. DV II, 73.

48a. Arsen. XXIII, 92: Stob. Flor. 6, 11. Democr. fr. 181 Mullach.

48b. Arsen. XXIII, 93: Stob. Flor. 5, 88.

48c. Arsen. XXIII, 94: Stob. Flor. 4, 59. Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 66 Wyt.

48d. Arsen. XXIII, 95: Lucian. Prometh. 8.

48e. Arsen. XXIII, 96: Eurip. Heracl. 327 sq.

48f. Arsen. XXIII, 98: Hom. II. I, 319.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ξ.

- 49 Ἐξ ἐνός πάνθ' ὄρῶν: ἐπὶ τῶν παρορώντων.
- 50 Ἐξ ἄμμου σχοινίου πλέκεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 51 Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν: ἐπὶ τῶν ὀρθῶς διανεμόντων
καὶ δικαίως κρινόντων. 5
- 52 Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος: ἐπὶ τῶν εὐ-
γενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου. ἀφ' οὗ
οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν.
- 53 Ἐξὸν φυγεῖν μὴ ζήτει δίκην: Ἀλκιβιάδης καλού-
μενος ἐπὶ κρίσιν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἔκρουσεν 10
ἑαυτὸν, εἰπὼν τοῦτο. εἰπόντος δὲ τινος, οὐ πιστεύεις τῇ
- 48g Ἐνθα δ' ἔπειτα
παίσεται, ὅσα οἱ αἴσα κακάκλωθέν τε βαρεῖαι
γεινομένην ἤσαντο λίφω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
- 48h Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται. 15
- 48i Ἐν πέντε δὲ τῶν νομοφυλάκων τοῖς νεωτάτοις εἶναι τὴν
κρίσιν: Πλάτωνος.
- 48k Ἐν Σκῶλῳ μῆτι' αὐτὸν εἶναι, μῆθ' ἑτέρῳ ἔπεσθαι:
ἐπὶ τῶν κακῶν ἀνθρώπων, ταραχώδους ὄντος τοῦ τόπου.
- 51a Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων: ἀντὶ τοῦ νηπιόθεν. 20
- 51b Ἐξ ἡμῶν τέμνεται ὁ ἰμάς: ἐπὶ τῶν ἐξ οἰκείου κακῶν εὐ-
πασχόντων· φασὶ γὰρ, βουὴν ἰδόντα μάλιστα, τοῦτο εἰπεῖν.

2. ὄρῶ Suidas. 7. γένος πολὺ λαμπρὸν Photius, γ. πάνυ λαμ-
πρὸν Hesychius: γένος Ἀθηναίους πολὺ λαμπρὸν Suidas. 8. καθίσταν-
ται Zonaras. 10. κρίσιν θανατικὴν Plutarchus. τῶν Ἀθηναίων idem.
11. τοῦτο] ἐξὸν φυγεῖν, δίκην οὐ χρῆ ζήτειν Z: εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα,
ζήτειν ἀποφυγῆν, ἐξὸν φυγεῖν Plutarchus. 13. ἄσσα Homerus. Κατὰ
κλωθεῖς idem. 18. Scribe εἰς Σκῶλον, αὐτὸς ἔμεν. ἐτέρῳ] ἄλλῳ Ds.

48g. Arsen. XXIII, 99: Hom. Od.
H, 196.

48h. Arsen. XXIII, 100: Suidas.
Zenob. III, 64.

48i. Arsen. XXIV, 1.

48k. Arsen. XXIV, 3: cf. Apost.
VI, 81.

49. Suidas: Arsen. XXIV, 4.
App. Provn. II, 69.

50. Suidas: Arsen. XXIV, 5.
Greg. Cypri. M III, 46.

51. Arsen. XXIV, 6. Est dictum
Agesilai: Plut. Apophth. Lac. 208 B.

51a. Arsen. XXIV, 7: cf. annot.
ad Diog. V, 15.

51b. Arsen. XXIV, 8. Natum

est ex apologo: simile v. apud Ma-
car. III, 69.

52. Arsen. XXIV, 9. γένος γὰρ
κτλ.] eadem fere leguntur in Eu-
stathio ad Hom. Od. K, 2, p. 1644,
44. Phot. et Suida s. Ἐτεοβουτάδα.
Zonar. 889. Ulpian. ad Demosth.
in Mid. 573, 10: alia attulit Boss-
lerus de gent. et famil. Att. sacer-
dot. 1. Proverbialiter nomen Ἐτεο-
βουτιάδης adhibuit Synesius de in-
somniais p. 146 C: διαφέρει δὲ οὐ-
δὲν τῷ διῶ, τίς ὁ Ἐτεοβουτιάδης καὶ
τίς ὁ Μάνης ὁ νιόνητας.

53. Arsen. XXIV, 10. Ἀλκι-
βιάδης κτλ.] Plut. Apophth. Reg.
cett. 186 E: similia habent Plut. V.
Alcib. 22. Aelian. V. Hist. XIII, 38.

πατρίδι τὴν περὶ σεαυτοῦ κρίσιν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐδὲ τῆ μητρὶ, μὴ πως ἀγνοήσασα τὴν μέλαιναν βάλῃ ψῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς.

- 54 Ἐξω βελῶν καθῆσθαι: παραινετικὴ ἢ παροϊμία.
- 55 Ἐξηκεσιτίδης ἐγένου: ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάγον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες, εἶπον· οὐδ' ἂν Ἐξηκεσιτίδης εὐροὶ τὴν εὐθειαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀμυχάνων.
- 56 Ἐξ οὐρίας πλεῖ τις: καὶ, ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ πρᾶγματα φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων.
- 54a Ἐξελε τὴν κόρυζαν τῆς ῥινόσ: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ ἰσχυρογνωμόνων.
- 54b Ἐξ ἄξιου γοῦν ξύλου ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσεται. Ἀριστοφάνους.
- 56a Ἐξῶθεν εἰσὶν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν τὰ δ' ἔνδον εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι: Μενάνδρου.

4. παροϊμία] A addit: "Ὀμηρος· Ἐκ βελίων μήπου τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἀρηται: II. E, 130: v. nott. ad Zenob. III, 89. 5. Ἐξηκ. — τοῦτον] Ἐξ. εἰς ὁδόν C, Ἐξηκεσιτίδης N, omissio v. ἐγένου: Ἐξηκεσιτίδης, καὶ κλίεται Ἐξηκεσιτίδου. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀμυχάνων. τοῦτον Suidas. 9. ἀμυχάνων] ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων Suidas. 11. εὐτυχοῦντων] A pergit: ὅθεν καὶ τὸ συνεπορίζειν· ἀπὸ τῶν ὀπισθεν πνεόντων καὶ τὴν καὶν ὠθοῦντων ἀνέμων μετελλήπται· οὗς διὰ τοῦτο οὐρίους καλοῦσιν, ὡς κατὰ τὸ σύμματον τῆς πρὸς πνεόντας, μήποτε δὲ καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λέοντων λέγεται· οὗς φασὶ τῆ ἑαντῶν οὐρᾶ ἀντὶ μάλιστα πληθόντως ἑαυτοὺς εἰς δρόμον ἐλαύνειν. 14. τοῦ ξύλου et δοκῆσεται Aristophanes. 17. λαμποί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν Valckenarius.

54. Diog. IV, 71: Arsen. XXIV, 11. DV II, 62.

54a. Arsen. XXIV, 12.

54b. Arsen. XXIV, 13: Aristoph. Ran. 749. Cf. Apost. III, 34.

55. Suidas: Arsen. XXIV, 14. App. Provr. II, 70. οὐδ' ἂν κτλ.] Greg. Cyp. M IV, 77: cf. Apost. XIII, 60.

56. Arsen. XXIV, 15. Etym. M. 348, 57: ἐξ οὐρίας πλεῖς: ἀντὶ τοῦ καλῶς: Zonar. 761: ἐξ οὐρίας τὸ πλεῖν ἐπιτηδείως; Eustath. ad Hom. Od. B, 420, p. 1452, 43: ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξ οὐρίας πλοῖς, ἦγον ὁ ἐκ προῆς εὐδαιμονῆς· ὁ καὶ πληθύντικῶς λέγεται ἐξ οὐρίων [Soph. Aiacc. 1083.] ἦγον ἕξ εὐδαιμονῶν πνευμάτων

ἐκεῖθεν καὶ οὐρίοι, τὸ ἀποκαταστήναι εἰς οὐρίον, ὡς φασὶν οἱ παλαιοὶ· καὶ κατορίζειν ἔφημα τραγικῶς: Hesyech. s. v. Eustath. ad Hom. II. H, 4, 661, 44. καὶ ἐξ — φέρεται] est ex Libanii Decl. 1, T. IV, p. 12 R. desumptum: v. Apost. XIII, 46e. Simile a Suida s. ἐξ οὐρίων affertur: καὶν ἐξ οὐρίων φέρεται τὴν ἄκραν ἔχον εἰρημίαν, ταλανίζειν τοῦτον χρῆ: add. Arist. Equitt. 435. Theocr. XIII, 52 et quae Wolfius ad Poett. octo fragm. p. 20. Lobeckius ad Soph. I. e. collegerunt. Proprio sensu adhibuerunt Polyb. I, 47, 2. Poll. I, 107 alii.

56a. Arsen. XXIV, 16. XXXII, 92: Stob. Flor. 104, 14. Menand. fab. inc. fr. 122 Mein.

- 20 Ἐνὸς χανόντος μετέσχηκεν ἄτερος: αὐτοδίδακτος.
- 21 Ἐνὸς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἀσυνέτων πάντων: ἐκ Δημοκράτους ἀποφθεγμάτων.
- 22 Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἀνέμους, οὔτ' ἐκπλεῖν ἔα: ἐπὶ τῶν δυσχρήτοις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ 5 δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης.
- 23 Ἐν τοῖς τόποις τῶν τυφλῶν Λάμων βασιλεύει: ἑτερόφθαλμος γὰρ ἦν.
- 24 Ἐν πίσση τήρησον τὴν καρδίαν: ἀντὶ τοῦ· γενοῦ ἀνδρείος. 10
- 25 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνεύοντων.
- 26 Ἐν μύρτου κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω: ἐπὶ τῶν ποιουμένων σὺνθῆμά τι κατὰ τινός· ὁ γὰρ Ἀρμόδιος καὶ
- 24a Ἐν ὀδῶ μὴ σχίζε ξύλα: ἀντὶ τοῦ, προχώρει καὶ μὴ αἰτίαν δὸς πρὸ καιροῦ τελετηῆσαι.
- 25a Ἐν λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι.

3. ἐκ — ἀποφθεγμάτων] Δημοκράτους A. 4. ἄνεμος Suidas. 13. κλωνί] κλαδί Suidas. ἐπὶ — τινός] Suidas non agnoscit. 14. ὁ γὰρ] ὁ τε Suidas.

20. Arsen. XXIII, 53. Plat. Charm. 169 C: καὶ ὁ Κριτίας ἀκούσας ταῦτα καὶ ἰδὼν με ἀποροῦντα, ὡσπερ οἱ τοὺς χασμωμένους καταναγκρὺ ὄρωντες ταῦτόν τοῦτο ἐμπάσχενοι, κἀκείνους ἰδοῦναι μοι ἔπι μισθὸν ἀποροῦντος ἀνάγκασθῆναι καὶ αὐτὸς ἀλῶναι ὑπὸ ἀπορίας.

21. Cod. palat. apud Orell. Opusc. Sent. I, n. 64: Arsen. XXIII, 54. Democ. fr. 163 Mullach, quem v. p. 297.

22. Suidas: Arsen. XXIII, 55. Greg. Cyr. L II, 13.

23. Arsen. XXIII, 56: Scholl. Ven. ad Hom. II. Ω, 192: γλήνῃ δὲ παρὰ τὸ γλαυρόν, ὃ ἴσθι δίνυρον, ὅθεν καὶ Ἀρχιδῆμος ὁ γλάμων [Arist. Ran. 588]. καὶ πυρομίαι· Ἐν τυφλῶν πόλει γλαυρόος ἐμβασιλεύει: proverbium hunc fere in modum refingendum videtur: ἐν γὰρ τῶν τυφλῶν πόλει γλ. βασιλεύει.

24. Arsen. XXIII, 57.

24a. Arsen. XXIII, 58. Olympiod. ad Plat. Phaed. p. 8 Finckh.: ἐν ὀδῶ μὴ σχίζειν ξύλα· ἰδύλου

δὲ τοῦτο τουτίσθι μὴ σχίζε καὶ τέμνε τὸν βίον· ὀδὸς γὰρ ὁ βίος: Iamblich. Adh. ad Philos. 21, p. 352 Kiessl.: τὸ ἐν ὀδῶ μὴ σχίζε δηλοῦν, ὅτι ἐν μὴν τὰ ἀληθῆς, πολυσαχίδες δὲ τὸ ψεῦδος, quam explicationem in sequentibus uberiore disputatione stabilire studet. Recentiorum explanationes Orellius recenset in Opusc. Sent. T. I, 483.

25. Suidas: Arsen. XXIII, 59: cf. infr. 39.

25a. Arsen. XXIII, 60: Plutarch. Sympos. IV, 1, 1, p. 660 D: ἀφικνουμένους ἡμᾶς εἰστία Φίλων ὁ ἰατρός ἐκ παρασκευῆς τινος ὡς ἐφαίνετο νεανικῶς. ἰδὼν δὲ τῶν παιδίων τῶν ἅμα τῷ Φιλίῳ τὸ τέον [lectio corrupta est] ἄρτω χρῶμενον, ἄλλου δὲ μηδενὸς δεόμενον· Ω Ἡράκλεις, ἔφη, τοῦτο ἄρα ἦν τὸ λεγόμενον· Ἐν δὲ λίθοις κτλ.: Athen. X, 457 B. Post Erasmus I, 2, 96 dicti sensum enucleare studuerunt intt. ad Athen. I. c.

26. Suidas: Arsen. XXIII, 61. Append. Provn. II, 64.

Ἄριστογείτων ἐν μύρτοις ῥίψαντες τὸ ξίφος, Ἰνπαρχὸν τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

27 Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: παραινετική. πρὸς Ἰουδαίους ἐν Ἱερουσαλὴμ

28 Ἐντὶ καὶ ἄλλοι πονηροὶ οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις ἔντι καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

29 Ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρονσι παῖς: ἐπὶ τῶν παλιμβόλων· οἱ ἀντίτεχνοι τοῦ Ἑρμογένους ἐπτακαίδεκα ἐτῶν ὄντος, ὅτε τὴν ῥητορικὴν συγγραφὴν ἐπεχείρησε, τρίτου δὲ καὶ εἰκοστοῦ ὅτε ἐξελάθεται, τοῦτ' εἶπον τὸ παρ-
οιμιῶδες λόγιον.

30 Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν: παρόσον οἱ Λακεδαιμόνιοι μεγάλως ἐτίμων τοὺς γέροντας.

4. παραινετική] Ἀντιφάνους Α, Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου Ζ, quod ex Ἀντιφάνους Ἐφεσίου natum esse apparet. παραινετική Suidas om. 5. ἄλλ' ἐντὶ καὶ ἄλλοι δ' ἢ πονηροὶ Plutarchus. κόλι G. Hermannus. 7. γηράσκουσι Philostratus. 8. παλιμβόλων ΖW.

27. Suidas: Arsen. XXIII, 64. DV II, 77. Similem Antiphanis sententiam v. in Apost. IX, 98.

28. Plut. Themist. 21: Arsen. XXIII, 62. Timocreontis Rhodii fr. 3 Schneidew.

29. Arsen. XXIII, 63. Saniora ex eodem fonte Planudes Proll. ad Hermog. T. V, 222 Walz. protaxit: ἐπτακαίδεκα μὲν γὰρ ἐτῶν γεγονώς γράφει τὸ προκείμενον βιβλίον [sc. τὰς στάσεις], εἰς τρίτον δὲ καὶ εἰκοστόν προελθὼν τὸ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐξέδωκε σύνταγμα, ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἐξελάθεται, ὥστε καὶ λέγεται, ἐπ' αὐτῷ τοὺς ἀντίτεχνους εἰπεῖν Ἑρμογένης ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρονσι παῖς. Iecit in Hermogenem primus Antiochus sophista, uti narrat Suid. v. Ἑρμογένης, Anon. in Walzii Rhett. Gr. IV, 30. VII, 1, 40: cf. Kayserus ad Philostr. Vitt. Sophist. II, 7, p. 577 Olear. Agnovit Lennepius ad Phalar. Ep. 130 in Antiochi dicto acerbissimo loci Pindarici [Pyth. IV, 281.] parodiā: κείνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, Ἐν δὲ βουλαῖς πρόβους ἰγκύρσις ἐκατοστάειε βιοτή. Et similiter per multi de juvenibus praematura se-

necta affectis modo laudandi modo conviciandi causa locuti sunt: Pind. Nem. III, 72: Liban. Epist. 59: νῦν μὲν γὰρ εἰς πολιὰν ἦκει, πρὶν δ' εἰς ἄνδρας ἔλθεῖν, τὰ γερόντων ἰδεῖν, τῇ τε ἄλλῃ καὶ δὴ καὶ γλώττης, ὡς περ' ἐκίλευσεν Ἀνάχαρις, ἐκράτα, ubi v. Wolfius: Demetr. Cydon. Epist. 2 in Boiss. An. Nov. 260: ὅς παρ' ἡλικίαν μὲν οὕτω τὸν τρόπον ἐκόσμησεν, ὥστε μηδενὸς ἐν ταῦτοι καὶ τῶν πᾶν γερόντων ἔλαττον ἔχειν: Manuel Holobolus in Boiss. An. Gr. V, 162: νέος ὁμοῦ καὶ παλαιός, τὰ δύο θαυμασίως, τὸ μὲν εἰς θεῖαν οὐσίαν, εἰς δ' ἡλικίαν νέος: add. Menand. Monost. 690: ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς μῦθος ἐξεργάζεται: ibid. 693: ὁ κληρὸς ἀνὴρ ἐστὶν ἐν νέοις γέρον. Alia monstrant Burmannus Secundus ad Lotich. Ecl. IV, 3, 104. Boissonadus ad Anecd. II, cc., ad Eunap. V. Max. T. II, 292, ad Choric. Orat. 110. Tafelius Diluce. Pind. T. II, 735: add. quae dicam ipse ad Apost. XIV, 94.

30. Arsen. XXIII, 65. Ex Plut. Apophth. Lac. 57, p. 235 F. Ly sandrum auctorem esse Cic. de Senect. 18, 63 perhibet.

- 31 Ἐν Σάμῳ κομήτης: ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων. οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκείσε πρὸς χοροὺς ἐπιτήδειοι, οὐ πρὸς ἄλλο τι χρήσιμοι.
- 32 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμίαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν 5 μειζόνων ἢ τῶν τελευταίων.
- 33 Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω: ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.
- 34 Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη: δικαστήριον ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ οἱ Ἐφέται φόνου ἑκουσίου ἐδίκαζον. Ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ 10 Ἰλίου πλείοντες, ἥνικα προσέσχον Φαλήροισι, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνηρέθησαν ἕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ Παλλαδίου εὔρεθέντος, κατὰ χρησμὸν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δὲ φησὶν, Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προς- 15 ἐνεχθέντος Ἀθήνησι, Δημοφῶντα ἀρπιάσαι καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ὑπὸ ὀκτῶ Ἀθηναίων καὶ ὀκτῶ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας κληθῆναι, ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς δικαστήριον ἄλλο γενέσθαι· ἢ ὅτι ἐπὶ αἰ- 20

2. οἱ γὰρ κτλ. Ab om. 4. κεραμίαν A, Schol. ad Plat. 322 Bekk. 6. ἢ τῶν τελευταίων] καὶ ἤδη τῶν τελειοτέρων Scholiasta. Nisi potius e Suida fluxit, ut infra significavi: κεραμίαν enim codd. Suidae praebent, μὲν post v. πρώτους inserunt, et post v. μειζόνων pergunt: τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐπιμένων τῶν τελευταίων. 7. σκαλευσάτω Zonaras. 9. Ἀθήνησι Suidas. 10. ἑκουσίου φόνου idem. 11. Ἀθήνησι idem. 16. ἀρπιάσαι τὸ Παλλάδιον idem. 18. ὀκτῶ . . . ὀκτῶ] v. . . v Suidas: ἢ . . . ἢ cod. V Suidae. 19. ὅτι — ἐδίκαζον] ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αὐτῶν δικάζουσιν ἢ ὅτι ἐφεῖς . . . γενέσθαι, τουτέστιν ἐκκλητος Suidas.

31. Diog. IV, 58: Arsen. XXIII, 66. 80.

32. Suidas: Arsen. XXIII, 67. DV II, 65.

33. Suidas Zonar. 738: Arsen. XXIII, 68. Sensus proverbii Tittmanno hic esse videtur: in rebus omnibus, vel levissimis, ex aequo suum quisque conferat. Ductum videtur a symbolo Pythagorico πῦρ μαχαίρῃ μὴ σκαλεῖν, de quo v. nott. ad Apost. XI, 5^a.

34. Arsen. XXIII, 69. Aristoph. apud Eustath. ad Hom. Od. A, 321, p. 1419, 52: ἐπὶ Παλλαδίῳ τῶρ, ὡ πάτερ, δόσεις δίκην: fr. 533 Dindl.:

similem formulam attulit Apost. VI, 73. δικαστήριον [καὶ κληθῆναι] Suid. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ: e Pausaniae lexico rhetorico haec descripta esse Eustathius l. c. extra omnem dubitationem ponit: eidem auctori sua debent Poll. VIII, 118. Harpoer. 81, 27. Etym. M. 362, 43. Suid. s. Ἐφέται. Phavorinus. Φανόδημος] fr. 12 Muell. Κλειτόδημος] fr. 11 Muell. ὅτι — ἢ] Suid. s. Ἐφέται. ἢ διὰ τὸ κτλ.] Suid. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ. De re cf. Pausan. I, 28, 9: e recentioribus C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 154 sq.; Schoemannus Antiqq. iur. publ. Graec. 290.

- ματι ἐδίκασον· ἢ διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων, Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων, ἀφειθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.
- 35 Ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένονους ῥαπίζονται, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανούσιν: ἐξ ἀποφθεγμάτων δυοῖν· ἐνός μὲν ὄντος Εὐρυβιάδου Λακεδαιμονίου, ἐτέρου δ' Ἀθηναίου Θεμιστοκλέους.
- 36 Ἐν τριόδῳ εἰμί: ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων· ἐπεὶ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.
- 37 Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: παρόσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν. 10
- 38 Ἐν ψύλλας δῆξει θεὸν ἐπικαλεῖται: ὅτι οὐ δεῖ ἐπ' ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ δεῖσθαι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικαλεῖσθαι.
- 39 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: τουτέστιν, ἐν ἀλλοτριῶσι σώμασι. λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἐαντιῶν 15 σώματα πολεμούντων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· ἐπεὶ, ὡς τινες φασί, πρῶτοι ἐμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας φασίν· ἐπεὶ δὲ Κῆρες ἐμισθοφόρουν, προέτατον αὐτοὺς τῶν πολέμων. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. ἀληθέστερον δ' εἰπεῖν,
- 38a Ἐν τῷ πένεσθαι ἢ τ' ἀδοξία ἢ τ' ἀνανδρία ἢ τ' ἀτιμία βίου. 20 Ἐνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ· τῆς λύρας ἀκούω·
- 38b καὶ τῶν Ἐρωτῶν ἡσθόμην, ἔστι δ' Ἀφροδίτα: Καλλιμάχου.

1. ἢ Suidas non agnoscit. Ἀργείων κ. Ἀθ. a Suida absunt. 2. ἐφειθῆναι Suidas. 3. ἐν] ὦ Θεμιστοκλής, ἐν Plutarchus. ῥαπίζουσι. Ναὶ εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς idem. 5. ἀποφθεγμάτων WZ. 7. εἰμί λογισμῶν. παροιμία: Suidas. ἀδήλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων· ἐπειδὴ γὰρ ὁ Suidas. 11. ψύλλης Z. 16. ἐπεὶ — Ἀρκάδας φασίν] πρῶτοι γὰρ λέγονται βαρβάρων μισθοφορῆσαι· ὅθεν καὶ ὁ ποιητῆς φησὶ· Τίω δὲ μιν ἐν Καρῶς αὔσῃ. Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Ἀρκάδες ἐμισθοφόρησαν codd. Aristidis BD. 18. ἐπεὶ δὲ κτλ.] novum hic incipit Scholium, cuius initium deest. ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ Z. ἐπεὶ — παροιμία] cod. bomb. p. 81 Fromm.: Κῆρες γὰρ πρῶτοι ἀνθρώπων ἐμισθοφόρησαν, οὓς καὶ προέτατον [ἐν Frommelius inseruit] τῷ πολέμῳ: Scholl. ad Plat. 322 Bekk.: Κῆρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθιν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοῖς μικροῖς στρατιώταις τινὲς Καριῶνας προσηγορίων. 22. ἔστι κ' Hephaestio.

35. Plut. Themist. 11: Arsen. XXIII, 70. Habet etiam Plut. Apophth. Duc. cett. 185 B, ubi male pro Eurybiade Adimantus nominatur, uti Sintenis ad Plut. Them. l. c. docuit.

36. Suidas: Arsen. XXIII, 71. GC M III, 14.

37. Diog. IV, 81: Arsen. XXIII, 72. Macar. VI, 26.

38. Arsen. XXIII, 73. Tractum ab apologo: v. Aes. fabb. 194 Fur., 230 Schneid.

38a. Arsen. XXIII, 74.

38b. Arsen. XXIII, 75. IX, 97: Hephaest. 94 Gsf. Callim. fr. 116 Benth.

39. Arsen. XXIII, 76: cf. sup. 25. Greg. Cypr. M II, 45. τουτέστιν — πολέμων] Scholl. ad Aristid. Pan-

- 65 Ἐπαύλια δῶρα φέρειν ἤκεις: ἐπὶ τῶν πολλὰ δωρουμένων. Ἐπαύλια δὲ καλεῖται τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς σχήματι· παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα και- 5 ὀμένην, ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος· εἰθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς, φέρουσαι χουσία, λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, μυράλιτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῶν νυμφίων φέρουσιν. 10
- 66 Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστι καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης: ἐπὶ τῶν εἰρωνευομένων ἐπὶ σμικροῖς.
- 67 Ἐπὶ τοῖς ὀπλοῖς ἀκκίζεται: ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων ταῖς ὕβρεσι καὶ τοῖς ἀκκισμοῖς· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινός, Σα- 15 μίας μωρᾶς οὔσης.
- 64a Ἐπὶ ῥίπδος ὡς ἡ παροιμία φησὶ τὸν Αἰγαῖον ἢ Ἴόνιον δια- πλεῦσαι θέλοντας: Λουκιανῶ.
- 64b Ἐπὶ θύραις τὴν ὕδριαν.

1. φέρων Z. 2. τα] καὶ τὰ: v. Suidan. 8. σανδάλια, θήκας, μυράλιπτρα Suidas. 9. τῷ νυμφίῳ idem.

expellam et capite agam: v. Burmannus ad Phaed. fabb. V, 7, 39.

64a. Arsen. XXIV, 39: Lucian. Hermot. 28. Cf. Macar. IV, 3, 69.

64b. Arsen. XXIV, 40: cf. Mant. Provn. s. ἐπὶ θύραις.

65. Arsen. XXIV, 41. Ἐπαύλια δὲ κτλ.] Suidas, qui Pausaniam descripsit: v. Eustath. ad Hom. Il. 2, 29, p. 1337, 44: ex eodem auctore sua repetierunt Hesych. s. *ἐπαύλια*, Etym. M. 354, 1. Zonar. 808. De re dixit Prellerus in libro, quem inscripsit *Demeter und Persephone* 123.

66. Arsen. XXIV, 42. Sunt Aristoph. Ran. 92. Schol. ad Arist. l. c.: τὸ χελιδόνων μουσεῖα παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ταιτιομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν χελιδόνων γένος [v. annott. ad Macar. V, 49], πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ψδῆς ἀνῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραίνον. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [680] οὗ περιβρέμεται Θρηνητῖα χελιδῶν α: quibuscum consentit fere explicatio

grammatici a Boissonado Anecd. Nov. 283 publici iuris facta: add. Eustath. ad Hom. Od. Φ, 411, p. 1914, 32. Ansam proverbio dedit Euripides: v. Alcmen. fr. II, apud Scholl. ad Arist. l. c. et Helen. 174: adhibuit Plato Phaedr. 267 C: τὰ δὲ Πόλον πῶς φράσονται αὐ μουσεῖα λόγων, de quo loco v. quae Franc. Ritterus in Zimmermanni Diar. Scholast. 1831, p. 125 disputavit: add. Eustath. Opusc. 321, 3: ἀλλ' ἐπίπεμπον ἡμῖν ἔτιρον χελιδόνα καὶ αὐθις ἔλλην' καὶ ποιήσον ἡμῖν τὸν οἰκίσκον — οὐ λέγω χελιδόνων μουσεῖα, μαινομένην γὰρ ἄν, ἀλλὰ μουσεῖων ἄντικρυς, καὶ ἀηδόνων λόγῃν ἢ νῆσον Σειρήνων ἢ καταγάγιον ὄρφανικόν, et cf. Davisius ad Max. Tyr. Diss. XXXI, 3, p. 104. Iacobsius ad Philost. Iun. Imag. 3, p. 595.

67. Arsen. XXIV, 43: Etym. M. 49, 3: ἀκκίζεσθαι, τὸ μωραίνειν ἢ προσποιεῖσθαι ἐνῆθιαν. εἴρηται ἀπὸ Ἀκκοῦς τινός, ἧτις ἰστορεῖται μωρο-

- 68 Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ: ἐπὶ ἀδυνασίᾳ φεγγόντων ἢ δειλία τοὺς κρείσσους.
- 69 Ἐπειοῦ δειλότερος: οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος ὁ κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.
- 70 Ἐπὶ λειψυδρίῳ μάχῃ: ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων· τὸ δὲ Λειψυδρίον χωρίον ἦν ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν μὲν οἱ φρυγάδες τῶν τυράννων· οἱ δὲ Ἀλκμαι-

3. ἐλέγετο Suidas. 5. καὶ δειλότερος] δειλότερός τε Suidas: Bernhardius veterem scripturam suspicatur fuisse hanc: δειλὸν τὸ ταξιαρχῆσαι ... δειλότερός ποτε φανῆναι. 6. Λειψυδρίῳ μάχῃ Suidas cum reliquis. 7. τὸ δὲ Α. Suidas om. ὑπὸ τὴν Πάρνηθον Etym., Σπάρτης Eustathius: Hesych. s. Λειψυδρίον: χωρίον τι ὑπὲρ Πάρνηθος, ἃ ἐτείχισεν Ἀλκμαίων. Quibus locis fretus Kusterus Herodoti V, 62 verba: Λειψυδρίον τὸ ὑπὲρ Παιονίης in Α. τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος mutanda esse censuit: cuius impetum quamquam Larcherus et Schweighaeuser ad Herod. l. c., Leakius de pagis Attic. Comm. 37 Westerm. repellere studuerunt, omnis tamen nondum sublata est dubitatio: v. Rossius de pagis Attic. diss. p. 89. 8. μὲν Suidas om. οἱ δὲ Ἀλκ.] ὄν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι Suidas, οὗ οἱ Ἀλκ. Etymologus.

τύτῃ γενέσθαι, ὡς καὶ τῶν κατόπιφω διαλίγισθαι. Ἐπὶ τοῖς ὄπλοις ἀκκίζονται· ἔτι τῆς ὕβριως ἔχεται, ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται, ἢ μοραίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσὶ καὶ ὑποκρίσεις· ἀπὸ Ἀκκοῦς τίνος Σαρμίας: Bekk. Anecd. I, 365, 1: Suid. s. ἀκκίζομαι. Cf. Zenob. I, 53: add. Lobeckius Ῥηματ. 325. ann. ad Apost. I, 51.

68. Arsen. XXIV, 44. Ἦονχῆ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ de leone Aelian. N. An. IV, 34 dixit: de paguribus idem ib. VI, 31. Explicatio falsa: Eustath. ad Hom. II. Α, 546, p. 862, 2: ἔστι δὲ ἀμείβειν γόνυ γονῆς τὸ βραχὺ προσποδίζειν καὶ μὴ μακρὰ βιβάζειν κατὰ τοὺς ἢ θραύτως διακοντάς ἢ ἀμειταστρεπτι φεύγοντας· ἢ. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὰ μὲν προίενα ἤρημα ἄλλογον γόνυ γονῆς ἀμείβειν εἶπεν Ὀμηρος, τὸ δὲ οὕτως ἀναποδίζειν ἐπὶ σκέλος χωρεῖν [Eur. Phoen. 1400] ἢ ἀνάγειν [Arist. Av. 383 ubi v. Scholl.] εἶπον οἱ μετ' αὐτόν, ἢ γονυ ἤρημα ὅπως χωρεῖν, ἐν δὲ κατὰ στοιχεῖον λέξικῶν καὶ ὀπισσάμβω [Plut. Prov. I, 3.] εἴρηται ἢ εἰς τοὺς ἰσώ ἀναχω-

ρησις: quae in brevius contracta iterantur ab Eustathio ad Hom. II. E, 110. Od. P, 453: add. Scholl. ad Eur. I. c.: ὁμοιον· τὸ γόνυ γονῆς ἀμείβων· τοῦτο δὲ ἐν ταῖς ναυμαχίαις πρὸ μὲν κρούεσθαι [cf. Apost. XIV, 78.] φασιν οἱ συγγραφεῖς. Et saepe Polybius ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν τὴν ἀναχώρησιν ποιέσθαι dixit, v. II, 30, 4. Schweighaeuser ad Polyb. T. VIII, 495: add. Lucian. Piscat. 12. Scyth. 3. Pseudolog. 17, unde numerum singularem in hac formula multo frequentiore esse plurali apparet.

69. Suidas: Arsen. XXIV, 45. Ἐπειὸν ἀσθενέστερος legitur in Max. Tyr. Diss. I, 7, 5, p. 109. Epeum Panopei filium timidissimum bellatorem fuisse memoriae prodiderunt Lycoph. Cass. 943. Quint. Smyrn. IV, 326. Anon. in Orellii Opusc. Sentent. II, 232: cf. Zenob. III, 81. De Cratino cf. Meinekius Com. Gr. Fr. I, 46.

70. Arsen. XXIV, 46: Eustath. ad Hom. II. Α, 171, p. 461, 23: ἦν δὲ καὶ παροϊμαζομένη ἢ ἐν Λειψυδρίῳ μάχῃ. τὸ δὲ κτλ.] Suidas: differunt paulum Eustath. ad Hom. II. Α, 171, p. 461, 21. Etym. M.

ονίδαί προσέτησαν· ἐκπολιορηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ἤδειτο· Αἱ αἱ λειψύδριον προδωσέταιρον, οἴους ἄνδρας ἀπόλεσας μάχεσθ' ἀγαθοὺς γε καὶ εὐπατρίδας, ὅπου ἔδειξαν οἴων πατέρων ἔσαν.

71 Ἐπὶ πυγὴν τρέχει: ἦτοι ἐς τοῦπίσω.

72 Ἐπὶ καλάμης ἄροι: ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων.

73 Ἐπιμενίδειον δέσμα: ἐπὶ τῶν ἀποθέτων· οὗτος γὰρ ὁ Ἐπιμενίδης ἔζησεν ἑκατὸν πενήτηντα ἔτη, τὰ δὲ 10 ἔξ ἑκάθευδε.

74 Ἐποπος Ἰνδοῦ στοργή: ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλοῦντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἰρουμένων· Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχυμᾶνες· Ἐγένετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν 15 ἀνδρωθέντες ἐνδικιώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα

72a Ἐπ' ἀμφοτέρα καθέυδεις τὰ ὄτα: ἐπὶ τῶν μεριμνῶν καὶ φροντῖδων ἔξω ὄντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ λαγωῦ, παρόσον ἐκεῖνος θάτερον οὖς ἔχει ἀνατεταμένον ὡς ἐργηροῦς. 20

1. προσετήκεσαν Suidas, Etymologus; προεπιστήκεισαν Eustathius. 2. ἤδειτο] ἦγον μῆλος τι ἐβάλλετο παροίνιον τοιοῦτον inserit Eustathius. αἱα Dindorfius. 3. προδωσέταιρον G. Hermannus de metris poet. Gr. et Rom. 416. 4. μάχεσθαι Athenaeus cum reliquis, ἀγαθοὺς τε καὶ Athenaeus, Suidas, Etymologus, τ' ἀγαθοὺς καὶ Eustathius: τ' ἀγαθοὺς, γένοι τ' G. Hermannus El. D. Metr. 695. Apostolii scriptura e Suidae codd. VB enolata est. Quartum versum Eustathius om. ὅπου] οἱ τὸτ' Athenaeus, Suidas. 5. ἔσαν] κήρησαν Athenaeus, ἔασιν Etymologus: v. Ilgenius. Versus finiunt in vv. προδωσέταιρον, μάχεσθαι et εὐπατρίδας. 6. τρέχειν Suidas, qui explicat: εἰς τοῦπίσω τρέχειν. 7. ἐπὶ καλάμη ἄρου Suidas. γεωργούντων] λεγόντων N. 13. καὶ ὑπὲρ . . αἰρ. A om. 14. περὶ — βασιλεῖ] admodum libere haec ex Aeliano excerpta sunt.

361, 32. Phavorinus. De pugna ad Lipsydrium commissa v. Meierus ind. lectt. un. Halens. aest. 1837, p. VI: accurate post Herodotum de ea Aristotelem in Atheniensium republica egisse e Scholl. ad Arist. Lysist. 666 elucet: add. Apost. X, 91. σκολιόν] Athen. XV, 695 F: v. Ilgenius Scol. Graec. 98.

71. Suidas: Arsen. XXIV, 47: Phavor., Bachmanni Anecd. I, 231, 22.

72. Greg. Cyr. M III, 51: Arsen. XXIV, 48.

72a. Arsen. XXIV, 49. Cf. App. Provn. II, 78.

73. Suidas: Arsen. XXIV, 50: Diog. VIII, 28. Cf. Apost. XVII, 9.

74. Arsen. XXIV, 51. De upupa parentes decrepitos nutriende v. Creuzeri Symbol. I, 371. Walz. Ius. Περί κτλ.] Aelian. N. An. XVI, 5.

ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφανλίσαν-
τες· ἀναιίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν οὖν τούτοις διατριβὴν,
καὶ ὄχοντο φεύγοντες ὃ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. συντόνου
δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδεξαμένης, οἱ μὲν ἀπέειπον καὶ
ἀποθνήσκουσιν, ὃ δὲ παῖς οὐκ ὀλιγόωρσεν αὐτῶν, ἀλλ' 5
ἔθαψεν αὐτοὺς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν.
ἀγασθέντα δὲ τὸν πάντ' ἐφορῶντα "Ἠλιον τῆς εὐσεβείας
τὴν ὑπερβολὴν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν
ὄψει, μακροίωνα δὲ τὸν βίον· ὑπανέστηκε δὲ οἱ καὶ λέφος
ἐκ τῆς κορυφῆς, οἷονεὶ μνημεῖον τοῦτο τῶν πεπραγμένων 10
ὅτε ἔφυγε· τοιαῦτα ἅπαντα καὶ Ἀθηναῖοι περὶ κορυδοῦ τε-
ρατεύονται· ὧ καὶ Ἀριστοφάνης ἀκολουθεῖ ἐν Ὀρνισι λέγων·
Ἄμα θῆς γὰρ ἔφυς καὶ πολυπράγμων, οὐδ'
Αἰσωπον πεπᾶτηκας·

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην 15
ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσω τὸν πατέρα
αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκείσθαι πεμ-
πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν 20
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε-
φαλῇ κατορύξει·

ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι-
θος, ἐπιρρέευσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὠγύγιον γὰρ τι
χρόνον μῆκος λέγονοι Βραχμαῖνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποσι 25
τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπων ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν, ἐς
τούς γειναμένους πέπρακται.

75 Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο· ἐπὶ τῶν δεομένων συμμα-
χίας· τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Σκύθαις ἐτελεῖτο· ἐπειδὴν τις
ἡδικεῖτο πρὸς ἕτερον, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος ἑαυτὸν 30
οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο, βούν οὖν ἱερεύσας τὰ μὲν κρία

7. ἀγασθέντα] ἀναγασθέντα E, ἀναγασθέντα Z. "Ἠλιον] οἱ αὐ-
τοί φασι As addit. 9. λέφος As. 11. ἔφειγεν As. καὶ οἱ As.
περὶ] ὑπὲρ τοῦ As. τερατεύονται — ἐν] τερατιόμενοι προστίχον μύθῳ
τινὶ, ὅπερ οὖν ἀκολουθῆσαί μοι δοκεῖ καὶ Ἀριστοφάνης ὃ τῆς κωμωδίας
ποιητῆς ἐν As. 13. καὶ] κοῦ As. 17. πατέρ' As. 19. δ' οὐκ
As. 20. τῆν δ' As. 21. πατέρ' As. 25. μῆκος χρόνου As. αὐτῷ]
ταῦτα As. 28. ἐκαθίστητο Suidas. ἐπὶ — συμμαχίας] in Suida
desunt. 29. δὲ Suidas om. τοῖς Suidas om. 31. οὖν Suidas om.

- 57 Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἐνεστι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρῶς γεύσεως πηγῆν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος μανθανόντων τὸ πᾶν.
- 58 Ἐξω γλαῦκε: χειμῶνα γὰρ σημαίνει: Ὁ θαλάσσιος ὁ ἰχθύς ὁ γλαῦκος τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς συννόμου 5 παραφυλάττειται ἰσχυρῶς, ἵνα ἀνεπιβούλευτὰ τε καὶ ἀσινῆ ἦ. καὶ ἕως μὲν φανερὰ καὶ ἔξω θεοὺς διανήχεται, ὁ δὲ τὴν φρουρὰν οὐκ ἀπολιμπάνει· ἐὰν δὲ τι δαίση τῶν νηπίων, ὁ δὲ χανὼν εἰσεδέξατο τὸ βρέφος. εἶτα τοῦ φόβου παραδραμόντος τὸν καταφυγόντα ἀνεμῆ οἶον ἐδέξατο, καὶ ἐκεῖνος 10 πάλιν νήχεται.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ὁ.

- 59 Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγῆν μολεῖν.
- 57a Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔκριε 15 καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει, οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένητ' ἀνδρῶν ἔργον ἐν ἠπειρῶ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ. οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες Φοινίκων ἑκατὸν ταῦς ἔλον ἐν πελάγει ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστεινεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν 20 πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει πολέμου: Σιμωνίδου ἐλεγεία περὶ Ἀθηναίων.
- 59a Ἔοικεν ὁ τοῦ φιλαργύρου βίος νεκροῦ δειπνῶ· πάντα γὰρ ἔχον τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει.

4. Γλαῦκε Suidas. ὁ θαλ. — γλαῦκος] As non agnoscit. 7. φανερὰ] φαιδρὰ As. 8. ἐὰν] ἀλλὰ πῆ μὲν οὐραγεῖ, πῆ δὲ οὐ, ταύτην δὲ παρανήχεται τὴν πλευρὰν ἢ ἐκείνην· ἐὰν As. 9. βρέφος] καὶ συνιδε τὴν αἰτίαν As addit. 13. ἔοικε R. 14. τ' γ' Diod. XI, 62, Schol. ad Aristid. p. 70 Fromm. Εὐρώπην Schol. Frommelii. ἔκριε] ἔκριε Diod., Schol. Fr. 15. πόλιας Diodorus. θνητῶν Schol. Fromm. ἐπίχει Diodorus. 16. οὐδενί πω τοιοῦτον idem. 17. ὁμοῦ] ἅμα idem. 18. γαίῃ M.] Κύπρῳ Σιμωνίδου idem. 21. Σιμωνίδου κτλ.] εἰς τὰς αὐθμερῶν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ἔμνησε λέγων Schol. Fromm. et Dindorfii. Plenius critices instrumentum ex Jacobsii ann. ad Anth. Pal. VII, 296 et Gaisfordi in Poet. Gr. Min. T. I, p. 374 Oxon. et ex Schneidewini disputatione Diar. Hal. a. 1843, T. IV, n. 69, p. 563 inserta peti licet.

57. Arsen. XXIV, 17: cf. Apost. VI, 90. 92. Macar. III, 95.

57a. Arsen. XXIV, 18: Scholl. ad Aristid. T. III, p. 209 Dind. Simon. fr. 109. Bergk.

58. Suidas: Arsen. XXIV, 19. Cf. App. Provn. II, 72. ὁ ἰχθύς κτλ.] Aelian. N. A. I, 16.

59. Suidas: Arsen. XXIV, 20: App. Provn. II, 73. Aesch. Agam. 1298: πῶς θεηλάτου Βοός δίτην πρὸς βομὸν ἐντόλμως πατεῖς; Lucian. Demosth. Encom. §. 40: βοῦν ἄν ἐπὶ σφαγῆν ἤγομεν.

59a. Arsen. XXIV, 21: Anton. Mel. 42, p. 65 Fabr. Plutarch. fr. 22 Wyt.

Τὸ ἔμετά τοῦ π.

- 60 Ἐπειδὴ τῶν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς
- 59b Ἐοικεν ὁ βίος θεάτρον, διὸ πολλάκις χεῖριστοι τὸν κάλλι-
στον ἐν αὐτοῖς κατέχουσι τόπον.
- 59c Ἐοικεν ἡ κολάκεια γραπτῇ πανοπλία· διὸ τέρψιν μὲν ἔχει, 5
χρείαν δὲ οὐδεμίαν παρέχει· Πλουτάρχου.
- 59d Ἐοίκασιν ἅπαντες ἐν ταῖς ἐτέρων εὐημερίαις ἀκριβέστερον
τὰς οἰκείας καταμανθάνειν συμφοράς.
- 59e Ἐοικεν ἡ ἀμαρτία παραβλήματι κωλύοντι τὴν εὐνοίαν τοῦ
θεοῦ ἐν ἡμῖν γενέσθαι· Θεοτίμου. 10
- 59f Ἐοικεν ὁ μὲν ἔλεγχος τέλος ἔχειν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀμαρ-
τάντος, ὁ δὲ ὄνειδισμὸς ἐπὶ ἀσχημοσύνη τοῦ ἐπταικότος γίνεσθαι.
- 59g Ἐοικεν ἡ τύχη φαῦλα ἀγωνοθέτη· πολλάκις γὰρ καὶ τὸν
οὐδὲν πρῶσσοντα στεφανοῖ· Πλουτάρχου.
- 59h Ἐβδομάτῃ δ' ἡοῦ τετελεσμένα πάντα τέτυκται. 15
ἔβδομάτῃ εἰν ἀγαθοῖς, καὶ ἔβδόμεν ἔστι γενέθλη,
ἔβδόμεν ἐν πρώτοισι, καὶ ἔβδόμεν ἔστι τελείη·
ἑπτὰ δὲ πάντα τέτυκται ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι,
ἐν κύκλοισι φανέντ' ἐπιτελλομένοις ἐνιαυτοῖς· Λινοῦ περὶ
ἔβδόμεν ἡμέρας τῶν μηνῶν. 20
- 59i Ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρούς·
ὄθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν, οὗ τι γὰρ κερτήμεθα
ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον· 25
καῖπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν· Μοσχίωνος.
- 59k Ἐγχορονίζον ἔθνος, φύσεως κραταιότερον ἔστι καὶ μικρὰ

2. τὸν A Suidas. 4. ὑπὸ Gaisfordus. Ἐκ τῶν Ἀριστάνου
Τομηρίων praefigit Stobaeus. 14. μηδὲν Maximus. 15. τετελεσμένα
κτλ.] καὶ οἱ τέτυκοντο ἅπαντα Clemens. 16. ἀγαθοῖσι idem. 18.
τέτυκτο idem. 19. φανέντι, περιπλομένων ἐνιαυτῶν Bentleius. περὶ ἔβδόμεν
κτλ.] Clemens et Eusebius ignorant. 22. ὁ θ' ἐν δ' Stobaeus et Euripides.
23. ἀπῆλθε Euripides. 27. ἡ θ' ος ms. Baroccianum. τὰ μικρὰ idem.

59b. Arsen. XXIV, 22: Stob.
Flor. 106, 14.

59c. Arsen. XXIV, 23: Maxim.
Conf. Ser. II, p. 565 Comb. So-
crati adscribitur a Stob. Flor. 14, 24.

59d. Arsen. XXIV, 24.

59e. Arsen. XXIV, 25: Max.
Conf. Ser. 26, p. 610 Comb.

59f. Arsen. XXIV, 26.

59g. Arsen. XXIV, 27: Max.
Conf. Ser. 18, p. 589 Comb. Plut.
fr. 64 Wyt.

59h. Arsen. XXIV, 28: Aristo-
bulus in Euseb. Praepar. Evang.

XIII, 12. A Clem. Alex. Strömm.
V, 14, 108, p. 256 Sylb. iidem
versus Callimacho [fr. 145 Bentl.]
tribuuntur.

59i. Arsen. XXIV, 29. L, 95:
Stob. Flor. 123, 3. Exstant iidem
versus in Eurip. Suppl. 531 sqq.:
explicare hoc studet Wagnerus de
Mosch. poet. trag. Rell. p. 7. Cf.
Apost. VIII, 78a.

59k. Arsen. XXIV, 30. XXXVII,
75: Philon. Opp. T. II, 674. fin.
Mang.

60. Arsen. XXIV, 31. ἰουδῆ—

ἀπειναξάμεθα: λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρεη-
 μένου καὶ παρελθόντος: Ὁ δὲ Τάνταλος υἱὸς ἦν τοῦ
 Διός· οὗτος ἠξιώθη τῆς τραπέζης τῶν θεῶν, καὶ ἀξιωθείς
 ἐδημοσίευσεν τὰ μυστήρια αὐτῶν· καὶ κολάζεται κόλασιν
 διὰ τοῦτο τοιάνδε· ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις 5
 ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλα-
 στήματα καρποφόρα, καὶ ἤρτηται ὁ λίθος κατ' αὐτοῦ· ἐάν
 οὖν θέλῃ πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, πίπτει ἢ πέ-
 τρα ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τιμωρεῖται ἐκ τούτου, ὅτι λιμῶ καὶ
 δίψει τήκεται. ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ 10
 δυνάμενος δὲ διὰ τὴν ἐπηρεμένην πέτραν.

μὴ κωλύμενα ἁμαρτήματα φύεται καὶ ἐπιδίδοται πρὸς μέγεθος
 συναυξάνοντα: Φίλωνος.

- 60a Ἐπίτασις κακίας μὴ μόνον αὐτὸν ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ
 συνηγορεῖν ἄλλοις: Διδύμου. 15
- 60b Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς ἄλλοτριῶν προτερήματι· εἰ ὁ ἵππος
 ἔλεγεν ἐπαυρόμενος, ὅτι καλὸς εἰμι, ἀνεκτὸν ἦν· σὺ δὲ ὅταν λέ-
 γῃς, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐφ' ἵππῳ ἀγαθῷ μέγα φρο-
 νεῖς. Τί οὖν ἔστι σόν: χρήσις φαντασιῶν, ἃς ὅταν κατὰ φύσιν
 ἔχῃς, τότε ἐπαρθῆτι· τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῶ πλεονεκτήματι ἐπαρ- 20
 θήσῃ: Ἐπικτήτου.

2. παρελθόντος] Suidas addit: ἢ ἐπὶ ἀρξάμενου τινὸς πράγματος, εἴτε
 ὀλιγορήσαντος. 3. οὗτος] ὡς φασιν Nonnus addit. 5. δικαιοτηρίοις A.
 9. τιμωρεῖται αὐτὸν] ἐκ τούτου, φησί, ὅτι Nonnus. 11. δὲ, μετασχῆν
 δια' idem. 12. ἁμαρτήματα om. Philo. 13. αὐξάνοντα idem. 17.
 ἔλεγεν ἂν Epictetus. ἀνεκτὸν ἂν Stobaeus, οἰστον ἂν Epictetus. 18.
 μέγα φρονεῖς] ἐπαίρη Epictetus. 19. ἃς — ἐπαρθῆσῃ] ἦν κτλ. Stobaeus,
 ὡς θ' οἶαν ἐν χρήσει φαντασιῶν κατὰ φ. σῆς, τηλικαῦτα ἐπαρθῆσῃ· τότε
 γὰρ ἐπὶ σῶ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθῆσῃ Epictetus.

παρελθόντος] Suidas. Incertum
 proverbii auctorem Pindari [Ol. I, 57]
 imitatore esse Porso ad Eurip.
 Orest. 5 monuit, ubi de Tantali
 lapide testimonia veterum exprom-
 sit: add. Osannus in Welckeri et
 Naekii Mus. Rhen. I, 62 et v. Apost.
 XIII, 11. XVI, 1. 9. 16. Proverbium
 de Tantali lapide post Archilocho[m]
 [fr. 46. Schneid.] adhibuerunt multi:
 v. quos Schol. ad Pind. Ol. I, 91
 citat: add. Pind. Isthm. VII, 10.
 Plat. Cratyl. 395 D: Sopater apud
 Stob. Flor. 46, 52: ἔνια δ' οὐκ ἔστιν
 ἀναγκασθῆναι φησὶν Ἀριστοτέλης,
 οὐδ' εἰ, τὸ λεγόμενον, Ταντάλου λίθον

ἐπηρεημένοι· τίς ἔχοι, ἀλλ' ὑπομενε-
 τέον πάντα ἐτοιμῶς τὸ θρῆν· κακῶς
 πρὸ τοῦ παθεῖν κακῶς εὐλυβουμένῳ:
 Liban. Oratt. T. III, p. 210 R.: ἀλλ'
 ὅτι Ταντάλου ἀπαντὶς ἐποίησι [scil.
 ἢ λύπη] τοὺς ὑπὸ τῷ λίθῳ; λίθος
 γὰρ ὁ φόβος εἰρησθῶ μοι. ὁ δὲ κτλ.]
 Nonn. ad Greg. Naz. 171 Mont.:
 ex eodem fonte hausertunt Suid. a.
 Τάνταλος et Eudoc. 390.

60a. Arsen. XXIV, 32: Anton.
 Mel. 171, p. 283 Fabr.

60b. Arsen. XXIV, 33. XVII, 34:
 Stob. Flor. 21, 17. Epict. Encheir.
 c. 6.

- 61 Ἐπὶ δυοῖν ὀρμῆσι: δηλονότι ἀγκύραιν· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀστεμφῶς ἐχόντων.
- 62 Ἐπακτός ὄρκος: ὃν ἕτερος ἐπάγει. οἷον βίαιος, οὐκ ἀνθαίρετος.
- 63 Ἐπ' ἄκρα γλώττη τὸ φιλεῖν ἔχεις: ἐπὶ τῶν λόγῳ μὲν, ἔργῳ δ' οὐ φιλοῦντων ἀλλήλους.
- 64 Ἐπὶ κεφαλῇ ὡσθέντα: ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. μᾶλλον δ' ἐπ' ὀλέθρου· δεινὸν γὰρ τὸ κατὰ κεφαλῆς ὡσθέντα πληγῆναι.
- 60c Ἐπὶ προγόνων εὐγενεῖα μηδεὶς ἐγκανχάσθω· πηλὸν γὰρ ἔχουσι πάντες τοῦ γένους προπάτορα· καὶ οἱ ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ τρεφόμενοι καὶ οἱ ἐν πενίας ἀβύσσῳ δαπανώμενοι. Θεσπίδου.

1. διεν Ζ. λέγεται κτλ.] Scholiasta om. 12. πενία Maximus, quod Schaeferus in Orelli Opusc. Sent. T. II, 630 defendit.

60c. Arsen. XXIV, 34: Max. Conf. Serm. 63, p. 675 Comb.

61. Arsen. XXIV, 35: cod. Schellersh. Scholl. ad Aristid. 30 Fromm. Usurpat Aristides. Panath. 110 Iebb.: καὶ πάντες ἐπὶ δυοῖν ὀρμῆν ἔδοξαν οἱ Ἕλληνες, ubi Scholia T. III, 76 Dind. sic explicant: παροιμία τὸ ἐπὶ δυοῖν ὀρμῆν ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς πρὸς τὴν χειρῶντων· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλειόντων, ὅταν ἢ δυοῖν ἀγκύραις ὀρμίζονται ἢ ὅταν ἰλλμηνώσῃ μὲν, προσχρῶνται δὲ καὶ ἀγκύρα διὰ πλειοστήν ἀσφάλειαν. Respexit Pind. Ol. VI, 100: ἀγαθαὶ δὲ πέλονται ἐν χιμυρίᾳ νυκτὶ θοῶς ἐκ ναὸς ἀπιοκίμψθαι δὴ ἀγκύραι, ad quem locum v. Dissenius: add. Liban. Epist. 223. Apost. XIII, 55 et quae Hertzbergius Propert. II, 22, 41 adscripsit.

62. Diog. IV, 60: Arsen. XXIV, 36.

63. Arsen. XXIV, 37. Max. Tyr. Diss. I, 6, 7, p. 93 R.: κολάκων ἰσομοὶ καὶ διαμοὶ, σιωπρότων καὶ σαινότων, καὶ ἐπ' ἄκρα τῆς γλώττης τὸ φιλεῖν ἐχόντων: cf. Apost. II, 51^a.

64. Arsen. XXIV, 38: explicatio manavit e Scholl. ad Aristid. p. 91 Fromm.: ἴσται δὲ καὶ παροιμία ἐπ' ὀλέθρου ταυτομένη, παρὸς οἱ ἐπὶ κεφαλῇ τρεφόμενοι κινδυνεύουσιν. §. παροιμία ἴσται ἐπὶ τῶν κακῶς πα-

θόντων καὶ ἀπολωλότων ταυτομένη· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κακούργων τῶν δικαζομένων ἐκ κρηνοῦ ἕκτισσθαι κατὰ κεφαλῆς: explicationis huius auctor in mente habuit barathrum, locum Ciriadarum pago adiacentem, in quod Athenienses coniciebant eos, qui morti adiudicati essent: Lex. Rhet. Bekk. Anecd. I, 219, 10. Arist. Equitt. 1367. Ran. 582. Nub. 1450: cf. Lelyveldi de infamia Comment. p. 49 sqq. Ex Hyperide locutionem Poll. On. II, 42 notavit: usus est ea iam Herodotus VII, 136: alios indicant Hemsterhusius ad Luc. Dial. Deor. V, 2 et C. Fr. Hermannus ad Luc. quom. hist. conser. op. 12, quibus add. Plut. de Stoic. repugn. 20, p. 1043 E. Aristid. Panath. 174 Iebb. Comparari possunt etiam haec: Demosth. c. Phaenipp. 1042, 11: μὴ εὐθύς ἐπὶ κεφαλῆν πρὸς τὸ δικαστήριον βαδίζεν: Phoenix apud Athen. XII, 531 A: πάντα κατὰ πετρῶν ὄθει: Luc. de morte Peregr. §. 24: ἐπὶ κεφαλῆς συμπεσόν ἐς τὸ πῦρ, de quo v. Lobeckius ad Phrynich. 440. Neque aliter Latini: Terent. Phorm. IV, 3, 20: amici ... uno ore auctores fuere, ut praecipitem hanc darent: Senec. Benef. VI, 1: alia detinebo diutius, alia

κατακόψας ἤψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοῦπίσω παραγαγὼν τῷ χεῖρει· καὶ τοῦτό ἐστι Σκύθαις ἡ μεγίστη ἰκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοῦς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τῷ δεξιῷ ποδὶ ὑπισχνεῖτο κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμ- 5 μαχῆσειν· καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὄρκων ὁ βεβαιοτάτος.

76 Ἐπηλυς τὸν ἔνοικον: λείπει τὸ ἐξέβαλλεν.

77 Ἐπὶ ὄλμου ἐκοιμήσω: ἐπὶ τῶν μαντείας ποριζομένων ἐκ τινων ἐνυπνίων· τὸν ὄλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἔλεγον πρὸς μαντείας. 10

78 Ἐπὶ μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα: ἀπὸ τοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γὰρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας ὄρκοις ἑαυτὸν καταθήσας τοῖς θεοῖς κατ' ἔτος προσάγειν, τὸ μὲν πρῶτον δέκα βοῦς ἔθυσσε, τὸ δὲ δεύτερον παρ' ἑνα, ἦτοι ἑνέα· περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου ἀφείλεν ἕτερον· 15 καὶ οὕτως ποιῶν διὰ τῶν ἐξῆς ἐνιαυτῶν κατέστη εἰς ἐπιτορκίαν· ὁ δὲ Ἐφορος οὕτως· ὁ Μανδραβόλας ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὐρῶν, πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀνέθηκεν, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα, εἶτα οὐκέτι.

79 Ἐπ' ὄνου πόκας: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ἀπ' ὄνου γὰρ 20 οὐκ ἔστι πόκον λαβεῖν.

80 Ἐπιχώριοι οὐρον ἴσασι: τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. ὁμοία τῇ· Ἀπὸ χοέως σπάσον.

81 Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις: ἐπὶ τῶν

5. τὸν δεξιὸν πόδα ὑπισχνεῖται Suidas. 11. ἐπὶ τὰ Μανδ. Zenobius. Formam Mandroboῦλου praefert Kayserus Hist. crit. tragg. Gr. 229. Utramque formam probam esse docent Welckerus ad Theogn. prolegg. p. X sq. Lobeckius ad Phryn. 652. Engerus ad Aristoph. Lysist. 63. 15. δὲ] καὶ N. 16. οὕτω N. 17. ὁ δὲ κτλ.] Gregorius om. ὁ δὲ — οὕτως] Suidas om. ὁ M. — εὐρῶν] ἀπὸ Μανδραβόλου τινὸς τὸ ἐν Σάμῳ γ. εὐρόντος καὶ Suidas. 18. ἀναθίντος idem. 19. οὐκέτι, ὡς Ἐφορος Suidas: add. Harpocr. 49, 17: γεωφάνιον ὄν τρόπον ἐξετίθη, Ἐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ', ubi Ἐφορος δ. ἐν Ἐπιχωρίῳ corrigendum esse Boissonadius ad Herod. Epimer. 209 vidit. 20. πόκος ZDs. ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἀναβαλλομένων Ds.

76. »Usus fuerit, cum alienae professionis quispiam alium in propria vincit arte:« Erasmus III, 5, 100.

77. Greg. Cypr. M III, 52.

78. Greg. Cypr. M III, 50. ὁ δὲ κτλ.] Suid. s. ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου:

add. Bachmanni Anecd. II, 339, 18. Phavor. s. v.

79. Diog. IV, 85.

80. Diog. IV, 80. ἀπὸ κτλ.] cf. Apost. III, 67.

81. Suidas: Zenob. IV, 1.

ἐαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. αἱ γὰρ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετιαλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στεριόκεοι. καὶ τῶν ποδῶν στεριόκεοι

82 Ἐπινοίαις θηράται τὰ θήρατα.

83 Ἐπίσταμαί τε καὶ πεπείραμαι λίαν,
ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

84 Ἐπὶ σπείρῃ σχοινίον: ἐπὶ τῶν δωρουμένων τιῶν οὐχ ἕτερα, ἀλλ' οἷς κέκτηνται ὅμοια. σπείρα γὰρ καὶ σχοινίον τὸ αὐτό.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ρ̄. ἐπὶ τῶν δωρουμένων τιῶν 10

85 Ἐρῶει τὰ καλὰ: ἐπὶ τῶν κακῶν τι βουλομένων δηλῶσαι συντόμως. Ἰπποκράτης γὰρ ἠτηθεὶς Μινδάρω ταύτην ἔπεμψε τὴν ἐπιστολήν.

86 Ἐρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν: Διοτίμας ἀπόφθεγμα. 15

87 Ἐρήμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ.

88 Ἐρμώνιος χάρις: ἢ κατὰ ἀνάγκην δεδομένη.

88a Ἐρχομαι κύνων ὄπισθεν ἄρματα λελυμένος: ἐπὶ τῶν ἐκουσίως τοῖς δεινοῖς ἐγκατερούτων. 20

5. δὲ καὶ Stobaeus. 16. ἐρήμη, μονομερὴς δίκη, ὅταν Hesyechius. 17. διαιτηθῇ] καταδικασθῇ Zenobius. 18. Ἐρμώνιος Zenobius. A: Ἐρμώνιος χάρις: ἐπὶ τῶν κατὰ χάριν ἐκεῖνα διδόντων, ὧν ἀσμένως ἀπαλλάττονται. Ἐρῶν γὰρ ἐκβυλλόμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἧς ἤρχε τῆσον, ἦν δὲ αὐτῆ Αἴμωνος, καὶ πρότερον αὐτὴν ἐκλείπει βουλομένος διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἔσθον, εἶπε πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην [scr. Μιλτιάδην], ὡς χυρίζομαι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν χώραν: paulo aliter Hesyechius: Ἐρμώνιος χάρις: παροιμία ἀπὸ Ἐρῶνος, τοῦ Αἰώνου τυράννου, ὃς ἐπελθόντων τῶν Ἀθηναίων μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ἐναντιοῦσθαι, ἔφη τὰ προστυσόμενα ὑπ' αὐτῶν διὰ χάριν ποιεῖν. τάσσειαι ὅν ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι ποιούντων καὶ προσποιουμένων χυρίζεσθαι: v. infr. 91. 19. λελυμένος] ἐλκόμενος Pantinus coniecit.

82. Philo de spec. legat. T. II, p. 307, 16 Mang.: τὸν δὲ [Daedalum] πάνν δεινὸν οἶον ταῖς ἐπινοίαις ὄντα τὰ ἀθήρατα θηρῶν.

83. Stob. Flor. 91, 7. Eurip. Cressar. fr. 8 Matth.: cf. Welckerus Trag. Gr. II, 681.

84. Greg. Cyr. M III, 47.

85. Diog. IV, 89: Macar. IV, 9.

86. Max. Tyr. Diss. XXIV, 9. p. 479 R.: ἡ Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν: cf. Plat. Symp. 203 E. De sententiā dixit Davisius ad Max.

Tyr. I. c.: add. adnott. ad Apost. IV, 58. Mant. Prov. s. ἔρωτα.

87. Hesyechius: Zenob. III, 84, quocum fere faciunt Scholl. ad Plat. 330 aliique, quos in annot. ad Zenob. I. c. citavi. Aliter Lex. Rhet. in Bekk. Anecd. I, 245: ἐρήμη: δίκη ἰστιν, ὅταν μὴ παρόντων ἀμφοτέρων τῶν προσόντων ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐπιερίχη κατὰ τοῦ ἀπόντος: v. infr. 91.

88. Suidas: Arsen. XXIV, 54. Macar. IV, 17.

88a. Arsen. XXIV, 55.

- 89 Ἐρετριέων ῥῶ: ἐπὶ τῶν κατακόρωσ τισὶ χρωμένων.
κατακόρωσ γὰρ οὗτοι χρωῖνται τὸ ῥῶ.
- 90 Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων: τοῦτο Ἐπιπέδου ἐν τῷ κατ' Ἀντοκλείουσ Ἡοιόδου
- 88b Ἐρῶ δὲ δῆτα κοῦκ ἔρῶ· καὶ μαίνομαι κοῦδ μαίνομαι: 5
Ἀνακρέοντιοσ.
- 88c Ἐρχεται πολὺσ μὲν Αἰγαῖον διανήξασ ἀπ' οἰνηρῆσ Χίου: 10
Καλλιμάχου.
- 88d Ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ,
ἐν ἡμέρῳ δὲ διαφορῆσαι ῥάδιον: Διφίλου.
- 88e Ἐργων ἐκ πολλοῦ μελέτη πλεῖον σώζει, ἢ λόγων δι' ὀλίγον 10
καλῶσ ἠθθεῖσα παραινεσισ:· Θουκυδίδου.
- 88f Ἐρωτοσ ὅστισ μὴ πεπειράται βροτῶν 15
οὔκ οἶδ' ἀνάγκησ θεσμόν· ᾧ πεισθεῖσ ἐγῶ,
οὔτω κρατηθεῖσ τάσδ' ἀπεστάλην ὁδοῦσ.
οὔτοσ γὰρ ὁ θεὸσ καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν 15
τίθησι, καὶ τὸν ἀπορον εὐρίσκειν πόρον:· Εὐριπίδου.
- 88g Ἐρῶ ἅπ' ἐμεῖο· 20
βωκόλοσ ὧν μ' ἐθέλεισ κύσαι, τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκωσ φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χεῖλα θλίβειν· 20
μὴ τὴ γε μεν κύσῃσ τὸ καλὸν στόμα, μηδ' ἐν ὄνειροισ.
- 88h Ἐργατεύοντι δέ τοι μὲν πόνοι τὰ ἀγαθὰ τοῖσ ἀνθρώποισ,
ταὶ δὲ ἡδοναὶ τὰ κακὰ: Ἱπποδάμου Πυθαγορίου ἢ γνώμη.
- 88i Ἔργον εὐρεῖν συγγενῆ πένητοσ ἐστίν. Οὐδεῖσ γὰρ ὁμο- 25
λογεῖ ἀντῶ προσήκειν τὸν βοηθείασ τινὸσ δεόμενον· αἰτεῖσθαι γὰρ
ἅμα τι προσδοκᾷ.

2. τῷ ῥῶ. Ds. 3. ἔργα — γερόντων] ἔργα νέων Harpocratio. 4.
τοῦτο καὶ idem. 5. δῆτα] δῆντε Bergk. 7. διατμήξασ Hephaestio; v. Gaisfordus. 11. εἰδότεσ ἔργων Thucydides. μελέτην
idem. πλεῖον σώζουσαν idem. 12. ἠθθεῖσαν παραινεῖν Thucydides,
ἠθθίντων παραινεσισ Stobaeus. 15. ἀπεστάλην] ἐπιστάμην Ab. 17.
Εὐριπίδου] Ἀριστάρχου Stobaeus cum Arsen. X, 7. 19. ἐθέλεισ με
Theocritus. 21. γὰ μὲν κύσῃσ idem. 23. ἀδοναὶ Stobaeus.
24. οἰδὲ τίσ Grotius, qui versus recte distinxit.

- 88b. Arsen. XXIV, 56: Hephaest.
29 Gsf. Anacr. fr. 89 Bergk.
88c. Arsen. XXIV, 57: Hephaest.
35 Gsf. Callim. fr. 115 Benth.
88d. Arsen. XXIV, 58. IX, 89:
Stob. Flor. 15, 3. Diphil. fr. inc.
fab. 19 Mein.
88e. Arsen. XXIV, 59: Stob. Flor.
29, 62. Thucyd. V, 69.
88f. Arsen. XXIV, 60. X, 7:
Stob. Flor. 63, 9. Attigit locum
Kayserus Hist. crit. Tragg. Graec.
210.
88g. Arsen. XXIV, 61: Theocr.
Id. XX, 2.
88h. Arsen. XXIV, 62: Stob. Flor.
43, 94, p. 126 Gsf.
88i. Arsen. XXIV, 63: Stob. Flor.
10, 24. Menand. Adelph. fr. 8
Mein.
89. Diog. IV, 57: cf. nott. crit.
ad DV III, 93.
90. Harpocr. 85, 14: App. Provv.
IV, 6, ubi add. Phot. s. ἔργα νέων·
παροιμία τίσ ἐστίν οὔτωσ προσγο-
ρευομένη· Ἔργα νέων· γερόντων:

- φροῖν εἶναι παροιμίαν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.
- 91 Ἐρήμην ἀλῶναι: ὅταν μὴ παρόντος τοῦ εὐθυνομένου καταδικασθῇ ὁ διωκόμενος.
- 92 Ἐρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ ἠσυχρόν. οἷον 5 ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω.
- 93 Ἐρμῆς ἀμύητος: ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἐν τισιν ἐμπείρων. χλευαστικὴ δὲ ἡ παροιμία, ὁμοία τῇ Βάλλ' ἐς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην. 10
- 94 Ἐρμαιοῖν κοινόν: καὶ Ἐρμῆς κοινός: ἐπὶ τῶν εὐρόντων τι κέρδος ἀπροσδόκητον καὶ κοινὸν ποιησαμένων.

1. εἶναι — ἦν] εἶναι παροιμία τις ἐστίν, ἦν idem. 2. γραμματικός] addit Harpocratio: οὕτως ἔχουσαν »ἔργα νέων — γερύτων«. ● 5. ἐρήμην Bergkiius. 7. Πολυεῖδω Suidas, Dindorfius. 9. Βάλλ' Ds.

cf. Macar. IV, 11. Ἐπερίδης] v. Kiesslingius de Lycurgi deperd. Oratt. fr. p. 242. Ἡσιόδου] fr. 179 Goettl.: ad Hesiodum nihil potest referri nisi vv. ἔργα νέων. Ἀριστοφάνης] v. Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 237.

91. Scholl. ad Luc. Iov. trag. 25: ἐρήμη λέγεται, ἥντινα ὀρισθίως τῆς κατὰ τὴν δίκην ἡμέρας, ἐν ἣ ἡμερὰ τοὺς δικαζομένους εἰς τὸ δικαστήριον ἀπαντήσαι, ὃ εἰς μὲν αὐτῶν ἔλθοι, ὃ δὲ ἔπειρος ἀπολειφθεῖν, τότε αἱ δικασταὶ καταδικάζουσι τὸν ἀπολειφθέντα ἐρήμην: cf. DV II, 73.

92. Suidas: Phot. Etym. M. 373, 19. Aristoph. fr. 393 Dind., fr. 6 Bergk.

93. Diog. IV, 63: Greg. Cypr. M III, 19. Βάλλ' κτλ.] Apost. IV, 85.

94. Ἐρμαιοῖν — κοινός] haec in proverbii consuetudinem venisse Schol. ad Aristid. 272 Fromm. in nott. ad Diog. V, 38 exscriptus docet: add. Theod. Metoch. Miscell. Philos. 8, p. 66 Kiessl.: πολλὸς δ' ὄμως ὁ ἐν Πλάτωνι Σωκράτης, ἧ ὁ ἐν Σωκράτι Πλάτων, εἰ δ' οὖν, ὡς ἔφην, ἔστω γε κοινός ἀμφοῖν ὁ Ἐρμῆς κατὰ τὴν παροιμίαν, πολλὸς δ' οὖν κτλ.: peperit hoc Mercurii communis indeoles atque munus, de quo v. Cornut. de N. Deor. 16 ibique Osannum; add. Crameri Anecd.

Pariss. IV, 258: οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸν Ἐρμῆν ὡς ἔφορον τῶν ὁδῶν παρά τὰς ὁδοὺς ἔγραφον, ὥστε εἴ τι εὐρίσκοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας τῶ Ἐρμῆ ἀντιθούον, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐρμού πυρωνόμαζον Ἐρμαιοῖν καὶ Ἐρμαιοῖν: Apost. X, 1. ἐπὶ — ποιησαμένων] congruit fere cum nostro Etym. M. 376, 16: Ἐρμαιοῖν, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς . . . κατασθίουσιν: ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου Κοινός Ἐρμῆς, ἐπὶ τῶν εὐρισκόντων τί, οἷον κοινόν τὸ εἶρημα. παρά τὸ οὖν κτλ. ἢ — κατασθίουσιν] eadem fere deprehendimus in Scholl. ad Plat. Conv. 176 C, p. 377 Bekk., ad ei. Phaedon. 107 C, p. 896 ed. Turic., Phot. s. ἔρματος, Suid. s. v., Scholl. ad Luc. Somm. 9. ἧ — ἀνεκινετο] Suidas; uberius rem Hesych., Scholl. ad Hom. Od. II, 471. Schol. ad Nicand. Ther. 149. Etym. M. 375, 55 explicant; optime vero Eustath. ad Hom. l. c., p. 1809, 32. De usu proverbii v. annot. ad Diog. V, 38, cui add. loci e Platone supra allati, et Heliod. V, 15, Liban. Epist. 580: αὐτὸς δὲ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἔδοικε, . . . προθύμοις μὲν διδασκάλοις Ἐρμαιοῖν ὄν, οὐ τοιοῦτοις δὲ ἀχθοῖς eiusd. Ep. 672b: ἐγὼ δὲ Ἐρμού ὄρωρον τὸν ἀνθρώπον ἡγούμην: alia Boissonadus ad Arist. Ep. I, 19, p. 498, ad Aen.

ἢ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἄς οἱ ὁδοι-
πόροι κατεσθίουσιν· ἢ ἀπὸ τῶν σωρῶν, αἱ τῷ Ἑρμῇ ἀνέ-
κειντο.

- 95 Ἑργίνου πολιαί: ἐπὶ τῶν προπολιῶν· οὗτος ἦν παῖς
Κλυμένου, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν· Ὑψιπύλης δὲ τῆς θυγα- 5
τρὸς Θόαντος βασιλέως Δημνίων ἐπιτάφιον ἀγῶνα τοῦ
πατρὸς προτεθεικυίας, Ἑργίνος νέος μὲν ὦν τῇ ἡλικίᾳ,
προπόλιος δέ, παρῆλθεν ἀγωνισόμενος, καὶ ἐγελᾶτο ὑπὸ
τῶν Δημνιάδων γυναικῶν διὰ τὰς πολιὰς· κάλλιστα οὖν
τὸν ἀγῶνα διενεγκὼν καὶ τοὺς συνάθλους νικήσας Βορεά- 10
δας Ζῆθρον καὶ Κάλαιν, εἰς ὑπερβολὴν ἐθαυμάσθη. περὶ
οὗ καὶ ὁ Πίνδαρος εἶπε, διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ᾄ.

- 96 Ἐς κόρακας: Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευ-
κοὶ κόρακες φανῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν Παγαση- 15
τικὸν κόλπον ὑπὸ παιδῶν ἀνάκων γυψωθέντας κόρακας.
ὕστερον δὲ Αἰολεῖς, ἐκβαλόντες αὐτούς, τοὺς φυγαδευόμε-
νους εἰς αὐτὸ ἐπεμπον. οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ
δυσωϊωνιστικοῦ ὄντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησί, λοιμοῦ κατα-
σχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους 20

- 94a Ἐρις ἔριν τικτουσα προσμνᾶται λόγον: ἐπὶ τῶν
ἀδολεσχούντων, ἧτοι ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐριζόντων.

2. κατεσθίουσιν] Scholl. Plat. addunt: καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος
ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἑρμῆν, παρ' ὃ καὶ Ἐνόδιος λέγεται. 5. Ἀργοναυτῶν]
ὅτε οὖν εἰς Κόλχους διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἢ Ἀργῶ ἐπέπλει, ἐξῆλθεν
ἐν παρόδῳ οὗτος ὁ Ἑργίνος μετὰ τῶν ἄλλων Ἀργοναυτῶν ἐν τῇ Ἀἴμῳ,
addit Scholiasta. Ὑψιπυλίας Scholiasta. 7. προθείσης Θόαντος idem.
9. κάλλιστα] καλῶς idem. 11. περὶ κτλ.] Scholiasta ignorat. 15.
φανῶσιν] ὄφθῶσιν Photius. 16. κόρακας ἰδόντες περιπετομένους·
τοῦ Ἀπόλλωνος ᾄκησαν χωρῖον κόρακας· ὕστερον Photius. 21.
ἔρις δ' ἔριν metri causa Bernhardius. προμνᾶται G. Dindorfius in
Steph. Thes. L. G. VI, 1780 B. ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας ἀδολεσχούντων Sui-
das, ubi v. ἐκ φιλίας in ἐπὶ φιλοσοφίᾳ mutanda esse Bernhardius vidit.
22. ἧτοι κτλ.] Suidas om.

Gaz. 165, intt. ad Etym. Magn.
l. c. p. 1080 Gaisf. indicant.

94a. Arsen. XXIV, 52: Suidas.
Cf. Mant. Provn. s. ἔρις.

95. Arsen. XXIV, 53. Alludit
Liban. Epist. 303: οὐχ ὅτι σοι τὸ
τοῦ Ἑργίνου συμβέβηκεν; ἐν νύκτι
πολιά, ἀλλ' ὅτι ζῆς κατὰ τοὺς γέ-

ροντας, πρὶν ἐκ παιδῶν ἐξελεῖν.
οὗτος ἦν κτλ.] Schol. rec. ad Pind.
Ol. IV, 26. Πίνδαρος] Ol. IV, 18,
ubi v. Boeckhium.

96. Arsen. XXIV, 64. ἔς — ἔπεμ-
πον] Photius. οἱ δὲ κτλ.] Suidas:
v. Zenob. III, 87. Apost. VI, 65.
Αἰσωπος] fab. 101.

θρηύοντας αὐτοὺς καὶ παρακαθαίροντας εἰς ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ, Φεῦ γ' ἐς κόρακας. ὁ δὲ Αἰσωπος μυθικῶς κολοῖον μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ὅμοιον εἶναι, πρὸς αὐτοὺς πολευθῆναι· ἠτηθέντα δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοῖους ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν 5 αὐτὸν λέγοντας, φεῦ γ' ἐς κόρακας. Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι, διὰ τὸ ἐν τρεχέσι τόποις καὶ κρημνώδει νεοσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς, Φεῦ γ' ἐς κόρακας, ἤγουν εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον.

97 Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.

98 Ἔστι μαλίχθαι σε χρῆ· ἐπὶ τῶν ἀξίων ὕβρεως· σκιμαλίσαι δὲ λέγεται, ὅταν βουλόμενος ἐνυβρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντεινάντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες ἐνδείξωσιν αὐτῷ· κυρίως δὲ λέγεται τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν προκτιὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν.

98a Ἔσο καὶ λέων ὁ πη χρῆ, καὶ πίσθηκος ἐν μέρει· ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα μεταβαλλομένου καλῶς.

3. ὅμοιον] ἴσον Suidas. 4. πορευθῆναι Z Suidas. 7. τρεχέσι NRZ Suidas. 8. κόρακας, ἤγουν] κόρακις. ἐς κόρακας οὖν Suidas. 9. εἰς τὸ σκότος idem. 10. σιγῆς Schneidewinus. 12. βουλόμενοι Suidas. ἐνυβρίσαι Scholiasta. 13. ἐντεινόντες Scholiasta et Suidas. 14. δείξωσιν idem. τὸν δάκτυλον] τὸν μέσον τῶν δακτύλων Suidas. 15. ἐμβαλεῖν idem. Aliter proprium verbi significatum expedit Schol. ad Aristoph. Acharn. 443: ἐλέγετο δὲ σκιμαλίξεν τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι ἢ ἀποκοῦσιν.

97. Arsen. XXIV, 65. Sunt Simonidis verba, ut Schol. ad Arist. 190 Fromm. memoriae prodidit: Stobaeus quidem Flor. 33, 5 Athenodorum sententiae auctorem esse perhibet; sed erroris origo ex Plutarchi Apophth. Reg. cett. 207 C perspicitur, ubi Caesar Augustus Athenodoro Tarsensi respondens huius versus meminit. Silentii virtutem post Simonidem praedicaverunt plurimi: Horat. Carm. III, 2, 25: est et fidei tuta silentio *Merces*, ubi v. intt.: add. Schneidewinus ad Simon. Rell. p. 112. Iacobsius Annot. ad Anth. II, 2, 433. G. Hermannus Opusc. IV, 282. Lobeckius Aglaoph. I, 67. Simonidis dictum in proverbium fere abiit: v. Clem. Alex. Paedag. II, 7, 58, p. 75 Sylb.: σιγή μὲν γὰρ ἀρετῆ γυναικῶν εἶσιν, ἀκίνδυνον δὲ τῶν νέων γέρας, λόγος δὲ ἀγαθὸς ἡλικίας

δοκιμασμένης, ubi Scholiasta versus Sophoclis ad Arsenio supr. V, 78^a allatum comparat: id. Strom. II, 15, 68, p. 168 Sylb.; Arist. ἑταρ. τ. τεττ. 143 Iebb.: καὶ φανῆ τι καὶ δειλίας, ἢ δὲ βούλει, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὡς τις τῶν Κελίων ἐφη ποιητής, ubi v. Scholia: Iulian. Orat. I, p. 3 B: Liban. Apol. Demosth. T. IV, 291 R.: ἔστι δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ἀποῦσιν ποτὲ λεγόντων, ὡς ἀκίνδυνον εἶη γέρας τὸ τῆς σιωπῆς: Greg. Nazianz. Epist. 51, p. 812 A: τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ἔχει ὡς ἔχει. ἀνευ πολέμου καὶ πραγμάτων καθήμεθα, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἀντὶ πάντων τμησάρες.

98. Arsen. XXIV, 66. ἔταν κτλ.] Scholl. ad Arist. Pac. 548, Suidas: Zonar. 883. De gestu isto: v. O. Iahnus ad Pers. Sat. II, 31: add. Apost. XV, 84. 98a. Arsen. XXIV, 67: Macar. IV, 18.

- 99 "Εσχατα ἐσχαίων κακὰ διαπέπρακται: ὁμοία ἐστὶ τῆ· Δεινότερα Δεινίου. καί· Κύντερα Κύντωρος: ἐπὶ τῶν ἄκρων κακῶν.
- 100 'Εστία δύνειν: οἱ γὰρ 'Εστία θύοντες οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας. ὁμοία τῆ· Αὐτῷ κανῶ κατέφαγες πάντα. 5
- 1 "Εσχατος Μυσῶν πλεῖν: οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν, αὐθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχαίοις τῆς Μυσίας εὔρον. ἔτιοι τὴν παροιμίαν χρησὸν λέγουσι Τηλέφῳ μαντιομένην γεγονέναι παρὰ γονέων, ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθὼν, εὔροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἐσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τεθραϊαν, νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία τοὺς Μυσοῦς, ἐπιτυχεῖν τῆ μητρὶ αὐτοῦ. τάσσειται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶ ἐπιτασσομένων. 10
- 98b "Εστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.
- 98c "Εστι γυνὴ λέγουσα χρηστὰ ὑπερβάλλων φόβος. 15
- 98d "Εστι γὰρ ἀμφοτέρωθεν ὄνειδεα μυθήσασθαι πολλὰ μάλ'. οὐδ' ἂν νῆς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο: 'Ιλιάδος ὕ.
- 98e "Εστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὄρᾷ.
- 98f "Εστι τόκος πρὸ τόκοιο· τόκος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλος.

2. Κύντωρος Ζ. 3. ἄκρων κακῶν Suidas, ἄκρον κακῶν N. 4. Suidas haec habet: 'Εστία θύομεν: ἰφ' ὧν οὐκ ἀποφέρονται ἀπὸ τῆς θυσίας: quae corrupta esse iam Kusterus intellexit. Restituenda videntur e Diog. IV, 68: 'Εστία θύει: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐστιῶντων· παρόσον οἱ ταύτη θύοντες οὐδὲν τῆς θυσίας ἐξέφερον. ὁμοία τῆ· Αὐτῷ κανῶ κτλ. 6. πλεῖν DV om. οἱ δὲ] Suidas RZ praemittunt: "Ελλησι λοιμῶ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἐχρησεν ἐπὶ τὸν ἐσχατον Μυσῶν πλεῖν. 8. χρησὸν] τοῦ χρησμοῦ Suidas. 9. παρὰ] περὶ idem. 10. γονεῖς. W. 11. Τεθραϊαν Suidas. 12. τοὺς] in Suida deest. 15. ἐστὶ δὲ Stobaeus. χρῆσθ' Stobaeus. 17. ἑκατόζυγος Homerus.

98b. Arsen. XXIV, 68: Theocr. XXVII, 4.

98c. Arsen. XXIV, 69: Stob. Flor. 73, 2. Menandr. fab. inc. fr. 197.

98d. Arsen. XXIV, 70: Hom. II, γ, 246.

98e. Arsen. XXIV, 71: Menand. Monost. 179. A patribus modo Diphilo modo Philemoni adscribitur: v. Meinekius ad Philem. Fr. p. 433 ed. maior.

98f. Arsen. XXIV, 72. Parodia oraculi: Steph. Byz. s. Κορυφίσιον ibiq. v. intt., Arist. Eq. 1059.

99. Suidas: Arsen. XXIV, 74. Simili modo dixit Aristid. ὑπὲρ τῶν τεττ. 196 Iebb.: ἀλλ' ἐσχατι ἐσχάτων πρᾶττοντας καὶ πρῶτα καὶ τε-

λευταῖα κινδυνεύοντας: Procop. Hist. Arcan. 148: ἐσχατα δὲ ἐσχαίων κακὰ: alia congesserunt intt. ad Soph. Philoct. 65: add. annot. ad Provv. App. IV, 1. Δειν. Δ.] Macar. III, 28. Κ. Κύντωρος] »simili modo Iulianus ad Heraclium Cynicum Or. VII init.: ἔμελλον δὲ ἐκείνο πρὸς ἑμαυτὸν εἰπεῖν· Τέτλαδι δὴ κραδίη, καὶ κύντηρον ἄλλο ποτ' ἐτλησ [Odys. E, 18]. ἀνίσχου κύνος ληροῦντος ὀλίγον ἡμῶρας μόριον. a Walz. Kυνῶν κύντηρος Anonymus apud Suid. in v. Διονυσίων σκωμμάτων. 100. Suidas: Arsen. XXIV, 73: DV II, 95.

1. Suidas: Arsen. XXIV, 75. DV II, 47.

2. Ἔστω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ' εἰ βούλει κύων· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐήμερῶντων καὶ μάλιστα εὐνούχων.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ τ.

- 3 Ἐτερόγναθος εἶ· ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀπληστία ἀμφοτέροις ταῖς γνάθοις ἐσθιόντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν ἵππων. 5
- 4 Ἐτερομόλιος δίκη· εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ ἤλθον. 4
- 5 Ἐτρεχέ τις μὴ βρεχθεῖη, καὶ εἰς βόθρον ἀπεπνίγη· ἐπὶ τῶν μικρὰ φεγγόντων κακὰ καὶ περιπιπτόντων μείζουσιν.
- 1a Ἔστω δέ σοι καὶ αἰσχρὸν εἰπεῖν τὸ αἰσχρὸν. 10
- 1b Ἔστι δὲ ἀνθρώποις καὶ θρήνων χάρις, καὶ ταύτην ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἢ φύσις ἐν ταῖς τύχαις.
- 1c Ἔστι ποτὲ ἡδονῆς λύπη τιμιωτέρα καὶ κατήφεια πανηγύρεως καὶ γέλωτος οὐ καλοῦ δάκρυον ἐπαινετόν.
- 5a Ἐτεκέσ με, μήτηρ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων ὄνησις, ὥσπερ καὶ δίκαιον ἔστι σοι· Φιλήμονος. 15
- 5b Ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖςδε, οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἔασει, ὅτι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
- 5c Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς· 20
δεῖ γὰρ μνηθῆναι με, πρὶν τεθνηκέναι· Ἀριστοφάνης. Οἱ μνούμενοι γὰρ εἰώθεσαν χοῖρον θυσιάζειν.

4. Suidas: ἔτερόγναθος: ἐπὶ ἵππων, ἀπειθῆς, ἢ ἀπληστος καὶ ἀμφοτέροις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. ἀμφοτέροις γνάθοις] hanc interpretationem v. ἐκατερόγναθος convenire post Stephanum Thes. L. G. s. v. notavit Kusterus ad Suid. l. c.: etiam Walzio ad h. l. minus recta videtur: dicit enim: »quamvis Γνάθων frequens parasitorum nomen sit apud Alciphronem (Lucian. Tim. 45: Γναθωνίδης ὁ κόλαξ), et ab hac parte nihil obstat huic explicationi, tamen analogia aliorum compositorum cum ἔτερος, ut ἑτερόφθαλμος, Plut. Lucull. 12. de Educ. 14, χεῖτόν ἑτερομάσχαλος opp. ἀμφιμάσχαλος (cf. Millingen Vases gr. p. 11) suadet interpretari: ἑτέρῃ τῇ γνάθῳ ἐσθίων.α 6. εἰς ἤλθον A. 10. σοι Stobaeus om. 11. Ὀβρίμου ὑπὲρ Πρωτογόνου Stobaeus praemittit. 14. ἐπαινούμενον Georgides. 15. μῆτερ Stobaeus.

1a. Arsen. XXIV, 76: Charondas in Stob. Flor. 44, 40, p. 223 Gsf.

1b. Arsen. XXIV, 77: Stob. Flor. 122, 15.

1c. Arsen. XXIV, 78: Georg. in Boiss. Anecd. I, 39.

2. Greg. Cypr. M II, 99: Arsen. XXIV, 79.

3. Arsen. XXIV, 80: Suidas. Phot. Etym. M. 385, 51. Zonar. I,

889. οἱ δὲ κτλ.] cf. Xenoph. Hipparch. 1, 9. Hesych. s. v.

4. Suidas: Arsen. XXIV, 81. DV II, 75.

5. Arsen. XXIV, 82.

5a. Arsen. XXIV, 83: Stob. Flor. 79, 8. Philem. fr. fab. inc. 64 Mein.

5b. Arsen. XXIV, 84: Hom. Od. E, 443.

5c. Arsen. XXIV, 85: Arist. Pac. 374, ubi v. Scholia.

Τὸ ἔ μετα τοῦ ὕ.

- 6 *Εὐγενέστερος Κόδρου: τοῦ υἱοῦ Μελάνθου τοῦ Μεσσηνίου, πατὴρ δὲ Μέδοντος καὶ Νηλέως· οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίους, ἐπεὶ τοὺς εἰς Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξατο, ἐν οἷς καὶ Μέλαν-5 θον, χρησιμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχονται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησιμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα καὶ ἐντυχῶν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε· διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον, ὡς Εὐδήμος.* 10
- 6a *Εὐμένης ὁ βασιλεὺς ἔλεγε τοῖς ἀδελφοῖς διαπαντός, ἐὰν μὲν ὡς βασιλεῖ προσφέρησθε, ὡς ἀδελφοῖς ὑμῖν χρήσομαι· ἐὰν δὲ ὡς ἀδελφῶ, ἐγὼ ὑμῖν ὡς βασιλεὺς.*
- 6b *Εὐδαιμονίαν δὲ ταύτην εἶναι φασιν ἀληθινήν, τὸ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν αἰεὶ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἰλαρότητι διατρέβειν:· 15 Διογένης.*
- 6c *Εὐδαίμων ἐστὶν ὁ θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν ὅμοιος, τέλος, ἀπλοῦς, καθαρὸς, ἐξηρημένος ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς:· Ἰαμβλίχου.*
- 6d *Εὐδαίμων γε Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεγεάτης.* 20
- 6e *Εὐδαίμων μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας, τὸ τρίτον, ὅστις ἅπαις.*
- 6f *Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι,
Κύρῳ, ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιᾶς ἔραμαι:· Θεόγνιδος.*
- 6g *Εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης, 25
κἂν πάντῃ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν*

5. εἰς] ἐκ Suidas. προσεδέξαντο N Suidas, ἐδέξατο Photius. 7. ἀπόσχονται N. 10. Εὐδήμος] ex eiusdem libro περὶ λέξεων φηγορικῶν aliam de Codri morte narrationem Suidas subiungit. 12. χρήσομαι] χαρίζομαι Antonius. 16. Διογένης] τοῦ αὐτοῦ Ab, i. e. Diogenis. 18. ἐξηρημένος vel ἐξηρημένος legendum suspicatur Wytenbachius Plut. 113 B: ἐξηρημένος item Wakefieldus: Gaisfordus. Ἰαμβλίχου] Σωπάτρω περὶ ἀρετῆς Stobaeus addit. 20. γε] ὁ Zenobius. Τεγεάτης idem. 21. εὐδαίμων πρῶτον μὲν Automedon. 23. ἀθανάτοισιν Theognis. 24. οὐδεμιᾶς Ab.

6. Suidas: Arsen. XXIV, 86. Macar. IV, 20. 6a. Arsen. XXIV, 87: Anton. Mel. 103, p. 175 Fabr. 6b. Arsen. XXIV, 88. XXV, 95: Stob. Flor. 103, 21. 6c. Arsen. XXIV, 89. XXV, 96: Stob. Flor. 103, 23. 6d. Arsen. XXIV, 90: Zenob. III, 96. 6e. Arsen. XXIV, 91: Anth. Palat. XI, 50. 6f. Arsen. XXIV, 92. XXV, 82: Stob. Flor. 103, 12. Theogn. 653. 6g. Arsen. XXIV, 93. XLIV, 85: Stob. Flor. 96, 5. Menand. Γεωργ. fr. 2 Mein.

- 7 *Εὐτυχία πολύφιλος.*
- 8 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνον: κόθορνος ὑπόδημα ἀρμόζον δεξιῷ τε καὶ εὐωνύμῳ ποδί. ὅθεν καὶ Θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα κόθορνον ἐκάλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. ἐπὶ τῶν μετατρεπομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία.* 5
- 9 *Εὐδουλι κῦρτος: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων. συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἀλιέων τὸν κῦρτον αἰρεῖν ἰχθύας.*
- ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος τοῦ λαβεῖν. καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων καλεῖται, κὰν ἀδικούμενος τύχη: Μενάνδρου.* 10
- 6h *Εὐσέβειαν δεῖ φυλάσσειν· πολίταις τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν· ἡδονῆς κρατεῖν· βία μηδὲν πράττειν· τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νομίζειν· οἰκίας μεθύοντας μὴ κολάζειν· εἰ δὲ μὴ, δόξης παροικεῖν: Αἰνίου.*
- 6i *Εὐπραξίης γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις οὐδὲ μίη πληθώρα: 15 Ἡροδότου.*
- 7a *Εὐίε κισσοχαῖτ' ἀναξ χαῖρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης. πάντα φορητὰ, πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ. πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Χοινίωτος: Κρατίου.*
- 7b *Εὐάγωγον γὰρ ἔστιν εἰς πίστιν γυνή καὶ μάλισθ' ὅταν 20 τὸ ἀτηχεῖν προσῆ: Γαίου.*
- 7c *Εὐ ποιήσεις σὺ τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, εἰ μὴ τοὺς ὀρόφους ὑψώσης, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς ἀυξήσεις. ἄμεινον γὰρ ἐν μικροῖς οἰκίμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχάς, ἢ ἐν μεγάλας οἰκίαις ταπεινά φωλεύειν ἀνδράποδα: Ἐπικτήτου.* 25
- 7d *Εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργασιν ὥσπερ ἄπεφθον ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ: Θεόγγιδος.*
- 8a *Εὐδαιμονίας τοῦτ' ἔστιν υἱὸς τοῦν ἔχων: Μενάνδρου.*

5. μετατρεπομένων] ουστρεφομένων Photius. παροιμία κειται idem.
 6. κῦρτος αἰρεῖ Z Ds. 10. Μενάνδρου Γεωργῶ Stobaeus. 11. δεῖ Stobaeus om. 12. ἡδονῆς] γλώττης Stobaeus. 14. δόξης παροικεῖν] δόξεις καὶ αὐτὸς μεθύειν idem. Αἰνίου εἴρη idem. 15. ἔστι ἀνθρώποις Herodotus. 19. Σχοινίωτος, ὁ Χάροον Hephaestion. 20. μάλιστα Stobaeus. 21. Γαίου ὑπὲρ Λουκιλλῆς idem. 23. ὑψώσεις Stobaeus. ἀυξήσης Ab. 27. χρυσὸν ἐρυθρὸν Theognis.

6b. Arsen. XXIV, 94: pleniora leguntur Cleobuli praecepta apud Stob. Flor. 3, 79, 1. Arsen. XXXIII, 35.

6i. Arsen. XXIV, 95: Herod. VII, 49.

7. Arsen. XXIV, 96. Cf. Tafelius Dilucc. Pind. Pyth. V, 4.

7a. Arsen. XXIV, 97: Hephaest. 96 Gsf. Crat. fab. inc. fr. 52 Mein.

7b. Arsen. XXIV, 98: Stob. Flor. 73, 63.

7c. Arsen. XXIV, 99. IX, 8: Stob. Flor. 46, 81. Epict. fr. 81 Schweigh.

7d. Arsen. XXIV, 100: Theogn. 449.

8. Photius: Arsen. XXV, 1. Greg. Cyr. L II, 12. Apost. VIII, 91.

8a. Arsen. XXV, 2: Stob. Flor. 77, 4. Menand. *Ανεψιών* fr. 2 Mein.

9. Diog. IV, 65 ibiq. K: Arsen. XXV, 4. Greg. Cyr. M III, 7.

- 10 *Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξης, ἵνα μὴ καὶ τὴν παλάμην σου καταπίη: οὐ οὐ γὰρ θύρῳς διδόναι τοῖς ἀνοήτοις.*
- 11 *Εὐχου τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλεόν δὲ τῆ χύτρα: παρόσον τὸ οἶκοι ἔχειν βέλτιον τοῦ παρὰ τοῦ γεί- 5 τος δέχεσθαι.*
- 12 *Εὐρύβατος: ἦτοι πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξηνολογίαν μετὰ χρημάτων, ὡς φησιν Ἐφορος, εἶτα μεταβαλλομένον πρὸς Κύρον· ἦν δὲ Ἐφέσιος· οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἐν ἄθλοις· 10 Κέρκωπὲς τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες Βοιωτῶν σίνοντο· γένος τ' ἦσαν οἱ χαλκῆες,*
- 11a *Εὐκαταφρόνητος ὁ θάνατος· ἄπρακτον γὰρ τὸ ποιοῦν, τοῦ πάσχοντος ἀρηρημένον· Ἐρμάρχου.*
- 11b *Εὐ ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ φιλότεκνος ἀξίπαινον πάθος 15 ἐστὶ καὶ οὐκ ἔοικε τῷ φιλοχρημάτῳ ἢ τῷ φιλαργύρῳ. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τὰ ὀνόματα εἰκότως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὀνειδῆ λέγεται καὶ ἔστιν· οὐ γὰρ ποιεῖ αὐτὰ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ μοχθηρία ἢ ἡμετέρα. τοῦτο δὲ ἀνοθεὶν αὐτῇ ἐνδέχεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξῆπται ἐκείνης ἀτεχνῶς τῆς χρυσῆς καὶ ἀργύρου σειρᾶς, ἣν ξυρῶπιονσα 20 αἰεὶ καὶ συγκολῶσα τῷ φθίνοντι τὸ φνόμενον, οὐκ ἀπολισθάνει εἰς τὸ μὴ εἶναι. ὥστε οὐκ αἰσχύνεται ὁ φιλόσοφος τῇ φιλοτεκνίᾳ, ὥσπερ οὐδὲ τῇ φιλοσοφίᾳ τε καὶ φιλολογία.*
- 11c *Εὐ γνώμων, ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ οὐ 25 χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει. Δημοκρίτου.*

7. ἦτοι in Suida deest. 8. Εὐφορος Α. 10. ἐν Suidas ignorat.
 11. τοῖ Meinek. Com. Gr. Fr. II, 1, 24, 9° οἱ Bergk. 12. δ' ἔσαν Suidas. οἱ χαλκῆες] οἱ δὲ [sic] D, οἶδε χαλκῆες m, οἶδε χαλῆες ZW, οἱ χαλκῆες N: Οἱ χαλκῆες Iacobsius Ann. ad Anthol. T. III, 3, 888. Tertium versus Schol. ad Lucian. Alex. 4 sic affert: Σύλλος [Σώλλος ed. Amstelod.] τε Τριβαλός τε δύο βαρυνδαιμονες ἄνδρες: unde pro ὤλλος reponi iusserunt Σύλλος Osannus in libro, cui titulum fecit: Beiträge zur Griech. u. Röm. Liter. I, 302 sqq. et Iacobitzius ad Luc. l. c. Apostoli lectionem Meinek. tuetur. 14. Ἐρμάρχου Stobaeus. 19. αὐτῇ ἐνδίδεται Ab, Stobaeus, αὐτῇ ἐνδίδεται Themistius. 20. ἦν] δ' ἦ Themistius. 21. συγκολῶσα Stobaeus, Themistius. ἀπολισθάνειν ἐφ' Themistius. 24. 25. ἐπ' οἷσι Mullachius.

10. Arsen. XXV, 5.

11. Arsen. XXV, 6. »Opta ut proximus habeat, magis autem ut olla. Potissimum est habere domi, quibus est opus: proximum, vicinum habere divitem, a quo possis petere»: Erasmus III, 5, 6.

11a. Arsen. XXV, 7: Stob. Flor. 118, 31.

11b. Arsen. XXV, 8. XVI, 20: Stob. Flor. 83, 24. Themist. Oratt. 363 C.

11c. Arsen. XXV, 9: Stob. Flor. 17, 26. Democr. fr. 29 Mull.

12. Suidas: Arsen. XXV, 16. Eurybati nomen ad convicia tractum esse attestatur Hesych. s. Δημοκρίτου: οἱ ξῆνοι καὶ μοιχοί·

Ἔσλος τ' Εὐρύβατος δὺν βαρυδαίμονε ἄνδρε.
 Νικάνδρος· Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον·
 οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν πρώτῃ περὶ δικαιοσύνης.
 Δούρις δὲ ἐν τετάρτῳ παρὰ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσ-
 σείως ἑταίρου. Λέγεται δὲ, τὸν Εὐρύβατον κλέπτην ὄντα,⁵
 εἰσθάνοντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες εἶλον
 αὐτὸν οἱ φυλάττοντες, ἐκέλευσεν ἐπιδειξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς
 οἴκους ἀναρρόχησιν, τὸ μὲν πρῶτον διωθεῖσθαι· δεομένων
 δὲ ὡς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενος
 τοὺς σπόγγους καὶ τὰς ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς¹⁰
 τοίχους· ἀναβλέποντες δὲ ἐκείνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέ-
 χνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑπερβαλόντα, πρὶν ἐκεί-
 νοι κύκλω περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέλους καταπατῆσαι.

- 12a Εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοὺς
 ἄκος, πλεόν τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει· Σοφοκλέους.¹⁵
 12b Εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος· ἀπορήσας, μὴ ταπεινοῦ·
 τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν· Φαβωρίνου.
 12c Εὐπαθοῦσι τοῖς φίλοις οἱ πολλοὶ ἤδονται, δυσπαθοῦσι

1. τε, δὺν βαρυδαίμονες ἄνδρες Suidas. 2. Αἰγίναιον N.
 »Fortasse Αἰγινάιον sc. λέγει· Hemsterhusius. 3. πρώτῃ] α' Sui-
 das. 4. παρὰ] τῶν περὶ Suidas. 5. ἑταίρου] addit Suidas: καὶ
 Ἀριστοφάνης Δαιδάλω [fr. 233 Dind.] ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἐαν-
 τὸν μεταβάλλοντα καὶ πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα, Εἰ δὲ τις τῶν
 εἶδεν Εὐρύβατον Δία. δὲ Suidas om. 6. εἶλον] ἔλυσαν Suidas.
 7. ἐκέλευσαν idem: v. Bernhardius. 8. τὸ] καὶ τὸ ZW. 12. ὑπερ-
 βάλλοντα Suidas. 13. καταπατῆσαι N Suidas.

ἀπὸ Δημοκλείδου τοιοῦτον ὄντος·
 καθάπερ καὶ τοὺς ἠταιρηκότας Τι-
 μάρχους ἔλεγον· τοὺς δὲ ποηροὺς
 Εὐρύβατους· Κελλίκωνας [Greg. Cypr.
 M I, 5] δὲ τοὺς προδότας: alia v.
 in annot. ad Diog. IV, 76: add.
 Apost. XIV, 13. Adhibuit Liba-
 nius Oratt. T. I, p. 123 R.: καὶ νῦν
 ταῦτόν ἀπὸ γλώττης ἀπάσης ἰστί λε-
 γόμενον, νεκρῆσθαι τὸν Εὐρύβατον:
 add. Apul. Apolog. c. 81, p. 564
 Oud.: quis Palamedes, quis Sisyphus,
 quis denique Eurybates aut Phrynon-
 das [cf. Apost. XVIII, 2.] talem
 excogitavisset? Omnes isti, quos no-
 minavi, et si qui praeterea fuerunt
 dolo memorandi, si cum hac una
 Rufini fallacia contenduntur, macci
 prorsus et buccones videbuntur: ubi
 v. Colvius, cuius copias Meinekius

Com.Gr.Fr.III,p.305 auxit. Ἐφορος]
 p. 207 Marx. Κέρκωπα] cf. Apost.
 I, 18. Διότιμος] de hoc poeta v.
 Bergkiius Com. de Rell. Com. Att.
 Ant. 24. Δούρις] fr. XL Hullem.
 ἀπὸ — ἑταίρου] Duris quo pacto
 ab Homericō Eurybate [de quo v.
 Eudoc. 161] rem repetierit, in-
 dagare studet C. Muellerus ad
 Fragm. Hist. Gr. T. II, p. 479.
 Λέγεται κτλ.] hanc narrationem ver-
 sibus inclusit Tzetzes in Cram.
 Anecd. Oxon. IV, 140.

12a. Arsen. XXV, 17: Stob. Flor.
 108, 55. Soph. Ai. 362.

12b. Arsen. XXV, 18: Max. Conf.
 Serm. 18, p. 590 Comb.

12c. Arsen. XXV, 19: Theoct.
 Sent. 5.

- 13 *Εὐρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν: ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἤθελον περιπεσόντων.*
- 14 *Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος: ἀπὸ Εὐρυκλείους τοιούτου τινὸς μάντιως.*
- 15 *Εὐγενῆς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγε- 5 τῶν εἶναι δοκούντων.*

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ Φ.

- 16 *Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν φθοῖν ἀπεῶσθαι, εὐρῆσαι δὲ τὴν ἡμερον τροφήν. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα 10 κακὸν ἔλεγον. Νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐοτεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυίνων καρπῶν, λεικνον βαστάζοντα ἄρτων πλείων, τοῦτο λέγειν, αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.*
- 17 *Ἐφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες ἦσαν, ἅπερ οἱ 15 δὲ, εὐαρίθμητοι συμπάσχουσι, κακῶ τὸ κακὸν παρηγοροῦντες: Θεοκτίστου.*
- 13a *Εὐτέλεια σωφροσύνης ἔργονος.*
- 14a *Εὐάνδρος εὖρε κνημίδα καὶ ἀσπίδα.*
- 14b *Εὐρύδαμος εὖρε θώρακα πολεμικόν. 20*
- 14c *Εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐπαιεῖσθαι βουλομένους, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποθνήσκειν ἐν κλεῶς αἰρουμένους, καὶ μᾶλλον περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπουδάζοντας καὶ πάντα ποιῶντας, ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην καταλείψουσιν: Ἰσοκράτους. 25*

3. *Εὐρυκλῆς: πᾶς ὁ ἐγγαστρίμυθος recte Suidas.* 4. *μάντιως πολυλόγου AZ.* 8. *ἄμεινον: ἐπὶ τῶν μεταβολῆν κρεῖττονα οἰωνίζομενον AZ e Diog. IV, 74.* 9. *φθοῖν — εἰσῆσαι] ἐφυγον, εὖρον AZ.* 10. *τροφήν, τοῦτο ἔλεγον AZ.* *πέμμα] στέμμα Suidas: notaverat Schaeferus Appar. Demosth. T. II, p. 336.* 11. *νόμος δὲ Z.* 12. *λεικνον Photius.* 13. *πλείων idem.* 15. *ἅπερ Ds.* 23. *εὐκόλως Isocrates.* 25. *αὐτῶν idem.* *καταλείψουσιν idem.*

13. *Diog. IV, 90: Arsen. XXV, 11.*

13a. *Arsen. XXV, 12: sumptum est e Cratetis philosophi epigrammate, quod in Anthol. Palat. X, 104 exstat: εὐτέλειῃ, κλεινῆς ἔργονος Σωφροσύνης: dixit de eo Iacobsius Ann. ad Anthol. I, 1, 381.*

14. *Suidas: Arsen. XXV, 13. Cf. Apost. VI, 46.*

14a. *Arsen. XXV, 14: cf. Apost. III, 60c.*

14b. *Arsen. XXV, 15: cf. Apost. III, 60c.*

14c. *Arsen. XXV, 20: Stob. Flor. 51, 29. Isocr. Euag. 189 B.*

15. *K in nolt. ad Greg. Cyrp. P II, 51: Arsen. XXV, 10. Greg. Cyrp. M III, 24. Apost. V, 33.*

16. *Arsen. XXV, 21. ἐφυγον — τροφήν] Zenob. III, 98. τὸ—ἔλεγον] Suidas. νόμος κτλ.] Photius. Cf. Apost. XVI, 49 et v. Prelleri librum, Demeter und Persephone, p. 349.*

17. *Diog. IV, 78: Arsen. XXV, 22. Macar. IV, 23. Apost. XI, 29. Δαφνίην κτλ.] Apost. V, 87.*

φρονούντες ἐνίκων ἐν παντί. ταυτὸν τῆ, *Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.*

18 Ἐφ' ὕδωρ: ἐν ταῖς δίκαις ὁ ἐπιμελησόμενός τις ἐλάλει πρὸς ὕδωρ.

19 Ἐφημέρου ζωῆ: ἐπὶ τῶν ὠκυρόρων, ἢ καὶ ἀσθημε- 5
ρὸν θνητοκόντων. Ἔστι ζωᾶ ἐφήμερα οὕτω καλούμενα λαβόντα τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ κατὰ τὸν βίον. τί-
κεται γὰρ ἐν τῷ οἴνω, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ σκεύους τὰ δὲ
ἐξέπιη καὶ εἶδε τὸ φῶς καὶ τέθνηκεν. οὐκοῦν παρελθεῖν
μὲν αὐτοῖς ἐς τὸν βίον ἔδωκεν ἡ φύσις, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς 10
κακῶν ἐρύσατο τὴν ταχίστην, μήτε τῶν ἰδίων συμφορῶν
ἠσθημένοις, μήτε μὴν τις τῶν ἀλλοτρίων μάρτυσι γεγε-
νημένοις. Ἔστι καὶ ἄλλο ζῶον, μισθήμερον λεγόμενον,
περὶ τὸν Ἰβανιν ποταμὸν, τικτόμενον μὲν ἅμα τῷ κρέατι,
ἀποθνήσκον δὲ ἐπὶ δυσμᾶς ἡλίου τρεπομένου, ὡς Ἀριστο- 15
τέλης φησίν.

17a Ἐφοῦδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπειρίαν ἔχουσι. Πλουτάρχου
ἐκ τῶν ὑγιεινῶν ἀποφθεγμάτων. Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν.

19a Ἐφησέ τις πον τῶν φιλοχρῦσων τάδε.
θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρεῶν πίθον.

20

2. βακτηρίαν] ARZW quae addunt: ὁ δὲ Διογενιανὸς λέγεται, φησίν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων, παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα αὐνίτα, e Pausaniae lexico excerpta sunt: v. Eustath. in annott. ad Diog. IV, 78. 3. ἐν — ὕδωρ] ἐν τ. πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάλῃεν ὁ εἰμ. τοῦτον Suidas. 6. ἔστι — καλούμενα] ζωᾶ ἐφήμερα οὕτω κέκληται As. 8. μὲν γὰρ As. 10. αὐτοῖς ἡ φ. ἰδ. ἐς τὸν β. As. αὐτῷ As. 11. ἐρύσατο As. μήτε τ. τῶν As. 13. ἔστι κτλ.] verba aliter collocat As. λεγόμενον] καλούμενον As. 20. πίθον] Antonius addit: ἧς μὴ παρούσης δυστυχοῦσιν αἱ φρένες.

17a. Arsen. XXV, 23: Plut. de sanit. tuend. c. 7. 125 E, ubi v. Wyttenbachius.

18. Suidas: Arsen. XXV, 24. Suid. s. εἶν' ἐφ' ὕδωρ κακός: ἐπὶ τῶν δυσκληροῦντων ἢ παροιμία εἴρηται, ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φιλολόγιον ἔργον ἦν ὕδωρ ἡμι-
τρειν τοῖς δικαζόμενοις. ἐγένετο δὲ ὁ τοιοῦτος ἀπόκληρος: cf. nott. ad Plut. Provn. II, 17. App. Provn. II, 92. Dicebatur iste homo ὁ ἐφ' ὕδωρ, non ἐφ' ὕδωρ, ut diu Schaeferus ad Boss. Ellips. 503 docuit. Unde corrige, quae in annotatione ad Plut. l. c. scripsi.

19. Arsen. XXV, 26. Max. Tyr. Diss. I, 12, 1, p. 209 R.: θεοῦ μὲν γὰρ ζωῆ αἰώνιος, ἀνθρώπου δὲ ἐπί-
μερος: Asterius Homil. de Oecono-
nomo iniusto p. 21 Rub.: προσήκειν ὡς ἐφημέρους ἡμᾶς διαζῆν, ἀναμένον-
τας τῆς ἐξόδου τοῦ σύνθημα: add. loci ab Athen. VIII, 336 allati, Plut. Consol. ad Apoll. 17, p. 111 C ibiq. ann. Wyttenbachii. Ἔστι — γε-
γεννημένοις] Aelian. N. An. II, 4. Ἔστι κτλ.] Aelian. l. c. V, 43. Ἀριστοτέλης] Hist. An. V, 19, quem contra Athen. VIII, 353 F disputat.

19a. Arsen. XXV, 27: Anton. Mel. 23, p. 36 Fabr. Est Gre-

- 20 Ἐφ' ἐνὶ παιδὶ σαλεύει: ἦτοι ἔχει τὰς ἐλπίδας τοῦ γένους. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῆ γῆ ὤρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἐπεσάλευεν.

5

Τὸ ἔ μετα τοῦ ἤ.

- 21 Ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλει: λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχίνοι δοκοῦσι κεντούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἴθ' ὑπερὸν ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κίκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ· Τοὺς ἐχίνοους ἔτι ζώντας καὶ ἐν τοῖς ὀστράκοις ὄντας καὶ προβεβλημένους τὰ κέντρα εἴ τις συντριψας καὶ διαζῶξας ἐς τὴν θάλασσαν ἄλλο ἄλλη τρίφος καταλίποι, τὰ δὲ ἄρα συνέρχεται αὐθις καὶ ἐνούται, καὶ τὸ συγγενὲς θρόμμα ἀνέγνω, καὶ προσπλακὲν συνέφν· Ὁ χερσαῖος 15 ἐχίνος ὅταν ἀλίσκηται, παραχοῆμα ἐνούρησε τῷ δέριματι,

πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·

ὄρανὸς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βύθος τύχης.

- 19b Ἐφ' ἐαυτῆς τὰ κέρατα: ἐπὶ τῶν ἐπιβουλάς ἐκ τῶν οἰκειῶν ὑφισταμένων· αἶγα γὰρ φασὶ τοξενθεῖσαν καὶ ἰδοῦσαν τὸ 20 τόξον τοῦτο εἰπεῖν.

1. Suidas: ἐσάλευε, καὶ ἀπεσαλευε. τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δ. . . ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, Ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παιδῶν ἀπεσάλευεν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τοῦτοις εἶχεν. 7. ἀναβάλλη Suidas. 13. διαζῶξας As. 15. συνέφν] καὶ ὀλόκληροι γίνονται φουσι τῷ θανμαστῆ καὶ ἰδίᾳ αὐθις As addit. ο — ὅταν] differt paulum As.

gorii Nazianzeni carmen: v. T. II, p. 156 Bill.: cuius partem Arsen. X, 94 et Max. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb. afferunt.

19b. Arsen. XXV, 28. Ab apologo natum recte iudicat Erasmus I, 1, 66. Cognata sunt quae leguntur apud Apost. I, 60. XV, 88a. Macar. VIII, 57.

20. Suidas s. ἐσάλευε: Arsen. XXV, 25: Phot. Etym. M. 381, 3. Bachmanni Aneecd. I, 236. Apposite citat Walz. Hippocr. Epist. 9, T. III, 845 Kuehn.: καὶ τοῦτο ἐλάχιστον τῶν μελλόντων ἐψηθῆσθαι· προσίλετο γὰρ μᾶλλον ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ τῷ νύτῃ καὶ ἐν γῆ ὀθνεῖα σαλεύειν, καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ

κινδύνους καὶ κατὰ ἀφρόσυνας: Heliod. Aeth. I, 19: πρὸς δευτέρους ἀπεκλίνετο γάμοις, ἐπὶ μόνῳ μοι παιδὶ σαλεύειν ἐπιμεμφομένους: add. ibid. I, 13, II, 33. Alciph. Epist. III, 28: βιάζετο παρὰ τινα ληψῶσαν ἄγροικον γραῦν ἐπὶ ἐνὶ γομφίῳ σαλεύουσαν. πλοίων] tangunt hunc usum Scholl. ad Soph. Elect. 1074. Oed. Tyr. 23. Poll. I, 114. Δίων] p. 1519 R.: aliud eiusdem usus exemplum idem praebet l. LI, 15, p. 672 R.: add. Synes. Epist. 4: ἡ μὲν οὖν καὶς ἐσάλευεν ἐπὶ μετεώρων· λιμὴν γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν καὶ ἐσάλευεν ἐπ' ἀγκύρας μῆς.

21. Suidas: Arsen. XXV, 31. Macar. IV, 25. τοῖς — συνέφν]

25 "Εχει καὶ οἱ μυῖα σπλῆνα: "Εχει καὶ χολήν ὁ μύρμηξ: ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

Τὸ ε̄ μετὰ τοῦ Ψ.

26 "Εψεσθαί σοι πείρα λίθον: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

Ἀρχὴ τοῦ ζ̄ στοιχείου.

Τὸ ζ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

27 Ζαλεύκου νόμος: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότατος. Ὅμοιον τῷ Τενέδιος πέλεκυς.

24b "Εχεις μὲν ἀλγεινὰ, οἶδα, πειρᾶσθαι δὲ χρῆ,
ὡς ῥᾶστα τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν: τοῦ αὐτοῦ.

24c "Εχρῆν μὲν ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν ζῶντα θρηγεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπανμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπει δόμων: Σοφοκλέους.

24d "Εχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἄϊδαο πύλησιν,
ὅς ᾗ ἕτερον μὲν κεύθει ἐν φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη: Ὅμηρον.

24e "Εχθρὸς τάληθῆ εἰπὼν τοῦ πρὸς χάριω φίλου ἐστὶ παν-
τὸς αἰρετώτερος: Εὐσεβίου.

27a Ζαράτας ὁ τοῦ Πυθαγόρου διδάσκαλος τὴν δνάδα ἔλεγε

1. καὶ ἡ μ. ARO, καὶ μυῖα E. 4. ἀδυνάτων A. 9. ἐνομοθέτησεν ἁμώιρα Ds. 11. ἀλγεινὸν Stobaeus. 12. τοῦ αὐτοῦ] Σοφοκλέους Ὁνέστη Stobaeus. 13. μὲν] γὰρ Matthiae. 14. τοῦς ζῶντας Ac, τὸν φύντα Matthiae. ἔρχονται Ac. 16. Σοφοκλέους] Εὐριπίδου Ac, Stobaeus; Ab auctoris nomen omisit. Ex Euripidis Cresphonte versus petitos esse docet Cic. Tusc. Q. I, 48, ubi v. Davisius. 18. κεύθει ἐνὶ Homerus. 19. τοῦ — παντός] τοῦ πρὸς ποιευμένου φίλου πρὸς χάριν εἰπόντος παντός Stobaeus. 21. τὴν δνάδα] ταύτην μὲν Plutarchus.

Stob. Flor. 91, 22. Eurip. Erechth. ὁ μ.] Apost. VII, 18: Greg. Cypr. M III, 8.

24b. Arsen. XXV, 36: Stob. 108, 21. Soph. fr. 236 Dind. 26. Arsen. XXV, 40. Macar. V, 63. Apost. XIV, 20.

24c. Arsen. XXV, 37. XXX, 54. 27. Diog. IV, 94: Arsen. XXVII, XLIV, 25: Stob. Flor. 120, 22. Eurip. Cresphont. fr. 13 Matth. 23. Macar. IV, 29. Τενέδιος π.] Apost. XVI, 26.

24d. Arsen. XXV, 38: Hom. II. I, 312. 27a. Arsen. XXVII, 24: Plutarch. de animae proer. e Tim. 2, p. 1012 E.

24e. Arsen. XXV, 39: Stob. Flor. 13, 45. Zoroastrem intellegit: de variis hu- ius nominis apud recentiores for- mis post Fabricium B. Gr. I, 305

Τὸ ζ' μετὰ τοῦ ε'.

- 28 Ζεὺς ἀετὸν εἴλετο: ἐπὶ τῶν λυσιτελῆ καὶ καλὰ ἐκλεγομένων· λέγεται γὰρ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς γέννησιν τὸν ἀετὸν γεννηθῆναι, ἐν δὲ τῇ πρὸς Γίγαντας μάχῃ παραπιῆναι· διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πηγῶν Ζεὺς ἀετὸν εἴλετο, ᾧ καὶ προστάσσει καὶ ἀγγέλω χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοῖ.
- 29 Ζεῦχος Κροβύλου: λέγεται ἐπὶ πόρων· οὗτος γὰρ δύο ἔχειν κατηγορεῖτο πορνοβοσκὸς ὧν ἐταίρας· ἄλλοι δὲ, ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ χωμένων.

μητέρα, τὸ δὲ ἐν πατέρα· διὸ καὶ βελτίονας εἶναι τῶν ἀριθμῶν, ὅσοι τῇ μονάδι προσεοίκασιν.

- 28a Ζεὺς γὰρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρῶπει ἄλλοτε ἄλλω· ἄλλον τε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν· Θεόγνιδος.
- 28b Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινῦθει τε, ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων· Ἰλιάδος ὕ.
- 28c Ζεὺς αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν, ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω.
- 29a Ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος· Ἰπποδόου.
- 29b Ζεφυρή πνεύουσα, τὰ μὲν φέει, ἄλλα δὲ πέσσει· ὄγχη ἐπ' ὄγχη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλω, αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σύκον δ' ἐπὶ σύκω.
- 29c Ζεῦ πάντων ἀρχά, πάντων ἀγῆτωρ Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

2. κατὰ Ν. 4. τοὺς γίγαντας Scholiasta. 5. τὸν ἀετὸν idem. 8. Κροβύλου Ν: Κροβύλου ζεῦχος Photius. πονηρῶν Photius. 9. ἄλλοι κτλ.] Phot. om. Melius Suidas: Κροβύλου ζεῦχος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ κενία καὶ πονηρίᾳ σπενδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύλου τινὸς πορνοβοσκῶ, δύο ἔχοντος ἐταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύλου οὖν ζεῦχος ἐπὶ διασημῶν δύο ὁμονοούντων. οὓς πρότερον τοῦ ἀνακτικῶν φασιν ἢ τοῦ κικουρεῖν παύσασθαι. 11. τοῦ ἀριθμοῦ μητέρα Plutarchus. 13. ἄλλως Schneidewinus. 14. ἄλλον τε] ἄλλοτε Theognis. 16. ὅπως Homerus. 17. δ' αὐτὸς Homerus. 19. Ἰπποδόου] Εὐφιπίδου Ἀντιγόου Ab, Εὐρεπίδου Ἀντιγόνης Stobaeus. 24. τ. τῶν ὕμνων Ritschli in Mus. Rhenan. 1841, p. 277.

Harl. egit Gesenius de inscript. Phoenicio - Graeca p. 19 sq.

28. Arsen. XXVII, 25. λέγεται κτλ.] Scholl. Ven. ad Hom. II, Θ, 247: eandem fabulam Eustathius de aquila Iovis ministro agens ad Hom. II, Ω, p. 1351, 26 tetigit.

28a. Arsen. XXVII, 26. XLIV, 93: Theogn. 157.

28b. Arsen. XXVII, 27: Hom. II, Y, 242.

28c. Arsen. XXVII, 28: Hom. Od. Z, 188.

29. Phot. s. Κροβύλου: Arsen. XXVII, 33. ἄλλω κτλ.] Diog. V, 65. Zenob. IV, 69.

29a. Arsen. XXVII, 34. XV, 66: Stob. Flor. 67, 13, 1. Eurip. Antig. fr. 8.

29b. Arsen. XXVII, 35: Hom. Od. H, 119.

29c. Arsen. XXVII, 36: Clem.

10 Ζεὺς κατείδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητος· τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις γράφειν· λέγεται ἐπὶ τῶν βραδείως τιμωρουμένων.

Τὸ ζ̄ μετὰ τοῦ η̄.

5

31 Ζῆ χύτρα, ζῆ φιλία: ἐπὶ τῶν δειπνῶ συνιόντων εἰς φιλίαν.

32 Ζήνωνος ἐγκρατέστερος: οὗτος γὰρ ἀκριβῆ διαίταν εἶχε καὶ λιτὴν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρήσας· ἑβδομήκοντα γὰρ πρὸς τοῖς ἕξ βιούς ἔτη κατέστρεψε τὸν βίον 10 ἄνοσος καὶ ὑγιῆς διατελέσας.

33 Ζητῶν ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα: ἐπὶ τῶν ἀτυχεσάτων.

30a Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δὲ ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Αντιόπης, Δανάης.

15

30b Ζεὺς δ' ἐφορᾷ γονέων ὀπόσοι τίονσι θεμίστας,
ἦδ' ὅσοι οὐκ ἀλέγουσιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
καὶ τοῖς μὲν πρόφρων τε καὶ ἥπιος ἐσθλὰ δίδωσι,
τοῖς δὲ κακὰ φρονέων νευσεῖζεται Εὐμενίδεσσι·
δειναὶ γὰρ κατὰ γαῖαν ἐριννύες εἰσὶ τοκῆων:· Ὀρφείως.

20

30c Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὺν μεδέων κύδιστε, μέγιστε,
Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ ὃς ὑπένεργθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίσρκον ὁμόσση,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά:· Ὀμήρου ὄρκος. 25

1. κατεῖχε N. 3. λέγεται κτλ.] Gregorius om. 6. Ζεῦ χύτρα AZ, Suidas. Addit in fine Suidas: καὶ ζῆ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, βιοῦ. 8. ἀκριβῆ] ἄκραν Suidas. 9. ἑβδομήκοντα — τὸν] φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει· τῇ γὰρ ὄντι πάντας ὑπεριβάλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνότητι καὶ ἢ Δία μακαριότητι· κατέστρεψε δὲ τὸν Suidas. 12. ζῆτῶν γὰρ Ds. 19. Εὐμενίδεσσι] ἐν μὲν ἐς δεῖ codex A Stobaei, unde ἡμεῖς αἰεὶ coniecit Elmsleius in Tyrwhittianis 110 probante Gaisfordo. Vulgatam defendit Lobeckius Aglaoph. II, 950. 23. ὅς] οἱ Homerus.

Alex. Stromm. VI, 2, 87, p. 279
Sylb. Terpand. fr. 4 Schneidew.

30. Greg. Cypr. L II, 19: Arsen.
XXVII, 29. λέγεται κτλ.] Diog.
IV, 95.

30a. Arsen. XXVII, 30: Anth.
Pal. IX, 48.

30b. Arsen. XXVII, 31: Stob.
Flor. 79, 28. Orphei fr. XI Herm.

30c. Arsen. XXVII, 32: Hom.
II, Γ, 276.

31. Suidas: Arsen. XXVII, 37.
DV II, 79.

32. Suidas: Arsen. XXVII, 38.
App. Provv. II, 98^a: add. Meine-
kianus Com. Gr. Fr. IV, p. 518.

33. K in nott. ad Diog. IV, 97:
Arsen. XXVII, 39. Greg. Cypr.
M III, 58.

- 34 Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα: ὁ Ἡρακλῆς συμπλέων τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τινα κρήνην ἀποστέλλει τὸν Ὑλαν ὑδρεύσασθαι. Νηρηίδες δὲ τὸν νεανίαν λαβοῦσαι τοῖς ὕδασι ἀπεθέωσαν. Ἡρακλῆς δὲ, μηκέτι τοῦ μειρακίου ὑποστρέφοντας, πᾶσαν ὕλην καὶ κρήνην περιτρέχων τὸν οὐ 5 παρόντα ζητῶν κατεφαίνετο· περὶ οὗ φησι καὶ Θεόκριτος·
Κῶχεθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδατος ἐπιδόρπιον οἴγων.
- 34a Ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσι αὐτοῖς συνειδότες· μετὰ γὰρ τῆς τοιαύτης τύχης ἥδιστα ἂν τις δύναίτο τὸν βίον διαγαγεῖν. Ἰσοκράτους ἢ ὑποθήκη. 10
- 34b Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον, ἢ κέρδος αἰσχρόν· τὸ μὲν γὰρ ἄπαξ σε ληψέει, τὸ δὲ διαπαντός·. Χίλωνος.
- 34c Ζητεῖν δεῖ καὶ ἄνδρα καὶ τέκνα καὶ φίλους, τοὺς κατὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντας·. Πυθαγόρου.
- 34d Ζῆν κρείττον' ἐστίν ἐπὶ σιβάδος κατακείμενον καὶ θαρ- 15 ρεῖν, ἢ ταράττεσθαι χρυσῆν ἔχοντα κλίην·. Τοῦ αὐτοῦ.
- 34e Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θανμαστὸν ἢ δικαιοσύνη·. Λυκούργου.
- 34f Ζῆν αἰσχρόν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυκόσι·. Σοφοκλέους.
- 34g Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένη, 20 οὐδ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσω θεός.
- 34h Ζηλωτὸς ὅστις ἐντύχησεν εἰς τέκνα καὶ μὴ πύσημος συμφορὰς ᾧδύρατο·. Δικαιογέτους.

1. Ζητεῖς] ποθεῖς Aristophanes, Suidas. παρόντα] οὐ μᾶτην καλεῖς addunt Aristophanes, Suidas, Z. Explicationem Suidas om. Ἐπὶ τῶν μᾶτην προσδοκούντων dici in Scholio novitio ad Arist. l. c. legimus. 7. ὕδωρ Theocritus. αἰσῶν idem. 9. ψυχῆς ἢ δαστ' ἂν Isocrates. 10. ἢ ὑποθήκη] Νικοκλῆς ἢ Κύριος Stobaeus. 14. Πυθαγόρου Stobaeus om. 16. τοῦ αὐτοῦ in Stobaeo deest: Εὐαγγέλιον Maximus. 19. πεφυκόσιν cum Sophocle Stobaeus. Σοφοκλέους] Ἡλέκτρας Stobaeus apponit. 22. ἐς τ. Euripides, ἐν τέκνοις Stobaeus. 23. πύσημοις συμφορὰς Stobaeus. ἐν συμφορὰς Euripides. ᾧδύρατο Stobaeus, ἐκτύρατο Euripides. Δικαιογ.] Διογέτους Stobaeus.

34. Arsen. XXVII, 40. Ζητεῖς... παρ.] Arist. Plat. 1127, ubi v. Scholl.: add. Suid. s. ποθεῖς. De tragodia hunc versum derivatum esse Hemsterhusius ad Ar. l. c. sine certa causa coniecit. Ὁ Ἡρακλῆς κτλ.] Unde explicationem Apostolius mutuatus sit, non liquet: vide tamen Zenob. VI, 21. Suid. s. Ὑλαν κρηναῖον. Apost. XVII, 9. Θεόκριτος] XIII, 36.

34a. Arsen. XXVII, 41: Stob. Flor. 24, 16. Isocrat. Nicoel. 39 A.

34b. Arsen. XXVII, 42: Stob. Flor. 5, 31.

34c. Arsen. XXVII, 43: Stob. Flor. 1, 21.

34d. Arsen. XXVII, 44: Stob. Flor. 5, 28. Max. Conf. Serm. 21, p. 599 Comb. Sententia simillima a Georgida in Boissonadi Anecd. I, 36 ex Aristippo affertur.

34e. Arsen. XXVII, 45. XIX, 71: Stob. Flor. 9, 50. Lyc. Fr. 97 Saupp.

34f. Arsen. XXVII, 46: Stob. Flor. 17, 1. Soph. Elect. 989.

34g. Arsen. XXVII, 47: Eurip. Cycl. 320.

34h. Arsen. XXVII, 48: Stob. Flor. 75, 10. Eurip. Orest. 542.

Τὸ ζ' μετὰ τοῦ ω.

- 35 Ζωπύρου τάλαντα: Κρατίνος περὶ Φίλιππον Πέρσην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μασιγιῶσαι ἑαυτὸν· καὶ τῆς ῥιγῆς καὶ τῶν ὄτων ἀποστερήσαντα εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην 5 τὴν κακουχίαν καταλαβεῖν τὴν πόλιν· καὶ ἐκ μεταφορᾶς εἰπεῖν, τάλαντα καὶ ζυγά, οἶοναί ἔργα καὶ πράξεις.
- 36 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβή.
- 37 Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβῶν: ἐπὶ τῶν 10 ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην καρπουμένων.
- 34i Ζῆλος γυναικὸς πάντα προπολεῖ δόμον.
- 34k Ζηλωτὸν οὐδὲν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ φνόμενον: Πλάτωνος.
- 34l Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶ Μαίῃ τέκε κῦδιμον Ἐρμῆν, 15 κήρην ἀθανάτων, ἱερὸν λέγος εἰσαναβάσα. Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον νιόν, μηθεῖς ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθῆ: Ἡσιόδου Θεογονία.
- 34m Ζήλου μὴ τοὺς μεγίστην ἀρχὴν κησαμένους, ἀλλὰ τοὺς 20 ἄριστα τῇ παρουσίᾳ κησαμένους: Ἰσοκράτους.
- 34n Ζῆθι ὦ ἄνθρωπε, μὴ μόνον ἵνα φάγῃς καὶ πίῃς, ἀλλ' 20 ἵνα τὸ ζῆν πρὸς τὸ εὖ ζῆν καταχρήσῃ: Ζήνωνος.
- 34o Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν: ἀντὶ τοῦ· τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν. Ἀνδροκύδου Πυθαγορικοῦ.
- 37a Ζώνη περίβαλε τὴν γαστέρα: ἐπὶ τῶν εἴτε ἰσχνῶν εἴτε

2. Κρατίνος-Πέρση] Κρατίνος ἐν Πυλαίᾳ· τοῦτόν φησι Θεόπομπος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρσην Photius. 5. εἰς τὴν] τὴν Photius om. 6. καὶ ἐκ] καὶ abest a Photio. 7. οὖν εἴπε Photius: scil. Cratinus. 9. τοῦ φιλοσόφου K om. 11. μεγάλην δόξαν κ. Z. 17. Διώνυσον πολυγηθία Hesiodus. 23. Ἀνδροκύδου Πυθ. Z om.: de hoc nomine passim corrupto dixit Nauckius in Ritschlii et Welckeri Mus. Rhen. VI, 432. 480. 24. περίλαβε A.

34i. Arsen. XXVII, 49: Menand. Monost. 195.

34k. Arsen. XXVII, 50.

34l. Arsen. XXVII, 51: Hesiod. Theog. 938.

34m. Arsen. XXVII, 52: Isocr. Nicocl. 20 A.

34n. Arsen. XXVII, 53: Max. Conf. Serm. 26, p. 610 Comb.

34o. Arsen. XXVII, 54: Tryphon in Walzii Rh. Gr. VIII, 734. Moschop. Opusc. 75 Titz.: afferunt etiam Diog. Laert. VIII, 18. 17. Clem. Alex. Stromm. II, 18, 79,

p. 170 Sylb. Iamblich. Exhort. ad Philos. 340 Kiessl. aliique in adnot. ad Mant. Provv. s. ἐπὶ χοίνικος citati.

35. Photius: Arsen. XXVII, 55. Cf. Apost. X, 14. Macar. IV, 32. Κρατίνος] T. II, 1, 115 Mein.: add. Bernhardius ad Suid. s. Ζωπύρου.

36. K in nott. ad Diog. IV, 98: Arsen. XXVII, 57. Greg. Cyrp. L II, 20.

37. Greg. Cyrp. M III, 56: Arsen. XXVII, 58. DV II, 80.

37a. Arsen. XXVII, 59. οἱ γὰρ

- 38 Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

Ἄρχῃ τοῦ ἡ στοιχείου.

Τὸ ἡ μετὰ τοῦ ἁ.

- 39 Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις: ἐπὶ τῶν οἰμώζειν τινὰ λε-
γόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρειὸν τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο
οἱ Πέρσαι. Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα. Αἰδεῖς ἔχων.
40 Ἡ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων· παρό-
σον ἡ ἀφύη ταχέως ἐψεύται.
41 Ἡ ἄμαξα τὸν βούν: λείπει τὸ ἔλκει. ἐπὶ τῶν ἀντε-
στραμμένων τι ποιούντων.

παχέων. Οἱ γὰρ Ἰβήρες ὅ τι ἂν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐξυφάνω-
σιν ἢ νήσωσιν, ἐν τῷ κοινῷ δεικνύουσι· χειροτονητοὶ δέ τινες ἄν-
δρες κρίνουσι τὰ ἔργα τῶν γυναικῶν καὶ τὴν πλεῖστα ἐργασαμέ-
νην προτιμῶσιν. Ἐχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώνης, ἢ τὴν γαστέρα 15
ἂν μὴ περιλαβεῖν δυνηθῶσιν, αἰσχροὺς ἠγοῦνται.

- 37b Ζῶν μὲν ἐπαίνου, ἀποθανῶν δὲ μακαρίζου. Κυψέλλου.
37c Ζῶν ἀτιμάσαντες ἀποφθίμενον ποθέουσι·
καὶ ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο
ἄστυα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔρω τ' ἐστήσατο λαός· Δημητρίου 20
ἐπῶν ποιητοῦ.
41a Ἡ ἀνθρώπων ἴδιος ἰσχύς ὁ ψυχῆς ἐστὶ λογισμός, ὃ καὶ
ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμὸν εἴλε ποδάργαις καὶ ἵππους ἐχαλίνωσε καὶ
βόας ἀρότροις ὑπέξενξε καὶ τὰ ἐναέρια κατέσπασε καλάμοις καὶ

2. Suidas in fine adiecit: κίχρηται Πλάτων ἐν Ἰππία: p. 301 C, ubi Scholiasta p. 394 Bekk. haec habet: παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πρα-
τομένων κατὰ δύναμιν ὑφ' ἐκάστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ ὅσα βούλεται
τις, ἀλλ' ὅσα δύναται. 12. οἱ γὰρ κτλ.] ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συν-
αγωγῆς Stobaeus praemittit. Ἰβήρων αἱ γυναῖκες κατ' ἔτος ὅ τι ἂν
ἐξυφάνωσιν ἐν κοινῷ δεικνύουσι· ἄνδρες δὲ χειρ. κρίναντες τὴν πλεῖστα
ἐργασ. προτιμῶσιν Stobaeus. 16. περιλαβεῖν Α. 17. Κυψέλλου] Ἀν-
ταγόνους s. Ἀνταγόρου Anton. Mel. 51, p. 77 Fabr. 18. ἀτιμῆσαν-
τες Diogenes. 22. ἡ] ἢ δὲ Stobaeus. 23. ποθ' ἀργαίς idem.

κτλ.] Stob. Flor. 5, 121. Cf. Co-
raius Prodr. Bibl. Graec. p. 374.

37b. Arsen. XXVII, 60: Max.
Conf. Serm. 43, p. 639 Comb. Pe-
riandro dictum tribuitur in Stob.
Flor. 3, 79, η.

37c. Arsen. XXVII, 61: Diog.
Laert. V, 85. De Demetrio poeta
aliunde non noto dixit Iacobsius
Ann. ad Anth. III, 3, 882.

38. Suidas: Arsen. XXVII, 56.
DV II, 81.

39. Diog. V, 11: Arsen. XXVIII,
17. Macar. VIII, 22. Εἰ μὴ κτλ.]
Apost. VI, 78. Ἄδ. ἔχ.] Apost. I, 32.

40. Greg. Cyrp. M III, 65: Arsen.
XXVIII, 18.

41. Arsen. XXVIII, 19. Cf. Apost.
II, 55. Macar. IV, 33.

41a. Arsen. XXVIII, 21: Stob.

καθαίρει· ὅθεν ἢ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στρατειομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίονος εἶναι.

- 41l Ἡ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν ἀντίβλεψις ὑπόμησις τοῦ πάσχοντος γίνεται, καὶ ἀναφλέγει τὴν ἰδιάνοιαν ἢ θεὰ καθάπερ ὕλη πυρὶ γυρομένη· Χαρικλείας.
- 41m Ἡγοῦμαι μεγίστην εἶναι τῶν λειτουργιῶν τὸ καθ' ἡμέραν βίον κόσμιον καὶ σώφρονα παρέχειν· Ἰσαίου ἢ γνώμη.
- 41n Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφθ.
- 41o Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάγ' ἔδωκαν ἀντ' εὐεργεσίας καὶ μεγάλης ἀρετῆς. μᾶλλον τις τὰδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσομένων ἐθέλησει χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν· Ἐπίγραμμα.
- 42a Ἡ δὸν ἢ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ καλὸν αἰρεῖσθαι δεῖ· Ἰσοκράτους.
- 42b Ἡ δὲ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις· Μενάνδρου.
- 42c Ἡ δὲ ἐξουσία παραλαβοῦσα τὴν κακίαν νεῦρα τοῖς πάθεσι προστίθησιν· Πλουτάρχου ἢ γνώμη.
- 42d Ἡ δ' αὐθάδεια ἐρημίας ξύνουκος· Πλάτωνος ἢ γνώμη.

1. ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρησθαι Ἀθήμων· ἕτεροι δὲ ἐπὶ Suidas: vid. DV. τὸ πρᾶγμα Suidas. 2. στοργγενομένων Z: saepissime στραγγιέσθαι in στρατεῖσθαι librorum negligentia commutatum esse A. Jahnius docet in Symbolis Crit. Plat. Reip. a Baitero 1848 editae praemissis p. 5. 4. γίγνεται Heliodorus. 5. γυρομένη] quae post hanc vocem Maximus addit: ὑπέκκαυμα· ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπιθυμίας λόγος ἐρωτικός, apud Achillem Tatium I, 5. exstant. 6. τὸ] τὸν Schoemannus ad Isaai Oratt. p. 497. 9. τὰδ' Aeschines cum reliquis. 10. μεγάλων ἀρετῶν Plutarchus. 12. χαίρων ἀμφὶ] hanc lectionem in Aeschinis codicibus reperiri Iacobsius ad Anth. Pal. T. III, 930 adnotat: ἀμφὶ περὶ Plutarchus, ἀμφὶ cod. b Aeschines: ἀμφὶ πάσης Iacobsius l. c. coniecit. ξυνοῖσι codex b Aeschinis. 13. ἐπὶ τῷ καλῷ Stobaeus. αἰρεῖσθαι Mullachius. δεῖ] χρείων Stobaeus. 14. Ἰσοκράτους] Δημοκρίτου A Stobaei m. p., Δημοσθένους idem a m. secunda, Ἐπικτήτου Antonius. »Fortasse hoc fragmentum inter collectas Epicteti, Isocratis et Democriti sententias reperiebatur: a Mullachius l. c. p. 255.

41l. Arsen. XXVIII, 31: Max. Conf. Serm. 3, p. 540 Comb. Heliod. Aethiop. IV, 4.

41m. Arsen. XXVIII, 32: Stob. Flor. 5, 54.

41n. Arsen. XXVIII, 33: Stob. Flor. 49, 9. App. Provv. II, 99.

41o. Arsen. XXVIII, 34: Aeschin. c. Ctesiph. §. 184, p. 574 R.: habet etiam Plut. V. Cimon. 7, unde Iacobsius in Anth. Pal. Append. 191 recepit.

42a. Arsen. XXVIII, 36: Anton. Mel. 64, p. 105 Fabr.: Stob. Flor. 5, 77. Democr. fr. 3. Mull., Epict. fr. 110 Schweigh.

42b. Arsen. XXVIII, 37: Stob. Flor. 113, 11. Men. fabb. inc. fr. 266 Mein.

42c. Arsen. XXVIII, 38: Plut. ad princ. inerud. 6, p. 782 B.

42d. Arsen. XXVIII, 39: Plat. Epist. 4, p. 321 B.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ κ.

- 43 Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων καὶ τὰ ὄτια
- 42e Ἡδονὰς τὰς μετὰ τοὺς πόνους διωκτέον, ἀλλ' οὐχὶ τὰς
πρὸ τῶν πόνων. Ἀντισθένους ἢ ὑποθήκη.
- 42f Ἡ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρίπος· οὐνεκα πάσαις 5
πολλὸν ὑπεκπροθεῖ· φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἰσαν.
- 42g Ἡ δὲ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξιώμ' ἀνὴρ ἔχη
γλώσση κατασχῶν δῆμον, οὐδὲν ὦν τὸ πρῖν. Εὐριπίδου.
- 42h Ἡδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ 10
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα. Ἀριστοφάνους
Εἰρήνης.
- 42i Ἡδονῆς γὰρ ὁ μὲν ἐκὼν εἰργόμενος σοφός, ὁ δὲ μὴ δεό-
μενος μακάριος· τὸ δὲ γῆρας εἰς ἀμφοτέρα ἐπιτήθειον, καὶ γὰρ
φρονιμοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ἀπεργάζεται καὶ τῶν ἡδέων ἀμε- 15
λεστέρους. Φαβωρίνου.
- 42k Ἡδὲ γὰρ ὁ βίος οὐμὸς ἐσπέραν ἄγει. Ἀλέξιδος.
- 42l Ἡδὲ μάλ' ἀ πὸ λλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κίμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω.
- 42m Ἡδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερόν ἐστιν 20
ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν.
ὁ λοιδορῶν γὰρ ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται ὁ λοιδορῶν. Φιλῆμονος ἢ ὑποθήκη.
- 42n Ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενή τῆς παρὰ τοῖς δυνατοῖσι καλεο-
μένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστιν αἰρετωτέρη, ὀκόσον ἐλευθερίῃ 25
δουλείης.

6. πάσαις et αἰσαν Homerus. 7. ἢ δὲ Euripides. 9. Εὐρ.
Ἰκετίδων Stobaeus. 14. εἰς] πρὸς Stobaeus. 15. φρονιμοτε-
ρους idem. 16. Φαβ.] ἐκ τῶν Φαβ. περὶ γήρωσ Stobaeus. 17.
Ἄλ. Τιτθῆς Stobaeus. 18. γὰρ μάλ' Homerus. 20. ἐστὶν abest a
Stobaeo, Ab. 21. ἢ] ἐστὶ Ab, ἐστ' ἢ Stobaeus. 23. ὁ abest a Ab.
Φιλ. ἢ ὑπ.] Φιλῆμονος ἐκδικαζομένων Ab, Φιλῆμονος Ἐκδικαζομένου Sto-
baeus. 24. Δημοκρίτου praemittit Stobaeus. δυναστῆσι Gaisfordus.

42e. Arsen. XXVIII, 40: Stob.
Flor. 29, 65.

42f. Arsen. XXVIII, 41: Hom.
II, I, 505.

42g. Arsen. XXVIII, 42: Stob.
Flor. 106, 4. Eurip. Suppl. 422.

42h. Arsen. XXVIII, 43: Arist.
Pac. 335.

42i. Arsen. XXVIII, 44: Stob.
Flor. 115, 22.

42k. Arsen. XXVIII, 45: Stob.
Flor. 116, 19. Cf. Meinekii Com.
Gr. Fr. III, p. 488.

42l. Arsen. XXVIII, 46: Hom.
Od. E, 223.

42m. Arsen. XXVIII, 47. VIII,
34: Stob. Flor. 19, 2. Cf. Meine-
kii Com. Gr. Fr. T. IV, p. 9.

42n. Arsen. XXVIII, 48: Stob.
Flor. 43, 42. Democr. fr. 211
Mullach.

43. Arsen. XXVIII, 56. XXXII,
34. Habet idem proverbium Pub-
lius Syrus Sent. 122: *Camelus cu-
piens cornua aures perdidit*. Natum
est ex Aesopi apologo: v. Aesop.

προσαπώλεσεν: ἐπὶ τῶν τὰ ξένα ἐπιθυμούντων καὶ
προσαποβαλλόντων τὰ ἴδια.

- 42o Ἡέλιον πυρόεντα μύθρον ποτ' ἔφασκεν ὑπάρχειν
καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.
ἀλλ' ὁ φίλος Περικλῆς ἐρύσαστο τοῦτον· ὁ δ' αὐτὸν 5
ἐξήγαγεν βίотου μαλθακῆ σοφίης· Διογένους Λαερτίου
ἐπίγραμμα εἰς Ἀναξαγόραν.
- 42p Ἡ εὐκαιρος χάρις λιμῶ καθάπερ τροφῆ ἀρμότιουσα τῆν
τῆς ψυχῆς ἔνδειαν ἰάται· Ἡρακλείτου.
- 42q Ἡέριον μετὰ φέγγος ἀπέριτον ἀστεροπληθές,
ἄχραντον πολὺ δῶμα θεοῦ λίπον· ἦδ' ἐπιβαίνω 10
γαίης ζωοτρόφοιο τεῆς ὑποθημοσύνησι,
πειθοῖ δ' ἀρρήτων ἐπέων, οἷς δὴ φρένα τέρειν
ἀθανάτων ἕαδε θνητὸς βροτός· Πυθαγορίου Ῥοδίου.
- 42r Ἡδη δ' ἐπά τ' ἔουσι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρίζοντ' ὑμῖν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν· 15
ἐκ γενετῆς δὲ τότ' ἦσαν εἴκοσι πέντε πρὸς τοῖς,
εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶν οἶδα λέγειν ἐτύμως· Ξενοφάνους
Λεξιῶν.
- 42s Ἡθός φυσικὸν μὴ θετὸν στέργειν φίλει,
ἦν μὲν γὰρ ἔσχεσ, τίς ἐπιπλάστου χάρις;
ἦν δ' αὖ ἀμάρτης φύσεως δυσκλήρεια,
ἦνεγκεν οὐδὲν τὸ πεπλασμένον πλέον. 20
- 42t Ἡθελος ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν, Ἡρακλείδην,
ὡς δὴ θανὼν ἐγένου ζωὸς ἅπασι Δράκων. 25
ἀλλὰ διεψεύσθησ σεσοφισμένε· δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ

3. ποτὲ φάσκον Diogenes. 5. ἐρύσαστο idem. αὐτὸν idem. 6.
ἐξήγαγεν idem. 13. τέρειν Eusebius. 14. ἕαδε] ἀδαῖ idem. Cor-
rige Πυθαγόρου. 16. βληστρίζοντες ἐμῶν Diogenes. 17.
πέντε τε πρὸς idem. 18. τῶν δ' idem. 22. αὐ ἀμάρτης] ἐφαιμά-
της u. 25. δῆ] ῥα Diogenes.

fab. 116 Schneid., 152 Fur., 197
Cor. Aphth. f. 15. Gabriae f. 34.
Fabulae pulchre mentionem fecit
Liban. Decl. T. IV, 212 R.: ἐγὼ δὲ
κατὰ τὴν ἐν τῷ μύθῳ κήμηλον, ζη-
τῶν τὸ πλεόν, ἐν οἷς εἶχον ἰβλάβην:
add. Theon. Progymn. c. 3, T. I,
p. 177 W.: τὸ μὲν διήγημα πρότε-
ρον, ὑστερον δὲ τὸν μῦθον, οἷον πε-
πλασμένον, ὅτι κήμηλος ἐπιθυμήασα
κοράϊων καὶ τῶν ὠτων λοτερήθη:
Doxop. ad Aphthon. T. II, p. 137
Walz. Similem de milvo fabulam
narrat Iulian. Misop. 366 A.

42o. Arsen. XXVIII, 49: Diog.
Laert. II, 15. Anth. Pal. VII, 95.

42p. Arsen. XXVIII, '50: Max.
Conf. Serm. 8, p. 557 Comb.

42q. Arsen. XXVIII, 51: Euseb.
Praep. Evang. V, 8. Edidit ex
Arsenio Bandinius Catal. Codd. Gr.
Bibl. Laur. I, 549.

42r. Arsen. XXVIII, 52: Diog.
Laert. IX, 19. Xenoph. fr. 7
Schneidew. De Dexio s. Dexinoo
Xenophanis philosophi patre dixit
Karstenius ad Xenoph. Rell. p. 1.

42s. Arsen. XXVIII, 53. XXXII,
100.

42t. Arsen. XXVIII, 54: Diog.
Laert. V, 90. Anth. Pal. VII, 114.

- 44 Ἡ κύων ἐν φάτνῃ: πρὸς τοὺς μῆτε ἑαυτοὺς χρωμέ-
 νους μῆτε ἑῶντας· παρόσον ἢ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει μέ-
 νουσα ἐν φάτνῃ, καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἔῃ: "Ἐδωκε δὲ ἄρα
 ἢ φύσις ταῖς κυσὶ τραυμάτων ἀντίπαλον πόαν. οἱ δὲ ἔλμιν-
 θες αὐτὰς λυπούσι, τοῦ σίτου τὸ καλούμενον λήιον ἐσθί- 5
 οῦσαι ἐκκρίνουσιν αὐτάς. λέγονται δὲ καὶ ὅταν δέωνται
 τὴν γαστέρα ἐκατέραν κενῶσαι πόαν τινὰ ἐσθίειν, καὶ τὸ
 μὲν τι τῆς τροφῆς τὸ ἐπιπολάζον ἀνεμῆν, τὰ δὲ περιττὰ
 κάτωθεν ἀποκρῖνεσθαι· ἐντεῦθεν καὶ τὸ συρμαῖζειν Αἰ-
 γύπτιοι λέγονται μαθεῖν. Πέρδικές τε καὶ πελαργοὶ τρω- 10
 θέντες καὶ φάτται τὴν ὠρίανον, ὡς λόγος, διατραγόντες,
 εἶτα τοῖς τραύμασιν ἐντιθέντες ἀκοῦνται τὸ σῶμα.
- 45 Ἡ κρίνον, ἢ κολοκύντην: τὸ τῆς κολοκύντης ἄν-
 θος καλεῖται κρίνον· ἔταπτον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ
 τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὕγιου. 15
- 46 Ἡ κέρκος τῆ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δει-
 κνυόντων ἀπὸ μικρᾶς πράξεως τὸ ἦθος.

ἢε δράκων· σὺ δὲ θήρ, οὐ σοφὸς ὢν, ἐάλως· Διογένης ἐπί-
 γραμμα εἰς Ἡρακλείδην.

- 42u Ἡ ἰσχὺς τοῦ σώματος μὴ γενέσθω τῆς ψυχῆς ἀσθένεια· 20
 ἰσχὺν δὲ ψυχῆς φρόνησιν νόμιζε· Κλειτάρχου.
- 43a Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἰτίον· Ἰαμβλίχου γνώμη.
- 46a Ἡ κεις ὦ Λυκόεργε ἐμὸν ποτὶ πόνα νηὸν,
 Ζητὴ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.

1. ἑαυτοὺς Gregorius. 2. ἄλλους ἑῶντας idem. παρόσον —
 ἔῃ] v. nott. critt. ad Greg. Cypr. L II, 22. 4. οἱ] εἰ A. 6. λέγον-
 ται As. 9. ἀποκρῖνεσθαι] ἐκκρίνεσθαι αὐτὰς φασιν As. 11.
 ὠρίανον As. διατραγούσουσιν As. 12. σῶμα] καὶ μέντοι τῆς
 ἀνθρώπων ἰατρικῆς δέονται οὐδὲν As. 13. κολοκύντην R. 17. AZ
 addunt: ὡς, ἐκ κρασπέδου τὸ ὕψωμα [Apost. VI, 90.]. Ἐκ τοῦ γέματος
 γινώσκεις τὸ ἄριστον. Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τῆς ὄψεως. Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν
 λέοντα [Apost. VI, 93.]. Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον. 21. Κλειτάρχου] Δη-
 μόναντος [sic] Antonius p. 38 Fabr.: cf. Boissonadus Anecd. T. I, 132.
 22. αἰτία Stobaeus. 23. VV. ἦκεις — θεὸν a fragmentorum Diodo-
 reorum codice Vaticano absunt. Λυκόεργε Herodotus, Iacobsius
 Anth. Pal. XIV, 64.

42a. Arsen. XXVIII, 55: Max.
 Conf. Serm. 2, p. 534 Comb.

43a. Arsen. XXVIII, 57: Stob.
 Flor. 46, 73.

44. Arsen. XXVIII, 60: DV II,
 83. Ἐδωκε κτλ.] Aelian. N. An. V, 46.

45. Diog. V, 10.

46. Diog. V, 15: Arsen. XXVIII, 58.

46a. Arsen. XXVIII, 59: Theo-
 doret. Graec. affect. Cur. disp. IX.
 X. T. IV, 926. 960 ed. Schultz.,
 quocum consentit fere Euseb. Praep.
 Evang. V, 27: ex alio fonte hau-
 serunt Herod. I, 65. Diod. Exc.
 Vatic. I. VII, 1. Themist. Oratt.
 225 D: fuit autem Pythiae respon-

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ Ἄ.

- 47 Ἑλικίαν σὴν οὐκ ἔχω: ἐπὶ τοῦ καταφρονοῦντός
τιός ὡς ἀνοήτου.
- 48 Ἡ λέγει τὶ σιγῆς κρείττον, ἢ σιγῆν ἔχει: παραι-
νετική. 5
- 49 Ἡ Λύκου: ὁ Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ
ἤρως, μορφήν ἔχων Θηρίου.
- 50 Ἡλιξ ἤλικι πρέπει:
- 51 Ἡλιῶ φῶς δανίσεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

δίξω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἠδὲ καὶ ἄνδρα:

ἀλλ' ἐτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι ὡς Λυκόεργε.

ἦκεις ἐνομίην διζήμενος: αὐτὰρ ἐγὼ τοι

δάσω. Χρησμός Ἀπόλλωρος.

- 49a Ἡ Λάκαινα πρὸς τινὰ Ἰωρικὴν δεῖξασαν αὐτῇ τὸν κόσμον
ἀνταπέδειξε τὰ τέκνα εἰπούσα: ὁ δὲ ἑμὸς κόσμος τοιοῦτος. Ἐκ 15
τῶν Σερίνου.

6. Λύκου δέικας: πυρομίη. Λύκος Suidas. 8. Ἡλιξ ἤλικα
τέρπει: παλαιὸς λόγος ἢ γὰρ ἰσότης τοῦ χρόνου, φησὶν ὁ Πλάτων
[Phaedr. 240 C, ubi ἢ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπ' legitur] ἐπὶ ἴσας
ἠδονάς ἄγονά, δι' ὁμοίτητα φιλίας παρέχεται ΑΖ. Ἡλιξ ἤλικα
τέρπει, ὁ τίος τὸν τίον υ. 9. δανείσεις Plutarchus, AR. 10.
ἢ σε] ἢε Themistius, εἰ σε idem Or. 193 C. ἠδὲ κ. ἄνδρα] ἢ κ. ἄν-
δρα Theodoretus, ἠέπερ ἄνδρα Iacobsius: ἢ ἄνθρωπον Herodotus, Max.
Tyr. Diss. XIX, 2, p. 71 R., Themistius, Eusebius, eandemque lectio-
nem ante oculos aut in mente habuisse Plutarchus videtur in V. Lyc.
5: . . . χρησμὸν κομίζων, ὃ θεοφιλή μὲν αὐτὸν ἢ Πυθίᾳ προσεῖπε καὶ θεὸν
μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον, ἐνομίᾳς δὲ χρῆζοντι δίδόναι καὶ καιναιεὶν ἐφη
τὸν θεὸν ἢ πολὺν κρατίστη τῶν ἄλλων ἔοικε πολιτείῳν. 11.
θεὸν ἔλπομαι] εἰοισμαι Diodorus. 12. ἦκεις κτλ.] Herodotus, Themis-
tius, Anthologia ignorant ἐνομίᾳν Diodorus, Eusebius. διζήμε-
νος] αἰτεῦμένος Diodorus. ἐγὼ τοι] ἐγαγε Diodorus. 13. δάσω]
Diodorus addit: τὴν οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίη πόλις ἔξει. v. Plut.
Lyc. l. c. 15. ἀνταπέδειξε Stobaeus. ἐκ τῶν Σερίνου ἀπομνη-
μονιμάτων idem.

sum celeberrimum, quod si Plutar-
cho adv. Colot. 17, p. 1116 F fides,
ἐν ταῖς παλαιόταταις ἀναγραφαῖς
Spartanorum insertum erat.

47. Arsen. XXVIII, 61. Factum
est, ut mihi videtur, ex Plut. Apophth.
Regg. 198 A: ἐμβαλὼν [Aemilius
Paulus] δὲ διὰ τῶν ἄκρων εἰς Μακε-
δονίαν, καὶ συνεταγμένους ἰδὼν τοὺς
πολεμίους, τοῦ Νυακᾶ παρακαλοῦν-
τος αὐτὸν εὐθὺς ἐπιχειρεῖν, Εἶγε
τὴν σὴν, εἶπε, ἢ λεκίαν εἶχον:

αἱ δὲ πολλαὶ με πείραι κολύουσιν ἐκ
πορείας πρὸς ἀλάγγα συνεταγμένην
μάχεσθαι: v. Plut. Aem. Paul. 17.

48. Greg. Cypr. M III, 61.

49. Suidas. Arsen. XXVIII, 66.
Cf. Apost. X, 93.

49a. Arsen. XXVIII, 67: Stob.
Flor. 75, 11.

50: Cf. nott. ad Diog. V, 16:
Arsen. XXVIII, 62. DV II, 88.

51. Plutarch. Boiss. 16: Arsen.
XXVIII, 63.

- 52 Ἦλος τὸν ἦλον: καὶ Πάπταλος τὸν πάπταλον ἐξέκρουσεν: ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἁμαρτήματος ἁμάρτημα.
- 53 Ἡλιθιώτερος ἄδωνιδος τοῦ Πραξιτέλους: ἄδωνις γὰρ τις Πραξιτέλου υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν ἄδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν; ἀπεκρίνατο, ἦλιον, σελήνην, σῦκα καὶ μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος ταῦτα ἐξιῶν τῷ ἠλίῳ.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ μ.

- 54 Ἡμένη πελειάς: ἐπὶ τῶν ἀπλουστάτων ταττομένη: Αἱ περισσότεραι ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τοῖς ἀνθρώποις συναγελάζονται καὶ εἰλοῦνται περὶ τοῖς ποσιν, ἐν δὲ τοῖς ἐρήμοις χωρίοις ἀποδιδράσκουσι. θαρρόουσι μὲν γὰρ τοῖς πλήθει, ὡς οὐδὲν πείσονται δυσχερές· ὅπου δὲ ὄρνιθοθήρες καὶ ἐπιβουλευταὶ κατ' αὐτῶν, ἄτρεστα οἰκοῦσιν οὐκέτι: Καὶ τὰς φάπτας δὲ φασὶ, τὸν τε ἄρῳνα καὶ τὸν θηλυκὸν συνδυασθέντας, καὶ οἰονεὶ συμπερασάντας, εἰς γάμον ἀλλήλων ἔχουσαι, καὶ σωφρονεῖν, καὶ οὐκ ἂν ὀθνεῖου λέγους οὐδ' ἕτερος ἄψηται. ἐὰν δὲ ἐπιφθαλμίσωσιν ἑτέροις, τὸν μὲν ἄρῳνα οἱ ὁμογενεῖς διασπῶσιν, αἱ θήλειαι δὲ τὸν

3. Ἀδωνιδος A Gregorius. Πραξιλλης ΑΕ, Πραξιλλης ΖR: ἦλ. τοῦ Πραξιλλης Ἀδωνιδος Suid. s. ἠλιθιάζω, Zenob. IV, 21. Ἀδωνις Z. 4. Πραξιλλης ΑΕ, Πραξιλλης RZ. 7. ἠλίῳ] mZW addunt: ὁμοία τῇ ἀνοητέρος Αἰβύκου [scr. Ἰβύκου: v. Apost. III, 84.] καὶ Κορύκου [scr. Κοροΐβου: v. Diog. V, 12. Apost. X, 3. XI, 93.] καὶ Μελιτίδου: Apost. V, 27. 9. Ἡμένη Suidas. ἀπλουστάτων, κατὰ ἀντιπαρεξέτασιν τῆς παλευτρίας. αἱ γὰρ ἐξιπτάμεναι ἀπατῶσιν ἑτέρας. παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει Suidas. 10. αἱ As om. μὲν A om. 11. καὶ εἰσι πρόσταται καὶ εἰλοῦνται παρὰ τοῖς As. 12. ἀποδιδράσκουσι] καὶ τοὺς ἀνθρώπους οὐχ ὑπομνηνοῦσι As addit. 13. ὡς οὐδὲν] καὶ ὅτι μηδὲν As. δυσχερές ἴσασιν κάλλιστα As. ὄρνιθοθήραι καὶ δίκτυα καὶ ἐπιβουλαὶ As. 14. οὐκέτι] ἴνα εἶπω τὸ ἐπ' αὐτῶν ἐκείνων λεχθὲν Εὐριπίδῃ [Ion. 1196.] As addit. 15. καὶ τὰς — ἄψηται] σωφρονέσεται ὄρνιθων αἱ φαίνεται ἄδονται. Ὁ γοῦν ἄρῳν καὶ ὁ θηλυκὸς συνδυασθέντες καὶ οἰονεὶ συμπερεύσαντες εἰς γ. ἄλ. ἔχονται καὶ σωφρονοῦσι καὶ οὐκ ἂν ὁ λ. οὐδ' ἕτερος ἄψηται τοῦ ὄρνιθων τῶνδε As. 18. ἐπιφθαλμίσωσιν ἐτ., περιέρχονται αὐτοὺς οἱ λοιποὶ καὶ τὸν As.

52. K in nott. ad Diog. V, 16: Arsen. XXVIII, 65. Greg. Cypr. M III, 60. Πάπταλος κτλ.] Apost. XIV, 1.

53. Greg. Cypr. M III, 64: Arsen. XXVIII, 64. Ἐπὶ τῶν ἀνασθήτων dici Suid. s. ἠλιθιάζω an-

notat. Similia in nott. critt. allata sunt.

54. Suidas: Arsen. XXVIII, 68. Cf. App. Provn. III, 11 et v. Borchartus Hieroz. II, 522 Ros. Αἱ — οὐκέτι.] Aelian. N. An. III, 15. Καὶ τὰς κτλ.] id. ib. 44.

- θηλυκόν. Οὗτος ἄρα ὁ νόμος καὶ ἐς τὰς τρυγόνας ἀφικνεῖται.
- 55 Ἡ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν: ἐπὶ τῶν ἐμψύχων.
- 56 Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες: ἐπὶ τῶν ἀλαζονομένων· τοῦτο δὲ εἶπεν ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπιτόλεμον.
- 57 Ἡ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο: ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων.
- 55a Ἡμίονος καὶ θῆλιος: ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων.
- 55b Ἡ μὲν γὰρ τύχη πᾶσι κοινόν· ὁ δὲ ἀργὸς καὶ ἀκρατὴς βίος 10 κακοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.
- 55c Ἡ μὲν μάχαιρα τέμνει· ἡ δὲ διαβολὴ χωρίζει φίλους:· Δημοκρίτου.
- 57a Ἡ μὲν γὰρ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν· ἡ δὲ μάθησις δίχα φύσεως ἑλλίπει· ἡ δὲ ἄσκησις χωρὶς ἀμφοῖν ἀτελής· ὥσπερ 15 δ' ἐπὶ τῆς γεωργίας πρῶτον μὲν ἀγαθὴν ὑπάρξει δεῖ τὴν γῆν, εἶτα δὲ φυτουργὸν ἐπιστήμονα, εἶτα τὰ σπέρματα σπουδαῖα, τὸν ἀντὸν τρόπον γῆ μὲν ἔοικεν ἡ φύσις· γεωργῶ δὲ ὁ παιδεύων, σπέρματι δὲ αἱ τῶν λόγων ὑποθῆκαι καὶ τὰ παραγγέλματα: 20 Πλουτάρχου.
- 57b Ἡ Μῆδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν ἦδε Σόλωνα τόνδε τεκνοῖ Σάλαμις θεσμοθέτην ἱερόν.

1. θῆλυκόν As. ὁ τῆς σωφροσύνης As. 2. Addit As nonnulla in fine. 3. ἐμψύχων A. 21. τὴν Μῆδων Iacobsius. 22. τεκνοῖ] ἐπέχει Iacobsius: sed codd. lectionem idem bene defendit in Anth. Pal. T. III, p. 237.

55. Arsen. XXVIII, 69. Calli-craticidae Spartani effatum: Plut. Arophth. Lacon. 222 E. Cic. Off. I, 24, 84.

55a. Arsen. XXVIII, 70. Plat. Symp. 221 E: εἰ γὰρ ἐθέλει τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λόγων, φανταίν ἂν πᾶν γελοιοῦ τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαιμπεχόνται Σατύρου: ἂν τινα ὕβριστοῦ δοράν. ὄνους γὰρ καὶ θηλίους λέγει καὶ χαλκίους τινὰς καὶ σκυτοτόμους κτλ., ubi Scholl. 378 Bekk. haec proferunt: καὶ θηλίους] τοὺς βραδείας νοῆσαι ἢ ἀφύεις, ἀπὸ κἀθωστος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημίσεις, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν καὶ θηλίων, τῶν ἐπιτιθημένων ἀντὶ ἑλικύμπτων ἐνύλων, κοπιόσι σιγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως: v. Suid. κ. καὶ θῆλιος et Schefferus de re' vehicul. II, 2. Hinc Lysippus comicus ap. Dicac-

arch. Descr. Gr. 22 Buttm. dixit: εἰ δ' εὐφροσιῶν ἀποτρέχεις [Athenis], καὶ θῆλιος: et Lucian. Iov. trag. 31: φησὶ γὰρ τὸ λόγιον··· εἶναι··· ἡμᾶς δὲ ὄνους καὶ θηλίους··· τῆ Δία καὶ ἡμίονους, τοὺς πιστεύον-τας αὐτῶ, οὐδ' ὅσον ἀκρίδος τὸν τοῦν ἔχοντας.

55b. Arsen. XXVIII, 71.

55c. Arsen. XXVIII, 72: Max. Conf. Sermon. 10, p. 563 Comb. Democ. fr. 154 Mull.

56. Diog. V, 18: Arsen. XXVIII, 73. τοῦτο κτλ.] haec pertinent ad proverbium 58: cf. Diog. V, 17.

57. Suidas: Arsen. XXVIII, 74. Est Arist. Ran. 151, ubi interpretes Graeci de Morsimo agunt.

57a. Arsen. XXVIII, 75: Plut. de educand. lib. 4, p. 2 B.

57b. Arsen. XXVIII, 76: Diog. Laert. I, 62. Anth. Palat. VII, 86.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ ἦ.

- 58 Ἦν μὴ καθάρης καὶ ἀλέσης, οὐ φάγης: ἐπὶ τῶν σὺν μόχθῳ ποριζομένων τὴν ἀναγκαίαν τροφήν.
- 59 Ἦν ἔλαχες σπάρταν, ταύτην κόσμει: παραινεὶ γὰρ, μὴ τοῖς ἦ ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπηδᾶν. 5
- 60 Ἦν ποτε καὶ μοὶ πρόωρα καὶ πρῶμνη: ἐπὶ τῶν ἐν διαφοροῖς πράγμασι ποτε ἐντυχούτων.
- 58a Ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμῆς, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει· μικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίαν ἰσοσθενῆ πλούτου ποιήσει.
- 58b Ἦν ἄρα τρανῶς αἶνος ἀνθρώποις ὄδε· 10
ὡς τὸν πέλας μὲν νοθετεῖν βραχὺς πόνος,
αὐτοὶ δ' ἐνεργεῖν ὕβριν ἡδικημένοι,
πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρους: Μοσχίωνος.
- 60a Ἦν ὁ πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε, 15
παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἢ κύων οὐ λαμβάνει,
μέλαινα δ' οὕτως, ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος.
- 60b Ἦ Νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει.
- 60c Ἦ Νέμεσις προλέγει τῷ πῆχεϊ τῷ τε χαλινῷ,
μὴτ' ἄμετρον τι ποιεῖν, μὴτ' ἀχάλινα λέγειν.
- 60d Ἦ Νέμεσις πῆχυν κατέχων· τίως οὐνεκα; λέξεις; 20
πᾶσιν ἐπαγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

2. ἀλέσης Ds. οὐ μὴ Ds. 4. ταύτην Ds om. 5. τοῖς] excidit nomen. 8. ἐπιθυμῆς Ab. 9. μικρὰ κτλ. A om. σμικρὰ Stobaeus, σμικρῆ Mullachius. 9. πενίην idem. ἰσοσθενῆα πλούτῳ ποιεῖε Stobaeus. 10. ἄρα Halmius Lectt. Stob. II, 57. τρανός Ab, Stobaeus. Malim τρανῆς. ἀνθρώπων Ab, Stobaeus. 12. αὐτὸν Ab, Stobaeus, αὐτὸν Halmius. ἡδικημένον Ab, Stobaeus. 14. ἦν οὐδ' ὁ Blomfieldus. 21. πᾶσι παραγγέλλω Anthologia.

58. Diog. V, 17: Arsen. XXVIII, 77. Cf. Apost. III, 23a.

58a. Arsen. XXVIII, 78. 81: Stob. Flor. 97, 24. 25. Democr. fr. 24 Mull.

58b. Arsen. XXVIII, 82. XLVI, 57: Stob. Flor. 114, 9. Mosch. fr. 7 Wagn.

59. Diog. VIII, 46: Arsen. XXVIII, 83. Cf. Apost. X, 39. Greg. Cypr. M III, 82.

60. Arsen. XXVIII, 79. Usurpat Dio Chrysost. Or. 37, p. 120 R.: ἴμεις γὰρ ἴστε νῦν τὸ δὴ λεγόμενον πρόωρα καὶ πρῶμνα τῆς Ἑλλάδος, ὀλβιοὶ μὲν καὶ ἀφνειοὶ ἦ ὀνομαζόμενοι: Cic. Epist. ad Famil. XVI, 24, 1: mihi prora et puppis, ut Graecorum proverbium est, fuit a me tui

dimittendi, ut rationes nostras explicares; alium vero in eo sensum invenit Philostr. Heroic. 671 Ol.: ἢ δὲ ἔμπορία οὐ ευχχωρεῖ τοσοῦτον ἀποφοιτᾶν ἑαυτῆς, ἀλλὰ δεῖ προσδεῖσθαι τῇ γῆ, καθάπερ τὸν Ὀδυσσεῖα, ἐν δὲ μὴ, καὶ τὰ ἐκ πρόωρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρῶμνης ἀπολείπει.

60a. Arsen. XXVIII, 80: Diphilus apud Tryphon. π. τρώπων T. VIII Rh. Gr. p. 746 Walz. s. Moschop. Opusc. 80 Titz. Diph. fr. fab. inc. 6 Mein.

60b. Arsen. XXVIII, 84: cf. Apost. XII, 6.

60c. Arsen. XXVIII, 85: Anth. Planud. IV, 223.

60d. Arsen. XXVIII, 86: Anth.

35 Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος: ἐπὶ τῶν ἀξυμβάτων.

36 Ἡράκλεια λουτρά: ἐπὶ τῶν δῶρα λαμβανόντων.
κατὰ δωρεὰν γὰρ ὁ Ἡφαιστος ἀνέδωκε λουτρά τῷ Ἡρακλεῖ.

37 Ἡράκλειος λίθος: ταύτην ἐνιοὶ μαγνίτην λέγουσι.

38 Ἡράκλειος ψώρα: ἢ Ἡρακλείων θερμῶν δεομένη 5
πρὸς θεραπείαν.

68a Ἡρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἕως βροτοῖς: Εὐριπίδου.

68b Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν ἄτε πάλαι πόκα: Σαφφούς.

1. ἀσυμβάτων NA. 2. ἐπὶ — λαμβανόντων] τὰ θερμὰ Suidas.
3. λουτρά] αὐτὰ Suidas. 4. μαγνήτην Ds. 5. ἢ] ἢ δυσιαιτος, ἢ
καὶ τῶν Ἡρ. Ds, ἢ δυσιαιταινος, ἢ Ἡρ. Suidas. θερμῶν] λουτρῶν
Ds. τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλαχῆ ἀνῆκε θερμὰ λουτρά ἢ Ἀθηνᾶ in fine
EZ ex Diogeniano arponunt. 7. Εὐριπίδου Ἀντιγόη Stobaeus. 8.
ἀτε] Ἀτθῆ Bentleius.

φοι Βοιωτοὶ α Graecis nominantur, dicit: ἔχουσι μένος πρὸς τοὺς ἄλλους διαφορὰν· ἐπισητὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄτων αὐτοῖς ὁ λεγόμενος Ἡράκλειος δεισμός: qui nodus qualis fuerit, elucet ex Macrobi. Sat. I, 19 fin.: in Mercurio solem coli etiam ex caduceo claret, quod Aegypti in specie draconum maris et feminae coniunctorum figuraverunt Mercurio consecrandum. hi dracones parte media voluminis sui invicem nodo, quem vocant Herculis, obligantur; primaeque partes eorum reflexae in circulum pressis osculis ambitum circuli iungunt: et post nodum caudae rezocantur ad capulum caducei ornanturque alis ex eadem capuli parte nascentibus: de quo loco v. Plinius ad Pers. Sat. I, 113. Adhibuerunt homines nodum in medicina: Plin. N. H. XXVIII, 17, 63: vulnera nodo Herculis praeligare, mirum quantum ocior medicina est. Atque etiam quotidiani cinctus tali nodo vim quandam habere utilem dicuntur, quippe quum Hercules eum prodiderit: et in nuptiis: Paul. Diacon. p. 63: cingulo nova nupta praecingebatur, quod vir in lecto solvebat, &c. Hunc Herculeano nodo vinculum [sc. cingulum] vir solvit omnis gratia, ut sic ipse felix sit in suscipiendis liberis, ut fuit Hercules, qui septuaginta liberos reliquit. Sed iam antequam

natus esset Hercules, Rheam matrem Iuppiter nodo isto vinxit: Athenag. legat. pro Christ. c. 16, 5: δρακαίνης ὁ αὐτῆς γενομένης [Rheae] καὶ αὐτὸς [Iuppiter] εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, συνδέσας αὐτὴν τῷ καλουμένῳ Ἡρακλειωτικῷ [scribe Ἡρακλεῖω] ἄμυρτι ἐμύγη· τοῦ σχήματος τῆς μίξεως σύμβολον ἢ τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδος. Ex his satis, ni fallor, apparet, qui factum sit, ut nodum Herculeanum pro vinculo artissimo, non tamen indissolubili, veteres dicerent. Senec. Epist. ad Lucil. 87, 33: bonum animum habe. Unus tibi nodus, sed Herculeanus, restat. Cf. Apost. VIII, 76. X, 1. Zenob. IV, 46. Diog. V, 44.

65. Greg. Cyr. M III, 66: Arsen. XXVIII, 95.

66. Suidas: Arsen. XXVIII, 96. De balneis Herculeis cf. Pind. Ol XII, 14. Athen. XII, 512 E. Arist. Oratt. T. I, p. 64 Cant. et annot. ad Zenob. VI, 49.

67. Diog. V, 2: Arsen. XXVIII, 97. Macar. IV, 54. Apost. XIII, 86a.

68. Diog. V, 7: Arsen. XXVIII, 98. Macar. IV, 57.

68a. Arsen. XXVIII, 99: Stob. Flor. 64, 4. Eur. Antig. fr. 7 Matth.

68b. Arsen. XXVIII, 100: Hephaest. 42 Gsf. Sapph. fr. 37 Bergk.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ ᾠ.

69 Ἦσαν ποὶ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν ποτε εὐπόρων γεγονότων.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ ᾤ.

70 Ἦν τῆθης τινὸς ἀλεικυρόνος: ἐπὶ δούλων ἢ θε-
ραπόντων ἐπομένων τοῖς δεσπόταις.

71 Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τῆς: Λάκαινα προσαναδιδοῦσα τῷ παιδί τὴν ἀσπίδα τοῦτ' ἔφη τἀπόφθεγμα.

68c Ἦρίστησα μὲν ἱερίον λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς.
οἶνον δ' ἐξέπιον κάδδον· νῦν δ' ἀβρῶς ἐρέεσσαν ψάλλω: 10

Πριάπειον.

69a Ἦσαν κάκεινοι ταλακάρδιοι, οἳ ποτε Μήδων
παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι Στυρνόμος ἀμφὶ ῥοάς,
λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἦ Ἀρη
πρῶτοι δυσμενέων εὐρον ἀμυχανίην.

69b Ἦ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον: Πυθαγόρου.

3. εὐπόρων] εὐ εἶθ' ἐτέρως Ds, Suidas. 5. τῶν δούλων Suidas.
7. ἦ — τῆς] ἢ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύταν Stobaeus, ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτη
Aristaenetus Epist. II, 17, ubi v. intt. τῆς] τῶν Schol. Thuc., He-
sychius, Suidas, Photius. Explicationis causa Hesychius addit: ἢ ταύ-
την ἢ ἐπὶ ταύτην: similiter Suidas et Photius. 8. τοῦτ' κτλ.] καὶ
παρακλεινομένη Τέκνον, ἔφη, ἢ κτλ. Plutarchus. ἀπόφθεγμα R. 10.
κάδδον Hephaestio. ψάλλω tertium versum incipit: Arsenius enim
omisit verba haec: πηκίδα τῆ φίλη κωμάζων παιδί ἀβρῆ. 12. ἔσαν]
ἦσαν ἔα [sic] A: ἦν ἄρα Aeschines cum Plutarcho. 14. κρυερόν
Plutarchus. 16. ὠφέλιμον ἔφη Stobaeus.

68c. Arsen. XXIX, 1: Hephaest.
59 Gsf. Anacr. fr. 16 Bergk.

69. K in nott. ad Diog. V, 3:
Arsen. XXIX, 2. Greg. Cypr. M
III, 63. Apost. XIII, 85. Profecit
ex hoc proverbio Aeschines perso-
natus Epist. 11, 10: τὸ δὲ τὴν μὲν
τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχει-
ρεῖτε, ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος ἔχειν,
τὴν δὲ ἰσχύν αὐλαί ποτ' ἰσχημένας
μεγάλην, ὁμοίαι γε φαίνεται κτλ.

69a. Arsen. XXIX, 3: Aeschin.
c. Ctesiph. 573 R. Ex Aeschine et
Plut. Cim. 7 edidit Iacobsius Anth.
Pal. Append. 205.

69b. Arsen. XXIX, 4: Stob. Flor.
34, 8. Cf. sup. 48.

70. Suidas: Arsen. XXIX, 5.
ἦτε. τ. ἀλ.] sunt Aristophanis verba:
v. Av. 70, ubi cf. Berglerus ad

Alciph. Ep. I, 27. De gallorum
certaminibus v. Aelian. V. Hist. II,
28 c. intt., Arist. Av. 1355. Equitt.
603. Plat. Lys. 211 E. Legg. VII,
789 B. Lucian. de Gymn. 37. Elms-
leius ad Ar. Acharn. 166: add.
Apost. XIII, 48.

71. Plut. Apophth. Lacon. 241
F: Arsen. XXIX, 6. Hesych., Phot.
Suidas s. ἦ τῶν, s. Λυκοῖργος. Λά-
καινα] Gorgo, Leonidae uxor, ab
Aristotele apud Stob. Flor. 7, 31
nominatur. Profecit ab hoc dicto
Cyrill. Alex. adv. Julian. IV, 134C:
φρονήμασι δὲ μᾶλλον δευμένοις τε
καὶ ἡλευτέροις ἢ τῶν ἢ ἐπὶ τῶν
ἵναι πεφύκαμεν: de virtute loqui-
tur. Alia laudant Wytttenbachius
ad Plut. l. c. et intt. ad Scholl.
Thucyd. II, 39.

- 72 Ἡ τρεῖς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· τὸ μὲν τρεῖς ἕξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὴν ἦτταν· πάσαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας κύβοις.
- 73 Ἦτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα: τῶν εἰς 5 Σικελίαν στρατευσάντων οἱ μὲν ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, οἱ δ' ἀπόλοντο· οἱ οὖν διαφυγόντες ἔλεγον τοῦτο.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ Φ.

- 74 Ἡ Φάνου θύρα: τὸν Φάνον φασὶ δῆμον ὀβολοσιάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανοιγομένης δὲ τῆς θύρας 10 τοῦ ταμείου αὐτοῦ κατασκευάσαι τοιαύτην, ἣν οὐκ ἂν τις ἦνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐνίους δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς τὴν αὐλίον θύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι. τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγους δεχομέ-
- 71a Ἡ τύχη καθάπερ τοξότης ποτὲ μὲν ἐπιτυγχάνει βάλλουσα 15 ἐφ' ἡμᾶς ὡσπερ ἐπὶ τινα σκοπόν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ συγγενεῖ παρκεῖμενα ἡμῖν·. Πλουτάρχου.
- 71b Ἡ ταπεινὴ ψυχὴ τοῖς μὲν εὐημερήμασι ἐχαννώθη, ταῖς δὲ συμφοραῖς καθηρέθη·. Ἐπικούρου.
- 71c Ἦτε ἰτέα αὐτῆ τὸν καρπὸν ἀποβάλλει πρὶν ἐκθρέψαι· διὸ 20 ὀλεσίκαρπον ὁ ποιητὴς αὐτὴν ὀνομάζει. Καὶ μέντοι ἰστόρηται, ὡς μετὰ οἴνου δοθεὶς ὁ ταύτης καρπὸς ἀρόνους ποιεῖ τοὺς πίνοντας καὶ κατασβέννυσι τὸ σπέρμα καὶ μαραίνει τὴν γόνιμον ὀρμὴν·. Πορφυρίου.
- 71d Ἡ τῶν περιστάσεων ἀνάγκη τοὺς μὲν φίλους δοκιμάζει, 25 τοὺς δὲ ἐχθροὺς ἐλέγχει·. Ἰσοκράτους.

5. ἦτοι τεθνάναι διδάσκει τὰ γράμματα, ἢ οὕτως, ἢ τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα A et codex Pantini. 9. Φανίου DV. φασί, δῆμου] φησι. Δήμων Suidas. 10. ἄλλως] lege ἄλλοι. δὲ αὐτῶ τῆς τοῦ τ. θύρας Suidas. 13. αὐτῶ idem. αὐλείον idem. 14. στέγους idem. 20. αὐτῆ Stobaeus. 21. ὀλεσίκαρπον αὐτὸν idem. 21. αὐτῆ a Stobaeo abest. 24. Πορφυρίου ἐκ τοῦ περὶ Στυγὸς Stobaeus. 26. Ex dictis et sententiis Isocratis, Epicteti et Democratis locum Antonius citat.

71a. Arsen. XXIX, 7: Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 8d' Wylt.

71b. Arsen. XXIX, 8: Max. Conf. Serm. p. 590 Comb.

71c. Arsen. XXIX, 9: Stob. Flor. 100, 21.

71d. Arsen. XXIX, 10: Ant. Serm. 135, p. 214 Fabr. Epictet. fr. 154, ubi cf. Schweighauser: add. Georg.

in Boiss. Anecd. I, 42. Apost. XII, 87b.

72. Diog. V, 4: Arsen. XXIX, 11. DV II, 85.

73: Diog. V, 9: Arsen. XXIX, 12. Hoc proverbium fabulae de Dionysio ludimagistro ansam dedisse Dahlmannus de Primord. comœd. disp. 42 putat.

74. Suidas: Arsen. XXIX, 13. DV II, 84.

- νης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνόντων ἐν τῷ φυλάττειν τὴν Φάνου θύραν εἶναι λέγειν.
- 75 Ἡ φρονεῖν ἔλασσον ἢ δύνασθαι δεῖ μείζον.
- 76 Ἡ φαίστειος δεσμός: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.
- 77 Ἡ φιλοχρηματία Σπάρτιαν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀπαντος κερδαίνειν πειρωμένων· ἔφησε γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.
- 74a Ἡ φύσις τεκνοποιίας ἔνεκεν οὐκ ἀκολασίας ἐποίησε τὴν σποράν.
- 74b Ἡ φύσις ἐκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶ πατρίς.
- 77a Ἡ Φίλωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα διὰ τί μόνῃ τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη· Ὅτι ἀντάρκης κόσμος μοὶ ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.
- 77b Ἡ χάρις πρὸς ἐγγνώμονας οὐδέποτε θνήσκει.
- 77c Ἡ χάρις ὡσπερ ἡ σελήνη, ὅταν τελεία γένηται, τότε καλὴ φαίνεται.
- 77d Ἡ χάρις, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐν βίῳ, παρὰ τοῖς πολλοῖς τάχιστα γηράσκει.
- 77e Ἡ χαλκείην μοι μύθον ἢ κύθρην παίζει· ἢ ταῖσι μηλολόθαις ἄμματ' ἐξάπτω τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται: Ἡρώδου.
- 77f Ἡχοι θαλάσσης ἀνδρὸς ἄφρονος λόγοι, βριθοντες ἀκτᾶς, οὐ πιαίνοντες χλόας.
- 77g Ἡὼς ὀρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα γελᾷ.

3. *Εὐριπίδου* Z addit. 5. *Ἡ] Ἀ* Ds. 7. *ἀπολεσθαι* W: sine causa: v. Lobeckius ad Phrynich. 732. 9. ἢ γὰρ φύσις Stobaeus. 11.

Εὐριπίδου Stobaeus praemittit. ^{ου} ἐκάστῳ A. *ιστὶν* Stobaeus. 15. Catoni Antonius tribuit. 16. Ex Philone aut Plutarcho Maximus, ex Democrito Georgides sumptum esse scribit. 18. *παρὰ* Maximus om. 20. *χαλκείην* Stobaeus. *μύθον* idem. 21. ἢ τῶν ταῖσι Schneidewinus, ἢ τῶν σ. Meinekus. *μηλάνθησι* Gaisfordus. 22. *κεσκίου* Salmasius.

74a. Arsen. XXIX, 14: Charondas in Stob. Flor. 44, 40, p. 223 Gsf.

74b. Arsen. XXIX, 15: Stob. Flor. 87, 8. Eurip. fr. inc. 13 Matth.

75. Arsen. XXIX, 17. Eurip. fr. inc. 217 Matth.

76. Suidas: Arsen. XXIX, 16. Cf. sup. 64a. App. Prov. III, 16.

77. Diog. II, 36: Arsen. XXIX, 18. Cf. Apost. IV, 54b.

77a. Arsen. XXIX, 19. XVI, 8: Stob. Flor. 74, 54.

77b. Arsen. XXIX, 20: Anton. Serm. 58, p. 95 Fabr., Georg. in Boiss. Anecd. I, 41.

77c. Arsen. XXIX, 21: Max. Conf. Serm. 8, p. 556 Comb., Georg. apud Boiss. Anecd. I, 41. Plut. fr. 36 Wytt.

77d. Arsen. XXIX, 22: Max. Conf. Serm. 8, p. 557 Combef., qui Lysandro tribuit.

77e. Arsen. XXIX, 23: Stob. Flor. 78, 6. Herod. fr. 4 Schneidew., 1 Mein.

77f. Arsen. XXIX, 24: Max. Conf. Serm. 60, p. 670 Comb. Greg. Nazianz. Dist. 44, T. II, p. 154 Bill.

77g. Arsen. XXIX, 26.

Ἀρχὴ τοῦ Ψ στοιχείου.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ α̅.

- 76 Θάμυρις μαινεται: ἐπὶ τῶν συνειτῶς βιούντων, δοκούντων δὲ τισι μαινέσθαι. Θάμυρις γὰρ τις ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην παρὰ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ μὴ 5 τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δούς ἀπεδήμησεν· ὃν ὀρῶντες ἔλεγον, μαινεται Θάμυρις.
- 79 Θάνατον παρδάλεως ὑποκρίνεται: ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ διαφθειρόντων τινὰς πανουργίας: Οἱ γὰρ ἐν τῇ Μαυρουσίᾳ γῆ πιθήκοι τὴν ἐκ τῶν παρδάλεων ἐπι- 10 βουλὴν φυλατιόμενοι, ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναθέουσι, καὶ ἐκεὶ κάθηνται· ἦν δὲ ἄρα πάρδαλις καὶ τοῦ πιθήκου σοφώτερον, οἷας γοῦν ἐπ' αὐτοῖς παλαμᾶται καὶ ῥάπτει τὰς πάγας· ὅπου τὸ πλήθος πιθήκων κάθεται, ἐνταῦθα ἐλθούσα 15 ἑαυτὴν ὑπεῖρξε τῷ δένδρῳ, καὶ κεῖται κατὰ τοῦ δαπέδου ὑπτία, καὶ τὴν μὲν γαστέρα διώγκωσε, παρήκε δὲ τὰ σκέλη, τὼ δὲ ὀφθαλμῶ κατέμυσε, πιέζει γε μὴν καὶ συνέχει τὸ ἄσθμα, καὶ κεῖται νεκρὰ δὴ· οἱ δ' ἄνωθεν τὴν ἐχθίστην ἰδόντες τεθνάναι νομίζουσιν αὐτήν, καὶ ὁ μάλιστα βούλονται τοῦτο καὶ οἶονται· οὐ μὴν θαρρόουσιν ἤδη, ἀλλὰ 20 πείραν καθιᾶσιν. Ἐνα γὰρ ἑαυτῶν τὸν δοκοῦντα ἀδέεστερον πέμπουσι κατασκεπόμενον τὸ τῆς παρδάλεως πάθος· ὁ δὲ κάτεισιν οὐ παντελῶς ἀδεής, ἀλλὰ ὀλίγον καταδραμῶν εἶτα ὑπέστρεψε τοῦ φόβου ἀναστείλαντος αὐτόν· καὶ
- 78a Θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα: Μοσχίωνος. 25

3. συνειτῶς μὲν Gregorius. 5. παρὰ τοῦ idem. 7. ὃν οἱ idem. 9. οἱ γὰρ As om. 10. πιθήκοι — κάθηνται] αἱ παρδάλεις τοῖς πιθήκοις οὐ κατὰ τὸ καρτερόν, οὐδὲ ὅπως ἂν ἔχωσιν ἀλλῆς τε καὶ ῥώμης, οὕτως ἐπιτίθενται· τὸ δὲ αἷον, οὐ χωροῦσιν ὁμοίε, ἀλλὰ ἀποδιδράσκουσιν ἀνίας, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναθ. καὶ ἐ. κάθ. τὴν ἐξ ἐκείνων ἐπιβ. φηλ. As. 12. ἄρα ἢ As. δολερώτερον As. 13. τε καὶ As. 14. τὸ As om. κάθηνται As. 18. οἱ δὲ As. 21. καθιᾶσιν καὶ ἔστιν ἡ πείρα, ἕνα ἑαυτῶν As. 22. καταπέμπουσι, βουανίσοντα καὶ As. 25. Μοσχίωνος ἢ ὑποθήκη Z.

78. Greg. Cypr. L II, 27: Arsen. XXIX, 63.

78a. Arsen. XXIX, 64: Stob. Flor. 13, 13, ubi *Εὐρεσίδου ἐν τῷ Δικτύῳ* praemittitur, fr. II, Matth.

Aliud eiusdem discrepantiae exemplum γ. in annot. ad Apost. VII, 59i.

79. Arsen. XXIX, 65. οἱ γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. V, 54.

κατήλαθε πάλιν καὶ πλησίον ἀλόμενος ἀνεχώρησε· καὶ τὸ ὄφθαλμῶν κατεσκέψατο, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἄσθμα εἰ μεθήσιν ἐξήτασεν. ἡ δὲ ἀτρεμοῦσα καὶ μάλα ἐγκρατῶς ἐν-
 τίθησιν οἱ τὸ κατὰ μικρὰ ἀδεές· προσελθόντος δὲ καὶ μέ-
 νοντος ἀπαθοῦς, καὶ οἱ μετέωροι πίθηκοι θαρρόουσιν ἤδη 5
 καὶ καταβάντες περιέρχονται τε καὶ περιχορεύουσιν αὐτήν·
 εἴτα ἐμπηδήσαντες κατεκυβίστησαν καὶ κατορχήσαντο κέρ-
 τομόν τινα καὶ πιθήκοις πρόπεουσαν ὀρχηστικὴν, καὶ ποι-
 κίλως ἐνυβρίσαντες, ἦν ἔχουσιν ὡς ἐπὶ νεκρῷ χαρὰν ἐμαρ-
 τύραντο. ἡ δὲ ὑπέμεινε πάντα, μὴ δεομένη εἰπεῖν, τ ἐ- 10
 θλαθι κραδίη· εἴτα ὅταν ἐννοήσῃ κεκμημένα ὑπὸ τῆς
 χορείας αὐτοῦς καὶ τῆς ὕβρεως ἀδοκίτως ἐπιπηδήσασα τοὺς
 μὲν τοῖς ὄνυξι διεξῆγε, τοὺς δὲ τοῖς ὀδοῦσι διεσπάσατο,
 καὶ τὴν ἐκ τῶν πολεμίων πανθοινίαν τε καὶ πανδαισίαν
 ἀφθονώτατα ἔχει. 15

- 80 Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς με-
 γάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.
- 81 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν
 δεῖξαι τινα ἐπαγγελιομένων.
- 82 Θᾶττον ὑπὸ μάλῃς πέντ' ἐλάφους κρύψειας ἢ 20
 ἓνα κίναιδον: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντων.
- 83 Θαλάττιος ὢν μὴ πως χερσαῖος γένη: ἐπὶ τῶν
 καταλιμπανόντων τὰ οἰκεία ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μὴ προσ-
 ἤκουσιν ἐπιχειροῦντων.

1. ἀλόμενος . . καὶ] γενόμενος ἀνεχώρησε, καὶ ὑπέστρεψεν αὐθις
 καὶ As. 2. τε καὶ ἄσθμα As. 4. παραμεινοντος As. 6. καταβάντες]
 καταδραμόντες As, addens: ἐκ τε ἐκείνου τοῦ θένδρου καὶ τῶν ἄλλων ὅσα
 πλησίον παραπέμπειν ἀθροῖοι γενόμενοι. 7. ἐμπηδήσαντες καὶ ἐπιβάντες
 Z As. 9. χαρὰν καὶ ἡδονὴν As. 10. πάντα] post hoc vocabulum As
 γν. εἴτα ὅταν — ἔχει posuit, adiungens tum: τλημόνως δὲ ἔχει καὶ καρ-
 τερῶς καὶ γεννικῶς ἢ φύσις κατέχει τὴν πάρδαλιν, ὑπὲρ τοῦ τῶν πολεμίων
 ἐνυβρισάντων περιγίνεσθαι καρτερικώτατα ἠναθλοῦσαν καὶ μὴ δεομένην εἰ-
 πεῖν· Τέτλαθι δὴ κραδίη. 11. τε τῆς As. 12. ἀναπηδήσασα
 καὶ ἐκθοροῦσα τοῖς As. 16. Θαλάττη Suidas. 19. ἀποδεξαί Sui-
 das. 20. ἐλάφους] scribe ἐλάφαντας.

τέτλαθι δὴ κρ.] respicit Hom. Od.
 Y, 18.

80. Suidas: Arsen. XXIX, 66.
 Greg. Cyp. L II, 24.

81. Suidas: Arsen. XXIX, 67.
 DV II, 90.

82. Arsen. XXIX, 68. Lucian.

adv. Indoct. §. 23: μῦθια γὰρ ἴστ.
 ... οἷς ἡμεῖς κοσμεῖσθε, καὶ ἕλας
 κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν
 πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλῃς κρύψειας
 ἢ ἓνα κίναιδον.

83. Arsen. XXIX, 69. Natum
 est ex apologo: cf. Aesop. fab.
 247 Fur.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ ἔ.

Θεαγένους χρήματα: ἐπὶ τῶν ἐπηρημένων πτωχῶν.
οὗτος γὰρ ὢν πένης ἔλεγεν ἑαυτὸν εἶναι πλούσιον.

Θετταλικὴ γυνή: ἐπὶ τῶν φαρμακίδων.

Θάρσει· λέγων τάληθες οὐ σφάλῃ ποτέ:· Εὐριπίδου. 5

Θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει·
ἦξεις, ἐπείγου μηδὲν εἰς τὸ μόρσιμον:· Σοφοκλέους.

Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεκίων τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μείζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ 10
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αισθάνοιτο τῶν παθημάτων; Εὐριπίδου.

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄντι ἀνθρώπων χάρις:· Σησιχόρου.

Θάρσος τὸ πρὸς τὰ φοβερά σὺν λόγῳ, αἶνε· ἀνδρήϊα γάρ.
τὴν δὲ μετὰ ἀλογίης ἐπ' αὐτὰ ὀρμὴν θράσος νόμιζε καὶ ἀποστύγει. 15

Θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος:· Εὐριπίδου.

Θανῶν καθ' ὑπνοὺς φροντίδων ἔση δίχα.

Θάρσει μαῖ', ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.

Θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων 20
ἔργοισι τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

Θειότερον εὐφημία κακηγορίας.

Θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται: Σοφοκλέους.

2. Θεογένους Aristophanes. χρήματα] τὰ τ' Ἀσχίνου Suidas
ex Aristophane adiecit. ἐπὶ — πτωχῶν] ἐπὶ τῶν πενήτων, ἀλαζονενο-
μένων δὲ Suidas. ἀπηρημένων Z. 4. Θετταλὴ RAO Suidas. 5.
Εὐριπίδου] Σοφοκλέους Τηρεῖ Stobaeus. 12. Εὐριπίδου Ἀντιγόη
Stobaeus. 13. πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις Kleinus. 21.
ἔργοισιν Homerus. 23. ἀργοῦσιν Menander. Σοφοκλέους Ἴφιγέ-
νειας Stobaeus.

83a. Arsen. XXIX, 70: Stob.

Flor. 13, 5. Soph. fr. 513 Dind.

83b. Arsen. XXIX, 71: Stob.

Flor. 122, 11. Soph. fr. 690 Dind.

83c. Arsen. XXIX, 72. LI, 5:

Stob. Flor. 125, 6. Eur. Antig.

fr. 17 Matth.

83d. Arsen. XXIX, 73: Stob.

Flor. 126, 5. Stesich. fr. 80 Klein.

83e. Arsen. XXIX, 74: Stob.

Flor. 53, 17. Aliorum de vv.

θράσος ἐτ' θάρσος discrimine sen-

tentias v. in Scholl. Ven. ad Hom.

II. E, 2. Cf. Elmsleius ad Eur.

Med. 456.

83f. Arsen. XXIX, 75: Stob. Flor.

121, 20. Eur. Hec. 377.

83g. Arsen. XXIX, 76.

83h. Arsen. XXIX, 77: Hom.

Od. B, 372.

83i. Arsen. XXIX, 78: Hom. Od.

H, 51.

84. Suidas: Arsen. XXIX, 79.

Arist. Av. 822, ubi interpretes de

Theagene, homine inepte ambitioso,

exponunt.

84a. Arsen. XXIX, 80: Charon-

das apud Stob. Flor. 44, 40, p. 290,

54 Grot.

84b. Arsen. XXIX, 81: Stob.

Flor. 30, 6, 2. Menand. Monost.

242. Soph. fr. 288 Dind.

85. Suidas: Arsen. XXIX, 82.

Fluxit ex Arist. Nub. 749: γυναῖκα

- 86 Θεὸς ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν ἀναισχυντίᾳ ὠφρνωμένων.
- 87 Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- 88 Θετταλικά πτερά: ἐπὶ τῶν παραοχήμα ἐσθῆτας ἐν-
εμίμων· αἱ γὰρ Θετταλικά ἐσθῆτες πτεροῦνται ἦσαν.
- 89 Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.
- 89a Θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείους.
- 89b Θεῶ μάχεσθαι δεινὸν ἐστὶ καὶ τύχη.
- 89c Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπερῆ βροτούς.
- 89d Θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν.
- 89e Θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 89f Θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ Θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς τάνθρω-
πινα κυβερνᾷ ξύμπαντα· ἡμερώτερον μὴν τρίτον συγχωρῆσαι
τούτοις ἐπεσθαι δεῖν, τέχνη: Πλάτωνος.
- 89g Θέλε μᾶλλον τοὺς συνόντας σοι αἰδεῖσθαι σε ἢ φοβεῖσθαι·
αἰδοῖ μὲν γὰρ πρόσεσι σέβας, φόβῳ δὲ μῖσος. Πυθαγόρου ἢ
ὑποθήκη.
- 89h Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι καὶ οὐ φοβηθήσῃ πενίαν: Υφραίον.
- 89i Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.
- 89k Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτούς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ: Μεγάδρον.

1. Θεὸς ἢ recte A. ὠφρνωμένων] ὠφελουμένων ARO, τιτὰ ὠφελούν-
των u. 3. παραοχήμα Z Ds. Cf. Suid. Θετταλικά πτερά, γες.
τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτερόγιον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας, αἵπερ εἰσὶν
αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι διὰ τὸ εἰκίνασι πτέρυξι. 9. Θεοῦ δ'] δ' Menan-
der om. 11. Ὡς Θεός Plato, ὁ Θεός Maximus. 12. Διακυβερνᾷ
Plato, Stobaeus. ἡμερώτερον κτλ. Maximus om. συγχωρῆσαι Plato.
13. δεῖν ἐπεσθαι idem. 16. ἢ ὑποθήκη Abc om. 19. Δημοκρίτου
Z in fine addit. 21. Μεγάδρον] Stobaeus auctorem non nominat.

φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλῆν,
Καθέλομι νυκτῶρ τὴν σελήνην κτλ.,
ubi v. Scholl. coll. Zenob. IV, 1.
Mant. Provv. s. Θετταλικόν.

86. Greg. Cypr. L II, 28: Arsen.
XXIX, 83.

87. Aesch. Sept. c. Theb. 625:
Arsen. XXIX, 84.

88. Diog. V, 20: Arsen. XXIX, 85.

89. Diog. V, 21: Arsen. XXIX, 86.
Macar. IV, 68.

89a. Arsen. XXIX, 87: Macar.
IV, 69.

89b. Arsen. XXIX, 88: Menand.
Monost. 247.

89c. Arsen. XXIX, 89: Menand.
Monost. 251. Sophoclis esse con-
stat ex Theophilo: v. Soph. fr. 656
Dind.

89d. Arsen. XXIX, 90: Menand.
Monost. 255.

89e. Arsen. XXIX, 91: Hom. II
Φ, 264.

89f. Arsen. XXIX, 92. XL, 13:
Stob. Flor. 60, 8. Max. Conf. Serm.
48, p. 649 Comb. Plat. Legg. IV,
709 B.

89g. Arsen. XXIX, 93. VII, 36.
XIII, 46: Stob. Flor. 48, 20.

89h. Arsen. XXIX, 94: Stob.
Flor. 95, 20.

89i. Arsen. XXIX, 95: Greg.
Nazianz. Sent. dist. 63, T. II, p.
155 Bill.

89k. Arsen. XXIX, 96: Stob. Flor.
2, 7. Aesch. fr. 151 Dind. Cf.
Schneiderus ad Plat. Reip. T. I,
p. 194.

Τὸ \S μετὰ τοῦ η .

- 90 *Θηρικλείου φίλος: ἐπὶ τῶν μεθύνοντων· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· ὁ γὰρ Θηρικλῆς πρῶτος εὔρε τὸ ἐκπωμα, ὡς φησιν Εὐβουλος·*
Καθαρώτερον δὲ τῶν κεράμων εἰργάσμεν, δ
ἢ Θηρικλῆς τὰ ἐκπώματα.
- 91 *Θηραμένης ἀνὴρ: ἐπὶ τῶν πανούργων.*
- 89l *Θεοῦ ἄξιόν σε ποιήσει τὸ μηδὲν ἀνάξιον αὐτοῦ πράττειν.*
- 89m *Θεὸς μέγιστος τοῖς φρονουῦσιν οἱ γονεῖς: Δικαιογόνους.*
- 89n *Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις: Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. 10*
- 91a *Θησεὺς Πειρίθουν: συναποκούεται τὸ φιλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀλλήλους φιλοῦντων.*
- 91b *Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ τοὺς λαγωνοὺς οἱ κνηγοί, τοῖς δὲ ἐπαίνοις τοὺς ἀροήτους οἱ πολλοί: Πλουτάρχου.*
- 91c *Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦς: Δημόνακτος. 15*
- 91d *Θνητὸς πεφυκῶς τὰπὶ σοὶ πειρῶ βλέπειν: Εὐριπίδου.*
- 91e *Θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδὲν ὄλβιον ποτε*

Versus ex Aeschyli Nioba desumptuos esse ex Plat. Reipubl. II, 380 A aliisque veterum locis G. Hermannus Opusc. III, 47 demonstravit.

2. *Θηρικλείος* Z. 5. δ] γὰρ Athenaeus. *εἰργαζόμεν]* Athenaeus: v. Piersonus ad Moer. Att. 188. Lugd. 6. *τὰ ἐκπώματα]* τὰς κύλικας, ἢ νίκ' ἢν νίος Athenaeus. 8. *πράττειν]* Δημοκρίτου Maximus addit. Hanc sententiam cum doctrina Democritea conciliari non posse monuit Mullachius Democr. Fragm. p. 327. 14. Stobaeus Socrati, Maximus Clementi, Antonius Plutarcho tribuit.

89l. Arsen. XXIX, 97: Max. Conf. Serm. I, p. 532 Comb.

89m. Arsen. XXIX, 98: Stob. Flor. 79, 33.

89n. Arsen. XXIX, 99: Soph. Antig. 89, ubi v. G. Hermannum.

90. Arsen. XXIX, 100. Videntur haec sumpta ex Scholiasta Platonico, de quo Harlesius in Fabr. B. Gr. II, 444 narrat. *μεθύνοντων]* homines bibaces Thericleis libenter usos esse Athen. XI, 470 E, Plut. Quaest. Conv. I, 3, p. 619 D alii-que demonstrant. *Εὐβουλος]* Athen. XI, 471 D: Meinek. Com. Gr. Fr. III, 220. *Θηρικλῆς]* de poculis Thericleis egit Welckerus in Mus. Rhen. T. VI, 1839, p. 404 sqq.

91. Arsen. XXX, 1. Decerptum est sine dubio ex Arist. Ran. 968: *Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δει-*

νός ἐς τὰ πάντα, ubi v. Scholl.: add. Apost. VIII, 8.

91a. Arsen. XXX, 2. Lucian. de Saltat. §. 60: *τὴν Πειρίθουν καὶ Θησεῖος ἄχρι τοῦ Ἰδίου ἐταιρείαν:* Dio Chrysost. Or. 11, p. 336 R.: *Θησεῖα v. Ἡρακλέους ἐταίρον καὶ Πειρίθουν:* Liban. Epist. 385 in: ibid. 401: *οὐ πάντῃ γίγνη Θησεῖος εἰς Πειρίθουν:* alia Iacobus ad Luc. Toxar. Prolegg. III sqq. suppedabit: add. Zenob. V, 33 et Apost. XIV, 19.

91b. Arsen. XXX, 3: Stob. Flor. 14, 22. Georg. in Boiss. Anecd. I, 44. Max. Conf. Serm. 43, p. 638 Comb., Anton. Serm. 52, p. 77 Fabr. Plut. fr. 32 Wylt.

91c. Arsen. XXX, 4: Stob. Flor. 22, 16.

91d. Arsen. XXX, 5: cf. infr. 91b.

91e. Arsen. XXX, 6. XXVI, 6: Stob. Flor. 105, 2.

Τὸ Θ' μετὰ τοῦ β̄.

92 Θρήξ ὕστριχος: ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων: Ὀνή-
χων ἀκμαῖς καὶ ὀδόντων διατομαῖς θαρρόσιν καὶ ἄρκου
καὶ λύκοι καὶ πάργοι καὶ λέοντες· τὴν δὲ ὕστριχα ἀκούω
ταῦτα μὲν οὐκ ἔχειν, οὐ μὴν ὄπλων ὑπὸ τῆς φύσεως ἀμυν- 5
τηρίων ἀπολελειφθαι ἐρήμην. τοῖς γοῦν ἐπιούσιν ἐπὶ λύμη
τὰς ἄνωθεν τρίχας οἶονεὶ βέλη ἐκπέμπει, καὶ στοχῶς βάλ-
λει πολλάκις τὰ νῶτα φρίξασα· καὶ ἐκείναι γε πηδῶσιν,
ὡσπερ ἐκ τινοσ ἀφειμένα νευρᾶς.

κρίνη, πρὶν αὐτὸν εἶ τελευτήσαντ' ἴδμ· 10
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ τὸν θανάτ' ἐπαινεῖσαι: Διονυσίου τυράννου.
91f Θνητὸς γὰρ ὢν θνητὰ πείσεσθαι δόκει: Εὐριπίδου.
91g Θνητὸς πεφνκῶς μὴ εὐλαβοῦ τεθνημένοι: Διφίλου.
91h Θνητὸς πεφνκῶς τὰ ἴπισω πειρῶ βλέπειν: Ἰσιδώρου.
91i Θράκες ὄργια οὐκ ἐπίστανται: ἐπὶ τῶν ἀνόμων. 15
91k Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω πόνω δὲ καὶ γενναϊότητι καὶ
ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκλήσατο: Θεοκρίτου.
91l Θρηξ εὐγενῆς εἰ πρὸς ἄλ' ἡγορασμένος: Θεοκρίτου.
92a Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὡς τυ φάγοντι.
92b Θρήξ ἀνά μέσον. 20

7. εὐστόχως RNZW, στοχῶ As. 9. ὡσπερ οὖν As. 12. καὶ
θνητὰ Stobaeus. 17. Θεοκρίτου] Εὐριπίδου Maximus et Antonius.
Varios de hoc loco VV. DD. conatus v. apud Matthiaeum ad Eur. fr.
inc. tragg. 88. Theocritum Chium intellige. 18. Θεοκρίτου] scribe
Μενάνδρου. 19. καὶ Appendix om. τε Appendix. φάγονται
eadem, φάγωνται Theocritus.

91f. Arsen. XXX, 7: Stob. Flor.
108, 15. Eurip. fr. incert. trag.
70 Matth.

91g. Arsen. XXX, 8: Stob. Flor.
118, 15. Diphili fr. inc. com. 35
Mein.

91k. Arsen. XXX, 9: Stob. Flor.
22, 27. Max. Conf. Serm. 67, p. 684
Comb. Etiam inter Men. Monost.
versus relatus est: v. 249.

91i. Arsen. XXX, 10: Diog. V,
25. Macar. IV, 70.

91k. Arsen. XXX, 11: Max. Conf.
Serm. 40, 634 Comb., Anton. Serm.
79, p. 137 Fabr.

91l. Arsen. XXX, 12: cf. Apost.
II, 27.

92. Arsen. XXX, 13. Ὀνήχων
κτλ.) Aelian. N. An. I, 31.

92a. Arsen. XXX, 14: Stob. Flor.

Append. Florent. T. IV, p. 31 Gsf.
Est Theoc. V, 38, ubi Scholia:
παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' αἰτῶν
ποιοῦντων τι, ἀπὸ Ἀκταίανος τοῦ
ὑπὸ ἰδίων κυνῶν βρωθέντος, τιάσει-
ται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς ἐνεργ-
γέταις, ἥτοι τῶν μὴ ὁμολογούντων
χάριν τοῖς ἐνεργέταις. Ad senten-
tiam cf. Apost. XII, 66.

92b. Arsen. XXX, 15. Theoc.
Id. XIV, 9: λισῶ δὲ μανθῖς ποικι,
θρήξ ἀνά μέσον, quod sic ex-
plicant Scholia: δὲ ἀ μέσον τὸ θρήξ,
ἡγοῦν ὀλίγου δέεται τὸ μεταξὺ τοῦ
πάντη με μανθῖαι: doctius Eustath.
ad Hom. II. K, 173, p. 796, 57:
ἐπεὶ δὲ ὁ ξηρὸς ὡς τὰ πολλὰ ὄργυ-
τῶν ἴσιν ἢ σαρκῶν ταμῆς ἢ τριχῶν,
ἐπισησάντο μεταλυρόντες οἱ πῶτιροι
ἐπὶ κενότων ἔξ αὐτοῦ παροιμίας

Τὸ ᾤ μετὰ τοῦ ὕ.

- 93 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται διὰ τοὺς προ-
βυτέρους· ὅσον γὰρ γηράσκουσι τὸν θυμὸν ἐρώμενέστερον
ἔχουσι.
- 94 Θύραζε Κᾶρας, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια: διὰ πλη-⁵
θος οἰκετῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων καὶ
αὐτῶν.
- 95 Θυμόσοφος ἐστίν: ἐπὶ τῶν ὄξυμαθῶν καὶ εὐφῶν.
- 96 Θυρνίξιν: ἀντὶ τοῦ κεντᾶν. τριαίναις γὰρ τοὺς θύν-
νοὺς κεντούσιν. ἐξ οὗ καὶ Λουκιανός, Θυρνῶδες τὸ ἐν-¹⁰
θύμημα, ἀντὶ τοῦ ἀπότομον καὶ σκληρόν:. Φασὶ δ'
ὅτι τῆς τῶν ὠρῶν μεταβολῆς ἔχουσιν αἰσθητικῶς οἱ θύν-
νοι, καὶ ἴσασι τροπὰς ἡλίου ὀξύτατα, καὶ δέονται τῶν τὰ
οὐράνια εἰδέναι προσποιουμένων οὐδέν· ὅποι γὰρ αὐτοὺς
χειμῶνος ἀρχὴ καταλάβῃ, ἀτρεμοῦσιν ἀγαπητῶς· ὅτι δὲ ¹⁵
τῷ ἐτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσι, καὶ Δισχύλος ὁμολογεῖ λέγων,
τὸ σκαιὸν ὄμμα βαλὼν θύννου δίκην.
παρίας τε εἰς τὸν Πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν αὐτῶν
πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν·
ἐξιόντες τε αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίπεραν νέουσι τῆς γῆς ἐχόμενοι, ²⁰
τὴν φρουρὰν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὀρῶντα τῶν ὀφθαλ-
μῶν λαμβάνοντες.
- 96a Θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς:. Εὐριπίδου.

5. Κᾶρες Ds. 6. οἰκετῶν] post hanc vocem excidisse voces nonnullas ad Diog. I. c. monui. 9. θυρνίξιν Aristophanes aliique: θυρνίξιν R. κεντεῖν A. 11. φασὶ δ' ὅτι As om. 12. αἰσθητῶς As. 14. ποιούμενων As. γὰρ ἂν As. 15. ἐταῦθα ἠουχάζουσι τε καὶ ἀτρεμοῦσιν As. ἀγαπητῶς] eodemque in loco eos permanere usque ad vernum aequinoctium ex Aristotele docet in sqq. As. 16. ὀρῶσιν, τῷ δὲ ἕλλω οὐκέτι As. 17. παραβαλὼν Z As. 18. εαυτῶν As. ἀντίπερα As. 21. τὴν τοῦ As. 22. λαμβάνοντες προμηθέστατα As.

ἐτέρας δύο, ποτὲ μὲν πῆματα λέγον-
τες τομῶντα τὰ τομῆς θεόμενα, ποτὲ
δὲ τρεχὸς φάσκοντες ἤρετῆσθε
[DV II, 63] τὰ πράγματα· ἐξ οὗ
παρηγοήσας δὲ Θεοκρίτος ἔφη· τὸ
θροῖ ἀνά μέσον.

93. Greg. Cyr. L II, 23: Arsen.
XXX, 16.

94. Diog. V, 23: Arsen. XXX, 17.

95. Greg. Cyr. L II, 26: Arsen.
XXX, 18.

96. Arsen. XXX, 19. θυρνίξιν
— σκληρόν] Diog. V, 22. Λουκι-
ανός] Iov. trag. 25. φασὶ κτλ.] Ae-
lian. N. An. IX, 42. Aesch. fr.
284 Dind.

96a. Arsen. XXX, 20: Stob. Flor.
20, 38. Eur. Med. 1079.

Ἄρχῃ τοῦ ἰ στοιχείου.

Τὸ ἰ μετὰ τοῦ ἄ.

- 97 Ἰαλέμου ψυχρότερος: Ἰάλεμον τὸν θρηνον φασί.
λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι κακοδαίμονα
καὶ ὑστερούμενον καὶ ὄφρανον. 5
- 98 Ἰαννος ἄλλος: ἐπὶ τῶν διπροσώπων. τοιοῦτος γὰρ ὁ
Ἰαννος.
- 96b Θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν, ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατεῖν εὐ-
λογίστον,
- 96c Θυγάτηρ ἐπίγαμος κἂν ὄλως μῆθὲν λαλῇ,
διὰ τοῦ σιωπᾶν πλείστα περὶ αὐτῆς λέγει: Μενάνδρου. 10
- 96d Θυμοῦ λόγος ἰατροῦ.
- 96e Θύνηοι τὸς ναυαγήσαντας φιλανθρώπως δεχόμενοι φίλους
ποιοῦνται τῶν δὲ ξένων τοὺς μὲν ἑκουσίως ἐλθόντας σφόδρα τι-
μῶσι, τοὺς δὲ ἀκουσίως κολάζουσι. 15
- 96f Θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶν: Εὐριπίδου Βάκχαις.
- 97a Ἰατρὸν καὶ φίλον ἡγοῦ τοὺς ἐν ἀνάγκαις σπουδαίους: ἰ
Ἰέρωνος.

4. γενέσθαι] quomodo sequentia emendanda sint, dixi ad Greg. Cypri. l. c. 6. Scribe Ἰαννος. 10. μῆθὲν Meinekius. 13. Θύοι: Maximus. ναυαγούς idem. 14. ἑκουσίως] ἀκουσίως Orellius in Supplem. ed. Lips. Nicolai Dam. p. 66. 15. ἀκουσίως] ἑκουσίως Orellius l. c. Addit Maximus: ἐκ τῶν Νικολάου ἰθῶν.

96b. Arsen. XXX, 21: Stob. Flor. 20, 56. Max. Conf. Serm. 19, p. 594 Comb. Demoer. fr. 77 Mull.

96c. Arsen. XXX, 22: Stob. Flor. 77, 2. Men. fr. inc. com. 114 Mein.

96d. Arsen. XXX, 23. Fluxit ex Aeschyli versu, Prom. V, 377: γιγνώσκεις, ὅτι Ὀργῆς [ψυχῆς v. l. antiqua: cf. Porso ap. Blomfieldum ad h. l.] νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι: sententiam expressit Philem. fr. inc. 112 Mein.: ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγον κρυφίζεται: add. Menand. in Stob. Flor. 20, 20: οὐκ ἔστιν ὄργῆς, ὡς εἶπε, φάρμακον, Ἄλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου: Monostich. 37: ἀφ' ἑστὶ θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος: ib. 550, 674 s. Apost. X, 76c: Euripides in annot. ad Apost. X, 76b: Isocrates orat.

de pace 167 Steph., Themist. Orat. VII, 98 C: alia Davisius ad Cic. Tusc. Q. III, 31, Wytttenbachius Consol. ad Apoll. 6, p. 103 F, intt. ad Hor. Ep. I, 1, 34 collegerunt. 96e. Arsen. XXX, 24: Max. Conf. Serm. 55, p. 661 Comb.

96f. Arsen. XXX, 25: Eurip. Bacch. 794.

97. Suidas: Arsen. XXXI, 33. Georg. Cypri. I, II, 32.

97a. Arsen. XXXI, 34: Anton. Mel. 146, p. 233 Fabr.

98. Arsen. XXXI, 35. Eustath. ad Hom. Od. E, p. 1533, 5 ex Athen. XV, 692 D: ὅτι δὲ διαφορὰ ἑστὶ πλοίου καὶ σχεδίου, δηλοῦ ὁ γράψας [Draconem Coreyraeum intelligit], ὡς λόγος Ἰαννον διπροσώπων γιγονέναι.

99 Ἰαίνεται τῇ διηγῆσει τῶν τοιούτων λόγων:
ἐπὶ τῶν διαχωμένων τὴν ψυχὴν καὶ χαϊρόντων ἐπαίνοις.

Τὸ ἴ μετα τοῦ δ.

100 Ἴδου Ῥόδου, ἰδου καὶ πῆδημα: ὅτι πᾶς λόγος
περίττος ἐστίν, ἂν μὴ πρόχειρος ἢ ἀπόδειξις τοῦ πράγματος. 5

99a Ἰαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.

99b Ἰαμβος ἔστι ποῦς συγκεείμενος ἐκ βραχείας υ καὶ μακρᾶς
— οἷον Σόλων. ἐκλήθη δὲ ἰαμβος τοιοῦτω τρόπῳ· ὅταν ἡ Δη-
μήτηρ περίλυπος ἦν ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς κόρης, παρεξενώθη τινὶ
Κελεῶ καὶ Μετανίρῳ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ· καὶ ταύτης 10
ἢ θεράπαινα Ἰάμβη λεγομένη παρεμυθεῖτο τὴν Δήμητρα τοιοῦτω
ὄρχουμένη μέτρῳ: Ἡ ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς κόρης αἰσχροῦς ὕβρι-
σθείσης καὶ διὰ τοῦτο ἀγχόνῃ χρησαμένης. ἢ ἀπὸ γραῶς τινος
Ἰάμβης καλουμένης, ἢ πλυνούση συντυχῶν ὁ Ἰππῶναξ καὶ ἀπά-
μενος τῆς σκάφης, ἐφ' ἧς ἐπλυνεν ἢ γραῦς τὰ ἔρια, ἤκουσε 15
λεγούσης:

Ἄνθρωπ' ἀπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέπεις.
ἢ ὅτι τὸ λοιδορεῖν ἰαμβίζειν ἐλέγετο.

100a Ἴδου χρυσοῦν ἀνδράποδον: Σωκράτης εἶπε τοντὶ, ἰδὼν
μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαιδεύτον. 20

100b Ἴδρὼς μὲν ὁ ἐκ τῶν γυμνασίων εὐσημονέστερος· πλοῦτος
δὲ ὁ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων: Σωκράτους.

4. ἰδου — ἰδου] αὐτοῦ — αὐτοῦ Gregorius. 8. ἐκλήθη — ὅταν]
ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Moschopulus. ὅταν] ὅτι W. 9. ἦν] οὕσα Mo-
schopulus. 10. Μετανείρη idem. 12. ὄρχουμένη ἐν τοῖσδε μέτρῳ
idem. 21. ὁ ἐκ] Stobaeus om.

99. Arsen. XXXI, 36. Quanta
negligentia ei, qui seriore aetate
proverbia colligerunt, in negotio
suo versati sint, hic locus abunde
docet, modo contuleris Etym. Gud.
18, 54: αἴνος, ὁ ἐπαινος, παρὰ
τὸ λαῖνω, ἀποβολῇ τοῦ ι. λαῖνος γὰρ
ἔστι καὶ αἴνος. παρὰ τὸ διαχέειν καὶ
χαίρειν [sic] τὴν ψυχὴν· τοῦτο δύναιται
καὶ ἐπὶ τοῦ μυθώδους καὶ παροι-
μικοῦ λόγου· λαῖνόμεθα γὰρ τῇ
διηγῆσει τῶν τοιούτων λόγων: cf.
Apost. praef. §. 6.

99a. Arsen. XXXI, 37.

99b. Arsen. XXXI, 38. Ἰαμβος—
Σόλων] similiter multi: v. Drac.
Straton. de Metr. 127. ἐκλήθη —

μέτρῳ] Moschop. Opusc. p. 44 Titz.:
eodem auctore usus est Moscho-
pulus, quem Eustath. ad Hom. Od.
4, p. 1684, 54 ante oculos habuit.
ἢ — χρησαμένης] simili modo Mo-
schopulus l. c. narrat: add. Drac.
l. c. 164. ἢ — ἀνατρέπεις] pau-
lum differt Drac. l. c. 162. ἢ ὅτι
κτλ.] idem tradunt Moschop. l. c.,
Drac. l. c. 164., Scholl. ad He-
phaest. 168 Gsf. aliique multi.

100. Arsen. XXXI, 39. Greg.
Cypr. M I, 86.

100a. Arsen. XXXI, 40: Stob.
Flor. 4, 85.

100b. Arsen. XXXI, 41: Stob.
Flor. 94, 33.

Τὸ ἴ μετὰ τοῦ ἔ.

- 1 Ἰερὰ ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια. ἄγκυρά ἐστὶν ἐν τῇ νηϊ ἱερὰ καλουμένη, καὶ ὅτε μέγας καταλαμβάνει κίνδυνος τελευταία βάλλεται.
- 2 Ἰερόσουλός θεοσεβεῖ: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν, λει-5 τουργίας δὲ καλὰς ποιουμένων.

Τὸ ἱ μετὰ τοῦ λ.

- 3 Ἰλιὰς κακῶν ἐπήγει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφορῶν κεχρημένων λέγεται.
- 100c Ἰδέα δὲ ἐστὶν οὔσα ἀσώματος, αὐτὴ μὲν ὑφ' ἑστῶσα καὶ 10 καθ' αὐτήν, εἰκονίζουσα δὲ τὰς ἀμόρφους ὕλας καὶ αἰτία γιγνομένη τῆς τούτων δεΐξεως. Σωκράτης καὶ Πλάτων χωριστὸς τῆς ὕλης δεΐξεις, τὰς δὲ ιδέας ἐν τοῖς νοήμασι καὶ ταῖς φαντασίαις τοῦ θεοῦ, τούτεστι τοῦ νοῦ. Ἀριστοτέλης εἶδη μὲν ἀπέλιπε καὶ ιδέας, οὐ μὴν κεχωρισμένης τῆς ὕλης, ἔξω γεγονὸς ὑπὸ τοῦ θεοῦ. 15 οἱ ἀπὸ Ζήνωνος Στωϊκοὶ ἐνοήματα ἡμέτερα τὰς ιδέας: Περὶ ιδεῶν. ἐκ τῶν Πλουτάρχου.
- 2a Ἰχθὺς ἀποκείμενος: ὁ ὑπὸ τῶν φειδωλῶν εἰς τὴν αὔριον φυλαττόμενος. Πλουτάρχος ἐν συμποσίαις· ὦ ἑταῖρε, τὸν ἐκ τῆς παροιμίας ἀποκείμενον ἰχθὺν οὐχ ἔλκομεν εἰς μέσον, μετὰ 20 τῆς Πηθαγορικῆς χοίνικος.
- 2b Ἰκανότης ἐστὶν ἕξις ἔξικνουμένη πρὸς τὸ οἰκεῖον πέρασ ἀνελλιπῶς καὶ ἀπερίττως· μήτηρ δὲ αὐτῆς ἡ δικαιοσύνη, τιθηνή δὲ ἡ ἀντάρχεια.

2. γὰρ ἐστὶν K. 3. ὅταν — καταλαμβάνη K. 8. ταῖς] τῶν AZ. 10. δὲ Plutarchus om. οὐσία Plutarchus. μὲν μὴ] idem. καὶ Plutarchus om. 11. γινομένη Plutarchus. 13. δεΐξεις] οὐσίας idem. δὲ idem om. ἐν ταῖς idem. 14. νοῦ ὑφ' ἑστῶσας Plutarchus. δ' εἶδη idem. 15. κεχωρισμένης idem. ἔξω — ὑπὸ] τὸ ἐξ ὧν γεγονὸς τὸ ὑπὸ idem. 16. ἰδίας ἔφασαν idem. 20. διὰ τί οὐχ Plutarchus. 21. χοίνικος] pergitt Plutarchus: ἐφ' ἧς ἀπηγόρευε καθῆσθαι, διδάσκων ἡμᾶς αἰετὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέλλον ὑπολαβεῖν, καὶ τῆς αὔριον ἐν τῇ σήμερον νημονεῖν. 23. αὐτῶν Clemens.

100c. Arsen. XXXI, 42; Plut. de Plac. Philos. I, 10, p. 882 D.

1. K in nott. ad Diog. V, 29; Arsen. XXXI, 43. Greg. Cyr. M III, 77.

2. Arsen. XXXI, 44. Confictum est ex Plutarchi loco, quem vide in Apost. XII, 53d. Sententiae causa afferro Porphy. ad Marcell. 14 [Orelli Op. Sent. T. I, p. 296]: ὥστε καὶ ἐκατόμβας δόμη, καὶ μυ-

ρίους ἀναθήμασι τοῖς νεοῖς ἀγάλλη, ἀσεβῆς ἐστὶ καὶ ἄθεος καὶ τῇ προαιρήσει ἱερόσουλός.

2a. Arsen. XXXI, 45. Πλουτάρχος] Sympos. Q. VII, 4, 6. p. 703 E. Apte Walz. Arist. Ran. 982 con-tulit: add. infr. 18.

2b. Arsen. XXXI, 46; Clem. Alex. Paedag. II, 12, 128, p. 91 Sylb.

3. Arsen. XXXI, 47. Cf. Greg. Cyr. I, II, 29 et DV II, 93.

Τὸ ἴ μετὰ τοῦ μ.

- 4 Ἰματίῳ πῦρ περιστέλλεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 5 Ἰματισμὸς Διονυσίου: ἐπὶ τῶν ἄχρηστα πεμπόντων. ταῖς γὰρ θυγατρῶσι τοῦ Ἀρχιδάμου ἰματισμὸν πολυτελεῖ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέριψαντος, οὐκ ἐδέξατο εἰπὼν, φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι φανῶσι μοι αἰσχραί.

Τὸ ἴ μετὰ τοῦ ν̄.

- 6 Ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

Τὸ ἴ μετὰ τοῦ π̄.

- 7 Ἴππομένους ἀσεβέστερος: διὰ τὸ ἐπὶ θυγατρὶ μίσος· καὶ γὰρ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν ἵππῳ ουγκατέκλεισεν εἰς Θοίνην· διὰ τοῦτο καὶ τὴν Κοδριδῶν ἀρχὴν φασὶ καταλυθῆναι, ἐξ ὧν ἦν ἐκεῖνος.
 8 Ἴππῳ γηράσκοντι τὰ μετονα κύκλ' ἐπίβαλλε: 15 ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥασιώνης.
 9 Ἴππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων.
 6a Ἴνους ἄχη: ἐπὶ τῶν ἄκρως δυστυχησάντων.
 6b Ἴομεν εἰς Σαλαμίνα μαχησόμενοι περὶ νήσου 20 ἱμερτῆς χαλεπὸν ἔ' αἰσχρὸς ἀπωσάμενοι.
 7a Ἴππον γῆρας: ἐπὶ τῶν ἐν νεότητι εὐδοκησάντων, ἐν γῆρα δὲ ἀτιμαζομένων.

4. γὰρ] δὲ Plutarchus. τοῦ Ἀρχιδάμου] αὐτοῦ idem, i. e. Λυσάνδρου: cf. Plut. Coniug. Praec. 141 D ibiq. v. Wytttenbachius. 9. γὰρ Ds om. 11. ἀσεβέστερος Ἴπ. Ds. 12. μύσος Ds: μίσος τῆς Λειωνίδου A: de puellae nomine γ. Heckerus Comm. Callim. 62. 19. Explicationem Suidas non adiecit. 21. ἀπωσάμενος, Diog. Laert. I, 47. 22. εὐδοκησάντων] εὐδαιμονούντων W.

4. Arsen. XXXI, 48. Socrates in Stob. Flor. 6, 31: οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστέλλει ἀδυνάτων, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτημα χρόνω.

5. Arsen. XXXI, 49. [ταῖς γὰρ κτλ.] Plut. Apophth. Lac. 218 E.

6. Diog. V, 30: Arsen. XXXI, 50. Cf. Mant. Prov. v. s. ἴνα γὰρ. De sententia dixerunt intt. ad Thucyd. I, 84, 3. Schoemannus ad Plut. Cleom. 9, p. 202. Welckerus Opusc. T. II, p. 316.

6a. Arsen. XXXI, 51: Suidas. Zenob. IV, 38.

6b. Arsen. XXXI, 52: Ulpian. ad Demosth. de falsa leg. 152 Dobs. Solon. fr. I, 7 Schneidew.

7. Diog. III, 1: Arsen. XXXI, 53. Cf. Apost. XIV, 10.

7a. Arsen. XXXI, 54. Macar. IV, 80.

8. Diog. V, 27. Cf. Obbarius ad Horat. Epist. I, 1, 8.

9. Diog. V, 32: Arsen. XXXI, 56. Greg. Cypr. M III, 74: add. Heliod. Aeth. I, 10: ἡ δὲ... περιβαλοῦσα, Ὁ μὲν Ἰππόλυτος, ὁ Θηαῦτος δ' ἐμὸς, ἔλαγε.

- 10 Ἴππου μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμῳ, φίλου δὲ πίστιν ἐν ἀτυχίᾳ κρίνομεν·. Λέγει Εὐδήμος ἵππου νέας καὶ τῶν νεμομένων τῆς ἀρίστης ἐρασθῆναι τὸν ἵπποκόμον, ὡσπερ καλῆς μείρακος, καὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ὄρικωτέρας· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐγκαρτερεῖν, τελευτῶντα δὲ ἐπιτολῆσαι 5 τῷ λέγει τῷ ξένῳ καὶ ὀμιλεῖν αὐτῇ· τῇ δὲ εἶναι πῶλον, καὶ τοῦτον καλόν, θεασάμενόν γε τὸ πρατιόμενον ἀλγῆσαι, ὡσπερ οὖν τυραννουμένης μητρὸς ὑπὸ τοῦ δεσπότου καὶ ἐμποδίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. εἶτα μέντοι καὶ φυλάξαι ἐνθα ἐτάφη, καὶ φοιτῶντα ἀνορύττειν αὐτὸν καὶ 10 ἐνυβρίζειν τῷ νεκρῷ·. Μόνας δὲ φασὶ τῶν ζώων τὰς ἵππους καὶ κύουσας ὑπομένειν τῶν ἀρρένων μίξιν· εἶναι γὰρ λαγνιστάτας· διὰ ταῦτά τοι καὶ τῶν γυναικῶν τὰς ἀκολάστους ὑπὸ τῶν σεμνοτέρως αὐτὰς εὐθυνόντων ἵππους καλεῖσθαι. 15
- 11 Ἴππον εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν· ταχύτερος γὰρ ἔστιν ἐν προσομάλῳ τόπῳ.
- 12 Ἴππος με φέρει καὶ βασιλεύς με τρέφει· Κορφαῖόν φασιν ὑπὸ Φίλιππον στρατευόμενον ἵππεά τῆς μητρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφειν τῆς στρατείας, εἰπεῖν τοῦτο. 20
- 13 Ἴππέας εἰς πεδίον προκαλῆ· ὅπερ ἔστι, τοὺς εὐδαιμονοῦντας εἰς ἅπερ εὐδαιμονοῦσιν ἔργα.
- Τὸ ἴ μετὰ τοῦ ὄ.
- 14 Ἴσως Ἐριννύς ἔστιν ἐκ τραγωδίας· τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει. 25

4. ὡσπερ οὖν As. ὄρικωτέρας πασῶν As. 7. γε μὴν As. 9. ἐμποδίσαι] ἐμπησθῆσαι As. 11. νεκρῷ] καὶ λυμῆσθαι λύμην ποικίλην, οὐκ αἰσθανομένην ἀλγοῦντα αὐτόν As addit. δὲ φασὶ] ἀκούω As. 12. τῇ ἐν τῶν As. 15. καλεῖσθαι ἵππους As. 16. διδάσκεις τρέχειν Ds om.: addidit Apostolius, ut proverbium simile redderet ei, in cuius comparationem a Diogeniano appositum erat, αἰετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις. 18. καὶ recte Ds om. 19. Φιλίππου Ds. στρατευόμενον Z Ds. 20. καὶ εἰπεῖν Z.

10. Arsen. XXXI, 5. ἵππον — κρίνομεν] Plutarchus ap. Max. Conf. Serm. 6, p. 548 Comb.: fr. L Wyttenb. Λέγει — νεκρῷ] Aelian. N. An. IV, 8. Μόνας κτλ.] Aelian. l. c. 11.

11. Diog. I, 65.

12. Diog. V, 31. Nomen Κορφαῖος reperitur etiam in inscriptione Spartana, quam Sauppis in Ritschlii

et Welckeri Mus. Rhen. IV, 159. publici iuris fecit. Ad mediam comœdiam haec referenda esse Meinekus Com. Gr. Fr. IV, 699 censet: causam non video. 13. Greg. Cypr. M III, 78: Arsen. XXXI, 56. DV II, 96. nott. ad Macar. III, 40.

14. Greg. Cypr. L II, 30: Arsen. XXXI, 57.

- 15 Ἴσοτον ἀράχνης: ἐπὶ τῶν εὐπειτῶς διαλυομένων καὶ φθειρομένων: Ὁ δὲ ἀράχνης λέγεται καὶ φάλαγξ· οὗτος δῶρα Ἐργάνης δαίμονος οὐκ οἶδε· τὸ δὲ γινόμενον αὐταῖς πάγη ἐστὶ καὶ οἶον κύρτος τοῖς ἐμπύπτουσι· ἐν-
 τεῦθεν ἔχει καὶ τὴν δαῖτα. ἐμπύπτει δὲ ὅσον καὶ τὸ ὕφα-
 σμα κατέχει καὶ ἐκείνῳ δειπνεῖν ἀπόχρη: Οὐ μόνον δὲ
 ἡ φάλαγξ ἐστὶν ὑφαντικὴ καὶ εὐχειρὸς κατὰ τὴν Ἀθηναῖαν,
 τὴν Ἐργάνην τε καὶ Πηνίτιν θεῖαν, ἀλλὰ πέφυκε καὶ γεω-
 μετρίαν δεινὴ· τὸ γοῦν κέντρον φυλάττει καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ
 κύκλον καὶ τὴν περιφέρειαν ἀκριβοῖ ἰσχυρῶς, καὶ Εὐκλεί-
 δου δέεται οὐδέν· κάθηται δὲ ἐν τῷ κέντρῳ μέσῳ ἔλλοχῶσα
 τὴν ἑαυτῆς ἄγραν· ἐστὶ δὲ ὡς ἰδόντι εἰπεῖν καὶ ὑφάντρια
 γενναία καὶ ἀκεστικὴ εὐπάλαμος. καὶ ὅ τι ἂν διαδρόξῃς
 τῆς εὐπῆγου τε καὶ εὐμίτου σοφίας ἐκείνης, ἦδε ἀνακου-
 ται, καὶ ἀπαθὲς καὶ ὀλόκληρον αὐθις ἀποδείκνυται. 15
- 16 Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.
- 17 Ἴσότης φιλότης.

2. ὁ δὲ — ἀπόχρη] in Aeliano haec ita leguntur: ὑφαντικὴν καὶ ὑφαίνειν καὶ δῶρα Ἐ. δ. οὔτε ἴσασιν αἱ φάλαγγες οὔτε εἰδέναι βούλονται. Ἡ [scribe ἦ] τί ποτ' ἂν καὶ χρῆσαιτο τῷ τοιῷδε ἰσθῆματι τὸ τοιοῦτον θηρίον; τότε ἄρα πάγη [corrigere] τὸ δὲ ἄρα γινόμενον αὐταῖς πάγη ἐστὶ] καὶ οἶονε κ. ἐστὶ [dele ἐστὶ] τ. ἐμπύπτουσι. καὶ ἡ μὲν ἀρκευρεῖ, πάνυ σφοδρὰ ἀτρεμοῦσα καὶ ῥοικεν ἀκινήτῳ, καὶ τὸ μὲν ἔπεισον ὅ τι ποτὲ ἐστὶ τὸ ἐμπεσον, ἡδ' [inserere ἐντεῦθεν et post ἔχει νν. καὶ τὴν] ἔχει δαῖτα· τοσοῦτον δ' ἐμπύπτει, ὅσον κ. τὸ ὕφ. κατέχειν δὴνατόν ἐστι καὶ ἐκείνην δειπνεῖν ἀπόχρη. 6. οὐ μόνον δὲ ἄρα ἦσαν ὑφαντικαὶ αἱ φάλαγγες As et sic semper in plurali numero. 8. ἀλλὰ πέφυκε] πεφύκεισαν δὲ ἄρα As. 11. κάθηται γὰρ As. 12. ἐστὶ] ἦσαν As. 13. ἀκεστικὴν As. 14. ἐκείνων τῆς As. ἐκείνης As om. 17. Ἰ. φιλότητα ἀπεργάζεται: Πλάτων φησὶ τὸν λόγον τοῦτον παλαιὸν εἶναι καὶ πληθῆ, ἐν τῷ 5 [p. 757 A] τῶν νόμων EZ: ἰ. σφιλότητα ἀπεργάζεται: μάλα μὲν ὀρθῶς εἴρηται καὶ ἰμμελῶς u.

15. Ἀραχνῶν ἴστοι. Bacchylides Stob. Flor. 55, 3 proprie de ipsis aranearum telis posuit secutus Homerum Od. II, 35: inde deflexus per comparationes sensus h. l. ab Apostolio designatus: Solon apud Diog. Laert. I, 58: τοὺς δὲ νόμους τοῖς ἀραχνίσι ὁμοίους: Plato comicus Suid. s. φάλαγξ: ἴξασιν ἡμῶν οἱ νόμοι τοῦτοισὶ τοῖσι λεπτοῖς Ἀραχνίσι: Aristo Stob. Flor. 82, 15 sive Arsen. XI, 85. Basil. in Hexaem. VI, p. 76 D, Ignatius apud

Apost. XV, 30^a: alios indicat Meinekus Com. Gr. Fr. II, 2, 620. Neque plane aliena sunt ab his, quae Stanleyus ad Aesch. Supplic. 894, Valckenarius in Diatr. Eurip. 168 C, Boissonadus ad Aen. Gaz. 356 excitaverunt. ὁ δὲ — ἀπόχρη] Aelian. Var. Hist. I, 2. [οὐ μόνον κτλ.] id. Nat. An. VI, 57.

16. Greg. Cypr. M III, 79.

17. Greg. Cypr. M III, 92: Arsen. XXXI, 58. DV II, 94.

Τὸ ᾿ μετά τοῦ ᾿.

- 18 Ἰχθύς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄξειν ἄρχεται: ἐπὶ τῶν ἐπιστάτας φαίλους ἐχόντων.
- 19 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν διδασκόντων τινὰς ἄ ἐπίστανται.

Ἀρχὴ τοῦ ᾿ στοιχείου.

Τὸ ᾿ μετά τοῦ ᾱ.

- 20 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν: Κόραξ τις συνετός ἀνὴρ κεχρῆσθαι πράγμασιν ἱκανός, συνιδὼν ὅτι οὐχ ὅμοιον τυράνῳ διακονεῖσθαι καὶ δήμου γνώμην χειρώσασθαι, ἀπελθὼν συνέθηκε τέχνην περὶ προσιμίων καὶ διηγῆσεων καὶ ἀγώνων καὶ ἐπιλόγων, δι' ὧν τὸν δῆμον ἐπειθεν. ἐντεῦθεν προῆει βοῶν καὶ παρακαλῶν τὸν βουλόμενον μαθεῖν ἐπὶ ῥητῶ μισθῶ χιλίων δραχμῶν· ὁ τοίνυν Σιτίας προσῆλθε μαθεῖν καὶ μαθὼν ἠγνωμόνησεν αὐτῷ περὶ τὸν μισθόν. 15 καὶ ἐπὶ τούτῳ συνέστη δικαστήριον, καὶ τῶν κριτῶν συνελθόντων ἔφη ὁ Κόραξ διλημμιάτῳ χρυσάμενος· ὡς εἰ μὲν
- 17a Ἴσον δὴ κακὸν ἐσθ', ὃς οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι ξείνον ἐποτρύνει, καὶ ὃς ἐσύμενον κατερύκει.
- 19a Ἴσχὺς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθὰ, γῆρας δὲ σωφροσύνης ἀνθος.· Δημοκρίτου.
- 19b Ἰκανὸν ἂν εἶη μοι τό, οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ.
- 19c Ἰκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
- 19d Ἴερὸν ἀληθῶς ἐστὶν ἡ συμβουλία.
- 19e Ἴερὸν χρῆμα σύμβουλος ἀνὴρ.

4. τῶν et τινὰς L om. 8. οὐν τις Planudes. 14. Τιτίας idem.
18. δὴ] τοι Homerus. 19. ἰσσύμενον idem.

17a. Arsen. XXXI, 59: Hom. Od. O, 72.

18. Arsen. XXXI, 60. Cf. Apost. IX, 2a.

19. Greg. Cypr. L II, 31: Arsen. XXXI, 61.

19a. Arsen. XXXI, 62: Stob. Flor. 115, 19. Max. Conf. Serm. 41, p. 636 Comb.

19b. Arsen. XXXI, 63: Lucian. Apol. pro merc. Cond. fin. Cf. Apost. XIII, 70.

19c. Arsen. XXXI, 64: Men. Monost. 270.

19d. Arsen. XXXI, 65: Men. Monost. 256. DV II, 92.

19e. Arsen. XXXI, 66: fluxit e Plat. Theag. 122 B: ἀλλὰ μὲν δὴ, ὡς Δημόδοκός, καὶ λέγεται γε συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι: cf. DV II, 92.

20. Arsen. XXXII, 5. Κόραξ—ὦν] Max. Planud. Prol. Rhett. in Walzii Rhet. Gr. T. V, 215. Simile dictum a Protagora contra Euathlum discipulum in lite iactum Diog. Laert. IX, 56 aliisque tradiderunt: accurate de eo egit Freius

νικήσει ὁ Σιτίας, ὄφειλε παρασχεῖν, ὠφελῆται γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσει, καὶ οὕτως ὄφειλε παρασχεῖν, ἤττηθη γάρ. Ὁ δὲ Σιτίας πρὸς ταῦτα λέγων ἀπεκρίνατο· ὡς εἰ μὲν νικήσω οὐκ ὄφειλον παρασχεῖν, νενίκηκα γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσω οὐκ ὄφειλον παρασχεῖν, οὐ γὰρ ὠφελήθην. ἀπορήσαντες οὖν 5 οἱ δικασταὶ ἀνεβόησαν λέγοντες, κακοῦ κόρακος κακὸν ὄον. Ἡ ὅτι τὸ ζῶον ὁ κόραξ ἄβρωτόν ἐστι καὶ τὸ ὄον αὐτοῦ· ἢ ὅτι ὁ κόραξ ἤδη γέρον ὦν ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν τοὺς νεοττοὺς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα· κἀντεῦθεν ἢ παροιμία· 10 λέγεται καὶ τοῦτο περὶ κοράκων· ὅτι ὀρνίθων πολυκλαγγότατός τε καὶ πολυφωνότατος ἐστί· μαθὼν δὲ ἀνθρωπίνην πρόεισι φωνήν. φθέγμα δὲ αὐτοῦ παίζοντος μὲν ἄλλο, σπουδάζοντος δὲ ἕτερον· εἰ δὲ ὑποκρίνοιτο τὰ ἐκ θεῶν, ἱερὸν ἐνταῦθα καὶ μαντικὸν φθέγγεται· οἷδε δὲ 15 καὶ διὰ τοῦ θέρους ἐνοχλούμενος ῥύσιν γαστρός, καὶ διὰ ταῦτα ἑαυτὸν ὑγρᾶς τροφῆς ἄγευστον φυλάττει· Οἱ Λίβυες δὲ κόρακες, ὅταν οἱ ἄνθρωποι φόβῳ δίψους ὑδρασάμενοι πληρώσωσιν ἄγγεῖα ὕδατος, καὶ κατὰ τῶν τεγῶν θέντες ἐάσωσι τῷ ἀέρι τὸ ὕδωρ φυλάττειν ἄσχητον, ἐνταῦθα 20 εἰς ὅσον μὲν αὐτοῖς τὰ ῥάμφη κάτεισιν ἐγκύπτοντες, χρῶνται τῷ ποτῷ· ὅταν δὲ ὑπολήξῃ, ψήφους κομίζουσι καὶ τῷ στόματι καὶ τοῖς ὄνυξι, καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν κέραμον· καὶ αἱ μὲν ἐκ τοῦ βάρους ὠθοῦνται, καὶ ὑφίζάνουσι, τότε μὴν ὕδωρ θλιβόμενον ἀναπλεῖ· καὶ πίνουσι εὖ μάλα 25 εὐμηχάνως εἰδότες φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ δύο σώματα μίαν χώραν μὴ δέχεσθαι· Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης εἰδέναι αὐτοὺς διαφορὰν γῆς εὐδαιμονός τε καὶ λυπηρᾶς, καὶ ἐν τῇ

4. οὐκ] καὶ οὕτως οὐκ Planudes. 7. ὄον] τουτέστι θεῖου διδασκάλου θεῖος ὁ μαθητής Planudes subiungit. 8. ἢ — ὦν] ὁ κόραξ ὁ ἤδη γέρον As. ὦν As om. 10. κἀντεῦθεν ἢ παροιμία] καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν φασὶ τὴν γένεσιν λαβεῖν τὴν λέγουσαν, Κακοῦ κ. κ. ὄον. 11. λέγεται κτλ. ANO om. λέγεται — ὅτι] ἦν δὲ ἄρα As. 12. ἐστί As om. δὲ] γὰρ καὶ As. 13. προσῆσι As. 15. τῶν θεῶν As. οἷδε] ἴσασι et in sqq. pluralem Asposuit. 16. δὲ καὶ καὶ As om. 17. οἱ As om. 18. ὑδρηνόαμενος As. 19. τὰ ἄγγεῖα As. στεγῶν As. 20. ἄσχητον As. 26. εὐμηχάνως οἱ κόρακες As. 27. φησὶ δὲ] λέγει ὁ As. αὐτοῦς] τοὺς κόρακας As. 28. λυπηρᾶς As. ἐν μὲν As.

Quaest. Protag. 146. ἢ — αὐτοῦ] Greg. Cyr. L II, 34. ἢ — παροιμία] Aelian. N. An. III, 43. λέγεται — φυλάττει] id. ib. II, 51. Natum e corvi voce etiam proverbium,

quod infr. XI, 89^a, proferetur, ubi v. annot. Οἱ δὲ — δέχεσθαι] Aelian. N. A. II, 48. φησὶ δὲ κτλ.] id. ib. 49. Ἀριστοτέλης] Histor. Anim. IX, 21.

παμφόρῳ καὶ πολυφόρῳ κατὰ γε ἀγέλας καὶ πλήθη φέρεσθαι, ἐν δὲ τῇ ἀγόνῳ καὶ σιερίφῃ κατὰ δύο.

- 21 Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον: ἦτοι, ἀπ' ἀρχῆς βάλλει.
- 22 Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον: λείπει, χορῆς κτείνειν. Ἀγασικλῆς ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐφεσιῶς ποιεῖ τῷ βωμῷ τῆς Χαλκιοίκου καὶ βουθυτῶν, ἐπειδὴ φθείρ αὐτὸν ἔδαικεν οὐ διετράπη, λαβῶν δὲ περιφανῶς ἐναντίον πάντων ἀπέκτεινε προσειπῶν, νῆ τοὺς θεοὺς ἠδέως τὸν ἐπίβουλον καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ.
- 23 Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες.
- 24 Καὶ βαίτυλον ἄν κατέπιες: ἐπὶ τῶν ἄγαν λιμβῶν. Βαίτυλος δὲ ἐστὶν ὁ ἰσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος κατέπιεν ἀντὶ τοῦ Διός.
- 20a Κακοῖς ὁμιλῶν κατὸς ἐκβήσῃ κακός.
- 20b Κἀγὼ μαντῶ βαλανεύσω: ἀντὶ τοῦ ἀντὸς ταῖς ἔμαντοῦ χρεῖαις ὑπηρετήσω.
- 20c Καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος: Πλάτωνος.
- 24a Καὶ σύ, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἀπὸ τῆλ' ἀλάλησο, κτήματά τε προλιπῶν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι.
- 24b Καίπερ γέροντων, ἀλλὰ τῷ γήρῳ φιλεῖ γῶ τοὺς ὀμαρτεῖν καὶ τὸ βουλευεῖν ἂ δεῖ: Σοφοκλέους.
- 24c Καίρω δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

1. τε καὶ As. κατὰ τε As. 3. γραμμῆς Theocritus. 6. Ἀγασίλαος Plutarchus. 7. καὶ Plutarchus om. 11. φρένες] παράσον ἐν τοῖς φοβεροῖς δεῖ φρονεῖν τὴ δίογον EZ explicationis causa addunt. 20. δόμοισιν Homerus. 22. Σοφοκλέους Θυέστη Stobaeus.

20a. Arsen. XXXII, 6: Menand. Monost. 274.

20b. Arsen. XXXII, 7: Arist. Pac. 1103: ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαντῶ βαλανεύσω. Greg. Cypr. M III, 5.

20c. Arsen. XXXII, 8: Plat. Legg. VII, 808 B.

21. Theocr. VI, 18. Suid. s. ἀπὸ γραμμῆς. Apost. III, 48.

22. Arsen. XXXII, 9. Ἀγασικλῆς κτλ.] Plut. Apophth. Lac. 208 E.

23. Diog. V, 89.

24. Arsen. XXXII, 10. Βαίτυ-

λος κτλ.] Haec procul dubio ex aliquo interpretum Gregorii Nazianzeni descripta sunt: v. Pasius Catal. Codd. Taurin. I, 72 et Nonnus Montacutii p. 158: nonnihil discrepant explicationes Etym. M. 192, 58 et Etym. Gud. 102, 46. De re cf. Hoeckius Rer. Cretic. T. I, 167.

24a. Arsen. XXXII, 11: Hom. Od. γ, 313.

24b. Arsen. XXXII, 12: Stob. Flor. 115, 16. Soph. fr. 238 Dind.

24c. Arsen. XXXII, 13: Palladas in Anth. Palat. IX, 441, 6.

- 25 Καταφρόνει θανάτου: ὅτι οἱ τοιοῦτοι μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν περιποιοῦσι. *Παραινετική.*
- 26 Κανθάρον μελάντερος: καί· Κανθάρον σοφότερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων· Κάνθαρος γὰρ τις πονηρὸς ἐγένετο:· Κάνθαρος ἄθηλυ ζῶον ἐστὶ, 5 σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν ἣν κυλίει· ὁκτῶ δὲ καὶ εἴκοσι μερῶν τοῦτο δράσας καὶ θάλψας αὐτὴν, εἶτα μέντοι τῇ ἐπὶ ταύταις προάγει τὸν νεοττόν. *Αἰγυπτίων δὲ οἱ μάχιμοι ἐπὶ τῶν δακτυλίων εἶχον ἐγγεγλυμένον κάνθαρον ἀνιπιτομένου τοῦ νομοθέτου, δεῖν ἄρξεναι εἶναι πάντας* 10 *πάντη τούς μαχομένους ἐπὶ τῆς χώρας, ἐπεὶ καὶ ὁ κάνθαρος θηλείας φύσεως οὐ μετείληχεν.*
- 27 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 28 Κατὰ μυδὸς ὄλεθρον: ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἀπορρέοντων καὶ ὑπεκχωρούντων τοῦ βίου:· Οἱ γὰρ μῦς 15 ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλής, ἀπορρέοντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὸν ἀπέροχονται τοῦ βίου. λέγουσι δὲ αὐτοὺς καὶ λαγνιστάτους εἶναι· καὶ μαρτυρεῖ Κρατῖνος ἐν Δραπέεσι·
- 24d Καὶ κηπωρὸν μισῶ τὸν ἐκ ῥιζῶν ἐκτέμνοντα τὰ 20 λάχανα: Ἀλέξανδρος εἶπε τοῦτο πρὸς τὸν συμβουλευόντα λαμβάνειν τέλη πλείονα ἐκ τῶν πόλεων.

2. παραινετική AN om. 5. κάνθαρος ἄθηλυ] ὁ κάνθαρος ἄθ. As Z. 6. εἴκοσιν ἡμερῶν As: μερῶν etiam ER praebent. 9. ἐγγεγλυμένον RZ As. 11. ἐπὶ ὑπὲρ As. 15. γὰρ μῦς] μῦες As. 16. καὶ ἐκ As. 17. μικρὰ As. 18. βίου] pergit As: ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία λέγει, Κατὰ μυδὸς ὄλεθρον· μὲνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος ἐν τῇ Θυάδι [fr. IV Mein.]. Τρυγόνος δὲ λαλιώτερον ἔλεγον: nunc sequitur huius proverbii explanatio. αὐτοὺς καὶ τούς μῦς As. καὶ μάρτυρά γε Κρατῖνον ἐπάγονται, εἰπόντα ἐν ταῖς Δραπέεσι As. 20. εἰπόντος αὐτῷ τινος τῶν δοκούντων ἰννοεῖν ὅτι δύνανται αἱ πόλεις σου πλεοναρεῖν ἐξ ὅδους, ἔφη Κηπωρὸν κτλ. Maximus.

24d. Arsen. XXXII, 14. Alexandri Magni dictum: v. Max. Conf. Serm. 13, p. 575 Comb. Cf. Tiberii imperatoris dictum in Mant. Provv. s. τὸν πόκον περιμύριστασι illustratum.

25. Arsen. XXXII, 29. Plut. Apophth. Lacon. 210 F: ἰρωτόμετος [sc. Agesilaus] δὲ πῶς μεγάλην δόξαν περιποιήσατο, Θανάτου καταφρονήσας, ἔφη. Idem fere de Agide narratur ibid. 216 C. [ἀνιπιτομένου]

26. Κανθάρον — κακοήθων] Greg.

Cypr. I II, 41: Arsen. XXXII, 22. Κάνθαρος — ἐγένετο] Diog. V, 40. Κάνθαρος ἄθηλυ κτλ.] Aelian. N. An. X, 15.

27. K in nott. ad Diog. V, 96: Arsen. XXXII, 26. Greg. Cypr. M III, 93.

28. Mant. Provv. s. μυόλεθρος. Οἱ γὰρ κτλ.] Aelian. N. An. XII, 10. Κρατῖνος] fr. IV, p. 46 Mein. Ἐπίκρατης] v. Meinekii Com. Gr. Fr. III, 369. Φιλήμων] fr. inc. 32 Mein.

Φέρει νῦν σοὶ
ἐξ αἰθρίας καταπυγοςύνην μνὸς ἀστράψω
Ξενοφῶντος.

Ὁ δὲ θῆλυς εἰς τὰ ἀφροδίσια λυττικός, ὡς Ἐπικράτης φησί
Τελείως δ' εὐ με ὑπῆλθεν ἢ κατάρατος μα- 5
στροπὸς

ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἀρτεμιν,
τὰν Φαραφάτταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
ὡς πῶλος ἀδμής· ἢ δ' ἄρα ἦν μυωνία·

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνισιότητα αὐτὴν εἰπεῖν θέλων, μυω- 10
νίαν ὄλην ὠνόμασε· καὶ Φιλήμων·

μῦς λευκὸς ὅταν τις αὐτὴν, ἀλλ' αἰσχύνομαι
λέγειν, κέκραγεν τηλικούτον εὐθύς ἢ
κατάρατος μαστροπὸς ὥστ' οὐκ ἔστι πολλά- 15
κίς λαθεῖν.

29 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν.

30 Καδμεία νίκη: ἢ ἐπὶ κακῶν νίκη. Ἐπεικλῆς γὰρ
καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Οἰδίοδος, τινὲς δὲ Κάδμου, οὗ τὴν
βασιλείαν οἱ υἱοὶ διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους
ἓνα καὶ ἓνα χρόνον βασιλεύειν αὐτούς· βασιλεύσας δὲ ὁ 20
Ἐπεικλῆς οὐκ ἐβούλετο Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασι-
λεῦσαι, καὶ τῷ πολέμῳ ἀλλήλους διεχειρίσαντο, καὶ ἐπὶ
κακῷ νενικήκασιν, ὅτι ὁ ἕτερος ἀνείλε τὸν ἕτερον.

31 Καὶ τίς ἂν ταύτην τὴν πόλιν ἐπαινοίη δεόν- 25
τως, ἣν οὐδεὶς ἔσπερξε γενόμενος βελτίων; εἶρη-
ται διὰ τὸ φθόνῳ τοὺς βελτίστους ὑπερορίζεσθαι.

1. Versus non distinguit Apostolius. 4. ὁ δὲ θῆλυς] καὶ ἔτι μῦ-
λον τὸν θῆλυν ἔλεγον As. εἶναι λυττικόν As. ὡς — φησί]
pluribus As utitur verbis. 5. τελείως δὲ μ' ὑπῆλθεν As, τ. μ' ὑπῆλ-
θεν Meinek. 8. Φερασέφατταν As. 9. ἄρ' As. 10. θίλων]
ἠθέλησε As. 11. ὀνομάσας As. 12. αὐτὴν τις As. 13. κέκραγε
As. 14. μαστροπὸς recte Bentleius delet. 17. κακῷ R Grego-
rius. 19. οἱ υἱοὶ dele. καὶ συνέθεντο RNO. 20. καί] scribe καθ'.
24. δεόντως ἐπαινοίη Plutarchus, qui explicationem hoc loco propositam
non habet. Sensus dicti paulo obscuriorem explanare studet Wytt-
bachius ad Plut. l. c.

29. Greg. Cyr. L II, 43: Arsen. XXXII, 15.

30. Greg. Cyr. L II, 45: Arsen. XXXII, 19.

31. Arsen. XXXII, 20. Dictum a Plutarcho Apophth. Lac. 220 F ad Eudamidam, Archidami filium, refertur.

- 32 Κακῶς ἀκούειν πρὸς σέ ἐστι καὶ ἄλλως: ἀντὶ τοῦ, οὐ εἰ σαυτῷ καὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι καὶ τοῦ ψέγεσθαι αἰτίος. *ἰσ*
- 33 Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάμβανεν: ὅτι καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ἐστὶν εὐρεῖν τι ἀγαθόν. 5
- 34 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιοῦντων.
- 35 Κἂν αἰξ δάκη ἄνδρα πονηρόν.
- 36 Κακὸν ἄγγος οὐ κλάται: παραπλησία τῆ· Κακὸς ἀνὴρ μακρόβιος. 10
- 37 Κατὰ θεὸν ἤκεις: ἀντὶ τοῦ, ἐγκαίρως.
- 38 Κατὰ βοὸς εὐχου: ἐπὶ τῶν μέγα βοῶντων.
- 39 Καύνιος ἔρωσις: ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος ἀνείλεν ἑαυτήν. 15
- 40 Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων ἔνθα οὐ δεῖ.
- 41 Κἂν ἐπὶ νεκροῦ κερδαίνειν: ἐπὶ τῶν κερδαιόντων ἐκ πενήτων ἢ τεθνεώτων.
- 42 Καιρὸς ψυχῆ πράγματος.

1. καὶ ἄλλως natum est ex καὶ καλῶς. Plutarchus: πάλιν οὖν τοῦ Σμικύθου λέγοντος, ὅτι θαυμαστά περὶ αὐτοῦ [Philippum innuit] πρὸς ἅπαντας ἐγκώμια λέγων ὁ Νικάνωρ διατελεῖ, Ὁραῖτε οὖν, εἶπεν, ὅτι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἴσθι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν: ubi πρὸς ἡμᾶς recte Bagnetus ad Chrysipp. frg. p. 222 in παρ' ἡμᾶς mutandum esse contendit: eodem modo παρὰ adhibitum videbimus Apost. XIII, 26. 7. ποιοῦντων] ἡ ἱστορία ἐν Ἰλιάδι R addit: cf. Hom. II. Z, 170 et v. Diog. V, 45. 9. ἄγγος] ἄγγελος N. 12. βοῶντων] ἢ ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἐφ' ὧν οὐ δεῖ in Z additur. 17. κερδαίνειν: N: κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ Z. 19. πράγματος] Γλαυκῶνος Z addit.

32. Arsen. XXXII, 16. Dictum Philippi regis, quod servavit Plut. Arophanth. Reg. cett. 177 D.

33. »Fabula quae tangitur ignoro. An illa, qua Hercules, ut infr. XIII, 1 exponitur, mortuus ex nidore coturnicis assae revixisse dicitur? Pantiuus.

34. Greg. Cypr. L II, 46: Arsen. XXXII, 21.

35. Diog. V, 87.

36. Arsen. XXXII, 17. »Simili metaphora dicunt et hodie vulgo, malam herbam non perire: « Erasmus III, 2, 99. [Κακὸς κτλ.] admovit Boissonadus Constantino Man. de Dros. amor. IV, 66: ὁ μὲν γὰρ

κρίσιμος ἀνὴρ τῷ βίῳ συγρηράσει Καὶ ζῆ μακροῦς λυκάβαντας ἕως τριχὸς πολέμου [f. πολιοῦ] κτλ.

37. Philostr. Heroic. 665 Ol.: ἀλλ' οὐκ ἄλλῳ· βέλτεστε, κατὰ δὲ θεὸν, τῆ τῆν Ἀθηναίων, ἤκω: ibid. 666: κατὰ θεὸν ἤκεις ἀληθῶς, ἔνε, ubi v. Boissonadum.

38. Greg. Cypr. L II, 48: Arsen. XXXII, 31.

39. Diog. V, 71.

40. Greg. Cypr. L II, 50: Arsen. XXXII, 23.

41. Greg. Cypr. M III, 92: Arsen. XXXII, 24.

42. Isocr. ad Demon. 8 Steph.: τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν:

- 43 Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κακῶς: Κράτωνος.
- 44 Κατόπιν ἐορτῆς ἤκεις: ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.
- 45 Κατὰ πυρὸς ξαίνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ὁμοία 5 τῇ, Κατὰ πετρῶν σπείρεις.
- 46 Κασσιωτικὸν ἄμμα: ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. οὔτοι γὰρ ἄμματα τινα δύσλυτα ἐπιτεχνάζονται.
- 47 Κακὴ πρόσοδος: ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκείμενον μισθὸν κομιζομένων. 10
- 48 Κατὰ ποδὸς βάσιν: ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν τι πραττόντων καὶ μετὰ τέχνης. ὁμοιον τῷ, Ἐν νυκτὶ βουλή.
- 49 Καὶ δρυὺς μαινὰς ἐγένετο: ἐπὶ τῶν μόγισ κηλουμένων βία ἤτιμιον· φασὶ γὰρ καὶ δρῦν ἐρασθῆναι Ὀρφῆος 1 ὠδῆς ἔνεκεν.
- 50 Καρκίνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν: ἐπὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων περὶ τι φαῦλον. Ἡ πίννα, θαλάττιον ζῷον, καὶ ἔστι τῶν ὄστρεϊων· κέχηγε δὲ τῇ διαστάσει τῶν περικειμένων ὄστράκων, καὶ προτείνει σαρκίον ἐξ ἐαυτῆς οἶονεὶ δέλεαρ τῶν ἰχθύων τοῖς παρανηγομένοις· ὁ καρκίνος δὲ αὐτῇ παραμένει σύντροφός τε καὶ σύννομος. οὐκοῦν ὅταν τι τῶν ἰχθύων προσνέη, ὁ δὲ ὑπένηξεν ἡσυχῇ αὐτήν. καὶ ἐδέξατο ἔσω τοῦ ἐπιόντος ἰχθύος τὴν κεφαλὴν — καθίσει γὰρ ὡς ἐπὶ τροφῇ — καὶ ἐσθίει αὐτήν.

2. Κράτωνος] Ἀντιφάνους Stobaeus: compara Apost. VII, 27. 7. Κασσιωτικὸν Ζ. 9. πρόσοδος] πρόσοις male Diogenianus. ἐπὶ τῶν] ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος ἀπολειπομένων. ἢ Ζ praemittit. 10. οὐ κομιζομένων recte Meinekius in Com. Gr. Fr. II, 1, 416. 17. φαῦλον c. seqq. N om. πίννη As. 21. ὁ As om. 22. ἐπένευξεν RZ As. 23. αὐτήν.] καὶ ἡ πίννη μᾶλλον ἀνέψεν ἐαυτήν addunt As Z.

id. ad Nicol. 21 Steph.: κράτιστον μὲν τῆς ἀμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν: add. Bias Arsenii XIV, 18 et infr. 57. 59a.

43. Stob. Flor. 97, 1. Antiph. fab. inc. fr. 62 Mein.

44. Greg. Cypr. M III, 89: Arsen. XXXII, 30. Cf. Apost. XIV, 10.

45. Cf. Apost. VI, 72. Κατὰ π. σ.] Plut. Boiss. 1: cf. adnot. ad DV II, 61.

46. Diog. V, 44.

47. Diog. V, 74.

48. Diog. V, 95. Macar. IV, 97. Ἐν ν. β.] Apost. VII, 47.

49. Max. Tyr. Diss. XXXVII, 6, p. 210 R.: ἀλλ' εἰποντό γε Ὀδρῆσαι ἐκόνητες ἡγεμόνι Ὀρφεῖ, καλῇ κηλουμένοι τῇ ὠδῇ· τοῦτο γὰρ ἄρα καὶ δρυὺς μαινὰς ἰγένετο, ἃς ἦν, ἀκαζόντων τὸ πᾶν τῶν κηλουμένων τρόπον ἀνίχους σώμασιον: ita dedi locum ex emendatione R. Ungerii: v. Theb. Parad. I, 443.

50. Arsen. XXXII, 27. Natum est ex apologo: v. Aesop. Fab. 205

- 51 Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιάδων: ἐπὶ τῶν ἀφορήτοις περιπεσόντων δεινοῖς. Εὐφορίων λέγει τὴν Σάμον ἐν τοῖς παλαιστάτοις χρόνοις ἐρήμην γενέσθαι, φανῆναι γὰρ ἐν αὐτῇ θηρία μεγέθει μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ προσπαλαῖσαι, καλεῖσθαι δὲ Μηνιάδας, ἅπερ οὖν καὶ μόνῃ 5 τῇ βοῦ ἐρήμην τὴν γῆν· κἀντεῦθεν διαρρέειν λέγεται τὴν παροιμίαν ἐν Σάμῳ.
- 52 Καρικὸς τράγος: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 53 Καρικὸς τάφος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν.
- 54 Κακὰ τοι φάμα κακκέχυται. ταύτην ἀπόθεν 10 ἢ μὴ ἔσο: Λάκαινά τις ἀκούσασα περὶ τοῦ υἱοῦ ὡς κακῶς ἐπὶ ξένης ἀναστρέφοιτο, τοῦτ' ἔγραψεν.
- 55 Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς: ἐπὶ Κλέωνος ἐρήθη, ὃς ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος τὰ πλείω ἐκέρδαινε. λέγεται δὲ, ὅταν προσάσει τινὸς λαμβάνων τις χρή- 15

1. καὶ — Μηνιάδων] quo modo haec emaculanda sint, v. infr.: similiter corruptum in quibusdam Aeliani codd. proverbium exstare, Iacobsius in adnot. ad Aeliani l. c. docet. ἐπὶ — δεινοῖς] in Aeliano non leguntur. 2. Εὐφορίων δὲ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι As. 3. παλαιστάτοις τοῦ χρόνου ἐρήμην, γενέσθαι δὲ ἐν αὐτῇ As: Apostolii lectionem probat Meinekius: assensum retinet Iacobsius. 5. προσπαλαῖσαι] καὶ προσπελάσαι τῷ δεινῷ As. δὲ [γε Meinekius] μὴν νηάδας As: »quod Μηνιάδας vocat Apostolius belluas istas pro νηάδας vel νηίδας, id fluxit ex vitioso, quo usus est, Aeliani codice, in quo scriptum invenerat καλεῖσθαι γε μηνιάδας pro καλεῖσθαι γε μὴν νηάδας»: Meinekius. 6. βοῦ ἐρήμην τὴν λέγουσαν. κἀντεῦθεν κτλ.] παροιμίαν οὖν ἐν τῇ Σάμῳ διαρρέειν τὴν λέγουσαν. Μετίζον βοῦ τῶν νηάδων As. 9. Explicationem Eudocia ignorat. πολυτελῶν] ὃ δὲ τάφος ἦν Μανσώλου Z addit. 10. τοι] τεν Valckenaerius ad Theocr. Adon. 260 A. ταύταν Plutarchus. ἀπόθεν Valckenaerius. Teles sic refert: κακὰ φάμα τῷ κακκέχυται· τὴν ἢ ταύταν ἀπότρυψαι, ἢ μὴ δ' ἀμὴν φάνειν. 12. ἐπὶ τῆς Valckenaerius.

Fur.: alludit Aristoph. Pac. 1083, quem affert Apost. XIII, 46^a: add. Basil. Epist. ad Calligr. 334 (180): μηδὲ βιάζου τὸν κάλαμον λοῦζά βαδίζων ὡς περ τὸν παρ' Αἰσώπῳ καρκινον. [Ἡ πίννα κτλ.] Aelian. N. An. III, 29.

51. Aelian. N. An. XVII, 28. Εὐφορίων] v. Meinekius Anal. Alex. 61: add. Schneidevinus ad Heracl. Polit. 10, p. 71 sqq.

52. Diog. V, 48: Arsen. XXXII, 28. Cf. DV II, 98. III, 2.

53. Eudoc. 286. De Mausoli sepulcro nota omnia: v. Strabo XIV, 2, 656. Pflugkius de Theop. Chii

v. et script. 25. Proverbialiter eo usus est Ioann. Sicel. in Walzii Rhett. Gr. T. VI, 265: τί μοι πρὸς τοῦτο τὸ ἔργον αἱ ἐπτάπυλοι Θῆβαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ Μανσώλου Καρικὸς τάφος καὶ πνυραμίδες; add. Greg. Naz. Epigr. 57, T. II, p. 1188 Caill. et Μανσώλου θησανροὶ apud Maxim. Tyr. Dissert. XXXV, p. 167 R.

54. Plut. Apophth. Lacaen. 241 D: adhibet Teles apud Stob. Flor. 108, 83.

55. K in nott. ad Greg. Cypr. P. II, 82: Arsen. XXXII, 25. Greg. Cypr. L II, 35.

ματα κατεσθίει αὐτά· αἱ γὰρ τίθαι διαμασώμεναι τὰς τροφάς, ἐξαιρούσαι τοῦ στόματος τοῖς τῶν παιδίων ἐντιθέασιν· εἶτα συμβαίνει αὐτὰς ὀλίγα μὲν τοῖς παιδίοις διδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν.

- 56 Καρκίνον δασύποδι συγκρίνεις· ἐπὶ τῶν τὰ ἀνό- 5
μοια παρατιθεμένων.
- 57 Κακὸν τὸ καλόν, ἦν τι μὴ καιροῦ τύχη.
- 58 Κακὸν δῶρον, ἴσον ζημίας.
- 59 Κατὰ ῥοῦν φέρεται· ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων καὶ εὐ- 10
τυχούντων.
- 60 Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελεῦται.
- 61 Κατ' αἴγας ἀγρίας· ὁμοία τῆ, Ἐς κόρακας.
- 62 Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἴπες· ἄμφω γὰρ λυ-
μαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κρέατα ἐοθίουσι.
- 59a Καπνὸν φεύγων εἰς πῦρ περιέπεσον. 15
- 59b Κάμηλος ἐπιθυμήσασα κέρατων καὶ τὰ ὄτα προς-
ἀπώλεσεν· οἱ τὰ ξενὰ ζητοῦντες ἀπαλλοτριοῦνται καὶ τῶν
οἰκείων.
- 59c Κάτοπτρον εἶδος χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ ροῦ· Εὐριπίδου.
- 59d Καλόν τι καιροῦ παντὸς εἶδέναι μέτρον. 20

1. κατεσθίει ταῦτα K. 3. ὀλίγας K. 5. Explicationem Ds non agnoscit. 7. Scribe κακὸν γε. 8. κακὸν γε δῶρον Erasmus IV, 3, 4. 14. κέρατα Gregorius: cf. nott. ad Diog. V, 78. 19. εἶδος] οἶνον Ab. ἐστ' Stobaeus, Maximus. Εὐριπίδου] Λισχύλου Z Stobaeus, Αισχίνου Maximus. 20. καλόν τὸ Menander.

56. Diog. I, 56.
57. Cf. nott. ad Apost. IX, 42.
58. Arsen. XXXII, 17. Cf. ad-nott. ad Mant. Provv. s. κέρδος αἰσχρόν.
59. Diog. V, 82: Arsen. XXXII, 32. Greg. Cypr. L II, 38.
59a. Arsen. XXXII, 33. Cf. Mac-car. VIII, 42.
59b. Arsen. XXXII, 34. Apost. VIII, 43.
59c. Arsen. XXXII, 35. VII, 93: Stob. Flor. 18, 13. Max. Conf. Serm. 30, p. 618 Comb. De altera versus parte v: Macar. VIII, 40. Diog. VII, 28. De sententia cf. Apost. XII, 49. Est Aesch. fr. 274 Dind.

59a. Arsen. XXXII, 36: Men. Monost. 273. Cf. Apost. IX, 42.
60. Similes sunt hae formulae: Plat. Theat. 162 D: εὖν δὲ τοῦναντίον ταχὺ μεταπέπτοναι: id. Menon. 70 C: ἐνθάδε δὲ . . . πρὸ ἐναντίον περιέστηκεν: Luc. pro lapsu int. salut. §. 15: τὸ σφάλμα . . . περιετράπη καὶ εἰς τὸ ἄμεινον παρώλισθη: Anon. in Crameri An. Oxon. III, 211: εἰς τὸ ἐναντίον τὰ πρᾶγμα περιετράπη μοι: ibid. 218, 1: alia habet Iacobsius Lectt. Stob. 27 sqq.: add. Apost. V, 90b.
61. Diog. V, 49. Macar. III, 59. Ἐς κόρα.] Apost. VI, 65.
62. Greg. Cypr. M III, 98: Arsen. XXXII, 18.

63 Κατὰ βῆμα τῆς ἀρετῆς μέμνησο: Λάκαινα ἐπὶ ἀδικήματι τῷ παιδί κρινομένῳ τοῦτ' εἶπε τ'ἀπόφθεγμα.

Τὸ κ̃ μετὰ τοῦ ε̃.

- 64 Κερκωπίζειν: ἀντὶ τοῦ, ἀπατᾶν καὶ δολιεύεσθαι· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων οὔτω λεγομένων ἀνδρῶν. ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφει Διοχίνης ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις, Ἀνδοῦλον καὶ Ἀτλαντον αὐτοὺς ὀνομάζων. Ξεναγόρας δὲ Πιθήκους αὐτοὺς καλεῖ, ἐξ ὧν κληθῆναι καὶ τὰς Πιθηκίους νήσους.
- 65 Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν: ἦτοι πρὸς τὸ προκείμενον ἐπ'ἀνήκε. νύσσα δὲ ἐστὶν ὁ καμπτός, καθ' ὃν οἱ ἵπποις δρόμῳ φθάνοντες ἔκαμπτον καὶ εἰς τὴν ὑσπληγκα ἐπανήρχοντο. ὁ δὲ πρῶτος φθάσας ἐταῖνιούτο.
- 66 Κενὰ κενοὶ βουλευόνται.

1. Quae explicationis gratia adduntur, per errorem huc ex apophthegmate undecimo posita sunt. 5. μετενήνεκται Gregorius. οὔτω κτλ. A om. 7. αὐτοὺς ὀνομάζων ab Harpocrate abest. 8. δὲ—καλεῖ] δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησὶ Harpocratio. 9. Πιθηκίους etiam in codd. AB Harpocratonis legitur: scribe Πιθηκούσσας cum Bekkero. νήσους] τοῦτους ἐτιμωρήσατο Ἡρακλῆς διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρόνου EZ. ex Scholl. ad Aeschin. or. II, §. 40, p. 29^b, 27 addunt: cf. Zenob. V, 10. 10. Explicationem Suidas non affert: nam quae apud Kusterum leguntur: οὐδέτε δηλονότι ἐπὶ τὸ προκείμενον, ea optimos codd. secutus Bernhardius delevit. Ceterum cum nostro proverbio cohaerere videntur quae exstant in Etym. Gud. 314, 56: κέντριον τὸ βούκέντρον. κέντει τὸν πῶλον, κεντρίσας τὸν πῶλον. 11. καμπτός] Pantinus καμπτήρ corrigendum putat: sine causa: v. Etym. M. 609, 29. Zonar. Lex. 1409. 12. ὑσπληγγα ZW. 14. Κενὸν κενὰ λογίζονται u. Explicat A: ἐπὶ τῶν ματαίως βουλευομένων.

63. Plut. Apophth. Lacaen. 14, p. 241 E.

64. Κερκωπίζειν — ἀνθρώπων] Greg. Cypr. LH, 47: Arsen. XXXII, 37. οὔτω — ἀνδρῶν] e Diog. V, 51 fluxere. ὧν κτλ.] Harpocr. 110, 2 Bekk. Cf. DV II, 100.

65. Suidas: Arsen. XXXII, 38. Ursupat Greg. Naz. Or. 38, p. 618 A: ἀλλὰ τί τούτων ἡμῖν τύχη ἂν εἶποι τις τῶν λίαν φιλοφρόνων καὶ θερμοτέρων, κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν: add. eiusd. Or. 20, p. 332 C: ἀλλ' ἐπὶ τὴν νύσσαν ἵππῶν ἀναγείσθω πᾶσιν ἡμῖν ὁ λόγος: Euagr. Hist. Eccles. I, 11: ἐπὶ τὴν νύσσαν τὸν πῶλον ἐκκέντησωμεν. Explicatio sine

dubio ex interprete aliquo Gregorii Nazianzeni descripta est: quae nunc notae sunt nonnihil discrepant: v. tamen Tzetzen ad Lycophr. Cass. 15. ὑσπληγγα] hoc loco inter vii. ὑσπληγξ et νύσσα s. ἀφειρησία distinguitur: idem fit apud Eustath. ad Dion. Perieg. 117 et Schol. ad Theocr. VIII, 57: quum etiam de eodem hippodromi loco dicerentur, factum est, ut in proverbii fere consuetudinem veniret ἀπὸ ὑσπληγγος θεῖν, de quo v. Lucian. Catapl. §. 4. Timon. 20., intt. Hesych. s. v. et Coraes ad Heliod. Aeth. II, 2. 66. Greg. Cypr. M III, 96: Arsen. XXXII, 41.

- 67 *Κεναῖοισιν ἐλπῖσι θερμαίνονται: ἐπὶ τῶν μίτην ἐπιζόντων.*
- 68 *Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον: ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος αἰσχύνην προσποριζόντων ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἐπιστρεφόμενον ταύτης.* 5
- 69 *Κερκυραία μάστιξ: ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων· τοιαύτας γὰρ εἶχον οἱ Κερκυραῖοι.*
- 70 *Κέσκων πόλις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.*
- 71 *Κεραμέως πλοῦτος: ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀβεβαίων 10 καὶ εὐθράστων.*
- 72 *Κεραμεὺς ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.*
- 73 *Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται: ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλούτῳ γαυριῶντων καὶ ὕβριζόντων:· λέγεται δὲ τοὺς Κενταύρους, ὡς θηρία ἐγένοντο, καὶ ἵππον μὲν εἶχον ὄλην 15 τὴν ἰδέαν πλὴν τῆς κεφαλῆς· εἴτις οὖν πείθεται τοιοῦτον θηρίον γενέσθαι, ἀδυνάτοις πιστεύει· οὔτε γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἵππου καὶ ἀνδρός, οὔτε ἡ μορφή ὁμοία, οὔτε διὰ στόματος καὶ φάρυγγος ἀνθρωπέου δυνατὸν ἵππου τροφήν διελθεῖν· εἰ δὲ τοιαύτη ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ἂν 20 ὑπῆρχε. τὸ δὲ ἀληθές ἔχει ὧδε· Ἰξίονος, βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας, ἐν τῷ Πηλῷ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη,*
- 66a *Κενὰ τὰ τύχης: πρὸς ἀνεπιτηδεύους.*

3. δ. τ. κέρδος Ds. Ceterum v. quae de hoc proverbio in Schneidewini Philologo III, 570 disputavi. 7. οἱ Κερκυραῖοι Ds om. 10. κεράμειος πλ. Erasmus I, 10, 56. 11. εὐθραύστων R Ds. 12. κεραμεὺς] κέραμος ex codd. affert Erasmus II, 10, 90. 13. τῶν ἐπὶ A om. 14. λέγεται — Κενταύρους] φασιν Ps. 15. ἵππῶν [sic] A, ἵππου ZR, ἵππων Ps. 16. κεφαλῆς] ταύτην δὲ ἀνδρός Ps addit. 17. ἀδύνατον πεπίστευκεν Ps Fischeri: ἀδυνάτοις πεπ. Westermannus. ἄλλως αἱ φύσεις σύμφωνοι Ps Westermanni. 18. μορφή] τροφή AN Ps. 19. φάρυγγος RANZ Ps. 21. Ἰξίονος A. 22. Πηλεῖω RNZ. 23. Scribe κενὰ τὰ τῆς τύχης.

66a. Arsen. XXXII, 42.

67. Soph. Aiac. 477: οὐκ ἂν πριαιμην οὐδενὸς λόγου βροτῶν Ὅστις κενάοισιν ἐλπῖσιν θερμαίνεται, ubi v. Lobeckius. Sententia illustratur in ann. ad Prov. App. I, 59.

68. Diog. V, 42. Macar. V, 13, VI, 98.

69. Diog. V, 50. De explanationis auctore Nauckius ad Aristoph. Byz. fr. p. 239 disputat.

70. Diog. V, 52.

71. Diog. V, 97.

72. Diog. V, 98. Verrem Cicero luteum hominem dixit in Verr. III, 14, 35, Epicurum id. in or. c. Pison. 25, 59 homullum ex argilla et luto fictum.

73. Arsen. XXXII, 39. Ὑβριν Centaurorum notant Theogn. 541, Lucian. Iov. Trag. 21. de Saltat. 48 aliique, quos recenset Boettiger

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄρων ἄβαρα ἐποίει· εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα
κατιόντες οἱ ταῦροι ἔσινον τὰ δένδρα καὶ τοὺς καρπούς
καὶ ὑποζύγια διέφθειρον. ἐκίρυσεν οὖν ὁ Ἴξίων, ὡς εἴ τις
οὖν ἔλοιτο τοὺς ταύρους, δῶν χροήματα πάμπολλα. νεανίσκοι
δὲ τινες ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης Νε- 5
φέλης ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι· πρότερον γὰρ
οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἄρμασιν
ἐχρώντο. οὕτω δὲ ἀναβάντες τοὺς κέλητας ἤλαυνον ἐφ' οὓ
οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπεισβάλλοντες ἐν τῇ ἀγέλῃ ἠκόντιζον·
καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἔφευγον οἱ νεανίαι· 10
ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι· ὅτε δὲ ἔστησαν οἱ ταῦ-
ροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ Κέν-
ταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους ἐκέντουν· οὐδὲν γὰρ πρόσεστι
ταύρου τοῖς Κενταύροις, ἀλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστὶν 15
ἀπὸ τοῦ ἔργου· λαβόντες οὖν οἱ Κένταυροι τὰ Ἴξίονος
χροήματα καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ,
ὑβρισταὶ ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι καὶ πολλὰ κακὰ ἐργά-
ζοντο, καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ Ἴξίονος, ὃς ᾤκει τὴν καλουμένην
Λάρισσαν πόλιν· οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λα- 20
πίθαι ἐκαλοῦντο· κελημένοι δὲ οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν
Λαπίθων ἐπὶ θοίνην, μεθυθέντες ἀρπάζουσι τὰς γυναῖ-
κας αὐτῶν, καὶ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτὰς
ᾤχοντο εἰς τὴν οἰκίαν φεύγοντες, ὅθεν ὠρμῶντο. ἐπολέ-
μουν οὖν τοῖς Λαπίθαις, καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς 25
εἰς τὰ πεδία ἐνέδρας ἐποίουν. ἡμέρας δὲ γενομένης ἀρπά-
ζοντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτως δ' ἀπερχομένων αὐ-
τῶν ἵππων οὐραὶ καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο·
ξένην οὖν ὄρωντες θεῖαν ἔλεγον, Οἱ Κένταυροι ἡμᾶς κατα-
τρέχοντες ἐκ Νεφέλης πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὴ 30

2. ἰσίνοντο Westermannus. 3. τὰ ὑποζ. RZ Ps. συνδιέφθειρον
Fischerus. 4. οὖν ἔλοιτο] ἀνέλοι Ps. τούτῳ δώσειν Ps. τούτῳ
δῶν Z. 5. ὑπερορίας AN Ps. 8. οὕτως RZ. 9. ἐν Ps recte
om. 10. διώκοντο Westermannus. ἀπέφευγον Ps. 11. σταίη-
σαν Westermannus. 14. κατεκέντουν Fischerus. 16. ἀπὸ] ὑπὸ N.
ροῦν Ps. τὰ] παρὰ Ps. 19. καὶ κατ'] κατ' Westermannus. τοῦ
Ἴξίονος Ps. τὴν τῶν Ps. 20. Λάρισσαν RNZ Ps. 24. φεύγον-
τες post ᾤχοντο Ps collocat. ὠρμῶντο A. 26. ἐποίουντο Ps. 27.
ἐπέτρεχον Z. οὕτω Ps.

ταύτης τῆς ιδέας καὶ τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἐπλάσθη, ὡς ἐκ νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει.

74 *Κεκύλισται ὁ πίθος*: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων μάτην τι ποιούντων.

75 *Κερκιῶνων ἐλευθερία*: ἐπὶ τῶν ἀδεσπότως ζῆν 5 ἐθελόντων· *Γίνεται ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις ὄνομα κερκιῶν, μέγεθος κατὰ ψάρας, καὶ ἔστι ποικίλον καὶ μουσῶθεν ἀνθρώπων φωνήν. εἶτα μέντοι τῶν ψιττακῶν ἔστι λαλιότερόν τε καὶ θυμοσφώτερον. οὐ μὴν τὴν ἐξ ἀνθρώπων τροφήν ἠδέως ὑπομένει, ἀλλὰ ἐλευθερίας πόθῳ καὶ παρρησίας κατὰ τὴν συντροφίαν ἐπιθυμία, ἀσπάζεται λιμὸν μᾶλλον ἢ δουλείαν μετὰ τρυφῆς, καὶ καλεῖται κερκιῶν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς διασειεὶ τὸν ὄρνον, ὡσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.*

76 *Κεστρεὺς νηστεύει*: ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἀπληστον γὰρ τὸ ζῶον. 15

Τὸ κ' μετὰ τοῦ η̄.

77 *Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις*: ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀκοῦσαι τινῶν εἴτε φαύλων εἴτε σπουδαίων.

76a *Κέρδους ἔκρητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι*: Ἀριστοφάνους *Εἰρήνη*. 20

76b *Καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς εὐχῆς· ἀποτείνοντε τὸ πόδε καθεύδειν.*

77a *Κισσὸς μετ' Ἀνθεστήρια*: ἐπὶ βραδέων.

1. τοῦ Ps om. μῦθος ἀπίστως Ps. ἐκ τῆς Ps. 4. τι μάτην Gregorius. 6. ἐν — ψάρους] ἐν Ἰ. καὶ ἄλλο ὄρνις, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος κατὰ τοὺς ψάρους As. 8. σιττακῶν As. 9. τὴν] τε R. 11. τῆς κατὰ As. 12. καὶ κ. K.] pluribus hoc ipsum As exponit. 19. ἔκατε Aristophanes. 22. μεθ' O.

74. Greg. Cyr. L II, 52: Arsen. XXXII, 40.

75. *Γίνεται κτλ.*] Aelian. N. An. XVI, 3.

76. Greg. Cyr. M III, 95: Arsen. XXXII, 43. DV III, 1.

76a. Arsen. XXXII, 44: Arist. Pac. 699. Macar. IV, 69.

76b. Arsen. XXXII, 45.

77. Philostr. Heroic. 717 Ol.: . . . καὶ ὅποσα αἱ Σειρήνες ἤδον, οὐδὲ ἀκούειν ἐυχωρεῖ ὁ Πρωτεσίλαος, ἀλλ'

ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὠσὶ καὶ παραινεῖσθαι αὐτὰ οἶχ ὡς οὐ πλία ἠδονῆς . . . ἀλλ' ὡς ἀπίθαναι. Natum est a cera, qua Ulixes socio-rum aures adversus Sirenum cantilenas illeverat; Hom. Od. M, 177: ἐξίης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πῶσιν ἄλεια: Aleman in Scholl. Ven. ad Hom. II, II, 236: καὶ ποτ' Ὀδυσσοῦτος ταλασίφρονος ὠαθ' ἰταίρων Κίρκη ἐναλείψασα.

77a. Arsen. XXXII, 46: Apost. praef. §. 5.

Τὸ ἕκκ μετα τοῦ ἱ.

- 78 *Κιλίκιοι τράγοι: οἱ δασεῖς· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν κιλίκια λέγεται.*
- 79 *Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ ὁ ἀνάγυρος ἄνθος, ὃ τριβόμενον ὄζει, καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὄνομα κύριον ἥρωος. τούτου δὲ τις ἔκοψε τὸ ἄλλος· ὃ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἀπέμηνε τὴν παλακὴν. ἦτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα, διέβαλλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί· ὃ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἢ δὲ παλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἐρῶριπεν· ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοῖνικα. ὅταν οὖν ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς πράσῃ τις, λέγεται, Κινήσεις τὸν ἀνάγυρον.*
- 80 *Κινήσω τὴν ἀφ' ἱερᾶς: ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κινδυνεύόντων.*
- 79a *Κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν: ἐπὶ τῶν ἠττωμένων παρὰ τῶν ὑποδεστέρων.*
Ὡς καὶ νῦν Ἡφαιστος, ἐὼν βραδὺς, εἶπεν Ἄρηα, ὠκνυτάτον περ ἔόντα θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι, χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.

20

4. ἐπὶ — ὄζει] in Suida singula membra aliter se excipiunt. 6. καὶ — ἥρωος] pluribus Suidas exponit. 7. τούτου] Ἀγαυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν παροικούντα πρῆσβυτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλλος ἐπιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρωος. [Ἀγαυράσιοι δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς] τούτου Suidas. ἔξικοψε idem. ἐπέμηνε idem. 8. παλλακὴν idem, A. 9. διέβαλλεν AZ Suidas. 11. παλλάκην AZ Suidas. 12. τραγωδιοποιῶν Suidas Kusteri. 14. κινήσεις τ. ἀν.] Suidas s. κίνησον τὸν ὀνόγυρον ὃ ὀνόγυρος εἶδος λυγῶδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῦ ὅτι τὰς μάλιστα κίνησον: hanc proverbii formam Suid. v. ἀνάγυρος respicit, quum dicit: οἱ δὲ ὀνόγυρον αὐτὸ [sc. τὸ φυτὸν] φασίν. Ceterum de hac planta disserit Galenus de simplic. medicam. temperam. VI, 40, T. XI, 829 Kuehn.: add. intt. Hesyeh. s. ἀγαυράσιος. 18. ὑποδεστέρων] Ὀμηρος in margine ab alia manu additum est in A.

78. Greg. Cypr. M III, 86: Arsen. XXXII, 47.

79. Arsen. XXXII, 48. κινεῖς — ὄζει] Suid. s. ἀνάγυρος: add. Zenob. II, 55. Diog. III, 31. Suid. s. κινεῖς. Apost. II, 96. IX, 98. καὶ—Φοῖνικα] Suid. v. Ἀγαυράσιος. Ἰερώνυμος] v. Vossius de Histor. Gr. 454 Westerm. ὅταν κτλ.] v. Diog. l. c. ibiq. narrationem e C exscriptam.

79a. Arsen. XXXII, 49. ὡς κτλ.] Hom. Od. Θ, 330. Bene Walz. citat Aristid. ὑπὲρ τ. τεττ. 259: ὅταν ἐκίπτη μὲν τοῦ ἄρματος ὃ ἠνίοχος, ἐν ᾧ πρόσθεν εἰστήκει βεβαίως ... ἠγγυῆ δὲ ὃ κριεῖτων ὑπὸ τοῦ χιρῶνος, κινήση δὲ βραδὺς ὠκύν, πάντα δ' ἄνω καὶ κάτω περιχωρή τὸν ἄν τις κτλ.

80. Diog. V, 41. Cf. Apost. IV, 55.

- 81 *Κινδυνώδης ἢ ἐν πρώρᾳ σελλίς: οἱ γὰρ πολέμοιοι
πρῶτα τὴν πρώραν κατέχουσι.*
- 82 *Κίγκλου πενέστερος: ὁ κίγκλος ζῶν ἐστὶ πτηρὸν
ἀσθενὲς τὸ κατόπιν· καὶ διὰ τοῦτο φασὶ μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ
καθ' ἑαυτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοττιὰν συμπλέξαι, ἐν τοῖς 5
ἄλλοις τίκειν· ἐνθεν καὶ τοὺς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν.
κινεῖ δὲ οἱ τὰ οὐραῖα πτερά, ὡσπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχι-
λόῳ κηρύλος.*
- Τὸ κ μετὰ τοῦ λ.**
- 83 *Κλαίει ὁ νικήσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: 10
Ἀθηναῖοι νικηθέντες ἀπόλωντο· Φίλιππος νικήσας, ὑπὸ
Πανσανίου ἀνῆρέθη.*
- 84 *Κλιτοριάζειν: ἐπὶ τῶν παιδερασιῶν· ἢ ἐπὶ τῶν γυ-
ναιξιν ἀκολάστων.*
- Τὸ κ μετὰ τοῦ ς.**
- 85 *Κνήψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν τάχῃ πηδῶντων· ὁ γὰρ κνήψ
τὸ θηρίον τοιοῦτον.*
- Τὸ κ μετὰ τοῦ θ.**
- 86 *Κόσμιε σπάρταν, ἢ ν ἔλαχε: ἐπὶ τῶν κοσμοῦντων
τὸ κληρονομιαῖον γίδιον· σπαρτίῳ γὰρ ἐκληροδοτοῦντο. 20*
- 86a *Κόγγησ ἄξιος: ἀντὶ τοῦ, οὐδενὸς λόγου ἄξιος.*

1. κινδυνώδης] κίνδυνος A, Zenobius. σελλίς AZ. In A haec legitur explicatio: ἐκεῖ γὰρ οἱ πειραταὶ πρῶτων ἀναβαίνουσι μαχησόμενοι. 3. κ. πενέστ.] πτωχότερος κίγκλου· παροιμία, ἢ κίχρηται Μένανδρος Θεάδῃ Suid. s. κίγκλος, Photius: v. Meinekii Menandr. p. 76: πτωχότερος λιβηρίδος καὶ κίγκλου Suid. s. κίγκαλος. ὁ δὲ As. 5. νεοττιὰν As. 6. ἄλλοις] ἄλλων δὲ As. ἐκάλουν αὐτῶν ἀγροίκων παροιμίαι As. 8. κηρύλος] poetarum locos, in quibus commemoratur motacilla, As subiungit. 10. νικήσας] νικηθεὶς Plutarchus. νικηθεὶς] νικήσας idem. 13. Κλιτοριάζειν Ds. Scribe ἐν γυναιξιν. 16. ὁ κνήψ ἐκ χώρα Zenob. V, 35: de hac lectione cf. Apost. XII, 54. ταχυπόδων Ds, ταχέως μεταπηδόντων Zenobius. 19. κ. ἂν ἔλαχε σπάρταν Suidas. 21. ἄξιον bis Suidas. ἀντὶ τοῦ et λόγου Suidas om.

81. Diog. V, 55: Arsen. XXXII, 50. Anecd. Paris. IV, 190: Σκνίπερ: ζῶν ὅμοιον κῶνικπος, ὡς φησιν Διογενιανός.

82. Suid. s. κίγκλος, s. κίγκαλος, s. πτωχοῦ, Phot. s. κίγκλος: v. Apost. X, 49. XV, 4. Ὁ κίγκλος κτλ.] Aelian. N. An. XII, 9. Ἀρχιλόῳ] fragm. 130 Bergk., de quo vid. quae monui in Schneidewini Philol. II, 22.

83. Diog. V, 75. Sibyllae oraculum ex quo versus petitus est, Plutarch. V. Demosth. 19 affert.

84. Diog. V, 77. Macar. V, 16.

85. Diog. V, 91. Cyrillus in Gram.

86. Arsen. XXXII, 51: cf. Apost. VIII, 59. σπαρτίῳ] Hesych. s. Σπάρτη: πόλις· καὶ στάθμη τεκτονική. Cf. Greg. Cypr. M III, 82.

86a. Arsen. XXXII, 52: Suidas: add. Hesych., ubi v. intt. Simili modo Pherecrates Tyrannidis fr. 1, 3 ap. Athen. XI, 481 A vocem adhibuit: ποτήρια ποτίζε· χωροῦντ' οὐδὲ κόγγην.

87 Κορώνη γράμμα κομίζει: ἐπὶ τῶν ἀγγελίας ταχείας φερόντων: Τῷ γὰρ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, Μάρης οὗτος ἐκαλεῖτο, ἦν κορώνη θρέμμα πάνυ ἡμερον· καὶ τῶν ἐπιστολῶν ἄς ἐβούλειτό οἱ κομισθῆναί που θάτιον ἐκόμιζεν αὕτη, καὶ ἦν ἀγγέλων ὠκίστη, καὶ ἀκούσασα ἔδει, ἐνθα 5 ἰθύναι χρὴ τὸ πτερόν καὶ τίνα χρὴ παραδραμεῖν χῶρον, καὶ ὅπου ἤκουσαν ἀναπαύσεσθαι, ἀνθ' ὧν ἀποθανοῦσαν αὐτὴν ὁ Μάρης ἐτίμησε καὶ στήλη καὶ τάφος: Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ κορωνῶν, ὅτι ἀλλήλαις εἰδὼ πιστόταται, καὶ ὅταν εἰς κοινωνίαν συνέλθωσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσιν 10 ἀλλήλας· καὶ οὐκ ἂν ἴδοι τις μιγνύμενα ταῦτα τὰ ζῶα ἀνέδην καὶ ὡς ἔτυχε· κἂν ἀποθάνῃ τὸ ἕτερον, τὸ λοιπὸν χηρεύει. ἐπεὶ δὲ ἡ γλαῦξ ἐστὶν αὐτῇ πολέμιον, καὶ νύκτωρ ἐπιβουλεύει τοῖς ὦοις τῆς κορωνῆς, ἡ δὲ μεθ' ἡμέραν ἐκείνην ταυτὸ δρᾷ. 15

88 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.

89 Κοσκίνῳ μαντεύεται: ἐπὶ τῶν εἰτελῶν μάντεων.

90 Κόρακες ἀηδόνων αἰδουσιμώτεροι: ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

91 Κοσκίνῳ ὕδωρ φέρει: ἐπὶ τῶν ἀδυνατων. 20

92 Κορυδέως εἰδεχθέστερος: ἐπὶ δυσμορφία οὗτος διεβάλλετο.

86b Κολακευτικώτερος πιθήκων.

1. γράμματα Z. 2. γὰρ As om. τῶν Ἰνδῶν] τῷ τῶν Αἰγυπτίων As. Μάρης δὲ As. 3. κορωνῆς As. 4. ποι. As. 7. ἀναπαύσεσθαι As. 8. αὐτὴν As om. Μάρης As. ἐτίμησιν αὐτὴν As. λέγεται — ἀλλήλαις] κορωνῶν ἀλλήλων As. 10. ἀγαπῶσι σφᾶς As. 12. κἂν] λέγουσι δὲ οἱ τὰ ὑπὲρ τούτων ἀκριβοῦντες, ὅτι κἂν As. 13. χηρεύει] adiungit alia de fido cornicum coniugio As. 15. δρᾷ τοῦτο, εἰδύτα ἔχειν τὴν ὄψιν τηρικᾶτα τὴν γλαῦκα ἀόθειν As.

86b. Arsen. XXXII, 53: γ. Lucian. Piscat. 34.

87. Τῷ — τάφος] Aelian. N. An. VI, 7. Λέγεται κτλ.] id. ibid. III, 9.

88. Greg. Cypr. L II, 54: Arsen. XXXII, 54.

89. Greg. Cypr. M IV, 12: Arsen. XXXII, 56. Cf. Apost. XV, 95.

90. Usurpat Greg. Nazianz. Ep. 155 (12): τῶν γὰρ ἔργων ὅτι ψυχὴ μετρεῖται καὶ ἀρετὴ ταλαντεύεται καὶ τιμώτεραι τῶν μυρῶν αἱ πέτραι καὶ κόρακες ἀηδόνων αἰδουσιμώτεροι.

91. Plut. Provn. 50 Boiss. Dionys. Halic. Antt. Rom. II, 69, p. 383 R.: γενομένην δὲ τοῦ ποταμοῦ πλησίον [Tucciam, virginem Vestalem] τὸ παρορμιάζομενον ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀδυνατῶν τόλμημα ὑπομῖναι, ἀρυσσάμενην ἐκ τοῦ ποταμοῦ κενῶ κοσκίνῳ καὶ μέχρι τῆς ἀγορᾶς ἐπέγκασεν παρὰ πόδας τῶν ἱεροφαντῶν ἱερεῦσαι τὸ ὕδωρ: cf. Klausenius de Aen. et Pen. II, 629.

92. Greg. Cypr. L II, 51: Arsen. XXXII, 57.

- 93 Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκας: ἦτοι τὸ τέλειον καὶ πλῆρες.
- 94 Κολοφωνία ὕβρις: ἐπὶ τῶν πλουσίων καὶ ὕβριστικῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κολοφῶνιοι.
- 95 Κουρήτων στόμα: ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ὑπισχνουμένων· μαντικοὶ γὰρ οἱ Κρήτες.
- 96 Κοινὸν νανάγιον τοῖς πᾶσι παραμύθιον: ὅτι ῥαδίως φέρουσιν ἄνθρωποι τὰς συμφορὰς, ὁρῶντες καὶ ἄλλους τὰντὸ παθοῦντας.
- 97 Κόκκος σίτου προυξένησε θάνατον: ἐπὶ τῶν 10 διὰ κέρδος εὐτέλες μέγαν ὑφισταμένων κίνδυνον.
- 97a Κουφότερος φελλοῦ: ἐπὶ τῶν ἐμμεταβόλων.

3. ὕβριστῶν Ds. 6. μαντικοὶ κτλ.] τοιοῦτοι γὰρ οὗτοι Ds. Κρη-
τες] Κουρήτες Z. 8. οἱ ἄνθρωποι AZ. 9. ταυτοπαθοῦντες AN.
10. κ. σ. μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προυξένησεν Aesopus. ἐπὶ τῶν] ὁ μῦ-
θος πρὸς τοὺς . . . ὑφισταμένους idem.

93. Greg. Cypr. P II, 86: Arsen. XXXII, 58. Greg. Cypr. L II, 17. Apost. XVI, 92.

94. Diog. V, 79: Macar. V, 24.

95. Diog. V, 60: Arsen. XXXII, 59.

96. Arsen. XXXII, 60. Eadem sententia pronuntiatur in Achill. Tat. VII, 2: ἐπὶ φάρμακον αὐτῷ τοῦτο τῆς ὄν ἐπαθε λύπης ἢ πρὸς ἄλλον εἰς τὸ παθεῖν κοινωνία: Heliod. Aeth. I, 9: μεγίστην ἠγοούμενος παραψυχὴν τῆν τῶν ὁμοίων ἀκοήν: Theodos. Monach. de Expugn. Syracus. 180 A Has. πέφνηκε γὰρ διεγοούμενοι τὸ λυποῦν παραμυθεῖσθαι τὸ ἀνιῶμενον: add. Mant. Provn. s. φέρε locique ab Ioanne Damasceno in Sacr. Parall. Opp. T. II, 679 C allati: sed propius ad nostrum proverbium accedit Nicephor. Chum. Ep. 82 fin.: καὶ τῆς ἀληθειᾶς παντὶς ἐκοινωνήσαμεν παροσμίας, ἦτις ἐν κοιναῖς συμφοραῖς βούλεται κοινήν εἶναι παραμύθιον, ad quem locum v. Boissonadus, cui adiungas Valckenaerium ad Callim. Eleg. p. 206 et Wytenbachium ad Plut. Consol. ad Apoll. p. 106 B. Ex-pressit Publ. Syr. Sent. 139: *Commune naufragium omnibus solatio est.*

97. Arsen. XXXII, 61. Ex Aesopi fab. 228 Fur. sumptum est.

97a. Arsen. XXXII, 62. *Commemoratur a Strab. I, 36: καὶ καθάπερ εἰσὶ τινες ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς ὡς τὸ Κουφότερον εἶναι φελλοῦ [hic excidit ἢ aut adiectivum] σκιᾶς, δειλότερον δὲ λαγῶ Φρυγός [cf. Apost. V, 90a], ἐλάττω δ' ἔχειν γῆν τὸν ἀγρόν ἐπιστολῆς Μακωνικῆς· οὕτως ἔξοχὴ ἐπὶ ἔξοχῆς συντρίχει ἐπὶ τοῦ δωπιτῆ τὸν Νεῖλον λέγεσθαι: dicitur autem in homines leves atque inconstantes, ut docet Horat. Carm. III, 9, 22: tu levior cortice, ubi v. intt. Hanc corticis levitatem respiciens Pindarus scripsit Pyth. II, 79: ἄτε γὰρ ἐνάλιον πέπον ἰχθίους βαθῶ. Σκευᾶς ἐτίρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἔρκος, ἄλμας: ubi de subere cogitandum, quod ad nassas indicandas piscatores solent adhibere: v. Berglerum ad Alciph. Epist. I, 1. Wytenbachium ad Plut. Praec. Sanit. tuend. 127 C et Boeckhium ad Pind. l. c. Ceterum notat Plin. N. H. XVI, 40, 76: in aquis non fluitat suber, si dematur cortex.*

- 98 *Κόιτου ισχυρότερος καὶ Βριάρεω: φασὶ περὶ
τούτων ὡς ἔσχον ἑκατὸν χεῖρας ἄνδρες ὄντες. πῶς δὲ οὐκ
εὐήθες τὸ τοιοῦτον; τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τῇ πόλει
ὄνομα ἦν Ἐκατονταχειρία, ἐν ἧ ᾠκουν. ἦν δὲ πόλις τῆς
καλουμένης Ὀρεισιάδος. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Κόιτος 5
καὶ Βριάρεως οἱ ἑκατοντάχειρες βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς,
ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.*
- 99 *Κορῶνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς λανθανόν-
τως κακὸν τι ἐπισπωμένον. ὁμοία ταῖς· Κόνιν φυσᾶς.
Εὐ κείμενον κακὸν κινεῖς. Λέοντα νύσσεις. 10
Ἀνάγυρον κινεῖς.*
- 100 *Κόρκορος ἐν λαχάνοις: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν ὄν-
των, μεγάλοις δὲ παραβαλλόντων ἑαυτούς· εἶδος γάρ ἐστι
βοτάνης ὁ κόρκορος εὐτελοῦς.*
- 1 *Κοινὸς Ἐρμῆς: οἶον, κοινὸν τὸ εὔρεμα· κλεπτίστα- 15
τος γὰρ ὢν ὁ Ἐρμῆς κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρεια.*
- 2 *Κομπᾶς Μάξιμος: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονεῖν
οἰομένων· οὗτος γὰρ ὁ Μάξιμος ἀλαζῶν ἐγένετο.*
- 3 *Κοροΐβου ἡλιθιώτερος: οὗτος γὰρ τὰ κύματα τῆς
θαλάσσης ἠρίθμει. 20*

4. Ἐκατογχειρία WZ Westermannus. ἦν δὲ τῆς Μακεδονίας
τῆς νῦν Ὀρεισιάδος καλουμένης. τεκμαίρομαι δὲ ὅτι μετὰ τῶν Ὀλυμπίων
ἰμαξίσαντο τὴν πρὸς Τιτᾶνας μάχην· ταῦτα γὰρ τὰ χωρία ὁμοῖά ἐστι τῷ
Ὀλύμπῳ Ps e recensione Westermanni. 6. Βριάρεως καὶ Γύγης Ps.
ἑκατόγχειρες Ps. 8. Κορῶνη τ. σκ.] Αἴξ τὴν μάχαιρον Ds. 9.
ταῖς] Κορῶνη τὸν σκορπίον Ds addit. 12. κόρκορος bis Ds. 15.
εὐρημα RDs. 16. γὰρ Ds om. 17. Κομπᾶς] Κοττᾶς Macarius.
18. οἰομένων] νοούντων Ds. γὰρ ὁ] articulum R om.

98. Arsen. XXXII, 63. Nomine
Briarei fortissimos et praevalidos
homines significare solebant: Timo-
cles Athen. VI, 224 A: ὀποτος;
Βριαρεὺς, Ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς
τε λόγχας ἐσθίων κτλ., de quo loco
v. Meinekius Com. Gr. Fr. III, 399:
Posidippus ib. IX, 376 F, vs. 7:
ξαναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θώρακ' ἔχη
... Ἐράνη Βριάρεως· ἂν τίχη δ',
ἐστὶν λαγῶς: Greg. Naz. Or. 18,
p. 290 A: καίτοι γε τοὺς ἄλλους
ὄρων τὰς Βριάρειω χεῖρας ἐπιβάλλον-
τας τοῖς θεμοσίους. Φυσι κτλ.] Pa-
laeph. Incred. 20.

99. Diog. I, 52. Greg. Cypr.

M III, 85. Ἀνάγ. κ.] sup. 79.
Εὐ — κινεῖς] Apost. XI, 45.

100. Diog. V, 36.

1. Diog. V, 38. Apost. VII, 94.

2. Diog. V, 46. Macar. V, 17.

3. Diog. V, 56: cf. noit. critt.
ad Apost. VIII, 53. V; 27. Macar.
V, 77: add. Suid. s. Βούταλιών:
Βουτ. καὶ Κόροιβος καὶ Μελετιδῆς
ἐπὶ μορία διεβίβλητο. Usurpat
Aristocles in Euseb. Praep. Evang.
XIV, 761 D: οὐ γὰρ μᾶλλον Πύθ-
ωνα θαυμάσιαι τις ἂν ἢ τὸν Κόρυ-
βον [sic] ἱκέτιον ἢ τὸν Μελετιδῆν,
οἷ δὴ δοκοῦσι μορία [cf. Apost. XI,
93] διετεγκεῖν: Zenob. IV, 58.

Τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

4 Κραδίην δ' ἐλάφοιο: δηλονότι ἔχει· ἐπὶ τῶν ἄγαν
 δειλῶν: Ἡ γὰρ ἔλαφος τῇ δειλίᾳ παρὰ τὰς ὁδοὺς τί-
 κτει, σοφίᾳ τοῦτο δρωσα. δέδοικε γὰρ τὰ θηρία καὶ τὰς ἐξ
 αὐτῶν ἐπιβουλὰς, τοὺς δὲ ἀνθρώπους μᾶλλον θαρρόει, ὅτι 5
 ἐκείνων μὲν πέφυκεν ἀσθενεστέρα οὖσα, τούτους δὲ ἀπο-
 δρᾶναι δύνασθαι οὐκ ἀμφιβάλλει. καταπιανθεῖσα δὲ οὐκ
 ἂν ἔτι τέκοι παρὰ τὰς ὁδοὺς· οἶδε γὰρ ὅτι δραμεῖν ἐστι
 νωθεστέρα· τίκτει οὖν ἐν τοῖς ἄγγεσι καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς:·
 Οἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλοντες, εἰςδύνονται παρελ- 10
 θόντες εἰς τὰς λόχμας, τοὺς ἐπιόντας σφίσι φυλαττόμενοι·
 ἔρημοι γὰρ τῶν ἀμυνηρίων ὄντες, ἀφρηῆσθαι καὶ τὴν
 ἀλκὴν πεπιστεύκασιν ἐν τῷ τέως· φυλάττονται δὲ, μήποτε
 ἄρα νεαροῖς οὖσιν αὐτῶν τοῖς ἔλκεσιν, εἴτα προσπίπτουσα
 ἢ ἀκτίς, πρὶν ἢ παγῆναι καὶ τοὺς καλουμένους χόνδρους 15
 λαβεῖν, ἦδε τὴν σάρκα ὑποσῆψη:· Οἱ ἐν Σύροις ἔλα-
 φοι, ὅταν βουληθῶσι περαιώσασθαι θάλασσαν, ἐπὶ τὰς
 ἡϊόνας ἀφικνουῦνται ἢ ἀγέλη, καὶ ἀναμένουσι τοῦ πνεύμα-
 τος τὴν φύσιν, καὶ ἡνίκα ἂν αἰσθωνται πρῶτον αὐτὸ καὶ
 ἦσυχον καταπνέον, τηρικαῦτα ἐπιθαρόουσι τῷ πελάγει· 20
 νέουσι δὲ κατὰ στοῖχον καὶ ἀλλήλων ἔχονται, τὰ γένεια αἱ
 ἐπόμεναι τῶν προηγουμένων τῇ ὀσφύϊ ἐπερείδουσαι· ἡ τε-
 λευταία δὲ γενομένη τῇ πρόσθεν ἐπὶ πάσαις ἐαυτὴν ἐπανα-
 παύουσα, εἴτα οὖραγεῖ. στέλλονται δὲ ἐπὶ τὴν Κύπρον.
 λέγεται γὰρ εἶναι βαθεῖα, καὶ νομὰς ἀγαθὰς ἔχειν:· Ἐλα- 25
 φοι ἐκ Σικελίας ἐπὶ Ῥηγίον περαιουῦνται, νηχόμεναι
 ὥρα θέρους ἐπιθυμία καρπῶν· ἅτε δὲ ἐν μακρῷ πλῶ πε-
 ραιουμένη ἐξασθενεῖ ἢ ἔλαφος ἀνέχουσα τὴν κορυφὴν ὑπὲρ
 τοῦ ὕδατος· κουφίζονται δὴ τὸν κάματον ὡδὲ πως· νήχον-

3. ἡ — δρωσα] τίκτει δὲ ἔλαφος παρὰ τ. ὁ. καὶ τοῖσι γε σοφίᾳ τοῦτο
 δρᾶν As. 5. ὅτι] καὶ As. 6. πέφυκεν] πεπίστευκεν As. 9. ἄγγεσι
 As. ἐν om. As. κ.τ. δρυμοῖς καὶ [ἐν] τοῖς αὐλώσιν As. 11. φυλαττό-
 μενοι, καὶ εἰκότως As. 13. φυλάττονται δὲ] λέγονται δὲ καὶ φυλάτ-
 τῶσθαι As. 16. Οἱ] αἱ As. ἔλαφοι] addit locos Libya As, in qui-
 bus cervi nascantur. 17. θάλατταν As. 18. ἡϊόνας As. 23. τῇ
 uncis Iacobsius circumdedit. ἐπαναπαύουσα As. 24. Κύπρον
 πόθῳ τῆς πόας τῆς ἐκεῖ· λέγονται γὰρ εἶναι βαθεῖα As. 27. περαιου-
 μένη Maximus om. .(E) IUT VIIZ ρωσικῶν ὁρίων ἐν Ἰταλίᾳ τε

4. Hom. Il. A, 225: Οἰνοβαρὲς, δρυμοῖς] Aelian. N. An. VI, 11.
 κινὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλά- Οἱ — ὑποσῆψη] ibid. VI, 5. Οἱ
 φοιο: Greg. Cyr. L II, 11. Ἡ — ἐν — ἔχειν] id. ib. V, 56. Ἐλαφοι —

ται ἐπὶ μιᾶς τεταγμέναι, ἀλλήλαις ἐπόμεναι, ὥσπερ στρα-
τόπεδον ἐπὶ κέρως βαδίζον· νήχονται δὲ, ἐπιθεῖσα ἐκάστη
τὴν κορυφὴν τῆ τῆς ἡγουμένης ἰξυί· ἡ δὲ στρατηγοῦσα
τῆς τάξεως ἐπειδὴν κάμη, ἐπὶ τὸ οὐραῖον μεδίσταται, καὶ
ἡγείται ἄλλη, καὶ οὐραγεῖ ἄλλη· ὡς ἐν τοῖς στρατοπέδοις 5
Ξενοφῶν μὲν οὐραγεῖ, ἡγείται δὲ Χειρίσοφος· ὥστε καὶ
στρατηγίας τακτικῆς μεταποιεῖται ταυτὶ τὰ θηρία· Δημό-
κριτος αἰτίαν λέγει τοῖς ἐλάφοις τῆς τῶν κεράτων ἀνα-
φύσεως ἐκείνην εἶναι· ἡ γαστήρ αὐτῆς ὡς ἐστὶ θερμοτάτη
ὁμολογεῖ· καὶ τὰς φλέβας δὲ αὐτῶν τὰς διὰ τοῦ σώματος 10
πεφυκίας παντὸς ὠραιότητας λέγει· καὶ τὸ ὀστέον τὸ κατ-
ειληφὸς τὸν ἐγκέφαλον λεπτότατον εἶναι καὶ ὑμενώδες καὶ
ἀραιόν, φλέβας τε ἐντεῦθεν καὶ ἐς ἄκραν τὴν κεφαλὴν
ὑπανίσχειν παχυτάτας· τὴν γοῦν τροφὴν, καὶ ταύτης γε
τὸ γονιμώτατον, ὠμιστὰ ἀναδίδοσθαι· καὶ ἡ μὲν πιμελή 15
αὐτῆς ἐξωθεν, φθαί, περιχεῖται, ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς τροφῆς ἐς
τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν φλεβῶν ἀναθόρυνται, ἐνθεν οὖν τὰ
κέρατα φύεσθαι διὰ πολλῆς ἐπαρδόμενα τῆς ἰκμάδος· συνε-
χῆς οὕσα ἐπιθρόευσά τε ἐξωθεῖται προτέρα· καὶ τὸ μὲν
ὑπερίσχον ὑγρὸν τοῦ σώματος ἐξω σκληρὸν γίνεται, πηγνύν- 20
τος αὐτὸ καὶ κρατοῦντος τοῦ ἀέρος· τὸ δὲ ἔνδον ἐστὶ με-
μικρὸς ἀπαλὸν ἐστί· καὶ τὸ μὲν σκληρύνεται ὑπὸ τῆς ἐξωθεν
ψύξεως, τὸ δὲ ἀπαλὸν μένει ὑπὸ τῆς ἔνδον ἀλέας· οὐκοῦν
ἡ ἐπίφθοις τοῦ νέου κέρατος τὸ πρεσβύτατον ὡς ἀλλότριον
ἐξωθεῖ, θλίβοντος τοῦ ἔνδοθεν καὶ ἀνωθεῖν τοῦτο ἐθέλον- 25
τος, καὶ ὀδυνῶντος καὶ σφύζοντος, ὥσπερ οἴν ἐπειγομένων
τεχθῆναι καὶ προελθεῖν· ἡ γὰρ τοι ἰκμάς πηγνυμένη καὶ
ὑπανατέλλουσα ἀτρεμῆν ἀδύνατος ἐστί· γίνεται γὰρ καὶ
αὐτὴ σκληρὰ καὶ ἐπωθεῖται τοῖς προτέροις· καὶ τὰ μὲν πλείω
ἐκθλίβονται ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ἔνδον· ἤδη δὲ τινα καὶ 30
κλάδοις περιοχεθέντα καὶ ἐμποδίζοντα εἰς τὸν ὠκὴν δρόμον
ὑπὸ ῥώμης τὸ θηρίον ὠθούμενον ἀπήραξε· καὶ τὰ μὲν
ἐξώλιθε, τὰ δὲ εἶοιμα ἢ φύσις ἐκκύπτειν προσάγει.

4. τὸ οὐραῖον] articulum Maximus om. Maximi locum R om.
8. αἰτίαν δὲ ὁ αὐτὸς λέγει As. 9. αὐτοῖς As. 11. ὠραιότητας As.
16. αὐτοῖς As. 18. ἐκφύεσθαι As. 19. οὖν οὕσα As. ἐξωθεῖ
τά As. 20. ἐξω τοῦ σ. As. 21. κρατοῦντος As. 24. πρεσβύ-
τηρον As. 26. ἐπειγομένου R As. 30. ἐκθλίβεται As. 33.
ἐξώλιθεν As. ἐκκύπτειν ἢ φύσις As.

θηρία] Max. Tyr. Dissert. 12, 3, lian. N. An. XII, 18. Democr. fr.
p. 215 R. Δημόκριτος κτλ.] Ae- 5, p. 228 Mull.

5 Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα: οὗτος γὰρ ἐκ Βοιωτίας ἔλκων τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι θέλων τὴν Κυβικὴν φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔξοιψε τῷ δήμῳ εἰπὼν τὸν παροιμιώδη τοῦτον λόγον.

5a Κράτηρ τρίτος Διὸς σωτήρης: εἰώθασι γὰρ ἐν συμποσίοις οἱ παλαιοὶ κινᾶν κρατῆρα πρῶτον Ὀλυμπίῳ Διὶ, δευτέρῳ τοῖς ἥρωσι, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος· Σοφοκλῆς τοῦτο μαρτυρεῖ ἐν *Ναυπλόῳ*.

Zeū pausίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδαὶ τρίτου κρατῆρος. 10

2. οὗτος — γένος] Κράτης Θηβαῖος ἦν τῆς Βοιωτίας τὸ γένος· οὗτος Nonnus. 5. εἰπὼν — λόγον] κηρύξας οὕτως· Κράτης κτλ. Nonnus. 9. *Ναυπλόῳ* Boeckhiius. 10. *σπονδῆ* idem: Arsenii lectionem commendat Welckerus de trag. Gr. I, 190.

5. Nonnus Exp. Narrat. 137 Mont. s. Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 233: Arsen. XXXII, 64. Quam dicti Cratetei formam quamquam St. Hieronymus antè oculos habuisse videtur c. Iovian. II, c. 9 scribens: *abite, inquit, pessum malae cupiditates: ego vos mergam, ne ipse mergar à vobis*: saepius tamen occurrit versus a Suida in γ. Κράτης adscriptus: *ἐλευθεροῦ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης, quem ab ipso Cratete factam atque pronunciatum esse Boissonadus probare conatus est in libro, qui inscribitur: Notices et Extraits celt. T. X, 164: v. Origen. Comm. in Evang. Matth. XV, 45: Κράτητα γὰρ τὸν Θηβαῖον ... φασὶν ἀποδομένον πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῷ Θηβαίῳ δῆμα δεδωρῆσθαι μετὰ τοῦ εἰρηκέναι· ὅτι σήμερον ὁ Κράτης Κράτητα ἐλευθεροῦ*: id. adv. Celsum II, 41: Isidor. Pelus. Epist. II, 146, p. 173 Rittersh.: Κράτης Κράτητα Θηβαῖον ἐλευθεροῦ: eundem Apuleius Flor. II, 14 latinitate donavit: *Crates ... rem familiarem abiicit velut onus stercoris magis labori quam usui. dein coeui factu maximum exclamat, Crates, inquit, Crateta manu mittet*: sic enim ex cod. Florentini primi auctoritate locus constituendus est. Paulum recedit ab his forma a Simplicio in Comm. ad Epict. Man. 10, p. 64 C prolata: *Κράτης Κράτητα χρημάτων*

ἀποστρεῖ. Cratetem tranquillae et philosophicae vitae desiderio captum opes magnas a patre relictas ultro abiicisse et civibus distribuisse a veteribus saepe, sed nulla de ipsis Cratetis verbis mentione iniecta commemoratur: v. Plut. de aere al. 8, p. 831 E, Aelian. V. Hist. III, 6. Iulian. Or. VI, 201 A: Greg. Nazianz. Or. III, p. 78 D: *μίγας ἡμῖν ὁ Κράτης, καὶ γὰρ ὄντως φιλόσοφος, τὸ μηλόβοτον ἀπεθῆναι τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν φιλοσόφοις ὅμοιον*: Scholl. ad Lucian. Nigrin. 26. Hieron. Epist. ad Paulin. 58, 2. id. Ep. ad Licin. 71, 3. id. Epist. ad Pammach. 66, 8 Vallars., unde venit in morem, inter probatissima vitae frugalis atque severae exempla Cratetem nominare: Apul. Apol. c. 22: Ioann. Chrysost. ad viduam iunior. T. I, 346 B Montf.: *ἀλλ' ἀκριβοτερόν ἡμῶν οἶδας τὸν Ἐπαμεινῶδαν, τὸν Σωκράτην, τὸν Ἀριστιδῆν, τὸν Διογέτην, τὸν Κράτητα, τὸν μηλόβοτον ἀνέντα τὴν χώραν τῆς αὐτοῦ*: add. id. in or. adv. Oppugnat. vitae Monast. T. I, 95 E, Simplic. ad Epict. Man. 16, p. 112 B. A quibus diversa Philostr. Vit. Apoll. T. I, 13 profert: *τὸν δὲ Θηβαῖον Κράτητα καταποντάσαντα τὴν οὐσίαν οὔτε ἀνθρώποις μετέσθαι ἐπιτήδειον οὔτε προβάτοις, quibus affinia Diog. Laert. VI, 87 narrat.*

5a. Arsen. XXXII, 65: excerpta sunt e Scholl. ad Pind. Isthm. V,

- 6 Κρής πρὸς Αἰγινήτην: ἐπὶ τῶν πανουργίᾳ πρὸς ἀλλήλους χρωμένων.
- 7 Κρητίξειν: ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι· ἀπατητικοὶ γὰρ οἱ Κρήτες.
- 8 Κριὸς τροφεία ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ 5 γὰρ κριοὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς τρέφοντας:· Ἀκούω τὸν κριὸν τὸν ζῶον ἔξ μηνῶν χειμεριωτάτων κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς κεῖσθαι καὶ καθεύδειν, ἀπὸ δὲ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας ἔμπαλιν ἀναπαύεσθαι καὶ κατὰ τῆς δεξιᾶς κεῖσθαι. 10
- 9 Κριὸς ἀσελγόμενος: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀσελγῶν.
- 10 Κρείσσον' ἃ παρέλιπες: ἐπὶ τῶν μωρολογούντων. Θεόκριτος τοῦτ' εἶπεν ἀφουὺς ποιητοῦ ἀκρόασις ποιούμενος, εἶτα ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ ποῖα ἐστὶ τὰ καλῶς εἰρημένα.
- 11 Κρόνου πυγῆ: τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσιθτον κρέας. 15
- 8a Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
- 8b Κρεῖσσον τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῆ.

2. χρωμένων πρὸς ἀλλήλους λέγεται Ds. 7. τὸ ξ. As. μηνῶν τῶν As. 8. καθεύδειν, ὅταν αὐτὸν αἰρή καὶ περιλαμβύνη ὕπνος As. 9. καὶ κατὰ] κατὰ δὲ As. 12. κρείσσον' — μωρολογούντων] Maximus om. 13. τοῦτ'] ὁ Χίος Maximus. 14. εἶτα abest ab Maximo. εἰρημένα, ἐρη, Ἄ παρέλιπες Maximus. 15. πηγῆ R. 17. δὲ τὸ Euripides.

10; eadem fere in Hesych. s. τρίτος κρατῆρ leguntur et in Apost. X, 77^a. XVII, 28, ubi v. annot. Poculum vini aqua temperati in honorem Iovis Servatoris mensa sublata et exhausto ἀγαθοῦ δαιμόνος poculo ministrare solebant: v. Apost. I, 10. Wichersius ad Theopompi Fr. p. 280. Osannus Symb. ad Lit. Graec. et Rom. Hist. I, 102. Σοφοκλῆς] fr. 375 Dind.

6. Diog. V, 92: Macar. V, 28. 7. K in nott. ad Diog. V, 58: Arsen. XXXII, 66. Greg. Cyr. M III, 87. Apost. XV, 1^a. Zenob. IV, 62.

8. K in nott. ad Diog. V, 62: Arsen. XXXII, 69. Greg. Cyr. M III, 97. Ἀκούω κτλ.] Aelian. N. An. X, 18.

8a. Arsen. XXXII, 70: Menand.

Monost. 276. Sententiam illustrat Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II, 414 et 431 sq.

8b. Arsen. XXXII, 71: Eurip. Orest. 236. De sententia cf. Schneidewinus ad Simon. Rell. p. 122.

9. Diog. V, 61. Hesych. s. κριὸς ἀσελγόμενος: ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς· ἀσελγόμενος δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικὸς [fab. inc. fr. 24 Mein.], διὰ τὸ μέγαν εἶναι καὶ συνυριθμῆν αὐτῷ τὸν τε Δουρίον ἵππον, ubi in fine vv. καὶ τὸν βοῦν τὸν χαλκοῦν addenda esse Meinekius Exerc. Phil. in Athen. Sp. I, p. 30 monuit. Cf. Greg. Cyr. I, I, 70.

10. Maxim. Conf. Serm. 17, p. 586 Comb.: Arsen. XXXI, 10. Stob. Append. Florent. p. 66 Oxf.

11. Diog. V, 64. Z. laber.

- 12 Κρείσσον ἐστὶ πολλοῦ ἄξιον εἶναι ἢ κεντῆ-
σθαι πολλοῦ ἄξια: ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων τοῦ Πλουτάρχου.
- 13 Κρείσσον ταῖς ἀλγηδόσι τελευτᾶν ἢ περιφω-
ρον γενόμενον, διὰ μαλακίαν τὸ ζῆν αἰσχυρῶς
περιποιήσασθαι: ἐξ ἀποφθέγματος. 5
- 14 Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων: ἐπεὶ
γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν αἰκισάμενος ὁ Ζώπυρος καὶ τὴν ὄψιν
καὶ τὰ ὄτα περικόψας ἐξηπάτησε Βαβυλωνίους, καὶ πι-
στευθεὶς παρ' αὐτῶν παρέδωκε Λαρεῖω τὴν πόλιν· πολλά-
κις οὖν ὁ Λαρεῖος εἶπεν, οὐκ ἂν ἐθελῆσαιμι λαβεῖν ἑκατὸν
Βαβυλώνων ἐπὶ τῷ μὴ Ζώπυρον ἔχειν ὀλόκληρον. 10
- 15 Κρείσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι, ἢ παντελῶς
σκοτιζέσθαι.
- 16 Κριτῆς κάκιστος ὑπάρχεις, καὶ φίλων καὶ πο-
λεμίων: ὑπατεύοντι τῷ Φαυρικίῳ, προσέπεμψεν ἐπιστο- 15
λὴν ὁ τοῦ Πύρρου ἰατρός, ἐπαγγελλόμενος, εἰάν κελύη,
φαρμάκοις τὸν Πύρρον ἀποκτενεῖν. ὁ δὲ Φαυρικός τὴν
ἐπιστολὴν πρὸς Πύρρον ἔπεμψεν, αἰσθένουσα κελύουσα δίστι
καὶ φίλων κάκιστός ἐστι καὶ πολεμίων· ἐπεὶ δὲ φωρᾶσας
τὴν ἐπιστολὴν ὁ Πύρρος, τὸν μὲν ἰατρὸν ἐκρέμασε, τῷ δὲ 20
Φαυρικίῳ τοὺς αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων ἀπέδωκε, μὴ δόξῃ
λαμβάνειν μισθόν. οὐδὲ γὰρ χάριτι Πύρρου μεμνησκέται
τὴν ἐπιβουλήν, ἀλλ' ὅπως μὴ δοκῶσι Ῥωμαῖοι δόλῳ κτεί-
ναι, ὡς φανερῶς νικᾶν οὐ δυνάμενοι.
- 17 Κροκοδείλου δάκρυα: ἐπὶ τῶν ἐθελόντων τινὸς θά- 25

1. ἐστὶ] ἔφη, αὐτοὺς εἶναι Plutarchus. ἀξίους idem. εἶναι Plutarchus om. 2. ἐκ κτλ.] Plutarchus ignorat: praemisit vero apophthegmati: θαυμάζοντων δὲ τινῶν ἐν τοῖς λαφύροις τῶν βαρβάρων τὴν πολυτέλειαν τῆς ἐσθῆτος. κρείσσον κτλ. 7. γὰρ] δὲ Plutarchus, καὶ W. 9. παρ'] ὑπ' Plutarchus. 10. οὖν deest in Plutarcho. ἐθελῆσαι Plutarchus. 11. ἐπὶ μὴ τῷ N. 15. ὑπατεύοντι [sic] A. δὲ τῷ Φαυρικίῳ Plutarchus. 17. Φαυρικός Plutarchus. 18. πρὸς τὸν Πύρρον Z. 19. καὶ N om. ἐστὶ κριτῆς καὶ AN Plutarchus. 20. ἐπιστολὴν] ἐπιβουλήν Plutarchus. 21. Φαυρικίῳ idem. ἀπέδωκεν, οὐκ ἐδέξατο δωρεάν, ἀλλ' ἴσους ἀντίδωκε, μὴ AN Plutarchus.

12. Plut. Apophth. Lacon. 230 E.
13. Plut. Apophth. Lacon. 234 A:
Arsen. XXXII, 67. Cf. Plut. V.
Lycurg. 18.

14. Plut. Apophth. Reg. cett. 173 A.
Cf. Apost. VIII, 35.

15. Arsen. XXXII, 72.

16. Plut. Apophth. Reg. cett. 195
A: Arsen. XXXII, 73. Cf. Plut.
V. Pyrrh. 21. Aelian. V. Hist. XII, 33
et quos Wytenbachius ad Apophth.
I. c. citat.

17. Mazaris in Boiss. Anecd.
III, 179: ἀποκράτωρ . . . τὴν ἐκ-

νατον, κλαιόντων δ' ὁμως επιτηδευτῶς: Ὁ γὰρ κροκό-
 δειλος ὕδατος ἐμπλήσας τὸ στόμα ἐγγεῖ κατὰ τῆς ἀτρα-
 ποῦ, δι' ἧς οἶδε κατιόντα ἐς ποταμὸν ἢ ἐφ' ὕδρειαν ἀν-
 θρωπὸν τε καὶ ἄλλα ζῶα ὀλισθηρὰν αὐτὴν ἐργάσασθαι θέ-
 λων· τὰ γὰρ τοὶ κατολισθαίνοντα οὐ κρατεῖ τῆς ἐπιβά- 5
 θρας, ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν κατηνέχθη, ὁ δὲ ὑπεπήδησεν ὑπο-
 λαβὼν καὶ δειπνεῖ: Ἐπὰν δὲ καταφάγη πάντα τὸν
 ἀνθρώπου χεῖ δάκρυα κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ψιλωθείσης
 τῆς κεφαλῆς τῇ θερμότητι τῶν δακρῶν κατεσθίει καὶ
 ταύτην: Ὅταν οὖν οἱ κροκόδειλοι τέκωσι, τὸν δὲ τὸν 10
 τρόπον ἐλέγχουσι τὸ γνήσιον καὶ τὸ νόθον. εἴαν τι παρα-
 χρημα ἐκριφείς ἀρπιάσῃ, τελεῖ τὸ λοιπὸν εἰς τὸ γένος καὶ
 πεπίστευται κροκοδείλων εἰς εἶναι· εἴαν δὲ ἐλινύσῃ καὶ
 βλακεύσῃ καὶ μὴ λάβῃ ποθὲν ἢ μυῖαν ἢ σέρφον ἢ ἔντερον
 γῆς ἢ σαύρων τῶν νεαρῶν, διέσπασεν αὐτὸν ὁ πατήρ ὡς 15
 κίβδηλον: Ἰστοροῦται ὅτι γυναικὶ Αἰγυπτία θρέμμα
 ἦν κροκόδειλος σκύλαξ. ἐμακάριζον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυ-

1. ὁ γὰρ . . τὰ γὰρ] κροκοδείλου δὲ κακοεργία καὶ ἐκείνη εἰς ἀν-
 θρώπου τε θῆραν καὶ ζῶου ἑτέρου [ἐτραπή] τὴν ἀτραπὸν δι' ἧς οἶδε κατι-
 όντας ἐς ποταμὸν ἢ ἐφ' ὕδ., ἢ ἔπλου τινὸς ἀρθείαν ἢ καμῆλου, ἢ καὶ
 νη Δία ὥστε ἐπιβῆναι πλοίου, ταύτην τοὶ νύκτωρ καὶ πολλῶ τῷ ὕδατι
 καταδρῆναι ἐμπλήσας τὸ στόμα καὶ ἐγγεῖ κ. τ. ἀ. πολλάκις, ὀλισθηρὰν
 αὐτὴν ἐργ. θέλων, καὶ εὐκολωτέρην ἐαυτῷ τὴν ἄγαν ἀποαίνων· τὰ γὰρ
 As. 5. κατολισθαίνοντα As. 10. ὅταν — νόθον] οὖν om. et
 verba aliter collocat As. 12. ἐκριφείς] ἐκγλυφείς As. γένος καὶ
 φιλεῖται τοὺς γενναίμοις καὶ As. 13. εἶναι, καὶ ἠρίθμηται
 As. ἐλινύσῃ As. 15. σαύρων As. 16. ὡς ἀσκέμον τε καὶ
 κίβδηλον καὶ προσήκοντά· οἱ αὐδέν As. ἰστοροῦται· ὅτι Maximus
 om. 17. κροκοδείλου Maximus.

δρομάς καὶ ἐνδρας καὶ ἐστρατείας,
 εἶτε τε τοῦ κροκοδείλου τοὺς λόγους.
 τοὺς ἀπάτης καὶ θόλου μετούς: id.
 ib. 130: καὶ νῦν μὲν ὡς κροκόδειλος
 δακρῶν, νῦν δ' ὡς χαμιλιῶν ἄτε-
 νῶν, νῦν δέ, ὡς Πρωτεὺς μᾶλλον
 . . εἰκασέ με κτλ. ὁ γὰρ . . δει-
 πνεῖ] Aelian. N. An. XII, 13. ἐπὰν—
 ταύτην] eandem rem refert Aste-
 rian in Phot. Bibl. c. 271, p. 503
 Bekk.: ἢ τοὺς Νεαλφόνες κροκοδεί-
 λους μμεισθῆαι, οὓς φασὶ ταῖς κε-
 φαλαῖς ἐπιθροῦναι τῶν ἀνθρώπων ἢν
 ἔφαγον καὶ δακρῦναι ἐπὶ τοῖς λειψά-
 νοις τῶν φόνων, οὐ μετάνοιαν τῶν
 γεγενημένων λαμβάνοντας, ἀλλὰ τὸ

ἄσαρκον τῆς κεφαλῆς, ἰμοὶ δοκεῖν,
 ὀδυρομένους ὡς εἰς βρῶσιν οὐκ ἐπι-
 τήθειον; add. Eustath. Opusc. 165,
 54 Taf.: ψευδόμεθα τὸ κλαίειν, ὅτε
 καὶ κροκοδειλιζόμεν, ἐφ' οἷς μὴ ἔχο-
 μεν κατεσθίειν ὀλοκλήρας τοὺς ἀδελ-
 φούς. καὶ γὰρ τοὶ καὶ κροκόδειλος
 ποτάμιος ἀνθρώπου περιγεγόμενος,
 καὶ τὸν ὅλον κατασπῆσας ἄχρι καὶ
 εἰς κεφαλῆν, ἐνταυθαῶν ἀσπύρον
 αὐτὴν εἶναι καὶ ἀχρεῖαν εἰς βρῶσιν,
 κλαίειν ἰθίλει, οὐ πρὸς οὐδέν, ἀλλ'
 ὅτι μικρὰ κερδαίνει τοῦ ἰγκατέλειμ-
 ματος. Ὅταν — κίβδηλος] Aelian.
 N. An. IX, 3. Ἰστοροῦται κτλ.]
 Max. Tyr. Diss. VIII, 5, p. 137.

ναίκα ὡς ἐπιτιθηνομένην θεόν· τινες αὐτῶν καὶ προσ-
 ἑρόριπτον καὶ αὐτὴν καὶ τὸν τρόφιμον. ἦν αὐτῇ παῖς ἡβᾶ-
 σκων, ἡλικιώτης τοῦ θεοῦ, συναθύρων αὐτῷ καὶ συντρε-
 φόμενος· ὁ δὲ τέως μὲν ὑπὸ ἀσθενείας ἦν τιθασός, προελ-
 θὼν δὲ εἰς μέγεθος ἤλεγξε τὴν φύσιν καὶ διέφθειρε τὸν 5
 παῖδα· ἡ δὲ δύστηνος Αἰγυπτία ἐμακάριζε τὸν υἱὸν τοῦ
 θανάτου, ὡς γενόμενον δῶρον ἐφροσῆν θεῷ.

Τὸ κ' μετὰ τοῦ υ'.

- 18 **Κύκνειον ἄσμα:** ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων. οἱ
 γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσι· Καὶ ἴσασιν ὁπότε 10
 τοῦ βίου τὸ τέρας ἀφικνεῖται αὐτοῖς, καὶ μέντοι καὶ εὐ-
 θύμως φέρουσιν αὐτὸ προσιόν. ἄνθρωποι δὲ ὑπὲρ οὗ οὐκ
 ἴσασι δεδοίκασι καὶ ἠγοῦνται μέγιστον εἶναι κακὸν αὐτό.
 ἀναγερύονται δὲ ἐπὶ τῇ τελευτῇ οἷον ἐπικηδεῖόν τι μέλος.
 ὁ δὲ ἀετὸς ἀδίκων ἄρχων πρὸς αὐτὸν οὐδέποτε ἐκράτησεν, 15
 ἠττήθη δὲ αἰεί.
- 19 **Κυλώνειον ἄγος:** ἐπὶ τῶν μεμνασμένων· Κυλών
 εἰς ἣν τῶν ἐνδόξων Ἀθηναίων, ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης. ἐπι-
 θυμήσας τυραννῆσαι τῶν Ἀθηναίων, παρεγένετο ἐπὶ θεοῦ
 χρηστήριον καὶ ἐπηρώτα· τοῦ δὲ θεοῦ ἐπιχρήσαντος, ἐν τῇ 20
 μεγάλῃ ἐορτῇ ἐπιθέσθαι τῇ τυραννίδι, ἀγομένων τῶν
 Ὀλυμπίων, δόξας ταύτην εἶναι τὴν μεγάλην ἐορτήν, ἐπέ-
 θετο καὶ κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηναίων. Περι-
 κλῆς ἔχων σὺν αὐτῷ τοὺς συμπράττοντας ἐπανέστη. ὁ δὲ
 Κύλων δείσας τὸν Περικλέα συνέθετο ὅπως ὑπόσπονδος 25
 σὺν ἀδείᾳ κατέλθοι, καὶ γενομένων τῶν σπονδῶν κατήει.

1. τιθηνομένην Maximus. τινες δὲ idem. προσῑρόριπτον] προσ-
 ετρέποντο idem. 2. παῖς ἄρτ. idem. 9. θανάτω M. 10. καὶ
 ἴσασι] οὐδὲ τε γὰρ As. 11. αὐτῷ As. 12. αἰρεῖν As. προσιόν,
 ὑπὸ τῆς φύσεως λαβὼν ἔχει δῶρον τὸ κάλλιστον· πεπίστευκε γὰρ ὅτι μη-
 δενὸς ἀλγεινοῦ μηδὲ λυπηροῦ μένιστε θανάτω As. 14. ἀναγερύονται
 κτλ.] permulta Apostolius omisit. 17. Κυλώνειον R. 23. Περικλῆς]
 hunc in hac re etiam Suid. s. κυλώνειον et s. Περικλῆς nominat: mihi
 nomen ex Μεγακλῆς corruptum videtur, de quo v. Plut. Solon. 12.

18. Greg. Cyr. M III, 84: Ar-
 sen. XXXII, 74. Καὶ—αἰεί] Ae-
 lian. N. An. V, 34.

19. Κυλώνειον ἄγος sine explica-
 tione Hesychius et Zonar. 1268

commemorant: breviter explicatur
 a Suida. Narratio ex integriori-
 bus quam nunc sunt Scholiis
 ad Arist. Equitt. 443 transcripta
 videtur.

ἐκδησάμενοι ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς μῆρινθον, ὡς δὴ ἱκετὴς τοῦ θεοῦ, οἱ περὶ τὸν Περικλέα οὐ κατασχόντες τὴν ὄργην ἀπέκτεινον αὐτὸν κατερχόμενον. τοῦτο ἐστὶ τὸ Κυλώνειον ἄγος.

- 20 Κυπαρίττου καρπός: ἐπὶ τῶν καλὰ καὶ ὑψηλὰ λεγόντων, ἄκαρπα δέ.
 21 Κυρνία γῆ: ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν ληστὰς ἐχουσῶν· τοιαύτη γὰρ ἡ Κύρνος πρῶην.
 22 Κυνόσαργες: ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο. Κῦνα γάρ τινα λέγεται ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μῆρια αὐτοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρῆσμον, Ἑρακλέους ἰδρῦσαι ἐκεῖ ἄγαλμα· ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἑρακλῆς νόθος ὢν ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν νόθων.
 23 Κύων ἐπισπεύδουσα τυφλὰ γεννᾷ.
 24 Κυζικηνοὶ στατήρες: ἐπὶ τῶν εὖ κεχαραγμένων στατήρων· διαβόητοι γὰρ οὗτοι.
- 20a Κύκλωπος δωρεά: ἀπὸ τοῦ ἀνωφελῆς.

1. ἐκδησάμενος R: ἐκδησάμενοι antiqua lectio est et γν. ἱκετὴς, αὐτὸν κατερχόμενον ab Apostolio contra historiae fidem mutata: v. Thucyd. I, 126 sq. Ἀθηνᾶς] Furiarum templum Suidas nominat. μῆρινθον] κρόκη κλωστήν Plut. l. c. 3. αὐτὸν] Cylonem ab Atheniensibus interfectum esse etiam Suidas l. c. narrat; sed v. Meierum de bonis damn. 4. Κυλώνιον R. 9. ὁ — ἀρπάσαντα] εἴρηται ἐπὶ ὕβρι καὶ ἀρεῖ. ἐστὶ δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾗ τοὺς νόθους τῶν παιδῶν ἐταίον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργού, τουτέστι λευκοῦ ἢ τάχειος. καὶ γὰρ Ἑρακλεῖ θυόνας [sic] κῦνα λευκὸν ἢ ταχὺν αὐτὸν ἀρπάσαντα Suidas. 12. ἱερὸν Ἑρακλέους Suidas. ἐκεῖ ἄγαλμα] τῷ τόπῳ Suidas. 13. νόθους ἐκεῖ idem. 14. λέγεται κτλ.] Suidas om.

20. Arsen. XXXII, 75. Fructus cupressi inutiles: cf. Plin. N. H. XVI, 60, 139. Proverbium attigit Cael. Rhodiginus V. L. XXV, 2.

20a. Arsen. XXXII, 76. Fluxit ex Hom. Od. I, 369: adhibuit Luc. Catapl. 14: ἄκουσον, ᾧ βελτίστη Μοῦσῶν. οὐ πάνν με ἢ τοῦ Κύκλωπος εὐφραίνει δωρεά, τοῦ ὑπισχνέσθαι, ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὐτὶν κατέδωμαι: ubi v. Scholia. Cuiusmodi sunt ferme tyrannorum et latronum beneficia, qui solent hoc ipsum magni beneficii loco imputare, quod aut minus aut serius noceant. In hanc sententiam Cic. Philipp. II, [3, 5]: quod est aliud, P. C., beneficium latronum, nisi ut commemo-

rare possint, eis se dedisse vitam, quibus non ademerint? — Erasmus I, 4, 5. Add. Xenoph. Anab. II, 6, 27: εὐεργεσίαν δὲ καταλέγειν [Mennonem], ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίστατο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπόλειπεν αὐτόν, et quae Abramius ad Cic. l. c. attulit.

21. Diog. V, 35.

22. Suid. s. εἰς Κυνόσαργες: Arsen. XXXII, 77. Greg. Cypr. L II, 56. Apost. VI, 66: similiter rem narrat Nonnus ad Gregor. Naz. p. 146 Mont. s. Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. II, 147.

23. Macar. V, 32.

24. Diog. V, 66. Respexit Eu-

- 25 Κύων παρ' ἐντέροις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπο-
λαύειν τῶν προκειμένων.
- 26 Κύων ἐπὶ δεσμά: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς δεσμὰ ἐμβαλ-
λόντων.
- 27 Κύρβεις κακῶν: ἐπὶ πλήθους κακῶν· κύρβεις γὰρ 5
ξύλα τινὰ πινακοειδῆ, ὅπου τοὺς νόμους ἔγραφον.
- 28 Κύκλος τὰ ἀνθρώπινα: σαφῆς ἢ παροιμία· καὶ
προσέτι σοφῆ.
- 29 Κύνα δέρειν δεδαρμένην: ἐπὶ τῶν μάτην τι ποι-
ούντων. 10
- 30 Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν
ἀγαθῶν εἰς τὰ κακὰ ἐπανακαμπτόντων:· λέγεται ὡς
ἐν πολέμῳ Κάλβου τοῦ Ῥωμαίου σφαγέντος οὐδεὶς τῶν
ἐχθρῶν τοῦ ἀνδρὸς τὴν κεφαλὴν ἠδυνήθη ἀποτεμεῖν, καί-
τοι μυρίων ἀγώνισμα τιθεμένων τοῦτο, πρὶν ἢ παρεσιῶτά 15
οἱ κύνα ἀποκτεῖναι, ὑπ' αὐτοῦ τραφέντα καὶ μέντοι ὑπερ-
μαχοῦντα τοῦ κειμένου, ὥσπερ συστρατιώτην καὶ σύσκηνον
ἀγαθόν. * * * οἶον δ' αὖ καὶ τότε ἔρροξεν οὐκ ἀνὴρ μὰ
Δί', ἀλλ' ἀγαθὸς κύων καὶ τὴν γνώμην καρτερός. ὁ Ἡπει-
ρώτης Πύρρος ᾠδοιπόρει, καὶ περιτυγχάνει νεκρῷ πεφονευ- 20
μένῳ καὶ κυνὶ παρεσιῶτι καὶ φρουροῦντι τὸν δεσπότην,
ἵνα μὴ πρὸς τῷ φόνῳ καὶ τῷ νεκρῷ λυμαινῆται τις. ἔτυχε
δὲ ἄρα τρίτην ἔχων ὁ κύων ἀπόσιτος τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῇ
φιλοπόνῳ καὶ καρτερωτάτῃ φρουρᾷ. τὸν μὲν οὖν ᾠκτεῖρε

12. λέγεται — πολέμῳ] ἔν τινι τῶν ἐμφύλων πολέμων ἐν τῇ Ῥώμῃ As.
13. οὐδεὶς μέντοι As. 14. ἠδυνήθη τὴν κ. As. 15. τοῦτο] σφίσι
καὶ καλλώπισμα τοῦτο As. ἢ τὸν As. 16. μέντοι καὶ τὴν εὐνοϊάν
οἱ πιστότατα ἀποσώζοντα καὶ ὑπερμ. As. 17. ὥσπερ οὖν As. τε καὶ
As. 18. ἀγαθόν] post hanc vocem pars versus dimidia vacua relicta
est: ἀγαθόν καὶ ἐς τὰ ἔσχατα φίλον As. δ' αὖ] δὲ αὖ R. τότε]
εὐόδε R As. 19. Δία As. καρτερός, μαθεῖν ἄξιον As. 20. καὶ]
εἶτα μέντοι As. 22. φόνῳ καὶ μέντοι καὶ τῷ As. λυμαινῆται As.
24. καρτερωτάτῃ As. τὸν] ὅπερ οὖν διδαχθεὶς ὁ Πύρρος τὸν
μὲν ᾠκτ. As.

polis in Scholl. ad Arist. Pac. 1176:
ἦδε Κηζικός πλεῖα στατήρων.

25. Diog. V, 67.

26. Diog. V, 68: DV III, 3.

27. Diog. V, 72.

28. Aristot. Probl. 17, 3: ὥσπερ
ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκάστου τῶν
ἄστρον φορῆ κύκλος τις ἴστί, καὶ
κωλύει καὶ τὴν γίνεσθαι καὶ τὴν ἀπώ-

λειαν τῶν φθοιρῶν τοιαύτην εἶναι,
ὅστε πάλιν ταῦτα γίνεσθαι καὶ φθει-
ρεσθαι; καθάπερ καὶ φυσὶ κύκλον
εἶναι τὰ ἀνθρώπινα: cf. Soph. Electr.
917 et v. nott. ad Apost. XVII, 33.

29. Diog. V, 85. *hic sunt*

30. Arsen. XXXII, 78. Greg.
Cypr. L. II, 36. λέγεται κτλ.]
Aelian. N. H. VII, 10.

καὶ ταφῆς ἠξίωσε, τὸν γε μὴν κύνα προσέταξε τυχεῖν κηδε-
μονίας, καὶ ἐδίδου ὅσα κυνὶ παρόντι ἐκ χειρὸς καὶ μᾶλα
γε ἱκανὰ καὶ ἐφορκά. οὐ μετὰ μικρὸν ἐξέτασις ὀπλιτῶν
ἦν, καὶ ὁ βασιλεὺς ὄν προσέειπον ἐθεῖατο καὶ οἱ παρῆν ἐκει-
νος ὁ κύων, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἑαυτὸν σιγῇ κατεῖχεν. ἐπεὶ 5
δὲ ἄρα τοὺς τοῦ δεσπότου φονέας ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν
εἶδεν ἐξετάσει, ὁ δὲ οὐκ ἐκαρτέρησεν, ἀλλὰ εἰς αὐτοὺς
ἐπήδα καὶ ὑλάκτει ἀμύσσω τοῖς ὄνουσι καὶ ἐς τὸν Πύρρον
ἅμα ἐπιστρεφόμενος, ὡς οἴος τε ἦν ἐπήγειτο μάρτυρα, ὅτι
ἄρα τοὺς ἀνδροφόνους ἔχει. οὐκοῦν ὑπόνοια εἰσέρχεται 10
καὶ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς περιεστῶτας αὐτόν, καὶ ποιοῦν-
ται ἐνθῦμιον τὴν τοῦ κυνὸς ὑλακὴν τὴν ἐς τοὺς προειρη-
μένους. καὶ συλληφθέντες στρεβλοῦνται καὶ κατεῖπον ὅσα
ἐτόλμησαν.

31 Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνω δ' ὀστέα: ἐπὶ τῶν τάναν- 15
τία ποιούντων.

32 Κύνες Ἰνδιχοί: θηρία δὲ οἷδε τὴν ψυχὴν θυμοει-
δέστατα· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζῴων ὑπερφρονούσι, λέοντι
δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικὸς καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει καὶ
βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ 20
λυπήσας τελευτῶν ἠτιᾶται ὁ κύων. εἴη δ' ἂν καὶ λέων ἠτη-
θεῖς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μέντοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχε-
ται καὶ μᾶλα ἐγκρατῶς· κἄν προσελθὼν μαχαίρα τὸ σκέλος
ἀποκόπτῃς τοῦ κυνὸς, ὁ δὲ οὐκ ἄγει σχολὴν ἀλγήσας ἀνει-
ναι τὸ δῆγμα, ἀλλ' ἀπεκόπη μὲν πρότερον τὸ σκέλος, νε- 25
κρὸς δὲ ἀνῆκε τὸ στόμα: Ἄνθρωπου μόνου καὶ κυ-
νὸς κορεσθέντων ἀναπλεῖ ἢ τροφή. καὶ τοῦ μὲν ἀνθρώπου

30a Κύων τεῦτλα οὐκ ἐσθίει.

3. ἐφορκά εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν τε καὶ εὐνοίαν, κατὰ μικρὰ ὑπάγων
τὸν κύνα ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον. εἶτα μέντοι οὐ μετὰ μα-
κρὸν ἐξέτασις As. 5. κατεῖχεν] εἶχε καὶ προτόματος ἦν As. 7. ἐκαρ-
τέρησεν ἐνταῦθα ἀτρεμεῖν As. ἐς As. 17. θηρία] θουρία R. δὲ —
καὶ τῶν] καὶ οἷδε εἰσί, καὶ ἄλλην ἄλκιμοι καὶ ψυχὴν θυμ., καὶ τῶν παν-
ταχόθεν κυνῶν μέγιστοι. Καὶ τῶν As. 20. βρυχωμένων R. 21. αὐ-
τὸν λυπήσας καὶ κατατρώσας τελευτῶν As. 22. Ἰνδοῦ, καὶ διαφθαρείη
δ' ἂν ἐν θήρῃ. Καὶ As. 24. ἀποκόπτους As. 26. στόμα, καὶ
κεῖται βιασθεῖς ἀποστῆναι τῷ θανάτῳ As. 27. ἀναπλεῖ] ἀπλη As.

30a. Arsen. XXXII, 79: cf. Apost. XIII, 23.

31. Arsen. XXXII, 80. Dictum in eos, qui munera prae-postera atque incongrua largiuntur: ossa

enim canum, asinorum paleae sunt esca. Attigit Gatacker Advers. Post. 43, p. 872.

32. Κύνες — στόμα] Aelian. N. An. IV, 19. Ἄνθρωπου — ἐτίροις]

ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ προσήρηται, τοῖς γε μὴν ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στήθει προσπέλασται. γαμφώνυμον δὲ ἄρα οὐδὲ ἐν οὔτε πίνει, οὔτε οὔρει, οὔτε μὴν συναγελάζεται ἑτέροις:· Νικίας τις τῶν κυνηγούντων ἀπροόπτως φερόμενος εἰς ἀνθρακευτῶν κάμινον κατηνέχθη, οἱ δὲ κύ- 5 νες οἱ σὺν αὐτῷ τοῦτο ἰδόντες οὐκ ἀπέστησαν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα κινιζόμενοι περὶ τὴν κάμινον καὶ ὠρνούμενοι διέτριβον, τὰ δὲ τελευταῖα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἡρέμα καὶ πεφεισμένως κατὰ τῶν ἱματίων δάκνοντες, εἶτα εἶλκον ἐπὶ τὸ πάθος, οἷον ἐπικούρους τῷ δεσπότῃ παρακαλοῦντες 10 τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι. καὶ γοῦν εἰς ὄρων τὸ γενόμενον ὑπώπτευσεν τὸ συμβάν, καὶ ἠκολούθησεν καὶ εὔρε τον Νικίαν ἐν τῇ καμίνῳ καταφλεγέντα, ἐκ τῶν λειψάνων συμβαλῶν τὸ γενόμενον.

Τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ῶ.

15

- 33 Κωφότερος κίχλης: παρόσον ἄφωνον τὸ ζῶον.
 34 Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος: λιμὴν τις ἦν στενὰς ἔχων τὰς εἰσβάσεις.
 35 Κῶος πρὸς Χιον: ὅταν ἐλάττω πρὸς μείζω τις πα- 20 ραβάλλει.
 33a Κωφὸν γὰρ βέλως ἀνδρὸς ἀνάκλιδος οὔτιδανοῦ.
 33b Περὶ τῶν ἐννέα Μουσῶν
 καὶ ποίας τέχνης ἐκάστη ἐπικρατεῖ καὶ τίς ἀκριβέστερον ἐκάστη τέχνη ἐχρήσατο.
 Κλειῶ ἱστορίας· Ἡρόδοτος. Θάλεια κωμῳδίας· Μένανδρος. 25 Μελοπομένη τραγωδίας· Εὐριπίδης. Εὐτέρπη αὐλῶν· Σησίχορος. Τερψιχόρη λύρας· Πίνδαρος. Ἐρατὸ κωμῳδῶν· Ἐρμῆς· Καλλιόπη ποιήσεως· Ὀμηρος. Οὐρανία ἀστρονομίας· Ἄρατος. Πολυμνία γεωμετρίας· Εὐκλείδης.

2. προσπέλασται As. γαμφώνυχον R As. 4. δέ τις As. κυνηγετούντων As. 7. κινιζόμενοι As. 9. εἶλκοντες As. 11. γενέσθαι] οἱ κίνες As. γιγνόμενον As. 13. καταφλεχθέντα As. 19. ἐλάττω Ds. μείζωνα Ds. παραβάλλη Ds. 23. ἐπικρατεῖ — ἐχρήσατο] ἐπιστατεῖ· καὶ τίς ὁ ταύτης ἐν βίῳ ἰφικρενῆς Moschopulus.

id. ib. IV, 20. Νικίας κτλ.] id. ib. I, 8.

33. Greg. Cypr. L II, 49: Arsen. XXXII, 81.

33a. Arsen. XXXII, 82: Hom. Il. A, 390.

33b. Arsen. XXXII, 83: Moschop. Opusc. p. 59 Titz.

34. Diog. V, 43. Cf. nott. critt. ad Apost. XVII, 18.

35. Diog. V, 70. Cf. ann. ad Apost. XVIII, 26a.

36 *Κωφῶ ὁμιλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

37 *Κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίξει.*

Ἀρχὴ τοῦ ἅ στοιχείου.

Τὸ ἅ μετὰ τοῦ ᾱ.

38 *Λάβρακας Μιλησίους: ἐπὶ τῶν λαιμάργων. ἔστι δὲ 5*
ὁ λάβραξ εἶδος ἰχθύος· τὴν δὲ προσηγορίαν πεποιήται, διότι
κέχνηεν αὐτοῦ τὸ στόμα καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ
καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς
Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλείστοι διὰ τὴν
ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες 10
τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θα-
λάττης καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις:· Λάβραξ
καρίδων ἄπτεται· καὶ εἴη ἂν εἰ καὶ πταισας ἐρῶ ἰχθύων
ὀψοφαγίστατος. αἱ δὲ ἀμύνασθαι αὐτοὺς ἀδυνατοῦσαι, αἰ-
ροῦνται συναποθνήσκειν· ὅταν γοῦν αἰσθῶνται λαμβανό- 15
μεναι, τὸ ἐξέχον τῆς κεφαλῆς, ἔοικε δὲ τριήρους ἐμβόλῳ
καὶ μάλα γε ὀξεῖ· τοῦτο τοίνυν αἱ γενναῖαι σοφῶς ἐπι-
στρέψασαι, πηδῶσι τε καὶ ἀναθόρουνται κοῦφα καὶ ἀλτικᾶ.
κέχνηε δὲ ὁ λάβραξ καὶ μέγα, καὶ ἔστιν οἱ τὰ τῆς δερδῆς
ἀπαλά. οὐκοῦν ὁ μὲν συλλαβὼν τὴν καρίδα καμοῦσαν, 20
οἶεται δειπνον ἔχειν· ἡ δὲ ἐν ἐξουσίᾳ τε καὶ εὐρυχωρίᾳ
οιροτᾶ, τῆς φάρυγγος, ὡς ἂν εἰποις, καταχορεύουσα· εἶτα
ἐμπήγνυται τῷ δειλαίῳ θηρατῇ τὰ κέντρα καὶ ἐλκοῦται

5. *Λάβρακας . . ἰχθύος]* Λάβραξ. εἶδος ἰχθύος. Καὶ παροιμία. Λάβρακας Μιλησίους Suidas. 9. *διὰ]* Μιλήτος δὲ πόλις Ἀσίας, ἐνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ Suidas. 12. ὁ λάβραξ καρίδος ἢ ττηταί As. 14. *ὀψοφάγιστος* R As. αἱ δὲ ἀμύνασθαι] οὐκοῦν ἔλειοι ὄντες τὰς ἐλείους ἰλλοχῶσι. εἰσι γὰρ τῷ γένει τριτταί· καὶ αἱ μὲν αὐτῶν, οἷας προεῖπον, αἱ δὲ ἐκ φυκίων, πετραῖαι γε μὴν αἱ τρίται. ἀμύνασθαι δὲ As. 15. *ὅταν]* καὶ τότε σόφισμα εἶπεν οὐκ ὀκνήσω αὐτῶν. ὅταν As. 17. *τοῦτο]* καὶ ἄλλως ἐντομᾶς ἔχει δίκην πρίονος, τοῦτο As. 19. *δέρης* As. 21. *ἔξεν* As.

36. Plut. Prov. 43 Boiss. Greg. Cyp. M IV, 89.

37. Phalar. Epist. 29: πολλὰ λέγειν ἔχων καὶ κατὰ σοῦ, καὶ περὶ ἧς κατ' ἰμοῦ πεφλυάρηκας ἐν Λεοντίνους δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περισσότερον,

πλὴν ὅτι κώνωπος ἰλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίξει: ubi v. Lennepius: add. annott. ad Apost. VII, 8.

38. Suidas: Arsen. XXXIII, 50. Append. Provn. III, 57. Λάβραξ κτλ.] Aelian. N. An. I, 30.

οἱ τὰ ἔνδον καὶ ἀνοιδήσαντα αἶμα ἐκβάλλει πολὺ καὶ ἀπενήγη καὶ καινότερα δῆπου ἀποκτείνασα ἀνήρηται.

- 39 Λάβωμεν τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ: ἐπὶ τῶν ἐνὶ πόνῳ δύο καταρωθωκότων· ἐκ τῶν Θεμιστοκλέους ἀποφθεγμάτων. 5
- 40 Λαγῶς καθεύδων: ἐπὶ τῶν προσποιομένων καθεύδειν, ἢ πανουργευσμένων.
- 41 Λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει: δειλὸν τὸ ζῶον ὅθεν καὶ Ῥηγίτινος λαγὼς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίτινους ἐπὶ δειλία ἐκωμόδουν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερώς ἀγωνιζομένων: 10
Εἰς τὴν κοίτην τὴν συνήθη οὐ πάρεισιν ὁ λαγὼς πρὶν ἢ ταράξῃ τὰ ἴχνη, πῆ μὲν εἰσιῶν, πῆ δὲ ἐξιῶν, ἵνα ἀφανίσῃ τὴν ἐκ τῶν θηρατῶν εἰς αὐτὸν ἐπιβουλήν. Λέγεται καὶ τὰδε περὶ αὐτῶν· τίκτειν καὶ ἄρθενας λαγὼς καὶ ἔχειν παι- 15
δοποιεῖσθαι τε ἅμα καὶ ἀδίνειν, ὡς τῆς φύσεως μὴ ἀμοιρεῖν ἑκατέρας:· Ἔστι δ' ὁ λαγὼς καὶ ἀνέμων τε καὶ ὠρῶν ἐπισιτήμων· ἐν χειμῶνι οὖν κοίτην ἐν τοῖς προσηλίσις τίθεται· δῆλα γὰρ δὴ ὅτι θάλλεται μὲν ἀομένως, κρύει δὲ ἐχθρῶς ἔχει· θέρους δὲ πρὸς ἄρκτον ἀποκλίνει πόθῳ 20
ψύχους. τῆς δὲ τῶν ὠρῶν διαφορᾶς αἱ ῥίνες αὐτῷ γνώμων. οὐ μὴν ἐπιμύει καθεύδων ὁ λαγὼς, καὶ τοῦτο αὐτῷ ζῶων μόνῳ περιέστιν, οὐδὲ νικάται τῷ ὕπνῳ τὰ βλέφαρα. Φαθὶ δὲ αὐτὸν καθεύδειν μὲν τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τηνικάδε ὄραν. 25

1. ἀνοιδήσαντα As. ἀποπνίγει As. 2. ἀποκτείνουσα As. 7. ἢ πανουργευσμένων Ds om.: v. K in nott. cr. ad Diog. l. c. 8. λαγὼς τὸν περὶ τ. κ. τρέχων Zenobius. ἅπαν τὸ idem. 10. λέγεται δὲ] παρορμία δὲ τις ἐστὶν Ὁ λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, Zenobius. 11. ἀγωνιζομένων τασσομένη idem. 13. ταράξει As. 14. ἐπιβουλήν] de leporis sapientia nonnulla As addit. λέγεται — ἔχειν] τίκτειν γὰρ δὴ καὶ ἄρθενας λαγὼς ἔλεγε, καὶ ἔχειν As. 17. ἐστι δ'] ἢ δὲ ἄρα As. 18. ἐν — κοίτην] σοφὸν γὰρ τι χροῖμα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ εἴχαρι ὄν. χειμῶνος οὖν κοίτην As. 25. τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς As.

39. Plut. Themist. c. 16.
40. Diog. VI, 1: Arsen. XXXIII, 51. DV III, 6.
41. Zenob. IV, 85: Arsen. XXXIII, 52. DV III, 8: add. Apost. XVI, 99c. [δειλόν] cf. Apost. V, 90a. [Ῥηγίτινους] cf. Apost. XV, 22. [λέγεται κτλ.] Anonym. apud Hasium ad Leon. Diac. p. 257 D: ὡς δ'

ἀφίκτο καθαρώς, ὁ κίνδυνος, ... ὡς τὰ περὶ ψυχῆς οὖν ἡμῶν κινδυνεύεται, τὸν μὲν τότε ὄλεθρον σοφώτατ' ὡς εἶχεν ἀπεκρουσάμεν: add. Boettiger in Amalth. I, 48 a Walzio ad h. l. laudatus. [Εἰς — ἐπιβουλήν] Aelian. N. An. VI, 47. [λέγεται — ἑκατέρας] id. ib. XIII, 12. [Ἔστι κτλ.] id. ib. XIII, 13.

- 42 Λακωνικὸν τρόπον: περαίνειν ἢ παρῆχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἤκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας ἐφύλασσον οἱ Λάκωνες. καὶ Λακωνίζειν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.
- 43 Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν: οὕτως ἔλεγον Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ξίρξην 5 ἤτηθέντα ἐν τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν· ἔσιαθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὄξειαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβάλειν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολλὴν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὑστερον ἀνασῶσειν ἐπανελθόντας. οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.
- 44 Λαμίας δυσμορφότερος: ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι,
- 43a Λάμβδα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον, 15 ὡσπερ οἱ Μεσσήνιοι μ. Εὐπολις· Ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα. οὕτως καὶ Θεόπομπος.

1. τρόπον περαίνει N: τρόπον, τὸ περαίνειν καὶ παιδραστεῖν, τὸ παρῆχειν κτλ. Hesychius. 2. φηλάσσουσι Photius cum Suida, φηλάττουσιν Hesychius. 3. καὶ κτλ.] s. Λακωνίζειν haec afferunt Suidas et Hesychius. χρῆσθαι] Ἀμιοιοφάνης Θεομοφορμαζοῖοις β' Photius et Suidas addunt: fr. 322 Dind. 4. λακκόπλουτος — Ἀθηναῖον] Λακκόπλουτος. Καλλίαν τὸν Ἀθ. οὕτως ἔλεγον Suidas. 6. τῇ περὶ Suidas. 10. πολλὴν] πολλὴν N. ἐλπίζοντας Suidas. 13. δυσμορφότερος RZ. 14. δευτέρῳ Suidas. Λιβυκῶν] »Λιβυκῶν vereor ne compendio debeat, cum Λιβύης vel ἐν Λιβύῃ esset significatum»: Bernhardius. De Libycis enim a Duride scriptis altum apud veteres silentium.

42. Phot. Suid. Hesychius: Arsen. XXXIII, 53. Saepissime comici poetae libidinosos Lacaenarum mores perstrinxerunt: cf. O. Muellerus Dor. II, 287. 296.

43. Arsen. XXXIII, 54. οὕτως κτλ.] Suidas, Photius: Hesych. s. λακκόπλουτος: ὁ Καλλίας, ἑπὶ τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτρυχεῖν χρυσῶ εἰς φέταρ βεβλημένω. De difficultatibus, quibus laborat narratio, Bosslerus de gent. Att. sacer. disp. p. 33 et Bernhardius ad Suidae l. c. exposuerunt. Lemmatis causa appono Alciph. Ep. I, 9: βούλομαι δὲ πρὸς ἐνὰ τῶν λακκοπλοῦτων... οἰκείως ἔχειν: Max. Tyr. Diss. XI, 7, p. 202: τί τοῖς θεοῖς ἐνοχλεῖς; μηδὲν τὸ πῦρ ἢ τὴν ἀξίαν φοβήσῃς,

καὶ πλουτήσεις, κἄν Ἰππώνικος ᾄς: add. Themist. Or. 294 A.

43a. Arsen. XXXIII, 55: Photius. Idem narrat Eustath. ad Hom. II. B, 581, p. 293, 39: ἱστορεῖται δὲ ὅτι Λακεδαιμόνιοι λάμβδα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν εἰς περιόρημον ἔγραφον ἐκ τοῦ κατῆρχοντος στοιχείου χαρακτηριζόντες ἰαντοῦς, ὡσπερ οἱ Μεσσήνιοι, πληροῦσφοροι ὄντες αὐτοῖς καὶ πολέμιοι τὸ μ. Εὐπολις· Ἐξεπλάγη — λάμβδα, ἡ γοῦν τὰς κακωτικὰς ἀσπίδας. Εὐπολις] fr. inc. fab. 37 Mein. Θεόπομπος] fabb. inc. fr. 16 Mein.: historico vindicant Wichersius: cf. fr. 325.

44. Arsen. XXXIII, 56. ταύτην κτλ.] haec e Photio aut Suida s. Λαμία transcripta sunt, qui Scholl.

μιχθέντος δὲ αὐτῆ τοῦ Διὸς, ὑφ' ἧρας ζηλοτυπουμένην ἃ ἐπικτεν ἀπολύσαι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύτης δύνμοσπον γερονέται, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθεῖρειν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρηθῆντες οἱ Ἕλληρες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον Ἀθηναίων ἰγού- 5 μίνων τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιοῦσάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος ἐν Ἀνδρογόνῳ·

πλήσους γὰρ ἔφθαιρεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν τὰς ἐν Λαμία πάσας.

45 Λαρινοὶ βόες: ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν. ἀπὸ Λαρίνου 10 βουκόλου τοῦ ἐν Ἠπειρῷ κλέφαντος τὰς Ἡρακλείους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Πηγήσιος, ὅτι τὰς Γηροόνου βοῦς ἤλαυτε·

1. τοῦ in Suida deest. ζηλοτυπουμένης Z, quod Hullemannus defendit. 2. ἀπολύσαι RWZ Suidas. 5. μετὰ] κατὰ m. 7. Ἀνδρογόνῳ Z. 8. πλήσους] πάσας A, πλήσους N. ἐφθαιρεν] ἔφθαιρεν Photius, ἐφθαιρ Bernhardtus. 10. ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν] absunt a Suida: sumpta sunt ex Scholl. ad Aristoph. l. c.: λαρινῶ βοῦ] ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ ἐπιγραφῆ. ἀπὸ — κλέφαντος] οἱ ἐν Ἠπειρῷ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου, κλέφαντος Suidas.

ad Arist. Pac. 751. Vesp. 1030 in angustum deduxerunt. Similia in Scholl. ad Aristid. p. 19 Fromm. leguntur. Λαίριες] fr. 37 Hullem. in secundo de rebus Agathoclis libro Duris haec exposuit. [Ἔστι κτλ.] cf. Etymol. M. s. Λαμία et v. Grauert Anal. I, 250 sqq. Ἀνδρογόνῳ] fr. 5 Mein. Lamiae nomine non solum mulieres deformes turpesque notabantur: Apul. Metam. I, c. 17. V, c. 11: sed etiam infantes a nutricibus terribantur: Dio Chrysost. Or. 55, p. 285 R.: θαναμάζεις τοὺς λαιότας . . . οἷς ἐκείνος ἐπηλίει τοὺς ἀναισθήτους, ὡσπερ αἱ τίτθαι εἰ παιδία διαγροῦσμεν τὴν Λαμίαν: add. Strab. 1, p. 19. Scholl. ad Arist. Equitt. 693 et Choerobosc. in Cramer Anecd. Oxon. T. II, 239, 13: Λαμία [cod. Λομία]: ὄνομα κέρριον· γίγονεν δὲ ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλήρεως [cf. Ostermannus de Demet. Phal. Comm. I, p. 8]: ἔστιν δὲ καὶ προσήγορον, τὰ φύσματα [cod. χίσματα]. ὄνομα Λαορέτιάδος: affluvia terriculamentorum nomina peti possunt ex annot. ad Zenob. I, 53. III, 3; add. Apost.

X, 89. Fluxit autem hic usus e fabulis, quas multas et miras Graecorum ferax rerum fictarum ingenium de Lamia emisit: v. Diad. XX, 41. Klausenius de Aen. et Pen. I, 207.

45. Suidas: Arsen. XXXIII, 57: Photius. Quae h. l. leguntur, e Scholl. ad Arist. Pac. 925 descripta sunt, quibuscum consentit enarrator Pindari in Nem. IV, 82. Aliam viam institit Eustathius ad Hom. II, φ, 392, p. 1243, 11: καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ὄνοῦ καὶ βόες λαρινοὶ καὶ ταῦροι οἱ μέγα καὶ παχὺ δίφρα ἔχουσιν: suo denique more ineptit Tzetzes Chil. VIII, 270. et in Scholiis a Cramero Anecd. Ox. III, 362 editis. Λύκος] ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον, ut Scholl. ad Aristoph. l. c. docent. Egitt de Lyco Ungerus Parad. Theb. I, 383. Προξενος] ἐν Ἠπειρωτικοῖς, ni fallor: v. Vossius Hist. Gr. 493 West. Ἀπολλόδωρος] p. 450 Heyn. Epirotici boves et maximi erant et praecipue ob pascua eximia: Aelian. N. An. XII, 11. Oppian. Cyneg. II, 109: hinc saepe cum laude memo-

Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλῆα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Δωδωναίῳ Δίῳ· Ἀπολλόδωρος δὲ αὐτὸς τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς καλεῖ· λαρινεῦειν γὰρ τὸ σιτεῦειν.

- 46 Λάρος κεχηνώς: ἐπὶ τῶν ἀρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν.
 47 Λακωνικὰς σελήνας: ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως συνθήκας 5 ποιοιμένων· οὗτοι γὰρ βοήθειαν αἰτούμενοι ἀνεβάλλοντο, τὴν σελήνην προσφαιζόμενοι.
 48 Λάρος ἐν ἔλεσιν: ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

01-48 *ἰσομετρία* τῶν Τὸ Ἄ μετα τοῦ ἔ.

- 49 Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου: ἔστι δὲ 10 λεβηρίς τὸ δέσμα ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφας· ὁ δὲ κινδαλος εἶδος ὄρνεου ἀσάρκου.

1. Πρόξενος κτλ. nunc non comparent in Schol. Arist. l. c. τὸν RZ om. 2. αὐτὸς τῶν αὐτῶν NRZ. 3. καλεῖ Suidas om. 4. λεπτῶν N: Suidas addit: ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεός ἐστιν ἀρπακτικὸν καὶ ἀθηγάγον. 8. λάρος ἐν Νεμίῳ Photius. παροιμία ἐπὶ Photius et Suidas. 10. Suidas: λεβηρίς. τὸ γῆρας, ὃ . . . ὄφας. καὶ παροιμία· Τυφλότερος λεβηρίδος κ. κ. ἔστι δὲ εἶδος ὄρνεου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ γυμνότερος. φαοὶ γὰρ ὅτι Λεβηρίς πένης ἐγένετο, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

rantur: Aristoph. Pac. 925. Aristot. H. An. III, 16, 7. Varr. R. R. II, 5, 10: plura praebent Schneiderus ad Aristot. et Varr. II. ec., et O. Muellerus Dor. I, 424.

46. Suidas: Arsen. XXXIII, 58. Arist. Equitt. 956: λάρος κεχηνός ἐπὶ πέτραις δημηγορῶν. Larus, avis praedae avida et vorax, quum facile inescari patitur: Hom. Od. E, 51. Aristoph. Av. 567. Schneiderus ad Arist. H. An. V, 8, 4: eius nomine a Graecis non solum homines rapaces ac lucro furtisque dediti appellantur: Aristoph. Nub. 591: ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δάρων ἐλόντες καὶ κλοαῖς: Matron apud Athen. IV, 134 E: Χαιρέφων, πενήτωνι λάρω ὄρνεθι ἰοικώς, Νήστης, ἄλλοτριῶν ἐν εἰδῶς διεκποσανίων: Timocles apud eundem VIII, 342 A: ὥστε τοὺς λάρους εἶναι. Σύρανας: Lucian. de Merc. Conduct. 3: καθάπερ ὁ λάρος ὄλον περιχανὸν τὸ δέσμα: Aelian. Epist. Rust. 18, p. 421 Cuiac.: Λάχης . . . λάρον βίον ζῆ καὶ

ἀνέμοις μάχεται: sed etiam fatui atque stulti: Eustath. ad Hom. l. c. p. 1522, 56: ἰστέον δὲ, ὅτι τὸν λάρον, τῆ ἐρηθία ἢ ἕτοιρον προσοχὴ παροϊμιακῶς ἀποκλήροισιν ὕδεν καὶ λάρους τοὺς εὐθραφεῖς φαιμέν: Luc. Timon. 12, ubi v. Hemsterhusius, cui add. Huschkius de Annio Cimbr. disput. 32.

47. Diog. VI, 30.

48. Suidas: Arsen. XXXIII, 59: Photius.

49. Suidas: Arsen. XXXIII, 60. De cindalo cf. Apost. IX, 82: cf. Diog. III, 73. App. Provn. III, 58. Apost. V, 67a. Dicit ἐπὶ τῶν πάντων πτωχῶν refert Diogenianus. Usurpaverat ut videtur Aristophanes et Strattis: Erotian. Lex. Hippocr. 244 Fr.: Λεβηρίδος: ὑμνοῖδος ἀποσύματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄρνων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφικριῶ καὶ Στράτις ἐν Φοινίσσοις: v. Meinekius Com. Gr. II, 2, 782.

- 50 *Λειβηθρίων ἀνοητότεροι: Θουκυδίδης ταύτη ἐχρή-
σατο. οἱ γὰρ Λειβήθριοι ἔθνος ἦν μωρόν, ἀπὸ τόπου Λεί-
βηθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατώκουν, οὕτω παρωνομαζόμενον.*
- 51 *Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλι-
στα: τοῦτο ἐξ ἀποφθέγματος.*
- 52 *Λευκώλενον λίνον κέρδει γαμεῖς: ἐπὶ τῶν αἰ-
σχρὰς ἐπὶ κέρδει γαμούντων.*
- 53 *Λεωκόριον οἰκεῖς: ἐπὶ τῶν λιμοπτώτων· ἔστι δὲ
τόπος τῆς Ἀιτικῆς· ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀιτικὴ καὶ λύσις ἦν
τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγῆ· Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυ-
γατέρας ἐπιδίδωκε, καὶ ἀπὴλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν·
καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. ὁ Λεὼς δὲ ἦν
υἱὸς Ὀρφείως· οὗτος δ' ὁ Λεὼς ἔσχεν υἱὸν Κύλανθον· ἦν*
- 52a *Λέγεις· ἃ δὲ λέγεις, ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις· Μένανδρος.*
- 52b *Λευκώνης ζῆλος: ἐπὶ τῶν ζήλω κακῶς ἀποθανόντων. 15
Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς γήμας Λευκώνην τὰ πολλὰ διὰ
φιλοκύνηρον ἐνέργειαν ἐν ὕλαις διέτριβεν. ἡ δὲ νεότητος ὑπο-
λαμβάνουσα συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ' ἑτέρας γυναικός, καὶ
ἄγους ἠκολούθησε τούτῳ. καὶ ἐν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ τὸ
μέλλον ἀπεκαρᾶδοκε· τῶν δὲ πύριξ κλάδων αἰφνιδίως σεισθέν-
των, οἱ στιβενταὶ κύνες, δόξαντες καὶ αὐτήν, ἀλόγου ζῴου δίκην*

1. Λειβηθρίων — μωρόν] Λειβήθριοι, ἔθνος μωρόν Zonaras. ἀνοη-
τότεροι] ἀμοισότεροι Zenob. I, 79. 3. κατώκουν κιλ.] κατοικοῦσι ἀνή-
τοι ἀνθρώποι. Θουκυδίδης· Α. ἀν., ubi Θουκυδίδης in Θουγενίδης mu-
tandum esse Tittmannus coniecit: cf. nott. critt. ad Diog. II, 26. παρ-
ωνομαζόμενον WZ. 4. Plutarchus: ἐρωτηθεὶς δὲ πῶς ἂν τις μάλιστα
παρ' ἀνθρώπων εὐδοκίμοι, Εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττει δὲ τὰ
κάλλιστα. 5. τοῦτο ἐξ] ἐκ τοῦ Ζ. 6. κερδογαμεῖς Z Ds. 8. Λεω-
κόριον — ἐλίμωξέ] Λεωκόριον, τόπος τῆς Ἀιτικῆς, ἀπὸ ἱστορίας. ἐλίμωξε
Suidas. 12. ὁ Λεὼς κιλ.] apud Suidam haec sic leguntur: Λεωκόριον.
ἡρώων ἐν μίῳ τῷ Κερματικῷ· Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφείως υἱὸν μὲν ἔσχεν Κύλαν-
θον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φυσιθέαν [Πρωξιθέαν Aelianus], Θεόπην,
Εὐρύβωλιν· ἃς ἑαὶ τῆς χάρας σφαγμοθεῖας ἐπιπαθόντας ἐπιμηρῶν
Ἀθηνᾶται τῷ ἡρώω. 15. Λευκώνης — ἀποθανόντων] Stobaeus om.
19. τοῦτω] τῷ προειρημένω Stobaeus. 21. »leg. Θηρίον δόξαντες
εἶναι e Plutarch. II, p. 310 E:» Gaisfordus.

50. Zonar. 1294: Arsen. XXXIII,
61. Apost. II, 67.

51. Plut. Apophth. Lac. 213 C:
Arsen. XXXIII, 62. Est Agesilai.

52. Diog. VI, 22. DV III, 4.

52a. Stob. Flor. X, 6. Max. Conf.
Serm. 12, p. 571 Comb.: Arsen.
XXXIII, 64. Men. fr. inc. fab.
284 Mein.

52b. Arsen. XXXIII, 65. X, 44:
Stob. Flor. 64, 33.

53. Suidas: Arsen. XXXIII, 63:
add. Phot., Scholl. ad Thuc. I, 20.
Aelian. V. H. XII, 28. De re
post Meursium Ceram. Gem. c. 17
dixerunt Lobeckius Aglaoph. I, 326
et C. O. Muellerus ind. lectt. univ.
Gotting. aest. 1840, p. 7.

δὲ τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τούτου, ἃς ὑπὲρ τῆς χώ-
ρας δέδωκεν εἰς σφαγὴν, Φρασιθέα, Θεόπη καὶ Εὐβούλη.

54 Λέοντα ξυρᾶν, ἢ κολωνόν κυριότειν: ἐπὶ τῶν
μὴ πειθομένων περὶ τι. Λέγει Εὐδήμιος νεανία θηρα-
τικῶ συντρόφους εἶναι κύνα καὶ ἄρκτον καὶ λέοντα· καὶ 5
ταῦτα μὲν χρόνου πρὸς ἄλληλα εἰρήνην ἄγειν καὶ σφίσι
φίλα νοεῖν. μιᾶς δὲ τυχεῖν ἡμέρας τὸν κύνα προσπαιζαντα
τὴν ἄρκτον καὶ ὑπαικάλλοντα καὶ ἐρεσχελοῦντα, τὴν δὲ οὐκ
εἰωθότως ἐκθηριωθῆναι καὶ ἐμπροσθεῖν τῷ κυνὶ καὶ λαφύξαι
τοῦ δειλαίου τὴν γαστέρα καὶ διασπάσασθαι αὐτόν. ἀγα- 10
νακιῆσαι δὲ τῷ συμβάντι τὸν λέοντα καὶ μισῆσαι τὴν ἄρκτον
καὶ τὰ αὐτὰ δοῦσαι αὐτῇν, ἅπερ οὖν ἐκείνη τὸν κύνα
εἰργάσατο. "Ομηρος μὲν οὖν φησιν·

ὡς ἀγαθὸν καὶ παιῖδα καταφθιμένοιο λι-
πέσθαι. 15

ἔοικε δὲ ἡ φύσις δεικνύναι, ὅτι καὶ φίλον ἑαυτῷ τιμωρὸν
καταλιπεῖν, ὡς φίλε "Ομηρε, κέρδος ἐστί.

55 Λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα: ἐπὶ τῶν
ἀμηχάνων.

56 Λεπτὴν πλέκει: λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων, 20
οἶον ἀκριβῆ, στενὴν, ἀσθενῆ.

διεσπάραξαν· τῆς δὲ πράξεως ἀτόπτης γενόμενος Κυνίππος
ἑαυτὸν συγκατέσφαξεν:· Σώστρατος ἰστορεῖ ἐν β' Κυνηγετικῶν.

4. τι] ἢ ματαιοποιοῦντων. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ [T. II, 192 Dind.]· ὄσθ' ὄρη, μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειροῦμεν, οὐ Θρασύμαχον σκκοφαντεῖν [cf. Plat. Reip, I, 341 C.] ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμωδεῖν Περικλῆα καὶ ταῦτα δειλίαι A addit. Λέγει — κύνα] prolixius haec As descripsit. 7. φίλα v. σφ. λέγει ὁ Εὐδήμιος As. προσπαιζοντα As. 8. ἄρκτον As. 11. λέοντα — καὶ τὰ] leonis animum atque cogitationes pluribus As exornavit. 17. ἐστὶν R As. 19. ἀμηχάνων] εἴρηται ἢ πυρομῖα Suidas addit. 23. ἐπικατέσφαξεν Stobaeus, κατέσφαξεν Ab.

54. Arsen. XXXIII, 66. Λέοντα ξ.] DV II, 61. Κολωνόν κ.] Aliud proverbium ab arietis cornibus ductum commemorat Greg. Nazianz. Epist. 62 [191]: ἀνδρῶ σοφιστῆν ἰνουθέησα . . καὶ οὐδὲ ἥπο τῆς πυρομῖαι τῆς ἰδιωτικῆς ἐπαιδείθην, φαλακρὸς ὢν κατὰ κριοῦ μὴ νουσιάζειν ἀντὶ προσοπίου μηδὲ σφηκιῶν ἐγείρειν κατ' ἔμμαντοῦ [cf. Macar. VII, 94], γλῶσσοι πρὸς τὸ κακῶς λέγειν εἰομοιούριαν. Λίγιστι κιλ.]

Aelian. N. An. IV, 45. "Ομηρος] Od. γ, 196.

55. Suidas: Arsen. XXXIII, 67. Est versus Arist. Equitt. 1249, de quo v. Porso ad Eurip. Orest. 68. Respexit comici versum Aristid. ἐπ. τ. τετ. p. 193 Iebb.: τὸ μὲν γὰρ μέλλον ἄπιστον ἦν ἐν ἀφαντῇ, λεπτὴν καὶ ἄπιστον ἔχον τὴν ἐλπίδα.

56. Suidas: Arsen. XXXIII, 68. Greg. Cyp. L II, 59.

- 57 *Λέρνη* θεατῶν· καί· *Λέρνη* κακῶν· ἀντὶ τοῦ, κακὸν θέατρον· Κρατῖνος, οἱ μὲν διὰ τὴν Ἰθάραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ Δυναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσωϊώνισια ἐκεῖ ῥίπτειν· ἦν δὲ ἡ Λέρνη πηγῆ.
- 58 *Λεσβίων ἀξία*: ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.
- 59 *Λέσχη ἐγκάθη*: ἐπὶ τῶν διαλεγομένων καὶ φιλοσοφούντων· τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροίζομεναι φιλοσοφεῖν, λέοχα ἐκαλοῦντο. οὕτω γρησὶ καὶ Ἰεροκλῆς ἐν πρώτῃ Φιλοσοφουμένων.
- 57a *Λεσβιάζειν*: τὸ τῷ στόματι αἰσχρόν τι ποιεῖν· Θεόπομπος· ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων εἶπω σόφισμα, ὃ φασὶ παῖδας Λεσβίων εὐρεῖν.
- 58a *Λέριοι κακοί*, οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὖν, Πάντες πλὴν Πατροκλέους, καὶ Πατροκλῆς Λέριος· ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.

1. καί — κακῶν] Suidas N om. 2. κακῶν θέατρον Suidas. 4. Αἰγυπτιαδῶν RAZW. 6. ἦν κτλ.] οἱ δὲ, Λέρνη κακῶν Suidas. πηγῆ] λίμνη Gregorius: utrumque recte: v. Paus. II, 36. 37. Scholl. ad Pind. Ol. VII, 60 et Rossii Itiner. Gr. I, 150. 7. παρομίῳ ἐπὶ Suidas. 9. γὰρ] δὲ Suidas. 10. ἀθροίζομενοι NZ Suidas. 11. πρώτη] ἄ Suidas. 13. θρυλλούμενον Scholiasta. 14. σόφισμ', ὃ idem. De metro dixit Meinekius. 16. Λέριοι] Καὶ τὸδε Φωκνλίδεω· Λέριος Strabo: est Phocyl. fr. 1 Schneidew. 17. Πατροκλίους et Πατροκλῆς vitia sunt ex compendio orta: v. Tzschuckius ad Strab. I. c. Simile mendum in nott. critt. ad Apost. I, 19 monstravi. Vera lectio Προκλίους et Προκλῆς, quam Erasmus II, 4, 48 primus commendavit, non solum libris manu exaratis et Eustathii testimonio, sed etiam Demodoci imitatione defenditur. ἐπὶ κτλ.] διαβέβλητο γὰρ ὡς κακοήθεις οἱ ἐνθένδε ἄνθρωποι Strabo I. c.

57. Suidas: Arsen. XXXIII, 69. Greg. Cypr. M IV, 23. Κρατῖνος] Com. Gr. Fr. II, 1, 201 Mein.

57a Arsen. XXXIII, 70: Scholl. ad Arist. Vesp. 1337. Pertinet huc Aristoph. Eccles. 920: δονεῖς δὲ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους, de quo cf. Iacobsius Ann. ad Anth. II, 3, p. 77: add. annott. ad App. Provn. IV, 73. Θεόπομπος] Com. Gr. II, 2, p. 805 Mein.

58. Suidas: Arsen. XXXIII, 71. Zenob. IV, 88. Phot. Epist. 185 inil.: οὐ δὲ, ὡς ἐκτενὲς ὄρν ἐστί,

κᾶν λέγει, Λεσβίαν αὐτῷ δεξιὰν προτινίεις.

58a. Arsen. XXXIII, 72: Strab. X, 5, 12, p. 487. Eustath. ad Dion. Perieg. 530. Phocylidem imitatus est Demodocus: v. Anth. Pal. XI, 235. 236. Aristot. Eth. ad Nicom. VII, 9.

59. Arsen. XXXIII, 74. τὸ γὰρ κτλ.] Suid. s. Phot. v. λέσχη. Attigit Zellius, Ferienschriften I, 12. De Hierocle cf. Apost. VII, 12. Ceterum comparari poterit Apost. I, 52.

- 60 *Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν: ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπι-
οχνουμένων.*
- 61 *Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον: ἐξ ἱστορίας ἡ
παροιμία· Καρχηδόνιον φασὶ νεανίαν ἀγρευῆσαι λέοντα ἄρτι
ἐκ γάλακτος καὶ ἡμερῶσαι τοῦτον παρανόμῳ τροφῇ καὶ 5
τὸν θυρὸν αὐτοῦ ἐξελεῖν διαίτη νόθῳ, ὥστε ἐπιθεὶς αὐτῷ
φορτίον ἤλαυνε δι' ἄστεος ὄνου δίκην. ἀλλὰ ἀπέκτεινάν γε
αὐτὸν Καρχηδόνιοι μισήσαντες τῆς παρανομίας, ὡς τύ-
ραννον μὲν τῇ φύσει, ἰδιώτην δὲ τῇ δυστυχίᾳ.*
- 62 *Λευκὴ ψῆφος: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.* 10
- 63 *Λέων εὐθύς εἰς ἀγῶνας: ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνι-
ζομένων. Τὴν ὕαιναν τῆτες μὲν εἰ θεάσαιο ἄρῃνα,
τὴν αὐτὴν εἰς νέωτα ὄψει θῆλυν· εἰ δὲ θῆλυν νῦν, μετὰ
ταῦτα ἄρῃνα· κοινωνοῦσι τε καὶ γαμοῦνται, ἀνὰ ἔτος πᾶν
ἀμείβουσαι τὸ γένος. οὐκοῦν τὸν Καινέα καὶ τὸν Τειρε- 15
σίαν ἀρχαίους ἀπέδειξε τὸ ζῶον τοῦτο, οὐ κόμπους, ἀλλὰ
τοῖς ἔργοις αὐτοῖς. Φοιτᾶ δὲ νύκτωρ καὶ πρὸς τὰ αὐλῖα
καὶ μιμείται τοὺς ἐμποῦντας. ἀκούοντες δὲ οἱ κύνες προσία-
σιν ὡς ἐπ' ἀνθρώπον· ἡ δὲ αὐτοὺς συλλαμβάνει καὶ ἐσθίει.*
- 64 *Λευκὴ σιάθμη λευκῷ λίθῳ: ἐπὶ τῶν τὰ ἀθλῆα 20
ἀθλήτοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων.*

Τὸ ἄ μετα τῷ ἦ.

- 65 *Λήμνιον κακόν: ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες γυναῖ-
κας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν
αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπειτα δὲ πάντας αἱ γυναῖκες 25
τοὺς ἀνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνεῖλον ἅμα
ταῖς τῶν Θρακῶν γυναιξιν, ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ· ἦν Μυρ-
σίλος μὲν διὰ τὸν τῆς Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κα-*

1. φυρῶ σοι Suidas. παροιμία ἐπὶ idem. 4. φασὶ δὲ καὶ Καρχηδόνιον Maximus. 12. τὴν κτλ.] A om. ἄρῃνα εἰ θ. As. 14. κοινωνοῦσι τε ἀφροδίτης ἐκατέρως καὶ γαμοῖσι τε καὶ γαμοῦνται As. 20. λευκῷ λίθῳ Suidas om.: cf. Greg. Cyr. M IV, 19. 21. συνιέντων] Ab addit: Σοφοκλῆς· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖσιν [sic] οὐ τεκμαίρομαι. 25. ἐπειτα] ἐπὶ Suidas. 27. Μύρσιλον W.

60. Suidas: Arsen. XXXIII, 75. Diog. VI, 12.

61. Arsen. XXXIII, 77. Καρχηδόνιον κτλ.] Max. Tyr. Diss. II, 3, p. 23.

62. Diog. VI, 9: Arsen. XXXIII,

78. Macar. V, 57.

63. Arsen. XXXIII, 76. τὴν — αὐτοῖς] Aelian. N. An. I, 25. φοιτᾶ κτλ.] id. ib. VII, 22.

64. Suidas: Arsen. XXXIII, 79.

73. Greg. Cyr. L II, 67.

65. Arsen. XXXIII, 80. Λήμνιον — Καύκασος δὲ] Suid. s. λήμνιον,

τασχεῖν. Καύκασος δὲ φησὶν, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις κατ' ἔτος θύειν τῇ Ἀφροδίτῃ. παριδόντες οὖν τὸ τοιοῦτον ἐτήσιον ἔθος σχεδὸν οὐ μνήμην ἐποίουν αὐτῆς. αὕτη δὲ ὀργισθεῖσα ἐπέβαλε ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν δυσωδίαν, δι' ἣν οἱ ἄνδρες αὐτὰς ἀπεστρέφοντο· αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι ἀνείλον 5 τοὺς ἑαυτῶν ὀμευνέτας· μόνη δὲ ἡ Ἰγυπύλη ἔσωσε τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Θόαντα. ὅθεν τὰ μεγάλα κατὰ Ἀθήναια λέγεται.

66 Ἀθηναίᾳ χειρὶ: ὡμῇ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῶν συμβάντων.

1. Καύκαλος Reinesio praeunte emendavit Meinekius Philol. Exerce. in Athen. Sp. II, 18. δὲ] h. l. signa lacunae ponendae essent: scripsit enim Suidas: Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγοῦρησι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Ἀθηναίας· ἔθην τὰ μεγάλα κατὰ Ἀθήναια λέγεται. Ceterum WZ vv. τεκνοποιημένοι — ἐπὶ omittunt pro eis haec substituentes: ἐτεκνοποίησαντο ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πάτριον φωνὴν καὶ τὰ ἔθνη ἐδιδάξαν· οἱ καὶ ἠβήσαντες συήρχοντο ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἦσαν καὶ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς ἠμίανοντο, καὶ εἴ τις ἐτυπτε τινα αὐτῶν, ἰβροθήθουν ἄπειρος καὶ τέλος ἄρχοντας ἰδίους ποιήσαντες ἀπέστρεφον· ἐφ' οἷς ἀγανακτῆσαντες οἱ πατέρες αὐτοὺς τε [τε Z om.] καὶ τὰς μητέρας τὰς Ἀττικὰς ἀνείλον· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Ἀθηναῖαι γυναῖκες ἀνείλον τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πάντας, καὶ τοὺς οὖν Θόαντι ἕμια ταῖς τῶν Θρακῶν γυναιξίν. ὅτι αὐταῖς οὐ προσέχον ἐπὶ: eadem A in margine exhibet. Descripta sunt e Scholiis Euripideis: cf. Matthiae ad Eur. Hecub. 870. φησὶν, ὅτι] haec verba neque Suidas neque Scholiasta agnoscit. 3. δὲ] οὖν Scholiasta. 7. ὅθεν κτλ.] διὰ ταῦτα οὖν καὶ ἡ παροιμία ἐδόθη· τὰ Ἀθήναια κατὰ Ζωὴν: Scholiasta om. 8. συμβάντων] AZ addunt: Ἀθηναῖοι τὰς ἐξ ἔθους θύουσι τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ἐποιδιδόντες, καθ' ἑαυτῶν θύαντων ἰνομοθήσαν. τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν λέγεται τοῖς μὲν ἀνδράσιον ἕμερόν τινα

qui Didymum sequitur: v. Scholl. ad Eur. Hecub. 870 coll. Herod. VI, 138. Didymi et Asclepiadis [de quo v. infr. 66] de mulierum Lemniarum raptu narrationes valde inter se discrepantes ab epitomatore male hic confusae sunt. Μυρσίλος] eius sententia ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν proposita accuratius a Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 615 refertur. Dixerunt de Myrsilo Plehnius Lesb. 205. et Meinekius Anal. Alex. 82. ἔθος — Θόαντι] Scholl. cod. Flor. 33 ad Eurip. Hecub. 870. De foetore isto gravissimo aut a Venere aut a Medea mulieribus Lemniis iuncto v. facetam Beckmanni disputationeulam in Antig. Caryst. Hist. mirab. c. 130. ὅθεν κτλ.] Suid. s. λήμνιον]. Zenob. IV, 91. App. Provv. III, 66: Greg. Cypri. M IV, 13: add. Eustath. ad Hom.

II, A, 591, p. 158, 14: ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἄγριοι θελοῦσι καὶ παροιμία Ἀθηναίων χεῖρα [cf. infr. 66] εἰποῦσα τὴν ἀπειρητήτον, καὶ Ἀθηναῖον βλέπειν [infr. 67] ἀπὸ τοῦ θεινόν καὶ πυρῶδες, ἐκείθεν δὲ καὶ Ἀθηναίων κακὸν ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ στόμα δυσωδίας τῶν Ἀθηναίων ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θρυλλομένων λόγων. θελοῦσι δὲ τι περὶ τούτου καὶ Ἡρόδοτος: VI, 138. Proverbium saepe a scriptoribus usurpatum: v. annot. ad Zenob. L c. et Bamberger ad Aesch. Choeph. 598: add. Synes. Epist. IV, p. 168 B: δυστηχοῦσι γοῶν ὑπερὰ τῆς Ἀθηναίας. Niceph. Gregor. Hist. Byzant. p. 28, 6 Bonn. et ea, quae Rhodius Rer. Lemnic. 31. 45 collegit. 66. Diog. VI, 10: Arsen. XXXIII, 82. De Asclepiadis narratione ab Arsenio allata v. Heynius ad Apollod. I, 9, 17.

67 *Λήμνιον βλέπεις: ἤγουν πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἑφραϊστου.*

Τὸ ἄ μετα τῷ ἱ.

68 *Λίθον ἔψεις: ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τὰ ἀδύνατα ποιῆσαι. Ἰστίον ὅτι αἰθάλην λέγομεν τὸν ἀπὸ λίθων⁵ καπνόν· ἀτμὸν δὲ τὸν ἀπὸ ὕδατος· θβέλος δὲ τὸν ἀπὸ λύχνων· λιγνὺν δὲ τὸν ἀπὸ ἐλαίου καὶ κηροῦ· κνίσσαν δὲ τὸν ἀπὸ τῶν κρεῶν· καπνὸν δὲ κυρίως τὸν ἀπὸ ξύλων.*

69 *Λιμοῦ πεδίον: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων. Λιμοῦ γάρ ποιε ὄντος ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῖναι¹⁰ τῷ λιμῷ παιδίον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν.*

70 *Λιμὸς Μηλίων: ἐπὶ τῶν χαλεπῶν· ἐν γὰρ τοῖς*

66a *Λήθαργος εἶ: ἐπὶ τῶν προἰννομένων, κρυφίως δὲ δακνόντων.*

68a *Λίαν φιλῶν ἑαυτὸν οὐχ ἔξεις φίλον.*

15

68b *Λιμὸν θόριξις λύει: ἤγουν ἡ μέθη.*

Θρακίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμελῆσαι καὶ καθίξασθαι ἐφ' ἡσυχίας. Διέβαινον οὖν εἰς τὴν Θράκην, διακείμενους καὶ σημεϊούμενοι [περιέποντες καὶ σημώμενοι τὰ Scholl. Ven.] τὰς ἰσταῦθα· ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Ἀημνίων ἔκτοπον λύσαν ἀναπνεῖν [ἐμπεσεῖν Scholl.], ὥστε ψηφίσασθαι πύσας ἀνθροκτανεῖν, καὶ μὴ [δὴ Scholl.] τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἀποτιχεῖν· γενομένου δὲ τοῦτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἀνδρας, λέγεται τὸν Ἰούωνα μετὰ τῆς Ἀργοῦς ἐξοκτεῖλαντα [ἐξοκτεῖλαντα Scholl.] τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑπερίῃ μιγῆναι. ἔξ ἧς φασὶ γενέσθαι τὸν Εὐήνον [Εὐήνον Scholl.]· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ [cf. Mant. Provn. s. γράμματα] ἐν τοῖς τραγωδομένοις: quae e Scholl. Venet. ad Hom. II. H fin. descripta sunt.

6. β δ ὁ λ ο ς Etymologicum M. 9. παιδίον ARZ. ὑπὸ] ἐπὶ RZ.

11. πεδίον RZ. Ds. 13. Μηλιαῖος Suidas, Μηλιναῖος A in margine, Μηλιναῖος N: λιμῷ Μηλίω Zenobius. 14. εἶ] κνόν Z. 15. σεαυτὸν Menander. 16. θόρηξις Foesius: Eustath. ad Hom. II. B, 12, p. 166, 19: ἰστίον δὲ ὅτι τε τὴν ἡθησίαν θώρηξιν διὰ τὸ ὀ μικροῦ καὶ ἰῶτα γράφοισι τινεῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ θόρω τὸ πηδῶ, διὰ τὸ θούρους εἶναι τοὺς μεθύοντας καὶ ὅτι χρῆσις αὐτῆς ἐν τῷ Λιμὸν θόριξις λύει: quae iterum ponit p. 242, 32.

66a. Arsen. XXXIII, 83. Greg. Cypr: L II, 62.

67. Greg. Cypr. M IV, 22: Arsen. XXXIII, 81. Cf. Schneidewinus ad Soph. Philoct. 799.

68. Arsen. XXXIII, 84. Cf. Apost. VIII, 26. XIV, 20. Ἰστίον κτλ.] similia leguntur in Scholl. ad Aesch. Sept. e. Theb. 500, cod. V in Gaisfordi Etym. M 192, 34. Etym. M. et Gudian. s. λιγνός.

68a. Arsen. XXXIII, 85: Men. Monost. 310.

68b. Arsen. XXXIII, 86. Est ex Aphorismis Hippocratis huc relatum: v. Hippocr. T. II, 1244 Foes. De re dixit Hippocr. περὶ φθίσιος ἀνθρώπου T. I, 228 Foes.

69. Diog. VI, 13: Arsen. XXXIII, 87.

70. Suidas: Arsen. XXXIII, 88. Zenob. IV, 94.

Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρησαν αὐτούς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὔσαν. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσα- 5 λίας. οἱ δὲ Μῆλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπέισθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς.

71 Λίνδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυσ- φήμως ἱερουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἤρπασε τὸν βοῦν τινος τῶν Λινδίων, καὶ ἐθoinίσατο· ὁ δ' ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ. 10

72 Λίθος κυλιόμενος φῦκος οὐ ποιεῖ: ἐπὶ τῶν διὰ τὰς συνεχεῖς μετασιάσεις πλουῖτον μὴ κεκτημένων.

73 Λίνον λίνῳ συνάπτειν: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων ἢ λεγόντων.

74 Λιτυέραν ᾧδὴν ἄδεις: ἐπὶ τῶν ἐπιβούλων. Μέ- 15 νανδρος Χαλκηδονίῳ·

ἄδοντα Λιτυέρσην, ἀπ' ἀρίστου τέως.

Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κε- λαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποσχόμενος ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ

72a Λιπαρώτερος λύχνου καὶ ληκυθίου: ἐπὶ τῶν ὑπερβο- 20 λικῶν ὡς τὸ Ἀκόνην σιτιζέεις.

73a Λιμῷ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀντιπεῖν ἔπος.

73b Λιβυκὸν ὄρνεον: ἤγουν μέγα.

1. Πελοποννησιακοῖς Suidas. 5. οὔσαν] ἢ ἀπὶ τοῦ μεγίστου addit Suidas. 9. τὸν A om. 10. ἐθoinήσατο Ds. 13. συνάπτει Scholiasta. 14. δρώντων κτλ.] ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλιαν συναπτόντων idem. ἢ] καὶ RZ. 15. Λιτυέραν — ἐπιβούλων] Λιτυέρσης ἔδος ᾧδῆς Suidas. 16. Καρχηδονίῳ Meinekios. 19. ὑποσχόμενος] ὑποδεχόμενος Suidas. 23. ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ εὐτραπίλων ὄντων Suidas addit.

71. Diog. VI, 15: Arsen. XXXIII, 89.

72. Arsen. XXXIII, 90. Senec. Epist. 2: non coalescit [v. l. coalescit] planta, quae saepe transfertur.

72a. Arsen. XXXIII, 91: Diog. VI, 31. [Ak. σ.] Apost. II, 8.

73. Scholl. ad Plat. Euthyd. p. 369 Bekk.: Arsen. XXXIII, 92. Greg. Cypr. M IV, 16.

73a. Arsen. XXXIII, 93: Menand. Monost. 321.

73b. Arsen. XXXIII, 94: Suidas.

74. Arsen. XXXIII, 95. Μενανδρος κτλ.] Suidas, Photius: Gramer. Anecd. Gr. Oxon. III, p. 412: doctiora praebet Schol. ad Theocr. X, 41 ex Apollodoro: καθάπερ ἐν μὲν Θρήνοις ἰλίμενος, ἐν δὲ ἤμοις ἰουλος, ἀπ' ὧν καὶ τὰς ᾧδὰς αὐτὰς κλητοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾧδῆν φησὶ quae illustrantur ab Muel- lero Dorr. I, 347. Welckero Opusc. I, 11. Panofka in Gerhardi Diar. Archaeol. II, 392. [Μενανδρος] Com. Gr. Fr. IV, p. 146 Mein.

θεορίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συν-
εἶλει ἐν τοῖς δράμασιν. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θερικὸς
ῦμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέσθη.

- 75 Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων καὶ πολυει-
δῶν καὶ ποικίλων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι· 5
καὶ πολλὰ ζῶα συνιέντα ἀλλήλοις καὶ ἐπιβαίοντα ἐξηλ-
λαγμένα ἀποτελεῖν καὶ σύμμικτα ζῶα:· Λέγει ὁ Εὐ-
δημος τὰ ἐν Λιβύῃ ζῶα, ὅτι ἂν θηράσῃ, ποιῶν μοί-
ρας ἔνδεκα, καὶ τὰς μὲν δέκα σιτεῖσθαι, τὴν δὲ ἔνδεκάτην
ἀπολείπειν· (ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐννοίᾳ τινὶ σκοπεῖν 10
ἄξιον). οὐκοῦν ἐκπλαγῆναι δίκαιον τὴν αὐτοδίδακτον σο-
φίαν· τὴν γὰρ τοι μονάδα καὶ δυάδα καὶ τοὺς ἐξῆς ἀρι-
θμοὺς ζῶων οἶδεν ἄλογον· ἀνθρώπῳ δὲ δεῖ πόσων μὲν τῶν
μαθημάτων, πόσων δὲ τῶν πληγῶν, ἵνα ἢ μάθῃ ταῦτα
εὖ καὶ καλῶς, ἢ πολλάκις μὴ μάθῃ. 15

Τὸ Ἄ. μετὰ τοῦ ὁ.

- 76 Λοκρῶν συνθήματα· τάσσειται ἐπὶ τῶν παρακρου-
ομένων· οἱ γὰρ Λοκροὶ τὰς συνθήκας παρέβαινον.
- 76a Λόγῳ μὲν ἔπεισας, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
76b Λόγος μὲν ἐστὶ φάρμακον λύπης μόνος. 20
76c Λόγος ἰατρὸς τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
76d Λόγος μὲν ἐστὶ ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,

1. ὑποκόπιον RZ. 2. δράγμασιν Suidas: τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς
δράγμασι συνειλὼν ἦδεν Schol. Theocr. l. c. εἰς] ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλείους·
εἰς συντέθει Suidas. 6. ζῶα] de uno animalium Libycorum genere haec
ab Eudemo affirmari Aelianus dicit. 7. λέγει — ζῶα] pluribus, haec
As exponit. 10. ἀπολείπειν As. 11. ἄξιον] ἀπαρχὴν γε τινὰ ἢ
δεκάτην, ὡς ἂν εἴποις As addit. 12. γὰρ τοι] δέ γε As. 17. σύν-
θημα Dz. 18. παραβαίνουσιν A. 19. με πείσων Menander. 20.
λόγος μὲν] λογισμὸς idem. 21. ἰατρὸς ὁ λόγος idem.

75. Arsen. XXXIII, 96. ἐπὶ —
ζῶα] videntur e Diog. VI, 11 deri-
vata. λέγει κτλ.] Aelian. N. An.
IV, 53. 8. 71.

76. Diog. VI, 17: Arsen. XXXIII,
97. Macar. V, 65.

76a. Arsen. XXXIII, 98: Menand.
Monost. 313.

76b. Arsen. XXXIII, 99: Menand.
Monost. 315. Comparetur Men.
Monost. 610: λέγει δὲ λύπην παντός
ἀνθρώπου λόγος: ib. 319: λύπην

γὰρ εἴνους οἶδεν λύσθαι λόγος: qui-
buscum ex Euripide similia Mei-
nekus ad Com. Gr. Fr. T. IV,
p. 708 composuit. Respexisse vi-
detur Diphilus, cuius locum v. in
Mant. Provn. s. λύπης: add. Theoph.
Simoc. Epist. 25 et annott. ad Apost.
VIII, 96d.

76c. Arsen. XXXIII, 100: Me-
nand. Monost. 674.

76d. Arsen. XXXIV, 1: Stob.

- 77 Λούσαιο τὸν Πελίαν: ἀπὸ τῶν Πελία συρβύντων παρήχθη.
- 78 Λοκρικὸς βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀπορῶντες βοῶν πρὸς θυσίας ξύλα σχηματίσαντες εἰς βοῦν οὖτω τὸ θεῖον ἱλεώσαντο.

5

Τὸ ἅ μετα τοῦ ὕ.

- 79 Λυγγέως ὀξύτερον ὄρα: ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων.: Λέγουσι τὸν Λυγγέα ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ἑώρα· τοῦτο δὲ ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν, πρὶν ἂν θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστός, οὔτ' εἰ τῷ κακός.: Σοφοκλέους 10 Τραχινίαις.
- 77a Λοιβὰς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου Ἦρας τε· εἶτα· Τῆν δευτέραν κρᾶσιν Ἦρωσιν νέμω.
- 77b Λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἠγήσῃ φίλον.
- 78a Λουτρὰ ἀνθρωπογενεῖα: οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ 15 τὰ λουτρὰ, ἐπεὶ θᾶπτον ἢ προσῆκε ῥακοῖ τὰ σώματα καὶ προγηράσκειν ἀναγκάζει.
- 78b Λόγος πάντα ποιεῖ καὶ διδάσκει καὶ παιδαγωγεῖ. ἵππος ἄγεται χαλινῷ, καὶ ταῦρος ἄγεται ζυγῷ, θηρίον βρόχῳ ἀλίσκεται, ὃ δ' ἀνθρώπος μεταπλάσσεται λόγῳ, ᾧ θηρία τιθασσέεται 20 καὶ νηκτὰ δελεάζεται καὶ πτηνὰ κατασύρεται. οὗτος ὡς ἀληθῶς τεχνάζεται ἵππῳ χαλινόν, ταύρῳ ζυγόν, θηρίῳ βρόχον, κάλαμον ἰχθύϊ, πάγην ὀρνέῳ, οὗτος πολιτεύεται καὶ γεωργεῖ, καὶ τὰ ἄλλα δημιουργεῖ·
- ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν, 25 ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

1. λούσαις R. 7. Λυγγέως C. [ὄρα] βλέπει C. 8. Λυγγεῖα λέγουσι ὡς Ps. 9. ἐκμάθοις Sophocles. 10. θάνη Stobaeus. 12. Λοιβήλος ἐν Ἐπιγόνοις· Λοιβὰς Διὸς μὲν Scholiasta. 13. δευτέραν γε idem. 17. ἀναγκάζει] καθέποντα κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ σιδήρῳ μυλασσομένης τῇ θερμότητι τῆς σαρκὸς Clemens addit. 18. πάντα ὁ λόγος καὶ ποιεῖ Clemens. 23. γεωργεῖ] ἄρχει καὶ ὑπουργεῖ addit Clemens. 25. ἠδὲ] ἐν δὲ Clemens, Homerus.

Flor. 105, 38. Est Soph. Trach.

1, ubi v. Hermannus.

77. Diog. VI, 6: Arsen. XXXIV, 4.

77a. Arsen. XXXIV, 6: Scholl. ad Pind. Isthm. VI, 10. Aesch. fr. 49 Dind.: cf. Apost. X, 5a.

77b. Arsen. XXXIV, 7: Menand. Monost. 325.

78. Diog. VI, 23: Arsen. XXXIV, 3.

78a. Arsen. XXXIV, 2: Clem. Alex. Paed. III, 9, 46, p. 103 Syllb.

Attigit Hemsterhusius ad Arist.

Plut. p. 395.

78b. Arsen. XXXIV, 8: Clem. Alex. Paed. III, 12, 99, p. 114 Syllb. Ἐν μὲν κτλ.] Hom. II, Σ, 483. 485.

79. Arsen. XXXIV, 9. Λυγγεῖως — ὄξυδ.] App. Provn. III, 71: v. Greg. Cypr. L II, 61. Lucian. Hermot. §. 20: οὐ δὲ ὑπὲρ τὸν Λυγγεῖα ἡμῖν δέδορκας καὶ ὄρας τὰ ἑώρα, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ σιδήρου καὶ

- 83 *Αυδὸς καπηλεύει: λέγεται Κύρον περιγεγόμενον τῶν
Αυδῶν, καπηλεύειν προστάξει.*
- 84 *Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων: Οὐ ῥα-
δίως οἱ λύκοι τὴν αὐτίνα ἀπολύουσι, ἀλλὰ ἐν ἡμέραις
δώδεκα καὶ νυξὶ τοσαύταις, ἐπὶ τοσούτῳ χρόνῳ τὴν Λητὴν 5
εἰς Λήλον ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν Δῆλιοι φασί.*
- 85 *Λύκος ἔχανε: λέγουσι τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσαι
τι βούληται, κεχηγῶτα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν
μὴ λάβῃ, ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενῶ αὐτὸν χανεῖν φασίν.
ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δέ. 10*
- 86 *Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν πονούτων
περὶ τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτοι περιείσιν, ὅταν διψήσῃ
μὴ δυνάμενος πιεῖν. καὶ ἐπὶ διώκοντος αὐτοῦ τὸ διωκό-
μενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.*
- 87 *Λύκω συννόμω καὶ ἴππῳ, λέοντέ γε μὴν οὐκ 15
έτι: ἐπὶ τῶν μὴ συναγελαζομένων· λέαινα γὰρ καὶ λέων
οὔτε τὴν αὐτὴν ἴασιν, οὔτε ἐπὶ θήρας, οὔτε πόσιμος·
τὸ δὲ αἴτιον, τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ θαρρόυντες ἄμφω·
οὐ γὰρ δεῖται θατέρου ὁ ἕτερος:· Τῷ λύκῳ ὁ τράχχλος
εἰς βαθὺ συνῆπται· οὐκ οἶός τε ἐπιστραφῆναι, ὅρᾳ δὲ 20
εἰς τὸ πρόσω αἰεῖ· εἰ δὲ βούλοίτο ποτε εἰς τούτισω θεά-
σασθαι, πᾶς ἐπιστρέφεται. ὄξυωπέστατον δὲ ἐστι ζῶον, καὶ
μίντοι καὶ νύκτωρ, καὶ σελήνης οὔσης, ὅρᾳ. ἔνθεν τοι καὶ
λυκόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὔτος τῆς νυκτός, ἐν ᾧ μόνος
ἐκείνος τὸ φῶς ὑπὸ τῆς φύσεως προσλαβὼν ἔχει. δοκεῖ δὲ 25*

2. προστάξει αὐτοὺς καπηλεύειν Ds, αὐτοὺς προστάξει AZ. 5.
ἐπὶ] ἐπεὶ As. 7. ἔχανεν] ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυχόντων· οἱ γὰρ
λύκοι τὰ θηρία [ἀθηρία Ds] περιπεσόντες χινοῦσι διερχόμενοι λέγουσι
κτλ.] AZ: sunt Diogen. VI, 20. 10. διαμαρτανόντων R. δέ] δὲ λέ-
γουσιν. Ἀριστοτέλης Θεσμοφοριαζούσις β' addunt Suidas et Photius:
v. Macar. V, 76. 12. ἄπρακτος Suidas, ἄπρακτα A. 13. καὶ A
Suidas om. τι τὸ Suidas. Sensus est mutilus: suppleri potest
e Zenob. IV, 100. 16. ἐπὶ τ. μὴ σ. As. om. 17. οὐ τῆν As.
πόσιμοι As. 19. οὐ γὰρ] εἶτα οὐ As. ἕτερος, ὡς φασιν οἱ πρῆ-
βύτεροι As. 20. βραχὺ συνῆπται As. τε ἐστὶν As. 23. οὐκ
οἶσης A As. ὁ δὲ ὅρᾳ· καὶ ὅτε πᾶσιν ἐστι σκότος, ἐκείνος βλέπει As.

83. Diog. VI, 3: Arsen. XXXIV, 13.

84. Arsen. XXXIV, 14. Λύκος—
ἀφύκτων] Greg. Cyrp. M IV, 17:
cf. Apost. X, 92. 98^a. Οὐ κτλ.]
Aelian. N. An. IV, 4.

85. Suidas: Arsen. XXXIV, 15.
Greg. Cyrp. M IV, 15.

86. Suidas: Arsen. XXXIV, 17.
Greg. Cyrp. M IV, 15.

87. Arsen. XXXIV, 18. λύκω—
ἕτερος] Aelian. N. An. IV, 3. τῷ
λύκῳ κτλ.] id. ib. X, 26. Ὅμοιος]
II, H, 433.

μοι καὶ Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἤδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσι.

88 Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν: σαφής.

89 Λύκον εἶδες: ἐπὶ τῶν ἀγνίδιον ἀχανῶν γενομέτων: 5
 Ὁ λύκος ἐμπλησθεὶς εἰς κόρον οὐδ' ἂν τοῦ βραχίστου τὸ λοιπὸν ἀπογεύσαιο· περιτείνεται μὲν γὰρ ἡ γαστήρ τῷδε, οἰδαίνει δὲ ἡ γλῶττα, καὶ τὸ στόμα ἐμφράγνυται· καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλεύσαιο ἢ ἀνθρώπων ἢ θρέμμασιν, οὐδὲ εἰ τῆς ἀγέλης βαδίζει μέσος. μειοῦται δὲ ἡσυχῇ καὶ ὀλίγον ἢ 10
 γλῶττα αὐτῷ, εἶτα εἰς τὸ ἀρχαῖον σχῆμα ἐπάνεισι καὶ λύκος γίνεται αὐθις.

90 Λύκνου ἀρθέντος γυνή πᾶσα ἢ αὐτή: τοῦτο πρὸς τοὺς μοιχικοὺς καὶ ἀκολάστους εἶρηται καλῶς. τὴν δὲ γα-

2. βαδίζουσιν Z. 5. γενομένων Suidas. 7. ἐπιγεύσαιο As. 8. προήτοιμα δὲ ἐπιγεῖν ἔστιν ἀμνοῦ δίκην, καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλεύσαι ἢ As. 10. καὶ κατ' As. 13. λύκνου — αὐτῆ] γυνή τις πρὸς τὸν Φίλιππον ἄκουσαν ἐφελκόμενον αὐτὴν, Ἄφεις με, εἶπε· πᾶσα γ. τοῦ λύκνου α. ἢ αὐτῆ ἔστι Plutarchus. αὐτῆ ἔστι A.

88. Arsen. XXXIV, 19.

89. Arsen. XXXIV, 22. Λύκον — γενομένων] Suidas: cf. Diog. IV, 64 s. Apost. VI, 50. Docte Donatus de proverbio egit ad Terent. Ad IV, 1, 21: *silentii indictio est in hoc proverbio: atque eiusmodi silentio vel in ipso verbo, ut ipsa fabula conticescat. quia lupum vidisse homines dicimus, qui repente obmutuerint. quod fere iis evenit, quos prior viderit lupus: ut cum cogitatione in qua fuerint, etiam voce et verbis careant.* Sic Theocritus [XIV, 22]: οὐ φθγγῆ; Λύκον εἶδες, [ἐπαιεῖ τις, οἷς σοφός εἶπεν]. Et Virgilius [Ecl. IX, 53]: . . . vox quoque Moerin Iam fugit ipsa, lupi Moerin videre priores. Alii putant ex nutricum fabulis natum, pueros ludificantium terrore lupi, paulatim Capua venientis usque ad limen cubiculi [cf. annot. ad Apost. X, 44]. Nam falsum est quod dicunt, intervenisse lupum Naeviana fabulae Alimoniae Remi et Romuli [cf. Klussmannus ad Naev. Rell. p. 129], dum in theatro ageretur: Scholl. ad Theocr. l.c.: παραομία δὲ ἔστι τὸ Λύκον εἶδες,

ὅτι οἱ λύκον ἰδόντες δοκοῦσιν ἄφρονι γίνεσθαι: Themist. Oratt. 21, p. 253 C: καὶ μικροῦ γίγτοθαι ἀναύδους, καθάπερ φασὶ τοὺς ὑπὸ λύκον πρότερον ὀφθέντας: idem de lupis dicit Anon. in Cramerii Anecd. Oxon. IV, 268. Pulchre hac vulgi opinione usus est Plato Reip. I, 336 D, ubi v. Muretus. Pertinet huc Latinarum proverbium *lupus in fabula*, de quo haec habet Serv. ad Verg. l. c.: *hoc etiam Physici* [v. Plin. N. H. VIII, 22, 80.] *confirmand, quod voce deseratur is, quem prior viderit lupus.* Unde etiam proverbium hoc natum est: *Lupus in fabula*: quotiens supervenit ille, de quo loquimur, et nobis sua prudentia amputat facultatem loquendi: v. Plaut. Stich. IV, 1, 71: *atque ecum tibi lupum in sermone*: Terent. l. c., Cic. Epist. ad Attic. XIII, 33, 4. Ceterum quod hic de lupis relatum est, id Solinus, si verba eius non corrupta sunt, miro errore in solos Italiae lupos cadere contendit Polyhist. 2, 35. Ὁ λύκος κτλ.] Aelian. N. An. IV, 15.

90. Plut. Praec. Coniug. 46, p. 144 E: Arsen. XXXIV, 23.

μετὴν δὲ μάλιστα τοῦ φωτὸς ἀρθένης εἶναι μὴ τὴν αὐτὴν ταῖς τυχοῦσαις γυναιξίν, ἀλλὰ φαίνεσθαι τοῦ σώματος μὴ βλεπομένου τὸ σῶφρον αὐτῆς καὶ ἥδιον τῷ ἀνδρὶ καὶ τεταγμένον καὶ φιλόστοργον.

91 Λυκόπους εἶ: ἤγουν τῶν τυράννων οἰκείης· τοὺς γὰρ 5
δορυφόρους τῶν τυράννων οὕτως ἐκάλουν· διὰ τὸ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν οἰκειῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ βάλ-
λειν. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐπίση- 10
μιον λύκον.

92 Λύκον εἶδες, βέβηκε ταῦρος ἀν' ὕλαν.

93 Λύκου δεκάς: ἐπὶ τῶν καλῶς δεκαζόντων. ἐπεὶ Λύκος ὁ ἦρος ἴδρυνον παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἐνθα προσήδρυνον οἱ συκοφάνται. ἀγώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. 15

93a Λυπηρότερον σταλαγμοῦ: διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς κατασταῖζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

3. Ἰδιον Plutarchus. 4. ὑποτιταγμένον Reiskius suspicatur. 5. Λυκόπους — οἰκείης] Λυκόποδες Suidas. γὰρ Suidas om. 6. διὰ τὸ τοῖς] τοὺς γὰρ Suidas. 7. βάλλειν] corrige λαβεῖν: ἔλαβον Suidas; ἔβαλλον Schol. Arist. c. codd. nonnullis Suidae. 11. λύκος] Suidas addit: ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀνοιστοράτῃ τοὺς Ἀλκμειωνίδας φησὶν. οἵτιοι γὰρ πόλεμον ἀγάμενοι πρὸς Ἰππίων τὸν τυράννον καὶ τοὺς Πεισιπρατιδῆς, ἐτείχισαν Λευψίδριον [cf. Apost. VII, 70.] τὸ ἐπὶ Πύρρηθος· οἷς ὁ ἀνηλθὼν τινος τῶν ἐκ τοῦ ἄσπετος, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. 13. ἐπὶ . . . δεκαζόντων] παροιμιῶδες Suidas. 16. λυπηρότεροι Suidas. κατασταῖζεσθαι] καταδικάζεσθαι Photius, κατακινεῖσθαι N, καταστοχάζεσθαι W.

91. Suidas. Scholl. ad Aristoph. Lysist. 665: Arsen. XXXIV, 24: Phot. Hesychius.

92. Theocr. XIV, 43: αἶνος θῆν λέγεται τις, ἔβη καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν: ubi Scholia: παροιμία ἰσθὶν ἐπὶ τῶν μὴ ἀνατορεφόντων διὰ τὸ τοὺς ταύρους ὕλης ἐπιλυμβανομένους ἀλῆπτους εἶναι: rectius derivabitur a tauris ἀτιμαγέλας, iis scilicet, qui tum demum, cum coeundi tempus adfuerit, cum vaccis prata pascere incipiunt: ante id tempus solitarii per nemora vagantur nullo feminarum desiderio tacti: Aristot. Hist. An. VI, 18. Suid. s. ἀτιμαγέλον: cf. I. H. Vossius ad Verg. Georg. III, 209. Iacobsius ad Philost. Imagg. 588: de eiusmodi tauro cogitavit Sophocles in Oed. Tyr. 476:

φοιτῆ γὰρ ὑπ' ἀργίαν ὕλαν, ἀνὶ τ' ἄντρα καὶ πέτρας ὡς ταῦρος. Quadrabit igitur proverbium ἔβη τ. ἀν' ὕλαν in amantem, qui abiit fessus libidine neque curat ad pristinam redire consuetudinem.

93. Suidas: Arsen, XXXIV, 25. Macar. V, 74. Rem illustrat Schol. ad Aeschin. or. c. Timarch. §. 84: δεκάσιον ἰσθὶ τὸ διαφθεῖραι τινος χυρήμασι παραδικάσιον ἢ τι τοιοῦτον ποιῆσαι. ἰδέκεζεν οὖν διεφθεῖρεν ἀγ- γυρίῳ τοὺς δικαστάς. ἤρξατο δὲ τοῦ τοιοῦτον πρῶτος Ἄνυτος. ὀνομάσθη δὲ τὸ δεκίκεζεν ἀπὸ τοῦ δέκην οὐνο- σιαμένους μισθαρεῖν ἐν πόλει: cf. Zenob. V, 2, ubi v. annot., et Apost. VIII, 49.

93a. Arsen. XXXIV, 26: Suidas. Photius.

- 94 *Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει: ἐπὶ τῶν ὑπερσπευδόντων. καὶ γὰρ τὸ θηρίον ἀρπάσαν φεύγει.*
- 95 *Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτειν: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρόν τι ποιούντων.*
- 96 *Λυσιζωνος γυνή: ἐπὶ τῶν παρθένων τῶν πρότως 5 πλησιαζουσῶν ἀνδρὶ· αἱ γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀντιθέσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.*
- 97 *Λυσικράτης ἕτερος: ἐπὶ τῶν μελανοτρίχων· οὗτος γὰρ φαρμάκῳ τινὶ ἐμίλαιε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας, σιμὸς ὢν 10 καὶ μέλας, αἰσχροὺς καὶ κλέπτης.*
- 98 *Λυσιστράτου πλοῦτον πλουτεῖς: ἐπὶ τῶν λίαν πενήτων· οὗτος γὰρ πένης ἦν λίαν.*
- 99 *Λύσιοι τελεταὶ καὶ λύσαν ἀλλήλους: ἐπὶ τῶν διὰ μέθην ἐλευθερωθέντων· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἀλόντες ὑπὸ 15*
- 96a *Λύε λέσχας: Πλάτων φησὶ λέγειν, ὅποταν περὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.*
- 96b *Λύκος ποιμὴν: ἐπὶ τῶν μετὰ σχήματος φιλικῶ ἐπιβουλευόντων τισί.*
- 98a *Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν μὴ δυνάμενων ἐκφυγεῖν 20 τὸν κίνδυνον.*

2. γὰρ] ὁ λύκος Z addit. ἀρπάξαν Ds, ἀρπάσας Z. 3. ἐπὶ τῶν ἐν καιρῶ ἀνεπιτηδίοις ποιούντων τί N e Suida. 4. ποιούντων. ὡς καὶ τὸ· Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις AZ: v. Apost. VII, 19. 5. ἐπὶ — ἀνδρὶ] ἢ ἀνδρὶ πληροῦσιου Suidas. 9. ἕτερος — μελανοτρίχων] Suidas om. ἕτερος] εἰ AN. 11. μέλας Suidas om. κλέπτης] Suidas addit: καὶ ἄσχημος. καὶ παροιμία· Λυσικράτης δωροδοκῶν στρατηγὸς Ἀθηναίων: cf. Aristoph. Av. 513 c. Scholiis. 13. γὰρ N om. 14. καὶ — Βοιωτοὶ] αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ Suidas. 16. λέγων Ds. περι] ἐπὶ Ds.

94. Diog. VI, 26. DV III, 11.

95. Diog. VI, 27: Arsen. XXXIV, 32. DV III, 12.

96. Suidas: Arsen. XXXIV, 27. De virginum zona explicat Etym. M. s. ζώνη. Ἀρτέμιδι] hinc λυσιζωνος dicebatur: v. Hesych. s. λυσιζωνος ibiq. Albertius. Locutiones poeticas a zona virginali deductas collegerunt Spanheimus ad Callim. h. in Iovem 21 et Schraderus ad Mus. carm. de H. et Leand. p. 340 Lugd.

96a. Arsen. XXXIV, 16: Diog. VI, 32.

96b. Arsen. XXXIV, 20. Natum est ex apologo: cf. Aesop. fabb.

105 Fur. et v. ann. ad Diog. V, 96. Ad similis argumenti fabulam Leo Diacon. p. 45 B Has. respexisse videtur.

97. Suidas: Arsen. XXXIV, 28: add. Suid. s. φάρμακον et Scholl. ad Aristoph. Eccl. 630. 736.

98. Arsen. XXXIV, 29. Lysistratus extremæ paupertatis homo ab Arist. Equitt. 1268 carpitur: v. ibi Scholia et cf. Suid. s. Λυσιστράτος et s. ἀνίστιος.

98a. Arsen. XXXIV, 30. Cf. Apost. X, 84.

99. Suidas: Arsen. XXXIV, 31: Photius. Narrationem tangit Pau-

Θρακῶν καὶ φηγόντες εἰς Τροσωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν γήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξὶ καὶ διεκλίθησαν· οἱ καὶ Διονύσου Λυαίου ἱερὸν ἰδρῶσαντο, ὡς Ἑρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον. 5

100 Λυδοὶ πονηροί, δεῦτεροι Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντες ὧν Κῶρες ἐξωλέστατοι.

1 Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων. ὁ γὰρ Πέλωψ Λύδιος ὧν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμασον τῷ ἰδίῳ ἄρματι· καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία, παρα- 10 λύδιον ἄρμα θείειν· ἡ πᾶρα πρόθεσις σημαίνει καὶ πλησιότητα, ὡς τὸ ἔξτειο, παρέξτειο, καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ ὄρμα, παρορμα· σημαίνει καὶ τὴν ἐκτὸς σχέσιν, τὴν ἔξω τοῦ πρόποντος· ὡς τὸ ἄνομος, παράνομος· ὥστε, ὡς πεζοὶ ἡμεῖν ἡμεῖς παραλύδιον ἄρμα θείοντες. 15 ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ Λυδικοῦ ἄρματος τρέχοντες κατὰ σύγκρισιν. τάχιστα γὰρ τὰ Λύδια ἄρματα.

99a Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον: ἤγουν ἡ λίθος· ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων, εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἱοὶ λέγουσιν εἶναι.

3. καὶ διεκλίθησαν] καὶ ἐλύθησαν N, ἔλυσαν ἀλλήλους Suidas: ex hoc loco caput glossae natum est. οἱ καὶ] καὶ Suidas. 6. Scribe δ' Αἰγύπτιοι. πάντες ὧν] πάντων Ds. 8. ἄρμα] Z addit: καὶ, Πικραλίδιον. 9. Πέλωψ Λυδὸς L. 10. παρὰ Λύδιον I. 11. καὶ τὴν L. 13. ὄρμῳ, παρορμῳ L. 14. ὡς τὸ, ὡς L. 15. παρὰ Λύδιον L. Proverbium ipsum sic profert Moschop. περι οχιδῶν 179: ὡς πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἄρμα. 18. ἤγουν] λείπει Z.

san. IX, 16, 4: v. de ea deque Baccho Liberatore Wyttenbachius ad Plut. Opp. Mor. 68 D et C. O. Muellerus Orchom. 386. Ἀριστοφάνης] ad glossas Atticas retulit Meierus ind. lectt. univ. Hal. 1842, p. X, n. 90, ad proverbium Nauckius Arist. Byz. fr. p. 240. Nulla adest causa, cur ab Meieri iudicio recedamus.

99a. Arsen. XXXIV, 21. Geminius in Cramerii An. Oxon. III, 223: οὐκ ἔμα οὐδὲ σοὶ ἀποχρῶν ἔσται τὸ λέγειν εἶναι γραμματικῶ, εἰς ἐνδειξιν τοῦ εἶναι τοιοῦτον· μὴ καὶ δοκιμασθέντι γε πρότερον· τάχα γὰρ ἡ Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον καὶ τὸν νόθον ὁ Πῆγρος [v. Apost. XIII, 1^b]

καὶ τὸν οὐκ αἰτιδία [Apost. XII, 32] ὁ ἥλιος: Geminius enim esse disputationem a Cramerio l. c. editam ex Iriartis Catal. Codd. Matrit. 388 L. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. v. Λυδὸς docuit. Similia v. in ann. ad Greg. Cyp. L I, 64. Macar. V, 74. Apost. I, 3.

100. Diog. VI, 24: Arsen. XXXIV, 33: Eustath. ad Dion. Perieg. 839: διαβάλλονται δὲ οἱ Λυδοὶ ἐπὶ πονηρίῃ, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία Λυδοὶ πονηροὶ, δεῦτερος δ' Αἰγύπτιοι καὶ τρίτοι Κῶρες. Attigit Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 180.

1. Greg. Cyp. L II, 56: Arsen. XXXIV, 33.

Τὸ λ μετὰ τοῦ ω̄.

- 2 Λωτοῦ ἔφαγες: ἐπὶ τῶν σχόντων λήθην τῶν οἴκοι, καὶ βραδυνότων ἐπὶ ξένης. ἔστι δὲ πῶς τὸ λωτὸν, λήθην ἐμποιοῦν τῷ γαγόνι.

Ἄρχῃ τοῦ μ̄ στοιχείου.

5

Τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

- 3 Μᾶλλον ὁ Φρύξ: ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ἐπὶ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ, πελαργούς· διχα γὰρ νόμου 10 τῆ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελειταίας ἡμέρας, παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς Φρύξ τὸ γένος, τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχειν τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν· ἀκούσας δὲ Κροίσος εἶπε· Μᾶλλον ὁ Φρύξ. 15

- 3a Μακαρεὺς, ὁ τοῦ Αἰόλου υἱός, ἐφθειρε τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Κανάκη.

3. πῶς R om. 7. ὁ ὦ u. 8. τίς — σοφῶν] τίς τῶν ὄντων Suidas: τί τῶν ζῴων WZ. 10. πελαργοὶ Photius. διχα γὰρ] γὰρ Photius om. 13. ὑπερέχεις Z Photius.

2. Arsen. XXXIV, 34. Natum est ex Hom. Od. I, 94: τῶν δ' ὅστις λωτοῦ φαγοὶ μελιθδέα καρπὸν, Οὐκίτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλειν, οὐδέ νέσθαι: ad quem locum Eustathius sic disserit: τὸ δὲ Λωτοῦ φαγεῖν, τὸ αὐτίον ἴσκι τῆς τῶν Λωτοφάγων κλήσεως· ποιητικώτερον δὲ τὸ Λωτοῦ πάσασθαι [Hom. l. c. 93], καὶ ἔτι πλέον τὸ Λωτὸν ἐρίπτεισθαι: Hom. l. c. 97: locum Homericum respiciunt Lucian. de merc. cond. 8. Max. Tyr. Diss. XX, 4. Vim dicti explicationis auctor non recte percepit: meliora docebunt Plut. de Repug. Stoic. 2, p. 1033 B: ἀλλ' ἐπὶ ξένης, ὡσπερ τινὲς λωτοῦ, γενναίμενοι σχολῆς, τὸν πάντα βίον ... διήγαγον ἐν λόγοις: Lucian. Nigrin. fin.: ἐλελήθεις τί με πολλῆς ὡς ἀληθῶς τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ λωτοῦ κεκομισμένος: Liban. Epist.

277: ἔμεινας δὲ, καθάπερ λωτοῦ γενναίμενος: ibid. 1228: εἰ δ' εὐρήσῃ λωτὸν ἐν Ἑλλάδι, θῆλον δὲ ὡς εὐρήσει, σὺ δὲ κτλ.: ib. 1354: Βιήθουσαν γὰρ ἰδὼν ἐπελάθετο τοῦ μείζονος, καὶ εἰ μὲν λωτὸν ἔφρασε ἡ γῆ, συγγνώμη: Anon. in Cramerī Au. Pariss. T. IV, 420: δευτέραν δὲ οἱ ταῦτα ἡδέως μανθάνομεν, πύσχοιτες τὸ τῶν λωτοφάγων· γενναίμενοι γὰρ αὐτῶν, οὐ θέλομεν αὐτῶν ἀποστῆναι, ἀλλ' ἐχόμεθα αὐτῶν ὡς λωτοῦ: Mich. Acumin. 84 Elliss. De arbore exponunt Scholl. ad Plat. 416 Bekk. Eustath. l. c. et Plin. N. H. XIII, 17, 104, unde vv. λήθην κτλ. inepte addita esse apparet.

3. Photius: Arsen. XXXV, 12. Zenob. V, 16.

3a. Arsen. XXXV, 13: ex Scholl. ad Arist. Nub. 1374 sumptum videtur.

- 4 *Μασχαλισθήσῃ ποτιέ: ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ὁποῖε φρονέουσιν ἐξ ἐπιβουλῆς τινά, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις ἀκρωτηριάξιν τὸν νεκρὸν, καὶ τῶν μορίων ὄρμαθὸν ποιήσαντες, κρημνῆσαι κατὰ τραχήλου κατὰ τῶν μασχαλῶν διάφαντας· ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν 5 αὐτὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρῳ καὶ Τρωῖλῳ.*
- 5 *Μαχητῆς ἐπέμφθη, οὐκ ἀγγελιαφόρος: ἐπὶ τῶν μὴ φυλατιόντων τὴν ἐαυτῶν τάξιν.*
- 6 *Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι, καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων:· Ὁ γὰρ Μαρσύας 10 ἀγροίκος ἦν· γίνεται δ' οὕτω μουσικός. ἐμίσησεν Ἀθηναίους τοὺς ἀλλοῦς· οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀγχοῦντο τοῦ κάλλους, ἢ πηγῇ τὴν εἰκόνα δεξαμένη τὸ συμβῆν ἐδίδαξεν καὶ οὕτω δὲ ἐξομιμένων τῶν ἀλλῶν ὁ Μαρσύας ὑφίσταται· προσάπτει*
- 5a *Μαχαίρα μὴ πῦρ σκαλεύειν: τουτέστι, τὸν θυμούμενον 15 λόγοις μὴ ἐρεθίζειν.*

1. Caput glossae unde sumpserit Apostolius, incertum est. 3. ποιήσαντας Suidas. 4. τοῦ τραχήλου idem. 5. διείροντας idem. 6. καὶ Σ. κτλ.] Σοφοκλῆς ἐν Τρωῖλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἶρηκε τὸν μασχαλισμὸν καὶ ἐν Ἡλέκτρῳ Suidas: tentaverunt haec verba post Brunckium aliosque Bernhardius, Welckerus Trag. Gr. I, 126 et Nauckius ad Arist. Byz. p. 222. 7. ἐπέμφθη Plutarchus. ἐπὶ κτλ.]

Plutarchus ignorat. 9. κομπάζων A. 10. γὰρ Ps non agnoscit. 12. ἢ δὲ πηγῇ Ps Z. 13. καὶ Ps om. 15. σκαλεύειν] ἐν οἰκίῃ addit Plut. de Is. et Osir. l. c.

4. Suid. s. ἐμσχαλίσθη: Arsen. XXXV, 14. Locum ex Aristophanis Byzantii Commentariis derivatum esse, docent Phot. et Suid. s. μασχαλίσματα. De verbo dixit Stancleius ad Aesch. Choeph. 437, de more C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 144.

5. Plutarch. Apophth. Lac. 221 C: Arsen. XXXV, 15. Leonidae adscripsit Plut. de Malign. Herod. 32, 866 C, Megistiae Herod. VII, 221, ubi cf. Valckenaerius.

5a. Arsen. XXXV, 16. Copiose dicti vim enucleat Iamblichus Adhort. ad Philos. 334 Kiessl.: paucis docet Plutarchus, qui proxime ad Arsenium accedit, de educ. liber. 17, p. 12 E: ἀντὶ τοῦ, μὴ ἐρεθίζειν θυμούμενον, οὐ γὰρ προσήκιν, ἀλλ' ὑπέκιν τοῖς ὀργιζομένοις:

non multum differunt Demetrius ap. Athen. X, 452 D. Diog. Laert. VIII, 18. Porphyr. de Vit. Pythag. §. 42. Procl. ad Hesiod. Op. et D. 742. Eustath. Opusc. p. 192, 96 Taf. Deridetur symbolum ab Hor. Serm. II, 3, 275: adde cruorem Stultitiae atque ignem gladio scrutare modo, inquam: a Luc. Ver. Histor. II, 28: παρήγοισι δὲ καὶ εἶποιε ὑφακείμην ἐς τήνδε τὴν γῆν μῆτε πῦρ μαχαίρα σκαλεύειν μῆτε θέρμους ἰσθίειν μῆτε κινεῖν ἐπὶ τὰ ὀκτωκινεῖται ἐτη πλησιάζειν: et ab aliis, quos indicat Rittershusius ad Porphy. V. Pyth. p. 226 Kiessl.: add. Apost. VII, 33: cum veneratione contra sapientis commemoratur a Plutarcho: v. V. Num. 14. Quaest. Rom. c. 72, p. 281 A, de Is. et Osir. 10, p. 354 F.

6. Arsen. XXXV, 17. ἐπὶ—ἀπο-

οὖν τοῖς χεῖλεσιν ἀνελὼν αἰτούς ὁ ποιμήν, οἱ δὲ ἤδον
θεία δυνάμει καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμένου. τέγγην ὁ Μαρ-
ούας ἐνόμισεν εἶναι δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσαῖν,
χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος, λέγων οὐδὲ θέλειν εἶναι λοιπὸν,
ἂν μὴ πλεονεκτήσῃ τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ 5
νικᾶται καὶ τὸ δέσμα μετὰ ἤτιαν ἐκδύεται. εἶδον ἐγὼ πο-
ταμὸν ἐν Φρυγίᾳ· Μαρούας ὄνομα τῷ ποταμῷ· καὶ ἔλε-
γον οἱ Φρύγες ὅτι τὸ ῥεῦμα τοῦτο ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ
Μαρούου.

7 Μαργίτης εἶ: οὔτις μωρός ἦν· καὶ ἐμέτρει τὰ κύ- 10
ματα, οὐ πλείον τῶν ἐκατὸν δυνάμενος ἀριθμεῖν.

8 Μανία οὐ πᾶσιν ὅμοιαι: τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰ-
σιν ἄτοποι, αἱ δ' ἀρετῆς καὶ εὐχῆς ἄξια, ὡς αἱ τῶν χρη-
σμολόγων.

7a Μακρὰι τυράννων χεῖρες: ἐπὶ τῶν ἄγαν δυναμένων. 15

8a Μάστιξ ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.

8b Μασχάλην αἴρειν: ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν.

3. τὴν δύναμιν Z Ps. 4. ἐθέλειν Z. 6. μετὰ τὴν Ps Z. 16.
μία μύστιξ Ds.

λεμπ.] huc Apostolius ex XI, 1
translulit. ὁ γὰρ κτλ.] Palaeph.
Incr. 48.

7. Arsen. XXXV, 18. De Mar-
gite Suid. s. Μαργίτης haec habet:
ἀνὴρ ἐπὶ μωρία κωμωδοῦμενος· ὃν
φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν
ε' δινηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον
μὴ ἄψοσθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι
λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ·
ἀγροεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγεννημένον
καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρός, εἴ γε
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη, quae
e Tzetzae Chil. IV, 837 et Eusta-
thio in adnot. ad Apost. V, 27 ex-
scripto augeri possunt: add. per-
breves explicationes Hesychii s. v.,
Phot. s. Μελαίτης, Etym. M. 577,
34, Etymol. in Cramerii Anecd. d.
Pariss. IV, 11, Zonar. 1329 et cf.
annott. ad Macar. V, 76. Apost. V,
27. VIII, 53. X, 3. 50, ad Zenob.
IV, 58. Diog. V, 56. Carmine Ho-
merico factum est, ut Margitae
nomen in proverbii consuetudinem

veniret: Harpocr. 123, 19: Μαρ-
γίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησι-
φάντος [§. 160]: „ἑπωνυμίαν δὲ
Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔδεικτο.” καὶ
Μαρούας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου
ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Σημο-
σθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλεξάνδρον:
Lucian. Hermot. 17: οὗτε Μαργίτη
διαλέγεσθαι τινα: Basil. de legend.
libris gent. 6, p. 180 E: ἢ καὶ ὁ Μαρ-
γίτης, εἰ βούλει, ὃν οὐτ' ἀροτήριε,
οὔτε σκαπητήρα οὔτε ἄλλο τι τῶν κατὰ
τὸν βίον ἐπιτηδίων εἶναι Ὅμηρος
ἔφησεν, εἰ δὴ Ὅμηρον ταῦτα, ubi
v. docta Fremionis disputatio.

7a. Arsen. XXXV, 19. Alexan-
der, rex Macedoniae, apud Herod.
VIII, 140: καὶ γὰρ δυναμὶς ὑπερ
ἄνθρωπον ἢ βασιλέως ἰσὶ καὶ χεῖρ
ὑπερμήκης.

8. Diog. VI, 47: Arsen. XXXV, 20.

8a. Arsen. XXXV, 21: Diogen.
VI, 65.

8b. Arsen. XXXV, 22: Diog. VI,
33. Greg. Cypr. I, 1, 6.

- 9 *Ματιολοιχὸς τυγχάνεις: ἐπὶ τῶν περὶ τὰ μικρὰ πανούργων καὶ λίχνων· μάτιον γὰρ τὸ μικρόν· ἢ ἐπὶ τῶν μικροφάγων· ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον φασί· καὶ τοῦ λοχῶ τὸ ἐπιβουλεύομαι, ματιολοιχός· ἢ ἐπὶ τῶν κρουσιμέτρων· μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου· ὀξυτιόνως δὲ ἀναγνωσιέον, ὡς 5 φησιν Ἡρωδιανός.*

Τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ε̄.

- 10 *Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλείοστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρύντων· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος, 10 ἠναγκάσθησαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς δακρῦσαι.*
- 11 *Μένε βοῦς ποιε βοτάνην: ἐπὶ τῶν βραδείων.*
- 12 *Μένε γραῦ ἐμόν σε παῖδα φιλήσουντα: ὁμοία τῇ προτέρᾳ.*
- 13 *Μεδίμνω ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύ- 15 ριον: ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκόντων ὠφέλειαν.*
- 9a *Μάρτυς ἐκ Διὸς δέλτων: ἦγον ἀναμφίβολος καὶ πιστός.*
- 10a *Μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἦττον τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.*

1. ματιολοιχός G. Hermannus in Arist. Nub. 450 edidit Brunckio Bentleioque obsecutus. Praeter codd. obstat etiam Athenaeus, qui XIV, 663 A in perdocta de v. ματιή disputatione Aristophancum locum vix omisisset, si in libris ματιολοιχός scriptum exstitisset. τυγχάνεις — λίχνων] ὁ περὶ . . . πανούργος καὶ λίχνος Suidas. 2. γὰρ, ὡς βέλτιον τῶ τόνω, τὸ idem. ἢ ὁ μικροφάγος idem. 3. καὶ — κρουσιμέτρων] καὶ ἐκ τοῦ κτλ. Z: ἢ ὁ μάτιον βουλευόμενος καὶ λοχῶν ἢ ὁ κρουσιμέτρης Suidas. 9. εἴρηται — δακρύντων] εἰς πυρομίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς καὶ πρὸς βίαν δακρύντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκίῳ πύθει Suidas. 10. ἄλλοι — ὅτι] Ds om. 11. δακρῦσαι] ZA add.: ὁμοία τῇ· Πρὸς οἴμα μητριᾶς θρηγνέν: cf. Apost. XIV, 99. 12. ποτ' ἐν βοτάνη Ammonius. 16. προσδοκόντων N, προσδοκόντων R, προσδοκόντων B. 18. οὐδὲν Iulianus et Stobaeus om. τῶν ἢ τῶν Iulianus, Suidas: ἦττον ἢ βατράχων τῶν ἐν τοῖς τέλμασι Stobaeus.

9. Suidas: Arsen. XXXV, 23: breviter nec satis castigate Photius et Hesychius. Fluxerunt haec ex Scholl. ad Aristoph. Nub. 450.

9a. Arsen. XXXV, 24. Macar. III, 68.

10. Arsen. XXXV, 27. Μεγαρέων — δακρύντων] Suidas. ἄλλοι κτλ.] Diog. VI, 34. Macar. V, 87.

10a. Arsen. XXXV, 28: Suid. s. μέλει, s. τέλμα: Stob. App. Florent.

21 Gaisf. Adhibuit Iulian. Mispog. 357 D.

11. Ammon. de diff. verbb. 8 Lugd.: Arsen. XXXV, 32. Cf. Apost. praef. §. 5. Erasmus III, 4, 80 comparavit Ovid. Her. 17, 263: et adhuc tua messis in herba est, ubi v. Heinsius et Burmannus.

12. Arsen. XXXV, 33.

13. Suidas: Arsen. XXXV, 31. App. Provv. III, 83. Usurpat Lu-

- 14 *Μέγας κηληκτῆς ἐν μικρῷ πράγματι: ἐπὶ τῶν πλουτησάντων τέχνῃ οὐ τιμίᾳ· ψάλλου γὰρ τινος εὐήμερος, Εὐδαμίδας ἔφη πρὸς τὸν ἐρωτῆσαντα, ποδαπὸς τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι.*
- 15 *Μεγαρικά καὶ Σφίγγες: πόρναι τινὰς οὕτως ἐκάλουν.* 5
- 16 *Μεῖζονα βοᾷ δάφνης χλοερᾶς καιομένης: ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.*
- 17 *Μεῖζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρα: σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.*
- 15a *Μέγιστα ἀδικήματα εἶναι φησὶ Ἀνκοῦργος, θεῶν καταφρόνησις, γονέων κάκωσις ἐκούσιος καὶ ἀρχόντων καὶ νόμων ὀλιγωρία καὶ ἐκούσιος ἀτιμία δικαιοσύνης. δικαιοτάτον δὲ εἶναι καὶ ὀσιώτατον τὸν ταῦτα τιμῶντα καὶ ἐμφανίζοντα πρὸς τὰς πολίτας καὶ ἀρχοντας κατὰ τῶν καταφρονούντων.* 10
- 17a *Μεμνησθαι θεῶν ὡς ὄντων καὶ δίκας ἐπιπεμπόντων. 15 καὶ τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων τὸν καιρὸν τούτων, ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστον τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ζῆν: Ζαλεύκου τοῦ νομοθέτου ὑποθήκη.*
- 17b *Μεμψιμοιρία ἐστὶ λάθριος ψόγος.*
- 17c *Μέμψις ἐστὶ ψόγος ὀλιγορούντων. ἢ ἀμελούντων.* 20

1. κελίστης Z, κηλίστης G. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. s. v., δεικηλικτῆς Wytttenbachius, Ahrensius de Dial. dor. 92: cf. Apost. XIII, 66. ἐπὶ — τιμίᾳ] Plutarchus ignorat. 2. γὰρ] δὲ Plutarchus. 3. Εὐδαμίδας — ἐρωτῆσαντα] ἠρώτησαν αὐτὸν idem. 5. αἱ πόρναι οὕτως εἰρηναί Suidas cum Photio. 10. ἔοται δὲ μέγιστα Stobaeus. εἶναι — Ἀνκοῦργος] desunt in Stobaeo. 11. καὶ γονέων Stobaeus. 12. δικαιοτάτος δὲ ἔοται κ. ὀσιώτατος πολίτης ὁ τ. τιμῶν κ. ἐμφανίζων πρὸς π. κτλ. Stobaeus. 13. τὰς] scribe τοὺς. 15. ἐπιπεμπόντων τοῖς ἀδικοῖς Stobaeus. 16. τοῦτον idem. 17. ἐκάστῳ idem. 19. ψόγος] τεχνικῆ βοηθείᾳ καὶ αὐτῇ σωτηρίαν οικονομουμένη ἐν παρακαλίμματι Clemens addit. 20. ψόγος ὡς Clemens.

cian. Dial. Meret. 9, 2: τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῶ ἀγνιν αὐτὸν ἀλλὰ μεδίμνος ἀπομετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. Latinorum similes locutiones Salmasius de usur. p. 307 et intt. ad Petron. Sat. c. 37 con- tulerunt. Ceterum vere dixit L. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. v. μεδίμνος explicationem absurdam esse.

14. Plut. Apophth. Lac. 220 F: Arsen. XXXV, 29.

15. Suid., Photius: Arsen. XXXV, 35. Hesych.: Καλλίας πόρναι τινὰς οὕτως εἰρηναί: Callias, poeta comicus, perstrinxit hoc dicto Megarenses, quorum urbem receptacu-

lum quasi quoddam scortorum fuisse verisimile est: Arist. Ach. 524. Reinganum Megar. 148 coll. p. 58.

15a. Arsen. XXXV, 36: Charondas in Stob. Flor. 44, 40, p. 290 Grot.

16. Diog. VI, 52: Arsen. XXXV, 37. DV III, 22.

17. Diog. VI, 44: Arsen. XXXV, 38. Macar. V, 86.

17a. Arsen. XXXV, 38. XXXVII, 61: Stob. Flor. 44, 20.

17b. Arsen. XXXV, 39: Clem. Alexand. Paedag. I, 9, 80, p. 54 Sylb.

17c. Arsen. XXXV, 40: Clem. l. c. I, 9, 77, p. 53 Sylb.

- 18 *Μειλανίωνος σωφρονέστερος: ἐπὶ τῶν πάνυ σωφρόνων· ἦν δὲ ὁ Μειλανίων σόφρων.*
- 19 *Μελαμπύγων τύχοις: μελάμπυγοι ἐγένοντο πέριπτοι, Λίμνης υἱοί· ἀκολασταιόντων δὲ αὐτῶν πολλὰ ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς θαυμάσιον πρῶτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλῆα, ἐν ἀναφόρῳ ἐδείθησαν· εἶτα ὄρων αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας ἐπυρθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρός, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς θαυμάσιον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλῆα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.* 10
- 20 *Μέχρι τούτου κρείσσων σοῦ ἐστίν ὁ πατήρ, μέχρις ἂν καὶ σὺ γεννήσῃς: Κλεόμβροτος ὁ Πυρραίου τοῦτ' ἔφη πρὸς Ξέρον διαφερόμενον περὶ ἀρετῆς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα.*
- 21 *Μεταβλητότερος Μήτρας: τῆς Ἐρσιχθονος φασίν, ὡς ὁ ποιητής, ὅτι βούλοιο, ἀλλάσειν τὴν ἰδέαν· ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος· πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βούν, καὶ αὐθις κύνα ἢ ὄρνειον; τὸ δ' ἀληθές ἔχει ὡδε. Ἐρσιχθων ἦν ἀνὴρ Θετταλός, καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ ὠραία, Μήτρα ὄνομα. ὅστις δὲ εἶδεν αὐτὴν ἦρα ταύτης ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο, ἐδίδοσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βούς, τινὲς δὲ πρόβατα ἢ ὃ ἂν ἐθέλῃ ἡ Μήτρα· ἔλεγον οὖν οἱ Θετταλοὶ ὄρωντες ἀθροισόμενον τῷ Ἐρσιχθονι τὸν βίον ὅτι, ἐγένετο ἡ Μήτρα αὐτῷ, καὶ ἵππος καὶ βούς καὶ ἄλλα. ἀφ' ὧν ὁ μῦθος.* 15 20 25
- 17d *Μετὰ τῆς ἰσχύος τὴν πρᾶότητα σῶζε, ἵνα μὴ φοβερός, ἀλλ' αἰδοῦς ἄξιός φαίνῃ τοῖς ἐντυγχάνουσι.· Φίλωνος ἡ ὑποθήκη.*

1. *Μειλανίωνος* A, *Μειλανίωνος* Suidas. Explicatio a Suida abest.
 2. ἦν κτλ.] A om. Scribe *Μειλανίων*. 3. *Μελαμπύγων* Suidas.
 4. *μη τύχοις* E, *μη τύχης* Z. 5. *ἀναφόρῳ* Suidas. *εἰδείθησαν* N Suidas.
 6. πρὸς — περὶ] *ξένου τινός διαφερόμενου* περὶ Plutarchus.
 7. *Μήτρας*] *Μήστρας* Prellerus de Cer. et Proserp. 334. *τῆς*]
 8. *περὶ Μήτρας τῆς* NOZ Ps. 9. *ὡς — βούλοιο*] *ὡς ὅποτε βούλοιο* Ps.
 10. *δὲ* N om. 11. *τὸ ὄνομα* Ps. 12. *εἰθέλοι* Ps. *οὖν*] δὲ Ps.
 13. *Ἐρσιχθονι* Ps. *ἐκ Μήτρας* Ps. 14. Scribe *αὐτῷ πάντα*.
 15. *μῦθος* προσανεπλάσθη Ps.

17d. Arsen. XXXV, 41. 20. Plut. Apophth. Lac. 223 A :
 18. Suidas: Arsen. XXXV, 30. Arsen. XXXV, 43. Attigit Wyt-
 Cf. Arist. Lysistr. 786. tenbachius ad Plut. l. c.
 19. Suidas: Arsen. XXXV, 34. 21. Arsen. XXXV, 43^a. *τῆς* κτλ.]
 Greg. Cypri. l. II, 73. Palaeph. Incr. 24.

- 22 *Μέλος ἀγρεύς*: ἐπὶ τῶν τῆ εὐμουσία κηλότων: Ὁ δὲ ἀγρεύς ἐστὶ ζῶον πιτηρόν, τὸ γένος κοσύφων φράτιωρ καὶ σιγγενής, μέλας τὴν χροάν, μουσικὸς τὴν γλωτταν. κέκληται δὲ ἀγρεύς δικαίως· τῷ γὰρ τοι μέλει αἰρεῖ τῶν ἄλλων ὀργάνων τὰ ἀπαλὰ προσπειτόμενα τῇ τῆς εὐμουσίας 5 θέλξει. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυρὲς αὐτῷ πλεονέκτημα, ἀκούων μὲν ἑαυτοῦ εὐφραίνεται, θηρῶν δὲ τὰ προσιόντα ἐμπίπλαται. τοῦτον εἴ τις ποτε ἐθήρασε καὶ ἐν οἰκίσκῳ καθεύξεν, ἔχει ἄφωνον τὸν ὄρνιν, ὥσπερ οὖν τὸν θηράσαντα ἀμυνόμενον ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆ σιωπῆ. 10
- 23 *Μεθυσσοκόταβος ἐγένου*: πλάταξ χαλκῆ γιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεισαν οἶνον πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποιήρια ἐμβalόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρόβιπτουν ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἐκτελέσαι, ὃς ἐκκαλεῖτο κόταβος. ἐπηγεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν 15 *μεθυσσοκόταβος*.
- 24 *Μελιτηροὶ κύνες*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει καλῶς τριφομένων· τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει. 20

1. κηλοῦντων ZAW. ὁ δὲ — δικαίως] λέγεται δὲ Ἀγρεύς δικαίως Z. ὁ δὲ — τὸ] Ἀγρεύς τὸ ὄνομα, τὴν φύσιν πιτηρός, τὸ γ. κοσσύφων As. 4. καὶ δικαίως As. 6. πλεονέκτημα, εἰκοιε χρῆσθαι τῷ παρὰ τῆς φύσεως ὄρωφ καὶ εἰς ἡδονὴν ἅμα καὶ τροφῆν As. 7. μὲν γὰρ As. 8. καθεύξεν, οὐδὲν αὐτῷ πλέον τὸ τῆς σπουδῆς· ἔχει γὰρ ἄφωνον ὄρνιν As. In fine As verba aliter collocat. 11. μεθυσσοκότ. ἰγίνου] μεθυσσοκόταβοι Suidas. λάταξ idem, N. 14. κόταβος Suidas. 16. μεθυσσοκόταβος idem. 17. Μελιτηροὶ] Μελιτηνοὶ Holsteinius Castig. in Stephan. p. 203, Boissonadus Anecd. V, 411: Μελιτήσιοι Ullitius ad Grat. Cyneg. 404, Μελιταῖοι W. Μελιτηροὶ — τῶν] Μελιταῖον κυνίδιον. Τῶν Suidas. 20. τέρψει] pergit Suidas: ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια, quibus codd. nonnulli adiungunt: καὶ Μελιτηροὶ

22. Arsen. XXXV, 42. ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N. A. VIII, 24.

23. Arsen. XXXV, 46. πλάταξ κτλ.] Suid. s. μεθυσσοκόταβος: v. Scholl. ad Arist. Ach. 525. De cottabo v. Athen. XV, 667 E.

24. Suidas s. Μελιταῖον: Arsen. XXXV, 45. Callimachus aliique canes Melitenses a Melita insula, quae Epirum inter et Italiam locatur, appellatos censent: Plin. N. H. III, 26: v. Heckerus Comm. Callim. 41: a Melita vero Africae adiacente

Strab. VI, 277. Scholl. ad Clem. Alex. Paed. III, 4, 30. aliique, quos Boettiger Sabin. II, p. 40 recenset. Saepe commemorantur ab scriptoribus: v. Boissonadus ad Herod. Epim. 82, cui add. Aristot. Problem. X, 12: καὶ ἰνίους ἰδίον ἐστὶ μικροὺς μὲν σφόδρα, συμμετρίους δὲ, ὥσπερ τὰ Μελιταῖα κυνίδια: Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 55: ἰρωτηθεὶς ποταπὸς εἶη κύνων, εἶπε, Πεινῶν Μελιταῖος, χορτασθεὶς δὲ Μολοιτικός.

- 25 Μετάδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκάνης με: τὸ γὰρ πηγανόν φασὶ βασκανίας φάρμακον εἶναι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασιν.
- 26 Μερὶς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεσιτέρων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ μερισμός· καὶ ἕκαστος ἕκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· Μερὶς οὐ πνίξ· ἢ καὶ οὕτως· Μερὶς οὐ πνιγή.
- 27 Μετὰ Λέσβιον ὠδόν: παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη, ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κηθαρωδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατοῦσθαι γὰρ ποιεῖ τῆς πόλεως αὐτῶν, χρῆσιμος ἔγενετο, τὸν Λέσβιον ὠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἔξ' Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι, ἤκουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν· ἢ διότι 15 Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἤρροσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν σιᾶσιν ἔπαυσεν· εἶποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλεγον, Μετὰ Λέσβιον ὠδόν. 20
- 28 Μετὰ Μουσοῶν Κόρνδος: ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου· ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδευτοῦ τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον. ὁμοία τῇ· Καρικῇ Μοῦσα.

κύνες· οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. Ceterum Suidae locus ex Artemid. Oneirocr. II, 11, p. 95 sumptus est.

1. βασκάνης Z. 7. διαμερισμός Suidas. 8. καὶ οὕτως] οὕτως γράφει idem. πνίγει idem. 14. ἤκουον Photius. 15. ἢ διότι] ὅτι οἱ Suidas. 18. μετὰ] ἐπὶ Z. 21. κόρνδος AN Suidas om. ἐπὶ — κοινῇ] N om. 23. καθ' ὑπόκρισιν] ut per ironiam effratur: Erasmus III, 6, 89. ὁμοία κτλ.] NA Suidas om.: adiecta sunt e Diogeniano.

25. Aristot. Probl. 20, 34: διὰ τί τὸ πηγανόν βασκανίας φασὶ φάρμακον εἶναι; ἢ διότι βασκαίνεσθαι δοκοῦσι λαβρῶς ἰσθιόντες; ἢ ὑφορώμενοι τινὰς δυσχειρίας καὶ περὶ τὰ προσφερόμενα ὑπόπτως ἔχοντες; ἐπιλίγουσι γοῦν, ὅταν τῆς αὐτῆς τροπῆς ἰδίᾳ τι προσφέρωνται, μεταδιδόντες, ἵνα μὴ βασκάνης με: rutam vario modo a veteribus in fascinationibus adhibitam esse Palladius docet R. R. IV, 9, 14, ubi cf. Schneiderus.

26. Suidas: Arsen. XXXV, 47. Macar. V, 83.

27. Arsen. XXXV, 48. μετὰ — κατεστάλησιν] Photius. ἢ κτλ.] Suidas. Κρατίνῳ] Chiron. fr. 19 Mein. V. Schneidewini de hoc pro- verbio disputationem in annot. ad Heracl. Polit. p. 51 sq. Cf. Zenob. V, 9.

28. Suidas: Arsen. XXXV, 50. Diog. VI, 50. Καρ. M.] Mant. Provv. s. Καρικῇ.

- 29 Μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίεις: ἐπὶ τῶν ἐπωδαῖς ἰσχυρότων. ταῦτα δὲ ἦσαν ἐπωδαὶ τινες δυσπαρακολούθητοι· ἄς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίοις Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν διὰ τὸ τὸν ἕτερον παρὰ τῷ⁵ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα ἐξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον.
- 30 Μετὰ πόλεμον ταραχὴ ἢ συμμαχία: καὶ, μετὰ Μαραθῶνα μάχης: ἐπὶ τῶν μετὰ ὑπόθεσιν τινα ἐπικίνδυνον, εἰτέα ἐντυχόντων οὐκ ἐλάττωι τῆς προτέρας. 10
- 31 Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες: οὗτος ὁ σίγος εἰς παροιμίαν περιέστη ἕκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνείλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόοι ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη. 15
- 32 Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἠδέων.
- 33 Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ: οἶον, πολλὴν παρρησία πάντων εὐφορίας γενομένης.
- 31a Μέχρι βωμοῦ φίλος εἰμί.
- 31b Μεταβολὴ πάντων γλυκύ. 20
- 31c Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

1. μετὰ — ἦσαν] Suidas om. 3. Κροῖσον Suidas. εἶπεν Z.
 4. Ὀλυμπία Suidas. 5. περὶ idem. 7. τὸ ἐξῆς idem. 8. μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, sc. ἢ συμμαχία S. 11. ἀμετρί AN, Suidas s. ἀμετρί: cf. Schaeferus ad Phocyl. 130 in Brunckii PP. Gnom. Gr. p. 164 s. in Jacobitzii edit. min. Lucian. Char., Vit. Auct. et Piscat. 299 sq. 14. τῶν Suidas om. 17. τὸ N om. 19. πρὸς δὲ φίλον τινα μαρτυρίας ψευδοῦς δεόμενον, ἢ προσῆν καὶ ὄρκος, ἔφητο Μέχρι τοῦ β. φ. εἶναι Plutarchus.

29. Suidas s. Ἐφέσια: Arsen. XXXV, 49. Apost. VIII, 17.

30. Arsen. XXXV, 51. Macar. V, 85. Cf. Apost. XV, 95d.

31. Suidas: Arsen. XXXV, 52. Zenob. V, 19.

31a. Arsen. XXXV, 53: Pericles in Plut. Apophth. Regg. cett. 186 C, ubi v. Wytttenbachius.

31b. Arsen. XXXV, 54: Eurip. Orest. 234: de sententia v. Porsonem ad Eur. l. c. et Wytttenba-

chium ad Plut. Apophth. Lac. κβ', p. 210 B.

31c. Arsen. XXXV, 55: Hesiod. "Erg. κ. Ἡμ 694, ubi Scholl. afferunt Plat. Legg. IV, 709 B: ὡς θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ θεοῦ τίχη καὶ καιρὸς τὰνθρώπινα διακυβερνῶσι ξύμπαντα. Cf. ann. ad Greg. Cyr. I, II, 79.

32. Suidas: Arsen. XXXV, 44. DV III, 20.

33. Suidas: Arsen. XXXV, 43. Diog. VI, 48.

Τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ἦ.

- 34 Μητραγύρτου θάνατος: οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμίμει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκίνοι φασί. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβολόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλῆν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον 5 χρυσοῦν ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ὑποδόμησαν δικαστήριον, ἐν ᾧ ἀνείλον τὸν μητραγύρτην, καὶ παραφράττοντες αὐτὸν καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μηρώῳ ἀρχεῖῳ καὶ νομοφυλακεῖῳ, καταχύσαντες καὶ 10 τὸ βάραθρον.
- 35 Μὴ προσοβήσης τὴν θήραν: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πρατιόντων τι.
- 36 Μὴ σπεῦδε γῆμαι πρὶν τελευτήσαντι ἴδης:
- 34a Μήτε κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον: ἀπὸ τοῦ 15 μὴ προτίμα τοὺς φίλους τῶν ἀδελφῶν.
- 34b Μὴ δὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα: ἤγουν μηδὲν ἔξω τοῦ μέτρου ποιεῖ καὶ τῆς δυνάμεως.
- 34c Μὴ δέ μοι αὐτῇ ὄρνις κακὸς ἐνὶ μεγάροισι πέλευ.
- 34d Μὴ δέ πολὺ ξεινον μὴδ' ἄξεινον καλέεσθαι. 20
- 34e Μὴ δ' Ἑρακλῆς πρὸς δύο.

2. Μητρ. θ.] Μητραγύρτης Suidas. οὗτος ἐλθὼν] ἰλθὼν τις idem.
7. δικαστήριον] βουλευτήριον idem. 8. παραφράττοντες αὐτὸ idem.
14. μὴ — τι] Plutarchus ignorat. 19. μεγάροισι κακὸς Homerus.

34. Suidas: Arsen. XXXV, 56. Consentit Photius: paulo aliter rem narrat Suid. v. βάραθρον: v. Lo-beckius Aglaoph. I, 659.

34a. Arsen. XXXV, 57: Hesiod. *Erg.* 705, ubi v. Scholia et Goettlingium.

34b. Arsen. XXXV, 58. Lucian. pro imagg. §. 10: οὐ δὲ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἵκταιναι αὐτὴν, μηδὲ ὑπὲρ τ. π. ἴ. τὸ ὑ. μὴ καὶ ἐπιστομίῃ με, φησὶν, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ, ubi Scholl. T. IV, 165 Iacob.: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιτείνων ἀξιοῦντων τὰ καθ' ἑαυτοὺς πράγματα, ὃ ποιεῖν φιλοῦσιν οἱ ἀίχμημαί. »Cfr. Plut. Apophth. Lacon. 208 C: ἐπιτινοῦντος δὲ τινος ἤγορα ἐπὶ τῷ δυνατῶς αἰεὶν τὰ μικρὰ πράγματα, οἷδ' ἐσκυτοτόμον, ἔφησιν [Agesilaus], ἤγοῦμαι σπουδαῖον, ὅς μικρῶ παρὶ ὑπο-

δήματα μεγάλα περιτίθῃσι: Clem. Paedag. III, 8, p. 277, 16: κατὰ-περ ὁ ποῦς τοῦ ὑποδήματος, οὕτω καὶ τῆς κτήσεως ἐκίστου τὸ σῶμα, ubi v. Potterus. » Walz. »

34c. Arsen. XXXV, 59: Hom. II. Ω, 218 sq.

34d. Arsen. XXXV, 60: Hesiod. *Erg.* 715. Cf. Aristot. Eth. ad Nicom. IX, 10.

34e. Arsen. XXXV, 61: Apost. XIII, 29.

35. Synes. or. de Regno 3 A: σοφὸν γὰρ ἂν εἴη μὴ προσοβῆσαι τὴν θήραν: in quo loco Petavius a Synesio respici monet Plat. Lysid. 206 A: ποῖς τις οὐκ ἂν σοὶ δοκοῖ θηρευτῆς εἶναι, εἰ ἀνασοβοῖ θηρευτῶν καὶ θηρευτωσίσταν τὴν ἄγρην ποιοῖ;

36. Plut. Apophth. Reg. 184 A: Arsen. XXXV, 75: eadem paucis

- ἐπὶ τῶν ἀκαίρως καὶ ῥαθύμως ποιούντων τί. Εὐμενῆς γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Περσέως ἔδοξε τεθνάναι· τῆς δὲ φήμης εἰς Πέργαμον κομισθείσης, Ἄιταλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ περιθέμενος τὸ διάδημα καὶ τὴν γυναικα γήμιας ἐβασίλευσε· πυθόμενος δὲ προσιόντα ζῶντα τὸν ἀδελφὸν ἀπὴν-⁵ τησεν ὥσπερ εἰώθει μετὰ τῶν σωματοφυλάκων δοράτιον ἔχων. Ὁ δὲ Εὐμενῆς φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ οὖς εἰπὼν τοῦτο, οὐδὲν ἄλλο παρὰ πάντα τὸν βίον οὐτ' εἶπεν ὑποπτον, οὐτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ τελευ-
τῶν ἐκείνῳ τὴν γυναικα καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέλειπεν. 10
- 37 Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακίαν πέσῃς.
- 38 Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν: ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀσύμφωνα λέγε· Ἐμμηρεπῆς εἶπε τοῦτο Φρύνιδος τοῦ μουσικοῦ σκεπάδων τὰς δύο τῶν ἐννέα γε ἐπιτεριῶν.
- 39 Μηχανικώτερος κόκκυκος: σοφώτατος ὁ κόκκυξ καὶ 15 πλέκειν εὐπόρως ἐξ ἀπόρων μηχανὰς δεινότητος. ἑαυτῷ μὲν γὰρ συνεπίσταται ἐπιφάζειν οὐ δυναμένῳ καὶ ἐκλείπειν, διὰ
- 36a Μὴ μνησικακήσης εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
- 38a Μὴ μέγала λέγε: τοὺς μεγαλαυχούοντας ἔλκει πρὸς μετρι-
ότητα ἢ παροιμίᾳ· ὡς καὶ Θεόγνις· 20
μήποτε Κύρῳ ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὅτι νύξ χῆμίρα ἀνδρὶ τελεῖ.

1. γὰρ a Plutarcho abest. 8. τοῦτο] μὴ οπιῦδε γ. π. τ. ῥ. Plutarchus. 10. ἀπέλειπεν] Plutarchus pergit: ἀνθ' ὃν ἐκείνος οὐδὲν ἐξ ἑαυτοῦ τέκνον ἔθρεψε, πολλῶν γενομένων, ἀλλὰ τῷ Εὐμενεὺς υἱῶ τὴν βασιλείαν ἔτι ζῶν ἐνηλίκω γενομένῳ παρέδωκε. 11. εἰς τὴν Ds. ἐμπέσης Ds. 12. μὴ — μουσικήν] in fine Plutarchus posuit. κακούργει] κακηγόρει W. ἀντὶ — λέγε] Plutarchus ignorat. 13. Ἐμμηρεπῆς ἔφορος Plutarchus: Ἐκπρέπης idem V. Agid. 10. εἶπε τοῦτο] Plutarchus om. Φρύνιδος] Terpantrum nominat Plut. Institt. Lacon. c. 17. 14. γε ἐπιτεριῶν] ἐξέτεμεν, εἰπὼν, μὴ κ. τ. μ. Plutarchus. 15. Scribe κόκκυκος. 16. εὐπόρως As. 22. χῆμίρα Theognis.

mutatis in eiusd. l. de frat. amor. 18, p. 489 D leguntur. Senarius ad versus Sophoclei imitationem compositus est: Stob. Flor. 105, 21: μήπω μὲν εἴης πρὶν τελευτήσαι τῶν ἰδῆς, quem in proverbium abiisse Porphyrio in Scholl. Ven. ad Hom. II. Θ, 5 monet, addens: ἦγον μὴ θανατώσης τὸν μεγάλα ἐπιγγελλόμενον. Usurpavit Cic. Epist. ad Attic. IV, 8, 1.

36a. Arsen. XXXV, 76: Arist. Plut. 1146.

37. Diog. VI, 68: Arsen. XXXV, 76: Suid. s. τεφρώσας. Cf. Apost. XVI, 41.

38. Plut. Apophth. Lacon. 220 C: Arsen. XXXV, 66: add. Plut. de sent. profect. in virt. 13, p. 84 A. De re dixerunt C. O. Muelllerus Dor. II, 322 et Schoemannus ad Plut. Agid. l. c. p. 130.

38a. Arsen. XXXV, 67: Macar. V, 92. Theogn. 159.

39. Σοφώτατος κτλ.] Aelian. N. An. III, 30.

ψυχρότητα τῆς ἐν τῷ σώματι κράσεως. οὐκοῦν ὅταν τίκη, οὔτε αὐτὸς νεοτιαν ὑποπλέκει, οὔτε τιθηνεῖται τὰ βρέφη· φυλάττει δὲ ἄρα τοὺς τῶν νεοτιειῶν δεσπότας καὶ πλανωμένους, καὶ παρελθῶν εἰς καταγωγὴν ὀθνεῖαν, ἐντίκει. οὐ πάντων δι' ὀρνίθων καλλιαις ἐπιπηδᾷ οὐτός γε, ἀλλὰ 5 κορύδου καὶ φάβης καὶ χλωρίδος· τούτους γὰρ συνεπίστανται ὅμοια ᾧά τίκειν. καὶ κενῶν μὲν αὐτῶν οὐδῶν, οὐδ' ἂν παρέλθῃ· ᾧῶν δὲ ἔνδον ὄντων, εἶτα μέντοι τὰ ἑαυτοῦ παρενέμιξεν· ἐάν δὲ ἤ πολλά τὰ ἐκείνων, τὰ μὲν ἐκκυλίσας ἤφάνισε, τὰ δὲ ἑαυτοῦ κατέλιπε φωραθῆναι δι' ὁμοιότη- 10 τος μὴ δυνάμενα. καὶ οἱ μὲν ὀρνιθες οἱ προειρημένοι τὰ μηδὲν σφίσι προσήκοντα ἐκλέπουσιν· ὑποσηγνύμενα δὲ ἐκείνα, ἑαυτοῖς συνεγνωκότεα τὴν νοθείαν ἐπιπέταται τε, καὶ παρὰ τὸν γεινάμενον στέλλεται. ἤρος δὲ ὑπερχομένου ἐμφανῆς 15 ἔστιν ὁ κόκκυξ εἰς ἀνατολὰς σειρίου, εἶτα τῆς τῶν πολλῶν 15 ὄψεως ἀνεχώρησαν.

40 Μὴ προῖω μικρὰν ἠδοντὴν μεγάλου κινδύνου.

41 Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει: ἐπὶ τῶν φυλαργύρων. ἡ γὰρ Σεμίραμις ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν· ὅστις ἂν χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς διελὼν τὸ μνημεῖον, 20 ὅσα βούλεται λαμβανέτω· Λυρεῖος οὖν διελὼν χρήματα μὲν

1. συγκρίσεως, ὡς φαίν As. 3. νεοτιειῶν R As. δεσπότας ἀφροσύνας καὶ As. 5. καλλιαις As R. 6. φάβης As. καὶ πλανῶν· τούτους As. 7. ὅμοια αὐτῷ As. τίκεινοι As. 8. παρελθῶν As. 10. κατέλιπε, διαγνωσθῆναι τε καὶ As. ὁμοιότητι R As. 12. ἐκλέπουσιν] ἐκκυλίφουσιν As. 13. ἐπιπέταται As. τε] γε R. 14. στέλλεται] causas cur ad parentem accedant addit As. δι' ὑπερχ.] γὰρ ὑπερχομένου καὶ αὐτός As. 15. ὁ κόκκυξ As om. 16. ἀνεχώρησεν As. 18. φυλαργύρων A. 19. ἡ γὰρ κτλ.] A om. ἡ — ἑαυτῇ] Σεμίραμις δὲ ἑαυτῇ Ab Stobaeus. Σεμίραμις iidem.

20. ἂν iidem om. διελὼν cod. A Stobaei, διελόντα Ab. 21. λαβεῖν Stobaeus Ab. οὖν] δὲ Ab.

40. Xanthus in St. Max. Conf. Serm. 3, p. 540 Comb.: Ξάνθος ὁ σοφὸς θεοσιούμενος ἐπὶ θύραις ὑπὸ πύργου γυναικὸς ἄνδρα οἰκοφθόρον ἔφη, οὗτος ἠδοντὴν μικρὴν ὄντιναι μεγάλῳ κινδύνῳ: Arsen. XXXVIII, 36.

41. Arsen. XXXV, 68. ἡ κτλ.] Arsen. VII, 84. Stob. Flor. X, 53: Plut. Apophth. Regg. 173 A. Fons narrationis est Herod. I, 187. Semiramidis dictum respicit Max. Tyr. Diss. 27, 8, p. 30 R.: φήμη δὲ αὐ-

τὸν [regem Persarum] ἐπιστάσαστο χρυσῷ κατορωρηγμένον σὺν τῷ νεκρῷ, καὶ ἐπιμβωρῆχει ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ τὴν τιάραν ἔχων, καὶ τὸν μὲν χρυσὸν οὐχ εὖρει, ἐπίγραμμα δὲ ἔνδοθεν ἐπὶ τῷ τάφῳ, ὁ νεκρὸς λίγει· Ὡ πάντων ἀνθρώπων ἀπληστότατε, ὅς ἔτλης νεκροῦ θιγαῖν δι' ἔρωτα χρυσῷ: sententiae causa v. Apost. II, 3, DV III, 23 et inscriptionem a Welckero in Mus. Rhen. a. 1841, p. 206 editam.

οὐχ εὖρε, γράμμασι δὲ ἐνέτυχε τάδε φράζουσιν· εἰ μὴ
κακὸς ἦοθα ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἀπλητοσ, οὐκ ἂν νεκρῶν
θήκας ἐκίνοις. ἐνθεῖτεν οὖν ἡ νοθευτικὴ παροϊμία αὕτη
παρήχθη.

42 Μὴ ὦν Σύρος, μὴ σύριζε: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τις
ποιούντων.

43 Μηδικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν εὐπόρων· ἀβροδίατοι
γὰρ οἱ Μηδοί.

44 Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν παρακινούν-
των τιὰ ἐπὶ σφετέρῃ βλάβῃ.

45 Μῆτε μέλι, μῆτε μελίσσας: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομέ-
νων παθεῖν τι εὐκαταὸν μετὰ πόνου.

46 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης: ἐπὶ
τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνίσων.

47 Μὴ κάρφος κινεῖν: ἐπὶ τῶν ἠούχων.

48 Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.

49 Μὴ κίνει Καμάριναν: λίμνη ἦν, ἣν μειοχτειῦσαι
βουλόμενοι ἐχρήσαντο τῷ θεῷ, ὃ δὲ εἶπε· μὴ κίνει Καμάρ-
ριναν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. οἱ δὲ γασί βοτάν-
ην δυσωδίαν ἀποπέμπουσαν ἐν τῷ κινεῖσθαι.

50 Μῆτε τυφλὸν ὀδηγόν, μῆτε ἀνόητον ξύμβου-
λον: παραινετικὴ ἔστι.

50a Μῆτις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς· καὶ ἥπιος ἔστω

1. δὲ ἐτέροις Ab, Stobaeus. 2. ἦοθα] ἦς iidem. 3. θήκας
Ab. ἐνθεῖτεν κτλ.] Ab, Stobaeus om. 7. ἀβροδίατοι κτλ.] DV
om. 11. μηδὲ bis KNA. 12. ἀεὺνκαταὸν μετὰ ἀγαθοῦ KNA.
14. κατ' τὴν Ds. 15. μὴ] μηδὲ Ds. 16. αἴρει Ds. 17. Zeno-
bius uberius rem exponit. 19. οἱ δὲ κτλ.] AN om. 22. παμιν.
ἰ. A om.

42. Συρίζειν de eo, qui barbaro
atque inculto sermone utitur, a
Luc. de Merc. Cond. §. 10 aliis-
que dicitur. Cf. Apost. XV, 71.

43. DV III, 14: Arsen. XXXV, 63.
44. Arsen. XXXV, 72. Greg.
Cypr. L II, 78: add. Sappho apud
Etym. M. 808, 35: μὴ κίνει χειρά-
δας, et cf. sup. 41.

45. K in nott. ad Diog. VI, 58:
Arsen. XXXV, 62. DV III, 25.

46. Diog. VI, 59: Arsen. XXXV,
73. DV III, 26.

47. Diog. VI, 67.

48. Diog. VI, 72. DV III, 28.

49. Zenob. V, 18: Arsen. XXXV,
69. Greg. Cypr. M IV, 41.

50. Arsen. XXXV, 79. E Plu-
tarcho Max. Conf. Serm. 60, p. 670
Comb. affert: ὀδηγὸν τυφλὸν λαβεῖν
καὶ οὐμβουλον ἀνόητον ἴσον ἰστί:
Plut. fr. 18 Wyt. similitur idem
Coniug. Praec. 139 A: αἱ βουλ' με-
ναι μᾶλλον ἀνοήτων κρατεῖν ἀνδρῶν
ἢ φρονίμων ἀκούειν, ἰσίκουσι τοῖς ἐν
ὀδῷ βουλομένοις μᾶλλον ὀδηγεῖν τυ-
φλοῖς, ἢ τοῖς γενώσκουσιν ἀκολουθεῖν
καὶ βλέπουσι.

50a. Arsen. XXXV, 80: Hom.
Od. B, 230.

- 51 Μὴ παιδί μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπειροῖς ἐγχειρίζειν πράγματα μεγάλα, μὴ πως καθ' ἑαυτῶν χρήσονται.
- 52 Μὴ εἰκὴ τὴν Ἀβυδὸν: λείπει, παραπλεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.
- 53 Μῆτε κεῖν, μῆτε γράμματα: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν· 5 ταῦτα γὰρ ἐκπαιδóθεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμάνθανον.
- 54 Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος: ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.
- 55 Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων: ἐπὶ τῶν τινος ἀξιούτων 10 τυχεῖν.
- 56 Μηδέποτε ἔρδειν γέροντα μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παῖδα βάσκανον μηδὲ κύνά τινός μηδὲ λάλον κωπηλάτην: παραινεῖ εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.
- 57 Μῆλα Ἐσπερίδων μοι ἐδώρῃσω: ἐπὶ τῶν πολυτελῆ χαριζόντων. Λέγουσιν ὅτι γυναῖκίς τις ἦσαν 15 Ἐσπερίτιδες· ταύταις δ' ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέως, ἢ σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς, ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἶη καὶ αἴσυλα ῥέζοι.
- 53a Μηδ' ἕτερον κενύθησ κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων· 20 μηδ' ὡς πετροφυῆς πολύπους κατὰ χώρον ἀμείβον:. Φω-20 κυλίδον.

2. μέγαν κτλ.] AN om. 3. παραπλεῖν ἢ διαφορεῖται· λέγεται δὲ Suid. 7. γένοιτο Μεγαρέων Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 700. 11. μηδέποτε — βάσκανον] μηδέποτε· εἰ ἔρ. γυναῖκα Suid. s. μηδέποτε· μήποτε· εἰ ἔρ. γέροντα μηδὲ παῖδα μηδὲ γυναῖκα Suid. s. μήποτε· μήποτε· εἰ ἔρ. γέροντα, μὴ παῖδα βάσκανον Suid. s. ἄχρηστα· μήποτε· εἰ ἔρ. δειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 699. μήποτε· εἰ Ἄ. ἄρδειν R. γέροντος Ἄ. 12. βάσκανον Ἄ om. μηδὲ — τινός] μήτε γυναῖκα λάλον, μήτε παῖδα νήπιον μήτε γείτονος κύνά Suid. s. ἄχρηστα· μηδὲ γείτονος κύνά Suid. s. μηδέποτε· et μήποτε· μηδὲ δυσμελῆ γυναῖκα μηδὲ γείτονος κύνά Meinekius. μηδὲ — κωπ.] μὴ λ. κωπ. Suid. s. ἄχρηστα· μηδὲ κυβερνήτην φίλπνον μὴ λ. κ. Suid. s. μηδέ ποι· μήτε κωπ. φίλπνον μὴ λ. κωπ. Suid. s. μήποτε· μὴ κυβερνήτην φίλπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην Meinekius. 13. μὴ εἰς Ds. 15. ἦσαν αἱ Ps. 16. Ἐσπερίτιδες Ps: Apostolii lectionem L. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. III, 2096 comparata forma Ἐλικωτίτις defendit. ἄ] ἦν Ps. 20. χώρον Phocylides.

51. Diog. VI, 46: Arsen. XXXV, 74. Greg. Cyr. I II, 70. 52. Suid. s. εἰκὴ: Diog. VI, 53. Cf. Macar. III, 50. 53. Diog. VI, 56: Arsen. XXXV, 64. DV III, 18. 53a. Arsen. XXXV, 65: Pseudo-phocyl. 48. Cf. Greg. Cyr. I I, 4. 54. Diog. VI, 57. 55. Diog. VI, 60. Macar. V, 97. 56. Diog. VI, 61: Arsen. XXXV, 77. Cf. Apost. V, 35a. 57. Arsen. XXXV, 71. Μῆλα Ἐσπερίδων memorat Poll. VI, 47: add. Plin. N. H. XIX, 4, 49: antiquitas nihil prius mirata est, quam Hesper-

ἐφύλασσε δράκων· ἐφ' ἃ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο·
 ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε. Ἐσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς
 ὤκει ἐν τῇ Καρία, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἱ ἐκαλοῦντο
 Ἐσπερίτιδες· τούτῳ δὲ ἦσαν ὄϊς καλάι καὶ ἐγκαρποι, οἷαι
 καὶ νῦν αἱ ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὴ ὀνομάζονται χρυσαῖ· 5
 κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσοῦς· ἦσαν δὲ ἐκεῖναι κάλλιστα. μῆλα
 δὴ καλεῖται τὰ πρόβατα· ἄπερ ἰδὼν ὁ Ἡρακλῆς βοσκομένα
 περὶ τὴν θάλατταν, περιελάσας ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ
 τὸν ποιμένα αὐτῶν ὀνόματι Δράκοντα εἰσήγαγεν εἰς οἶκον,
 οὐκέτι ζῶντος τοῦ Ἐσπέρου, ἀλλὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔλε- 10
 γον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἐθεασάμεθα χρυσαῖ μῆλα, ἃ Ἡρα-
 κλῆς ἤγαγεν ἐξ Ἐσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας δράκοντα.
 Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον ὡς Ἀθάμας· λείπει τὸ ἐλοῦ.
 ἐπὶ τῶν αἰρουμένων τῶν κραιπτόνων τὰ ἥττονα· Ἀθά-
 μας ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχε, Φρύξον καὶ Ἑλλην· 15
 ἀφείς οὖν τὴν Νεφέλην θεῖαν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη·
 ζήλοισυπῆσασα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπέπη εἰς οὐρανὸν καὶ τὴν
 τοῦ ἀνδρὸς χώραν ἀύχμῳ ἐκόλαζε· πέπομφε δὲ θεωροῦς εἰς
 Ἀπόλλω Ἀθάμας ἐρεῖσθαι περὶ τοῦ ἀύχμου· ἡ οὖν τού-
 του γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἑλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε 20
 διὰ δώρων τοὺς θεωροῦς εἰπεῖν Ἀθάμαντα, ὡς οὐκ ἂν
 ἄλλως παύσασθαι τὸν ἀύχμὸν ἔχοισεν ὁ Πύθιος, εἰ μὴ
 τοὺς τῆς Νεφέλης θύσειε παῖδας· ἀκούσας οὖν ὁ Ἀθάμας
 μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων· εἰς οὖν κριὸς
 ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρυσάμενος λέγει Φρύξῳ καὶ Ἑλλῆ 25
 περὶ τῆς σφαγῆς· φευγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν
 Ἑλλῆ ἐν τῷ περαιουῖσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν ἀπε-
 πνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλ-

4. Ἐσπερίτιδες Ps. εἰγκαρποι Ps. 7. δὲ Ps. ἄπερ — ὁ
 ἰδὼν δ' ὁ Z. 8. παρὰ τῇ θαλάττῃ Ps. περιεργάσας Z. 12. τὸν
 Δράκοντα Z. 14. τῶν κραιπτόνων N om. ἥττω RNAZ. 16. ἐπι-
 μίγη Z. 18. ἀύχμῳ N. πέπομφεν οὖν ARZ Scholiasta. 19. Ἀπόλ-
 λωνα Scholiasta, Ἀπόλλωνος Z. 20. Φρύξον A: v. Lobeckius Paralipp.
 Gr. Gr. 404. 21. Ἀθάμαντι Z Scholiasta. 22. ἡ Πυθία Scho-
 liasta. 23. θύσειεν idem. ὁ ANO Scholiasta om. 24. μεταπέμ-
 πει R, μεταπέμπουσαι Z. 25. Φρύξῳ A. τὰ περὶ Scholiasta.

ridum hortos ac regum Adonis Semiramis sive Assyriae rex Cyrus
 [DV I, 12] et Alcinoi [v. Firmi fecit. Αἰγυνοῦ κτλ.] Palaeph. de
 Ep. 35 in Muratori Anecd. Gr. Incr. 19.
 313.], itemque pensiles, sive illos 58. Arsen. XXXV, 70. Ἀθά-

λήσποντος κέκληται. Φρύξος δὲ ἐποχοῦμενος τῷ κριῶ εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περιωύζεται. ἔνθα καὶ τὸν κριόν, ὃς ὑπὸ θεῶν χρυσόμαλος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει ἢ τῷ Ἑρμῇ καὶ κατοικήσας αὐτόθι τοῦνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ· ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη· Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῆ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσ-
 αχθεῖς οὖν στεφανηφορῶν, ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγια-
 ζόμενος ὑπὸ Ἡρακλείους σέσωστο· οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν
 δράματι πεποίηκε κατὰ τὸν μῦθον. τὸ δὲ ἀλεθρὸς οὕτως ἔχει.
 Ἀθάμας ὁ Σιόλου τοῦ Ἑλλήνος ἐβασίλευσε τῆς Φθίας· ἦν
 δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημάτων, ὃν μάλιστα
 πιστὸν ἤγειτο, ὀνόματι Κριόν. ὃς αἰσθόμενος τὸν Ἀθά-
 μαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν Φρύξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ
 Φρύξῳ· ὁ δὲ Φρύξος κατεσκεύασε ναῦν, καὶ ἔθετο ἐν αὐτῇ
 χρήματα πάμπολλα, ἐν ἧ νηϊ καὶ ἡ μήτηρ Πέλοπος· ὄνομα
 δ' αὐτῇ Ἡώς· καὶ αὕτη ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα
 ποιησαμένη χρυσῆν ἐπέθετο. οὖν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ
 Φρύξον καὶ Ἑλλήν ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθρῆς ὤχετο ἀπιῶν·
 ἡ μὲν οὖν Ἑλλη κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα ἀπέθανεν·
 ἐξ ἧς καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη· αὐτοὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς
 τὸν Φάρον κατοικοῦσιν αὐτοῦ, καὶ γαμει Φρύξος τὴν τοῦ
 τῶν Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτην, δούς ἔδνα τούτῳ
 τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Ἡῶς, ἀλλ' οὐχὶ δέρμα κριοῦ. οὐ-
 τως ἡ ἀλήθεια ἔχει.

Τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ἱ.

- 59 Μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν· πολλάκις μικρὸς
 πόνος καὶ κακὸν τι δοκοῦν μεγάλων γίνεταί πρόξενον καλῶν.
 60 Μικρὸς ὁ σὸς αἰεὶ πῶλος· ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα
 ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.
 61 Μίνθη ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε, μήτε φύττει· 30

1. Φρύξος A. 3. ὑπὸ τῶν θεῶν NAZ Scholiasta, ἀπὸ τῶν θ. R.
 χρυσόμαλλος R Scholiasta. 7. σφαγησόμενος Scholiasta. 8. τοῦ
 Ἡρακλείους RNAZ. σέσωσται Scholiasta. 9. κατὰ τ. μῦθον Scho-
 liasta om. ἀλλήθεις RANZ Ps. 10. Αἰόλου Ps. 12. Κριός Ps.
 14. ἐτίθετο O Ps. 16. αὐτῆς R om. 20. εἰς] κατὰ R. 21. τ. Φά-
 ρον] τοὺς Κόλχους Ps. Φρύξος semper Ps. 28. αἰεὶ ὁ σὸς Z Diog. VI, 64.

μυς — μῦθον] Scholl. ad Arist.
 Nub. 258. τὸ δὲ κτλ.] Palaeph.
 Incr. 31. Cf. Zenob. IV, 38.

59. Diog. VI, 62.
 60. Suidas. Mac. V, 99.
 61. Aristot. Probl. XX, 2: διὰ τί

ἐπὶ τῶν φθειρόντων, μηδὲν δ' ἀνδρείον ἢ θυμῶδες ἐνδεικνυμένων.

62 Μίτος ἔριδος τότ' ἦν: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων καὶ διατεινομένων.

63 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ: βούλεται δὲ εἰπεῖν, μία 5 ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν:· Ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ Πύρρου παιδὸς σκηνῇ χελιδὼν νεοτιεύουσα εἶτα μέντοι ἀτελῆ τὴν προᾶξιν αὐτῷ ἐφ' ἣνπερ οὖν ὥρμᾳτο ὑπεσήμενεν, οὐ πᾶν τοι οὐσαν ἀγαθὴν. καὶ Ἀντιόχῳ δὲ νεοτιεύουσα ἐν αὐτοῦ τὰ μέλλοντά οἱ 10 ἀπαντήσεσθαι ὑπὸνίξαστο· ἀνελθὼν δὲ ἐς τοὺς Μήδους εἶτα μέντοι οὐκ ἐπανήλθεν ἐς τοὺς Σύρους, ἀλλ' ἑαυτὸν κατὰ τινα ἔωσε κρημνόν· ὥρμητο δὲ ἄρα ἐπὶ προᾶξιν οὐ χρηστὴν καὶ οὕτος. ἠνίκα δὲ ἐξέλιπε τὴν ἀκρόπολιν τὸ πρότερον Διονύσιος, συνανήθησαν οἱ καὶ αἱ νεοτιεύουσαι χελιδόνες 15 ἐκεῖθι, καὶ ἐμαντεύοντο τὴν ἐπάνοδον:· Ἔτι φασὶ τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων τὴν παρ' αὐταῖς ὄδῃν ἐκδιδάσκεσθαι.

64 Μία μάστιξ ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.

65 Μίδαο ὄνου ὄτα: ὅτι ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ χωρίον 20 αὐτοῦ φασὶν οὕτω καλεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ ληφθῆν ἀνάλωτον.

66 Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακίας δὲ ψόγος.

67 Μίδου χρήματα: ἐπὶ τῶν ἄγαν πλουσίων:· Οὗτος

5. δέ τι Suidas. 6. ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν idem. 7. Ἀλεξάνδρου Z As. 9. πᾶν τι As. 11. δέ] γὰρ As. 16. ἔτι κτλ.] v. Boissonadus ad Theoph. l. c. p. 166. 20. ὄτα εἶχεν Z. 22. κακίας κτλ.] Antonius om. κακοῦ Z.

λέγεται « μὴνθην — φύτευε; ἢ ὅτι καταφίγει τὰ σώματα; δηλοῦ δὲ ἢ τοῦ σπέρματος φθορά. τοῦτο δὲ ὑπανατίον πρὸς ἀνδρείαν καὶ θυμὸν ταυτὸν ὄν τῷ γένει: Pantinus.

62. Tertull. adv. Iudaeos 1: pro-xime accidit, disputatio habita est Christiano et proselyto Iudaeo: alter-nis vicibus contentioso fume uterque diem in vesperam traxerunt: id. adv. Marcion. IV, 4: funis ergo ducen-dus est contentionis, pari hinc inde nisu fluctuante: id. de Pudic. 2: sed non decet ultra de auctoritate scripturarum eiusmodi funem conten-tiosum alterno ductu in diversa dis-tendere: comp. Apost. III, 47.

63. Suidas: Arsen. XXXV, 81. Greg. Cyr. l. II, 71. Apost. XVII, 20^b. ἐν — ἐπάνοδον] Aelian. N. An. X, 34. ἔτι δὲ κτλ.] Theo-phys. Simoc. Dial. init.

64. Diog. VI, 65.

65. Diog. VI, 73. DV III, 29.

66. Cyrillus in Anton. Mel. p. 5 Fabr. Isocrat. ad Demon. 9 Steph.: ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος.

67. Arsen. XXXV, 82. Μίδου — πλουσίων] cf. Diog. VIII, 53. Apost. XVII, 17. οὗτος — πρᾶττόμενα] Scholl. ad Arist. Plut. 287. Respexit Midae fortunam Lucian. Na-vig. 21: ὅρα μόνον μὴ ὥσπερ τῷ

ὁ Μίδασ σφόδρα πλούσιος ἦν. ἤτις δὲ, ὡς φασί, τοὺς θεοὺς, ὅτι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ χρυσοὺν γενέσθαι. καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγγονηθεὶς ἀπέθανεν· ὅσα γὰρ ἐλάβανεν εἰς χρυσοὺν μεταβάλλετο· μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὡτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς ἀποθητήρια μέγιστα εἶχεν, 5 οἷάπερ ὄνος. τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὡτακουστάς, ὡς πάντ' ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν χώρα λεγόμενα καὶ πρατιόμενα·: Μάξιμος δὲ ὁ Τύριος περὶ αὐτοῦ ᾠδέπως ἰστοροῖκεν. Ἀνὴρ Φρύξ ἀργὸς τὸν βίον, ἐραστὴς χρημάτων, λαμβάνει τὸν Σάτυρον, ὡς φησὶν ὁ 10 μῦθος, δαίμονα φίλοινον, κεράσας οἴνω κρήνην, εἰς ἣν φοιτῶν διψήσας ἔπιεν. εὐχεται ὁ ἀνόητος Φρύξ δαίμονι αἰχμαλώτῳ, εὐχεται δὲ εὐχὴν, οἷαν εἶκος ἦν καὶ τοῦτον αἰτεῖν καὶ ἐκείνον τελεσιουργεῖν, γενέσθαι αὐτῷ τὴν γῆν χρυσῆν καὶ τὰ δένδρα χρυσοῦ καὶ τὰ λῆϊα καὶ τοὺς λειμῶνας 15 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἄνθη. δίδωσι ταῦτα ὁ Σάτυρος. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐχρύσωτο ἡ γῆ, λιμὸς εἶχε Φρύγας· καὶ ὁ Μύδας ὀδύρεται τὸν πλοῦτον καὶ ποιεῖται παλινοψίαν τῆς εὐχῆς καὶ εὐχεται Σατύρῳ μὲν οὐκέτι, θεοῖς δὲ καὶ θεαῖς, ἐλθεῖν αὐτῷ τὴν ἀρχαίαν πενίαν, τὴν εὐφορον ἐκείνην καὶ πάμφορον καὶ καρποφόρον, τὸν δὲ χρυσοὺν ἀπελθεῖν εἰς ἐχθρῶν κεφαλὰς. ὁ μὲν ταῦτα εὐχέτο ποτινῶμενος, ἐτελείτο δὲ οὐδὲν μᾶλλον. ἐπαινῶ τὸν μῦθον τῆς χάριτος καὶ τῆς πρὸς τάληθές ὁδοῦ. τί γὰρ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ἀνοήτου ἀνδρὸς εὐχὴν ἐπ' οὐδενὶ χρησιῶ, εὐχομένου μὲν ἵνα τύχη, μετα- 25 γινώσκοντος δὲ ἐπειδὴν τύχη; τὴν δὲ θήραν τοῦ Σατύρου καὶ τὰ δεσμὰ καὶ τὸν οἶνον ἤνιξατο ὁ μῦθος· ὅτι οἱ μὲν ἀπαιτήσαντες, οἱ δὲ καὶ βιασάμενοι, τυχόντες ὧν ἐπεθύμουν, οὐχ ὧν εὐξάντο, ἀνατιθέασι θεοῖς τὴν δωρεάν, οὐ παρ' ἐκείνων λαβόντες. οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ καλῶν δίδωσιν 30

2. γίνεσθαι Scholiasta. 3. ἐλάβανεν] ἐς τροπὴν Iuntina addit.
7. αὐτῷ Scholiasta, αὐτῶν Z. 8. τε καὶ Scholiasta. Μάξιμος κτλ.]
AR om. 17. ἐκεχρύσωτο Maximus. Μίδασ idem. 24. γὰρ]
δ' idem. 28. ἀπαιτήσαντες. idem.

Μίδα καὶ ὁ ἄρκτος σοὶ καὶ τὸ ποτὸν χρυσοῦς γίνεται καὶ πλουτιῶν ἄθλιος ἀπόλη λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ· add. Dion. Chrys. Or. 64. Greg. Nazianz. Carm. 18, 407, p. 210 D.

ὄνος] de Mida eiusque imagine in vasis et nummis expressa dixit Pannofka in Gerhardi Diar. Archaeol. T. II, 385 sqq. Ἀνὴρ κτλ.] Max. Tyr. Diss. 11, 1, p. 186 R.

ὁ θεός. ἀλλ' ἐσὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης, ἄλογος ἀλόγου, οἷαι αἱ παρὰ τῶν μεθύνοντων φιλοφροῦναι.

- 68 Μία λόχημῃ δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐριθάκος δὲ ἐστὶν ὄρνειον μονῆρες καὶ μονότροπον. 5
- 69 Μικρὸς ἡλίκος Μόλων: ἐπὶ τῶν πάνυ βραχίων.
- 70 Μικρὸν τὸ ὄβολοῦ τίμιον: λέγεται ἐπὶ τῶν πονηρῶν.
- 71 Μικρόθεν ἢ ἀγαθῇ ἄκανθα φαίνεται: ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης ἡλικίας φαινομένων ἀγαθῶν γενέσθαι.
- 69a Μιῦς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη: ὁμοία τῇ· Εἷς ἀνὴρ 10 οὐδ' εἷς ἀνήρ.
- 71a Μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅτ' εἶπῃ λόγον.
- 71b Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα, χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.
- 71c Μισῶ μνήμονα συμπότην. 15

1. ὁ θεός] articulus in Maximo deest. 2. καὶ αἱ Maximus. 6. Suidas in fine addit: δύο δὲ γίνοντο Μόλωνες, εἷς ὑποκριτῆς καὶ ὁ λοιποδότης. 7. Suidas: ὄβολοῦ: τίμιον. λέγεται δὲ ἐ. τ. π. Εὐπόλις Μαρικῆ [fr. 20 Mein.] τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὄβολοῦ, ubi cum Porto legendum μικρὸν ἐστὶ τοῦ βολοῦ. »Μικρὸν τοῦ βολοῦ de levissima re, quae obolo constet vel aequiparetur verissime dici demonstrat Antiphan. ap. Ath. IV, 161 A: τῆς πλειονῆς τοῦ βολοῦ μίχης. Itaque τίμιον refertur ad interpretationem genitivi. Ceterum vereor ne pristinam explicationem oblitterarint invec̄ta de versu continuo τῶν πονηρῶν: Bernhardius ad Suid. l. c. 10. οτιῶ. μιῦς κτλ. Euripides. 12. ὅτ' εἶπῃ] Stobaeus.

68. K in nott. ad Diog. VI, 39: Arsen. XXXV, 83. DV III, 15.

69. Suidas: Arsen. XXXV, 84. Est Aristoph. Ran. 57, ubi v. Scholl. Contrarium docet Eustath. ad Hom. Od. Σ, in., p. 1834, 32: καὶ Μόλωνες [sc. κάλυπτονται] οἱ πολυμηθεις, ἀπὸ τοιούτου Μόλωνος.

69a. Arsen. XXXV, 85. Est Eurip. Heracl. 275. εἷς κτλ.] Apost. VI, 55b.

70. Suidas: Arsen. XXXV, 86: Photius.

71. Arsen. XXXV, 87.

71a. Arsen. XXXV, 88: Stob. Flor. 2, 5. Menand. Monost. 352. Anton. Serm. 170, p. 278 Fab.

71b. Arsen. XXXV, 89: Pallasdas in Anth. Palat. X, 95. Cf. Zenob. III, 23 et Iacobsii Annot. ad Anth. III, 2, p. 247.

71c. Arsen. XXXV, 90: Mant.

Provy. s. μισῶ. Explicatur a Plut. Q. Sympos. I, praef. init.: Τὸ μισῶ μν. σ., . . ἔτι μοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους εἰρησθαι λέγονσι, φορτικὸς ἐπιεικῶς καὶ ἀγαθῶς ἐν τῷ πίνειν ὄντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Δωριεῖς, ὡς ἔσκε, τὸν ἐπίσταθμον μνήμονα προσηγόρευον. ἔτι μοι πρὸς τοὺς οἰκίαν οἰόνται τοῖς παρὰ πόντοισι λεγομένοις καὶ πρᾶττομένοις ἀμνηστίαν ἐπάγειν· διὰ τὴν τε λήθην οἱ πάτριον λόγοι καὶ τὸν τύρθηκα τῷ θῶ σγκαθιμοῦσιν, ὡς ἢ μηθινοῦσθαι μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημυληθέντων ἢ παντελῶς ἐλαφρῶς καὶ παιδικῆς νοουσιᾶς διομένων· ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἢ λήθῃ τῷ ὄντι σοφῇ κατ' Εὐριπίδην [Orest. 213] εἶναι: quorum partem idem repetiit in libro de mulierum educatione: v. Stob. Flor. 18, 28 s. Plut. fr. 22, 4 Wytt.: add. Eustath.

Τὸ μ̃ μετὰ τοῦ ν̃.

72 Μνήμην καμῆλον: ἐπὶ τῶν μνημονικωτάτων· μνημονικωτάτον γὰρ τὸ ζῶον ἢ κάμηλος:· Δόξα μοι τοὺς τραγωδοὺς, πρὸς τοῦ πατρῷου Διός, καὶ πρὸ γε ἐκείνων τοὺς μυθοποιούς ἐρέσθαι, τί βουλόμενοι τσαυτήν ἄγνοιαν 5 τοῦ παιδὸς τοῦ Λαῖου κατέχουσι καὶ τοῦ Τηλέφου τοῦ συνελθέντος τῇ μητρὶ τὴν δυστυχῆ σύνοδον, τοῦ μὴ πειραθέντος μὲν τῆς ὀμιλίας, συγκυτακλιθέντος δὲ τῇ γειναμένη καὶ πράξαντος ἂν τὰ αὐτά, εἰ μὴ πολλάκις θεία πομπῇ διεῖρξεν ὁ δράκων· εἴ γε ἡ φύσις τοῖς ἀλόγοις ζῴοις 10 τοιαύτην μίξιν καὶ ἐκ τοῦ χρωτὸς προσωπαμένοις δίδωσι κατανοῆσαι, οὐποτε οὖν τῇ τεκούσῃ ὀμιλήσει ὁ κάμηλος. ὁ δὲ τοι νομεὺς τῆς ἀγέλης κατακαλύψας τὸν θῆλον, ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ ἀποκρύψας πάντα πλὴν τῶν ἄρθρων, ἐπάγει τῇ μητρὶ τὸν παῖδα καὶ ἐκεῖνος λάθριος ὑπὸ ὀρμῆς 15 τῆς πρὸς μίξιν ἔδρασε τὸ ἔργον καὶ συνῆκε· καὶ τὸν μὲν αἴτιον τῆς ὀμιλίας οἱ τῆς ἐκθέσεως δάκνων καὶ πατῶν καὶ τοῖς γόνασι παίων ἀπέκτεινεν, ἑαυτὸν δὲ κατεκρήμνισεν. ἀμαθῆς δὲ καὶ κατὰ τοῦτο Οἰδίπους, οὐκ ἀποκτείνας, ἀλλὰ πηρώσας τὴν ὄψιν. 20

71d Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐκ αὐτῷ σοφός.

6. καταχέουσι As. 7. τοῦ μῆ] καὶ μῆ As. 8. συγκυτακλιθέντος As. 11. τὴν τοιαύτην As. 12. οὐποτε — τῇ] καὶ οὐ δεῖται γνωρισμάτων, οὐδὲ τοῦ ἐκθέντος εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, ὡς ὁ Οἰδίπους ὁ τοῦ Σοφοκλέους. οὐκ ἂν γούν ποτε τῇ As. ὁ μὴ λήσαι κάμηλος As. 15. λαθρίως R. 18. τοῖς] ἐν τοῖς R. ἀπέκτεινεν ἀλγεινότερα As. 19. ἀμαθῶς As.

ad Hom. II, I, p. 770, 13: τὸ μνήμην . . . καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι λαμβάνεται . . . καὶ ἐν τῷ μισῶ μν. σ.: οὐ δεῖ γὰρ, φυσί, δέχισθαι τοῦτοῖσι νοῖν μνάμονα, ὡς ἔνοι, τὸν μνημημένον· χθιζῶν ἀμαρτημάτων συμποσιαίων, ἀλλὰ τὸν ἔγαν ἐπιμελητὴν τοῦ συμποσίου· μισοῦμεν γὰρ τὸν ἐν τοιούτοις ἐπιμελούμενον καὶ ἐπιτάσσοντα: id. ad Od. Γ, 332, p. 1470, 40: χρῆ τὰ ἐν συμποσίοφ σιγῶν· ὅθεν καὶ παροιμία· μισῶ μν. σ., ὅ ἐστι τὸν τὰ ἄξια σιγῆς ἐν μνήμῃ ἔχοντα καὶ ἐκαλύπτοντα, ἄλλως· γὰρ, ἐπαινήσις ὁ τῶν ἀξίων σπουδῆς μνημημένος συμπότης. καὶ ἀπὸ τῆς χθιζῆς ἑωλοκρασίας [cf. Apost. XVIII, 70.], σπουδαίους λό-

γους ἐξεργασίμενος οὐκ ἔχθες τὸ συμποσίον εἶχε τῷ κρατῆρι συμμιγμένους: eadem in Scholl. ad Od. I. c. et in Phavor. s. ἀλλ' ἄγρ. p. 53 leguntur. — Adhibetur a Luc. Conviv. §. 3: μισῶ γὰρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα σ.: Martial. Epigr. I, 27 fin.: add. Antipater in Anth. Pal. XI, 31, 4: καὶ μύθων μνάμονας ὑδροπόσιας.

71d. Arsen. XXXV, 91: Menand. Monost. 332. Publ. Syr. 604: odi sapientem, qui sibi ipsi non sapit. Versu usus est Alexander: Plut. V. Alex. 53: add. poeta Christianus in Cramerii Anecd. Pariss. IV, 343, 21.

72. Δόξα κτλ.] Aelian. N. An. III, 47.

³ *Μνησικακία καμήλου*: ἐπὶ τῶν ἄγαν μνησικακῶν. φασὶ γὰρ αὐτὴν πάνυ τοι μέχρι πολλοῦ διαμνημονεύειν ὧν ἂν τύχοι παθοῦσα κακῶν, καὶ ἀνιστορεῖν τοὺς ταῦτα πεπραχότας, εἴ που ἐντύχοι. Ὁ δὲ στρουθοκάμηλος ὡς μὲν ἀποτίκτει πολλά, καὶ πάντα δὲ τρέφει, ἀλλὰ ⁵ ἀποκρίνει τὰ ἄγοντα, τοῖς ἐγκάρποις δ' ἐπιμάζει· καὶ ἐκ μὲν τούτων τοὺς νεοττοὺς ἐξέλευσεν, ἐκεῖνα δὲ τὰ ἐκφυλισθέντα τούτοις τροφήν παρατίθησιν. εἰ δὲ διώκοιτο καὶ ἀλίσκεσθαι μέλλοι τοὺς παραπίπτοντας λίθους εἰς τοῦπίσω σφαιρονᾶ τοῖς ποσίν. Ἐπιτέρωται δὲ λαοίοις μὲν τοῖς ¹⁰ πτεροῖς, ἀρθῆναι δὲ καὶ εἰς βαθὺν ἀέρα μετεωρισθῆναι φύσιν οὐκ ἔχει· θεῖ δὲ ὤκιστα, καὶ τὰς παρὰ πλευρὰν ἐκατέρωθεν πτέρυγας ἀπλοῖ, καὶ ἐμπίπτον τὸ πνεῦμα κολποῖ δίκην ἰστίων αὐτάς.

Τὸ μ μετα τῶ ὦ.

15

⁴ *Μόσχος ἄδων Βοιωτίων*: Μόσχος φαῦλος κιθαρωδός, πολλὰ ἀπνευστὶ ἄδων. τὸ δὲ Βοιωτίων οὕτω καλούμενον εἶρε Τέρπανδρος, ὡσπερ καὶ ὁ Φρύξ τὸν Φρύγιον.

⁵ *Μοριῶν μὴ θίγγαντες*: ἐπὶ τῶν ἱεροσύλων· μορίαι γὰρ ἐλέγοντο αἱ ἐλαίαι, αἱ ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ²⁰ ὧν τὸ ἐλαιον ἐπαθλον ἐδίδοντο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθή-

4. ὁ στρουθοκάμηλος] ἡ στρουθὸς ἢ μεγάλη As. 5. καὶ] οὐ As. 6. τοῖς δὲ As. δ' As om. 8. δὲ αὐτὴν διώκοι τις, ἢ δὲ οὐκ ἐπιτολμᾷ τῇ πτήσει, θεῖ δὲ τὰς πτέρυγας ἀπλώσασα· εἰ δὲ ἀλίσκεσθαι μέλλει As. 10. σφαιρονᾶ R As. ἐπιτέρωται — πτεροῖς] v. As aliter collocat. 12. παρὰ τὴν As. 18. ὡσπερ — Φρύγιον] ὡσπερ καὶ ὁ Φρύγιος AN, ὡσπερ καὶ τὸ Φρύγιον Suidas. 19. μοριῶν — ἱεραὶ] Μορίαι· ἐλαίαι ἱεραὶ Suidas. 21. ἐδίδοτο idem.

73. Basil. Hexaem. Hom. 8, 1, p. 71 A: τὸ δὲ τῶν καμήλων μνησικακῶν καὶ βαρύμηνη καὶ διαρκὲς πρὸς ὄργην, τί ἂν μνήσασθαι τῶν θαλαττίων δύναιτο; Πάλαι ποτὲ πληγεῖσα κάμηλος μακρῷ χρόνῳ ταμιευσαμένη τὴν μῆνιν, ἐπειδὴν ἐνκαιρίας λάβηται, τὸ κακὸν ἀντιδίδωσι: quae a Bocharto Hieroz. T. I, p. 4 Ros. et Suicero Thes. Eccles. II, 28 illustrantur. ὁ δὲ — ποσίν] Aelian. N. An. IV, 37. [ἐπιτέρωται κτ..] id. ib. II, 27.

74. Suidas: Arsen. XXXV, 92. Arist. Acharn. 13: ἀλλ' ἔτερον ἦσθην,

ἦνίς' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ Δεξιότιος εἰς-ἤλθ' ἑσόμενος Βοιωτίων: ubi Scholl.: ὁ Μόσχος κιθαρωδὸς Ἀργυραῖντιος, τινὲς οὕτως, ὅτι ὁ νικῆσας ἄθλον ἐλάμβανε μόσχον. De nomo Boeotio v. ann. ad Plut. Provv. I, 77, Greg. Cypri. M II, 47: add. Plehnius Lesbic. 161.

75. Cf. legem Atticam in Demosth. or. in Macart. 1074 R. ἱεροσύλων] cf. Meierus Proc. Att. 302. μορίαι κτλ.] Suidas: Photius. Fabulam illustrant Burmannus de Iove Fulgur. 279. C. O. Muellernus de Min. Poliad. Com. 30.

ναια· ἦσαν δὲ πρῶται δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφρυνθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδήμειαν. ἦτοι ἀπὸ μέρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιφρόθιου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἣ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

- 76 Μόνος γὰρ θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρεῖ.
 77 Μολὼν λάβε: Λεωνίδας Ξέρξου γράψαντος αὐτῷ πέμψον τὰ ὄπλα· ἀντίγραψε τοῦτο, δηλῶν, ὅτι ἐκὼν εἶναι οὐ δώσει.
 78 Μόνοι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι: παρόσον ἐκείναι γενναιοτάτους παῖδας τίκτουσι.
 77a Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι:· Ἀριστοφάνης ἐν Σφριγσί.
 77b Μουσικὴν δ' ἔρωσ διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν.

2. τοῦ μέρου Suidas. 6. γὰρ Suidas om.: recte id. s. θανατῶν scribit: θεῶν μόνος γὰρ. Suidas adiecit: Διοχίλος φησί: in Nioba: v. G. Hermannii Opuse, III, 54. 7. Λεωνίδας et αὐτῷ Plutarchus om. 8. πέμψαι Z. τοῦτο κτλ.] Plutarchus ignorat. εἶναι] ἐκεῖνα Z. 12. ἀναμασώμενοι Aristophanes. 13. Scribe Σφριγσί. 14. μουσικὴν] μουσικόν Bentleius Epist. ad Mill. 469 Lips., ποιητὴν Valckenaerius Diat. Eurip. 206 Lugd., Winkelmannus ad Plut. Erot. p. 196. δ'] δ' ἄρα Plutarchus. Cum n. ἔρωσ alter incipit versus.

76. Suidas s. μόνος, s. θανατῶν.

77. Plut. Apophth. Lacon. 225 C: Arsen. XXXV, 94.

77a. Arsen. XXXV, 95: Arist. Vesp. 783.

77b. Arsen. XXXV, 96: Plut. Q. Sympos. I. 5, 1, p. 622 C: πῶς εἴρηται τὸ Μουσικὴν . . . πρῖν, ἐξηγεῖται: . . . Σαφρακῶν τινῶν ἰσθάντων, ὅπου καὶ τὸν Κύκλοπα μοῦσας ἐπιφάνους ἰσθθαί φησι τὸν ἔρωτα Φιλόξενος [v. Bergleinius de Philox. Cyth. 52], ἠλίσθη μὲν οὖν, ὅτι πρὸς πάντα τολμᾷ ὁ ἔρωσ καὶ κεινοτομίαν συχωρῆσαι δεῖνός ἐστιν, ὥσπερ καὶ Πλάτων [Tim. 69 D] τὸν αὐτὸν καὶ πάντας ἐπιχωρητὴν ὠνόμασε. Versus comicorum Atticorum tempore celeberrimus: cf. Aristoph. Vesp. 1071: εἴ τις ἄμῶν . . . τὴν ἐμὴν ἰδαὶν ἠέσκει. Ἔπειτα θανυμίξει. . . . Πρῶτως ἐγὼ διδάσκω, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν: ubi Scholl.: Εὐριπίδου ἐκ

Σθενεβοίας [fr. 3 Matth.]: Menander apud Suid. s. χρεῖν: χρεῖν διδάσκει κἂν ἄμουσος ἢ σοφὸν Κερκρόνιον, de quo v. Meinekiius Men. et Phil. Rell. p. 93: add. Plat. Symp. 196 E: πᾶς γοῦν ποιητὴς ἢ εὐγενεῖται, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν, οὐδ' ἂν ἔρωσ ἀφῆται: mansitque haec eius celebritas apud seriores: Plut. de Pyth. orac. 23, 405 F: ὁ δ' Εὐριπίδης κἂν ὡς ἔρωσ ποιητὴν διδάσκει, κἂν . . . πρῖν, ἐπινοήσιν, ὅτι ποιητικὴ καὶ μουσικὴ ἔρωσ δύναται οὐκ ἐπιθῆναι, ἐπιπύχουσαν δὲ κενεῖ καὶ ἀναθερμύνει λαθάνουσαν καὶ ἀργοῦσαν id. Amat. 17, p. 762 B: Aristid. Oratt. p. 30 Iebb.: καὶ ποιεῖ [Bacchus] χορευτὴν κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν: id. ib. 198.

78. Arsen. XXXV, 93: Μόνοι γὰρ τίκτουσιν ἄνδρας Gorgo, Leonidae uxor, dixit auctore Plut. V. Lycurg. 14. Apophth. Lac. 227 E.

Τὸ μ̃ μετὰ τοῦ υ̃.

- 79 Μυκῶνσιος γείτων: αὕτη ταῖταια κατὰ τῶν διαβελημένων ἐπὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν.
- 80 Μυκωνείων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμ-⁵πόσια: διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι, διεβέβληντο ἐπὶ αἰσχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.
- 81 Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει: ἔστι δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν Ἰνδία, διττὰ ἀφίεις τὰ σέλα, τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων δριμύ καὶ πυρῶδες καὶ ἐπιει-¹⁰κῶς φλογωπὸν, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν καὶ ῥωστικὸν καὶ σωτήριον.
- 82 Μῦς ἔδηξε Βρασίδα ἐν ἰσχύσιν: οὗ δεῖ καὶ τὸν μικρὸν φυλάττεσθαι. Οἱ μῦες εἰσὶ μὲν καὶ ἄλλως πολ-¹⁵λύγωνα ζῶα, καὶ ἀθρόα τῇ ψῆδι πολλὰ τίκτουσιν· εἰ δὲ πως καὶ ἀλὸς γενεσάμενοι τύχοιεν, ἐνταῦθα δῆπου καὶ πάμπολλα ἀποκνίσκουσιν. Οἱ μὲν κατὰ τὴν οἰκίαν μῦς, δειλὰ ζῶα, καὶ φοβοῦνται κύνων, καὶ γαλῆν πεφρί-²⁰γασιν κριξασαν. δειλοὶ δὲ καὶ οἱ ἀρουραῖοι. θρασύτατοι δὲ οἱ θαλάττιοι. μικρὸν δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα, τόλμα δὲ ἄμαχος καὶ θαρρόουσι δύο ὄπλοις, δορᾶ τε εὐτόνω καὶ ὀδόντων κρᾶτι· μάχονται δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι τοῖς ἀδρῶτεροις, καὶ τῶν ἀλιέων τοῖς μάλιστα θηραικοῖς.

2. Μυκόνσιος Suidas, Μυκόνσιος W: scribe Μυκόνσιος. 3. ἐπὶ σμικρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ N: ἐπὶ γλισχρότητι καὶ συμ. Suidas. 4. Scribe Μυκόνσιον. 5. Μυκωνείων W Suidas. 6. διεβέβλητο N: Suidas hoc proverbium cum antecedente coniunxit. αἰσχρότητι] γλι-
σχρότητι Suidas. 8. Μυδάν, lapidis nomen, in Plut. de Fluv. 24, 2 et Aristot. Auscult. Mir. c. 170 legitur. Ἰνδικούς Z. 10. ὀμμά-
των] σωματίων ma. 14. οἱ κτλ.] A om. πολίγρονον ζῶον As. 17. ἀποκνίσκουσιν] καὶ πλείω τῆς σινηθείας πολλῶ As addit. οἱ μὲν οὖν
μῦς, οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν δειλὸν καὶ ἀσθενὲς ζῶόν ἐστι, καὶ φοβοῦνται As. 18. καὶ τὴν γαλῆν πεφρίγασιν As. 19. θρασύτατοι δὲ] τῶν γε μὴν οἰκετῶν θρασύτεροι As. 20. δὲ αὐτῶν] μὲν αὐτῶν As.

79. Suidas: Arsen. XXXV, 97: De Mycono eiusque insulis cf. Strabi X, 5, 9. Zenob. V, 17, 21. Apost. XIV, 5. 80. Suidas: Arsen. XXXVI, 1. Ex Archilocho fluxit: cf. annot. ad Zenob. V, 21.

81. Arsen. XXXV, 98.

82. Arsen. XXXV, 99: Plut. de profect. virt. sent. 79 E: ὁ Βρασι-

δας δὲ μῦν τινα συλλαβῶν ἐν ἰσχύσι καὶ δηχθεῖς ἀφῆκε. ἔτα πρὸς ἐπι-
τόν, Ὡς Ἡράκλεις; ἔφη, ὡς οὐδὲν
ἐστι μικρὸν οὐδ' ἀσθενὲς, ὃ μὴ ἔη-
σεται τομῶν ἀμύνασθαι: Apophth.
Lacon. 219 C. Et hic locus doc-
cet, quantā negligentia haec si
Dis placet proverbialia collecta sint.
Οἱ — ἀποκνίσκουσιν] Aelian. N. An.
IX, 3. οἱ μὲν κτλ.] id. ib. IX, 41.

- 83 *Μυσῶν λείαν*: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον λησται καὶ ἀστιγχείτονες τοὺς Μυσοὺς ἐλχίζοντο μετὰ τὴν τοῦ Τηλέφου ἀποδημίαν, ὡς φησι Δῆμων ἐν πρώτῃ παροιμιῶν. 5
- 84 *Μυσὴ κανθαρίς*: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίῳν.
- 85 *Μύλος πάντ' ἀκούει*: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν μὴ ἀκούειν, ἀκουόντων δέ· ὁ δὲ Μύλος ἦν ποιητὴς κωμωδιῶν, ὃς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο.
- 86 *Μυθῶν ἄρχῆς ἐπιθυμείς*: μυθῶναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. 10
- 87 *Μῦς λευκός*: ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἢ παροιμία εἴρηται· οἱ γὰρ κατοικίδιοι μῦες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσι θήλειαι.
- 88 *Μῦς δακῶν παιδ' ἀπέφυγε*: παρόσον καὶ οἱ μικροὶ 15 τοὺς μεγάλους λυποῦσιν ἐνίοτε.

2. κατ' — χρόνον ante vv. τοὺς Μυσοὺς Z collocat. 3. ὡς — παροιμιῶν post v. ἀστιγχείτονες in Z posita sunt. 5. Μυσὶ Ds Z. κανθαρίς Z. 6. Μυλλός Ds. 7. ὁ — ἦν] Μύλλος γὰρ Ds. 9. μυθῶν [sic] ἐπιθυμείς: τοντῆσι ἄρχῆς. μυθῶναις κτλ. Z. Scribe μυθῶν: ἄρχῆς ἐπιθυμῶν, cum Suida ac Photio: v. Scholl. ad Arist. Vesp. 857: μυθῶναις: μυθῶναις γὰρ ἰστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες, καὶ μυθῶν, ἄρχῆς ἐπιθυμῶν: Hesych. μυθῶν: ὁ δηλοῖ ἐπὶ τινι ἄρχῃ παρασκευάζομενον. οὕτως δὲ ἔοικεν ἰσχηματισθαι, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυθῶναις στίφεισθαι: add. Suid. v. φωλός. 11. περὶ ἐπὶ Z. VV. ἐπὶ — εἴρηται Suidas post v. θήλειαι posuit. 12. γὰρ Suidas om. 14. θήλειαι] EZ addunt: τῶν δὲ μῶν ὁ φωλός μνωξία λέγεται, quibuscum convenit Lex. Schedogr. in Boiss. Anecd. IV, 393: ἀφ' οὗ καὶ μνωξία τε, ἢ φωλεά τις τοῦτων: aliter vero Suid. et Phot. et Bachmanni Anecd. I, 305 s. μνωξία: ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μῶν χρημοίς: add. Moschop. π. σχιδ. 141: μνωξία, ἢ κατάδυσσις αὐτοῦ, sc. τοῦ μύου. Quum in Epicrate apud Aelian. N. An. XII, 10 μνωξία legatur, in locis modo citatis eadem forma restituenda videtur.

83. Cf. Mant. Provv. s. Μυσῶν. Harpocr. 130, 3 Bekk.: Μυσῶν λείαν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος [S. 72]. παροιμία τις ἴσταν οὕτω λεγομένη, ἣν φησι Δῆμων ἐν μ' [α' cod. Harpocr. B: v. Dem. fr. 19 Muell.] περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμότων ἀστιγχείτων τε καὶ ληστών τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτιος ἐν Μηδείᾳ [fr. 3 Mein.] καὶ Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις [fr. 32 Bergk.]: cf. DV III, 16.

84. Diog. VI, 49.

85. Diog. VI, 40 ibiq. v. K: Arsen. XXXV, 100.

86. Suidas: Arsen. XXXVI, 2: Photius: Magistratus apud Athenienses myrto coronatos fuisse ex Poll. VIII, 86. Scholl. ad Arist. Equitt. 960 aliisque docui in Schneidewini Philol. I, p. 477.

87. Suidas: Arsen. XXXVI, 3. DV III, 17.

88. Arsen. XXXVI, 4. Procnsum videtur e Plut. Apophth. Lacon. 208 F: ἄλλοτε ἰδῶν [Agesilaus] μῦν ἐλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παι-

- 89 *Μῦς πίσησος γεύεται*: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων.
- 90 *Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κολοκύνταν ἔφρε-
ρον*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μὴ δυναμένων καὶ ἄλλοις θελόντων
βοηθῆσαι καὶ περιποιήσασθαι.
- 91 *Μωρότερος Μωρύχου*: ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπρατ- 5
τομένων· οὗτος γὰρ ὁ Μώρυχος τὰ ἔνδον ἀφείς, ἔξω τῆς
οἰκίας ἐκάθητο. λέγεται δὲ παρὰ Σικελιώταις Μώρυχος καὶ
Διόνυσος· διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τοῦ πρόσωπον ἐν τρυγί.
- 92 *Μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύναται*.
- 93 *Μωρότερος Κορύβου*: καὶ οὗτος ἀρχαῖος μωρὸς. 10
- 89a *Μῦς γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην*: ἐπὶ τῶν μεγάλα
ἐπαγγελιομένων καὶ τῷ χρόνῳ ἐξελεγχόμενων. ὁμοία ἐστὶ τῆ·
Ἐπὶ τῆ λεοντῆ πάλιν ὄνος ὀγκήσεται· καὶ τῆ· Φωνή-
σας ὁ κόραξ πονήσεται.

1. μῦς ἄρτι EAZ. νεωστὶ] ERAZ addunt: πασχόντων κακῶς καὶ.
μετὰ κόπον Suidas in fine adiicit. 5. Μωρύχου hic et in seqq. Sui-
das. 6. ὁ — ἐκάθητο] μωρότερος εἰ Μωρύχου, ὅς τὰ ἔνδον . . . κά-
θηται proverbium Polemone auctore Siculum fuit, quod Ahrensius
Dial. Dor. 467 sine causa ad Sophronem rettulit. 7. καὶ] scribe ὁ.
8. τοῦ] τὸ AEN. τρυγί] τῆ τρώγῃ γλείκει τε καὶ σύκοις Suidas. 10.
Κοροίβου ἡλιθιώτερος Diog. V, 56: de homine v. Boissonadus ad
Nicet. Eugen. IX, 23. ἀρχαῖος] scribe ἀχρεῖτος· κ' αὐ.

δαρίον κρατοῦντος, ἐπεὶ ὁ μῦς ἐπι-
στραφεῖς ἔδωκε τὴν χεῖρα τοῦ κρα-
τοῦντος καὶ ἔφυγεν, ἐπιδείξας τοῖς
παροῦσιν εἶπεν, Ὅταν τὸ ἐλάχιστον
ζῶον οὕτως ἀμύνηται τοὺς ἀδικούν-
τας, τί τοὺς ἀνδρας προσήκει ποι-
εῖν λογίζεσθαι;

89. Suidas: Arsen. XXXVI, 5.
Apost. III, 81.

89a. Arsen. XXXVI, 6. Gemi-
nus in Cram. Anecd. Oxon. T. III,
223: ποῦ δὲ οἶδα εἰ ὑπὸ τῆ λεοντῆ
καὶ πάλιν ὄνος ὀγκήσεται, καὶ ὁ μῦς
γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην· καὶ
φωνήσας ὁ κόραξ πονήσεται; ἢ πότε
τις καὶ παρὰ τίνε πύγμακός ἢ παιλαι-
στρικὸς ἐνομάσθη, μὴ πῦξ ἀθλήσας,
μὴ πάλην. Μῦς — νύμφην] natum
est ex apologo: cf. Diog. III,
82. Zenob. II, 93. ὑπὸ — ὀγκή-
σεται] Apost. XII, 84. φωνήσας
κτλ.] e fabula ortum: v. Aesop.
fab. 87 Fur., Aphthon. fab. 40.
Cf. Apost. IX, 20.

90. Arsen. XXXVI, 7. Eras-

mus III, 3, 79 ex apologo natum
esse censet.

91. Neglegenter excerpta sunt e
Suida, quem v. in nott. critt. ad
Macar. VI, 8: Arsen. XXXVI, 8.
Zenob. V, 13: add. Vaterus Rer.
Andocid. Spec. I, p. 26.

92. Arsen. XXXVI, 9. Decur-
tatum est e Solonis dicto, quod
posuit Stob. Flor. 34, 15: Σύλον
ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περιάνδρου· παρὰ
πότον, ἐπεὶ σιωπῶν ἐτύχανε, πό-
τερα διὰ λόγων σπάνην ἢ διὰ μωρίαν
σιωπᾶ· Ἄλλ' οὐδεὶς ἄν, εἶπε, μωρὸς
ἐν συμποσίῳ σιωπᾶν δύναίτο. Simile
responsum a Biante datum Plutar-
chus refert de Garrul. 4, p. 503 F.
Cf. Greg. Cypr. P III, 69.

93. Arsen. XXXVI, 10. Cf.
Apost. X, 3. Etym. in Crameri
Anecd. Pariss. IV, 41: Κόροιβος:
ὁ εὐήθης. Usurpant Geminus in
Cram. Anecd. Oxon. III, 227, inc.
auct. apud Suid. s. οὐδὲν πρὸς Διό-
νυσον, alii.

94 Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀπαι-
δεύτων, καὶ οἱ τὸ ψέγειν τοῦ μιμείσθαι ῥαότερον.

Ἄρχῃ τοῦ ὕ στοιχείου.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ ᾤ.

- 95 Ναῦς ἱκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθη- 5
των καὶ ἀδυσωπήτων, ὡς τὸ Ἄνδριάντι προσβεύ-
σωμεν.
- 96 Ναῦς δὲ παλαιὰ πόντω οὐχὶ πλωῖμη: ἐπὶ τῶν
μηδὲν συντελούντων.
- 97 Νάνος ὦν ὑπεικε: ἐπὶ τῶν μικρῶν· οὕτω Νεοκλεί- 10
10
- 93a Μωρὰ μωρὸς λέγει.
- 94a Μῶσά γε, Καλλιόπα, θύγατερ Διὸς, ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων
ἐπὶ δ' ἕμερον ἕμω καὶ χαρίεντα τίθει χορόν: Ἀλκμάνος.
- 96a Ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος:· Εὐριπίδου.
- 96b Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ:· Εὐριπίδου 15
ἡ γλώμη.

1. μωμήσεται τις u, Ds. 2. καὶ ὅτι κτλ.] N Ds ignorant. 5.
πέτρας Z Ds, Suidas. σφόδρα — καὶ] Ds om. σφόδρα] πάντ Sui-
das. 6. καὶ κτλ.] Suidas om. τὸ] τῷ A. 8. δὲ] Ds om.: ἡ Pan-
tinus: ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλωῖμη Suidas. πλωῖμη Ds. 10.
νάνος — ἐπὶ] νάνος: ἐπὶ Suidas. οὕτω] παρὰ Suidas et nomen pro-
priorum dativum exhibit. 12. Μῶσ' ἄγε Hephaestio. 13. ὕμνον
Ursinus. 14. Εὐριπίδου Ἐπιχθίως Ab, Stobaeus. 15. Εὐριπίδου κτλ.]
τοῦ αὐτοῦ A.

93a. Arsen. XXXVI, 11. Est
Eurip. Bacch. 369, quod Sophocli
adscripsit Stob. Flor. 4, 24.

94. Diog. VI, 74: Arsen. XXXVI,
12. Greg. Cypr. M IV, 42.

94a. Arsen. XXXVI, 13: He-
phaest. p. 40 Gsf. Alcman. fr.
29 Bergk.

95. Diog. VI, 79 et Suidas: Ar-
sen. XXXVI, 94. Greg. Cypr. M
IV, 49. Plenior forma a Suida
s. ἀνήρ affertur: ἀνήρ ἔσκε ναῦς
ἱκετεύειν [ἱκετεύμεν Nauckius in
Schneidewini Philol. II, /p. 456]
πέτραν: παραμία ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθητῶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐποικι-
λοῦσης νεώς.

96. Diog. VI, 78: Arsen. XXXVI,
92. Macar. VI, 9.

96a. Arsen. XXXVI, 93. XXXVII,
85: Stob. Flor. 59, 13. Eurip.
Erechth. fr. VII Matth.

96b. Arsen. XXXVI, 94: Stob.
Flor. 43, 3. Eur. Phaeth. fr. XVI,
Matth. Sine causa ad Euripidis
Phaethontem versus relatus est.

97. Arsen. XXXVI, 95. ἐπὶ κτλ.]
Suidas: Phot. Hesych. Zonar. 1384.
Νεοκλείδης] nisi mendum subest,
de oratore cogitandum erit: v.
Scholl. ad Aristoph. Plut. 665. Ἀρι-
στοτέλης] π. ζωὸν μορίων IV, 10:
Problem. X, 12, ubi qui fiat ut
nani orientur, exponere studet.
Θεόφραστος] Lucian. de Dea Syr.
16: ἔστι δὲ καὶ τότε ἐν τῷ ἰσῶ, ἐν
δεξιῇ τοῦ νηοῦ κάθηται σμικρὸς
ἀνήρ χάλκεος ἔχων αἰδοῖον μέγυ:

δης καὶ Ἀριστοτέλης· ὁ δὲ Θεόφραστος ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουαίν.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ἔ.

- 98 Νέα χελιδών: ἐπὶ τῶν ἐξαπατιώντων τινάς.
- 99 Νεουκλείδου κλεπτίστερος: οὔτις τυφλὸς ὦν τοὺς 5 βλέποντας ὑπερηκόντιζε.
- 97a Ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλέα θανεῖν λόγος ὡς ποθ' ἀμάξης ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσασατο δεξιτερόν· εἰ δὲ πρὸς κρατῆρας ἐσήλατο καὶ πῖε τὸ ζῆν, πῶς ἂν εἴ' ἐν Μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος; Διογέ- 10 νους Λαερτίου ἐπίγραμμα εἰς Ἐμπεδοκλέα.
- 98a Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεὶ. οὔδαις γὰρ ὦν ὁράθυμος εὐκλεῆς ἀνὴρ, ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν. Εὐριπίδου.
- 98b Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ τοῦ πλέον. τοῦ αὐτοῦ. 15
- 98c Νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα, ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ' ἄξι ἐνθυμήσεως. Εὐριπίδου.
- 98d Νεῶν γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπιονται φρένες. Ἀγάθωνος.
- 98e Νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρίας: ἡ Μητροδώρου γράμη.
- 98f Νέοις δὲ ζηλωτέον τοὺς γέροντας κατὰ Σιμωνίδην, ἃ θη- 20 λος ἵππῳ πῶλος ὦν ἅμα τρέχειν. καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων ἐπὶ τοῦ μινυμένον πρὸς ὕδωρ ἀκράτου, μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.

7. Ἐμπεδοκλέα Diogenes. ποθ' ἀμάξης idem. 13. οὔδαις κτλ.] Ab om. 14. Εὐρ. Ἀρχελάω Stobaeus. 15. Εὐρ. Ἀνδρομέδας idem. 17. Εὐρ. Ἀρχελάω idem. 20. Πλουτάρχου Stobaeus praemittit. 21. ὦν] ὡς Stobaeus.

Aristot. Hist. Anim. VI, 24: καὶ ἔαχε δέ, ὡσπερ οἱ νῖνοι, ὁ γίννος το αἰδοῖον μέγα: de nannorum membrum permagnis quaesivit O. Iahnus Symbol. Archaeol. 430 sqq.

97a. Arsen. XXXVI, 96: Diog. Laert. VIII, 75.

98. Append. Provv. IV, 4: Arsen. XXXVI, 97.

98a. Arsen. XXXVI, 98. L, 53: Stob. Flor. 51, 4. Eurip. Archel. fr. VIII Matth.

98b. Arsen. XXXVI, 99: Stob. Flor. 52, 2. Eurip. Andromed. fr. XIX Matth.

98c. Arsen. XXXVI, 100: Stob. Flor. 52, 4. Eurip. Archel. fr. XX Matth.

98a. Arsen. XXXVII, 1: Stob. Flor. 52, 6.

98c. Arsen. XXXVII, 2: Stob. Flor. 52, 7.

98e. Arsen. XXXVII, 3: Stob. Flor. 115, 18.

Plutarch. fr. inc. 2 Wyttenb. Σιμωνίδην] Simonid.

Amorg. fr. 6 Welck. Πλάτων] eadem verba Platoni Plutarchus ad-

scribit in libello, cuius index est an seni sit gerenda resp., 13, 791 B: sumpta sunt e Plat. Legg. VI,

773 C. Ceterum hic Plutarchi locus corrupte in Mant. Provv. s. μαινόμενον exstat.

99. Arsen. XXXVII, 9. Suidas: Νεουκλείδου κλεπτί: οὔτις κικωμωδη-

ται ὡς ὄφτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ

- 100 *Νεκρῶ μῦθον εἰς οὓς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαίοντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
- 1 *Νέους φίλους ποιῶν, λῶστε, τῶν παλαιῶν μὴ ἐπιλανθάνου.*
- 2 *Νεκρὸν Ἀφροδίτη Διονύσου δίχα καὶ Δῆ-5 μητρος.*
- 3 *Νεκρὸν μυρίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 4 *Νεκρὸς κείται βδέων: ἐπὶ τῶν ἀπόρων, εὐπορεῖν δὲ προσποιουμένων.*
- 5 *Νεφέλας ξαίνειεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* 10
- 6 *Νέμεσις δὲ γε παρὰ πόδας βαίνειι: παρόσον μέτεισι ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτημῶτας.*
- 7 *Νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδως: ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων· νεοτιὸς γὰρ λέγεται ἢ τοῦ ῥοῦ λέκιθος καὶ τὸ πυρρόν· οὕτω Μένανδρος καὶ Κλέαρχος. ὃ διαδίδεται ἀρχῇ ὑπὸ τὸν 15*
- 4a *Νεκρὸς οὐ δάκνει: διότι οἱ τοὺς ἐχθροὺς φθείραντες οὐ λυποῦνται.*
- 4b *Νεκροὺς ὀρῶν νέκρωσιν ἔξεις πραγμάτων.*
- 6a *Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡρία σιγαλόεντα.*

2. καὶ ἢ K. 7. ἐπὶ τῶν ἀνηντίων Pantinus coniectat. 11. παρ πόδα Suidas. 13. Νεοττοῦ — λέγεται] Νεοτιτός. Suidas. 14. νεοτιός] νεώτιον attice dici Hesych. s. v. contendit: v. Schneiderus ad Aristot. H. An. T. III, p. 417. 15. οὕτω — ὃ] Μένανδρος Ἀνδρῆς [fr. II Mein.], καὶ τεττάρων ῥῶν μετὰ τοῦτο, φιλιτάτη, Τὸν νεοτιτόν. Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων [θινῶν Menagius, ῥῶν Toupus: verum videtur παροιμιῶν.] συγγράμματι φησὶν ὁ Suidas. ὃ] ῥ Z. ἀρχῇ Suidas, ἢ ἀρχῇ Photius.

συκοφάντης καὶ κλέπτης. Ἀριστοφάνης [Plut. 665]· Νεοκλείδης, ὃς ἔστι μὲν τυφλός, Κλέπειν δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκότισσι: ad quem locum v. Scholl. et intt.

100. K in nott. ad Diog. VI, 82: Arsen. XXXVII, 4. DV III, 34.

1. Arsen. XXXVII, 11.

2. Arsen. XXXVII, 10. Cf. Apost. IV, 58.

3. Arsen. XXXVII, 5. Adhibuit Socrates: v. Apost. IV, 68^a.

4. Arsen. XXXVII, 6. »Apud unum Apostolium reperio, et haud scio, an ipsi vulgoque relinquendum»: Erasmus III, 3, 31.

4^a. Arsen. XXXVII, 7. Plut. V. Pompeii 77 fin.: προσεπέειπε [Theo-

dotus Chius] δὲ θαμειδιάσας, ὡς φασιν, ὅτι νεκρὸς οὐ δάκνει.

4b. Arsen. XXXVII, 8: Suidas. Est versus Astrampsychi, cuius sensum recte sic exponit H. Stephanus in Thes. L. Gr. v. νέκρωσις: mortuos videns emoriatur et languescet ardor peragendi quod institueras.

5. K in nott. ad Diog. VI, 83: Arsen. XXXVII, 14. DV III, 35.

6. Greg. Cypr. L II, 81: Arsen. XXXVII, 12. Apost. VIII, 60^b.

6^a. Arsen. XXXVII, 13: Hom. II. Θ, 137.

7. Suidas: Arsen. XXXVII, 15: Photius. Κλέαρχος] fr. 74 Muell.

ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοτιτῷ· διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρώτως τοῦτο γήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὄχρον περιτίτωμα τοῦ σπέρματος· ὅτι δὲ τὸ ὄχρον νεοτιτὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ Χρῦσιππος ἐν τῷ περὶ χρησιμῶν. ὄναρ γὰρ τινὰ φασὶ θεασάμενον ἐκ τῆς 5 κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ψά, προσαναθέσθαι ὄνειροκρίτη· τὸν δὲ εἶπειν, ὀρύττων θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον. εὐρόντα δὲ σιαμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν εἶπειν, Τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδως; καὶ Δίφι- 10 λος κέχρηται·

ὃ ὃν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεφε νεόττια.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ἦ.

8 Νήϊα καὶ κωπέας ἄνθ' ὄπλων ἠλλάξαντο: ἐπὶ τῶν μὴ τηρούντων τὰς ἑαυτῶν τέχνας δόξης ἐπιθυμία. 15 νήϊα δὲ λέγονται τὰ τῆς νηὸς σχοινία, κωπέαι δὲ τὰ πρὸς κώπας ἐπιτήδεια ξύλα.

8a Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας παῖδας ἐγκαταλίποι.

8b Νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριον ἢ χρηστότης πρὸς πάντα, καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον τῷ βίῳ. Μεάνδρον. 20

2. πρῶτος Suidas. 4. καὶ Χρῦσιππος idem. 5. φησι idem, φασὶν Photius. 11. κέχρηται τῇ λέξει Suidas. 12. ὡῶν idem. διέτρεχε idem. 16. κωπέαι] fr. inc. κωπέαις. 18. κτείνων Clemens. παῖδας] υἱοὺς Polyb. XXIV, 8, 10. Suidas. καταλείπει pars codd. Aristot.: καταλείπει Aristoteles, Clemens, Suid. s. νήπιος, s. Φίλιππος, Polybius. 19. μακάριον γ' Clericus. 20. τῷ Stobaeus om. Μεάνδρον Ὑμνισ Ab, Stobaeus.

Χρῦσιππος] eandem ex Chrysippo historiam narrat Cic. de Divin. II, 65: cf. Bagnetus de Chrys. Comm. p. 229. Δίφιλος] fr. inc. fab. 40 Mein.

8. Arsen. XXXVII, 16. Respexit Aristid. ὑπ. τ. τιττ. 205 lebb.: ἀρχὴν δ' ἔγωγε οὐκ ἐπινοῶ ποῦ διακίρται κατὰ γῆν μὲν ἀκῆσαι καλὸν εἶναι, ἐν θαλάττῃ δ' αἰσχροὺν ἢ τῆν μὲν κρανίαν καὶ τῆν βύρσαν πολλοῦ τινος ἀξίαν εἶναι, τὰ δὲ νήϊα καὶ τοὺς κωπέας τοῦ μηδεός: ubi Scholl. 247 Fromm.: νήϊα δὲ τὰ σχοινία, κωπέαις δὲ τὰ ξύλα πρὸς κώπας ἐπιτήδεια, eademque fere de his vocabulis Suid. s. νήϊα, Eustath. ad Hom. II. Γ, 60. Bekk. Anecd. I, 274 afferunt.

8a. Arsen. XXXVII, 17: Arist. Rhet. I, 15, II, 21. Clem. Alex. Stromm. VI, 2, 19, p. 265 Sylb.: πάλιν Στασίνοῦ ποιήσαντος· Νήπιος... καταλείπει, Ξενοφῶν λέγει· ὁμοίως γὰρ μοι εἶναι φαίνομαι πεποηκέναι, ὡς εἶ τις πατέρα ὑποκτείνας τῶν παιδῶν αὐτοῦ φείσαστο: ubi memoriae vitio ad Xenophontem referuntur, quae sunt Herodoti I, 115. Docte de proverbio, nam hunc versum proverbii locum olim tenuisse Aristoteles tradidit, Henrichsenius egit in disp. de Cypr. carm. p. 72.

8b. Arsen. XXXVII, 18. LIV, 65: Stob. Flor. 37, 18. Men. Hymn. fr. 1 Mein.

- 9 Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀρπέλινα μηδὲ σύκινα μηδὲ μύρινα· ἐκείνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.
- 10 Νῆ τὼ Σιών, τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἤφθαι, οὐτ' ἔστιν οὔτε μὴ ποτε γένοιτο: Λύκων εἶπε, μεγαλυνομένου τινὸς ῥήτορος ἐπὶ ῥητορικῆ. 5

Τὸ ᾤ μετὰ τοῦ ᾤ.

- 11 Νιόβης πάθῃ: ἐπὶ τῶν μέγιστα παθόντων κακά:· Ἀὐτὴ γὰρ ζῶσα λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παιδῶν· ὅσοις δὲ πείθεται ἐκ λίθου γενέσθαι ἄνθρωπον ἢ ἐξ ἀνθρώπων λίθον, εὐήθης ἐστί. τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὡδε· 10
- 9a Νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν:· Ἐπιχάρμον.
- 9b Νήπιος εἰς ξεῖν' ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας, ὅς με θεοὺς κέλευαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι.
- 9c Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός: Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις ὡσπερ ἐξηγούμενος τοῦτο φησὶν· ἄρα 15 οὐκ ἀγνοήσαντες τὸν Ἡσίοδον ὀρθότατα λέγονται ὡς τὸ ἤμισυ τοῦ παντός πολλάκις ἔστι πλέον; ὁπόταν ἢ τὸ μὲν ὅλον λαμβάνειν ζημιῶδες, τὸ δὲ ἤμισυ μέτριον, τοῦ ἀμέτρου πλέον ἡγήσατο, ἄμεινον ὄν τοῦ χείρονος.
- 9d Νήπιος οὐκ ἐνόησεν, ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός. 20
- 9e Νίκη: δ' ἐπαμβίβεται ἀνδρας.

2. λέγονται Ds. 3. ἀλλὰ τῆ Plutarchus. 5. ῥητορικῆ τέχνη idem. 8. αὐτὴ γὰρ] φασὶν ὡς Νιόβη Ps. παιδῶν] addunt AZW: οὐς Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἐφορεύσαντο διὰ τὸ ἐπαρθῆναι ἐπὶ τῷ πλήθει καὶ κάλλει τῶν παιδῶν αὐτῆς καὶ εἰπεῖν Εὐτεκνοτέρων εἶναι τῆς Λήδου: Ἀητοῦς recte Burmeister de Nioba diss. 10. Sumpta sunt e Scholl. Ven. ad Hom. II. Ω, 602. 10. ἐξ ἀνθρώπου Ps. 12. ὡ ξεῖν' Homerus. 15. ἄρ' Plato. 19. τοῦ χείρονος] τοῦ Plato om.

9. Diog. VI, 76: Arsen. XXXVII, 20.

9a. Arsen. XXXVII, 21: Lucian. Permot. 47. Epich. fr. 119 Ahrens. Integrum versum: εὐφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν ἄρθρα ταῦτα τῶν φρονῶν afferunt permulti: v. Polyb. XVIII, 23. XXXI, 21, Cic. Epist. ad Attic. I, 19, 8, Dio Chrysa. Or. 74 in., Clem. Alex. Stromm. IV, 3, 8, p. 204 Sylb.: add. Stob. Flor. 3, 97. Suid. s. νῆφε, s. πρόχειρος et Q. Cicero. de petit. consul. 10, 39: quamobrem Ἐπιχαρμῶν illud teneto: nervos atque artus esse sapientia non temere credere.

9b. Arsen. XXXVII, 22: Hom. Od. I, 273.

9c. Arsen. XXXVII, 23: Hesiod. Ἔργ. 40. Append. Provn. IV, 7: Greg. Cypr. L II, 89. Ἄρα κτλ.] Plat. Legg. III, 690 E.

9d. Arsen. XXXVII, 24: Aelian. apud Suid. s. ἡμισία. Cf. DV I, 83.

9e. Arsen. XXXVII, 25: Hom. II. Z, 339.

10. Plut. Apophth. Lac. 233 B: Arsen. XXXVII, 19. Cf. Apost. XVI, 29. Narratiunculam ex Plat. Phaedr. 260 E confictam esse Stallbaumius ad Plat. l. c. contendit.

11. Arsen. XXXVII, 26. Νιόβης καὶ κακά] Poet. inc. in Gram. Anecd. Pariss. IV, p. 271: ἄλλως Νιόβης δυστυχῶς ἔλκεβιον: Theoph.

Νιόβη ἀποθανόντων τῶν ἑαυτῆς παίδων ποιήσασα ἑαυτῇ εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτήν, οἷα καὶ λέγεται.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ δ.

12 Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἐπιλησιμόνων 5 καὶ πλεονεκτῶν· παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

13 Νοῦς ὄρα, καὶ νοῦς ἀκούει: ὁ γὰρ νοῦς κρείστων πασῶν δυνάμεων τῶν τε ψυχῆς τῶν τε σώματος.

14 Νοῦν τὸν ξένον: ἐπὶ τῶν ὑφορημένων τινάς.

14a Νόμος καὶ χῶρα: δήλη.

10

14b Νόμοις ἔπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.: Μενάνδρον.

1. Νιόβης ἄ. τ. παιδων ποιήσας τις Ws. 2. παιδων] addit e codd. Westermannus: ἔλεγον οὖν οἱ παριόντες, »Νιόβη λιθίνη ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ.« καὶ κτλ. 7. Epicharmi versum Ahrensus Dial. Dor. 456 sic restituit: νόος ὄρη καὶ νόος ἀκούει· τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά: locus veterum, ubi versus affertur, P. Krusemanus ad Epich. fr. p. 82 col- legit. 9. νοῦν] νοῦν A. 11. Μενάνδρον] Σοφοκλέους Stob. Flor. 43, 25: recte: quum inter Menandri Monosticha legeretur, Apostolius pro Menandri versu habuit. Fallitur Meinekius Com. Gr. IV, p. 368 sq. ἐπεχωρίοις Bentleius.

Simoc. Epist. 25: μὴ γένοιο τοίνυν τῇ Νιόβῃ ἐφάμιλλος: Achill. Tat. III, 15 fin. Αὐτὴ κτλ.] Palaeph. Incred. 9.

12. Diog. VI, 84: Arsen. XXXVII, 27. Macar. VI, 12. Apost. XVI, 2.

13. Arsen. XXXVII, 30. Hanc versus Epicharmei partem saepe veteres in orationis ornamentum advocaverunt: Aristot. Probl. IX, 33. Julian. Oratt. VIII, 247 A. Philostr. Epist. 3 fin. Plin. N. H. XI, 54, 156, unde factum, ut etiam Scholiastae eo uterentur: Scholl. Ven. ad Hom. Il. X, 25: ἔλλως τε προκρίχει τῶν αἰσθήσεων ὁ νοῦς· καὶ τοῦς ὄρη καὶ τοῦς ἀκούει: Scholl. ad Aesch. Prom. V. 438. ad Aristoph. Plut. 48. ad Lycoph. Cass. 17. Sententiam Plato respexit Phaed. 65 B: ἄρα ἔχει ἀληθειάν τινα ὅπως τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τὰ γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν αἰεθρῶν τοῦτον, ὅτι οὐτ' ἀκούομεν ἀκριβῆς οὐδὲν οὔτε ὁρώμεν; ubi Olympiodorus: ποιητὴς λέγει

Παρμενίδην, Ἐμπεδοκλέα, Ἐπίχαρμον· οὗτοι γὰρ οὐδὲν ἀκριβῆς λήγουσιν εἰδέναι τὴν αἰσθησιν· καθάπερ Ἐπίχαρμος φησὶ· Νοῦς κτλ., quem locum Wytenbachius ad Plat. l. c. p. 151 Lugd. docte illustrat: add. Welckerus Opusc. I, 353. L. Schmidtius Quaest. Epicharm. Spec. I, 33. Ueberiore disputatione Max. Tyr. Diss. XVII, 10, p. 331 R. vim dicti declaravit: brevi disputatione idem praestare tentavit Tzetz. Chil. V, 52. VII, 874. XII, 438, quocum non sine fructu conferentur Plut. de Fort. 3, p. 98 B et Cic. Quaest. Tusc. I, 20, 46, ubi v. Davisius. Latine fecit Publ. Syr. 121: caeci sunt oculi, cum animus alias res agit.

14. Diog. VI, 85: Arsen. XXXVII, 29. DV III, 36.

14a. Arsen. XXXVII, 28: Diog. VI, 77. Macar. VI, 11: cf. Apost. XVIII, 46.

14b. Arsen. XXXVII, 31: Menand. Mon. 372. Soph. fr. 674 Dind.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ὦ.

- 15 *Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζητεῖτε*: ἐπὶ τῶν εὐτυχῶς ζώντων· οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐπιφανοῦντο οἰοῦμβροῖς καὶ γυντοῖς τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.
- 16 *Νῦν εἰς χώραν ἤλθετε*: ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηροῦντο 5 μὴ ἔλθειν ἐλθόντων.
- 14c *Νόμος γενεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν*: Σοφοκλέους.
- 14d *Νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων, οὐ δένεται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν. ἐν τοῖς γὰρ πειθομένοις ἐνδείκνυται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν*: Ἰσοκράτους. 10
- 14e *Νόμιζε μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον*: οὕτω γὰρ οὐτ' εὐτυχῶν ἔση περιγαρῆς, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος: τοῦ αὐτοῦ.
- 14f *Νόσος φιλίας ἢ κολακεία.*
- 14g *Νοσοῦντος δίαίτα καὶ ἄφρονος εὐτυχία, δυσάρεστον*: Πλουτάρχου. 15
- 14h *Νόσον πολλὴν κρείττον ἐστίν, ἢ λύπην φέρειν*: Φιλῆμονος.
- 14i *Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξιν*: Ἀντιφάνους.
- 14k *Νουθετήσεις δὲ καὶ παραιέσεων τὸ διττὸν εἶδος, πῆ μὲν σφοδρῶς καθαπτόμενον, πῆ δὲ προσηρῶς θεραπεῦον, γνωρί- 20 σματα ἐμοὶ δοκεῖν ἐπιεικοῦς ἄρχοντος*: Σωπάρχου.
- 15a *Νὺξ ὑγρὰ*: ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.
- 16a *Νύκτα δασεῖαν*: τὴν χειμερινὴν φασίν.

2. *Νυμφίου — ζώντων*] *Νυμφίου βίον. παροιμία. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζητεῖτε νυμφίου βίον* Suidas. 4. πρὸς] ἢ ὅτι ἠδυναθοῦσι πρὸς Schol. ad Arist. l. c. 7. Σοφοκλέους] *Μενάνδρου Stobaeus, Φιλῆμονος Z: W nomen auctoris om.* 10. Ἰσοκράτους] *Ἐπικτήτου Maximus.* 11. *μηδὲν εἶναι* Isocrates. 12. *ἔστω* idem. 14. *τὸ δυσάρεστον* Maximus. 16. *Φιλῆμονος Stobaeus om.* 17. *ἢ νόσος* Ab. [ἐπὶ] εἰς W, Ab. 18. *Ἀντιφάνους Stobaeus.*

14c. Arsen. XXXVII, 32: Stob. Flor. 79, 26. Menand. Monost. 378.

14d. Arsen. XXXVII, 33: Max. Conf. Serm. 58, p. 667 Comb. Epict. fr. 122.

14e. Arsen. XXXVII, 34: Isocr. ad Demon. 11 Steph. Recept. Georgid. in Boiss. Anecd. 1, 62.

14f. Arsen. XXXVII, 35: Max. Conf. Serm. 11, p. 565 Comb., ubi Clementi adscribitur.

14g. Arsen. XXXVII, 36: Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 68 Wyt.

14b. Arsen. XXXVII, 37: Stob.

Flor. 99, 6. 11. Philem. fr. fab. inc. 110 Mein.

14i. Arsen. XXXVII, 38. XIX, 34: Stob. Flor. 8, 18. Antiph. fr. 125 Saupp.

14k. Arsen. XXXVII, 39: Stob. Flor. 46, 56.

15. Suidas: Arsen. XXXVII, 40. Ex Arist. Av. 161, ubi v. Scholia.

15a. Arsen. XXXVII, 41: Diog. VI, 89. Macar. VI, 13. Apost. XVII, 48.

16. Diog. VI, 86: Arsen. XXXVII, 42. DV III, 39.

16a. Arsen. XXXVII, 43: Diog. VI, 89. Apost. V, 81.

17 *Nūn ὁσπρίων ἄμητος: ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν πρα-
τόντων πάντα.*

18 *Nūn θεοὶ μάκαρες: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων,
ἐφ' οἷς ἔπραξαν.*

19 *Nūn γένοιτο τὸ σωθῆναι: ἀετὸς χελώνην ἀρπιάσας 5
ἠβούλειο ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν· ἡ δὲ, τὺν γένοιτο,
φησί, τὸ σωθῆναι· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῆ μελήσει.*

20 *Nūn ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλεον, αὐτίκα
δ' ἄλλοι,*

*Ἦν ἄμμες γενεὴν οὐκέτι ἐποψόμεθα: 10
ἐξ ἀποφθέγματος γενναίου Λακωνικοῦ.*

18a *Nūn μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα μηδὲ βοητὸς ἔστω.*

18b *Nūn εὐπεπλόηκα ὅτε νετανάγηκα.*

18c *Nūn σωθείην, ἴν' ἢ μοι δίδαγμα τοῦ λοιποῦ χρόνου.*

19a *Νόμιζε δεῖ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κεκτῆσθαι 15
γίγνεσθαι, μᾶλλον δὲ ἐν τῷ τῆ ψυχῆ εὐδιακείσθαι. καὶ γὰρ τὸ
σῶμα αὐτὸ τὸ λαμπρῶ ἐσθῆτι κεκοσμημένον φαίη τις ἂν εἶναι
μακάριον, ἀλλὰ τὸ τὴν ὑγίαν ἔχον, καὶ σπονδαίως διακείμενον,
κἂν μηδὲν τῶν προειρημένων αὐτῷ παρῆ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον
καὶ ψυχῆ ἐὰν ἢ πεπαιδευμένη, τὴν τοιαύτην καὶ τὸν τοιοῦτον 20
ἄνθρωπον εὐδαιμονα προσαγορευτέον ἐστίν· οὐκ ἂν τοῖς ἐκτὸς ἢ
λαμπρῶς κεκοσμημένος, αὐτὸς μηδενὸς ἄξιος. Οὔτε γὰρ ἵππον
ἐὰν ψέλλια χρυσᾶ καὶ σκευὴν ἔχη πολυτελῆ φαῦλος ὢν τὸν τοιοῦ-
τον ἄξιόν τινος νομίζομεν εἶναι· ἀλλ' ὅς ἂν διακείμενος σπου-
δαίως, τοῦτον μᾶλλον ἐπαινοῦμεν. Ὡσπερ γὰρ εἴ τις τῶν οἰκετῶν 25
αὐτοῦ χεῖρων εἶη καταγέλαστος ἂν γένοιτο· τὸν αὐτὸν τρόπον
οἷς πλείονος ἀξίαν τὴν κτῆσιν εἶναι συμβέβηκε τῆς ἰδίας φύσεως,
ἀθλίους τούτους εἶναι δεῖ νομίζειν.· Ἀριστοτέλους.*

8. ἰθάλεον Plutarchus. 10. γενεὴν idem. 11. ἐξ κτλ.] γεν-
ναῖον δὲ καὶ τὸ Λακωνικὸν recte Plutarchus. 13. εὐπλόηκα Suidas,
qui addit: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχημάτων. 14. τοῦτον τοῦ Suidas,
qui addit: παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵππι-
εἰν δεῖ

σθαι παρὰ τοῦ αἰτιοῦ καὶ πεσοῖσης. 15. νόμιζε δεῖ] νόμιζε A, νόμιζε
Stobaeus. 16. μᾶλλον δὲ] ἀλλ' idem. τὸ — το] οὐδὲ τὸ σῶμα
αὐτὸ τὸ Stobaeus. 17. ἂν Stobaeus om. 22. ἄξιος ὢν Stobaeus. 23.
εἰν] καὶ idem. 24. διακείμενος ἢ idem.

17. Diog. VI, 87: Arsen. XXXVII, 48: Suidas.
44. DV III, 38. Cf. infr. 19.

18. Diog. VI, 88: Arsen. XXXVII, 49.
45. 19. Diog. VI, 90: Arsen. XXXVII, 49.

18a. Arsen. XXXVII, 46: Hom. Od. A, 369.

18b. Arsen. XXXVII, 47: Suidas. Flor. 3, 54. Cf. Apost. XIII, 51.

18c. Arsen. XXXVII, 47: Suidas. Flor. 3, 54. Cf. Apost. XIII, 51.
20. Plut. Consol. ad Apoll. 15, p. 110 B.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ᾠ.

21 Νῶ πείθου: ὁμοία τῆ· Τῷ θεῷ ἔπου.

Ἄρχῃ τοῦ ἔ στοιχείου.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ε̄.

22 Ξένος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει: Θειταλῶν καταστρέψας 5 πόλεις ὁ Φίλιππος καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἶρηκε τοῦτο.

20a Νῦν ἔγνω τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἡ ῥα λεαίνης μαστὸν ἐθήλαξεν, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ ὅς με κατασμήνων καὶ ὀστέον ἄχρῖς ἰάπτει:· Θεοκρίτου.

21a Ἐανθίππης Σωκράτει τῷ ἀνδρὶ ἐπιτιμώσης διότι λιτῶς 10 παρεσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλους, ᾧ γύναι, εἶπεν, εἰ μὲν ἡμέτεροι εἰσὶν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δὲ ἀλλότριοι, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει.

21b Ξένοις μεταδίδου καὶ τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ἐνότων· ὁ γὰρ μὴ δίδους δεομένῳ οὐδὲ αὐτὸς λήψεται δεόμενος:· Δημοκρίτου.

21c Ξένη ἐν γῆ τὸ μὲν ᾧον, σπάνιον τοῖς ἀγροῦσι· τὸ δὲ αἰτούμενον, εὐμετάδοτον τοῖς ἔλεοσι:· Χαρικλείας.

21d Ξένον σιγαῦν κρεῖττον ἢ κεκραγέναι.

21e Ξένον σεαυτὸν ἴσθι καὶ τίμα ξένους.

21f Ξένος ἀνὴρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου, ἀλλὰ καὶ συγγενοῦς διαφέρει:· Πυθαγόρου.

22a Ξίφος τιτρώσκει σάρκας, τὸν δὲ τοῦν λόγος.

2. τῆ Suidas om. 7. λεαίνης Theocritus. 8. μαστὸν idem. ἐθήλαξε Ab, Theocritus. μιν Theocritus. 9. κατασμήνων Ab. καὶ ἐς cum Theocrito Stobaeus. 11. ᾧ γύναι Maximus om. 14. ὄντων Maximus, ἐόντων Mullachius. 19. ξένῳ δὲ Menander. 23. αἰρκας] σῶμα Menander.

20a. Arsen. XXXVII, 51. X, 29: Stob. Flor. 64, 23. Theocr. III, 15.

21. Suidas: Arsen. XXXVII, 52. Greg. Cypr. L II, 80.

21a. Arsen. XXXVIII, 16: Max. Conf. Serm. 13, p. 575 Comb.

21b. Arsen. XXXVIII, 17: Max. Conf. Serm. 7, p. 555 Comb. Democr. fr. 243 Mullach.

21c. Arsen. XXXVIII, 18: Max. Conf. Serm. 7, p. 555 Comb. Heliod. Aethiop. VI, 10 fin.

21d. Arsen. XXXVIII, 19: Menand. Monost. 401.

21e. Arsen. XXXVIII, 20: Greg. Nazianz. Monost. 14, T. II, p. 186

Bill. Exstat idem in Ioann. Damasc. Sac. Parall. I, 707 B. Imitatus est Gregorius Menand. Monost. 400: ξένους ξένει, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσθ.

21f. Arsen. XXXVIII, 21: Stob. Flor. 9, 37.

22. Diog. IV, 73: Arsen. XXXVIII, 22. Cf. Apost. VII, 5a.

22a. Arsen. XXXVIII, 23: Menand. Monost. 393.

Τὸ ἕξ μετὰ τοῦ ὕ.

- 23 Ἐυρεῖ ἐν χρῶ: ἐπὶ τῶν ποιούντων τι εἰς τινα λίαν ἐπίπονον.
- 24 Ἐυρὸς εἰς ἀκόνην: ἐπὶ τῶν προσηκόντων τισίν. ἢ ἐπὶ τῶν ὧν βούλονται τυγχάνοντων. Ὀμοία τῆ Ὀνος 5 εἰς ἄχυρα.
- 25 Ἐύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθὰ ἀπεργάσασθαι.
- 26 Ἐὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὸδύρεται: ἀντὶ τοῦ, θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν. 10
- 27 Ἐύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος: ἐπὶ τῶν οἰωνιζομένων διὰ ξυμβόλων. ξυμβόλους δὲ ἐκάλουν τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμούς. ἀντίθετο δ' οὗτοι Δήμητρι. καὶ ξύμβολον ὄρτωσιν φασίν, ἐπειδὴ ξυμβόλους ἤγουν σημεῖα ἐποιοῦν τοὺς πρῶτα συναντιῶντας. 15
- 26a Ἐὺν νόφ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξενῶ πάντων: Ἡρακλείτου.

8. ἀγαθὸς Ds. 9. κὸδύρεται Gregorius. 12. δὲ ἐκάλουν] οὕτω ἔλεγον Suidas. 13. καὶ] Suidas om. 14. ὄρτωσιν] ὄρτωσιν Suidas. ἤγουν σημεῖα] Suidas ignorat. 15. καὶ ἕξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας in fine Suidas addit.

23. Arsen. XXXVIII, 29. Est pars versus Soph. Aiac. 786: *εὐρεῖ γὰρ ἐν χρῶ τοῦτο, μὴ χαιρέιν τινά, ubi Scholl.: ἀπτεται τῶν ἀναγκαιῶν τοῦ χρῶτος καὶ ἐστὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, Ἐυρεῖ ἐν χρῶ ἐπίσσει γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπτεται ὁ σίδηρος: cf. Lobeckius ad h. I. et Eustathius in ann. ad Diog. IV, 41 exscriptus. Respexit Plaut. Bacch. II, 3, 8: itaque tondebo auro usque ad vivam cutem: Captiv. II, 2, 18: sed utrum strictim ne attonsurum dicam esse an per pectinem, ubi cf. Turnebus: add. Phot. Epist. 170: καὶ μοι δοκεῖ τοῦτον οὐκ ἀκόμῳς ὁ αἰνιγματιστῆς ἀπικάζων λόγος, ἐμπροσθεν μὲν ἀκροκόμην, ὀπισθεν δὲ κουφίαν ἐν χρῶ διαγραφασθαι.*

24. K in nott. ad Diog. VI, 91: Arsen. XXXVIII, 29. Greg. Cypr. M IV, 51. [Ὀνος κτλ.] Apost. XII, 78.

25. Diog. VI, 92: Arsen. XXXVIII, 24. Greg. Cypr. M IV, 50.

26. Greg. Cypr. M IV, 52: Arsen. XXXVIII, 30.

26a. Arsen. XXXVIII, 31: Stob. Flor. III, 84. Heracl. fr. 18 Schleierm.

27. Arsen. XXXVIII, 25. [ξυμβόλους κτλ.] Suid. s. ξυμβόλους et s. ξύμβολον. Sternutamentum ab antiquissimo inde tempore pro omine habebatur: Hom. Od. P, 541, ubi haec scribit Eustathius 1831, 28: ὄρως γὰρ ποτε ἦν τοῖς παλαιοῖς καὶ δ' πταρμός, ἐπεὶ καὶ ἡ κεφαλὴ τιμία, ἕξ ἧς τὸ τοιοῦτον σύμβολον· διὸ καὶ προσεκυννίτο ὁ πταίρων· καὶ τὴν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοί, ἐν οἷς καὶ Ἀριστοτέλης: inde explicandi sunt Aristoph. Av. 725. Ran. 662. Herod. VI, 107, 4. Xenoph. Anab. III, 2, 9. Cic. de Divin. II, 40, 84: alia praebent intt. ad Theocr. 18, 16. [Δήμητρι] ὡς φησι Φιλόχορος

- 28 Ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα:
ἐπὶ τῶν ἐπ' ἰσχυρῶν κινδυνεύόντων.
- 29 Συγγνώμῃ πρωτοπέριφ: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τι
διαμαρτανόντων.

Ἄρχῃ τοῦ ὁ στοιχείου.

5

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ὁ.

- 30 Ὁ Διὸς Κόρινθος: ἐπὶ τῶν πάσαι μὲν εὐπραγῶν-
των, ὑστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.
- 31 Ὁ δὸν ὀρθὴν βαδίζει: ἐπὶ τῶν ὀρθῶς καὶ ἰσχυρῶς
βιούντων. 10
- 32 Ὁ Ἡλίου τὸν οὐκ ἀετιδέα: λείπει τὸ ἐλέγχει. Ἐπὶ
δοκιμῆς.
- 30a Ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει: ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ πα-
θεῖν μνησθόντων.
- 30b Ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. 15
- 30c Ὁ δ' ἀνὴρ κἀνόμοτος πιστεύειν ἄξιος.
- 31a Ὁδοῦ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι. Πλου-
τάρχου.
- 31b Ὁβολὸς καλλιχέλωνος: οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ χελῶνῃν
ἐτύπον ἐν τοῖς νομίσμασι· ἕθεν λέγεται· Τὰν ἀρετὰν καὶ 20
τὰν σοφίαν νικᾶντι χελῶναι.
- 31c Ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν· Πινδάρου.

1. καὶ τὸν] καὶ τε Hom. II, Σ, 309. 16. καὶ ἀνόμοτος Sui-
das. 17. καὶ ὁδοῦ Wyttenbachius. γὰρ καὶ Z. 19. Ὁβολὸν τὸν
καλλιχέλωνον ex Eupolidis Helotis Pollux l. c. affert. 20. ἕθεν λέγε-
ται] ἕθεν καὶ παρομοίᾳ Pollux.

addit Schol. ad Arist. Av. l. c., quem
Suidas expilavit: Philochori verba
servavit Schol. ad Pind. Ol. XII, 10.
Cur Cereris sacra haec auspacia di-
cantur Prellerus in libro de Cerere
et Pros. 88 quaerit.

28. Arsen. XXXVIII, 26. Ma-
car. VI, 16.

29. Diog. VI, 93: Arsen. XXXVIII,
27. Apost. XV, 83.

30. Suidas: Arsen. XXXVIII, 53.
Cf. Apost. VI, 17.

30a. Arsen. XXXVIII, 49. Apost.
II, 22.

30b. Arsen. XXXVIII, 50. Eur.
Suppl. 331.

30c. Arsen. XXXVIII, 51: Suid.
s. ἀνόμοτος.

31. Arsen. XXXVIII, 52. Cf.
Macar. IV, 74.

31a. Arsen. XXXVIII, 53: An-
ton. Mel. 45, p. 69 Fabr. Plut.
fr. 12 Wyt.

31b. Arsen. XXXVIII, 54: Poll.
IX, 74. Hesych. s. καλλιχέλωνος.
De Peloponnesiorum nummis testu-
dinis imagine insignitis v. C. Muel-
lerus Aegin. 95.

31c. Arsen. XXXVIII, 55: Pind.
Pyth. IX, 78.

32. Arsen. XXXVIII, 63: sunt
verba Gemini: v. adnot. ad Apost.

33 Ὁ δύο πτώκας διώκων οὐδέτερον καταλαμ-
βάνει: αὕτη δημώδης καὶ δῆλη.

34 Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν
καταλιμπανόντων τὰ δῆλα καὶ ζητούντων τὰ ἀφανῆ.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ε. 5

35 Ὁ ἔχων ἵππου χρήματα ταχύτατα ἵππεύει:
καὶ αὕτη δημώδης.

36 Ὁ ἔχων πολὺ πέπερι τίθησι κὰν λαχάνοις:
ἐπὶ τῶν εὐπόρων καὶ ἀφθόως βιοίντων.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ζ. 10

37 Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὄπου
μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Μιλήσιος γὰρ

32a Ὁ θυμὸς γὰρ ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει:· Εὐριπίδου.

32b Οἱ δ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρεῖ.

33a Ὁ δυοῖν ἐπιθυμήσας οὐδέτερον ἐτυχεν. ὁμοία τῇ ὁ δύο 15
πτώκας.

35a Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων:· Εὐριπίδου.

3. ἐπὶ — ἀφανῆ] τὸ λεγόμενον Suidas. 9. εὐπόρος καὶ N om. 12.
τροφὴν bis N: v. nott. critt. ad Greg. Cypr. M l. c. 13. γὰρ Stobaeus
recte om. 14. οἱ δ' ἄλλ' οἷδ' Sophocles. μάλισθ' ἀδεῖν idem.

X, 99a. Scholl. Ven. ad Hom. II. P, 675: φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης [Hist. An. IX, 34.] ὡς τοὺς νοσοῦσιν πρὸς τὸν ἥλιον ἴσθηται ὁ αἰετὸς ἀναγκάζων βλέπειν. καὶ ὁ μὲν διηγεῖται ὅτι τὸν αἰετοῦ ἴσθιν νόσος, ὁ δὲ μὴ ἐκβέβληται καὶ γέγονι ἀλυσίετος: alios veterum de hac re locos Schneiderus ad Arist. l. c. et Iacobsius ad Aelian. N. An. II, 26, collegerunt: add. Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. II, 147 et Tertull. de anima c. 8: solem . . . aquilae ita sustinent, ut natorum suorum generositatem de pupillarum audacia iudicent; alioqui non educabunt, ut degenerem, quem solis radius averterit. Cf. Apost. I, 45.

32a. Arsen. XXXVIII, 64: Stob. Flor. 20, 39. Eurip. fr. inc. 180 Dind.

32b. Arsen. XXXVIII, 65: Soph. Antig. 89.

33. Arsen. XXXVIII, 57. Publ.

Syr. Sent. 404: Iepores duo qui insequitur, is neutrum capit. Cf. infr. 33a et 97c.

33a. Arsen. XXXVIII, 58. Cf. Apost. VI, 40.

34. Suidas: Arsen. XXXVIII, 59. App. Provn. IV, 12.

35. Arsen. XXXVIII, 61.

35a. Arsen. XXXVIII, 62: Stob. Flor. 22, 18. Eur. Heracl. 389.

36. Arsen. XXXVIII, 60. Publ. Syr. Sent. 646: pipere qui abundat,

oleribus miscet piper. Non dubito quin huius proverbii haec sit sententia: qui res quapiam abundat,

nullum in eius usu delectum adhibet: H. Stephanus in Erasmi Ad. Anim. 54. A divitum victu fluxit proverbium: Mart. Epigr. XIII, 13: ut sapiant fatuae, fabrorum prandia, betae, O quam saepe

petet vina piperque cocus.

37. Greg. Cypr. L II, 82 coll. M IV, 59: Arsen. XXXVIII, 66.

- παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν καὶ τὴν οἶκοι τρυγίην
ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα.
- 38 Ὁ Οἶκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχο-
μένων.
- 39 Οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος. 5
- 40 Οἶκοθεν ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων
μάρτυρας.
- 41 Οἱ Κρηῖτες τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ταρασσόντων τοῦς
θύοντας καὶ περικοπιόντων· τοιοῦτον γάρ τι συνέβη τῷ
Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι. 10
- 42 Οἰταῖος δαίμων: ὃς ὕβριν καὶ περιφάνειαν ἐμίσησεν.
- 39a Οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέ-
ραν παρασκευάζουσιν.
- 39b Οἶα παρ' ἄλλον μὴ παθεῖν ὅπως θέλεις,
τοιαῦτα καὶ σὺ μὴ δρᾶν ἀνθρώπῳ θέλε. 15
- 40a Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλεύθεροι· οἱ πονηροὶ ἐλεύθεροι, δού-
λοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν.
- 42a Οἶους ἀν ἐράνουσ ἐνέγκης τοῖς γονεῦσι, τοῦτους αὐτοὺς
ἐν τῷ γήρῳ παρὰ τῶν παιδῶν προσδέχον· Πιπτακοῦ.
- 42b Οἱ τὸ σῶμα ἐν διακείμενοι καὶ κάμματα καὶ ψυγὴ ὑπομέ- 20
νουσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ τὴν ψυχὴν καλῶς διακείμενοι, καὶ ὀργὴν
καὶ λύπην καὶ περιχάρειαν καὶ τᾶλλα πάντα φέρουσιν.
- 42c Οἶος ὁ τρόπος, τοιοῦτος ὁ λόγος.

11. περιφάνειαν] ὑπερηφανείαν Ds. 13. Δημοκρίτου Ab et
Stobaeus addunt. 16. Δίονος ἐν τῷ περὶ Δουλείας Stobaeus praemittit.
18. ἀντὸς Antonius. 19. παιδων] τεκόντων idem. Πιπτακοῦ] Μι-
λησίου idem.

38. Greg. Cypr. L II, 88: Arsen.
XXXVIII, 67.

39. App. Provv. IV, 15: Arsen.
XXXVIII, 68. Aesopi dictum
adhibuit oraculum Delphicum: v.
adnott. ad Zenob. III, 26: item
Philoxenus, poeta dithyrambicus:
cf. nott. critt. ad Apost. VI, 68: et
Cercidas in Mimiambis apud Stob.
Flor. 58, 10, de quibus dixit Mei-
nekus Anal. Alex. 391 sq.

39a. Arsen. XXXVIII, 69. LII,
92: Stob. Flor. 29, 63. Demoer.
fr. 86 Mull.

39b. Arsen. XXXVIII, 70.

40. Greg. Cypr. M IV, 64: Ar-
sen. XXXVIII, 71.

40a. Arsen. XXXVIII, 72: Stob.
Flor. 62, 42.

41. Diog. VII, 5: Arsen. XXXVIII,
75. Ex hac Agamemnonis in in-
sula Creta commoratione natum et
hoc proverbium: αἰατῶν Περγᾶμιος
παρὰ τοῖς κακῶν ἀγγήσαντο, ut in
Diodori Exe. Vatic. 33, 4 legitur.

42. Diog. VII, 23: Arsen. XXXVIII,
82.

42a. Arsen. XXXVIII, 83: An-
ton. Mel. 128, p. 202 Fab.

42b. Arsen. XXXVIII, 84. IX,
79: Stob. Flor. 4, 95. Epicteti fr.
18 Schweigh.

42c. Arsen. XXXVIII, 85: Ari-
stid. Rhet. T. II, 99 Iebb.: οὐκ ἀπο-
στατεῖ δὲ οὐδὲ ἡ παρομοία τοῦτων
ἢ λίγουσα οἶος· ὁ τρόπος, τοιοῦτον
εἶναι καὶ τὸν λόγον· καὶ πάλιν τὸ
ἐτερόν ὡσαύτως: Senec. Epist. 114:

- 43 Οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην οὐκ εὐφυνέες: Δη-
μοκράτους.
- 44 Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ: δύο ἐγένοντο ἡγε-
μόνες, Νίκων καὶ Σίμων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακίρο-
πώτατος ὢν, ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην ἀπαλείψαι. 5
λεχθεῖη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γι-
νώσκόντων.
- 45 Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαιμόνα.
- 46 Οἱ φῶρες τὴν βοήν: ἦτοι δεδοίκασιν.
- 47 Οἱ φῶρες πρὸς εγκαλοῦσιν. 10
- 42d Οἶμοι σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
- 42e Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
- 42f Οἶνου δὲ μὴ παρόντος οὐκ ἔστι Κύπρις.
- 45a Οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή
ἔσθλῃ παραξενυθεῖσα καὶ σώζει δόμους: Εὐριπίδου. 15

13. μὴ παρόντος] μηκέτ' ὄντος Euripides. ἔστιν idem.

hoc quod audire vulgò soles, quod apud Graecos in proverbium cessit: talis hominibus fuit oratio qualis vita. Alludit Aristid. *ἱερ. λόγ. α'*, T. I, p. 284 Iebb.: λέγων ὅτι ἀκλουθοῖη τῷ τρόπῳ καὶ τὰ τῶν λόγων. Sententiam simili modo Eupolis Eustath. ad Hom. II. B, 333, p. 231, 19 expressit: ἐπιφαινοῦσι δὲ καὶ τὸ τοῦ Εὐπόλιδος οἶον γέ που ὅτι γλώσσα κἀνθρώπων λόγος, ut Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 554 locum scripsit, qui nollem neglexisset Scholia Bachmanni ad Hom. I. c. Propius autem ad proverbium nostrum accedit Socratis dictam à Ioanne Siceliota ad Hermog. T. VI Rhett. Gr. 395 Walz. prolatum: καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης εἰδί-
θαι λέγειν, οἶος ὁ βίος τοιοῦτος καὶ ὁ λόγος, οἶος ὁ λόγος, τοιαῦται καὶ αἱ πράξεις, καὶ ἀναστρέφειν τὰ αὐτὰ λέγειν, quae verbis paulo mutatis ibid. 394 et T. IV, 87 repetuntur: add. Cic. Tusc. Q. V, 16, ubi cf. Davisius. Neque alienum ab his locis est quod Menander dixit apud Stob. Flor. 37, 19, Hymnid. fr. I, 7 Mein.: τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος, de quo v. Wyt-

tenbachius ad Plut. de Aud. poet. 33 F.

42d. Arsen. XXXVIII, 86: Arist. Equitt. 464.

42e. Arsen. XXXVIII, 87: Hom. II. H, 358.

42f. Arsen. XXXVIII, 88: Eurip. Bacch. 772. Cf. Apost. IV, 58.

43. Democr. in Orellii Opusc. Sent. I, p. 88: Arsen. XXXVIII, 79. Democriti fr. 146 Mull.

44. Diog. VII, 26: Arsen. XXXVIII, 76. De Simone ab Eubulo comico commemorato v. Meinekius Com. Gr. Fr. III, p. 233.

45. Diog. VII, 35: Arsen. XXXVIII, 73. Publ. Syr. Sent. 199: domi manere virum fortunatum decet.

45a. Arsen. XXXVIII, 74: Stob. Flor. 67, 8. Eurip. fr. inc. fab. 48.

46. Diog. VII, 36: Arsen. XXXVIII, 80.

47. Arsen. XXXVIII, 81. Aristid. Or. 51, p. 418 Iebb.: πρότερον μὲν οὖν ἔγωγε οὐκ ἦδεν πρὸς τί ποτ' εἶη λεγόμενον τὸ προσεγκαλεῖν τοὺς φῶρας, νυνὶ δὲ μοι δοκῶ γινώσκειν: ἴ. ἀλλ' οἶμαι, ταῦτα μὲν ἔστιν αὐτοῖς ἑξαπατώντων, δοκούντων δὲ ἑτέρους.

- 48 "Οἷς τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφισιν αὐτοῖς χρωμένων.
- 49 Οἶνος καὶ παῖδες ἀλήθειαι: ἐπὶ τῶν ἀπλοῖζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Εὐάνδρος παρὰ τοῖς Πέρσαις γῆρὸν οὐ βασάνοις ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυνοκομένους. 5
- 50 Οἶναῖοι τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δὲ τῶν γὰρ Οἶναίων παροχρειώντων τὴν χαράδραν, ἐπιρῶσθαι ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντας.
- 51 Οἱ Ἰωνεὺς ἐλεύθεροὶ μὲν κακοί· δοῦλοι δὲ 10 ἀγαθοί: ὅτι γῆρὸν τοὺς ὑπὸ χεῖρα μὴ ἐλευθεροῦν θρασεῖς ὄντας καὶ μᾶλλον.
- 52 Οἶψ μετ' οὐδαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν: ἐπὶ τῶν δυσνασχετόντων· ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς.
- 53 Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσοουσιν: ἐπὶ 15 τῶν ἄγαν φρονίμων λέγεται.
- 52a Οἶμαι δὲ καὶ τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν ἀπροσδιόνυσον εἶναι: Πλουτάρχου.
- 53a Οἱ πεπαιδευμένοι, καθάπερ οἱ ἐκ τῆς παλαιστρας, κἂν

3. οἶνος — ἐπὶ] Οἶνος ἄνευ παιδων. δύο παροιμίαι, ἡ μὲν Οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἡ δὲ Οἶνος καὶ παῖδες ἀλήθειαι. λαμβάνεται ἐπὶ Suidas. 5. μεθυνοκομένους R. 9. πάντα Suidas. 11. μὴ] μὲν Z. 13. συγκαθεῖρξεν Z. 14. δυσνασχετόντων Ds. ἀπὸ τοῦ Finckhii in Bergkii et Caesaris Diar. phil. a. 1844, p. 948. 15. οἶψ πεπνύσθαι Homerus, οἶος τοῖ Α. 17. τὴν τῶν Plutarchus.

48. Suidas s. οἶος: Arsen. XXXVIII,

78. Cf. App. Provv. IV, 16.

49. Arsen. XXXVIII, 77. οἶνος — λεγόντων] Suidas. Εὐάνδρος κτλ.] Diog. VII, 28. Greg. Cypri. L II, 83: add. Apost. IX, 55c.

50. Suidas. s. Οἶναῖοι: Arsen. XXXVIII, 91. Zenob. V, 29.

51. Arsen. XXXVIII, 92. Callicratidae tribuitur in Plut. Apophth. Lac. 222 E, Agesilao ibid. 213 C et in Apophth. Regg. cett. p. 190 F.

52. Diog. VII, 19: Arsen. XXXVIII,

89. Imitatione expressit Theognetus Comicus Athen. III, 104 C: οἶψ μ' οὐδαίμων φιλοσόφῳ συνώκειται, ut monuit, Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 550. Varias VV. DD. de hoc Philoxeni versu sententias Bergleinius expendit de Philox. Cyth. diss. 53 sqq.

52a. Arsen. XXXVIII, 90: Plut. Sympos. IV, 6, 2, p.

53. Hom. Od. K, 495, ad quem locum Eustathius scribit 1665, 27: τοῦτο δὲ ποιεῖ ἀμύσσει ἐπιλέγεσθαι καὶ διαφέροντι τιῶν κατὰ γῆρὸν, ὃ καὶ δεῖται. τάδε ἀμύσσει ἀπράγματος· οὐ γὰρ ἀπλῶς αἰκίαν τρῶτο ἐπὶ πᾶσι οὐκ ἐπιτελεῖσθαι, εἰ μὴ κατὰ τινα παρεδοχὴν ἰννοίας: Arsen. XXXVIII, 93. Ex eis, qui versiculum orationi applicuerunt, Scipionem Africanum minorem affero ap. Plut. Apophth. Regg. 200 A, et Chrysippum Arsen. LIV, 98 s. Diog. Laert. VII, 183: alios indicavit Baguetius ad Chrys. Fragm. 35.

53a. Arsen. XXXVIII, 94: Max. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb. Epict. fr. 161.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ κ̄.

- 54 Ὁ κνήξ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπιόντων· κνήξ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.
- πέσωσι, ταχέως καὶ ἐπιδεξίως ἐκ τῆς ἀτυχίας ἐξανίστανται: Ἰσοκράτους. 5
- 53b Οἱ θυμικοί, καθάπερ αἱ κύνες, τυφλὰ τίκτονσιν ἐγκλήματα: Πλουτάρχου.
- 53c Οἱ μὲν τραχεῖς ἵπποι τοῖς χαλινοῖς, οἱ δὲ ὄξεις θυμοὶ μετάνονται τοῖς λογισμοῖς: τοῦ αὐτοῦ.
- 53d Οἱ ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν κερδῶν εἰς τὰς καλὰς ἀναλίσκοντες λειτουργίας ὁμοῖόν τι ποιοῦσι τοῖς ἀπὸ ἱεροσυλίας θεοσεβοῦσι: τοῦ αὐτοῦ. 10
- 53e Οἱ μὲν τέττιγες μουσικοί, οἱ δὲ κοχλίας ἄφρωνι· χαίρουσι δὲ οἱ μὲν ὑγραινόμενοι, οἱ δὲ θερμαινόμενοι· ἔπειτα προσκαλεῖται τοὺς μὲν ἢ δρόσος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδύνουσι· τοὺς δ' αὖ 15 διεγείρει ἀκμάζων ὁ ἥλιος καὶ ἐν αὐτῷ ἄδουσι. τοιγαροῦν εἰ βούλει μουσικὸς καὶ εὐάρμοστος ὑπάρχειν ἀνὴρ, ἥνικα μὲν τοῖς πότοις ὑπὸ τοῦ οἴνου δροσισθῆ ἢ ψυχῇ, τότε αὐτὴν μὴ ἔα προϊῶσαν μολύνεσθαι· ἀλλ' ἥνικα ἂν ἐν τοῖς συνεδρίοις ὑπὸ τοῦ λόγου διαπυρωθῆ, τότε τὰ τῆς δικαιοσύνης κέλευε λόγια: Ἐπικτήτου. 20
- 53f Οἱ μὲν ζῶντες ἐκ τῶν φίλων, οἱ δὲ τεθνεώτες ἐκ τῶν ἐπιτρόπων διαγιγνώσκονται: Πλουτάρχου.
- 53g Οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλείων πολλοὺς μουσικοὺς ποιοῦσιν, οἱ φιλόλογοι λόγιους, οἱ φιλαθληταὶ γυμναστικοὺς· οὕτως ἀνὴρ φιλοσώματος καλλωπίστραν γυναικα ποιεῖ, φιλήδονος ἐταιρικὴν 25 καὶ ἀκόλαστον, φιλάγαθος καὶ φιλόκαλος σώφρονα καὶ κοσμίαν· Δίωνος τοῦ Ῥωμαίου.

2. κνήξ Ds. ἐκ χώρας Apost. IX, 85: «etiam ἐν χώρᾳ recte habet, si per interrogationem efferas: quid? iste volaticus homo immobilis remansit?» Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 791. 5. ἐκ τῶν Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκράτους Maximus: γ. Schweighaeuser ad Epict. l. c. 6. θυμοὶ Maximus. 11. ἀπὸ τῆς idem. 13. μὲν Stobaeus et Maximus om. 14. θερμαινόμενοι ἀλεινόμενοι Stobaeus, ἀλεινώμενοι [sic] Maximus. προκαλεῖται Stobaeus et Maximus. 19. ἂν Maximus om. 20. τότε θεσπίζειν καὶ ἄδειν τὰ Stobaeus et Maximus. Ἐπικτήτου Stobaeus om. 22. Πλουτάρχου] Πλάτωνος Antonius. 25. καλλωπίστραν Plutarchus et Stobaeus.

53b. Arsen. XXXVIII, 95: Max. Conf. Serm. 19, p. 593 Comb. Plut. fr. 40.

53c. Arsen. XXXVIII, 96: Max. Conf. Serm. 19, p. 593 Comb. Plut. fr. 41.

53d. Arsen. XXXVIII, 97: Max. Conf. Serm. 22, p. 602 Comb. Plut. fr. 21.

53e. Arsen. XXXVIII, 98: Stob.

Flor. 5, 102. Max. Conf. Serm. 30, p. 617 Comb. Epict. fr. 36.

53f. Arsen. XXXVIII, 99: Anton. Mel. 155, p. 248 Fabr.

53g. Arsen. XXXVIII, 100: Plut. Praec. Coniug. 17, p. 140 C. VV.

ἀνὴρ κτλ. γ. ap. Apost. II, 100c.

54. K in nott. ad Diog. VII, 25: Arsen. XXXIX, 3. Greg. Cypr. L II, 87.

- 55 Ὅκνῃ κνᾶ μους κατὰ βρεξον· εἰ φάγοις ὠμοὺς οὐδέποτε ἐπιλάθοιο: ἐπὶ τῶν πάντων ῥαθύμων.
- 56 Ὁ ἀργύρου ἢ πάντα θεῖ κάλαύνεται: ὃ ἐστὶν οὔτε ἀνέμοις οὔτε κόπαις πλέομεν.
- 57 Ὁ Κρηὶς δὴ τὸν πόnton: ἐπὶ τῶν εἰδότηων μὲν, 5
προσποιουμένων δὲ ἀγνοεῖν, ἀντὶ τοῦ ὀνησιώτης ἀγνοεῖ
τὴν θάλασσαν.
- 58 Ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος· ἤλθες, εἶδες,
ἀπῆλθες.
- 59 Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών: ἐπὶ τῶν ἱαντιοῦς βλα- 10
πιόντων. οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγῶν
οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο· οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο
τοὺς καρπούς.
- 60 Ὁ καλῶς ἄγων ἐμποιεῖ τὸ καλῶς ἔπασθαι: ἐπὶ
τῶν ἐπισταμένων ἄρχειν. 15
- 55a Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος: Φιλιππίδου.
- 58a Ὁ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν οἰκείων οὐδέποτε καλῶς
βουλεύεται περὶ τῶν ἄλλοτριῶν: Ἰσοκράτους.

1. An ὀνηρῆ? 2. οὐδέποτε ἐπιλάθοιο R. 3. ἄκ' ἀργύριον Bent-
leius: ἀλλ' ἔτιαν ἀργύριον Suidas. 5. πόnton] ἀγνοεῖ Scholiasta addit.
10. λαγῶν A. 16. Φιλιππίδου] Z om. De auctore versus Meine-
kiius Com. Gr. Fr. I, 342 disputat. 18. βουλεύεται Isocrates.

55. Arsen. XXXIX, 4.

55a. Arsen. XXXIX, 5: Stob.
Flor. 124, 21.

56. Schol. ad Arist. Ecceles, 109.
Suid. s. θεῖ. Alludit Arist. l. e.:
τῶν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτε ἱλα-
νομεν: add. Aristaen. Epist. I, 14
fin.: τοῦτω πείθεισθε τῶν περιττῶν
ὀργάνων ἀφήμενοι· τότε ἡμέτερον οὐ
κωλύσει· ἀλλ' ἰὰν ἀργύριον ἢ, πάντα
θεῖ κάλαύνεται: Petron. Satyr. 137:
quisquis habet nummos, secura na-
viget aura; Fortunamque suo tem-
peret arbitrio, ubi cf. intt.: add.
annott. ad Diog. II, 81. Apost.
XIII, 86.

57. Schol. ad Aristid. 185 Fromm.:
Arsen. XXXIX, 8. Zenob. V,
30. DV III, 41.

58. Democrat. Sent. 84 Orell.:
Arsen. XXXIX, 6. Democrito
haec vindicare studet Mullachius

Dem. Fr. p. 328. Alludit auctor
inc. in Boiss. Anecd. I, 163: ἤλ-
θες, παρῆλθες, τῶν κάτω περιφρό-
νη. Ceterum amant veteres vitam
humanam cum tragoedia et theatro
comparare: Socrates Stob. Flor. 3,
85: ἐν τῷ βίῳ, καθάπερ ἐν δρά-
ματι, χρὴ τὰ πρῶτα λέγειν οὐ τῶν
πλουσιωτάτων, ἀλλὰ τὸν φρονιμώτα-
τον: id. ib. 131, 39, Aristonymus
ibid. 106, 14. Demoph. Sent. 51
Orell., Palladas in Anth. Palat. X,
72: alia praebent Iacobsius An-
nott. ad Anth. II, 3, 247. Boisso-
nadus ad Theophyl. Simoc. Epist.
p. 219.

58a. Arsen. XXXIX, 7: Isocrat.
ad Demon. 9 D.

59. Suid. s. λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν:
Arsen. XXXIX, 1. Macar. IV, 94.

60. Arsen. XXXIX, 2. Ex Plut.
Lycurg. 30.

- 61 Ὁ Κρής τὸν Κρήτα: ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.
 62 Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ Ἄ.

- 63 Ὁ ἄλω ποδί: ἐπὶ τῶν ταχέως ποιοῦντων. ὁμοία τῆ· 5
 Ὁ ἄλω ὄντηρι.
 64 Ὁ ἄλυμπου φανεῖται παντὸς ἐπαχθεστερος:
 δῆλη.
 62a Ὁ καὶ σίδηρον ἀγγῶνας ἔφείλεται,
 χρυσῶν πενήτων ἂν τις αἰσχύνῃ τέκνα.

10

5. ἐπὶ κτλ.] ὄλη θννίμει Suidas, Photius. τὰ ποιοῦντων NAZ.
 9. VV. καὶ — ἐφείλεται Z in fine proverbii 60 exhibit. 10. ἂν] ἦν
 Matthiae ex Stob. Flor. 17, 7.

61. Diog. VII, 31: Arsen. XXXIX, 9. Plut. Aemil. Paul. 23: τοὺς μὲν οὖν ἐπισταμένους ἀκριβῶς αὐτὸν οὐκ ἔλαθε κρητίζων πρὸς Κρήτας: eiusd. Lysand. 20. De Cretensium fraudulentia v. Apost. X, 6. 7. Baehrius ad Plut. Philoem. 13 extr., adnot. ad Zenob. IV, 62.

62. Arsen. XXXIX, 10. »Ductum apparet a quopiam, corpore quam pro lectuli modò maiore.« Eras- mus IV, 3, 53.

62a. Arsen. XXXIX, 11: Stob. Flor. 3, 18, 38, 17, 7, 3. Eurip. Erech. fr. 20, 26 Matth.

63. Suidas: Arsen. XXXIX, 12. Apoll. Rhod. IV, 1166: τερπωλῆς ἐπιβῆμεν ὄλω ποδί: Liban. Oratt. T. IV, 1085 R.: καὶ παντὶ ποδί φάμεν [Antaeus] τῆς γῆς, ὥσπερ οὐκ ἔωσθη τῆς τεκοῦσης αὐτὸν καθάπαξ αἰλῶνας νικώμενον, ubi π. π. pro ὄλω ποδί dictum esse Ruhkenius Epist. Crit. II, 225 Lugd. monuit: Cantacuz. Hist. I, 15, p. 49 B: πίσση θννίμει καὶ ὄλω ποδί χρῆσομαι πρὸς φυγὴν: Niceph. Gregor. Hist. III, 3, 5: ἐφρον ὄλοις ποσὶν ἔποι τῆσιν ἔκατος: Terent. Andr. I, 1, 134: quem ego credo manibus pedibusque obnixae omnia facturum, ad quem locum Donatus haec scribit: manibus pedibus-

que] proverbiale. id est omnibus membris: Quint. I. O. XII, 9, 18: itaque in his actionibus omni, ut agricolae dicunt, pede standum est, ubi Spaldingius, postquam ineptam Apostolii explanationem reiecit, »ductum credo«, inquit, »a vitio standi, quo vel digitis vel calci vel alteri pedis lateri maxime inniuntur nonnulli. Sed neque hoc satis explanatum est, cur agricolae potissimum hoc verbo utantur. Credo autem hoc fieri, cum demonstratur parum proficere rusticum; qui uni alterive parti, ut frumento, hortis, pomis, apibus, pecori soli operam det: nullam negligendam esse; non ideo tantum ut, cum per tempora iaceat una, sustententur tamen ceteris, sed quoniam nulla est, quae non ex ceteris utilitatem capiat, nulla quae ceteris non impertiat aliquid, quod sine illis tanquam inutile abiciendum est.« Aliter Victorius V. Lectt. IV, 19. Turnebus Advers. VII, 19. Add. Macar. VI, 27. Ὁ ἄλω ὄ.] opposita sunt ἀνέτω ὄντηρι, ἀπὸ ὄντηρος ἰλαίνειν: Nicet. Alex. I, 4. Phrynichus in Bekk. Anecd. I, 24. intt. ad Themist. Or. 21, p. 261 C. Musgravius ad Soph. Oed. Col. 900.

64. Arsen. XXXIX, 13.

- 65 Ὁλέθρον πείρατ' ἐφήπται: ἐπιδέδεται καὶ ἡντιρέ-
πισται τοῦτο ὀλέθρου ἡμῶν πέρας.
- 66 Ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.
- 65a Ὅλους Ἄθως κατατοξεύεις τῆς κορυφῆς: ἐπὶ τῶν
πασχόντων ἀνύποιστα. 5
- 65b Ὁ λόγος, ὡσπερ πλάστης ἀγαθός, καλὸν τῇ ψυχῇ περιτί-
θησι σχῆμα: Πλάτων.
- 65c Ὁλβιος ἀνὴρ ὃς φρενῶν ὄλβον τύχη.
- 65d Ὁλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει,
Κύπελος Αἰακίδης, βασιλεὺς κλεινοῦ Κορίθου. 10
- 65e Ὁλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζήλω τύχα ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
- 66a Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι
πρωτότων· παρόσον ἰππικώτατοι οἱ Λυδοί.
- 66b Ὁλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἔα φρονεῖν μέγα: Χαιρήμων. 15
- 66c Ὁλας ἀμάξας βλασφημῶν κατεσκεδάσαν ἀλλήλων.
- 66d Ὁλιγαρκῆ γὰρ καὶ μέτριον χρῆ εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα
καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν: Λουκιανῶ.

1. ἡντιρέπισται] ἐφήπται Suidas. 2. τοῦτο] τὸ τοῦ AR Ds. πέ-
ρας] ὅσον, δέδοσθε τῷ ὀλέθρῳ Suidas addit. 4. κειυλαξεύεις Z. 7.
Πλάτων] Ab om., τοῦ αὐτοῦ id est Σωκράτους Stobaeus. 10. Ἡ-
ρίδης Herodotus. κλειτοῦ idem. 11. ἔπορεν Stobaeus. 12.
ἐπιζήλω Nevius. Ab Stobaeus addunt: οὐ γὰρ τις ἐπιχθοσίαν παν-
τενδαίμων [πάντα γ' εὐδαίμων Stob. Flor. 98, 26.] ἔφην: Βακχυλίδου
Ἐπιρικίων [ἐπικριν Stobaeus]. 16. βλάσφημῶν Lucianus. 17.
γὰρ] δὲ Lucianus.

65. Diog. VI, 96: Arsen, XXXIX,
14.

65a. Arsen. XXXIX, 15. Usur-
pavit Theod. Prodr. Amar. 433
Gaulm., quem locum v. in ann. ad
Greg. Cyr. P I, 73. Similiter
Anon. in Cramerī Anecd. Ox. III,
206: τὸν Ἄθω με, ὡ φίλ' ἱταίρε,
ἀγορεύεις κλειεῖς ἢ τὴν σιγαίνην
τῆς γῆς διαμετρεῖν τὸν οἰκιστὸν:
Constant. Manass. VIII, 16.

65b. Arsen. XXXIX, 16. XVII,
46: Stob. Flor. 81, 13.

65c. Arsen. XXXIX, 17.

65d. Arsen. XXXIX, 18: Euseb.
Praep. Evang. V, 35, p. 233. Cf.
Herod. V, 92, ubi v. innt.

65e. Arsen. XXXIX, 19. XXV,
86: Stob. Flor. 103, 2. Bacchyl.
fr. 1 Nev.

66. Arsen. XXXIX, 20. Dicti
sententiam illustrant Ritterhusius
et Schwabius ad Phaedr. Fabb. IV,
18: add. Horat. Epist. I, 10, 24:
naturam expellas furca; tamen us-
que recurret Et mala pertrumpet fur-
tim fastidiu victrix, ubi v. Lambi-
nus: Anth. Pal. IX, 47, 4: ἡ χάρις
ἀλλάξαι τὴν φρίον οὐ δύναται:
Apost. VIII, 92a.

66a. Arsen. XXXIX, 21: Append.
Provr. IV, 8.

66b. Arsen. XXXIX, 22: Stob.
Flor. 22, 10.

66c. Arsen. XXXIX, 23: Luc-
ian. Eunuch. 2. Cf. ann. ad Diog.
III, 41. ad App. Provr. IV, 80.
Macar. VII, 98. Apost. XVI, 21.

66d. Arsen. XXXIX, 24: Lucian.
Timon. 57.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ μ̄.

- 67 Ὅμολῳϊος Ζεὺς: ἐπὶ τῶν ὁμοιοσύτων, ἀπὸ Ὅμο-
λῳας προφήτιδος, τῆς Ἐννέως· ἦν προφήτιν εἰς Δελφοὺς
πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης. Ἴστῳρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ
τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμοιοσητικὸν καὶ 5
εἰρηρικὸν ὁμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὅμολωϊα
ἐν Θήβαις.
- 68 Ὅμοιος ὁμοίῳ: δηλονότι συναγορεύει· ἢ φαῦλος
φαῦλῳ, ἢ ἀμαθὴς ἀμαθεῖ.
- 69 Ὅμπνιος χεῖρ: ἢ πλοῦσία. 10
- 70 Ὅμπνιον νέφος: τὸ μέγα καὶ πολὺ ηὔξημένον.
- 68a Ὁ μὲν δειλὸς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα ἔχει, ὁ δὲ ἀνόητος
τὰ χρήματα.
- 70a Ὅμιλίας τε τὰς γεραιτέρους θέλει.
- 70b Ὅμοίως ἐπισφαλὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν, καὶ 15
πονηρῶ δύναμιν: Ἰαμβλίχον ἢ γνώμη.
- 70c Ὅμφακας βλέπει: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ πλησιαζόντων
σοφοῖς πειρωμένων.
- 70d Ὁ μὲν οἶνος μεταβάλλει τοῖς ἀγγείοις· ὁ δὲ πλοῦτος τοῖς
τῶν κεκτημένων τρόποις: Σωκράτους. 20

2. ἐπὶ τ. ὁμον. Suidas et Photius om. 4. Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ
Θηβαϊκῶν iidem· Ἀριστοτόδημος Reinesius: v. Bernhardius ad Suid.
et Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 240. 11. τὸ Ds om. καὶ Ds
om. 13. Σωκράτους Stobaeus addit. 14. δὲ τὰς γεραιτέρων
φίλει Menander. Ὅμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει ex Euripidis Erechtheo
Stob. Flor. 115, 3 citat: v. Eur. Erechth. fr. 20 Matth. 16. πονηρῶ]
μοχθηρῶ Stobaeus. Ἰαμβλίχου ἢ γν.] Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν Πρωστρεπτικῶν
εἰς φιλοσοφίαν λόγων Stobaeus. 17. πλησιαζέειν W. 19. συμ-
μιταβάλλει Stobaeus. 20. κτησμένων idem.

67. Suid. Photius: Arsen. XXXIX,
25. Ἰστῳρος] fr. 10 Mull. / De
Iove Homoloio v. C. O. Muellerus
Orchom. 233 et Ungerus Parad.
Theb. 324: de Cerere Prellerus de
Cer. et Proserp. 357.

68. Arsen. XXXIX, 26. Plat.
Gorg. 510 B: φίλος μοι δοκεῖ ἑκα-
στος ἐκείτῳ εἶναι ὡς οἶόν τε μάλι-
στα, ὅπερ οἱ παλαιοὶ τε καὶ σφ-
φοὶ λέγουσιν, ὁ ὁμοιος τῷ ὁμοίῳ:
Porphyg. Ep. ad Marcell. 19 in
Orellii Opusc. Sent. I, 300: χωρεῖν
γὰρ ἀνάγκη τὸ ὁμοιον πρὸς τὸ ὁμοιον:
cf. ann. ad DV II, 88, infr. 74a,
Mant. Provv. I, 5 et s. ὁ ὁμοιος.

68a. Arsen. XXXIX, 27: Stob.
Flor. 4, 115.

69. Diog. VI, 97: Arsen. XXXIX,
28.

70. Diog. VI, 98: Arsen. XXXIX,
29.

70a. Arsen. XXXIX, 30: Stob.
Flor. 3, 18. 21: Menand. Monost.
421.

70b. Arsen. XXXIX, 31: Stob.
Flor. 2, 40.

70c. Arsen. XXXIX, 32. Recte
ab Macar. VI, 30 explicatur: ex-
plicatio, quae hic legitur male ex
proverbio Ὅνος εἰς Ἀθῆνας huc
relata est: v. App. Provv. IV, 22.

70d. Arsen. XXXIX, 33: Stob.
Flor. 94, 12.

- 71 Ὁ μὲν λόγος θαυμαστός, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελιομένων μείζω ἢ δύναται.
- 72 Ὁ μὲν Ἐκατερός ἀμφοτέρως· ὁ δὲ Ἀμφοτερός οὐδέτερος: τοῦτον ὁ μὲν εἰς ἦν ἐμφρων καὶ πρακτικὸς ὁ Ἐκατερός· ἄτερος δὲ εὐήθης καὶ ἀβέλτερος ὁ Ἀμφοτε-⁵ρός· τοῦτω ἰδὼν ὁ Φίλιππος εἶρηκε τὴν παροιμίαν.
- 73 Ὁ μοιότερος σύκου: τοῦτο παραπαίζει διὰ τὴν ἐμφέριαν τῶν σύκων.
- 74 Ὁ μφάλη Ἡρακλῆς λατρεύει: ἐπὶ τῶν ἀπίστων· Λόγος ἦν μάταιος, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐλάτρευε τῇ Ὁμφάλῃ, ¹⁰καίτοι γε ἐξὸν Ἡρακλεῖ κάκεινης καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν. τὸ δ' ἀληθὲς τοιόνδε τι· Ὁμφάλη ἦν Ἰορδά-
νου θυγάτηρ Λυδῶν βασιλέως· αὕτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν
- 73a Ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει ἀνέμους, ἥλιον, γῆν, ὕδωρ, πῦρ, ἀστέρας· 15
ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς
τὸ ἀργύριον ὑμῶν καὶ τὸ χρυσίον.
ἰδρουσαμένους τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν,
εὖξαιτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται, 20
ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα,
 φίλοι, δικασταί, μάρτυρες, μόνον δίδου.
αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρετίας.
- 73b Ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς ἀδελφον εἰ μεταβαλεῖται πρὸς τὸ χεῖρον. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων. οὐχ αἱ γνῶμαι κρατοῦσιν· ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης ²⁵ καθίδρυνται.

3. Ἐπίτερος et Ἀμφοτέρως ZW: v. Goettlingius de Accent. p. 207. 10. λόγος — Ἡρακλεῖ] περὶ Ὁμφάλης. λέγεται ὡς λατρεύει Ἡρακλῆς ταύτην· ὁ δὲ λόγος μάταιος. ἐξὸν γὰρ Ps. 12. τὸ δ' ἀληθὲς] ἐγένετο οὖν Ps. Ἰορδάνου Ps. 13. Λυδῶν βασι. N om. 15. ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον Grotius. 17. ὑμῶν] ἡμῖν Ab: τὸ ἀργύριον ἡμῖν Grotius. χρυσίον μόνον Grotius: Simonis nomen excidisse Meinekius coniecit. 19. εὖξαι τι βούλει Stobaeus, εὖξ' εἴτε βούλει Plutarcho duce Meinekius. 23. μεταβαλεῖ Phalaris. 24. ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον idem.

71. Arsen. XXXIX, 34. Eudamidae dictum: Plut. Apophth. Lacon. 220 E: ἀκοίσας δὲ φιλοσόφου διαλεχθέντος ὅτι μόνος ἄγμυθὸς στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐστίν, Ὁ μὲν — ἄπιστος· οὐ γὰρ περισεύλιπται: id. Apophth. Regg. cett. 192 B.

72. Arsen. XXXIX, 35. Ex Plut. Apophth. Regg. cett. 177 F, ubi v. Wyttienbachius.

73. Diog. VII, 37: Arsen. XXXIX, 36. D V III, 53.

73a. Arsen. XXXIX, 37. XLV, 18: Stob. Flor. 91, 29. Menand. fr. fabb. inc. 10 Mein.

73b. Arsen. XXXIX, 38: Phalar. Epist. 55 fin.

74. Arsen. XXXIX, 39. Λόγος κτλ.] Palaeph. Incred. 45.

Ἡρακλείους προσεποιήθη ἔραν αὐτοῦ· Ἡρακλῆς πλησιάσας ἔρωτι ἑάλω αὐτῆς. γεννᾶ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν Λαομήδην· ἡδόμενος δ' αὐτῇ ἐποίει ὃ τι προστάττει ἡ Ὀμφάλη· οἱ δὲ εὐήθεις ὑπέλαβον λατρεύειν αὐτὸν αὐτῇ.

- 74a Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν: παλαιὸς λόγος καὶ εὖ 5
ἔχων ἐστί.
- 74b Ὁ μὴ δουλεύσας οὐδ' ἂν δεσπότης γένοιτο ἄξιος ἐπαίνου.
Ξενοφῶντος.
- 74c Ὅμοιον τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδροπικοῖς· ἐκείνους μὲν γὰρ πλήρεις ὄντας ἀργυρίου ἐπιθυμεῖν πλείονος· ἀμφοτέρους δὲ, 10
πρὸς κακοῦ· ἐπιτείνεσθαι γὰρ μᾶλλον τὰ πάθη, ὅσῳ τὰ ἐπιθυμύμενα πορίζεταιι. Διογένης.
- 74d Ὁ μέντοι φόβος αὐτὸς ἐνὼν ταῖς ψυχαῖς λυπηρὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἡδέων συμπαρομαρτῶν λυμαντήρ ἐστί.· Ξενοφῶντος. 15
- 74e Ὅμοιότατον ἄνθρωπος οἶψο τὴν φύσιν τρόπον τῷ ἐστί· τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον πολλή γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζῆσαι πρῶτιστον ἀφυβρίσαντ' ἀποινήσαντα δὲ σκληρὸν γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν, ἡδὴν θ' ἔπασσι τοῦπίλοιπον διατελεῖν. 20
- 74f Περὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἅμα ὅτι σημαίνεται ποτὲ μὲν τόπον, ποτὲ δὲ χρόνον· Ὅμοῦ τοπικὸν καὶ χρονικὸν ἔσθ' ὅτε ἅμα χρονικὸν, ὡς λέγει Πανσανίας. 25
δειγμάτων σαφῆ τῆς ὁμοῦ σημασίας· ὁμοῦ νεῶν πίνακα καὶ βροτῶν δέμας. σαφῆς τοπικόν· εἰς τὸν αὐτὸν γὰρ τόπον·

1. Ἡρακλῆς δὲ Ps. 9. Διογένης ὁμοίου Stobaeus. ἰδρωτικοῦς idem. 10. πλείονος, τοῦτους δ' ὕδατος idem. 16. ὁμοιότατον Ab, ὁμοιότατος Meinek. 17. τὸν γὰρ] καὶ γὰρ Meinek. 18. πολλή γ' στ' Dindorf. 19. ἀφυβρίσαι τ', ἀπυνήσαντα δὲ Valckenaer. 20. γενέσθαι] signa lacunae post hanc v. ponenda sunt: v. Athen. II, 36 E. 21. Ἀλέξιδος Ab, Ἀλέξιδος ἐκ Δημητρίου Stobaeus.

74a. Arsen. XXXIX, 40: Plat. Sympos. 195 B: ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὁμοιον ὁμοίῳ αἰετὸν πελάζει: cf. Apost. XII, 68.

74b. Arsen. XXXIX, 41: Stob. Flor. 62, 50: Est Plat. Legg. VI, 762 E.

74c. Arsen. XXXIX, 42: Stob. Flor. 10, 46.

74d. Arsen. XXXIX, 43.

74e. Arsen. XXXIX, 44. XVII,

13: Stob. Flor. 115, 7. Alex. Demetr. fr. 6 Mein.

74f. Arsen. XXXIX, 45. Πανσανίας] huius copiosam de his adverbis expositionem ex parte Eustath. ad Hom. II. A, 878, 13, ad Od. M, 1713, 30 et Ammon. de diff. vocabb. 13 Lugd. in suos libros transtulerunt. νεῶν—δέμας] Hom. Od. M, 67: ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν.

Τὸ ὃ μετὰ τοῦ ῥ.

- 75 "Ὀνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν τιπρα-
τόντων· τοῖς γὰρ μνοιηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσίνα διὰ
τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς χρεῖαν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, διὰ
τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν
οὖν ὅμοια πάσχων τῷ πιέζεσθαι τῷ ὑποκειμένῳ ἄχθει,
τὴν παροιμίαν μίγνυσιν ὁ Ἀριστοφάνης.
- 76 "Ὀν ἢ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς
χρόνος οὐ δύναται λευκᾶναι: ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἄγαν.
πόλις θ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
αἰαγμάτων ὁμοῦ τε καὶ στεναγμάτων.
τοῦτο χρονικόν· ἐς τὸν αὐτὸν γὰρ χρόνον.
δειγμα δὲ σαφές τῆς ἅμα σημασίας·
αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμα κοιράνοις.
καὶ πάλιν ἅμα σὺν ἐμοὶ βαδιστέον.
- 74g Ὁ μὲν γὰρ ἐνός, ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἐταίρων: Πλάτωνος.
- 74h Ὁμως ἐπειδὴ τὸν ὄνον ἤξιους
πίνειν, συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
- 75a "Ὀνος πεινῶν οὐ φροντίζει ῥοπάλου: ἐπὶ τῶν διὰ τὴν
γαστέρα καὶ πληγὰς καὶ ὕβρεις ὑπομενόντων· ἐπεὶ καὶ ὄνος πει-
νῶν δυσκόλως ἀπαλλάττεται τῆς φορβῆς καὶ λίαν τυπτόμενος·
πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ θεῖος Ὅμηρος καὶ τήνδε τὴν χαριεστά-
την παραβολὴν ἐποίησατο·
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
ρωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥοπαλ' ἀμφὶς εἴγῃ,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
τύπτονσι ῥοπάλοισι· βίῃ δὲ τε νηπιὴ αὐτῶν·
σπονδῇ δ' ἐξήλλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο φορβῆς.
2. ἄγων Suidas. 4. τὴν χρεῖαν Suidas. καὶ Suidas om. 6.
ὁμοιότητα Suidas. πασχόντων ZRW. πιέζεσθαι Suidas. ἐπιει-
μίνω N Suidas. 7. ὁ Suidas om. In fine AZW adiciunt: ὅμοια
τῆ· Γαλῆ κροκωτὸν [κροκωτῶ A: cf. Apost. V, 21.], καὶ Πιθηκος
ἐν πορφυρῇ [Apost. XIV, 32]. 11. αἰαγμάτων ὁμοῦ] ὁμοῦ δὲ παι-
ων Sophocles. 16. ἐταίρων] ἐτέρων Plato. 17. ὁμως δ' Aristo-
phanes. καὶ τὸν idem. 18. συνεκποτέ· idem. 28. ἐξήλασ-
σαν Homerus. ἐκορέσατο idem.
- πόλις — στεναγμάτων] Soph. Oed. Greg. Cyr. M IV, 55. Ἀριστο-
Tyr. 4. αὐτὰρ — κοιράνοις] Hom. φάνης] Ran. 159.
II. Γ, 1: αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγγμόνεσσιν ἑκαστοί.
74g. Arsen. XXXIX, 46: Plat. 75a. Arsen. XXXIX, 49. "Ὀμη-
Legg. V, 730 D. Eth. ad Nicom. III, 11: ἐπεὶ οὕτω
74h. Arsen. XXXIX, 47: Arist. γε κἂν οἱ ὄνοι ἀνδρείοι εἴεν πεινῶν-
Plut. 1084. Cf. Macar. VII, 86. τες· τυπτόμενοι γὰρ οὐκ ἀφίστανται
Apost. XV, 66. τῆς νομῆς: add. Macar. IV, 14.
75. Suidas: Arsen. XXXIX, 48. 76. Arsen. XXXIX, 54.

- 77 "Ὀν οὐ τύπτει λόγος οὐδὲ ῥάβδος: ἐπὶ τῶν μὴ
πειθομένων τοῖς εἰσηγουμένοις τὰ βέλτιστα.
- 78 "Ὀνος εἰς ἄχουρα: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ
ἐμπιστότων καὶ τοῦτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.
- 79 "Ὀνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρον: ἐπὶ τῶν ἀνάρ- 5
μοσια ποιοούντων.
- 80 "Ὀνος ἐν μελίτταις: ἐπὶ τῶν κακοῖς περιπεσόντων.
- 81 "Ὀνω τις ἔλεγε μῦθον, ὃ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει: εἰς
ἀναισθησίαν τινῶν.
- 82 "Ὀνος λύρας ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα: ἐπὶ τῶν ἀπαι- 10
δεύτων ἢ ἐπὶ τῶν συγκαταθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων.
Πέπνομαι ὄνους ἀγρίου οὐκ ἐλάττονας ἴππων τὰ με-
- 78a "Ὀνον πληγῶν ἄξιος.
- 78b "Ὀνειράτά μοι λέγεις: ἐπὶ τῶν ἄπιστα καὶ ἀδύνατα διη-
γουμένων ὅθεν καὶ ἡ κοινὴ καὶ δημώδης παροιμία· τοῦτο κατ' 15
ὄναρ εἶδες.
- 81a "Ὀν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος: Μενάνδρου.
- 81b "Ὀνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι,
οἱ μὴ 'πὶ ταῖς συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

7. ἐν κακοῖς Ds. 10. κινεῖ τὰ ὦτα Ds om. 11. μὴ συγκα-
τατιθεμένων Suidas. ἐπαινούντων] ἐπαιόντων RZ. 17. Μενάν-
δρου] Δις ἔξαιπαιῶντος Stobaeus addit. 19. τ α τ σ ι Euripides.

77. Similiter formatum est pro-
verbium apud Eustath. ad Hom.
II. ε, 255, p. 983, 30: ἦν [insulam
Coum] καὶ εἰσαγομένην κυλεῖ δια τὸ
τῆς ἡσίου εἴδαιμον. οὐ χάριν ἐπιπο-
λάζει παροιμία οὐ παλαιά τό· "Ὀν
οὐ θρέψει Κῶς, ἐκεῖνον οὐδὲ
Ἀγνυπτος.
78. Suidas: Arsen. XXXIX, 50.
Greg. Cyrp. M IV, 61.
- 78a. Arsen. XXXIX, 51. Cic.
or. in Pison. 30, 73: quid nunc
te, asine, literas doceam? Non opus
est verbis, sed fistibus.
- 78b. Arsen. XXXIX, 52. Plat.
Legg. V, 746 A: πάντη σχεδὸν ὅσον
ὀνίρατα λέγων ἢ πλείων καθάπερ
ἐκ κρητῶν τινα πόλιν καὶ πολιίτας:
Suid. s. ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς
παροιμίας, τὸ σὲν ὄναρ σοι διηγού-
μενος. [τοῦτο κτλ.] Suid. s. κατ'
ὄναρ οὐ χρὴ λέγειν· βαρβαρὸν γὰρ
παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ καὶ κατὰ τοὺς
ἄπνοους καὶ ἰνύπνιον: cf. Lobeckius
ad Phrynich. 421: add. Apost. XII,
88. XIII, 15i. Mant. Provv. s. τὸ
ἐμόν.
79. Arsen. XXXIX, 53.
80. Diog. VII, 32: Arsen. XXXIX,
55. Greg. Cyrp. M IV, 65.
81. Diog. VII, 30: Arsen. XXXIX,
56. Greg. Cyrp. M IV, 67.
- 81a. Arsen. XXXIX, 57. XXX,
48: Stob. Flor. 120, 8. Men. Monost.
425. Cf. Menand. Rell. p. 48 ed.
mai. Mein.
- 81b. Arsen. XXXIX, 58: Eur.
Orest. 454.
82. Arsen. XXXIX, 59. "Ὀνος—
ἀπαιδέων] Diog. VII, 33: Greg.
Cyrp. M IV, 66. ἦ — ἐπαινού-
των] Suid. s. ὄνος πρὸς ἀλλόν, s.
ὄνος λύρας. Hieron. Epist. 61, 3, p.
530 T. I, Vall.: verum est illud apud
Graecos proverbium, ὄνος λύρας: Mi-
chael. Acumin. 48 Elliss. Usurpavit
"Ὀνος λύρας etiam Cosmas Pragensis
II, 23 [Monum. Germ. T. IX Scriptt.
p. 81], de cuius loco v. quae dixit
Dombrowskius in libro qui inscri-

γέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρασ δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ὅσον πύχτως τὸ μέγεθος καὶ ἡμίσεος προσέτι, καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ἄνω φοιτοῦν, τὸ γε μὴν μέσον μέλαν δεινῶς. εἰδὶ δὲ ὄκιστοι· καὶ διώκειν ἐκείνους, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικόν, μεταθεῖν τὰ ἀκί-⁵χρητα ἐστίν· Ὁ δὲ ἰχθυὺς ὁ ὄνος τὰ μὲν ἄλλα ὅσα ἐν-τός προσπέφυκεν, οὐ πάντα τῶν ἐτέρων διεισηκότα κέκτηται, μονότροπος δὲ ἐστὶ καὶ σὺν ἄλλοις βιοῦν οὐκ ἀνέχεται.

- 83 Ὁνος ἀκροῦται σάλπιγγος· ὁμοία τῇ προτέρᾳ.
 84 Ὁνος εἰς Κυμαίαν· ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων.¹⁰
 85 Ὁνος ὕεται· ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων.
 83a Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται· ἐπὶ τῶν ἐναντίως γινομένων.
 83b Ὁνος κάθου· ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἠττωμένων.

1. ἐν A om. γίνεσθαι] sequitur in Aeliano coloris, capitis oculorumque accuratior descriptio. ἔχειν] ἔχει As. 2. πύχτως A. 3. ἀνωτέρω As. 4. δεινῶς] multa h. l. de asinorum natura epitomator omisit. δὲ] καὶ ὄκιστοι οἶδε οὐ μόνον τῶν ὄνων, ἀλλὰ καὶ ἕκτων καὶ ἐλάφων καὶ ὑπάρχονται μὲν ἰσχυρῆ τοῦ δρόμου, κατὰ μικρὰ δὲ ἐπιρῶνννται καὶ διώκειν ἐκείνους τοῦτο As. 6. ὁ δὲ] δὲ As om. ὁ ὄνος] ὁ A om. 7. διεισηκότα As. Ceterum hi Aeliani loci in A proverbio 83, in Z 80 appositi sunt. 9. ὁμοία τ. πρ.] Εὐπόλις Ταξιάρχαις Suidas addit: fr. X Mein. 10. Κυμαίους Z Suidas. 11. Suidas cum Photio in fine addit: Κηφισόδωρος Ἀμαζόου [H, 2, 883 Mein.]· σκώπτεις μ' ἰγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Ἀραπειτίου [fr. 7 Mein.]· οἱ δὲ πυνπύζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται. 14. ἠττωμένων] addit Scholiasta: ἠττῆται δὲ ἀπὸ τῶν παιδῶν τῶν σφαιρίζοντων καὶ τὸν νικηθέντα εἰς ὄνον καθίζοντων· ἰμνήσθη δὲ ταίτης ἐνταῦθα Πλάτων.

bitur: Monatschrift des vaterl. Museum in Boehmen T. I, m. Iun. p. 48. Natum proverbium e fabula: v. Phaedr. fab. ab Ianellio edit. 13, p. 124 Orell. Πένυσμαι — ἰοτίν] Aelian. N. An. IV, 52. μεταθεῖν .. ἰοτίν] Homeri versus respicitur, de quo v. Iacobsius et annot. ad Plut. Boiss. 13. ὁ δὲ κτλ.] Aelian. l. c. VI, 30. 83. Suidas: Ars. XXXIX, 60. Cf. adnot. ad Diog. VII, 33 et v. infr. 91^a. 83^a. Ars. XXXIX, 61. DV III, 42. 83^b. Arsen. XXXIX, 62: Scholl. Plat. 358 Bekk., quae Eustath. ad Hom. Od. Θ, 1601, 46 excerptit. Natum est proverbium e puerorum ludo, quem praeter Scholl. Plat. describit Poll. IX, 106, ubi v. intt.: add. Lambinus ad Horat. Epist. I, 1, 59. Scholl. Plat. κ l. c. post

ludi descriptionem pergunt: τῶν οὐν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βουσιεῖς ἐκάλουν καὶ ὅτι ἂν προσέτασθαί τοις ἄλλοις ὑπήμονον, τοὺς δ' ἠττωμένους ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρωνος [fr. 6 Mein.] χαριέντως ὁμοῦ ἰγκατιμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν [cf. sup. 82] παρομιάν ἐπέλεξε [v. quae de Strattide monui in ann. ad Macar. VII, 83.] τὸν λόγον αὐτῶς· ὡς ὄνος ἀπωτῆρω [ἄνω δ' ἄνω]. Meinekijus κἄθηται τῆς λύρας: Plat. Theaet. 146 A.

84. Suidas: Arsen. XXXIX, 63. De fabula, quae proverbio ansam dedit, v. Apost. XVI, 19^a. XI, 89^a.

85. Suidas. Photius: Arsen. XXXIX, 64. »Dictum apparet in eos, qui maledictis nihil omnino commoverentur. Quemadmodum asinus ob

- 86 Ὀνου θανάτους: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.
- 87 Ὀνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος ὄρνιθες ποιηθεῖσαι ἰσὺν ἀνέροφξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἰσίου τῷ τοῦ ὄνου δεσπότη ἐνεκάλεσεν.
- 88 Ὀναρ λέγεις ἢ γρίφον: ἐπὶ τῶν αἰνιγματωδῶς λε- 5 γόντων τινά. Διαφέρει δὲ γρίφον αἰνίγματος, ὅτι τὸ μὲν αἰνίγμα ὁμολογεῖ τις ἀγνοεῖν, τὸ δὲ γρίφον ἀγνοεῖ δοκῶν ἐπίστασθαι· οἷον αἰνίγμα μὲν ἐστὶ τὸ· ἀδελφὲ ἐμὲ καὶ υἱὲ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀπελθε καὶ εἶπε τῷ ἐμῷ καὶ σῷ πατρὶ, ἦλθεν ὁ υἱὸς σου ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς σου· ἐνταῦθα γὰρ 10 ἄθλον ὃν ὁμολογεῖ τις ἀγνοεῖν τὸ αἰνίγμα. γρίφον δὲ, οἷον·
Ἐκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ· ἐνταῦθα δοκεῖ μὲν εἶδέναι τὸ ῥηθῆναι, ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι τῆς Διομήδης γυναικὸς ἦν ἀνὴρ ὁ Ἀχιλλεύς· ἐκείνην γὰρ ἔσχε μετὰ τὴν Βριοῦδα. 15
- 89 Ὀνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.
- 87a Ὀνον χρειαν ἐλέγχει τραχύτης ὁδοῦ, καὶ φίλον εὔνον αι συμφοραὶ διακρίνουσιν: Μετάνδρον.
- 87b Ἡ γὰρ περιστάσεων ἀνάγκη τοὺς μὲν φίλους δοκιμάζει· τοὺς δὲ ἐχθροὺς ἐλέγχει: Δημόνακτος. 20
- 87c Ὀν ἢ τύχη προσηλακίζει καὶ παρὰ τῶν πρώων οὔτος μάστιγας εὐρίσκει.
- 87d Ὀνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται: ἐπὶ τῶν ἐγκαίρια ποιούντων.

1. θάνατος Photius. 4. ὄθεν ἢ παροιμία Suidas et Photius in fine addunt. 5. λέγεις R om. γρίφον Aristides. 8. ἀδελφὲ — αἰνίγμα τί δέπουν, τί τρίπουν, τί τετράπουν [Anth. Pal. XIV, 64]; ἐνταῦθα δὲ δῆλον τὸ ἐρωτήμα Scholiasta Frommelli. 16. λέγεται ἢ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν Suidas: οὐ [οὐδὲ A] γὰρ κείρεται ὁ ὄνος AZ e ἀρτυν Diog. VI, 99 addunt. 23. μάρτυν] μίσην A. ποιούντων ἢ καπριόντων A.

cutis duritiem adeo pluvia nihil offenditur, ut vix etiam fustem sentiat: Erasmus III, 2, 59.

86. Suid. Photius: Arsen. XXXIX, 65.

87. Suid. Photius: Arsen. XXXIX, 66. Macar. VI, 36.

87a. Arsen. XXXIX, 67: Anton. Mel. 135, p. 214 Fab.

87b. Arsen. XXXIX, 68: cf. Apost. VIII, 71a.

87c. Arsen. XXXIX, 69: cf. Aesopii Provn. 13.

87d. Arsen. XXXIX, 70. For-

tasse respexit Theopompus comicus apud Schol. ad Arist. Plut. 179, Com. Gr. II, 2, 793 Mein.: ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' ὁ Μελετεὺς Φελωνίδης.

88. Arsen. XXXIX, 71. Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 148 Iebb.: ἢ γὰρ ὄναρ λέγεις, ἢ γρίφον, ἢ οὐκ ἔχω τί πῶ. διαφέρει κτλ.] Scholl. ad Arist. l. c. p. 509 Dind., 193 Fromm. Ἐκτορα — ἀνὴρ] Anth. Pal. XIV, 18: cf. Iacobsii Ann. ad Anth. III, 2, p. 211.

89. Suidas: Arsen. XXXIX, 72. Macar. VI, 35.

- 90 "Ονου οὐρὰ τηλίαν οὐ ποιεῖ: ἐπὶ τῶν ἀνωγεῶν.
- 91 "Ονου γνάθος: εἰς πολυφάγον.
- 92 "Ονου σκιά: ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων πλούσια καὶ λαμπρά, καὶ ἀρκουμένων ἐξ ἀνάγκης τοῖς μικροῖς τε καὶ εὐτελέσιν. ἢ ἐπὶ τῶν ἐνεκεν εὐτελεσιότητος τινος ἐριζόντων. εἰς 5
Μέγαρα ἀπῶν τις ἐμισθώσατο ὄνον· τοῦτον καὶ καταλαβε καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου ἀναπαύεσθαι δεόν ᾤθη· οὐ παρῆν γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν. τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλο- 10
νεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι.
- 91a "Ονος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὕς.
- 91b Ὀνόσκελίας θυγάτηρ: ἐπὶ τῶν εὐειδισιάτων. Νεανίας τῶν ἐπισήμων, Ἐφέσιος τῷ γένει, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως, τοῦτο τὸ θῆλυ μισῶν γένος νυκτὸς βαθείας 15
εἰς τὰς πατρώας ἔτρεχε ἀγέλας, καὶ ὄνω συνεγένετο θηλεία. ἢ δὲ ἔγκνος γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδισιάτην Ὀνοσκελίαν τοῦνομα, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος: Ἀριστοκλῆς ἐν β παραδόξων.

11. γενέσθαι] A addit: Πλουτάρχον ἐν τῷ βίῳ τοῦ Δημοσθένους [Vitt. X Oratt. 848 A]. Δημοσθένης λέγειν κωλυόμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίῃ βραχὺ ἔφη βούλεσθαι [πρὸς αὐτοὺς Plutarchus addit] εἰπεῖν· τῶν δὲ σιωπησάντων, νεανίας, εἶπε, θέρους ὥρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστως [ἄστως Plutarchus] ὄνον Μέγαράδε· μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλίγοντος τοῦ ἡλίου ἐκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδέσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν· εἶργον δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἑξοσίαν· καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἀπῶν. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ δεομένων πέρας ἐπιθεῖναι, εἶθ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς [ἔφη Plutarchus addit] βούλεσθε ἀκούειν, λίγοντος δὲ ὑπὲρ σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε; 13. νεανίας] Ἀριστων a Plutarcho nominatur. 15. τοῦτο] οὗτος ZW Westermannus Paradoxogr. 161. 17. γενομένη Ab. εὐειδισιάτην Ab. Ὀνόσκελιν Plutarchus. 18. Ἀριστοκλῆς ἑβδόμῳ Z, Ἀριστοκλῆς ἐν δευτέρῳ Plutarchus, Ἀριστοκλῆς ἐν α' Stobaeus: Aristoclem hic retinendum esse Westermannus ad Paradoxogr. praef. XXIV docte demonstrat.

90. Arsen. XXXIX, 73. Pro-verbii explicatio ab explicacione vocis τηλία pendet, de cuius significatione cf. Suid. s. v., Berglerus ad Alciph. Epist. III, 53, Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 321. 503.

91. Diog. VI, 100: Arsen. XXXIX, 74. Greg. Cypr. M IV, 56.

91a. Arsen. XXXIX, 75: Suidas. Macar. VI, 38. Dixi de hoc pro-verbio in Schneidewini Philol. III, 567.

91b. Arsen. XXXIX, 76. Νεανίας κτλ.] Arsen. X, 45: Stob. Flor. 64, 37: narrationem brevaviat Plut. Parall. Graec. 29, p. 312 E.

92. Arsen. XXXIX, 77. 78. ἢ—ἐριζόντων] haec explicatio e Diog. VII, 1 fluxit: prior Apostolice propria est: add. Macar. VI, 37. εἰς Μέγαρα κτλ.] Suid. s. ὄνον· σκία, quem v. in nott. critt. ad Macar. VII, 8: aliter Apost. XIV, 22a, XVII, 69: add. DV III, 43. Usur-

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ π̄.

- 93 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλον: ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν
δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.
- 94 Ὁ πισθεν κεφαλῆς ὄμματ' ἔχει: ἐπὶ τῶν παν-
ούργων. 5
- 95 Ὁ που μὴ ἐφικνεῖται ἢ λεοντῆ, προσραπτεῖον
τὴν ἀλωπεκῆν: ὅτι δεῖ ποιεῖν ἕκαστον κατὰ δύναμιν.
- 96 Ὁ που αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν:
ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων· αἱ γὰρ ἔλαφοι
ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν. 10
- 97 Ὁ πηλὸς ἦν μὴ δαρηῆ κεραμὸς οὐ γίνεται:
ὅτι ἐκ τῶν πόνων καὶ παθημάτων οἱ ἄνθρωποι τελειότεροι
γίνονται.
- 92a Ὅξὺν ἢ κακία τῆς ἐξουσίας δρόμον ἔχουσα, πᾶν πάθος
ἔξωθει, ποιῶσα τὴν ὀργὴν φθόνον, τὸν ἔρωτα μοιχείαν, τὴν 15
πλεονεξίαν δήμευσιν, ἐὰν μὴ βάρος ἔχων ὁ λόγος ἐπιθλίβῃ καὶ
πιεῖ τὴν ἐξουσίαν: Πλουτάρχου.
- 94a Ὁ που τις ἀλγεῖ, κείσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει: Ἀμφιδος.
- 97a Ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖστ' ἀμαρτάνει βροτῶν.
- 97b Ὁ που γυναικῆς εἰσι πάντ' ἐκεῖ κακά: Μενάνδρου. 20

2. κρύσταλλον Ds. 6. Explicationem Plutarchus non agnoscit.
9. ἐπὶ κτλ.] τουτίστιν ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλάφους
κυρατριβοῦσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνονος· ὅθεν ἐπὶ τῶν ...
ποιουμένων εἰρησθαι τὴν παροιμίαν Suidas. 11. ἦν] ἄν Ab. 12. ὅτι
κτλ.] ὅτι χωρὶς πόνου οὐδὲν ἔργον ἐς τέλος ἔρχεται A. 14. ὅξ' ἦν Plu-
tarchus. διὰ τῆς idem. 15. φθόνον] φόνον malit Gesnerus. 16.
ἐὰν κτλ.] Plutarchus om., affert e Plutarcho Stob. Flor. 46, 102 fin.
18. Ἀμφιδος] παροιμία Stobaeus, in quo Amphidius locus praecedit:
Ἀμφιδος ἢ παροιμία EZ. 19. πλεῖστο Stobaeus. Εὐριπίδου Οἰ-
νύμαος idem.

pat Dio Chrysost. Or. 34, p. 59 R.:
περὶ ὄνου σκυῖς, φασὶ, διασπέρνεται:
alia v. in annott. ad Zenob. VI, 28
et apud Krabingerum ad Synesii
Narr. Aegypt. 159.

92a. Arsen. XXXIX, 79: Plut.
ad Princ. inerudit. 6, p. 782 C:

93. Diog. VII, 11: Arsen. XXXIX,
80. DV III, 47.

94. Arsen. XXXIX, 81. Plaut.
Aulul. I, 1, 25: quae in occipitio
quoque habet oculos pessima: add.
Homericum ὄρῳν πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
quamquam id de tempore ponitur: v.
Eustath. ad Hom. Il. A, 343. Σ, 250.

94a. Arsen. XXXIX, 82: Stob.
Flor. 99, 25: Plut. π. ἀδολεσχ. 22,
p. 513 E.

95. Plut. Apophth. Lacon. 229 B:
Arsen. XXXIX, 83. Cf. Apost.
III, 24. Zenob. I, 93.

96. Suidas: Arsen. XXXIX, 87.
DV III, 48.

97. Arsen. XXXIX, 84. 88.

97a. Arsen. XXXIX, 85. XXIX,
29: Stob. Flor. 58, 5. Eur. Oe-
nom. fr. 1.

97b. Arsen. XXXIX, 86. XVI,
55: Menand. Monost. 694. Stob.
Flor. 73, 58.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ β̄.

- 98 Ὅρκους ἀνδρας, ἀστραγάλοις δὲ παιδας ἐξ-
α παιῶσιν.
- 99 Ὁρέστης ἐν ὄρεσι διαιτώμενος: ἐπὶ τῶν λωπο-
δνιούνητων. οὗτος ὁ Ὁρέστης προσποιούμενος μανίαν τοὺς 5
παριόντας ἀπέδυνε· ἦν γὰρ λωποδύτης· ἢ κατὰ προσω-
μίαν ἀντὶ τοῦ, μαινόμενος ὡς Ὁρέστης.
- 97c Ὁ πλειόνων ἐρῶν καὶ τῶν προσόντων ἀποστερεῖται. Αἰ-
σώπου.
- 97d Ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ 10
πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καὶ φρονεῦσι τοὶ ἄοικοι οἷς ἐγκυ-
ρέωσιν ἐργασίαι.
- 97e Ὁ πένης ἐλεεῖται, ὁ δὲ πλούσιος φθονεῖται·
ὁ μέσος δὲ βίος κεκραμμένος δίκαιος ἐστίν·
αὐτάρκεια γὰρ πᾶσιν ἡδονὴ δικάια.
- 97f Ὁ πλουτὸς ἐστὶ παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
ὡ μῆτερ, ἢ πενία περιφανές τε καὶ
ταπεινόν. Ἀντιφάνους.
- 97g Ὁ Πλάτων φησὶν εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν εἶναι πόλιν, ἐν
ἣ τὸ ἐμόν τε καὶ τὸ οὐκ ἐμόν ἤκιστα φθεγγομένων ἀκούουσι, 20
διὰ τὸ κοινοῖς ὡς ἐν μάλιστα χρῆσθαι τοῖς ἀξίοις σπουδῆς τοὺς
πολίτας· πολὺ δὲ μᾶλλον ἐν γάμφω δεῖ τὴν τοιαύτην φωνὴν ἀνη-
ρῆσθαι.

4. Ὁρέστης ἐν — προσποιούμενος] Suidas: Ὁρέστης, ὁ ἐν ὄρεσι
διαιτώμενος [caput glossae corruptum: scribe ὄρεστερος coll. Eustath. ad
Hom. II. X, p. 1259, 40]. Ἀριστοφάνης [Ach. I. c.]· Ἐτεῖ καταξείει τις
αὐτόν τῆς κεφαλῆς Ὁρέστης Μυινόμενος. Ὁρέστης, οὗτος προσποιούμε-
νος Suidas. 7. ὡς ὁ Suidas, ὁ A. 8. Αἰσώπου Georgides om. 11.
εἶναι] καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου [fr. 62, 3 Schnei-
dew.] πεποιῆσθαι, καὶ φρ. τοὶ ὀκείοις ἐ. ἐργμ. Plato addit. Eaedem
in Archilochi versu corruptelae in Stob. Flor. 94, 21 inveniuntur. 14.
κεκραμμένος Stobaeus, Ab. ἐστὶ Ab. 15. πρὸς πῶσιν Ab, Sto-
baeus, G. Hermannus El. D. M. 447. δικάια] Σωτῆρου Stobaeus
addit. 17. πενία δὲ Grotius. 18. Ἀντ. ἐκ Νευαϊοκῶν Stobaeus. 20.
τε καὶ] τε Stobaeus om. 23. Πλουτάρχου ἐκ τῶν Γαμικῶν παραγγελ-
μάτων appositus Stobaeus: est p. 140 D.

97c. Arsen. XXXIX, 89: Georg.
in Boiss. Anecd. I, 73. Cf. Ae-
sopi fab. 209 Cor., Apost. XII, 33.

97d, Arsen. XXXIX, 89a: Plat.
Eryx. 397 E.

97e, Arsen. XXXIX, 89b, XXV,
83: Stob. Flor. 103, 13.

97f, Arsen. XXXIX, 89c: Stob.
Flor. 97, 8. Antiph. Νευαϊοκῶν
fr. 2 Mein.

97g, Arsen. XXXIX, 90: Stob.
Flor. 74, 43. Πλάτων] Reip. V,
462 B.

98. Arsen. XXXIX, 91. Lysan-
dri dictum: Plut. Apophth. Lacon.
229 B, ubi v. Wytttenbachius.

99. Suidas: Arsen. XXXIX, 92.
Orestes, Timocratis filius, noctu
homines extra urbem progressos
insaniam simulans vestibus spoliare

100 "Ορνις ζητεῖς, ἀνέμους θηρεῦσεις: ἐπὶ τῶν μάλιστα κοπιόντων.

1 "Ορτηξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ: ἐπὶ τῶν παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν σωζομένων.

99a "Οργιλότερος τῶν κυνιδίων.

5

100a "Ορθοῦ οὐδὲν ὀρθότερον καὶ δικαίον οὐδὲν δικαιοτέρον: Ἐπικτήτου.

1a "Ορασις μὲν ἔρωτος ἄρχει, αὔξει δὲ τὸ πάθος ἐλπίς, τρέφει δὲ μνήμη, τηρεῖ δὲ συνήθεια.

1b "Ο Πῆγος ἐλέγχει τὸν νόθον: ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων 10 εἰ τοιοῦτοί εἰσιν, οἷοι φαίνονται εἶναι.

2. κοπιόντων AZ. 3. ὀρτηξ A Ds. Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν A. 6. καθάπερ ὀρθοῦ Stobaeus. και] οὕτως οὐδὲ idem.

solebat: Aristoph. Av. 1487. 497, Acharn. 1167 c. Scholl.: hinc proverbium ortum Ὁρέστη χλαῦναν ὑφαίνειν, quod commemoravit Suid. s. Ὁρέστης et respexit, ut videtur, Aristoph. Av. 713. Etiam ab aliis comicis hominis famosi fallaciae atque vitia exagitata sunt: v. Suid. s. βομβοῦσι, Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 490 coll. T. I, 432.

99a. Arsen. XXXIX, 93: Lucian. Piscat. 34: ex eodem Luciani loco sumpta erant Apost. III, 80a, V, 90a. Eadem figura iam Homerus usus est: Il. K, 437: item Alcaeus Bekkeri Anecd. III, 1340: Ἀργεὺς στρατιωτέροις: alios nominant Demetr. de eloc. 127. 162. Gregor. Corinth. ad Hermog. in Walzii Rh. Gr. VII, 1236, quorum copiae a Wernsdorfio ad Himer. 362 et Nennio ad Sapph. fr. p. 90 auctae sunt.

100. Arsen. XXXIX, 94. Clem. Alex. Stromm. 1, 19, 95, p. 137 Sylb.: ὅς δὲ ἐριδεται ἐπὶ ψεύδειν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους καὶ διώκει ὄρνεα πτερωτά, quem locum receperunt Anton. Mel. 47, p. 70 et Georg. in Boiss. Anecd. I, 72. Dixit de loco Dupontis ad Solom. Prov. 10, 4. Simili modo Pers. Sat. III, 61: an passim sequeris corvos testaque lutoque, Securus quo pes ferat —? neque alienum est quod dixit Aristot. Metaph. III, 5: τὸ γὰρ τὰ πετιόμενα διώκειν τὸ ζη-

τεῖν ἂν εἶη τὴν ἀλήθειαν: aliorum scriptorum locos indicavi in ann. ad Apost. XVI, 60b.

100a Arsen. XXXIX, 95: Stob. Flor. 9, 48. Epict. fr. 66 Schweigh.

1. Diog. VII, 10: Arsen. XXXIX, 96. DV III, 49.

1a. Arsen. XXXIX, 97.

1b. Arsen. XXXIX, 98. Proverbium ex Gemino sumptum est, cuius locum v. in annot. ad Apost. X, 99a. Quid ansam praebuerit ad proverbium inveniendum patet ex Iuliani Epist. 16, p. 383 D: πάντως οὐδὲ ὁ Πῆγος ἀδικεῖ τοὺς Κελτούς, ὅς τὰ μὲν τόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρήχια ταῖς δυναις πέμπει καθάπερ ἀκολάστου λήχους τιμωρὸς πέπων· ὅσα δ' ἂν ἐπιγνῶ καθαροῦ σπέρματος, ὑπερίνω τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ καὶ τῇ μητρὶ τριμύση πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὥσπερ ἀδίκιστόν τινα μαρτυρίαν αὐτῇ καθαρῶν καὶ ἀμέμπτων γάμων τὴν τοῦ παιδὸς σωτηρίαν ἀντιστοιχοῦμενος: eadem fere memoriae mandaverunt Liban. Oratt. T. IV, p. 1110 R. Anonym. in Anth. Pal. IX, 125. Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 147: Celtis vero et Rheno Phasin Scythasque Valer. Flacc. Arg. VI, 336 substituit, quocum quibusnam conveniat Cerda ad Verg. Aen. IX, 603 exponit: add. Lipsius ad Tac. German. 19. Saepe senioris aetatis scriptores huius barbarorum moris mentionem fecerunt: Iulian. Oratt. II, 81

- 2 Ὅρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ' ἄνθρω-
πω: ἐπὶ τῶν ἀουπαθῶς πρὸς τινὰς διακειμένων.

Τὸ ὄ μετὰ τοῦ ὄ.

3. Ὅστράκου μεταστροφή: ἐπὶ τῶν ἑαδίως εἰς φυγὴν
ὠρημένων· καὶ Πλάτων· Ὅστράκου μεταπεσόντος 5
ἔεται φυγῇ μεταβαλὼν. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ κρει-
τόνων εἰς τουναντίον μεταπεσόντων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν
κυβευόντων· ὄστρακίνοις γὰρ τὸ πάλαι χροῖμενοι βῶλοις,
τῇ μεταβολῇ τούτων πολλάκις ἠτιῶντι ἢ ἐνίκων.
- 4 Ὅστουὺν ἐνεσι τῷ λόγῳ: Ἐμπεδοκλῆς εἶπεν, αἰ- 10
νιτόμενος τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος.
- 2a Ὅρξς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,
καὶ γῆν πέριξ ἔχοντα ἕγραῖς ἀγκάλαις.
τούτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἤγον θεόν.: Εὐριπίδου.
- 2b Ὅρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν 15
εἰδῶλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.: Σοφοκλέους.
- 2c Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἢ παντὸς τοῦ ἀλογοῦντος
ὑπεξείρεσις.: Πλούταρχος εἶπε.

4. περιστροφή AZ. [ἑαδίως] διὰ τάχους Scholiasta. 13.
ἔχονθ' Stobaeus. ἕγραῖς ἐν idem.

D, Gregorius Nazianzenus, cuius loci huc spectantes a Naekio Opusc. T. I, 239 tractantur, Anon. in Cramerii Anecd. Oxon. III, 158: ἢ τὸν βυρβαρικὸν ποταμὸν τὰ τόθι τῷ ἑαίματι παρασπύροντι: Tzetz. ad Hesiod. Op. et D. Proll. p. 10 Gaisf.: κρίνατε γοῦν ἀφιλέθρως, καὶ τοῦ Κελτικῷ Ῥήνον δικαστικώτεροι γίνεσθε, καὶ τὰ βρέφη τῶν λόγων ἀκριβῶς δοκιμάσατε, ὁπότερον ἄρα μορφῆς πατρικῆς φέροι ἡμφίρην, καὶ ποῖον νόθον ἰοτὶ τῆς Ἡοιοδοῦ γοῆς: Claudian. in Rufin. II, 112, aliique, quos Iacobsius ad Anth. Pal. T. III, 479 et Boissonadus ad Theophyl. Simoc. Epist. p. 236 recensent. Ceterum Aristoteles, qui Polit. VII, 15, 2 primus quod sciam a Celta aliisque barbaris infantulos modo editos flumini immergi rettulit, de flumine verae atque legitimae prolis arbitro incorrupto tacet: idem valet de docto huius moris vituperatore Galeno, quem v. in libro I de sa-

nit. tuenda c. 10, T. VI, p. 51 Kuehn.

2. Arsen. XXXIX, 99.

2^a. Arsen. XXXIX, 100: Stob. Eccl. Phys. 1, 3, 2, p. 26 Heer. Eur. inc. fab. 1 Matth.

2^b. Arsen. XL, 1: Stob. Flor. 22, 20. Soph. Aiac. 125.

2^c. Arsen. XL, 2: Plut. non p. suav. vivi sec. Epic. 3, p. 1088 C: καὶ γὰρ εἰ μὴ χρόνῳ μηδὲ μεγέθει τῶν πόνων ἀποδίοισιν, ἀλλὰ περὶ πόνους ἔχουσι· καὶ πέρως αὐταῖς [ἡδοναῖς] κοινὸν Ἐπίκουρος τὴν παντὸς τοῦ ἀλογοῦντος ὑπεξείρεσιν ἐπιπέθεικεν.

3. Arsen. XL, 3. ἐπὶ — ὠρη-
μένων] Scholl. ad Plat. Phaedr. 314 Bekk. Πλάτων] Phaedr. 241 B. ἐπὶ τῶν ἐκ κτλ.] Diog. VI, 95. DV III, 54.

4. Arsen. XL, 4: Aristot. Me-
taph. I, 10 fin.: φιλλεζομένη γὰρ ἔοικεν ἢ πρώτῃ φιλοσοφίᾳ περὶ πάντων, ὅτι οὐα τε κατ' ἀρχὰς οὐα

- 5 "Ὁς αὐτὸς αἰτὸν οὐκ ἔχει, Σάμιον θέλει: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκία μὴ δυναμένων σῶσαι, ἄλλα δὲ ζητούντων· Λακεδαιμόνιοι γὰρ Ἀθηναίων ἀξιούντων, ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄσιν, Σάμιον αὐτοῖς μόνην ἔασαι, εἶπον, ὅταν αὐτῶν οὐκ ἦτε, τότε καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε. 5
- 6 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελὸς τις σῦκα ἄγων ἐνανάγησεν· εἶθ' ὄρων τὴν θάλασσαν ἀγριουμένην ἐπὶ πέτρας καθήμενος, οἶδα, φησὶν, ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις. Ἀλκμῶν δὲ ὁ λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας.
- 7 Ὁ Σκύθης ἵππον: ἐπὶ τῶν κρύφα τιτὸς ἐφιερμένων, 10 φανερώς δὲ ἀποπιπνόντων αὐτό· διὸ καὶ Πίνδαρος·
Ἀτυζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σχολιοῖς γάννυσιν, ἀναδέρουσι πόδας.
- 8 Ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται, ἐκείνου ἐστὶ δούλος, κἂν ἐλεύθερος μὴ ᾖ. 15
- 7a Ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν, πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει. Εὐριπίδου.
- 7b Ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσι βροτῶν, ἐσθλῶν ὅταν τύχῳσι τῶν ἐρωμένων, οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἠδονῆς. Εὐριπίδου. 20
- 7c Ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος, οὗτος ἐκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις. Μειάνδρου.
- 7d Ὅστις γὰρ εὖ βουλευεται πρὸς τοὺς ἀντιπάλους κρείσσων ἐστὶν ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών. Θουκυδίδου.

1. ἐπὶ — ζητούντων] Ds non agnoscit. 4. μόνον Plut. Apophth. Lac. 233 D. 7. ἐναντίον Ds. 9. Ἀλκμῶν κτλ.] Ds om.: infuisse aliquando in eo Scholl. ad Aristid. 185 Fromm. demonstrant. 14. κείνου ὅτι Macarius. 17. Εὐρ. Ἀλκμαίωνος Stobaeus. 18. πίπτουσι Stobaeus. 20. εἰθ' ὅποιος Pflugkius in Zimmermanni Diar. Schol. 1831, p. 19. Εὐρ. Ἀνδρομίδας Stobaeus. 23. ἀντιπάλους] ἐναντίους Thucydides.

καὶ τὸ πρῶτον, ἐπὶ καὶ Ἐπιπέδο- κλῆς ὄστων τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος. Cf. Karstenius ad Emped. Rell. p. 450.

5. Diog. VII, 34: Arsen. XL, 5. Dio Chrysost. Or. 74, 5, p. 395 R.: ἢ πῶς ἂν ἡμῖν ἀγαπήσειεν ὃ μὴ αἰτὸν ἀγαπῶν; τὸ γὰρ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὤρθην, ὅτι ἐν ἰσχύοις ὄντες ἤξιον τι περὶ Σάμιου, καλῶς ἂν οἶμαι λεχθῆναι πρὸς τοὺς φίλους ὑπερχομένους τῶν φιλῶν; ὅς αὐτὸς αἰτὸν οὐ φιλεῖ, πῶς ἄλλον φιλεῖ, ἢ ξένον; ἢ τέκνον ἢ ἀδελφόν; add. Diogenis Cynici apophthegma apud

Arsen. XX, 62 s. Maxim. Conf. Serm. 12, p. 571 Comb.

6. Diog. VII, 6: Arsen. XL, 6.

7. Diog. VII, 12: Arsen. XL, 7. Cf. Zenob. V, 59.

7a. Arsen. XL, 8: Stob. Flor. 62, 22. Eur. Alcm. fr. 14 Matth.

7b. Arsen. XL, 9: Stob. Flor. 63, 22. Eur. Androm. fr. 14 Matth.

7c. Arsen. XL, 10. XLVII, 54: Stob. Flor. 54, 23. Men. fabb. inc. fr. 94 Mein.

7d. Arsen. XL, 11: Stob. Flor. 54, 54. Thucyd. III, 48.

8. Macar. VI, 50: Arsen. XL, 12.

- 9 "Ὁς δὲ Κόρινθον ἔναίε, χόλου κρατέειν Πε-
ρίανδρος.
- 10 "Ὅστις κύνα τρέφει ξένον, τούτῳ μόνον λίνος
μένει: ἐπὶ τῶν ματαίως πονούντων περὶ ἐκεῖνα, οἷς οὐ
μόνον κερδανούσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπολέσουσιν. 5
- 10a "Ὅστις νέμει κάλλιστα τοῖς αὐτοῦ φίλοις,
οὗτος σοφῶς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.
- 10b "Ὅστις γὰρ ὁμνύοντι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπισηκεῖν ῥαδίως ἐπίσταται: Ἀμφιδος.
- 10c "Ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ τὴν χεῖρα, καὶ μὴ φῆ, πονηρὰ βου- 10
λεύεται: Μενάνδρου.
- 10d "Ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
πράσσειν ὁμιλεῖ, τὴν παραντίχ' ἡδοιγὴν
ἔχθραν καθίστησιν εἰς τὸν ὕστερον χρόνον: Κριτίου.
- 10e "Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἰμεῖρει βίον, 15
ἢ δειλὸς ἐστὶν ἢ δυσάλητος φρένας: Σοφοκλέους.
- 10f "Ὅστις δ' ἐρυθριᾷ τηλικούτος ὧν ἔτι
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας, οὐκ ἔστι κακός. —
ὅστις γὰρ ὁμολογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί,
πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν. — 20
τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει,
ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος: Ἀντιφάνους.
- 10g "Ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα καὶ αἰσχύνεται,
οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον,
καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν: Τιμοκλέους. 25

3. ξένον — μένει] ἀλλότριον, ὃ λίνος αὐτῷ μόνος λείπεται. N. For-
tasse λίνον. 5. ἀπολέσουσιν] ἀποβαλοῦσιν. N. 6. τοῖς α. φ.] τὴν αὐτοῦ
φύσιν Matthiae. 7. πέφυκεν εἰς τὸ Stobaeus. Ἐνυπιδίου Πολυτίδου
idem. 10. τὴν alterum versum incipit. βούλεται Stobaeus. 11.

δ'
Μενάνδρου Λευκί Ab, M. Λευκαδία Stobaeus. 14. καθίστησ' Sto-
baeus. 18. ἔστιν Stobaeus. 22. ἡττημένῳ Meinekius. Tria in
unum locum fragmenta coniuncta esse Meinekius perspexit. 23. καί-
σχύνεται Meinekius.

9. Anth. Pal. IX, 366, 4: Arsen.
XL, 13. Cf. Wagneri de Periand.
Cor. tyr. disput. 37 et Apost. XIV, 30.

10. Arsen. XL, 14. Isocr. ad
Demon. 8: τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν ὁμοί-
α πῶσι τοῖς τῆς ἀλλοτρίας κύνας
αιτίζουσι· ἐκεῖναί τε γὰρ τρὸς δι-
δόντας ὥσπερ τοὺς τιχόντας ὑλα-
κτοῦσιν οἷ τε κακοὶ τοὺς ὠφελούντας
ὥσπερ τοὺς βλάπτοντας ἀδικοῦσι.

10a. Arsen. XL, 15: Stob. Flor.
III, 20. Eur. Polyid. fr. 3.

10b. Arsen. XL, 16. XII, 52:
Stob. Flor. 27, 4. Com. Gr. Fr.
T. III, p. 319 Mein.

10c. Arsen. XL, 17. VII, 64:
Stob. Flor. 10, 20. Men. Leuc.
fr. 2 Mein.

10d. Arsen. XL, 18: Stob. Flor.
14, 2. Crit. q. supers. p. 88 Bach.

10e. Arsen. XL, 19. XXVII, 80:
Stob. Flor. 121, 21. Soph. fr.
689 Dind.

10f. Arsen. XL, 20: Stob. Flor.
79, 7. Antiph. fr. fab. inc. 58
Mein.

10g. Arsen. XL, 21: Stob. Flor.
79, 17. Com. Gr. Fr. T. III, p.
612 Mein.

Τὸ ὃ μετὰ τοῦ ῥ.

- 11 Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαντεύεται: ἀντὶ τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηρκῆς.
- 12 Ὅταν φακῆν ἔψητε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον: Σιράτις ἔφησε σκόπτων τὸν Εὐριπίδην. ἐπὶ τῶν φιληδόνων. 5
- 13 Ὅταν Νίβας κοκκύση, τόθ' ἔξεις πλοῦτον: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Θεσσαλονίκη τῇ Μακεδονίῃδι χωρὸς ἐστὶ γεινῶν καὶ καλεῖται Νίβας· οὐκ οὖν οἱ ἐνταῦθα ἀλεκτρούνες ὠδῆς τῆς συμφουῶς ἀμοιροῦσι καὶ σιωπῶσι
- 10h Ὅσῳ δ' ἂν τις τοὺς φίλους ἰσχυροτέρους ποιεῖ, οὗτος ἰσχυ- 10
ρότερος αὐτὸς γίγνεται. Πεισωνιατοῦ Δίωνος.
- 10i Ὅστις δις ναυαγήσει μάτην μέμφεται Ποσειδῶνα: παρόσον δεῖ τὸν ἄπαξ ἀπατηθέντα μὴ ἀπατηθῆναι δις.
- 10k Ὅσῳ κρείττων ψυχῇ σώματος, τοσοῦτο καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ 15
τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἀξιοσπουδαστότεροι. Ξενοφῶντος τοῦ Γρύλλου ἡ γνώμη ἐκ τῆς Λακωνῶν πολιτείας.
- 10l Ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει, 15
ὃδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανῶν θεοῖς φίλος. Εὐριπίδου.

10. ὅσῳ — τις] scribe ὅστις δὲ. 11. ἀντῶν Maximus. 14. ὅσῳ οἶν κρείττον Xenoph. ἢ οἱ τῶν idem. 18. Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν Stobaeus: sed ex incerta fabula versus petitos esse post Grotium monuit Valckenaerius Diatr. Eurip. 228 Lugd.

10h. Arsen. XL, 22: Max. Conf. Serm. 6, p. 550 Comb.

10i. Arsen. XL, 23. »Hieronymus Epistola quadam: frustra Neptunum accusat, qui iterum naufragium facit.» Pantinus.

10k. Arsen. XL, 24: Xenoph. Reip. Laced. 4, 9.

10l. Arsen. XL, 25: Stob. Flor. 79, 2. Eur. fr. inc. trag. 241 Matth.

11. Greg. Cypr. M IV, 78: Arsen. XL, 26. Cf. Apost. VII, 60. XVI, 9.

12. Arsen. XL, 27. Athen. IV, 160 B: κατὰ τὴν Σιράτιδος τοῦ κωμικοποιοῦ Ἰοκύστην, ἣτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις [fr. I Mein.] φησὶ Παράνισσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν. Ὅταν φακῆν ἔψητε μὴ πηχεῖν μύρον. καὶ ὁ Σώπατρος [v. Welandus de parod. Homeric. scriptt. 46] δέ,

... ἐν Νεκρίᾳ μνημονεῖ οὕτως· Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς τοῦ ἐπὶ τῇ φακῆ μύρον [cf. Mant. Provv. s. τὸν ἐπὶ τῇ] Πύρσισι· θάροσι θύμι. Κλίμαχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν [Paroem. Gr. T. I, praef. IV.] ἀνηγράφει τὸ ἐπὶ φακῆ μύρον. ἧς μέμνηται καὶ ὁ ἴμος προσηύτωρ Οὐάριδων [Gell. N. Att. XIII, 28. Oehlerus ad Varr. Sat. Menipp. Rell. p. 228.], ὁ Μενίππειος καλούμενος. Εὐριπίδην] Phoen. 460. Usurpat Aristot. π. αἰσθήσ. 5: ἀληθὲς γὰρ ὅτι Εὐριπίδην σκόπτων εἶπε Σιράτις ὅταν... μύρον· οἱ δὲ εἶναι μινύτιες εἰς τὰ πόματα τοιαύτας δυνάμεις βιάζονται τῇ συνηθειᾷ τὴν ἡδονήν· ἵως ἂν ἐκ δὲ αἰσθησιῶν γίνηται τὸ ἡδὺ ὡς ἐν καὶ ἀπὸ μῆος: add. Cic. Epist. 1, 19, 2, ubi cf. Manutium.

13. Arsen. XL, 28. Θεσσαλονίκη κτλ.] Aelian. N. An. XV, 20.

πάντη πάντως. καὶ διαῤῥεῖ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν

- 13a Ὅταν ἕτερός σοι μὴδὲ ἐν πλέον διδῶ,
δέξαι τὸ μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μὴδὲ ἐν
τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύι. *Μενάνδρου.*
- 13b Ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐγγόνους.
φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει,
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός. *Εὐριπίδου.*
- 13c Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῆ, πεποιθῆναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐρεῖν τύχης. *Αἰσχύλου ἐν Πέρσαις.* 10
- 13d Ὅ τῳ λογισμῶ πάντα παρ' ἐναντῶ σκοπῶν
τὸ κακὸν ἀφαιρεῖται, τὰγαθὸν δὲ λαμβάνει. *Φιλήμονος.*
- 13e Ὅ τῶν ἀσώτων βίος ὡς περ καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκων ἐκ-
φέρεται. *Πλοντάρχου.*
- 13f Ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἀνδρας ἀγαθοὺς 15
ἐποίησεν· ὅταν δὲ μέλλη κακῶς πράξει πόλεις, ἐξείλε τοὺς ἀν-
δρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ θεός· οὕτως ἔοι-
κεν οὔτε διδακτὸν εἶναι οὔτε φύσει ἀρετῆ, ἀλλὰ θεία μοῖρα πα-
ραγίνεται κτωμένοις. Ὁ θεὸς γὰρ πάντα καὶ μετὰ θεοῦ τύχη
καὶ καιρὸς τὰνθρώπινα διακυβερνῶσι σύμπαντα. *Πλάτωνος.* 20
- 13g Ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεδῶμεν ἄρκυσι,
θῦσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα,
ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφνῶσι. *Δικαιογέτους.*
- 13h Ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγη πόσις,
οὐχ, ὡς δοκεῖ, γυναῖκα λαμβάνει μόνον· 25
ὁμοῦ δὲ τῆδ' ἔ' εἰσκομίζεται λαβῶν
καὶ δαίμον' ἢ χρηστὸν ἢ τοῦναντίον. *Θεοδέκτου.*

1. πάντα πάντη As. 6. ἐκγόνοις Stobaeus, Euripides. 7.
φεῦ] *Εὐριπίδου Δίκτυν* Stobaeus praemittit. 11. ὁ δὲ τῳ Stobaeus.
12. ἀφαιρεῖ Ab Stobaeus. 16. ἐνεποίησεν Plato. πόλεις] πο-
λεῖς Maximus, Plato. 17. ὁ θεός in Ab et Maximo deest. 19. ὁ θεός
γάρ] γὰρ Maximus, Ab. om., ὡς θεός μὲν Plato. 20. ἐόμπαντα
idem. 22. θῦσσον Ab. 23. Διογέτους Stobaeus. 27. ἦ τὸις χρη-
στὸν Stobaeus.

13a. Arsen. XL, 29: Stob. Flor. 3, 23. Men. fr. inc. fabb. 45 Mein.
13b. Arsen. XL, 30: Stob. Flor. 75, 5. 90, 4. 5. Eur. Herc. fur. 1262. φεῦ, φεῦ κτλ.] Eur. Dict. fr. 15 Matth.
13c. Arsen. XI, 31: Aesch. Pers. 601.
13d. Arsen. XL, 32. XXXIV, 92: Stob. Flor. 108, 33, 10. Philem. fr. inc. fabb. 5 Mein.
13e. Arsen. XL, 33: Max. Conf. Serm. 61, p. 672 Comb. Plut. fr. 35 Wyt.
13f. Arsen. XL, 34. XLVI, 8: Max. Conf. Serm. 48, p. 649 Comb. Plat. de Virtute 379 D. ὁ θεός γάρ] Plat. Legg. IV, 709 B. Apost. VIII, 89f.
13g. Arsen. XL, 35. X, 16: Stob. Flor. 64, 1. Welckerus Trag. Gr. III, 1039.
13h. Arsen. XI, 36: Stob. Flor. 69, 1. Welckerus Trag. Gr. III,

ἀδυνάτων, ὅς λέγει, τότε ἂν ἔχητε τόδε τι, ὅταν Νίβας
κοκκύσῃ.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ὦ.

- 14 Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὠνήσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.
- 15 Οὐδ' ἂν Ἐξημεσιδῆς εὐροὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν: 5
- 13i Ὅταν γυνὴ ὁμοιοῖας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῆ, ἀβίωτος
ὁ καταλειπόμενος γίνεται βίος: Ἀκούργου.
- 13k Ὁ τῶν φιλαργύρων πλοῦτος, ὥσπερ ὁ ἥλιος καταδύς
εἰς τὴν γῆν, οὐδένα τῶν ζώντων εὐφραίνει.
- 13l Ὁ τῶν ἀλλοτριῶν ἐρῶν μετ' οὐ πολὺ θρηγήσει τῶν ἰδίων 10
ἀποστερούμενος: Πορφυρίου.
- 13m Ὁ τὰ φαῦλα τοῖς φίλοις ἐπιτελῶν οὐκ ἂν ποτε τῶν ἀγα-
θῶν γένοιτο προσφιλής.
- 13n Ὅταν εὐπορῶν τις αἰσχρὰ πράττη πράγματα
τὶ τοῦτον εὐπορήσαντα πράξει προσδοκᾷ; Ἀντιφάνους. 15
- 13o Ὁ τοῖς φίλοις χαριζόμενος ἅμα μὲν ὡς χαριζόμενος ἤδε-
ται διδούς, ἅμα δὲ ὡς αὐτὸς κτώμενος: Πεισωνίου Δίωνος.
- 13p Ὁ τῷ κατὰ φύσιν ἀρκεόμενος πλούτῳ, τοῦ πολλὰ κερη-
μένον, πλείονα δὲ ἐπιθυμοῦντος πολὺ ἐστὶ πλουσιώτερος: τῷ μὲν
γὰρ οὐδὲν ἐλλείπει, τῷ δὲ καὶ ὧν κέρηται πολλῶ πλείονα. 20
- 15a Οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ' ἂν ἔξω τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν,
οὐδὲ ὑπὲρ τὸ λίνον.
- 15b Οὐδὲν πρὸς ἔπος.
- 15c Οὐ γὰρ καλὸν ἀνήρασθαι δόσιν ἐταίρου.
- 15d Οὐ γὰρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς. 25

4. οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσιν Photius: v. Bernhardius ad Suid. I. c.
8. τοῦ φιλαργύρου Stob. Flor. 16, 26. 9. Σωκράτους Stobaeus et
Antonius addunt. 12. Scribe τοῖς ἀγαθοῖς. 15. Nomen aucto-
ris Stobaeus ignorat. 17. Auctoris nomen in Maximo deest. 21.
γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο Lucianus. 22. οὐδὲν idem. 24. δέξασθ' οὐ
Homerus. [ἐταίρου] ἐστὶν idem.

1081. Meinekius ad Com. Gr. Fr.
IV, p. 690.

13i. Arsen. XL, 37: Stob. 68, 35.
Lyc. fr. 99 Saupp.

13k. Arsen. XL, 38: Anton. Mel.
42, p. 65 Fab., Max. Conf. Serm.
12, p. 570 Comb.

13l. Arsen. XL, 39.

13m. Arsen. XL, 40.

13n. Arsen. XL, 41: Stob. Flor.
2, 3.

13o. Arsen. XL, 42: Anton. Mel.
135, p. 213 Fab., Max. Confess.
Serm. 6, p. 551 Comb.

13p. Arsen. XL, 43: Max. Conf.
Serm. 12, p. 570 Comb.

14. Suidas: Arsen. XL, 44: Photius.

15. Greg. Cypr. M IV, 77: Ar-
sen. XL, 45.

15a. Arsen. XL, 46: Lucian. Iov.
Confut. §. 2.

15b. Arsen. XL, 47: Suidas. Ex-
stat in Arist. Eccles. 751, ubi v.
Scholl.: add. Luc. Hermot. 36.
Philops. 1.

15c. Arsen. XL, 48: Hom. Od.
Σ, 287.

15d. Arsen. XL, 49: Hom. Od.
Π, 161.

ἐθρῦλλεῖτο ὁ Ἐξηκεσιτίδης ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων διὰ τὴν χρόνιον πλάνην.

- 15e Οὐ γὰρ ἂν ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἄκημος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.
- 15f Οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη,
καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα. 5
- 15g Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει ἰδὸς ἡδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἰστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες εἴσαι.
- 15h Οὐδ' ὄβολόν ἔχει πρίασθαι βρόχον. 10
- 15i Οὐδ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄριτον ἐμφορηθεῖς.
- 15k Οὐ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
πρὶν ἂν πειραθείης ὥσπερ ὑποζυγίον.
- 15l Οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης·
μὴ μ' ἄφρονα κρίνης, ἣν διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ. 15
- 15m Οὐδὲν πρὸς τὴν χορδὴν: ἐπὶ τῶν ἀσύμφωνα τῇ φήμῃ
βιούντων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ χρωμένων τοῖς ποσὶ πρὸς λύραν
ἐμμέτρως.
- 15n Οὐδεὶς ἐραστὴς ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.
- 15o Οὐδεὶς ἐπλούτησε ταχέως δίκαιος ὢν: Μενάνδρου. 20

3. γὰρ ἀνὴρ Homerus. 8. βίος, οὐδὲ Homerus. 10. ἐγὼ
δέ τοι πολλοὺς ἂν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι χθὺς μὲν οὐδὲ ὄβολόν ὥστε π. βγ.
ἐσοχότως Lucianus. 12. γὰρ ἂν Theognis. 13. πρὶν πειρη-
θείης idem. 15. ἦν] ἦ Plutarchus. 19. οὐδεὶς] οὐκ ἔστ' Euripides.
20. Μενάνδρου κολα²⁰ Ab, M. Κολακεία Stobaeus, Κόλακ²⁰
Meinekus.

15e. Arsen. XL, 50: Hom. II. T, 162.

15f. Arsen. XL, 51: Hom. Od. H, 216.

15g. Arsen. XL, 52: Hom. Od. Z, 270.

15h. Arsen. XL, 53: Luc. Timon. 20.

15i. Arsen. XL, 54: Luc. de merc. Conduct. 17. »Plut. Philop. 18: ὕβρει χρωμένοι πολλῆ καὶ λοιδορίᾳ κατ' ἀνδρὸς οὐδ' ὄναρ ἂν ποτε παθεῖν ἐπὶ Δεινοκράτους κατὰ προσδοκῆσαντος: Clem. Alex. Stromm. V, 9, 58, p. 245 Sylb., Iulian. Or. I, 24 D. III, 127 C: cf. de hac formula negandi Schaeferus ad Dion. Hal. de comp. verb. 4, 42. »Walz. Add. Eurip. Alop. fr. 2 ap. Eustath. ad Hom. Od. Φ, 1902 in: πλήσας δὲ νηδὴν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην Φίλοις ἔδειξεν αὐτόν,

et quae Boissonadus ad Theoph. Simoc. Ep. p. 271 collegit.

15k. Arsen. XL, 55: Theogn. 125.

15l. Arsen. XL, 56: Plut. de e. Delph. I, p. 384 D. De Euripide versuum auctore cf. Matthiae ad Eur. Trag. T. IX, p. 94. Pflugkius Eurip. Trag. T. I, p. VIII.

15m. Arsen. XL, 57: Greg. Cyr. M IV, 73. Lucian. de Saltat. 80: οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδὲν, οἷς φασί, πρὸς τὴν χορδὴν: ubi Scholia: τοῦτο οὐ παροιμία, ἀλλ' ἐκ παροιμίας μετελήφτα τῆς οὐδὲν φασίπρὸς τὸν Διόνυσον: cf. Apost. XIII, 42.

15n. Arsen. XL, 58: Eur. Troad. 1051. Adhibetur versus ab Aristot. Rhet. II, 21. Ethic. ad Eudem. VII, 2.

15o. Arsen. XL, 59. VII, 63: Stob. Flor. 10, 21. Men. Col. fr. 6 Mein.

- 16 Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Παισιφάης τρόπον: παρ-
 ὄσον οὐ δεῖ τὰς γυναῖκας ἐξοκίλλειν εἰς ἀλλοκότους ἔρω-
 τας:· Μυθεύεται, ὅτι ἠρώσθη ταύρου νεμομένου ἢ Πα-
 σιφάη, Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βούν ξυλίνην καὶ ἐγκλείσαι
 τὴν Παισιφάην εἰς αὐτήν· οὕτω τε τὸν ταῦρον ἐπιβάντα 5
 μιγῆναι τῇ γυναικί, τὴν δὲ κυῆσαι παῖδα ἔχοντα μὲν σῶμα
 ἀνδρός, κεφαλὴν δὲ βοός. ἐγὼ δὲ οὐ φημι τοῦτο γενέσθαι.
 πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατον ἐρασθῆναι ζῶον ἕτερον ἑτέρου·
 οὐ γὰρ δυνατὸν κύνα καὶ πίθηκον, λύκον τε καὶ ὕαιναν
 ἀλλήλοις συμμιγῆναι, οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ· ἑτερογενῆ 10
 γὰρ εἰσὶ. ταῦρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι βοῖ ξυλίνῃ ἀναμιχθῆναι·
 οὐκ ἂν δὲ ἠνέσχετο καὶ γυνὴ ταύρου ἐπιβαίνοντος, οὐδὲ
 φέρειν ἠδύνατο γυνὴ ἔμβριον, ἔχοντα κέρατα· τὸ δ' ἀλη-
 θές ἔχει οὕτως. Μινῶά φασιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα θερα-
 πευθῆναι ὑπὸ κριδὸς τοῦ Πανδίωνος· κατ' ἐκείνον δὲ τὸν 15
- 15p Οὐ δεῖ φιλεῖν ὡς μισήσοντα, ἀλλὰ μᾶλλον μισεῖν
 ὡς φιλήσοντα: Ἀριστοτέλης ἐν ῥητορικῇ ὥσπερ ἐπιδιορθού-
 μενος τὸν Βίαντα οὕτω φησί.
- 15q Οὐδέποτε κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον ὕστατος ἀφικόμην:
 τοῖς τρεχεπιδείπνοις τοῦτο ἀρμόδιον. 20
- 15r Οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδου κεφαλὴν τοῖς ἐρηγοῖσι δίδωσι.
- 15s Οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα:· Ἰλιάδος Ψ.
- 15t Οὐδ' ἄρα πως ἦν· ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαήμονα φῶτα γε-
 νέσθαι.

2. ἐξοκίλλειν N, ἐξοκίλλειν Z. 13. ἔμβριον ἔχον γε κέρατα
 Ps. 14. οὕτω Ps. 15. Πρόκριδος τῆς Ps, Bastius Epist. crit. 204.
 16. μισήσαντας et φιλήσαντας Aristoteles. 20. Scribe τρεχεδείπνοις.
 22. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Homerus.

15p. Arsen. XL, 60. Apost. V, 90m. Ἀριστοτέλης] Rhet. II, 21.

15q. Arsen. XL, 61. Plut. Sym-
 pos. VIII, 6, 2, p. 726 B: Πολύ-
 χαμος, ἐν Ἀθήναις δημαγωγῶν καὶ
 τοῦ βίου διδοῦς ἀπολογισμὸν ἐν ἐκ-
 κλησίῃ, ταῦτ' εἶπεν· ... οὐδέποτε ..
 ἀφικόμην. δημοτικὸν γὰρ εἶν μᾶλα
 δοκεῖ τὸ τοιοῦτο καὶ τούναντίον οἱ
 ἄνθρωποι τοὺς ὀφὲ παραγινόμενους
 ἀναγκαζόμενοι περιμένειν, ὡς ἀηθεῖς
 καὶ ὀλιγαρχικοὺς βαρύνονται. Anti-
 quiores proverbii formam cogno-
 scimus ex Schol. ad Theocr. VII,
 24: ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνοῶν παροι-
 μία· "Ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψῃ
 κληθεῖς ἔρχεται, Ἡ χωλός

ἔστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς:
 versum priorem etiam Apoll. de
 Construct. 106 Bekk. affert. Cete-
 rum hoc proverbium in mente ha-
 bet Poll. VI, 8: καὶ κληθῆναι δὲ
 ἐπὶ δεῖπνον ἢ τε παροιμία λέγει καὶ
 Μένανδρος [T. IV. p. 179 Mein.]
 καὶ Δημοσθένης [de falsa leg. 402,
 15]. κληθέντες κτλ.

15r. Arsen. XL, 62: Arist. Vesp.
 679.

15s. Arsen. XL, 63: Hom. II
 Σ, 117.

15t. Arsen. XL, 64: Hom. II
 Ψ, 670 sq.

16. Arsen. XL, 67. Liban. Oratt.
 T. III, 375 R.: ἵνα μὴ τραγῶδες

τῆς θεραπείας καιρὸν ἠκολούθει τῷ Μίνωϊ νεανίας εὐει-
 δῆς, ὄνομα Ταῦρος, οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἀλοῦσα, μίγνυται
 αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα. Μίνως δ' ἐπιλογοσάμενος τὸν φόρ-
 τον τῆς ἀλγηδότος τῶν αἰδοίων καὶ γνοὺς ὡς οὐκ ἔστιν
 ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὸν τῇ Πασι- 5
 φάη, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κνηθῆν· ἀποκτείνει
 μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παῖδα διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν
 ἑαυτοῦ παιδῶν, ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θε-
 ράποντος μοῖρα ὑπάρχει τοῖς ποιμέσιν· ὁ δὲ οὐχ ὑπετάσ-
 σετο τοῖς βουκόλοις. πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτόν, 10
 ἐκέλευσεν αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι· καὶ εἰ
 μὴν ἔποιτο λελυμένον ἔλθειν, εἰ δὲ μὴ, δέσμιον· αἰσθό-
 μενος δ' ὁ νεανίας ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη καὶ ἀρπιάζων
 βροσκήματα οὕτω διέζη. πέμψαντος δὲ Μίνως καὶ ἕτερον
 ὄχλον πλείονα διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, ὁ νεανίας ὄργημα 15
 ποιήσας βαθὺ καθειρξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο· ἔνθα ὄντος τοῦ
 Μινωταύρου, εἶποτε παρὰ τοῦ Μίνως ἐκρατήθη τις ἀδι-
 κῶν, παρὰ τὸν Μινώταυρον ἐπέμπετο, ὡς αὐτὸν τιμωρή-
 σαιτο. λαβὼν οὖν ποτε Μίνως τὸν Θησεῖα πολέμιον, ἐπὶ
 τὸν Μινώταυρον ἀπέστειλεν ὡς ἀποθανούμενον· γνοῦσα 20
 δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, προεισπέμπει ξίφος τῷ Θησεῖ εἰς τὴν
 εἰρκτῆν, δι' οὗ ἀναίρει τὸν Μινώταυρον.

- 17 Οὐκ ἀσφαλὲς σπουδαῖον χρονίζειν, ἔνθα μὴ εἰσιν
 ὅμοιοι.
 18 Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις: ἐπὶ τῶν 25
 ἀπαιδεύτων.
 16a Οὐδεὶς ἀνὴρ τέλειος ἀρετῆς ἄνευ.
 16b Οὐδὲ ῥοιὰν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς δέξαιτο ἄν:
 ἤγουν παρὰ πονηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν.

1. Μίνωιν Ν. 2. ὀνόματι ΝΖ Ps. 3. φόρτον] χρόνον Ν Ps.
 9. ὑπάρχειν Ps. 10. πευθόμενος Ν. 17. Μινωταύρου] Ταύρου Ps.
 Μίνωος Ν. 18. Μινώταυρον] Ταῦρον Ps. αὐτόν] ὁ Ταῦρος αὐ-
 τόν Ps. 19. καὶ λαβὼν Ps. 20. Μινώταυρον] Ταῦρον Ps. 21.
 τῷ Θησεῖ Ps om. 22. οὗ ὁ Θησεύς Ps. 28. Alexidis versum esse
 et οὐδ' ἄν ῥοιὰν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς Δέξαιτ' ἄν αὐτῶν scriben-
 dum in Schneidewini Philol. I, 159 docui. Οὐδὲ ῥοιὸν praetulit Meine-
 kius Com. Gr. Fragm. T. I, p. XVIII ed. min.

εἰσελθὼν Πασιφίην μιμήσεται τὴν ἔσο-
 κίλασαν εἰς ἀλλοκοτον ἔρωτα. Μυ-
 θήσεται κτλ.] Palaeph. de Incred. 2.

16a. Arsen. XL, 68.

16b. Arsen. XL, 69. Cf. Alexis
 Athen. XIV, 650 E.

17. Arsen. XL, 86.

18. Diog. VII, 14: Arsen. XL, 70.

- 19 Ούτε ποτ' ἀγαθὸς γένοιτ' ἂν ποιητῆς παρὰ μέλος ἄδων, οὔτ' ἀστειὸς ἄρχων παρὰ νόμον χαριζόμενος: Θεμιστοκλείους ἀπόφθεγμα.
- 20 Οὐδὲν ἐγγὺς ἰππικοῦ δρόμου: ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων. 5
- 21 Οὐκ ἐμὸν τὸ φύτευμα: Λάκαινα τὸν υἱὸν λειποτακτῆσαντα ὡς ἀνάξιον τῆς πατρίδος ἀνείλεν εἰπούσα τοῦτο. ἐφ' ἧς τὸ ἐπιγράμμα τόδε:
- "Ἐρῶε κακὸν φήτημα διὰ σκότος, οὗ διὰ μίσος
 Ἐνώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι. 10
 Ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μέρις, ἔρῶε ποτ' Ἄιδαν,
 Ἐρῶε τὸ μὴ Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.
 ὁμοιον τῷ τῆς Λαματρίας ἐπιγράμματι
 Τὸν παράβαντα νόμους Δημάτριον ἔκτανε μάτρη,
 ἃ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον. 15
- 19a Οὔτινα μοῖραν φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνδρα: Ὀμήρου.
- 19b Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω σκῆπτρον ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύη: Ὀμήρου.
- 19c Οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ οὐ προσδέχεται δίκαιος ἔρως 20
 πονηρίαν: Αἰσχίνου.
- 19d Οὔτε λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἃ δ' ἀρετὰ καὶ θανούσι λάμπει: Ἐυριπίδου.
- 21a Οὐκ ἀνδρῶν ὄρκοι πίστεις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ: Ἄλεξις. 25
- 21b Οὐκ ἔστιν ἀναιδοῦς ζῶον εὐθαρσέστερον: Διφίλου.
- 21c Οὐκ ἐκ χρημάτων ἢ ἀρετῇ γίνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς τὰ χρήματα καὶ τὰλλ' ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις.

7. τοῦτο] οὐκ ἐμὸν τὸ φύτευμα Plutarchus. 9. φύτευμα idem: φύτευμα R. 12. τὸ μὴ] τὸν οὐ Tymnis Anth. Pal. VII, 433, 6. 16. μοῖραν δ' οὔτινα Homerus. ἀνδρῶν idem. 19. σκῆπτρόν τ' ἠδὲ idem. 20. οὐ γὰρ προσδέχεται Aeschines. 22. οὔτοι Stobaeus. 24. Ἐρῶ. Ἀνδρομάχης idem. 25. ἀνδρὸς Stobaeus. πίστεις idem. Ἄλεξις] Αἰσχύλου idem.

19. Arsen. XLI, 68. Cf. Plut. Themist. 5 ibiq. v. Sintenis. Simonidi Themistocles hoc dixerat: v. Schneidewinus ad Simon. Rell. p. XVII.

19a. Arsen. XLI, 69: Hom. II. Z, 488.

19b. Arsen. XLI, 70: Hom. II. B, 204: cf. Stob. Flor. 47, 1.

19c. Arsen. XLI, 71: Aeschin. π. παρατριβ. §. 166, p. 50 Steph.

19d. Arsen. XLI, 72: Stob. Flor. 1, 2. Eur. Androm. 774.

20. Diog. VII, 17: Arsen. XL, 71.

21. Plut. Apophth. Lacaen. 241 A. 240 F: Arsen. XI, 87. Cf. Iacobsius Ann. ad Anth. I, 2, 411, ad Anth. Pal. T. III, 328.

21a. Arsen. XI, 88: Stob. Flor. 27, 2. Aesch. fr. 276 Dind.

21b. Arsen. XI, 89: Stob. Flor. 32, 3. Diph. fr. fabb. inc. 29 Mein.

21c. Arsen. XI, 90.

- 22 Οὐδὲ πυρφόρος: λείπει τὸ ἀπελείφθη. ἐπὶ τῶν παν-
 ωλεθρία φθαρέντων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας,
 τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπιοντις· ἐν ταῖς οὖν πολέμοις
 εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν
 παντελῶς ἠττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ 5
 εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώ-
 λοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος· ταῦτόν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς ἀπε-
 λείφθη τῷ στρατῷ· οἶον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἶσων εἰς τὴν πό-
 λιν· καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σιγνοφύλαξ ἢ τις τῶν
 παραπλησίων.
- 23 Οὗτος ὁ κύων τεῦτλα οὐ δάκνει: τοῦτ' εἶπε Διο-
 γένης ὁ κυνικός πρὸς τινα μειράκια θρυπιόμενα καὶ κύνα
 αὐτὸν καλοῦντα.
- 24 Οὐδὲν ἦν τᾶλλα πάντα πλὴν χρυσός.
- 25 Οὐ τὸ οὖρον καθαρόν, ἀποκρίνει τὸν ἰατρόν. 15
- 26 Οὐ παρ' ἓνα τᾶ Σπάρτα: εἰς γὰρ ἀποθανῶν, ἰ-
 βλάβος τῇ πατριδί;
- 27 Οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλ-
 τιάδου τρόπαιον: ἐπὶ τῶν διὰ μίμησιν τῶν καλῶν
 ἀποβαλλομένων τὴν ἑαυτῶν κακίαν. Θεμιστοκλῆς γὰρ ἔτι 20
 μειράκιον ὦν ἐν πότιοις ἐκυλινδεῖτο καὶ γυναιξίν· ἐπεὶ δὲ
 Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβά-
 ρους, οὐκέτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ· πρὸς δὲ
 τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγε τοῦτο.

2. διαφθειρομένων Ds. 3. τοὺς τὸ Scholiasta. 5. ἠττημένων idem.
 6. ὅτι Scholiasta om. 7. ἀπελείφθη Scholiasta. 15. οὐ Z. δῆλη Z
 in fine apponit. 16. τὰ Σπάρτας Z. 19. ἐπὶ — κακίαν] Plutarchus
 ignorat. 24. ἔλεγε τοῦτο] ἔλεγεν ὡς, οὐκ ἐᾷ κτλ. Plutarchus.

22. Arsen. XL, 72. Οὐδὲ πυρφό-
 ρος] Suidas. ἐπὶ — φθαρέντων]
 Diog. VII, 15. πυρφόρος — στρα-
 τῷ] Scholl. ad Greg. Nazianz. 92
 Mont.: eadem fere in Cramerii
 Anecd. Pariss. IV, 174 leguntur.
 οἶον κτλ.] Suid. s. οὐδὲ πυρφόρος.
 Cf. Apost. XIII, 34^a. XIV, 12:
 DV III, 50.

23. Diog. Laert. VI, 45: πρὸς τὰ
 περιστάτα μειράκια καὶ ἐπιόντα·
 βλέπομεν μὴ δάκῃς ἡμᾶς, Θάρσείτε,
 ἔφη, παιδία· κύων γ. οὐκ ἰσθίει:
 ibid. 61: ἀριστῶντι αὐτῷ ἐν ἀγορῇ
 οἱ περιστώτες συνεχθὲς ἔλεγον, Κύων.
 ὁ δὲ, ἤμεις, εἶπεν, ἐστὶ κύων, οἱ

με ἀριστῶντα περιστώκατε.⁶ Διὸ
 μαλακῶν περικρηπτομένων [περιθρυ-
 πτομένων Menagius] αὐτὸν ἔφη, Μὴ
 εὐλαβησθε· κύων τεῦτλα οὐ τρώγει.
 Cf. Apost. X, 30^a.

24. Diog. VI, 94: Arsen. XL, 73.

25. Urina pura signum valetu-
 dinis: Cels. de Medic. II, 5: add.
 Plin. N. H. XXVIII, 6, 68.

26. Plut. Apophth. Lac. 222 F:
 οὐ π. ἓνα τῇ Σπ., ἀποθανόντος γάρ
 μου, οὐδὲν ἢ πατρὶς ἑλλαιτωθήσεται·
 εἶχαντος δὲ τοῖς πολέμοις, ἑλλαιτω-
 θήσεται: eiusd. Pelop. 2.

27. Plut. Apophth. Regg. cett.
 184 F: Arsen. XL, 91. Cf. Wyt-

- 28 Οὐ δύνῃ Φωκίῳφι φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλακι.
- 29 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφαγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρῃ τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλία τὸν Ἰθαῖον δάκτυλον καταδείξαντα Ὀλυμπία, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἤτηθῆναι· οὕτω δ' ἔσχε τοῦ γένους 5 ὁ Ἡρακλῆς· ἀπὸ Ἰοῦς Ἐπαφος, οὗ Αἰβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Λαναός, οὗ Ὑπερμνήστρα ἢ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον Αἰγγία, ἧς Ἀβας, οὗ Προίτος, οὗ Ἀκρίσιος, οὗ Δανάη, ἧς Περσεύς, οὗ Ἡλεκτρῶν, οὗ Ἀλκμήνη, ἧς Ἡρακλῆς.
- 30 Οὐδεὶς δυσώνης χρηστον ὀψωνεὶ κρέας. 10
- 31 Οὐδεὶς κομῆτης ὅστις οὐ περαίνεται: λέγουσι ἀψηφίζεται, ἄλλη βηνιᾶ.
- 32 Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖν ἔχεις: ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων τισὶ καὶ μὴ ἐξομοιουμένων μηδὲ βραχύ· ἴκταρ γάρ ἐστι τὸ ἔγγυς· ἄλλοι δὲ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἀποιτυ- 15 χανόντων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν, τῶν οὐχ ὅπως τοῦ σκοποῦ τυγχανόντων, ἀλλ' οὐδ' ἔγγυς βαλλόντων.
- 33 Οὗτος ὁ καθήμενος ἰσταμένῳ εἰσκειν: ἐπὶ τῶν σπουδαίων καὶ διὰ τὸ σπεύδειν μὴ βουλομένων ἀμερίμωσ καθῆσθαι. 20
- 34 Οὐδὲν ἱερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν ἀδώνιδος ἰδὼν ξάρον.

1. δύναισι καὶ φίλῳ Φωκίῳφι Plutarchus. ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦς καὶ ἀδόλωσ φιλοῦντων ANZ addunt. 8. Scribe *Λυγκία*: quamquam forma *Λυγκίης* saepe in codd. invenitur: Scholl. ad Hesiod. Sc. Herc. 327, ubi v. Rankius, Palaeph. de Incred. 10 ibiq. Fischerus, Apost. X, 79. 11. ANR explicationem nullam habent: ἐπὶ τοῦ διαβεβλημένου [cf. Macar. l. c.]· ἄλλοι δὲ λέγουσι φηφίζεται, ἄλλοι βηνιᾶ Z. 12. lege οὐ μὲν φηφίζεται, ἄλλοι δὲ βηνιᾶ. 13. οὐδ' ἴκταρ βάλλεις Suidas c. reliquis: Scholl. Plat. p. 418 Bekk.: καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ ἦκει, ὡσπερ καὶ τὸ οὐδ' ἴκταρ βάλλει, τοιτέστιν οὐδ' ἔγγυς ἐστίν· εἴρηται δὲ κατὰ γλῶσσαν, ὡσπερ τὸ διωλίγιον κακόν σημαίνει τὸ μέγα, de quo v. Apost. VI, 25. 15. ἄλλοι — ἐπὶ] ἐπὶ Thomas. 16. λεγόμενον ἐκ idem. 19. τὸ μὴ ὀπεύδειν βουλ. R. 21. Ἀδώνιδος Suidas.

tenbachius ad Plut. l. c., Sintenis ad Plut. Themist. 3.

28. Arsen. XL, 92. Plut. Apophth. Regg. cett. 188 F. v. Schoemanus ad Plut. Agid. 2, 4.

29. Arsen. XL, 93. οὐδὲ — ἤτηθῆναι] Suid. s. οὐδὲ Ἡρ. DV III, 44. Apost. XI, 34. οὕτω κτλ.] Scholl. ad Aesch. Prom. V. 773.

30. Suidas: Arsen. XI, 74. Cf. adnot. ad App. Provn. IV, 35.

31. Arsen. XL, 75. Macar. VI, 74.

32. Arsen. XL, 96. ἐπὶ — βραχύν] Suid. s. οὐδ' ἴκταρ explicat: οὐδὲ μικρόν ἐξισοῦται: Eustath. ad Hom. Od. Ψ init.: οὐδ' ἔγγυς τοῦ σκοποῦ γίνεται: DV III, 46. ἄλλοι δὲ κτλ.] Thom. Magist. 188 R.

33. Arsen. XLI, 73.

34. Arsen. XI, 95. οὐδὲν — εἶχον] Suidas. *Λιγέται κτλ.*] Scholl. ad

- ὡς τῶν εὐεργετηθέντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δούλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ὡς γρησι Κλέανδρος ἐν δευτέρῳ παροιμιῶν.
- 35 Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. 5
- 36 Οὐτε γὰρ πιστεύουσιν ἀπιστεῖν χρεῶν, οὐτ' ἀπιστούντων ἔφη βασιλεύειν Νομᾶς.
- 37 Οὐτε παρὰ νεκροῦ ὀμιλίαν, οὐτε παρὰ φιλαργύρου δεῖ χάριν ἐπιζητεῖν.
- 38 Οὐ μάλα κυκᾶς: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων. 10
- 39 Οὐ νυκτὶ πλοῆς: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιοῦντων, ὡς πελαγοδρομούντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.
- 34a Οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη: κατὰ τὸ παλαιὸν μηδέπω σάλπιγξος εὐρεθείσης ἐχρῶντο ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγικῶν πυρφόροις· οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν Ἄρεος, ἐκατέρως στρατιάς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, ἣν ἀφιέντες ἐς τὸ μεταίχιμον ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι. καὶ οὕτως συνέβαλλον αἱ στρατιαί. ἐσώζοντο δὲ οἱ πυρφόροι ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, εἰ καὶ πάντες ἀπώλοντο. ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν ἄρδην ἀπολλυμένων, οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη.
- 36a Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη συλλαμβάνει: Μενάνδρου. 20
- 39a Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς δεδοικῶς νόμον: Φιλωνίδου.
- 39b Οὐ τῆ φρονήσει, τῆ τύχῃ δ' ἐπητέον.
- 39c Οὐ νέμεσις καὶ ψεύδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν: Πισάνδρου.
- 39d Οὐκ ἔστι τὴν ἐνεστηκυῖαν ἡμέραν καλῶς βιῶναι, μὴ προσθέμενον αὐτὴν ὡς ἐσχάτην βιῶσαι: Μουσωνίου. 25

1. μόνον N. 3. λέγεται κτλ. N om. 4. Κλέανδρος Scholiasta, ad quem v. Hemsterhusius. 5. ὄφελος] ὄφελος ἢ οὐκνητομεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. πυρφόροι οἱ μέλητες τῶν λευκῶν λυσιτελέσειροι Suidas. In Photio post v. ὄφελος lacuna est, quam Apostolus pro viribus explevit. 9. χ. δεῖ ζητεῖν Stobaeus. 11. νυκτὶ πλοῆς Ds. 20. ἐν λαμπάδει Stobaeus. Μενάνδρου] Σοφοκλίου idem. 21. ὁ δεδοικῶς Stobaeus. 22. ἐπητέον] ἐσφάλληται Stobaeus. Addit Ἀγάθωνος idem. 23. Πισάνδρου Stobaeus. 24. προσθέμενον Stobaeus, Maximus.

Theocr. V, 21, quae v. in ann. ad Zenob. V, 47.

34a. Arsen. XL, 95a: Scholl. ad Eur. Phoen. 1377. Apost. XIII, 22.

35. Photius: Arsen. XL, 76. Macar. V, 55.

36. Plut. Num. 7: Arsen. XLI, 74.

36a. Arsen. XLI, 75: Stob. Flor. 8, 11. Cf. ann. ad Zenob. V, 93. Soph. fr. 666 Dind.

37. Stob. Flor. 10, 56.

38. Diog. VII, 4: Arsen. XL, 97. DV III, 55.

39. Diog. VII, 20: Arsen. XL, 98.

39a. Arsen. XL, 99: Stob. Flor. 9, 14. De Philonide auctore dubitat Meinekus Com. Gr. Fr. II, 1, 425.

39b. Arsen. XL, 100: Stob. 3, 16.

39c. Arsen. XLI, 1. LV, 32: Stob. Flor. 12, 6.

39d. Arsen. XLI, 2: Stob. Flor.

- 40 Οὐδ' ἐπιτίτης φράτορας ἔφυσας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων ἢ ἀνάρθρων.
- 39e Οὐκ ἔστιν, ὃ μάταιε, σὺν ῥαθυμίᾳ τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν: Φιλίσκου.
- 39f Οὐ βέβηλος ὃ τελεσταὶ τοῦ νέου Διογύσου· κἀγὼ δὲ ἐξ εὐεργεσίας ὠρμισμένος ἤμω ὀδεύων Πηλουσιακὸν κνεφαῖος παρὰ λαΐτμα: Εὐφορίωνος. 5
- 39g Οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί. τομῶν δὲ χρεῶν· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίθει θνητοῖσι τελευτῶν: Εὐριπίδου. 10
- 39h Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δις ἁμαρτάνειν: Ἀμάργος ἐπέτιμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἁμαρτάνοντι· τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσειν εἶπε ταύτην τὴν γνώμην.
- 39i Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τὰγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὡς τὸ λαβόντα στερηθῆναι. 15
- 39k Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης: ἐπὶ τοῦ μαθήματος γὰρ ἐσθηκῶς ὁ τοῦσ αὐτοῦ, λήληθε παραπλέων τὰς συμφοράς: Ἄμφιδος ἐξ Ἄμπέλου.
- 39l Οὐδὲν γαίᾳ κλεινᾷ γυναικὸς βαρύτερον οἶδ' ὁ συντηχῶν· μακάριος δ' ὃς ἀγνοεῖ: Ἐπιχάρμου. 20
- 39m Οὐχ ὁ λόγος αὖξει τὴν τέχνην περισσὸς ὢν· ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα: Ἐρμοδοτόου.
- 39n Οὐχ αἱ τρήχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν, ἀλλ' ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῆ φύσει γέρον: Μενάνδρου. 25

5. τελεσταὶ Hephaestio. 6. δ' ἐξ idem. 7. λαΐτμα] τέλμα idem. 8. δορί] Εὐριπίδου Τημενιδῶν Stobaeus addit. 9. τομῶν] Εὐριπίδου Τημένω Stobaeus praemittit. Versus sunt anapaestici. 14. οὕτω γε Xenophon. ὠσπερ idem. 15. στερηθῆναι λυπηρόν idem. Ξενοφάντος in fine Ab, Ac Stobaeus addunt. 19. Ἄμπελου γοῦ Stobaeus. 21. συντηχῶν τοιαῦτα. Ahrensus.

1, 83. Max. Conf. Serm. 36, p. 627 Comb. Muson. fr. p. 254. 398 Peerlk.

39e. Arsen. XLI, 3: Stob. Flor. 29, 40.

39f. Arsen. XLI, 4: Hephaest. de Met. 105 Gaisf. Meinekius Anal. Alex. 341.

39g. Arsen. XLI, 5: Stob. Flor. 51, 2. 3. Οὐκ — δορί] Eurip. Temenid. fr. 7 Matth. τομῶν κτλ.] id. ib. fr. 8.

39h. Arsen. XLI, 6: Stob. Flor. 54, 45. Cf. Apost. II, 64: DV II, 32.

39i. Arsen. XLI, 7. 51. IX, 94: Stob. Flor. 15, 13. Xen. Cyrop. VII, 5, 82.

39k. Arsen. XLI, 8: Stob. Flor. 60, 1. Com. Gr. Fr. III, p. 302 Mein.

39l. Arsen. XLI, 9: Stob. Flor. 68, 9. Epich. fr. 138 Ahr.

39m. Ars. XLI, 10: Stob. Flor. 60, 3.

39n. Arsen. XLI, 12: Stob. Flor. 52, 10. Men. fr. fabb. inc. 92 Mein.

40. Arsen. XI, 77. Arist. Ran. 420: ἕς ἐπιτίτης ὢν αὐκ ἔφυσε φράτορας: ubi Scholia: ἀπὸ τῶν ἀπεινῶν, οὐκ ἔφυσαν ὀδύνας, εἶπε φράτορας, ἵνα ὡς ἐπὶνον διαβαλῆ. ἢ δὲ παρομιμία, ἐπιτίτης ὢν ὀδύνας οὐκ ἔφυσεν: cf. Solo apud Apost. XIV, 94, 1. Bergkiius Comm. de Com. Att. ant. Rell. 108.

- 41 Οὐκ ᾤμαν τὰν εὐχὰν ἄλλας μεῖζονος εὐχᾶς
 δεῖσθαι: Λακεδαιμόνιος εὐξάμενος ἀπὸ τοῦ Λευκάτα
 ῥίπτειν ἑαυτὸν ἀνέβη καὶ ὑπέστρεψεν ἰδὼν τὸ ὕψος· ὄνει-
 διζόμενος δὲ τοῦτ' εἶπεν.
- 42 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: ἐπὶ τῶν μὴ τὰ πρὸς-5
 ἴκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. Ἐπιγίνους τοῦ
- 39ο Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὀμιλίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρε-
 τῆς ἠδονὴν ἔχει: Φωκίωτος.
- 39ρ Οὐ ποτε σὸν μνήμα Εὐριπίδες ὄλετο.
- 39q Οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος, 10
 εἰ πάντες ἡμεν ἐξίσου πεφνκότες.
 εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾷν φίλει: Ἀγάθωνος.
- 39r Οὐκ ἔστιν ἄφροβον εἶναι φοβερὸν φαινόμενον: Ἐπικούρου.
- 39s Οὔτε σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι, 15
 οὐ γὰρ πηδάλιφ πείθεται, ὡς ἄκατος,
 οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασαι δὲ δεσμὰ
 πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα: Θεόγνιδος.
- 39t Οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
 ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης: Ἀλέξιδος.
- 39u Οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον 20
 γυναικός, ἀπ' ἐμαντῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι: Ἀλέξιδος.
- 41a Οὐκ ἔστιν κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἔν: Ἀμφίδος.
- 41b Οὐ δεῖ φιλογέλωτα εἶναι σκέδον ὅταν τις φλέγη ἰσχυρῶ
 γέλωτι, ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον: Πλάτωνος.

5. ἐπὶ — φλυαρούντων] Suidas in fine posuit. 8. Φωκίωτος] Ἀν-
 τισθένονος Stobaeus. 9. Εὐριπίδη ὄλοιο Gellius. 10. ἂν] ἐν Ab. 12.
 Tertius versus est Euripidis: Stob. l. c. 13, Eur. Belleroph. fr. 5 Matth.
 14. οὔτοι Stobaeus. 16. ἀπορρήξασαι idem. 19. ὄντως] πάν-
 των Meinekius coniecit. ὄντως κτλ.] γυναικὸς εἰ μὴ τὰς σφίνας χρησιμὴς
 ἔχη Ab, versus Euripidis ex Stob. l. c. 8 huc casto translatus. Ἀλεξι-
 δος] Ἀντιφάνους Ab, Stobaeus. 20. οὐδὲν Stobaeus. 21. εἰς-
 ομᾶν γυναικός Ab, quod eiecto v. θηρίον Meinekius recepit. 22. ἴσιν
 οὐδὲν A, sed οὐδὲν delevit: ἴστι Stobaeus. 23. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλο-
 γέλωτας γε δεῖ εἶναι· σκεδὸν γὰρ ὅταν Plato.

- 39ο. Arsen. XLI, 13: Stob. Flor. 1, 30. Antisth. fr. 6 p. 57 Winkelm.
 39ρ. Ars. XLI, 14: Gell. N.A. XV, 20.
 39q. Arsen. XLI, 15. LIII, 2: Stob. Flor. 38, 12.
 39r. Arsen. XLI, 16: Max. Conf. Serm. 24, p. 606 Comb.
 39s. Arsen. XLI, 17: Stob. Flor. 71, 2. Theogn. 457.
 39t. Arsen. XLI, 18. XV, 86: Stob. Flor. 72, 9. Antiph. fabb. inc. fr. 53 Mein.
 39u. Arsen. XLI, 19. XVI, 45: Stob. Flor. 73, 39. Alex. fr. inc. fabb. 39 Mein.
 41. Plut. Apophth. Lacon. 236 D: Arsen. XLI, 76.
 41a. Arsen. XLI, 77: Stob. Flor. 33, 6. Com. Gr. Fr. T. III, p. 319 Mein.
 41b. Arsen. XLI, 78: Plat. Reip. III, 388 E.
 42. Suidas: Arsen. XL, 78. Zenob. V, 40: add. annot. ad Greg.

Σικωνίου τραγωδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἢ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρό-
 οθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τοῦτοις ἠγωνίζοντο, ἄπερ
 καὶ Σατυρικά ἐλέγοντο. ὕστερον δὲ καταβάντες εἰς τὸ τρα-
 γωδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας 5
 ἐειράπησαν, μήκετι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ
 ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ πα-
 ραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παρά-
 οῖόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίους
 ποῆσαι Διόνυσον κάλλιστον, τοὺς δὲ ὀρῶντας τὰ τε τῶν 10
 ἀγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Πα-
 ρασίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν, Τί πρὸς Διόνυσον;

- 43 Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις: ἤγουν οὐδὲν ἀγροικόν.
 44 Οὐκ ἐν δέοντι χροῆ τῷ δέοντι: ἐπὶ τῶν ἀλόγως τι 15
 ποιοῦντων.
 45 Οὐτ' ἰχθύς φωνήν οὐτ' ἀπαίδευτος ἀρετήν.
 43a Οὐδ' ἀπομύξασθαι σύνοιδεν: ἐπὶ τῶν ἐπεικῶς ἀνοήτων.
 45a Οὐδεὶς ἔπαινον ἠδοκαῖς ἐκτίσατο.
 οὐδεὶς γὰρ ὦν ῥάθυμος εὐκλεῆς ἀνήρ,
 ἀλλ' οἱ πόνοι τικτοῦσι τὴν εὐανδρίαν: Εὐριπίδου. 20

1. αὐτὸν] τὸν Διόνυσον Suidas: "Ἀδραστον C. O. Muellerus con-
 iecit Dor. II, 367. οὐ ποιήσαντος coniectat Thierschius ad Pind.
 T. I, 151: vulgatum Friebelius ad Graec. Satyrogr. Fr. p. 5 defen-
 dit probante M. Schmidtio Diatr. in Dithyr. p. 191. 4. ἐλέγετο
 Suidas. μεταβάντες idem. 6. θεοῦ] Διονίου idem. ὅθεν
 τοῦτο idem. 7. δὲ ἐν idem. 8. Παρῥάσιον idem, N. 11.
 ἀριγνωστῶν Suidas. Παρῥασίου N, Suidas. 12. πρὸς τὸν Sui-
 das. 13. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν εὐελεῖς ἢ κοινόν Suidae explicatio est. 16.
 Πλουτάρχου A praemittit ex Maxim. Conf. Serm. 17, p. 584 Comb., 'Επι-
 κόφου Ant. Mel. 134, p. 209 Fabr. ἐν ἰχθύσι Stobaeus. ἐν
 ἀπαίδευτοῖς idem. ἀρετὴν δεῖ ζητεῖν idem: διδακτὴν εἶναι τὴν
 ἀρετὴν u. 18. οὐδεὶς] Καρκίνου Stobaeus praemisit: v. Matthiae ad
 Eurip. Trag. T. IX, p. 43. 19. οὐδεὶς γὰρ] Εὐριπίδου Ἀρχελάφ Stobaeus
 praemisit: fr. 8, 2 Matth. γὰρ ὦν Ab om.

Cypr. M IV, 73. Χαμαιλέον] v.
 Westermannus ad Voss. Histor. Gr.
 413. Θεαίτητος] v. Paroem. Gr.
 T. I, XI: idem Theaetetus videtur
 afferrī a Scholl. ad Theocrit. I, 118.
 147. Παρῥάσιον] de Parrhasii
 victoria Corinthiaca Welckerus dixit
 in libro qui inscribitur *Annales de*
l'institut archéologique T. IV, 385.
 Ceterum Polybius non Parrhasium,
 sed Aristidem pictorem in hac re
 nominavit: v. Strab. VIII, 381.

43. Suidas: Arsen. XL, 79.
 43a. Arsen. XL, 80.
 44. Dictum Anaxandridae ad-
 scriptum in Plut. Apophth. Lac. 216
 F, Leonti ibid. 224 F, Leonidae
 in eiusd. V. Lycurg. 20.
 45. Ioann. Damasc. in Gaisfordi
 Stob. IV, p. 65: Arsen. XLI, 79.
 Plut. fr. 8, ubi v. Wytenbachius.
 45a. Arsen. XLI, 80. LII, 86:
 Stob. Flor. 29, 31. 32.

- 46 Οὐκέτ' ἐμὸν τὸν πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω· παρ-
όσον τῶν ξένων οὐδεὶς φροντίζει.
- 47 Οὐδ' ἐν σελίνοις· ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακό-
των. ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα,
τοὺς λεγομένους παρακήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύ- 5
τευον. βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμία, οὕτω οὐδὲ ἀρχὴν
ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰς-
ιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.
- 48 Οὐδ' αἰδοῦς σοι πέρδικος· δηλονότι ἐνεστίν· ἐπὶ
τῶν ἀνάνδρων καὶ μὴ αἰδουμένων ἐν τοῖς πολέμοις· Οἱ 10
γὰρ πέρδικες τῶν θηλειῶν ἐρῶσι δριμύτατα. οὐκοῦν οἱ
τρέφοντες τοὺς ἀθλητὰς πέρδικας, ὅταν αὐτοὺς εἰς τὴν
μάχην τὴν κατ' ἀλλήλων ὑποθήγωσι, τὴν θήλειαν ἐκάστῳ
- 46a Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
οὐδ' ἐπὶ τῷπραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν· Ἀριστοφά- 15
νους ἐν Εἰρήνῃ.
- 46b Οὔτοι ἐγὼ θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐτίσκαις;
τοῦτο πᾶς τις ἐχέτω ἀπόκρισιν πρὸς τοὺς κόλακας.
- 46c Ὅρνηθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίου
φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐνάισιμοι. 20
- 46d Οὐδ' ἔοικε Διθὰ θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
- 46e Οὔτω γνώμης ἔχουσιν, ἐξ οὐρίας φιλεῖ τὰ πράγματα φέ-
ρεσθαι· Ἀιβανίον.
- 46f Οὔτω τὸ λίαν γ' ἤσσον ἐπαιῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν.

3. μηδὲ] μὴ δ' ἐπὶ Photius. πεφθακότων Suidas. 4. εἰς] ἐπὶ
Photius. τοὺς Z om. 5. περιεκήπους Suidas, Photius: eadem
forma Hesychius utitur: v. G. Dindorfius ad Steph. Thes. L. Gr. T. VI,
844 D. 7. ἐν τοῖς κήποις] εἰς τοὺς κήπους VB Hesychius. 9.
αἰδῶς Z. 10. ἀνδρῶν A. οἱ — οὐκοῦν] ἀκολουσίουτοι τῶν ὀρνί-
θων οἱ πέρδικες εἰσίν. ταῦτά τοι καὶ τῶν θηλειῶν [θηλειῶν Z] ἐφ. δρ.,
καὶ τῆς λαγνείας ἠτιώμενοι συνεχέστατά εἰσιν οἱ γε. οὐκοῦν As. 17.
οἴτοι ἐγὼ] οἴτις τοι Homerus. 22. τοῖς γὰρ οἴτω Libanius. 24.
γ' Euripides om.

46. Diog. VII, 9: Arsen. XLI, 25.

46a. Arsen. XLI, 26: Arist. Pac.
1083. 1085. Apost. IX, 50.

46b. Arsen. XLI, 27: Hom. Od.
II, 187, ubi Eustath. 1799, 8 haec
annotavit: ἰστίον δὲ ὅτι, οὔτι τοι
θεός εἰμι καὶ τὰ ἐξῆς, ἔχοι ἄν ποτε
παιρομικῶς ῥηθῆναι, ὅτι τις οὐκ
ἰθὺλι ἀκούειν ἑκαίνοισι τοὺς ἰστίον
ἐαντόν.

46c. Arsen. XLI, 28: Hom. Od.
B, 181.

46a. Arsen. XLI, 29: Hom. Od.
Γ, 335 sq.

46c. Arsen. XLI, 30: Liban. Oratt.
T. IV, p. 12 R. Cf. Apost. VII, 56.

46f. Arsen. XLI, 31: Eur. Hip-
pol. 263. Greg. Cyr. I II, 79.

47. Suidas: Arsen. XL, 81: Pho-
tius. Append. Provv. IV, 38.
Apost. XVII, 19.

48. Arsen. XL, 82. οἱ γὰρ πτλ.]
Aelian. N. An. IV, 1. Cf. adn. ad
Apost. VIII, 70.

- παριστάναι ποιούσιν. οὐ γὰρ τί που ἠτιώμενος φανῆναι ἢ τῇ ἐρωμένῃ ἢ τῇ γαμετῇ ὁ πέρδιξ ὑπομένει· τεθνήξεται δὲ μᾶλλον παιόμενος, ἢ ἀποστραφεὶς ἰδεῖν τολμήσει ταύτην ἀσχημόνως, παρ' ἧς βούλεται εὐδοκίμειν· ἀκούω δὲ Κρητὰ τινα ἐρασίην, ἀγαθὸν τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ πολέμια, 5 ἔχειν δὲ παιδικὰ μειράκιον ὥρα διαπρεπές. μάχης δὲ γενομένης, καὶ ἀθρόας ὠθουμένης εἰς αὐτὸν τῆς τῶν ἐχθρῶν γάλαγγος, προσπταῖσαι νεκρῷ κειμένῳ, καὶ περιτραπῆναι λέγουσιν αὐτόν. τῶν οὖν τις πολεμίων παῖειν ἔμελλε κατὰ τῶν μεταφρένων τὸν ἄνδρα· ὁ δ' ἐπιστραφεὶς, μηδαμῶς, 10 εἶπεν, αἰσχρὰν καὶ ἀναλκῆ πλῆγὴν ἐπαγάγης, ἀλλὰ κατὰ τῶν στέρνων ἀντίαν παῖσον, ἵνα μὴ μου δειλίαν ὁ ἐρώμενος καταψηφίσηται καὶ φυλάξῃται περιστείλαι με νεκρόν. αἰδεσθῆναι μὲν οὖν ἄνθρωπον ὄντα φανῆναι κακόν, οὐπω θαυμασιόν· πέρδιξι δὲ μετεῖναι αἰδοῦς, ὑπέροσμνον τοῦτο 15 ἐκ τῆς φύσεως τὸ δῶρον. Κλεώνυμος δὲ ὁ ῥίψασπις καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος οὔτε τὰς πατρίδας ἠδούντο, οὔτε τὰς γαμετάς, οὔτε τὰ παιδιά.
- 49 Οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἄπαξ σκυτοτραγεῖν μαθών· οἷ το ἔθος σχεδὸν ἀμετάβλητον. 20
- 50 Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστυκὸς ἀνὴρ· ἐπὶ τῶν ἀδίκων.
- 51 Οὐ τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ τὸν τρώσαντα· Τιμό-
- 49a Οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων πατῆρ δύνατο θέμεν ἔργων τέλος.

1. παριστάνει Α. ποιούσιν ἐκάστῳ τὴν σύννομον, σόφισμα τοῦτο δειλίας καὶ κίχης τῆς κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀντίπαλον αὐτοῖς εἰρόντης. οὐ As. 3. ἢ ὁμόσε χωροῦντος ἀποστρ. As. 4. εὐδοκίμειν] τοῦτό τοι καὶ Κρητὲς ὑπὲρ τῶν ἐρωμένων ἐνεόουν As addit. δὲ] γὰρ As, δὲ καὶ Α. 5. τινα As ignorat. 6.* δὲ] μὲν As. εἰγνῆς μειράκιον As. De amasii virtute uberius As egit. μάχης γεν. apud Aelianum non legitur. 9. πολεμίων, ὁ μάλιστα πλησίον, ἀναιτιμάμενος, παῖειν As. 13. νεκρῷ, καὶ μίλα γε ἀσχημονοῦντι προελθεῖν οὐ τολμῶν. αἰδεσθ. As. 16. δῶρον. Ἀριστοδόμος δὲ ὁ τρίτος καὶ Κλ. ὁ ῥίψας τὴν ἀπίδα As. 20. Ab M explicationem om. 21. φρονεῖ δίκαιον] μέγα φρονεῖ Suid. s. ἰστυκός. ἀστυκός] ἰστυκῶς Suidas cum reliquis. Explicationem Suidas cum reliquis om. 23. ἀλλὰ τὸν τῶ στρατηγῷ τὰ στραωματα κομίζοντα Plutarchus: Apostolius corrupto Plutarchi codice usus est. 24. δύνατο Pindarus.

49. Greg. Cyr. M IV, 74: Arsen. XL, 83. 65.

49a. Arsen. XL, 66: Pind. Ol. II, 16.

50. Suidas: Arsen. XL, 84: Photius, Eustath. ad Hom. Il. A, 141,

quem in ann. ad App. Provn. IV, 35 proposui. Dicebatur in eos, qui inconsiderate ac temere agunt.

51. Plut. Apophth. Regg. cett. 187 C: Arsen. XLI, 81. Paulum differt Plut. de republ. seni ger. 8,

Θεὸς εἶπε τῶν ῥητόρων προαγόντων τὸν Χάρητα καὶ ἀξιούντων τοιοῦτον εἶναι τὸν Ἀθηναίων στρατηγόν.

- 51a Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι: ἐπὶ τῶν διὰ τινος εὐεργετουμένων· φασὶ γὰρ ὅποταν μία χελώνη πῆ, αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τοῦ ὄρου αὐτῆς ποτίζονται. 5
- 51b Οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος πονηροῦ τρόπου περιεγίνετο· καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων.
- 51c Οὐ γὰρ αἰρετέον πάντως τὸ ῥαδίως ἀλισκόμενον: Πλουτάρχου. 10
- 51d Οὐκ ἂν πρῴμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς: Ἀριστοφάνους *Εἰρήνη*.
- 51e Οὐκ ἔκλεψα τῶν σῶν ἀξίον τι καὶ τριχός.
- 51f Οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαριέντα διδοῦσιν ἀνδράσιν, οὔτε φωνὴν οὔτ' ἀρ φρένας οὔτ' ἀγορητήν. 15
ἀλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπαι στρέφει: Ὀδυσσεΐας Θ.
- 51g Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας: Εὐριπίδου.
- 51h Ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνησεται αὐτὸς ἐλέσθαι. 20
ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα·
ἄλλω δ' ὄρχηστάν, ἑτέρω κίθαρην καὶ αὐοιδήν.
ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔσθλόν, τοῦ δ' ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι: Ἰλιάδος Ν.
- 51i Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει, 25
φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
ἔσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μῆτ' αὐτῷ νοήῃ μῆτ' ἄλλον ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὖτ' ἀργήϊος ἀνήρ.

1. προαγόντων Plutarchus. 3. οὐ καὶ C. 5. οἴρου W, οἴρου Z, οἴρου C. πίνουσι C. 6. τρόπου πονηροῦ Aeschines. 8. ἡμετέρων idem. 13. οὐκ ἔκλεψα] ἢ κλεψα Aristophanes. 15. ἀγορητὴν Homerus. 18. αὐτὸς ὡς Euripides. βροτῶν] χειρὶ Stobaeus: v. Vaterus ad Eur. l. c. 20. δυνησεται Homerus. 22. ὄρχηστὴν idem. 24. τοῦ δέ τε πολλοὶ idem. 25. νοήσῃ Hesiodus. 26. Versus secundus in Boissonadi codice deest. 28. μῆτ' αὐτὸς Hesiodus.

788 D, quem Stob. Flor. 54, 43 secutus est.

51a. Arsen. XLI, 82: App. Provv. IV, 43.

51b. Arsen. XLI, 83: Aeschin. c. Ctesiph. §. 173, p. 564 R.

51c. Arsen. XLI, 84: Plut. de amic. mullit. 4, p. 94 E.

51d. Arsen. XLI, 85: Arist. Pac. 1223.

51e. Arsen. XLI, 86: Arist. Ran. 614.

51f. Arsen. XLI, 87: Hom. Od. Θ, 167.

51g. Arsen. XLI, 88: Stob. Flor. 54, 9. Eur. Rhes. 106.

51h. Arsen. XLI, 89: Hom. II. N, 729.

51i. Arsen. XLI, 90: Boiss. Anecd. I, 115. Hesiod. ἔργ. 293.

- 52 Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσουσιν: ἐπὶ τῶν ἀγρο-
- 51k Οὐ μόνον ἐς Πέρσας ἀνέβη Ξενοφῶν διὰ Κῦρον,
ἀλλ' ἀνοδὸν ζητῶν ἐς Διὸς ἦτις ἄγει.
παιδείης γὰρ ἔης Ἑλληνικὰ πράγματα δείξας,
ὡς καλὸν ἢ σοφὴ μνήσατο Σωκράτεος: Διογένης 5
ἐπίγραμμα εἰς Ξενοφῶντα.
- 51l Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τινὶ λέχθη,
ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.
δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπίνει μὲν ἄπρος
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθεὶς κάτθανε πηρομελής: τοῦ 10
αὐτοῦ εἰς Θεόφραστον.
- 51m Οὐποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν.
πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γανθουμένους
γυνὴ κατῆσχυνεν ἐν δόμοισι νηπία: Εὐριπίδου.
- 51n Οὐ πάντες οὔτε δυστυχούσιν ἐν γάμοις 15
οὔτ' εὐτυχούσι· συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχῶν.
- 51o Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἄμεινον 20
τῆς ἀγυθῆς, τῆς δ' αὐτὴ κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχου· ἢτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ εἶοιτα
εὔει ἄτερ δαλοῦ καὶ ἐν ὠμῶ γήραι θῆκε: Ἡσιόδου.
- 51p Οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος, οὔτε χρήματα,
οὔδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή: Ἀλέξιδος.
- 51q Οὐ πάνυ εἰώθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἐν λέγειν γυνή: Μεάνδρου.
- 51r Οὐχ οὔτω τοῖς ὀρφανοῖς παισὶν ὡς τοῖς ἀνοήτοις ἀνδράσιν 25
ἐπιτρόπους χρὴ παρῆναι: Πλουτάρχου.

1. ὅσον Kusterus. ὑπνώουσιν Suidas. 2. εἰς Diogenes.
3. ἄγρο· idem. 7. τινὶ ἐλέχθη Iacobsius Anth. Pal. VII, 110. 12.
Εὐριπίδου Ἀλκίνοτις. Οὐποτε — λυπεῖν. Εὐριπίδου Σθενε-
βοίας. Πολλοὺς κτλ. Stobaeus. 14. κατῆσχυν' ἐν idem. 16.
εὐτυχούσιν Stobaeus. 17. Εὐριπίδου Stobaeus addit. 20. δει-
πνολόχης Hesiodus. 21. ἐν abest ab Hesiodo. δῶκεν Hesiodus.
23. Ἀλέξιδος] Εὐριπίδου, Ab, Stob. Flor. 74, 13, Eurip. Danaes fr. 12
Matth. Recte Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 151 statuit, ab Alexide
integros Euripidis versus in comoediam receptos esse. 25. ὡς κτλ.]
ἢ ἀνασθῆτος ἀνδράσι ἐπιτρόπων ἔσται χρεια Georgides. 26. χρὴ] δεῖ
Maximus.

51k. Arsen. XLI, 91: Diog. Laert. II, 58.

51l. Ars. XLI, 92: Diog. Laert. V, 40.

51m. Arsen. XLI, 93: Stob. Flor.

68, 14. 15. Οὐποτε — [λυπεῖν] Eur. Alcest. 239. πολλοὺς κτλ.]

Eur. Sthenob. fr. 8 Matth.

51n. Arsen. XLI, 94: Stob. Flor.

69, 3. Eur. fr. fabb. inc. 49 Matth.

51o. Arsen. XLI, 95: Hesiod.

Egg. 702.

51p. Arsen. XLI, 96. XVI, 46: Stob. Flor. 73, 42. Alex. fr. inc. fabb. 40 Mein.

51q. Arsen. XLI, 97. XVI, 56: Stob. Flor. 73, 59. Menand. fr. fabb. inc. 198 Mein.

51r. Arsen. XLI, 98: Anton. Mel. 28, p. 41 Fabr.: Max. Conf. Serm. 60, p. 670 Comb., Georg. in Boiss.

Anecd. I, 73. Est Plut. fr. 20 Wytt.

52. Arsen. XL, 85. οὐδ' —

πνούτων· παρόσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἰουν. μῦλλον δὲ διὰ δειλίαν·. Ἔστι δ' ὁμοῦς ἡ ἀηδὼν φιλόμουσος καὶ φιλόξενος. ἐν γοῦν ταῖς ἐρημίαις ὅταν ἄδη πρὸς ἑαυτὴν ἀπλοῦν τὸ μέλος καὶ ἄνευ κατασκευῆς ἄδει, ὅταν δὲ ἀλῶ, καὶ τῶν ἀκούοντων μὴ διαμαρτύνη, ποικίλα τε 5 ἀναμέλπει καὶ τακερῶς ἐλίττει τὸ μέλος.

53 Οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; ἐπὶ τῶν εὐεξαπαιτήτων.

54 Οὐδὲν Ὁρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης: ἐφ' εταίροιιν ἄγαν ἀλλήλω φιλοῦντοιν· τούτῳ γὰρ ἐπὶ φιλία

51s Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τὰγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὡς τὸ λα- 10 βόντα στερηθῆναι·. Ξενοφῶντος.

51t Οὐ θεῖς ἐπ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, Πάμφιλε, σαφῶς· ἐτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται·. Μενάνδρου.

51u Οὐ πρότερον ἀληθινὸς φίλος κτήσῃ, πρὶν ἂν τοὺς φά- 15 λους ἀποδιώξῃς·. Ἰσοκράτους.

51v Οὐτε ἵππος εὐγενὴς κρίνοιτ' ἂν πολυτελῆ σκευὴν ἔχων, ἀλλ' ὁ τῆ φύσει λαμπρός· οὔτε ἀνὴρ σπουδαῖος ὁ πολύτιμον οὐσίαν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ τὴν ψυχὴν γενναῖος·. Πλουτάρχου.

51w Οὐκ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους δεῖ κρατεῖν· οὐ γὰρ ἕνεκεν τῶν λόγων τὰ πράγματα 20 συντελεῖται, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι·. Σωκράτους.

51x Οὐτε ὕδωρ θολερὸν οὔτε ἀπαίδετον ψυχὴν ταράσσειν δεῖ·. Πλουτάρχου.

1. παρόσον] locus apud Suid. s. οὐδ' ὅσον qui exstat in edd. antiquis, ab interpolatore profectus est: v. Bernhardius. 2. ἔστι — ἐν] Χάρμιδος ἀκοίω τοῦ Μασσαλιώτου λίγοντος φιλόμουσον μὲν εἶναι τὴν ἀηδῶνα, ἤδη δὲ καὶ φιλόδοξον· ἐν As. 4. ἄδει] τὴν ὄρνιν ἄδειν As. 6. ἀναμέλπειν As. ἐλίττειν As. 7. οὐ] τί οὐ Z. 12. οὐ θεῖς Meinek. ius. ἐφ' αὐτοῦ Stephanus. 14. κτήσαι Maximus. 15. Auctoris nomen abest ab Maximo. 16. ἂν ὁ Stobaeus. 18. Πλουτάρχου] Σωκράτους Stob. Flor. 1, 37. 23. Πλουτάρχου] Ἐπικούρου Anton. Mel. 209 Fab., Ἰσοκράτους Georg. in Boiss. Anecd. I, 93.

ἀγρυπνούτων] Suid. s. ἀγρώς: cf. App. Provn. IV, 41 et Macar. VI, 69. Οὐδ' — δειλίαν] Suid. codd. p. 1206 Bernh. Ἔστι κτλ.] Aelian. N. An. V, 38.

53. Arsen. XLI, 45: cf. Apost. XVI, 75.

54. Arsen. XLI, 46. Greg. Nazianz. Or. 20, p. 332 B: καὶ ἐνωρίς οὐκ ἀνοήτως καὶ ὄντες παρ' αἰτοῖς καὶ ἀκούοντες οὐδὲν τοιοῦτον αὐτοῖς οἱ Ὁρίσται καὶ οἱ Πυλάδαι, οὐδὲν οἱ Μολιονίδαι, τῆς Ὀμηρικοῦ δέκτου τὸ θαῦμα, οὐς κοινωνία συμφορῶν ἰγνώρισε κτλ.

51s. Arsen. XLI, 99: cf. Apost. XIII, 39i.

51t. Arsen. XLI, 100: Stob. Flor. 23, 3. Men. fr. fabb. inc. 85 Mein.

51u. Arsen. XLII, 1: Max. Conf. Serm. 6, p. 549 Comb.

51v. Arsen. XLII, 2: Max. Conf. Serm. 12, p. 569 Comb. Plut. fr. 57 Wylt.

51w. Arsen. XLII, 3: Max. Conf. Serm. 15, p. 580 Comb.

51x. Arsen. XLII, 4: Max. Conf. Serm. 17, p. 584 Comb.

- διαβεβήσοθον. ὁμοία τῆ· οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς οἱ Μο-
λιονίδαι.
- 55 Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμει τοῖς πολλοῖς: Δημο-
σθένους ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἔλλιπῶς
λεγομένη· προσυπακουσιεὸν οὖν ἔξωθεν τῆς ἀγκύρας. 5
- 56 Οὔτε χθές τὸ χρυσίον οὔτε σήμερον τὸ θη-
ρίον ἐξέπληξε τὸν Φαυρίκιον: ἐπὶ τῶν κρειττόνων
χρημάτων καὶ γενναιοτάτων.
- 57 Οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δῆγματος: ἐπὶ τῶν ἀνη-
νύτων. Λεῖπει φάρμακον. 10
- 58 Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις: ἐπὶ
τῶν μηδενὸς ἀξίων· εἰῶθαι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν
τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, εἰ καὶ φαῦλος ᾔην.
- 59 Οὐκ ἂν κινήσης οὐδεμίαν ἄσπιδα, ἀλλ' ἀπὸ
σκυτάλλης μόνον καὶ τρίβωνος: ἐπὶ τῶν πειθηνίων. 15
- 60 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς:
διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι φασιν ἐν
τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῆ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσεἰσβολὸν
εἶναι τὸν πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλοὶ ἦσαν ἑταῖροι καὶ τῶν πλου-
σίων μόνον ὁ πλοῦς. 20

3. ὀρμῆς Z. 4. περὶ] ὑπὲρ Harpocratio. ἔλλιπτικῶς Bekkerus:
sed optimi Harpocratonis libri cum Apostolico faciunt. 5. τῆς] τὸ
Harpocratio, AZ. 7. Φαυρίκιον Z. 8. χρημάτων ZR om. 9.
ἀλλ' οὐκ Suidas: ἀλλ' omissum est in glossa novicia Suidae p. 1314
Bernh. 10. λέπει δὲ τὸ φ. Suidas. 15. σκυτάλης A. 20.
μόνον Suidas, A.

55. Harpocr. 141, 15: Arsen. XLI, 47: Phot. Suidas. Κτησιφῶντος] §. 281. De ellipseos genere cf. Dissenius ad Demosth. I. c., Blomfieldus ad Aesch. Agam. gl. 488: add. Apost. VII, 61.

56. Arsen. XLI, 55. Plut. Apophth. Regg. cett. 195 A, V. Pyrrh. 20.

57. Suid. s. ἀλλ' οὐ: Arsen. XLI, 48. App. Prov. I, 21. Est Arist. Plut. 886.

58. K in nott. ad Diog. VII, 24: Arsen. XLI, 49. Greg. Cypr. I II, 85.

59. Arsen. XLI, 50. Conglutinatum est e Plut. V. Lycurg. 30: οὕτως ἢ πόλις [Sparta] ἀπὸ σκυτά-

λης μιᾶς καὶ τρίβωνος ἄρχουσα τῆς Ἑλλάδος ἀρχοντος καὶ βουλευμένης κατέλυε τὰς ἀδίκους δυναστείας καὶ τυραννίδας ἐν τοῖς πολιτεύμασι καὶ πολέμοις ἐβράβει καὶ σπασίαις κατέπαυε, πολλὰς οὐδ' ἄσπιδα κινήσασα μίαν, ἀλλ' ἐνὶ πέμψασα πρὸς βεντήν, ἣ πάντες εὐθὺς ἐποίησαν τὸ προστασομένον.

60. Suidas: Arsen. XLI, 51. Diog. VII, 16. Quam ultimo loco posuit explicationem, ea ex Aristophane Byzantio fluxit: Hesych. s. οὐ παντὸς ἄ. εἰς K. ἔσθ' ὁ πλ.: Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον ἐκπλίουςι ξένους χαλεπῆ τις ἢ πόλις εἶναι διὰ τὴν τῶν ἑταίρων γοητείαν: v. Nauckius ad Arist. Byz.

- 61) Οὐκ ἔστι πρὸς δαιμόνια φωτὶ μάχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 62 Οὐχ ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτὸν ἔντιμον ποιεῖ: οὔτ' ἡ ἀρετὴ, ἀλλ' οὐχ ἡ πατρὶς τὸν γενναῖον τιμᾷ. 5
- 63 Οὐκοῦν ἐν ψυχρῷ τούτους ἐψήσωμεν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Χαρμίδης γὰρ ὁ Λαρισσαῖος ἀκούσας διηγούμενου τινὸς ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγγέλλας, ἔφησε τουτί.
- 61a Οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: ἐπὶ τῶν μὴ πολυπραγμοῦντων καὶ ἀμαθῶν. 10
- 61b Οὐ θεομαχήσω, σῶν λόγων πεισθεῖς ὕπο:· Εὐριπίδου.
- 61c Οὐ δύναμαι τὴν αἰγα φέρειν κάπιτίθετε μοι βοῶν.
- 61d Οὐ μέλει τῇ χελώνῃ μυῶν: ὁμοία τῇ· Ἐλέφας μὲν οὐ δάκνει.
- 63a Οὐ τὰ χρήματα φίλον, ἀλλ' ὁ φίλος χρήματα· καὶ χρή- 15
ματα μὲν φιλίαν οὐδέποτε ἂν ἐργάσαιτο, ὥσπερ οὐδὲ γῆ θεόν, φιλία δὲ χρήματα ῥαδίως ἂν κήσαιτο, καθάπερ καὶ θεὸς γῆν: Μοσχίωνος.

1. οὐκ ἔστι] ὁππότ' ἀνὴρ ἰθίλη Homerus. δαιμόνια idem. 6.
ἐψήσωμεν Plutarchus. 8. ἐγγέλεις idem. 11. κοῦ Euripides. 12.
ἐπιθέτε Plutarchus: ἐπὶ μοι θέτε τὸν βοῶν metri causa Reiskius. 15.
φίλον] φίλοι Maximus. ὁ φίλος] οἱ φίλοι idem. 16. ἡ γῆ idem. 17.
ἂν ab Maximo abest. 18. Μοσχίωνος] Κάτωνος Maximus.

Rell. p. 237. Usurpat Aristid. Or. περὶ τοῦ μὴ δεῖν κομφοδεῖν T. I, 508 Iebb.: ἡ τὸν μὲν εἰς Κόρινθον πλοῦν οὐ παντός ἀνδρὸς εἶναι πιστεύομεν, τὴν δὲ τοῦ βίου τοῦ παντός πορείαν ἤντινα καὶ δεῖ ἂν δεῖ τῶν ἐπιτηδευμάτων ποιήσασθαι πῶς ἀνὴρ εἴσεται καὶ πῶς ἐπὶ τούτοις τοῖς οἴαξι καθιθεῖται τῆδε ἀκείσοι κομίζων τοὺς νιούς ὡς ἂν αὐτῷ δοκῇ; add. artifex ignotus, qui vasculo figuris ornato inscripsit: οὐ παντός ἐστι Κόρινθος: v. Panofka in Gerhardt Ephem. Archaeol. 1847, p. 22. Parodia proverbii exstat in Nicolao comico apud Stob. Flor. 14, 7, 26: οὐ παντός ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζαν ἰσθ' ὁ πλοῦς.

61. Hom. II. P. 98, ubi v. Eustathius: Arsen. XLI, 20^a.

61^a. Arsen. XLI, 21. Est ex Arist. Av. 471 desumptum: ἀμαθῆς γὰρ ἔφες κοῦ πολυπράγμων οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, quem versum ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν dici Suid. s. ἀμά-

θητος et s. παῖθου annotavit. Cf. Diog. II, 95.

61^b. Ars. XLI, 22: Eur. Bacch. 325.

61^c. Arsen. XLI, 23: Plutarch. de vit. aere alieno 6, p. 830 A: ἐπεὶ τὸ τῆς παροιμίας ἐστὶν γέλοισιν. οὐ . . . βοῶν· πενίαν φέρειν μὴ δυνάμενος, δυνιστήν ἐπιτίθης σιαντῶ, φορτίον καὶ πλουτοῦντι δυσόιστον.

61^d. Arsen. XLI, 24. Greg. Cypr. L III, 33. Apost. XVIII, 19.

62. Arsen. XLI, 20. De hoc apophthegmate eiusque auctore v. Wytenbachius ad Plut. Apophth. Lac. 208 D: add. Scholl. ad Ioann. Climac. 252: οὐχ ὁ τόπος τὴν ἀρετήν, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ πέφαι τὸν τόπον σμινύειν, quae ab Ioanna. Damasc. Sacr. Parall. 438 B Opp. T. II Ioanni Chrysostomo adscribuntur.

63. Arsen. XLI. 64. Xenophani dictum Plut. adv. Stoic. 46, p. 1084 E adscripsit.

63^a. Arsen. XLI, 65: Max. Conf. Serm. 6, p. 549 Comb.

- 64 Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾶν: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια ζητούντων.
- 65 Οὐτε Ῥώμη πεσειται Σκηπίονος ἐστῶτος, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως πεσοῦσης: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἤρημένων ἀποθανεῖν. 5
- 66 Οὐ τὺ ἔσοι Καλλιπίδας ὁ δεικηλίτας: ἐπὶ μίμων καὶ ὑποκριτῶν σοβαρῶν. οὔτω γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μίμους καλοῦσι. Καλλιπίδης γὰρ ὁ τῶν τραγωδοποιῶν ὑποκριτής, ὄνομα καὶ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ σπονδαζόμενος ὑπὸ πάντων, εἰπὼν πρὸς βασιλέα τὸν Ἀγησίλαον, 10 οὐκ ἐπιγινώσκεις με, ὦ βασιλεῦ; ἤκουσε παρὰ Ἀγησίλαου τουτί.
- 67 Οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὑδῶρ πίνη: ὁ γὰρ θεὸς εὐρετῆς οἴνου, ὧτινι ἐορτάζουσιν.
- 63b Οὐ δοκεῖ μοι χοῖναι παῖδας κτᾶσθαι: ἐνορῶ γὰρ ἐν παῖ- 15 δων κήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθιγέοντα, καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα: Δημοκρίτου.
- 63c Οὐθ' ἐν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον: Μενάνδρου.
- 65a Οὐτε ἀρ' ῥώστου πληγὴν οὔτε ἀνοήτου ἀπειλὴν δεῖ εὐλα- 20 βεῖσθαι.
- 67a Οὐκ αἰεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει: ἐπὶ τῶν οὐκ αἰεὶ τὰ αὐτὰ δωρουμένων. Γεωργὸν γάρ φασι παρὰ ποταμὸν βαδίζοντα ἀποβλεῖν ἀξίνην: κατοικτεῖροντα δὲ τὸν ποταμὸν ἀνεῖναι αὐτῷ ἀργυρᾶν. τοῦ δὲ φήσαντος οὐκ εἶναι ταύτην αὐτοῦ, ἀνεῖναι αὐ- 25 θις χρυσῆν. ἀρησαμένον δὲ καὶ ταύτην, τὸν ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναδοῦναι καὶ τὰς ἄλλας δωρησασθαι ἀγασθέντα αὐτὸν

3. Σκηπίωνος Plutarchus. 4. Scribe Σκηπίων. 6. Καλλιπίδας Plutarchus. δεικηλίτας A, δεικηλίκτας Plutarchus. ἐπὶ — σοβαρῶν] Plutarchus non agnoscit. 8. Καλλιπίδης Plutarchus. 13. πίη ex Meinekii emendatione Ds. Nunc pro scazonte verum habet Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1, 119. 15. δοκέει. Mullachius. ἐνορῶ idem. 16. κτήσει idem. 17. εὐθιγέοντα Gesnerus. 19. οὐθ' ἐν Meinekii. 21. Φίλωνος Maximus addit.

63b. Arsen. XLI, 66: Stob. Flor. 76, 15. Democr. fr. 185 Mull. 63c. Arsen. XLI, 67: Stob. Flor. 33, 2. Men. fr. inc. fabb. 288. 64. Arsen. XLI, 52. Usurpat Theophyl. Simoc. Epist. 39. 65. Arsen. XLI, 53. Ex Plut. Apophth. Regg. cett. 201 F. Ex oratione, qua Scipio legem Papi- riam dissuasit, haec sumpta esse,

Meierus Oratt. Rom. Fr. p. 190 coniecit.

65a. Arsen. XLI, 54: Max. Conf. Serm. 60, p. 670 Comb. Philon. Opp. T. II, p. 671 Mang.

66. Arsen. XLI, 57. Ex Plut. Apophth. Lacon. 212 F: add. eiusd. V. Ages. 21.

67. Diog. VII, 39: Arsen. XLI, 35. 67a. Arsen. XLI, 36. Macar. VI, 68.

- 68 Οὐ πατρικὰ ἀυλῆι μέλη: ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς πατράσι βιούντων.
- 69 Οὐ φελλίας ὁ ἀγών: οἶον οὐ σιεμανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης· ἔλεγον δὲ ἐπὶ τῶν ἀργύριον τελούντων.
- 70 Οὐ φροντίς Ἰπποκλείδης: ὁ Τισάνδρου Ἰπποκλείδης μέλλον γαρμῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθέους τοῦ Σικνω- 5
τῆς δικαιοσύνης. ἕτερον δὲ γεωργὸν βουλόμενον τῶν αὐτῶν τυχῆν, ἐόντα καταβαλεῖν τὴν ἀξίνην ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ· τὸν δὲ ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναπέμψαι· τὸν δὲ πρότερον γεωργὸν παρατυχόντα εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τὸ προκείμενον. 10
- 68a Οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄρει: ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς συμπεπλεγμένων.
- 68b Οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον τὰ χρημάτων ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει, ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει. Πολυίδου. 15
- 68c Οὔτε τὸν ἀρῶστον ἢ χρυσῆ ὠφελεῖ κλίνη οὔτε τὸν ἀνόητον ἢ ἐπίσημος εὐτυχία. Ἀκούργου.
- 68d Οὐ τὸ πλουτεῖν καλόν, ἀλλὰ τὸ ἐκ καλῶν πλουτεῖν. Ἀπολωλόκου.
- 68e Οὐ τὸ πένεσθαι κατὰ φύσιν αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ δὲ αἰσχρὰν 20 αἰτίαν πένεσθαι ὄνειδος.
- 68f Οὐκ ἀντιλέγοντα δεῖ τὸν ἀντιλέγοντα παύειν, ἀλλὰ διδάσκειν· οὐδὲ γὰρ τὸν μαινόμενον ἀντιμαινόμενός τις ἴσται. Αἰσχίνου. ἰσομοτο δὲμα πορ φαρ τὸρροσῖ

3. Οὐ φελλίας] οὐφελίας Ds, οὐ φηλλίνας Finckhius in Bergkii et Caesaris Diar. philol. 1844, p. 949, 1846, p. 421, probante C. F. Hermann in Compend. Antiqq. Græc. II, p. 374. 5. ὁ — μέλλον] παροιμία, ἧς μνήμηαι Ἐρμῆπος ἐν Δημότῳ [fr. 6 Mein.]. Ἰπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλον Suidas. 9. οὐδὲ τὴν ἰδίαν Coraes σινυγ. Αἰοιωπ. μύθ. p. 29. 13. κρατῆρα Stobæus. 15. Πολυίδου] Ἐνριπίδου Ab, τοῦ αὐτοῦ [i. e. Ἐνριπίδου] Πολυίδου Stobæus. 16. ἀρῶστοντι ἢ χρυσόπος Maximus. 17. Ἀκούργου] τοῦ αὐτοῦ, i. e. Σωκράτους Stobæus, Πλουτάρχου Maximus. Ἀκούργου ad sequens dictum pertinet. 19. Ἀπολωλόκου] Ἀνκούργου Stobæus. Quod præbet A, sententiæ sequenti apponi debet: natum enim est ex Ἀπολλόνιος Ἰώνου: v. Gaisfordus ad Stob. Flor. 95, 9. 24. Αἰσχίνου] Ἀντισθένης Stobæus: Ab auctoris nomen om.

68. Diog. VII, 40: Arsen. XLI, 57. Macar. VI, 66.

68a. Arsen. XLI, 58: Macar. VI, 59.

68b. Arsen. XLI, 59. XLIV, 100: Stob. Flor. 91, 8. Eur. Polyid. fr. 9 Matth.

68c. Arsen. XLI, 60: Stob. Flor. 94, 13. Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 60 Wyt.

68a. Arsen. XLI, 61: Stob. Flor. 94, 17. Lyeurgi fr. 100 Saupp.

68c. Arsen. XLI, 62: Stob. Flor. 95, 9.

68f. Arsen. XLI, 63. XVII, 54: Stob. Flor. 82, 8. Antisth. fr. 16 Winkelm.

69. Diog. VII, 41: Arsen. XLII, 6. 70. Suidas: Arsen. XLII, 7. Ze-

νίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρχήσατο περιτιῶς. μεταβουλευσαμένον δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἴπποκλείδην φανερώς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχεται τὸν γάμον τῆς Ἀγαρίστης, ὑποτυχῶν ἔφη· οὐδ' ἄν φροντὶς Ἴπποκλείδῃ.

- 71 Οὐποτε δουλείῃ κεφαλὴ εὐθεία πέφυκεν, ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ καὶ χένη λοξὸν ἔχει.
- 72 Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας: ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ καὶ τὰ ἱερὰ προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται.
- 73 Οὐκ ἂν αὖθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται· αὐτὴ γὰρ ἄπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας οὐδέτερον ἀλίσκεται:· Σὺ μὲν μοι λέγεις πανοῦργον εἶναι ζῶον ἀλώπεκα τὴν 15 χερσαίαν· ἄκουε δὲ καὶ τῆς θαλαττίας μηχανάς· ἥ γὰρ οὐ πρόσσειοι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν ἀρχήν, ἢ καταπίνουσα ἑαυτῆς
- 72a Οὐδὲν ἢ εὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα· τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει:· Εὐριπίδου.
- 72b Οὔτε σῖτον ἄριστον ἐκ τοῦ καλλίστου πεδίου κρίνομεν, 20 ἀλλὰ τὸν εὐθειον πρὸς τὴν τροφήν· οὔτε ἄνδρα σπουδαῖον ἢ φίλον εὖνουν, τὸν ἐξ ἐπιφανοῦς ὄντα γένους, ἀλλὰ τὸν ὑπάρχοντα τῷ τρόπῳ κρείττονα:· Δημοσθένους.
- 72c Οὐδὲν γὰρ ἄλλος οἶον ἢ πολλὴ ζωὴ· πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γῆρα κακά, 25 νοῦς φροῦδος, ἐργ' ἀχεῖα, φροντίδες κεναί.

2. ἐπωρχήσατο Suidas: cum Apostolio Photius concinit. 7. ἰθεῖα Theognis. 8. αἰεὶ Stobaeus. 11. ἱερεῖα Gregorius. 14. τὰς M om. οὐδέτερον] οὐ δευτέρως M. 16. χερσαίαν] ταύτην δὴ τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφομένην As. μηχανάς, καὶ ὅσα δρῶ καὶ ἐκίνη πνιθάνου As. 17. καταπιῶσα, παρυχῆμα ἑαυτῆς τὸ ἐντός As. 18. ἀλλ' οὐδὲν Stobaeus. ἡ εὐγένεια Matthiae. 19. Εὐριπίδου Ἀλκμήνη Stobaeus. 23. Δημοσθένους] Σωκράτους Stobaeus. 24. γὰρ Ab om. ζοῆ Porso. ζωῆ] Ab addit: Ἡρώδου. 25. πάντ'] praefigit Ab Σοφοκλέους.

nob. V, 31: add. Apost. IX, 19b. XVIII, 62d.

71. Stob. Flor. 62, 36: Arsen. XLI, 11. Est Theogn. 535, de quo v. Welckerus ad vs. 843.

72. Greg. Cypr. M IV, 53: Arsen. XLI, 41.

72a. Arsen. XLI, 42: Stob. Flor. 92, 1. Eur. Alcm. fr. 8.

72b. Arsen. XLI, 43: Stob. Flor. 86, 23.

72c. Arsen. XLI, 44. XVI, 90. 91: Stob. Flor. 116, 28. 29. Soph. fr. 500 Dind.

73. Arsen. XLI, 37. οὐκ—ἀλίσκεται] Greg. Cypr. M IV, 54: Apost. II, 45. Σὺ κτλ.] Aelian. N. An. IX, 12.

- ἐν τὸς μετεκδύσα ἐίρεψεν οὕτως ἔξω, ὡς περ οὖν χιτῶνα τὸ
 οἰμα ἀνελίξασα, καὶ οὕτως ἐξεώσατο τὸ ἀγκιστρον.
- 74 Οὐθ' ὕεται οὐθ' ἠλιούται: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν,
 ἢ ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἐσιώτων.
- 75 Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀγαθὰ ἀγγελ- 5
 λόντων.
- 76 Οὐ ποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐθ' ὑάκινθος.
- 77 Οὐδ' ἴσασιν ὄσω πλέον ἤμισου παντός: οἱ οἱ
 τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ ἄ ἔχουσιν ἀποβάλλουσιν.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ Φ.

10

- 78 Ὁ φεύγων μύλον ἄλφιντα φεύγει: ἐπὶ τῶν ἐκου-
 σίως ἀποβαλλομένων τὰ σφίσι πρόσφορα.
- 79 Ὅφεις ἢν μὴ φάγη ὄφιν δράκων οὐ γενήσεται.
- 77a Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρέχειν ἄρομενα πάντα.
 τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐ σὺ μούνος ἐράς. 15
- 77b Οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.
- 78a Ὁ φθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ
 πάμπολλα πάσχων, ἐν ἀγαθὸν πάσχει μόνον,
 ὅταν οὐχ ὄρᾳ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον: Ἀντιφάνους.
- 78b Ὁ φθόρος, ὡς περ φαῦλος δημαγωγός, ταῖς καλαῖς ἀντι- 20
 πολιτεύεται πράξει: Ἀριστωνύμου.
- 79a Ὅφιν τρέφειν καὶ πονηρὸν εὐεργετεῖν ταῦτόν ἐστίν· οὐδε-
 τέρον γὰρ ἢ χάρις εὖνοιαν γενεᾶ: Πλουτάρχου.

2. οὕτως] τοῦτον δῆπου τὸν τρόπον As. 3. ἐπὶ — ἢ] DV igno-
 rat. 7. οὐ ποτ' οὐτε γὰρ Theognis. 8. ὅτι Gregorius om. 13.
 ἢν] ἐὶ Z. φάγοι Z. 14. παρμαστῆν Stobaeus. 15. οὐ] οὐχὶ Sto-
 baeus, οὐτε Theognis. 19. ὅταν] ὅτ' Stobaeus. 21. ἐκ τῶν Ἀριστοι-
 Τομαρίων idem.

74. DV III, 45: Arsen. XLI, 38.

75. Greg. Cypr. L II, 94: Arsen.
 XLI, 39.

76. Theogn. 537: Arsen. XLI, 40.

77. Greg. Cypr. L II, 89: Arsen.
 XLI, 32.

77a. Arsen. XLI, 33: Stob. Flor.
 19, 11. Theogn. 695.

77b. Arsen. XLI, 34: Stob. Flor.
 5, 5. Soph. fr. 664 Dind.

78. Arsen. XLII, 8.

78a. Arsen. XLII, 9. XVI, 53:
 Stob. Flor. 73, 52. Antiph. fabb.
 inc. fr. 55 Mein.

78b. Arsen. XI, II, 10: Stob. Flor.
 38, 36.

79. Arsen. XLII, 11. Idem
 significat quod ἐχθρόων βίος: Po-
 lyb. XV, 20, 3: οἱ τύραννοι: ἀπίστην
 καὶ θηριωδῶς οἰκίως, ὡς τε προσέφαλεν
 τὸν λεγόμενον τῶν ἐχθρόων βίον, ἐν
 οἷς φασὶν ὁμοφύλοισ, οἷσι, τῆς τοῦ
 μείονος ἀπώλειαν τῷ μείζονι τροφὴν
 γίνεσθαι καὶ βίον: de quo loco Bo-
 chartus disputat Hieroz. T. III, 225
 Rosenn.

79a. Arsen. XLII, 12: Antou.
 Mel. 58, p. 96 Fabr. Legitur lo-
 cus etiam in Demoph. Sent. 55:
 auctor Aesopum ante oculos ha-
 buit: Aesop. fab. 170 Cor., Phaed.
 fabb. IV, 19.

- 80 Ὀφειὸς ὄμμα: ἐπὶ τῶν ὀξὺ καὶ καταπληκτικὸν ὀρώ-
των: Φασὶ τοὺς ὄφεις συνεγνωκότας ἑαυτοῖς, ὅτι τὸν
στόμαχον λεπτὸν καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὅμως ὄντες ἀδθηγά-
γοι καὶ παμφορώτατοι, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἀνίσταται
ὄρθοι καὶ ἐπ' ἄκρας τὰς οὐράς ἐσιᾶσι, καὶ ἡ τροφή κατο- 5
λισθαίνει αὐτοῖς εἰς τὸν ὄγκον τοῦ σώματος· ἀποδες δὲ
ὄντες εἶτα ἐρποῦσιν ὤκιστα· ἤδη δὲ καὶ ἀκοντίων δίκην
ἑαυτὸν τις μεθίηρι, καὶ τό γε ὄνομα ἐξ οὗ δρᾶ ἔχει· κέ-
κληται γὰρ ἀκοντίας.
- 81 Ὀφαλλὸς τῶ θεῶ: ἐπὶ τῶν ἀπονερόντων ἐνίοις τὰ 10
εἰκότα καὶ πρόσφορα.

Τὸ ὄ μετα τοῦ χ.

- 82 Ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως
ἐχόντων ἢ παροιμία. ὡς γὰρ κῦμα προσκρούον ἀεὶ παρα-
λίαις πέτραις οὐδὲν ἀνύει, εἰ μὴ μάτην πονεῖ, οὕτως οὐ 15
δ' αὐτὸς ὀχλῶν μοι ἀνύσεις τι, ὥστε ἂ χηρῆσεις ἀκούσαι.
- 79b Ὀφθαλμὸς φιλίας πρόξενος καὶ τὸ σύνηδες τῆς κοινω-
νίας εἰς χάριν αἰδεσιμώτερον: Λευκίππου.
- 79c Ὀφθαλμοὶ ἀλλήλων ἀντανακλώμενοι ἀπομάττουσιν ὡς
ἐν κατόπτρῳ τῶν σωμάτων εἶδωλα. 20
- 82a Ὀχεῖσιμ' εἰδὼς οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.
- 82b Ὀχληρόν ὁ χρόνος ὁ πολὺς· τὸ γῆρας βαρὺ,

2. φασὶ— ὄτι] οἱ ὄφεις ἑαυτοὺς συνεγνωκότας As. 3. ἀδθηγάγοι A,
ἀδθηγάγοι As. 4. παμφορώτατοι As. 6. καὶ εἰς τὸν ὄ. τ. ο. ἀπο-
χορεῖ As. 8. μεθίηρι Z, μεθίηρι καὶ ἐπιφέρεται As. 17. ὀφθαλμὸς
γὰρ Maximus. 18. Λευκίππου] Λευκίππου idem: Apostolius hic ut
saepius pulcherrimam puellam in philosophum morosum mutavit. 19.
γὰρ ἀλλήλοις Maximus. 22. τὸ] ὠ recte Stobaeus. βαρὺ] βαθὺ
Meinekiō praestare videtur.

79b. Arsen. XLII, 13: Max. Conf. Serm. 44, p. 640 Comb. Est Achill. Tat. I, 9.

79c. Arsen. XLII, 14: Max. Conf. Serm. 44, p. 640 Comb. Est Achill. Tat. I, 9.

80. Arsen. XLII, 15. Horat. Serm. I, 3, 26: cur in amicorum vitis tam cernis acutum, quam aut aquila aut serpens Epidaurius? ubi v. intt. φασὶ κτλ.] Aelian. N. An. VI, 18. Ἀριστοτέλης] Hist. An. VIII, 6, 2, ubi v. Schneiderus.

81. Diog. VII, 22: Ars. XLII, 16.

82. Arsen. XLII, 17. ὀχλεῖς— ὅπως] Aesch. Prom. V, 1001. ἀναισθήτως] ad verba Lycoph. Cass. 1452: εἰς κῦμα κοφόν .. βύζω Scholiasta a Bachmanno editus annotat: εἰς κῦμα ἀναισθητόν: alia Gatacker ad Anton. IV, §. 49 et Valckenarius ad Eur. Hippol. 304 attulerunt.

82a. Arsen. XLII, 18: Stob. Flor. 3, 1. Aesch. fr. 271 Dind.

82b. Arsen. XLII, 19. XVI, 69: Stob. Flor. 116, 8. Menand. fabb. inc. fr. 26 Mein.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ψ̄.

83 "Ὁ ψ̄ ἤλθες, ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἴεσο: ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς καιροὺς ὑβρίζοντων.

84 "Ὁ ψον ἄριστον πόνος τῶ γηρῶ: οἷ δεῖ πονεῖν ἐν νεότητι, ἵνα πρὸς γῆρας ἔχη.

Ἀρχὴ τοῦ π̄ στοιχείου.

Τὸ π̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

85 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν πρὶν μὲν εὐπραγούντων, ὕστερον δὲ δυσπραξάντων· ταί-
τεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν χρωμένων τισὶν ὅπως-
δήποτε, ὕστερον δὲ μὴ φροντιζόντων αὐτῶν· ὡς ὁ ἐν Ἀρι-
στοφάνει νεὸς μεμῆνυκε τῇ γραΐ· ἦτοι πάλαι ποτέ μοι
ἄκοντι χρησίμη ὑπήρχες διὰ τὴν ἐνδειαν, νῦν δ' οὐκέτι
σου φροντίδα ποιούμαι. ἢ δὲ τῶν Μιλησίων ἱστορία τοι-
αύτη· πρῶτοι Κῆρες καὶ Μιλήσιοι μισθοῦ ξυμμαχεῖν ἔρ-
ξαντο. καὶ εἴ πον πόλεμος ἀνερόγγυτο, τοὺς ἀνδρας συμ-
μάχους μισθῶ μετεπέμποντο. καὶ πρῶτους αὐτοὺς ἀπάν-
των ταῖς συρράγαῖς τῶν πολεμίων τοῖς πολεμοῦσιν ἀντί-

ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις
τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά· πάντες εἰς σὲ δέ
ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν.

84a "Ὁ ψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφεῖς βασιλῆες.

2. ἴεσο CVB. Scribe ὕστεριζόντων: Suidas explicat: ἐπὶ τοῖς καθυστεριζούσι τῶν καιρῶν καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρουόντων. 9. δυσπραγούντων sive δυσπραγησάντων Hemsterhusius ad Arist. Plut. 1002. 18. Dele τοῖς πολεμοῦσιν.

83. Arsen. XLII, 20. Respexit Pherecrates in Argum. ad Soph. Oed. Colon. p. 7 Herm., de quo v. Meinekius Comm. Gr. II, 1, p. 321 sqq.: alia in ann. ad Append. Provv. IV, 49 indicavi.

84. Arsen. XLII, 21. Natum videtur e dicto, quod Orioni Orion Ritschelii p. IV tribuit, Democrito Anton. Mel. 89, p. 149 Fabr., Isocrati Arsen. XXXI, 90: ὁ αὐτὸς ἰδῶν νεανίας φιλοποροῦντα ἔφη· κάλλιστον ὄψον τῶ γῆρατι ἀρτίεις.

84a. Arsen. XLII, 22: Hom. Od. Γ, 480.

85. Arsen. XLII, 89. πάλαι — Μιλήσιοι] versus: Aristophanis e Plut. 1002. 1075, de quo v. Zenob. V, 80. Macar. VII, 3. Greg. Cypr. M III, 63. Apost. VIII, 69: add. Publ. Syr. Sent. 777: quondam fuere strenui Milesii. ἐπὶ — ποιοῦμαι] haec e Scholl. ad Arist. Plut. 1002 hausta sunt. ἢ δὲ κτλ.] ex quo fonte haec derivaverit Apostolius, Hemsterhusius ad Ar. Plut. 1002

τατιον· καὶ εἴ τι λυπηρὸν ἐκ τοῦ πολέμου συγκύρσειε, πρῶτοις αὐτοῖς ἐγινώσκετο· ὅθεν φασὶ τό·

τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ.

τοιοῦτοι μὲν ἦσαν πρὶν οἱ Κάρες καὶ οἱ Μιλήσιοι. Ἐπὶ Διφρείου δὲ τοῦ Ἰουτάσπεως, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος, παρ' 5 Ἰουταίου καὶ Ἀριστογόρου τῶν Μιλησίων ἀναπεισθέντες οὐ μόνον ἐκοτῆσαι Περωῶν, ἀλλὰ ἀντάραι πολέμοις, ἄρδην ὑπὸ Περωῶν κατεκόπησαν· καὶ κατεσφάγη ἡ Μίλητος, καὶ οἱ περιλειφθέντες αὐτῶν γυναιξίν ὁμοῦ καὶ παισὶν ἀχθέντες εἰς τὴν Περσίδα αἰχμάλωτοι περὶ τὴν ἐρύθραν θάλασσαν μετωκίσθησαν περὶ τινὰ πόλιν Περωῶν Ἀμβρὴν τῆ κλήσει· καὶ οὕτως ὕστερον ἢ παροιμία ἐρήθη.

86 Πάντα θεῖν ἐλαύνεται: ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

87 Παραξοροῦσιν: Ἀριστοφάνης Τυγρηστιαῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιω- 15

86a Πάντα τὸν βοῦν ἔφαγε κεῖς τὴν οὐρὰν ἀπέκαμεν: ἐπὶ τῶν τελεσάντων τὸ πλεῖον μέρος τινὸς ἔργου, τοῦ λοιποῦ δὲ καὶ βραχέος ὀλιγορούντων.

86b Πάμπαν δ' ἄμωμος οὐτις οὐδ' ἀκήριος.

86c Πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρει. 20

86d Πάντας ὑφέλκεις οἷα μαγνητὶς λίθος.

86e Παῦροί τ' οἱ πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

7. καὶ ἀντίγραμ AR. 8. κατεσκάφη Pantinus. 11. Ἀμβρὴν R: Ἀμπη nominatur ab Herod. VI, 20, ubi cf. Wesselingium. 13. θείν ἀλαύνεται Photius. 14. παραξοροῦσιν Suidas, παραξοροῦσον [sic] Photius: παρεξερῖ Lambecius apud Boissonadum ad Arist. Ep. I, 14 fin., ἐπίπρωον παραξοροῦσιν. Ἀριστοφάνης κτλ. Toupus Op. Critt. II, 26, Πάμπαν ἐξοροῦσον ex Hom. Il. Γ, 325 G. Dindorfus ad Arist. Fr. p. 184, παρεξοροῦσον Bernhardus ad Suid. l. c., πάμπαν ἐξοροῦσον Meinekius apud Bergkium in Com. Gr. Fragm. II, 2, p. 1157. 15. εὐφρόνιος Z. 19. Σιωπιδίου Ab in fine addit. 20. πρὸς] εἰς τὸ Meinekius.

ignorare se fatetur. De Carum militia mercenaria cf. annott. ad Apost. VII, 39: mercede Milesios militasse Byzantinae doctrinae documentum. Ἀμφρείου Herod. VI, 20. Tzetz. Chiliad. VIII, hist. 156. Ceterum plane singulari modo Schol. ad Ar. Plut. 1075: τινὸς τοῖς Κενταύροις φασὶ τοῦτο ἠγθῆναι βουλομένων ἔχειν συμμάχους.

86. Photius: Arsen. XLII, 90. Cf. Apost. XII, 56.

87. Suidas. Photius: Ars. XLIII, 3. 86^a. Arsen. XLII, 91. Cf. Apost. XIII, 97.

86^b. Arsen. XLII, 92. XXVI, 10: Stob. Flor. 105, 7. Simon. Amorg. fr. 3 Schneidew.

86^c. Arsen. XLII, 93: Menand. Monost. 459, ubi cf. Meinekius.

86^d. Arsen. XLII, 94: Georg. Pisid. ap. Suid. s. Ἡρακλῆα. Cf. Macar. IV, 54. Apost. VIII, 67.

86^e. Arsen. XLII, 95: Theogn. 74.

ὄως λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

- 88 Πάντα κάλων σείειν: ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρήκται δὲ ἀπὸ τῶν ἄρμενα χαλόντων.
- 89 Πάναβρος Σαρδανάπαλος: ἐπὶ τῶν τρυφώντων 5 καὶ πολυλόβων.
- 90 Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος: ὁμοία τῆ· Ἐξ ὧν ἔπαθες ἔμαθες.
- 91 Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θεβαίῳ χηρσμός ἐξέπεσε, πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδώνιος ἐσκήνωσεν, 10
- 86f Πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων, πόθεν αὔξεται ἀδρεῖ ἀργυρον· οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρέψας τινὶ δοίῃ· ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται, ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμης.
- 87a Παρεξηλημένος τὸν νοῦν: οἷον ἀμυδρὸν βλέπων· ἢ 15 ὑπὸ γήρωσ· διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.
- 88a Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχημοῦτο.

3. σεῖαν N. 4. τὰ ἄρμενα RNZ Suidas. χαλόντων] A addit:

λλ νι.

ἀπο Τυαν πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν: Apoll. Epist. ad Euphrat. VII, p. 387 Olear. 7. παρὰ] μετὰ male Erasmus I, 3, 99. 11. κόλπῳ Theocritus. 12. ἀργυρος idem. 13.

μθλ

κνήμα idem. 14. παρεξηλημένος A. βλέπων Ds om.: βλέπειν Z.

86f. Arsen. XLII, 96: Theocr. Id. 16, 16. ἡγ. κ.] Apost. V, 59.

87a. Arsen. XLIII, 4: Diog. VII, 44. Suid. v. παρεξηλημένον νοῦν. οἷον διεφθαρμένον καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρωσ. μετρήεται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αἰλοῖς· οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηληθῆσθαι λέγονται. Ἀμοτοφάνης [Ach. 681]· Οὐδὲν ὄντας ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους: v. DV I, 100.

88. Suidas: Arsen. XLII, 97. Greg. Cyr. I III, 4.

88a. Arsen. XLII, 98: Hom. II, IV, 636.

89. Arsen. XLII, 99. Luc. Rhetor. Praec. 11: εὐφραδεις . . . πάναβρον τινα Σαρδανάπαλλον ἢ Κινύραν: cf. Macar. VII, 57.

90. Arsen. XLII, 100. [παρὰ τ. δ. φρ.] Darii Hystaspis dictum: Plut. de republ. sen. gerenda 16, p. 792 C: Δαρείος ὁ Ξέρξου πατήρ

ἔλεγεν, αὐτὸς αὐτοῦ παρὰ τὰ δεινὰ γίνεσθαι φρονιμώτερος: idem referatur a Plut. Apophth. Regg. celt. 172 F, ubi v. Wyttenbachius, et Stob. Flor. 7, 28. Ἐξ — ἔμυθε] Herod. I, 207: τὰ δὲ μοι παθήματα, ἴοντα ἀχάριτα, μυθήματι γίγνεται: VII, 11: Aesch. Agam. 177. 250. Soph. Trach. 141: alia contuli in ann. ad Macar. III, 44. Apost. VI, 67d. XVII, 91. Mant. Prov. s. τὰ παθήματα: add. Wetstenius ad Nov. Test. T. II, p. 401. »Frequenter Graeci hac paronomasia utuntur: Xenoph. Cyrop. III, 1, 17: πάθημα τῆς ψυχῆς λέγεις εἶναι τὴν σφαιροουνην, οὐ μύθημα: Achill. Tat. IV, 14: ἐφθανε τὸ πνεῦν πρό τοῦ μαιθεῖν, ubi v. Iacobsius: Synes. Dion. pag. 48 A: καθάπερ Ἀριστοτέλης ἀξιοῖ τοῖς τελομένοις οὐ μυθεῖν τί δεῖ ἀλλὰ πνεῦν καὶ διατεθῆναι: a Walzsius.

91. Suidas: Arsen. XLIII, 1. Diog. VII, 42. Macar. VII, 4.

ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, καὶ εὔρε χρυσόν· οἱ δὲ εἰρησθαί φασιν ἀπὸ Θηρεπόντων.

- 92 Πᾶν μοι τὸ χρέος κρόμμυα καὶ τὸ τίμημα οκόροδα· ἔλλειπει τὸ εἶη, ἐπὶ τῶν ὀλίγα ὀφειλόντων καὶ εὐτελεῖ. 5
- 93 Πάντα ὀκτώ· οἱ μὲν Σιησιχορόν φασιν ἐν Κατάνη ταφῆναι πολυτελεῶς πρὸς ταῖς ὑπ' αὐτοῦ Σιησιχορείαις πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμούς καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ οὔτ' Ἀλήτης κατὰ χροσμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε 10 τοὺς πολίτας καὶ ὀκτὼ μέρη τῆν πόλιν.
- 93a Παντὸς καλοῦ κτήματος πόνος προηγείται ὁ κατ' ἐνέργειαν· Πυθαγόρου.
- 93b Πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, εἴαν μὴ τὸν πόνον φεύγη τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις. 15 ἐκ τοῦ φιλοσοφικῆν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν· Φιλήμονος.
- 93c Παρθενικήν δὲ γαμεῖν, ὡς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξῃς· πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδῶν, μὴ γείτοσι χάσματα γήμης· Ἡσιόδου.
- 93d Πᾶν τὸ τιμώμενον αὔξεται, ἐλαττοῦται δὲ τὸ ἀτιμαζό-

2. ἀπὸ τῶν ZA, ἀπὸ τῶν τούτους καρκίνους θ. Suidas. 8. λεγο-
 μέναις καὶ] Bernhardius καὶ delendum esse censet. 9. Ἀλήτης Z. 11.
 πόλιν] εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβαίων AZ addunt. 12. ἐνί-
 γμιαν] ἐγκράτειαν Stobaeus cum Demophilo. 16. ἐκ τοῦ — κρατεῖν]
 versus ab antecedentibus separandus. Φιλήμονος] Φ. Καταφειδομένου
 Stobaeus, Φ. Καταφειδομένου Ab. Ceterum nomen Φιλήμονος post v.
 ζητουμένοις collocari debet. 17. ὡς κ' ἦθεα Goettlingius. διδάξῃς]
 in Hesiodi carmine sequitur versus: τῆν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἧτις οἶθεν
 ἰγγύθει νυκτι· χάσμα Ab. 19. πᾶν γὰρ Stobaeus, Ab.

92. Arsen. XLIII, 2. Erasmus III, 3, 66: «nonnihil vereor, ne et hoc Apostolius hauserit non ex auctoribus priscis, sed e suis com-
 bibonibus.»

93. Suidas: Arsen. XLIII, 5. Zenob. V, 78. Ab his recedunt, quae leguntur apud Theon. Smyrn. p. 165 Bulliald.: Τροσθεὸς φησι καὶ πάρομιαν εἶναι τῆν, πάντα ἧ', διὰ τὸ τοῦ κόσμον τὰς πάσας ὀκτὼ σφαι-
 ρικὰς περὶ γῆν κυκλῆσθαι, καθά φησι καὶ Ἐρατοσθένης [fr. LV, p. 165 Bernh.]. ὀκτὼ δὲ ἰάδε πάντα οὐν ἀρμονίαν ἀνήρη, Ὀκτὼ δ' ἐν σφαι-
 ραῖσι κυκλῆσθεο κυκλῶ ἰόντα: et in Theol. Arithm. p. 56 Ast.: ἡ ὀγδοὺς ἀσφάλευα καλεῖται καὶ ἰθρασμα, ἀγω-

γὸς οὔσα παρὰ τὸ δίο ἄγειν σπέρμα αὐτῆ· ὁ πῶτος ἄγιος· τετράδι· πολλαπλοισασθεῖσα ποιεῖ τὸν λβ', ἐν ᾧ φασὶ χρόνῳ τὰ ἐπτάμηνα διατυ-
 ποῦσθαι· ἡ περιέχουσα τὰ πάντα σφαιρα ὀγδοῆ, ὅθεν ἡ παρομία πάντα ὀκτὼ φησί, ad quem locum v. Astium p. 196.

93a. Arsen. XLIII, 6: Stob. Flor. 17, 8. Demoph. Sent. Pythag. 33.

93b. Arsen. XLIII, 7. XXXVI, 36: Stob. Flor. 29, 28. 29. Philem. Cataps. fr. 1 Mein.

93c. Arsen. XLIII, 8. XXXVI, 43: Stob. Flor. 70, 8. Hesiod. Op. et D. 699.

93d. Arsen. XLIII, 9. VIII, 100: Stob. Flor. 46, 62.

- 94 Πάσῃσι κορυθαλλῆσι χροὴ λόφον ἐγγενέσθαι: τοῦ Σιμωνίδου ἐστίν. ἐπὶ τῶν ζηλοτυπούντων καὶ φιλονεικούντων.
- 95 Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή: ἐπὶ τῶν ἀνικάνων τῇ μισογῆτι. Μισογῆτη γὰρ τίς ἐστὶ καὶ μισήτη. καὶ ὁ Κρατινὸς ποῦ τοῦτ' ἔφη· 5
- Μίσηται δὲ γυναῖκες ὀλίσβωσι χρῆσονται.
- 96 Πάντες Ἕλληνες ἐπίστανται τὰ καλὰ, χρῶντας δ' αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι.
- 97 Πάντ' ἐντραγῶν τὸν βουῦν εἰς τὴν οὐρὰν ἀπέκαμεν: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ τελευταῖα ἀπειρηκότων. 10
- 98 Πάντα εἶσω πίπτει: ἐπὶ τῶν μὴ περὶ τιῶν πλείστου ἀξίων κατ' ἀξίαν εἰπόντων· τὸ γὰρ εἶσω πίπτειον· καὶ τοῦτό ἐστι διαφανέστατον σημεῖον ἀρχῆς ἐν διοικουμένης. Προτρέπει τε γὰρ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὴν ἐπιβάλλουσαν ἐκάστοις ἀξίαν διανέμει καὶ πληροῖ τὰς πόλεις τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων. Ἰαμβλίχου ἡ γνώμη.

3. παρὰ] περὶ Scholl. ad Aristoph. Av. 1619. Eustath. ad Hom. Od. K, 113, p. 1650, 63. 4. Corrige μισογῆτις: μισογῆτις enim et μισογῆτη ficta esse a grammaticis vocabula recte contendit Brunckius ad Arist. Plut. 990. 6. ὀλίσβωσι Hesych. s. μισήτην. 7. ἀπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες Plutarchus. 13. ἐστὶ τὸ Stobaeus. τῆς ἐν idem. 15. ἀξίαν ἐκάστοις idem. 16. ἡ γνώμη Ab Stobaeus om.

94. Plutarch. de util. ex hostib. cap. 10, p. 91 E: ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυθαλλῆσι [κορυθαλλῆσιν Schneidewinus] χρῆ λ. ἰγγ., κατὰ τὸν Σιμωνίδην· καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φύσις φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον κτλ. Simon. fr. CX, ubi cf. Schneidewinus. Natum est ex hoc versu proverbium, quo utitur Eunapius V. Orib. 181 Commel.: ἀλλ' οὔτε κορυθαλλίς, ἢ παροιμία ἤσθι, ἀνευ λόφου, οὔτε Ὀριβάσιος ἢ ἄνευ φθόνου. De alauda cassidis causa saepe celebrata v. Scholl. ad Theocr. Z, 23. Galen. de simplic. medic. XI, 37, T. XII, 360 Kuehn.: plura praebebit Knochius ad Babr. fabb. fr. p. 131.

95. Suid. s. μισήτη: τὴν καταφροῆ μισήτην ἔλεγον, οὐ παρὰ τὸ μέσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσησθαι· τὸ γὰρ μέσος ἀπὸ τῆς ἐστὶ τοῦ μίσησθαι, ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμύχης ἐστίν· ἀλλ' οἷοτι μισογῆτην

τινὰ οἶσαν [probat hanc rationem Etym. M. 588, 54]. ὃ καὶ βέλτερον καὶ τὸ ἐν παροιμίᾳ δὲ μέγιστον λεγόμενον, Παρὰ σφυρὸν παχεῖα γυνή· κατὰ τοῦτο ἐρῆσθαι δοκεῖ, καὶ ὁ Κρατινὸς ποῦ τοῦτο ἔφη· Μίσηται . . . χρῆσονται. τὸν δὲ ἀπλῶς μισῆτην τὸν ἀνικάνον λέγει Photius s. μισήτη. De v. μισήτη egit Valckenarius Anim. ad Ammon. 150 sq. Versum proverbialem Archilocho [fr. 173 Bergk.] vindicaverunt Iacobsius Annot. ad Anthol. Gr. T. I, 169 et Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 202, quorum iudicium Horatii imitatione firmatur Ep. 8, 9: et semur tumenibus Exile suris additum, ubi v. Mitscherlichius.

96. Plut. Apophth. Lacon. 235 C: Arsen. XLIII, 10.

97. Arsen. XLIII, 11. Cf. Apost. XIII, 86^a.

98. Arsen. XLIII, 12.

περιέχεται, καὶ τὸ περιεχόμενον ἅπαν μικρότερον τοῦ περιέχοντος.

99 Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

100 Πατροκλέους φειδωλότερος: ἐπὶ τῶν πλουσίων μὲν, φειδωλῶν δὲ καὶ σμικροπρεπῶν· οὗτος γὰρ ἐξ ὅτου 5 περιεγένετο πλούσιος, ἢ καὶ ἐγεννήθη, οὐκ ἐλούσατο. Ἀριστοφάνης. ἢ ἐπὶ ῥυπίωντων καὶ ἀνχηρῶν.

99a Πᾶσι γὰρ ἐμπίπτει μεταμέλεια τοῖς μέλλουσι τελευτᾶν μεμνημένοις ὧν ἠδικήκασι, καὶ ὄρημ' τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπράχθαι δικαίως αὐτοῖς:· Ζαλεῦκου ἢ γνώμη. 10

99b Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, ἀλλ' οὐ σοφία φαίνεται:· Πλάτωνος.

99c Παπαῖ, νέος καὶ σκαιός, οἷος ἔστ' ἀνὴρ:· Εὐριπίδου.

99d Παρὰ χελώνης ὄστρακον: ἐπὶ τοῦ μὴ μεταδιδόντος, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη μεταδοίη ἂν τοῦ ὄστράκου. 15

99e Παντὸς φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη καλῶς ὀρηθηῖσα πρὸς ἀρετὴν τῆς αὐτοῦ φύσεως κυριωτάτη τέλος ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, τῶν τε ἄλλων φυτῶν καὶ τῶν ζῴων ἡμέρων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνθρώπων. ἄνθρωπος δέ, ὡς φαμεν, ἡμερον, ὅμως μὴν παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχῶν καὶ φύσεως εὐτυχοῦς θειότατον. ἡμερώτατον τε ζῶον γίνεσθαι φιλεῖ, μὴ ικανῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφὲν ἀγριώτατον ὅποσα φνεί γῆ:· Πλάτωνος ἢ γνώμη ἐν 5^ω νόμων. 20

99f Πατρὸς ἐπιτίμησις ἢ δὲ φάρμακον· ἔχει γὰρ πλεόν τὸ ὠφελῶν τοῦ δάκνοντος:· Σωκράτους.

5. φειδωλῶν] φειδωλοτέρων Z. 11. πῦσά τε Stobaeus cum Platone.

12. ἀλλ' in Platone deest. 13. νέος ὧν καὶ Ab. 14. χελῶνα A, χελῶνα E, χελώνη Z. 16. παντὸς γὰρ δὴ Plato. 20. τυχῶν idem. 21. γίγνεται idem. 24. ἐπιδύαντος Stobaeus.

99. Photius: Arsen. XLIII, 13. Macar. VI, 89.

99a. Arsen. XLIII, 14: Stob. Flor. 44, 20.

99b. Arsen. XLIII, 15: Stob. Flor. 9, 30. Plat. Menex. 246 E.

99c. Arsen. XLIII, 16. XXXVII, 82: Stob. Flor. 52, 3. Eurip. Melan. fr. 22 Matth.

99d. Arsen. XLIII, 17: Macar. VI, 88.

99e. Arsen. XLIII, 18: Plat. Legg. VI, 765 E.

99f. Arsen. XLIII, 19: Max. Conf. Serm. 23, p. 604 Comb., Stob. Flor. 83, 22.

100. Arsen. XLIII, 20. Suidas: Πατροκλήης. ὄνομα κήριον. Καὶ παροιμία· Ἐκ Πατροκλήους. ἐπὶ τῶν ῥυπίωντων καὶ ἀνχηρῶν. Πατροκλήης γὰρ γίνετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρῃ, ἄλλως δὲ κακοβίος τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιπός· ὅστις ἔνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἶα προσέειπαι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρον βίον· ὁ Πλούτος οὖν ἐρωτώμενος [Arist. Plut. 84, ubi v. Scholia], πόθεν βαδίζεις; Ἐκ Πατροκλείους, ἔφη. οὗτος — ἰλοῦσατο Arist. Plut. 85: ὅς οὐκ ἰλοῦσατο· ἐξ ὅτουπερ γίνετο. De Patrocle cf. Fritschium Quaest. Arist. I, 80.

- 1 Πάταλος πατιάλω προσκρούεται: όταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακοῦ θεραπεύεται.
- 2 Παύσωνος πιωχότερος: οὗτος ζωγράφος ἦν καὶ ἐπὶ πεινῆ διατεθρόλλητο.
- 3 Πάντα χρήματα: ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων· 5 ἐλίφθη δὲ ἐκ τοῦ Δημοκρίτου τοῦ φυσικοῦ.
- 4 Παμφίλου νοσησιμός: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων· ὁ γὰρ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν Ἀθηναίοις καὶ ἐνοσηφίζετό τινα
- 100a Παλαιὸς αἴνος· ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος:· Εὐριπίδου. 10
- 100b Πᾶσα πρακτικὴ ἀρετὴ ἐν τῷ γίνεσθαι οὐκ τῷ γερονέαι τὸ εἶναι ἔχει:· Διδύμου.
- 100c Πάθος γὰρ ἅπαν τὸ μὲν ὀξέως γγνωσκόμενον, εὐβοίθητον· τὸ δὲ χρόνῳ παραπεμπόμενον, ἐγγὺς ἀνίατον:· Ἠλιοδώρου.
- 100d Πᾶσί τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργασιν, οὐδέ τις οἶδε ποῖ σήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου. 15 ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας εἰς μεγάλην ἀτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν. τῷ δὲ καλὸν ποιοῦντι θεὸς καλὰ πάντα τίθησι, συντηχίην δ' ἀγαθῶν, ἐκδυσιν ἀφροσύνης:· Θεόγνιδος. 20

4. διετεθρόλλητο Suidas. 7. γὰρ Scholiasta om. 8. ἐν Ἀθή-
ναις Scholiasta. 10. Εὐριπίδου Μελανίπλης Stobaeus. 11. οὐκ] καὶ
οὐκ ἐν Maximus. 13. γὰρ Ab om. 15. πᾶσιν Stobaeus. οἶδεν
Theognis. 16. πῆ Ab, Theognis. 18. ἐς Theognis. 19. καλῶς
ποιεῖντι Theognis: κακῶς ποιεῖντι Bergkiius. καλῆ] κατὰ Ab, περὶ
Theognis. κατέθησαν Theognis. 20. δ' ἀγαθῶν] ἀγαθῶν Ab, ἀγα-
θῶν Theognis. ἐκδυσιν Theognis.

100a. Arsen. XLIII, 21. XXXVII,
81: Stob. Flor. 115, 5. Eurip.
Melan. fr. 23 Matth.

100b. Arsen. XLIII, 22: Maxim.
Conf. Serm. I, p. 531 Comb.

100c. Arsen. XLIII, 23. XXXI,
75: Georg. in Boiss. Anecd. I, 75.
Heliod. Aethiop. IV, 5 fin.

100d. Arsen. XLIII, 24. XXVI,
29: Stob. Flor. 111, 16. Theogn.
585 sqq.

1. Arsen. XLIII, 25. Cf. Greg.
Cypr. M III, 60, Apost. VIII, 52,
C in nott. ad Diog. V, 16.

2. Suidas: Arsen. XLIII, 26.
Manavit ex Aristophane: v. Plut.
602 ibiq. Scholl. et Fritzscheius ad
Ar. Thesm. 949.

3. Schol. ad Arist. Panath. 130,
7 Iebb., p. 356 Fromm.: Δημοκρί-

του τοῦτο τοῦ φυσικοῦ, ὃς πάντα ἐν
πᾶσιν ἀεὶ ὡς εἶναι τὰ τῶν ἕλικῶν αἰ-
τίων ἔφασκεν ὁμοῦ πάντα χρήματα·
ἐκ τούτου ἐξίπτεον, ὥστε παροι-
μιῶδες ἐπὶ τ. συγκ. πρ. τοῦτο λέ-
γασθαι: Arsen. XLIII, 27. Est
libri Anaxagorei initium [v. Simplic.
in Phys. Aristot. 33, 6, Arsen. XI,
6], quod in proverbium cessit: v.
Schol. Arist. l. c., Schol. Plat. 345
aliorumque veterum locos a Cle-
mente in dissertatione, quam edidit
de Anaxag. Philos. p. 25 sqq. dis-
positos: add. Eustath. Opusc. 312,
30: ἀπ' αὐτοῦ γὰρ παρεῖθη· ὡς
εἶναι τὸ παραθέμα / πάνθ' ὁμοῦ
χρήματα ταῦτα· χίτραν, πικα-
σκον, ἄφρον, προσόφημα.

4. Arsen. XLIII, 28. ὁ γὰρ κτλ.]
Scholl. cod. Paris. ad Arist. Plut.

τῶν δημοσίων χρημάτων· ἐπεὶ οὖν ἔμελλε φωραθῆσθαι καὶ δώσειν δίκην ὡς κεκλοφῶς τὰ δημόσια, κωμωδεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν. εἶχε δὲ οὗτος ὁ Πάμφιλος καὶ τινα κόλακα παρὰ τοὺς Βελοποπόλων καλούμενον, ὃς ἔμελλε συναπολαύσειν τῷ Παμφίλῳ τῶν κακῶν.

5 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκονος: ἐπὶ τῶν μιᾶ δίκη καταδικασθέντων.

6 Παναθηναίων κατόπιν: ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. Παναθηναία Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θεσέως γενομένῳ συνοικισμῷ· πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡρακλείου 10 καὶ τῆς Ἀθηναῆς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θεσέως τοῦ συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστυ. γίνεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε εἰῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς ἰσθμια οὐ πρεσβύτερος καὶ ἀγένειος καὶ ἀνῆρ· τῷ δὲ νικῶντι δίδονται ἄθλον, ἔλαιον ἀμφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

7 Παρθένους ἕξ ἐφάμιλλος: ἐπὶ τῶν εὐψυχῶν καὶ σωφρόνων· τὰς Ἐρεχθίδας θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐτίμησαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. πρεσβυιάτη μὲν ἐκαλεῖτο Πρω-

5a Πᾶσα γῆ πατρίς.

2. κωμωδεῖται — ποιητῶν] κωμωδεῖ αὐτόν Scholiasta. 3. δι Scholiasta om. 4. βελοπόλων N. περιπολαύσειν Scholiasta. 11. τοῦ Suidas om. 12. ἄστυ] ἀγορῆν s. γινομένη post hanc vocem excidisse suspicatur Meierus in Ersch. et Grub. Encycl. univ. III, 10, 283: rectius post γ. πρῶτον e Schol. Plat. ἐτίθη inseretur. γίνεται] ἄγεται i Suidas. 13. παῖς] πᾶς N. παῖς Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος Photius probante Bernhardio: π. Ἰσθμια οὐ πρεσβύτερος Suidas, Schol. Plat.: παῖς εἰς ἐτη ἰδ' οὐ πρεσβ. Letronnius Observ. sur les noms des vases Gr. p. 23, παῖς ἰσθμια, οὐ πρεσβύτερος μόνον Panofka Rech. sur l. vérité. noms des vases Gr. p. 44, παῖς μικρότερος, πρεσβύτερος καὶ ἰγένιος Meierus l. c. 284. 14. ἀγένειος Photius. καὶ ἀνῆρ] καὶ Scholl. Plat., Photius om. 15. ἀμφορεῦσι Suidas, Photius, ἐν ἀμφορεῦσι Z, Scholl. Plat. probante Bernhardio, ἔλαιον ἀμφορεῖς s. ἐλαίου ἀμφορεῖς i Meierus l. c.: v. Schol. ad Pind. Nem. X, 64: τοῖς γὰρ ἀθληταῖς τοῖς τὰ Παναθηναῖα νενικηκόσι δίδεται ἰσθμια ἐλαίου πλήρης. 17. ἐτίμων Suidas, ἐτίμων ἦσαν Photius. In voce ἐτίμων desinit Hesychius. 18. ἐκαλεῖτο Suidas ignorat.

174. De Pamphilo dixit F. Ranzani in Ersch. et Grub. Encycl. univ. III, 10, p. 238.

5. Greg. Cypr. L III, 1: Arsen. XLIII, 29.

5a. Arsen. XLIII, 30: Macar. VII, 1.

6. Arsen. XLIII, 31. Cf. Apost. IX, 44. XVI, 10. Παναθηναῖα κτλ.]

Suidas: add. Photius, Scholl. Plat. 329 Bekk., Harpocr. 144, 15.

7. Arsen. XLIII, 32. τὰς κτλ.] Suidas s. παρθένους: Phot. Hesychius. Varias veterum de Erechthei filiiabus fabulas persequitur Lobeckius Aglaoph. I, 210. οὕτως] i. e. παρθένους V. οὕτως indicium, ni fallor, facit, e Suida hanc narratio-

τογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθεια, ἕκτη Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένειαν καὶ Πανδώραν δοῦναι αὐτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, σιρκυίας ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιασθῆσαν δὲ ἐν τῷ Ἰακινθῷ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῆς Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι Ἰακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος.

- 8 Πάτροκλος πρόφασις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων διὰ φόβον θρηγεῖν τὰς οἰκείας συμφοράς, ἐξ ἑτέρων δὲ θλίψων αὐτὰς ἀποκλαίειν. 10
- 9 Πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβον· τὸ δ' ἰκετεύειν μακρόν.
- 10 Πάθος κόρης ἵππομανοῦς: ἐπὶ τῶν διαφθειρομένων καὶ ἀφόρητα δῆθεν ὑφισταμένων· οὗτος γὰρ τοῦ γένους τῶν Κοδριτῶν ὢν, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθείρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου· διὸ λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βίαν ἐποίησατο· ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη καλεῖται.
- 11 Πανίδου ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ψηφιζομένων· ὁ 20 γὰρ Πανίδης Χαλκίδος τῆς ἐπ' Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὢν Ἡσιόδῳ κατὰ Ὀμήρου ἐψηφίσατο.

2. Ὠρείθεια Suidas. 3. Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα idem. 4. ἐν τῆς AN Suidas. 5. τῆς] τῶν Suidas. Σφενδονίων Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1. p. 592. 7. Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μνησθέντος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρύνηκος Μονοτρόπῳ addit Suidas. 8. Πάτροκλος Ds. 9. θλίψων] σκλήψεων Emperius. 10. ἀποκλαιόντων Z Ds. Excidit participium. 14. οὗτος — ὢν] ἐπειδὴ τις τοῦ γένους τῶν Κοδριτῶν, Ἰππομάνης [corrigere Ἰππομένης] τοῦνομα Suidas. 17. διότι AN Suidas. λαθραίῳ Suidas. 18. βίαν] βοῖν Photius, βορᾶν Z, edd. Suidae antiquae. 21. Πανείδης G. Hermannus apud Goettlingium ad Hesiod. p. 315.

nem proverbio subiunctam esse: v. infr. 10. Ἰακινθίδες] hae ab Erechthei filiiabus plane diversae sunt: v. Heynius ad Apollod. T. II, 346. Φανόδημος] fr. 3 Muell.

8. Diog. VII, 47.

9. Demet. de Elocut. 7: καὶ τὸ μὴ ἐπιτάσσειν σύντομον καὶ βραχὺ καὶ πᾶς δ, δ. μονοσύλλαβος· τὸ δὲ ἐκ, μ. καὶ τὸ ὀδύροσθαι.

10. Arsen. XLIII, 33. Cf. Apost. IX, 7. οὗτος κτλ.] Suid. s. πάγ-

ἵππον. Dixit de Hippomene eiusque filia Schneidewinus ad Heracl. Polit. p. 35.

11. Philostr. Heroic. 18, p. 727 Olear.: ἐμοῦ δὲ τὸν φανλοτέρου ἐπιπέσιοντος... γελᾶσθαι ὁ Πρωτοσίλωος, καὶ Πανίδης, εἶπεν, ἀμπελουργέ, τινόν σοι πέπονθεν; Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐκ. Εὐ. β. ὢν, ἐκείνος ἦ καὶ Ὁ. ἐψ. καὶ ταῦτα τὸ γένειον μεῖζον ἔχον ἢ σὺ: cf. Welckerus de Cyclo ep. 269. Uberius de Panidae iudicio

- 12 Πάρες τὸν μάντιν: ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὀδεύειν τὸν μάντιν ἰστεμμένον· παρεγγυᾶ οὖν τούτου γείθεσθαι.
- 13 Πατακίωνος συκοφαντικώτερος: οὗτος ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκίμοις τῶν πολιτῶν τέλος φωραθεὶς ἀνηγήθη.
- Τὸ π μετὰ τοῦ ε̄.
- 14 Πεισάνδρου δειλότερος.
- 15 Πελαργικοὶ νόμοι: καὶ Ἀντιπελάργωσις: ἡ διὰ τὸ τρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ. ὁμοίως
- 13a Παῦροι γὰρ τοὶ παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται. οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀμείνους.
- 13b Παύροις δ' ἀνθρώπων ἀρετῇ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ. ὄλβιος ὅς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.
- 13c Πάντες θεῶν χατέουσ' ἀνθρωποι.

15

1. πάρες] πάρας E. μάντιν ἰστεμμένον EZ. 4. Παντακίωνος Z: corrige Πατακίωνος. οὗτος ἀπὸ] Παντακίων. ἀνὴρ ἀπὸ Suidas. 6. τῶν — ἀνηγήθη] τῶν νόων Suidas, addens: διαβίλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης καὶ τοιχωρῆχος· ὅστε καὶ κωμωδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις. 8. Explicationis gratia addunt EZ: ἐπὶ τῶν πάντων τρόπων ἐπινοούντων ὅστε ποιῆσαι ὁ βοῦλονται, ἡ παροιμία λέγεται. 9. καὶ ἀντιπελάργωσις Suidas om.: e Suida s. ἀντιπελαργεῖν huc translata sunt. ἡ Suidas om. 10. ὀπηδεῖ] ἀντεκτρέφειν Suidas. 11. ἀληθῆ εἶναι idem. 13. ἀμείνους] ἀρετίους Homerus. 14. δ' Theognis ignorat. 15. ἔλαχε] Theognis. 16. δὲ θεῶν Homerus.

exponunt Tzetz. ad Hesiod. Ἔργ. Proll. 6. 15 Gsf. et Auct. Certam. Hes. et Hom. 315 Goettl.

12. Diog. VII, 90. Cf. Apost. XIII, 22.

13. Arsen. XLIII, 34. οὗτος κτλ.] Suidas: de homine breviter exponunt Phot. s. v., Harpocr. 149, 7. Etym. M. 656, 13. Bekk. Anecd. 193, 5. 298, 5. Pataecionis mentionem fecit Aeschin. or. c. Ctesiph. 189, p. 81 R., nec non Diogenes Cynicus apud Plut. de poet. aud. 4, p. 21 F et Diog. Laert. VI, 39: τί λέγεις; ἔφη, κριεττονα μοῦτραν ἔξει Πατακίων ὁ κλέπτης ἀποθανὼν ἢ Ἐπαμεινώνδας, ὅτι μεμύηται; add. Dion. Chrysost. Or. 52, p. 270 R.

13a. Arsen. XLIII, 35: Hom. Od. B, 276.

13b. Ars. XLIII, 36: Theogn. 933.

13c. Arsen. XLIII, 37: Hom. Od. Γ, 48.

14. Suidas: Arsen. XLIII, 38: παροιμία nominatur a Suid. s. δειλότερος. Manavit e comicis: v. Arist. Av. 1553. Pac. 394 c. Scholl. et locos a Cobetio tractatos in Observv. critt. in Plat. Com. Rell. p. 127 sqq. Cf. Apost. XIII, 48.

15. Arsen. XLIII, 40. πελαργικοὶ — Ἀριστοφάνης] Suid. s. πελαργικοὶ: Phot. Hesychius. Macar. VII, 10. Ἀριστοφάνης] Ar. 1353. V. ἀντιπελάργωσις explicat Anon. in Cramerii An. Oxon. IV, 402: καὶ λέγεται ἡ παρ' αὐτῶν [sc. πελαργῶν] ἀμοιβὴ καὶ ἀπόδοσις ἀντιπελάργωσις: usum scriptorum Bois-

δὲ αὐτοῖς γῆσι ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτοις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποιάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποιέταται ἡ βία τῆ δικαιοπραγία. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερυγῶν βασιάζουσι τοὺς γεγηρακότας. οἱ δὲ ἵπποπότα- 5 μοι ζῶα ἀδικώτατα. Λέγεται περὶ πελαργῶν καὶ τοῦτο· ὅτι τρέφουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας, καὶ αὐτοὶ δὲ τὰ ἐαυτῶν ἔκγονα φιλοῦσιν· ὅταν γὰρ ὁ τέλειος ἐνδεὴς ἢ τροφήν ἀπτήσιν ἔτι καὶ ἀπαλοῖς τοῖς νεοτιοῖς ἐν τῇ καλλιᾷ παραθεῖναι, γενομένης αὐτῷ κατὰ τύχην ἀπορίας, 10 ὁ δὲ τὴν ἐανιοῦ χθιζὴν ἀνεμίσας ἐκείνους τρέφει· καὶ τοὺς ἐρωδιούς ἀκούω ταυτὸν ποιεῖν, καὶ τοὺς πελεκᾶνας μέντοι· οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς κόγχας περιχαίροντες, εἴτα καταπί- ρουσιν, ἔνδον δὲ καὶ ἐν μυχῷ τῆς γαστρὸς ὑποθάψαντες, ἀνεμοῦσι, καὶ τὰ μὲν ὀστράκια ἐκ τῆς ἀλείας διέστη, ὥσπερ 15 οὖν τῶν ἐφθῶν, οἱ δὲ ἐξορύττουσι τὰ κρέα καὶ δεῖπνον ἔχουσιν. Ἐτι καὶ τοῦτο λέγουσι περὶ αὐτῶν· ὅτι τῶν πελαργῶν οἱ μὲν γηραιοὶ καταμένουσιν ἐν ταῖς νεοιτιαῖς ἀδυνατοῦντες ἵπτασθαι, οἱ δὲ τούτων παῖδες ὀλίγω δέω φάναι γῆν καὶ θάλατταν ἐπιπειτώμενοι, πανταχόθεν ἐκ- 20 πορίζουσι τοῖς γονεῦσι τὰ ἐπιτηδεῖα· καὶ οἱ μὲν ἀξίας τῆς ἡλικίας ἡρεμοῦντες ἐν ἀφθονίᾳ διατελοῦσι τῇ πάσῃ τροφῶντες, οἱ δὲ τὰς εἰς τὸν πορισμὸν κακοπαθείας ἐπελα-

6. ζῶον ἀδικώτατον Suidas. In v. ἀδικώτατα AN desinunt. 7. ὅτι — αὐτοῖ] haec uberius As tractavit. 8. φιλοῦσιν· καὶ τοῦτον μαρτύριον· ὅταν ὁ As. 9. τροφῆς As. 10. καλλιᾷ As. 12. ποιεῖν ταυτὸν As. 13. οἱ] οἱ πελεκᾶνες As. περιχαίροντες R. 16. κρέατι Z. 17. ἔχουσι δεῖπνον As. VV. ἔτι — παραμοχόμενων R om. 19. ὀλίγων Philo. 20. ἐπιπειτώμενοι idem: corrigge ἐπιπειτώμενοι.

sonadus illustrat ad Babr. fabb. p. 32: add. Basil. in Hexaem. Hom. 8, p. 75 C. ὁ δὲ — ἀδικώταται] Suid. s. ἀντιπελαργεῖν: cf. Apost. II, 100. [διὸ — δικαιοπραγίᾳ] de his nihil apud Aristotelem; rem tangit Plut. de solert. anim. 4, 962 E: ὁ δὲ καὶ δῆλόν ἐστι παραβυλλομένων πελαργῶν ἵππων ποταμίω: αἱ μὲν γὰρ τρέφουσι τοὺς πατέρας, οἱ δ' ἀποκτενίσουσιν, ἵνα τὰς μητέρας ὀχρήσῃσι. De ciconia in Deorum sceptris sedente v. innt. ad Arist. Av. 510. 515: add. Hammerus in Boetigeri Amalth. II, 119. ἵπποπότα-

μοι] Damasc. in Phot. Bibl. c. 242, p. 342 Bekk.: ὁ ἵπποπόταμος ἀδικον ζῶον, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἱερογλυφικοῖς γράμμασι ἀδικίαν δηλοῦ· τὸν γὰρ πατέρα ἀποκτείνετα βιάζεται τὴν μητέρα: alia peti possunt e Leemansii annot. ad Horapoll. Hierogl. I, 56. ὅτι τρέφουσι — μέντοι] Aelian. N. An. III, 23. [πατέρας] de pietate ciconiarum nota omnia: v. Soph. Electr. 1058 et quae Leemansius ad Horap. Hier. II, 58 citavit: add. annot. ad Zenob. I, 94. ὅς ἐν — ἔχουσιν] Aelian. N. An. III, 20. τῶν πελαργῶν — παραμοχόμενων] Philo de

φριζόμενοι, τῷ εὐσεβεῖν καὶ τῷ προσδοκᾶν ἐν γήρῳ τὰ
 αὐτὰ πείσεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγκόνων, ἀναγκαῖον ὄφλημα ἀντ-
 εκτινοῦσιν ἐν καιρῷ, λαβόντες αὐτὸ καὶ ἀποδιδόντας·
 οὐδ' ἕτεροι γὰρ τρέφειν αὐτοὺς δύνανται, παῖδες μὲν ἐν ἀρχῇ
 τῆς γενέσεως, γονεῖς δ' ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου· ὅθεν αὐτο- 5
 διδάκτω τῇ φύσει νεοιτοτροφηθέντες γηροτροφοῦσι χαίρον-
 τες· ἄρ' οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις ἀνθρώπους, ὅσοι γονέων
 ἀμελοῦσιν, ἐγκαλύπτεσθαι καὶ κακίξειν ἑαυτοὺς ὀλιγορη-
 κότητας, ὣν ἡ μόνων ἢ πρὸ τῶν ἄλλων ἀναγκαῖον ἦν περι-
 φροντικέναι, καὶ ταῦτ' οὐ δίδοντας μᾶλλον ἢ ἀποδιδόντας· 10
 παιδῶν γὰρ οὐδὲν ἴδιον, ὃ μὴ γονέων ἐστίν, ἢ οἴκοθεν
 ἐπιδεδωκότων ἢ τὰς αἰτίας τῆς κτήσεως παρασχομένων·.
 "Εἰι φασίν, ἐν Κράωνι τῆς Θετιαλίας, ὅτι Ἀλκινόην
 ὄνομα γυναῖκα ὠραίαν ὃ γήμας ἀπολιπὼν οἴκοι εἰς τινα
 ἐστείλατο ἀποδημίαν. ἡ τοίνυν Ἀλκινόη ὠμίλει τῶν θερα- 15
 πόντων τινί· τοῦτο συνιδὼν πελαργὸς οἰκέτης οὐχ ὑπέμει-
 νεν, ἀλλ' ἐτιμώρησε τῷ δεσποτῇ· προσπηδῶν γοῦν ἐπήρωσε
 τῆς ἀνθρώπου τὴν ὄψιν.

16 Πελληναῖος χιτῶν: ἐπὶ τῶν παλαιᾶ φορούντων
 ἱμάτια. 20

16a Πεζῆ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι: ἐπὶ τῶν μετ-
 ερχομένων τὰ μικρὰ, πειρᾶν δ' οὐκ ἔχόντων ἐν τοῖς μεγάλοις.

3. καὶ λαβόντες Philo. ἀνταποδιδόντας Z, ἀποδιδόντες Philo.
 9. μόνον idem. πεφροντικέναι idem. 13. ἔτι — Κράωνι] ἐν
 γοῦν Κράωνων As. ὅτι As om. 16. ὁ πελαργὸς ὁ οἰκέ-
 της As. 19. παλαιά] παχέα Iacobsius Ann. ad Anth. II, 1, 151:
 legitur enim apud Schol. ad Pind. Nem. X, 82: τίθειται δὲ παχέα ἱμά-
 τια ἐν Πελλήνῃ ἄγναφα: add. Nonn. Dionys. XXXVII, 149: Πελλήνην..
 ὅση .. ἄνδρες ἀθλείουσι ... χειμερίῳ σφύγγοντες ἀθαλία γυνῆ χιτῶνι,
 et Boeckhii disputatio in Comm. ad Pind. Ol. IX, 104. 21. Etym.
 Magn. 604, 48: πεζῆ πορεύου· ν. γ. οὐκ ἐπίστασαι. ἐπὶ — μεγάλους]
 Suidas ex Scholl. Aristoph. Il. cc.: ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

decem orac. T. II, 200 Mang. ἔτι
 κτλ.] Aelian. N. An. VIII, 20.

16. Suidas: Arsen. XLIII, 41.

16a. Arsen. XLIII, 42: Suidas.
 Saepe hoc proverbio leviter inflexo
 utitur Aristophanes: Vesp. 959:
 ξύγγωθι· κίθαριεν γ. ο. ἐπίστα-
 ται, ubi Schol.: παρὰ τὴν παροι-
 μίαν, πεζῆ κτλ.: Av. 1432: τί γὰρ
 πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι:
 Suid. v. ἐπίστω: Ἀριστοφάνης· σίγ-
 γωθί μοι· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίστα-

μαι, de cuius quidem loci integri-
 tate scrupulum iniecit G. Dindor-
 fuis ad Arist. Fr. p. 45. Quibus
 locis adiungendus est Epicharmus
 apud Athen. III, 91 C: ἰχένοι θ',
 οἱ καθ' ἀλμυρὰν ἄλα Νεῖν μὲν οὐκ
 ἴσταντι, πεζῆ δ' ἰμπορεύονται μόνον:
 et comicus in Phot. s. πεζῆ: ..
 παῖσαι μελωδοῦσ', ἀλλὰ πεζῆ μοι
 φράσον, quem versum tractat Mei-
 nekus Com. Gr. Fr. IV, p. 659:
 denique oraculum Macar. VII, 11.

- 71 Πέρδικος ἰερόν: ἐπὶ τῶν ἀνδρείων· *Εὐσταλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ· ἧς υἱὸς Κάλως, ὃ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἐξόψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἐαυτὴν ἀνήγειρεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς ὑπὸ Δαιδά- 5 λου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοῦνομα φησί.*
- 18 *Περιογειρόμενος φύλλοις βάλλεται καὶ ἄνθε- σιν: ἐπὶ τῶν νικόντων ἐν ἀγῶσι· περιογειρομένους δὲ ἔλεγον τοὺς ἀθλητάς. οἱ μετὰ τὴν νίκην περιογόμενοι καὶ περιπορευόμενοι ἐλάμβανον οἱ μὲν ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας, 10 οἱ δὲ πετάσους, οἱ δὲ ἄλλα γε ἅτα. Ὄθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀετύλου φησὶν οὕτως·*
Τίς δὴ τῶν νῦν, τοσάδε
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων
ἀνεδήσατο νίκας 15
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;
- 16b *Πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κίος.*

1. ἐπὶ τ. ἀνδρείων] παρὰ τῇ ἀκροπόλει Suidas. 2. »Κάλως Pausan. I, 20, 4: Καλός Photius. Reponendum Τάλως auctore Sturzio, Fr. Hellan. p. 128. a Gaisfordus ad Suid. l. c. 5. Κυμικίους Fabricius B. Gr. III, 295 Harl., Welckerus Trag. Gr. T. I, 433. τὸν ἵπὸ NZ Suidas. 6. φησί Suidas om. 7. περιογειρόμενος — ἅτα] Suidas: περιογειρόμενοι. Ἐπειρ οἱ νικηφόροι περιογειρόμενοι ἀθληταί. Πολιτείας πέμπω ἐπὶ τίλει [X, fin.] λέγεται γάρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀθλα προτιθέσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὀμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἰσοποροῦσιν· ἐπὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἀθλων ἀγωνίζεσθαι, τοῖς νικησαντάς οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ οὐγγίτιαν προσήκοιτες στερμένους ἀνίδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν οὐνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλείονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ ποθέωτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἐβύλλον περιμυχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισομένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σὴνηθεσ ἐγένετο κύκλω περιπορευομένους τοῖς ἀθληταῖς ἐπαγεῖν καὶ λαμβάνειν τὰ δίδόμενα. 12. Ἀετύλου Suidas. 13. τίς δὲ δὴ Bergk. 13. τοσάδε Portus. 14. πέταλοισι Bernhardius: v. de hac forma Scholl. Ven. ad Hom. II. X, 28 et Lobeckius Parallipp. Gr. Gr. I, 177. 16. περικτιόνων A Suidas. 17. Κίος W contra codd.: male: v. Astii Ann. ad Plat. T. I, 44. Welckeri Scripta Minor. II, 459.

Attigerunt proverbium intt. ad Luciae Euang. 16, 3. Valckenarius in Scholliis in N. T. I, 522. Fritzschius de Ar. Daetal. Comm. 75.

16b. Arsen. XLIII, 43: Arist. Ran. 970. Cf. ann. ad App. Provv. V, 28. Apost. XVIII, 26a.

17. Suidas: Arsen. XLIII, 44: Photius. De Talo v. Apollod. III, 15, 9 ibiq. Heynius.

18. Suidas: Arsen. XLIII, 45: Photius, Scholl. ad Eur. Hecub. 569: qui quae afferunt debentur omnia Eratosthenis Olympionicis: v. Bernhardius Eratosth. 248. οἱ — ἅτα] explicatur his ἐπαγεῖν, de quo Ruhnkienius ad Tim. Lex. Plat. 215 veterum testimonia collegit. Σιμωνίδης] fr. 28 Schneidew., fr. 22 Bergk.

ἐνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θεσείως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθρωποι καὶ φύλλοις ἔβαλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

- 19 Πειρίθου καὶ Θεσείως φιλοξενία: ἐπὶ τῶν πολυ-
τελῶς φιλοξενηθέντων καὶ φιλοξενούντων· νόμος δ' ἦν
'Αθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλή-
νων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου
καὶ Θεσείως φιλοξενίαν. τοῖτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν
ἐκάλεσαν Πειριθοῖδα ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. ὅθεν καὶ 10
Πειριθοῖδαι, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. Ἔφορος ἱστορεῖ
ἐν τρίτῃ.
- 20 Πέτρας ἔψεις: Πέτρας σπείρεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 21 Περιεστίαρχος ἐγένου: ἐπὶ τῶν καθαιρόντων· καὶ
γὰρ οὔτιοι περιεκάθαιρον τὰς ἐστίας καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ 15
τὰς πόλεις. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀιτικοῖς, περίστια, φησί,
προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερά καθαιρόντες
περιεστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρονται μαχαιοφοροῦντες,
ἐκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίας περιλημμένοι δημοσίας καὶ περι-
δρομον ἔχοντες. 20
- 22 Περίψημα ἡμῶν ἐγένου: ἦτοι κάθαρμα· ἢ ἀπολύ-

1. ἀπὸ] ὑπὸ A. 3. καὶ φύλλοις] καὶ A om.: φύλλοις NO, φίλοις Z.
ἔβαλλον Z. Suidas. 5. Πειρίθου — νόμος] Πειριθοῖδαι. δῆμος
τῆς O. φυλῆς ἀπὸ H. γ. Ἰξίονος. νόμος Suidas. 10. περιθοῖδα A, Πει-
ριθοῖδας Suidas: cf. C. O. Muellerus Orchom. hist. 203. ἀπὸ —
φυλῆς] Suidas om.: posuerat in initio glossae. 12. τρίτῳ Suidas. 13.
ἔψεις] ἔψιν ἐπιχειρεῖς AN. π. σπ.] AN om. 14. Περιεστίαρχος —
πόλεις] Περιεστίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ
λέγονται περιεστίαρχοι: add. Harpocr. 104, 10. 19. ἱερέων Z. οἰ-
κίας Suidas, Photius. περιελημμένοι A Suidas, περιελημμένον
Photius. δημοσίας Photius, Suidas. 21. ἡμῶν ἐγένου Suidas om.
ἦτοι — ἢ] κατάγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἔγχη· ἢ Suidas cum Photio et Lexico
Bachmanni: varios VV. DD. de hoc loco conatus recenset Bernhardius
ad Suid. l. c.: ego assumpto glossae fine hic scribendum puto: ἦτοι
καταπά[τημα πάντων ὑπὸ τὰ ἔγχη· ἢ ἔμπα]γμα. ἢ ἀπολύτρωσις.

19. Suidas: Arsen. XLIII, 46: Photius. Ἔφορος] p. 138 Marx. De Thesei et Pirithoi amicitia cf. ann. ad Apost. VIII, 91^a. 20. Arsen. XLIII, 52. Apost. VIII, 26. X, 68. DV III, 71. 21. Suidas: Arsen. XLIII, 47: Photius. Ἰστρος] fr. 32 Muell. De re v. Poll. VIII, 104 et intt. Suidae. 22. Suidas: Arsen. XLIII, 48: Phot. Bachmanni Anecd. I, 341.

τρῶσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐναντιὸν συνέχοντι τῶν κακῶν· περίφημα ἡμῶν γενοῦ, ἤγουν σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσῃ ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποιωνύνας. λέγεται καὶ περίφημα τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη, ἡ ἔμπαιγμα.

- 23 Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην: παραινετικὴ πρὸς τὸ σπουδάζειν αἰεί.
- 24 Πεύκης τρόπον: ἐπὶ τῶν πανωλεθρίῳ ἀπολλυμένων· ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπέου οὐκ ἀνίησιν ἐν βλαστῶν.
- 25 Πενίη σοφίῃ ἔλαχεν: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.
- 26 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται: ἐπὶ τῶν πανούργων· ἢ ἐπὶ τῶν πενήτων τῶν δι' ἀπορίαν τροφῆς ὑπνούντων. ἀλώπεκα δὲ εἶπε, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

Τὸ π̄ μετὰ τοῦ ἦ.

- 27 Πῆ με φεύγεις δις ἀποθανομένη ψυχῆ: Λακεδαιμόνιος νυκτὸς μνήμα παριῶν καὶ φαντασιωθεὶς δαιμόνιον τι, ἐπέδραμε τῇ λόγχῃ διαράμενος· καὶ ἀπερείδων εἶπε τουτί.
- 28 Πηγᾶσου ταχύτερος: Φασὶν ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἵππος Πήγασος ἔφερεν· ἐμοὶ δὲ ἵππος οὐδέποτε
- 22a Περὶ ὄνου σκιᾶς: περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίους.

1. ἐναντιὸν συνέχοντι τῶν] locum lacuna laborare vidit Toupius: quo modo explenda sit, Photius et Lex. Bachmanni ostendunt: ἐναντιὸν ἐπιβαλλομένῳ τῇ θαλάσῃ νεανία ἐπὶ ἀπαιλλαγῇ τῶν συνέχοντων. 3. καὶ A om. 4. λέγεται κτλ.] in Suida, Phot. et Lex. Bachmanni desunt. 5. ἔμπαιγμα] ἔμπασμα coniecit Pantinus: Suid. s. κομφοδία: ὕβρεις, διαουρμοί, ἐμπαιγματα. 6. παραινετικὴ κτλ.] Ds om. 10. πενίη σοφίῃν A, πενία δὲ σοφίαν Suidas Ab. ἐπειδὴ] παρόσον Suidas. 11. ἐπιτηδεύουσι] A addit: ὁμοίᾳ τῇ· πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος: cf. Macar. VII, 24. 19. ἐναπερείδων R Plutarchus.

De ritu, qui hic tangitur, v. C. Fr. Hermannus Antiq. Gr. T. II, §. 27 et §. 60, 17.

22a. Arsen. XLIII, 49: Suidas. DV III, 43. Apost. XII, 92.

23. Diog. VII, 85.

24. Suidas: Arsen. XLIII, 50. DV III, 60.

25. Suidas: Arsen. XLIII, 52a. 39. DV III, 59.

26. Diog. VII, 91: Arsen. XLIII, 53. Greg. Cypr. M V, 4.

27. Plutarch. Apophth. Lacon. 236 D.

28. Arsen. XLIII, 54. Catull. 58, 7: non si Pegaseo ferar vocatu:

δοκεῖ δύνασθαι ἵπτασθαι, οὐδ' εἰ πάντα τὰ πτηνῶν πτερά λάβῃ· εἰ γάρ ποτε τοιοῦτον ζῶον ἦν, καὶ νῦν ἂν εἶη. τοιοῦτον δὲ φασὶ καὶ τὴν Ἀμισσοδάρου Χίμαιραν ἀνελεῖν· ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα, ὡς φασὶν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὀπίσθεν δὲ δράκων, μέσῃ δὲ Χίμαιρα. ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον τρεῖς ἔχον κεφαλὰς· ἀδύνατον δὲ λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι· καὶ τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν πῦρ ἀποπνέειν εὐθες. ποίαις δὲ τῶν κεφαλῶν τὸ σῶμα ἐπηκολούθει; τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνὴρ τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθός, ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν ἐλήξτετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει· ὅμοιον δὲ δοκεῖ πλοῖον μᾶλλον ἢ ὄνομα ἵππου εἶναι Πήγασος. Βασιλεὺς δὲ Ἀμισσοδάρος ὤκει ἐπὶ τῷ Ξάνθῳ ποταμῷ. ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν ἐπ' αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισός· πρὸς ὃ δὴ ὄρος προβάσεις εἰσὶ δύο ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῶν Ξανθίων, τρίτῃ δὲ ὀπίσθεν τῆς Καρίας, τὰ δ' ἄλλα κρημνοί· ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῶν τῆς γῆς μέγα, ἐξ οὗ δὴ καὶ πῦρ ἀναδίδεται. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐστὶν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα· τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ προσχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόβασιν οἰκῶν λέων ἔμπροσθεν, ὀπίσθεν δὲ δράκων· οἱ δὲ καὶ εἶνον τοὺς νομέας καὶ τοὺς ὑλοτόμους· τότε δὲ καὶ Βελλεροφόντης ἐλθὼν τὸ ὄρος ἐνέπρησε καὶ ἡ Τελμισός κατεκῆ καὶ τὰ θηρία ἀπώλειο. ἔλεγον δὲ οἱ προσχώριοι, Βελλεροφόντην ἀφικόμενον μετὰ Πεγάσου τὴν Ἀμισσοδάρου Χίμαιραν ἀπολέσαι. τούτου δὲ γεγονότος προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

1. τὰ τῶν Ps. 2. εἰ — εἶη Z om. 3. Scribe Ἀμισσοδάρου: v. nott. critt. ad Diog. V, 45, Meinekius ad Com. Gr. Fr. III, p. 540. 7. ὄφιν καὶ λέοντα Ps. 8. ποίᾳ Ps. 9. οὕτως ἔχει Ps. 12. δὲ ἦν Ps. 13. ὅμοιον — ἦ] μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοῖον ἢ Fischerus, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πλοῖον μᾶλλον ἢ Westermannus. 14. ἵππου εἶναι N om.: εἶναι ἵππου Ps. 16. Τελμισσός Ps. πρὸςβάσεις Ps. 17. δύο μὲν Ps. 18. ἐκ τῆς Ps. 19. τῶν recte Ps om. 21. ἦν om. Ps. κατὰ μὲν — δράκων] mira est hic in Palaephati codd. lectionis varietas: v. Fischerus. Bene Westermannus: ἦν κατὰ μὲν τὴν ἔμπροσθεν πρόβασιν οἰκῶν λέων, κατὰ δὲ τὴν ὀπίσθεν δράκων. 23. τότε δὲ Ps. 25. δὲ] οὗν AN Ps. 26. Βελλεροφόντης ἀφικόμενος Ps, Βελλεροφόντη ἀφικόμενοι Aa N. 27. ἀπώλεσε Ps.

Pind. Ol. IX, 24: ἀγάνορος ἵππου οἶν κτλ.] Palaeph. Incred. 29, ubi θάουσον: cf. Apost. XVIII, 24. Φα- v. Fischerus.

- 29 Πηνικίζειν μοι δοκεῖς: ἀντί τοῦ ἀπατᾶν. πηνίκη δέ ἐστι περιεφραλαία τριχαστή καὶ περιθειή κόμη· τῆς δὲ περιθειῆς κόμης τὸ μὲν ἐντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην καλοῦσι.

Τὸ π̃ μετὰ τοῦ ζ̃.

- 30 Πιττακὸς, οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην ἐκ Μιτυλήνης.
 31 Πικρόν με ἀπαιτεῖς ἐνοίκιον: ἐπὶ τῶν βυρέα ἐπιπαιτόντων.
 32 Πίθηκος ἐν πορφύρα: οἱ φαῦλοι κᾶν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.
 33 Πίθηκος ὁ πίθηκος κᾶν χρέυα σύμβολα ἔχη.

Τὸ π̃ μετὰ τοῦ λ̃.

- 34 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 35 Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ δύνοντα: ἐπὶ τῶν δι' ἀρετὴν τιμωμένων ἐν τῇ νεότητι ἢ τῷ γῆρα.
 30a Πίθ' ἑλλέβορον: ἐπὶ τῶν ἑλλεβόρον δεομένων ὥστε ἰαθῆναι μαριωδῶν ὄντων. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μενίππου διαλόγῳ· ληρεῖς, ὃ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἑλλεβόρου νῆ Δία.
 30b Πίστει χρέματ' ὄλεσα, ἀπιστία δ' ἐσάωσα: Θεόγνιδος.

1. μοι δοκεῖς Suidas om. 2. τριχωτή Suidas. Ceterum Suidas cum reliquis singula explicationis membra aliter collocat. 4. καλοῦσι] ἐκάλουν Suidas. 6. ἔην γένος ἐκ Anthologia. 11. χρέυα Lucianus. ἔχη σύμβολα A Lucianus. 21. ὄλεσσα Theognis. ἀπιστία idem.

29. Suidas: Photius, Lex. in Bachmanni Anecd. I, 342, 20.

30. Anth. Pal. IX, 366, 5: Arsen. XLIII, 55. Cf. Greg. Cypr. L II, 59.

30a. Arsen. XLIII, 56. πῖθ' ἑλλ.] Aristoph. Vesp. 1489. [Λουκιανὸς] Dial. Mort. 17, 2. Menand. Athenaei X, 446 D [Ἀόλητρο. fr. V Mein.]: ἑλλέβορον ἤδη πάποι' ἐπιεσσωσία; B ἄπασ. Α πάλιν οὐκ πῖθ' ἐμαίνει γὰρ κακῶς. De hellebori usu apud veteres v. Plat. Euthyd. 299 B. Plut. de discern. adul. ab am. 16, p. 55 B. Lucian. Ver. Hist. II, 7: add. quae Baguetus ad Chryssippi fr. p. 39 collegit.

30b. Ars. XLIII, 57: Theogn. 831.

31. Anton. Mel. 128, p. 202 Fab. ὁ αὐτός [Alexander magnus] βαρὺ τι ἐπιπαιτοῦσθαι αὐτῷ τῆς μητρὸς Ὀλυμπιάδος ἔφη, ὃ μήτηρ, πικρὸν με ἐνοίκιον τῆς ἐνναμηναίου ἀπαιτεῖς.
 32. Diog. VII, 94. Cf. nott. critt. ad Apost. XII, 75.

33. Lucian. adv. Indoct. 4: Arsen. XLIII, 58. Macar. VII, 12.

34. Greg. Cypr. M IV, 80: Arsen. XLIII, 59.

35. Arsen. XLIII, 60: excerptum est ex Plut. Apophth. Reg. cett. 203 E: v. Plut. V. Pomp. 14, Praecept. Pol. 10, p. 804 F. Fontem dicti Lipsius ad Tac. Ann. VI, 46. Hist.

- 36 Πλατάγη δοκιμάσει: ἔστι δὲ φύλλον τῆς μήκωνος· δι' αὐτῆς γοῦν ἰσημειοῦντο τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐσιτέροντο· εἰ δ' οὐκ, τὸ ἀνάπαλιν. 5
- 37 Πλατάγη Ἀρχύτου: ἐπὶ τῶν ἠουχάζειν οὐ δυναμένων. ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὦν ἐπεινόησε πλατάγην, ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν διασαλεύσῃσι.
- 38 Πλόκιον Γοργόνης: ὅτι φόβον ἐνεποιεῖ· ἦν δὲ πλόκιμος τῆς Γοργόνης, ὃς ἐδόθη Ἀστερόπῃ τῆς Κηφέως, καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρρητος μείνῃ. 10
- Τὸ ἦ μετὰ τοῦ ὀ.
- 39 Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξάπατησαι: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. ἢ ἐπὶ τῶν οἰομένων τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι. 15
- 40 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον: ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιοούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων. 20
- 41 Πολλά ψεύδονται ἄοιδοί.
- 40a Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος.

1. Suidas: πλαταγώνιον. τὸ μηδὲν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φ. καὶ τὸ τῆς ἀνιμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, τοπιότιν ἤχειν. καταχρηστικῶς δὲ ὄτινωϊν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. ἰσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν κτλ.: unde negligentia patet, cui caput glossae originem debet. πλατάνη A: corrige πλαταγώνιον. δοκιμάζει Z. μήκωνος ἢ ἀνεμώνης AN. 4. εἰ δ' οὐκ] εἰ δὲ μὴ Suidas. 10. Γοργάδος Suidas. ἦ — Ἀστερόπῃ] τὸν δοθέντα πλόκιμον τῆς Γοργόνης Ἀστερόπῃ Suidas. 19. Ἐκ πολλῶν Suidas. ἀνήγαγον idem.

III, 24 in eo invenit, quod plerisque populis religione receptum, salutare solem orientem. In comparationem arpono Tiberii dictum a Cass. Dione LVIII, 28 traditum: εἴ γε τὸν δνόμενόν ἱκατάλαπον πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἐπίγῃ, Caligulam innuens: et Antoninum Philosophum ibid. LXXI, 34 dicentem: ἀπέλθε πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα· ἐγὼ γὰρ ἦδη δύνωμαι: add. Stat. Theb. I, 170: venturus amatur.

36. Suidas: Arsen. XLIII, 61:

Photius. Accuratus rem exponunt Scholl. ad Theoc. XI, 57. III, 29 et intt. Hesych. s. ἐπλατάγησι.

37. Diog. II, 98.

38. Suidas: Photius. Rem accuratus Apollod. II, 7, 3 refert, ubi v. Heynium.

39. Diog. I, 70. VII, 78.

40. Suid. s. ἐκ πολλῶν: Arsen. XLIII, 62. Greg. Cypr. M IV, 88.

40a. Arsen. XLIII, 63: Macar. VII, 24.

41. Greg. Cypr. M V, 2.

42 Πολύποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακῆ· ἔνι δὲ καὶ ἐσθλῆ: διότι ἐστὶ μὲν αὐτῷ ἐδώδιμος ἢ κεφαλῆ, ἐστὶ δ' αὐτῷ καὶ ὁ πρωκτός· οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ὄντων συμμίκτων καὶ μετεχόντων κακότητος καὶ ἀγαθότητος· τοῦ γὰρ πολύποδος ἢ κεφαλῆ ζῶσα μὲν δά- 5 κνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δὲ ἐστὶν ἐδώδιμος·: Ὁ πολύπους ἐστιαῖται μὲν καὶ ἄλλαις τροφαῖς· ἐστὶ γὰρ καὶ φαγεῖν δεινός καὶ ἐπιβουλεύσαι σφόδρα πανοῦργος. τὸ δὲ αἷτιον, παμβορώτατον θηρίων θαλαττίων ἐστί· καὶ ἀπό- 10 δεῖξαι, εἴτις αὐτῷ γένηται ἀθηρία, τῶν ἑαυτοῦ πλοκάμων παρέτραγε καὶ τὴν γαστέρα κορέσας τὴν σπάνιν τῆς ἄγρας ἠκέσατο· εἶτα ἀναφέρει τὸ ἐλλείπον, ὥσπερ οὖν τῆς φύσεως καὶ τοῦτο οἱ ἐν τῷ λιμῷ παρασκευαζούσης ἔτοιμον τὸ δεῖ- 15 πνον·: Πολύπους ποτὲ ἐρπύσας εἰς πέτραν προήκουσαν, οὐ μὴν ἄγαν ὑψηλὴν, εἶτα ἤπλωσε τὰς πλεκτάνας. 15 οὐ μὴν ἑαυτὸν εἰς τὴν χροῶν τῆς πέτρας ἐκτρέψας ἦν· πεφύκασι δὲ ἄρα θρᾶν τοῦτο οἱ πολύποδες, καὶ τὰς εἰς ἑαυτοὺς ἐπιβουλάς φιλαττόμενοι, καὶ μέντοι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἰχθύς ἐλλοχῶντες. ἰδὼν οὖν ὄξυ μὲν, ἑαυτῷ δὲ οὐκ ἀγαθὸν τὸ θήραμα αἰτός, ὥσπερ οὖν ὀρμῆς τε ἅμα καὶ 20 πτερῶν εἶχεν ἐμπηδᾶ τῷ πολύποδι, καὶ μέντοι καὶ δεῖπνον ἔξιν ἔτοιμον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ κατέγραφε. πλόκαμοι δὲ ἄρα ἰχθύος ἐκείνου περιβάλλουσι τῷ αἰτῷ σφᾶς ἑαυτοὺς, καὶ ἀπρὶξ ἐχόμενοι εἶτα ἔλκουσι κάτω τὸν ἔχθιστον· καὶ χανὼν λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μέντοι 25 νεκρὸς ἐπενήχεται τῇ θαλάττῃ ὁ αἰτός ὑπὸ τοῦ δεῖπνον. μυρία μὲν δὴ τοιαῦτα πάσχουσιν ὄρνιθες, πλείω δὲ ἄνθρωποι· ἐν δὲ τοῖς ἀδομένοις ὑφ' Ἡροδότῳ Μασαγέταις ὁ

1. πολύποδος Z Ds. κεφαλῆ Ds. κακὸν AN Ds. ἐν Z. 2. ἐσθλὸν AN Ds. διότι — πρωκτός] Ds om.: habent VB. αὐτοῦ VB. αὐτῷ καὶ] αὐτῆ καὶ N, αὐτῆ καὶ VB. 3. οἱ δὲ κτλ. AN om. οἱ δὲ — λέγεσθαι] Ds. om. 4. συμμίκτων ὄντων Ds. 9. παμβορώ- 10 τος As. 10. γένοιτο As. 11. τὴν αὐτοῦ γ. Z. 14. πολύπους — εἶτα] pluribus As haec exponit. ἀνερπύσας As. εἰς — ὑψηλὴν] hic As om., quum in antecedentibus collocasset. 15. πλεκτάνας] πλ., καὶ μάλα γε ἀσμένως ὑπεθάλλετο· καὶ γὰρ οὖν καὶ χειμῆρια ἰδοῦμαι πως· οὐ 16. ἦσθη ἦν As. 24. αὐτοῦς As. 26. ὑπὲρ Z As. 28. Ἡροδότου Μασαγέταις ὁ Καμβύσου As.

42. Πολύποδος — ἰδώδιμος] Diog. I, 27. πολύπους κτλ.] Aelian. l. c. VII, 76: Arsen. XLIII, 72. ὁ πο- VII, 11. χανὼν λύκος] Apostol. 15 λύπους — δεῖπνον] Aelian. N. An. X, 85, ubi v. annot.

Καμβύσης Κύρος ὁ ἑτερος, καὶ μέντοι καὶ Πολυκράτης εἰς Ὀροῖτου σπεύσας ὡς τὸν χρυσὸν ἀρπασόμενος, καὶ ἄλλος

Τεύχων ἐτέρω κακὸν ἐφ' ἧπατι τεύχει·

καὶ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδε τὰ ἄλογα, ἄνθρωποι δὲ οἱ εἰδότες οὐ φυλάττονται. 5

43 Πολλαῖς πληγαῖς δρυὺς δαμάζεται: πρὸς τοὺς δυσαλώτους.

44 Πολυμαθεῖη κάρτα μὲν ὠφελεί· κάρτα δὲ βλάπτει ὠφελεί μὲν τὸν ἄξιον ἰόντα, βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνέοντα πᾶν ἔπος, κεν παντὶ δῆμῳ· χρῆ δὲ καιροῦ μέτρα 10 εἰδέναι, σοφίης γὰρ ὄρος οὗτος. Ἀναξάρχου.

45 Πολλαὶ κυνὸς ἄρρενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατοφερῶν εἰς τὰ ἀφροδίσια.

46 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων· ἄμπε- 15 λον γάρ τινος φυτεύοντος, εἰς τῶν οἰκειῶν εἶπε τὸν στίχον τοῦτον: Ὁ δὲ Διογενιανός, Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύσας, φησί, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἰς δὲ τῶν οἰκειῶν ἔφη μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τῆς ἀμπέλου. ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἐφθάκει, τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ· μέλλων δὲ 20 προσφέρειν τὴν κύλικα τῷ στόματι, ὑπεμίμησεν αὐτὸν τοῦ στίχου. καὶ τούτων λεγομένων ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς οὗς τὴν χώραν λυμáίνεται· ὁ δὲ ὀρμήσας ἀνηρέθη.

3. ὡς ἐτέρω τις ἐφ' κακὸν As. 6. ἐπὶ τῶν δυσαλώτων καὶ δυσκατεργάσιων Z, πρὸς τοῖς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους Suidas. 8. πολυμαθεῖη Stobaeus, πολυμυθίη Iacobsius Lectt. Stobens. 70. βλάπτει τὸν ἔχοντα Stobaeus. 9. ἄξιον ἰόντα] δέξιον ἄνδρα idem. φωνεῦντα idem. 10. κεν] καὶ ἐν idem. 11. οὗτος ὄρος idem. 14. μεταξὺ πέλει Z Ds: πολλά μ. χεῖλους καὶ ποτηρίον Eustath. ad Hom. II. I, 773, 66. 15. ἄμπελον κτλ.] L om. 16. φυτεύοντος RZ: v. Bastius Epist. crit. 249. 17. φωνεῦν RZ Ds. 23. λυμáίνεται] EZ addunt: ἀφείς οὖν τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος καὶ δρυμὸν εἰς τὸν οὖν, ἀναίρεται ἐπ' αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Στιβαῖος [I. Στοβαῖος: Flor. 111, 14.] στίχον Ὀμήρου εἶναι λέγει.

43. VK in nott. critt. ad Diog. VII, 77^a: Arsen. XLIII, 73. Greg. Cypr. M IV, 91.

44. Stob. Flor. 34, 19. De auctore v. Mullachius ad Democr. Rell. p. 326.

45. K in nott. critt. ad Diog. VII, 77: Arsen. XLIII, 74. DV III, 67.

46. πολλά — τοῦτον] Greg. Cypr. L II, 95: Arsen. XLIII, 75. Ὁ δὲ κτλ.] Diog. VII, 46. Historia ex Aristotelis politia Samiorum transcripta est: v. Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 188, Schneidewinium ad Heraclid. Polit. p. 72 et C. Muel-lerum ad Histor. Gr. Fr. II, p. 159.

- 47 Πόνον σπείρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.
- 48 Ποταμῷ μεγάλῳ ὄχετῶν ἐπάγει: ἐπὶ τῶν ματαιο-
λογούντων.
- 49 Ποικιλώτερος: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 50 Ποταμὸς τὰ πόρῳ ποτίζων τὰ ἔγγιον κατα-5
λείπει: ἐπὶ τῶν τοὺς ξένους ἐνεργετούντων, τῶν οἰκείων
δὲ ἀμελούντων.
- 51 Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπόλεσαν: ἐπὶ τῶν
μὴ ὁμογνωμονούντων.
- 52 Πόλεμος Κόνωνι μελήσει: ἐπὶ τῶν περὶ ἄλλο-10
τριῶν φροντιζόντων.
- 53 Πολλὰ κεν ἀπὸ πολέμου: ἦτοι διὰ τὸ πολλὰ καθ'
ὑπόνοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφενδόταις
καὶ νευραῖς ἐσφόφον πρὸς ἐκπληξιν τῶν πολεμίων.
- 54 Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δὲ τε γῆς ἀροτῆρες. 15
- 55 Πολλοὺς ἄνδρας Λακεδαίμων ἔχει τήνου κἀρ-
ρόνας: Ἀργιλεωνίς ἢ Βρασίδου μήτηρ, τελευτήσαντος
αὐτῆ τοῦ υἱοῦ, ὡς παραγενόμενοι τινες τῶν Ἀμφιπολιτῶν
εἰς Σπάρτην, ἦγον πρὸς αὐτήν, ἐρώτησεν, εἰ καλῶς καὶ
ἀξίως τῆς Σπάρτης ὁ υἱὸς ἐτελεύτα· μεγαλυνόντων δ' ἐκείνων 20
καὶ λεγόντων, ἄριστον ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔργοις ἀπάντων
Λακεδαιμονίων εἶναι, εἶπε τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα.
- 56 Ποιήσω τὴν οἰκίαν σου Δούρειον ἵππον: ἦτοι
ἀφανίσω αὐτήν· ἵπποκόμος εἶρηκε τουτὶ Θεμιστοκλέους·

1. Scribe πόντον. σπείρειν Suidas. 2. ὄχετὸν R Ds. με-
γάλῳ Z om. ἐπὶ τῶν ματαιοπονούτων ἢ ματ. Ds. 4. Ποικιλώτερος]
post hanc vocem excidit ὕδρας. 10. δὲ Κόνωνι Ds. περὶ τῶν Ds.
12. Πολλὰ κ. ἀπὸ] πολλά κενὰ τοῦ Ds. 16. πολλοὺς — κἀρρόνας]
hoc loco Plutarchus non habet. 19. ἠρώτησεν R Plutarchus. 20.
ἐκείνον Plutarchus, τῶν δ' ἐκεῖνον R. 22. εἶπε κτλ.] ὡ ξένοι, κα-
λὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, πολλοὺς δὲ ἄ. Α. ἔ. τ. κἀρρό-
νας Plutarchus. 24. Corrige ἵπποκόμῳ. Scribe Θεμιστοκλέους.

47. Suidas. Cf. Diog. VII, 67. Φιλίδης ὁ ἵπποτρόφος ἀθηναῖος ἐπ'
αὐτοῦ πῶλον οὐκ ἔδωκεν, ἠπέλιψε
48. Diog. VII, 68. τὸν οἶκον αὐτοῦ ταχὺ ποιήσειεν
49. Cf. Apost. XIV, 67. δούρειον ἵππον· αἰσιξάμενος ἐγ-
50. Diog. VII, 70. κλήματα συγγενικά καὶ δίκας τῷ
51. Diog. VII, 72. ἀνθρώπῳ πρὸς οἰκείους τινὰς ταρά-
52. Diog. VII, 75: Ars. XLIII, 64. ξειν: v. Sintenis ad h. l. Similiter
53. Diog. VII, 80. Alexis Athen. IX, 383 F: Δούρειον
54. Diog. VII, 86. ἐπάγω χῆμα τῷ φροῆματι, quod
55. Plut. Apophth. Lacaen. 240 C. recte Meinekius Com. Gr. Fr. T.
Cf. Apost. V, 16. 56. Plutarch. Themist. 5: ἐπεὶ δὲ IV, p. 419 de anseris delicatissimis

εἰληπται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Τροίᾳ Δουρείου ἵππου, ὃ Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν.

- 57 Πού γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχες; ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
 58 Πόντος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἐχόντων.
 59 Πολλοὶ σε μισήσουσιν ἂν σαυτὸν φιλήσῃς: τοῦτό 5
 φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς
 πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα μορφήν.
 60 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ· ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα.
 61 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε Βάκ-
 χοι: ἐπὶ τῶν δοξαζόντων εἶναι λαμπρῶν, μὴ ὄντων δέ. 10
 62 Πόλεμος τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κει-
 νηται: ἐπὶ τῶν λόγοις μαχομένων· οὕτω γὰρ ἔθος τοῖς
 σοφοῖς μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους.
 63 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπό-
 νως ζώντων. 15
 64 Ποταμὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ
 ἀδυνάτων.
 59a Πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσε.
 59b Πολλὰ μοχθήσαντες ὁμοίως ἐσμέν: ἐπὶ τῶν μηδὲν
 ἐκ σπουδῆς ὠφεληθέντων καὶ διὰ παιδείαν οὐδὲν πλέον τῶν ἄλ- 20
 λων προτιμωμένων.

5. τιμήσουσιν Ab. ἐν Suidas.
 ἰὸν AN Suidas. Νάρκισσον AN.
 φῆν Suidas. 16. πρὸς θάλατταν
 δ' ἢ φιλίας Aristoteles. δέλυσεν

Explicationem Ab om. 6. πρὸς
 7. τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκίαν μορ-
 P. ἀνοήτων καὶ M om. 18.
 idem.

farcimibus distento explicat: add.
 Cicer. or. p. Murena 37, 78. Ver-
 sus Aristophanis Av. 1128: ἵππων
 ἵππων μίγεθος ὅσον ὁ δοῦριος,
 huc non pertinet, quippe qui equum
 athenum in Athenarum arce col-
 locatum respiciat, de quo v. Paus.
 I, 23, 10, nott. ad Greg. Cyr. I
 I, 70. Ceterum δοῦριος ἵππος in
 imitationem Homericī ἵππων δοῦρι-
 οῦ dictum est: v. Od. Θ, 493, ubi
 Eustathius 1606, 56: δοῦράτιον δὲ
 ἵππον τὸν ξύλιον λέγει, τὸν κοινό-
 τιμον δούρειον: exposuit de his
 formis Schroeterus ad Aurel. Vict.
 de orig. gent. Rom. p. 11.

57. Soph. Electr. 922: οὐκ οἶσθ'
 ὅπου γῆς οἶδ' ὅπου γνάμης φέμει.

58. Suidas: Arsen. XLIII, 78.
 Cf. Apost. I, 5.

59. Suidas: Arsen. XLIII, 76. 65.
 Greg. Cyr. I, 96.

59a. Arsen. XLIII, 66: Aristot.
 Eth. ad Nicom. VIII, 5, 1.

59b. Arsen. XLIII, 67. Lucian.
 Hermot. 69: τὸ δὲ πολὺ πορρωτέρω γι-
 γόμεναι ἢ πρότερον ἦμεν καὶ κατὰ τοὺς
 παροϊμιαζομένους πολλὰ κτλ.

60. Suidas: Arsen. XLIII, 72.
 Greg. Cyr. M IV, 98.

61. Arsen. XLIII, 77. Macar.
 VII, 20.

62. Proverbium in Theoph. Simoc.
 Dial. p. 6 Boiss. exstat. Ἀσίδη-
 ρος πόλεμος etiam Max. Tyr. Diss.
 I, 6, 7 p. 96 R. dixit.

63. Greg. Cyr. I, 3, 2: Arsen.
 XLIII, 79.

64. Greg. Cyr. M IV, 86: Ar-
 sen. XLIII, 80.

- 65 Πόρρω Διὸς τε καὶ κεραννοῦ: ἐπὶ τῶν ἐπιβούλων τοῖς συνοῦσι χρωμένων· ἢ γὰρ μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλεια τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων ἀδειστέρα· οὐ γὰρ ἔφθασέ τις μακαρισθῆναι τῆς τοῦ τυράννου φιλίας, καὶ ἠλεήθη τῆς ἔχθρας. 5
- 66 Πολλῶν πανηγύρεων Διὸς βαλάνους ἔφαγεν: ἐπὶ τῶν ἐμπείρων.
- 67 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 68 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα πρόφους: ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν· ἢ ἐπὶ τῶν φοβούντων οὐ 10 δεόντως.
- 69 Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν: ἐπὶ τῶν ἀσκέτως καὶ σπανίως εἰπόντων τι συνετόν.
- 70 Πολύποδος ὁμοιότης: ἐπὶ τῶν ἐξομοιούντων ἑαυτούς τιιν ἢ χρηστοῖς ἢ φαύλοις:· Τούτου φασὶ χῆρον 15 εἶναι τὸν πόντον διὰ τὸ ἀπεχθάνεσθαι τῷ ψυχρῷ καὶ γλυκεῖ, τὸ δὲ βόρειον πέλαγος ψυχρότερον πέφυκε καὶ γλυκύ·
- 68a Πολλοὶ τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ, οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν:· Θεόγνιδος.
- 68b Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες. 20

1. διὰ τοῖς Synesius, Suidas. 2. χρωμένους, ἀδειστέρον εἶναι λίγουςα τὴν μετ' ἀ. ἀσφάλειαν Synesius, Suidas. 3. κινδυνεύοντων Suidas. ἀδειστέρα Synesius et Suidas om. οὐ κτλ.] Suidas om. 4. μακαρισθῆσεται Z. 6. βαλάνων Erasmus IV, 2, 49. ἔφαγον A. 8. ἦτοι θανατωζόμενον in fine Suidas addit. 9. θρίων Ab. 10. πράγμασιν] ἢ ἐπὶ τῶν φοβούντων [ἐκφοβούντων Ds] οὐ δεόντως Z e Diog. VII, 92 addit. Ab hanc explicationem proponit: ἐπὶ τῶν μὴ ποιουμένων λόγον τῶν εἰς αὐτοὺς γενομένων ἀπειλῶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς σῆκου φύλων, ἀποτελούντων μὲν ἐν τῷ καίεσθαι κτύπον, ταχὺ δὲ σβεννυμένων. 12. πολλάκι μωρὸς AN: πολλάκι τοι καὶ Ds. DV explicationem ignorat. 14. ἐπὶ — φαύλοις] πρὸς τοὺς ἐξομοιούντας ἑαυτοὺς οἷς βούλονται. Ds. 15. τοῦτου κτλ.] ὁ γοῦν πολύπους τῇ ποτικῇ θαλάττῃ ἀπεχθάνεται· ψυχρότερον γὰρ τὸ βόρειον πέφυκε πέλαγος, ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῆς θαλάττης γλυκύτερον· ὑπὸ π. γ. κ. μ. π. ἐπιφύεται· ἐναντία δὲ τῷ πολύποδι τὸ τε ψυχρὸν καὶ τὸ γλυκύ. Ἰκανὸν δὲ ἐρῶ σοὶ τι πρὸς ἀπόδειξιν. Πέτρα συμπλακεῖς ὁ πολύπους δυσασπίστως ἔχεται· διὸ γλυκὺ ἐπιχέουσιν ὕδωρ τῇ πέτρῃ οἱ πρὸς ἄγρον δεινοί· καὶ οἱ μὲν κτλ. Theophyl. 19. γίνεται. Theognis.

65. Synes. de regno p. 11 C Petav., Suidas: Diog. VII, 77^b. Contrarium habet Aesopus Provn. 7.
66. Arsen. XLIII, 81. 67. Suidas: Arsen. XLIII, 82. Diog. VII, 69: add. Apost. XIV, 49.
68. Arsen. XLIII, 83. 68. Greg. Cyp. L II, 99.

68a. Arsen. XLIII, 69: Theogn. 161.
68b. Arsen. XLIII, 70: Suidas. Zenob. V, 75.
69. DV III, 68: Ars. XLIII, 84.
70. Diog. VII, 73: Arsen. XLIII, 85. Τοῦτου κτλ.] Theophyl. Simoc. Dial. c. 9, p. 17 Boiss.

ὑπὸ πολλῶν γὰρ καὶ μεγάλων ποταμῶν ἐπιρροῖται. διὸ οἱ πρὸς ἄγραν δεῖνοι γλυκὴ ὕδωρ ἐπιχέουσι τῇ πέτρᾳ, ἣ ἂν ἐκεῖνος περιπλακῆ. καὶ οἱ μὲν ἔχουσι τὸ ζητούμενον θήραμα, ὁ δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἄκων ἐξανίσταται βάσεως.

- 71 Ποηφάγου δειλότερος: τουτὶ τὸ ζῶον ἐν Ἰνδοῖς 5 ἐστὶ, καὶ πέρυκὲ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει θαυμάσιον καὶ μελαίνης ἀκράτως χροῆας· καὶ εἰσιν αὐταὶ αἱ τριχες τῶν ἀνθρωπίνων λεπτότεραι ἂν καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γὰρ τοὶ παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὠραίως, 10 ταῖς πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι. προήκει δὲ καὶ εἰς δύο πήχεις ἐκάστης τὸ μήκος τριχός, ἐκ μιᾶς δὲ ῥίξης ὁμοῦ καὶ τριάκοντα θυσανηδὸν ἐκπεγνύκασαι· ζῶων δὲ ἄρα τοῦτο ἀπάντων δειλότατον ἦν· ἐὰν δὲ ὑπὸ τινος ὀφθῆ καὶ αἰσθηθῆται βλεπόμενον, ἢ ποδῶν ἔχει 15 φεύγει καὶ πρόεισι καὶ κέχρηται προθυμίᾳ μᾶλλον ἢ σκελῶν ὠκύτητι· καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἵππέων καὶ κυνῶν ἀγαθῶν δραμεῖν· ἐὰν μέντοι συνίδη ὅτι ἄρα ἀλίσκεσθαι μέλλει, τὴν οὐρὰν ἀπέκρουσεν ἐν τινι δάσει, αὐτὸ δὲ ἀντιπρόσωπον ἔστικε, καὶ δοκεῖει τοὺς θηρευτὰς, καὶ ὑπο- 20 θαρροῖ πως, καὶ οἶται μηκέτι φανῆναι περισπούδαστον, τῆς οὐρᾶς μὴ βλεπομένης· ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος. κινήν δὲ ἄρα ἴσχει τὴν ὑπὲρ τούτου φαντασίαν· βάλλει γὰρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένῳ, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν οὐρὰν, τὸ ἄθλον τῆς ἄγρας· καὶ δείρας τὸ 25 πᾶν σῶμα (ἀγαθὴ γὰρ καὶ ἡ δορά) ἀφῆκε τὸν νεκρόν·. Λέγεται καὶ ἑτέρα δημώδης περὶ αὐτοῦ παροιμία· "Ὁλος φαινόμενος τὴν οὐρὰν ἀποκρῦπτει.

- 72 Πόρ λιθὸν ἐκβάλλει: ἐπὶ τῶν τάναντία τοῖς ἐπιβούλοις ποιοῦντων·: Ὁ γὰρ δρυοκολάπτῃς τὸ ζῶον, 30 ἔχει μὲν ῥάμφος ἐπίκρυτον, κολάπτει δὲ ἄρα τούτῳ τὰς δρυῖς, καὶ ἐνταυθοῖ κοιλάνας τὸν τόπον, ὡς εἰς καλλιὰν

5. τουτὶ — Ἰνδοῖς] ποηφάγον Ἰνδοῖς ζῶον As. 7. ἀκροτάτως Z. 8. καὶ τῶν ἀνθρωπίνων As. 10. μάλα As om. 10. μάλα ὠραίως As. 13. ὁμοῦ τῆ As. 14. ἀπάντων τοῦτο As. δὲ] γὰρ As. 20. θηρευτὰς As. 21. φανέσθαι As. 23. τούτου] τοῦδε As. 30. ὁ — ῥάμφος] ζῶον δὲ ὁ δρ. ἐξ οὗ δρῆ καὶ κέκληται. ἔχει μ. γὰρ ῥάμφος As. 32. οἱ κοιλάνας As. καλλιὰν As.

71. Τὰ δεῖλὰ ποιηφάγα Max. Tyr. — νεκρόν] Aelian. N. A. XVI, 11. Diss. XXIX, 4, p. 78R dixit. Τουτὶ 72. Ὁ γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. I, 45.

τοὺς γεοιτοὺς ἐντίθῃν, οὐ δεηθεὶς καρφῶν καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν πλοκῆς καὶ οἰκοδομίας οὐδέν. οὐκοῦν εἴτις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξειε τούτῳ τὴν εἰσδυοῖν, ὁ δὲ συμβαλὼν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόαν ἐχθρὰν τῷ λίθῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τίθῃν· ὁ δὲ οἷα βαρούμενος καὶ μὴ φέρον 5 ἐξάλλεται, καὶ ἀνώγειν αὐτίς τῷ προειρημένῳ ἢ φίλῃ ὑποδρομῇ.

Τὸ π̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 73 Πρεσβύτερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. 10
- 74 Πράμνιον οἶνον ἔπιες: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἥδυν οἶνον πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον, παραμόνιον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου πρᾶμνίας ὀνομαζομένης· οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πρᾶννοντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασίν· ἕτεροι πράμνιον πέτραν εἶναι, 15 ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.
- 75 Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα: καί· Πρὶν τοὺς

2. οὐδὲ ἐν As. 3. τούτῳ] τῷ ὀρνίῳ τῷ προειρημένῳ As. τὴν ἐπιβουλὴν As. 9. ἐπὶ] ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παραμῖνι ἐπὶ Suidas. 11. Πράμνιον — ἔπιες] Πράμνιος οἶνος Suidas. Ἀρίσταρχος . . ἥδυν] scribe Ἀριστοφάνης . . σκληρόν: Athen. I, 30 C: Ἀριστοφάνης [fr. 563 Dind.] . . λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιητῆς ἤδιστα σκληροῦς καὶ ἀστεμφῆσιν, οὔτε πρᾶμνίσι σκληροῦσιν οἶνοις, συνάγουσι τὰς ὄφρ' ἑ τε καὶ τὴν κοιλίαν: Hesych. s. Πράμνιος οἶνος . . σκληρὸς οἶνος: v. de adi. σκληρὸς vini aut aquae vocabulis appposito Eustath. ad Hom. II. A, 781, 26. Nomina autem Ἀρίσταρχος et Ἀριστοφάνης saepe a scribis inter se permutata esse docet Nauckius ad Aristoph. Byz. Fr. p. 229. 12. ἢ παραμόνιον Suidas: veterem scripturam fuisse: τινὲς τὸν παλαιόν, οἶον παραμόνιον Bernhardius ad Suid. l. c. coniecit: Athen. I, 30 E: ἔνιοι δὲ . . τὸν πρὸς πρᾶμνον ἐπιτίθειον, οἷον παραμόνιον ὄντα: Apoll. Soph. Lex. Hom. s. πρᾶμνίῳ: . . οἱ δὲ τῷ παλαιῷ καὶ παραμνηρότι, οἷον παραμνηῖῳ τινὶ ὄντι. 13. τινὲς . . ὀνομαζομένης] Dydymi sententia: Athen. I, 30 D. 14. ἔνιοι — μένος] Apionis sententia: Apoll. Soph. l. c. 15. φαρμακίτην Suidas. ἕτεροι] Σῆμος ὁ Ἀῆλιος ἐν τρίτῃ, ἐν Νικίᾳ Πράμνον Suidas: accuratius Semi iudicium apud Athen. I, 30 C proponitur: εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος Πράμνον [consentit Lex. Bachm. Anecd. I, 357.] πέτραν καὶ πῶ' αὐτῇ ὄρος μέγα, ἀφ' οὗ τὸν Πράμνιον [formam Πράμνιον tueri studet Eustath. l. c. 18. 56.] οἶνον, ὃν καὶ φαρμακίτην τινὲς καλεῖν: add. Scholl. Ven. ad Hom. II. A, 639. Scholl. ad Arist. Equitt. 107.

73. Suidas: Arsen. XLIII, 86. DV III, 56.

74. Suidas: Photius. Dixit de vino Pramnio Perizonius ad Aeliani

Var. Historiar. XII, 31.

75. Suidas: Arsen. XLIII, 87: Photius. πρὶν — ἄλευρα] cf. annot. ad Diog. VII, 93. πρὶν —

ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς: καὶ Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεεις: ἐπὶ τῶν προωθυτέρων τι ποιούντων.

76 Προδίκου σοφώτερος: οὗτος ἦν καὶ σοφὸς λίαν καὶ ἀκριβῆς δικαστὴς καὶ διαιτητὴς.

77 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι 5 τὸ καὶ ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δείξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν· ἵνα μὴ τὰ νῶτα δόντες τοῖς πολεμίοις τιρώσκωνται.

78 Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται: ἐπὶ τῶν ἀνωφε- 10 λῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγεται· οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ προγαστορες οὐ δύνανται ἑαυτοὺς ἀπονήσασθαι εὐπειῶς.

79 Προφάσεως οὐ δεῖ πρὸς φίλους.

80 Πρόβατον μὲν αἰεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται φω-

2. ἐπὶ κτλ.] ἐπὶ τῶν τοῦς καιροὺς προλαμβανόντων Suidas. 3. Προ- δίκου] τοῦ Κίου Z addit. 8. δόξωσι Suidas. φεύγειν] καὶ ὀλίγον ὑπακίοντες, ἢ Suidas addit. 10. παρωγήη A, περιγίη Suidas.

κυκᾶς] Greg. Cyr. M IV, 92: infr. 87. XVI, 53.

76. Arsen. XLIII, 88: Suidas. VV. καὶ ἀκριβῆς κτλ. ex his Suidae verbis nata sunt: Προδίκου. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητὴν: quae quo modo corrupta sint, Photius declarat: Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν: add. Hesy- ch. s. δίκη πρόδικος: ἢ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη, et v. Welekerus Oper. Min. II, 395. Proverbium legitur in Epist. Socrat. 13, p. 18 Orell.: οὐκ ἰγὼ σε κομῶδῶ, ἀλλὰ Φαίδων, λίγων γεγο- νέναι σε χρεῖσσαν καὶ σοφώτερον Προδίκω τῷ Κίω, ὃς ἔμε ἀπελύξει σε αὐτὸν περὶ τὸ ἰγκώμιον τὸ εἰς τὸν Ἡρακλῆα γεόμενον αὐτῶ: de quo loco idem Welekerus l. c. 405 commentatus est.

77. Suidas: Arsen. XLIII, 89: Photius, Suid. s. ἐπανέκρουσαι, s. ἐπὶ πρύμνην, Scholl. ad Thucyd. I, 50, 5. Aristid. Panath. 153 Iebb.: καὶ ὑποχωρεῖ τῇ πόλει τοσοῦτον ἐκ γῆς καὶ θαλάττης, οὐκ ὅσον, φαοί, πρύμναν κρούεσθαι οὐδ' ὡς ἐπὶ πόδα [cf. Apost. VII, 617] ἀναχωρή- σαι, ubi Schol. p. 213 Dind. ex-

plicat: τὸ πρ. κρ. παροιμία ἴστιν ἐπὶ τῶν πρὸς ὀλίγον μεταχωρούντων: Greg. Naz. Epist. 21 [40], p. 785 A: ἰγὼ μὲν οὖν δεῖ ταῦτα πρύμναν ἐκρούσασθαι καὶ ἀνακρούεσθαι: eiusd. Or. 20, p. 329 A: ἐξείφησ μεταβαλὼν πρύμναν τ' ἐκρούσασθαι ἐκείνῳ θίμ- νος, ad quem locum pertinet Scho- lium a Gaisfordo ad Suid. s. πρύ- μναν publici iuris factum: πρύμναν ἐκρ.] παροιμιώδως τοῦτο· πρύμναν δὲ κρούεσθαι ἴστι τὸ κατὰ τὴν πρῶ- ραν καὶ εἰς τοῦμπροσθεν ἐλαύνοντά τινα μεταβαλόντα κατὰ πρύμνην καὶ εἰς τοῦπίσω αὐθις ἐλαύνειν. προσορ- μούντες δὲ μάλιστα τοῦτο ποιοῦσιν. ἀπὸ γούν τοῦ ἐκείνους τοῦτον ἱπερι- δεῖν καὶ συνηγορεῖν μεταβαλεῖν ἐξείφησ καὶ εἰς συνηγορίαν τραπέσθαι Βασι- λείου, τοῦτο πρύμναν κρούεσθαι ἔφη: add. eiusd. Epist. 59, p. 824 A. Praeivit Aristophanes: v. Av. 649. Vesp. 399 ibiq. Scholia.

78. Arsen. XLIII, 90. DV III, 58.

79. Phalar. Epist. 65 init. Cf. Apost. XIV, 90.

80. Arsen. XLIII, 91. Archi- dami dictum: Plut. Apophth. Regg. cett. p. 219 A, ubi v. Wyttens- bachius.

νήν, ἄνθρωπος δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας: ἐπὶ τῶν ἐναντία φθεγγομένων καὶ ἄνισα.

- 81 Προβατίου βίον λέγεις: ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον ἀπλοῦστατον ὄν, τοῖς παρατιχοῦσι τρέφεται καὶ οὐ ζήτησιν τῆς τροφῆς ποιεῖται, ὡσπερ τὰ ἄλλα ζῶα· ὥστε ὁ τοῦτου βίος μαλακὸς καὶ φαῦλος ἐστί.
- 82 Προσῆκει τοῖς τέκνοις ἐντὸς θυρῶν λοιδοροῦσθαι: ἐπὶ τῶν τὰς οἰκίας αἰσχύνας μὴ ὀρώντων, ἀλλ' ἐτέροις λοιδορομένων. Ἴερου γὰρ υἱὸν ἔχοντος, οὐκ εὖ κεχρημένον ἐφ' ὥρα τῷ σώματι, τὸν δὲ Κικέρωνα λοιδοροῦντος εἰς μαλακίαν καὶ κίναιδον ἀποκαλοῦντος, εἶπε τοῦτο Κικέρων.
- 83 Προμέρου κύνες: τοῦτον οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην ἐπαφῆναι τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους, οἱ τὸν Εὐριπίδην κατεθοιμήσαντο.
- 84 Πρόκριδος ἄκοντα: ἐπὶ τῶν πάντα νικόντων· τοῦτον γὰρ ἔχων ἢ Πρόκρις πάντα ἐνίκα.
- 85 Πρό τοῦτου σε ᾤμην κέρατα ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἀνδρίας ὑπόληψιν ἐχόντων.

1. ποικίλας] ἕως ἂν τὸ δόξαν ἐπιτελέσῃ Plutarchus addit. ἐπὶ τῶν ἐναντίων AN. 7. προσῆκει — λοιδορομένων] Plutarchus non agnoscit. 9. Ἴερου γὰρ] Οὐέρρου δὲ Plutarchus. οὐκ idem. 11. εἶπε τ. Κικέρων] ἄγνωστὸς, εἶπεν, ὅτι προσῆκει κτλ. idem. 13. τοῦτον φασὶ Ds. 15. τὸν Εὐριπίδην] τοῦτον Ds. 17. ἀκόντια Pantinus coniecit. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσι Ds. 18. ἐνίκῃ] ἐθήρα Suidas.

81. Suidas: προβατίου βίον ζῆν: ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων: recte: cf. annott. ad Macar. VI, 8. Sed transferebatur etiam ad mites et lenes: Plutarch. V. Fab. Max. 1: ὁ δὲ Ὀουκινόυλας σημαίνει μὲν τὸ προβάτιον, ἐπέθῃ δὲ πρὸς τὴν προσηγορίαν καὶ βαρύτητα [scribe βαρύντητα: v. Sintenis ad Plut. Pericl. p. 61] τοῦ ἡδουῶς ἔτι παιδὸς ὄντος: Dio Cass. LIX, 8: ὁ δὲ δὴ Γάιος τί τε ἄλλα ἰσχυρῶς προσηγάκει, . . . ὥστε καὶ χρυσοῦν αὐτὸν [Silanum] πρόβατον ὀνομάζειν, ubi v. Reimar. p. 986, 79: Luc. Asin. 33: τοῦτον σωφρονίστερον προβατίον περιέξω τῇ τομῇ: Phot. Epist. 15,

p. 76 Mont.: ἐγὼ μὲν γὰρ εἶδον πρόβατον σε δορὺν περικείμενον, καὶ ἰδοκοῦν ἀπλοῦν καὶ ἄκακον: fortasse tamen rectius hic Photii locus ex Patrum usu explicatur, de quo v. Suicerus Thes. Eccles. s. πρόβατον et s. προβατόσχημος. Τοῦτο κτλ.] ovium indolem atque naturam e Graecis scriptoribus illustrat Borchartus Hieroz. I, 591 Ur.

82. Arsen. XLIII, 92. Ἴερου κτλ.] Plut. Apophth. Regg. cett. p. 204 F: add. Plut. Cic. V, 7.

83. Diog. VII, 52. Macar. VII, 43.

84. Diog. VII, 55.

85. Diog. VII, 89.

- 86 *Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται: ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθοῦντων.*
- 87 *Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πρᾶγματα. ὁμοία τῇ, "Ἄλμην τοι κυκᾶς πρὶν τοὺς ἰχθύας ἔλοις.* 5
- 88 *Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 89 *Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, εἰὰν ποιμὴν ἀπῆ: ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.*
- 90 *Προφάσεως δεῖται μόνον ἢ πονηρία.* 10
- 91 *Πράγματα ἐξ ἀπραξίας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ ἐλπίδα συμβαινόντων.*
- 92 *Πρὸς κενὸν ψάλλεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 93 *Πρὶν κεν δύο ἐχίνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον· ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χερσαίου: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.* 15
- 94 *Πρὸ τῆς γενειάδος διδάσκεις τοὺς γέροντας:*
- 88a *Πρὸς στάθμην πέτρων τίθεσθαι, μὴ τι πρὸς πέτρῳ στάθμην: ὅτι δεῖ ἕκαστον ἐάντων ἐπιδιορθοῦν, πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας ἀποβλέποντα παραινῆ.* 20
- 89a *Πρὸς οὓς κοινολογεῖται.*

1. γυμνάζεσθαι Suidas. 4. ὁμοία κτλ.] AN om. τῇ] addit Ds proverbium ab Apost. I, 88 allatum. τοι] τί Ds. 5. Scribe ἐλθῆς τοὺς ἰχθύας; 8. γὰρ οὐδὲν Erasmus. ἀπῆ] μὴ παρῆ W. 9. ἐπὶ τοῦ ἀν.] ὅτι κακὸν ἢ ἀναρχία A. 11. καὶ ἐλπίδα Z om. 13. κενὴν Ds. Suidas: πρὸς κενὴν ἄδεις. Πρὸς ἐθῶγωντιαν ἄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονούντος. 14. κέ Ds. ἐς Suidas. 15. χέρσου Ds. 19. ὅτι δεῖ κτλ.] Plutarchus ignorat.

86. Suidas. DV III, 70.
87. Diog. VII, 56: Arsen. XLIII, III, 34. V, 12. VIII, 91.
100. DV III, 62. *Ἄλμην κτλ.]*
- Apost. XIV, 75.
88. Diog. VII, 57: Arsen. XLIII, 93. Diog. VII, 61.
94. Arsen. XLIII, 99. Dictum in imberbem senes docentem: simili figura Gregor. Nazianz. Or. 20, p. 332 C dixit: *τίς μὲν ἦν οὕτω πολὺς σύνισιν καὶ πρὸ τῆς πολιᾶς: ex eodemque Gregorio alia id genus exempla collegit Casaubonus ad Persii versum Sat. IV, 4: scilicet ingenium et rerum prudentia velox Ante pilos venit: add. Pind. Pyth. IV, 281: κενός γάρ ἐν παισὶν νείος, Ἐν δὲ βουλαῖς πρῶτος: ibid. V, 103: Callim. h. in Iov. 57: ἀλλ' ἐν παι-*

ἡ μὲν παροιμία ἐπιδηλοτάτη· ἰστίον μὲντοι γε, ὡς ὅτι καὶ μὲν Σόλωνα τὸν Ἀθηναίων δέκα ἡλικίαι εἰσίν. οὕτω γὰρ ἀνέγραψεν ἐλεγεία ποιήσας τὰδε·

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήμιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἔπτ' ἔτεσι·
 τοὺς δ' εἴρους ὅτε δὴ τελέει θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτούς,
 ἤβης ἐκφαίνει σήματα γινομένης·
 τῇ τριτάτῃ δὲ γένεια ἀιχομένων ἐπὶ γυίων
 λαχνούται, χροίης ἄνθος ἀμειβομένης.
 τῇ δὲ τετάρτῃ παῖς τις ἐν ἑβδομαίσιν ἄριστος
 ἰσχύν, ἢ τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετᾶς.
 πέμπτῃ δ' ὄρη ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
 καὶ παιδῶν ζῆτειν ἐξοπίσω γενεῆν.
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρύνεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμν' ἐθέλει.
 ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομαίσιν μετ' ἀρίσταις,
 ὀκτώ δ' ἀμφότερα τεσσαρακαιδέκ' εἶη·

1. ἡ μὲν κτλ.] A om. ἰστίον — τὰδε] τὰς ἡλικίας ταύτας ἀνέγραψε καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης, ἐλεγεία ποιήσας τὰδε Philo; Ἡρωελεγεία Σόλωνος πρὸς περιστασίαν ἡλικιῶν Parisinus, τίς τε [ὅτι αἱ Ab] τῶν ἡλικιῶν μεταβολῆς [μεταβολαὶ Ab] κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι [γίνονται Ab] Σόλωνος αἱ [αἱ Ab om.] ἐλεγεία δηλοῦσιν ὡδὲ πως Clemens Ab; Ab in margine: περὶ τῶν καθ' ἡλικίαν ἡμῶν ἑβδοματικῶν μεταβολῶν Σόλωνος. 5. ἔτεσιν Philo cum rell. 6. τελέσῃ Clemens. 7. ἐκφαίνει] δὲ φαίνει Parisinus, φαίνεται ed. Clementis Parisina, Ab. σπέρματι Clemens Ab, γεινομένης Philo, Parisinus; in Clemente libri manuscripti variant; γιγνομένην Ab. 8. τρίτῃ Parisinus. γίγει Parisinus, γίνεσον, Ab Philo, Clemens. ἱ. γενέων Ab; cod. Clementis Parisinus: ἐπι γυίων Bergkiius. 9. χροίης Schneidewinus. 10. παῖς [sic] Parisinus, πᾶς Clemens Ab. ἐν ἑβδομαίσεσιν Philo, ἐν ἑβδομαίσεσιν Parisinus: ἐν ἑβδομαίσει μὲν ἄριστος Ab Clemens, Mangeius et recentiores: ἐν ἑβδομαίᾳ ἔστιν ἄριστος Sylburgius. 11. ἢ τ' ἢ τ' Parisinus, ἢ τ' Ab Clemens, οἱ τ' Philo. ἀμειπῆς Philo cum reliquis. 12. ὄρηον Philo cum reliquis: ὄρηον Bergkiius. 13. ἐξοπίσω Ab Clemens. 14. καρτερίαι Ab, καταρτύνεται Philo, Parisinus, Clemens. 15. οὐδ' ἔρδειν] ἐν δ' ἔρδειν Parisinus, οὐδ' ἔρδειν Clemens Ab. ὁμοίως Ab, editio Clementis Florentina, ὁμῶς Parisinus. ἔργα μάταια θέλει Clemens, A: ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει Philo, Parisinus. 16. ἑβδομαίσι Philo, Clemens Ab. μὲγ' ἄριστος Clemens Ab. 17. ὀκτώ τ' Clemens, Philo. ἀμφοτέρων Clemens Ab, ἀμφοτέρον Parisinus, Sintenis in Seebodii, Jahni

δνός ἐὼν ἱερῖσμο πάντα τίλεια: Choricus in Villosis. Anecd. II, 19: τὰς ἀπάντων ἐχώρησεν ἀρετᾶς αἰετῆς παροίσης ἡλικίας ἀμεινω μεκτημένος τὸν νοῦν, ἐν παισὶ μὲν γέος τὴν φρόνησιν, ἐν δὲ μερικαίοις ἀτήν,

ἐν ἀνδράσι δὲ γέρον, et cf. annot. ad Apost. VII, 29. Ἰστίον κτλ.] Phil. Iud. de mundi opific. Opp. T. I, p. 25 Mang., Cod. Parisinus in Cramerii Anecd. Pariss. I, 46. Οὕτω γὰρ — θαυράτον] Clem. Alex.

τῆ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίῃ·
 τῆ δεκάτῃ δ' εἴ τις τελείας κατὰ μέρος ἴκοιτο
 οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχει θανάτου.

Οὕτω μὲν οὖν ὁ Σόλων· ὁ δ' ἰατρὸς Ἱπποκράτης οὕτω 5
 φησίν· Ἐν ἀνθρώπου φύσει ἐπτά εἰσιν ὥραι, ἃς ἡλικίας
 καλέουσι· παιδίον, παῖς, μειράκιον, νεανίσκος, ἀνὴρ, πρεσ-
 βύτης, γέρον. καὶ παιδίον μὲν ἐστὶν ἄχρις ἐπτά ἐτῶν,
 ὀδόντων ἐκβολῆς· παῖς δ' ἄχρι γονῆς ἐκφύσιος, ἐς τὰ δὶς
 ἐπτά· μειράκιον δὲ ἄχρι γενείου λαχνώσιος, ἐς τὰ τρεῖς 10
 ἐπτά· νεανίσκος δ' ἄχρι αὐξήσιος ὅλου τοῦ σώματος, εἰς
 τὰ τετρακίς ἐπτά· ἀνὴρ δ' ἄχρι ἐνὸς δεόντος πενήκοντα,
 εἰς τὰ ἐπτάκις ἐπτά· πρεσβύτης δ' ἄχρι πενήκοντα ἕξ,
 εἰς τὰ ἐπτάκις ὀκτώ· τὸ δ' ἐντεῦθεν, γέρον.

95 Προβάλλοντες κνοὶν ἄρνας· ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπρά- 15
 γμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.

96 Πρίν κεν λύκος οἶν ποιμαίνῃ· ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

et Klotzii Ann. Philol. et Paedag. XXVII, p. 30. τίτταρα καὶ δίκ' Ab, τίσσερακαίδεκ' Parisinus, τίσσερακαίδεκ' Schneidewinus in cen-
 sura, quam de Bergkii Poet. Lyr. Gr. edidit, p. 75.

1. μαλακώτερα] μετρώτερα Clemens Ab. 2. γλῶσσα — σοφίη] σῶμά τε καὶ δύναμις Clemens Ab, σῶματι καὶ σοφίῃ Brunckius, σῶμά τε καὶ σοφίῃ Schaeferus: Clementis lectionem Schneidewinus et Bergkii praetulerunt. 3. δ' εἰ — ἴκοιτο] δ' ὅτι δὴ τέλειον [τέλειον Clemens] θεὸς ἐπ' ἐναντοῖς Ab Clemens: Philonis lectionem recte Bachius commendat. 4. ἔχοι Parisinus, Philo. 5. ὁ δ' — φησίν] Ἱπποκράτης δὲ ἡλικίας ἐπτά εἰσὶν ὥραι Parisinus: desinit hic Crameri collatio. Philo antequam ipsam Hippocratis verba affert, in universonum de iis disputat. 7. νεανίσκος — γέρον] καὶ αἱ λοιπαὶ Philo. 9. τουτέστι τῆς τῶν ὀδόντων Ioannes. ἰκνήσιος Philo, Ioannes. ἐς] εἰς iidem. 10. μειράκιον δὲ] δὲ Ioannes om. λαχνώσιος Philo, Ioannes. εἰς] εἰς iidem. 13. εἰς τὰ ἐπτά Ioannes om.: εἰς κτλ. Philo. 14. εἰς τὰ Philo, Ioannes. 17. ποιμαίνῃ R Ds: scribe ποιμαίνου.

Stromm. VI, 16, 154, p. 291 Syll., Arsen. XLVII, 95: Solon. fr. 23 Schneidew., 25 Bergk. De vitae humanae per aetates distributione diversas veterum auctorum sententias composuit Wyttenbachius ad Plut. Opp. Mor. VII, 1, 291. γ δ δ' ἰατρὸς κτλ.] e Philone accurate Hippocratis verba descripsit Ioann. Damasc. S. Parall. Opp. T. II, 314 Paris.: breviter medici summi sententiam Poll. On. II, 4 et Censor. de D. Nat. 14 referunt. γ δ δ' ἀνθρώ-

του κτλ.] haeec hodie non leguntur in editis Hippocratis operibus: a Mangeius. Cf. Valckenarius de Aristob. 103 sqq. 95. Diog. VII, 62. 96. Diog. VII, 63. Arist. Pac. 1076: πρίν κεν λύκος οἶν ποιμαίνῃ, ubi Scholiasta: τὸ ἀδυνάτου δὲ εἶπε πρὸς τὸ [Hom. II, X, 262]: οἷος οὐκ ἔστι λέοντι καὶ ἀνδράσιν ὄρκα πιστά, Οὐδὲ λύκος τε καὶ ἀγέη ἄμύδ φρονα θυμόν ἔχουσι: cf. Hann. ad Diog. V, 96.

- 97 *Προϊότερος περισσότερῶς: ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν.*
- 98 *Πρὸς Κᾶρα καριζεις: ὡς καὶ Πρὸς Κρη̄τα κρη-
τιζεις.*
- 99 *Πρὸς σῆμα μητριυᾶς κλαίει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦ.
ἢ προσποιουμένου.* 5
- 100 *Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Προφάσεως δεῖται
μόνον ἢ παροιμία: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς βλαπτόντων.*
- 1 *Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτιουσι μάχας: ἐπὶ
τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττονας.*
- Τὸ π μετὰ τοῦ τ. 10
- 2 *Πτερυγίζεις: ἐπὶ τῶν ἐπηρομένων καὶ ἀνῶσαι τι μὴ
ισχυόντων· εἴληπται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβαλλομένων μὲν
πέτεσθαι νεοσσῶν, μὴ δυναμένων δὲ καὶ εἰς γῆν πιπτόντων.*
- 3 *Πτολεμαῖς δίκη: ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων· προσβύ-
της δὲ ἦν ἡ Πτολεμαῖς, ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγουσα, 15
καὶ αἰ ἐπερτίθεμένη· διὰ τὸ μηδέποτε βούλεσθαι ἀπαλλα-
γῆναι τοῦ δικάζεσθαι.*
- 4 *Πτωχότερος κιγγάλου: κιγγαλος πιτηνὸν γυμνόν.*
- 5 *Πτερόν ἀετοῦ πτεροῖς ἄλλων μιγνύεις: ἐπὶ*
- 1a *Πρὸς Κρη̄τα κρη̄τιζει: ἀντὶ τοῦ πρὸς ψεύστην ψεύδει 20
κρη̄ται.*

2. καὶ τὸ Z Ds. 6. Προφάσεως — παροιμία] delenda sunt. 7. παροιμία] debbat πονηρία. 8. ἄπτιουσι Suidas. 11. πτερυγίζειν A. Suidas: πτερυγίζεις: ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἀνίεν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτω· . . . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βροχῶ τῆς ἡλικίας. Quo modo huc venerit, Scholii ad Arist. l. c. aperit lectio e codice Veneto enotata: πτεροῖς ἀπὸ μεταφορᾶς κτλ. 14. ἐπὶ τ. ἀναβ. Suidas om. πτεροῖς N Suidas. 15. ἀρχαία, ἄχρις Suidas. ἔχουσα Hemsterhusius. 16. καὶ κτλ.] διὰ τὸ αἰ ἐπερτίθεσθαι καὶ μήποτε βούλεσθαι κτλ. Suidas. 18. Corrige κιγγάλου. Κιγγαλος κτλ.] Suidas et Photius ignorant.

97. Diog. VII, 64. Macar. VII, 37.

98. Diog. VII, 65. Macar. VII, 36.

99. Suidas: Arsen. XLIII, 93.

DV III, 65. nott. cr. ad Apost. XI, 10.

100. Arsen. XLIII, 94. Πρὸς κ. λ.]

Greg. Cyr. M IV, 100. Apost. VI,

56. Προφάσεως — παροιμία] Apost.

XIV, 90.

1. Suidas: Arsen. XLIV, 1. DV
III, 57.

1a. Arsen. XLIV, 2. Macar. VII,
35. Apost. X, 7.

2. Arsen. XLIV, 3. Cf. Suidas
s. v. et Scholl. ad Aristoph. Plut. 575.

3. Suidas: Arsen. XLIV, 4. Diog.
VII, 53.

4. Suid. s. κιγγαλος et Photius.
Cf. Apost. IX, 82.

5. Plut. Sympos. V, 7, p. 680 E:
καὶ καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων ὀργίων

των τὰ ἄριστα μιγνύοντων: Τὸν ἀειτὸν οὐ μόνον παρ-
 όνια καὶ ζῶντι δέδοικε τὰ ὄρνεα καὶ καταπιήσσει φανέν-
 τος, ἀλλὰ καὶ τὰ πτερά ἐκείνου ἐάν τις τοῖς τῶν ἄλλων
 συναναμίξῃ, τὰ μὲν τοῦ ἀειτοῦ μένει ὀλόκληρα καὶ ἀνεπι-
 βούλευτα, τὰ δὲ ἕτερα κατασπύεται, τὴν πρὸς ἐκεῖνα κοι- 5
 νῶνίαν οὐ φέροντα.

6 Πτίσσε πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ
 γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον: οὗτος ευσχεθεὶς ὑπὸ Ἀρ-
 χελῆον τοῦ τυράννου καὶ βληθεὶς ἐν ὄλμῳ, ἐπίσσειο
 μοχλῶ ξυλίνῳ. πτίσσεσθαι δὲ ἐστὶ τὸ δίκην πτισάνης τύπτει- 10
 σθαι· ἐνθεν καὶ πτισάνη παρὰ τὸ πτίσσεσθαι. πτισόμι-
 νος δὲ οὕτως ἔφη, αἰνιτιόμενος οἷα φιλόσοφος δῆθεν, τοῦ
 σώματος μηδένα λόγον ποιῆσθαι.

7 Πτωχοῦ φίλοι οὐδ' οἱ γεννήτορες.

8 Πτωχοῦ πῆρα οὐ πίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήσιων. 15

Τὸ π μετὰ τοῦ ὤ.

9 Πύθια καὶ Δήλια: ἐπὶ τῶν ταχέως ἀπολλυμένων.

8a Πτωχοῦ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν ἢ κατ' ἀργούς
 δαῖτα πτωχεύειν.

1. αἰτὸν τὸν τῶν ὀρνίθων βασιλίᾳ As. 7. πτίσαι, πτίσαι Anon.
 in Cramerī Anecd. Paris. IV, 413. θύλακον] ἄσκον Philo Opp. T. II,
 462 Mang.: vocem θύλακος pro corpore positam post Eustath. ad Hom.
 Od. B, 354, p. 1450, 15 illustravit Gatacker ad Marc. Anton. Comm.
 p. 251 sq. οὐ — Ἀνάξαρχον] αὐτὸν γὰρ Ἀνάξαρχον οὐ μὴ πτίσσης
 ποτε Anon. ap. Cramerum I. c. 8. Ἀρχιλάου] Nicocreon nominari
 debebat: v. Cic. Tusc. Q. II, 22, Plutarch. de virt. morali 10, p. 449 E,
 inscriptio graeca a Rossio in Gerhards Ephemer. Archaeol. a. 1844, p.
 346 sqq. edita. 10. μοχλῶ ξυλίνῳ] ὑπέροις αἰδηροῦς Plutarchus, Anon.
 in Cramerī Anecd. Oxon. IV, 251, alii. πτισάνης Z. 17. ἐπὶ τ. τ.
 ἀπολλ.] Suidas ignorat. 18. πτωχῶ βέλτερόν Homerus. ἀγρούς idem.

πτέρα τοῖς τοῦ ἀειτοῦ συντεθέντα
 διέλλονται φιλούμενα καὶ ἀπανθεῖ τῶν
 πτεῶν μισθόντων, οὕτως κτλ.: Plin.
 N. H. X, 4, 15: aquilarum pennae
 mixtas reliquarum alitum pennas de-
 vorant. τὸν ἀειτὸν κτλ.] Aelian. N.
 An. IX, 2.

6. Nonnus ad Greg. Naz. Or. 132
 Mont.: Arsen. XLIV, 5: paulum
 differunt Scholia a Gaisfordo in
 Catal. Codd. Clark. p. 53 sq. edita.
 Pluribus rem Diog. Laert. IX, 58
 narrat. Anaxarchi dictum saepe
 a veteribus memoratur: v. Cic. Nat.
 Deor. III, 33, Plin. N. H. VII, 23,

87, Dio Chrysost. Or. 37, p. 126 R.
 et SS. Patres, quorum locos Menag-
 ius ad Diog. Laert. I. c. indicat:
 add. nott. critt. et Greg. Nazianz.
 Or. 3, p. 77 B, Epigr. 4 T. II,
 p. 1164 Caill. Ceterum cf. Brucke-
 rus Hist. crit. phil. I, 1208, qui
 hanc de Anaxarchi morte narratio-
 nem omni fide carere contendit.

7. Arsen. XLIV, 6.

8. Suidas: Arsen. XLIV, 7. DV
 III, 61.

8a. Arsen. XLIV, 8: Hom. Od.
 P, 18.

9. Suidas: Arsen. XLIV, 9: Pho-

Φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλῳ πέμψαι εἰς θεοῦ χρηρόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὄρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια, βουλομένη δηλοῦν, ὅτι ἔοχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπο- 5 λείσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενεία ἐπιστολῶν ταῦτα φησί.

10 Πυθίων ὑστερον ἦκες: ἐπὶ τῶν ὑστεριζόντων· τὰ δὲ Πύθια ἐτελεῖτο ἐν Δελφοῖς. Δελφοὶ δὲ λέγονται διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ ἀναιρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ 10 Ἀπόλλων· διὰ δὲ τὸ σαπηθῆναι ἐκεῖ τὸν Δελφύνην λέγονται οἱ Δελφοὶ καὶ Πυθῶ· πύθω γὰρ τὸ σῆπω· Πυθῶ οὖν καὶ Πύθια καὶ Πυθία.

11 Πυθαγορικοὺς κνάμους μὴ ἔσθιτε: ἀντὶ τοῦ μὴ ἀδίκει. οὗτοι γὰρ δι' αἰνιγμάτων τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐμάν- 15 θανον δόγματα· παρεδίδοτο δὲ μετὰ τὰ ἄλλα καὶ τοῦτο

2. εἰς Αἴλλον ΖΡ. 6. δὲ ἐν N Suidas. 7. φησὶ Suidas om. 8. ἦκες] Α pergit: Πλάτων [Gorg. init.]· ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον κάποιον ἰορ- τῆς ἦκομεν καὶ ὑστεροῦμεν: cf. Diog. V, 73. ἐπὶ κτλ.] Α om. 10. ἀναιρεθῆναι] εἰρεθῆναι Suidas. 11. διὰ δὲ] scribe Πυθῶ δὲ διὰ. σ α π ἦ ν α ι Suidas. VV. λέγονται . . καὶ Πυθῶ delenda sunt. 13. κ. Πυθία κ. Π. Ζ, quam formam per Placidi glossam p. 492 ed. Mai.: Putium, pythium Apollinem, defendi posse Ungerus Parad. Theb. I, 361 opinatur. Cf. Steph. Byz. s. Πυθῶ. 15. οὗτοι] Πυθαγόρειοι γένος φιλοσόφων ἐκ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου. οὗτοι Nonnus. 16. τῶν ἄλλων Nonnus.

tius. Cf. infr. 10 et XVI, 17^a. Oraculi sententiam esse brevi peribis et putresces, recte monuit Dobreus Advers. II, 607.

10. Arsen. XLIV, 10. Cf. Apost. IX, 44. Δελφοὶ — ἐκεῖ τ. Δελφ.] Suid. s. Δελφοὶ et s. πύθω. De Delphyna dracone et de nominis Πυθῶ originatione cf. C. F. Hermannus de sacris Coloni disput. 41 sqq.

11. Arsen. XLIV, 11. οὗτοι κτλ.] Nonnus ad Greg. Naz. p. 132 Mont. id. in Maii Spicil. Rom. II, 309: Eudoc. Viol. 368. Cum Nonno de causa cur Pythagorei fabulo abstinent, convenit Plutarcho de Educ. puer. 17, p. 12 E et Iamblichio de Pythag. Vita 35, 260; citi rationi quantum subsistit veri Kriechius de societ. Pyth. scopo polit. 34 et Claussenius de Aen. et Penat. II, 929 optime docuerunt. Alio-

rum de hac re sententias congestit Diog. Laert. VIII, 34: φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ κνάμων [v. de hoc libro Brandisius Hist. Philos. Gr. et Rom. I, 498] παραγγέλλειν αὐτὸν [Pythagoram] ἀπέχεσθαι τῶν κνάμων ἦτοι ὅτι αἰδοῖσιν ἑαυτοὺς ὅμοιοι ἢ ὅτι Αἰθού πύλαις· ἐγγόντων γὰρ μόνον· ἢ ὅτι φθίρει ἢ ὅτι κῆ τοῦ ὄλου εἴσει ὅμοιον ἢ ὅτι ὀλιγαρχικόν· κληροῦνται γοῖν· αὐτοῦς· nec non Clem. Alex. Stromm. III, 3, 24, p. 187 Syll.: μυστικῶς ἀπυθαγορεύουσι κνάμοις χρῆσθαι, οὐκ ὅτι πνευματοποιῶν καὶ δύνειπτον καὶ τοὺς οὐείρουε τεταρμηχένους ποιεῖ τὸ ὄσκηριον, ἀλλ' ὅτι μὴν ὅτι ἀνθρώπου κεφαλῇ ἀπίκασται· κνάμος ἡμὰ τὸ ἐπύλλιον ἐκείνο· Ἰσὸν τοὶ κνάμοις τρώγειν κτεφαλάς τε τοκῶν· μᾶλλον δὲ ὅτι κνάμοι ἐσθιόμενοι ἀπόκοις ἰργάζονται τὰς γυναικάς· quibuscum cf. Gellii

τὸ αἶνιγμα· κνᾶ μους μὴ ἐσοθίειν· τουτίεσι μὴ προ-
διδόντας τὸ δίκαιον δωροδοκείσθαι χρήμασιν. οἱ γὰρ Ἀθή-
νησι δικάσται τὸ παλαιὸν ἀντὶ ψήφων κνᾶ μους ἐχρώντο
πρὸς κατάκρισιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. φασὶν οὖν ἐκ τῶν
κνᾶ μων τῶν ἐκ τοῦ δικαστηρίου μὴ δεῖν ἐσοθίειν. 5

2 Πυγμαῖα ἀκροθίνια κολοσσῶ ἐφαρμόζεις· ἐπὶ
τῶν ἀνόμοια ποιούντων.

3 Πυλωρὸς κακός· ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς φυλασσόντων·
Θυρκίων γὰρ ἐκ Δελφῶν παραγενόμενος, ἰδὼν τὸ Φιλίπ-
που στρατόπεδον ἐν Ἰοθμῷ τὰ στενὰ κατειληγότας, κα-
κούς, ἔφη, πυλωροὺς ὑμᾶς, ὧ Κορίνθιοι, ἢ Πελο-
πόννησος ἔχει.

4 Πύθου Χελιδόνος· ἀντὶ τοῦ, ἐγκαιρῶς ποιεῖ τὰ
σαντιοῦ. ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατισκόπου,
περὶ τελῶν διελεγμένον· ὡς Μνασίας ὁ Πατρὺς ἐν τῷ 15
Περὶ Πλω. οἱ δὲ οὔτε θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δὲ οὔτε τὸ ἔαρ
προσημαίνει.

5 Πῦρ ἐπὶ πυρί· Κακὸν ἐπὶ κακῶ· ταύτης μεμνη-
ται καὶ Πλάτων καὶ Λιβάνιος· πῦρ ἐπὶ πῦρ ἡσοθόμην.

2. Ἀθηναίων πάλαι δικάσται idem. 3. κνᾶ μους idem. 4.
φησὶν idem: Gregorium dicit. 9. Θυρκίων Plutarchus. γὰρ
Plutarchus om. 10. κατεληγόμενος Plutarchus. 13. ἀντὶ — σαν-
τιοῦ] παροιμία Photius. 14. ἀνδρός καὶ idem. 15. τελετῶν Pho-
tius, ἰερῶν Z. 18. κακὸν ἔ. κ.] Suidas om. ταύτης] παροιμία ἢς
Suidas. 19. Πλάτων] κακὸν ἐπὶ κακῶ Suidas addit. καὶ Λιβάνιος
κτλ.] Suidas ignorat.

collectanea N. Att. IV, 11, Plutarch.
Sympos. VIII, 10, p. 734 F, Quaest.
Rom. 91, p. 286 D, Iamblich. Ad-
hort. ad philos. 376 Kiessl. alios-
que, quos Menagius ad Diog. Laert.
l. c. et Niclas ad Geopon. T. I, 180
laudant. αἶνιγμα] hoc nomine
veteres Pythagorae symbola insignire
solebant; v. Plut. de pueror. educ.
l. c., Demetrius Phal. apud Athen.
X, 452 D. οἱ γὰρ — δικαστη-
ρίου] v. Suid. s. κνᾶ μωρῶς.

12. Eustath. ad Hom. Od. T, 205,
p. 1862, 35: φέρεται δέ, φασί, καὶ
παροιμία ἐπὶ τινῶν μίτην κοπιούντων
τῶ ἀκροθίνιου Πυγμαίων κολο-
σσῶ ἐφαρμόζειν, ὅπερ ἴσθιν
ἀνδρῶν μεγίστη μίτην τε κέρδος εἶναι:
Suid. s. ἀκροθίνια. Adhibuit Phi-
lostr. V. Sophist. I, 19, p. 512 Ol.:
τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον [Nictetam] χρῶ-

νοῖς ὑστέρων Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος
σοφιστής [de quo v. intt. Suidae s.
Ἡρακλείδης et s. Νικήτας] διαρθεσί-
μενος ἐπέγραψε Νικήτην τὸν κενεῶ
θαυμένον, ἡγήσθη δὲ ἀκροθίνια πυγ-
μαῖα κολοσσῶ ἐφαρμόζων, ubi v.
Kayserum.

13. Arsen. XLIV, 12: Θυρκίων
κτλ.] Plut. Apophth. Lacon. 221 F.

14. Photius: Arsen. XLIV, 13:
Suidas: differt paulum Hesychius
s. πύθου [sic] Χελιδόνος: παροιμιώ-
δες· διότι ὀδυνητικὸν τὸ ζῶον· θρη-
νη γὰρ ἢ χελιδῶν καὶ ἀηδῶν· τὸ δὲ
ἀληθές, ἀπὸ Χελιδόνος τινὸς θεολό-
γου ἢ τερατισκόπου. Cf. App. Provn.
IV, 63.

15. Suidas: Arsen. XLIV, 14.
Macar. VII, 48. Πλάτων] Legg.
II, 666 A. Λιβάνιος] Oratt. T. IV,
146 R. Κακὸν ἔ. κ.] Macar. IV, 100.

- 16 Πυθόρανδρου μηχανήματα: οὗτος ἐγένετο πονηρός καὶ συκοφάντης.

Ἄρχῃ τοῦ ᾧ στοιχείου.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ᾧ.

- 17 Ῥαδαμάνθυνος ὄρκος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων. ὁ δὲ ὄρκος ἦν κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου· οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι.
- 18 Ῥᾶον ἢ τὸ ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί: ἐπὶ τῶν τοὺς ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαίνοντων· ὄρειον γὰρ ὄρος ἐστὶ, εἰς ὃ οἱ ὄροι τῶν Βοιωτῶν ὠρίζοντο.
- 19 Ῥανίς ἐνδεδελοῦσα κοιλαίνει πέτραν: ὅτι οἱ ἐπιμόνως πρὸς τι σπουδάζοντες αὐτὸ καθορθῶσαι δυνή-
- 17a Ῥάδια πάντα θεῶν τελέσαι καὶ ἀήνητον οὐδένα. Λίτου.

1. Πυθόρανδρου μηχανήματα Suidas. 5. ὄρκος] κρίσις Suidas. 6. ὁ δὲ ὄρκος ἦν] Ῥαδαμάνθυνος ὄρκος. ὁ Suidas. 8. χήν] addit Suidas: θεοῦ δ' ἰσίων. Κρατίνος Χείρωσι: Crat. Chir. fr. XI Mein. 9. ὄρκοι] λέγεται καὶ Ῥαδαμάνθυνος κρίσις Z e Diog. VII, 98 adiecit. 10. Ὅρειον bis VB. 12. Ἔστιν ὄρος, πρὸς ὃ Suidas.

16. Suidas: Arsen. XLIV, 15. Fluxit ex Aristoph. Equitt. 901, ubi cf. Scholia.

17. Suid. s. Ῥαδαμάνθυνος κρίσις et Ῥαδ. ὄρκος: Arsen. XLVI, 40. DV III, 74. Σωκράτους] v. Plat. Phaedon. 99 A et adnott. ad Zenob. V, 81.

17a. Arsen. XLVI, 41. XXVI, 21: Stob. Flor. 110, 1.

18. Suidas: Arsen. XLVI, 42. App. Provn. IV, 64. Illustratur proverbium iis, quae C. F. Hermannus in disput. de terminis eorumq. relig. apud Graecos p. 18 sqq. exposuit.

19. Ῥανίς — πέτραν] Ioann. Damasc. Parall. Sacr. 36, T. II Opp. 677 C: Arsen. XLVI, 43. Hanc proverbii formam iudice Naekio [de Choer. Reliq. p. 172] non admodum veterem Constantinus Manasses, Theodorus Prodromus alii- que aevi Byzantini scriptores re-

spicere solent, quorum recensens Boissonadus egit ad Aristana. Epist. I, 19, p. 474 et in Anecd. Gr. V. 61: exempli causa adscribo Gregorii Presb. V. Greg. Nazianz. p. 19 Bill.: αἰεὶ σὺν τῷ δήμῳ προσκαθιζομένων τῶν φοιτητῶν Απολιναρίῳ καὶ ταῦτά τοῦ ὁσίου κατηγοροῦντων ἰσχυροσὶν ἢ ἐπήρεια· ἡνίκα γὰρ ἐνδεῖλ. κ. π. Aliam formam Apostolius infr. 44 posuit, ubi v. annott.: antiquissimam a Choerilo Samio profectam servavit Simplicius ad Aristot. Physic. Auscult. VIII, 2, p. 429 Brand.: τὸ γὰρ λέγειν, φησὶν, ὅτι κινεῖται μὲν αἰεὶ πάντα, λυθούνη δὲ ἡμᾶς τῷ κατ' ὀλίγον, ὅμοιον ἐστὶν ἐκείνῳ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ τὸν συνεχῆ τοῦ ὕδατος σταλαχμοῦ κοιλαίνει τὴν πέτραν. “πέτραν κοιλαίνει ἑπινίς ὕδατος ἐνδελεχίη,” φησὶν ὁ Χοιρίλος, ὡς τῷ ἐκαστοῦ μὲν σταλαχμοῦ μειομένης τῆς πέτρας, ἀδήλον δὲ ἡμῖν οὐσῆς τῆς κατ' ὀλί-

οονται. διαφέρει δὲ ἐντελέχεια ἐνδελεχείας· ἐνδελέχεια μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ συνέχεια· ἐντελέχεια δὲ ἡ τελειότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου· τουτίσσι, τὸ εἶδος τὸ ἐπιγιγνόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης συνθέσεως τῶν στοιχείων τῆς ὕλης· ἥτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐντελέχειά ἐστι τὸ 5 εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ καὶ ἐντελέχεια τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου· ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθεν τε οὐσα ἰάττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγη τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντε- 10 λεχείας λέγει· ὅταν δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγη, τὸ κεχωρισμένον.

20 Ῥάκος πολυσχιδὲς ἐργασάμενος, ἔξωσον· τουτίσσι, ἀπόθου παλαιὰ πράγματα.

19a Ῥᾶστον δ' οἶμαι, τοῦτο κατὰ τὴν παροιμίαν, μόνον θέοντα 15 κρατεῖν. ὅμοιον τῷ, Ἐρήμην νικᾶν, καὶ, Ἀκονιτὶ κρατεῖν, καὶ τῷ, Μόνος θείων ἐκράτει.

A. τῆ ὕλη Suidas. 6. δὲ καὶ] καὶ Suidas om. 13. ἐξῶσει Lucianus. 15. τοῦτό ἐστι idem.

γον μειώσεως. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐκφραζομένης ἐν ἡγαδί τοῦ λίθου συνέχειας, ἐν τῷ, δίσταται ποτε ὁ λίθος καὶ ἡγγνύται: hic versus Choe-rilius tam claro apud veteres rumore fuit, ut non solum a scriptoribus saepe in orationis ornatum adhiberetur: v. Bion. Stob. Flor. 29, 52: ἐκ θαμνῆς ἡδαίμαγγος, ὅπως λόγος, αἰὲς ἰοίας Χά λίθος ἐὶ ἡωχμῶν κοιλαιίνεται: Isid. Pelus. Epist. II, 284. Greg. Nazianz. Oratt. 19, p. 293 C, Zonar. Anal. praef. 7 Pind.: εἰ γὰρ κοιλαιίνεται τὸ τῆς πέτρας σκληρὸν καὶ ἀπόκροτον ἡγνίδος ἐνδελέχεια δύσταται, μᾶλλον ἂν δυνήσεται λόγος ἐνδελεχῆς τὴν ὅσα θυροκοπῶν γνώμης διαγέταις ἡκατέων καὶ ἀνεμῆν προαίρεισι: Lucret. I, 314: stillicidī casus lapidem cavat: IV, 1282: nonne vides, etiam guttas in saxa cadentes Humoris longo in spatio pertundere saxa, aliique quos Naekius I. c., Iacobsius Ann. ad Anthol. III, 2, p. 208 et Hertzbergius ad Propert. IV, 5, 19 indicant: sed etiam Na Galeno verbosa interpretatione instrueretur: v. lib. I de locis affect.

c. 2, T. VIII, 27 Kuehn.: add. id. de Temperam. III, 4, T. I, 676 Kuehn. Sententiam illustravit Gatacker ad Marc. Ant. Comm. 351. διαφέρει — συνέχεια] attingit Naekius I. c. 177. ἐντελέχεια κτλ.] Suidas s. ἐντελέχεια: de cuius vocis usu post Naekium I. c. accurate Trendelenburgius egit ad Aristot. de anima p. 295 sqq.

19a. Arsen. XLVI, 44. Ῥᾶστον — κρατεῖν] verba Luciani: v. Pseudolog. 15. Ἐρήμην νικᾶν] ἐξ ἐρήμης κρατεῖν dixit Lucian. Iov. Trag. 25. Alia v. in annot. ad Apost. VII, 1. Ἀκονιτὶ κρατεῖν] Suid. s. ἀκονιτί: . . ἐμπαρῶς, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως ἐμπαρῶς περιγιγνόμενων, ὡς τε μηδὲ κενόσασθαι: Bekk. Anecd. I, 365. Ἀκονιτὶ ἐπικρατεῖν dixit Polyb. I, 20, 5; ἀκονιτὶ κρατεῖν Diod. XV, 51 fin., Lucian. D. Mort. 29, 1, id. Navig. 32: add. Horat. Epist. I, 1, 50: dulcis sine pulvere palma; ubi cf. interpp.

20. Exstat apud Lucian. Pseudol. 18, de Merced. Cond. 39.

21 Ῥαχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέων κατατε γὰρ
ῥαχίαις συνεχῶς εἰσβάλλοντα τὰ κύματα ψόγον ἀποτελοῦσι.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ εἰ.

22 Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
Ῥομήρου.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ ἦ.

23 Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων: ἐπὶ τοῦ προιεμένου φωνῆς μόνον.

24 Ῥηγίνου δειλότερος: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δει-
λῶν. καὶ Δειλότερος τοῦ παρακύπτουτος. Ξέναρ- 10
χος γὰρ ὁ Σώφρονος ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίλους ὡς δειλοὺς
ὑπὸ Διονύσου τοῦ τυράννου πεισθεῖς.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ ὄ.

25 Ῥοδίων χρησιμὸς: ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυρθανο-
μένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Λινδία Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἐκά- 15
στην ἡμέραν ἐνδιετίλουν τῷ ναῶ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ
αὐτοῖς ἔθος ἀμιδα εἰσφέρειν· συγκαταινέσαντος δὲ πάλιν
ἀνεπυρθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὄργισθεῖς ἀπε-
φήνατο, μηδὲ ἐτέραν.

22a Ῥεῖτα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσει.

24a Ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν,
ἡμῖν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.

2. ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα καὶ Suidas. 8. μόνος Z Ds. 11. Σώ-
φρονος τοῦ μιμογράφου ἰδὸς Suidas. 12. Διονυσίου idem. 16. ἰδιετί-
λουν A. 17. εἰσφέρειν] addunt EZ e Diogeniano: ἠρώτησαν οὐκ
εἰ τοῦτο θεοῖσι ποιῆσαι: v. VB in nott. critt. ad Diog. l. c. 19.
μηδετέραν Suidas. 20. θεός γ' Homerus.

21. K in nott. ad Diog. VII, 99:
Arsen. XLVI, 45.

22. Greg. Cypr. P. III, 61: Ar-
sen. XLVI, 46: Suidas explicat:
εἰρήναι παρ' Ὀμήρου [II. P, 32], ὅτι
ὁ μορὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρῶγμα
ἐπιγινώσκουσι: v. Zenob. II, 14 ibiq.
annott., quibus add. Schol. ad Pind.
Isthm. I, 56.

22a. Arsen. XLVI, 47: Hom. Od.
I, 231.

23. Diog. VII, 100. Macar.
VII, 52.

24. Suidas: Arsen. XLVI, 48.
Zenob. V, 83: add. Hullemani
disputatio, Durid. Sam. q. supers.
p. 132. δειλότερος τ. παρ.] Apost.
V, 93.

24a. Arsen. XLVI, 49: Hom. Od.
II, 211.

25. Suidas: Arsen. XLVI, 50.
Diog. VIII, 4. Macar. VII, 53.

- 26 Ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια
συμβαλλόντων καὶ συγκρινόντων.
- 27 Ῥόδα μ' εἴρηκας: ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρη-
μένα ῥόδα ἐστί.
- 28 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν: ἐπὶ τῶν 5
κυδαινόντων τινάς, ἢ ἐπὶ τῶν μεταμελομένων περὶ τι καὶ
μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.
- 29 Ῥόδιοι τὴν Θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφη-
μούντων.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ ῶ.

10

- 30 Ῥωπικὸν ὄνιον: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν πολοῦ πιπρα-
σκομένων.

Ἄρχῃ τοῦ σ στοιχείου.

Τὸ σ μετὰ τοῦ ᾠ.

- 31 Σαλαμινία ναῦς: ἐπὶ τῶν ταχέων· δύο δὲ ἦσαν νῆες 15
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὑπηρέτιδες ταχυδρόμοι, ἡ Πάρα-
- 25a Ῥοιαὶ δ' ἄλλοιτ' ἄλλαι εὐθυμῶν τε μετὰ καὶ πόρων ἐς
ἄνδρας: Πίνδαρος.
- 30a Ῥευστὸν τὸν κόσμον ὡς ἀραχτῶδη ρόει.
- 30b Ῥεῖται γὰρ καὶ παρέχεται ὡς χόρτος πᾶσα φύσις. 20
- 30c Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμνίεται·
ἀγρὸς δὲ ῥήτωρ εὐκρατος ἁρμονία.

1. τῶν τὰ NL. 2. συμβαλλόντων] συμφρόντων N. καὶ συγκρι-
νόντων Suidas cum reliquis om. 3. ἐπὶ τ. κυδ.] Ds. om. 6. ἢ ἐπὶ κιλ.]
Suidas ignorat. μεταμελομένων Ds. Explicationem ad ante-
cedens adagium pertinere ad Greg. Cyr. I III, 6 monuimus. 8.
τοῖς ἱεροῖς Ds. 11. καὶ πολλοῦ Ds: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, πολ-
λοῦ δὲ π. VB: cf. int. Suidae. 15. δὲ Suidas om. 17. ῥοαὶ Pin-
darus. 18. ἄνδρας ἔβαν idem. 20. Scribe ῥεῖ γὰρ καὶ παρέρχε-
ται. 21. τοῖς νόμοις Menander.

25a. Arsen. XLVI, 51: Pind. Ol.
II, 33.

26. Suidas: Arsen. XLVI, 52.
Greg. Cyr. I III, 7.

27. Greg. Cyr. I III, 8: Arsen.
XLVI, 53.

28. Diog. VIII, 2. Suidas: Arsen.
XLVI, 54.

29. Diog. VII, 96: Arsen. XLVI,
55. DV III, 72.

30. Diog. VIII, 3.

30a. Arsen. XLVI, 63: Ignatius

apud Boisson. Anecd. IV, 437.
Cf. adnott. ad Apost. IX, 15.

30b. Arsen. XLVI, 64. Simi-
liter Basilus Exhort. p. 149 E in
Banduri Imper. Orient. T. I: τὴν
ἐκείθεν βασιλίαν τὸ ἀθάνατον κίτη-
ται . . . τὰ δὲ ἄλλα ῥεῖ κ. π.

30c. Arsen. XLVI, 65: Greg.
Nazianz. Sent. Distich. c. 66, 32,
p. 154 C. Prior versus legitur
etiam in Menand. Monost. 709 Mein.

31. Arsen. XLVI, 69. δύο κτλ.]

λος καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλου-
 μένους εἰς κρῖον ἤγεν· ἦν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδην φησὶ περι-
 φθῆναι Θουκυδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἐπέγχε,
 τουτέστι, τὰ εἰς θεωρίαν πεμπόμενα.

- 32 Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος: ἦτοι μα- 5
 στιγίας. ἐπὶ τῶν περιδείλων· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις,
 ἐπισκόπων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονη-
 θέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτενομένων ἐπέ-
 γραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε σιαιήρων τὴν ἰσοπολιτείαν,
 ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σα- 10
 μίοις εὐρέθη πρῶτοις τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα ὑπὸ
 Καλλισιράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους
 ἐπέσειε χοῦσθαι τοῖς τῶν Ἴωνων γράμμασιν Ἀρχίνου δι'
 Ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους
 ἐδίδαξε διὰ Καλλισιράτου Ἀριστοφάνης ἔτισι πρὸ τοῦ Εὐ- 15
 κλείδου καὶ Ἐπικλείους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ
 Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν
 πολέμῳ Σάμιους ἔουίζον γλευκισόμενοι. τῆς Σαμιαίνης ἐστὶ

2. Ἀλκιβιάδου Suidas. 3. ἀπέχε idem. 4. θεωρίαν] θυσίαν
 idem. 5. δῆμος ἴστιν· ὡς Plut. Pericl. 26. Heysych. s. Σαμίων: est
 enim lemma versus ex Aristophanis Babylonius, de quo post Fritzscheium
 de Babyl. Ar. disp. p. 20 docte quaesivit Sintenis ad Plut. l. c. p. 189.
 ἦτοι — περιδείλων] Suidas et Photius ignorant. 13. ἄρχιν· οἱ δ'
 Ἀθηναῖοις Photius, Ἀρχίνος δ' Ἀθηναῖος Z, Ἀρχίνου δ' Ἀθηναῖος Sui-
 das, δι' Ἀρχίνου τοῦ Ἀθηναίου R: VV. DD. coniecturas v. apud
 Bernhardium. 14. καὶ ἐπὶ Εὐκλείους Suidas, Photius: καὶ ἐπὶ Εὐ-
 κλείους Corsinus F. A. VIII, 235, Clintonus F. H. II, p. 71 Krueg.:
 καὶ ἐ. E. Bouherius diss. de Gr. et Latin. Liter. 573. 16. Ἐπικλείους
 κ'. περὶ ZR. 17. ληφθέντας μὲν A. 18. γλευκί· Σάμιοι δὲ Ἀθηναί-
 ονς τῇ σαμιαίνῃ· σαμιαίνῃ δὲ ἴστι ZB, fortasse R: γλευκισόμενοι τῆς σα-
 μιαίας, ἴστι A, γλευκισόμενοι τῆς σαμιαίνης ἴστι codex A Suidae, γλευκ-
 ισόμενοι τῇ σαμιαίνῃ ἴστι Photius: scribendum videtur: γλευκί, Σάμιοι

Suid. s. Σαλαμινία ex Scholl. ad
 Arist. Av. 147. Θουκυδίδης] VI, 53.

32. Suidas: Arsen. XLVI, 70:
 Photius. Βαβυλωνίοις] fr. 1 Dind.
 Ἀριστοφάνης] fr. 181 Muell. De
 hac explicatione disputat Panofka
 R. Samior. 46. Ἄνδρων] fr. 7,
 p. 348 Muell. Rem confirmat
 Scholl. Ven. ad Hom. Il. II, 185:
 Καλλιστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν
 Πελοποννησιακῶν ταύτην· μετῆγε
 τὴν γραμματικὴν καὶ παρέδωκεν Ἀθη-
 ναίοις ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου] ὡς

φησιν Ἐφορος: quae quid valeant
 docet Franzius Elem. Epigr. Gr. 24.
 148: add. Marxius ad Ephori Fr.
 p. 240. Θεόπομπος] fr. 169 Wi-
 chers. οἱ δὲ σαμιαῖν] aliter
 Plutarch. l. c.: cf. Apost. XVI, 14.
 Ceterum de notarum servis inustarum
 apud veteres usu v. Lipsius
 Elect. II, 15: add. Arist. Av. 760.
 Lysist. 331. Diphil. Athenaei VI,
 225 B. Herod. VII, 223. Poll. III,
 79. σαμιαίνῃ] de hoc navium ge-
 nere v. Naekius ad Choeril. Sam.

πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευάσθην τοῦ Σαμίου τυράννου, ὡς Λυσίμαχος. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφορὰς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἐσιζαν.

33 Σαρδαναπάλου βίος: Καλλισθένης ἐν δευτέρῳ τῶν Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Σαρδαναπάλους, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσὸν τε καὶ Ἀρχιάλῃ 10 ἔδειμεν ἡμέρη μῆ. σὺ δ' ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τὰ γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστι, τοῦ τῶν δακτύλων ἐπικροτήματος· τὸ γὰρ ἐφ' ἑσθιὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀνακροτεῖν τοῖς δακτύλοις. ταῦτόν καὶ ἐν Ἀρχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσὸν 15 ἐπιγέγραπται, ἧμις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

34 Σάρωνος ναυτικώτερος: οὗτος ὁ Σάρων δαίμων ἦν ναυτικώτατος· ἐξ οὗ καὶ πέλαγος Σαρωνικὸν ἐπικέκληται. ἐστὶ δὲ τῆς Παλαιστίνης· ᾧ πρόσκεινται ἄλλαι τε πόλεις πολλαί, καὶ Ἰόπη καὶ Λύδα. 20

δὲ τῆ σαμείνη· ἐστὶ δὲ: v. Bernhardius ad Suid. et Bergkii in Meinekii Com. Gr. Fr. II, 2, 972.

2. Σαμίῶν Suidas, Photius. Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ τῶστων Z Suidas, Photius. τὸ — Δούριδος] τὸ δὲ κόλασμα Δούριδος Bergkii l. c.: vulgatum defendit Bernhardius explicans, ἰσχυρίσασθαι τοῦτο Δούριδος. Quamquam et sic restant, quae creent difficultatem: v. Hullemanus Dur. Sam. Fr. p. 161, Eckertzius de Duride Sam. diss. p. 8. 3. Σαμείνην Z. τάττεται κτλ.] a Photio absunt. 6. Σαρδ. βίος Suidas om. δευτέρῳ N. 9. Σαρδανάπαλος ὁ AN Suidas om. 11. σὺ δ' AN Suidas om. 13. ἀποκροτήριμος AN Suidas. 14. ὡς ἂν ἀνακροτεῖν] ὡς ἂν ἀποληροῦν Suidas. 15. ταῦτό idem. 19. Scribe Παλαιστίνης. πρόσκεινται Scholiasta. 20. Scribe Λύδα.

155 sqq. Panofka R. Samior. 14. Λυσίμαχος] v. Vossius de Histor. Gr. 464 Westerm. Δούριδος] fr. 59 Muell.

33. Suid. s. Σαρδανάπαλος: Arsen. XLVI, 71. Macar. VII, 57. Appendix. Provn. IV, 68. Καλλισθένης] fr. XII Geier., apud quem v. Westermanni doctissimam de hoc loco disputationem p. 244. ἔσθιε, πίνε] Amphis apud Athen. VIII, 336 C: πίνε, πῖνε· θνητός ὁ βίος, ὀλίγος· οὐκ ἔστι γῆ· χρόνος.

34. Arist. ὑπὲρ τ. τεττ. 208 Iebb.: οὐδ' ἴα τὸν πάντα χρόνον τὴν θάλακταν ἀκρότην, ὡσπερ τὸν Ἰλαϊκὸν γαῖον. [cf. Apost. V, 49.] τὸν Ἀσθηθόνιον ἢ τὸν Σάρωνα τὸν ἐπώνυμον τοῦ πέλαγος, ἀλλὰ τὸνναντίον πάντων οὗτος κτλ.] Scholl. ad Aristid. 248 Fromm. De Sarone heroe v. Paus. II, 30, 7 coll. Meinekii Analect. Alexand. 148. De mari Saronico ad Palaestinam sito fallitur eum Scholiasta Apostolius: v. Rauerus. Geogr. Palaest. I, p. 44 sqq.

- 35 Σαρδώνιος γέλως: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλίθῳ τῷ σῶν αὐτῶν γελόντων. Καδήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθνον γελῶντας ἔνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφῆναι, τοιούστιν ἀνδρείον. 5 ἢ ὅτι σαρδώνιον βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἣτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων σουταλέντων γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὀρώσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐφ' ὕβρει ὀνομάζουσι τὸν Σαρδώνιον γέλωτα. ἔστι δὲ καὶ λίθος 10 οὕτω καλούμενος.
- 36 Σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ: Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλίᾳ Παρθενόπαιον δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκότος

1. Σαρδώνιος Photius, Σαρδάνιος Suidas. 2. Καδήμων] ἢν Δήμων Photius, Suidas, καὶ Δήμων Z: scribe καὶ Δήμων μὲν φησι. Σαρδῶνα Photius. 3. ἢ τοὺς Photius, Suidas. 5. ἔπανδρον Suidas. ἐμφῆναι O, ἐμφανῆναι Z. τοιούστιν ἀνδρείον in Photio deest. 6. ἢ ὅτι σαρδώνιον] ἢ ὅτι σάρδιον ANZER, σάρδιον Hesychius, Cyrillus. ἐστὶ Hesychius et Cyrillus om. 7. καθυποβάλλει Etymologicum Parisiense. 8. χειλέων τοῦ στόματος Hesychius. ἐκ τοῦ τοιούτου οπισμοῦ γυμνοῦσθαι τοὺς idem. 9. φαντασίας idem. παρέχειν] δεικνύσθαι idem. ὀρώσιν] ἀνθρώποις Cyrillus. ὅθεν κτλ.] ἐνθεν τό, Σαρδῶνος γέλως Hesychius. ἐν ὕβρει AZ, ἐφ' ὕβρει Etymol. Parisiense. 10. σάρδιον Cyrillus. ἔστι κτλ.] Etym. Parisiense om. 11. καλούμενος] λεγόμενος Cyrillus. 12. σαυτὴν Suidas. ποτέ] γέναι Zenobius, alii. 14. ὑπ' Ἀθηναίων A om.

35. Arsen. XLVI, 72. Σαρδώνιος — ἀνδρείον] Suid. Photius. DV III, 75. Macar. VII, 59. ἢ ὅτι κτλ.] Cyrill. Lex. apud Cram. Anecd. Paris. IV, 189: add. Etymol. ibid. 174 et Hesych. s. σάρδιον. ἢ ὅτι — ὀρώσιν] est Lucilii Tarrhaei explicatio, quam Hesychius sine dubio debet Diogeniano: cf. annot. ad Zenob. V, 85: add. Paul. Aegin. de Medic. p. 172 Basil.: ἢ σαρδώνιος λεγομένη πόα βαιριχίου εἶδος ἐστὶ· ποθητοῦ δὲ ἢ βρωθητοῦ παραφορῆν ἐπιφέρει διανοίας καὶ οπισμοῦ μετὰ συνολκῆς χειλῶν ὥστε γέλωτος φαντασίαν παρέχειν· ἀφ' ἧς διαδέσσειος καὶ ὁ σαρδώνιος γέλως οὐκ εὐφήμως ἐν τῷ βίῳ καθωμύληται et Scholl. ad Greg. Naz. in Gaisfordi Catal. Codd. Clark. 52.: σαρδωνία

νήσος ἐστὶ περὶ τὴν Ἰταλίαν· ἐν ταύτῃ περὶ τὸν ποταμὸν οπατικῆ βοτάνη ἀναφύει ἐν ὁμοίωματι σελίνου. οἱ οὖν ἀγροοῦντες αὐτὴν οἰόμενοι σέλινον ἐνῆμι ἐσθίουσι καὶ ἀποσπώμενοι θνήσκουσι. φαίνονται δὲ οἷς γελῶντες οπασθίντων αἰσίοις τῶν παρεῶν καὶ τῶν ὀδόντων ἀπογυμνωθέντων. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ λεγόμενον τὸ σαρδώνιον ἰγέλασε, τοιούστι τὸν κυκὸν καὶ ὀλίθιον γελῶτα. λίθος] sarda, etiam ybraica λίθος dicta, accurate describitur a Cyrillo in Lex. apud Cram. Anecd. Paris. IV, 200: alia H. Stephanus in Thes. L. Gr. s. σάρδιος indicavit.

36. Suidas: Arsen. XLVI, 73: Photius. Zenob. V, 100. De Astydamante scripsit Koeplius in Bergkii et Caesaris Ephem. philol.

ἀνάθειον ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ κείνοι ἄρι
ἡμῖν,

Οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· 5
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἄφεθεις παρὰ
μιλλος·

Νῦν δὲ χρόνῳ προσέχουσα, οἷς φθόνος οὐχ
ἔπεται.

διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτήσασθαι τὴν 10
ἐπιγραφὴν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς
παρὰ Φιλήμονι.

Τὸ σ μετὰ τοῦ ε̅.

37 Σελίνου σιέφανος πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πέν-
θει προσήκει, ὡς ἔφη Δούρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων. 15

38 Σειρήν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξείνον δὲ μέ-
λισσα· σειρὴν δὲ ζῶον ἔστι κηροποιόν, μελίση παραπλή-
σιον. οἱ δὲ μέλη τινά, ὧν ὁ ἀκούσας οὐ ζήσεται· ἃ καὶ
Σειρήνια καὶ Σειρήναι λέγονται. οἱ δὲ μυθεύονται γυναι-
κὰς τινὰς εὐφρόνους γεγενῆσθαι, αἵτινες ἐν νησιῷ καθεζό- 20
μεναι οὕτως ἔτερον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωρίας,
ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ
θώρακος εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν. οἱ δὲ
μηχανήματά τινα κατὰ γῆς μέλος ἄσχητον ἀναπέμποντα.

3. ἐνθ' N. ἐν κείνοις] ἐκείνοις R. 6. ὡς δ' ἐπ' R. ἀληθείας
Suidas. 8. προσέχουσα' R, παρέχουσα' Suidas, Photius. οἷς] ὧ Bent-
leius Emendd. Menandr. p. 135. 10. γοῦν Suidas, Photius. 12.
Φιλήμονι] Suidas cum Photio addit: λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ
Συτήν ἐπαινῆτε. 15. καὶ Δούρις Suidas. ἀγώνων] addit A: καὶ
Πλοῦταρχος ἐν συμποσίῳ [Sympos. V, 3, 2, p. 676 D]· καὶ τοὺς ἐπισημα-
λῶς νοσοῦντας δεῖσθαι τοῦ σελίνου φαμέν. 17. δὲ Suidas om. 19.
Σειρήναι] σειρήνες Z: scribe σειρήνια, quae forma passim apud se-
riores invenitur: v. Zonar. 1636. Boissonadus ad Theophyl. Sim. Epist.
p. 179. οἱ — γεγενῆσθαι] γυναικὰς τινὰς εὐφρόνους γεγεν. μῦθος
πρὸν Ἑλληνικὸς Photius, Suidas, Et. Parisiense. 23. θώρακος] καὶ ἔπει
Phot. Suid. Etym. Parisiense addunt. στρουθῶν] γυναικῶν Suidas. κάτω
— δὲ] Z om. γυναικῶν] στρουθῶν Suidas. οἱ δὲ] σειρήνες Moscho-
pulus. 24. γῆς] ἐμυθεύοντο οὕτως ὀνομαζόμενα idem addit. μέλος]

1840, p. 477 sqq. φιλήμονι] fr. das, Photius. Zenob. V, 97. οἱ
inc. fabb. 95 Mein. δὲ — γυναικῶν] Photius: Suid.,

37. Suidas: Arsen. XLVI, 74: Etym. Parisiense in Crameri Anecd. Paris. IV, 175. Cf. annot. ad
Macar. V, 49. οἱ δὲ κτλ.] Mo-

38. Σειρήν — παραπλήσιον] Sui- schop. περί σχεδῶν p. 54 sq.

- 39 Σεισάχθεια σοι μηδέποτε γένοιτο: τοῦτ' ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς ὀφείλοντας καὶ οὐπω τὸ δάνειον ἀποδόντας· λέγεται δὲ σεισάχθεια χρεοκοπία δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν, ἣν ἤγγαστο Σόλων. εἴρηται δὲ παρόσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι 5 τοῖς χρήσις· ἀποδόντας δὲ οἰονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσεισασθαι, ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.
- 40 Σεισος ἀνήρ: Λάκωνες φασίν, ὅταν ἀγασθῶσι τινός.
- 41 Σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην: ἀντὶ τοῦ μάτην ἐπήρ-
σαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστής καὶ ἀλα- 10
ζῶν ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλου-
τεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ πελ-
λίζεσθαι.
- 42 Σε δ' οἰωνίσαι· ἄν τις ἰδῶν: ἐπὶ τῶν εἰδεχθῶν·
παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τοῦ συναντῆσαι πρώτῳ 15
ἐν τῇ ὁδῷ εἰδεχθεῖ ἢ εὐειδεῖ καὶ σκοτενδύτῃ ἢ λευχειμονοῦντι.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ἡ.

- 43 Σήπινον γερόντιον: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

μῆτος Moschopulus. ἀναμέλποντα Z. ἀπ' οὗ σειρήνια μέλη Mo-
schopulus in fine addit.

3. χρεοκοπία Suidas. 4. εἰσηγγήσατο Z Suidas. 7. Φιλο-
χόρῳ Suidas. 9. κατ' — τοῦ in Suida desunt. 12. Λυκόφρων] in
commentariis de Phrynicho comico: Bernhardius. 13. πελλίζεσθαι N.
14. ἐπὶ τ. εἰδεχθῶν N om. 15. πρώτον Z. 16. καὶ εὐειδεῖ Z. λευ-
χειμονοῦντι m. 18. Σήπινον] scribe στυππινον.

39. Σεισάχθεια χρεοκοπία κτλ.]
Suidas, Photius. Φιλοχόρῳ] fr.
57 Muell.

40. Aristot. Eth. ad Nicom. VII, 1:
ἐπὶ δὲ σπάνιον καὶ τὸ θῆτον ἀνδρα
εἶναι, καθάπερ οἱ Λάκωνες ἰώθουσι
προσαγορεύειν, ὅταν ἀγασθῶσι σφό-
δρα, τον [σεῖτος ἀνήρ φασιν], οὕτω καὶ
ὁ θηριώδης ἐν τοῖς ἀνθρώποις σπά-
νιας. Similia leguntur in Plat. Me-
non. 99 D et Aeschin. Dial. I, §. 13,
ubi v. Fischerus. Attigit Ahrens
Dial. Dor. II, 67.

41. Suidas: Arsen. XLVI, 75:
Photius. «Falluntur veteres gram-
matici, qui v. σελλίζεσθαι ab Ae-
schine illo, quem Selli filium Ari-
stoph. Vesp. 325 dicit, repetendum
putant. Nomen Σήλλος, sive Σή-
λιος, Σήλλεύς Σήλλιος et Σήλλεύς,

antiquitas ad notandam importuno-
rum pauperumque hominum (πρώ-
χυλαζόνων) ostentationem et iactan-
tiam usitatum fuit. Ita Archilochus
Batusiadem hariolum Sellei filium
dixerat: Hesychius: Σελλήδιον: Σελ-
λέως υἱός, ὁ μάτης Βατουσιώδης τὸ
ὄνομα.» Meinekius Com. Gr.
Fr. II, 1, 585. Quae applicanda
erunt etiam Aristoph. Av. 126: καὶ
τὸν Σελλίον βδελύττομαι.

42. Arsen. XLVI, 76. Σε —
ἰδῶν] sunt verba Ps. Demosth. or.
in Aristog. 80, p. 794 R.: οὗτος
ὄν ἀπὸ τῶν ἐξαιτητικῶν ὁ φαρμακός,
ὁ λαμός, ὃν οἰωνοῦσι ἄν τις μάλ-
λοῖ ἰδοῖν ἢ προσεπιπῆν βούλοιο κτλ.:
Greg. Cypr. P. III, 70.

43. Greg. Cypr. I. III, 9: Arsen.
XLVI, 77. Cf. Apost. XV, 64.

44 Σήψει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σίδηρον φεῖδεται· ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη: ἔξ ἐπιγράμματος.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ῖ.

45 Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπιεσθέντων κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

46 Σίδηρον πλεῖν διδάσκει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

47 Σικελὸς στρατιώτης: διότι ξένοις ἐχρῶντο αἰεὶ.

48 Σικελικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν. 10

49 Σίλφιον Βάττου: ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωμένων· ἔστι βοτάνη πολύτιμος· ἢ δὲ αἰτία αὕτη· Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἔκτισεν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἢ πόλις 15 αὐτῶν προφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὄσιος πολλῆς ἄξιος τιμῆς.

50 Σινωπίξεις: ἀντὶ τοῦ ἀκολασταίνεις· τοῦτο πεποιῆται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ 20 κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς.

43a Σηκοῖς ἐνστρέφη Τροφωνίου.

1. οὔτε Z. σιδήρου ARZ. 3. ἔξ ἐπιγράμματος AN om. 5. ὀμφακίζεται RNO. 9. διότι Ds om. 11. Βάττου — ἔστι] in Suida desunt. 12. πολυτίμητος Suidas. 13. λεγομένην Z om. 14. τῆς Z om. 16. προσφέρει Suidas. 17. πολλῆς τιμῆς ἔστιν ἄξιον idem. 19. Σινώπη· πόλις. καὶ ἑταίρα Σινώπη, ἣτις καὶ Ἀβυδος ἐλέγγο, διὰ τὸ γραῖς εἶναι· καὶ παροιμία σινωπίσαι. τοῦτο κτλ. Suidas: σινωπίσαι: τοῦτο κτλ. Photius: add. Harpocr. s. Σινώπη. 21. Ἀλεξίς ἔφη Suidas. 22. σηκοῦς δ' ἐνστρέφει Euripides.

43a. Arsen. XLVI, 78: Eur. Ion. 300. Cf. Apost. VI, 82.

44. Arsen. XLVI, 79. Cf. Macar. VIII, 90. Apost. XV, 19.

45. Suidas: Arsen. XLVI, 80. Macar. VII, 64.

46. Plut. Boiss. 14.

47. Diog. VIII, 6. Macar. VII, 65. Mant. Provv. s. Σικελός.

48. Diog. VIII, 7: Arsen. XLVI, 81. Apost. I, 4. Zenob. V, 94: add. Epist. Socrat. 8 Or.: οὐκ ἔστι

τοῦτο φιλοσοφεῖν, τὸ παρὰ τυράννοις εἶναι καὶ Σικελικαῖς προσανέχειν τραπέζαις: Basil. Epist. 4, p. 76 D: Σικελικὴν ἢ Ἰταλιῶτιν τρυφήν ἀποδείξω τὰ πρότερα.

49. Suidas: Arsen. XLVI, 82. Apost. IV, 76. Hausta sunt ex Aristotelis politia Cyrenaeorum: v. Schol. ad Arist. Plut. 925 et Thriegius R. Cyren. 105.

50. Suidas, Photius. App. Provv. IV, 72. Ἀλεξίς] v. Meinekii Fragm. Com. Gr. III, p. 427.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ κ̄.

- 51 Σκια ἀντὶ τοῦ σώματος: ἐπὶ τῶν δοκούντων κρα-
τεῖν τι, οὐδὲν δ' ὅμως κρατούντων.
- 52 Σκόπει μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν φίλος:
τοῦτ' ἔφη Τεῦκρος Ἀγαμέμνονι· ὄνειδιζόμενος γὰρ ὑπ' 5
αὐτοῦ ὡς νόθος εἶναι τὸ γένος, ἀντωνειδίξε καὶ αὐτός, ὡς
καὶ αὐτοῦ τὸ γένος τὸ πατρῶον ἔχοντος μαλακὸν ἀπὸ
Κλεισθένους.
- 53 Σκεδάσου κατὰρα: ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶς καταρωμένων
τισί. Σκεδάσος γὰρ Λευκτραῖος ὧν εἶχε τρεῖς θυγατέρας· 10
τινὲς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πάλαι παρ' αὐταῖς ἐπιξενω-
θέντες μίξει τὰς κόρας ἐνίβρυσαν· καὶ φοβηθέντες οἱ
Λακεδαιμόνιοι, μὴ πῶς δημοσιεύσωσι τῷ οἰκείῳ πατρὶ τὴν
ἀσέλγειαν, ἀναιροῦσιν αὐτίας· ἐπανελθὼν δὲ ἐν τῇ οἰκείῃ
πόλει τοῖς Λεύκτροις ὁ Σκεδάσος καὶ μαθὼν τὸ γεγονός 15
κατηράσατο πᾶσι Λακεδαιμονίοις, παρ' αὐτὸν τὸν τύπον
τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἀτυχῆσαι· διὸ καὶ ἡ ἀτυχία ἔφθασεν
ἐν Λεύκτροις τοὺς Λακεδαιμονίους. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι
ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ μετὰ τὸ κατὰ κράτος νικῆ- 20
σαι τοὺς Ἀθηναίους ἠβουλήθησαν καὶ τοὺς ἰδίους συμ-
μάχους πολεμῆσαι. καὶ ὀρμήσαντες κατὰ Θηβαίων, πρὶν
προσεγγῦσαι τῇ πόλει, γενόμενοι ἐν Λεύκτροις· πόλις δὲ

4. φίλος ab Aristide abest. 5. τοῦτ' — Ἀγαμ.] αἰνιγνίται εἰς τὸν
Ἀγαμέμνονα Scholiasta. 6. νόθος — ὡς] νόθος, εἰς τὸ γένος ἀντωνι-
δίξεν, ὡς idem. 8. Πλεισθένους idem. 10. γὰρ Nonnus om.
Λευκτραῖος ἐν Λεύκτροις Maius: corrige Λευκτραῖος. 12. ἐνίβρυ-
σαν RNAZ Nonnus. καὶ Z Nonnus om. δὲ οἱ Z, οὐδ' οἱ Nonnus.
13. οἰκείῳ] ἰδίῳ Nonnus. 14. δι] οὐδ' Maius. οἰκείῳ] ἰδίῳ Nonnus.
18. οἱ γὰρ κτλ.] haec Nonnus antecedentibus praeposuit. γὰρ] Non-
nus ignorat. 19. Πελοποννησιακῷ Nonnus. 22. προσεγγύ-
σαι A Nonnus.

51. Arsen. XLVI, 83. Fluxit e
fabula: γ. Aesop. fab. 339 Fur.
Usurpavit Greg. Nazianz. Epist. 185,
p. 886 D: καὶ τοῦτο ἔξομεν ἀντὶ
σοῦ σκιά, ὃ δὲ λέγεται, ἀντὶ σώ-
ματος.

52. Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 237 lebb.:
πρὸς ταῦτα σκόπει μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ
καὶ τὸ σὸν, Τεῦκρος ἔφη τινί, καὶ μὴ
βούλου πάντα ἀκριβῶς ἐξετάζειν, ad
quem locum v. Scholl. p. 684 Dind.
In mente habuit Aristides Soph.

Aiac. 1313: πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ
τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν, ubi v.
Scholia. De Plisthene dixit Wel-
ckerus Trag. Gr. II, 677 sqq.

53. Arsen. XLVI, 84. Σκεδα-
σος κτλ.] Nonn. ad Greg. Naz. 131
Mont., id. in Maii Spicil. Rom. II,
309: Eudoc. Viol. 376: Arsen. XXXI,
30. Seedasi eiusque filiarum hi-
storiam breviter perstringit Xenoph.
Hist. Gr. VI, 4, 7: prolixè narrat
Plut. Narrat. Amat. 3, p. 773 C, V.

αὐτῆ Θηβῶν συμβαλόντες ἠτύχησαν, Ἐπαμινώνδου στρατηγού Θηβαίων εὐδοκίμησαντος· καὶ οὕτως ἀπέβη ἡ κατάρα τοῦ Σκεδάσου, καὶ γέγονε τὸ πάθος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Λεύκτροις, ἐνθα ἐφθειραν καὶ ἀπέκτειναν τὰς θυγατέρας αὐτοῦ.

54 Σκυθῶν ἐρημία: παρόσον οὐκ εἰσὶ γῆς ἐγκρατεῖς, ἀλλ' αἰεὶ φεύγουσι τὴν οἰκίαν.

55 Σκορπίοις ὀκτάπουν ἀντεγείρεις: οἶον ἰκανὸν ἀμύνασθαι εἰς πληγὴν παροξύνεις.

56 Σκάνδιξ: λάχανον ἄγριον· διὸ καὶ σκανδοπώλης ὁ 10 Εὐριπίδ' ἦς.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ μ̄.

57 Σμικρῶ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα: λέγεται ἐπὶ τῶν ῥητόρων μᾶλλον τῶν τὰ μικρὰ ἀξαναόντων.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ὄ.

15

58 Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.

59 Σοὶ μὲν κακῶς λέγειν, ἐμοὶ δὲ κακῶς ποιεῖν: Κλεομένους πρὸς τοὺς τῶν Ἀργείων λοιδοροῦντας αὐτὸν ὡς ἐπίορκον καὶ ἀσεβῆ.

53a Σκύτους ἔνεκα δέρεται κύων, κεῖνος δὲ σκυτο-20 τραγεί: ἐπὶ τῶν γεσσαμένων κακίας τινὸς καὶ οὕτω μὴ ἀπονομένων ἐκείνης.

1. Θηβαίων Maius. ἠτύχησαν] ἠττήθησαν Nonnus. 2. καὶ — καί] in Nonno desunt. 3. τὸ δὲ πάθος v. A. γέγονεν Nonnus. 4. ἐνθα κτλ.] ἐξ αἰτίας τοιαύτης idem. 8. σκορπίον Ds. ἀντεγείρεις Ds. 11. Εὐριπίδης Ds.

Pelop. 20 sqq., de malign. Herod. 11, p. 856 F, a quo differunt alios auctores secuti Diod. Sic. XV, 54 et Paus. IX, 13, 3. Fabulae originem explicare conatur C. O. Mullerius Orchom. 419.

53a. Arsen. XLVI, 85. Similia composita sunt in ann. ad Greg. Cyr. P III, 97: add. Antiphanes in Meinekii Com. Graec. Fragm. III, p. 160.

54. Cf. Macar. VII, 66.

55. Diog. VIII, 8. E Cratino sumptum: v. Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1, p. 65: add. ann. ad Macar. VII, 72.

56. Diog. VIII, 20.

57. Arsen. XLVI, 86. E Plut. Apophth. Lacon. 208 C: ἐπαινοῦντος δὲ τινος ἔήτορα ἐπὶ τὸ δυνατῶς αὔξειν τὰ μικρὰ πράγματα, Οὐδὲ σκυτοτόμον, ἔφησεν [Agesilaus], ἡγούμαι σπουδαῖον, ὅς μικρῶ ποδὶ ὑποδήματα μεγάλα περιτίθῃ.

58. Suidas: Arsen. XLVI, 87. Macar. VII, 76.

59. Ars. XLVI, 88: Plut. Apophth. Lac. 223 C: πρὸς δὲ τοὺς λοιδοροῦντας αὐτὸν τῶν Ἀργείων ὡς ἐπίορκον καὶ ἀσεβῆ, Τοῦ μὲν κακῶς λέγειν, ἔφη, ὑμεῖς κύριοι, τοῦ δὲ κακῶς ὑμῶς ποιεῖν ἐγώ.

Τὸ ᾠ μετὰ τοῦ ᾠ.

- 60 Σπάρτιον εἶσαγε σὸν πόδα πρὸς σὸν φίλον, ἵνα μὴ
πλησθεῖς σου μισήσῃ σε.
- 61 Σπερμολόγος ὢν οὐ λανθάνεις: λέγεται ἐπὶ τῶν
εὐτελῶν καὶ εὐκαταφρονήτων ἀνθρώπων· καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν 5
ἄλλοτριῶν διαζώντων· ἔστι τι μικρὸν ὀρνιθᾶριον κολοιῶδες
σπερμολόγος ὀνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα
ἀναλέγειν· οὗ μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισίῳ·
ἐντεῦθεν οὖν ἡ παροιμία.

Τὸ ᾠ μετὰ τοῦ ᾠ. 10

- 62 Στελαγμός οἴνου μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ
μίγνυται: ἐπὶ τῶν διαλυομένων καὶ μεταβαλλομένων.
- 59a Σοφοὶ δὲ τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον. Σοφοκλέους.
- 59b Σοφὸν γε τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔστι
τὸ γῆρας, ὡς δὲ πόλλ' ἰδὸν τε καὶ μαθόν. 15

3. Σόλωνος addit Antonius. Est Solomonis: v. Prov. Solom. 25, 17. 4. λέγεται — διαζώντων] λ. οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής κ. εὐκαταφρονήτος ἄνθρωπος κ. ἔ. ἀ. τ. ἀλ. διαζών σπερμολόγος Harpocratio. 6. ἔστι κτλ.] haec ante λέγεται — διαζώντων in Harpocratioe leguntur. ἔστι λέγεται Harpocratio. 7. ὀνομασμένον, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ idem. 9. ἐντεῦθεν κτλ.] Harpocratio om. 11. Scribe σταλαγμός. 13. δὲ μέλλοντα τρ. Pindarus. Corrige Πινδάρου. 14. τοῖ τε Stobaeus. ἔστι] ἔχει idem. 15. μαθόν] παθόν idem. Praemitit Stobaeus: Ἀντιγόνης ἐκ Φιλοκτήτου: dubitat de huius lemmatis integritate Meinekii Com. Gr. Fr. III, p. 129.

59a. Arsen. XLVI, 89: Pind. Nem. VII, 17, ubi v. Scholia.

59b. Arsen. XLVI, 90: Stob. Flor. 115, 15.

60. Anton. Mel. 135, p. 215 Fabr., Georgid. in Boiss. Anecd. I, 79.

61. Λέγεται κτλ.] Harpocr. s. σπερμολόγος p. 169, 1: Suid. Phot. Hesychius: add. Eustath. ad Hom. Od. E, 490, p. 1547, 52: ἰστίον δὲ ὅτι ὡσπερ ἐντεῦθεν τροπικῶς ἰδέσθαι σπέρμα πυρός, οὕτω τίτραπιται καὶ τὸ σπερμολογεῖν, ἐπὶ τῶν ἀλαζονισμένων ἀμεθόδως ἐπὶ μαθήμασιν ἐκ τινῶν παρακοισμάτων. ὁ δὲ κνρῖος φασὶ σπερμολόγος καὶ σπερμονόμος, εἰδὸς ἔστιν ὀρνίον λωβώμενον τὴν σπέρματα [alia de hac avi veterum testimonia Suicerus Thes. Eccl. s. v. diligenter collegit: add. Aristot.

H. An. VIII, 3, quem Pantinus adscripsit]. ἔξ οὗ οἱ Ἀτικοὶ σπερμολόγος ἐκάλεσαν τοὺς περὶ ἐμπόριον καὶ ἀγορᾶς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλίσσασθαι τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶν ἀπορῆναι καὶ διαζῆν. ἐκ τούτων δὲ τὴν αὐτὴν ἰλλάξαντι κλήσιν καὶ οἱ σπένδος λόγον ἄξιοι: monuerunt de hoc metaphorico vocis usu post Albertium ad Hesych. l. c. intt. ad Act. Apostol. XVII, 18: add. Clem. Alex. Stromm. I, 12, 56, p. 128 Syll.: ὅπως ἂν λάθοι τοὺς δίκην κολοιῶν σπερμολόγους. Ὀρνισίῳ] 234. 579. ἐντεῦθεν κτλ.] fallitur Apostolus.

62. Respici videtur Chrysippi dictum, quod legitur in Plut. de Commun. Notit. 37, p. 1078 E: οὐδὲν ἀπέχει, φάμενος, οἴνου στυ-

- 63 Στρατηγοῦ παρόντος πᾶσα ἀρχὴ πανσάθω.
 64 Στύππινον γερόντιον: ἦτοι ἀσθενές.
 65 Στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ὕ.

- 66 Συνεκποτέον ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα: ἐπὶ τοῦ 5
 ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλιγορῆσαντος.
 67 Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰτεῖς: λέγεται
 κατὰ φιλαργύρων.
 68 Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἰμάντα: ἐπὶ τῶν πάντα 10
 ἀπολωλεκότων.
 69 Σῦκον αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν κολακηνόντων. Ἀθηναῖοι γὰρ
 ἐκολάκουν τοὺς γεωργοὺς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον ταῦτα.
 70 Συρακουσίων τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ
 οἱ Συρακούσιοι ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων.
 66a Σὺ δ' οὖν ἐὰν μὴ ἐπαυῆς ἐς τὰς λιθοτομίας τὰς Διον- 15
 σίον εὐθὺς ἀφίξῃ: Λουκιανού.
 70a Σῦκα φίλ' ὀρνίθεσσι φντεῦειν οὐκ ἐθέλουσιν.

5. συνεκποτέ Suidas. 7. γηγενέταν A, γαγενέταν Mei-
 nekius Anal. Alex. 86. αἰνεῖς Plutarchus. 9. Explicatio in Suida
 et Photio deest. 13. Συρακουσία Photius, Συρακουσία Suidas. 14.
 Συρακούσιοι] Σικελιώται Suidas, Photius. πάντων] A addit: Πλάτων
 ἐν Πολύτ [III, 400 D] συρακούσιαν δὲ [δὴ] Plato, ὡ φίλε, τράπεζαν καὶ
 Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου [ὄψων Plato] ὡς ἔοικας οὐκ αἰνεῖς.

λαγμόν ἓνα κεράσαι τὴν θάλατταν.
 Etiam in aliis proverbiiis γ. σταλαγμός
 comparat: Polyb. XII, 25^a: καθά-
 περ γὰρ ἐκ τῶν παρομιῶν ἰκνυτὸν
 εἶναι φασὶ σταλαγμόν ἓνα τοῦ μεγ-
 στοῦ τεύχους ἐς τὸ γνῶναι τὸ πᾶν
 ἔγχυμα: Phot. Patr. Epist. 165, p. 233
 Mont.: τί ἄγε τις πελάγη θαλάσσης
 σταλαγμοῖς μετρεῖν ἐπιχειροίη.

63. Cf. Apost. XIII, 19^b.

64. Diog. VIII, 14. Phrynich. in
 Bekk. Anecd. I, 33: γέρον στυπ-
 πινος: ἦτοι λευκὸς καὶ πολῖός, ἐπειδὴ
 τὰ στυππῖνα λευκὰ εἰσὶν· ἢ τὸν ἀσθενῆ
 δηλοῦ, ἐπειδὴ ἀσθενέστερά ἐστὶ τα
 στυππῖνα τῶν λευκῶν. Cf. Apost.
 XV, 43.

65. Diog. III, 58. Cf. Apost.
 IV, 86.

66. Suidas: Arsen. XLVI, 91.
 Cf. Macar. VII, 86. Apost. XII, 74^b.

66a. Arsen. XLVI, 92: Lucian-
 de merced. cond. 35.

67. Arsen. XLVI, 97. Plut.
 Apophth. Regg. 177 B: ἐπεὶ δὲ Τι-
 μόθεος ὁ κισθροφθὸς ἐπιπλάσας πλείονα,
 λαβῶν δὲ ἐλάττονα, δηλὸς ἦν ἐγκυ-
 λῶν αὐτῷ [Archelao], καὶ ποτε ἴδον
 τουτὶ τὸ κομμάτιον, Σὺ δὲ — αἰνεῖς,
 ἀπεσήμανεν εἰς ἐκείνον· ὑπέκρουσεν ὁ
 Ἀρχέλιος αὐτῷ, Σὺ δὲ γε αἰτεῖς:
 id. de Virt. et Fort. Alex. 2, 1,
 p. 334 B. Cf. M. Schmidtus Diatr.
 in Dithyr. p. 108.

68. Suidas: Arsen. XLVI, 99:
 Photius.

69. Diog. VIII, 9.

70. Suidas: Arsen. XLVI, 100:
 Photius. Macar. VII, 92.

70a. Arsen. XLVII, 1: Athen. III,
 80 E. Eustath. ad Hom. Od. Ω,
 p. 1964, 19.

- 71 Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.
- 72 Σύλλου φιλία καὶ Μετέλλου τοῦ Πίου: ἐπὶ φίλων ἀκραιφνῶς καὶ ἀδόλως φιλοῦντων ἀλλήλους. Σύλλας 5 γὰρ ὁ εὐτυχεῖς ἀναγορευθεὶς τῶν μεγίστων εὐτυχιῶν ἐποίησε δύο, τὴν Πίου Μετέλλου φιλίαν καὶ τὸ μὴ κατασκάψαι τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ φείσασθαι τῆς πόλεως.
- 73 Συρβηγνέων μύστις: ἀπὸ τοῦ ταραχώδους· ἀπὸ τῶν ἀνλούντων μετὰ θορύβων· διὰ τὸ τὰς ἀνλοθήκας καὶ φασίαν κενὰς εἶναι. καὶ, Συρβηγνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ σὺδης· ἀπὸ τῶν τοῖς ὕοιν ἐπιφωνουμένων.
- 74 Σὺ ἐν σεαυτῷ τὰ φάρμακα ἔχεις: ἐπὶ τῶν δι' ὥραν ἐπισπωμένων τοὺς ἄνδρας ἐφ' ἑαυτὰς. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν· Φίλιππος γὰρ ἦρα Θεσσαλῆς γυναικὸς αἰτίαν ἐχούσης καταφαρμακεύειν αὐτόν· ἐσπούδασεν οὖν ἢ Ὀλυμπίας λαβεῖν αὐτὴν ἄνθρωπον ὑποχείριον· ὡς δὲ εἰς ὄψιν ἐλθοῦσα τὸ τε εἶδος εὐηρεπὲς ἐφάνη καὶ διηλέχθη πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀγεννῶς οὐδ' ἀσυνέτως, χαιρετήσαν, εἶπεν ἢ Ὀλυμπίας, αἱ διαβολαί· σὺ γὰρ ἐν 20 σεαυτῇ τὰ φάρμακα ἔχεις.
- 75 Συστομώτερος σκάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς οἰωπῶντων, ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν
- 70b Σῦκον μετ' ἰχθύν, ὄσπρον μετὰ κρέα.
- 70c Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος ζητεῖς με- 25 ταλαβεῖν.

9. Συρβ μύστις] συρβηγνέως Suidas. ἀπὸ τοῦ] ὁ idem. 10^a θορρυβοῦ· ἢ πένης, διὰ idem. 12. τοῦ idem. ἐπιφωνουμένου. διὸ τάττειται ἢ παροιμία Συρβηγνέως χορὸς ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν idem. 17. αὐτὴν] τὴν Plutarchus. 18. εὐπρεπὲς AR Plutarchus. διελέχθη Plutarchus. 19. αὐτὴν A Plutarchus. 22. συστομώτερον Suidas. 23. ἀπὸ Θεοφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων ἐρῆσθαι ἀπὸ idem. 24. ὄσπριον Athenaeus.

70b. Arsen. XLVII, 2: Athen. III, 80 E; Eustath. ad Hom. Od. 52, 1964, 19. Attigit Foesius Oecon. Hippocr. s. ὄσπριον.

70c. Arsen. XLVII, 3: Aristoph. Plut. 369.

71. Suidas. Diog. VIII, 19. Apost. XI, 42.]

72. Arsen. XLVII, 4. Σύλλας γὰρ κτλ.] Plut. Apophth. Regg. 202

E, ubi v. Wyttenbachium.

73. Suidas. Usurpavit Cratinus: v. Hesyech. s. συρβηγνέως coll. Meinekio Com. Gr. Fr. II, 1, p. 66 sq. Zenob. VI, 1. Macar. VII, 91.

74. Arsen. XLVII, 5. Φίλιππος κτλ.] Plutarch. Praec. Coniugal. 23, p. 141 B.

75. Suidas: Arsen. XLVII, 6. Diog. VIII, 12.

ταῖς δημοτελέσει πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλώσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον. διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, ουστομώτερον ποιήσιν ἀπειλεῖν σκάφης.

76 Σύντομος ἢ πονηρία, βραδεία ἢ ἀρετή: παρό- 5
σον τὰ μὲν καλὰ δυσχερῆ, τὰ δὲ κακὰ πρόχειρα.

77 Συβαρίται διὰ πλατείας: ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πο-
ρευομένων.

78 Συνῆλθον Ἀτταβᾶς καὶ Νουμήνιος: ἐπὶ δύο
κλεπτῶν τοῦτο. 10

79 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει: χρησιμὸν τις ἔλαβε,
τὴν χεῖρα προσφέροντα θεὸν καλεῖν.

80 Συγκρητισμὸν ἔχεις: εἶρηται ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην
συμμάχων γινομένων ἀλλήλοις· οἱ Κρηῖτες γὰρ καθ' ἑαυ-
τοὺς στασιάζοντες ὅτε στρατὸν ξενικὸν ἐώρων ἐπιστρατεύ- 15
οντα τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, συμμαχίαν καὶ ὀμαιχμίαν ἠσπά-
ζοντο· ὅπερ συγκρητισμὸς ἐκλήθη.

76a Σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις: Εὐριπίδου Ἀρ-
χελάφ.

2. ὁπότε δὲ] δὲ recte Bernhardius deleri iussit. 4. σκίφης] addit
A: ποιῆσω σε ουστομώτερον σκάφης. 7. E addit e Stob. Flor. 29, 96:
Συβαρίτης ἐπιδημῆος Λακιδάιμοι καὶ τὰ ἔθη ἰδὼν καὶ τὰς καρτερήσους
οἷς ἐκ παιδῶν ἀνατρέφονται, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν αὐτοὺς ποιεῖν, ἡμέδιως
ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν. Stobaeus prae-
misit: ἐκ τῶν Σερήνου. 9. Ἀτταβᾶς AZ Ds. τε καὶ νομήνιος
Macarius. 12. προσφέροντα τὸν θεὸν Ds. 18. γίνεται Ab.
Ἀρχελάφ Stobaeus om.

76. Ars. XLVII, 8. Plut. Apophth.
Lacou. 223 D: πειρατοῦ δὲ κατα-
δραμόντος τὴν χώραν καὶ ὡς εὖλα
λέγοντος, Ὅτι τροφήν οὐκ εἶχον τοῖς
στρατιώταις παρέχειν, πρὸς τοὺς ἔχον-
τας οὐκ, ἐκστὶ δ' οὐκ ἂν δόντας,
βίᾳ ληφόμενος ἦλθον, ἔφη [Cleome-
nes Anaxandridae filius], Σύντομος
ἢ πονηρία.

76a. Arsen. XLVII, 9. XXXVI,
24: Stob. Flor. 29, 44. Eur. Ar-
chel. fr. 12 Matth.

77. Diog. VIII, 10. Macar. VII, 87.

78. Diog. VIII, 18: Arsen. XLVII,
7. DV I, 96. Macar. VII, 90.
Τὴν χεῖρα κτλ.] cf. Apost. XV, 92.

79. Diog. VIII, 11: Arsen. XLVII,
9. Macar. VII, 84. Apost. XV, 92.

80. Arsen. XLVI, 93. Suid.
συγκρητίσαι: τὰ τῶν Κρητῶν φρονή-
σαι: cf. Apost. XIV, 98 et annot.
ad Macar. V, 18: aliter Etym. M.
732, 55: συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ
Κρηῖτες, ὅταν ἔξωθεν αὐτοῖς γένηται
πόλεμος· στασιάζον γὰρ αὐτοῖς: proxime
vero ad nostrum accedit Plut. de
frat. amore 19, p. 490 B: μιμούμε-
νον αὐτὸ γούν τοῦτο τῶν Κρητῶν, οἱ
πολλὰκις στασιάζοντες ἀλλήλοις καὶ
πολεμοῦντες, ἔξωθεν ἐπίστων πολε-
μίῳν δαίλοντο καὶ συνίσταντο. καὶ
τοῦτο ἦν ὁ καλούμενος ὑπ' αὐτῶν
συγκρητισμός. De foedere isto Cre-
tensium dixerunt Hoeckerus Cret. III,
470 et Boeckhius in Corp. Inscr.
Gr. T. II, p. 415 sq.

- 81 *Συκίνη ἐπικουρία: ἀντὶ τοῦ ἄσθενῆς καὶ ἀνωφελῆς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς· ἡ γὰρ συκὴ χαύνον φυτόν ἐστι καὶ ἀνωφελῆ ξύλα ποιεῖ.*
- 81a *Σὺν τοῖς δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς. Εὐριπίδου.*
- 81b *Σὺ τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις: τοῦτ' εἶπεν Ἡρώδης πρὸς Βραδοῦαν τὸν ἀδελφὸν τῆς Ῥηγίλλης γυναικὸς αὐτῷ οὔσης, ὅτε ἐκρίνετο περὶ φόνον· σύμβολον γὰρ εὐγενείας ἔφερον ἐπληρημένον τῷ ὑποδήματι ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μνηοειδές.*
- 81c *Σὺ δ' ὦ κάκιστε πάντων θεῶν τε κἀνθρώπων ἢ μὴ δίδασκε τὰ κακὰ φαίνεσθαι καλὰ, ἢ τοῖς ἐρώσιν εὐμενῆς παρίστασο. Εὐριπίδου.*
- 81d *Συμφαίρειν χρὴ τοῖς φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὡς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις. Λιβανίου.*
- 81e *Σύρα, Σύρα. Τί ἐστί; Πῶς ἡμῖν ἔχεις; ἐπὶν γέροντ' ἴδης ἢ γραῦν τινά; ἴσθι δ' εὐθύς ὅτι κακῶς. Φιλίμονος.*
- 81f *Συμφέρει δάκνεσθαι διὰ τῶν ῥημάτων ἀλγηδόνας τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἵνα τῆς διὰ τῶν πραγμάτων ἀσχημοσύνης ἀπαλλαγῶσι.*
- 81g *Σύφαρ θαναεῖται, πόντιον φυγῶν σκέπας.*
- 81h *Στρώχρον ἔπιεν: ἀντὶ τοῦ μανιώδους ἐγένετο· ἔστι δὲ βοτάνη, ἧς οἰζυγενεσάμενοι εἰς μανίαν τρέπονται.*

2. ἀπὸ — συκῆς Z om. 3. ποιῆ] Z supplet: ὁμοία τῇ, συκίνη βρακτηρηρία, καὶ, συκίνη μάχαιρα, quae A ex errore ad finem pro-
verbii 81b posuit. 4. τοῖσι Stobaeus. 9. πάντων Stobaeus om.:
παὶ θεῶν τε καὶ βροτῶν Scaliger. κἀνθρώπων Ἔρωσ Stobaeus; σὺ δ'
ὦ κ. θεῶν τε κἀνθ. ἔρωσ Fritschius ad Arist. Thesmoph. p. 507. 10.
κακὰ] καλὰ Ab. 11. Εὐριπίδου] poetam comicum horum versuum
auctorem esse viderunt Matthiae et Fritschius ll. cc. 15. ἐπὶν] prae-
mittuntur in Stobaeo: μηδ' ἐποστ' ἐρώτω τοῦτ', τιν' Stobaeus.
16. κακῶς ἔχει idem. 17. διὰ τῆς Maximus. 18. Χρυσοστόμου
Maximus addit.

81. Arsen. XLVII. 10. Macar. VII, 82. 83.

81a. Arsen. XLVII, 14: Stob. Flor. 51, 6. Eurip. fr. fab. inc. 46 Matth.

81b. Arsen. XLVII, 12: Philostr. Vit. Soph. II, 1, 8, p. 555 Ol.: ἐπὶ τοῖσι τοῖσι ὡς ἀληθείαι γράφεται αὐτὸν τοῦ φόνου Βραδοῦας, ὁ τῆς Ῥηγίλλης ἀδελφός, εὐδοκιμώτατος ὢν καὶ τὸ ἐξυμβολον τῆς εὐγενείας περιηρητήμετος τῷ ὑποδήματι, τοῦτο δὲ ἐστὶ ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μνηοειδές, καὶ παρελθὼν... πειθάνον μὲν οὐδὲν δημὸν περὶ τῆς αἰτίας, ἣν ἐπῆγεν, ἑαυτοῦ δὲ ἑαυ-
τον ἐμακροχρόνι περὶ τοῦ γένους,

ὅθεν ἐπισκόπων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, σὺ, ἔφη, τὴν εὐγένειαν κτλ., ad quem locum v. Kayserum.

81c. Arsen. XLVII, 13. X, 32: Stob. Flor. 64, 6. Eur. Androm. fr. XI.

81d. Arsen. XLVII, 14: Anton. Mel. 135, p. 215 Fabr.

81e. Arsen. XLVII, 15: Stob. Flor. 116, 17. Philem. fr. fab. inc. 30 Mein.

81f. Arsen. XLVII, 16: Maxim. Conf. Serm. 16, p. 581 Comb.

81g. Arsen. XLVII, 17: Lycoph. Cass. 793, ubi v. Bachmannus.

81h. Arsen. XLVII, 18. Dix-
erunt de solano Schol. ad Theocr.

- 82 Σύμβουλος ἐστὶν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.
 83 Συγγνώμη πρωτοπέρω: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις ἀμαρτανόντων.

Τὸ ὄ μετα τῷ Φ.

- 84 Σφάκελος σοι: ὁ διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων τῆς 5
 χειρὸς γενόμενος χλευασμός· σφάκελον δ' ἐνιοὶ λέγουσι τὴν
 σῆψιν τῶν ὀστέων.
 85 Σφενδόνη Γύγος: ὁμοία τῇ· Κυνη Ἄιδος. ἐπὶ
 τῶν ἀφανῆ τινα καὶ ἀπόκρυφα ποιούντων. Πλάτων ὁ φι-
 λόσοφος ἐν ταῖς πολιτείαις εἰσφέρει τὸν μῦθον τοῦτον 10
 οὕτω λέγων· ὅτι Γύγης ἦν τις ποιμὴν περὶ τὴν Λυδίαν·
 οὗτος ποιμαίνων ἐν τινὶ ὄρει τὰ πρόβατα περιετύχε σπη-
 81i Στρεπτή δὲ γλῶσσο· ἐστὶ βροτῶν· πολέες δ' ἐν μῦθοι
 παντοῖοι.
 83a Συβαριτικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν· Ἄρι- 15
 στοφάνης·
 ἦδη δ' ἔξεσται τόθ' ἡμῖν
 πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεῦδειν,
 ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
 ἐστιᾶσθαι, κοτταβίζειν, συβαρίζειν· 20
 ἀπὲ τοῦ, πολυτελεῖ διαίτη χρῆσθαι καὶ τρυφᾶν ὡς οἱ Συ-
 βαρίζονται.
 84a Σφραγίζε τοὺς μὲν λόγους σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῶ·.
 Σόλωνος.
 84b Σφηκιὰν ἠρέθικας: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ κινούντων. 25

3. τι διαμαρτανόντων Ds. 10. πολιτείαις] ἐστὶ δὲ οὕτως αὐτοῦ
 λεγομένη πραγματεία Nonnus inserit. 17. δ] γὰρ Aristophanes. ὑμῖν
 idem. 23. σφραγίζειν Z, σφραγίζου Stobaeus, σφράγιζε τοὺς E.
 24. Σόλωνος τοῦ Ἐξηκιοτίδου Z.

X, 37. Schneiderus ad Theophr.
 Opp. T. V, 511. Aliud prover-
 bium ab huius plantae natura de-
 rivatum attulit Suid. s. τρύχρον: ...
 καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Ἀπα-
 λώτερος τρύχρον παρωδῶν ὁ κω-
 μικός [fr. anon. comic. 235 Mein.] φη-
 σίν· Ἠδὴ εἰμι μουσικώτερος τρύχρον.
 81i. Arsen. XLVII, 19: Hom. II.

Y, 248.

82. Append. Provn. IV, 78.

83. Cf. Apost. XII, 29: Arsen.
 XLVI, 94.

83a. Arsen. XLVI, 95. Zenob.
 V, 87. Apost. I, 4. Ἀριστοφάνης]

Pac. 340, ubi v. Scholia. Usur-
 pat Theod. Hyrtac. in Boiss. Anecd.
 III, 37: τραπέζων μὲν Συβαριτικῶν
 παραβάλλουσι τοῖς ἐστιασμένοις.

84. Arsen. XLVII, 20. De va-
 riis v. σφάκελος significationibus v.
 Scholl. ad Plat. p. 428 Bekk., intt.
 ad Hesych. s. v. σφάκελον δ' κτλ.]
 Suid. s. σφακελισμός.

84a. Arsen. XLVII, 21: Stob.
 Flor. 34, 9. 3, 79 β.

84b. Arsen. XLVII, 22: Macar.
 VII, 94.

85. Arsen. XLVII, 23. Κυνη
 Ἄιδος] DV I, 16. Πλάτων κτλ.]

λαίῳ τινί· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ εὗρεν ἵππον χαλκοῦν καὶ ἔνδον τοῦ χαλκοῦ ἵππου νεκρὸν ἀνθρώπου καὶ δακτύλιον· οὗ δακτυλίου ἡ κεφαλὴ στρεπτή ἦν καὶ εἰσρέφετο, ἣν καλοῦσι σφενδόνην. ἔλαβεν οὖν ὁ Γύγης τὸν δακτύλιον καὶ ἐξῆλθε. καὶ ἡνίκα μὲν ἦν ἐν τῇ τάξει ὁ δακτύλιος, ἐωρᾶτο 5 ὑπὸ πάντων, ἡνίκα δὲ τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου εἰσρεφεν, ἀφανὴς ἐγίνετο πᾶσιν. Ὁ οὖν Πλάτων εἰσφέρει τὸν μῦθον τοῦτον, ὅτι φησίν, ὁ δίκαιος ἀνὴρ, κἂν τοῦ Γύγου λάβῃ δακτύλιον, ἵνα μὴ ὁράται ὑπὸ τινος, οὐδ' οὕτως ὤφειλεν ἀδικεῖν· δεῖ γὰρ τὸ καλὸν δι' αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἐπι- 10 τηδεύειν καὶ μὴ δι' ἄλλον τινὰ τροπὸν.

- 85a Σφόδρα τί ἐστὶν ὁ βίος ἡμῶν οἷω προσφερέης·
ὅταν ἢ τὸ λοιπὸν μικρὸν ὀξὺς γίνεταί. Ἀντιφάνους.
- 85b Σφῆξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον· ἐπὶ τῶν ἐριζόντων
τοῖς κρεῖττοσι τάττεται. 15
- 85c Σχῆμα καὶ τριόβολον· ἐπὶ τῶν διὰ μικρὸν κέρδος σεμνό-
τητα ὑποκρινομένων.

3. ἢ κ. σφενδόνη] ἦντινα κεφαλὴν καλεῖ σφενδόνην σαφῶς ὁ Θεὸς Γρηγόριος Nonnus. 4. Γύγης, φησί, τὸν idem. 11. δι' α. τινὰ τροπὸν] δι' ἄλλους τινὰς idem. 12. σφόδρ' ἐστὶν Meinekus. ἡμῶν ὁ βίος Stobaeus. 13. ὀξὺς γίνεταί Stobaeus. 14. σφῆξ βομβῶν Theocritus. 16. Scribe τριόβολον. 17. ὑποκρινομένων Z.

Nonnus ad Greg. Naz. 145 Mont.: paulum differunt Cosmas in A. Maii Spic. Rom. II, 304, cod. Mon. in Creuzeri Mel. Crit. I, 72 sq., Eudoc. Viol. 99. Cf. DV II, 20. Apost. V, 71. Πλάτων] Reip. II, 359 C.

85a. Arsen. XLVII, 24: Stob. Flor. 116, 13. Antiph. fab. inc. fr. 68 Mein.

85b. Arsen. XLVII, 25. Proverbium usurpat Theocr. Id. V, 29, ubi v. interpp.

85c. Arsen. XLVII, 26. Docte Eustath. ad Hom. II. N, 636, p. 951, 49: ἰστίον δὲ ὅτι ἑσπανετής ὀρχήσιως εἶδη σὺ μόνον ἐν ἐν τοῖς περὶ Κορηίων ἰστορηθέντα, ἀλλὰ καὶ τὸ τραγικόν, ὃ περιουδάστον ἦν τοῖς τραγωδοῖς, ὡς παροιμιακῶς δηλοῦσθαι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τριόβολον. Φησὶ γὰρ, φασί, τὸν τραγωδιοποιὸν οἴτω σποιδάσαι περὶ τραγικὴν ὀρχοῖν [cf. Welckerus de

trilog. Aesch. Append. 266 et quae ego in Compendio metrico p. 388sq. composui.], ὥστε τῷ καινῷ σχῆμα εἰρόντι δίδοται τριόβολον. καὶ οὕτω μὲν τινες τὴν παροιμίαν συνβίβασαν ταύτην. οἶδα μὲν δὲ ἐκ τῶν Ἰαμβλίου (V. Pyth. 5, p. 56 Kiessl.) καὶ ὅτι ἀπὸ Πυθαγοροῦ εἰληπταί αὐτῆ, ὅς μαθητῆ δειξιῶ μὲν, ὀκνηρῶ δὲ εἰς μάθησιν, καθ' ἑκάστον μαθηματικὸν σχῆμα τριόβολον ἰδίῳ, ἐξωνούμενος οὕτω τὴν τοῦ παιδευομένου μάθησιν: hinc perspicitur, quo iure cum Macar. II, 73, ubi v. annot., composuerim. Simili denique modo v. σχῆμα adhibetur in proverbio ab Etym. M. 197, 38 servatum: σχῆμα καὶ βῆμα δηλοῦσαν ὅτι οὐκ ἀδρόν διεί οὔτε τινὸς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὔτε τινὸς τῶν χωρίων, ὑπεράλλεσθαι, κατὰ βαθμὸν δὲ τινα καὶ τάξει προεῖναι, καὶ μὴ τὰ μὲν προηγουμένα παρυτίθειν, ὑπερ δὲ τὰ ἰσακμήναι ἄλλεσθαι.

Τὸ ὤ μετὰ τοῦ Ἣ.

- 86 Σχοῖνον διατρώγειν: ἐπὶ τῶν καλλοπιζόντων εαυτοὺς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασιν σχοῖνον διατρώγειν ἔνεκα τοῦ λευκοῦς ὀδόντας ἔχειν· παρὸ καὶ τοὺς τοιοῦτους σχοινοτρόκτας ἐκάλουν. 5

Τὸ ὤ μετὰ τοῦ ὦ.

- 87 Σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ νοῦς ὑπείη: ἀπόφθεγμα Δημοκράτους.

- 87a Σωρὸς κακῶν ἀνεφάνη: ἐπὶ τῶν δυσπραγούντων.
 87b Σώφρονος δ' ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον 10 βροτοῖς:· Εὐριπίδου.
 87c Σωφρονέστατον οἶμαι τοῦ μετὰ τὸ παθεῖν ἐγκαλεῖν τὸ πρὶν παθεῖν φυλάσασθαι τὸ μὴ παθεῖν:· Γαῖον ἢ ὑποθήκη.
 87d Σώφρονος γυναικὸς ἀρετὴ τὸν συνόντα μὴ ἀδικεῖν ἀνδρα:· Ἐπιχάρμου. 15
 87e Σῶμά μοι δότε καὶ μετεμβήσομαι: μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος. τοῦτ' εἶπεν ὁ Τιμοκράτης πρὸς τοὺς οἰκίους, ὄλοφρομένους αὐτὸν ἀποθήσκοντα· λαμβάνεται ἰδ' ἐπὶ τῶν ἀδύνατα ζητούντων.

2. σχῖνον Ds. καλλοπιζόντων Ds, καλλοπιζομένων Suidas.

3. σχῖνον Ds. 4. παρόσον ARZ. σχινοτρόκτας Ds. 7. ἦν] εἰ Democrates. 12. δὲ οἶμαι Stobaeus. 13. ἢ ὑποθήκη] ὑπὲρ δεσποτῶν idem. 14. ἀρετὴ Ab Stobaeus. συνόντα Ahrens. Dele v. ἀνδρα cum Valckenario ad Eur. Hippol. 996 et Rittershusio ad Porphyg. de V. Pyth. 29. 16. μελετήσομαι Philostratus. μέχρι II. τὰ II.] Philostrati verba sunt narrationis de Polemonis vita finem imponentis. 17. Τιμοκράτης] Polemonis praeceptor, hic ex errore nominatus.

86. Diog. VIII, 13: Arsen. XLVII, 27. Νεινίσκον σχινοτρόκταν legitur in Luc. Lexiph. 12, ubi v. Schol.: alia afferunt intt. Theocr. VII, 133.

87. Democr. Sent. 71 Orell.: Arsen. XLVII, 28. Democr. fr. 129 Mull.

87a. Arsen. XLVII, 29. Arist. Plut. 270: πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρῶν: cf. Apost. I, 5.

87b. Arsen. XLVII, 30: Eurip. Helen. 1617.

87c. Arsen. XLVII, 31: Stob. Flor. 3, 64.

87d. Arsen. XLVII, 32. XVI, 6: Stob. Flor. 74, 37. Epich. fr. 140 Ahrens.

87e. Arsen. XLVII, 33: Philostr. V, Sophist. I, 25, 11, p. 543 Ol.: ταφῆναι δὲ αὐτὸν [Polemonem Laodicenum] ζῶντα ἔτι, τοῦτ' ἰδὲ καὶ τοῖς φιλιτάτοις ἐπισκῆψαι, κείμενόν τε ἐν τῷ σήματι παρακλιθεῖσθαι τοῖς συγκλείουσι τὸν τύπον, ἔπαχε, ἔπαχε, μὴ γὰρ ἴδοι με σωπῶντα ἡλίου. Πρὸς δὲ τοὺς οἰκίους ὄλοφρομένους αὐτὸν ἀνεβόησε, δότε μοι σώμα καὶ μελετήσομαι. Μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος, οἱ γὰρ ἐν' αὐτῷ κτλ.: eadem fere narrant Suid. s. Πολέμων, Eudoc. p. 354. Cf. Kayserus ad Philost. I. c.

Ἀρχὴ τοῦ ἑ στοιχείου.

Τὸ ἑ μετὰ τοῦ α̅.

- 88 Τὰ δ' ἐκ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένη μυχθῆναι Πυθαγόραν τὸν ἀδελφὸν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευομένων παρασημειοῦσθαι ὡς ἐκ τρίποδος.
- 89 Τὰ Νικησίου δρᾶ: ἐπὶ τῶν μαλακῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ Νικησίας ἦν.
- 90 Ταῦρος ὑπερκύψας τὸ Ταῦγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ἐπιεν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· Γεράδας γὰρ τις Σπαρτιάτης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ξένου τινός, εἰ πάσχουσι παρ' αὐτοῖς οἱ μοιχοί, εἶπεν, ὦ ξεῖνε, οὐδεὶς γίνεται μοιχὸς παρ' ἡμῖν. ἐκείνου δὲ ὑπολαβόντος, εἰάν οὖν γένηται, ταῦρον, ἔφη ὁ Γεράδας, ἐκτίνει μέγαν, ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταῦγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα πίεται· θανατάσαντος δ' ἐκείνου καὶ
- 88a Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεσθα.
- 88b Τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος· φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σῶματος, θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία, καὶ πνεῦμα ταῦτον οὐποῖ οὐκ ἐν ἀνδράσι φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει. τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρω χρόνῳ τὰ τερατὰ πικρὰ γίνεται καὐθις φίλα:· Σοφοκλέους Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῶ.

3. ἐκ τοῦ Photius. 4. Ἀριστοκλεία] Themistocleam nominat Diogenes Laertius. Πυθαγόραν] in Suida excidit, ut videtur. 5. τὸν ἀδελφόν Photius cum Suida: idem vitium ab Aldobrandino e Diog. Laert. VIII, 8 sublatum, ubi v. Huebnerus. μαντευομένων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔγραψεν ἐνθεῖος γενομένη καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι Photius, Suidas. 6. τοῦ τρίποδος iidem. 7. Κινησίου K. τοιοῦτος κτλ.] K om. 8. Scribe Κινησίας. 10. Γεραδάτας dicitur Apophth. l. c. 11. τινός Plutarchus om. 12. τί Plutarchus. 12. ξεῖνε idem. 21. οὐκ] οὐτ' Sophocles. ἀνδράσι idem. 24. γίνεται idem.

88. Photius: Arsen. XLVIII, 40: Suidas. Macar. VII, 97. Ἀριστοκλεία κτλ.] conficta haec esse e commenticia Aristoxeni narratione apud Diog. Laert. VIII, 8. 21 et Porphyry. V. Pyth. §. 41 docuit Loheckius Aglaoph. I, 619.

88a. Arsen. XLVIII, 41: Suid. s.

ταυτί. Macar. VIII, 57. Apost. IV, 98a, VIII, 19b.

88b. Arsen. XLVIII, 42: Soph. Oed. Colon. 609.

89. K in App. Provv. IV, 81: Arsen. XLVIII, 43.

90. Arsen. XLVIII, 44. Γερά-

- φρήσαντος· πῶς δ' ἂν γένοιτο βούς ἡλικούτος; γελάσας ὁ Γεράδας, πῶς δ' ἂν, ἔφη, ἐν Σπάρτῃ μοιχὸς γένοιτο;
- 91 Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. 5
- 92 Τὰν χεῖρα ποτιφέροντα τὰν τύχαν καλεῖν: ὡς δέον ἐπικαλεῖσθαι τοὺς θεοὺς μετὰ τοῦ ἐγχειρεῖν τι καὶ πράττειν, ἄλλως δὲ μή.
- 93 Τὰς μὲν κόρας ἄνδρας εὐρεῖν δεῖ, τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας: Λάκων τοῦτ' ἔφη ἐρωτηθεῖς· διὰ τί τὰς μὲν κόρας ἀκαλύπτους, τὰς δὲ γυναῖκας ἐγκεκαλυμμένας εἰς τοῦμφανὲς ἄγουσιν. 10
- 94 Ταῖνάριον κακόν: ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ παράνομον εἰς ἰκέτας· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἰλωτας εἰς τὸ Ταῖναρον ἀπέκτειναν. 15
- 95 Τὰ πὶ κοσκίνῳ: λεγόμενόν τι, οἷον τάληθῆ πάντα.
- 94a Τὰ Κινύρου τάλαντα: ἐπὶ τῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλαττότων.
- 95a Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον, καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει, ὃ περιέτρεψεν ἢ χρίνος τις ἢ φθόρος, ἐπὶν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ· ἢ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα, τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς ψυχῆς μέρει φέρεσθαι, μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν εἶναι. 20
κάν γὰρ πέση τις ἐξ ἐλάττονος μέτρου, εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν. ὄγκου δὲ μεγάλου πτώμα γίνεται μέγα. 25

10. Λάκων — διὰ] πυθθανομένου δὲ τινος διὰ Plutarchus. 13. ἀντὶ τοῦ] τὸ Suidas. παρανομούμενον idem. 14. οἰκέτας Z. 21. θνητῶν Ab. 24. μεσότης] ποσότης Ab. 25. τῷ μῆτε Stobaeus. ψυχῆς] τύχης idem. 26. εἶναι recte Ab, Stobaeus om. 29. γίνεται Ab.

δας κτλ.] Plut. v. Lycurg. 15. Apophth. Lac. 228 B.

91. Suidas: Arsen. XLVIII, 45. Zenob. VI, 16.

92. Plutarch. Inst. Lacon. 239 A: Arsen. XLVIII, 46. Cf. Apost. XV, 79 et Suid. s. τὴν χεῖρα, qui explicacionis causa Babrii fab. 20 adscripsit.

93. Plut. Apophth. Lacon. 232 C:

Arsen. XLVIII, 47.

94. Suidas: Arsen. XLVIII, 48: Macar. VII, 99.

94a. Arsen. XLVIII, 49: Macar. VII, 100.

95. Suidas: Arsen. XLVIII, 50. Cf. Apost. IX, 89. Greg. Cyr. M IV, 12.

95a. Arsen. XLVIII, 51. XXVI, 18: Stob. Flor. 105, 51.

- 96 Ταμίαις ἀγαθός: ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς φυλατιόντων τὰ τε ἴδια τὰ τε δημόσια· ταμίαι δὲ ἦσαν ἄρχοντες ἐν Ἀθῆναις κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια ἐφυλάττον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς
- πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται, σφάλλει δ' ἐκείνους, οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη· Ἀπολλοδώρου.
- 95b Τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγει.
- 95c Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς: ἀντὶ τοῦ μὴ ζῆτει 10 τὰ ὑπὲρ δύναμι.
- 95d Τὰς μηχανὰς μετὰ τὸν πόλεμον κομίζει: ἐπὶ τῶν προθυμουμένων βοθεῖν ὅτε οὐ χρεία.
- 95e Τὰς δὲ τῶν κακῶν συνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτι· Πλάτων.
- 95f Ταῦτα γὰρ ἀ γαῖα με κοντταρις ἐξεδίδαξε. 15

2. ἄρχοντες εἰσιν Suidas, ἄρχοντες εἰσι δέκα Hemsterhusius. in Ἀθῆναις] Ἀθήνησι Suidas. 5. φυλάττονται idem. 6. ἦσαν] εἰσι idem. 8. σφάλῃ Ab. Ἀπολλοδώρου] τραγικὸν ἐπιστόδιον Ab, Stobaeus: monuit de his verbis Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, p. 756. 14. ξυνοουσίας Plato. 15. »Vera scriptura Κοιυταρις erit habenda, si nomen a Κοιυτὰ sit formatum, ut Theocriti interpretes coniecerunt: a G. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. IV, 1887 C.

95b. Arsen. XLVIII, 52. Similia affert Apost. I, 24^a. XVI, 10. Auctor versus ignoratur. Usurpatur a Lucian. de hist. conscrib. 41: τοιοῦτος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἴστω, ἀφοβος, . . . ὡς ὁ κωμικὸς φησί, τὰ σῦκα, σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάζων, ubi v. C. Fr. Hermannus: Demetr. de Eloc. 229: τὸ γὰρ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν «τὰ σῦκα σῦκα» λεγόμενον, ἐπιστολαῖς τοῦτο ἐπιτηδεύειν: Julian. Oratt. 8, p. 208 A: ἀλλ' ἄμεινον ἂν τις διδαχθεῖη μὴ τὰ πράγματα ἀκούων αὐτὰ, μηδὲ τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὸν κωμικὸν τὴν σκάφην σκάφην λέγοντα. Denique respexit, ut videtur, Philippus, Alexandri magni pater: Plut. Apophth. Regg. 178 B: σκαιὸς ἐστὶ φύσει καὶ ἰγροσίκους εἶναι Μαικιδόνας καὶ τὴν σκάφην [adde σκάφην] λέγοντας.

95c. Arsen. XLVIII, 53. Lactant. Instit. Div. III, 20: celebre hoc proverbium Socrates habuit: quod supra nos, nihil ad nos: Minuc.

Fel. Octav. 13: eius viri [Socratis] quotiens de caelestibus rogabatur, nota responsio est: quod supra nos, nihil ad nos: Hieronym. Apol. adv. Rufin. 3, 28, T. II, p. 557 Vallars. Fluxit ex Xenoph. Memor. IV, 7, 6. I, 1, 11, ut vidit Sext. Empir. adv. Mathem. VII, 8: formam debet Aristonī philosopho: v. Stob. Flor. 80, 7, de quo cf. Krischii librum: die theologischen Lehren der Griech. Denker, I, 411 sqq. Respexit Xenophō personatus apud Stob. Flor. 80, 12: ὅτι μὲν γὰρ τὰ θεῖα ὑπὲρ ἡμᾶς, παντὶ δῆλον.

95d. Arsen. XLVIII, 54. Usurpatur in Bruti epistola ad Lycios, p. 112 Guicac: αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον, ὡς ἡ παροιμία, ἐκομίσθησαν. Cf. Apost. XI, 30.

95e. Arsen. XLVIII, 55: Plat. Legg. IX, 854 C.

95c. Arsen. XLVIII, 56: Theocr. Id. VI, 40.

96. Arsen. XLVIII, 57. ταμίαις κτλ.] Suidas: Photius.

ιερός καὶ δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἀρμυωνος.

97 Τὰ ἐκ πρόρας καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται: ἐπὶ τῶν πανολεθρίᾳ φθειρομένων.

98 Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ μέμνηται, τὰ δὲ μέσα οὐ συνίημι, τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν οὐ δοκιμάζω: ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων καὶ πάντα οὐδενὸς ἄξια· ὅμοια τῆ, Τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαμεν, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμεν διὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐπιλελάσθαι.

99 Τὰ μέροπος δρᾶς: ἐπὶ τῶν ἀναντία πάντων ἢ δρώντων, ἢ λεγόντων:· Ὁ γὰρ μέροψ τὸ ὄρνειον ἔμπαιλιν, φασί, τοῖς ἄλλοις ἅπασι πέταται· τὰ μὲν γὰρ εἰς τοῦμπροσθεν ἴεται καὶ κατ' ὀφθαλμούς, ὁ δὲ εἰς τοῦπίσω: λέγεται καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἀναμένει γηράσαντας ἐκτρέφειν τοὺς πατέρας, ἀλλ' ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα τοῦτο ἐργάζεται.

100 Τὰ ἀπὸ Τραννάκου ταῦτα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Τραννάκος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων.

96a Τὰ ἐπίπονα τῶν ἡδέων μᾶλλον ἡγοῦ συντελεῖν εἰς ἀρετὴν:· Ἐξ ἀποφθέγματος.

98a Τὰς σύμφορας γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται, θνητὸς πεφυκὼς, ὃν τρόπον χρεῶν φέρειν· οὐδ' ἀνδρὸς δύναται ἀνθυποστήναι βέλος:· Εὐριπίδου.

5. Ὡν ἐρήκατε τὰ μὲν Plutarchus. τὰ δὲ] διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰ idem. 12. πέταται As. 13. ὁ δὲ] τὸ δὲ As. 14. λέγεται — οὐκ] ὁ μέροψ ὄρνις ταύτη τοι δοκεῖ δικαιώτερος εἶναι τῶν πελαργῶν· οὐ γὰρ As. 17. Ναννάκου Suidas. ταῦτα] Suidas ignorat. 18. Νάννακος Suidas. 21. ἐξ ἀποφθέγματος in Stobaeo deest. 24. δ' εἶναι θ' ὑποστήναι Stobaeus. Εὐρ. Ἡρην κλεῖ idem.

96a. Arsen. XLVIII, 58: Stob. Flor. 1, 26.

97. Arsen. XLVIII, 59. Huc pertinet Philostr. Heroic. 1, 3, p. 671 Olear.: τὰ δὲ μὴ, καὶ τὰ ἐκ πρόρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται: plane contrarius sensu adhibetur a Dion. Chrysost. Or. 37, p. 120 R.: ἡμεῖς γὰρ ἴσμε τὴν τὸ δὲ λεγόμενον πρόρα καὶ πρύμνα τῆς Ἑλλάδος, ὄλβιοι μὲν καὶ ἀφνητοὶ κτλ., quocum componas Cic. Epist. ad Famil. XVI, 24, 1: mihi pro-ra et puppis, ut Graecorum prover-

bium est, fuit a me tui dimittendi, ut rationes nostras explicares.

98. Arsen. XLVIII, 60. Τὰ μὲν — δοκιμάζω] Cleomenes Anaxandridae filius apud Plut. Apophth. Lacon. 223 D. τὰ μὲν πρῶτα κτλ.] Plut. l. c. 232 D.

98a. Arsen. XLVIII, 61: Stob. Flor. 108, 12. Eur. Herc. fur. 1348.

99. Arsen. XLVIII, 63. Ὁ γὰρ — τοῦπίσω] Aelian. N. An. I, 49. λέγεται κτλ.] id. ib. XI, 30.

100. Suidas: Arsen. XLVIII, 62. Macar. VIII, 4.

- 1 Ταντάλου κῆπον τρυγᾶς: ἐπὶ τῶν μάταια ποι-
 ούντων· παρόσον σκιά καὶ ὄνειράτα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.
- 2 Τὰ δ' οὐ παρὰ τοῖσι Κενταύροισι: λεγόμενον τι
 ἦν· Τηλεκλειδῆ τισὶ τῶν δυναστῶν.
- 3 Τ' ἄλλα καὶ φιλόμεθα: καὶ τοῦτο λεγόμενον τίς 5
 οἶον, τ' ἄλλα καὶ φίλοι ὤμεν. κατὰ τοῦτο δ', οὐ φημι οὐδὲ
 συναινώ.
- 4 Τὰ ἐξ ἄμαξων: ἐπὶ τῶν ἀπερικαλύπτως σκωπτόντων·
 Ἀθηῆνοι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ, οἱ κωμῶζοντες ἐπὶ
 τῶν ἄμαξων τοὺς ἀπαντιῶντας ἐσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδο- 10
 ρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ὕστερον ἐποιοῦν.
- 2a Τὰν παροῦσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;

3. τοῖσι] Suidas et Photius om. Scribe τοὺς Κενταύροισι.
 4. ἦν· Τηλεκλειδῆς Suidas cum Photio. τισὶ] Ἰσοδόοις Meine-
 kius: Porso Advers. 206 vocem desiderat cum poetae oratione cohae-
 rentem. Sed τισὶ ex male repetito articulo τοῖσι ortum est. τῶν
 δυναστῶν] τῶν δυνατῶν τε κίλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι Suidas, Pho-
 tius: Phot. s. τῶν· τῶν δ. τι κ. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι. Arcte con-
 iungendum est cum Apost. XII, 12 s. Diog. VI, 74 et scribendum:
 α. τῶν δυνατῶν τε κέλευε· β. τὰ δ' οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροισι.
 α. τοὺς οὐ παρὰ Κενταύροισι; β. τὰ δ' οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροισι.

similiter e versu dactylico in iambicum transit oratio in Arist. Equitt.
 1069. Unde ea, quae in ann. ad Diog. l. c. scripsi, ex parte retractanda
 sunt. 5. κατὰ τοῦτο Suidas om. 6. κατὰ τοῦτο κτλ.] Suidas om.
 Ds: Τ' ἄλλα φιλόμεθα: τ' ἄλλα μὲν ἀγαπώμεθα· κατὰ τοῦτο, Οὐ σύμ-
 φημι οὐδὲ σ.: Phrynichus: τ' ἄλλα καὶ φιλόμεθα: πικρομῖα ἐπὶ τῶν
 ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις συγχωρόντων, ἢ βούλονται τινας, ἐπὶ δὲ τινι μηκρί.
 σημαίνει δὲ ὅτι οὐκ ἄλλα φίλοι ὤμεν, κατὰ δὲ τοῦτο διαφερόμεθα: unde
 patet Apostolii locum mutilum esse et hunc fere in modum redinte-
 grandum: Τ' ἄλλα — τι [σημαίνει δὲ] οἶον, τ' ἄλλα κ. φ. ὤμεν, [κατὰ
 δὲ τοῦτο διαφερόμεθα. ὅμοιον τῷ.] οὐδὲ σύμφημι οὐδὲ συν-
 αινώ. Simili modo Bernhardius ad Suid. l. c. Diogenianum sanavit.
 8. ἐξ] ἐκ τῶν Z Suidas. ἄμαξων] σκώμματα Suidas addit. ἀπα-
 ρακαλύπτως Z cum Suida et Photio. 12. παροῦσαν Theocritus.

1. Arsen. XLVIII, 64. Suidas: Ἀπολλ. IV, 25. Vitt. Sophist. II, p. 595 Ol.
 2. Suidas: Arsen. XLVIII, 65: Photius. Τηλεκλειδῆ] fr. fab. inc. 11 Mein. Cf. Apost. XVII, 45b.
 2a. Arsen. XLVIII, 66: Theocrit. Id. XI, 75. Cf. Apost. XVI, 45.
 3. Suidas: Arsen. XLVIII, 67: Phot., Diog. VIII, 50: Phryn. in Bekk. Anecd. I, 65, 25.
 4. Suidas: Arsen. XLVIII, 68: Photius. Macar. VII, 98. Apost. II, 76. XII, 66e.
1. Ταντάλου κῆπος: τρυγᾶν. Ἰσοίου τοῦ ἠήτορος νεωτέρου ἀσωτημομένου, ὕστερον δὲ σωφρονησαντος, ἤμειτο αὐτὸν τις, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βράσιον; Πέπαιμαι, ἔφη ὁ Ἰσοῖος ταῦτα σπουδαίων· ξυνηῆμι γὰρ, τοὺς Ταντάλου κῆπος τρυγῶν. ἰνδικοκίμενος δῆπον τῷ ἱερομῆναι ταῦτά, ὅτι σκιά καὶ ὄνειράτα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι: quae e Philost. Vit. Sophist. I, 20, 1, p. 513 Ol. descripta sunt. Ταντάλου κῆπος idem Philostratus memorat Vit.

- 11 *Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει:*
ἐν ἀκμῇ γὰρ μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινήται
ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.
- 12 *Τὰ πέρυσι ἀεὶ βελτίω:* ἐπὶ τῶν κατοπιν ἐν ταῖς
χερσὶ γινομένων· ταπεινούμενοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ 5
Μακεδονικὰ ἐπεφώνουν τὸ τοιοῦτον.
- 13 *Τὰ τῶν φόρων κρέττω:* Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Εὐθύη-
- 10c *Τὰ δυσχερεῖ γὰρ καὶ τὰ λυπήσαντά σε*
ὄρας ἐν αὐτῷ, τὰ γὰρ δ' οὐκέτι βλέπεις.
εὖροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων, Σιμόλε; 10
ἀγαθὸν, ὅπου τι μὴ πρόρξεσι καὶ κακόν:. Μενάνδρου.
- 10d *Τὰ μὲν ξύλα τὸ πῦρ αὔξονται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πυρὸς κατα-*
ναλίσκονται· ὁ δὲ πλοῦτος τρέφει τοὺς κόλακας ὑπ' αὐτῶν τοῦ-
των διαφθείρεται:. Πλουτάρχου.
- 10e *Τὰ μέγιστα τῶν κακῶν οἱ πένητες ἐκπεφεύγασιν, ἐπιβου-* 15
λήν, φθόρον καὶ μῖσος, οἷς οἱ πλούσιοι καδ' ἡμέραν συνοικου-
σιν:. Δημοκρίτου.
- 10f *Ταῖς νόσοις ὁ θάνατος ἀλλήλαις ἐπιλαβανούσαις οὐδ'*
αὐτὸς παρεῖναι ἀναβάλλεται:. Μοσχίωνος.
- 10g *Τὰ γὰρ ἡδέα, κἂν μήπω παρῆ, τέρπει ταῖς ἐλπίσι:. Λευ-* 20
κίππου.

2. παροιμία· ἐν Suidas. γὰρ (φασί) idem. 4. αἱ τὰ πέρυσι Ds. ταῖς χερσὶ] τοῖς χερσὶ scribendum esse monui ad Greg. Cypr. l. c. Idem vidit C. Fr. Hermannus in Schneidewini Philol. III, 513. 7. φόρων Bekkerus: scribe φωρῶν: fures enim, non speculatores proverbio notantur. κρέιττω Harpocratio. Εὐθυνογένους Z, Ἀθηρογένους Fabric. B. Gr. III, 292 Harl., Bekkerus. 8. λυπήσαντα Meinekius. 9. τὰ δ' ἀγαθ' idem. 11. Μενάνδρου Μισογόνου Stobaeus. 12. αὐξάνοντα Maximus. τοῦ πυρὸς Stobaeus om. 13. ἐκτρέφει Stobaeus. 14. Πλουτάρχου] Ἀριστονομίου Τομαρίων Stobaeus. 18. ἀλλήλας Wagnerus. ἐπιλαβανούσαις Maximus. 20. ἡδέα τῶν πραγμάτων Achilles. Λευκίππου] Σέξτου Georgides. Scribe Λευκίππου.

10c. Arsen. XLVIII, 79: Stob. Flor. 108, 44. Men. Misog. fr. 1 Mein.

10d. Arsen. XLVIII, 89: Max. Conf. Serm. 11, p. 565 Comb., Stob. Flor. 14, 9. Plut. fr. 26 Wyt.

10e. Arsen. XLVIII, 81: Anton. Mel. 143, p. 229 Fabr., Georg. in Boiss. Anecd. I, 84. Democr. fr. 40 Mull.

10f. Arsen. XLVIII, 82: Max. Conf. Serm. 36, p. 627 Comb. Moschion. fr. 21 Wagn.

10g. Arsen. XLVIII, 83: Max. Conf. Serm. 38, p. 630 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 91. Est Achill. Tat. V, 22.

11. Suidas: Arsen. XLVIII, 84. Diog. VIII, 38.

12. Diog. II, 84: Arsen. XLVIII, 85. Greg. Cypr. l. I, 17. Apost. I, 67^a, II, 73.

13. Harpocr. 174, 19: Arsen. XLVIII, 86: Phot. Suidas. Ὑπερίδης] cf. Kiesslingius de Hyper. Comm. p. 226 sq.

νογένους δευτέρω· παροιμία λεγομένη· πλείω δὲ φερόμενοι ὢν ἤδίκησαν.

- 14 *Τὰ Σαμίωv ὑποπτεύεις*: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους αἰκισμοὺς παθεῖν, ἕνεκα προδοσίας· παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σάμη, ἣ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμμακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.
- 15 *Ταρτησία μύραινα*: ἐπ' εὐμεγέθους· ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.
- 16 *Τὰ Ταντάλου τάλαντα*: πλούσιος ὁ Φρυξ Τάνταλος διαβεβήητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῃ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται, *Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεσθαι*.
- 15a *Ταῦτα δ' ὅτι μὲν φρονάσις χωρὶς οὐκ ἂν γένοιτο, δᾶλον, ὅτι δ' ἂ τῷ κόσμῳ φρόνιαισις ὁ θεὸς ἐντί, φανερόν· συνέχεται*

1. ἐστὶ λεγομένη Harpocratio. κατὰ τῶν πλείω φερομένων idem. 2. ὢν ἡδ.] »noli mutare breviloquentiam orationis: plura quam pro commissis et malefactis, h. e. non ex merito»: Bernhardius. 4. ἀνηκέστους — προδοσίας] ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας Suidas. 5. γινομένων idem. ὑπὸ τῶν R. 8. πάθους] σκιάφους Pantinus coniecit probante Kustero ad Suid. l. c. 10. ἐπ' εὐμεγέθους Suidas om. γινομένων Suidas. 12. *Τὰ Photius* om.: recte: tantummodo verba *Ταντάλου τάλαντα* Anacreonti vindicari posse Nitra de Tantalii nominis origine disput. p. 9 demonstrat. 14. ἐν τρίτῃ Photius, ἐν τρίτῃ Suidas. 16. *τανταλίξεσθαι* Z Photius. VV. *Ταντάλου* τ. *ταλ.* hoc loco non commemoranda fuisse, sed *Ταντάλου τάλαντα*, recte Bernhardius ad Suid. s. τὰ *Ταντάλου* *ταλαντίζεσθαι* monuit: v. Suid. s. τὰ *Ταντάλου* *τάλαντα* *τανταλίξεσθαι*: αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοίωσιν τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπειπερ παιζόντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκυσιν· ὅλον ἀγαθῶν ἀγαθίδες [Apost. I, 14.] καὶ σοφώτερος σοσοῦ παρ' Ἐπιχάρμον: fr. inc. 41 Krus.

14. Suidas: Arsen. XLVIII, 87. App. Provn. IV, 84. Apost. XV, 32.

15. Suidas: Arsen. XLVIII, 88: Photius. Sumptum ex Arist. Ran. 475, ubi v. Scholl. Explicatio falsa: muraena enim inter crudelissimas bestias refertur: v. Athen. VII, 312 B, Aelian. N. A. I, 32. V, 48. IX, 40 c. intt.: hinc usus vocis metaphoricus explicandus, de quo v. Blomfieldus ad Aesch. Choeph.

gloss. 981. *Ταρτησία* mihi videtur ex imitatione proverbii *γαλῆ Ταρτησία* additum, de quo v. Apost. V, 20 c. annott.

15a. Arsen. XLVIII, 89: Stob. Flor. 48, 66 fin.

16. Photius: Arsen. XLVIII, 90: Zenob. VI, 4. Macar. VIII, 1. Apost. XVI, 9. Ἀνακρέων] fr. 143 Bergk. κωμικῶ] Menandrum Stob. Flor. 118, 10, 2 Bernhardius huc trahit.

- 5 Ταυτόν ἐστι χιλίων προβάτων κρατήσαντα πενήκοντα λύκοις μάχεσθαι: ὅτι δεῖ κρατήσαντα μὴ αὐθις κινδυνεύειν.
- 6 Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα μείζονά ἐστι τῶν προσδοκωμένων. 5
- 7 Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.
- 8 Τὰ Μαγνήτων κακά: ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεοὺς μεγάλων κακῶν ἐπειράθησαν.
- 9 Ταντάλειοι τιμωρίαί: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐπιτυ- 10 χόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. φασὶ γὰρ τοῦ Ταντάλου ἔμπροσθεν εἶναι παντοδαπὰ δένδρα· καὶ ἥνικα ἂν τὴν χεῖρα ἐκτείνη λαβεῖν τι τῶν δένδρων, ἐκκλί- νουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ἢ ὅτι πηγὴ πλήρης ὕδατός ἐστι καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος μεγάλη κρέμαται· καὶ ἥνικα ἂν κύψῃ 15 τοῦ πιεῖν, πίπτει ἢ πέτρα καὶ οὐκ ἔξ' αὐτὸν πιεῖν. καὶ τοῦτο αἰδίως.

2. ὅτι κτλ.] Plutarchus non agnoscit. ὅων Z. ἐπιτυχόντων] ἐχόντων Suidas. πιεῖν Z. αὐτὸν πιεῖν] αὐτὸν ποιεῖν N.

8. θεῶν Suidas. 10. ἀγα- 16. τοῦ ποιεῖν AN, τοῦ

5. Arsen. XLVIII, 69: Eudamidae dictum apud Plut. Apophth. Lac. 220 F.

6. Arsen. XLVIII, 70: Aesop. fab. 20 Fur., 18 Schn.: ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἰρετώτερόν ἐστι τὸ παρὸν κέρδος κρατεῖν, κἂν μικρόν ἦ, ἢ τὸ προσδοκώμενον, κἂν μέγα ὑπάρχῃ: similia v. in Aesop. fab. 4. Schneid., 97 Fur., Babr. fab. 6: add. Men. Monost. 18: ἀφείς τὰ φανερά μὴ δίωκε τὰ φανή.

7. Arsen. XLVIII, 71. Proverbio notum vetulae dictum in Thalen ansam dedisse videtur: v. Plat. Theaet. 174 A, ex quo hausta sunt, quae narrat Serenus apud Stob. Flor. 80, 5: Θυλῆν εἰς τὸν οὐρανὸν ὄρῳντα καὶ ἐμπροσθέντα εἰς τὸ βέραθρον ἢ θεράπαινα, Θρηῖττα οὔσα, δίκαια πιθεῖν ἔφη, ὅς τὰ παρὰ ποσὶν ἀγνοῶν τὰ ἐν οὐρανῷ ἐσκόπει: eadem fere recurrit in Max. Conf. Serm. 21, p. 600 Comb., Diogen. Laert. I, 34. Aesop. fab. 40 Schneid. Facete in usum suum convertit Bion Stob. Flor. 80, 3: add. Aristid. Or. 48, p. 354 lebb.

8. Suidas: Arsen. XLVIII, 72: Suid. s. Μαγνήτων. Archilochus proverbii auctor fuisse videtur: v. Strab. XIV, 647 coll. Schneidewino ad Heracl. Polit. 22, p. 88 sqq.: adhibuit Iulian. Or. VII, p. 210 Spanh., quem Suidas s. Μαγνήτων adscripsit.

9. Arsen. XLVIII, 73. Ταντάλειοι — αἰτῶν] Suidas. Adhibetur a Polyb. IV, 45, 6: ὑπομεινοσὶ τινα καὶ τιμωρίαν Ταντάλειον, κατὰ τὸν ποιητὴν: add. Theophyl. Simoc. Opusc. p. 21 Boiss. Apost. XIII, 11. φασὶ κτλ.] similia habuimus in Apost. VII, 60, ubi v. annott. δένδρα] hinc exiit proverbium δένδρα Ταντάλου: Eustath. ad Hom. Od. A, 590, p. 1701, 45: ἰστίον δὲ καὶ ὡς πολλῇ διαφορᾷ κήπου Ἀδωνίδος [v. Apost. I, 34] καὶ δένδρων Ταντάλου. διὸ τοῦτο μὲν παροιματικῶς ἐπὶ τῶν ἀκέρδων τίθεται, ἔκκειτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀκέρπων καὶ ὠκυρόρων. πιεῖν] hinc ortum adagium Ταντάλου δέψα, quod Schol. ad Pind. Ol. I, 90 commemorat: add. Scholl. ad Eur. Orest. 6: ἐκ τούτου παροι-

- 10 Τὰ σῦκα σῦκα λέγω, καὶ τὴν κάρδοπον: ἐπὶ τῶν τὰ ἀληθῆ λεγόντων ἀνεπιφθόνως.
- 9a Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς οὕτω γέγονεν, ὡς ἔδοξε τῷ θεῷ· χρῆ δὲ μὴ γιγνομένων χαλεπὸν ἠγγεῖσθαι, μηδὲ δυσχερῶς φέρειν, ὥσπερ ἐν δεινοῖς οὔσι. παραινῶσι δὲ ἄλλοι τε σοφοὶ καὶ οὐχ ἥμισυ 5 Ὀμηρος, μηδαμῆ ἀπόβλητα εἶναι ἀνθρώποις θεῶν δῶρα, καλῶς ὀνομάζων δῶρα, τὰ ἔργα τῶν θεῶν, ὡς ἅπαντα ἀγαθὰ ὄντα καὶ ἐπ' ἀγαθῶ γινόμενα:· Δίονος.
- 9b Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα. θάνατος, οὐ φοβερὸν· ἐπεὶ καὶ 10 Σωκράτει ἂν ἦν· ἀλλὰ τὸ δόξαι τὸν θάνατον εἶναι φοβερὸν. ὅταν οὖν ἐμποδιζώμεθα μηδέποτε ἄλλον αἰτιώμεθα, ἀλλ' ἐαυτούς· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὰ φαῦλα δόγματα:· Ἐπικλήριον.
- 10a Τὰ τῆς τύχης φέρειν δεῖ ἡπίως τὸν εὐμενῆ· τὸ μὲν ἀτυχήσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ· 15 ἀνδρὸς δ' ἐνεργεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου:· Ἀντιφάνους.
- 10b Τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ ἀνθρώπων ὄντα· παραιμένει γὰρ οὐδὲ ἐν:· Μενάνδρου.

1. Fortasse scribendum: τὰ σ. σ. γὰρ λέγω καὶ κάρδοπον Τὴν κάρδοπον. 4. μὴ] μὴδὲν τῶν ἐπ' ἐκείνου Dio. [ὥσπερ — δι] ὡς παραμυνοῦσιν Dio. 6. Ὀμηρος] addunt λέγων Dio et Stobaeus. τὰ θεῶν Dio, Stobaeus. τὰ δῶρα Stobaeus. 8. γινόμενα Dio, Stobaeus. Δίονος ἐκ τοῦ Χαρ. δὴμου Stobaeus. 10. θάνατος οὐ φ.] οἷον ὁ θ. οὐδὲν θεινόν Epictetus. 11. ἦν] ἐφαίνετο idem. δόγμα idem. τὸν — εἶναι] τὸ περὶ θανάτου ὅτι θεινόν, ἐκεῖνο τὸ θεινόν ἰσθίν idem. 12. ἐμποδιζώμεθα ἢ ταρπιτόμεθα ἢ λυπόμεθα μ. idem. ἄλλους idem. 13. τουτίσει τὰ ἐαυτῶν δόγματα idem. 14. τὰ τύχης recte Stobaeus. ἡπίως] γνησίως Iacobsius. εὐμενῆ Stobaeus. 15. τὸ μὲν κτλ.] novum hic incipit fragmentum. 16. ὀρθῶ τρόπῳ Grotius. 18. Μενάνδρου Ἀνδρογόνου Stobaeus.

μία. Ταντάλου φόβον φοβούμαι, ἔτι τε πρὸς τὴν ἑβραϊστικὴν Ταντάλου δίψαν διψῶ: hinc Ταντάλου δίψος apud Auct. Axioch. 371 E aliosque, quos Boissonadus ad Nicet. Eugen. VI, 588 citat; add. Ταντάλου πόμα apud Achill. Tat. II, 35, ubi v. Iacobsius. Propter has poenas in perpetuum Ταντάλοσ ἰμπίος βίος de vita infelicissima dicebatur: Greg. Nazianz. Epist. 7, p. 772 A: ὅς Ταντάλου ἰμπίον ποιεῖ τὴν ζωὴν. Sed quum Tantalus hominum causa, (immortalitatem enim iis comparare voluit) diris cruciatibus afflictus esset, etiam proverbio benevolentia eius erga mortales celebrata est: Eustath. ad Hom. Od. A, p. 1701, 11: οἱ δὲ φιλικώτατος ἀνθρώπων ἦν

Τάνταλος ὁ φιλόστρατος [V. Apoll. III, 32, p. 123 Olear.] ἰστορεῖ, ἐξ οὗ καὶ παροιμιώδως, φησὶν, εἴρηται τό, ἢ Ταντάλου φιλοστρατία πενίεσθαι: add. Philostr. l. c. 25, p. 115 sq. Cf. Apost. XVI, 16.

9a. Arsen. XLVIII, 74: Stob. Flor. 124, 33. Dion. Chrys. Or. 30, p. 549 R. ἀποφθόνως 1877

9b. Arsen. XLVIII, 75: Stob. Flor. 118, 20. Epict. Manual. c. 5.

10. Arsen. XLVIII, 76. Cf. Apost. XV, 95b.

10a. Arsen. XLVIII, 77: Stob. Flor. 108, 29. Antiph. fr. fab. inc. 66. 67 Mein.

10b. Arsen. XLVIII, 78: Stob. Flor. 108, 38. Men. Andr. fr. IV Mein.

- 22 Ταυροπόλας Ἀρτέμιδος ταχύτερος: ὡς γὰρ ταῦρος περίεισι πάντα· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δέ, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦρον ἔκτεινε· καὶ ἡ Ἀθηναῖα δὲ ταυροπόλος ἐν Ἀνδρῶν. ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ 5 τῆς νεῶς ἄλῃται ἰδρῦσασθαι Ἀθηναῖν· οὕτως εὐπλοήσειν. ὁ δ' ἐν Ἀνδρῶν ἐξήλατο.

Τὸ τ̃ μετὰ τοῦ ε̃.

- 23 Τελενίκου πενέστερος: ὅθεν καὶ τὸ κενῶσαι τελενικῆσαι λέγουσιν οἱ Σεριφιοὶ ἀπὸ τούτου, ὡς τὸ εἰκός, πέ- 10 νητος παντελῶς· λέγεται καὶ Τελενίκιος ἡ γὰρ μεταφορικῶς. ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν μὴ ἐχόντων ἔνδον τι.
- 24 Τελμισοεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρῖα: ἀντὶ τοῦ δούλοι παροικοῦσι δούλοις καὶ πένῃσι πένῃτες· ἀπέχοντες στάδιον Ἀλικαρνάσσου, ὡς Πολέμων. Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυ- 15 κίᾳ ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντή-

1. Ταυροπόλας — γὰρ] Ταυροπόλον [Ταυροπόλου cod. Suidae Medicus: Ταυροπόλου Z. τὴν Ἀρτεμιν. ὅτι ὡς Suidas. 2. οὕτως] ὡς idem. δὲ] δ' ἐν τρίτῳ Ἀτάκτων idem. 4. ἐκτεινε] ἐξοίστησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ ταυροβόλον idem. ταυροβόλος idem. 5. Ἄνιος Z, Ἄνιος A: de accentu monuit Meinekium Anal. Alex. 16. 6. ἄλλῃται idem. καὶ οὕτως idem. 7. ἐξήλατο Z. 9. Τελενίκου — τούτου] Τελενικῆσαι [τελενικῆσαι Phot., Etym. M.]. ἐν Σεριφίοις [recte Hemsterhusius Κρατίνου adiecit]. ἀπὸ Τελενίκου τινός, Suidas, cuius sensum non cepit Apostolius. 11. λέγεται καὶ] καὶ λέγεται τις Suidas. μεταφορικῶς κτλ.] ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων Suidas. 13. Τελμισοεῖς — στάδιον] Τελμισοεῖς [scribe Τελημοσῆς vel Τελημοῆς: cf. G. Dindorfius ad Arist. Frr. p. 186. Bernhardius ad Dion. Perieg. 859.]. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρῖα, ἀπέχοντες ε' στάδια Suidas.

22. Arsen. XLIX, 2. ὡς κτλ.] Suid. s. Ταυροπόλον: Phot., Etym. M. 747, 52. Philem. Gramm. 153 Os. Ἀπολλόδωρος] T. I, p. 402 Heyn. Ἴστρος] fr. 8 Muell. Vocis ταυροπόλος originationem expendunt Boeckhii ad Corp. Inscr. Gr. T. II, p. 89. Lobeckius ad Soph. Aiac. 172. De Anio dixit Heynius in Excurs. I ad Verg. Aen. III, p. 559.

23. Suidas: Arsen. XLIX, 3: Phot., Etym. M. 751, 5: Hesychius: τελενικῆσαι [sic]: ἀντὶ τοῦ, μὴ κενὸν ποιῆσαι. Grammaticorum expli-

cationem iure reiecit Meinekium Com. Gr. Fr. II, t, p. 139: Telenicus enim quum fuerit Phania apud Athen. XIV, 638 C. auctore poeta futilis, consentaneum est v. τελενικῆσαι idem esse quod Telenici instar carmina incondita atque inanum verborum plena componere. Eundem sensum ἡζὼ Τελενίκιος praebet.

24. Suidas: Arsen. XLIX, 4: Phot. Etym. M. 751, 26. Hesychius. Πολέμων] fr. 35 Prell., quem vide. De Telmisso vate admonuit Lo-

νορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς κύλικα μεταβαλὼν. διὸ καὶ τερατοσκοπὸν αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσει.

- 25 Τενέδιος ἄνθρωπος: Κύννον τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητροῦς ὡς πει- 5
 ρῶντα αὐτὴν· πεισθέντα δὲ Κύννον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἐκατέρους κατεπόντωσεν· ἣ δὲ λάρναξ ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκοφόρον ἠνέχθη, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὅς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέ- 10
 τησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεσιάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπηρεμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις. 15

- 26 Τενέδιος συνήγορος: ἀντὶ τοῦ ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκειος δικάζων τοὺς ἀδικοῦντας εὐθέως ἀνῆρει. ἣ ὅτι Ἀσείρινα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἐνθα ποταμίσκος, 20
 ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἔχοντες ἐπὶ πλοῖον

1. κύλικα] σκύλακα Suidas. 2. κτίσειν A. 3. ἄνθρωπος] ἣ Τενέδιος πέλεκυς AZ addunt. 9. Λεύκοφρον Suidas. 14. δὲ] οὖν idem. 16. συνήγορος Suidas. 17. πελέκειος idem. 19. τὸν ἀδικοῦντα idem. 20. Ἀσειρίνα idem: scr. Ἀστέριον cum Reinesio et v. nott. ad h. l. 21. πλεῖον Portus.

beckius Aglaoph. I, 269. Διονύσιος] est Chalcidensis.

25. Suidas: Arsen. XLIX, 5: Phot., Scholl. Ven. ad Hom. II. A, 38. Zenob. VI, 9: infr. 26. De Tenne dixit Strab. XIII, 1, 46, p. 304, quem docte illustrant Potter ad Lycoph. Cass. 232 et Schneidewinus ad Heracl. Polit. p. 64. ἀπ' ἐκείνου] Schol. Ven. ad Hom. II. A, 544: Μάκκρος ἔδος ἣ Λεσβος ... καθὺ καὶ ἡ Λεύκοφρος Τένον ἔδος, ὅθεν εἰς Τένεδον σύγκειται. ἐπὶ τῶν κτλ.] Eustath. ad Dion. Perieg. 536: ἐπὶ τῶν ἀστέρων ψηφίζομένων ἄσεται παροιμία.

26. Suidas: Arsen. XLIX, 6, 7: Photius. T. πέλεκυς] Diog. VIII, 58, ad quem locum quae scripsi,

correcta atque aucta sunt a Schneidewino ad Heracl. Polit. p. 66: add. Macar. VIII, 7. Apost. VIII, 27. Siebelis ad Pausan. X, 14, 2. Ἀσειρίνα] Plut. de Pythiae Orac. 12, p. 399 F: καὶ Τενέδιοι [sc. ἀναθεῖναι λέγονται] τὸν πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς· μόνοι γὰρ, ὡς ἴσκειν, ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκειος ἔχουσι, quibuscum cf. Hesych. s. Ἀστέριοι, οἱ πρῶτοι τὴν Τένεδον κατοικήσαντες. Quo sensu ponatur, declarat Hesych.: Τενέδιον βέλος, ἀντὶ τοῦ Τενέδιος πέλεκυς. παροιμία δὲ ἴσται ἐπὶ τῶν ἀποτόμων τι πραττότων. Al-ludit Alciph. Epist. III, 69: ἰγὰρ δὲ τὴν φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτίμει

- 17 Τὰς δεσποίνας αἱ κύνες μιμούμεναι: λέγεται
ὁπότιαν καὶ οἱ ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῶ συμφωνῶσι.
- 18 Τὰς ἐν ἄδου τριακάδας: τιμᾶται ἢ τριακὰς ἐν
ἄδου διὰ τὴν Ἐκάτην· καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀρτεμις καὶ
Ἐκάτη ἐν εἶναι δοκοῦσι. 5
- 19 Τὰ γὰρ Γαδείρων οὐ περατὰ: ἐπὶ τῶν πορρω-
τάτω καὶ ἀδυνάτων· τὰ δὲ Γαδείρᾳ ἐστὶν ἔξω τῆς καθ'
ἡμᾶς θαλάσσης περὶ τὸν ὠκεανόν, ὃν Ἀδρων ὁ Ἀλικαρνα-
σεύς φησι γήμαντα Πομφολύγην καὶ Παρθενόσπην, ἐκ μὲν
Παρθενόσπης σχεῖν Εὐρώπην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν 10
καὶ Λιβύην· ὅθεν ὠνομάσθη τὰς ἡπείρους.

γὰρ εὐκοσμίᾳ τε καὶ τάξει τῆ δεούσα· τόσῳ δὲ χωρὶς οὐκ ἂν
αὐτὰ γενόιατο. οὐδ' ὁ βασιλεὺς δὴ χωρὶς φρονάσιος ταύτας ἂν
ἔχοι τὰς ἀρετάς· δικαιοσύνην φαιμί καὶ ἐγκράτειαν καὶ κοινωσίαν,
καὶ ὅσα τούτων ἀδελφάα:· Ἐκ τῶν Ἐκφάντου τοῦ Πυθαγορίου 15
ὑποθηκῶν.

- 17a Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια: ἐπὶ τῶν τελευταῖα
ποιούντων.
- 19a Ταῦτα Κυμαίοις, ἐμοὶ δὲ ὄνος εἶη: ἐπὶ τῶν μετὰ δέους
ἀνάξια δεδιότων· φασὶ γὰρ τοὺς Κυμαίους ὡς θηρίον δεδιέναι 20

1. τὰς — κύνες] αἱ κύνες τὴν δεσποῖναν Ds. 6. γὰρ] πῆμα Z: γὰρ
ἐπέκεινα N. 8. ἔν — γήμαντα] Ἀδρων ὁ Ἀλικαρνασσεύς
φησὶ τὸν ὠκεανὸν γῆμασι Scholiasta. 9. ἐκ — Εὐρώπην] σχεῖν δὲ ἐκ
μὲν Π. E. καὶ Θρηάκην idem. 11. ὅθεν κτλ.] ἀφ' ὧν τὰς ἡπ. ὠνομα-
σθῆναι συμβέβηκε idem. 14. ἐγκράτην Stobaeus. 17. Καὶ Δήλι'
ἐστὶ ταῦτά σοι καὶ Πύθια scribit et Menandro tribuit Meinekius Com.
Gr. Fr. IV, p. 296. 19. Inscere λέων post v. Κυμαίοις.

17. Diog. V, 93: Arsen. XLVIII,
91. Cf. DV III, 51.

17a. Arsen. XLVIII, 92: Diog.
VIII, 35. Cf. Apost. XV, 9.

18. Diog. VIII, 39: Arsen. XLVIII,
93. Greg. Cyr. I III, 14.

19. Arsen. XLVIII, 94. Ex Pin-
dari [Nem. IV, 69] versu, Γαδεί-
ρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν, va-
riarum adagii formae ductae sunt, qui-
bus utuntur Graeci, quum, ut ait
Billius ad Greg. Nazianz. T. II, 776
A, quis ad eum modum finemque
pervenerit, ultra quem progredi
non sinit natura: Γαδείρα γάρ, verba
sunt Scholiastae ad Pind. I. c., πό-
λις μίχρη τῶν στηλῶν Ἡρακλέους,
ἔνθα τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ πλεῖν καὶ
τοῦ ὀδεῖν· περαιτέρω γὰρ λοιπὸν
ὁ ὠκεανὸς καὶ πάντα ἰσπύη ζόφου

ὄντος: comprobatur hoc Arist. Or.
48, p. 354 Iebb.: πῶς οὐκ ἀληθῶς
ἔξω στηλῶν καὶ Γαδείρων φήσιν . . .
εἶναι σοι τὸν τοῦν: item Greg. Naz.
Or. 20, p. 333 D: τὸ γὰρ ἐπέκεινα
Γαδείρων οὐ περατόν: Choric. in A.
Maii Spicil. Rom. T. I, 456. Ana-
creont. 13, 25 Bergk.: Constant.
Manass. Comp. Chron. 6733: οὐ
γὰρ περὶ οἰκίμᾳ φασὶ τὰ τῶν Γαδείρων
πῆμα, ad quem locum v. Meursium
e Basilio locos huc facientes indi-
cantem. ἔν Ἀδρων κτλ.] Scholl.
ad Aesch. Pers. 183: verbis pau-
lum mutatis eadem fere proferunt
Tzetz. ad Lycoph. 894. 1283, id.
Exeges. Iliad. p. 135 Herm., Eudoc.
p. 439. Ἀδρων] fr. 1 Muell.

19a. Arsen. XLVIII, 95. Ex
Aesopi fabula, quam pulchre enar-

- 20 Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον: ὅτι ὁ μαντινόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς, καὶ προεῖρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία τῶν τριῶν. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης. ἄλλοι δὲ φασίν· ἐπὶ τῶν κατακρινομένων τῷ θανάτῳ προς- 5 ἐφέρετο τὰ τρία ταῦτα· ξίφος, βρόχος, κώνειον.
- 21 Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γενομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιπορήσαντες· ὅθεν καὶ παροιμία, Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος. 10 τὸν ὄνον· ὀηλάτην οὖν φυγόντα ὄνον καὶ σκιρτῶντα παίειν καὶ λέγειν τὸ προκειμένον.
- 19b Ταυτόν ἐστιν ἀφροστοῦντι φορτίον ἀναθέσθαι καὶ ἀπαιδεύτοις εὐτυχίας:· Ἐκ τῶν Ἰσοκράτους ἀποσφραγμάτων.
- 19c Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους. 15
- 21a Ταυτόν ἐστιν ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι ἠττηθέντα ὕβρεως δίκην τῷ ἀνταγωνιστῇ λαθεῖν καὶ ἐν τῷ ζῆν νικώμενον ὑπὸ τῆς τύχης ἐγκαλεῖν αὐτῇ, ἐφ' οἷς δικαίως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ζῆν συγκαταβέβηκαμεν:· Σωκράτους.
- 21b Ταῖς ἀτυχίαις μὴ ἐπίχαιρε τῶν πέλαις· 20 πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ ῥάδιον:· Μενάνδρου.

1. τὰ εἰς N Suidas. 3. λύσει malit Finckhius Annott. in Zenob. p. 20. Ζημία μία Suidas. 5. ἄλλοι — ταῦτα] Suid. s. τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον: ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία περιέθουν, κτλ.: propius tamen ad Apostolii orationem accedit Zenob. l. c. 8. ἐν ἑτέρῳ] scribendum esse ἐν ἑτέρῳ post alios in n. crit. ad App. l. c. monui. 9. γενομένους Suidas. 10. καὶ] ἢ Z. 13. ταυτόν ἐστιν Maximus om. ἐπιθέσθαι Ab, ἐπιθεῖναι Maximus. 14. εὐτυχίαν Stobaeus, εὐνυχίαν, ταυτόν ἐστι Maximus. Ἐκ τῶν κτλ.] Stobaeus om., Πλουτάρχου Maximus. 18. αὐτῇ, ἀγνοοῦντα Stobaeus. 20. ἀτυχίαισι μὴ πύχαιρι Bentleius.

rat Lucian. Piscat. 32: add. Aesopi fabb. p. 169 Cor. et Apost. XI, 90a. XII, 84. Macar. VIII, 17. Zenob. III, 75. Aliter expedit Suidas s. ὄνος εἰς Κυμαίους: ἐπὶ τῶν πυραυδῶν καὶ σπανίων· διότι παρὰ Κυμαίους ἰδοῦσι φοβηρὸς εἶναι ὁ ὄνος. Καὶ κατὰ τοιούτῳ τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν Κυμαῖοι, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβηρότερον εἶναι τὸν ὄνον ἠγοῦμενοι. Cf. Apost. XVI, 51.

19b. Arsen. XLVIII, 96. IX, 72: Stob. Flor. 4, 64. Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 67 Wyt.

19c. Arsen. XLVIII, 96: Menand. Monost. 500.

20. Arsen. XLVIII, 98. τὰ — γλώττης] Suid. s. τὰ τρία τὰ. Usurpavit Alexis ἐν Αἰπόλοις, ut Suid. l. c. tradit: fr. I, p. 385 Mein. ἄλλοι κτλ.] Suid. s. τὰ τρία τῶν: Zenob. VI, 11. DV III, 40.

21. Suidas: Arsen. XLVIII, 99. App. Provn. IV, 86. Aristarchi sententiam explicare studet Lobcckius in Act. Societ. Gr. T. II, 318. Ἀφροδίσιος κτλ.] Apost. IV, 56.

21a. Arsen. XLVIII, 100: Stob. Flor. 109, 9.

21b. Arsen. XLIX, 1: XXVI, 30: Stob. Flor. 112, 1. Men. fabb. inc. fr. 127 Mein.

λέγεσθαι. διατεθεισθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

35 Τεττάρων ὀβολῶν ἄξιός: ὁμοία τῇ τεταρτημορίου ἄξιός· ἦτοι διχάλκου· ἐπὶ τῶν οὐ πολλῆς τιμῆς ἀξίων.

36 Τέττιγος τρόπον: ἐπὶ τῶν ποιούντων ἄ μὴ ὤφε- 5
λοῦσιν αὐτούς, ἐόντων δὲ τὰ ὠφελούντα:· Ἐγὼ δὲ εἶ-
δον καὶ τέττιγας εἴροντάς τινας καὶ πιπράσκοντας ἐπὶ
δειπνον· τὸ γὰρ τοι ζῶον τὸ πάμβρορον τοῦτο οὐδὲ ὑμῶν
φείδεται, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταρίχους ἐργάζεσθαι τολμῶσι καὶ

34a Τέττορες αἰτίαι τὰ σύμπαντα περαίνοντι, καὶ ἐπὶ τέλος 10
ἐπιτίθεντι φύσις καὶ νόμος καὶ τέχνη καὶ τύχη· καὶ τῶν μὲν ἐξ
ἄθεος ποτὶ συμφωνίαν πολιτικῶν φερόντων νόμος ἐπιστάτης καὶ
δημιουργός· τῶν δὲ διὰ φρονήσιος ἀνθρωπίνης τελεθόντων τέχνη
λέγοιτο δικαίως μάτηρ δὲ καὶ ἡγεμόν ἡμεν· τῶν δὲ εἰκᾶ τε καὶ
ὡς ἔτυχεν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ὁμοίως μεταπιπτόντων τοῖς χρη- 15
στοῖς τε καὶ πονηροῖς τύχην τῶν τοιούτων αἰτίαν φάσκομες. ταύ-
ταν δ' οὐτ' ἐν μέτρῳ οὐτ' ἐν ὄρω τεταγμένην καὶ πεφρονηκίαν
ἕκαστα ποιῶν:· Ἀρχύτου τοῦ Ταραντινοῦ ἡ γνώμη.

35a Τέττιγας ἐσθίεισι: ἐπὶ τῶν διὰ λιχνείαν καὶ τὰ οὐδενὸς
ἄξια ἐσθιόντων. 20

3. ἄξιός Suidas om. ὁμοία — διχάλκου] Suid. s. τεταρτημο-
ριον: διχάλκου. ὁ γὰρ χαλκοῦς ὄγδοον τοῦ ὀβολου. καὶ τεταρτημορίον
τινα καλοῦσιν, ὅσον διχάλκου ἄξιον. τεταρτημορίου ARZ. 4. οὐ
Suidas om. Addit Suidas in fine locum e Iuliani Epistolis desumptum,
de quo v. Apost. XVI, 44g. 5. τρόπον] addendum fortasse ἔδων: cf.
Macar. VIII, 12. 7. εἴροντας As. 8. δειπνον, καὶ μάλα γε
ἐδειπνει As. τοι] τι A. πάμβροτον R. 9. ἐργάζεσθαι As. 12.
πολιτικῶν Stobaeus. 13. φρονήσιος idem. 15. ποτιπιπτόντων idem.
16. φασούμες idem. 17. πεφρονημένως idem. 18. ποιῶν] Stobaeus
adiicit: γενναθεῖσα δὲ, ἃ ἐξ αὐτῶν τῶ γένος ἄμφω κινῆται. Ἀρχύτου
— γνώμη] Διωτογένους Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ σοφότητος Stobaeus.
20. ἐσθιόντων] huic proverbio A addit Aeliani locum, quem infr. 36
legimus.

Muell. Dixit de proverbio Dryan-
der de Antiph. Vit. p. 23 sqq.

34a. Arsen. XLIX, 18: Stob. Flor.
43, 130.

35. Suid. s. τεττάρων et s. τεταρ-
τημορίων: Arsen. XLIX, 19. Simile
confert Eustath. ad Hom. II, I, 378,
p. 757, 32: τὸ δὲ γε ὀλίγον τινὸς
τιμᾶσθαι τινα καὶ ὀβολου τιμᾶ-
σθαι· ὁ ἕστερον ἔλεγον Ἀττικοὶ καὶ
τοιαῦτα τινί: quo tendit etiam Suid.
s. τοῖς πολλοῖς τοῦβόλου: τοιτέστι
τοῖς ἐνόμοις, quod ad Arist. Equitt.

951 spectat, ubi v. Scholiastam.

35a. Arsen. XLIX, 20. Aptiorem
explicationem petes ex Liban. Oratt.
T. I, p. 401 R.: τί δὴ θαυμαστὸν
εἰ σώματων ἀλεγώρηται κάλλος, ἐν
τεττίγων μὲν τροφῇ, λόγων δ' ἀπερ-
μοσία, θεῶν δὲ συνουσία, πόνη δὲ
συναίε. Locustas a veteribus esi-
tatas ex Athen. IV, 133 aliisque
Bochartus Hieroz. III, 329 docet.
36. Fluxit ex Aesopi fab. 195.
198 Fur. Cf. Macar. VIII, 11.
Ἐγὼ κτλ.] Aelian. N. An. XII, 6.

ἐσθίειν ὑμῶν τῶν τετιγῶν ἀφειδῶς ἔχουσι καὶ λελήθασιν
ἐαυτοὺς ταῖς Μούσαις ταῖς Διὸς θυγατράσι ταῦτα ἀπο θυ-
μοῦ δοῶντες.

- 37 Τέτιγος εὐφρονότερος: ἐπὶ τῶν μελωδούντων.
38 Τετιγοφόρος εἶ: οἱ Ἀθηναῖοι τέτιγας ἐφόρουν⁵
χουσοὺς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι ἢ μουσικούς.
39 Τετιγῶν ἀνάμεστοι: μωροὺς τοὺς τέτιγας παρ-
ελάβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλο-
κὴν τῶν τριχῶν χροσῶ ἐχρῶντο τέτιγι, τεκμήριον ὅτι ἀν-
τόχοθονες οἱ Ἀθηναῖοι ὡς οἱ τέτιγες: Ψυχροὶ τινες¹⁰
τὴν φύσιν οἱ τέτιγες· διὸ μετὰ θερινὰς τροπὰς ἀπάρ-
χονται τῆς ὠδῆς, καὶ ἡλίου ἀπερχομένου τὸν ἐαυτῶν
μεθίασι κέλαδον ὥστε μεσημβρίας εἶσιν ὠδικώτεροι· τέτιξ
γούν θήλεια, κατὰ πολὺ ψυχροτέρα τοῦ ἀρρένος, καὶ γύ-
σις αὐτῇ τὴν σιωπὴν ἐγκελεύεται, ἐπίτασιν ἐντιθεῖσα ψυ-
χρότης· διὸ κώτιλλος τέτιξ οὐκ ἔνεσι θήλεια, ἀλλ' οἰά-
τις Θεανὸ σιωπῶσα τὰ ἀρρήτα.

1. τῶν] καὶ As. κ. σφᾶς αὐτοὺς λελήθασι omisso v. ἐαυτοὺς As.
2. ἀπὸ Z. 5. τετιγοφόρος — τέτιγας] τετιγοφόροι. οἱ Ἀθηναῖοι.
τέτιγας γὰρ Suidas. 6. ἢ μουσικούς Suidas om.: Scholl. ad Hermog.
T. IV Rhett. Gr. p. 79 W.: σύμβολον δ' ἦν αὐτοῖς ὁ τέτιξ τοῦ εἶναι
ἀντόχοθονας καὶ μουσικούς τῷ τέτιγι καὶ ἀντόχοθονα εἶναι καὶ μουσικός:
add. Scholl. ad Arist. Nub. 980. 7. μωροὺς recte a Suida abest.
10. εἶσιν οἱ Suidas. ὡς καὶ idem. 12. ἐαυτῶν] ἡδυμελῆ Theophy-
lactus. μεθίασι Boissonadus. 13. ὥστε] ὦρα τε Theophylactus.
14. οἶν idem. 16. κωτίλος idem. ἔστι idem. 17. ἀρρήτα]
ἄπειρ Ὀμήρω μοι δοκεῖ πειδιχεῖν μῦθος ἄνδρῶσι μελήσει διδάσκοντι
Theophylactus addit. Quod in fine Z adiecit Πλοντάρχου, in erro-

37. Arsen. XLIX, 21. In quem hoc dicitur proverbium, is omni cumulatim laude, quum Musae ipsae cicadis cantum donasse ferantur, ut Plato narrat Phaedr. 259. Hinc Theocr. Id. A, 148: τέτιγος ἐπὶ τῆγα φέρτερον ἔδειξ: Himer. Eclog. p. 198: ἐνίκησα μὲν ὑπὸ σοῦ κρητῆ κατὰ τὴν θερινὴν ὥραν τὸν τέτιγα: Greg. Naz. Carm. 13, 7, p. 86 Col- lon.: alia indicant Wernsdorffius ad Himer. l. c., Iacobsius Ann. ad Anth. I, 1, p. 121. Astius ad Plat. Phaedr. 259 A. Nec alienum ab hoc loco erit de auxilio monere, quod in certamine musico cicada Eunomo Locrensi tulit: v. Phot. Patr. Epist. 93.

38. Suidas: Arsen. XLIX, 22: Photius: similia inveniuntur in Scholl. ad Arist. Æq. 1331, Thuc. I, 6. Hermog. T. IV. Rh. Gr. p. 70. 79 W., in Eustath. ad Hom. Il. Γ, 150, p. 395, 35 et Tzetz. in Cram. Anecd. Oxon. III, 351. Γηγενής cicada audit in Anacreont. 35, 16 Bergk.: de cuius epitheti sensu atque origine quaerit Lobeckius Aglaoph. I, 169.
39. Arsen. XLIX, 23. τετιγῶν — τέτιγες] Suidas. Arist. Nub. 980, ubi v. Scholia. Ψυχροὶ κτλ.] Theoph. Simoc. Dial. c. 13, ubi v. Boissonadus. κωτίλος] unde proverbium natum τέτιγος λαλίστιμος, de quo exponit Tzetz. Chil. VIII, hist. 169. Add. Arist. Av. 39.

καὶ πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομῆν καὶ ἐπὶ τοῦ
 νιού ἐτήρησε τοῦτο. καθ' ὃ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ
 μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἐνὸς ἀνέχοντο. οἱ
 δ' ὅτι γεννησάμενοι ἄπαθεν ὑπὸ τῆς μητροῦς, μετὰ πελέ-
 κως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίνας. 5

27 Τερεβίνθου ἀνοητότερος: ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ
 ἀναισθητῶν· ἔστι δὲ τερεβίνθος ὁ δρυς.

28 Τερμῆρια κακά: τὰ μεγάλα· τερμῆρια γὰρ ἡ ἡμέρα,
 ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέρμα τοῦ βίου εὐρήσειν.

29 Τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἤφθαι οὐτ' ἐστὶν 10
 οὔτε μήποτε γένοιτο: ἐξ ἀποφθέγματος.

30 Τέρμα δ' ὄραν βίοτιοι, Σόλων ἰεραῖς ἐν Ἀθήναις.

31 Τερθρεία συζῆς: ἀντὶ τοῦ φλυαρία· οἱ δὲ φασὶ
 λεπτολογία· ἔστι γὰρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν,

27a Τέκνα μάθε τί κτειν, οὐ τὰ γηροβοσκήσαντα τὸ σῶμα, 15
 τὴν δὲ ψυχὴν θρέφοντα τῇ αἰδίᾳ τροφῇ: Πυθαγόρου.

27b Τέκνον μὴ σὺ γε μητρὸς ἀπ' ἀνθερωῶνας ἀμύσης,
 ἡελίους ἦτις σε τριηκοσίους ἐφόρησα,
 τέκνον, ὑπὸ ζῶνῃ, φοβεράς δ' ὠδίνας ἀνέτην,
 εἰς φάος ἐρχομένου· λαρὸν δ' ἐπὶ χεῖλασι πρώτῃ 20
 μαστὸν ἐπισχομένη λευκῶν δέ σ' ἔλοισα γάλακτι: Εὐφορίωνος.

1. πελέκει ἐμφερῆ ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεῖς πελέκει
 τοὺς Suidas. 4. γεννησάμενοι ἄ] γεννησάμενοι [sic] ἄ R: Τέκνης δ' ἄ Sui-
 das e Porsonis coniectura. 7. ἡ δρυς Z. 8. τερμῆρια κτλ.] Ds ignorat.
 γὰρ] Suidas om. 11. γένηται Plutarchus. 13. τερθρεία — ἔστι] τερ-
 θρεία. ἡ λεπτολογία. ἔστι Suidas, Photius. οὐχ ἄ. 14. σχοινίον
 ἰστίον Schneiderus coniecit. 16. τὴν δ] τὰ δὲ τὴν Stobaeus. Πι-
 θαγόρου Stobaeus om. 20. εἰς φάος Meinekius. 21. σ' ἔλοισα] σ'
 ἔψησα Stobaeus, σ' ἔψισα Meinekius.

δοσράκω Τινεθίω τοῖς βουλομένοις
 ἔταιμός εἰμι παρῆεν, ubi v. Wagne-
 rus, cuius interpretatio confirmatur
 iis, quae ego de mitione prover-
 biorum ad Macar. VII, 83 disputavi.
 27. Arsen. XLIX, 8. Suid. s.
 τερεβίνθος: εἶδος δένδρον. ἢ δρυς:
 meliora praebet Schneiderus ad
 Theophr. Opp. T. V, p. 522.

27^a. Arsen. XLIX, 9: Stob. Flor.
 1, 25.

27^b. Arsen. XLIX, 10: Stob. Flor.
 78, 5. Euphor. fr. 51 Mein.

28. Diog. VIII, 24: Arsen. XLIX,
 11. Macar. VIII, 8. τερμῆρια κτλ.]
 Suid. s. τερμῆρια: incogitanter hic ab

Apostolio illata sunt. Spectant ad
 Soph. Oed. Col. 89, ubi v. Reisigium.

29. Plut. Apophth. Lacon. 233 B:
 Arsen. XLIX, 12. Respexit Plat.
 Phaedr. 260 E.

30. Anth. Pal. IX, 366, 6: Ar-
 sen. XLIX, 13.

31. Arsen. XLIX, 14. ἀντὶ κτλ.]
 Suid. Photius: auctiora habet Etym.

M. 752, 47. λεπτολογία] videtur
 vox hoc sensu apud Pherecratem
 extitisse: Etym. M. l. c., Pherecr.
 fr. fabb. inc. 12 Mein.: add. Hero-
 dian. apud Piers. ad Moer. 443:
 ἐξουχιζέειν δὲ, τὸ λεπτολογεῖσθαι,
 ὅτι καὶ τερθρείαν λέγουσιν. ἔστι —

ὃ καλεῖται τέθριον· φασὶ δὲ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τοῦ ἰστοῦ ὄργανου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία. οἱ δὲ οὗτοι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατιάν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι· σημαίνει δὲ τὴν ἀπάτην καὶ περιεργίαν.

- 32 *Τέττιγα τοῦ πτεροῦ ξυνεῖληφρας*: ἐπὶ τῶν τὰ στόματα τῶν ἀθυρογλώσσω πυλούντων.
- 33 *Τέττιξ ἀκάνθιος*: ἐπὶ τῶν ἀφῶνων καὶ ἀμούσων· 10 οὐκ ἄδουσι γὰρ οἱ ἐκείσε τέττιγες.
- 34 *Τετραδί γεγονας*: ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλῆα τετραδί γεννηθέντα Εὐρουθεῖ προσταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι

1. τέθριον Suidas. 2. ἐπὶ τῷ ἰστοῦ Suidas. κεραία] addit Suidas: ἄλλοι δὲ τεθρῖαν φασὶ τὴν φλυαρίαν [hanc vocis significatiōnem Ruhnkienius ad Tim. Lex. VV. Plat. 252 et Piersonus ad Moer. Att. p. 364 Lugd. illustraverunt.]. καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι κικουμένην μάχην. 6. στρατιάν Photius probante Kustero. 7. σ. καὶ ἀπάτη καὶ περιεργία Suidas. περιεργίαν Z. 12. ἄλλοις Suidas. 13. ταλαιπωρῆσαι idem. 14. Φιλόχορος A. καὶ ἐπὶ A Suidas.

κεραία] Arist. Equit. 440: τοὺς τεθρῖους παρῖαι, ubi Schol.: οἱ ἔσχατοι κἄλοι, οὓς ἐφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, οὓς, ὅταν ἐνδιδῶ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώτης χαλῶσι: Erot. Expos. Voc. Hippocr. p. 368 Fr.: οἱ περὶ ναῦν ἔμπειροι τεθρῖους κίλους ἐπονομάζουσι τοὺς ἐπὶ τίλει τοῦ ἰστοῦ: add. Scholl. ad Apoll. Rhod. 1, 567. Hesych. s. τέθριον et v. Schneiderus ad Vitruv. X, 2, 10. Confer etiam quae ad DV I, 88 notata sunt. οἱ δὲ [σημαίνει] aliter expedit Schol. ad Aesch. περὶ παραπρ. §. 168: v. Boeckhiius in ind. schol. univ. Berol. 18³⁰/₂₀, p. 6 sq. [σημαίνει κτλ.] Thom. Mag. 348 R.: τεθρῖα δὲ ὁ μετὰ φλυαρίας τετραεπίδης λογος: Hesych. s. τεθρῖα: λογομαχία, ἀπάτη, φλυαρία. φληαφία: Philo de Cherub. §. 12, T. I, p. 146 fin. Mang.: ἐκείνοισι κατεσχημένους ἐνιάτω κικῶ, τέφρα ἰγμάτων καὶ ὀνομάτων γλισχρότητι καὶ τεθρῖαίς ἐδῶν, ἄλλω δὲ οὐ-

δενὶ τὸ εὐαγὲς καὶ ὄσιον παραμυτροῦσιν.

32. Arsen. XLIX, 15. Lucian. Pseudolog. 1: τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου [fr. 132 Bergk.] ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνέληφρας· . . . ἐκεῖνος [Archilochus] τοῖντιν πρὸς τινος ἀκούσας κακῶς, ἐκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὃ Ἀρχίλοχος φέσει μὲν λάλω ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, ὁπόταν καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῆ, γεγωνότερον βοῶντι: unde apparet Apostolii explicationem a vero aberrare: v. Huschkius de fabb. Archil. p. 13, cui add. Tzetz. Chiliad. VIII. 68: κἄν τις κατὰσχῃ τοῦτον [cicadum] Μῦλλον ἰστί λαλιώτερος. ὅθεν ἢ παροιμία· Τέττιγα λέγει τῶν πτερῶν δόξεις κατασχέσαι. Usurpatur a Theod. Hyrtac. in Boiss. Anecd. II, 427.

33. Arsen. XLIX, 16. Cf. Apost. I, 100a.

34. Suidas: Arsen. XLIX, 17. Zenob. VI, 4. Φιλόχορος] fr. 177

- 45 Τὴν παρεούσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα
διώκεις;
- 46 Τὴν χειρὸν ἐπιβάλλει: ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων
καλῶν· ἔθος γὰρ εἶχόν τινες ἄλλων θυόντων συνεφάπτε-
σθαι τῆς θυσίας καὶ κοινωνεῖν· καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη· Γι-
νώσκειν ὡσπερ τοὺς ἐφαπτομένους τῶν ἱερῶν.
- τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι: Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.
- 44f Τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ'
ἀριθμός:· Καλλιμάχου. 10
- 44g Τὴν παρόρησίαν τὴν σὴν οἶσι τετάρων εἶναι ὀβολῶν τὸ
λεγόμενον.
- 44h Τῆς τύχης σκοπεῖν δεῖ τὸ μέγιστον ὡς ἔλαττον,
καὶ τὸ μὴ παρὸν μὴ θέλειν· οὐδὲ γὰρ σὸν ἐστίν.
ἀμφοτέρωθεν μένειν οὐκ οἶδε· ἐστήκει γὰρ οὐδέν·
εἰς πλούσιος ὢν καθ' ἡμέραν σκοπῆς τὸ πλεῖον,
εἰς τοσοῦτον εἰ πενήχρος, εἰς ὅσον εἰ περισσός.
ὡς πένης θέλεις σχεῖν καὶ πλούσιος πλέον ἔχειν,
ἴσον ἔχουσιν αὐτῶν αἱ ψυχαὶ τὸ μεριμᾶν: Σωτάδου ἢ
ὑποθήκη. 15
- 44i Τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίνεται
γυναικίς· ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις:· Εὐριπίδου.
- 46a Τῆς αὐτῆς κεραιμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίον.

4. καὶ καλῶν Z. 5. γινώσκειν τῶν συμμύχων τοὺς συνεφαπτομένους
ὡσπερ ἐν τοῖς ἀπένδοσι τῶν ἱερῶν Aeschines. 9. οὐδ' οὐτ' Callima-
chus. 15. οἶδεν Stobaeus, ἔστηκεν G. Hermannus El. D. M.
446. 16. ἂν idem. 18. θέλων ἔχειν idem. 19. ἴσον Stobaeus.
Versus A non distinxit. 21. γίνεται Stobaeus.

44f. Arsen. XLIX, 36: Callim.
Epigr. 26, 4. Cf. Zenob. I, 48.

44g. Arsen. XLIX, 37: Iulian.
Epist. 59. Cf. Apost. XVI, 35.
Macar. VI, 19. App. Provn. V, 27.

44h. Arsen. XLIX, 38: Stob.
Flor. 5, 32.

44i. Arsen. XLIX, 39: Stob. Flor.
69, 11. Eur. Melan. fr. 14 Matth.

45. Theocr. Id. XI, 75: Arsen.
XLIX, 40. Scholl. ad Theocr. l. c.:
ὁ τοῦς· τί πρὸς ἀμηνανίαν τρέπει;
Ἡσίοδος [fr. 186 Goettl.]. Νῆπιος,
ὅς τὰ ἔτοιμα λιπὼν τὰ [dele arti-
culum] ἀνέτοιμα διώκει. Κατὰ τὴν
παροιμίαν τοῦτο λέγει τὸν θέλοντα

βοῦν ἔλαττε [τ. Mant. Provn. s.
τὸν θέλοντα]. ἤρουν, τὴν ἀγαπῶσαν
σε φίλει. Cf. Apost. XVI, 60b. 2a.
III, 77b.

46. Arsen. XLIX, 41. ἔθος
κοινωνεῖν] cf. Diog. II, 39. Apost.
IV, 40. Αἰσχίνης] de falsa legat.
§. 84. Aliter explicat locutionem
Eustath. ad Hom. Od. I, 288, p. 1630,
25: δίδωκε δὲ ἀφορμὴν [Homerus]
τοῖς ὑστερον λέγειν ἐπὶ βίας τό, χει-
ρας ἐπέβαλε: quo sensu exstat in
Arist. Lysist. 440. Nub. 933. Lucian.
Timon. 4.

46a. Arsen. XLIX, 42: Macar.
VIII, 15.

- 47 Τὴν ἐξούλης δίκην φεύγεις: οἱ δίκη νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν τι χωρίον ἢ ἀγρὸν ἢ τι τοιοῦτον καὶ μὴ ἐώμενοι, ἀνέτιρον εἰς δικαστήριον αὐτίς καὶ εἰσῆγον δίκην, ἣτις ἐκαλεῖτο ἐξούλη. ἐξέλλειν γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ ἀνελαύνειν καὶ κωλύειν ἔλεγον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξείναι τοῖς 5 ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων.
- 48 Τὴν θύραν ἔχειν τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποῖμαι: ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσελάστου.
- 49 Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγῶν, τῇ Σκύλῃ περιέπεσον: ὁμοία τῇ Ἐφυγον κακὸν εὖρον ἄμεινον: 10 Λέγουσι περὶ Σκύλης ὅτι ἦν Τυρόρηγία, θηρίον τι, γυνή

1. οἱ δίκη] Etymologicum. 2. χωρίον — οἱ] χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἔμβατεύειν κωλυόμενοι, ἢ ἔμβατεύσαντες ἐξελαινόμενοι, δίκη ἐκγόνοισι πρὸς τοὺς ἐξελαινόοντας, ἢ οὐκ ἐῶντας ἔμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν. οἱ γὰρ Suidas. 4. ἐξέλλειν ἔλεγον idem. 6. κτημάτων] κτημάτων Z. 7. ἔχον τετριμμένην Suidas. 9. Σκύλλη Z. 10. οὐκ εὖρον Pantinus scribendum esse existimat. 11. Σκύλης Z Ps. ἐν Τυρόρηγίᾳ RZ Ps.

47. Arsen. XLIX, 43. Lemma e Demosth. or. in Mid. 543 R. de promptum esse videtur: ἀλλὰ δίκην ἐξούλης ὑπομένει φεύγειν. οἱ δίκη — ἔλεγον] Suidas: ex Lexico Rhetorico descripta esse Etym. M. 348, 48 testatur: reliquos veterum grammaticorum de vi atque originatione v. ἐξούλη locos excutiant Hudtwalcker de diaeteticis disp. 141 et Schoemannus de litt. Att. 749. ἐξέλλειν] de hac voce Hemsterhusius egit apud Rubnkenium ad Tim. Lex. VV. Plat. 71 Lugd. οἱ δὲ κτλ.] ex Harpocr. s. οὐσίας p. 141, 21 imperitissime excerpta.

48. Suidas: Arsen. XLIX, 44. Diog. VIII, 56.

49. Arsen. XLIX, 45. Primum de Charybdi monebo. Χάρυβδις quum absorbeat omnia a se prehensa atque interimat: Etym. M. et Suidas: s. Χάρυβδις: εἴρηται δὲ (Χάρυβδις) πῦν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατὰγον, οἰοῦντι εἰς χάος βαττον: Scholl. ad Plat. p. 463 Bekk.: εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ὀυβδῶν [cf. Hom. Od. M, 104], ὅ ἐστιν ἀναψόφειν: nomen veteres ad dirae rapacitatis homines transtulerunt: cibicidam ridens Cratinus

γαστροχάρυβδιν dixit: Phryn. apud Bekk. Anecd. I, 33: unde profecit Diogenes Cynicus τὴν γαστήρᾳ Χάρυβδιν λίγων τοῦ βίου, ut ait Diog. Laert. VI, 51: similia Schweighaeuser ad Athen. XI, 485 D. Abramius ad Cic. Philipp. II, 27, 67, Mitscherlichus ad Hor. Carm. I, 27, 19 atque in Racemat. Venus. fasc. IV, p. 3 contulerunt, quibus si adiciuntur Philostr. Epist. 49, et Alciph. Epist. I, 6 de meretrice dicens: ἀναλοὶ Χαρύβιδως δίκην et Nilus in Ioann. Damasc. Parall. Sacr. 13, T. II, 419 Paris.: φιλήθορος καὶ φιλενδείκτης ὑπάρχων οὐ μακρὰν ἀφεισθήσασι τῆς ταραχῆς Χαρύβιδως, non multa opinor supererunt, quae valde desiderantur. Pergo ad Scyllam. Dicebant Scyllam mulierem voracem inprimisque rapacem: Anaxilaus Athen. XIII, 558 C: ἡ δὲ Νίνων τι νυκτὶ διαγέρουσα Σκύλλης δοκεῖ: Liban. Oratt. T. I, 18 R.: ἐπὶ καὶ Σκύλλης κεφαλῆς, ἢ ἡ βούλι γι, Σιρῆων δεινοτέρως γείτονας ἰταίρας μελωδοῦσας, αἱ πολλοὺς ἐξίδουσιν, μάτην ἀδοῦσας ἀπίφηνα: v. Blomfieldus ad Aesch. Agam. gl. 1204, qui in eo tamen errat, quod Calli-

- 40 *Τευτάζειν βούλει τὸν ἄνθρωπον: ἀντὶ τοῦ σκεω-
ρεῖσθαι. ὁ δὲ Πλάτων ἀντὶ τοῦ πραγματεύεσθαι· οἱ δὲ
ἀντὶ τοῦ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν· Δίδυμος δὲ
ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Ἀνκόφρων ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφῶς τι
πράττειν ἐκλαμβάνει, σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ 5
ἡσυχάζειν.*
- 41 *Τέφρασαν φεύγων εἰς ἀνθρακίαν ἔπεισεν: ἐπὶ τῶν
ἀπὸ ἡττόνων χεῖροσι περιπεσόντων κακοῖς.*
- 42 *Τευμησία ἀλώπηξ καὶ κύων: περὶ τῆς Τευμησίας
ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἰκανῶς ἱστορήκασι, 10
καθάπερ Χρηστοδήμος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν
τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέ-
κλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν
Ἀήνιος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν 15
διέφευγε τῶν θηρίων· ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυ-
ναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων· διώκειν
τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ
τὸ Τευμισὸν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα.*
- 39a *Τελευτησάντων τῶν φίλων θρηγεῖν μὲν οὐκ εὐγενές,
προνοεῖν δὲ τῶν οἰκεῖων, ἐπιμελέει· Κλειτάρχου. 20*
- 39b *Τετράς καὶ νομηγνία: ἐπὶ τῶν φῦσει ἀργῶν.*

rem induxit Iacobsium in ann. ad Aelian. N. An. I, 20: ex Plutareho in hoc loco nihil ductum esse iam Wytttenbachius ad Plut. V, 3, p. 904 perspexerat.

3. *στραγγεῦσθαι* Suidas: eandem fere scripturae discrepan-
tiam in DV II, 82 vidimus. *διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Ἀνκόφρων οὕτω,*

*καὶ Δίδυμος προσθεῖς, ὅτι ἐπίστευε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλῆων
δὲ καταμειψάμενος Ἀνκόφρονά φησιν εἶναι τὸ ἐπιστροφῶς τι πράττειν Sui-
das.*

9. *Τευμησία Ζ.* ἀλώπηξ κ. κ.] Suidas ignorat. *Τευμησίας Ζ.*
11. *Ἀριστοδήμος* Suidas: de corrupta Apostolii lectione monuerunt
Fabricius B. Gr. T. VI, 359 Harl., Valckenarius ad Scholl. Eurip.
Phoen. 1120. Ungerus l. c. 400. 14. *Ἀήθιονος* Suidas. 17. *μετὰ*
N om. 18. *τὸν Τευμησόν* Suidas. ἀλώπεκα] Suidas addit: *εὐλήφασαι*
d' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικού κύκλου.

39a. Arsen. XLIX, 24: Anton.
Mel. 135, p. 214 Fabr.

39b. Arsen. XLIX, 25: Macar.
VIII, 9.

40. Arsen. XLIX, 26. *ἀντὶ κτλ.]*
sunt e Suida s. *τεντάζειν* negligenti-
sissime excerpta: cum Suida con-
sentiunt Phot. et Etym. M. 755, 38:
differunt, sed tamen ita, ut ex eo-
dem fonte derivata esse appareant,
Scholl. Plat. 383 Bekk. *Πλάτων]*

et comicum et philosophum Suidas
citat: v. Xantr. fr. 2 Mein., Rubn-
kenius ad Tim. Lex. VV. Plat. 253.
Stallbaumius ad Plat. Phileb. 56 E.
41. Arsen. XLIX, 27. Cf. Apost.
XI, 37. Macar. VIII, 42.

42. Suidas: Arsen. XLIX, 28:
Photius: Hesych. Etym. M. 755, 54.
Steph. Byz. s. *Τευμησός.* Macar.
VIII, 13. Fabulam exposuit Un-
gerus Thebaic. Parad. I, 399.

- 43 Τείχη Σεμυράμιδος· καὶ Τείχη Ἱεριχοῦντια· ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶν καὶ δυσαλώτων ἢ θαυμασιῶν.

Τὸ τ̄ μετὰ τοῦ ἦ.

- 44 Τὴν Ἀκισαίου σελήνην· ἐπὶ τῶν διαμενοντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νηλέως κυβερνήτης ὁ Ἀκισαῖος. 5
- 44a Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μαρία· Ἀπολλωνίου Μακεδό-
ρος τὸ ἀπόφθεγμα.
- 44b Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἥπερ νομοθε-
τοῦντας· Λυσίου ἢ ὑποθήκη.
- 44c Τήμερον οὐδεμίαν γραμμὴν ἤγαγον· ἐπὶ τῶν ἀμε- 10
λούντων τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἑαυτῶν τέχνης· τοῦτο Ἀπελλῆς ὁ
ζωγράφος εἶρηκεν.
- 44d Τῆς ῥινόσ ἔλκη· Λουκιανός· οὐδὲν κωλύσει τῆς ῥινόσ ἔλ-
κεσθαι ὑπὸ πάντων.
- 44e Τῇ δὲ νῦν τύχῃ 15
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,

1. Σεμυράμιδος Ζ. 5. Νεῖλεω Suidas, νελέω Photius. 6.

Ἀπολλωνίου Μακεδόνης Ζ, Ἀπολλώ^δ μακε Α, Ἀπολλώνιος Μακε-
δόνη Stobaeus. 9. ἢ ὑποθήκη Ab om. 13. σε τῆς Lucianus. 14.
ὑπὸ π.] ὑφ' ἐμάστων idem.

43. Arsen. XLIX, 29. Suid. s. Ἱεριχά. ὄνομα πόλεως. καὶ Ἱεριχοῦν-
τια τείχη, διὰ τοῦ τ. Σεμυράμια δέ·
id. s. Σεμυράμια, Zonar. 1637. He-
rod. Epimer. 122 Boiss. idem prae-
ceptum tradunt. Artificiosissimum
Semiramidis opus memorant Theocr.
Id. 16, 100, ubi γ. intt., et Dio
Chrystos. Or. 64, T. II, p. 339 R.:
proverbii vero speciem magis prae-
stat Synes. Epist. 4, p. 162 D: παρα-
πίναμα γὰρ ἡμᾶς ἀπειτείχε, . . .
σφραγοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ
Σεμυράμιδος: add. Paul. Silent. in
Anth. Pal. V, 252, 3: Σεμυράμιδος
γὰρ ἐκεῖνο Τεῖχος ἰμοὶ δοκεῖ λεπτόν
ἵφασμα σθεῖν: Nicet. Eugen. VI,
680. Etiam Babylonis moenia, quae
inter septem mundi miracula cele-
brantur [v. Pasius Catal. Codd.
Taurin. T. I, p. 73] in proverbium
abiere: Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 192
Iebb.: τί πλέον τοῦ τεύχους ἦν, εἰ καὶ
σεμνότερον τοῦ τῶν Βαβυλωνίωνιστά-
θη καὶ πάσης κρεττόν μηχανῆς: Max.
Tyr. Diss. 27, 3, p. 38 R.: add.

Apost. XVIII, 59: Ἱεριχ. τείχη]
Greg. Naz. Or. 40, p. 707 C: ἱερίως,
ἔξ ὧν τὰ Ἱεριχοῦντια τείχη κατα-
σιεῖται, quem locum Ioannes Sicel.
in Walzii Rh. Gr. T. VI, p. 219
explicat.

44. Suidas: Arsen. XLIX, 30.
Photius. Apost. I, 90.

44a. Arsen. XLIX, 31: Stob. Flor.
20, 49. Est Apollonii Tyanensis
epistola ad Macedonem: v. Olearius
ad Philost. Ep. 86, p. 409.

44b. Arsen. XLIX, 32. VIII, 95:
Stob. Flor. 46, 17. Hoelscherus
de V. et fr. Lys. p. 216.

44c. Arsen. XLIX, 33. Plin. N. H.
XXXV, 10, 84: Apelli fuit aliqui
perpetua consuetudo numquam tam
occupatum diem agendi, ut non li-
niam duendo egereret artem, quod
ab eo in proverbium venit.

44d. Ars. XLIX, 34. οὐδὲν κτλ.]
Lucian. Hermot. §. 68.

44e. Arsen. XLIX, 35: Eur. He-
racl. 863.

μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κινῶν δὲ ἐντεῦθεν αὐτῇ προςπε-
φύκασι κεφαλαί· τὸ δ' ἄλλο σῶμα ὄφρεως. τοιαύτην δὲ φύ-
σιν ἐννοεῖν πολὺ εὐήθες· ἡ δὲ ἀλήθεια αὐτῇ· Τυρῶνηϊων
νῆσοι ἦσαν, αἱ ἐληΐζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας καὶ τὸν
Ἴόνιον κόλπον· ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα τὸ τε ὄνομα 5
Σκύλα· αὐτῇ ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβά-
νουσα πολλάκις εἰργάζετο βροῦμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐ-
τῆς πολὺς· ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς σφοδρῶ καὶ λαύρῳ
πνεύματι χρῆσάμενος διέφυγε, διηγῆσατο δὲ ἐν Κερκύρα
τῷ Ἀλκινόῳ, πῶς ἐδιώχθη καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ τὴν ἰδέαν 10
τοῦ πλοίου· ἀφ' ὧν προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

- 49a Τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.
49b Τὴν ἀμίδα σανδάλῳ ἐπιφράττεις: ἐπὶ τῶν μικροῖς
μεγάλα ἐπιχειροῦντων.
49c Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν: ἐπὶ τῶν ὡμῶς καὶ περιφανῶς 15
ἀποκρινομένων· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Ἀνάχαρσις, Σκύθης ὢν.

3. Τυρῶνηϊων Ps. 6. Σκύλλα Z Ps. 8. φορῶ καὶ λάβρω
Ps. 12. δειλοτάτων I. 15. περιφανῶς] scribe ὑπερφάνως ex
Macario.

machi versum ad Scyllam Nisi
filium pertinentem huc trahit: v.
Etyim. M. s. ψίδου et Naekius Opusc.
T. II, p. 61. Recessit ab hoc usu
Synesius Ep. 4, p. 162 quum scri-
beret: ἄρας ὅλοις ἰστίοις ἤλειον πλεῖν
εἰθὺ Ταφοσίριδος καὶ ἀπεπειράτο
τῆς Σκύλλης, ἦν ἐν τοῖς γεωμετρίοις
ἀποτροπιαζόμεθα, ubi v. Petavius:
add. Iacobsius Opp. Omn. T. IV,
368. Sed Scyllae et Charybdis pe-
riculosa vicinitas quum inde ab Ho-
mero [Od. M, 235] in omnium ore
versaretur, variae inde dictiones ad
proverbii speciem a scriptoribus
adornatas pullularunt: Liban. Epist.
658: ἀνάγκης δὲ οὐσῆς ἀνασχέσθαι
θύτερα, τῇ Σκύλλῃ συμπλέκεται μάλ-
λον ἢ τὸ σκάφος ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν
ἄγει: Poeta incert. in Cram. Anecd.
Paris. IV, 288, 1: ἐγγύθει τῆς Σκύλ-
λης (χαλεπῇ) παρέστηκε Χάρυβδις:
add. Greg. Nazianz. Carm. 61, 148,
p. 143 Colon., eiusd. Oratt. III,
p. 92 D, Eustath. Opusc. 305, 80:
nullum vero exemplum propius ad
Apostolii proverbium accedit quam
versus Latinus: *incidis in Scyllam,*
cupiēns vitare Charybdin; quo pri-

mus quantum scio Gualtherus in
Alexandr. V, 301 usus est: simi-
liter Petrus de Riga in historia
Susannae nondum edita: *Sirtes*
incurrit, fugiens mea cymba Cha-
rybdin, qui colorem fortasse ex Ci-
cerone duxit: Orat. III, 41, 163:
Syrтин πατρίμονι scopolum li-
bentius dixerim: Charybdim bo-
norum voraginem potius: or. in
Verr. II, 5, 56, 146: *non enim Cha-*
rybdim tam incertam neque Scyl-
lam nautis, quam istum in eodem
freto fuisse arbitror. ὁμοία — ἄμει-
νον] Apost. VIII, 16: add. Macar. VIII,
42. Apost. XVI, 41, nec non Po-
sidippum elegantem eandem fere
sententiam profitentem apud Athen.
XIV, 662: A: *ἐκ τοῦ πυρός. Εἰς τὰς*
μυχαίρας ἦλθον: denique Horatium
Serm. I, 2, 24: *dum vitant stulti*
vitia, in contraria currunt. ἢ *Μα-*
γοῖσι πτλ.] Palaeph. n. ἀπ. 21.
49a. Arsen. XLIX, 46: Greg.
Cypr. I. III, 18.
49b. Arsen. XLIX, 47.
49c. Arsen. XLIX, 48. Cf. Diog.
Laert. I, 101. Macar. VIII, 22.
Apost. VIII, 39.

- 50 Τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι: ὁ μὲν Ἀλκμαίων τοῦτ' ἔφη, τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ τέλει προσάψαι· κύκλος γὰρ ἂν ἦν· ἐγὼ δ' ἐπὶ τῶν ἡμιτελῆ ἢ ἀτελῆ ἔργα ποιοούντων.
- 51 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθη, ὅς οὐ βούλεται ζυμῶσαι.
- 52 Τὴν λεοντῆν ἐνδύου: ἴσον τῷ γεννιάζου.
- 53 Τὴν ἄλμην κυκᾶς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἐλεῖν: ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παραιοκευαζομένων.
- 54 Τῆς μητρος ὡς αἰξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπωλοῖς ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.
- 55 Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε: ἀντὶ τοῦ ἴσαις ὁμίλει. τις γὰρ Πιττακὸν ἤρετο βιαζόμενος ὑπὸ δυὸ γυναικῶν, τῆς

1. τὴν ἀρχὴν — ποιοούντων] τοὺς γὰρ ἀνθρώπους φησὶν Ἀ. διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύναται τὴν ἀ. τῷ τ. πρ., κομψῶς εἰρηκῶς, εἰ τις ὡς τυφὸν φριζόντος αὐτοῦ ἀποδέχοιτο καὶ μὴ διακριβοῦν ἰθέλοι τὸ λεχθῆν. εἰ δὴ κύκλος ἐστί, τοῦ δὲ κύκλου μῆτε ἀρχὴ μῆτε πέρασ, οὐδ' ἂν πρότεροι εἴεν τῷ ἔγγυτέρῳ τῆς ἀρχῆς εἶναι, οὐδ' ἡμῖς ἐκείνων οὐτ' ἐκείνοι ἡμῶν Aristoteles. 5. σήθη Ζ. 7. γεννιάζου Suidas. 8. VV. τὴν ἄ. κυκᾶς in Diogeniano post v. ἐλεῖν posita sunt. 11. αἰπωλοῖς Suidas. 13. κατὰ συντόν Suidas. 14. τις — ἤρετο] differt paulum Scholiasta. τῆς μὲν Scholiasta.

50. Arsen. XLIX, 49. Ex Aristot. Problem. 17, 3. De sensu dicti Unna in Petersenii Diss. histor. et philos. I, 71 sqq. disputavit.

51. Arsen. XLIX, 50.

52. Suidas: Arsen. XLIX, 51. Veteres proverbium ab Hercule apud Omphalen degente derivare solent: Plut. an seni sit resp. ger. 4, p. 785 E: ἢ καθάπερ ἔνιοι τὸν Ἡρακλῆα παιζόντες οὐκ εὖ γράφοισιν, ἐν Ὀμφάλῃς κροκωτοφόρον ἰσθιδόντα Ἀνδαῖς θεραπευνοῖσι ἠπιζέειν καὶ παρῆκλειν ἑαυτὸν· οὕτως τὸν πολιτικὸν ἰαδύσαντες τὴν λεοντῆν καὶ κατιπλάσαντες, εὐωχῆσονται αἰεὶ καταφαλόμενοι: alia Wyttenbachius indicavit ad Plut. de Ei Delph. 7, p. 387 E: add. ann. ad Zenob. I, 93. Macar. VIII, 16 et Apost. XVI, 19^a, quum etiam ad Aesopicam de asino Cumano fabulam proverbii origo referri possit.

53. Diogen. VII, 93: Ars. XLIX, 52. Apost. XIV, 73.

54. Suidas: Arsen. XLIX, 53: Photius. Quadrat in Lycios aliosque, qui a matre nomen teneant: v. Valesius ad Nicol. Damasc. 519. Wesselingius et Valckenaerius ad Herod. I, 173. Em. Kuhnus in libro: Beiträge zur Verfassung des Röm. Reichs, p. 23.

55. Arsen. XLIX, 54. τὴν — ὁμίλει] Suidas: ἀπὸ χρημοῦ τις ἐλίχθη. τουτέστιν· οἷος εἶ τοιοῦτος καὶ φαῖνον καὶ μεῖζον μὴ συμπαρεκτείνων. τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν ἴδιαι φασιν ἀπόθιγμα, οἱ δὲ Σόλωνος [v. Auson. Sept. Sapient. Sent. s. Solon.]. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνι εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τιεῖ, εἰ πλούσιον εἶλοιο γάμον: alia in ann. ad Diogen. VIII, 46 allata sunt: add. Macar. VIII, 24. Apost. XVIII, 32. τις γὰρ κελ.] Scholl. ad Aeschyl. Prom. V. 886. Secutus Pittacus est antiqui temporis doctrinam: Cleobulus apud Diog. Laert. I, 92: γαρτὴν ἐκ τῶν ὁμοίων: Aeschyl. l. c.: Corp. Inscr.

μίας οὔσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτόν, τῆς δὲ γένους ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθεῖη ἀνήρ, ἤραιο ποία γυναικὶ χρήσαιτο, τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτει πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβηκας παίζοντας, ὃ ἐστὶν οἱ στρόμβοι, καὶ παρ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποία ἂν χρήσαιτο γυναικί· ἀπελ-
5 θῶν ἐκεῖνος ἠχροάσατο τῶν παιδῶν λεγόντων πρὸς ἀλλήλους, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰδοθόμενος τοῦ λόγου τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεσιτέρα ἐχρήσατο γυναικὶ τῇ καὶ τοῦ γένους ἀξία.

56 Τῆς Ὀρφείως ἀπόψεις κιθάρας ἐν τῷ λέγειν: 10
ὁ Ὀρφεὺς γέγονε μουσικὸς Θεῶξ τὸ γένος, ὃς λέγεται ὅτι οὔτως προσηνῶς ἦδεν, ὥστε ἐπακολουθεῖν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ τὰς δρυῖς καὶ τῶν ζῶων τὰ ἄλογα καὶ τοὺς λίθους καὶ τοὺς

1. δὲ ἐτέρως πενεσιτέρας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας Scholiasta. 2. χρήσεται idem. 3. μέτει] μέτιθι idem. 4. ἡμῶν ταῖς βέμβηξι idem. ταῖς στρόμβοις idem. 5. παρ'] ἀπ' idem. 6. πρὸς ἀλλήλους] πρὸς τὴν οἰκίαν στρόμβαν idem. 7. κατὰ σαυτὸν idem. λόγου τῶν παιδῶν idem. 9. ἀξία] A addit: λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μεῖζονα ἢ κατὰ αὐτῶν δύναμιν αἰρουμένων [haec, quae etiam Z habet, exstant apud Macar. l. c.]. φέρεται δ' εἰς τοῦτο καὶ τοῦτι τὸ ἐπιγραμμα [Callim. Epigr. 1 Ern., Anth. Palat. VII, 89].

Ξείνος Ἀταρνεῖτης τις ἀνήραιο Πιττακὸν οἶτω
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρῶσιδου·
ἅττα γέρον, θεοῖός με καλεῖ γάμος· ἢ μίᾳ μὲν δὴ
νύμφῃ καὶ πλοῦτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ.
ἢ δ' ἐτέρῃ προβέβηκε, τί λῶζον; εἰ δ' ἄγε μοι σὺ [σὺν μοι Cal-
limachus]

βούλευσον, ποτίρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἴπειν· ὃ δὲ σκίμπωνα [sic], γεροντικὸν ὕπλον, ἀείρας,
ἦνιδε, κείνοί σοι πῦρ ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἂν ὑπὸ πληγῆσι θεοῖς βέμβηκας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παιδίς ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἔχνια, χῶ μὲν ἐπίστη
πλησίον, οἱ δ' ἔλεγον· τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀκούων [ἀέων Callim. editt.] ὁ ξείνος ἐφείσατο μεῖζονος οἴκου
δράξασθαι, παῖδων κληθῶσι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην, ὡς κείνος, εἰς οἶκον ἐπήγετο νύμφην.
οὔτω καὶ σὺ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

11. ὅτι Nonnus om. 12. προσηνῶς καὶ ἐκμειλῶς ἄσοι ὡς Nonnus. 13. μᾶλλον δὲ τῇ μαγείᾳ τὰς idem.

Graec. T. III, n. 4310, 5: ἐρῆς δι-
καίων ἐγ γάμων ἰδεῖν σποράν: Ovid.
Heroid. IX, 32: si qua voles apte
nubere, nube pari: cf. C. F. Her-
mannus in tractatu de iuris do-
mest. et famil. apud Plat. de Legg.

cum veteris Gr. . . institutis com-
par. p. 5.

56. Arsen. XLIX, 55. ὁ — πο-
ταμοῦς] Nonnus ad Greg. Nazianz.
154 Mont., Cosmas in A. Maii
Spicil. Rom. II, 149, Eudoc. Viol.

ποταμούς· τοῦτο δὲ ψευδὲς καὶ μῦθος· δοκεῖ δὲ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαι μανεῖσαι πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Πιερίᾳ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαίως εἰργάζοντο, τρεπόμεναι τε εἰς τὸ ὄρος διέτριβον ἐκεῖ τὰς ἡμέρας, ὡς δὲ ἔμειναν, οἱ πολῖται δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ὀρφέα ἐδέοντο μηχανᾶσθαι ὃν τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους· ὁ δὲ συνταξάμενος τῷ Διονύσῳ ὄργια κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων· αἱ δὲ νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους καὶ κλώνας δένδρων παντοδαπῶν· τοῖς δ' ἀνθρώποις θυμασσιὰ τότε θεασαμένοις ἐνεφαίνετο πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα, καὶ ἔφασαν, Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

Τὸ τ̄ μετὰ τοῦ ῖ.

- 57 Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται γάρ, ὅτι Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλλε.
- 58 Τιτᾶνας καλεῖν: ἐπὶ τῶν κερραγῶτων τινὰς εἰς βοῦθειαν.
- 59 Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.
- 56a Τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα· τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς· τῆχομι δ' αὐτῆς, ἥνικ' ἐστὶν εὐμενῆς· Ἐὐριπίδου.
- 57a Τίς ἂν φίλοισι μάχοιτο;
- 57b Τί μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τᾶλφιστα: ἐπὶ τῶν μαθητῶν τι οὐκ αὐτοῖς χρεῖωδες.

1. τοῦτο — μῦθος] pluribus verbis Ps utitur. 3. περιερίᾳ N. 12. ἔφασαν ὅτι Ps. 16. γάρ] δι' Suidas. ὅτι ὁ idem. 17. μετέβαλεν idem. 20. αἰεὶ τις Suidas. 21. διατεθέντος ὑπερβαλλόντως idem. 24. Εὐριπίδου Αἰόλω Stobaeus. 25. φίλοντι Homerus.

318. τοῦτο δὲ κτλ.] Palaeph. p. 208, ubi Eustathius: ἐπάγει γνωμισόν.
 56a. Arsen. XLIX, 56. X, 3: 57b. Arsen. XLIX, 60. Arist. Stob. Flor. 63, 1. Eur. Aeol. fr. Nub. 648.
 VII Matth. 58. Diog. VIII, 47. Macar. VIII, 38.
 57. Suidas: Arsen. XLIX, 58. 59. Suid. s. τίς: Arsen. XLIX, Greg. Cyp. L III, 13. 57a. Arsen. XLIX, 59: Hom. Od. 57. Diog. VIII, 42, Macar. I, 32.

- 60 *Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν: ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν λόγον.*
- 61 *Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθήματα ἀπορίας ἰδίων προφρονίων.*
- 60a *Τί κοινὸν κνὴ καὶ βαλανείῳ: ἐπὶ τῶν ἐν τισὶ χροαίαις 5 ἀνωφελῶν.*
- 60b *Τί τὸν φεύγοντα διώκεις;*
- 60c *Τί μύσεις; πάντα πεποιήται καλῶς. Ἀριστοφάνους.*
- 60d *Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετε;*
- 60e *Τί μ' ἔδει μακροῖς ἀυλοῖς ἀυλεῖν: ἐπὶ τῶν πονησιάν- 10 των καὶ μὴ ἀπολαβόντων μισθόν.*
- 61a *Τί δ' αἰσχροὺν, ἂν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ: τοῦτ' Εὐριπίδου· οὐ ἐναντίον· Αἰσχροὺν τό γ' αἰσχροὺν καὶν δοκῆ καὶν μὴ δοκῆ· τούτῳ Αἰογένους.*
- 61b *Τί τὸ στέρεσθαί πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα: Εὐριπίδου ἢ 15 γνώμη.*

2. πατρίδ' N. 3. ἴσως Ds om. ἀπορία ἰδίων N om. ἰδία Ds.

5. ἐπὶ — ἀνωφελῶν] ἐπὶ τῶν ἀναρμοδιῶν margo cod. A Suidae. 12. ἢν Schol. ad Arist. Ran. I. c. 14. Αἰογένους] Platonem nominat et uberius rem narrat Stobaeus.

60. Arsen. XLIX, 61. Macar. VIII, 30.

60a. Arsen. XLIX, 62. Macar. VIII, 34.

60b. Arsen. XLIX, 63: Theocr. Id. XI, 75: cf. Apost. XVI, 2a. 45. Callim. Epigr. 33, 5: χοῖμας ἔρωις τοῖσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν Οἶδε: Aristaei. Epist. II, 16: ἐκείνην διώκει, ὅτι σε παύσασθαι ἀποφένγει: Heracl. Epist. 332 Cuiac. de Deo: διώκει τὰ φεύγοντα: alia suppedabit Iacobsius Ann. ad Anthol. I, 2, p. 264: add. Pind. Pyth. III, 21. Similia percrebuerunt ἀκίχητα διώκειν, de quo v. ann. ad Plut. Boiss. 13 et Apost. XII, 82, τὰ πετόμενα διώκειν Plat. Eutyph. 4 A, δρηίδας ζητεῖν, de quo v. ann. ad Apost. XII, 100, aliaque, quae ab Victtorio Lectt. XI, 13, Dorvillio ad Charit. 309 Lips., Stanleio ad Aesch. Agam. 385 illustrantur: add. Eurip. apud Stob. Flor. 111, 1: πτηνάς διώκει, ὡ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.

60c. Arsen. XLIX, 64: Arist. Thesmoph. 232.

60d. Arsen. XLIX, 65: cf. Apost. XVI, 71.

60e. Arsen. XLIX, 66. Quum in re sacra Graeci tibiis longis uterentur, dicebatur propriè de eo, qui sacrificium fecisset nec ullum inde fructum percepisset, ut recte Erasmus I, 6, 97 statuit: a vero planè aberravit Turnebus Advers. V, 1. XVII, 20. Translatum tum ad alios, ut docet Cass. Dio LXIV, 7: ὡστ' αὐτὸν [Othonem] μεταγνόντα ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπιτεῖν· Τί γάρ με ἔδει μ. α. αὐλεῖν; ἔστι δὲ τοῦτο δημῶδες ἐς παροιμίαν φέρον ἐπὶ τῶν ἔξω τι τοῦ προσφόρου σφίσι ποιούντων: Suet. Oth. 7: postredie quoque in augurando tempestate orta graviter prolapsam, itentideme obmurmurasse: τί γάρ μοι καὶ μακροῖς αὐλοῖς: prorsus falsa narrat Cedren. Synops. Hist. I, 216 C.

61. Diog. VIII, 46: Arsen. XLIX, 68. Macar. VIII, 29.

61a. Arsen. XLIX, 69: Ioann. Damasc. in nott. Gaisfordi ad Stob. Flor. 5, 82: add. Append. Florent. in Stob. Floril. T. IV, p. 27 Gaisf. Eur. Aeol. fr. 11 Matth.: cf. Fritzscheius ad Arist. Ran. 1475.

61b. Arsen. XLIX, 70: Stob. Flor. 39, 17. Eur. Phoen. 391.

- 62 *Τιμὴ Γεράνης: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τιμωμένων: Παρὰ τῶ τῶν Πυγμαίων ἔθνει ἐκλείποντος ποτὲ τοῦ γένους τῶν ἀρρένων βασιλέων ἐκράτησέ τις βασιλεὺς Γεράνα ὄνομα· ἦν περ οὖν καὶ ἐκθειοῦντες οἱ Πυγμαῖοι σεμινοτέραις ἢ κατ' ἀνθρώπον ἐτίμων τιμαῖς· ἐκ τούτων οὖν ἐκείνη τὴν διάνοιαν ἐξηγεμώθη, καὶ Ἦραν καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἀθηναῖαν οὐδὲ ἵκαρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος. οὐκοῦν κατὰ χόλον Ἦρας εἰς ὄρνιν αἰσχίνην τὸ εἶδος τὸ ἐξ ἀρχῆς ἤμειψε, καὶ εἶ νῦν ἡ γέραςος πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις, ὅτι αὐτὴν ἐξέμηναν τῇ πέρα τιμῇ καὶ ἀπώλεσαν.*
- 63 *Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκιξάτο: Θεόκριτος. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*
- 64 *Τιτανῶδες βλέπει: καταπληκτικόν, φοβερόν.*
- 65 *Τίκτει κόρος ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη: ἐπὶ τῶν ἐν εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.*
- 66 *Τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι: ἐπὶ τῶν ῥαδίων.*
- 61c *Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης; τεθναίνη, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι: Μιμνᾶρου ἢ γνώμη.*

2. παρὰ — ὄνομα] ἀλλὰ τὸ γι τῶν Π. ἔθνος ἀκούω καὶ ἐκεῖνο καθ' αὐτὸ βασιλεύεσθαι, καὶ οὖν καὶ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἐκλείποντος τοῦ γ. τού τῶν ἀρρ. βασιλέως βασιλίδα τινά, καὶ κρατῆσαι τῶν Πυγμαίων, Γεράνων ὄνομα As. 4. οὖν ἐκθειοῦντες As. 5. ταῖς τιμαῖς As. ἐκείνη, φασί, As. 6. καὶ τὰς θεὰς παρ' οὐδὲν ἐτίθειτο, μάλιστα δὲ τὴν Ἥ. καὶ τὴν Ἀθ. καὶ τὴν Ἀριεμιν καὶ τὴν Ἀφροδ. οὐδὲ As. 8. οὐκοῦν ἐμελλεν ἀμαρτῆσασθαι κακοῦ νοσοῦσα τοιαῦτα· κατὰ γὰρ τὸν τῆς Ἦρας χόλον As. αἰσχίστην As. 9. ἔστιν ἡ νῦν γέραςος καὶ As. 13. βλέπειν Suidas. 14. τοι κόρος ὕβρις Ds. 16. θύρας] θήρας Eras-mus I, 6, 36 corrigendum esse existimat provocans ad Aristid. Or. ὑπὲρ τ. τ. 125 Iebb.: καὶ πέπονθας ταυτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὅς τῆς τε θήρας διήμυρτε: sed plane alienus ab hoc proverbio hic locus est: vide sis Boeckhium ad Pind. T. II, 2, p. 566. 17. χρυσῆς Brunckius.

61c. Arsen. XLIX, 71: Stob. Flor. 63, 16. Mimn. fr. 1.

62. Πυρὰ τῶ κτλ.] Aelian. N. An. XV, 29.

63. Theocr. Id. V, 26.

64. Suidas: Arsen. XLIX, 72. App. Provn. IV, 89.

65. Diog. VIII, 22: Arsen. XLIX, 73. Macar. VIII, 27.

66. Arsen. XLIX, 67. Usurpat Aristot. Metaphys. I, p. 993, b, 4 Bekk.: ὡστ' εἰπερ ἔσμεν ἔχον καθάπερ τυγχάνομεν παροϊμιάζομενοι; τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; ταυτῆ μὲν ἂν

εἷη ῥαδία: ad quem locum Alexander Aphrod. p. 103 Bonitz. haec commentatus est: ὅτι τοῖς πάντας τι ἰγνὸς ἀρρηκίαι τοὺς περὶ αὐτῆς [ἀληθείας] λίγοντας σημεῖον ἂν εἶη τοῦ ῥαδίου αὐτὴν εἶναι, ἴδειξε τῇ παροϊμῇ προσχρησάμενος τῇ τίς — ἀμάρτοι; ἢ λίγονται μὲν ἐπὶ τῶν εὐκόλων καὶ μηδὲν χυλεπόν καὶ δυσείρετον ἰχόντων, εἰληπταὶ δὲ ἀπὸ τῶν τοξοτῶν τῶν ἐπὶ σκοπὸν τοξευόντων. οὗτοι γάρ, ἂν μὲν σπινθὲς ἢ προκείμενος ἢ σκοπός, αὐτὸ ῥαδίου αὐτοῦ τυγχάνουσι, ἂν δὲ ἢ πλατύς, οὐ

- 67 *Τίς τῆδε: οἱ σπένδοντες ἔλεγον, τίς τῆδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν; οἱ δὲ παρόντες ἐπευφημούμενοι ἔλεγον· πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ σπένδοντες, ἵνα συνειδότες ἑαυτοῖς τὴν ἄτοπον οὐκ ἠγνοῦσιν τῶν σπονδῶν.*
- 68 *Τίς ἀνάγκη σαπραγόρα; προίξ: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ 5 πρέποντα αὐτοῖς ζητούντων.*
- 69 *Τιτανίδα παροικεῖς: ἐπὶ τῶν φιλοθέων· οἱ μὲν τὴν πᾶσαν γῆν, οἱ δὲ τὴν Ἀιτικὴν φασίν, ἀπὸ Τιτηνίου, ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκίσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος 10 ἐν τραπόλει καὶ Ἰστρος ἐν πρώτῃ Ἀιτικῶν.*
- 70 *Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον: ὅτι τὸν εὐτυχήσαντα δεῖ μεμνηθῆναι τῶν ὅτε ἦν ἐν πενίᾳ· καὶ γὰρ Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς κεραμέως, γενόμενος δὲ κύριος Σικελίας καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, εἰώθει κεράμια 15 τιθέναι παρὰ τὰ χρυσαῖα. καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι τοιαῦτα ποιῶν πρότερον νῦν ταῦτα ποιῶ διὰ τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀνανδρίαν.*
- 71 *Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετε: ἐπὶ τῶν μὴ δοκιμαζόντων τὰ πράγματα ἀκριβῶς, ἀλλ' ὡς 20 ἐκεῖνοι βούλονται.*

2. οἱ δὲ] εἶτα οἱ Suidas. ἐφημιζόμενοι idem. 3. ἵνα οἱ idem.

4. ἐκχωροῦσιν idem. 7. Τιτανίδα — οἱ] Τιτανίδα γῆν· οἱ Suidas.

8. γῆν Suidas om. φασίν Suidas om. 11. Τετραπόλει Suidas. καὶ

Ἰστρος] Ἰστρος δὲ idem. 14. ἦν υἱὸς A, υἱὸς ἦν Plutarchus. 18.

ἐπιμέλειαν Z Plutarchus. τὴν ἀνδρίαν AZE Plutarchus. 19.

τί ταῦτα τοὺς Aristides.

χαλεπὸν τὸ τοῦτου τυγχάνειν, διὸ καὶ πάντες αὐτοῦ τυγχάνουσι. εἰ οὖν τοῦ ἡμεῖον πάντες κτλ.

67. Suidas: Arsen. XLIX, 74. App. Provn. IV, 90.

68. Plutarch. de cupid. divit. 5, p. 525 A: Βυζάντιόν τινα λέγουσιν ἐπὶ δυσμέροφω γυναικὶ μοιχὸν εὐρόντα εἶπεν· ὦ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη, σαπραγόρα προίξ. Corrupta Byzantii verba hunc in modum refingenda censet Winkelmanus in Act. Societ. Gr. II, p. 15: τίς σοι ἀνάγκη σαπροῦ γράτ χροῖζεσθαι;

69. Οἱ μὲν κτλ.] Suidas: Phot. Hesych. s. Τιτανίδα, s. Τιτανίς, Etym. M. 760, 35. Cf. Voelckerus de myth. gent. Iapetid. 286.

Φιλόχορος] fr. 157 Muell. Ἰστρος] fr. 1 Muell.

70. Arsen. XLIX, 75. Ἀγαθοκλῆς κτλ.] Plut. Apophth. Regg. cett. 176 E: paulum differt Plut. de sui laude 13, p. 544 B. Rem breviter narrant Liban. Oratt. T. III, 251 R., Amm. Marcell. XIV, 11 fin.: versibus expressit Auson. Epigramm. VIII.

71. Adhibetur ab Arist. ἐπ. τ. τεττ. 206 lebb., ubi Scholl. sic explicat: παροιμία· γάρτοι δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων ποιούντων ἢ ἐσμένον. παρῆται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Ἡρίανον καὶ τὴν Ἑλένην ἐκ τοῦ τεύχους θεωροῦντας τοὺς Ἕλληνας περὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι: v. Phot. Biblioth.

- 72 *Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἤρωσ γένη: οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι πολλῆς τιμῆς ἤξιούντο.*
- 73 *Τί μικρῶν πέρι μεγάλα φροιμιάζη: ἐπὶ τῶν μακρολογούντων.*
- 74 *Τίς χρεῖα πυθομένου κρομμύου: ἐπὶ τῶν ἀ-5 χορήστων.*
- 75 *Τίς οὐ γενήσῃ τυγχάνων εἰς Ἀρβέλας: Ἀρβέλαι πόλις Σικελιῆ. ἐνδεσπότητοι δὲ οἱ ἐνοικοῦντες ἐκείσε ἐδόκουν εἶναι.*
- 76 *Τίτυοῦ σε περιμένει καὶ Ἰξίωνος κολαστήρια: 10 ὁ Τίτυος ἠράσθη τῆς Αἰητοῦς καὶ ἐρασθεῖς ἐκράτησεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κρηδέμνου· εἶτα Ἀρτεμις καὶ Ἀπόλλων παῖδες ὄντες τῆς Αἰητοῦς κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνείλον· καὶ νῦν φασιν ἐν τῷ Ἄιδῃ ἔχει τὰ βέλη ἐμπεπαρημένα καὶ κολάζεται ἐκ τούτου. Ὁ δὲ Ἰξίων ἠράσθη τῆς Ἥρας· ἡ Ἥρα 15 προσαγγέλλει τῷ Διὶ· ὁ δὲ Ζεὺς βουληθεὶς γινῶναι, εἰ ὄντως ἐρεῖ αὐτῆς, ἐξομοιοῖ νεφέλην τῇ Ἥρᾳ καὶ ἔστησεν. Ὁ δὲ Ἰξίων νομίσας αὐτὴν εἶναι τὴν Ἥραν συμμίσγεται αὐτῇ τῇ νεφέλῃ· καὶ ὄργισθεὶς ὁ Ζεὺς κολάζει αὐτὸν οὕτως· τροχῶ διατεινας αὐτὸν ἐποίησεν αἰε φέρεσθαι τὸν τροχόν, 20 καὶ ἔστιν αἰε οὕτως ἀνακνυκλούμενος καὶ καταφερόμενος ταύτην τίνων τὴν τιμωρίαν.*

Τὸ τ μετὰ τοῦ ὁ.

- 77 *Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν εἰςρεόντων*

7. τί οὐ Suid. s. τί οὐ. τυγχάνων εἰς] ἰὼν ἐς Suidas. 12. κρηδέμνου θείλων αὐτῇ συγγενέσθαι Nonnus. 14. φησί Nonnus, sc. Greg. Nazianz. Or. IV, 132 A. κολάζεται ἐν τῷ Nonnus. ἔχων idem. καὶ — τούτου] ἐν τῷ ἤπαιτι idem. 15. ἡ δὲ idem. 17. ἠράσθη idem. καὶ ἔστησεν αὐτὴν Cosmas, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν Nonnus. 22. τίνων Z. om., τινὰ Nonnus. 24. ἐπὶ — φησὶν] ἐπὶ τῶν ἄγαν ἑσρέοντων

429 Bekk., Scholl. ad Arist. Oratt. T. III, 636 Dind.

72. Greg. Cyp. P III, 80: Arsen. XLIX, 76. Explicatio: falsa: v. Zenob. VI, 17 et C. Fr. Hermannus de vestigiis institutorum vett. per Platonis de Legg. Libros indagand. p. 55.

73. Ars. XLIX, 77. Plut. Apophth. Lac. 224 C: Ἀβρωτας μακρολογούντος τινος εἶπε, Τί μου μικρῶν π. μ. φρ.; ὅσον γὰρ εἴη πρᾶγμα, τοσοῦτον

καὶ ὁ λόγος ὁ χρῆσαι.

74. Arsen. XLIX, 78.

75. Suidas: Arsen. XLIX, 79. Plut. Provy. II, 30. Apost. XIII, 53.

76. Arsen. XLIX, 80. Lemma illustratur iis quae Wyttenbachius ad Iul. Orat. in laudem Constant. 240 Schaef. disputavit. Ὁ Τίτυος κτλ.] Nonnus Narr. p. 171 sq. Mont., Cosmas ad Greg. Naz. Carm. in A. Maii Spicil. Rom. II, 213. 133.

77. Suidas: Arsen. XLIX, 81.

καὶ εἰσιόντων. φηοῖν Ἀριστοτέλης Ἴππότην εἰς ἀποικίαν
σιελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρά-
σασθαι, μήτε πλοῖα στεγανά αὐτοῖς γενέσθαι ποτέ, καὶ
ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί.

78 Τὸν ἀγαθὸν μυθητὰν δεῖν τοῖς πράγμασιν 5
ἴσον τὸν λόγον ἔχειν: Λακεδαιμόνιοι Κηφισοφῶντα εἰ-
πόντα περὶ τοῦ τυχόντος δύνασθαι ὅλην τὴν ἡμέραν λέ-
γειν ἐξέβαλον, φάμενοι τοῦτο τἀπόφθεγμα.

79 Τοῦ πατρός ἐστι τὸ παιδίον: ἐπὶ τῶν πατροζών- 10
των εἰς τινὰς ἐπιτηδειότητας.

80 Τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγοι: ὅτι δ' ἀληθές, ἔκ τε
ἄλλων κἀντεῦθεν δῆλον: Βαβυλωνίων βασιλεύοντος
Εὐνήχορου, Χαλδαῖοι λέγουσι τὸν γενόμενον ἐκ τῆς ἐκείνου
θυγατρὸς τὴν βασιλείαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· τοῦτο
ἐκεῖνος πέφρικε, καί, ἵνα τι καὶ ὑποπαίξας εἶπω, Ἀκρίσιος 15
γίνεται εἰς τὴν παῖδα· ἐφρούρει γὰρ πικρότατα. λάθρα δὲ
ἢ παῖς, ἦν γὰρ τοῦ Βαβυλωνίου σοφώτερον τὸ χρεῶν, τί-
κει ὑποπλησθεῖσα ἔκ τινος ἀνδρὸς ἀφανοῦς· τοῦτο οἱ φυ-
λάσσοντες δέει τοῦ βασιλέως ἐρόωσαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως·
ἀετὸς δὲ τὴν ἔτι τοῦ παιδὸς καταφορὰν ὀξύτατα ἰδὼν, πρὶν 20
ἢ τῆ γῆ προσαραχθῆναι τὸ βρέφος, ὑπελθὼν αὐτὸ κατὰ

πλοίων εῖρηται τοῦτο, ἀπὸ ἱστορίας τινός. φηοὶ γὰρ Suidas: ἐπὶ τῶν
παικῶν καὶ ἄγα ἐκρόντων πλοίων Suid. s. Μηλιακόν.

2. καταράσασθαι] Suidas addit: ἐπειδὴ γὰρ προφασίζομενοι οἱ μὲν
τις γυναίκας αὐτοῖς ἀρῶσταιν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ἔσιν, κατέμενον, καταρά-
σατο μήτε κτλ. 13. Σευηχόρου As. 14. πάππον] καὶ Χαλδαίων μὲν
ἦν τὸ εἰρημένον θεῖσισμα As addit. 15. ἵνα εἶπω τι As. ὑποπαί-
σας As. εἶπω As om. 18. τοῦτον οὖν οἱ As. 20. ἦν γὰρ ἐν-
ταῦθα ἀφειρημένη ἢ προειρημένη. οὐκοῦν ὁ ἀετὸς τὴν ἔτι τοῦ As. 21.
ἢ τῆ γῆ προσαραχθῆναι καὶ τὰ νῶτα ὑπέβαλεν As.

DV III, 76. Diog. VIII, 31. Ἀρι-
στοτέλης] Polit. fr. 143 Muell.

78. Plut. Institut. Lacon. 239 C, ad
quem locum de Cephisophonte no-
bis aliunde non noto Wyttenbachius
quaerit.

79. Macar. VIII, 43.

80. Sententia iam ab Homero
similiter expressa II. Σ, 117: add.
Pind. apud Plut. Marcell. 29: οχῆ-
σει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδά-
ρον· τείχος: Aesch. Prom. V. 518:
οὐκοῦν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμέ-
νην: id. fragm. 286 Dind., Soph.

Antig. 951. Elect. 696. Babrius in
Elym. M. 662, 28: τὸ χρεῶν γὰρ οὐ
φύγη: Herod. I, 91: τὴν πηρωμέ-
νην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν
καὶ θεῶ: Plat. Gorg. 512 E: τὴν
εἰμαρμένην οὐδ' ἂν εἰς ἐκφύγοι: Arist.
Oratt. T. II, 193, 10 Iebb.: τὸ μὲν
γὰρ μέλλον ἄπιστον ἦν ἐν ἀφανεί:
Vit. Aesopi p. 53 Westerm.: ὁ δὲ
Δῖσσιπος οὐκ ἐφρὼν μηχανῆν τῆς πο-
νηρᾶς τύχης, ὡς Θνητός ὦν δυνή-
σεται τὸ μέλλον ἐκφυγεῖν, ἐπίσθαι:
alia exscripserunt Gatacker ad Marc.
Anton. p. 173. 223. Mitscherlichus

νώτα ὑπέλαβε, καὶ κομίζει εἰς κῆπον τινά· ὁ τοίνυν τοῦ κήπου μελεδωνὸς καλὸν παιδίον θεασάμενος ἐρᾷ αὐτοῦ καὶ τρέφει, καὶ καλεῖται Γίγαλμος καὶ βασιλεύει Βαβυλωνίων.

- 81 Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρῃαψε μὲν Ἰστιαῖος, ἐπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας· ἐπὶ τῶν σκευωραύτων καὶ 5 σὺρῃαπτόντων μηχανὰς κλεπτισιτάτας· Ἰστιαῖος, Σάμιος μὲν ἦν τὸ γένος, φίλος δὲ γενόμενος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἐλύθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Περσίδι· ἐκεῖ δὲ δαισιώμενος ἐπεθύμει ἰδεῖν τὴν οἰκίαν πατρίδα· μὴ ἀπολλόμενος δὲ γράφει τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ τῷ Ἀρισταγόρᾳ μελε- 10 τῆσαι ἀπόστασιν· καὶ πείθει καὶ τινὰς τῶν Ἰώνων ἀποστῆναι· πράττει δὲ οὕτως· λαβὼν πιστὸν οἰκέτην καὶ τοῦτου τὴν κεφαλὴν ξυρῆσας ἐγχαράττει τῇ κεφαλῇ, ὃ ἡβούλετο δηλώσαι· εἶτα μέλανι ἐγκαντῷ τὴν χάραξιν μελαίνει, καὶ ἀφῆκεν ἀνεγκεῖν τὰς τρίχας· καὶ μετὰ τὸ κομάσαι 15 αὐτὸν ἀποπέμπει, λέγων τῷ οἰκέτῃ, πάλιν ἐκεῖσε ἀποξυρῆθῆναι, ἵνα ἀναγῶ Ἀρισταγόρας τὰ γράμματα. ἀναγνούς τοίνυν ὁ Ἀρισταγόρας καὶ μαθὼν ἐποίησε τὴν ἀπόστασιν σχεδὸν πάντων τῶν Ἰώνων· εἶτα μανθάνει ἐν Περσίδι ὁ βασιλεὺς καὶ σύμβουλος γίνεται τῷ Ἰστιαίῳ ὡς Ἕλληνι, 20 τί δεῖ ποιῆσαι· καὶ συμβουλευέται παρ' αὐτοῦ Ἰστιαίου, αὐτὸν πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν ὡς ἱκανὸν ὄντα διαλύσαι τὰ περὶ τῆς ἀποστάσεως. ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰστιαῖος εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ὡς ὑπόπτος γενόμενος ὄλου τοῦ πράγματος παρὰ τοῦ Ἀρταφέρνηου τοῦ ὑπάρχου Σάρδεων ἤκουσε ταῦτα. 25 ὑπόδημα δὲ λέγει τὴν ὄλην κατασκευὴν τοῦ πράγματος.

- 82 Τὸν οἴκοι θησαυρὸν διαβάλλεις· ἐπὶ τῶν τὰ ἴδια διαβαλλόντων.

- 83 Τὸ εὔωνον κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν· ἐπὶ τῶν διὰ φειδῶ πλείονος διαπάνης φαῦλα ὄνια ἐωνημένων. 30

1. τινά, καὶ τίθησι πεφισμένως ἐν³ μίλα As. 2. κῆπου] χόρον As. 3. Γίγαλμος As. 4. ὑπεδήσατο ARZ Ds, ὑπεθύσατο N. 8. ἐλήθη R, ἐλήθη NAOZ Nonnus. δὲ καὶ Nonnus. 11. συναποστῆναι idem. 12. πράττει δὲ οὕτως] γράφει δὲ ὡς μὴ φωραθῆναι τὸν τροπὸν τοῦτον idem. 14. ἐγκανστῷ Nonnus. 17. γνῶ idem. 18. ἀποστασίαν idem. 21. παρ' αὐτοῦ] παρὰ τοῦ idem. 22. ἐν τῇ Ἀσίᾳ idem.

ad Horat. Carm. III, 2, 14. Welckerus ad Theogn. p. 28. Βαβυλωνίων κτλ.] Aelian. N. An. XII, 21 ubi v. Iacobsius.

81. Arsen. XLIX, 82. Τοῦτο — [Ἀρισταγόρας] Diog. VIII, 49: Ac-

sopi Provv. 17. Ἰστιαῖος κτλ.] Nonnus ad Greg. Naz. 162 Mont.

82. Scholl. ad Aristid. 182 Fromm. Utitur Arist. ἐπὶ τ. τεττ. II, p. 135 Iebb.

83. Hoc proverbium Erasmus IV,

- 84 Τότ' ἄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσι.
- 85 Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέ ποτ' ὄρθόν: αὕτη δημώ-
δης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διάστροφῶν ξύλα
ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφελούντων.
- 86 Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὐ ποτ' ἐνόησε: διὰ τὸ 5
τειγῆσαι τὸν Πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν Θεμιστοκλῆς ἀπη-
ρέγκατο. λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐπαιρομένων ἐπὶ μικροῖς
κατορθώμασι.
- 87 Τὸ καλὸν φίλον εἶναι: ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰ-
ρουμένων. 10
- 88 Τὸ Πάρονος σκαφίδιον: ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων.
Πάρονος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας συνεχῶς ἤτει τὸν
δήμον.
- 89 Τοῖς κακοῖς τρεῖς τὰ κακά: ἡ παροιμία σαφής·
γέγονε δὲ ἐντεῦθεν. φασὶ τοὺς ἀτιάγας ὄρνιθας μετακο- 15
μισθέντας εἰς Αἴγυπτον ἐκ Λυδίας καὶ ἀφεθέντας εἰς τὰς
ὔλας, τὰ μὲν πρῶτα ὄρνιθος φωνὴν ἀφιέναι, χρόνῳ δὲ
ὑστερον τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥυέντος λοιμὸς ἐγένετο καὶ
- 85a Τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς
φρονεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται. 20
- 85b Τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄρνυε καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλατ-
τον:··· Λουκιανῷ.
- 85c Τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι.

1. σιωπήσωσιν Z Gregorius. 2. αὕτη ἢ παροιμία Suidas. 3.
ἐπὶ] κατὰ idem. 5. τοιοῦτον P, τοιοῦτον ἢ Aristophanes. ἐπε-
νόησε KN, οὐ πώ ποτ' ἐπενόησεν Aristophanes. ἢ διὰ K. 7.
λέγεται κτλ.] K non agnoscit. 11. τὰ μικρὰ πολλύκις VB. 12.
γάρ] ὁ κυβερνήτης Suidas addit. ἤτει] ἠνώγει Ds. 14. τοῖς — ὄρ-
νιθας] λόγος τις λέγει τοὺς ὄρνιθας τοὺς ἀτιάγας As. 18. ῥέοντος As.
20. γίνεταί Stobaeus. 23. ἀλλὰ τὸ Homerus. δὲ καὶ idem.

3, 37 vulgus recentiorum temporum
sapere opinatur.

84. Greg. Naz. Epist. I fin. p. 768 B.
Liban. Epist. 40: εὖρον, ὅτι τότε
μὲν ὑπὸ τῆς νεότητος ἐξηλατῶ καὶ
κύκνον ἡγοῦ τὸν κολοῖόν· τὸ γῆρας
γάρ σε ἐπαίδεισε τὸν κολοῖόν, ὅπερ
ἐστίν, ἠγεῖσθαι κολοῖόν· ἀλλ' ἡμεῖς
γε σὲ καὶ τότε καὶ νῦν κύκνον.

85. Suidas: Arsen. XLIX, 83.
Macar. VII, 69.

85a. Arsen. XLIX, 84: Stob. Flor.
106, 12. Demosth. Olynth. I, p. 16 R.

85b. Arsen. XLIX, 85: Lucian.
Dial. Mort. 11, 4.

85c. Arsen. XLIX, 86: Hom. Od.
A, 443.

86. K in nott. ad Greg. Cypr. P
III, 71: Arsen. XLIX, 87.

87. Scholl. ad Plat. Lysid. 321
Bekk.: Arsen. XLIX, 88. Macar.
VIII, 41.

88. Diog. VIII, 27.

89. Aelian. N. An. XV, 27, ubi
cf. Iacobsius.

πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπόλλυντο· οὐ διέλιπον οὖν οἱ ὄρμηθες οὗτοι πολλῶ σαφέστερον καὶ ἐναρδρότερον παιδίου μείζον φθίγμα ἀφιέντες καὶ λέγοντες· Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι καὶ συλληφθέντες οὐ μόνον οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔαφιῶσιν ἢν πρότερον ἠφίεσαν· ἡ δουλεία δὲ αὐτῶν καὶ ἡ κάθειρξις καταψηφίζεται σιωπὴν· ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι καὶ ἐλεύθερον ἀπλώσωσι τὸ πτερόν πάλιν γίνονται ἔμφωνοι, ὁμοῦ καὶ τὸ φθίγμα καὶ τὴν παρόρησιαν ἀπολαμβάνοντες.

90 Τοσοῦτον σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων: ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίας τυχόντων.

91 Τὸν οἴκοθεν βρεχόμενον οὐδὲ θεὸς οἰκτείρει: καὶ αὕτη δημῶδης.

92 Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου τάσσειται· δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι· καὶ εἶποτε ἴσαι αἱ ψήφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφῶνιοι περιττὴν τὴν νικῶσαν ἐτίθεντο· Συμρναίους γὰρ ἐλθόντας συνοίκους ἐπέκμητο, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψήφον ἔθεντο· ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατίστης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

93 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἔπασσον: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων καὶ εἰς μείζονα ἐμπίπτόντων.

91a Τὸ γυνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ἵστί χρήσιμον.

4. ὅτι συλληφθ. καὶ ἀγρευθέντες As. 6. ἔτι ἀφιῶσιν As. δὲ] γὰρ idem. 8. πτερόν, καὶ εἰς ἧθη τὰ ἑαυτῶν ἀρῶνται, πάλιν idem. 9. ἀναλαβόντες idem. 10. σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον Suidas, σχεδὸν τοσοῦτον ὡς ὅσον Aristophanes. Διονυσίων] ἔθος ἦν Ἀττικοῖς λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπεριπτόντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων: quem morem respexit Megara in Alciph. Epist. I, 39: κληθεῖσα ὑπὸ Γλυκίρας εἰς τοσοῦτον χρόνον, ἀπὸ Διονυσίων γὰρ ἡμῶν ἀπήγγειλεν, οὐχ ἦκει, ubi int. errant. 14. τὸν M om. 15. τάσσειται M om. 16. συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον Suidas. 18. ἐπέκμητο] ἔχον idem. 19. ἐτίθεντο idem. 20. κρατούσης idem. 22. μείζονα δεινὰ Ds. 23. πῦρ σὶν ἴσσι Menander.

90. Suid. s. Διονύσια: Ars. XLIX, 89. τοσοῦτον — Διονυσίων] Arist. Thesmoph. 747, ubi v. Scholia et annotationem Engeri.

91. Arsen. XLIX, 90. Add. hic locus Lobeckii de v. βρέχασθαι disputationi in ann. ad Phrynich. 291.

91a. Arsen. XLIX, 91: Men. Monost. 584.

92. Arsen. I, 1. τὸν — τάσσειται] Greg. Cypr. M III, 91: Macar. VIII, 54. Apost. IX, 93. δώδεκα κτλ.] Suid. s. τὸν κολοφῶνα ἐπίθετος.

93. Diog. VIII, 45: Arsen. I, 2. Macar. VIII, 42. Apost. IX, 59a. XVI, 49. Mant. Provv. s. ψῆχος.

- 94 Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο: ἐπὶ τῶν ἡττηθέντων ἀλόγως ἐν τῷ πολέμῳ: Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκούω ποιήσασθαι φροντίδα ὑπερβάλλουσαν, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔργων καὶ σπουδασμάτων ἀμαθῶς ἔχειν, πάντα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον διάγειν ὄρασιωνεύοντας ἐν ἀργίᾳ 5 καὶ πολυτελείᾳ· ἐκδεδιδαγμένοι γοῦν ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι παρὰ τὸν τῆς εὐχίας καιρὸν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐτὸν τῷ ῥυθμῷ· τοῦτο οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ἐπολέμουν αὐτοῖς· σάλπιγγα μὲν οὖν καὶ ἤχον σύντονον καὶ παρακλητικὸν εἰς ὄπλα κατεοίγασαν, αὐλοὺς δὲ καὶ αὐλητὰς παρα- 10 λαβόντες, ἐπεὶ ὁμοῦ ἦσαν καὶ τόξονμα ἐξικνεῖτο ἤδη, ἐνέδοσαν ἐκεῖνο τὸ μέλος τὸ ὀρχηστικόν· ὅπερ οὖν ἀκούσαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην, ὡς ἐν μέσοις ὄντες τοῖς συμποσίοις, ἀπεσεύσαντο μὲν τοὺς ἀναβάτας, ἐσκήρτων δὲ καὶ ἐχόρευον καὶ τῇ τε ἄλλῃ τὴν τάξιν 15 συνέχεαν καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.
- 95 Τὸ κυνὸς κακὸν ὅς ἀπέτισεν: ἐπὶ ἄλλων μὲν ἀμαρτησάντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.
- 96 Τοὺς πλέονας κακίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς. 20
- 97 Τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας: Φιλήμονος·
Τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας
οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοός;
ἄργύριον ἐστί· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε

4. τε καὶ As. 6. πολυτελείᾳ, περιγεῖσθαι μὲν οὖν ἕκαστα τῶν ἐν Συβάρει μακρὸν ἂν εἴη ἤν, ἐκεῖνο δ' οὖν ὁμολογεῖ τρυφὴν ἄμαχον. δεδιδαγμένοι ἦσαν As. 8. ἐπολέμουν δὲ αὐτοῖς, σάλπιγγα cod. Vaticanus apud Iacobsium ad h. l. 9. οὖν As om. 12. ἐκεῖνοι As. 17. τῶν ἄλλων Z. 21. Φιλήμονος Πιέρηγος Stobaeus, A: scribe Πτερυγίω. 22. Ἀμαλθαιᾶς Stobaeus, Ἀμαλθίας A. 24. τοῦτο δ' Stobaeus.

94. Συβαρίτας κτλ.] Aelian: N. An. XVI, 23, ubi v. Iacobsius. Fluxit ex Aristotelis Politis: v. Aristot. Pol. fr. 233^a Muell.

95. K in nott. ad Greg. Cypr. P III, 77: Arsen. I, 3. Macar. VIII, 56.

96. Anthol. Pal. IX, 366, 7. Diog. Laert. I, 87: ἔλεγε δὲ [Bias], . . . φιλεῖν ὡς μισήσαντας [cf. Apost. V, 90m]· τοὺς γὰρ πλείστοις εἶναι κακοῖς: Clem. Alex. Stromm. I, 14, 61, p. 129 Syll.: τὸ πάντες ἄνθρω-

ποι κακοί, ἢ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων κακοί· διχῶς γὰρ ἐκφέρεται τὸ αὐτὸ ἀπόφθεγμα, οἱ περὶ Σωτῆραν τὸν Βυζάντιον Βιαντος λέγουσιν εἶναι, quibuscum consentiunt Demetr. apud Stob. Flor. 3, 72, ζ et Schol. apud Iacobsium ad Anth. Palat. T. III, p. 542. Sententiam Mangeius ad Philon. T. I, 361 illustrat.

97. Cf. Apost. II, 53. τὸ τῆς κτλ.] Stob. Flor. 91, 13: Arsen. XLV, 7. Philem. Pteryg. fr. 1 Mein.

- πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι.
- 98 Τὸ γὰρ βροτεῖον σπέρι' ἐφημέρια φρονεῖ,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ καπνοῦ σκιά. *Δισχύλον.*
- 99 Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος: Κροίσος γὰρ 5
ἐκέκτητο υἱὸν ἄφωνον.
- 100 Τὸν τρέχοντα ἐρέθιζε: πρόδηλος· καὶ οὕτω δεῖ
τοὺς φρονίμους.
- 99a Τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,
τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα: *Ἀγάθωνος.* 10
- 99b Τοῦτο δὲ ἐστὶν ὃ λέγουσιν, ὡς φίλος αὐτῷ πᾶς ἄνθρω-
πος φῦσει τέ ἐστὶ καὶ ὀρθῶς ἔχει: *Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις.*
- 99c Τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχει.

1. τοῦθ' ὁ Stobaeus: v. Meinekius. 3. ἐφήμερα Stobaeus: Apo-
stolli lectionem post Burmannum commendaverunt multi: v. Meinekius
Men. et Philem. Rell. p. 376. 13. τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: ὅσον δρό-
μον Photius: cf. Zenob. IV, 85 ibiq. annot.

98. Stob. Flor. 98, 40. Aesch.
fr. 282 Dind.

99. Greg. Cypr. P III, 79: Ar-
sen. L, 4.

99a. Arsen. L, 5: Athen. V, 185 A.
Cf. Kayserus Hist. Crit. tragg. Gr.
167 sq.

99b. Arsen. L, 6.

99c. Arsen. L, 7: Phot. s. τρέχειν,
Suid. s. τρέφεσθαι. Explicatur ab
Eustath. ad Hom. II. X, 161, p. 1264,
15: τὸ δὲ, περὶ ψυχῆς ἔθειον, παροι-
μίαν ἀπετίλεισε, λίσουσαν τὸ περὶ
ψυχῆς θείον, ὅτι τις ἀγωνίων ἐπὶ
τοσούτω κινδύνῳ διαπραττεται τί-
τοῦτο δὲ καὶ ἀγῶνα θανάσιμον Εὐ-
ριπίδης [Orest. 878] φησὶν, ἐξ Ὀμη-
ρικοῦ κερδήσας τὸ τῆμα, ὅς καὶ
ἄλλως ἐρημητίων περιφραστικώτερον
τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον ἀγῶνα [Orest.
847, ubi v. Matthiae] φησὶν, ἐν ᾧ
ζῆν ἢ θανεῖν χριών. τοῖτοις ὁμοίον
καὶ παρὰ Ἡρόδοτῳ [VIII, 74: add.
VII, 57, ubi v. Valckenaerius, et
Schweighaeuser Lexic. Herod. s.
θείον.] τό, θείοντες τὸν περὶ τοῦ παν-
τός ἤδη δρόμον. Usurpavit Arist.
Vesp. 375: alia indicata sunt in
annot. ad Zenob. IV, 85: add.

Greg. Nazianz. Epist. 17 [51], p. 779
D: ὅποτε . . . τὸν περὶ ψυχῆς δρό-
μον τρέχουσι ἄνθρωποι: Synes. Epist.
4, p. 164 C: ἐπειδὴ γῆν σαφῶς τὸν
περὶ ψυχῆς θέομεν: v. annot. ad
Macar. VI, 39. Apost. X, 41. XVII, 22.

100. Proverbium e versu Hom.
II. Θ, 293 derivandum est: τί μὲ
σπεύδοντι καὶ αὐτὸν Ὀτρύνεις: ad
quem locum Eustath. p. 713, 57
ita disserit: τὸ δὲ ἔφηθεν Ὀμηρικόν
ἔητόν· . . . παροιμήθη τοῖς μεθ'
Ὀμηρον ἕς παροιμίαν ἀποφαστικὴν
ταύτην· σπεύδοντα ὀτρύνεις,
quo utitur Lucian. Nigrin. 6: τοῦτο
γὰρ τοι τὸ τοῦ Ὀμήρου, σπεύδοντα
καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς: add. Mant.
PROV. s. μύωπι. Imitati sunt Ho-
merum etiam Latini: Cic. Epist.
ad Famil. XV, 15, 3: *euaghe . . .
ad pacem currentem, ut aiunt, in-
citarem: id. Epist. ad Attic. XIII,
45, 2: quod me hortaris, ut eos dies
consumam in philosophia explicanda,
currentem tu quidem: id. de Orat.
II, 44, 186: facilius est enim cur-
rentem, ut aiunt, incitare, quam com-
movere languentem: Plin. Epist. I,
8, 1. III, 7, 15.*

- 1 Τὸ ἄρνιον σου λελάληκεν: ἐν Αἰγίῃ, ὡς φαοῖν, ἀνθρωπεῖα φωνῇ ἐχρήσατο καὶ εἶπε τὰ μέλλοντα.
- 2 Τὸ βασιλικὸν βοίδιον: ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου βουῆς ἀπέτεκεν ἕξ βοῖδια· πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς βασιλείοις μετὰ πάσης ἐπιμελείας προσέταξε τρέφεσθαι· χρήσῃ δὲ τοῦτο, ἢ ἐπὶ τῶν θεραπείας πολλῆς ἀξιουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων.
- 3 Τὸ Δίωνος γρῦ: οὗτος ὁ Δίω, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, ἐπὶ φιλοσοφίᾳ δὲ περιβόητος· ἔχων δὲ ἀδελφὸν παλαιστὴν, Τόπιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκούων ἄρῶντα ῥήματα, ἐπακολουθοῦντος καὶ ὄχλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγγετο, κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τερῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑπομείνας εἶπε πρὸς τὸν νέον οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγγετο.
- 4 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσῃ τοῦ μεθύοντος.
- 5 Τὸ Φιλοξένου οὐ: ἐπὶ τῶν μεγάλως ἀρνούμενων. Φιλόξενος ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν Διονύσιος ὁ τύραννος ἐνέβαλεν οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγωδίας αὐτοῦ, διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. πυ-

1. σοι Ds, Suidas. Explicatio in Diogeniano excidit. Αἰγίῃ] Αἰγύπτῳ Suidas. 2. ἐχρήσατο κτλ.] ἐλάλησεν· εὐρέθη δὲ ἔχον βοῖδιον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πήχειν δ', καὶ τιμὴν λελάληκε τὰ μέλλοντα Suidas. 3. Differunt paulum BK. 6. τούτῳ Z. 7. ἢ ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων] KB non agnoscunt. 8. ἢ πολυτόκων in fine Z ex Diogeniano adiecit. 9. οὐδὲ τὸ Zenobius. γρῦ A, γρῦ N. 10. τὸ γένος K om. διαβόητος δὲ ἐπὶ φ. Zenobius. δὲ Zenobius om. 11. ἐπικαλούμενον Zenobius. δὲ ὑπὸ idem. 12. καὶ — ῥήματα in K desunt: κ. ἀκ. ῥητὰ καὶ ἄρῶντα Zenobius. καίτοι π. ὁ, ἐπακολουθοῦντος idem. 14. κατεσταλμένον — τερῶν K om. κατεσταλμένον αὐτὸν κατὰ Wytenbachius, κατεστύμμενον Finckhiius annot. ad Zenob. 19. φιλοσοφίας A Zenobius. 15. ἐντὸς δὲ] πρὶν ἂν ἐντὸς K. 16. ὑπομείνας] ὑποφύνας Zenobius. πρὸς τὸν νέον K om., πρὸς τὸν νεανίαν Zenobius. 18. ἐπὶ τῆς γλώσσης Ds. 19. ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τῆν ἀλήθειαν λεγόντων Z e Diogeniano adiecit.

1. Diog. VIII, 30. Suid. s. ἄρνιον et s. τὸ ἄρνιον: Arsen. L, 8.

2. VK in nott. ad Diog. VIII, 41: Arsen. L, 9. De Ptolemaeo Philopatore v. Meinekius Anal. Alex. 342.

3. Zenob. V, 54. App. Provv. IV, 91: Arsen. L, 10.

4. Diog. VIII, 43: Arsen. L, 11. Macar. VIII, 40.

5. Scholl. ad Aristid. 264 Fromm. Append. Provv. V, 16. Apost. VI, 68.

- θόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἡξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι· ὁ δὲ πρὸς ταῦτα λαβὼν χάριτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὐ περὶ τοῦτο μείζον περιεχάραιται, ὥστε τὸ σῆμα τιοῦτον· καὶ πλήσας τούτων πάντων τὸν χάριτην ἐπεμψεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλάκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται. 5
- 6 Τὸ Πάσητος ἡμιώβολον: οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πάσης ἐπὶ μαγεία διεννηγός· τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς παρ' ἐαυτῷ πάλιν εὔρισκε.
- 7 Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον, ἣ τότε τι γενέσθαι: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 10
- 8 Τὸ Ἰππαρχου τειχίον: ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων. Ἰππαρχος γὰρ ὁ Πεισιστράτου παρὰ τὴν Πυθίαν τεῖχος ὠκοδόμησε, πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκάσας ἀναλωῶσαι.
- 9 Τὸν Ὑλλαν κραυγάζεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων καὶ κραυγαζόντων· ἐπεὶ τὸν Ὑλλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς νεῶς Ἀργοῦς ζητήσας οὐχ εὔρε.
- 10 Τὸ μὲν νόημα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμι' ἐμόν: οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν Θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ. 20
- 11 Τοῦ Διὸς τὸν σάνδαλον: ἐπὶ τῶν μεγάλα δὴ τινα προβαλλομένων καὶ καινά.
- 12 Τὸ κἀνοῦν τῆς Θεοῦ φέρει: ἐπὶ τῶν ἀγνῶν· αἱ γὰρ ἀγναὶ ἔφερον.

4. τοιοῦτον γενέσθαι 8 Scholiasta. 7. τὸ γὰρ κτλ.] e comici cuiusdam versibus superesse videntur: τὸ γὰρ ἡμιωβόλιον διδοὺς Πάλιν παρ' ἐαυτῷ τοῦτ' ἀνέλαβε: v. VB in nott. ad Diog. l. c. Ceterum Suidas s. Πάσης sic explicat: ὁ δὲ Πάσης οὗτος μ. ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ ἀνθρώπους ἐν μ. διεννηγεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπισειδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὀρέσθαι καὶ διακονομένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ μῦθ [vox suspecta] αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπρίσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ἀνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ἠρίσκειτο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεῖ αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μύθου. 9. ἣ τότε τι γενέσθαι] Ds non agnoscit. 12. περὶ τὴν Ἀκαδημίαν Suidas. 15. Ὑλλαν idem. 17. καὶ ζητήσας idem. 18. τῆς Θεοῦ Suidas, Aristophanes. 21. μεγάλα κτλ.] ὡς μίγα δὴ τε. Εὐπολις Χρυσῶ γένει Suidas cum Photio. Cf. Meinek. Com. Gr. Fr. II, 1, p. 545. 23. ἐπὶ τ. ἀγνῶν] Ds ignorat.

6. Diog. VIII, 40.

7. Diog. VIII, 44.

8. Suidas: Arsen. I, 12. Greg. Cyp. P III, 81.

9. Suidas: Arsen. I, 13.

VIII, 33. Apost. VIII, 34.

10. Greg. Cyp. P III, 83: Arsen. I, 14.

11. Suidas: Arsen. I, 15. Photius.

12. Diog. II, 46. Macar. I, 19.

- 13 Τοῦ Βάϋνος χοροῦ: ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμα-
θῶν. παρόσον ὁ Βάϋν κακοὺς ἐποίει τοὺς μαθητάς.
- 14 Τὸ Ἐπιμελίδειον δέρμα: ἐπὶ τῶν ἀποθέτων κατ-
έκειτο γὰρ παρὰ τῆ Λακεδαιμονι τοῦτο.
- 15 Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γένος ἄρχεται, τὸ δὲ ἴ-
σον ἐν σοὶ πάνεταί: παραπλησία τῆ· Ἐμοὶ μὲν τὸ
γένος ἄτιμον, σὺ δὲ τῷ γενεῖ. Ἰφικράτης σκνιο-
τόμου υἱὸς πρὸς Ἀρμόδιον τὸν τοῦ παλαιοῦ Ἀρμοδίου
ἀπόγονον εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενον ἔφη τόδε.
- 16 Τὸ Φροννίχου πάλαισμα: κατὰ τῶν πανούργως σο-
φισομένων· προδότης γὰρ οὗτος γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.
- 17 Τὸν Μίδα πλουττον καὶ Κροίσου καὶ Κυνήρου:
ἐν ὑπερβολῇ ταῦτα.
- 18 Τορώνη: Διδυμός φησιν, ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
ἀρμολοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἐαντιοὺς πρὸς τὰ ἐναν-
τία· Ἰσοκράτης δὲ φησι πόλιν εἶναι ἐν Θράκῃ.
- 19 Τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσοῦντων·
καὶ γὰρ εἰώθασι στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.
- 20 Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν: ἐπὶ τῶν βλαπιόντων ἢ
ἠφελούντων τινάς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους 20
γὰρ ἀνικνῆθουσι.

1. Τοῦ C om. Βάβυλος C Suidas. χορός C. 2. παρόσον κτλ.]
Suidas non agnoscit. Scribe Βάβυς et cf. Zenob. IV, 81. 3.
Ἐπιμενίδειον Ds. 6. ἐμοὶ μὲν] μὲν A om. 7. ἄτιμον] ὄντιδος
Stobaeus. 11. οὗτος Ds om. 12. Scribe Κινύρου. 14. Har-
pocration: Τορώνη· Ἰσοκράτης Παναθηναίων [§. 63]. πόλις ἐν Θράκῃ,
ὡς Ἐφορος ἐν δ' [fr. 75 Muell.] ἱστορεῖ. Τοὺς ἐτίερους [ἐταίρους codd.
Suidae et Photii s. τοὺς] τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται· Ἀποκρίστος ἐν τῷ
πρὸς Δημῶν. Διδυμός φησιν . . . ἐναντία: ex hoc loco patet, ea quae
ad Diog. V, 43 de Toronae spongiis scripsi, prorsus delenda esse.
15. ἀρμολοζομένων πρὸς τὰ ἐπιόντα Hemsterhusius ad Luciani Tim. §. 51
coniecit, ἀρμολοζομένων ἐνότια Toupus. 18. εἰώθαμεν Ds.

13. Suidas: Arsen. L, 16. App.
Provv. I, 46.

14. Diog. VIII, 28. Apost. VII, 73.

15. Arsen. L, 17. τὸ — πάνεταί]
Plut. Apophth. Regg. cett. 187 B.
παραπλησία — γένει] Stob. Flor. 90,
12; habet Arsenius etiam XLVIII, 6.
Ἰφικράτης κτλ.] Plut. Apophth. I. c.,
Arsen. XXXI, 95; add. Plut. de No-
bil. 21, Stob. Flor. 86, 15. Simile
adscribitur Sostrato dictum apud
Stob. Flor. 86; 14 et Max. Conf.
Serm. 63, p. 676 Comb.

16. Diog. VIII, 29. Macar. VIII,
75. DV III, 80. Apost. XVIII, 3.

17. Diog. VIII, 53. Greg. Cypr.
L III, 15.

18. Harpoc. 176, 17 Bekk. Dixit
post Hemsterhusium de hoc loco
Kiesslingius de Lyeurgi Or. deperd.
fr. p. 67. Proverbium de To-
rona Apost. X, 34 commemoravit.

19. K in nott. ad Diog. VIII, 57:
Arsen. L, 18. Macar. VII, 75.
Apost. XIII, 47; XV, 37.

20. Greg. Cypr. P III, 78; Arsen.

Τὸ ᾄ μετα τῷ β̄.

- 21 Τραγικὸς Θεοκρίνης: ἐπὶ οὐκοφαντοῦντων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορούμενος Διοσχίην φησί, Τραγικὸς Θεοκρίνης, βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν οὐκοφαντήν, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ 5 τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους ἔστιν εἴτε Δεινάρχου οὔτος ὁ λόγος.
- 20a Τὸ τῆς παροιμίας ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτιγῃ κειμένης, ἣ οὔτε αὐτῆ τῶν κριθῶν ἐσθίει οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. 10
- 20b Τὸ γὰρ ἔαρ οὔτε μία χελιδὼν ποιεῖ οὔτε μία ἡμέρα: Ἀριστοτέλης Ἡθικῆς.
- 20c Τὸν ἐν ἀλλοτριῷ χορῷ πόδα τιθέντα περιέρχον ἢ παροιμία καὶ γέλοιον ἀποδείκνυσι: Πλουτάρχου.
- 20d Τὸ φῶς δ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν: Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ ἐν Αὐλίδι. 15
- 20e Τὸν γὰρ γυναικὸς ὄρκον εἰς οἶνον γράφει.
- 20f Τὸν κανθὸν οἷσθ' ἐκείνον τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον λεγόμενον: Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι.
- 20g Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ. 20
- 20h Τὸν ἔβδομον βοῦν ἢ σοφῇ παροιμία.

1. τραγικὸς — οὐκοφαντοῦντων] Θεοκρίνης Harpocratio. 7. λόγος] τὸν γοῦν πάλας μὲν ὑποκριτὴν τραγικόν, ὕμνιον δὲ οὐκοφαντήν εἰκότως ὠνόμασε τραγικόν Θεοκρίνην Harpocratio addit. 8. παροιμίας] κρητὸς Lucianus. κατακειμένης idem. 11. τὸ — οὔτε] μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ αὐτὸ δὲ Aristoteles. 12. Gorrige Ἡθικῶν. 13. τὸν μὲν γὰρ Plutarchus. 15. δ' τὸ δ' Euripides. 17. τὸν — ὄρκον] ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς Athenaeus. 18. λεγόμενον] γενόμενον Aristophanes.

- XLIX, 92. Diog. VIII, 48: add. Anon. Encom. comae p. 50, 22 Mill.: ἣ γὰρ παροιμία μοι ἀμφιβεβύλευται ἀντιθέειν τὸν ξόρτα.
- 20a. Arsen. XLIX, 93: Lucian. advers. indoct. 30. DV II, 83. Apost. VIII, 42.
- 20b. Arsen. XLIX, 94: Aristot. Eth. ad Nicom. I, 6. Apost. XI, 63.
- 20c. Arsen. XLIX, 95: Plutarch. qua quis rat. se ipse sine invid. laud. 3, p. 540 B. Adhibet Plutarchus etiam Sympos. Quaest. V, I, 2, p. 673 D: ἐγὼ δὲ, κατὰ τὴν ἐν ἀλλοτριῷ χορῷ πόδα τιθείς, ἔπον κτλ.
- 20d. Arsen. XLIX, 96: Eurip. Iphig. Aul. 1250.
- 20e. Arsen. XLIX, 97: Xenarch. apud Athen. X, 441 E. Plut. Boiss. 5. Apost. VI, 56.
- 20f. Arsen. XLIX, 98: Arist. Equitt. 895.
- 20g. Arsen. XLIX, 99: Menand. Monost. 506.
- 20h. Arsen. XLIX, 100: Suid. s. ἔβδοματος. Macar. II, 89. Apost. V, 8. Respexit, ut videtur, Liban. Oratt. T. IV, p. 160 R.: ἀτεχνῶς λίθινά τινες ὄντες, περιέρον ἢ καλῇ παροιμία, βοῦς ἔβδομος.
21. Harpocr. 95, 14. Κτησιφῶντος] §. 313, p. 329 R., ubi cf. Dissenius.

- 22 Τρέχει τὴν ἐσχάτην: ἐπὶ τῶν τὰ λοιθία πνεόντων.
- 23 Τρικέφαλος Ἑρμῆς: παρόσον ὁ λόγος μέγιστα ἰοχύει· οἱ δὲ φασιν αὐτὸν τρικέφαλον ὡς διδάσκοντα τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχοντα ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἢ ὁδός, ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκύστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. 5 ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορος φησί, Προκλείδης Ἰππάρχου ἑρασιγῆς.
- 24 Τροχίλος θεραπεύει κροκόδειλον: ἐπὶ τῶν φόβω τοῖς κρείττοσι δουλευόντων, ὅμως καὶ αὐτῶν ὑπὲρ ἐκείνων ὠφελουμένων·. Ὁ κροκόδειλος νήχεται τε ἅμα καὶ 10 κέχνηεν· ἐμπίπτουσιν οὖν αἱ βδέλλαι καὶ λυποῦσιν αὐτὸν ὅπερ εἰδὼς ἱατροῦ δεῖται τοῦ τροχίλου. ἔστι δὲ ὁ τροχίλος ὄρνις τῶν ἐλείων εἰς, καὶ παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν ἀλάται, καὶ ὅ τι ἂν τύχῃ παρεκλέγων βόσκεται· πλήρης οὖν βδελλῶν γενόμενος ὁ κροκόδειλος, ἐπὶ τὴν ὄχθην 15 προσελθὼν κατὰ τοῦ ἀκτίνος κέχνηεν· ὁ τοίνυν τροχίλος ἐκβαλὼν τὸ ῥάμφος ἐξάγει τὰς προειρημένους· καρτερῶ δὲ ὠφελούμενος ὁ κροκόδειλος καὶ ἀτρεμεῖ· καὶ ὁ μὲν ἔχει δειπνον τὰς βδέλλας, ὁ δὲ ὀνίναται, καὶ τὸ μηδὲν ἀδικῆσαι τὸν τροχίλον λογίζεται οἱ μισθός·. Κεῖ μὲν 20 δὲ καὶ ὑπνώτιοντι τῷ κροκοδείλῳ ἐπιβουλεύει ὁ ἰχνεύμων καὶ ἐμφὺς τῇ δειρῶ, πολλάκις ἀπέπνιξεν αὐτὸν· ἀλλ' ὅ γε τροχίλος ὑπεραγρυπνῶν τοῦ τροφέως βοῶ καὶ παίει κατὰ τῆς ῥίνος αὐτὸν καὶ ἀνίστησι καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὑποθῆγει.
- 25 Τρεῖς ἔξ ἧς τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρεῖς ἔξ νίκην, οἱ δὲ 25 τρεῖς κύβοι κενοί.

1. τρέχειν Suidas. ἐπὶ τῶν κτλ.] horum loco citat Suidas Polyb. XVIII, 35, 6: τὰν τὸ δὴ λεγόμενον τρέχουσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοῖς ῥωμαίους καταφύζονται κτλ.: v. Schweighaeuser ad h. l. 2. Τρικέφαλος — διδάσκοντα] τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς, ὡς περ διδάσκων Photius. 4. ἔχων idem. 10. ὁ γοῦν As. 11. ἐς αὐτὸν καὶ As. αὐτὸν As om. 12. ἔστι — ὄρνις] ὁ μὲν τρ. ὄρνις ἐστὶ As. 15. οὖν] γὰρ As. βδελλῶν] αὐτῶν As. ὁ κροκόδ. As om. 16. τῆς As. 17. ἐμβαλῶν As. 20. μισθόν As. 21. δὲ καὶ] μὲν γὰρ καὶ ὑπερπνῶτιον ἐπιβουλεύει As. 22. δειρῶ As. 23. VV. ὑπεραγρυπνῶν τ. τρ. ex antecedentibus huc Apostolius posuit.

22. Suidas: Arsen. I, 21. Cf. Apost. XVI, 99c.

23. Photius: Suid. Etym. M. 766, 24. Harpocr. 178, 4 Bekk. Φιλόχορος] fr. 69 Muell. De Mercurio tricipite v. Sluiterus Lectt. Andoc. 41 Lugd. Cf. Apost. praef. §. 8.

24. Κροκόδειλος — τροχίλου] Aelian. N. An. III, 11. ἔστι — βόσκεται] Ael. l. c. VIII, 25. πλήρης — μισθός] Aelian. l. c. III, 11. κεῖ μὲν κτλ.] Aelian. l. c. VIII, 25.

25. Suidas: Arsen. I, 22. Append. Provv. IV, 99. Apost. VIII, 72.

- 26 Τριτογενείας ἔφν παῖς: ἐπὶ τῶν ἐνδόξων καὶ φρο-
νίμων. λέγεται δὲ Τριτογενῆς ἢ Ἀθηναῖα, ἥτοι ὅτι ἐκ τῆς
μηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν·
ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος,
ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι μετὰ Ἀρτεμιν τρίτη καὶ 5
Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ὅτι ἐπεὶ τρίτῳ τῆν κεφαλὴν Ἀθη-
ναῖοι ἔλεγον.
- 27 Τρεῖς παρ' ἀσπίδα στήναι ῥαδίτερον ἢ ἄπαξ ἀντ-
αγωνίσασθαι τῇ πενίᾳ: τοῦτο ἐκ τῆς τραγωδίας.
- 28 Τρίτου κρατῆρος ἐγεύσω: ἐπὶ τῶν μεριμημένων τὰ 10
τελεώτατα καὶ σωτηριωδέστερα· τρεῖς δὲ ἦσαν κρατῆρες· καὶ

4. φθίνοντος τρίτη Z: hoc loco plura verba excidisse Kusterus ad Suid. l. c. et Mullachius ad Democr. fr. p. 120 monerunt. Recte: variis autem veterum locis inter se collatis oratio manea sic fere reconcinanda videtur: ἢ ὅτι τρίτη φθίνοντος ἐτίθη· ἢ ὅτι τῇ τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεν-
νήθη· διὸ καὶ ἰορτὴν τῇ τρίτῃ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν: v. Scholl. Ven. ad Θ l. c.: ἢ ὅτι τρίτη φθίνοντος ἐτίθη· καὶ παροιμία κτλ.: Tzetz. ad Lycoph. l. c.: ἢ ὅτι κατὰ Καλλισθέην [p. 271 Geier.] τρίτη τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίους ἢ τρίτη ἰορτὴ τῆς Ἀθηνῶν: Bekk. Anecd. I, 306, 32: τριτόμηνας: ἰορτὴ ἀγομῆν Ἀθηνῶν τῇ τρίτῃ: add. Harpoer. 178, 15. Cramerii Anecd. Oxon. II, 264 et v. ann. ad Macar. VIII, 9, ad Apost. I, 10. 6. ὅτι ἐπεὶ] ὅτι om. Suidas, ἐπεὶ Z. τρίτωρα Suidas. Ἀθηναῖοι] Ἀθαρῶνες Hesych. s. τριτώ, Pho-
tius; ad eandem lectionem etiam Choeroboscus ducit: v. Schleussnerus ad Etym. Gudian. 1051. 7. ἄγον] post hanc vocem Apostolius lac-
cunae signum posuit: aut quae in Suida sequuntur addere voluit: ἢ
ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν καὶ ἐλεγεῖσθαι αἰτία· ἢ γεννη-
τικῇ· ἢ ὅτι ἀπελευσάτο ἐν τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ: aut quae EZ
habent: ἢ ὅτι τρία γίνεταί ἐξ αὐτῆς, ἢ πάντα τὰ ἐνθρόνια συνέχει [De-
mocriti verba: Diog. Laert. IX, 46. Suid. s. τριτογένεια: accuratius phi-
losophi sententiam, de qua v. Lobeckius Aglaoph. I, 157, refert Schol.
Ven. ad Hom. Θ l. c.]. τρία γὰρ ἴσσι, δίσοισι, | δι' ὧν ἅπαντα γίνεταί
[γίγνετ' Stobaeus], ἢ κατὰ τὸν νόμον [τοὺς νόμους Stobaeus, Meine-
kiius], | ἢ ταῖς ἀνάγκαις ἢ [ἢ τὸ Stobaeus] τρίτον ἴθει τι: sunt Menan-
dri versus ex Stob. Flor. 43, 15, Ἐμπιπραμένης fr. II Mein. 10. Τρί-
του — Ὀλυμπίων] τρίτου κρατῆρος. τοῦ Σατήρος· ὃν καὶ τέλειον

26. Integrum proverbium cum
proba explicatione exstat apud Schol.
Ven. ad Hom. II. Θ, 39: καὶ παροιμία·
παῖς μοι τριτογενῆς· εὐη, μὴ
τριτογένεια· ἀρρητιόεις γὰρ αἱ
τοιούται γυναῖκες: add. Suid. s. τρι-
τογένεια. φρονίμων] nam Minerva
ἢ αὐτὴ ἐστὶ τῇ φρονήσει, ut explicat
Tzetz. ad Lycoph. 519. ἢ λέγεται
δι' κτλ.] Suid. s. τριτογενῆς: Phot.,
Tzetz. l. c., Eustath. ad Hom. II. Δ,
504, 15. Θ, 696, 38, ad Odys. Γ,
1473, 12 et qui ex eodem fonte

plura addit Choeroboscus in Etym.
M. 767, 40: brevissime rem tracta-
runt Hesych., Scholl. Ven. ad Hom.
II. Δ, 515, Etym. Gudian. 535, 32:
add. Cornutus de Nat. Deor. 20,
ubi v. Osannus.

27. Ante oculos habuisse vide-
tur auctor incertus Eurip. Med. 250:
ὡς τρεῖς ἀν' αὐρ' ἀσπίδα Στήναι διέ-
λοιμ' ἀν' μάλλον ἢ τέκεν ἄκαξ, quo
loco usus est Lucian. Gall. 19.

28. Τριτόν — Ὀλυμπίων] Suidas:
Photius. Graecis hominibus in

τὸν μὲν πρῶτον ἔλεγον Ὀλυμπίων, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων· Πλάτων ἐν πολιτείᾳ· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρι τε Ὀλυμπίῳ. ἐλέγετο καὶ τριτὺς ἢ ἐντελής θυσία ἐκ οὐός, κριοῦ καὶ τράγου, καὶ φυλῆς μέρος τρίτον.

29 Τραγικὸν πάθος: ἐπὶ τῶν μεσίων συμφορῶν: Οἱ 5
τράγοι μάχονται πρὸς τράγους ὑπὲρ τῶν θηλειῶν,
ὡσερ ὠραίων γυναικῶν, καὶ οἱ ταῦροι πρὸς ταύρους, καὶ
ὑπὲρ οἴων οἱ κριοὶ πρὸς τοὺς ἀντερωῆτας. ὀργῶσι δὲ καὶ
ἐπὶ τὰς θηλείας καὶ οἱ θαλάττιοι κύνθαροι· γίνονται δὲ
ἐν τοῖς ἄσπροις καλουμένοις χωρίοις καὶ εἰσὶ ζηλότυποι, 10
καὶ ἴδοις ἂν μάχην ὑπὲρ τῶν θηλειῶν καρτερᾶν· καὶ ἔστιν
ὁ ἀγὼν οὐχ ὑπὲρ πολλῶν, ὡς τοῖς Ἀργείοις ὁ πόλεμος, ἀλλ'
ὑπὲρ τῆς ἰδίας γαμετῆς, ὡς τῷ Μενέλεω πρὸς τὸν Πάριον.

ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Ὀλυμπίων φασὶ Suidas. Meliora praebet Schol. Plat. 325 Bekk.: τὸ τρίτον τῷ Σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τε πρακτότων: τὰς γὰρ τρίτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρωνον τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρίτος ἀριθμὸς [cf. de hac numerorum doctrina Wyttenbachius ad Plut. T. VII, 1, 30.], ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιπέριπτος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς *Ναυπλίω*: fragmentum v. apud Apost. X, 5^a. Adiciam e Schol. ad Pl. Phileb. 383: τὸ χρ. τῷ σ.] ἐκ μεταφορῆς εἰρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. . . . ἔλεγον δὲ αὐτὸν [sc. τρίτον κρατῆρα] καὶ τέλειον, ὡς *Εὐρυπιδῆς Ἀδρομίδει* καὶ *Ἀριστοφάνη Ταγηνιωταίῳ*.

1. ἠρώων] post hoc verbum vv. τὸν δὲ τρίτον Σωτήρος excidisse Gaisfordius recte monuit. 2. τὸ Plato. 3. τε καὶ idem. Ὀλυμπίῳ Διὶ idem. ἐλέγετο κτλ.] perverse duos articulos in unum coalescisse et loco plane alieno positos esse docet Suidas s. τριτὺς. φυλῆς μέρος τρίτον. αὐτὴ γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη τριτὺς καὶ ἔθνη καὶ φάτιαις, ὡς *Ἀριστοτέλης φησὶ*. Τριτὺς ἢ ἐντελής — τράγον. 5. ἐπὶ — συμφορῶν] συμφορᾶς μεσίων Suidas c. reliquis. 7. ὡσερ] ὡς ὑπὲρ As. Ceterum in initio As verba aliter collocavit. 8. δὲ καὶ] καὶ As om. 12. Ἀργείοις] σαργοῖς As, σκάροις Pantinus: laudat Oppian. Hal. IV, 375 Jacobsius. 13. ὑπὲρ τῆς ἰδίας συντάμον, ὡς ὑπὲρ γὰρ μετῆς τῷ As.

proverbium est τὸ τρίτον τῷ Σωτήρι, ut compertum ē Platone aliisque habemus: Plat. Charmid. p. 167 A, Phileb. 66 D, ubi v. Stallbaumius, Legg. III, 692 A, Epist. VII, 340 A: dicitur de re nunc tandem finiēda et plane absolvēnda: hanc enim proverbii vim esse contra Erasmus Heindorfius ad Plat. Charm. l. c. et Aslius ad Plat. Reip. IX, p. 603 docuerunt. De secundo poculo uberius egit Plutarchus Instit. Rom. 25, p. 270 A. Et hoc in prover-

bium abiit: Lucian. Pisc. 39: οὐκ οὐδ' ἀντιπρὸς κρατῆρος ἤδη καταρχώμεθα: add. Apost. X, 77^a. Πλάτων] Reip. IX, 583 B, quem locum explanat C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 188: add. annot. ad Apost. X, 5^a. I, 10. Ceterum hunc usum conviviorum praeclare in suam rem convertit Pind. Isthm. V, init., ubi v. Dissertus. ἐλέγετο κτλ.] Suid. s. τριτὺς. 11.

29. Suidas: Phot. Hesychius. Oἱ κτλ.] Aelian. N. An. I, 26.

- 30 Τροφονίου κατὰ γῆς παίγνια: καὶ παροιμία·
 Ἐς Τροφονίου μεμάντευται. ἐν Λεβαδία χρηστήριον
 ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλου· στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ
 ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ
 χρώμενοι, ἀγνεύσαντες πρῶτον ὠρισμένως καὶ κοσμήσαν- 5
 τες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι, ἀρφοτέραις ταῖς χερσὶ με-
 λιτιούτας λαβόντες, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ
 αἰφνίδιον ἤρπάζοντο, καὶ κατέδον ἐπὶ τῆς γῆς· τὰς δὲ
 μελιτιούτας, ὃ ἐστὶ μάζας, ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδι-
 κηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντῶντων ὄφρων. 10
- 31 Τρυγόνος λαλίστερος: ἐπειδὴ καὶ αἱ τρυγόνες οὐ
 μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσι,
 καὶ ἐκ τῆς πυγῆς λαλοῦσιν, ὡς Αἰλιανὸς φησὶν: Οἱ τὰς
 θαλασσίους τρυγόνας θηρῶντες, ἐσπύκασιν ὀρχοῦμενοι
 καὶ ἄθοντες εὐ μάλα μουσικῶς· αἱ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ θείλ- 15
 γονται, καὶ τῇ ὄψει τῆς ὀρχήσεως κηλοῦνται καὶ προσίασιν
 ἐγγυτέρω· οἱ δὲ ὑπαναχωροῦσιν ἡσυχῇ καὶ βάδην, ἐνθα
 δήπου ταῖς δειλαίαις πρόκειται δίκτυα ἐκπεπετασμένα, εἴτα
 ἐμπίπτουσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἀλίσκονται: Λέγει Λεωνί-
 δης ὁ Βυζάντιος ἰχθύων φύσεώς τε καὶ κρίσεως ἄπειρον 20
 ἄνθρωπον ἀρπάσαντα ἐκ δικτύου τρυγόνα, ὥστε δὲ ἄρα
 ὁ δυστυχὴς ψῆτταν εἶναι, φέροντα ὡς εἶχεν, ἐπὶ κόλπον
 βαλεῖν καὶ βαδίζειν, ἵνα λάθῃ, ὡς τι ἀγαθὸν εὐρῶν, εἴτα
 καὶ εἰς ἐμπολὴν κερδαλέον ἑαυτῷ ἔχῃ ἀρπαγμα· ἡ δὲ ἄρα
 ἤλγησε πιεζομένη, καὶ παίει τῷ κέντρῳ διείρασα, καὶ ἐξέχευ 25
 τοῦ δυστυχοῦς κλέπτου τὰ σπλάγγνα, καὶ ἐκεῖτο παρὰ τῇ
 τρυγόνι νεκρὸς ὁ φῶρ, ἐναργῆς ἔλεγχος ὧν οὐκ εἰδὼς ἔδρασε.

1. Τροφονίου Suidas. καὶ — μεμάντευται] Suidas ignorat. Ad-
 iecta sunt e Scholl. ad Greg. Naz. l. c., ut ex ann. ad DV l. c. appa-
 ret. 4. μόνα Suidas. 5. ὠρισμένως ἡμέραις idem. 7. λα-
 βόντες] ὃ ἐστὶ μάζας μέλιτι δεδωμένως Suidas addit. 8. κατέδον
 Suidas. 9. μελιτιούτας — μάζας] μάζας idem. ὄφρων addit non-
 nulla Suidas. 12. καὶ] I om. μέρεσιν I. 13. καὶ — λαλοῦ-
 σιν] ἦδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπι μερῶν, ὡς φασὶ, πύμπλισται, sc. φθίγ-
 γεται As. 14. θαλασσίους] As om. θηρῶντες] addit As nonnulla.
 18. δήπου καὶ ὁ δόλος ταῖς As. 19. ἀλίσκονται, ὀρχήσει καὶ ὀρθῇ
 ἤρπάζονται πρῶτον As. 21. τοῦ δικτύου As. 22. ἐπὶ κόλπον ἐμ-
 βαλεῖν As. 23. εὐρῶν — καὶ] εὐρῶντα, καὶ As. 24. ἔχειν As.

30. Suidas: DV II, 50. Lemma ex Cypr. L III, 12: Arsen. I., 23.
 Gregorio Nazianzeno sumptum est: καὶ — φησὶν] Aelian. N. An. XII,
 v. Oratt. 39, 5. ἐς Τρ. μεμ.] Apost. 10. Οἱ τὰς — ἀλίσκονται] Aelian.
 VI, 82. I. c. I, 39. ἄγει κτλ.] Aelian. l. c.

31. Τρυγόνος — ἠχοῦσιν] Greg. II, 50. ἡ πύμπλισται

- 32 Τραγικός πίθηκος: ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν σεμνυνομένων.
- 33 Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα: ἤγουν εὐμετάβολα.
- 34 Τρικέφαλος Γηρυόνη: ἐπὶ τῶν θηριογνομίων: Φαοὶ γὰρ Γηρυόνην, ὡς τρικάρητος ἦν· ἀδύνατον δὲ 5 σῶμα τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν· ἦν δὲ τοιόνδε τοῦτο· πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Τρικαρηνία καλουμένη· ἦν δὲ Γηρυόνης ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὀνομαστός, πλούτῳ τε καὶ ἄλλοις διαφέρων· εἶχε δὲ καὶ βοῶν ἀγέλην θαυμασίην, ἐφ' ἣν ἐλθὼν Ἡρακλῆς ἀντιποιοῦμενον Γηρυόνην ἔκτει- 10 νεν· οἱ δὲ θιῶμενοι περιελαυνόμενας τὰς βοῦς ἐθαύμαζον· ἦσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος μικραὶ, ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τῇ ὀσφύϊ μικραὶ καὶ σιμαὶ, κέρατα οὐκ ἔχουσαι, ὅσπᾳ δὲ μακρὰ καὶ πλατεῖα. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγον τινές, Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν, οὔσας Γηρυόνου τοῦ 15 Τρικαρῆνου· τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλὰς.

Τὸ ᾿ μετὰ τοῦ ᾿.

- 35 Τυφλότερος ἀσπάλακος: τοῦτο τὸ ζῷον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτὸ Σησιμβροτιος ὑπὸ τῆς Γῆς τυ- 20 φλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαιρωτάτους καὶ ῥύγχον ὡσεὶ γαλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.
- 32a Τράγον ἀμέλγειν: ἐπὶ τῶν ἀνάρμωστόν τι ποιοῦντων καὶ ἀνόητον. ὅθεν καὶ Διογενειᾶτος· πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθεῖς ἀφρονέστερος; 25

2. Suidas in fine addit: Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Διοσκήνην, φάσκον ὑποκρινόμενον τοῖς ποιηταῖς τραγωδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγγίσειεν· ἦτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σῶματι εἰσῆμι εἰς τὴν σκηνήν, ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μμηλὸν ζῷον ἐστὶ, εἰς τοῦτο ἐπέσκαψε τὸν Διοσκήνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινόμενους τραγωδιῶν μιμοῦμενον. 5. φαοὶ — ἦν] Γηρυόνην φαοῖν ἔτι τρικέφαλος ἰγένετο Ps. 9. τοῖς ἄλλοις Ps. 12. μακρὰ ἢ Ps. 13. τὴν ὀσφύϊν Ps. 19. τοῦτο — ἔχει] διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῷον τοῦτο Suidas: v. K in noll. ad Diog. VIII, 25. 22. ῥύγχος Suidas.

25. ἐπιτιθεῖς A. ἀφρονέστερος post ἀμέλγων Ds collocat.

32. Greg. Cypr. P III, 85: Arsen. L, 19.

32a. Arsen. L, 20. Cf. Diog. VII, 95.

33. Greg. Cypr. I III, 16: Arsen. L, 24. Apost. X, 28.

34. Arsen. L, 25. φαοὶ κτλ.] Palaeph. π. ἀπίστ. 25.

35. Suidas: Arsen. L, 26. DV III, 79. Adhibuit Cleomed. κωκλ. θεωρ. II, 1, p. 86 Balf.: κατὰ πολὺ τῶν σπαλύκων τυφλότερος.

- 36 *Τυφῶνος πολυπλοκώτερον: Τυφὼν ὁ λεγόμενος
κεραυνωθῆναι ὑπὸ τοῦ Διός· τούτου ποικιλώτερον.*
37 *Τυφλὸς τὰ ὄψα, τὸν τε νοῦν, τὰ τ' ὄμματ' εἶ.*
38 *Τυφλὸν ὄνειρον: ἐπὶ τῶν ἀπατηλῶν.*
39 *Τυφογέρον: ἐπὶ τῶν τυφομανῶν γερόντων.* 5

Τὸ τ̃ μετὰ τοῦ ᾠ.

- 40 *Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκο-
φάνται.*
41 *Τῶν ἀνεφύκτων μὴ ἐπιχείρει.*
42 *Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν ἔστιν: 10
Εὐριπίδης τὸν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβάνων ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ καὶ καταφιλῶν ἤδη γενειῶντα πρὸς τοὺς φίλους εἶπε,
Μὴ θαυμάζητε· τὸ παροιμιῶδες τοῦτ' εἰπῶν.*
43 *Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει*
41a *Τῷ οἰκίῳ μέτρῳ παραμέτρει.* 15
43a *Τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρόρησίας ἦττον ἐμε-
λεν ἢ χελώνη μυιῶν τὸ τῆς παροιμίας.*
43b *Τῷ γὰρ ποροῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει: Εὐριπίδου ἢ
γνώμη.*

3. τὰ] γὰρ τ' Ἰ. 4. τυφλὸν — ἐπὶ] τυφλῶν ὄνειρων: ἦτορ
Ds. 7. συκοφαντοῦντες Suidas. 9. ἀνεφύκτων A. 10. VV. τῶν
— ἰοίην Plutarchus post v. θαυμάσητε posuit. 13. θαυμάσητε Plu-
tarchus. τὸ κιλ.] Plutarchus om. 15. καὶ παραμέτρῃς τῷ ο. μ.
ἐπάτηρον Lucianus.

36. Suidas: Arsen. L, 27. Greg.
Cypr. P III, 72.

37. Greg. Cypr. L III, 17: Ar-
sen. L, 28.

38. Diog. VIII, 26: Arsen. L, 29.

39. K in Append. Provv. V, 1:
Arsen. L, 30.

40. Suidas: Arsen. L, 31. »Flos-
culus opinor Eunapii»: Bern-
hardius.

41. Arsen. L, 32. Diog. Laert.
I, 86: ἔλεγε [Bias] . . . τόσον ψυχῆς
τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐρᾶν: poeta incert.
in Boisson. Anecd. I, 163: τοῖς
ἀνεφύκτοις μὴ βαλεῖν χεῖρα σκόπει.

41a. Arsen. L, 33: Lucian, pro
Imāgg. 2f.

42. Plut. Apophth. Regg. cett.
177 A: Arsen. L, 38. Eandem
historiolam narrant Plut. Erot. 24,

p. 770 C. Aelian. V. Hist. XIII, 4.
Plut. Alcib. 1. Usum v. μετόπω-
ρον metaphoricum Iacobus Ann.
ad Anth. III, 1, p. 129 illustratum
dedit.

43. Suidas: Arsen. L, 34: Pho-
tius. Est ultima pars proverbii a
Suida s. ἀποτίμου allati: ἀποτί-
μον [μοι Scaliger Strom. 1196 in-
seruit] τῆς ἀμαξῆς· τῶν δ' ὄνων
οὐ δὲν μέλει: παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν τι-
οικία τημελούντων, τῶν δὲ ἄλλο-
τριῶν ἀμελούντων. παρόσον οἱ ἰδίῳ
ἔχοντες ἀμαξαν, ὄνους δὲ μισθοῦμε-
νοὶ ἀμελοῦσιν ἀνθρώπων.

43a. Arsen. L, 40: Iulian. Epist.
59: Cf. Apost. XVIII, 19.

43b. Arsen. L, 46: Stob. Flor.
29, 34: Cf. Zenob. V, 93: add.
Cram. Anecd. Oxon. IV, 255.

- 44 *Τῷ θριῶ τὴν ἔγγελλον: θριῶν τὸ φύλλον τῆς σικκῆς·
τραχὺ γὰρ ἐστίν· αἱ δὲ ἔγγελλος ὀλισθηραὶ· πρὸς τὸ λαμ-
βάνειν οὖν αὐτὰς κατάλληλον.*
- 45 *Τῶν πλειόνων ἢ ψῆφος νικᾷ.*
- 46 *Τῶν ἀχαρίστων αἱ δωρεαὶ ἀνατρέπονται.* 5

Ἄρχῃ τοῦ ὕ στοιχείου.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ β̄.

- 47 *Ἔβρις ὕβριν ἐτίκτε καὶ ψόγος ψόγον.*
- 45a *Τῶν δυστυχοῦντων οὐδὲ εἰς φίλος.*
- 45b *Τῶν δυνατῶν τι κέλευ· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις.* 10
- 46a *Τῷ γὰρ ὄντι ἢ νεότης εἰς πᾶν ἐπίδοσιν ἔχει· Πλάτων.*
- 46b *Τῶν δὲ σωμάτων θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ ἐπὶ πολὺ
ἀδρόσσιότεραι γίνονται· Ξενοφῶντος.*
- 46c *Τῶν γὰρ πλούτων ὄδ' ἀριστος γενναῖον λέχος εὔρειν·
Εὐριπίδου.* 15
- 46d *Τῶν γὰρ καλῶν παράλειψις οὐχ ἦττον ἢ τῶν βλαβερῶν
ἢ πράξις ἀναρόν ἐστι καὶ ταραχῶδες· Πλουτάρχου ἢ γνώμη.*
- 46e *Τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὄφειλται τέκνωμα τοῦ πόρου κλέος· Αἰσχύλου.*
- 47a *Ἔβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδῶ βίον· Εὐριπίδου.* 20
- 47b *Ἔβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἦθη
τῶν φίλων.*
- 47c *Ἔβρις μικρῶν κρατοῦντα φουᾶσθαι μέγα.*

3. κατάλληλον δοκεῖ Ds. 9. οὐδὲ εἰς ἐντυχῆς οὐδεὶς Menander.
10. Κενταύροις Suidas. 12. ἐπὶ Xenophon om.: v. Breitenbachium.
13. γίνονται Xenophon. 20. Εὐριπίδου Ἰππολύτω Stobaeus. 22.
Μενάνδρου in fine addunt Z et auctor incertus Crameri; Πλουτάρχου
Maximus. 23. μέγα] ἄλλου τινός Z addit, θεολόγον Antonius et Georgides.

44. Diog. VIII, 55: Arsen. L, 47.

45. Arsen. L, 35. In sententiam cf. Plat. Legg. I, 627 A.

45a. Arsen. L, 36: Menand. Monost. 502.

45b. Arsen. L, 37: Suidas. Cf. Apost. XVI, 2.

46. Arsen. L, 39: X. Oecon. 4, 2.

46a. Arsen. L, 41: Stob. Flor. 52, 13. Plat. Theaet. 146 B.

46b. Arsen. L, 42.

46c. Arsen. L, 43: Stob. Flor. 67, 10. Eurip. Androm. fragm.

20 Matth.

46d. Arsen. L, 44.

46e. Arsen. L, 45: Clem. Alex. Stromm. IV, 7, 50, p. 211 Syllb. Aesch. fr. 292 Dind.

47. Greg. Cyr. P III, 86: Arsen. LI, 29.

47a. Arsen. LI, 30: Stob. Flor. 93, 3. Eur. Hippol. fr. 10 Matth.

47b. Arsen. LI, 31. XXXVI, 64: Max. Conf. Serm. 30, p. 617 Comb.

inc. auctor in Gram. Anecd. Oxon. IV, 254. Plut. fr. 39 Wyt., Menand. fr. fab. inc. 354 Mein.

47c. Arsen. LI, 32: Anton. Mel. 51 Fabr., Georg. Gnom. in Boiss.

Anecd. I, 91.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ γ.

48 Ἐγγρά νύξ: ἐπὶ τῶν οὐμβαινόντων χαλεπῶν.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ δ.

49 Ὑδρας κεφαλὰς τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων: Ἰστορεῖται γὰρ ἡ ὕδρα, ὡς ἐν τῇ Λέρονῃ ἦν ἔχουσα κεφαλὰς 5 ἑκατόν· ὡς δ' ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρουσθέως ἐκελεύσθη ὁ Ἡρα-

48a Ἐγγιάνειν μὲν ἄριστον ἀνδρῖ. Δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι. Τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως: Σιμωνίδου αὐταὶ αἱ παροιμιᾶδες γῶμαι.

48b Ἐγγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει 10
ἐξαρκῶν κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθεὶς μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

48c Ἐγγιέστερος κολοκύντης: παρόσον ἢ κολόκυντα ἐν πολ-
λοῖς χρησιμεύει.

48d Ἐγγιάνειν μὲν ἄριστον ἀνδρῖ θνατῶ, 15
δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
εἶτα τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

48e Ἐγγίεια μὲν ἡγεῖται, κάλλος δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον 20
ἰσχὺς, τέταρτον δὲ πλοῦτος οὐ τυφλός, ἀλλ' ὁὔν βλέπων.

48f Ἐγγίεια καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

4. ὕδρας — τέμνεις] ὕδραν τέμνειν Suidas. ἰστορεῖται — κα-
τακαινότητος] haec ab edito Palaephato in multis recedunt. ἰστορεῖται —
ἑκατόν] similiter Suid. s. ὕδραν. 6. ἐξ — αὐτόν] haud dissimilia apud
Zenob. VI, 26 leguntur. ἐκελεύσθη A. 8. τὸ τρίτον Clemens. αὐ-
ται κτλ.] Clemens non agnoscit. 11. ἐξαρκῶν Pindarus. 13. πάρο-
σον κτλ.] Suidas et Photius ignorant. 15. Σκληρίου praemisit Sto-
baeus; alii Simonidi adscribunt. 19. ἴσθι δὲ τὰ μὲν ἐλάττονα ὧν ἡγεῖ-
ται μὲν ἡγεῖται Plato. 20. ἰσχύς εἴς τε δρόμον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πύσας
κινήσεις τῷ σώματι idem. δὲ δ' ἡ idem. 21. ἐσθλὰ] ἀγαθὰ Menander.

48. Arsen. LI, 33. Cf. Apost. XII, 15^a.

48^a. Arsen. LI, 34: Clem. Alex. Stromm. IV, 6, 23, p. 207 Sylb.: cf. infr. 48^a.

48^b. Arsen. LI, 35: Pind. Ol. V, 23.

48^c. Arsen. LI, 36: Suid. Photius. Adhibuit Epicharm. apud Athen. II, 59 C: ἡγίστερος θῆν ἴσθι κολοκύν-
τας πολὺ, ut Meinekius Exerce. Critt. in Athen. I, p. 7 locum] correxit: add. Sophron. Etym. M. 774, 42: ἡγίστερον κολοκύντας: Aelian. Epist. rust. 10, p. 419 Cuiac.: εἶτα ἡγι-

νότερος ἴσθι κρότωνος [cf. Mant. Provn. s. ἡγίστεμος] δήπου καὶ κολοκύντης. Cf. ann. ad Zenob. VI, 27.

48^a. Arsen. LI, 37: Stob. Flor. 103, 9. Simon. fr. 42 Schnei-
dewin.: v. sup. 48^a.

48^c. Arsen. LI, 38: Plat. Legg. I, 631 C.

48^f. Arsen. LI, 39: Menand. Monost. 519.

49. Arsen. LI, 40. ὕδρας — ἀμηγάνων] Suidas: Macar. VIII, 25. 70. Theophyl. Simoc. Epist. 16: ἐπειδὴ τοῖσιν τὸ θανατῆσθαι πολυ-

κλῆς φονεῦσαι αὐτήν. καὶ εἰς μάχην σταθεῖς καὶ τέμνων τὰς κεφαλὰς αὐτῆς μιᾶς κοπιτομένης πολλαὶ ἀνεφύοντο· καὶ οὐκ ἂν νικητὴς ταύτης ἀνεφάνη, εἰ μὴ Ἰολαίου τυχόντος ἐκέισε τὰς ἐκφυομένας κεφαλὰς κατακαίνοντος. τοιοῦτον δ' εἴ τις πείθεται γενέσθαι μάταιος ἐστί. τὸ δ' ἄλη-⁵θές ὡς ἐχει. Λέρονος ἦν βασιλεύς· ὤκουν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ κώμας· ἦσαν δὲ βασιλεῖς ἐφ' ἐκάστῳ τῶν χωρίων τούτων· νέλος δὲ ὁ τοῦ Περσέως εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον, τὴν Μυκῆνην. Ὁ δὲ Λέρονος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι· ἐπολέμουν οὖν οἱ δύο διὰ τοῦτο. 10 ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας ἦν τῷ Λέρονῳ πολίχμιον τι καρτερόν καὶ ἐφρούρουν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδρείοι, οὓς ἐπήεσαν ἐπὶ τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν· ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολίχμιῳ Ἰδρα. πέμπει οὖν Εὐρύσθευς Ἡρακλῆα καὶ πολιορκεῖ αὐτὸ τὸ πολίχμιον· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ 15 πύργῳ ἐπυρπόλουν τοὺς κάτω· ὅποτε δὲ τις πληγὴς πέσοι, ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνθ' ἑνός. ἐπειδὴν ἀνδρείος ἦν ὁ προαναηρημένος· ἐπεὶ δὲ συνείχεται ὁ Λέρονος ὑπὸ Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ὄθνειον στρατόν· ἤλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιὰν Καρκίνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, μέγας 20 τὴν ἰσχὺν καὶ πολεμικὸς καὶ σὺν τούτῳ ἀντείχον πρὸς τὸν Ἡρακλῆα· εἶτα βοηθεῖ ὁ Ἰόλαος ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν τῷ Ἡρακλεῖ, ἔχων στρατιὰν ἀπὸ Θηβῶν· καὶ τὸν πεφυκότεν πύργον πρὸς τῇ Ἰδρα προσελθὼν ἐνέπρησε καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς καὶ 25 τὴν Ἰδραν ἀναιρεῖ καὶ τὴν στρατιὰν ἀπόλλυσιν· οὗ γενομένου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη· καὶ γράφουσι τὴν ὕδραν ὄφιν καὶ τὸν μῦθον ἀναπλάττουσιν.

50 Ἰδροφορίαν ἄγεις· ἐορτὴ ἦν πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλομένοις· ὡς Ἀπολλώνιος. 30

3. ταύτης N om. Ἰολαίου Z. 4. κατακαίνοντος AZ. 7. δὲ καὶ R Ps. 8. νέλος] Σθίνελος Z Ps. 13. οὐς] οὐ Ps. 15. πολιορκεῖ] ἐκπορθεῖ Ps. οἱ δὲ — κάτω] οἱ δὲ περὶ Ἡρακλῆα ἐπυρπόλουν τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας Ps. 17. ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ Ps. 18. ὑπὸ τοῦ Ps. 21. ἀντείχε Ps. 27. καὶ γράφουσι κτλ.] γ. Fischerus. 29. ἄγεις Suidas non agnoscit. ἦν Suidas om. 30. ἀπολλομένοις Suidas.

σχιδίς τι τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακόν, καὶ τῆς μυθικῆς Ἰδρας τοῖς αὐτομάτοις γενήμασιν ἐστὶ χαλεπώτερον καὶ ἐν ταῖς καθ' ἕνα κτλ.

[Ἱστορεῖται κτλ.] Palaeph. π. ἀπίστ. 39, ubi v. annot. Fischeri.

50. Suidas: Arsen. LI, 41. Phot. Hesychius.

- 51 "Υδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεισηγὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.
- 52 "Υδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιπύτου φασίν. 5
- 53 "Υδωρ παραῤῥέει: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελιομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν· ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

Τὸ ὤ μετὰ τοῦ μ̄.

- 54 Ὑμεῖς δαίμονα αἰρήσεσθε, οὐχ ὑμᾶς δαίμων 10
λήξεται: ὅτι ἐκ προαιρέσεως καὶ οὐκ ἐξ εἰμαρμένης τὰ ἀνθρώπινα, κατὰ τε Ὀλυμπιόδωρον καὶ Ἀρμιώνιον.

Τὸ ὤ μετὰ τοῦ π̄.

- 55 Ὑπὲρ τὸν κατὰλογον: ἐπὶ τῶν γεγρακώτων.
- 53a Ὑιὸν τρέφει τις, κἂν πένης τις ὦν τύχη· 15
θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ἢ πλούσιος: Ἐρμαφροδίτου.
- 53b Ὑλη ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον γενέσει καὶ φθορᾷ καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς. οἱ ἀπὸ Θάλεω καὶ Πυθαγόρου καὶ οἱ Στωϊκοὶ τροπέην καὶ ἀλλοιωτήν καὶ ῥευστήν ὄλην δι' ὄλων τὴν ὄλην. Οἱ δ' ἀπὸ Δημοκρίτου ἀπαθῆ τὰ πρῶτα, τὴν ἄτομον καὶ τὸ κενὸν 20
τὸ ἄσώματον. Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων τὴν ὄλην σωματοειδῆ ἄμορφον ἀνείδον ἀσχημάτιστον ἄποιον, ὅσον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ φύσει, δόξαι κενὴν δὲ τῶν εἰδῶν, οἷον τιτηνὴν καὶ ἐκμαγεῖον καὶ μητέρα γενέσθαι. οἱ δὲ ὕδωρ λέγοντες ἢ πῦρ ἢ ἀέρα ἢ γῆν τὴν ὄλην, οὐκ εἶτι ἄμορφον αὐτὴν λέγουσιν, ἀλλὰ σῶμα. οἱ δὲ τὰ ἀμερῆ 25
καὶ τὰς ἀτόμους ἄμορφον.
- 53c Ὑμεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων.

15. τις] πᾶς Stobaeus. 16. Ποσειδίππου Ἐρμαφροδίτου idem.
17. ὑποκείμενον πρῶτον Plutarchus. 19. ἀλλοιωτήν] καὶ μεταβλητήν
Plutarchus addit. ὄλων Plutarchus. 21. καὶ τὸ idem. 22. καὶ
ἄμορφον idem. ἄποιον μὲν idem. 23. δόξαι κενὴν] δεῖξάμενην idem.

51. Suidas: Arsen. LI, 42. Photius.

52. Suidas: Arsen. LI, 43: Photius. Zenob. VI, 22. Est verus Cratini, de quo quaerunt Iacobsius ad Anth. Pal. XIII, 29, Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 119 et Lhardy de Demade orat. disp. 82.

53. Suidas: Arsen. LI, 44. DV III, 85.

53a. Arsen. LI, 45: Stob. Flor. 77, 7. Comic. Gr. Fr. T. IV, p. 516 Mein.

53b. Arsen. LI, 46: Plutarch. de Plac. Philos. I, 9, p. 882 B.

53c. Ars. LI, 46. Cf. Apost. I, 59.

54. Arsen. LI, 47. Verba Platonis: v. Reip. X, 617 E: add. id. Phaedon. 107 D, ubi v. Wyttenbachius. Explicatur locus ab Olympiodoro: v. comm. ad Alcib. p. 45 Creuz., ad Phaedon. 197 Finckh.

55. Greg. Cypr. L III, 21: Arsen. LI, 48.

- 56 Ἐπὶ τὰ Καλλικράτους: ἐπὶ πλουσίων· πλούσιος γὰρ οὗτος ἐν Κορίνθῳ.
- 57 Ἐπεψηρισμένη: ἀμυαία πρὸς τόκον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπειρῶν.
- 58 Ἐποβολιμαῖος εἶ: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· ἀπὸ τῶν ὑπο- 5 βαλλομένων παιδίων καὶ χαμαιῶριφῶν, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν ἢ ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.
- 59 Ἐπερβερεταῖος: ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ τελευταῖος μὴν ἐστὶν οὗτος.
- 60 Ἐποζυγιώδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προ- 10 αιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελύσεως· ὅσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα.
- 61 Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: λείπει τὸ εὔδει· λέγε- 15 ται ἐπὶ τῶν κακοῦθων καὶ ἐριστικῶν.
- 61a Ἐπερήφανόν που γίνεθ' ἢ λίαν τρυφή.
- 61b Ἐπόπτερος δ' ὁ πλούσιος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, 15 ἕξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὀρώ:. Ἐρύριπιδου.
- 61c Ἐπέκκανμα γὰρ ἐπιθυμίας λόγος τρωτικός:. Ἄρικλειας.
- 61d Ἐπ' οὐδενὸς φιλεῖσθαι δοκῆση τις μηδένα φιλῶν:. Ἴσο- 20 κράτους.

1. ἐπὶ πλουσίων] ἢ πλοουίων K. 3. μεταφορᾶς] Photius om. 5. ὑποβολιμαῖος — καὶ] ὑποβολιμαῖοι. ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι. ἐπὶ τῶν Suidas. 6. χαμαιῶριφῶν idem. ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν Hesychius. 7. ἢ ὑποβάλλουσιν] in Suida desunt. 13. πρᾶγμα] Ἀριστοφάνης Suidas cum Photio et Etymologico addit. 14. Integram pro- verbii formam fuisse ἐπὶ παντὶ τοι [vel που] λίθῳ καθεύδει σκορπίος in Schneidewini Philol. III, 571 conieci. 14. λείπει — εὔδει] ἰλλείπει ὑπεσσι Suidas. 15. καὶ ἐπὶ idem. 16. γίνεθ' Stobaeus. τοῦ αὐτοῦ, i. e. Μένανδρον Stobaeus praemisit. 19. ἐρωτικός Maximus. Χαρικλειας idem. 20. ἐπ' ἀπ' Antonius. δοκίτω idem.

56. K in nott. ad Diog. VIII, 62: Arsen. LI, 49. Macar. VIII, 68.

57. Arsen. LI, 62. ὑπεψηρισμένη — τόκον] Suidas. ἀπὸ κτλ.] Photius. Cf. Suid. s. ψῆνας.

58. Suidas: Arsen. LI, 67. Phot. Hesychius.

59. Diog. VIII, 63: Arsen. LI, 50. Saniora Suidas praebet: Ἐπερβερεταῖος, ὄνομα μῆρος. καὶ παρομοία Ἐπερβερεταῖος. ἐπὶ τ. ὕ. ἐρηται. παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐναντιοῦ Ἐπ. ἀνηγορεύη.

60. Suidas: Arsen. LI, 68. Phot.

Etym. M. 782, 22. Phrynich. Bekk. Anecd. I, 67, 12. Aristoph. fr. 696 Dind.

61. Suidas: Arsen. LI, 69. Macar. VIII, 69.

61a. Arsen. LI, 70: Stob. Flor. 93, 22. Menand. fr. fab. inc. 60 Mein.

61b. Arsen. LI, 71: Stob. Flor. 105, 1, 3. Eurip. In. fr. 22 Matth.

61c. Ars. LI, 72: Max. Conf. Serm. 3, p. 540 Comb. Achill. Tat. I, 5: cf. nott. critt. ad Apost. VIII, 41.

61d. Arsen. LI, 73: Anton. Mel.

- 62 Ὑπὲρ τὰ ἑκαμμμένα πηδᾶς: ὅμοιον τῷ ὑπὲρ βᾶθμιον πόδα τείνεις. εἴρηται ὑπὸ Πεντάκλου τοῦ Κροτωνιάτου, ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν ἑκαμμμένων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασιν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει· 5
- Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαῦλλος,
δίσκευσε δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων.
- 63 Ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρρίπτεις τοὺς κύβους: οἰονεὶ ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.
- 64 Ὑπέρου περιστροφῆ: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιοούντων. 10
- 65 Ὑπέρου γυμνότερος: καί· Ὑπέρου πολλῷ φαλακρότερος.
- 61e Ὑπὸ πολλῶν διαβάλλεσθαι κακῶν οὔτε ἀληθῆς οὔτε βλαβερῶν· τὸ δὲ ὑφ' ἐνὸς ἀγαθοῦ ψέγεσθαι καὶ ἀληθῆς καὶ λυσιτελεῖς:· Μοσχίωνος. 15
- 61f Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις ἂν εἴη ἐσχάτη:· Δημοκρίτου.
- 64a Ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην κεκοίμησαι.

1. ὑπερβάθμιον P. 2. ἀπὸ Φαῦλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου Suidas. 3. σκαμμάτων, πρότερος idem. 4. πηδήμασι ταῦτα idem. 7. δίσκευσι A. 10. περιστροφῆ Suidas. ποιοούντων] καὶ μηδὲν περαινόντων Suidas addit, πολλῶν καὶ οὐδὲν ἀνιόντων AEZ. 16. ἂν εἴη] ἀνδρὶ Stobaeus, καὶ ἀνανδρῆ ex Democratis sent. 78 Or. Mullachius.

135, p. 215 Fabr. Epict. fr. 156 Schweigh.

61e. Arsen. LI, 74: Max. Conf. Serm. 10, p. 563 Comb. Mosch. fr. 15 Wagn.

61f. Arsen. LI, 75: Max. Conf. Serm. 39, p. 631 Comb.: Stob. Flor. 74, 39. Democr. fr. 179 Mull.

62. K in nott. ad Greg. Cypr. P III, 89: Arsen. LI, 51. Macar. VIII, 67. τῷ — τείνεις] Suid. s. ὑπερβάθμιον πόδα ῥεπτῶν. ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως, ἀρρεπῶς διαπραττόμενος. Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥεπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ κτλ., locus notante Kustero ex vita Isidori a Damascio conscripta sumptus. »Alii proverbium hoc sic efferunt, ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις.» Agathias II, p. 67: ἴππια ῥῆδιόν τι ἡγούνηται καὶ προχειρότατον, ὑπερβάθμιον, τὸ λεγόμενον, πόδα τείνεις καὶ θεολογίας ἐφύ-

πτισθαι. Marinus in Vita Procli c. 13: εἰς τὴν Ἠλίτωνος [αὐτῶν] ἡγεμυσταγωγίαν, ἐν τάξει καὶ οὐκ ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα. Kusterus. Καὶ μὴ κατὰ τὸν χρησμὸν ὑπερβάθμιον πόδα τίμειον Ammonius in Categor. p. 12. a. 6. ed. Ven. 1545. Porson. διὰ τὸ μὴ ὑπερηγῶν καὶ ὑπερβάθμιον πόδα τίμειον Simplicius in Epictet. p. 84 Schweigh. Bernhardius. »Epigramma tractatur ab Iacobsio Anth. Palat. T. III, p. 949.

63. Greg. Cypr. P III, 90: Arsen. LI, 52. Apost. II, 93.

64. Suidas: Arsen. LI, 56. DV III, 81.

64a. Arsen. LI, 57: Lucian. Timon. 6. Greg. Cypr. M II, 96.

65. Arsen. LI, 59. 60. Ὑπ. γυμνότερος] Greg. Cypr. I III, 20. Ὑπέρου π. φαλ.] Synes. Calvit. Epitom. 73 B: εἶα δὲ ὄν οὐ κρύπτου-

- 66 Ἐπόχαλκον τὸ χρυσίον: ἐπὶ τῶν κειβδηλευμένων.
 67 Ἐπηνέμια τίκτει: τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.
 68 Ἐπὲρ τὸν Ἐπέροβλον: φιλόδικος οὗτος ἦν.
 69 Ἐπὲρ ὄνου σκιάς: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου
 φιλοτιμιουμένων. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ἀπολογούμενος 5
 ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος οὐκ ἀνασχομένων τῶν δικαστῶν
 εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανί-
 σκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· με-
 σημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον ὑπέδν
 τὴν σκιάν τοῦ ὄνου· ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου 10
 μὴ καὶ τὴν σκιάν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς τὸ
 δικαστήριον ἀμφοτέροι. εἰπὼν ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέ-
 βαιεν ἐκ τοῦ βήματος· ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ
 τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βή-
 ματος, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυ- 15
 μεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ φωνῆς
- 66a Ἐπηνέμια ὀνειράτα καὶ ἐπαίνων σκιαί: ἐπὶ τῶν
 μάτην ἐλπίζόντων.
 66b Ἐπὲρ κάρα πτύει: ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων καὶ ὑπερηφανῶν.
 66c Ἐπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν:· Φιλωρίδου 20
 ἢ ὑποθήκη.
 66d Ἐπέρω ὕδωρ πλῆττει.

3. ὑπὲρ τὸν] Suidas non agnoscit. 5. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ Sui-
 das. 6. ἀνασχομένων idem. 11. τὸ] Suidas om. 12. εἰπὼν δὲ Sui-
 das. 17. ἐπαίνων] ἐπὼν coniecit Gesner ad Lucian. T. III, p. 853:
 v. Lucianum. 18. ἐλπίζόντων] scribe ἐπαιρουμένων: v. Macarius.

σιν, ἀλλ' ἀναδικνύουσι τὸν Ἀσκλη-
 πῖον, τοῦτον ἂν ἴδοις ὑπὲρον πολὺ
 φαλακρότερον: Anon. Encom. Co-
 mae p. 45 Mill.: πῶς δὲ σε παρί-
 δραμε καὶ τὸ τῆς παρομιίας ὑπερον,
 ὃ τὰ λίαν ἀπεικάζει γυμνούμενα, ὡς
 τοῦτω ἂν καὶ φαλάκρα λίαν ἔσχε τὸ
 ἐμφερέες.

66. Greg. Cypr. L III, 22: Ar-
 sen. LI, 61.

66a. Arsen. LI, 62: Lucian. Har-
 mon. 4. Cf. Macar. III, 99.

66b. Ars. LI, 63: Macar. VIII, 68.

66c. Arsen. LI, 64: Stob. Flor.
 9, 14, 3. Dixerunt de huius ver-
 sus auctore Hanovius Exerce. Critt.

in Com. Gr. I, p. 18, Meinekius

Com. Gr. Fr. II, 1, p. 425.

66d. Arsen. LI, 65: Lucian. Her-
 mot. 79: μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιον ποι-
 εῖν ὡσπερ εἴ τις ἐς ὄλμον ὕδωρ ἐκ-
 χείας ὑπὲρω σιδηρῷ πτίττει [v. var.
 lectt. ad h. v. et Apost. XVIII, 66g.]
 πράττειν ἀναγκαῖον καὶ προῦργου
 οἰόμενος, οὐκ εἰδὼς ὅτι ἂν ἀπο-
 βάλῃ, φασί, τοὺς ὁμοίους πτίτ-
 τειν [cf. Suid. s. ἀναπολεῖ ibiq. intt.],
 ὕδωρ ὁμοίως τὸ ὕδωρ μένει;

67. Greg. Cypr. F II, 97: Arsen.
 LI, 58.

68. Suid. s. Ἐπέροβλον: Arsen.
 LI, 53.

69. Suidas: Arsen. LI, 54. DV
 III, 43. Apost. XIV, 22a, XII, 92.

ἀνέχεσθε· τούτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν τὸν κατηγορού-
μενον περιέσωσεν.

Τὸ ὤ μετὰ τοῦ ὄ.

70 Ἔς ὑπὸ ῥόπαλον: ἡ παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ. ἐπὶ
τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλόντων: Δημόκριτος πο- 5
λύγωνα εἶναι ἦν καὶ κύνα: πολλὰς γὰρ ἔχειν λέγει τὰς
μήτρας καὶ τοὺς τόπους τοὺς δεκτικούς τοῦ σπέρματος. ὁ
τοῖνυν θορὸς οὐκ ἐκ μιᾶς ὀρμῆς ἀπάσας αὐτὰς ἐμπληροῖ,
ἀλλὰ δὶς τε καὶ τρίς ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθόρονται, ἵνα ἡ
συνέχεια πληρώσῃ τὰ τοῦ γόνου δεκτικά. ἡμίονους δὲ λέ- 10
γει μὴ τίπειν: μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίας μήτρας τοῖς ἄλλοις
ζῴοις, ἕτερομόρφους δὲ, ἥμιστα δυναμένους γονῆν δέξασθαι·
μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα τὴν ἡμίονον, ἀλλὰ ἐπινοίας
ἀνθρωπίνης καὶ τόλμης, ὡς ἂν εἴποις μοιχίδιον ἐπιτέχνημα
τούτω καὶ κλέμμα. 15

71 Ἔς Διαροίδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπειδευτῶν·
Κράτης:· Ἔν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέ-
σθαι λέγει Κησίαις, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐράς πῆχυν
ἔχειν τὸ πλάτος που φησί.

72 Ἔς ἐκώμασεν: ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιοῦντων καὶ 20
παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπὶ τισιν εὐπραγίαις.

73 Ἔς πὸτ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρρισεν: Θεόκριτος. ἐπὶ
τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων.

69a Ἐπ' αἰδοῦς δ' οὐ λῖαν ἀσπάζομαι: ἐπὶ τῶν ἄγαν σω-
φρόνων, τοῦτ' ἔφησεν Εὐριπίδης ἐν τραγωδίᾳ Ἐρεχθεϊδῶν, ὧδέ 25
πῆ λέγων·

Ἄλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χεῖρ', ὡς θίγῃ πατήρ,
καὶ χεῖρ' ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λῖαν ἀσπάζομαι·
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

1. τούτω] οὔτω Suidas. 5. ἐμβαλλόντων P. Δημόκριτος —
λέγει] λέγει Δημ. πολύγωνα εἶναι ἦν κ. κ., καὶ τὴν αἰτίαν προσέθεσι λέ-
γων, ὅτι πολλὰς ἔχει As. 16. διὰ ῥόπων Suidas. 17. Κράτης
Γεῖτοσιν Suidas: fr. VI Mein. 22. ποκ' Ἀθηναίαν Theocritus.
23. φιλονεικούντων] ἀντιρριζόντων cum codd. parte Gaisfordus. 25. Cor-
rige Ἐρεθεϊδῶν. 27. χεῖρ' Stobaeus. 28. καὶ χεῖρ' EZ om.

69a. Arsen. LI, 55. ἀλλ' κτλ.]
Stob. Flor. III, 18, 32: Eur. Erechth.
fr. 20 Matth.

70. Arsen. LI, 76. ἔς — ἐμβα-
λόντων] K in nott. ad Greg. Cypr.
P III, 94. Δημόκριτος κτλ.] Ae-
lian. N. An. XII, 16.

71. Arsen. LI, 77. ἔς — Κρά-
της] Suidas: Photius. ἦν κτλ.]
Aelian. N. An. III, 3. Κησίαις]
p. 304 Bachr., quem vide.

72. Diog. VIII, 60: Arsen. LI, 78.
73. Theoc. Id. V, 23 cum Scholl.:
Arsen. LI, 79. Cf. Mant. Provv.

- 74 Ἦς ὀρίνει: ἐπὶ τῶν βιαίων λέγεται καὶ ἐριστικῶν.
 75 Ἦς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου: ὅμοιον
 τῷ Κράτητος· καὶ τῷ Ἦς ἐν βορβόρῳ ὕλισπαται.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ Φ̃.

- 76 Ἐφάντου πταίσματος ὑπήτης ἐτύφθη: ὅτι πολ- 5
 λάκις ἄλλοι μὲν πταίουσιν, ἄλλοι δὲ ἀπολαμβάνουσιν.

Ἄρχῃ τοῦ Φ̃ στοιχείου.

Τὸ Φ̃ μετὰ τοῦ ἄ.

- 77 Φαλλέκιον ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῷ
 ἀδόμενον ἦν δὲ φαλλὸς δέσμα ἐσχηματισμένον εἰς αἰδοῖον, 10
 ὃ περιετίθεσαν οἱ Ἕλληνες ἑαυτοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύ-
 76a Ἐψοῖ δὲ τὸ μέλαθρον ὑμήναον. αἰερα τε
 τέκτορες ἄνδρες· ὑμήναον, γαμβρὸς
 ἐρχεται ἴσος Ἀρει.: Σαπφούς.

3. καὶ τῷ K om. ἕλυσπαται K. 5. πταίσματος NZH Eras-
 mus IV, 3, 63. ὑπήτης E, ὑπερήτης W: Reinesius Var. Lectt. I, 24
 coniecit ὑφάντου πτ. ὑπήτης ἐτύφθη. 6. ἀπολαμβάνουσιν] recte πληγὰς
 vel simile quid Pantinus desiderat. 9. Φαλλέκιον Suidas: corrige Φαλλ-
 λέκιον et v. Suid. s. Φαλλικά. ποίημα: ἦτοι αὐτ. Z. 10. ἀδόμενον]
 λέγεται περὶ τῶν ἐρώντων Z addit. 11. ὅπερ ἀμφετίθεσαν Z, ὅπερ ἐτί-
 θεσαν R. 12. ὑψι Hephaestio, ἔψοι Schneidewinus. δὲ ἢ Hephae-
 stio. ἀτρετέε idem. 14. ἐς ἐρχεται. Seidlerus. Ἀρηῖ Hep-
 phaestio, Ἄρη Schneidewinus. Versuum fines imperite positos esse
 sponte apparet.

s. τὸ τῆς. Finitimum est, quod
 contra Demosthenem Demades iecit
 secundum Plutarch. Reip. gerend.
 praec. 7, p. 803 D: καὶ πρὸς Ἀηράδην
 βοῶντα, Δημοσθένης ἐπὶ βούλευσι
 διορθοῦν, ἢ ὅς τὴν Ἀθηναίαν: add.
 Plut. V. Demosth. 11. Latinorum
 usum explanat Fest. p. 310 Muell.:
 Sus Minervam in proverbio est,
 ubi quis id docet alterum, cuius ipse
 inscius est. Quam rem in medio,
 quod aiunt, positam Varro et Eue-
 merus ineptis mythis involvere ma-
 luerunt, quam simpliciter referre: v.
 Cic. Acad. Quaest. I, 5, 18, Orat.
 II, 57, 233 c. annot. Ellendtii,
 Epist. ad Famil. IX, 18, 3, ubi v.
 Manutius: add. Hieron. Opp. T. II,
 p. 472 Vallars.: sus Minervam.

74. Diog. VIII, 64: Arsen. LI,
 80. Cf. Mant. Provv. s. πάλην.

75. K in noth. ad Greg. Cypr. P
 III, 93: Arsen. LI, 81. Alludit
 Ioannes in Boiss. Anecd. IV, 172:
 καὶ λοιπὸν ὅπερ Ἦς ἐγκυλινδοῦμενος
 βορβόρῳ ἦσθεται: add. Lucian. Anach.
 1: καὶ ἐν πληῶν οὐναναφύρονται κυ-
 λινδοῦμενοι ὡσπερ σῖς: Greg. Na-
 zianz. Or. III, p. 70 C: Ἦς ἐν βορ-
 βόρῳ κυλισθεῖς, κατὰ τὴν παροιμίαν.

76. Arsen. LI, 82.

76a. Arsen. LI, 83: Hephaest. de
 Metr. 129 Gaisf. Sapph. fr. 44
 Schneidew.

77. Arsen. LI, 14. Φαλλέκιον—
 ἀδόμενον] Suidas: Phot., Etym. M.
 786, 56. ἦν δὲ πτλ.] e Scholiis ad
 Greg. Nazianz. excerpta: v. Nonnus

σου καὶ ἤδον· ὁ γὰρ Διόνυσος σύνικον αἰδοῖον πελεκήσας περιήψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον, ἀφοσιούμενος τὸν ἔρωτα τοῦ ἐρωμένου, ὃς ἀπέθανε πρὸ τῆς μίξεως.

78 Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου: ἐπὶ τῶν ἀπηρώς ἀρχόντων. Ἐχέτος τῆς Ἡλείου ὑπῆρχε τύραννος· οὗτος 5 ὀμότατος ὢν ἐπενόει παντοίας τιμωρίας καὶ κολαστήρια· πρὸς τοῦτον οἱ θέλοντες ἀφειδῶς κολάσαι διέπεμπον· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς περὶ αὐτοῦ·

Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτιῶν δηλήμονα πάντων. 10

Ὁ δὲ Φάλαρις τοιοῦτός τις ἦν· καὶ οὗτος καινότερων κολαστηρίων γέγονεν εὑρετής· ἦν δὲ τὸ γένος Σικελιώτης· οὗτος Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ χαριζόμενος, ὄντι ὠμοτάτῳ καὶ τιμωρητικῷ, ἐπενόησε βουὴν χαλκοῦν, ἐν ᾗ ἔδει βάλλειν τοὺς κολαζομένους καὶ πῦρ ἀνακαίεσθαι, ἵνα ἔνδον ὄντες καιόμενοι καὶ βοῶντες, διατρεχούσης τῆς φωνῆς διὰ τοῦ σιόματος τοῦ ταύρου, δόξῃ ὁ ταῦρος καιόμενος μυκηθμὸν ἀποτελεῖν. τούτου δὲ τοῦ Φαλάριδος τὸ ἀπάνθρωπον θεασάμενος ὁ Διονύσιος αὐτὸν τοῦτον ἐνέβαλεν εἰς τὸν βουὴν καὶ καύσας ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μηχανήμασιν· Καὶ 20

4. ἀρχαὶ K. καὶ Ἐχέτου K om. 8. λέγει περὶ Nonnus. 10. πάντων] AEZ haec ex Anon. Scholl. ad Aphthon. Prog. l. c. [T. II, 48 Walz.] descripta inserunt: τοῦτόν φησι τὸν Ἐχέτον τὴν θυγατέρα [Metope aut Amphissa nuncupatur a Schol. et Eustath. ad Hom. l. c.] ὑπὸ του φθαριῶαν ἰγνωκότα ταῖς οἰκείαις χειρσὶν ἐκκεινῆσαι τὰς ὄψεις αὐτῆς καὶ σιδηρᾶς ἀλήθειν κρηθᾶς ἀναγκάσαι εἰρηκότα, τότε αὐτῇ τὰς ὄψεις ἀποδώσειν, ὅταν καὶ αὐτῇ τὸν σίδηρον ἄλευρον ποιήσῃ. τὸν δὲ φθορεῖα τῆς κόρης Αἰχμόδημον τὰ τε ἄλλα μέρη περιτεμεῖν τοῦ σώματος καὶ αὐτὰ τὰ αἰδοῖα: similia apud Hesych. s. Ἐχέτος, Eudoc. p. 163 et in Eustath. Scholiisque ad Hom. l. c. leguntur. De Echeto eiusque facinoribus plurima seriori tempore ficta esse monstrat Boettiger in libro, cuius titulus est: »Ideen zur Kunstmythologie« I, 385. 11. τοιοῦτος + καὶ] Nonnus om. 15. καὶ καιόμενοι Nonnus.

p. 139 Mont., Cosmas in A. Maii Spic. Rom. II, 157, Arsenii Narrationes s. Διόνυσος, XXI, 70: alia monstrant Creuzerus Comm. Herod. I, 146 et Lobeckius Aglaoph. I, 659.

78. Arsen. LH, 15. Φαλάριδος — ἀρχόντων] K in nott. ad Diog. VIII, 65: DV III, 87: add. Phot. Epist. 22, p. 83 Mont.: Φάλαρις ἰσως σοι καὶ Διονύσιος καὶ οἷς ἐπὶ ὀμότατη μετὸν ὄνομα, εἰς ἀγῶνα προ-

κίεσθαι πεφιλοτήμασι. Ἐχέτος — πάντων] Nonnus ad Greg. Naz. 143 Mont. ποιητῆς] Hom. Od. Σ, 85. Aphthon. Progym. 9 fin.: τοσοῦτον Φίλιππος Ἐχέτου δεινότερος. ὁ δὲ — μηχανήμασιν] Nonnus l. c.: Basiliius ad Gregor. Naz. apud Boissonadum ad Herod. Epimer. 39. Eudoc. Viol. 412. Διονυσίῳ] castigatur Nonnus a Bentleio Opusc. Phil. 160. Καὶ ταύτην κτλ.] haec

ταύτην μὲν οὕτως ἔχουσαν εὖρον τὴν ἱστορίαν καὶ τῆ
 συναγωγῇ τῶν παροιμιῶν, ὡς εἶχε προσέθηκα, μὴ μέντοι
 γε ἀληθεύουσαν τοῖς προσώποις· οὐ γὰρ Φάλαρις ἦν ὁ τὸν
 βοῦν ἐπινοήσας τὸ κολαστήριον, ἀλλὰ Τιμόλαος ὁ Ἀθη- 5
 ναῖος· ὡς ἔστι γε τῷ θέλοντι κατιδεῖν ἐν τῆς πρὸς Ἀθη-
 ναίους ἐπιστολῆς τοῦ Φαλάριδος ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογουμέ-
 νου· ὃν ὁ Φάλαρις ἐμβαλὼν εἰς τὸν βοῦν κατέκασεν ἐλε-
 εινῶς καὶ βύζην μυκώμενον· ἧ που γε ἐς τόνδε τὸ τοῦ
 Ἡσιόδου ἠλήθευσεν· Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω
 κακὰ τεύχων. 10

79 Φασηλιωτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται·
 Φασηλιώτας γὰρ τάριχον τῷ κολάβρω θύειν φησὶν ὁ Καλ-
 λίμαχος.

80 Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν πρόπον:
 ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρα- 15
 σθῆναί φασι τὴν Σαπηῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ τὴν

2. συναγωγῇ τῶν π.] Ἰωνῆ AEZ. 4. Περίλαος AEZ: v. Eber-
 tus Σικελ. I, 49. 7. ἐκβαλὼν Z. τὴν AEZ. 8. μυκώμενον] μη-
 κώμενον A. Inserunt EZ haec e Stob. Flor. 49, 49: περὶ Φαλίριδος
 καὶ Δωρόθεος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ Σικελικῶν ὡδὲ πη λέγει· Φάλαρις, Ἀκρα-
 γαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθῆς ὑπάρχων, ξέναις καὶ παρευρημέ-
 ταις βασίνοις ἔτριχε καὶ ἐστρίβλου τοὺς ὁμοφύλους. Περίλαος [Περίλλος
 Stobaeus] δὲ τῆ τέχνη χαλκοῦργος, κατασκευάσας δάμαλιν, ἔδωκεν τῷ βι-
 σιλετ δῶρον, ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βύλλων κατακαίῃ ζῶντας. μικηθμὸν
 δ' ἢ δάμαλιν ἀνεδίδου τῷ φυσικῷ παρόμοιον. Φάλαρις δὲ τότε μόνον γε-
 νόμενος δίκαιος αὐτὸν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἐβέβαλεν: similia e Callimacho
 Plut. Parall. Gr. et Rom. 39 assert: in quam rem inquit et de Doro-
 theo veterum testimonia expendit Ebertus l. c. 88. ἧ που γε κτλ.]
 A om. ἐς τόνδε] ἐς τόνδε τὸν Ἀρχέλαον Ἀθηναίων EZ. 9. ἠλή-
 θευσεν ἐπος EZ. 11. Φασηλιωτῶν Suidas. εὐτελῶν] καὶ ἀναίμων
 Suidas addit. 12. Φασηλίτας Suidas. Καλάβρω Suidas, Κο-
 λάβρω Photius, Κυλάβρω Toupius et lablonskius diss. de locis sacri
 cod. diff. III, 105 ex Athen. VII, 297 E. ὁ Suidas om. 13. ἐν βαρβαρι-
 οῦς νομίμοις in fine Suidas addit. 16. φασι τὴν] φ. σὺν πολλοῖς καὶ Suidas.

ipse Apostolius addidisse videtur:
 res Nonnus l. c. suppeditavit. ἐπι-
 στολῆς] Ep. 5 Lennep. Ἡσιόδου]
 Op. et D. 265. Phalaris et Eche-
 tum ubi de summa crudelitate ser-
 monem iniiciunt serioris aevi scri-
 ptores coniungere solent: Liban.
 Or. T. IV, 370 R.: καὶ ἄλλοι τυραν-
 νίδες ὡμαὶ καὶ περὶ, Ἐχέτοι καὶ
 Φαλάριδες, ἀνδρῶποι περικόπτοντες
 καὶ ἀκρωτηριάζοντες, εἴ τινας ἄρα βού-
 λοντο κολάσαι: Greg. Nazianz. Or.
 III, p. 91 A: ὡς μικρὰν εἶναι τὴν

Ἐχέτου καὶ Φαλάριδος ἀπανθρωπίαν
 πρὸς τὴν ἐκείνων ὁμότητα: poet. inc.
 in Crameri Anecd. Pariss. IV, 295:
 κἄν Φάλαριν τίς ἤ, κἄν Ἐχέτου
 μανίαν: alia Ungerus Eclect. crit.
 p. 11 collegit.

79. Suidas: Arsen. LII, 18. Ze-
 nob. VI, 36.

80. Arsen. LI, 16. Φάων —
 πρόπον] Liban. Epist. 260 fin.: σὺ
 δὲ ἴσως ἐκαλλωπίζων, Φάων τις ἕτε-
 ρος ἠγούμενος εἶναι, ἐπὶ—πέτρας]
 Suidas: Photius, Plut. Provv. I, 29.

Λεσβίαν· καὶ ἀποτιγγάνουσαν ὄψαι ἐαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας· Τῷ δὲ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλατταν· πορθμὸς ἦν θάλασσα. ἐγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐνομιζέτο. ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχτο· θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς 5 Λεσβίοις· ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἢ θεός, Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεόν, καὶ ὑποδῶσα θείαν ἀνθρώπου γυναικὸς ἤδη γεγηρακίας· τῷ Φάωνι δὲ διαλέγεται περὶ πλοῦ. ταχὺς ἦν ἐκείνος καὶ θεραπεῦσαι καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπατῆσαι· τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἢ θεός; ἀμείψαι φασὶ τὸν 10 ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἢ Σαμφῶ πολλάκις αἶμα ἐποίησε.

81 Φεραύλας βληθεὶς οὐδαμῇ μετεστράφη· ἐπὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ἐπιμονωτάτων, οἷς εἴλοντο κοπιᾶν. 15 Ὁ γὰρ Κῦρος μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐξέλασιν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὀλοκαύτωσιν, καλοῦ ὄντιος τοῦ ἐν ᾧ χωρίου ἐξήλασεν, εἶδειξε τέρμα ὡς ἐπὶ πέντε σταδίων χωρίου, καὶ εἶπε κατὰ γῦλα ἀνὰ κράτος ἐνταῦθα ἀφιέναι τοὺς ἵππους. σὺν μὲν οὖν τοῖς Πέρσαις αὐτὸς 20 ἤλασε, καὶ ἐνίκα πολὺ. μάλιστα γὰρ ἐμμελήκει αὐτῷ ἵππικῆς· Μήδων δὲ Ἀρτάβαζος ἐνίκα· Κῦρος γὰρ τὸν ἵππον

80a Φασὶ δὲ δυσβουλίαν τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι.

80b Φέρει καὶ ὄρνις γάλα· ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαιμόνων.

80c Φεύγειν τὴν ἀδικίαν ὡς δέσποιναν ἀσεβεστάτην καὶ χαλε- 25 πωτάτην, ἱκετεύοντα τοὺς θεοὺς συναποτρέπειν αὐτήν· Ζαλεύκων.

5. τὸ τοῦ Ps. 8. γεγηρακίας μορφήν Z. 10. ἀπατῆσαι Ps.

11. τὸν γέροντα Ps. 12. ἐφ' ᾧ Ps. 13. ἔσμα Ps. 14. οὐδαμῶν A, οὐδέ γε R. 16. ὁ γὰρ — καλοῦ] ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πρὸς τὰ τεμένη, εἶθυσαν τῷ Διὶ καὶ ὀλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, ἔπειτα τῷ Ἡλίῳ καὶ ὀλοκαύτωσαν τοὺς ἵππους· ἔπειτα τῇ Γῇ σφάζοντες, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ μίγοι ἐποίησαν, ἔπειτα δὲ ἔρωσι τοὺς Συρίαν ἔχουσι· μετὰ δὲ ταῦτα, καλοῦ Xenophon. 18. ἐν ᾧ et statim ἐξήλασεν Xenophon om. 20. ἀφίεναι Xenophon. 25. φεύγειν] φεύγοντα Stobaeus.

Cf. Welckeri Opusc. II, 110. Τῷ ad Plut. Boiss. 38. Greg. Cypr. M IV, 71.

80a. Arsen. LII, 17: Arist. Nub. 80c. Arsen. LII, 19: Stob. Flor. 587 sq. Cf. Mant. Prov. I, 3, 44, 20 fin.

ubi v. annot. 81. Arsen. LII, 21. ὁ γὰρ Κῦρος κτλ.] Xenoph. Cyrop. VIII, 3, 24.

80b. Arsen. LII, 20: K in nott.

ἔδεδώκει αὐτῷ· Σύρων δὲ τῶν πάντων Γαδάτας· Ἀρμενίων
 δὲ Τιγράνης· Ἰρκανίων δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ὑπάρχου· Σακῶν
 δὲ ἰδιώτης ἀνήρ· ἀπέλιπε δὲ τῷ ἵππῳ τοὺς ἄλλους ἵππους
 ἔγγυς τὸ ἤμισυ τοῦ δρόμου. ἔνθα δὴ λέγεται ὁ Κῦρος ἐρέ-
 σθαι τὸν νεανίσκον, εἰ δεῖξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵπ- 5
 που· τὸν δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι βασιλείαν μὲν οὐκ ἂν δεξαί-
 μην, χάριν δὲ ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταθεῖσθαι δεῖξαιμι ἂν· καὶ
 ὁ Κῦρος εἶπε· καὶ μὴν ἐγὼ σοι δεῖξαι θέλω, ἔνθα, κἄν
 καμύων βάλῃς, οὐκ ἂν ἀμάρτοις ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. πάντως
 ὁ Σάκας ἔφη, δεῖξόν μοι, ὡς βαλῶ γε πάντη τῇ βάλῳ 10
 ἀνελόμενος· καὶ ὁ μὲν Κῦρος δείκνυσιν αὐτῷ, ὅπου ἦσαν
 πλεῖστοι τῶν φίλων· ὁ δὲ καταμύων ἴησι τῇ βάλῳ, καὶ
 παρελαύνοντος Φερσύλα τυγχάνει· ἔτυχε γὰρ ὁ Φερσύλας
 παραγγέλλων τι τακτικὸν ὑπὸ Κῦρου· βληθεὶς δὲ οὐδὲ μετ-
 εστράφη, ἀλλ' ὤχετο ἐφ' ὅπερ ἐτάχθη. ἀναβλέψας δὲ ὁ 15
 Σάκας ἐρωτᾷ τίνας ἔτυχεν· οὐ μὰ τὸν Δία, ἔφη ὁ Κῦρος,
 οὐδενὸς τῶν παρόντων. ἀλλ' οὐ μέντοι, ἔφη ὁ νεανίσκος,
 τῶν γε ἀπόντων; ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, οὐ γε ἐκείνου
 τοῦ παρὰ τὰ ἄρματα ταχὺ ἐλαύνοντος τὸν ἵππον. καὶ πῶς,
 ἔφη, οὐδὲ μεταστρέφεται; καὶ ὁ Κῦρος ἔφη· μαινόμενος 20
 γὰρ τί ἐστιν, ὡς ἔοικεν· ἀκούσας ὁ νεανίσκος ὤχετο σκεπτό-
 μενος τίς εἴη· καὶ εὐρίσκει τὸν Φερσύλαν γῆς τε κατὰ-
 πλεων τὸ γένειον καὶ αἵματος· ἐρῶν γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς ῥινὸς
 βληθέντι· ἐπεὶ δὲ προσῆλθεν, ἤρετο αὐτὸν εἰ βληθεῖη· ὁ
 δὲ ἀπεκρίνετο, ὡς ὀρᾶς. δίδωμι τοίνυν σοι, ἔφη, τοῦτον 25
 τὸν ἵππον. ὁ δ' ἐπήρξει, ἀντὶ τοῦ; ἐκ τούτου δὴ διηγείτο
 ὁ Σάκας τὸ πρᾶγμα καὶ τέλος εἶπεν· οἶμαί γε οὐχ ἡμαρ-
 τηκέναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. καὶ Φερσύλας εἶπεν· ἀλλὰ πλου-
 σιωτέρῳ μὲν ἂν, εἰ ἐσωφρόνεις, ἢ ἐμοὶ ἐδίδως· νῦν δὲ

81a Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. 30

81b Φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς, ἐταίραν ἀντὶ νύμφης.

1. αὐτῷ post γὰρ in Xenophonte positum. τῶν — Γαδάτας] ὁ
 προσοιτῶν Xenophon corrupte. 2. ἵππάρχου Xenophon. 3. δὲ] ἀγα
 idem. ἵππους idem. 4. τῷ ἡμίσει idem. 7. δεξαίμην ἂν
 idem. 8. δεῖξαι σοι idem. 9. μύων idem. πάντως τοίνυν idem.
 10. πάντη] ταύτη AZ Xenophon. βάλῳ ἔφη Xenophon. 14. τακτικόν
 pars codd. Xenophontis. ὑπὸ] παρὰ τοῦ Xenophon. 16. Δ' idem. ὁ
 Κῦρος a Xenophonte abest. 20. οὐδὲ] οὐ Xenophon. 21. τί] τίς idem. 24.
 συνῆλθεν Z. 25. τουτοῖ τὸν Xenophon. 27. εἶπε· Καὶ idem. 28. καὶ ὁ idem.
 29. μὲν A om. ἐδίδους Xenophon. 30. ἐπιπλήρη μοι φάτταν Aelianus.

81a. Arsen. LH, 22: Hom. Od.
 A, 230.

81b. Arsen. LH, 23: Aelian. Epist.
 rust. 19, p. 421 Cuiac. Respexit

καὶ γὰρ δέξομαι. ἐπεύχομαι δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, οἵπερ με ἐποίησαν βληθῆναι ὑπό σου, δοῦναι μοι ποιῆσαι μὴ μεταμέλειν σοι τῆς ἐμῆς δωρεᾶς· καὶ νῦν ἔφη ἀπέλασον ἀναβάς ἐπὶ τόνδε τὸν ἐμὸν ἵππον· αὐτίς δ' ἐγὼ παρέσομαι πρὸς σέ. 5

Τὸ Φ μετὰ τοῦ ἱ.

- 82 Φιλοτιμοῦνται ὡς Μερμίται τοῖς τῆς Ἰσίδος πλοκάμοις καὶ Θηβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρόνου ὁδοῖς καὶ Τεγεᾶται τῷ τοῦ Καλυδωνίου δέσματι.
- 83 Φίλος ἀνεπίκαρπος χείρων ἐχθροῦ. 10
- 84 Φιλία παρδάλεως: ἐπὶ τῶν πιστότατα φιλοῦντων. Πάρδαλιν γὰρ ἐκ νηπίου θηρατῆρος ἀνὴρ ἡμερώσας οἶα φίλην ἢ ἐρωμένην περιεῖπεν· οὐκοῦν ἔριφον αὐτῇ φέρων ζῶντα ἐδίδου, τροφήν ἐν αὐτῷ καὶ ἡδονὴν τινα ἐπινοήσας τῷ θηρίῳ ἐν τῷ διασπᾶν τὸν ἔριφον, ἀλλὰ μὴ δοκεῖν ἐοθεῖν 15 κενέβριον τε καὶ θνησείδιον· καὶ δὴ κομισθέντος ἔριφου
- 81c Φεῦ φεῦ· παλαιὸς αἰνος ὡς καλῶς ἔχει, οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρὸς.· Εὐριπίδου.
- 81d Φεῦ· ὁ σφὸς τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν, ἐν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς 20 πολλῷ λείπεται κατὰ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.· τοῦ αὐτοῦ Οἰνεῖ.
- 81e Φιλεῖ γὰρ τὸ δαιμόνιον πολλάκις ἀνθρώποις τὸ μέλλον νύκτωρ λαλεῖν, οὐχ ἵνα φυλάξονται μὴ παθεῖν· οὐ γὰρ εἰμαρμένης δύνανται κρατεῖν, ἀλλ' ἵνα κουφότερον πάσχοντες φέρωσι.· 25 Λευκίππου.
- 82a Φιλονεικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερὸν θεωρεῖσα, τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.· Δημοκρίτου.

1. πᾶσι] ἔφη idem. 3. νῦν μὲν idem. ἀπέλα idem. 4. παρέσομαι R. 7. οἷς] καὶ Lucianus, qui orationis seriem aliter instituit. 12. γὰρ As om. θηρατῆρος As. εἶχεν, οἶα δήπου φ. ἢ ἱρ. ἀγαπῶν καὶ περιεῖπων ἰσχυρῶς. οὐκοῦν As. 14. ταὐτῷ As. 18. Εὐριπίδου Δίκτυν Stobaeus. 21. Οἰνεῖ] Ἰουὸς Stobaeus. 25. Scribe Λευκίππου. 26. δυσμενέος Mullachius. 27. ξυμφέρον idem.

Plat. Theaet. 199 B: ὅτι ἄρα τὰ ἐνδεκα δώδεκα ᾤθη εἶναι, τὴν τῶν ἐνδεκα ἐπιστήμην ἀπὸ τῆς τῶν δώδεκα λαβῶν, τὴν ἐν ἑαυτῷ ὅσον φάταν ἀπὸ περιετρώας: ubi v. Heindorfius.

81c. Arsen. LII, 24: Stob. Flor. 90, 5. Eur. Dict. fr. XV Matth. 81d. Arsen. LII, 25: Stob. Flor. 73, 24. Eurip. In. fr. VIII Matth.

81c. Arsen. LII, 26: Maxim. Conf. Serm. 65, p. 679 Comb. Achill. Tat. I, 3, ad quem locum v. Iacobsius.

82. Lucian. adv. Indoct. 14: Arsen. LII, 27.

82a. Arsen. LII, 28: Stob. Flor. 20, 62. Democr. fr. 147 Mullach.

83. Arsen. LIII, 38.

84. Arsen. LII, 29. Πάρδαλιν —

ἦδε ἐγκρατῶς ἔσχε, δεομένη ἀπόσιτος εἶναι διὰ πλησμονήν·
 ἔδρασε δὲ καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο· ἔδειτο γὰρ ἔτι ὡς φαρμά-
 κου τοῦ λιμοῦ· τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσεως ἡμέρας ἐπεινα-
 μὲν καὶ συνήθως ἐπεδείκνυτο τοῦτο τῷ φθέγματι, οὐ μὴν
 τοῦ ἐρίφου γενομένου δύο ἡμερῶν φίλου ἔτι προσήψατο, 5
 ἀλλὰ ἐκείνον μὲν εἶασεν, ἄλλον δὲ ἔλαβεν. ἄνθρωποι δὲ καὶ
 ἀδελφούς προῦδσαν, καὶ τοὺς γειναμένους, καὶ φίλους ἀρχαί-
 ουσ·· Εὐωδίας τινὸς θανμαστῆς τὴν πάρδαλιν μετεληφέ-
 ναι φασίν, ἡμῖν μὲν ἀπορῶρητον, αὐτῇ δὲ οἶδε τὸ πλεονέκτημα
 τὸ οἰκεῖον· καὶ μέντοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα συνεπίσιαιται τοῦτο, 10
 καὶ ἀλίσκεται τὸν τρόπον τοῦτον· ἢ πάρδαλις τροφῆς δεο-
 μένη ἑαυτὴν ὑποκρύνει ἢ λόγχῃ πολλῇ ἢ φυλλάδι βαθείᾳ,
 καὶ ἐντωχεῖν ἐστὶν ἀφανής, μόνον δὲ ἀναπνεῖ. οὐκοῦν οἱ
 νεβροὶ καὶ δορκάδες καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων, ὡς ὑπὸ τι-
 νος ἰγγος τῆς εὐωδίας ἔλκεται, καὶ γίνεται πλησιον· ἢ 15
 δὲ ἐκπηδᾷ καὶ ἔχει τὸ θήραμα·· Πάρδαλις Καρικὴ
 καὶ Λυκιακὴ οὐκ ἐστὶ μὲν θυμικὴ, οὐδὲ οἷα σφόδρα ἀλικιὴ
 εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρὰ· τιτρωσκομένη δὲ καὶ δόρασι καὶ
 αἰχμαῖς ἀντίτυπος ἐστί, καὶ οὐ ῥαδίως τῷ σιδήρῳ εἴκει,
 τοῦτο δὲ τὸ Ὀμηρικὸν δρῶσα, 20

Ἡ ῥά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ
 ἀπολήγει.

85 Φιλίππου Ἀλεξαντρῶν· ὄνομα στρατηγοῦ. ἐπὶ τῶν
 ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

86 Φιλέσιος ὁδε τὸν τρόπον· ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων· 25
 οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους ἔλεγε. κερκωμώ-
 δηται δὲ εἰς πανουργίαν.

86a Φιλοχρηματίη τοῦ κήσασθαι εὐρεῖν ἀρκέοντα οὐρον οὐκ
 οἶδεν·· Εὐσεβίου.

3. ἐπεινή As. 5. ἑαυτῇ φίλου As. 7. ἀρχαίους, καὶ πολλοὶ
 πολλάκις Z As. 8. μετεληχέναι As. 10. τοῦτο τῇ παρδάλει As.
 11. τοῦτον ἐκείνη· ἢ π. As. 12. ὑπαποκρύντει As. λόγχμη
 As. 14. δορκάδες καὶ αἱ αἶγες αἱ ἄγριαι As. 21. ἢ ῥά] ἀλλὰ Ho-
 merus : v. Spitznerus ad h. l. 25. τὸν τρόπον K om.

ἀρχαίους] Aelian. N. An. VI, 2. 86. K in App. Provn. V, 13;
 Εὐωδίας — θήραμα] id. ib. V, 40. Arsen. LII, 31. Greg. Cyr. I
 Πάρδαλις κτλ.] id. ib. XVII, 43. III, 29.
 Ὀμηρικόν] H. Φ., 577. 86a. Arsen. LII, 32: Stob. Flor.
 85. K in App. Provn. V, 14: 10, 28. Euseb. fr. 12, p. 364
 Arsen. LII, 30. Macar. VIII, 73. Orell.

Τὸ Φ̄ μετὰ τοῦ δ̄.

- 87 Φοινίκων συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἰδεθήθησαν τῶν ἐγχαυρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτας καὶ ἡμέρας· ἐπιπυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι ὡς συντιθέμενοι 5 νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τούτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια καὶ Δήμων ἐπὶ Μεταποντιῶν ἱστορεῖ.
- 86b Φιλοχρηματίην ἐφ' ἡμέρη ἐκάστη ἐπιθόξων πλοῦτος οὐχ ἴσῃσιν, ὡσπερ οὐδὲ πυρκαϊῆν ὕλη ἐπιβαλλομένη· ἐπιγινόμενος δ' 10 αἰεὶ ἐς τοῦ πλεονος τὴν ἐπιθυμίην ἐξάπτει μειζόνως. νόος δὲ μῶνος παραστάς καὶ τούτο οἶδεν ἀκέσυσθαι.
- 86c Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός: Εὐριπίδου ἡ γνώμη.
- 86d Φιλεῖ γὰρ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κωλοῦει: Ἡροδότου.
- 86e Φιλάργυρος οὐδεὶς ἀγαθὸς οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἐλεύθερος: 15 Δημοκρίτου.
- 86f Φιλῆδορον καὶ φιλοσώματος καὶ φιλοχρήματος καὶ φιλόθεον τὸν αὐτὸν οὐ δύναται εἶναι· ὁ γὰρ φιλήδορος πάντως καὶ φιλοσώματος· ὁ δὲ φιλοσώματος ὅδε ἀνάγκης καὶ ἀδικος· ὁ δὲ ἀδικος εἰς μὲν 20 θεὸν ἀνόσιος, εἰς δὲ ἀνθρώπους παράνομος: Πυθαγόρου.
- 86g Φιλονεικότερος τῶν ἀλεκτρύνων.
- 86h Φιλεῖ δ' ἐκάστου πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
- 87a Φοινίκος παλαιότερος: μακρόβιον γὰρ τὸ ζῶον.

4. νύκτα καὶ ἡμέραν Suidas.

10. ἐπιγινόμενος Stobaeus.

11. ἔς^μ

A: praepositionem cum Orellio dele. ἐπιθυμίαν A, ἐπιθυμίαν Stobaeus. 13. Εὐριπίδου κτλ.] Διοχύλου Stobaeus. 14. κωλοῦειν Herodotus. 16. Δημοκρίτου] Ἀντισθένης Stobaeus. 18. οὐ δύναται] ἀδύνατον Orellius. φιλήδορος πάντως] πάντως Orellius om. 20. καὶ ἀδικος] καὶ Orellius om. 21. Πυθαγόρου apud Orellium non legitur.

86b. Arsen. LII, 33: Stob. Flor. 10, 29. Euseb. fr. 13 Or.

86c. Arsen. LII, 34. XXXVI, 31: Stob. Flor. 29, 21. Aesch. fr. 277 Dind.

86d. Arsen. LII, 35: Herod. VII, 10, ubi v. Valckenarium.

86e. Arsen. LII, 36. VII, 74: Stob. Flor. 10, 42.

86f. Arsen. LII, 37: Demophili Sent. Pythag. 44, ad quem locum v. Orellius Opusc. Sentent. I, p. 467.

86g. Arsen. LII, 38: Lucian. Piscat. 34.

86b. Arsen. LII, 39: Menand. Monost. 528.

87. Suidas: Arsen. LII, 40. Diog. VIII, 67. Δήμων] fr. 15 Muell. Tetigit Boissonadus ad Psell. de Operat. Daem. p. 221.

87a. Arsen. LII, 41. De avi dixit Lucian. Hermot. 53: εἰ μὴ φοίνικος ἐστὶ βιώσιμη: add. infr. 91: contra de Achillis praecceptore apud Plut. V. Alex. 24 legitur: ἐξηκολούθησε γὰρ αὐτῷ [Lysimachus Alexandro] λέγων τοῦ Φοίνικος οὐκ εἶναι χείρων οὐδὲ πρεσβύτερος.

- 88 Φόνου πτερόν: ἢ, θανάτου πτερόν: ὁ οἰσὶς λέγεται.
- 89 Φοινικήϊα γράμματα: ἤγουν ἀρχαιότατα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος Ἀγήρορος τοῦ εὐρόντος. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ἀπὸ τοῦ 5 γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. Κάμων δ' ἐν δευτέρᾳ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις, γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας, Ἀγλαύρην, Ἐρσην, Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην εἶ παρθένον οὖσαν τελευτήσαι· διὸ καὶ Φοι- 10 νικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίονα εἶπειν, βουλόμενον τινὸς τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.
- 90 Φορμίωνος στιβάς: ἐπὶ τῶν εὐτέλων.
- 91 Φοινίκων αὐθις ἐπιθυμεῖ: ὅτι τὰ παθήματα τοῖς

3. ἤγουν ἀρχαιότατα] Suidas om. 4. εὐρόντος λέγονσι Z. 6. Σκάρμων Suidas: v. Fabricius B. G. III, 288 Harl., Westermannus ad Voss. Hist. Gr. 496. ἐν τῇ Suidas. 7. Ἀκταίονος Suidas. 9. Ἀγλαύρον idem. 11. τὰ γράμματα idem. Ἀκταίωνα idem. εἶπειν Suidas om. 14. τοῖς ἀνθρώποις] τοῖς φοινίκοις Aesopus.

88. K in App. Provv. V, 18. DV III, 86.

89. Suidas: Arsen. LII, 42. Phot., Hesych. s. φοινίκια: add. id. s. φοινικίους γράμμασιν. Σοφοκλῆς Ποιμέων [fr. 460 Dind.]. ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κροκοκίνας: v. Franzius Elem. Epigr. Gr. 15. 26: add. Scholl. ad Greg. Nazianz. Stelit. 66 Mont. et Cramerii Anecd. Oxon. IV, 318 sq., quibus similia sunt haec a Walzio ad h. l. ex cod. Vatic. 711 fol. 97 B edita: χρη εἰδῆται, ὅτι πρότερον οἱ Ἕλληνες φοινίκους [sic] ἐχρῶντο γράμμασιν. ὕστερον δὲ ἐλθὼν ὁ Παλαμήδης, ἀνὴρ εὐειδής καὶ πάσης ἐπιστήμης ἔμπλεως, ἀφῆλμενος ἀπὸ τοῦ ἁδίκου ἔξ μόνου στοιχείᾳ εἶρε τοῖς Ἕλλησιν· α. β. γ. δ. ε. ς. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. καὶ υ. προσέθηκε δὲ αὐτοῖς καὶ Κάδμος Μιλήσιος γράμματα τριῶν θ. φ. χ. διὸ καὶ πολλῶ τῷ χρόνῳ τοῖς δίκαι ἰννία ἐχρῶντο, ὅθιν οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες τὸ ψ τὴν ψαλίδα πασαιλίδα ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ πολλὰ ὀνόματι ἄλλως ἔξερῶνον καὶ ἔγραφον. μετὰ

ταῦτα Σιμωνίδης ὁ Χίος ἐλθὼν προσέθηκε δύο, η καὶ ω μέγα. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Στρακοῖσιος εἶρε τὰ τριῶ ζ. ξ. φ. καὶ οὕτως ἐπληρώθη καὶ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα· ὅθιν μνησόμενος ὁ Ὀμηρος τὸν ἀριθμὸν τῶν εἴκοσι δὴα βιβλίων τῶν παρ' Ἑβραίοις, εἰς τὸν τῶν εἴκοσι δύο στοιχείων τυπωθέντα ἀριθμὸν, καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν ποιήσιν τῆς Ἰλιάδος τῶν εἴκοσι τεσσάρων ῥαψωδιῶν διὰ τῶν εἴκοσι τεσσάρων στοιχείων ἐποίησεν· οὕτω δὲ καὶ Ὀδύσειαν. Πότε τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα λέγονται γράμματι καὶ ποτε στοιχείᾳ· ὅτι μὲν γράφονται, λέγονται γράμματι· ὅταν δὲ ἀναγινώσκονται, λέγονται στοιχείᾳ. Greg. Naz. Or. III, p. 99 C: εἰ δὲ; οὐ Φοινίκων τὰ γράμματα, ὡς δὲ τινες Λιγυτίων;

90. Suidas: Arsen. LII, 43. Fluxit ex Arist. Pac. 347: πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμεν Πράγματι τε καὶ στιβάδας, ὡς ἔλαχε Φορμίῳ, ad quem locum Scholiastae doctissime de Phormione imperatore egerunt.

91. Arsen. LII, 44. Φοινίκων —

ἀνθρώποις μαθήματα γίνεται: Ὁ Φοῖνιξ τὸ ζῶον ἄνευ λογικῆς οἷδε συμβολεῖν ἀριθμὸν πεντακοσίων ἐτῶν οὐ δεδημένον δακτύλων εἰς ἐπιστήμην ἀριθμητικῆς· καὶ οἱ μὲν ἱερεῖς περὶ τῆς ἀφίξεως ἀριθμοῦντες τὰ ἔτη προσδέχονται· ὁ δὲ πάρεστιν· οἱ δὲ θύουσι καὶ σχολὴν ἄγουσι 5 τοῦ ἡλίου ἐν ταῖς λέσχαις καταδύοντος, ὅσα δ' ὄρνιθες οὐκ ἴσασιν. ἐκεῖνα δέ, ὧ πρὸς τῶν θεῶν, οὐ σοφὰ εἶδέναι; ποῦ μὲν Αἴγυπτος ἐστί, ποῦ δὲ Ἡλιούπολις, ἐνθα αὐτῷ πέπρωται ἦκειν, καὶ ὅποι ποτὲ τὸν πατέρα καταθέσθαι χρῆ, καὶ ἐν θήκαις τίσι; ταῦτα δὲ εἰ μὴ δοκεῖ, θαυμαστά, ἄρα 10 γε τὰ ἐνόπλια καὶ ἀγοραῖα καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβουλάς ἐροῦμεν σοφίαν; ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, ὧ Σισύφῳ καὶ Τελγίνῳ καὶ Κερκώπῳ ζηλωταὶ ἄνθρωποι· λέγω δὲ πρὸς τοὺς ἀκριβοῦντας ταῦτα.

92 Φοβερόν καὶ τὸ παθεῖν ὑπὸ τυράννου καλῶς. 15

93 Φοβερώτερόν ἐστι στρατόπεδον ἐλάφων ἡγομένου λέοντος, ἢ λέόντων ἐλάφου: Χαβρίας εἶπθε τοῦτο λέγειν.

94 Φοῖβου πότι' οὐκ ἐὼντος ἔσπειρεν τέκνα: ἐπὶ τῶν ἐχόντων θυγατέρας ἀμορφοτάτας. 20

Τὸ Φ̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

95 Φρουρᾶς ἄδων: ἐπὶ τῶν ἀγροπυρρῶντων.

96 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιερμένων.

97 Φράσω σου τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μυρῖαν: ἐπὶ τῶν ἄξια θανάτου πραιτόντων. 25

1. ὁ — ἀριθμητικῆς] ἄνευ δὲ λογιστικῆς οἱ φοῖνικες ο. ἐτῶν π. ἴσασιν ἀριθμὸν, μηθηταὶ φύσεως τῆς σοφωτάτης ὄντες καὶ διὰ ταυτὰ τοι μῆτε δακτύλων δεδημένοι ἢ ἄλλον τινός εἰς ἐπιστήμην ἀριθμητικῆς As. 3. δεδημένος Α. καὶ οἱ — ἴσασιν] hic epitomator Aelianum pessime tractavit. 8. δὲ καὶ As. 11. τὰ ἀγοραῖα καὶ τὰ ἐν. καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀνθρώπων εἰς ἀλλήλους τε καὶ κατ' As. 12. σοφὰ As. 14. ταῦτα] addit nonnulla As. 15. παθεῖν] εἰπαθεῖν Plutarchus, qui καλῶς non habet.

γίνεται] Aesop. fab. 164 Fur., 203 Schneid. ὅτι — γίνεται] cf. ann. ad Apost. XIII, 90. Ὁ φοῖνιξ κτλ.] Aelian. N. An. VI, 58: cf. Anon. in Cramerii Anecd. Oxonien. IV, 260.

92. Plut. Apophth. Regg. cett. p. 176 B, ubi v. Wytttenbachius.

93. Plut. Apophth. Regg. cett. 187 D: eodem fere modo legitur in

Aristid. Or. 69, p. 400 Iebb. Philippo datur a Stob. Flor. 54, 61.

94. Arsen. LII, 45. Ciceronis dictum: Plut. V. Cicer. 27. Cf. Eurip. Phoen. 17 sqq.

95. Greg. Cypr. L III, 26: Arsen. LII, 46.

96. Greg. Cypr. L III, 27: Arsen. LII, 47.

97. Arsen. LII, 48. Arist. Nub.

- 98 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: ὅτι λόγος μισθὸς ἐδιδότο τοῖς Ναύπακτιον φρουροῦσι τῶν ἐπιτηδείων πολλῶν πιπρασκομένων· ἢ ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτιον Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.
- 99 Φρούδου γὰρ ἦδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. 5
- 100 Φρῦξ μὴ δὲν ἦ τῶν Σπινθάρου: οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῶδεται ὡς βάρβαρος καὶ Φρῦξ.
- 98a Φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα:· Εὐριπίδου.
- 98b Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς:· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι.
- 99a Φράζεο δὴ σπουδῆν ἐντυνάμενος μύθων δι' ἀκούης 10
ἡμετέρων, ἀτραπὸν περὶ παντὸς ἀληθῆ, κῆρας ἀπωσάμενος πολυπήμονας, αἶ τε βεβήλων ὄχλον ἀνιστῶσαι, ἄτας περὶ πάντα πεδῶσι παντοίας ιδέαις, μορφῶν ἀπατήματ' ἔχουσαι. 15
τοὺς μὲν ἀπὸ ψυχῆς εἶργειν φυλακαῖς νόοιο. οὗτος γὰρ σε καθαρμὸς ὄντως δικαίως ὀσιεύσει, εἴ κεν ἀληθεῖ μισέης ὀλοὸν γένος αὐτῶν, ἦδη μὲν πρόωιστα αἰσχροῶν δότεριον ἀπάντων, ἦν ἐπιθυμία ἠροχεῖ μάργοισι χαλινοῖς.
Ἐκ μὲν τῆς προμαντικῆς πρόνοιαν ἔφασαν δεῖν ἐπιζητεῖν· 20
ἐκ δὲ τῆς ἱατρικῆς τῆς τε προνοίας ἐπανόρθωσιν· ταῦτα γὰρ εἶναι πέρατα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης· ἐκ δὲ τῆς μουσικῆς αἰσθησιν ἀκριβῆ τε καὶ ἐπιστημονικὴν· ἐκ δὲ τῶν μαθηματικῶν ὀνομαζομένων συλλογισμὸν τε καὶ ἀπόδειξιν τῶν δι' αὐτῶν νοημάτων: 25
Λίνου ὑποθήκη.

1. φρουρήσεις N. Corrige ὀλίγος. 2. Scribe πολλοῦ. 3. ὅτι] ἢ ὅτι Z: ἐννοιο δὲ ὅτι Suidas. 5. Σοφοκλῆς A in fine addit. 10. φράζεο — χαλινοῖς] Versus A non distinxit. μύθων ante ἡμετέρων Stobaeus collocat. 13. αἵταις Stobaeus. 14. ιδέαις Stobaeus non agnoscit. μορφῶν χαλεπῶν Stobaeus. 15. τοὺς] τὰς idem. φυλακαῖς idem. 16. ὄντως — ὀσιεύσει] ἀναμπλακίως ὀσιεύσει Grotius, ἀπ' ἀτραπέως ὀσιεύσει Valckenarius. 17. μισέεις Stobaeus. 18. ἦδη] νηδὺν idem, ex Valckenarii coniectura. πρόωιστ' Stobaeus. δότεριον idem. 25. ὑποθήκη in Stobaeo deest. Ceterum Stobaeus et A Λίνου etiam ante v. φράζεο collocant.

846: ἢ τοῖς σ. τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω; ubi v. Scholia et Berglerum.

98. Greg. Cypr. F apud L III, 28: Arsen. LII, 49.

98a. Arsen. LII, 50: Soph. Oed. Tyr. 1078.

98b. Arsen. LII, 51: Soph. Oed. Tyr. 617.

99. Greg. Cypr. I. III, 25: Arsen. LII, 52.

99a. Arsen. LII, 54. Φράζεο —

χαλινοῖς] Stob. Flor. 5, 22. Receipt Gaisfordus in Poet. Gr. Min. I, 466 Oxon. »Versus dicuntur esse Lini: videntur cuiusdam Pythagorei, quos Lino carmina supposuisse tradit Iamblichus de V. P. 139a: Valckenarius Diat. Eurip. p. 281 Lugd. Add. Ambroschius de Lino diss. p. 8. Ἐκ μὲν κτλ.] Stob. Flor. 3, 52.

100. Suidas: Arsen. LII, 55. Arist. Av. 762, ubi v. interp. Gracci.

- 1 Φρύξ ἀνὴρ πληγεῖς ἀμείνων καὶ διακονέστερος: ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκείται.
- 2 Φρυνώνδας ἄλλος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ, Ὡμιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ 5 πονηρὲ οὐ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων, ὡς Εὐδήμος φησί.
- 3 Φρυνίχου πάλαισμα: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ δολίων. Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγούντιος Ἀθηναῖοι ἠτιθήσαν καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδόντι τὸν πόλεμον προσεκρούσθησαν. 10

Τὸ Φ̄ μετὰ τοῦ ὕ.

- 4 Φυλακὴν γυμνῷ ἐπιτάττεις: φανερὰ ἢ παροιμία. τίς γὰρ γυμνὸς φυλάτιων ὑποσταίῃ βέλη καὶ λίθους καὶ ξίφη;
- 4a Φύλασσε τρόπον κάλοκαγαθίαν ὄρκου πιστοτέραν: Σόλων.
- 4b Φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπότηταις: Εὐριπίδου. 15
- 4c Φύσει γυνὴ δυσήνιον καὶ πικρόν: Μενάνδρου.
- 4d Φύσει μὲν γὰρ δυσχαλίνωτον ὄρεξις· προσλαβοῦσα δὲ καὶ πλούτου χορηγίαν, ἀχαλίνωτον: Πλουτάρχου.

4. ἄλλος Suidas non agnoscit. ἐπὶ τ. πον.] τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβημένων Suidas. 5. Ἀμφιάρειω Suidas: fr. 92 Dind. 6. οὐ] Suidas addit: ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ παροῦργος μισθοῦ τινος μηχαναῖς πραγματίων ἐπὶ κακοῖς ἡμετέροις συντεθείς, ὡς φησὶν Εὐδήμος. Καὶ αὐτίς [Aeschin. c. Ctesiph. 766 R.]· κἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας οὔτ' Εὐρύβιατος οἶδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλοι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης. a λέγεται — μάγων] Suidas ignorat. 7. παλαιόσμιτα A. 13. τίς γὰρ κτλ.] Ds om. 14. φύλασσε in Maximo deest. τρόπου Maximus. διτ πιστοτέραν ἔχειν idem. Σόλων] Εὐσεβίου idem. 15. Εὐριπίδου] Ἐρμογένους Antonius. 16. δυσήνιον τι ZW, δυσήνιον ἴσθι Stobaeus, δυσάνιον ἴσθι Meinekius. 18. Πλουτάρχου κατὰ πλοῦτον Stobaeus.

1. Suidas: Arsen. LII, 53. Greg. Cypr. L III, 24.

2. Arsen. LII, 56. Greg. Cypr. P III, 96 et Suid. s. Φρυνώνδας. Cf. annott. ad Apost. VIII, 12. Liban. Epist. 1038: βοήθησαν ἀνδρὶ χειροτῷ . . . πολλὰς δεξαμένῳ προσβολὰς ὑπὸ Φρυνώνδου τινός.

3. Arsen. LII, 57. Φρυνίχου — δολίων] Macar. VIII, 75, ubi v. annott. Φρύνιχος κτλ.] K in nott. ad Diog. VIII, 29.

4. Diog. III, 75: Arsen. LII, 58. Apost. V, 69a.

4a. Arsen. LII, 59: Max. Conf.

Serm. 33, p. 622 Comb. Cf. Isocr. Demonic. 6 fin.: διτ γὰρ τοὺς ἀγαθούς ἀνδρας τρόπον ὄρκου πιστοτέραν φαίνεσθαι παρεχομένους. προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν κτλ.

4b. Arsen. LII, 60: Anton. Mel. 119, p. 193 Fabr. Hermog. π. τ. στίσιων 3, T. III, p. 19 Walz., ad quem locum v. Marcellinus T. IV Rh. Gr. 334 V.

4c. Arsen. LII, 61: Stob. Flor. 73, 46. Men. fr. fab. inc. 259 Mein.

4d. Arsen. LII, 62: Stob. Flor. 93, 32. Plut. fr. XXI, 1 Wyt.

Τὸ Φ μετὰ τοῦ ω̄.

- 5 Φώκου ἔρανος: ἐπὶ τῶν εὐωχίας συνιατιόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γὰρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμον ἀνεβάλλειο τὸν γάμον· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες ἀπέκτειναν αὐτὸν. 5
- 6 Φωνά τοι τίς ἐντι καὶ οὐδὲν ἄλλο: Τίλλας Λάκων εἶπε τοῦτο ἀηδόνα λαβὼν καὶ βραχεῖαν σάρκα ὀρῶν.

Ἄρχὴ τοῦ χ̄ στοιχείου.

Τὸ χ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

- 7 Χαλεπὰ τὰ καλὰ: Πιττακὸν ἀποιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θανατίζοντας εἶπειν, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνά δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγρόντα φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλὰ. φασι δὲ Περιανδρον τὸν Κορίνθιον καταρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὑστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ 15 δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.
- 4e Φύσις εὐγενῆς μετρίαν ἄσκησιν προσλαβοῦσα ῥαδίως ἐργεται πρὸς τὴν τελείαν ἀνάληψιν τῆς ἀρετῆς· Ζήνωνος.
- 4f Φύσις ἀνθρώπων ἄσκοι πεφουσημένοι. 20
- 4g Φύρουσιν αὐθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω: πρὸς τοὺς τὰ πάντα συγγέοντας.
- 6a Ἔστι φωνὴ ἀνὴρ πεπληγμένος.
- 7a Χαλεπὸν τὸ εὖ γινῶναι· τὸ ἀπόφθεγμα Πιττακοῦ.

3. ἐπίγαμον Z Ds. 6. τοι] τυ Plutarchus. τις ἰσσί idem. Τίλλας — τοῦτο] Τίλλας τις idem. 7. λαβὼν Plutarchus om. ὀρῶν] εἰρῶν Plutarchus. 13. καλὰ] διό καὶ ἐκάτιρα παροιμιασθῆναι Suidas addit. 18. προσλαβοῦσα ἐπὶ τε τὸν ἀφθόνως διδάξοντα Diogenes. 20. Ἐπιχαρμος, αὐτὰ φ. ἀ. ἀ. πεφουσημένοι Clemens: ἄσκοι φύσις ἀνθ. πεφουσημένοι Ahrensiius. 21. αὐτὰ θεοὶ Euripides.

4e. Arsen. LII, 63: Diog. Laert. VII, 8.

4f. Arsen. LII, 64: Clem. Alex. Stromm. IV, 7, 45, p. 211 Sylb. Epich. fr. 145 Ahrens. Dixit de versu Schneidewinus ad Orion. Anthol. II, 3.

4g. Arsen. LII, 65. Eur. Hecub. 958, ubi v. G. Hermannus.

5. Diog. VIII, 66: Arsen. LII, 66. DV III, 89.

6. Plut. Apophth.: Lac. 233 A: Arsen. LII, 67.

6a. Arsen. LII, 67a.

7. Suidas: Arsen. LIII, 67. G 5. Greg. Cypr. L III, 30.

7a. Arsen. LIII, 68. G 3: Stob. Flor. 3, 79, d.

- 8 Χαίροις Ὑψιπύλη φίλη· τοὺς ἐμοὺς κορυμβοὺς πλέκω· οὐ σοι λέγω περὶ τούτου· οὐ μὸς ἀκοίτις ἐν ταῦθα· ἡ παροιμία τίττεται ἐπὶ τῶν λεγόντων ἀσύμφωνα καὶ ἀκατάλληλα. ὁμοία τῆ· Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κορόμυ' ἀποκρίνη. 5
- 7b Χαλεπὸν ἄρχεισθαι ὑπὸ χείρονος· Δημοκρίτου ἡ γνώμη.
- 7c Χαλεπὸν ὅταν τις ὦν πίνει πλέον λαλῆ, μηδὲν κατειδῶς, ἀλλὰ προσποιούμενος· Μενάνδρου.
- 7d Χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γρῶναι, ἀλλὰ μακάριον· ζῆ γὰρ κατὰ φύσιν·· Θάλεω. 10
- 7e Χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
- 8a Χαρτοῖσι χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἄσχαλλε μὴ λίγη· γίνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει·· Αρχιλόχου.
- 8b Χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κύμινον· ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπὸ κατάραις βλαπτομένων. 15
- 8c Χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἐστὶ πον κάτω χθονός·· Ἀστυδάμαντος.
- 8d Χαίρετε δαίμονες, οἱ Λεβάδειαν Βοιώτιον οὐδ' αὖ ἀρούρης·· Κρατίνου.
- 8e Χαίρειν χρῆ τοῖς ἐλέγχουσιν ἢ τοῖς κολακεύουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἡμᾶς λυποῦντες διεγείρουσιν, οἱ δὲ χαριζόμενοι ἐκλύουσι καὶ 20 ὑποσκελίζουσιν·· Πλουτάρχου.
- 8f Χαῖρε παλαιολόγων ἀνδρῶν θευτῶν ξύλλογε πανσόφων· Πλάτων ἐν Ξαντρίαις.

3. Scribe ἀκοίτης. 6. χειρῆτος Democrates. 7. πῆη Stobaeus. 9. τὸ δὲ Maximus. ζῆ] ζῆν Maximus, τοιοῦτος Z. 12. ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε Stobaeus. ἀσχάλλε idem. Hic finis prioris tetrametri. 13. γίνωσκε Stobaeus. 19. τοῖς ἐλέγχουσιν ἢ τοῖς κολακεῖν Georgides. 21. ἀκλιζουσιν Maximus et Georgides. Πλουτάρχου] Πυθαγόρου Georgides, similisque sententia Pythagorae tribuitur apud Stob. Flor. 14, 18. 22. παντοσόφων Hephaestio.

7b. Arsen. LIII, 69. G 4: Stob. Flor. 45, 27. Democr. 15 Or. Democr. fr. 192 Mull.

7c. Arsen. LIII, 70: Stob. Flor. 18, 19. Men. fr. fab. inc. 83 Mein.

7d. Arsen. LIII, 71: Max. Conf. Serm. 56, p. 663 Comb.

7e. Arsen. LIII, 72: Hom. Od. P, 189.

8. Arsen. LIII, 79. G 6. Ἐγώ κτλ.] Apost. VI, 48a.

8a. Arsen. LIII, 80: Stob. Flor. 20, 28, 6. Archil. fr. 58 Schneidew.

8b. Arsen. LIII, 81. Natum ex ritu superstitioso, quem in cumino serendo veteres observabant: v.

Theophr. Hist. Plant. VII, 3, 3 ibiq. Schneiderus.

8c. Arsen. LIII, 82: Stob. Flor. 120, 15.

8d. Arsen. LIII, 83: Hephaest. de Metr. 44 Gaisf. Crat. Trophon. fr. III Mein.

8e. Arsen. LIII, 84: Max. Conf. Serm. 11, p. 565 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 95. Plut. fr. 29 Wyttenb. Boissonadus ad Georg. l. c. confert Salom. Provv. 27, 5, 28, 23.

8f. Arsen. LIII, 85: Hephaest. de Metr. 91 Gsf. Plat. Xantr. fr. I Mein.

- 9 Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος· Ὁ χαμαι-
λέων τὸ ζῶον εἰς ἰδίαν μίαν χροάν οὐ πέφυκεν οὔτε ὀρά-
σθαι, οὔτε γνωρίζεσθαι, κλέπτει δ' αὐτὸν πλανῶν τε καὶ
παρατρέπων τὴν τῶν ὀρώντων ὄψιν· εἰ γὰρ περιτύχοις
μέλαν τὸ εἶδος, ὃ δὲ ἐξέτρεψε τὸ μῶρφωμα εἰς χλωρότητα, 5
ὡς οὖν μεταμφιασάμενος· εἶτα μέντοι ἄλλοιός ἐφάνη λευ-
κότητα ὑποδύς, καθάπερ προσωπεῖον ἕτερον ἢ σιολήν
ὑποκριθεὶς ἄλλην. φαίη ἂν οὖν τις καὶ τὴν φύσιν μὴ καθ-
έψουσαν μηδὲ ἐπιχρῖουσαν φαρμάκοις, ὡσπερ Μήδειαν ἢ
Κίρκην καὶ ἐκείνην φαρμακίδα εἶναι· Λέγεται καὶ 10
τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι κάρφος πλατὺ καὶ σιερὸν ἐνδακῶν
ἑαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ ἀντιπρόσωπος ὁμοσε χωρεῖ τῷ ὄφει·
ὃ δὲ αὐτοῦ λαβέσθαι ἀδυνατεῖ, τοῦ κάρφους τὸ πλάτος
οὐκ ἔχων περιχανεῖν· οὐκοῦν ἄδειπνος τὸ γε ἐπ' ἐκείνῳ
μένει ὁ ὄφει. 15
- 10 Χαλάσω τὴν ἰεράν ἀγκύραν· ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις
φευγόντων εἰς τινα δύνατον.
- 11 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν· ἐπὶ τῶν ἐπὶ μι-
κρῶν κακῶν χωρούνητων εἰς μεγάλα. τὸ ἔλτρον τοῦ ἐμβρίου
χόριον καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς 20
ἐμβρίοις διὰ τὸ λιγνὸν ἐπιβουλεύουσι.
- 8g Χαίρω σ' ὀρῶν φθοροῦντα, τοῦτ' εἰδὼς ὅτι
ἐν δρᾷ μόνον ἴδιον ὧν ποιεῖ φθόρος·
λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους· Καρκίου.
- 10a Χάους ἀρχαιότερος, 25

1. Ὁ As om. 3. δὲ ἰαντὸν As. τε ἄμα As. 5. μέλανι As. 6. ὡς] ὡσπερ
As. 8. ὑποκριτῆς As. ἐπὶ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, φαίη τις ἂν
καὶ As. 9. ὡσπερ οὖν ἢ As. τινα ἢ K. καὶ μέντοι καὶ ἐκείνην As.
10. λίγεται — ὅτι] As om. 12. ὄφει] πολεμῶ As. 14. τὸ γε] τότε G.
17. εἰς τὸν ἀδύνατον Z: explicatio manca: v. Macar. VIII, 77. 18.
γεύσει As. ἐπὶ μικρῶν] ἀπὸ μικρῶν N. 19. ἐμβρύου Z. 21.
ἐμβρῖοις Z. ἐπιβουλεύονται Z. 23. ἴδιον] δίκαιον Porsonus.
25. X. ἀρχ. καὶ Κρονίων: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν Suidas.

8g. Arsen. LIII, 86. 9: Stob. Flor. 38, 18.

9. Arsen. LIII, 87. G 8. Greg. Cyr. L III, 32. Ὁ χαμαιλέον. — εἶναι] Aelian. N. An. II, 14. Λέγεται κτλ.] Aelian. I. c. IV, 33.

10. Greg. Cyr. L III, 31. Arsen. LIII, 76 G 1.

10a. Arsen. LIII, 77: Suidas. Affert Suidas ad proverbium illu-

strandum locum incerti auctoris hunc: ὃ δὲ φλογεῖ καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων ἀπόροισι, ubi ultima Arist. Nub. 397 spectant. Cf. Diog. V, 64.

11. Arsen. LIII, 73. G 2. ἐπὶ — μεγάλα] cf. DV III, 94. τὸ κτλ.] DV I. c., K in nott. ad Greg. Cyr. P III, 97.

- 12 Χαραδριὸς ἕτερος: ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. ἐπεὶ γὰρ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὀφθαίς, τοῦτο οἱ πολλοὺντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ τις πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι λαθῆ. οἱ δὲ φασιν οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας τῆς νόσου παύεσθαι. ἀλλ' οὔτοι μὲν οὕτως. ὁ δὲ γε Αἰλιανὸς οὕτω περὶ χαραδριῶ φησιν ὡς ἔστι· Χαραδριὸς ἦν ἄρα δῶρον τοῦτο, οὐ μὰ Δι' ἀτιμάζειν ἄξιον· ἦν γοῦν ὑπαναπληροθῆς τὸ σῶμα ἰκτέρου τις, εἰτά οἱ δριμνὸ ἐνορῶν, ὁ δὲ ἀντιβλέπει καὶ μάλα ἀτρέπτως, ὡσπερ οὖν ἀνιθυμούμενος, καὶ ἡ τοιαύτη ἀνάβλεψις ἴαται τοῦ προειρημένου πάθους τὸν ἄνθρωπον. 10
- 13 Χάριτος ὑπόσχεται: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων, μηδαμῶς δὲ ἢ δυσκόλως παρεχόντων. Χάρης γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερῆς τε καὶ εἰοιμότητα πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο μὲν, οὐκ ἐπετέλει δὲ γε. 15
- 11a Χαλεπὸν τύχης τι πρᾶγμα, χαλεπὸν· ἀλλὰ δεῖ αὐτὴν φέρειν κατὰ τρόπον ὡσπερ φορτίον. Ἀπολλοδώρου.
- 11b Χαλεπὸν θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον. Μενάνδρου.
- 12a Χαβρίας εἶπε, φοβερώτερον ἐστὶ στρατόπεδον ἐλάφων ἢ γουμένου λέοντος, ἢ λέοντων ἐλάφου. 20
- 12b Χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης. Πίνδαρος εἰς Ἡσίοδον.

1. ἕτερος KN om.: recte: nam in Append. l. c. male ἕτερος inserui, quum χαραδριὸν μεμούμενος scribendum esse et Suidas et explicatio abunde docerent; ἕτερος adiecit nescio quis, qui voce sola χαραδριὸς proverbium non effici intellexeret. 2. τοῦτο] τοῦτον G, καὶ τοῦτον Suidas, διὰ τοῦτο K. 3. λαθῆ περιέργως Suidas, alia in sequentibus de avis natura addens. 5. παύεσθαι] ἀπαλλάττεσθαι Suidas. 7. ἢ οὐ μὰ Δία As. 8. ἐνορῶν As. 9. μάλα γε As. 12. ὑπόσχεται Suidas. 13. μηδαμῶς — παρεχόντων Suidas ignorat. 15. ἐγένετο κτλ.] λέγεται γινομένη Suidas. 16. τὴν στίχον Porsonus, Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 456. 18. χαλεπὸν γε Menander.

11a. Arsen. LIII, 74: Stob. Flor. 108, 36.

11b. Arsen. LIII, 75: Menand. Monost. 750. Stob. Flor. 87, 6. Menand. Piscat. fr. VI Mein.

12. Arsen. LIII, 88. G 9. ἐστὶ — παύεσθαι] Suidas: App. Provn. V, 23. Χαραδριῶ κτλ.] Aelian. N. A. XVII, 13. De avi dixerunt Boissonadus

ad Theophyl. Simoc. Op. 208 et Knochius ad Bahr. fr. p. 130.

12a. Arsen. LIII, 89: cf. Apost. XVII, 93.

12b. Arsen. LIII, 90: Tzet. ad Hesiod. Proll. p. 9 Gaisf. Append. Provn. IV, 92.

13. Suidas: Arsen. LIII, 91. G 10. DV I, 60.

- 14 Χαῖρ' ὃ φίλον φῶς: γυνῖκα βουλομένην ἀκολασταί-
νειν ἀβέσσαν τὸν λύχνον φασὶ τοῦτο εἶπειν· ἕτεροι δὲ γραῦν.
- 15 Χαιρεφῶν αὐτόχρημα: ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν·
καὶ ἐπὶ τῶν διεσιώτων ἐκ τῶν ἀδελφῶν σφίσειν· οὗτος γὰρ
σφόδρα ἤχθρευσε τῷ ἀδελφῷ· οὗς ὁ Σωκράτης ουνῆγε λέ- 5
γων, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ συμφωνοίεν,
οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν.
- 16 Χάρωνος θύρα: δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ τῷ θανεῖν
ἐξήρχοντο.
- 17 Χάρης ἄδων ὄρθιον: ἐπὶ τῶν εὐφώνων· ὁ γὰρ Χά- 10
ρης αὐλητῆς Θηβαῖος ἦν· ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω
καλούμενος, εὐτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων· καὶ Ὀμηρος·
"Ἐνθα σταῶ ἠῦσε θεὰ μέγα δεινόν τ'
ὄρθι Ἀχαιοῖς.
- 18 Χαράν πυραύστου χαίρεις: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰν 15
ἡδονὴν ἑαυτοὺς φθειρόντων· Ὁ γὰρ πυραύστου ζῶον
ἐστίν, ὅσπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπιθῶνι τοῦ πυρός, καὶ
προσπέταται τοῖς λύχνοις, ἐνακμαζούσῃ ἔτι φλογί, καὶ δο-
- 16a Χάριτας μὲν τὸ δίκαιον ὑπερβαίνουσας οὐδ' ὀνομαστίον
ἐμοὶ δοκεῖν χάριτας· τὰς δὲ τῆς δικαιοσύνης φίλας οὐδεὶς ἂν, 20
ὅς οὐκ ἀπὸ δρυός ἐστιν ἢ πέτρας ἐκὼν ἀρησάμενος τύχοι·
Σωπάτρον.

1. Χαῖρ' ὃ] χαίρει Suidas. 2. σβέσαισαν GZ Suidas. 2. ἕτεροι κτλ.] οἱ δὲ αἰσχρῶν· ἄλλοι γραῦν Suidas. 3. αὐτόχρημα Suidas non agnoscit. ἰσχνῶν] Suidas pergit: καὶ πυρομίαι· Οὐδὲν διαίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν: est Arist. Nub. v. 503. 4. καὶ — σφίσειν] in Suida desunt. ἀδελφῶν] scribe παιδῶν. οὗτος κτλ.] plura Suidas e Scholl. ad Arist. Nub. 144. 504. Av. 1296 adiecit. 8. Χαρόνιος A, Χαρόνιος d Suidas. μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς Suidas. 10. Χαῖρις K Suidas. ἐπὶ τ. εὐφώνων Suidas om.: εὐφώνων potius scribendum fuisse in ann. ad App. l. c. monui. Χαῖρις K Suidas. 11. Θηβαῖος ἄμουσος Suidas. 12. οἷον εὐτονος idem. καὶ Ὀμηρος κτλ.] K om. 13. μέγα τε δεινόν τε Homerus. 14. Ἀχαιοῖσιν idem. 17. ὅπερ As. 18. προσπέταται G, προσπέτεται As. τῇ φλογί Z As.

14. Suidas: Arsen, LIII, 88. G

11. Zenob. VI, 42. Diog. VIII, 70.

15. Suidas: Arsen. LIII, 89. G

12. Σωκράτης] Xenoph. Memor. II, 3, 18.

16. Diog. VIII, 68: Arsen. LIII, 92: G 13. DV III, 91.

16a. Arsen. LIII, 93: Stob. Flor.

46, 60. ἀπὸ δρυός] cf. ann. ad Macar. III, 40.

17. Suidas et K in App. Provn.

V, 21: Arsen. LIII, 94. G 14.

De Chaeride v. Scholl. ad Arist. Pac. 951. Ὀμηρος] H. A. 10.

18. Arsen. LIII, 95. G 15. Lemma

ex Aeliano factum (assumpto loco Matth. Euang. 2, 10: antiquum enim de pyrausta proverbium fuit πυραύστου μύρον, de quo v. Mant. Provn. s. πυραύστου. Ὁ γάρ κτλ.] Aelian.

καὶ τι λήψεσθαι· ἐμπεισὼν δὲ ὑπὸ ῥώμης εἶτα μέντοι καταπέλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Αἰσχύλος λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ξ.

- 19 Χελώνη μυῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντίσιων τινός· τῷ δὲ 5
Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρῥησίας ἔλαιτον
ἔμελλεν, ἢ χελώνη μυῶν: Φαγοῦσα ὄφραως χελώνη
καὶ ἐπιραγοῦσα ὠριγάνου ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ, ὃ
πάντως αὐτὴν ἐκ τῆς τροφῆς ἀναίρειν ἔμελλεν: Αἱ χελ-
ῶναι αἱ θαλάττιαι ἐν τῇ γῆ τίκτουσι καὶ καταχωννύουσιν 10
ἐν αὐτῇ τὰ ὠὰ καὶ ὑποστρέφουσιν· εἰσὶ δὲ ἐς τοσοῦτον λογι-
στικάι, ὡς ἀπ' ἑαυτῶν ἐκλογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τισ-
σαράκοντα, ἐν αἷς τὰ ἔκγονα αὐταῖς τῶν ὠῶν συμπαγέν-
των ζῶα γίνεται· ἀποστρέψασαι δὲ εἰς τὸν χάρον, ἐν ᾧ
ἔκρυψαν τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ὀρύσσουσι τὴν γῆν ἣν ἐπέβαλ- 15
λον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοιτοὺς καὶ ἐπεσθαι δυνα-
μένους αὐταῖς, ἀπιάγουσι.
- 20 Χειμῶν ὀρνηθίας: σφοδρός, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθίρει-
ται. λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνηθίας.
- 21 Χειρῶνειον ἔλκος: ἦτοι ἀνήκεστον. 20
- 18a Χαίροις νῦν φιλότιτι· περιπλομένον δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εἶναι
ἀθανάτων.
- 19a Χειμῶν κατ' οἶκους ἐστὶν ἀνδράσι γυνή.

2. Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς As. 5. μυῶν K Suidas.
ἀφροντισιούτων K Suidas. 7. ἔμελλεν K Suidas. μυῶν
idem. 8. ὀριγάνου As. 9. ἀναίρειν] ἀνελίειν As. 10. καὶ —
ὑποστρέφουσιν] τεκοῦσαι δὲ πυραυρῆμα κατέχουσαν ἐν τῇ γῆ τὰ ὠὰ, εἶτα
ἐπιστρέψασαι ὁπίσω εἰς ἡδὴ τὰ ἐνιαυτῶν νήχοντα As. 12. ὥστε ἐξ'
ἑαυτῶν As. 13. ἔκγονα As. 14. γίνονται As. ὑποστρέψασαι
As. δὲ] οὖν αὐθις As. 15. ἐκρυψαν] κατέκρυπτο κρύψασαι As. ὀρύ-
σσουσι] ἀνῶρυξαν As. ἐπέβαλον As. 16. καὶ ἐπεσθαι] καὶ As om.
19. δὲ καὶ G Suidas. 21. Χαίροις Homerus. τῆν] γύναι idem.
22. τέκνα idem. 23. ἐστὶν ἀνδράσι] ἀνδράσιν κακῇ Menander.

N. An. XII, 8. Αἰσχύλος] fr. 289
Dind.

18^a. Arsen. LIII, 96: Hom. Od.
A, 248.

19. Arsen. LIII, 97. Χελώνη —
μυῶν] K in App. Provn. V, 27:
G 16. Suidas. Greg. Cypr. I III,
33. τῷ — μυῶν] Iulian. Epist.
59: v. Apost. XIII, 61d. XVII, 43^a.

Φαγοῦσα — ἔμελλεν] Aelian. N. An.
III, 5. αἱ κτλ.] Aelian. Var. Hist.
I, 6.

19^a. Arsen. LIII, 98: Menand.
Monost. 540.

20. Macar. VIII, 81: Arsen. LIII,
99. G 17. App. Provn. V, 25.

21. Greg. Cypr. I III, 34: Ar-
sen. LIII, 100. G 18.

22 Χειμάσει ποτὲ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλη: ἐπὶ τῶν προσδεχομένων τινὰ κακὰ μετ' ὀλίγον ἐλευθηρόμενα: Φάβιος Μάξιμος Ἀννίβα μάχεσθαι μὴ βουλόμενος, ἀλλὰ τρίβειν χρόνῳ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ χρημάτων ἐνδειᾶ καὶ σιτίων οὖσαν, ἐπηκολούθει διὰ τῶν τραχείων καὶ ὄρειων ἀντιπαρεξιών· καταγελώντων δὲ τῶν πολλῶν καὶ παιδαγωγὸν Ἀννίβα καλούντων, μικρὰ φροντίζων ἐχρήτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς· καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν, ὅτι τὸν σκώμματα φοβούμενον καὶ λοιδορίας δειλότερον ἡγείται τοῦ φεύγοντος τοὺς πολεμίους. 10 ἐπεὶ δὲ τοῦ συνάρχοντος Μινουκίου καταβαλόντος τινὰς τῶν πολεμίων πολὺς ἦν λόγος ὡς ἀνδρὸς ἀξίου τῆς Ῥώμης, μᾶλλον ἔφη τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἀτυχίαν τοῦ Μινουκίου φοβεῖσθαι· καὶ μετὰ μικρὸν ἐνέδρα περιπεσόντος καὶ κινδυνεύοντος ἀπολέσθαι μετὰ τῆς ἐαυτοῦ δυνάμεως ἐπι- 15 βοηθῆσας, τῶν τε πολεμίων πολλοὺς διέφθειρε κάκεινον ἔσωσεν. ὁ μὲν οὖν Ἀννίβας εἶπε πρὸς τοὺς φίλους, οὐ πολλάκις ὑμῖν προὔλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλην, ὅτι χειμάσει ποτὲ ἐφ' ἡμᾶς;

23 Χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην καὶ σκέλη· γαστέρα 20 δὲ οὐκ ἔχει: ἐπὶ τῶν πολλοὺς μὲν ἰππεῖς καὶ ὀπλίτας ἔχόντων, χρημάτων δὲ οὐκ εὐπορούντων. Κόϊνιος εἶπε πρὸς Φιλοποίμενα· καὶ γὰρ καὶ τῆ γύσει τοῦ σώματος τοιοῦτος ἐτύγχανεν.

21a Χεῖλα μὲν τ' ἔδιην, ὑπερφῶν δ' οὐκ ἔδιδίχε: ἐπὶ 25 τῶν σμικρὰ δῶρα δίδόντων.

14. καὶ κινδυνεύοντος] καὶ Plutarchus om. 21. ἔππους G. 24. ἐτύγχανεν] ἦν G. In Apophthegmatis totum sic refertur: Φιλοποίμενι δὲ τῷ στρατηγῷ τῶν Ἀχαιῶν ἰππεῖς μὲν πολλοὺς καὶ ὀπλίτας ἔχοντι, χρ. δὲ οὐκ εὐποροῦντι, προσπαίζων ἔλεγεν [T. Q. Flamininus], Χεῖρας — ἔχει, καὶ γὰρ καὶ τῆ γύσει ἢ ὁ Φιλοποίμην τοιοῦτος. Ostendit et hoc exemplum, quo modo proverbialia a senioribus procusa sint. 25. ἐδίδιχε = Homerus.

21a. Arsen. LIV, 1. G 19. Est versus Hom. II, X, 495, ad quem Eustathius 1282, 61 sic disputat: τὸ δὲ χεῖλα — ἔδιηνεν κάλλους μὲν ἴσπερ σῆμα ὁμοίον τῷ τὰ ξειάρχους παρ' ὑμῶν, ἰππάρχους παρ' ὑμῶν, ἔκλυσθαι δὲ καὶ εἰς παροιμίαν λέγεται ἐπὶ τῶν μικρὰ τινα δωρομένων, δι' ὧν χεῖλη μὲν ὑγραίνεται, εἰς δὲ τὸ κατὰ στόμα ὑπερφῶν ὑγρότης· οὐκ ἄνεσι λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λόγοις μὲν ὑποχρηστικῶς

ἐνφραϊνόντων, οὐ μὴν καὶ τῆ ἔνδον ἀγαθῇ διαθέσει. δῆλον δὲ ὅτι ὑπερφῶν λέγει τὸν κατὰ στόμα οὐρανόν, ἀμφω καλούμενον διὰ τὸ μετὰ ὑφους κατηρηγὸς καθ' ὁμοιότητα ὑπερφῶν τε οὐρανόματος καὶ οὐρανοῦ· ἀμφιθάλης δὲ παρ' ἡμῶν.

22. Arsen. LIV, 2. χειμάσει — ἐλευθηρόμενα] G 20. Φάβιος κτλ.] Plut. Apophth. Regg. cett. 195 C: add. eiusd. V. Fab. Max. 8. 12.

23. Arsen. LIV, 3. G 21. Ex

- 24 *Χελώνην Πηγάσῳ κρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συγκρινόντων.*

Τὸ *Χ* μετὰ τοῦ *Θ*.

- 25 *Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.*

Τὸ *Χ* μετὰ τοῦ *Γ*.

- 26 *Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμόνι, γινώθι σεαυτὸν.*

- 27 *Χλαμύς Συλώσοντος: ἐπὶ τῶν ἀλαζονενομένων ἐπιδοθῆναι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Λαρεῖω ἰδιωτικόν τι δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.*

Τὸ *Χ* μετὰ τοῦ *δ*.

- 28 *Χόας ἔξ χωρήσει: ἐπὶ τῶν παραπλήγων. τοιούτων ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ· ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμιον ἢ ἀσκού· ὅς ἐάν σμηθῆ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπειρακίτων ἀποβεβλημένων.*

- 26a *Χῖος παραστάς οὐκ ἔσ' Κῶον λέγειν: παρόσον οἱ Χῖοι λογιώτεροι τῶν Κῶων ἦσαν καὶ δυνατότεροι.*

Εἰς ἑξῆς ἀποστολῆς τῆς ἀπὸ τῆς 26 α

1. συγκρίνεις AGZ Ds. 8. Συλοσῶντος Ds. 12. χωρήσεται, Suidas ex Arist. Nub. 1238. παραπλήγων] παραληρούτων Suidas. 13. ἀσκού ἐμμένε μεταφορᾷ idem.

Plut. Apophth. Regg. 197 D. Cf. Plut. V. Philop. 2.

24. Arsen. LIV, 4. G 22. Diog. I, 56. De Pegaso cf. Apost. XIV, 28: de testudine affero Liban. Epist. 72: ἀλλ' ὅτι μὲν χελώνην εἰς ἀγῶνά ποδῶν καλῶς, σὲ παρακαλῶν ὑπὲρ φίλου τι σπουδάζει, καλῶς ἐπίσταμαι.

25. Suidas: Arsen. LIV, 5. G 23. DV III, 92.

26. Anth. Pal. IX, 366, 3: Arsen. LIV, 6.

26a. Arsen. LIV, 7. G 24. K in App. Provv. V, 28. Explicatio prorsus falsa: Eustath. ad Hom. II. ψ, 88, p. 1289, 64: τῶν δὲ βόλων, φασίν, ὁ μὲν τὸ ἔξ δυνάμιτος Κῶος ἐλίγεται καὶ ἔκτις, ὁ δὲ τὸ ἔν Χῖος καὶ κῖον· ὅθεν καὶ παροιμία [v. Apost. X, 35]: Χῖος παραστάς Κῶον οὐκ ἴσσω· καθ' ἣν παρὰ Στράβωντι τῶ κωμικῷ [Λίμνασ.

fr. 3 Mein.] τὸ, Χῖος παροιμίας Κῶον οὐκ ἔσ' λέγειν· ὁ παραλαλεῖ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ [Arist. Ran. 970: v. Apost. XIV, 16b]. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῆρος, ἢ Κῶος: eadem fere leguntur in Scholl. Plat. 320 Bekk. Cf. annot. ad App. I. c., Zenob. IV, 74 et v. Voemeli doctissimam disputationem de Euripide, casu talorum, Francf. 1847 editam.

27. Diog. V, 14: G 25. Suidas. Respexit Julian. Orat. III, 117 B: add. id. Epist. 29: ὁ Συλοσῶν ἀπέηλθε, φησί, παρὰ τὸν Λαρεῖον καὶ ἐπέμνησεν αὐτὸν τῆς χλαμύδος καὶ ἤνευεν αὐτὸν ἐκίτης παρ' αὐτοῦ τὴν Σάμον· εἶτα ἐπὶ τούτῳ Λαρεῖος μὲν ἱμνολογοῦντο μεγάλα ἀπὸ μικρῶν νομίζων ἀποδιδουκίνας· Συλοσῶν δὲ λυπηρὰν ἐλάμβανε χεῖρα.

28. Suidas: Arsen. LIV, 8: App. Provv. V, 29.

- 29 Χορός ἀργούντων: ἐπὶ τῶν αἰσιπὰ τινα διαπρα-
τομένων. *χοροὶ ἀργούντων ἐπὶ τῶν αἰσιπὰ τινα διαπρα-*
30 Χοῖνιξ Κνωδάλου: ἐπὶ τῶν μεγάλαις μέτροις κεχορη-
μένων. *χοῖνιξ Κνωδάλου ἐπὶ τῶν μεγάλαις μέτροις κεχορη-*
31 Χορὸν δίδωμι: ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκίμειν καὶ νικᾶν· παρὰ 5
γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμωδίας γὰρ καὶ
τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ
δοκιμασθέντες ἄξιοι.

Τὸ χ̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 32 Χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέ ποτ' ἐσθλός: 10
ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων· αὕτη δὲ ἀποφθεγμα-
τικὴ ἐστὶν ὡς καὶ ἡ· Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι· καὶ ἡ·
κατὰ σαυτὸν ἔλα· καὶ ἡ, γνῶθι σαυτὸν.
33 Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακοῦ ἀμύνασθαι: ὁ
Ἀμίλκας τοὺς τὸν ἀδελφὸν ἀνελόντας συλλαβὼν, εἰς τε τὸν 15
ἐκάσιον πατήσας τράχηλον εἶτα μίεντοι ἀπολύσας, ἔφησε
τοῦτο, ἀποχωρῶσαν δίκην λαβεῖν· ἐπειπὼν ταύτην ἐπὶ τῷ
τοῦ ἀδελφοῦ φόνῳ.
34 Χρηστοῖσι κυσὶ συμφορὰ τὰ δεσποτῶν μᾶλλον ἢ
χορηστοῖσι δούλοισιν, ὡς Εὐριπίδῃ, κακῶς πιττωντα καὶ φρε- 20
νῶν ἀνθάπτεται. ποῦ γὰρ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ δεσπότῃ τέ-
θνηκε, κυνὸς αὐτὸ δούλου δράσαντος. ὅθεν πεπαροιμία-
31a Χοροῦ μὲν ἀναρμοστία ποιεῖ γέλωτα, πολιτῶν δὲ ἀναρμο-
στία ποιεῖ δάκρυα.
31b Χορεῖός ἐστι πρῶς συγκείμενος ἐκ τριῶν βραχειῶν υυυ, 25
οἷον δόλιος· χορεῖος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ἐν χοροῖς τοιοῦτῳ μέτρῳ
ἔχρωντο.

3. κοδάλου Suid. s. κοδάλου. μεγάλοις] μίξοσι idem. 6. γὰρ
καὶ] dele γάρ. 10. πενιχρὸς δ' οὐδέ ποτ' ἐσθλός Alcaeus. 13.
Scribe τὴν κατὰ. 19. παιζει δὲ Εὐριπίδης [Med. 54 sq.] λέγων
χορηστοῖσι δούλους συμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πιττωντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
ποῦ γὰρ ἄ. ἔ. τ. δ. τέθνηκεν κυνὸς δούλου δράσαντος αὐτό; As.

29. Ars. LIV, 9. G 26. Apost. IV, 4.
30. Diog. V, 69: Arsen. LIV, 10. G 27.
31. Suidas: Arsen. LIV, 11. G 28.
App. Provv. V, 30.
31a. Arsen. LIV, 12.
31b. Arsen. LIV, 13: Scholl. ad
Hephaest. 158 Gaisf. 32. K in nott. ad Greg. Cypr. P
III, 98: Arsen. LIV, 14. Greg.
Cypr. M V, 15. ἄρχη ἄ. δ.] Apost.
IV, 1. τὴν κατὰ σ. ἔ.] Apost. XVI,
55. Γν. σαυτὸν] Apost. V, 56.
33. Arsen. LIV, 15.
34. Arsen. LIV, 16. χορηστοῖσι
— δράσαντος] Aelian. N. An. VII,

σται, κύων δούλος ἀνθρώπου δούλου φιλοδεσπο-
τώτερον:· λέγεται τις ἀνὴρ Κολοφώνιος παράγενέ-
σθαι εἰς Τέων συνωνησόμενος τινά· καὶ γὰρ ἦν ἐμπορι-
κός, καὶ τὴν ἐκ τῶν ὠνίων καπηλείαν τε καὶ μεταβολὴν
πρόσοδον εἶχεν· ἀργύριον δὲ ἐπήγετο καὶ οἰκίτην καὶ κύνα. 5
ἔφερε δὲ τὸ ἀργύριον ὁ δούλος. ἐπεὶ δὲ πρὸ ὄδοῦ ἦσαν, ὁ
οἰκίτης ἐξετραπέτο, ἤπειγε γὰρ τι αὐτὸν τῶν κατὰ φύσιν,
ἠκολούθησε δὲ ὁ κύων· τὸ τοίνυν φασκάλιον ἀνέπασεν ὁ
νεανίας καὶ ἀνελέσθαι πάλιν οὐκ ἐνενόησεν, ἀλλὰ ᾤχετο·
ὁ δὲ κύων κατακλίνας αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ ἔμενεν ἡσυχός. 10
ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν Τέων ὁ τε δεσπότης καὶ ὁ οἰκίτης, εἶτα
μέντοι ἀπρακτοὶ ἐπανῆλθον, ὅτου ὠνήσονται οὐκ ἔχοντες.
τὴν αὐτὴν γε μὴν ἐκτρέπονται πάλιν, ἔνθα ὁ οἰκίτης ἀπέ-
λιπε τὸ βαλάντιον, καὶ καταλαμβάνουσι τὸν σφέτερον κίνα
ἐπικείμενον αὐτῷ καὶ μόλις ἐμπνέοντα ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. ὁ 15
δὲ ὡς εἶδε τὸν δεσπότην καὶ τὸν ὁμόδουλον, ἴεαυτὸν ἀπο-
κλίνας τοῦ φασκάλιου, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὴν
φρουρὰν καὶ τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν.

- 34a Χρῆ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
34b Χρήματα γὰρ ψυχὴν πελεται δειλοῖσι βροτοῖσι:· Ἡσιόδου. 20
34c Χρῆ δ' οὔ ποτ' εἰπεῖν ὄλβιον οὐδένα βροτῶν
πρὶν ἂν θανάτῳ τὴν τελευταίαν ἴδῃς,
ὅπως περάσας ἡμέραν ἤξει κάτω:· Εὐριπίδου.
34d Χρῆ ψυχὴν λιπεῖν μηδ' ἀνίξειν δακρυοῖσι καὶ θρήνοις· τὸ
δὲ χρεῶν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φέρειν:· Σωκράτους. 25
34e Χρηστότης τυγχάνουσα μὲν χάριτος ἐπι μᾶλλον αὔξεται
προσηλακισθεῖσα δὲ εἰς ὀργὴν ἐρεθίζεται:· Λευκίππου.
34f Χρητίζων παθήσεσιν ἀκέστορος, ἢν κακὰ κεύθῃς,
οὔποτε σηπεδόνα φεύξεται ἀργαλήν.

2. λέγεται — εἰς] Κολοφώνιος ἀνὴρ παραγίνεται εἰς τὴν As. 8.
καὶ ὁ As. 9. ᾤχετο αἰών As. 15. ὑπὸ τοῦ] τοῦ As om. 19.
κατ' αὐτὸν Pindarus. 21. οὐδέν' ὄλβιον Euripides. 24. ἀνιά-
ζειν Stobaeus. 26. χρηστότης γὰρ Achilles. 27. Scribe Λευκίππου.
28. χρῆζων. Billius.

28. λέγεται κτλ.] Aelian. l. c. 34a. Arsen. LIV, 20: Stob. Flor.
VII, 29. 34b. Arsen. LIV, 17: Pind. Pyth. 118, 24.
34a. Arsen. LIV, 17: Pind. Pyth. II, 34. 34c. Arsen. LIV, 21: Max. Conf.
Serm. 57, p. 665 Comb. Achill. Tat. VI, 13.
34b. Arsen. LIV, 18: Stob. Flor. 91, 25. Hesiod. *Ecog.* 686. 34c. Arsen. LIV, 22: Georg. in
Boiss. Anecd. I, 96. Gregor. Nazianz. Carm. p. 146 Bill.

- 35 Χροῦ δὴ λα: φασὶ Φερεικὸν τὸν σοφὸν φθειρισίᾳ
τελευτῆσαι. Πυθαγόρου γὰρ παραγενομένου καὶ πυνθανο-
μένου πῶς διακίετο, προβάλλοντα τῆς θύρας τὸν δάκτυ-
λον εἶπειν· χροῦ δὴ λα. καὶ τούντευθεν παρὰ τοῖς φιλοσό-
φοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τίττεται· οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 5
βελτίστων χρώμενοι διαμαρτιάνουσι.
- 36 Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργόι λόγος: ἐπὶ
τῶν πολλὰ λεγόντων.
- 37 Χρυσὸς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον
χρυσὸν εἰργάζοντο· καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ 10
ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.
- 38 Χρυσοῦ λαλοῦντος πᾶς ἀπρακτεῖτω λόγος·
πέθειν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λέγειν.
- 39 Χρυσοχοήσειν ὧν οὐδέ κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλά-
των· τί δέ, ἢ δ' ὅς, ὁ Θρασυμάχου χρυσοχοεῖ; ἔλαβε 15
δ' ἀρχὴν ἐνιεύθειν. ἔπεσε τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος
τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ἰμητιῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φα-
- 34g Χρὴ πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα
ἐπισκοπεῖν: Πλάτωνος.
- 34h Χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις ποιεῖν σ 20
ψυχὴν προσβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος:· Εὐριπίδου ἐν κροί.
- 34i Χρὴ μὴ θαναμάζειν εἰ πεπεδημένοι τὴν γλώτταν τινες καὶ
βοῶν ἀφωνίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι.
- 34k Χρὴ τὴν ἀρετὴν μὴ χολεύειν καθ' ἕτερον, ἀλλ' ἔργῳ καὶ
λόγῳ ὀρθὴν καὶ ἀπηρτισμένην κατ' ἀμφοτέρω εἶναι. 25

1. φασὶ — φθειρισίᾳ] οἱ δὲ φθειρισίᾳ Diogenes, φθειρισί-
σιν Z. 2. Πυθαγόρου γὰρ] ὅτε καὶ Πυθαγόρου Diogenes. 3. δια-
βαλόντα idem. 5. δὲ καὶ] καὶ in Diogene deest. 12. ἀπρακτος
λόγος Gregorius: Apostolii lectio etiam apud Georg. in Boiss. Anecd. I,
96 invenitur, qui alterum versum omisit. 13. καὶ] καὶ Gregorius.
πέφικεν idem. 15. Θρασυμάχος L. 21. κροί] scribe 'Ρήσω. 22.
Χρὴ μὴ] καὶ οὐ χρὴ Philostratus. πεπεδημένοι idem. 24. ἕτερον]
ἐκείνον Maximus. 25. εἶναι] Κυρίλλου Maximus apponit.

34g. Arsen. LIV, 23: Plat. Phaedr. LIV, 27. G 29. Greg. Cypr. M
V, 17.

34h. Arsen. LIV, 24: Eur. Rhes. 182. 36. K in App. Provn. V, 31:
Arsen. LIV, 28.

34i. Arsen. LIV, 25. LIII, 30: 37. Greg. Cypr. I III, 38: Ar-
Philostr. Vitt. Sophist. 515 Olear. sen. LIV, 29. G 30.

34k. Arsen. LIV, 26: Max. Conf. T. II Bill.: Arsen. LIV, 30.

35. Diog. Laert. I, 118: Arsen. L III, 39. Greg. Cypr.

νσίη καὶ φυλάττειτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρητῶν· οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποσιρέφαντες καὶ μάτην κακοπαθήσαντες ἔσκωπον ἀλλήλους λέγοντες, οὐ δὲ ὧν χρυσοχοήσειν· ὅπερ δηλοῖ, οὐ δὲ ὧν πῆγμα πολὺ συλλέξας χρυσοχοήσειν, ἤγουν πλουτή- 5 σειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὐβουλος γοῦν φησὶν·

Ἡμεῖς ποτ' ἀνδρας Κεχροπίδας ἐπέισαμεν,
λαβόντας εἰς Ἑμμητιὸν ἐξελθεῖν ὄπλα.

40 Χρυσῶ καταπάτων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις· ἐπὶ τῶν εἰκῇ λουδορουμένων· ἐπιφέρει γὰρ, νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' 10 ἐστὶ μοι.

41 Χρυσοῦς ἐν Ὀλυμπίοις στήθι· ἤγουν ἐν ταῖς πανηγύρεσι λευχειμόναι.

41a Χρυσὲ, κακῶν ἀρχηγῆ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων, 15 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν· σοῦ γὰρ ἔκκηι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν ἀδελειοὶ τε συναίμοις· Φωκυλλίδου.

41b Ὀνειδος χρυσοῦ.
χρυσὲ διῶκτά, τύραννε, πάντολμε, δολοπλόκε, 20 πάντων κακῶν ἀκρόπολις, φρούριον ἀπωλείας, ἐλέπολις, ῥηπέπαλις, σπαράκτρια τειχέων, πόλεων τειχοσειστριμ, τινάκτρια δωμάτων, οἷσις κακοῖς τοὺς γηγενεῖς κρεωκοπεῖς καὶ τρύχεις. οὐδὲν ἀνθαμιλλᾷται σοι πραγμάτων τῶν ἐν βίῳ, οὐδὲν ἀντιφαιρῖζει σοι πάντων τῶν ἐπιγεῖων. 25 μαλθάσσεις τὸν ἀμάλακτον, τὸν μαλακὸν σκληρῆνεις· γλωῶσσαν ἀνοίγεις ἄφωνον, λάλλον ἐπιστομιζεις· ποιεῖς βραδὺν τὸν δρομικόν, πτηρόπουν τὸν ἀργόπουν.

8. ὄπλα] Z addit; καὶ οἷον ἐπὶ μύρμηκος ἡμερῶν τριῶν Ὡς χρυσο-
τεύκτου πῆγματος πεφηνότος· γ. annot. ad App. Provn. V, 32. 12.
χρυσοῦς] φασὶν Lucianus inserit. σιᾶθηι Lucianus: v. vv. lectt. ad
h. l. 16. σε ὤ Etymologicum. 17. ἀδελφείοι idem. οὐναίμοι
τε idem. 25. ἀντιφαιρῖζει Constantinus. 26. μαλᾶσσεις idem.

40. Suidas: Arsen. LIV, 32. Greg. Cyp. M V, 19.

41. Arsen. LIV, 33. χρυσοῦς —
στήθι] Lucian. Pseudolog. 15. «Luc.
Timon. 51 χρυσοῦν ἀναστήσαι τὸν
Τίμωνα, ubi v. Hemsterh., Theocr.
Epigr. 17. 20. Clem. Protrept. p. 2,
21: χαλκοῦν ἀναστήσας Πυθαῖ τὸν
Ἐὐνομον ἀντὶ τῆς κηθάρης: cf. Berg-
lerus ad Alciph. Ep. I, 30. Boisso-
nadus ad Philost. Heroic. 52. Wel-

ckerus Syll. Epigr. Gr. p. 210.
Reiskius ind. in Demosth. s. v.
χαλκοῦς. a Walzius.

41a. Arsen. LIV, 34: Etymolog.
Magn. s. ἐκκηι, p. 321, 44. Pseudo-
Phocyl. 30 sqq.: tres priores ver-
sus habet etiam Georgides Mona-
chus in Boissonadi Anecd. Tom. I,
pag. 97.

41b. Arsen. LIV, 35: Constant.
Manass. Comp. Chron. 3550 sqq.

Τὸ χ̄ μετὰ τοῦ ῡ.

- 42 Χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις.
- 43 Χύτραν ποικίλλειν. καὶ Χύτραν κοσμεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- πειράζεις μὲν καὶ θελητῶν ἐπάγεις τὴν καρδίαν,
καὶ γοητεύεις ἰνῆξιν ἀφύκτοις τὰς αἰσθήσεις,
ἀλλὰ σου τὸ καλλίχροον ὡς ἔχιδνα μαρμάσσει.
θεσμῶδες καὶ νόμους συμπατεῖς καὶ τὴν αἰδῶ διώκεις.
τυμβωρυχεῖς, τοιχωρυχεῖς, ἀπεμπωλεῖς, προδίδως.
λήρος τὸ κομφεῶμενον, ὡς εἶοικε, καὶ μῦθος,
ὡς ἄρα τὸν ἀδάμαντα μόνον αἷμα μαλθάσσει·
τί γὰρ σου δραστικώτερον καὶ λίθους ἀπαλεῖναι;
τί δὲ τὴν ὑπερίσχυον ἰσχὺν σου διαφεύγει;
- 41c Χρυσὸς μὲν οἶδε δοκιμάζεσθαι πρὸς,
ἢ δὲ πρὸς φίλους εὖνοια καιρῶ κρίνεται: Μενάνδρον.
- 41d Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός: Δημόνακτος.
- 41e Χρεῖα διδάσκει κἂν βραδύς τις, ἢ σοφόν: Εὐριπίδου.
- 41f Χρόνος εὐμαρῆς θεός: ὅτι ἐνκόλως πάντα μάλᾳττει καὶ πάντα διαπανῆ.
- 41g Χρόνος σοφώτατον ἀπάντων· εὐρίσκει γὰρ τὰ πάντα.
- 41h Χρῆ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἂ δεῖ ποιεῖν, πρὸς τὰν τρόπον ἔχειν: Ἀριστοφάνους.
- 41i Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μόνη: Σοφοκλέους.
- 41k Χρυσίῳ παρὰ βαρβάρους οἱ κακοῦργοι ἐδέδεκτο.

2. ἐπὶ τῶν ἀβλυωτότων Suidas explicat. 3. Χίτραν κοσμεῖν L om. neque aliunde notum est. Voluit fortasse ὑπερον κοσμεῖν, de quo v. App. Provn. V, 4. 5. πειράζεις Constantinus. τὰς καρδίας idem. 7. μαρμάσσει idem. 9. ἀπεμπωλεῖς idem. 12. ἀπαλεῖναι idem. 13. ὑπερίσχυον idem. 14. δοκιμάζεσθαι] ἐξελέγχεσθαι Meinekius. 15. ἢ δὲ πρὸς φίλους idem. 16. Ἰππώνακτις Stobaeus. 17. Εὐριπίδου Τηλέφω Stobaeus. 18. Χρόνος γὰρ Suidas ex Sophocle. 21. δράματα Aristophanes. 23. δείκνυσι Sophocles. 24. μόνη] μιᾷ idem. 25. παρὰ τοῖς βαρβάρους φασὶν δεδέσθαι τοὺς κακοῦργούς χρυσίῳ Clemens.

41c. Arsen. LIV, 36: Anton. Mel. 135, p. 214 Fabr. Menand. fr. fab. inc. 143 Mein.

41d. Arsen. LIV, 37: Stob. Flor. 29, 42. Hippon. fr. 20 Bergk.

41e. Arsen. LIV, 38: Stob. Flor. 29, 55. Eurip. Teleph. fr. X Matth.

41f. Arsen. LIV, 39: Soph. Electr. 179, ubi v. Scholl.: add. Suid. s. χρόνος.

41g. Arsen. LIV, 40. Thaleti tribuunt Plut. Sept. Sapient. Conviv.

9, p. 153 D et Stob. Eclog. I, 9, p. 248 Heer.

41h. Arsen. LIV, 41: Arist. Thesoph. 149.

41i. Arsen. LIV, 42: Soph. Oed. Tyr. 614.

41k. Arsen. LIV, 43: Clem. Alex. Paedag. II, 12, 122, p. 90 Syllb.

42. Suidas: Arsen. LIV, 44. DV III, 10.

43. Greg. Cypr. I III, 36: Arsen. LIV, 45. G 31.

44 *Χυτρεοῦς θεός· καὶ· Χυτρεοῦς ἄνθρωπος· ὁσιγρά-
κινος, εὐτελής.*

Τὸ χ μετὰ τοῦ ω .

45 *Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα· ἐπὶ
τῶν ἐναντίων· ὁμοία τῇ· Χωρὶς τὰ Μερόῤῥας καὶ Σι-
λωὰμ ῥεύματα.*

46 *Χώρα καὶ νόμος· ὁμοία τῇ· Πόλις καὶ τύπος.*

47 *Χωρὶς τό ι εἰπεῖν πολλά καὶ τὸ καίρια.*

Ἄρχὴ τοῦ ψ στοιχείου.

Τὸ ψ μετὰ τοῦ α .

10

48 *Ψάφωνος ὄρνιθες· ἐπὶ τῶν μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν
θηρωμένων·· Ἐν Λιβύῃ ἀνὴρ Λίβυς Ψάφωv ὄνομα,
ἐρασθεὶς εὐδαιμονίας οὐ ταπεινῆς μὰ Δία, οὐδὲ τῆς περι-
θειούσης ταύτης, ἀλλὰ ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν· ξυλλα-
βῶν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὄρνιθων πολλοὺς, ἐδίδασκεν ἄδειν 15
τοὺς ὄρνιθας, Μέγας θεὸς Ψάφωv, καὶ ἠψίει αὐτῆς
ἐπὶ τὰ ὄρη· οἱ δὲ οἱ αὐτοὶ τε ἴδον καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες*

1. καὶ — ἄνθρωπος L om.: v. nott. critt. ad App. Provv. V, 34.
7. τόπος Z. 8. τὰ καίρια K. καίρια] in G hic inseritur: περι ὠρῶν.
τοῦ Ψελλοῦ. Incipit pōs ἄν τις, finit παρὰ κείται. Tum nova inscriptio:
Μαρομίμυ. 13. ἐρασθῆς Maximus. 17. οἱ αὐτοὶ] articulum Maximus
ignorat.

44. Greg. Cypr. L III, 37: Ar-
sen. LIV, 46. G 32.

45. Arsen. LIV, 47. G 33. *Χωρὶς*
— ὀρίσματα] Greg. Cypr. M V, 16:
Macar. VIII, 83, Suidas. *Χωρὶς*
— ῥεύματα] Macar. VIII, 84. Ex-
plicatur versus a Schol. ad Greg.
Nazianz. in Gaisfordi Catal. Codd.
Clarkian. 37, cuius partem priorem
in ann. ad Greg. Cypr. I. 6. attuli:
κίχρηται δὲ ὑποδήματα τὸ· τῆς
Μερόῤῥας ἴδωv καὶ τοῦ Σιλωὰμ· τὸ
μὲν γὰρ πικρίας ἀνάμιστον ἦν καὶ
πρὶν ἐν [scribe πικρὸν] ἴδωv· τὸ δὲ
τοῦ σιλωὰμ λίαν ἰδύτατον καὶ μέλι-
τος γλυκίον, ὥστε καὶ τόσους ἐπικου-
ρεῖν· v. Lucckius ad Evang. Ioann.
9, 7 et ann. ad Append. Provv. IV,
35. Plura de Merrha disputant Eu-
seb. Onomast. p. 112. Cler.; Proe.

Gaza ad Iesaiæ 8, 6, p. 129 Curt,
Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. II,
p. 50 sq. et p. 205.

46. Arsen. LIV, 48. G 34. *X.*
καὶ v.] Apost. XII, 14^a. Simile
affert Suidas: ἀλλ' ἔπον χώρας
τρόποις· ὅτι δεῖ χώρας ἐκείτης,
ἐν ἣ ἄν τις γένηται, μιμῆσθαι τὴν
ἔσθην· v. Macar. I, 89; add. Basiliius
apud inc. auct. in Cram. Anecd.
Oxon. IV, 236.

47. Suidas: Arsen. LIV, 49. G
35. App. Provv. V, 36; add. Scholl.
ad Soph. Oedip. Colon. 808.

48. Arsen. LV, 8. *ἐν Λιβύῃ κτλ.]*
Max. Tyr. Diss. 35, 4, p. 172 R.
Similem de Hannone Carthaginiensi
historiam narrat Aelianus V. Hist.
XIV, 30.

ἐθιζόμενοι τῇ φωνῇ. Λίβυες δὲ θεῖαν νομίσαντες εἶναι τὴν φήμην, ἔθυον Ψάφωσι καὶ τὴν αὐτοῖς θεὸς ὑπὸ ὀρνίθων χειροτονούμενος.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ ε̅.

- 49 Ψευδῶν πλεῖσται ἀγράφαξις: ἀντὶ τοῦ, πλήρης ψευ- 5
σμάτων. ἀγράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς
μέγεθος αὐξεται. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μετεωριζομένων καὶ
ὑψουμένων.
- 50 Ψευδόμενον οὐ χρὴ ἐλέγχειν διὰ τὸ συμβησόμενον· 10
τοῦτο δ' εἶναι ἐπιπορκία.
- 51 Ψευδὴς ἢ δρόσος: οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος πιτυελώ-
δης ὢν· οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο,
διότι προσεζόρται τοῖς ὀμιλοῦσι διαλεγόμενος. ἐδόκει δὲ
Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιημέναι ὅτι τὸ ἱερόν πῦρ οὐκ 15
ἔξεστι φροῖσαι. δεῖ δὲ κωμωδεῖν ἐξ ὀνόματος, ὡς μὴ κατα-
ρεύοντα ἀνωρύμους.
- 52 Ψευδάδες ὄμβρον γεννώσαι λιμνάζουσιν ὕδατα:
ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.
- 53 Ψευδόπυρα, οἷον τὰ σά: ταῦτα διὰ νυκτὸς γίνεται 20
πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν, ἵνα δείξωσι ὅτι πλη-
θος πολὺ σιγατοπέδου ἐστί.
- 49a Ψεύδεσιν Ἄρης φίλος:· Εὐροπίδου.
- 50a Ψεύδεσθαι ἀνελεύθερον, ἀλήθεια γενναῖον.
- 53a Ψιττακὸς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων θεοῦ τι μέρος 25
ἔλεγεν ἔχειν.
- 53b Ψίθυρον καὶ διάβολον ἄνδρα μὴ προσδέχον· οὐ γὰρ
ἔτεκεν εὐνοίας τοῦτο ποιεῖ· ὡς γὰρ τὰ τῶν ἄλλων ἀποδόγματα

3. κεχειροτονημένος Maximus. 5. Ψευδαγραφαξυος πλεῖσται
K. πλήρη K. 6. ἀγράφαξις idem. 11. ὁ Ἀντίμαχος NL. 16.
ἀνωρύμους] L om. 18. κατὰ] παρὰ A. 22. Ψεύδεσιν δ' Stobaeus. 23.
Ἀπολλώνιος Ἀγλίω Stobaeus praeponit. 24. Ἰτιάχου φιλοσόφου Maxi-
mus, Ἰτιάχου φιλοσόφου Antonius Mel. 1, p. 7 Fabr.: scribe Πιττακός.
25. ἔλεγεν Maximus om. 27. ἀπόδητα Maximus.

49. App. Provy. V, 37: Arsen.
LV, 9.

49a. Arsen. LV, 10: Stob. Flor.
54, 19, 3. Eurip. Belleroph. fr.
IX, 3 Matth.

50. Arsen. LV, 11.

50a. Arsen. LV, 12. VIII, 24:
Stob. Flor. 11, 20.

51. Greg. Cypr. I III, 41: Ar-
sen. LV, 13.

52. Arsen. LV, 14.

53. Arsen. LV, 15. Cf. Macar.
VIII, 86.

53a. Arsen. LV, 16: Max. Conf.
Serm. I, p. 533 Comb.

53b. Arsen. LV, 17: Max. Conf.
Serm. 10, p. 563 Comb.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ ῡ.

- 54 Ψυχὴ δίδου σύγ' ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
- 55 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νησός ἐστι
καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεργεῖν. Λέ- 5
γομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμέ-
νων καὶ μὴ πινόντων. Λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν
σημαινόντων.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ ω̄.

- 56 Ψωριῶσα κάμηλος πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται 10
φορτία: ἐπὶ τῶν ἐν γῆρα μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις, πολ-
λῶν δὲ ἄμεινον ἐχόντων.

ἀπεκάλυψε σοί, ὡς αὐτως καὶ τὰ ὑπό σου λεγόμενα ἐτέροις ἀνα-
θήσεται.

- 54a Ψυχὴ τελεωτάτη σκήητος μοχθηρίαν ὀρθοῦ· σκήητος δὲ 15
ἰσχύς ἀνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδὲν τι ἀμεινω τίθησιν· Δημοκρίτου.
- 54b Ψυχῆς μέγας χαλινός ἐστιν ὁ νοῦς· Βίαντος.
- 54c Ψυχὴ ζῶντας ἡμᾶς, τῇ ταύτης ἀρετῇ ὀητέον εὖ ζῆν· ὡς
ὀφθαλμοῖς ὀρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ὀρᾶν· Βίαντος.
- 54d Ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τιμωτέρον· Εὐριπίδου. 20
- 55a Ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος· Ἐξ ἀπο-
φθέγματος.
- 56a Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι μυρόντου.
- 56b Ὡ ἄνα, Αἰητοῦς υἱὲ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος, 25

2. Ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ Aeschylus. 4. Διόνυσον ἄγον-
τας· ἢ παροιμία παρὰ Κρατῖνα [fr. inc. fab. 92, p. 207 Mein.]· τὰ δὲ
Ψύρα Suidas. 10. Κάμηλος καὶ ψωριῶσα Ds, ἢ κάμηλος ψ. Suidas.
12. ἀμεινον ἐχόντων] ἀμεινόντων ὄντων Ds. 15. Ψυχὴ μὲν γὰρ Stobaeus.
μοχθηρίην Mullachius. 17. ἴστιν] ἀνθρώποις Menander. Dele
Βίαντος. 19. Βίαντος] ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου Stobaeus. 23. τοῦ μυρό-
ντου Aristophanes.

54. Aesch. Pers. 841: Arsen. 55. Suidas: Arsen. LV, 18. Greg.
LV, 20. Cypr. I, III, 40.

54a. Arsen. LV, 21: Stob. Flor. 55a. Arsen. LV, 19: Stob. Flor.
1, 39. Democr. Sent. 2. Democr. 40, 7. Democr. fr. 227 Mull.
fr. 128 Mull. Cf. Apost. II, 84c.

54b. Arsen. LV, 22: Men. Mo- 56. Arsen. LV, 25. Cf. Diog.
nost. 549. V, 81, ubi quem attuli Synesii lo-
cum, is legitur etiam apud inc.

54c. Arsen. LV, 23: Stob. Flor. auct. in Cram. Anecd. Paris. IV,
1, 58. p. 254 et in Mant. Provv. I, 88.

54d. Arsen. LV, 24: Stob. Flor. 56a. Arsen. LV, 26: Arist. Equitt.
119, 10. Men. Monost. 552. Eur. 973. App. Provv. V, 41.

Alcest. 301. 56b. Ars. LV, 41. G 36: Theogn. f.

Ἄρχῃ τοῦ ὦ στοιχείου.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ δ.

- 57 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
τις μεγάλη, μικροῖς ἐντύχη, ταύτην φαρμέν.
- ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν 5
ἀείσω· σὺ δέ μεν κλῦθι καὶ ἐσθλά δίδου:. Θεόγνιδος.
- 56c Ὡ βασιλεῦ καὶ τόδε ἐς θυμὸν βάλλε, ὡς τοῖσι μὲν χρη-
στοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δοῦλοι φιλέουσι γίγνεσθαι, τοῖσι δὲ
κακοῖσι χρηστοί:· Ἡροδότου.
- 56d Ὡ γάμοι, γάμοι: ἐπὶ τῶν δυστυχόντων. 10
- 56e Ὡ γῆρας, οἶαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις
καὶ πᾶς τις εἰς σε βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβὼν δὲ πείραν, μεταμέλειαν λαμβάνει:· Εὐριπίδου.
- 56f Ὡ γῆρας ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰ
ποθεινόν, ὡς εὐδαίμον' εἶθ' ὅταν παρῆς 15
ἄχθηρόν ὡς μοχθηρόν· εὖ λέγει τέ σε
οὔδεις· κακῶς πᾶς τις, ὃς σοφὸς λέγει:· Ἀντιφάνους.
- 56g Ὡ γῆρας ὡς ἅπασιν τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.
- 57a Ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν μὴ μεγάλα λῖαν λέγε. 20
- 57b Ὡ δέσποτ', οὔδεις οἶδεν ἀνθρώπος γεγώς
οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς:· Εὐριπίδου.
- 57c Ὡ ζαθέης γεγαῶτες ἐριχθόνιοι γενέθλης,
ἔτλητ' ἐλθέμεναι καὶ ἐμὴν ἐρεεινέμεν ὀμφήν,
ὀπόθι δηοθῆ περικαλλέος ἔδρα σηκοῦ. 25

3. εἶτα μ. ἀπέτεκεν] καὶ ἔτεκε μὺν: ἐπὶ τῶν μεγάλα λεγόντων, εἶτ' ἀποτελοῦντων μικρά. φαρμέν δὲ ταύτην τὴν παροιμίαν, ὅταν τις ἐλπίσας μεγάλη ἐτύχη [sic] μικροῖς G. 5. πρῶτόν σε Theognis. 6. δέ μοι idem. 7. βάλλε Stobaeus, βυλεῦ Herodotus. 8. γίγνεσθαι Herodotus. 10. δυστυχῶν GE. Εὐριπίδου E in fine addit. 13. Stobaeus versus quartum addit: ὡς αὐδὲν ἐστὶν χεῖρον ἐν θνητῶ γένει. 17. δὲ πᾶς Stobaeus. σοφῶς idem. Ἀντ. δὲ Ἐπικλήρου idem, 18. σε] γε Ab. 19. Ἀντιφάνους Ab Stobaeus praemittunt. 22. Εὐριπίδου] ἐκ Χρυσοῦ Ab et Stobaeus addunt. 23. Ἐρεχθονίος Eusebius.

56c. Arsen. LV, 42. G. 37: Stob. Flor. 62, 51. Herod. VIII, 68: Stob. Flor. 116, 16. Antiph. fr. 56d. Arsen. LV, 43. G 38. Eur. Androm. 1186. 57. Greg. Cyr. L III, 43: Arsen. LV, 47. G 41. 57a. Ars. LV, 48: Arist. Ran. 835. 57b. Arsen. LV, 49. XXVI, 14. G 42: Stob. Flor. 105, 13. Eur. Chrys. fr. IV Matth. 57c. Arsen. LV, 50: Porphyrius

Τὸ ὦ μετα τοῦ Σ.

- 58 Ὡ θνητῶν ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώρον γένος,
 κλύτε δαφνηρεφίων μυχάτων ἀπο θεόκελον ὁμφήν.
 εὐτ' ἂν ἄνω πνεύοντες ὑπ' ἡέριοι κελάδοτες
 τριβῶνται πατάγοισιν ἐναντία δρηιόωτες, 5
 κρομὸς δ' αὖ περὶ κόσμον ἀπειρονα τήμεμος ἔσται,
 μηδὲ δὴ ἐξερύγησεν ἔχη κεκακομένος αἰθῆρ.
 αἰθαλόεις περὶ γαῖαν, ὅπη τύχην, ἔκπασε πυρός·
 τὸν μὲν δὴ θῆρες τε κατ' οὔρεα δειμαίνοντες
 φεύγουσι πνύματις ὑπὸ κεύθεσιν· οὐδὲ μένονσι 10
 εἰσιδέειν ὅσοισι καταβάσιον Διὸς ἔγχος.
 τοῦ μὲν καὶ νηοὶ μακάρων, καὶ δένδρεα μακρά,
 ἡλιβάτων δ' ὀρέων κορυφαί, νῆές τ' ἐνὶ πόντῳ,
 δάμνονται ζωοπύροις ποτήμασιν ἐμπελάοντες·
 καὶ δ' αὐτῇ πληγεῖσα Ποσειδαῶνος ἐταίρη, 15
 πολλάκις ἠχῆσ' ἀναχάζεται Ἀμφιτρίτη.
 ἡμεῖς οὖν καὶ ἄτλητον ἐνὶ φρεσὶν ἄλγος ἔχοντες,
 τέτλατε Μοιράων ἀμετάτροπα δήνεα θυμῷ·
 ταῖσιν Οὐρανίδαο Διὸς κατένευσε κάρηνοι,
 ὅτι κε δινήσωσι μέειν ἀσάλευτον ἀτράκτοις. 20
 αἴσια γὰρ ἦν δολιχοῖσι χρόνος περικαλλίε σῆκόν
 πυρσῶν αἰωρήσσει διηπετίεσσι δαμῆναι· Χρησμός Ἀπόλλωνος.
- 57d Ὡ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὀρᾶν;
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην,
 ψευδῆ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος, 25
 τύχην δὲ πάντα τᾶν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν.
- 57e Ὡ Ζεῦ πολυτίμηθ' οἷόν ἐστιν ἐλπίς κακόν.
- 57f Ὡ Ἡράκλεις, τί μαίνη; ἐπὶ τῶν θυμονμέτων.
- 57g Ὡ Ἡράκλεις, ἀπόλωλε ἀνδρὸς ἀρετὰ· Ἀρχίδαμος ὁ Ἀργσι-

2. ταλαιπώρον A. 7. διεξερύγησεν Eusebius. 10. φεύγουσιν idem. 14. ζωοπύροις ποτήμασιν idem. 18. τέτλατε Theodoretus Graec. Affect. Curat. 141, 43, ubi quinque ultimi huius oraculi versus citantur. 19. ταῖσιν ταῖσιν γὰρ Eusebius et Theodoretus. 21. αἴσια idem. χρόνοις idem. 22. αἰωρήσσει Eusebius, αἰωρήσσει Theodoretus. διηπετίεσσι Eusebius et Theodoretus. 27. οἷόν ἐστ' Stobaeus. Μενάνδρου Ναύκληρος praeposit Stobaeus. 28. Suidas explicat: τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτιῶν φασίν, ἀνακυλῶντων τὸν Ἡρακλίω ἀπολειφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

apud Euseb. Praep. Evang. VI, 3, p. 238 Viger.

57d. Arsen. LV, 51: Eur. Hecub. 488.

57e. Arsen. LV, 52. G. 46: Stob. Flor. 110, 8. Men. Naocl. fr. V Mein.

57f. Arsen. LV, 53. G 47: Suidas.

57g. Arsen. LV, 54. G 48: Plut.

Apophth. Regg. cett. 191 E: add. id. Apophth. Lac. 219 A, Stob. Flor. 50, 12.

58. Stob. Flor. 98, 1: Arsen. LV, 56. G 50. Soph. fr. 682 Dind.

ὡς οὐδὲν ἐοικέν, πλὴν σμιαῖς ἐοικότες
βάρως περισσὸν γῆς ἀναστρεφόμενον.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ μ.

- 59 Ὁμητῆς Διονύσιος: ἐπὶ τῶν ὀρότατα καὶ ἀπανθρο-
πότατα πραισιόντων· τούτῳ γὰρ ζῶντας ἀνθρώπους ἔθνον⁵
οὐ πάλαι.

λάου, ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας κομισθὲν ἐς Λακεδαί-
μονα ἀναβήσας ἔφη τοῦτο. Τί δ' ἂν φαίη, εἰ τὴν νῦν βολίδα
ἑώρα;

- 57h Ὁ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες, 10
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα:· Εὐριπίδου.
58a Ὁ ἱκανὸν οὐδὲν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν: Τιμόθεος ὁ
Κόνωρος εἶπε τοῦτο πρὸς Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀζημῆα πάντων
ἄριστα ἔχοντα λόγον, πλὴν γε ἄσωτον ὄντα.
58b Ὁ κρονικαῖς λήμαις λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω. 15
58c Ὁικτεῖρ' ἀκούσας· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ.
59a Ὁ μεγίστη τῶν θεῶν νῦν οὐδ' ἀναίδεια
εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ· δεῖ δέ· τὸ κρατοῦν
γὰρ νῦν νομίζεται θεός· ἐφ' ὅσον
βαδιζεις; ἐφ' ὅσον ἤξειν μοι δοκεῖς:· Μεγάδρου. 20
59b Ὁ μῶρε, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορος:· Σοφοκλείους.
59c Ὁμοσεν ἀλλὰ λέγουσιν ἀλαθῆα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὄρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων:· Καλλιμάχου.

2. ἀναστρεφόμενοι A, ἀναστρεφόμενοι Stobaeus. Σοφοκλείους
G Stobaeus addunt. 4. ὀμητῆς ZW. 7. καταπελιτικὸν ἰδὼν Plu-
tarchus. ἐς Λακεδαίμονα Plutarchus om. 8. τί κτλ.] Plutarchus om. 9.
ἑώραται Z. 14. πλὴν κτλ.] ἐπεὶ γὰρ ἄσωτος ἦν ὁ Ἀριστοφῶν, πικρό-
τατα αὐτοῦ καθίκετο ὁ Τιμόθεος εἰπὼν, ὦ ἱκανὸν κτλ. Stobaeus. 15.
ἀλλ' ὦ Aristophanes. ὁμοσεν λέγουσιν ἰdem. 16. ἀκούσας Euri-
pides. 17. ἀναίδει Stobaeus. Versus vv. θεῶν, σε δεῖ, θεός et
δοκεῖς terminandi sunt. 22. λέγουσι θεῶ Ab.

57h. Arsen. LV, 55. G 49: Stob.
Flor. 73, 25. Eur. Inus fr. IX
Matth.

58a. Arsen. LV, 57. G 51: Stob.
Flor. 13, 38: add. Aelian. V. Hist.
XIV, 3. Vim dicterii Schaeferus
in Schneidew. Philol. I, 208 enu-
cleavit.

58b. Arsen. LV, 58: Arist. Plut.
58l.

58c. Arsen. LV, 59: Stob. Flor.
99, 13. Epp. Androm. 421.

59. Arsen. LV, 60. G 54. He-
sych. ὀμητῆς; ὁ ὠμὰ κρία ἰσθίων:

Baccho homines immolatos esse
vivos notum est tum ex aliis tum
ex Plut. Themist. 13, ubi v. Sin-
tenis: add. O. Iahnus de Penth.
et Maen. disp. 11.

59a. Arsen. LV, 61. VII, 43:
Stob. Flor. 32, 7. Men. Carines
fr. II, Mein.

59b. Arsen. LV, 62: Stob. Flor.
20, 27. Soph. Oed. Col. 592.

59c. Arsen. LV, 63. XLII, 62.
G 56: Stob. 28, 3. Call. Epig.
26, 3. De sententia cf. Apost.
IV, 56.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ὁ μικροῦ.

- 60 Ὡς οἷα κεφαλή, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει: ἐπ' ἀνδρῶν μεγαλοπρεπῶν μὲν τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογίστων.
- 59d Ὡς τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὐχεται τυχεῖν τῆς ἀθανασίας κρείττον οὐδὲν εὐχεται: Ποσειδίππου. 5
- 59e Ὡς εἰδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα, ᾧ μὴ τυχόντι, θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία, οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ, ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει· τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. 10
- 59f Ὡς ἔνεκα ζῆν ἐθέλεις, τούτων χάριν καὶ ἀποθανεῖν μὴ κατόκει. 10
- 59g Ὡς πρόχειρος ὁ πορισμὸς, τοίτων ἢ κτήσις εὐκαταφρόνητος.
- 50h Ὡς τοῦ σώματος ἀπαλλαγίς οὐ δεήσει, ἐκείνων καταφρόνει πάντων· καὶ ἂν ἀπαλλαγίς δεήσει, πρὸς ταῦτά σοι ἀσκουμένῳ τοὺς θεοὺς παρακάλει γενέσθαι σοι συλλήπτουρας: Πυθαγόρου. 15
- 59i Ὡς γὰρ τις γλίχεται τυχεῖν, ἐκεῖνα καὶ δοξάζει· καὶ ταῦτα πᾶσι κατὰ νοῦν, ὅσα καὶ κατὰ γνώμην· ἀλλ' ἄρα δυσποτιμότερον οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπου ἔχοντος τοὺς ἐχθραίνοντος οἰκείους ταυτοστέγους· ἂν ἔνδον ἔχῃς τοὺς ἐχθρούς, ἂν ἐφαστίους τρέφῃς, οὐ ῥύσονται κινδύνων σε τὰ Βαβυλωνίους τεῖχη, οὐ πύργοι Σεμιράμιδος, οὐ πυραμίδων πάχος· ἂν τὴν προδότριαν ψυχὴν σύνοικον δυστυχήσης, ἂν συνοικίῃς μετ' αὐτῶν ἐν ἀρχαγεῖ φρουρίῳ, ἀλώσιμον τὸ φρούριον, ἀφύλακτος ἢ πόλις. 20 25

2. ᾧ οἷα scribit Boissonadus ad Nicet. Eugen. I, 60. II, 437. καὶ Aesopus om. 3. ἀλλογίστων G. 5. ἐν ἀθανασίας Stobaeus. Ποσειδίππου Ab, ἐκ Μύρμηκος Stobaeus addit. 6. τὸ γῆρας Ab. 7. οὐ μὴ Gesnerus. Versum ultimum a ceteris recte separavit Grotius; est enim Sophoclis ex Acrisio: v. Stob. Flor. 119, 7. Ab et Stobaeus in fine addunt Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους, quae in Κράτητος ἢ Ἀντιφάνους mutanda esse conicit Meinekius Com. Gr. Fr. I, 62. 11. τούτων χάριν Orellius om. 13. Πυθαγόρου G in fine adiicit. 16. Πυθαγόρου] τοῦ αὐτοῦ G: apud Stobaeum auctoris nomen deest. 26. αὐτῆς Constantinus.

59d. Arsen. LV, 64. XXX, 39: Stob. Flor. 118, 17. Posid. Myrm. fr. I Mein.

59e. Arsen. LV, 65. XVII, 14: Stob. Flor. 115, 9. Cratet. fab. incert. fr. I Mein.

59f. Arsen. LV, 66. G 61: sunt Porphyrii verba ex epistola ad Marcellam c. 34, p. 312 Orell., Opusc. Sent. T. I.

59g. Arsen. LV, 67. G 59: Georg. in Boiss. Anecd. I, 88. 107. Est Basil. Hom. mor. de doctr. 32.

59b. Arsen. LV, 68. G 60: Stob. Flor. 5, 30.

59i. Arsen. LV, 69: Constant. Man. 6550. [Βαβυλωνίους κτλ.] cf. ann. ad Apost. XVI, 43.

60. Aesop. Fabb. 11 Far. 27 Schneid.: Arsen. LV, 70. G 62.

- 61 Ὡς οὗτος, κὰν θύλαξ γένη οὐ προσελεύσομαι·
σοι: ἐπὶ τῶν ἀπαξ πειραθέντων μοχθηρίας ἐρίων, οὐκέτι
δὲ ἐξαπατωμένων τῇ πείρᾳ ταῖς αὐτῶν ὑποκρίσειςιν.
- 62 Ὡς ἐξῆλθεν: ἐπὶ τῶν ὥραιοτάτων. Ὁ γὰρ Ζεὺς
ὁμοιωθεὶς κύκνω ἐμίγη τῇ Λήδᾳ καὶ ἐγέννησε δύο ὧά· ἐκ 5
μὲν τοῦ ἐνός ὧου οἱ Διόσκουροι ἐγεννήθησαν, Κάστωρ καὶ
Πολυδεύκης, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου ἡ Ἑλένη ἢ πάγκαλος· ὅθεν
τό, Ἐξ ὧου ἐγεννήθη.
- 62a Ὡ παῖ, σιωπᾷ, πόλλ' ἔχει σιωπῇ καλὰ: Μενάνδρου ἢ
παράινσις. 10
- 62b Ὡ παῖσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν,
Σπάρτης ἐνοικοί, δόλια βουλεντήρια,
ψευδῶν ἀνακτες μηχανοδόμοφοι κακῶν
ἐλικτὰ κούδεν ὑγίης.
- 62c Ὡ πάλαί ποτ' ὄντες ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, ἄλκιμοι δ' ἐν 15
μάχαισιν
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι,
πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα. νῦν δ' οἴχεται γε κύκνιοι πολιώ-
τεροι δῆ: Ἀριστοφάνους Σφηγί.
- 62d Ὡ παῖ Τισάνδρου, ἀπωρήσαό γε μὴν τὸν γάμον. 20
- 62e Ὡ πόλις, πόλις, ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ἢ καλῶς φρόνεῖς:
Εὐπόλιδος.
- 62f Ὡ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίνεσθαι τέκνα·
κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς. 25

2. ὁ λόγος δηλοῦ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τῆς ἐνίων
μοχθηρίας πειραθῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν τοῖς ὑποκρίσειςιν οὗτος [sic] ἐξαπα-
τῶνται Aesopus Schneideri. 9. σιωπῇ] σιγῇ Stobaeus. Μενάν-
δρου κτλ.] Σοφοκλέους Ἀλέασι Stobaeus: scilicet Menandri est,
qui apud Stobaeum praecedit versus. 15. ὄντες ὑμεῖς Aristophanes.
17. μόνον τοῦτ' ἄ. ἀνδρικότατοι idem. 18. γε κύκνιοι] κύκνιοι
τ' ἔτι idem. 19. Corrige Σφηγί. 22. Εὐπόλις ἐν ταῖς Πόλεσιν
Athenaeus.

61. Aesop. Fabb. 80 Schneid.,
67 Fur.: Arsen. LV, 71. G 63.

62. Arsen. LV, 72. G 64. Viden-
tur haec e Scholl. ad Eur. Orest.
453 sumpta: similia in Scholl. et
Tzetzae comm. ad Lycoph. 88 com-
parent. De fabula recte Scholl.
ad Hom. Od. A, 298: ἢ δὲ ἐστορία
παρὰ τοῖς κωμικοῖς: v. Heynius ad
Apollod. T. II, 285. Henrichsenius
de Carm. Cypr. Comm. p. 43 sq.

62a. Arsen. LV, 73. G 65: Stob.
Flor. 33, 3. Soph. fr. 102 Dind.

62b. Arsen. LV, 74: Eur. An-
drom. 445.

62c. Arsen. LV, 75: Arist. Vesp.
1060.

62d. Arsen. LV, 76: Herod. VI,
129. Cf. Apost. XIII, 70.

62e. Arsen. LV, 77: Athen. X,
425 A. Eup. Πόλ. fr. VII Mein.
Cf. infr. 66b.

62f. Arsen. LV, 78. G 66: Stob.
Flor. 90, 2. 4. Ὡ — παντός] Eur.
Alcmaeon. fr. VII, Matth. ὅταν κτλ.]
Eur. Herc. fur. 1261.

Τὸ δὲ μετὰ τοῦ β̄.

63 Ὁραιοτέρως Ἰάκινθου: οὗτος Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον καὶ καλόν. εἰς τοῦτον εἶδε μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶδε δὲ ὁ Ζεφύρος, καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορφῇ καὶ φιλότιμος ἦν ἀφ' ὧν εἶχεν ἕκαστος· ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζεφύρος. μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονή· φόβος δὲ τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ταραχή· ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ Ζεφύρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὀπλίξει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνασία τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. Δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου διακονήσας, ὑπὸ τούτου μὲν ἀφεθείς, ὑπ' ἐκείνου δὲ ἐνεχθείς· καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει· τὴν γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπομνήματος ἀφεῖναι τὴν συμφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος ἀντὶ τοῦ μειρακίου γίνεται καὶ τοῦνομα δέχεται. λέγουσι δ' ὅτι καὶ ἡ προσηγορία ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται. 15

64 Ὁραιοτέρως πορφυρίωνος: ὁ πορφυρίων ὠραιότατος τε ἄμα καὶ φερωννυμώτατος ἐστὶ ζῶων, καὶ χαίρει κοινώμενος· καὶ πρότερον δὲ ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι κοινίστραις καὶ λουτροῖς, πρὶν ἂν βαδίσει ἀριθμὸν βαδίσεως ἀρκούντά οἱ·

ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένους

ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκρόνους:· Εὐριπίδου. 20

63a Ὁρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν:· Εὐριπίδου.

63b Ὁραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ ὄλκον ἄγεσθαι, μῆτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολειπών, μῆτε ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δὲ τοι ὄριος οὗτος, ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώῃ, πέμπτω δὲ γαμοίτο:· Ἡσιόδου. 25

63c Ὁργος ἀρχηγὸς ναυπηγίας.

2. οὗτος] Ἰάκινθος Ps. μειράκιον ὠραιότερον καὶ Ps. 3. καὶ εἰς τοῦτο G. δὲ καὶ Ps. 7. φόβος δὲ τὰ παρὰ τοῦτου Ps. 11. ἐκείνου] αὐτοῦ Ps. 15. τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον Ps. 16. ὠραιότερος G. 17. κοινώμενος] addit As: ἤδη καὶ λουεῖται τὸ τῶν περιστερῶν λουτρόν. 18. καὶ] οὐ As. ταῖς κοιν. καὶ τοῖς As. 19. βαδίσει τινά As. 22. Εὐρ. Τηλέφου Stobaeus. 26. ἡβώ οἱ idem. 27. Scribe Ἀργος.

63. Arsen. LV, 80. G 67. Liban. Flor. 20, 37. Eur. Teleph. fr. XXIV Matth.

63b. Arsen. LV, 82: Stob. Flor. 71, 6. Hes. "Egy. 695.

63c. Arsen. LV, 83: G 70. Cf. Apost. III, 60^c et v. de Argo Apoll. I, 9, 16.

64. G 68. ὁ πορφυρίων κτλ.] Aelian. N. An. III, 42.

63a. Arsen. LV, 81. G 69: Stob.

63a. Arsen. LV, 81. G 69: Stob.

σιτούμενος δὲ ἐπὶ μαρτύρων ἄγθεται, καὶ διὰ ταῦτα ἀνα-
 γωρεῖ καὶ ὑπολανθάνων ἐσθίει. ζηλοτυπώτατος δὲ ἐστὶν
 ἰσχυρῶς, καὶ τὰς ἀνάνδρους τῶν γυναικῶν παραφυλάττει·
 τὸν ταῶν μὲν οὖν ὠραῖον ὄντα καὶ καταθύουσι καὶ σιτοῦν-
 ται οἱ ἄσωτοι· τοῦ γὰρ ὄρνιθος τὰ μὲν πτερὰ κόσμος ἐστί, 5
 τὸ δὲ σῶμα ἦν τι οὐδέν· πορφυρίωνα δὲ οὐκ οἶδα καταθύ-
 σαντα οὐδένα ἐπὶ δειπνον, οὐ Καλλιάν, οὐχ Ὀρτυσίον τὸν
 Ῥωμαῖον.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ 5.

- 65 Ὡσπερ ἦρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: λέ- 10
 γεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ξαντῶν ἔργοις εὐεργετούντων.
 66 Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί: ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς
 διακειμένων.
 66a Ὡσπερ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν, ἔφη
 οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν 15
 ἀθάνατον, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 66b Ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
 66c Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἢς πατρίδος ἢδὲ τοκῆων.
 66d Ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ἐστὶν ὑγιὲς οὐδενός,
 ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἤττορες. 20
 66e Ὡς οὐκ ἐστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά.
 66f Ὡς ἡδὲ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα.: Εὐριπίδου.
 66g Ὡς μέγα τὸ μικρὸν ἐστὶν ἐν καιρῷ δοθέν.
 66h Ὡς εὐτυχεῖν γε μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖν.
 66i Ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ 25
 στρατηλάτας χρῆ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία.: Εὐριπίδου.

2. ζηλότυπος As. 3. παραφυλάττει] plura hic de avis natura ommissa
 sunt ab epitomatore. 4. θύουσι G. 6. ἦν τι] ἦ τι ἢ As. 7. ἐπὶ
 δειπνῶ As. οὐ K., οὐ Κτήσιππον τοὺς Ἀθηναίους, [οὐ Λεύκουλλον]
 οὐχ Ὀρτυσίον τοὺς Ῥωμαίους As. 10. ὥσπερ] ὡς M. 12. ὡς]
 ὥσπερ Ds. 14. ὥσπερ δὲ Ab Stobaeus. ἔφη] [sic] A, ἔφω Ab Sto-
 baeus. 16. Εὐριπίδου Φιλοκλήτου iidem. 18. ἡδὲ] οὐδὲ Homerus.
 19. ὑγιὲς ἐστὶν Aristophanes. 22. Εὐριπίδου] Ἀγάθωνος Stobaeus.
 26. Εὐρ., Ερεχθίως idem.

65. Greg. Cypr. M V, 23: Ar-
 sen. LV, 84. G 72.

66. Diog. VIII, 76: Arsen. LV,
 85. G 73.

66a. Arsen. LV, 86. XLII, 32:
 Stob. Flor. 20, 17. Eur. Philoct.
 fr. X Matth.

66b. Arsen. LV, 87: Arist. Plut.
 1164.

66c. Arsen. LV, 88. XLIV, 49:
 Stob. Flor. 39, 21. Hom. Od. I, 34.

66d. Arsen. LV, 89: Arist. Plut. 362.

66e. Arsen. LV, 90: Hom. II.
 X, 262.

66f. Arsen. LV, 91: Stob. Flor.
 79, 12. Attigit Kayserus Hist. crit.
 tragg. Gr. 168.

66g. Arsen. LV, 92: Menand. Mo-
 nost. 752 Mein.

66h. Arsen. LV, 93. Est versus
 Eupolidis corruptus: cf. supr. 62e
 et Mant. Prov. I, 3.

66i. Arsen. LV, 94: Stob. Flor.
 54, 12. Eur. Erechth. fr. VI Matth.

- 67 Ὡσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται: ἐπὶ τῶν
 ἰσχνῶν καὶ ξηρῶν καὶ φθειρομένων ταχέως. Ἡ δὲ νέα εἰ-
 ρεσιώνη θαλλὸς ἦν ἐλαίας, ἐστεμμένος ἐρίοις, καὶ προσ-
 κρημαμένους ἔχων παντοδαπούς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τοῦ-
- 66k Ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ. 11 5
- 66l Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος·
 τῷ κἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάρηξε.
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.
- 66m Ὡς ἐστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.
- 66n Ὡς τὴν ἐν Ἀγροὶ ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται. 10
- 66o Ὡς χρὴ Μεγαρέας μὴτ' ἐν γῆ μὴτ' ἐν ἀγορῇ
 μὴτ' ἐν θαλάττῃ μὴτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν: Ἀριστοφάνους
 Ἀχαρνέων. 11
- 66p Ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὴν
 χρόνον λαθεῖσθαι τῶν παρεστῶτων κακῶν: Σοφοκλέους. 15
- 66q Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτω καὶ
 πόλις, μὴ ὄντων νόμων, οὐχ ἴσταιται: Δημοσθένους.
- 66r Ὡς οὐδὲν ὑγιές φασὶ μητριᾶς φρονεῖν
 νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι φόγον.
- 66s Ὡς τὰ κακὰ συνάγει τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἢ ταντὸν βλα- 20
 βερὸν ἀμφοῖν: Ἀριστοτέλης ἐν ῥητορικῇ.
- 66t Ὡστε ὁ λόγος ἡμῖν ὀρθός, ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι
 ἀγαθοί: Πλάτων Νόμοις.
- 66u Ὡς ἡ δὴ δούλοις δεσπότης χρηστοὺς λαβεῖν,
 καὶ δεσπότηισι δούλον εὐμενῆ δόμοις: Εὐριπίδου. 25

1. καίεται Z. 2. ἡ — ἦν] εἰρεσιώνη, θ. ἐλαίας Eustathius, Suidas.
 3. ἐρίοις Eustathius. 4. ἔχων διαφόρους ἐκ γ. καρπούς idem. 6. γ'
 ἔτραφ' Homerus. 7. τῷ κ' idem. ἐξενάρηξεν idem. 9. Ἀ-
 ριστοφάνους Ab Stobaeus addunt. 11. μὴτ' ἐν γῆ] μὴτε γῆ Aristopha-
 nes. 14. κακῶς. 15. Σοφ. Μυσῶν Ab Stobaeus. 16. Ἐκ τῶν
 Ἀριστοτέλους Χρηῶν. Δημοσθένους ὁ ῥήτωρ ἔφη, πόλις εἶναι τὴν ψυχὴν
 τοὺς νόμους. ὡσπερ Ab, Stobaeus: νν. ἐκ — χρεῶν Ab om. [τὸ σῶμα]
 articulum Ab recte om. 17. Δημοσθένους] Ab Stobaeus om. 20.
 ταὐτὸ Aristotleles.

66k. Arsen. LV, 95: Eur. Med. 86.
 66l. Arsen. LV, 96: Hom. II
 φ, 279.
 66m. Arsen. LV, 97. XV, 84:
 Stob. Flor. 68, 27. Antiph. fab.
 inc. fr. 52 Mein.
 66n. Arsen. LV, 98: Zenob. VI,
 52. Cf. Apost. III, 27.
 66o. Ars. LV, 99: Arist. Ach. 533.
 66p. Arsen. LV, 100. XXXIV, 38:
 Stob. Flor. 26, 4. Soph. fr. 358
 Dindorf.
 66q. Arsen. LVI, 1. XXXVII, 66:
 Stob. Flor. 43, 140.
 66r. Arsen. LVI, 2: Stob. Flor.
 73, 35. Eur. Phrix. fr. V Matth.
 66s. Arsen. LVI, 3: Aristot. Rhet.
 I, 6.
 66t. Arsen. LVI, 4: Plat. Legg.
 V, 743 C.
 66u. Arsen. LVI, 5: Stob. Flor.
 62, 3. Eur. Meleagr. fr. XVIII
 Matth.
 67. Arsen. LVI, 6: G 71. Ὡσπερ
 — καύσεται] Arist. Plut. 1054, ubi
 v. Scholia. ἡ δὲ νέα κτλ.] Suid. s.
 εἰρεσιώνη, qui hausit e Pausaniae
 lexico rhetorico: v. Eustath. ad Hom.

τον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλῆς καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας
 τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς Πιανεψίοις. λέγεται γὰρ Θηροῖα
 καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἐπλεῖ, προσχόντα Δήλῳ διὰ
 χειμῶνα, εὐξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι, καταστήσασθαι κλύδοις
 ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνας, καὶ θυ- 5
 σιάσειν, καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστήσας ἐψηῶσι χύ-
 τρας αἰθάλης καὶ ἔντος καὶ βωμὸν ἰδρύσασθαι· διὸ καὶ
 Πιανεψία δοκεῖ λέγεσθαι, οἶον κυαμῆψια· τὸ γὰρ πρότε-
 ρον τοὺς κνάμους πνάμους ἐκάλουν. ἤγον δὲ ἔσθ' ὅτε ἐπὶ
 ἀποτροπῇ λοιμοῦ· ἤδον δὲ παῖδες οὕτως· 10

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους·

καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀποθήσασθαι,
 καὶ κύλικ' εὐζωρον· ὅπως μεθύουσα καθεύδῃς.

Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἐξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ' αὐτὰς
 τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀθήνησι 15
 θυσίων, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν θαλλὸν κα-
 ταστῆσαντας ἐρίοις ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι.

67a Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρίς εἰς ἐμὸν ἔπιψα κόλπον.

1. δὲ Eustathius om. πρὸ θυρῶν Eustathius. 2. Πιανεψίοις
 G cum reliquis. γὰρ, φησὶ Eustathius. 3. καθ' ὃν καιρὸν] ὅτε idem.
 Δήλῳ τῇ τῆσῳ idem. 4. τῷ in Eustathio deest. 5. ὅταν — ἀπο-
 κτείνας] εἰ τὸν M. κτείνας σωθῇ Eustathius. 6. καὶ τὴν] τὴν G om.
 7. αἰθάλης] ἀθύρης G, ἀθάρας Eustathius. 8. κυαμῆψια G. δοκεῖ
 in Eustathio deest. τὸ γὰρ — ἐκάλουν] διὰ τὸ πνάμους πρότερον τοὺς
 κνάμους καλεῖσθαι Eustathius. 9. πνάμους Suidas. ὅτε ταῦτα καὶ
 Eustathius. ἐπὶ τῇ Suidas. 10. λοιμῶν A Suidas, λιμοῦ Eustathius.
 11. φέρις cod. Venetus Scholl. ad Ar. Plut. l. c., φέριεν Plut. Thes. 22.
 12. μέτρον κοτύλῃ Venetus, μέλιτος κοτύλῃν Eustathius et Etym. M. 303,
 26. ἀποψήσασθαι Z Suidas, Etym. M., Venetus, ἀναψήσασθαι
 Clem. Alex. Stromm. IV, 2, 7, p. 204 Sylb., Plutarch. l. c., Scholl. ad
 Arist. Equitt. 725: ἐπιψήσασθαι Eustathius, ἄμ' ὀψήσασθαι I. Vossius
 Observ. in Pomp. Melam I, 15, ἐποψήσασθαι Coraes ad Plut. l. c.,
 ἐπιψήσασθαι Kusterus not. ad Aristoph. p. 16. 13. κύλικα Eustathius,
 ἐνζώροιο Etymologicum. ὅπως] ὡς ἂν Z Plutarchus, Scholl. Aristoph.,
 ἴνα Eustathius, ἴνα καὶ Etymologicum. καθεύδῃ Plutarchus, Scholl.
 Arist., Etymologicum, Eustathius. Totum versum G. Hermannus apud
 Sintenin ad Plut. l. c. sic scribendum esse coniecit: καὶ κύλικ' ἐνζώρον
 οἶνον μεθύουσι καθεύδην. 14. τῶν Eustathius om. 15. Κράτης —
 θυσίων] Κράτης δὲ φησιν Eustathius. 16. τὴν πόλιν] Ἀθήνας idem.
 Θαλλοῦς Eustathius, θαλόν A, θαλλόν φησὶ probabiliter Aldus. 17.
 Ἀπόλλωνι] Suidas pergit: καὶ παροικία· Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος
 σπινθὴν λάβῃ Ὄσπερ — καύσεται, subiungens εἰρεσιώνης explicationem
 ab Scholl. ad Arist. Plut. l. c. traditam.

- 68 Ὡς τοῦ Φινέως τὸν βίον: ἐπὶ τῶν κακῶς ἀποβαλομένων τὰ ὄντα. ἱστοροῦσι περὶ Φινέως, ὡς διεφόρουσιν Ἄρηνιαί τὸν βίον αὐτοῦ· δοκοῦσι δὲ ἐνιοὶ θηρία καὶ πετεινὰ εἶναι ταῦτα, ἀρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φινέως τὸ δεῖπνον. ἢ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως. Φινεὺς ἦν 5 Παιονίας βασιλεὺς, ὃν γέροντα γεγονότα ἢ ὄψις ἀπέλειπεν, οἱ τε ἄρρήνες παῖδες ἀπέθανον· θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ Πυρία καὶ Ἐρευσία, αἰῖνες τὸν τοῦ πατρὸς βίον διεφθείρον. ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται, δύστηνος ὁ Φινεὺς, ὅτι αἱ Ἄρηνιαί τὸν βίον αὐτοῦ διαφθείρουσιν. οἰκτιρίζαντες δὲ 10
- 67b Ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας ἵνα ἀνατείλῃ, ἀλλ' εὐθὺς λάμπει καὶ πρὸς ἀπάντων ἀσπάζεται· οὕτω μηδὲ σὺ περιμένεις κροτοὺς καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἵν' εὖ ποιήσῃς, ἀλλ' ἐκοντῆς εὐεργέται, καὶ ἴσα τῷ ἡλίῳ φιληθήσῃς. Ἐπι- 15 κτήτου.
- 67c Ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους ἐρημία· Μενάνδρου.
- 67d Ὡς ἂν ἐνδοθῆεν τὸ δὴ λεγόμενον ἐξ ὀνύχων ἀγαπῶσα τὰ τέκνα· Πλουτάρχου.
- 67e Ὡς οὐδὲν ἐν τῷ παρόντι δεῖ προτιμᾶν βραχυλογίαν μᾶλλον ἢ μήκος· οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς, τὸ λεγόμενον, ἐπειγὼν διαώκει· Πλά- 20 των ἐν Νόμοις.
- 67f Ὡσπερ γὰρ ἀνθρώπων νοσοῦντι τὴν ψυχὴν, γέμοντί γε πονηρῶν ἐπιθυμιῶν, κρεῖττον ἀπελθεῖν ἢ ζῆν τυραννομένον τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βελτίονος ὑπὸ τοῦ φαυλοτέρου, οὕτω καὶ τῇ γῆ μᾶλλον ἂν ἐλυσιτελεῖ, κρηφῆναι συνεχέσιω ὄβρις ἢ πεπολιόσθαι τε 25 καὶ τρέφειν γένος ἀνθρώπων, ἐν ᾧ κακία τίμιον, ἀρετὴ δὲ ἄτιμον.
- 67g Ὡσπερ εἴ τις ἐς ὄλμον ὕδωρ ἐγγέας ὑπέρω σιδηρῶ πλήττοι· Λουκκιανός.
- 67h Ὡς ἄρ' οἱ εἰπόντι ἐπέπατο δεξιὸς ὄρνις.

2. διεφόρουσιν EZ. 3. αἱ Ἄρηνιαί Ps. 5. οὕτω Ps. 6. ὃν — ἢ] γέροντα δὲ αὐτὸν ὄντα ἢ Ps. ἀπέλειπεν A Ps. 7. αὐτοῦ παῖδες Ps. 8. Ἐρευσία AGEZ: Ἐρευσία καὶ Ἄρηνιαί Westermannus. 9. δύστηνος] δύστυχος G. 16. φαύλους τρόπους Ἐρημία Stobaeus. Μεν. Ὑδρία idem. 25. κρηφῆναι A. Scribe ὄμβροος.

67b. Arsen. LVI, 8. G 74: Stob. Flor. 46, 88. Epict. fr. 88 Schweigh.

67c. Arsen. LVI. 9. XVII, 71: Stob. Flor. 56, 11. Men. Hydr. fr. I Mein.

67d. Arsen. LVI, 10: Plut. de Educ. lib. 5, p. 3 C. Apost. VII, 57. Diog. V, 15.

67e. Arsen. LVI, 11: Plat. Legg. X, 887 B.

67f. Arsen. LVI, 12.

67g. Arsen. LVI, 13: Lucian. Hermot. §. 79. Cf. Apost. XVII, 66d.

67h. Arsen. LVI, 14: Hom. II. IV, 821.

68. Arsen. LVI, 15. 575. ἱστο-

αὐτοὺς Ζῆθος καὶ Τάλαις, ἀστυγείτονες αὐτῶν, Βορείου παῖδες ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου, βοηθήσαντες αὐτῷ τὰς θυματέρας ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες ἐπίτροπόν τινα κατέστησαν τῶν Θρακῶν.

- 69 Ὡς πολλῶ κάλλιον, ὃ φίλοι, ἐστὶν ἐν παρατάξει 5
νικῶντα τελευτῶν ἢ τὰ Ὀλύμπια περιγινόμενον ζῆν: Ἀ-
καινα πομπὴν τελοῦσα πάνδημον ἤκουσεν ἐπὶ τῆς παρα-
τάξεως νικᾶν τὸν υἱόν, ἐκ δὲ τῶν τραυμάτων πολλῶν λε-
γομένων θνήσκειν· οὐ περιελομένη οὖν τὸν στέφανον, ἀλλὰ
σεμνυνθεῖσα, πρὸς τὰς πλησίον τοῦτ' εἶπεν. 10
- 70 Ὡσπερ ἐωλοκρασίαν μου καταχέεις: ταίτιται 15
ἐπὶ ὕβρεως. οἱ γὰρ νέοι ἐωλοκρασίαν κατεσκεύασαν ἀνδρῶν
φιλοσόφων, ἡνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίους,
ἐπὶ ἐκάστου κρατῆρος οἶνος ἐτίθετο, καὶ εἴ τις ἐκάθειδε
μὴ πιῶν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρῶτ' ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ κεφα-
λῆς ἐξεγέειο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἐωλοκρασία, κυρίως δὲ τὸ
χθιζὸν βρῶμα.

1. αὐτὸν G Ps, αὐτοῦ E. Καλαῦς AEGZ Ps. αὐτῶ EPs,
αὐτοῦ G. Βορέου Ps. 4. ἐπίσκοπον EZ. Θρικῶν τινά Ps. 5.
πολὺ AG. 6. περιγινόμενον G. 8. λεγομένων] γενομένων AG Plu-
tarchus. 10. τοῦτ' Plutarchus om. 11. μου G om. 12. ἐωλο-
κρασίαν — φιλοσόφων] sunt verba Luciani male Scholiastae orationi in-
trusa. Similiter a librariis in Diog. VIII, 71. 72 peccatum est: v. Greg.
Cyp. L III, 41. Apost. XVIII, 51. Ceterum γὰρ om. et οἱ νέοι post
Ἀθηναίους collocat Scholiasta. 14. κρατῆρ' οὐτὸν Scholiasta. ἐκαθ-
είδησε idem. 15. αὐτοῦ idem.

ροῦσι κτλ.] Palaeph. π. ἀπίστ. 23.
Eudoc. 416.

69. Plut. Apophth. Lacaen. 20,
p. 242 A: Arsen. LVI, 16. G 76.

70. Arsen. LVI, 17. G 77. ὥσπερ—
καταχέεις] haec sumpta videntur ex
Hermog. περὶ μεθ. δεινότη. c. 6, ubi
locus Demosthenis p. Coron. 50,
p. 242 R. in parte codicum teste
Scholiasta in Walzii Rh. Graec.
VII, 2, p. 1161 etiam sic scriptus
extitit: ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινά μου
τῆς ἑαυτοῦ ποτηρίας καταχέεις. ταίτι.
ἐπὶ ὕβρεως] Scholl. ad Lucian. Con-
vív. 3 p. 252 Jacob.: εἴρηται οὖν
ἐνταῦθα μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ὕβριν.
οἱ γὰρ — ἐωλοκρασία] Scholl. ad
Luc. l. c.: Etym. M. 352, 33. De
voce ἐωλοκρασία uberrime egit Gre-
gorius Corinthius in Rh. Gr. VII,

2, p. 1161 Walz., secutus ut vide-
tur Suetonii Tranquilli librum περὶ
παιδιᾶς: cf. Tzetz. Chil. VI, 873:
Didymi vero sententiam Harpocr.
91, 3 Bekk. proposuit: ex alio de-
nique auctore sua derivaverunt Phot.
Suid. Etym. M. 352, 24. Etym. Gud.
228, 2. Scholl. ad Demosth. l. c.
p. 78 Turic., Zonar. I, 945. Bekk.
Anecd. I, 258, 12. Cum Dem-
osthenis loco conferri potest Plut.
Sept. Sap. Convív. 2, p. 148 A:
ἀλλ' ἐπίους εἰς ὕπαντα τὸν βίον ἐμ-
μένει τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεστον,
ὥσπερ ἐωλοκρασία τις ὕβρεως ἢ ὀρ-
γῆς ἐν οἴνῳ γενομένης: Lucian. Con-
vív. 3. κυρίως κτλ.] Suidas: hoc
sensu vocem saepe apud patres in-
veniri docent Usserus et Cotelle-
rius ad PP. Apost. T. II, p. 56 sq.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ᾄ.

71 Ὡτίων πισιότεροι ὀφθαλμοί: ἐπὶ τῶν ἀλόγως τὰ μείω τοῖς κρείττοις παραβαλλομένων: Ἰοτίον δ' ἄν σοι εἶη, ὡς τὸ ἀκούω οὐ μόνον γενικῇ ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ συνιάσεται, ὡς καὶ τὰ ἄλλα πάντα καιτηρορήματα τῶν αἰσθήσεων πλὴν τῆς ὀράσεως· ἐκείνη γὰρ μόνη αἰτιατικῇ ἄτε βασιλικωτέρα τῶν ἄλλων οὔσα καὶ ἐφ' ἑνὸς ἰδρῦσθαι μόνον προσήκουσα, ἀλλ' οὐκ ἄνω καὶ κάτω φέρεσθαι.

71a Ὡ τὰς φρένας μὲν ἀρσένας κεκτημένη, τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον: (Εὐριπίδου.)

2. ὠτίων] forma posita ex usu recentiorum: v. Lobeckius ad Phrynich. 211. 3. τὰ κρείττω τοῖς μείωσι AEGWZ. [Ἰοτίον κτλ.] Z om. 18. φέρεσθαι] ὡς τὰς ἄλλας A addit.

71. Arsen. LVI, 18. ὠτίων — παραβαλλομένων] G 78. Auctor proverbii Candaules est apud Herod. I, 8: ὅτα γὰρ τυγχάνει ἀθρόωποισι ἔοντα ἀπισιότερα ὀφθαλμῶν: hinc Polybius dixit XII, 27, 1: δυοῖν γὰρ ὄντων κατὰ φύσιν ὡσαυτεῖ τινῶν ὀργάνων ἡμῖν, οἷς πάντα πυνθανόμεθα καὶ πολυπραγμονοῦμεν, ἀκοῆς καὶ ὀράσεως, ἀληθινωτέρως δ' οἴσσης πρὸ μικρῶ τῆς ὀράσεως κατὰ τὸν Ἡρόκλητον [recte Ἡρόδοτον scribi iussit C. F. Hermannus ad Luc. quom. hist. conser. oport. p. 184]· ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὄτων ἀκριβιότεροι μάρτυρες τούτων Τιμίος κτλ.: add. Lucian. de Saltat. 78: Ἡροδότῳ μὲν οὖν τὰ δι' ὀμμάτων φαινόμενα πισιότερα εἶναι τῶν ὄτων δόκει: id. quom. hist. conser. op. 29: ὅτα ὀφθαλμῶν ἀπισιότερα: Julian. Orat. 145 C: ἐπεὶ δὲ ὄμματα, φασίν, ἀκοῆς ἔστι πισιότερα: Theophyl. Simoc. Dial. c. 10, p. 18 Boiss.: ὅτα γὰρ μοι ὀφθαλμῶν ἀλησιότερα: Schol. Ven. ad Hom. II. T, 292: ὅπως γὰρ ὄτων κριτικωτέρα πᾶσιν, quo de recte statuit G. Her-

mannus ad Soph. Oed. Tyrann. 1237. Quorum exemplorum numerum augere licet ex Philonis operibus, qui saepe respexit hanc sententiam: de special. legg. T. II, 345 Mang.: ὡτα δ', ὡς τῶν τῆς οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τῶν προτέρων, ὀφθαλμῶν ἀπισιότερα, ubi alios locos Mangeius laudat: add. id. ad Philon. de confus. ling. T. I, 426, de Mose T. II, 123: quae si cui non satisfaciunt, is adeat Wyttenbachium ad Julian. Orat. 209 Schaeef., Haasium ad Leon. Diacon. 2 B, Heylorum ad Julian. Epist. 22, p. 253. Sed quamquam plurimi fuere, qui visum aurium verborumque fide firmiorem esse contenderent, contrariae tamen opinionis defensor extitit Callimachus, ut Etym. Gud. s. εἰδυλῆς tradit, ubi affertur versus: ὀκκοσον ὀφθαλμοὶ γὰρ ἀπειθεῖς, ὄσον ἀκοῆν Εἰδυλῆς: in eandem sententiam postea disputavit Strabo II, 5, p. 117: alia laudat Naekius Opusc. T. I, 70 sqq.

71a. Stob. Flor. 67, 7: Arsen. LVI, 19. Eurip. Orest. 1204, ubi v. Scholia, I ba. I.

Mantissa Proverbiorum.

- 1 Ἀδύνατα θηροῦς: ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζουσιν ἢ καθ' ἑαυτούς.
- 2 Ἄετον κἀνθαρὸς μαιεύσομαι: ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς μείζονας προκατάρξαντας κακοῦ. λέγεται γὰρ τὰ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κἀνθαρὸς.
- 3 Ἀθηναίων δυσβουλία: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχούντων· τὸ γὰρ κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίοις ἤσηκτο. ** εὐτυχῇ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖν.
- 4 Αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν, ὅταν τις ἴδῃ τὰγαθόν, χοῖται δὲ μή.
Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον, Δίμητρος ἀκτῆς πόματος ὕδρηχόου; Εἰμαρμένων δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς ἔστι καρποῦσθαι βροτοῖσι.

8. ἤσηκτο] Suidas pergit: τὴν δὲ Ἀθηναίων παροχρῆν τὸ κακῶς βουλευθὲν ἀποκλίνειν καλῶς, καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον, καὶ Ἐὐπολίς· ὡς εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς [cf. Apost. XVIII, 62e. 66b.]: καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [v. 587: cf. Apost. XVII, 80a].

μοῖσι γὰρ δυσβουλίαν

τῆδε τῇ πόλει παρεῖναι· ταῦτα μένοι τοὺς θεοὺς ἄντι' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτην', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.

Ex eadem fabula de Atheniensium δυσβουλία fluxit, quod legitur in Arist. Equitt. 1055: Κερροπίδη κακὸ βουλε. Respexit Archidamus Thucyd. I, 84. Ex oratoribus eandem illustrat Fr. A. Wolfius ad Demosth. Lept. p. 219. 9. Ab praemittit Stob. Flor. V, 3. 4. 5. αἰαῖ [sic] E, αἰ' αἰ' AZ. τότ' ἤδη A, Ab, τὸ ἦδ' Z. 10. εἰδῆ Gaisfordus. 11. δεῖ] δῆ A. 12. πόματος θ' A, Ab, πώματος θ' Gaisfordus. 13. εἰμαρμένον idem. 14. βροτοῖσι] Μενάνδρου Ab addit.

1. u I, 36: Suidas. Macar. I, 26. 7. 8: Arsen. LII, 75. αἰαῖ—μή]
2. u I, 50: Suidas. DV I, 65. Eurip. Chrysiop. fr. 2 Matth. ἐπεὶ—
3. u I, 57: Suidas. ὕδρηχόου] Eur. fabb. incert. fr. 14
4. Z II, 4. E: Arsen. XXX, 68. Matth. εἰμαρμένον — βροτοῖσι]
αἰαῖ — βροτοῖσι] Stob. Flor. 5, 6. Eur. fr. dubior. 4 Matth. πολ-

- Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείττονες πεφυκότες. *Μενάνδρου.*
5 *Αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.*
6: *Αἰεὶ τοι τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὅμοιον καὶ*
ποιεῖ γνῶριμον. 5
7 *Αἰ Χάριτος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγ-*
γελλομένων ποιῆσαι τόδε ἢ τόδε τι.
8 *Αἰ Χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς*
χαρίζεσθαι.
9 *Ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔποτε τρό-* 10
παιον ἐστήσαντο: ἐπὶ τῶν διὰ ἄθυμίαν μηδὲν γεν-
ναῖον πράττειν δυναμένων.
10 *Ἄλλοτ' ἄλλοιται πνοαὶ ὑψηπετῶν ἀνέμων.*
11 *Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.*
12 *Ἄλῳν δὲ φόρτος ἐνθ' ἐνθ' ἤλθεν, ἐνθ' ἔβη: ἐπὶ 15*
τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὔσι καὶ μηδενὶ μετα-
διδόντων.
13 *Ἄρμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀνήγνυτα ποιούντων.*
14 *Ἄμφω τὸ χεῖρε: ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς με-*
ταδιδόντων τοῖς πᾶσιν. 20
15 *Ἄνα ῥοῦν χωρεῖν: ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτυχίας μεταβληθέν-*
των εἰς τὸ ἀνάπαλιν, ὥσπερ κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι ἐπὶ
τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπλοούντων. Ὀδυσσεΐας ξ·
ὡσεὶ τε κατὰ ῥοῦν κατὰ ῥοῦν

2. κρείττονες Ab. 4. τοι] τε u. εἰς] ὡς Plato. 10. οὔ πο
idem. 11. ἔστησαν idem. ἢ παροιμία ἐπὶ Suidas. ἄθυμίαν]
ἀθυμίαν idem. 13. ἄλλοτε δ' Pindarus. ὑψηπετῶν novum
incipit versum. 19. χεῖρε] Suidas addit: ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας, θυκῶς,
καὶ ἀμφοῖν, ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας. Οὐ μὴ χεῖρι δωρούμενος, ἀλλ'
ἀμφοῖν [«dictio Damascii, cuius integrum locum servat Suidas v.
Θεωγένης»: Bernhardius] ἐπὶ κτλ. 20. πᾶσιν [sic] u. 21. ἀναγ-
ροῦν Aa. 22. καταρῥοῦν Aa. 23. Ὀδυσσεΐας — ῥοῦν] ὁξ. ὡς ἔτε κα-
ταρῥοῦν [sic] Aa.

λαῖσι κτλ.] Stob. Flor. 3, 3. Eur.
fr. inc. fabb. 115.

5. Z I, 89; Stob. Flor. 13, 9.
Soph. fr. 667 Dind.

6. u XVII, 85; Plat. Lysid. 214 A.
Greg. Cypr. L I, 7. Apost. XII,
68. 74^a.

7. Z I, 78. DV I, 60. Apost.
XVIII, 13.

8. u XVIII, 11; Suidas. Greg.
Cypr. M I, 33.

9. u II, 12; Suidas. Macar. I, 74.
10. Aa II, 94, W p. 43; Pind.

Pyth. III, 104 sq.

11. Aa III, 1; Hom. II, 2, 530.

12. u II, 9; Suidas. Greg. Cypr.
M I, 81; cf. C in nott. critt. ad
Zenob. II, 20.

13. Aa III, 47, W p. 52. DVI, 38.

14. u II, 75; Suidas. Macar. I, 98.

15. Aa III, 62. Est Scholium
ad Hom. Od. ε, 254, ut docet Eu-

- ἤρουν ὡς ἐν ὕδατι κάτω ῥέοντι καὶ οὐ στατῶ κατὰ ἰσότητα ἐπιφανείας. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία τὸ κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι.
- 16 Ἄνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιοῦντων.
- 17 Ἄνεμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδενὸς μετεχόντων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνον ἄχνην ἀποφέρειται, ὥστε οὐδενὸς μεταλαμβάνει.
- 18 Ἄν πολλὰ βάλλης ἄλλοτ' ἄλλοιον βαλεῖς: πολλῶν γὰρ προβαλλομένων τινὰ τούτων δὴ τῶν πολλῶν ἐπιτυχεῖν γίνεται ὡς συμπτώματα.
- 19 Ἄντλεῖν ἀμφοτέραις: λείπει χερσί' ἐπὶ τῶν σπουδῆ τι ποιοῦντων.
- 20 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγάι: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων ἢ γινομένων· οἶον ὁ πόρνος τὸν σῶφρονα εἰς λέγει πόρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσι.
- 21 Ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας: ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφρόντων τὰ ἀνάξια.
- 22 Ἄπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ: πύνδαξ γὰρ ὁ πυθμῆν. ἡ δὲ παροιμία παρὰ Σωκράτει. 20

2. καταῤῥοῦν Aa. 3. πεινῶντι u. ἔστι u. 4. ἔχωνος u. 12. ἀμφοτέραις u. σπουδῆ u. 14. ὑπεναντίως Zenobius. 15. ο] εἰ ὁ idem. εἰ λέγει] ἔλεγε idem. 16. ῥέουσι] οὐ κάτωθεν ἄνω Zenobius addit. 18. Suidas addit: φασὶ γὰρ ὅτι Φιλοξένος ὁ διθηραμβοποιὸς Διονυσίῳ τῷ τυράνῳ συνῆν. ἔωλα δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπήκει. ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαθῆναι εἰς τὰς λατομίας. εἶτα πάλιν μετεκαίσατο αὐτὸν, ἐλλίπων ἐπαινεῖσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα· ὁ δὲ μὴ θείλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκειμένον. 19. ἀπινδάκωτος et πύνδαξ Aa. 20. Σωκράτει] corrige Σοφοκλεῖ.

stath. ad Hom. l. c., p. 1759, 57. ὡς ἐν ὕδατι κτλ.] v. de his verbis Damnius Lex. Hom. s. ῥόος. Respexit nostrum Greg. Naz. Epist. 63 [57], p. 819 D: τὸ δὲ μὴ βιάζεσθαι ῥοῦν ποταμοῦ καὶ ἡ παροιμία παιδεύει: add. Ovid. Rem. Amor. 121: stultus, ab obliquo qui cum descendere possit, Pugnat in adversas ire natator aquas: Iuven. Sat. IV, 89.

16. u. II, 98: Suidas. Macar. II, 14.

17. u III, 20: Suidas. DV I, 51. καὶ γὰρ κτλ.] absurda haec esse Finckhius Annot. in Zenob.

Provn. p. 5 contendit: causam non video: v. Senec. Nat. Q. II, 6, Nicolas ad Geopon. IX, 3, p. 572.

18. u XIV, 53. Apost. II, 87.

19. u III, 24. DV I, 50.

20. u III, 3: Zenob. II, 56. Greg. Cyr. M I, 28.

21. u III, 30: Suidas. Cf. Apost. VI, 68. Mant. Prov. III, 18.

22. Aa IV, 80. Eustath. ad Hom. II. A, 634, p. 870, 27: ὁ δὲ πυθμῆν καὶ πύνδαξ ἔλεγετο παρὰ τοῖς μεθ' Ὀμηρον, ἔθεν παροιμία τό, Ἄπυνδ. οὐ τρα. κ.: unde sumpta deteriores apud Bernhardium ad

- 23) Ἀργυρέαις λόγμασι μάχου καὶ πάντα νική-
σεις: ἐπὶ τῶν δώροις πείθειν πρὸς τὰ δυσκατόρθωτα παραι-
νοῦντων· τοῦτον γὰρ τὸν χρησμὸν ἔχρησεν ἡ Πυθία Φι-
λίππῳ, αἰνιτιομένη διὰ προδοσίας περιέεισθαι τῆς Ἑλλάδος.
- 24) Ἀρετὰ ἐντὶ ἀνθρώπῳ τελειότασ φύσιος ἀνθρώπῳ. 5
- 25) Ἀρετὰ συναρμογὰ τις ἐντὶ τῶν ἀλόγων μερῶν αἴσ
ψυχᾶσ ποτὶ τὸ λόγον ἔχον.
- 26) Ἄρτον οὐκ εἶχεν ὁ πτωχὸς καὶ τυρὸν ἠγόραζεν.
- 27) Ἄρης τὰ αὐτοῦ ὄπλα οὐ σαλεύει.
- 28) Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν: Ἐπικτή- 10
τον ἢ γνώμη.
- 29) Ἀτεχνῶσ εἰμὶ στάθμη λευκῆ: ἐπὶ τῶν ἀληθινῆν
ὁμολογούντων φιλίαν.
- 30) Ἀυτόκλητοι κωμάζουσι φίλοι παρὰ τοῖσ φί-
λοισ: παρήκται ἀπὸ τοῦ, Ἀυτόματος δ' ἤλθε βοήν 15
ἀγαθὸς Μενέλαοσ.
- 31) Ἀυτόν κέκρουκασ τὸν βατιῆρα τῆσ θύρασ: ἐπὶ
τῶν ἀληθεύοντων· οἶον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθασ τὴν ἀλήθειαν.
- 32) Ἀυτὸσ τι νῦν δρωῶν, εἶτα τοῦσ θεοῦσ κάλει:

1. Scribe *λόγμασι* et v. vv. ll. ad Suidam ab editoribus enotatas. *μηόις*] κρατήσεις Suidas. 9, οὐ Plutarchus non agnoscit. 10. γὰρ τοῦ Stobaeus. 19. δρᾶ χούτω δαίμονας Schol. Ven. ad Hom. II. 4, 249. τοῦσ θεοῦσ] δαίμονας Porso ad Eur. Hecub. praef. XXXVIII.

Suid. II, p. 563. Auctorem esse Sophoclem docet Poll. On. X, 79: τὴν δὲ ἀπύθμενον κύλικα ἐν Τριπολίμῳ [fr. 541 Dind.] Σοφοκλῆσ ἀπὸν δάκωτον ἀπύμασιν Ἀπ. κύλιξ: add. Hesych. s. ἀπυδάκωτος c. intt. et Phavor. s. πύδαξ. Adhibuit versum Theophrastus: Demet. de elocut. 114: ἐπιζηταὶ δὲ τὸ ψυχρὸν Θεόφραστοσ οὐτῶ· "ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ὑπερβάλλον τὴν οικίαν ἀπαγγελίαν, οἷον Ἀπ. οὐ τρ. κύλιξ, ἀπὸ τοῦ ἀπύθμενος ἐπὶ τραπεζῆσ κύλιξ οὐ τίθειται." τὸ γὰρ πρῶμα μικρὸν δὲ οὐ δέχεται ὄγκον τοσοῦτον λέξεωσ: contra quae Welckerus Trag. Gr. I. 308 poetam studet defendere.

23. u III, 75: Suidas. Greg. Cyrp. M I, 64.

24. u III, 62: Metopus apud Stob. Flor. I, 64. Arsen. VIII, 66.

25. u III, 62: Theages apud Stob. Flor. I, 69.

26. Aa V, 50.

27. u III, 98. Cf. Plut. V. Fab. Max. 2, Liv. XXII, 1 ibiq. v. Drakenborchium.

28. Z IV, 63: Stob. Flor. 35, 10. Epict. fr. 67, ubi v. Schweighaeuser.

29. Aa V, 95. Plut. de Garrul. 22, p. 513 F: ἔστι μὲν οὖν ἀτεχνῶσ ἢ λευκῆ σταθμὴ πρὸσ τοῖσ λόγοισ ὁ ἀδόλεστος. Cf. Apost. X, 64 et Max. Tyr. Diss. XXIV, 4, p. 459 R.: ἔστι ἔστι [Socrates] θεράπων τοῦ ἔρωτος καὶ λευκῆ σταθμῆ πρὸσ τοῖσ καλοῖσ καὶ τὴν τέχνην διενόσ.

30. Aa VI 30. Greg. Cyrp. M I, 78. Ἀυτόματος κτλ.] Hom. II. B, 408, ubi v. Eustath., cuius verba in ann. ad Zenob. II, 46 recepimus.

31. u IV 40: Suidas. Apost. IV, 31.

32. u IV, 44: Suidas. ἀυτὸσ— κάλει] Eurip. Temen. fr. III Matth.

- ὁμοία τῆ· Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει, ἐπὶ τοῦ μὴ
 χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν.
- 33 Βαλανεύς εἶ: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος· οὗτοι γὰρ
 σχολὴν ἄγοντες πολυπράγμονες εἰσὶ.
- 34 Βασιλεύς ἢ ὄνος: ἤγουν νικῶν ἢ ἠττώμενος. ὁμοία 5
 τῆ· Ἡ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ·
 ὁ δὲ ἀμαρτῶν καθεδεῖται, ὥσπερ φασὶν οἱ σφαιρίζοντες,
 ὄνος· ὃς δ' ἂν περιγίνηται ἀναμάρτητος, βασιλεύς ἡμῶν.
- 35 Βίον ἀλληλεσμένον: ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπι-
 τηδείων ὄντων. 10
- 36 Βοῦν ἐν γνάθοις φέρει: ἐπὶ τῶν πολυφάγων.
- 37 Βούτης μὴν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοι-
 κας: ἐπὶ τῶν ἡσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ
 ἀργίων· οἱ γὰρ βόες ἡμεροὶ εἰσὶ.
- 38 Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκει λύπην. 15
- 39 Γέραιρε σαυτὸν: ἐν πλήθει.

1. χεῖρας Suidas. 2. καθημένους u. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν
 καὶ μάλιστα ἀφειλοσῶν ἐργάζεσθαι Suidas in fine addit. 7. ἀμαρτῶν
 καὶ ὃς ἂν ἀεὶ ἀμαρτῶν καθεδεῖται Plato. οἱ] οἱ παῖδες οἱ idem.
 8. περιγίνηται idem. βασιλεύς ἡμῶν] βασιλεῦσε ἡμῶν καὶ ἐπι-
 τάξει ὃ τι ἂν βοῦλήται ἀποκρίνεσθαι idem. 9. ἀλλεσμένον u. 12.
 Βούτας E, Βούτας codd. Theocriti: βώτας Valckenaerius, μὲν E, μὲν
 Theocritus. ἔλεγεν idem. 13. ἐπὶ] κυριότητι τοῦτο ἐπὶ Scholiasta.
 14. εἰσὶν] pergit Scholiasta: ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες
 αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἰγὲς ἄγριαι, παρόσον καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν
 ὄρων καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι
 τοιοῦτοι λέγονται. 15. μίσει· βραχεῖα Stobaeus Flor. 115, 3, 3 scribit
 et τίκει omittit. Recte. Εὐριπίδου Ἐρεχθεῦ Stobaeus l. c. addit. 16.
 ἐν ἡθει recte B. Suidas explicat: ἀντὶ τοῦ, εὐφραϊνε σαυτὸν μεγα-
 λοῦρημονῶν.

σὺν — κίνει] Macar. VII, 84. Si-
 milia v. in annott. ad Apost. VI,
 59c. XV, 79. 92.

33. E: Greg. Cyr. I I, 73: Apost.
 IV, 71a.

34. Aa XII, 78. De ludo, cui
 οὐρανία nomen, explicans Poll. On.
 IX, 106 dicit: καὶ ὁ μὲν ἠττώμενος,
 ὄνος ἐκαλεῖτο καὶ πᾶν ἐποιεῖ τὸ προσ-
 ταχθέν· ὁ δὲ νικῶν βασιλεύς τε ἦν
 καὶ ἐπιτετυτῆν: similia Eustath. ad
 Hom. Od. Θ, p. 1601, 45 praebet,
 de quibus v. ann. ad Apost. XII,
 83b. Ἡ τρεῖς — κύβοι] Apost.
 VIII, 72. Θεαιτήτῳ] 146 A.

35. u IV, 97: Suid. s. βίος.
 Apost. II, 15. Greg. Cyr. M I, 21.

36. u V, 11: Suidas. «Erasmus
 [II, 3, 10] natum proverbium
 scribit vel a Theagene athleta Tha-
 sio vel a Milone Crotoniata, quo-
 rum nota voracitas.» Schott u s.

37. Z V, 71. E: Scholl, ad Theocr.
 I, 86.

38. Z V, 84. E: Stob. Flor. 3,
 18, 23. Eurip. Erechth. fr. 20
 Matth.

39. Z VI, 3. W 158: Append.
 Provv. I, 69: Suidas s. γεραιρίζειν.

40. Γῆ θάλασσαν συναναμίγνυσιν: ἐπὶ τῶν οἰζυμένων.
 41. Γῆ πιστή, ἄπιστος θάλασσα.
 42. Γλυκὺς ἀγκών: παροιμιωδῶς μοχθηρίαν τόπον ὑποδηλοῖ.
 43. [Γνωθὶ σαυτὸν:] τὸ μὲν ἀπόφθεγμα Βίαντος, ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται, μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. οἱ πολλοὶ δὲ Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα.

1. θάλατταν Suidas. 3. ἀπιστὸν γῆ, ἄπιστον θ., ἄπληστον κέρδος Stobaeus. 6. Γνωθὶ ο.] γλώσση μεταίς ζημία προτρίβεται. Διοχίλου Z: cf. Apost. V, 55^a: γν. ο.: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων Α. [γνωθὶ σαυτὸν] E Ab om. γνωθὶ. — Βίαντος] παροιμία γν. σαυτὸν Stobaeus, γνωθὶ σαυτὸν Α. ὡς — λαμβάνεται] ἡ μαρτυρία παραλαμβάνεται Α. 7. δὲ Stobaeus ignorat. ὡς μαρτυρεῖ Z.

40. u V, 40: Suidas. DV II, 14. Apost. V, 40^a.

41. u VII, 27: Thales Stob. Flor. III, 79. E.

42. Aa XIV, 99: Eustath. ad Hom. II. K, 80, p. 791, 15. Apost. V, 50. Eustath. ad Hom. II, Π, 702, p. 1082, 27: τὸν δὲ τοιοῦτον ἀγκῶνα ἀλλαγῶ σαφίτερον φράζει ἐν τῷ [X, 97], πύργῳ ἐπὶ προῦχοντι τουτίστιν ἔξιχοντι κατὰ τι γονίωμα, οὗ ποτον ὁ ἀγκὼν κερμαθεὶς ἀποτελεῖ, οὗ δὴ τὸ ἐντὸς παροιμίαν ποιεῖ τὴν Γλυκὺς ἀγκών, περὶ οὗ μὲν λόγος φέρεται, ὡς Ὀμφάλῃ τυρηνήσασα Ἀυδῶν ὤρισε τόπον, ἐν ᾧ προῦβρῆσθη αὐτῇ καὶ ἐς τῶν ἀφροίσασα βίᾳ συγκατέλειπε τοῖς δούλοις τὰς θισποίας. καὶ οἱ Ἀυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι, τουτίστιν ἐνρήμους ἀντιφραζόντες, ἐκάλεσαν τὸν τόπον γυναικῶν ἀγκῶνα ἢ ἀγκῶνα, ἐπὶ δὲ καὶ γλυκίαν ἀγκῶνα, ὅπερ δοκεῖ κερτομηθῆναι περὶ τὸ [Ξ, 346], ἀγκὰς ἐμαρπτε Ζεὺς, δηλαδὴ τὴν Ἥραν. καὶ εἰς μὲν ὡς ἐβέβηθη οὗτος λόγος, ἕτερος δὲ τοιοῦτος. Ἀυδοὶ πόρῳ προάγοντες ὕβριος τὰς τῶν ἄλλων γυναικας καὶ παρθένους εἰς τόπον συνάγοντες, ὃν αὐτοὶ ἀγκῶνα ἐκάλεσαν, ὕβριζον εἰς αὐτὰς. καὶ ἦν ἡ μὲν φαυλότης τοῦ ἔργου ἴση τοῖς ἐπὶ τῇ Ὀμφάλῃ, ἡ δὲ τοῦ τόπου κλῆσις διέφερεν. οὐ γὰρ ἀγκῶν ἢ ἀγκῶν, ἀλλὰ ἀγκῶν ἐκαλεῖτο, κακτικῶς καὶ

αὐτὸς ἀντιφραζόμενος, ἀληθῶς γὰρ ἄναγνος ἦν. αἱ δὲ ἱστορίαι αὐταὶ Ξυνοῦ εἰσὶ τοῦ Ἀυδοῦ, ὡς φησὶν Ἀθήναιος [XII, 515 E, ex quo Clearchum hic nominare debebat Eustathius], ἱστορῶν καὶ τὸν Σάμιον Πολυκράτην ἄδικον ἐφ' ὁμοίους ὅς, φησί, τὴν παρὰ Σαμίους λαύραν [cf. ann. ad Plut. Provv. I, 61] ἀντισκεύεσε τῷ τῶν Σάρδεων ἀγκῶν γλυκίη προσαγορευομένη, ζῆλοσας τὰ Ἀυδῶν μαλακά: eadem fere leguntur in Scholl. Ven. ad Hom. II. Π, 702: add. Hesych. s. γλυκίος ἀγκῶν: παροιμία, ἣν φησὶν [sc. Lucilius Tarrhaeus] εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ Νείλῳ, κατ' ἀντιφρασιν: εἶναι γὰρ δυσκόμοτον διὰ τὸ ῥεῖμμα καὶ ἀσθῆν' ὅθεν λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀσφρόν τι δοκιμαζόντων, ἐπισυνόντων δὲ ὡς καλόν, ἢ τοῦ ἐναντίου σπουδαίον μὴ ἡγουμένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον. Κλέαρχος δὲ φησί, τοῖς Αἰγυπτίοις [recte Ἀυδοῖς C. Muellerus ad Hist. Gr. Fr. T. II, p. 306] ἐξυβρίζεον εἰς τὰς τῶν καταδυστέρων γυναικας καὶ παρθένους καὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα ἔδρων, δομοσάσι Γλυκίαν ἀγκῶνα: v. Greg. Cyp. I I, 86, Zenob. II, 92 c. annott., Mant. Provv. III, 30.

43. E. Z VI, 36: Ars. XV, 15. XVII, 29: Stob. Flor. 21, 12. DV II, 10. Θεόφραστος] cf. Pargoem. T. I, praef. p. III.

Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι Χίλωνι Λαμαγῆτου Λακεδαιμονίῳ.

- 44 Γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς τι κακόν. Βελλεροφόντης πρότερον Ἰππόνους ἐκαλεῖτο· ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τῶν Κορινθίων 5 δυναστέην Βελλεροφόντης ἐκλήθη. ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος, ἐπίκλησιν δὲ Γλαύκου· λαβὼν οὖν παρὰ Ποσειδῶνος τῆς Μεδοῦσης Γοργόνος Πήγασον πτερωτὸν ἵππον, διὰ γὰρ τοῦτο ἔσχε τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπεπηδήκει ἐκ τοῦ Γοργόνος τραχήλου· δράσας δὲ ἐμφύλιον φόνον, Βέλλε- 10 ρον γὰρ τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας φεύγει εἰς Ἄργος· τυχὼν δὲ παρὰ Προΐτου καθαρσίῳν τοῦ βασιλέως μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἄντεια δὲ ἡ Προΐτου γυνή, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδέετο ὅπως αὐτοῦ συνευ- 15 νασθῆ· ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὄσιον ἀντίλεγεν. ἡ δὲ Ἄντεια δεῖσασα μὴ τῷ Προΐτῳ προλαβὼν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρω- 20 τας, ἔφθασε τὸν Βελλεροφόντην κατειποῦσα ὡς ἄρα εἴη βεβιασμένη παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Προΐτος ἀντόχειρ μὲν οὐκ ἤβουλήθη τὸν Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν, πέμπει δὲ αὐ- τὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκῆτως καθ' 25 ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς ἐγγεγυμνασμένον ἄθλοις, ὡς οὐκ ἔώρα φθειρόμενον, ὑπειόπησε τὴν καὶ αὐτοῦ στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβολήν· τοσοῦτων γὰρ κακῶν ἄθλων καὶ ὄχλων τῇ δυνάμει κατηγωνίσαστο· ἔδωκε δὲ αὐτῷ εἰς γάμον τὴν ἰδίαν θυγατέρα Κασάνδραν καὶ 25 τῆς βασιλείας μοῖραν τινά. λέγεται δὲ αὐτὸν ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατ-

1. Λαμ. Λακ. Stobaeus Ab om. 3. Βελλεροφόντης τὰ γράμματα διεκόμισεν E: integram proverbii formam Eustathius servavit: v. nott. critt. ad Diog. V, 45. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κατὰ ἐπιφρονῶτων Suid. s. καθ' αὐτοῦ explicat. 5. βελλερον [sic] E. 7. οὖν] δὲ Scholiasta. 8. τὸν Μεδ. τῆς idem. 9. ἔχει Z. ἐκπεπηδήκει Scholiasta. 10. τοῦ τῆς idem. τούτῳ ἐπωχέητο· δράσας idem. δρασούς E. 12. καθαρσίῳν παρὰ Προΐτου τοῦ βασιλέως Scholiasta. 14. ἰδέετο idem. αὐτῇ idem. 16. αὐτοῦς E. 18. παρ'] πρὸς Scholiasta. 21. αὐτὸν ἐγγυμνάσας idem. 22. ὑπειόπησε ZE. 23. καταβολήν ZE. 24. κακῶν ὄχλων τῆ Scholiasta. οὐλων Z. 25. εἰς] πρὸς Scholiasta. 26. ἐπαρθέντα Z.

44. Z VI, 46. E. Apost. IX, 34. Βελλεροφόντης κτλ.] Scholl. Ven. ad Hom. II, Z, 155. Cf. Apost. XIV, 28, ubi v. annott., quibus add. Eu-

stath. ad Hom. Od. Γ, fin.: εἰ δὲ οὔτοι παραβολικῶς πέτεσθαι λέγονται, οὐκ ἂν οὐδὲ ὁ τοῦ Βελλεροφόντου Πήγησος ἄλλως πέτιτο. De

οπτεῦσαι· τὰ γὰρ πῶτα, ὡς ἔφαμεν, πτερωτὰ εἶχεν ὁ ἵππος· τὸν δὲ Δία μὴγίσαντα οἶστρον ἐμβάλειν τῷ Πηγάσῳ, ὅθεν ἐκπεσεῖν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον ἀλήϊον πεδίον, ἀλάσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα, τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν 5 τὴν Ἥῳ δεηθείσαν τοῦ Διὸς δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιέ- ναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκλη- πιάδῃ ἐν Τραγωδομένοις.

- 45 Δουλότερος Μεσσηνίων· ἐπὶ τῶν ἐσχάτῃ καὶ πιμρῇ δουλείᾳ ἐνεχομένων. 10
- 46 Εἰ δὴ καὶ ἡ παροιμία σοφόν· πῶς γὰρ οὐχὶ σοφόν, περὶ ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι παλαιᾶς εἰσὶ φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκατα- λείμματα, περιωθέντα διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα. παροι- μία δὴπου καὶ τοῦτο καὶ λόγος ἔχων ἀξίωμα τῆς ὅθεν κατ- 15 ηνέχθη φιλοσοφίας τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε βόειον ἐπιβλέ- πειν αὐτῇ· πάμπολυ γὰρ οἱ πάλαι τῶν νῦν εἰς ἀλήθειαν εὐστοχώτεροι.
- 47 Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδὰς· ἐπὶ τῶν ἀοίτως καὶ ἀδῶρως καθαριζόντων. 20
- 48 Εἰς τετραπημένον πίθον ἀντλεῖν· ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονούντων.
- 49 Ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγα- γον· ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων.
- 50 Ἐκ τετραμένης κύλικος πιεῖν· ἐπὶ τῶν διημαρ- 25 τημένων ἐν πίστει.

2. μὴγίσαντα EZ. ὅθεν] ὥστε Scholiasta. 3. ἱμπεῖν E. μὲν τὸν Scholiasta. 10. ἀνεχομένων EZ. 11. δὴ] δὲ u. γὰρ] δ' Synesius. 13. ἐγκαταλήμματα ὡ. 15. δὴπου] δὴ Synesius. 22. ποιούτων u. 25. τετραμένης u.

Asclepiade v. nott. critt. ad Apost. X, 66 et Vossius de Hist. Gr. 158 Westerm.

45. Z VII, 33. E: Macar. III, 35.
46. u XIII, 84: Synes. Encom. Calvit. 85 B. Attigit Schneidewinus in Paroem. Gr. T. I, praef. p. I.
47. Z VII, 73. E. Greg. Naz. Epist. 223, p. 186 D: ὁ κόπος ἡμῶν οὐκ εἰς κενὸν ἰγνίετο: alia formulae εἰς κενὸν exempla indicat Wesselin- gius ad Diod. XIX, 9.
48. u VIII, 3: Scholl. ad Eur.

Hecub. 869: φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας [Danaides] ἐν ἕδρῳ κολάζε- σθαι διὰ τὸν φόρον τῶν ἰδίων ἀν- δρῶν· ὑδροφορεῖν καταδικασθείσας ἐν τετραπημέῳ πίθῳ. ὅθεν καὶ παρ- ομίαν ἐπὶ τῶν ἀνήνεια μοχθούτων εἰς τετραπημένον πίθον ἀντλεῖν ἔγο- μεν. Plut. Boiss. A. Macar. III, 16.57.
49. u VI, 93: Suidas. Greg. Cyr. M IV, 88. Apost. XIV, 40. Cf. Diog. III, 13. Apost. IV, 28.
50. u IV, 92: Suidas. Greg. Cyr. M III, 9.

- 60 "Ἐρις ἔριν τίκτουσα προσμῆνεται λόγον: ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας ἀδολεσχούντων. προσμῆνεται, προσενεῖ καὶ προμηθεύεται. μῆνεται, μνηστεύεται. καὶ ἀδολεσχῶ τὸ φιλοσοφῶ.
- 61 "Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος. ἐὰν δὲ μὴδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέση, θεραπεῖα σοι τὸ λοιπὸν ἤρτισθω βρόχος.
- 62 Ἐς ὕδωρ γράφειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 63 Ζωάγρια τίνειν: τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια ἀποδοῦναι. χαριστήρια τοῦ εἰς τὸ ζῆν ἤχθαι δι' αὐτῆς τῶ μὲ μάλ' αὐτῶν πάντα θεῖτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
- 64 "Ἡ δόλω ἢ βίῃ ἢ ἀμφαδὸν ἢ κρυφῆδόν: Ἀντίγονος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐπιθοῖτο τοῖς πολεμίοις, εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος.
- 65 Ἡδονὴν φευγε τίκτουσα λυπὴν.
- 66 Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται: πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

1. ἔρις δ' ἔριν Bernhardius.

προμῆνεται G. Dindorfius. 2. ἐκ φιλοσοφούντων

φιλίας] ἐπὶ φιλοσοφίᾳ Arsenius. ἀδολεσχούντων u. 6. εἰ δὲ — βρόχος] ἐὰν δὲ τοίοις μὴ δύνῃ χρησθαι, βρόχος Diog. Laert. VI, 86, εἰ δὲ μὴ βρόχος Suid. s. Κρύτης. τὴν] τῆ [sic] E. σβέση θεραπεῖα σοι E om. 7. ἤρτισθω codex Palatinus Anthologiae. 14. ἐπιθεῖτο Stobaeus. 16. τίκτουσα λυπὴν] αὐτὴ γὰρ λυπὴν τίκτει A Stobaeus, ἢ τις ἕτερον λυπὴν τίκτει Stob. Flor. VI, 10. 17. ῥύπτεται E/ 18. ἐξ ἑαυτῶν Z om.

60. u VII, 85: cf. Apost. VII, 94.
 »Auctor pro suo consilio videtur Sophocleum Ai. 522 inflexisse, χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' αἰεῖ.» Bernhardius ad Suid. s. ἔρις.
 61. E. Z IX, 7: Anth. Palat. IX, 497. Menand. Monost. 156: ἔρωτα παύει λιμός ἢ χαλκοῦ σπῆρας: Julian. Or. VI, 198 D: οἱ Διογένους νόμοι καὶ Κρύτης ἐπὶ τούτων οὐκ ἀτιμωτοῖσ' ἔρωτα λυμὸν λιμός· ἂν δὲ τούτῳ χρησθαι μὴ δύνασαι βρόχος: Clem. Alex. Stromm. II, 20, 121, p. 177 Syll.: οὗτος [Crates] ἐν ἀλλοῖς εὐθυρόμητος γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκατασχέτου ἐρημῆς κενύπλισμα ἔδναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχος: Theodoret. Gr. Affect. Curat. 12, p. 173, 1 Syll.: οὗτος [Crates] εὐώθει λῆγειν, τῆς εἰς τὸ ἀφροδίσια ὄρ-

μῆς κατάπαντα λιμὸν εἶναι, εἰ δὲ μὴ βρόχος. Similia collegit Jacobsius ad Anth. Ann. I, 1, p. 378: add. Apost. VII, 86. De Cratele cf. Apost. X, 5 ibiq. annot.

62. u VIII, 3: Suid. s. ἐς ὕδωρ. Cf. Plutarch. Provn. 5 Boiss. et DV II, 59.

63. W 264. Est Scholion ad Hom. II, Σ, 407: v. Scholl. Ven. ad Hom. I, c. et intt. ad Hesych. v. ζωάγρια. Apposuit Walzsius Callim. fr. 162: τῶν ἔτι σευ δεκάγνια γὰρ ζωάγρια τίσειν.

64. E. Z IX, 67: Stob. Flor. 54, 46. Cf. Zenob. I, 93.

65. u XI, 40: Stob. Flor. 3, 79, β. Arsen. XLVII, 97.

66. E. Z X, 1: DV II, 86.

- 67 Ἡ χρῆ τραγωδεῖν πάντας ἢ μελαγχολῶν: ἐπὶ τῶν μῆτε λυπεῖσθαι μῆτε χαίρειν δυναμένων.
- 68 Θαρσεῖν χρῆ, φίλε Βάιτε, τὰχ' αὐριον ἔσσει' ἄμεινον. ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες· χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει: 5 Θεοκρίτου.
- 69 Θεοῦ παρόντος ἅπαν ἄπορον πόριμον.
- 70 Θεταλικὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν μηχανοποιῶν· Θεταλὸς γὰρ τις εὐρῶν ἐν μάχῃ μηχανὴν ἐθανμάσθη.
- 71 Ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς: Στασίμου ἢ γνώμη 10 τοῦ ποιητοῦ, ὃς οὕτω φησί·
Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τὰς πάντ' ἐφύτευσεν.
Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.
Πλάτων δὲ διαφέρεται τούτῳ τῷ ποιητῇ, λέγων· οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν, Ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. ἐπὶ 15 πλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς. Μόριον γὰρ αἰδώς θεός, ὡς περ ἀριθμοῦ περιττόν. ὥστε οὐχ ἴνα περ ἀριθμός, ἔνθα καὶ περιττόν· ἴνα δὲ καὶ περιττόν, ἔνθα καὶ ἀριθμός.
- 72 Ἴππους εἰς λιεῖον πεδίον: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τι προχείρωος ἔχόντων. 20
- 73 Ἴσχυς καὶ τείχος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις: Πυθαγόρου τῆς ἀπόφθεγμα.

1. μελαγχολῶν u. 2. τοῦ u. 10. γὰρ Ds om. Στασίμου — φησί] Ds om. Corrige Στασίμου. 12. ῥέξαντα] θ' ῥέξαντα Plato. 13. γὰρ] περ codex in Cramerī Anecd. Pariss. I, 399. 14. Πλάτων — λέγων] in Platone sic non legitur. ἄρ' Plato. 15. αἰδώς' ἀλλ' ἴνα μὲν αἰδώς, ἔνθα καὶ δέος, οὐ μέντοι ἴνα γε δέος, πανταχοῦ αἰδώς. ἐπὶ idem. 22. Πυθαγόρου τῆς. A Stobaeus om.

67. u VIII, 77: Diog. V, 13.

68. E. Z X, 15: Stob. Flor. 110, 15. Θεοκρίτου] IV, 41.

69. u VIII, 88: Synes. Epist. 139.

70. E. Z X, 17. Cf. Macar. IV, 66.

Singulari modo proverbium a Scholl. ad Eur. Phoen. 1416 explicatur: λέγεται ἔστιν ποιῆ τις ἑαυτὸν εἶναι ἀσθενῆ ὄντα ἰσχυρόν, ἢ ὄντα πλουσίον καὶ ποιῆ ἑαυτὸν πτωχόν. §. παροιμία, τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα· τίττεται δὲ ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι καὶ ἰσχυρῶν, ποικίλοι γὰρ τὰ ἡθῆ οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὴν γνώμην. διηδοθῆναι δὲ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν Ἀσιότιμῳ τῷ Θεσσαλῷ κατεῖναι μέλλοντι λόγιον ἔξεπισιν, ἐπιτρεῖν μὴ λύθωσιν αὐτὸν οἱ ἰσχυροί

μείζον εὐχάμενοι, σπεύδων οὖν ἐκείνους υπερβαλέσθαι καθ' ἑκατόμβης ἤξασθαι κίτυμβασιν Ἀπόλλωνι· κατελθὼν δ' εἰς θυσίαν ἀνθρώπους ἰλογίωτο μὴ πρόπειν θεῷ, μὴ δ' ἄλλως εὐχῆς εἶναι καὶ ὑπαρίθτω. τοῦτο δὲ ἐάσταν ἔτους δρῶν τοῦς Θεσσαλοὺς γασί, τὴν θυσίαν ὑπισχνουμένους: Zenob. IV, 29.

71. E. Z X, 50. 3. ἴνα — φησί] Diog. V, 30: cf. Apost. IX, 6. Ζῆνα κτλ.] Plat. Euthyph. 12 B. De versibus Stasini v. Welckerus de Cyclo epic. II, 518. Sententia utitur Archidamus Thucyd. I, 84.

72. E. Z X, 53. Apost. IX, 11. nott. critt. ad Diog. I, 65. DV II, 96.

73. E. Z X, 61: Arsen. LII, 76: Stob. Flor. 13, 24.

- 74 Καθ' ὕδατος γράφεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχει-
ρούντων.
- 75 Καὶ ἄμμα λύεις: ἐπὶ τῶν δυσλῦτων. ἀπὸ τῆς ἀμά-
ξης ἢ ἰσογία.
- 76 Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισιστράτον 3
φασὶ τὸν τύραννον, τὴν τῶν Ἑλληνικῶν γῶραν διεξιόντα
καὶ ἰδόντα πρεσβύτην πέτρας καὶ λιθώδεις τόπους ἐργα-
ζόμενον, πέμψαντα τὸν οἰκίην πυνθάνεσθαι αὐτοῦ, τίνας
καρπούς ἀναιρούμενος τοιαῦτα γεωργίῃ χωρία· τοῦ δὲ
φῆσαντος, ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων τὴν δωδεκά- 10
την τῷ Πεισιστράτῳ τελειν· ἀγαθόντα τὸν τρόπον αὐτοῦ
καὶ τὴν παρῶρησιαν, ἀτέλειαν αὐτῷ τοῦ χωρίου δοῦναι.
- 77 Καὶ φιλεῖν δεῖ ὡς καὶ μισήσοντας, καὶ μισεῖν ὡς
καὶ φιλήσοντας: Κάτωνος.
- 78 Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρειῆς φέρει: ἀπόφθεγμα. 13
- 79 Κακὴ γὰρ αἰδῶς ἔνθα γ' ἀναιδὲς κρατεῖ: Διφίλου
ἢ γνώμη.
- 80 Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται: ἐπὶ τῶν ἀναξίως εὐ-
πρατιόντων καὶ διὰ τοῦτο ἐξυβριζόντων.
- 81 Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην: 20
ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων. ὡς τό· Αὐτὸς ἐφεῦρε
τοῦ κακοῦ τὴν πτύαν.

3. καὶ ἄμμα E: scribe κάθαμμα cum Suida. Suidae explicatio haec est: ἐπὶ τῶν δυσλῦτόν τε λύειν ἐπιχειροῦντων. ἀπὸ τῆς ἀμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φορξίν ἐκπετώκει, τῆς κομισάσης τὸν Μίδον ἀμάξης ἢ τις ἐπιλύσει τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἤρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλκει: v. Zenob. IV, 47. 6. Fortasse παρὰ τὸν Ἑλληνικόν. 10. δωδεκάτην] δεκάτην scribendum esse Menagius ad Diog. Laert. I, 53 monuit. 14. Κάτωνος] Μενάνδρου Maxim. Conf. Serm. 6, p. 549 Comb.: scribe Βίαντος. 15. ζημίην Stobaeus. ἀπόφθεγμα] Δημοκριτόν idem. 16. ἔνθ' ἀναιδὲς Z: ἔνθα τὴν ἀναιδὲς Valckenaeus ad Eur. Hippol. 385. 18. κόρων E. ἀναξίαν E. 19. ἔνθα ἔξυβριζόντων Z. 20. τῆς τιμωρίας] τῆς πονηρίας L. 21. καταξίως EZ. αὐτὸς γὰρ ἔφευρε Ds. 22. Corrige πτύαν.

74. E. Z X, 83. DV II, 59. Apost. VI, 80.

75. E. Z XI, 9: Diog. V, 47.

76. E. Z X 80. Cf. Zenob. IV, 76 ibiq. v. annot.

77. E. Z X, 100: Anton. Serm. 135, p. 214 Fabr. Apost. V, 90 m. XVI, 96.

78. E. Z X, 72: Stob. Flor. 10, 45. Democ. fr. 64 Mull. Me-

nand. Monost. 301: κέρδος πονηρὸν ζημίαν αἰε φέρει: add. ibid. 496. 586.

79. E. Z X, 96: Stob. Flor. 32, 3, 2. Diph. fr. inc. 29 Mein.

80. E. Z X, 65. Theogn. 109: ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ κόρου.

81. E. Z X, 68: Diog. V, 99. Greg. Cyr. I II, 42. αὐτὸς κτλ.] Apost. IV, 35.

- 82 Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον: ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν.
- 83 Κακὸν γὰρ ἄνδρα χεῖρ κακῶς πάσχειν αἰεῖ.
- 84 Κακὸν Τενέδιον: ἐπὶ τῶν πάνυ σκληρῶν καὶ ἀπαραιτήτων. 5
- 85 Κακῶς ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς: Κλεάνθους.
- 86 Καλαμαραδικὸς γάδαρος: ἐπὶ τῶν μεγάλων: τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ ὄνοι.
- 87 Κάλλιππος τρέχει: ἐπὶ τῶν πολλὰ μελετώντων ποιῆσαι, ὀλίγα δὲ δρώντων: τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Κάλλιππος. 10
- 88 Κάμηλος ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία: ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄνων ἢ δυστηχίαις, πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄνων.
- 89 Κἂν εἰς μάχαιραν κυβιστήσειεν: ἐπὶ τῶν θρασείων καὶ παραβόλων. 15
- 90 Καρικὴ Μοῦσα: ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἦτοι Σκυθῶν.

1. Stobaeus et A praemittunt: *Εὐριπίδου Ὑψιπύλη. ἐπὶ κτλ.] A Stobaeus ignorant. 4. Τενέδιον EZ. 6. Κλεάνθους] Κλεάνθω E: θεολόγου Maximus: v. Greg. Nazianz. Carm. p. 157 D. 10. Scribe Καλλιππίδης. 12. καὶ ψωριῶσα Ds. 15. κἂν] καὶ Z. 17. Σκυθῶν] καὶ γραμμάτων Ds addit.*

82. E. Z XI, 5: Stob. Flor. 10, 26. Arsen. VII, 68. Eurip. Hyps. fr. 7 Matth.

83. E. Z X, 94: Stob. Flor. 46, 3, 4. Arsen. IX, 3, 4. Eur. fr. fabb. inc. XLII Matth.

84. E. Z X, 81: Macar. IV, 89. Cf. Apost. XVI, 25, 26.

85. E. Z XI, 1: Maxim. Conf. Serm. 10, p. 562 Comb.

86. E. Z XI, 15. Cf. noll. critt. ad Diog. V, 36^b.

87. E. Z X, 99. Cic. Epist. ad Attic. XIII, 12, 3: *biennium praeterit, quum ille Καλλιππίδης assiduo cursu cubitum nullum processerit: Sueton. Tiber. 38: biennio continuo post adeptum imperium [Tiberius] pedem porta non extulit: quomvis provincias quoque et exercitus revisurum se saepius pronunciasset, ut vulgo iam per iocum Callippides vocaretur: quem cursitare ac ne cubiti quidem mensura*

progredi proverbio Graeco notatum est. Schuetzium ad Cic. l. c. hunc Callippidem a Callipide tra-goediarum actore [cf. Apost. XIII, 66] contra Manutium aliosque recte segregasse, proverbii explicatio abunde docet.

88. E. Z X, 75: Diog. V, 81. Apost. XVIII, 56: add. Cram. Anecd. Pariss. IV, 254, 26: *ἀνατίθεται τὸ διαβασιάζω, ὡς παρὰ Συνοίῃ [Ep. 113] οἶον, ἢ κάμηλος καὶ ψ. κτλ.*

89. E. Z X, 66. Lemma ex Xenoph. Mem. Socr. I, 3, 9 sumptum est: *καὶ τοίνυν νόμιζε αὐτὸν [Crito-bulum] θειμονερότατον τε εἶναι καὶ λιωρότατον: οὗτος κἂν εἰς μαχίρας κυβιστήσῃ, κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτο. Cf. Plut. Boiss. 49. De explicatione v. noll. critt. ad Apost. VI, 2.*

90. E. Z X, 85: Diog. V, 86. Phot., Scholl. ad Plat. 452 Bekk.: *Καρικὴ Μοῦσα: τῆ θρηνώδει. δο-*

- 91 Καρπάθιος τὸν λαγῶν: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἐφελκομένων εἰς κακά· νησιῶται γὰρ ὄντες οἱ Καρπάθιοι, ἐπήγαγον τὸν λαγῶν ὡς σπάνιον· οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι τοὺς καρποὺς αὐτῶν διεφθεIRON.
- 92 Κενὰ κροταλίζεις ὄχη: ἐπὶ τῶν ἄνευ κυβερνητῶν ἀτάκτως κινουμένων. "Ομηρος·
πολλοὶ δ' ἐριταίχενες ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνά πτολέμοιο γεφύρας,
ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλιεροι ἢ ἀλόχοισιν. 10
- 93 Κέρδος αἰσχροὺν βαρὺ κειμήλιον: Περίανδρου τὰ πόφθεγμα.
- 94 Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὃ ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες.
- 95 Κνωδάλου χοῖνιξ: ἐπὶ τῶν μεγάλῳς μέτροις κεραιμένων.
- 96 Κρητίζει ὁ κρητῆς: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κρῖνειν ψευδομένων καὶ τὸ δίκαιον παραβαινόντων.
- 97 Λέοντα ξηρᾶς: ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. 20
- 98 Λήθης πεδίον: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

12. τὰ πόφθεγμα Stobaeus om. 13. ἐπισπωμένων u. 15. Suidas in fine addit: οἱ δὲ ὀνόμαζον αὐτὸ φασίν. 20. ξηρᾶς Suidas, ubi v. vv. lectt. ἐπὶ] παροιμία λεγομένη ἐπὶ Suidas.

κοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνητοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν, τινας δὲ ἐξήκουσαν τῆ βυρβάρα καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βυρβαρόφωνοι: adiicit Suidas: καὶ παροιμία, Καρικὸς αἶσος, de quo v. Diogen. praef. T. I, p. 179. Cf. Apost. XI, 28 et Scholl. ad Aristoph. Ran. 1337.

91. E. Z XI, 18. Macar. IV, 94. Apost. XII, 59: similiter Suid. s. λαγῶς περὶ τῶν κροτῶν, s. Οἰνὴ τὴν χαράσθην, s. ὁ Καρπάθιος explicat.

92. E. Z XI, 31. "Ομηρος] II. A, 160.

93. E. Z XI, 30; Stob. Flor. 10, 49. Cf. Macar. VI, 98. Apost. IX, 58. Mant. Provn. I, 78. Chilo ap. Apost. VIII, 34^b c. Addend.

94. u II, 98: Suid. s. ἀνάγυρος.

Apost. IX, 70.

95. E. Z XI, 48. Apost. XVIII, 30.

96. u X, 5. Macar. V, 30.

97. u X, 54: Suidas. DV II, 61. Apost. X, 54.

98. u X, 66. Scholl. ad Arist.

Ran. 188: τὸ δὲ Λήθης π., Λίδου ἀπὸ τοῦ τούτους νεκροὺς αἰνείσθαι. Post comicum adhibuit Dionys. Hal. Archaeol. Rom. VIII, 52: ὄνχ' ὁ καταχθόνιος [sc. τόπος] καὶ ἀγγεγῆς ὑποδέξεται τὴν ἰμῆν, . . . οὐδὲ τὸ λεγόμενον τῆς Λήθης πεδίου, ἀλλ' ὁ κτλ.: add. Leo Diacon. V, fin., p. 56 B: ὡς ἂν μὴ Λήθης βροτοὺς παραδῆνῃ ἔργα βιωφελῆ καὶ μνήμης ἐπάξια.

- 99 *Λίθοις τὸν Ἥλιον βάλλει: ἐπὶ τῶν διακενῶς κοπιῶντων.*
- 100 *Λύπης δὲ πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος: Διφίλου.*
- 1 *Μαινόμενον θεὸν ἐτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι: ἐπὶ τοῦ μιγνυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου.* 5
- 2 *Μάταια τὰλλα παρὰ Κρότωνα τᾶσσεα: ὅτι διέφερε ὁ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλία πόλεων ἐν ἀνδρία καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ.*
- 3 *Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἅ δεῖ: Δημοκρίτου.*
- 4 *Μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πρῶως πλημμέλειαν: τοῦ αὐτοῦ.*
- 5 *Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρῶπιεν ἀνελότια ἐσθίειν: Ἡσιόδου.*
- 6 *Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης: Δημοκρίτου ἢ ὑποθήκη.* 15

3. δὲ Z om. γίνετ' Stobaeus. 6. παρὰ] πρὸς Toupius coniecit. 7. ἐν ἀνδρία] εὐανδρία Toupius. 9. συμφορῆσι Stobaeus, ξυμφορῆσι Mullachius. φρονέειν Mullachius. δέει idem. 10. πρῶτως πλημμέλειαν idem. 12. ἀνεπιρῶπιεν] ἀνεπιρῶπιον Hesiodus. ἀνελότια κτλ.] E om. 13. ἐσθίειν μηδὲ λόσιθαι Hesiodus. 14. μῆ E. πρὶν ἄν Scholl. ad Arist. Vesp. 725. Pseudoph. l. c. ἄμφω Lucianus, Pseudophocylides.

99. Z XII, 1.

100. E. Z XII, 39: Stob. Flor. 124, 25. Diph. fr. fab. inc. 36 Mein. Cf. annot. ad Apost. X, 76b. Similia collegit Stobaeus Flor. l. c.: add. Terent. Heaut. III, 1, 13: *volgo audio Dici, diem adimere aegritudinem hominibus*: Cic. Epist. ad Famil. IV, 5, 6: *nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat ac molliat*: id. ib. V, 16, 5. VI, 4, 3. VII, 28, 3. Ep. ad Attic. III, 15, 2. XII, 10.

1. Z XIII, 54: Stob. Flor. 115, 18, quem locum ex Arsenio in Apost. XI, 98^c posuimus, ubi v. annot.

2. E. Z XII, 65: Scholl. ad Theocr. IV, 33. Attigit Cluverus Ital. antiq. IV, 1311, 29.

3. E. Z XII, 63: Stob. Flor. 108, 68. Democr. Sent. 8 Orell. Democr. fr. 73 Mull.

4. E. Z XII, 64: Stob. Flor. 108, 69. Democr. Sent. 12 Orell. Democr. fr. 149 Mull.

5. E. Z XII, 88: Hesiod. *Ἔργ.* x. *Ἡμ.* 746, ubi de symboli sensu pluribus Goettlingius disputat.

6. E. Z XII, 89: *Versum afferunt Plat. Demod. 383 A, Plutarch. de Stoic. Repugn. 8, p. 1034 E. Lucian. calumn. non tem. credend. 8. Schol. ad Thucyd. I, 44. De sententiae auctore diserte moxet Cic. Epist. ad Attic. VII, 18, 4: ego autem, etsi illud ψευδοῦσθαιον — ita enim putatur — observeo, μηδὲ δίκην, praesertim in te, a quo nihil unquam vidi temere feri*: exstabat enim in Hesiodi carmine *ροθινῶμενω*, ut docuit Schneidewinus de Pittheo Troez. disput. 13: alii Pittheo tribuerunt, ut narrat Schol. ad Eur. Hipp. 263, cuius locum in annot. ad Greg. Cypr. L II, 78 recepi: alii denique Phocylidi: v. Pseudophocyl. Sent. 87. Scholl. ad Luc. l. c. T. IV, 232 Iacob. A Democrito plane alienum est: similem errorem v. in Apost. XIV, 3. Respexit versum Arist. Vesp. 725:

- 7 Μηδὲν κατὰ βοὸς εὐξῆ: μὴ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐχαῖς.
- 8 Μηδὲν ἔξωθεν πολυπραγμονεῖν, μηδὲ τὸ λεγόμενον ἀντικατηγορεῖν.
- 9 Μη ἐπιστρέφεισθαι ἐπὶ τοὺς ὄρους ἐλθόντας: 5 τοῦτ' ἔστι, μέλλοντας ἀποθνήσκειν καὶ τὸν ὄρον τοῦ βίου πλησίον ὄντα ὀρώντας φορεῖν εὐκόλως καὶ μὴ ἀθυρεῖν.
- 10 Μη ἔσθιειν καρδίαν: ἦτοι μὴ βλάπτειν τὴν ψυχὴν ταῖς φροντίσιν αὐτὴν κατατρίβοντα.
- 11 Μη κρύπτε τὸ κάλλος ὡσπερ τὸ ποηφάγον: 10 ἐπὶ τῶν διὰ δειλίαν κρυπτόντων καὶ ἦν ἔχουσι ἀρετὴν. ὁ δὲ ποηφάγος ζῶν ἐστὶν ἐν Ἰνδοῖς.
- 12 Μη λωβάλλειν: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.
- 13 Μη παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν: ἀντὶ τοῦ, προχείρως οὐ δεῖν συναλλάσσειν. 15
- 14 Μη πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: τοῦτ' ἔστι, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φιλῶν.
- 15 Μη πῦρ ἐπὶ πῦρ: ἀνθρακεὺς ἐκπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ τοῦτο λέγει. ἐπὶ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόντων. 20

7. φέρειν Plutarchus. 8. ἦτοι Plutarchus om. 9. κατατρίβοντα Plutarchi editi.: γ. γγ. ll. ad Plut. l. c. 10. κρύπτε] κρύπτει u. 11. κρυπτόντων u. 15. οὐ δεῖ] οὐ δεῖ u. Plutarchus. 18. ἐκπιπράμενος Ds.

ἢ που σοφὸς ἦν ὃς ἐβασκεῖν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, Οὐκ ἂν δικάσαις: add. Eurip. Heracl. 179. Androm. 958. Menand. Monost. 17. Greg. Nazianz. Epist. 218 [236], p. 180 C ed. Caill.: οὐ μίντοι τοσοῦτον ἀμαθῶς ἔχω καὶ προπετῶς, ὥστε δίκην δικάζειν πρὶν ἀμφοτέρων ἀκούσαι.

7. E. Z XII, 80. DV III, 24.

8. u XII, 87. Pherecr. apud Athen. III, 122 E: ἐγὼ δ' ἂν ἀντεῖποιμι, μὴ πολυπραγμονεῖν: Menand. Sent. Mon. 583: πολυπραγμονεῖν ἀλλότριά μὴ βούλου κακά. Aristid. ὑπὲρ τ. κεντ. 143 Iebb., 192 Dind.: ἐπεὶ αὐτοῖς δόξαμεν ἀνδριότροιο τοῦ δίδουτος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν καὶ φανῆτε καὶ δειλίας.

9. E. Z XII, 87: Plutarch. de liber. educ. 17, p. 12 E. Cf. Me-

nagius ad Diog. Laert. VIII, 18 et v. annot. ad Apost. XI, 5a.

10. E. Z XII, 86: Plut. de liber. educ. 17, p. 12 E. Aliter hoc symbolum Pythagoricum explicant Iamblichus Adhort. ad Philos. 30 aliique, quos Wyttenbachius ad Plut. l. c. et Orellius Opusc. Sent. I, 476 indicant.

11. u XIII, 8. Fluxit ex Aeliani Hist. An. XVI, 11, de quo v. Apost. XIV, 71.

12. E. Z XII, 91. DV III, 27.

13. E. Z XII, 84: Plutarch. de lib. educ. 17, p. 12 E, ubi v. Wyttenbachius.

14. E. Z XII, 93: Diog. VI, 70a. Macar. V, 96.

15. E. Z XII, 97: Diog. VI, 71. Greg. Cypr. I II, 74.

- 16 *Μὴ τιμωμένης ἀρετῆς ἢ κακία παρῶρησιάζεται: Προκοπίου.*
- 17 *Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον: ὅτι δεῖ τὸν βίον ἐπιτηδεύειν καὶ μὴ δεῖ δεσμῶ προσάπτειν αὐτόν.*
- 18 *Μία πρᾶξις ἀρετῆς οὐ ποιεῖ εὐδαιμόνα.* 5
- 19 *Μία τῶν εἰς φαρέτραν: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τινα διαγόντων ἡμέραν. ἔθος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὸ δεῖπνον αἰεὶ λαμβάνειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως διαγένοιτο λευκὸν καθιέναι ψῆφον εἰς αὐτήν, εἰ δὲ ὀκληρῶς, μέλαιναν. ἀποθανόντος οὖν τὰς ψήφους ἐκ τῆς φαρέτρας ἐκχεῖν καὶ 10 ἀριθμεῖν· καὶ εἰ μὲν αἱ μέλαιναι πλείους εὗροιντο, ἄχθεσθαι ὡς ἐπιπόνως βεβιωκότος· εἰ δὲ λευκαί, εὐδαιμονίζεσθαι. Ἀριστείδης δὲ φησὶ λευκὴν ἡμέραν λέγεσθαι, ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ψήφων· ὧν αἱ μὲν λευκαὶ νίκην, αἱ δὲ μέλαιναι τὴν καταδίξιον φέρουσι.* 15
- 20 *Μικρὰ ἐλαττοῦμενος τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγει: ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων Θαλέω τοῦ Μιλησίου.*
- 21 *Μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος: Σοφοκλέους ἢ γνώμη.*
- 22 *Μισῶ μνάμονα συμπόταν: ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς πειρωμένων μνημονεύειν· παρόσον οἱ πίνοντες ἐπιλανθάνεσθαι μᾶλλον ὀφείλουσι.* 20

3. βίον ἐλεύθερον Plutarchus. 4. μὴ δεῖ Z, μηδενὶ Plutarchus. 8. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγρόντες Suidas. 9. Corrige λευκὴν. 10. τὰς ψήφους] τοὺς φίλους E: scribe τοὺς φίλους τὰς ψήφους. καὶ] κἂν E. 16. Coniunxit Apostolius verba, quae coniungi non debebant: v. Valckenaerius apud Gaisfordum ad Stob. l. c. 18. δε EZ. μία E. 20. E: μισῶ μνημοσύνα ποτῶν: διὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν γινόμενα· ὁ δ' Εὐριπίδης [Orest. 213] τῶν ἀπόπων τὴν λήθην σοφῶν εἴρηκε: quae ducta sunt e Stob. Flor. 18, 28.

16. E. Z XII, 83: Max. Conf. Serm. 68, p. 685 Combef.

17. E. Z XII, 85: Plutarch. de lib. educ. 17, p. 12 E.

18. u XI, 63. Est alia proverbii ibi memorati explicatio.

19. E. Z XIII, 12. Usurpat Aristaen. Epist. 1, 12: διὰ ταύτην ἡμέρα μου πάσα λευκή, καὶ τῶν ἐν φαρέτρα λογίζομένων εἰς εὐτυχίαν ὄντων. De Scythia e Phylarcho similia tradiderunt Zenob. VI, 13 et Suid. s. λευκὴ ἡμέρα et s. τῶν εἰς τὴν: add. ann. ad Macar. V, 57.

Ἀριστείδης] hunc locum non neglexit Schneidewinus T. I. praef. p. XII.

20. E. Z XIII, 11: Stob. Flor. 3, 79, e.

21. E. Z XIII, 13: Stob. Flor. 45, 11, 2. Soph. fr. 675 Dind.

22. E. Z XIII, 10. Scholl. ad Hom. Od. Γ, 332: διατὸ τοῖς θεοῖς ἀπένεμον τὰς γλώσσας; . . . οἱ δὲ, ὅτι δεῖ τὰ ἐν οὐμποσίοις λεχθέντα τηρεῖν· ὅθεν καὶ παροιμία, μισῶ μνημονα συμπόταν: alia in ann. ad Apost. XI, 71d allata sunt.

- 23 Μισῶ σοφιστήν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός: ἐπὶ τῶν
διὰ μισθὸν ἢ δι' ἄλλο τι διδασκόντων.
- 24 Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος:
Σοφοκλέους ἢ γνώμη.
- 25 Μυόλεθρος: διὰ τὸ ἀπορρέοντων τῶν μυῶν τῶν με- 5
λῶν θνήσκειν αὐτούς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἡσύχων.
- 26 Μύσιος ὄνος κατεργῶς τὸν γῶτον: παροιμία ἐπὶ
τῶν κυριῶν· ὅτι οἱ Μυσοὶ ἦτοι οἱ Βουλγαροὶ εἶχον ὄνους
κυριούς. τούτων ἤρχεν Εὐνομος καὶ Χρόμιος οἰωνιστής.
- 27 Μυσκελλοῦ ψῆφος: ἐπὶ τῶν καλῶς προαιρινόντων· 10
οὗτος χρησμοῦ δοθέντος τὴν ὑγίειαν τοῦ πλοῦτου προέκρινεν.
- 28 Μυσῶν λείαν: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ
κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλήζοντο μετὰ τὴν
τοῦ Τηλέφου ἀποδημίαν. ἐγὼ δὲ οὕτως εὗρον. οἱ Ἕλληνες
ταῖς ὀλκάσι τῆ Μυσῖα χώρας προσέβαλον, καὶ ταύτην πορ- 15
θοῦντες ἐδόκουν τὴν Τροίαν πορθεῖν. Τηλέφος δὲ τῆς
Μυσῖας χώρας ἀνάσπων καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τρωθεὶς
ἀφίκετο πρὸς Ἀπόλλω ζητῆσαι τὴν ἴασιν. ὁ δὲ πρὸς τοῦ-

5. μυὸς ὄλεθρος Ds. ἀπορρέοντων E. 6. ἡσύχων] ἀπράκτως
ἀποθανόντων Ds. 9. Ἐνομος E: v. Hom. II. B, 858. 11. ὑγίαν]
ἰγίαν E. προκρίνει Suidas. 12. ἐπὶ — διαρπαζομένων] Scholl. b ad
Demosth. I. c.: τάντεται δὲ ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνακίως ἀπολλυμένων: ib.
a: εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν
ἀδίκως ἀπολλυμένων: add. Macar. VI, 5.

23. E. Z XIII, 20. Cf. annott.
ad Apost. XI, 71d.

24. E. Z XIII, 31: Stob. Flor.
29, 37. Soph. fr. 343 Dind.

25. E. Z XIII, 39: Diog. VI, 66.
Cf. Apost. IX, 28.

26. E. Z XIII, 43. Rectius Eu-
stath. ad Hom. II. B, 858, p. 364,
16: ἰστίον δὲ ὅτι παροιμία ἐκ τοῦ
τοῦούτου ἔθνους φέρεται αὐτῆ· ὁ σφύγ
κατεργῶς [scribe κατηργῶς], ἦγον
κατεργῶς, ὡς τε Μύσιος· εἰδὸς
ἐν Μυσίᾳ γὰρ φασὶ σπανιώτατον εἶ-
ρην ὄνον ὀρθῆν ἔχοντα τὴν ὀσφίν.

27. E. Z XIII, 45. οὗτος κτλ.]
Suid. s. Μυσκελλος. Cf. annott. ad
Zenob. III, 42.

28. E. Z XIII, 36. Μυσῶν —
ἀποδημίαν] Harpoer. 130, 3 Bekk.:
cf. annott. ad Apost. XI, 83. Οἱ

Ἕλληνες κτλ.] ex Scholl. ad Greg.
Nazianz. descripta videntur: ann.
ad Greg. Cypri. M V, 16: alium
auctorem sequitur Eustath. ad Hom.
II. A, 59, p. 46, 36: οἱ μὲν οὖν φασὶ,
χρῶμενοι τῇ τῶν νεωτέρων [v. Wel-
ckerus de Cycl. epic. T. II, p. 139.]
ἰστορίᾳ τῆ λεγούσῃ ὅτι τὰ πρῶτα
ἐπιστρατεύσαντες τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλλη-
νες ἡμέτερον τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν μηδὲν
αὐτοῖς εἰς τιμωρίαν προσήκουσαν γῆν
ἐλήζοντο· ἢ δὲ ἦν ἡ ὑπὸ τῷ Τηλέφῳ
Μυσῖα. ὁ δὲ Τηλέφος ἀντικαταστάς
ἐπαίσει τε κακὸν καὶ ἔκαθε. λέπονθε
μὲν τραῦμα θένον ὑπὸ Ἀχιλλέως,
ἀμπέλου ἔλακ στυποδιοθέντος αὐτῷ
τοῦ ἴππου κατὰ Διοτίσου πρόσωπον
καὶ πεισόντος εἰς γῆν· ἐπαίσει δὲ τὸ
ἀπράκτους ἐποχωρήσαι τοὺς Ἕλλη-
νας. ὡς δὲ τὰ τραύματα εἶχεν ἰσθμιά-
πεντόν χρῆται καὶ ὁ χρησμός ἀνέειπε

τον ἐφοίβασεν· Ὁ τρώσας ἰάσεται· λοιπὸν πρῶτα μὲν ὁ αἰτησάμενος ἀπορία συνείχετο, πῶς ἄρα τὸν Ἀχιλλεῖα ἐχθρὸν ὄντα τούτων ζητήσαι τὴν ἴασιν· ἀλλ' ἐπόμενος τῷ φοιβάσματι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς τρώσεως, εἰς τὸν Ἀχιλλεῖα κατὰ δευτέραν λογισμοῦ προσβολὴν παρα- 5 γέγονεν, ὑποσχόμενος τούτῳ τῆς ἰάσεως λύτρα δοῦναι τὰ τῶν χρημάτων τούτου ἡμῖν. ὁ δ' Ἀχιλλεὺς μόνως ἐκ τοῦ τρωθέντος ζητήσαι μαθεῖν τὴν πρὸς Τροίαν ὁδόν, καὶ ταύτην μαθὼν ἐξ αὐτοῦ ἠρέσθη ταύτῃ τῇ χάριτι, καὶ τὸν τρωθέντα Τηλέφον ἐθεράπευσεν· ὅθεν καὶ ἕτερα παροιμία· 10 Ὁ τρώσας ἰάσεται.

29 Μύωπι τὸν δράκοντα ἡγεῖρας· ἐπὶ τῶν ἄγαν προ-

1. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται Claudius imperator apud Suet. Claud. 43, ubi cf. Casaubonus: οὐ τρώσας, οὐ καὶ ἰάσαιο Tzetz. Chil. VI, hist. 70: add. Schol. ad Plat. Gorg. in annot. exscriptus et Schol. ad Demosth. l. c.: ἀπέλεν ὁ θεός, ὡς οὐκ ἄλλως θεραπευθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται, 3. τούτω [sic] E. 7. τούτου] scribe αὐτοῦ. 12. δράκοντα] scribe τρέχοντα.

τὸ θρυλλούμενον· ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται· πλείε γοῦν τὴν ταχίστην ἐπ' Ἀχιλλεῖα καὶ συμβαίνει τὸν μὲν ἰάσασθαι τὴν ὀτειλήν, τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς ὑγείας τὴν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν: quocum fere concinunt Philostr. Heroic. 687 Ol., Scholl. Ven. ad Hom. Il. A, 59, Scholl. ad Arist. Nub. 919, Tzetz. ad Lycoph. 211, Scholl. ad Demosth. pro Coron. §. 72, p. 79 Saupp. aliique, quos indicant intt. ad Diet. Crellens. II, 2 et Dissenius ad Pind. Isthm. IV, 46, p. 518 Boeckh. ἰθεράπευσεν] de cura vulneris dixit Welckerus in Heckeri Annal. art. med. T. XXIII, 3, p. 271 sq. Usurpavit Plat. Gorg. 447 B: οὐδὲν πρᾶγμα, ὃ Σόκρατες· ἐγὼ γὰρ καὶ ἰάσομαι: ad quem locum scholiastes p. 338 Bekk.: παροιμιῶν τούτου, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλεῖος καὶ τοῦ χρηστήριον ἀνελόντος· ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται: eadem fere Olympiodorus adscripti. Paulo liberius adhibuit Plutarch. de audit. 9, p. 46 F: οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐρυπιδῆς φησί, τὸ Τηλέφου· τράϊμα Πρωϊότου λόγῃς θέλγεται ὀνηγύμων [de quo versu v. Welckerus Trag. Graec. II, 490],

ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον ἐμφύει· γίσις δὴ γῆμον· αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἴαται, ad quem locum v. Wytttenbachium: add. Lucian. Nigrin. §. 38: ἐπὶ τὸν τρώσαντα ἐλθόντας ἰάσεται παρακαλεῖν, ibiq. γ. Hemsterhusius· Aelian. H. An. I, 56: οὔτε γὰρ ἄλλος ἰάσεται τὸ τραῦμα, οὔτε ἡ τρώσασα· μόνη γὰρ, ὡς τὸ εἶκος, τῇ Πηλίτιδι βολῇ τοῦτο ἰδέδοτο: Charit. Aphrod. VI, 3: φάρμακον γὰρ ἔτιρόν· Ἐρωτος οὐδὲν ἴσται πλην αὐτὸς ὁ ἐρωόμενος· τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸ ἀδόμενον λόγιον ἦν· ὅτι ὁ τρώσας αὐτὸς ἰάσεται: Paul. Silentiari. in Anth. Palat. V, 291, 5: Τηλέφον ὁ τρώσας καὶ ἀκίεσαστο· μὴ οὐ γὰρ κούρη· Eius ἐμὲ δυσμενέων γένεο πικροτέρη: quibus adiungantur auctores, quos citant Passeratius ad Propert. II, 1, 63. Iacobus Annot. ad Anthol. III, 1, p. 135. Boissonadus ad Nicet. Eugen. III, 251. O. Iahnus de Telepho et Troilo disp. 23. Fuchsius de variet. fab. Troicar. quaest. 101 sq.

29. E. Z XIII, 44. Plat. Apol. Soer. 30 E: ὡσπερ ἔπαυ μὲν καὶ γενναίῳ, ὑπὸ μεγέθους δὲ τρωθέντῳ καὶ δομένῳ ἰγνίσσασθαι ἀπὸ μύωπος τινός, quò respicit Socrat.

- θύμων· μύωψ δέ ἐστι μνιά τις ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς· καὶ τὸ σίδηρον, ὃ φοροῦσιν οἱ ἵπποις εἰς τοὺς πόδας, μύωψ λέγεται. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ Κύρου παιδείας ἐγκεντριδίῳ τοῦτο ὠνόμασεν.
- 30 Νεβρῶ ἵππεύεις: ἐπὶ τῶν βραδείως γινομένων. 5
- 31 Νόμος καὶ χώρα: διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίους νόμοις χρῆσθαι.
- 32 Νῦν ἄρμεις, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλειον, ἀντίκα δ' ἄλλοι, ὧν ἄρμεις γενεὴν οὐκέτ' ἐποψόμεθα. 10
γενναῖον τὸ Λακωνικόν.
- 33 Νῦν εὐπλόγηκα, ὅτε νεναυάγηκα: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχῶντων.
- 34 Ὅβολοῦ τάριχος, δὴ ὄβολῶν ἀριύματα: ἐπὶ τῶν μικροῖς κατορθώμασι πλείονα δαπανώτων.
- 35 Ὅ γὰρ φίλου τρόπος ὡσπερ ὁ τῆς ἀληθείας μῦθος 15 ἀπλοῦς ἐστι κατ' Εὐριπίδην καὶ ἀφελῆς καὶ ἀπλαστος· ὁ δὲ τοῦ κόλακος ὄντως νοσῶν ἐν ἑαυτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν καὶ πολλῶν καὶ Δία καὶ περικτῶν.

1. δέ ἐστι Suidas ignorat. μῦα E. καὶ — λέγεται] λέγεται παρὰ Καλλιμάχου ἐν Ἑκάλλῃ [v. Naekius Opusc. II, 60.]: Βουκόος μύωψ, ὁ τοῖς βοῦς σοφῶν καὶ δεικῶν μύωψ. καὶ ἡ μίστιξ τοῦ ἵππου· τὸ σιδῆριον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντροῦντες τοὺς ἵππους, quod exemplis additis Suidas probat. 3. Ξενοφῶν κτλ.] Suidas non agnoscit. ἐν πρώτῳ Κυρ.] ibi vox non legitur. Κυροπαιδείας Z. 8. Scribe ἄμεις. ἐθάλειον Plutarchus. 9. Scribe ἄμεις. γενεάν Plutarchus. 12. Suidas addit: Ζήνων γὰρ ὁ Κιτιεὺς καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητῆς γενόμενος τοῦτο εἴρηκε, ναιμαγίῳ περιπεσιῶν καὶ ἵππῶν, εἴγε ποιτὴ ἢ τύχη προσελαινοῦσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ· [ἔτιος δὲ διαθίμενον Ἀθήνησι τὰ φορτίμ], οὕτω τραπήνην πρὸς φιλοσοφίαν.

Epist. 1, p. 5 Orell.: add. Achill. Tat. VII, 3: τῷ δὲ λόγῳ τὴν ψυχὴν ὡσπερ ὑπὸ μύωπος παταχθεὶς ἐγείρω, ubi de translato v. μύωψ usu Iacobsius egit. Eadem metaphora etiam Latini gaudent: Ovid. Art. Am. II, 731: totis incumbere remis Utile, et admisso subdere calcar equo: id. Rem. Amor. 788: nunc opus est celeri subdere calcar equo: Epist. ex Ponto II, 6, 38: nil nocet admisso subdere calcar equo: add. Publ. Syr. Sent. 212: equo currenti non opus calcaribus, et cf. annot. ad Apost. XVII, 100. μύωψ δὲ κτλ.] Suid. s. μύωψ. Ξενοφῶν] περὶ ἵππικῆς 8, 5: v. Hemsterhusius ad Poll. Onom. X, 53. 54: add. Lucian.

Toxar. §. 55: προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ.

30. E. Z. XIII, 69: Diog. VI, 81. DV III, 33.

31. u XII, 14: Suidas. Apost. XII, 14^a.

32. u II, 75: Plutarch. Consol. ad Apoll. 15, p. 110 B. Cf. Apost. II, 72. XII, 20.

33. u XII, 17: Suidas. Est Zenonis Cittieii dictum, de quo v. Menagius ad Diog. Laert. VII, 4: add. Apost. XII, 18^b.

34. E. Z. XIV, 9. Macar. VI, 19.

35. u III, 65: Plutarch. de adul. et am. discrim. 30, p. 62 C. Εὐριπίδην] Poeno. 472: v. Apostol. III, 62.

- 36 Ὁ γὰρ φρονῶν ἐν πάντα συλλαβῶν ἔχει. Σοφοκλέους.
- 37 Ὁ κόσμος ἀλλοίωσις, ὁ βίος ὑπόληψις.
- 38 Ὅνος ἐν πιθήκοις: τὸ λεγόμενον.
- 39 Ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ καθ' ὅσον ὅμοιος φίλος, ὁ ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ μόνος μόνῳ φίλος. 5
- 40 Ὅσοι τοὺς ἀδικοῦντας κολάζουσιν, οὗτοι τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι κωλύουσι. Ἰσαίου.
- 41 Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης: καθ' ὑπερβολὴν λέγει κἂν πείσης, οὐχ ἔξης ἡμᾶς πειθομένους.
- 42 Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ οὐδ' ὧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πάρδαλις. 10
- 43 Οὐ σχολὴ δούλοις.
- 44 Οὐχ ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν: ἐπὶ τῶν μὴ ἐξισουμένων τισίν.
- 45 Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι. 15
- 46 Πάλιν ἢ ὅς παρορίνει: ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἢ παροιμία.

1. συλλαβὴν E. Σοφοκλέους] Maximus om.: appositus Apostolius, quum hunc versum cum antecedente, cui recte ab Maximo praefixum Sophoclis nomen [est enim Aiac. 1252], pro ignorantia sua cohaerere opinaretur. 2. ἀλλίωσις u. 3. πιθήκοις] πυθήκοις [sic] u. 9. ἔξης Suidas. 11. πάρδαλις Aristophanes. 12. κατὰ τὴν παροιμίαν οὐ σχ. δ. u cum Aristotele. 13. ἐπὶ τῶν κτλ.] Z om. 15. φθιμένοισιν] κταμένοισιν Homerus. 16. ἢ] scribe á.

36. E. Z XIV, 10: Maxim. Conf. Serm. 2, p. 535 Comb. Sine auctoris nomine versus citatur a Stob. Flor. 3, 17, 3: recte: v. G. Hermannus ad Soph. Aiac. 1231.

37. u XII, 58: Marc. Anton. Comment. IV, 3 fin. Dixit de sententia Gatacker ad Marci l. c. et contulit Comm. II, 15: πάν ὑπόληψις, i. e. omnia in opinione sita sunt. Ceterum iniuria hic locus inter Democraticis sententias refertur: v. Orellius Opusc. Sentent. I, 504. Mullachius ad Democ. Fr. p. 334.

38. u XII, 80. Sunt verba Menandri comici: v. Gell. N. Att. II, 23 et Append. Provv. IV, 24.

39. u XVII, 84. Plat. Lysid. 214 D: τοῦτο τοίνυν αἰνιττόνται... οἱ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον λέγοντες, ὡς ὁ ἀγαθὸς τῷ ἀ. μ. μ. φίλος, ὁ δὲ κακὸς οὐτ' ἀγαθῷ οὐτε κακῷ οὐδέποτε εἰς ἀληθῆ φιλίαν ἔρχεται.

40. u I, 36: Stob. Flor. 46, 25. Isaei Oratt. p. 168 Schoem.

41. u XIII, 22: Suidas. Est versus Arist. Plut. 600, ubi v. Scholia. Similia ὑπερβολῆς exempla praebet Hom. II. A, 132. I, 379, ubi v. Eustath. p. 65, 40. 757, 57: add. Leo Diacon. VII, 4, p. 73 B: οὐδὲ γὰρ πείσεις et cf. Meinekius ad Comic. Gr. Fr. III, p. 441 fin.

42. u XIII, 23: Suidas. Arist. Lysist. 1014.

43. u VI, 33: Aristot. Polit. VII, 13, 17. »Dicetur in eos, quibus propter obnoxiam ministeris sordidioribus conditionem non vacat honestis disciplinis operam dare:» Erasmus II, 3, 46.

44. E. Z XV, 25. Macar. VI, 18.

45. Z XIV, 95: Stob. Flor. 125, 2. Hom. Od. X, 412.

46. E. Z XV, 83. Cf. Apost. XVII, 74 et noll. critt. ad Diogen. VIII, 64. Ἀλκαίου] fr. 92 Matth.

- 47 Παλινοδιάαν ἄδων: τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.
- 48 Πάντα κινήσω πέτρον: ὁμοία τῇ· Πάντα λίθον κινήσω.
- 49 Πάντων ἡδιστον ἡ φιλία· καθὸ δὴ καὶ λέλεκται πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος ἀναγκαιότερος. 5
- 50 Πάππος ἀκάνθης: ἐπὶ τοῦ μηδινός.
- 51 Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 52 Παρθένος τὰ πατρῶα: ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πατρῶα εἴωθε λέγεσθαι. 10
- 53 Παρῶν ἀποδημεῖ: ἐπὶ τῶν αἰσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης·
ὁ νοῦς δέ σου
παρῶν ἀποδημεῖ.
- 54 Πατήσαι: ἐνδιατριφεῖν, ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης· 15
ἀμαθῆς ἔφους κοῦ πολυπράγμων, οὐτ' Αἰσω-
πικῶν πεπάτηκας.
ἐπὶ τῶν ιδιωτῶν.
- 55 Πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία: Ὑπερίδης τοῦτ' ἔφη.
- 56 Πεινῶντος ἀνδρὸς ἰσχνὰ τάντικνήμια. 20
- 57 Πέρδικος ἐρᾶ σοῦ δριμύτερον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐρώντων. φασὶ γὰρ τοὺς κρέφοντις ἀθλητὰς πέρδικας ὅταν

1. Suidas: παλινοδία. ἐναντία ὁδός. παλινοδία δέ, ἐναντία ῥοδῇ, ἢ τὸ τὰ ἐ. ε. τ. προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινοδῶ. καὶ παροιμία· ἄδων παλινοδῶν. 4. Plutarchus: ὅτι μῖνοι γε πάντων ἢ ἰσιν ἢ φ., καὶ οὐδὲν ἄλλο μῆλλον εὐφραίνει· διὰ τοῦτο καὶ ὁ κόλαξ ἡδοναῖς ὑπάγεται καὶ περὶ ἡδονῆς ἰσιν. ὅτι δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ χρεῖα τῇ φιλίᾳ περιπέται (καθὸ δὴ κ. λέγεται π. κ. ὕ. ὁ φ. ἂ. εἶναι) διὰ τοῦτο ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς ὑπογυγίως ὁ κόλαξ, ἀμιλλᾷται κτλ. 16. ἀμαθῆς γὰρ ἔφους Aristophanes. 19. Stobaeus: Ὑπερίδης ὁ ῥῆτωρ ἔφησε τὴν ἀγωνίαν τοῦ λέγειν πέδη εἶναι. 21. ἐρᾶρον [sic] u.

47. u XIII, 87: Suid. s. παλινο-
δία. Macar. VII, 81.

48. Z XV, 91: Diog. VII, 42.
Apost. XIII, 91.

49. u XVII, 84: Plutarch. de
adul. et am. discrim. 5, p. 51 B.
πυρὸς κτλ.] Cic. Amic. 6, 22: ita-
que non aqua, non igni, ut aiunt,
pluribus locis utimur, quam amici-
tia: id. ibid. 13, 47: solem enim e
mundo tollere videntur, qui amici-
tiam e vita tollunt: qua nihil a diis
immortalibus melius habemus, nihil
iucundius.

50. E. Z XV, 81. Macar. VI, 96.

51. E. Z XV, 82: Macar. VI, 100.

52. E. Z XV, 87: Diog. VII, 88.

53. u XIV, 6: Suidas. Macar.
VII, 2. Ἀριστοφάνης] Equit.
1120.

54. u XIV, 10: Suidas. Ἀρι-
στοφάνης] Av. 471: cf. Apost. VII, 74.

55. E. Z XVI, 2: Stob. Flor. 8,
16. Ὑπερίδης] fr. 234 Saupp.
Cf. infr. 78.

56. E. Z XV, 95: Macar. VII, 16.

57. u XIV, 15. Factum est ex

αυτούς εις τὴν μάχην τὴν κατὰ ἀλλήλων ὑποθήγῃσι, τὴν θήλειαν ἐκάστῳ παρεσιάναι.

58. Πίσσα ναυπηγῶν κακ' ἐλέγχεα πάντα καλύπτει: ἐπὶ τῶν πλασιῶ βίῳ χρωμένων καὶ μὴ ἐλεγχομένων.
59. Πιττακὸς ὁ τοῦ Ἐφέου· καιρὸν γνῶθι: ὃς ἦν ἐκ 5 Μιτυλήνης.
60. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λέγειν ἀμαρτανόντων.
61. Πόλεμος οὐ λαφυραγωγεῖ τὴν ἀρετὴν: Σκληρίου.
62. Πολλάκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὔτε ἔσπερος οὐδ' ἔφος οὔτω θαυμασιός· καὶ παροιμαζόμενόν φημεν***.
63. Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνων

2. θήλειαν u. 4. πρῶτῳ E. 5. Corrige Ἐφέου τοῦ ἐφεῖ καιρὸν κτλ. 9. Σκληρίου] Stilponi tribuit Plutarchus: recte. 10. καὶ διὰ τοῦτο κρατίστη Aristoteles. 12. φημέν] signa lacunae posui: pergit Aristoteles: » ἐν δὲ δικαιοσύνην συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ ἐπι: » est Theogn. vs. 147, de cuius sententia pluribus exposuit Gatacker ad M. Anton. Comm. XI, 10, p. 524: add. Cic. Nat. Deor. I, 2, 4: atque haud scio an pietate adversus Deos sublata fides etiam ad societates generis humani et una excellentissima virtus iustitia tollatur. 13. φθόνων Z Stobaeus.

Aelian. N. An. IV, 1, quem v. apud Apost. XVIII, 48.

58. E. Z XVI, 15.

59. E. Z XVI, 13. Πιττακὸς— γνῶθι] e Suida s. Πιττακὸς petitum. ὃς κτλ.] ex Apost. XIV, 30. Pittaco sententiam tribuunt Diog. Laert. I, 79, Clem. Alex. Stromm. I, 14, 61, p. 129 Sylb., Anson. in Ludo sept. Sapient. 9: Mitylena oriundus Pittacus sum Lesbius, Γίγνωσκε καιρὸν, qui dixit sententiam, Sed iste καιρὸς tempus ut noris monet, Et esse καιρὸν tempestivum quod vocant: Romana sic est vox, veniſto in tempore: id. ibid. in Lud. vs. 9: Thaleti contra Demet. apud Stob. Flor. 3, 79c. Respexere Pittaci sententiam Theogn. 401: μὴδὲν ἀγαν σπεύδειν [Greg. Cyr. I. II, 79.]· καὶ καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀριστος Ἐργασίον ἀνθρώπων, ad quem locum v. Welckerus p. 36: Pind. Pyth. IX, 78: ὃ δὲ καιρὸς ὁμοίως Παντός ἔχει κορυφαίαν: id. Olymp. XIII, 47. Pyth. I, 81: Soph. Elect. 75: καιρὸς γάρ,

ἔσπερος ἀνδράων Μίγιστος ἔργον παντός ἐστ' ἐπιστάτης: Menand. Sent. Sing. 273: καλὸν τὸ καιροῦ πρώτος εἶδέναι μέτρον: 307. 676. 752: Posidipp. in Anthol. Planud. IV, 275. Glaucon apud Apostol. IX, 42, Anaxarchus ibid. XIV, 44, alique, quos Valckenaerius ad Eurip. Hippol. 263 et Tafelius Dilucidd. Pind. I, p. 453 attulerunt.

60. E. Z XVI, 38. Hom. II, ε, 83, ad quem locum Eustath. p. 969, 2: ἰστίον δὲ καὶ ὡς, εἴ τις ἐξ Ὀμηρόν ὀρηθῆτις δραπέτην· εἰπὴ λέγον τὸν ἀσπίτως ἐκθορόντι τοῦ στόματος, ἐπτοχῆσαι αὐν. De usu formulae ἕρκος ὀδόντων post Dissenium apud Bachium ad Solon. fr. p. 15 dixit Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II, p. 363.

61. E. Z XVI, 30: Plutarch. de liber. educ. 8, p. 5 F, ibiq. v. Wyttenbachium.

62. u VI, 15: Aristot. Eth. ad Nicomach. V, 3.

63. E. Z XVI, 50: Stob. Flor.

- ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἐν μάθῳ· Φιλήμονος. ἐπὶ τῶν
φθόνων διδασκόντων.
- 64 Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.
- 65 Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος: ἐπὶ τῶν
δι' ἀπορίαν τι κακὸν πρατιόντων. 5
- 66 Πολυγνώτου λαγώς: ἐπὶ τῶν ὀτιοῦν ἀκριβῶς ἐκτι-
πούντων· Πολύγνωτος γὰρ ζωγράφος γράψας λαγῶν δόξαν
παρέσχετο τοῖς ὀρώσι ζῶν εἶναι τὸ θηρίον τοῦτο.
- 67 Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσι, εὐκλείας πατήρ· Εὐριπίδου
ἢ γνώμη. 10
- 68 Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέσιτερος, ἢ ὁ
τὸ κόσκινον ὑποιθεῖς: εἰποῖς ἄν ὁ τὸν τράγον.
- 69 Πρέσβυς οὐ τύπτεται οὐδὲ ὑβρίζεται.
- 70 Πρὸ ποταμῶν ἀνασιτέλλεται: ἀντὶ τοῦ ἀνατείνει
τὰ ἱμάτια. ἐπὶ τῶν ἀκαίρως τι δρώντων. 15
- 71 Προφερῆς εἶ: ἐπὶ τῶν χρόνῳ μὲν νεωτέρων, τῆ δὲ
ᾧσει πρεσβυτέρων δοκούντων. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρ-
χου· ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες προφερεῖς καὶ πρεσ-
βύτεροί φαίνονται.

1. μηδὲν ἐν E, μηδὲ τ' ἐν Z. 2. φθόνων] fortasse voluit διὰ φθό-
νον πολλὰ κτλ. 3. παῦροι Sophocles. 9. εὐκλείης Z. Εὐριπίδου]
Σοφοκλέους Maxim. Planud. in Scholl. ad Hermog. T. V, 441 W. 12.
ἄν Ds om. 13. ὅτε Aa.

38, 24. Philem. fr. inc. fab. 62
Mein.

64. n. XIV, 52: Suidas. Est
Soph. Aiac. 1022, cuius speciem
proverbialem in ann. ad Zenob. V,
77 monstravi. Compara etiam Apost.
XIV, 54. 68^b.

65. E. Z. XVI, 40. Macar. VII, 24.

66. E. Z. XVI, 39. Attigit Boet-
tiger in libro qui inscribitur, *Ar-
chaeologie der Malerei* 329 sq. Cf.
Macar. IV, 63.

67. E. Z. XVI, 29: Stob. Flor.
29, 7. Eurip. Lycymn. fr. 2 Matth.

68. E. Z. XVI, 37: Diog. VII, 95.
Cf. Apost. XVII, 32.

69. Aa XLIII, 85. Scholl. Ven.
ad Hom. II. A, 394: τὸν Μαίονα
τινες στοχάζονται κήρυκα γεγονέναι
διὰ τὸ μόνον αὐτὸν ὠσθῆναι· ἔρδον
γὰρ ἦν τὸ γένος τῶν κηρύκων. δι. ὁ

φορτικὸν ἦν ἐνυβρίζειν αὐτοῦς· ὅθεν
καὶ παροιμία ἐλήθη τὸ Πρέσβυς
οὐ κίλ.

70. E. Z. XVI, 64. «Proverbium
unde sumpserit, ignoro: aperta
sententia. Non esse substringendas
vestes antequam flumen adsit, quod
vadetur. Huc refer superiora apud
Apost. XIV, 75. Et Latinis: *ne
triumphum ante victoriam*: a Pan-
tinus.

71. E. Z. XVI, 63. ἐπὶ τῷ θο-
κοῦντων] Scholl. ad Plat. Euthyd.
p. 368 Bekk.: προφερῆς δὲ ὁ τῷ
μὲν χρόνῳ κτώτερος, τῆ δὲ ᾧσει πρεσ-
βύτερος: eadem fere apud Suid. s.
προφερεῖς, Phot., Harpocr. 160 Bekk.,
Poll. On. II, 10, Hesych. s. προ-
φερεῖς leguntur, unde explicationis
proverbiique origo patet. Τιμάρ-
χου] §. 49, ad quem locum v. Scholia.

- 72 Πυραύατου μύθος: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἀπολλυμένων ὑφ' ὧν ἀγαπῶσι· πύραυστος δὲ ἐστὶ ζωῦριον μικρὸν, ὃς τοῖς λύχνοις προσπιτάμενος καὶ δοκῶν ἵπτασθαι, ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατακαίεται.
- 73 Πῦρ εἰς ἀκάνθας: ἐπὶ τῶν περὶ τι εὐδοκιμούντων. 5
- 74 Πῦρ ἐπὶ δαλῶ ἐλθόν: ἐπὶ τῶν ταχέως γινόμενων.
- 75 Πυρρόριχην ἐνόπλιον ἐκπονεῖς: ἐπὶ τῶν γυμναζομένων. τὴν δὲ πυρρόριχην πρῶτος εὔρε Πυρρόριχος Κυθωνιάτης, Κρής τὸ γένος. ἐκ τούτου καὶ πυρρόριχος ποῦς συγκείμενος ἐκ δύο βραχειῶν, ὕυ, οἶον, λόγος· ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπὸ τοῦ Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως υἱοῦ, ὃς πρῶτος ἐκ τοῦ δορείου ἵππου ἐπήδησε καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ὕμνος αὐτῷ ἐτέθη τοιοῦτω τρόπῳ.
- 76 Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδροτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἰδρῦσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύουσαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν. οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν Ἐπάρκης· καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ· ἐξ ἧς ἡ παροιμία.

1. ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων Suidas dici annotat: aliorum explicationes v. in annot. ad Zenob. l. c. 5. Explicatio in Diogeniano excidit. 6. δαλὸς εἰς πῦρ Suid. s. δαλός: δαλὸν Ds, M. ταχέων EZ. 7. Stobaeus: οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελίζονται κοινῇ μετ' ἀλλήλων σκληραγωγούμενοι, καὶ θήρας καὶ θρόμους τε ἀνάγεις ἀνυπόδητοι κατανούοντες καὶ τὴν ἐνόπλιον πυρρόριχην ἐκπονούντες, ἦντινα πρῶτος κτλ. 12. Scribe δουρείου. 17. βασιλεύουσαν Suidas. 18. Ἀγορακρίτῳ E. 20. Ἐπάρκης· καλὸς δ' ἦν] Ἀντίρκης· καλὸς δ' ἦν Suidas: Ἀντίρκης· καλὸς δ' ἦν δὲ Tourpius Opusc. II, 129. De hoc usu vocis καλός, qui iam apud Pindarum [Olymp. XIV, 7, ap. Athen. X, 427 D.] deprehenditur, v. Suid. s. καλοί c. interpp., Scholl. ad Arist. Acharn. 144 et quae Boettiger Vas. Graec. III, 67. Astius ad Theophr. Charact. 21. Millinus Monum. inedit. T. II, 37 disputaverunt. 21. ἐξ ἧς κτλ.] Suidas ignorat.

72. E. Z XVI, 96. Cf. Zenob. V, 79 coll. Apost. XVIII, 18.

73. E. Z XVII, 4. Diogen. VII, 83a.

74. E. Z XVI, 99: Diog. VII, 82. Greg. Cyr. M IV, 97.

75. E. Z XVII, 6. πυρρόριχην — γένος] Nicol. Damasc. apud Stob.

Flor. 44, 40 fin. ἐκ τούτου κτλ.] similia exstant apud Hesych. s. πυρρόριχην, Scholl. ad Hephaest. 157 Gsf.: alia petas ex Hoeckii Cret. I, 212 et e libro meo de Arte metrica p. 375.

76. E. Z XVII, 10: Suidas. Cf. Zenob. V, 82.

- 77 Ῥαμνούσιος εἶ: ἐπὶ τῶν σοφῶν ἔλλογίμων· Ῥαμνοῦς γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.
- 78 Ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐ παρὰ μένει: παρόσον οἱ ῥήτορες ἀνδρείοι θέλουσιν εἶναι.
- 79 Ῥοιαὶ νυμφικαί: ἐπὶ τῶν θαρουμένων τοῖς καλλίστοις κάλλιστα.
- 80 Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθ εἶται: ἐπὶ τῶν ἀπωθεῖσθαι προσποιουμένων, ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσι.
- 81 Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν: ἐπισημαίνει γὰρ οἷ εἰς πονηρὰν ψυχὴν ἀστεῖον λόγον ἐμβάλλειν οὐ προσήκον· ὁ μὲν γὰρ λόγος τροφή διανοίας ἐστί· τοῦτον δὲ ἀκάθαρτον ἢ πονηρία ποιεῖ τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδοκίδου Πυθαγορείου.

1. Ῥαμνούσιος] ῥάμνος Suidas: sed in fine gl. Ῥαμνοῖα habet: λέγεται δὲ καὶ παροιμία Ῥαμνούσιος, ἐπὶ κτλ. εἶ] Suidas non agnoscit. σοφῶν καὶ Suidas. 2. τῆς Suidas om. Ἀττικῆς] addit Suid. s. ῥάμνος: ἐν ᾧ καὶ Ἀττικῶν ἤμασι κατὰ ῥητορικὴν ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίω, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους [Ῥαμνοῖους recte Scaliger] καλεῖν. 9. σίτον [sic] Z. 10. προσήκον Plutarchus. 12. Ἀνδοκίδου Πυθαγορείου Plutarchus ignorat: Ἀ. Πυθαγορείου E: corrige Ἀνδροκύδου II. et v. Mant. Provv. I, 58. De Androcydae nomine passim corrupto monuit Nauckius in Ritschelii et Welckeri Mus. Rhen. VI, 432. 480. Recte scriptum nomen exstat in loco insigni ab Ang. Maio in Spicil. Rom. T. II. praef. p. XX luce donato: Ἀνδροκύδης γὰρ φησιν ὁ Πυθαγόρειος ὥσπερ ζωγραφία ταῖς βανυῖσσις τέχνησι συμβάλλεται σκιαγραφοῦσαι τὸ ἐκείτης ἔργον· καὶ γὰρ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ τῷ γενηρόμιμον διαγράφει πλάσμα, καὶ οἰκοδόμῳ τὸ οἰκοδόμημα, καὶ τοῖς περὶ τὰς ἰοθητίας ποικιλταῖς, καὶ τοῖς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἐργαζομένοις καὶ πᾶσιν ἀπλῶς, οὕτως καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν αἰτίουσι μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι συμβάλλονται, οἷον ἐκελευσθεῖς ἐπιζῶσαι τὰς τῶν χωριστῶν καὶ θείων εἰδῶν οὐσίας δίχα πάσης ὕλης νοεῖν.

77. E. Z XVII, 11: Suid. s. ῥάμνος et s. Ῥαμνοῖα.

78. E. Z XVII, -16. Cf. sup. 55.

79. E. Z XVII, 20. Diod. IV, 35 describens Amaltheae cornu dicit: τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς φέας, καὶ τοὺς βότρως δηλοῦν τὴν καρποφόρον χώραν: add. Apost. XIII, 161.

80. E. Z XVII, 39. Apostol. XV, 47.

81. E. Z XVII, 33: Plutarch. de liber. educ. 47, p. 12 F. Hoc symbolum, ab aliis de eodem argumento scriptoribus fere neglectum, Pythagoricae auctoritatis esse intelligitur ex nobili illa epistola Lysidis ad Hipparchum apud Iambli-

chum Vit. Pyth. §. 75 sq., ubi idem praeceptum aliis verbis traditur: ἰκρίναντε γὰρ ἦθεισι τεταραγμένοις καὶ θολεροῖς θεωρήματα καὶ λόγους θείως, καθάπερ εἰ τις εἰς φρέναρ βαδὺ βοήθορον πλήρης ἰγχείω καθαρόν καὶ διειδὼς ὕδωρ· τὸν τὸ γὰρ βοήθορον ἀνετάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἠγάνισεν· ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος τῶν οὕτω διδασκόντων τε καὶ διδασκόμενων. Huc retulisse videtur monitum suum Horat. Epist. I, 2, 54: sincerum est nisi vas, quodcumque infundis, accescit: et item Lucretius VI, 16. 23: intellexit, ibi titium vas efficere ipsum. — Veridicis igitur purgavit pectora dictis: « Wytttenbächius

82 Σίτω ἄμμον ἐπέχρωσας: ἐκ σιροῦ κηγήματος. ἐπὶ τῶν ἀπατώντων· ὁ γὰρ Μέρου ἐν Ἀντιγονείᾳ τῇ πόλει πολιορκούμενος καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιλειπομένων αὐτῷ, δύο τῶν μεγίστων πύργων ἄμμου πλήσας νυκτός, ἀνωθέν τε ἐπιχρώσας σίτω, τοὺς παρὰ τῶν πολεμίων ἀφικομένους 5 παραλαβὼν πρέσβεας καὶ παρὰ τὴν τῶν πύργων αὐτοὺς εἰσοδὸν στήσας μὴ ἀπαυῶσθε, ἔφη, σπάνιν ἔχειν ἡμᾶς τῶν ἀναγκαίων λογιζόμενοι· ὡς γὰρ καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, καὶ ἐπὶ πλείστοις ἔτεσι διαρκούσας τροφὰς ἔχομεν. εἰ γοῦν δοκεῖ σπονδὰς ποιησάμενοι, μετ' εἰρήνης ὑποχωρήσατε. τοῦτο οἱ 10 πρέσβεις ἰδόντες πρὸς σπονδὰς αὐτίκα ἐχώρησαν, καὶ τὴν πολιορκίαν ἀσμενέστατα ἔλυσαν.

83 Σκαριφίζεις ἄνθρωπε: ἐπὶ τῶν σκιωδῶς καὶ ἀνιγματοδῶς λεγόντων τί. σκαριφίζειν δέ ἐστι τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυποῦν· σκάριφος δέ ἐστιν ἡ γραφὴ αὐτῶν. 15

84 Σκια ὀνειρώων: ἐπὶ τῶν ἀδήλων.

85 Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή: Θεμιστίου περὶ γήρως· καίτοι περὶ γε τῶν γερόντων ὁ Σοφοκλῆς εἶρηκε χαριέντος· 20

Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή· καταγωγῇ γὰρ ἔοικεν ὁ γεροντικός θάνατος, ἐκβολὴ δὲ καὶ ναυαγίον ἐστὶν ὁ τῶν νέων· ἐκπίπτει γὰρ ἡ ψυχὴ βίᾳ συντριβομένη τοῦ σώματος.

1. Corrige σίτον ἄμμω cum Schleussnero in Steph. Thes. L. Gr. s. ἐπιχρῶσω. 2. Ἀντιγονία Z. 3. ἀφικνουμένους Z. 4. τὴν Z om. 5. ἀπαυῶσθαι E. 6. σκαριφίζειν] verbum a σκαριφισμός derivatum: sed Graecum non est: σκαριφίζειν Suid. s. σκαριφισμοῖς, Schol. ad Arist. Ran. l. c. 7. ὑποτυποῦν] ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς ζωγράφους Suidas cum Scholiasta. 8. ἀδήλων] addit Suidas: πραγμάτων. Διμάσκιος· ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγεννημένων εἰδῶλα ἅντα συγγραφώμεθα. σκιῶν ὀνειρώων. κατὰ Πίνδαρον. 9. σμικρὰ — ῥοπή] E om. παλαιῶν Z. Θεμιστίου — γε] τοῦτο περὶ Z. 10. γήρως] ψυχῆς Stobaeus. 11. σμικρὰ — ῥοπή] Z om. 12. ἐκ βουλή E, ἐκ βολῆ Z.

ad Plut. l. c.: add. Obbarius ad Hor. l. c. et Orellius Opusc. Sent. I, 478. Androcydem de symbolis Pythagoreorum scripsisse ex Iambli. V. Pyth. §. 145 novimus.

82. E. Z. XVII, 40. Simile strategema narrat Polyæn. Strat. VII, 36: add. Diog. Laert. I, 83.

83. E. Z. XVII, 50. Debentur haec, ut videtur, Scholl. ad Arist.

Ran. 1545.

84. u XV, 53: Suidas. Similia e serioris aetatis scriptoribus affert Boissonadus Anecd. I, 78: add. ann. ad Macar. VII, 71.

85. E. Z. X, 97: Stob. Flor. 115, 28. Inter Plutarchea posuit Wyttenbachius Plut. V, 3, p. 878. De Sophoclis versu v. Ellendtius Lex. Soph. s. v. ῥοπή.

- 86 Σπάρταν ἔλαχε, κείναν κόσμι·
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.
- 87 Σπιθαμὴ τοῦ βίου: τὸ ἐλάχιστον.
- 88 Σπόγγω πάτταλον κρούειν: ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἀνόουτος.
- 89 Στησίχορος παλινοφθίαν ἄδει: ἐπὶ τῶν μεταβαλ- 5
λομένων τοῖς βελτίοισιν.
- 90 Συλοσῶντος χλαμύς: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ
ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρεῖω ἰδιωτεύοντι
δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.
- 91 Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα: Σόλω- 10
νος ἢ ὑποθήκη.
- 92 Τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνεται.
- 93 Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεσθαι: ἐπὶ
πλούτῳ.
- 94 Ταντάλαιοι τιμωρία: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐπιτυ- 15
χόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. φασὶ γὰρ
τοῦ Ταντάλου ἔμπροσθεν εἶναι παντοδαπὰ δένδρα· καὶ
ἦν ἵκα ἂν τὴν χεῖρα ἐκτείνη λαβεῖν τι τῶν δένδρων, ἐκκλί-
νουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ἢ οὔτε πηγὴ πλήρης ὕδατος ἐστὶ καὶ
ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος μεγάλη κρέμαται· καὶ ἦν ἵκα ἂν κύψῃ 20
τοῦ πιεῖν, πίπτει ἢ πέτρα καὶ οὐκ ἔῃ αὐτὸν πιεῖν. καὶ
τοῦτο αἰδιώς: Τάνταλος, υἱὸς Τριῶλον καὶ Πλουτοῦς·
Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυναάσσης Πέλοψ, Βροϊέας, Νιόβη·

1. Σπάρτην Stobaeus. 5. ἄγει u. 6. ἐπὶ τοῖς Macarius. 7.
Σουλῶσσοντος u. 9. Σάμον] γάμον u. 10. ἄριστα] βέλτισται τοῖς πο-
λίταις Stobaeus. 12. γίνεται] εἶναι περὶ τὸν βίον Maximus. 14. ἐπὶ
πλούτῳ] supersunt e Suidaе explicatione s. τὰ Ταντάλου τυλαντίζεσθαι:
διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι: cf.
Macar. VIII, 1. 23. Εὐρυντοῦς ἀνάσσης Z: vitiosam lectionem Mezi-
riacus ad Ovid. Heroid. T. II, 332. Burmeisterus ad Niob. fab. diss.

86. E. Z XVII, 51: Stob. Flor.
39, 10. Greg. Cyr. M III, 82.

87. E. Z XVII, 52: Suidas. Diog.
VIII, 17.

88. E. Z XVII, 54. Suid. s.
Ἀκώ . . . ταύτην φασὶ καὶ σπόγγω
πάτταλον κρούειν. Usurpatur ab
Aristaen. Ep. II, 20: ἐμοὶ προσλα-
λῶν εἰς τὴν εἰρήνην, γόγγυθαι φωνῆς,
σπόγγω πάτταλον κρούεις καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν ἀμηχάνων ποιῆς, ubi v.
Boissonadum p. 723: add. noll. ad
Plut. Boiss. 37, ubi nostrum male
adhibitum est.

89. u XV, 73: Macar. VII, 81:
add. sup. 47.

90. u VIII, 69: Diog. V, 14.
Apost. XVIII, 27.

91. E. Z XVII, 64: Diog. Laert.
I, 60: add. Stob. Flor. 3, 79 β.

92. u XIII, 90. Romuli dictum
apud Maxim. Conf. Serm. 18, p. 591
Comb. . . Similia vid. in ann. ad
Apost. XIII, 90: add. ib. XVII, 91.

93. u XVI, 16. Cf. ann. ad
Apost. XVI, 16.

94. E. Z XVIII, 7. Ταντάλαιοι
— αἰδιώς] v. Apost. XVI, 9. Ταν-

Πίλοπος δὲ καὶ Ἴπποδαμείας Ἀτρεΐς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κορίνθιος, Ἴππαλμος, Ἴππασος, Κλέων, Ἀργώ, Ἀλκαθῶ, Ἐλείος, Πιθεύς, Τροϊζήν, Νικίπη, Λυσιδίη καὶ ἕκ τινος Ἀξιοῆς νόθος Χρῆσιππος· τοῦτον φθονοῦντες οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι ὡς προκεκριμένον ὑπὸ 5 τοῦ πατρὸς ἀναπέιθουσι ἅμα τῇ μητρὶ τῇ πρεσβυιάτῃ Ἀτρεά καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. Ὁ δὲ Πίλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας ἐκβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρσάμενος τούτους· ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλη ᾤκησαν, Ἀτρεΐς δὲ καὶ Θυέστης ἐλθόν- 10 τες ἐν τῇ Τριφυλίᾳ ᾤκησαν ἐν Μηγεσιῶ· καὶ Ἀτρεΐς μὲν Κλέολαν τὴν Διαντος ἀγαγόμενος ἔσχε Πλειοθένην τὸ σῶμα ἀσθενῆ· ὃς Ἐριφύλην γήμας ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον καὶ Ἀναξίβιαν· νέος τελεσιῶν ὁ Πλειοθένης καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαο- 15 δάμειαν ἔσχεν Ὀρχομένην, Ἀγαύην, Κάλεια· τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων τὴν Πελοπόννησον ἔχρησεν ὁ θεός, τούτους μὲν ἀποσθῆναι Λακεδαιμόνος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι.

- 95 Τὰ τοῦ καιροῦ: πρὸ τοῦ καιροῦ. 20
 96 Τέλος ὄρα τοῦ βίου: τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων εἶπε πρὸ Κροίσου.
 97 Τί δ' ἄλλο φωνῆ καὶ σκιά γέρων ἀνήρ;

p. 12 notaverunt. Βροντίας Tzetzes: v. intt. ad Pausan. II, 22, 4. III, 22, 4.

2. Κορίνθος Tzetzes. Ἴππαλμος Tzetzes: hinc Ἴππαλκιμος scribendum videtur. Κλέωνος Tzetzes. 3. Ἀργεῖος Tzetzes, Scholiasta. Ἀλκαθῶς idem. Ἐλείος Scholiasta, Ἐλείος Tzetzes: scribe Ἐλείος. 4. τοῦτον κτλ.] in sequentibus Tzetzes a Scholiasta Euripideo in plurimis differt. τούτω φθονήσαντες Scholiasta. 5. λοιποὶ Scholiasta om. προκεκριμένω παρὰ τῷ πατρὶ Scholiasta. 6. τοὺς πρεσβυτάτους idem. 9. τούτων ἄλλοι idem. 10. οὖν in Scholiasta deest. ἐλθόντες Scholiasta om. 11. Μακίστω Scholiasta: scribe Μακίστω. 12. Κλέολαν] Tzetzes duplici λ scribit. 14. Ἀναξίβιον Z. νέος δὲ Z Scholiasta. 15. Λαοδάμην Scholiasta. 16. ἔσχεν Ὀρχομένην Scholiasta om. Καλιῶν Scholiasta. ἐκ τοῦ Θυέστου Ἀγλαῖος, Ὀρχόμενος, Κάλαιος Scholiasta Gudianus ad Eurip. I. c., ex quo nomina ab Apostolio posita corrigenda sunt. 18. αὐτοῖς Scholiasta. ἀποσθῆναι Z, ἀποσθῆναι Scholiasta. 22. τῷ Ds om.

ταλος κτλ.] Schol. ad Eur. Orest. 5: nomina propria eodem ordine exhibet Ioan. Tzetz. Exeges. in Iliad. p. 68 sq. Herm. 95. u XIII, 70.

96. Z XVIII, 27: Diog. VIII, 51.

Cf. Apost. XVI, 30.

97. E. Z XVIII, 85: Stob. Flor. 116, 7. Eurip. Melan. fr. 27 Matth.

- 98 *Τί κτει γάρ, ὡσπερ φροῖν ἢ παροιμία, κόρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μετ' ἐξουσίας ἄνοιαν.*
- 99 *Τί μὴ διώκεις τὴν εὐθελαν, ἀλλὰ πλαναῖ; ἐπὶ τῶν μὴ κατευθὺ βαδιζόντων.*
- 100 *Τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;* 5
- 1 *Τὸ γῆρας ὡσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· πάντ' ἐστ' ἰδεῖν γὰρ εἰς τοῦτο καταπεφυγότα: Ἄντιφάνους.*
- 2 *Τὸ Δωδωναῖον χαλκείον: ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.*
- 3 *Τὸ ἐμὸν ἐμοὶ λέγεις ὄναρ: ἐπὶ τῶν τὰ εἰέροις 10 συμβάντα πρὸς τοὺς πεπονθέντας διηγουμένων.*
- 4 *Τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμηνες παιδία: ἐπὶ τῶν εὐπορούντων. οἱ γὰρ εὐποροὶ κοπιᾶν οὐ βούλονται, ἀλλ' ἐν παιδιαῖς καὶ τέρψεσι διάγειν.*
- 5 *Τοῖς μὲν δούλοις ἢ ἀνάγκη νόμος, τοῖς δὲ ἐλευθέ- 15 ροῖς ὁ νόμος ἀνάγκη: Δημάδου.*
- 6 *Τοῖς νενικημένοις ὀδύνη.*
- 7 *Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἤλωσ: ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκείοις ἐλεγχομένων λόγοις.*
- 8 *Τοῖς οἴτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι: δῆλη.* 20
- 9 *Τὸ καλὸν φίλον, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον.*

7. ἐστιν E. γάρ] dele γάρ cum Stobaeo. 12. τρίμην' ἐστὶ Z: καὶ τρίμηνα Macarius. 16. Δημάδου] »Demadis alii Didymi « Anton. Mel. p. 166 Fabr. 17. τί γάρ ἄλλο, εἶπεν ἢ τοῖς κτλ. Plutarchus.

98. u X, 3: Aristot. apud Stob. Flor. 3, 54. παροιμία] Apost. XVI, 65.

99. E. Z XVIII, 83.

100. Z XVIII, 69: Stob. Flor. 90, 8, 3. Epicharmi fr. 142 Ahr. Cf. annot. ad Append. Provv. V, 12.

1. E. Z XIX, 44. Arsen. XVI, 75: Stob. Flor. 116, 15. Antiph. fr. inc. fabb. 69 Mein.

2. E. Z XIX, 34: Diog. VIII, 32. Greg. Cypr. M II, 81.

3. E. Z XIX, 45. Cf. Apost. XII, 78^b.

4. E. Z XVIII, 96. Macar. VIII, 53.

5. E. Z XIX, 46: Arsen. XXVII,

71: Maxim. Conf. Serm. 58, p. 667 Comb. Dem. fr. 17 Saupp.

6. u XII, 4: Brennus apud Plut. Camill. 28. Hinc apud Latinos in proverbium venit: *vae victis*, de quo v. C. O. Muellerus ad Fest. p. 372.

7. E. Z XIX, 7. Macar. VIII, 57.

8. E. Z XVIII, 94. Phot. s. ὄροβοι: ὄσπριον τοῦ εἶδος γνωρίμου: est pabuli genus, quo boves pinguescunt: v. Cerda ad Virg. Ecl. V, 100. Tittmannus ad Zonar. 1462. Schneiderus ad Scriptt. RR. IV, 3, 182, id. ad Theophr. T. V, 464.

9. u XVII, 85. Est versus Theogn. 17 corruptus: vid. ann. ad Macar. VIII, 41.

- 10 *Τόλμα πρόξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κηρίης: Δημοκρίτου ἢ γνώμη.*
- 11 *Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἢ συνήθεια ἐκκαίει: Σωκράτους.*
- 12 *Τὸν ἐν κάλυξι καθήμενον εἶρειν χρὴ στεφάνους: ἐπὶ τῶν μὴ ἀργούντων.*
- 13 *Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον: λείπει τὸ λέγειν. λέγεται ὅταν τις μνησθῆναι εὐτελοῦς ὄντος καὶ μεγεθύνη αὐτόν, ἄλλων πρότερον ὑπὲρ ἄλλων λεγόντων ἀξίων ὄντων πολλοῦ.*
- 14 *Τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε: ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει.*
- 15 *Τὸν λίθον πρὸς τὴν σπάρτην κατὰ τὴν Λωρικὴν παροιμίαν ἄγοντες.*
- 16 *Τὸν πόκον περικείρεσθαι βούλομαι τῶν προβάτων, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι δυσμενῶς ἄχρις ἐπιδερμίδος: Τιβερίου βασιλέως Ῥωμαίων αὕτη ἢ παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βαρέως φορολογούντων.*

1. *τίλος κνήμη* Stobaeus.

7. Corrige τῶ et μύρον.

10. Z XIX, 10: Stob. Flor. 51, 16. Democr. fr. 89 Mull.

11. E. Z XIX, 4: Stob. Flor. 6, 32.

12. E. Z XIX, 36.

13. E. Z XIX, 19. Cf. annot. ad Apost. XIII, 12 et v. quae dixi in Schneidewini Philol. T. V.

14. E. Z XVIII, 91: Scholl, ad Theocr. Id. XI, 75. Cf. ann. ad Apost. XVI, 45.

15. u X, 71: Basil. or. de legend. libris gentil. c. 4: *εὐθὺς οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπεῖν ἐμστον τῶν μαθημάτων καὶ ἀνιερρόειν τῷ τίλει ἀροσθῆναι καὶ τὴν Λωρικὴν παροιμίαν, τὸν λ. ποτὶ τὴν σπάρτην ἄγοντας: similiter Schol. ad Apoll. Rhod. III, 322: καὶ ἡ Λωρικὴ παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τὴν σπάρτην ἄγοντας [sic codex Parisinus] ἄγοντας: add. Schol. ad Eurip. Orest. 526: τὴν λίθον ποτὶ τὴν σπάρτην ἄγε. Usurpatur saepe a Patribus: cf. Sinnerus Delect. SS, Patr. Graec. p. 27: add. Iunius Adag. Cent. VIII, 62: *λίθος ποτὶ σπάρτην εὐθείται: lapis ad funiculum aptatur: prover-**

bium accommodatur, quum quid rite fit et ex usu. non enim rubrica ad lapidis positum adaptatur, sed pro rubricae seu funiculi ductu coria in aedificiis seu lapidum ordines apposite locantur. Utitur eo Gregorius Palama: *καὶ λίθος ποτὶ σπάρτην εὐθείται, οὐ σπάρτη ποτὶ λίθον οὐδ' αὖτις θεται.* Confine est illi, *bos currum trahit, non bovem curvus:* v. Greg. Cypr. M I, 74. Excidit hoc proverbium in Greg. Cypr. M IV, 20.

16. E. Z XIX, 18. Cass. Dio LVII, 10 et Suid. s. *Τιβέριος: Ἀμιλίω γούν Ῥήκτω χορήματά ποιε αὐτῷ πλεῖον περι τὸ τεταγμένον ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἢς ἤρχε πύμνατο ἀτιπέσιτελεν [his Suidas substituit: τοὺς περίσσα ἐπαίροντας ἄρχοντες ἐκόλαξε λίγων], κείρεσθαι μου τὴ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξέρεσθαι [οὐ ξυρᾶσθαι. Suidas] βούλομαι: idem narrat Suet. Tiber. 32. Oros. VII, 4. Disputant de hoc dicto Cassaub. ad Suet. l. c. et Reimarus ad Cass. Dion. l. c. add. Apost. IX, 24.*

- 17 Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε: Χίλωνος.
- 18 Τὸ Ξενοκράτους τυρίον: ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παραμενότων καὶ μὴ τάχιστα ἀναλισκομένων· ὁ γὰρ Ξενοκράτης εἴ ποτε στάμνον οἴνου ἀνοίξειεν, ἐφθάνεν ὁ οἶνος τρεπίσπομενος πρὶν ἂν ἀναλωθῆται· καὶ τὰ ὄψα πολλάκις ἐωλα ἐξερόπιεν· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία.
- 19 Τὸ οὐ τοῦ Φιλοξένου: ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρνούμενων. Φιλόξενον γὰρ Διονύσιος καλῶν, οὐδὲν ἀπεκρίνατο οὗτος, εἰ μὴ, οὐ, οὐ.
- 20 Τὸ παρὰ δρυῦ σκότος: ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ φοβερῶν.
- 21 Τὸ Πέρδικος σκέλος: ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου ὑποκρινομένων προσθήκη.
- 22 Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.
- 23 Τὸ σιγαῖν τὴν ἀλήθειαν χρυσὸν ἐστι θάπτειν: Ἄλλου τινός.

2. Χίλωνος Stobaeus. 3. Τὸ — τυρίον] Ξενοκράτους Stobaeus, παροιμία Trincavellus: τὸ ξένον κράτους τυρίον E. ἐπὶ — ὁ γὰρ] Stobaeus om. 5. στάμνου E, σταμνίον Stobaeus. 6. ὄψα Stobaeus recte om. 7. παροιμία] addit Stobaeus vv. τὸ Ξενοκράτους usque ad v. ἀναλισκομένων. 9. Φιλόξενος et Διονύσιον R. 11. δρυῖν Zenobius. 12. καὶ φοβερῶν Z om. 13. ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Π. σκέλος C. 14. ὑποκρινομένων προσθήκη] παρεκούση χρωμέτων ἢ προσθήκη. 16. ἄλλου τινός] Φίλωνος Antonius.

17. E. Z XIX, 48: Stob. Flor. 125, 15. Brevius refertur a Demetrio apud Stob. Flor. 3, 79, γ: τὸν τετελευτηκότα μακάριζε, et a Diog. Laert. I, 70: τὸν τετεληκότα μὴ κακολογεῖν.

18. E. Z XVIII, 88: Stob. Flor. 17, 25.

19. R XVII, 18. Cf. Apost. XVII, 5. Mant. Provn. I, 21.

20. E. Z XIX, 15. Cf. Zenob. VI, 12. Plut. Quaest. Gr. 20, p. 295 F: τίς ὁ λεγόμενος ἐν Πρωίῃ παρὰ δρυῦ σκότος; Σάμιοι καὶ Πρωίητες πολεμοῦντες ἀλλήλοις τὰ μὲν ἄλλα μετρίως ἐβλάπτοντο καὶ ἐβλάπτον, μάχης δὲ μεγάλης γενομένης χιλιούς Σαμίτων οἱ Πρωίητες ἀπέκτειναν. ἰσθόρω τὸ ὑστέρων ἐπὶ Μελησίοις οὐμβάλοντες παρὰ τὴν ἑλισσ-

μένην δρυῖν, τοὺς ἀρίστους ἑμοῦ τε καὶ πρώτους ἀτίβαλον τῶν πολιτῶν· ὅτε καὶ Βίας ὁ σοφὸς εἰς Σάμον ἐκ Πρωίης προσβιβάσας εἰδοκίμησε. ταῖς δὲ Πρωίητων γυναῖξιν ἑμοῦ τοῦ πάθους τούτου καὶ τῆς συμφορᾶς ἐλευθῆς γενομένης, ἀρὰ κατέστη καὶ ὄρκος ὁ περὶ τῶν μεγίστων, Ὅ παρα δρυῖ σκότος, διὰ τὸ παιδᾶς αὐτῶν καὶ πατέρας καὶ ἄνδρας ἐκεῖ φονευθῆναι.

21. E. Z XVIII, 99: App. Provn. II, 65. Cf. annot. ad Plut. Provn. II, 24. Append. Provn. IV, 56, quibus usus est Meinekius Philol. Excercit. in Athen. Spec. I, init.

22. E. Z XIX, 71: Menand. Monost. 724.

23. E. Z XIX, 47: Anton. Mel. 45, p. 69 Fabr.

- 24 Τὸ τῆς παροιμίας, ὅς πρὸς Ἀθηναίων ἐρίζων πε-
φώρασαι.
- 25 Τοῦ Μορύχου Διονύσου: ἐπὶ τῶν εὐθές τι δια-
πραττομένων.
- 26 Τοὺς κενούς ἀσκούς τὸ πνεῦμα διΐσθησι, τοὺς δὲ 5
ἀνόητους τὸ οἶημα: ἐξ ἀποφθέγματος.
- 27 Τρεῖς τοῦ βίου λέλονται ὡσπερ οἱ Λαρδανεῖς:
ἐπὶ τῶν φειδωλῶν. οἱ γὰρ Λαρδανεῖς Ἰλλυρικὸν ἔθνος ὄντες
τρὶς ἐν τῷ βίῳ ἐλούοντο, ὅταν ἐγεννῶντο καὶ ἐν γάμοις καὶ
τελευτῶντες. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν γενναιοτάτων ἐκλαμβάνουσι 10
ταύτην καὶ καταφρονούντων τῶν ἡδονῶν.
- 28 Τρίτη κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ: ἐπὶ τῶν
ἀχθοφορούντων.
- 29 Τρόπον ἀσκοῦσι ψηνῶν: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκία φθει-
ρόντων; ἄλλους δὲ ὠφελούντων. 15
- 30 Τυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν: Πλάτων
τοῦτ' ἔφη.
- 31 Τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος, διεδήλου δὲ τὸν ταρι-
χέμπορον, κατὰ καὶ ἄλλην παροιμίαν τό, γλυκὺς ἀγκῶν.

5. τοὺς μὲν κ. Stobaeus, Antonius. 7. οἱ] articulum tollo, ut tri-
meter constet: Pantinus. Sed hiatus obstat. 9. ὅταν γεννῶν-
ται Stobaeus. ἐν] ἐπὶ idem. 12. ἐπὶ] ἀπὸ Finckhii in Bergkii
et Caesaris Annal. Philol. 1844, p. 948 e Suid. s. τρίτη κεφαλῇ: τοῦτο
εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὄμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ
τῆς κεφαλῆς. 14. ἀσκοῦσι ψηνῶν] ἀσκοῦ διψηνῶν Z. 16. τυφλοῦται
γὰρ Plato. φιλῶν] Plato pergit: ὅτι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ
τὰ κατὰ καλῶς κρίνει, τὸ αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς αἰετῶν δεινῶν ἡγού-
μενος. 18. Diogenes: αἰσθόμενος [Bion Borysthenites] ὅτι προδιαβέ-
βληται, φησὶ πρὸς αὐτόν [Antigonum regem]· ἐμοῦ ὁ πατὴρ μὲν ἦν ἀπ-
λειθερος, τῷ ἀγκ. ἀ., δ. δὲ τ. τ., γένος Βορυσθενίτης κτλ. τῶν ταρι-
χέμπορων u. 19. κατὰ κτλ.] Diogenes ignorat.

24. u XVII, 65. Cf. Apost. XVII, 73.

25. E. Z XIX, 6: Plut. Provv. I, 40. Cf. Apost. XI, 91.

26. Z XIX, 12: Stob. Flor. 22, 37. Anton. Mel. 36, p. 52 Fabr. Sententiam illustrat, Wytenbachius ad Plutarch. de r. rat. aud. 4, p. 39 D.

27. E. Z XIX, 56. οἱ γὰρ — τελευτῶντες] Nicolaus Damascenus apud Stob. Flor. 5, 51, Aelian. Var. Hist. IV, 1.

28. E. Z XIX, 58: Plutarch. Provv. I, 99.

29. E. Z XIX, 60: Si lectio vera, explicatio ex Suid. s. ψηνές, Etym. M. s. ἀνηρηνάστος, p. 108, 11 et ex annot. Larcheri ad Herod. I, 193 peti poterit: add. Zenob. II, 23. Apost. XVII, 57.

30. E. Z XIX, 69: Plat. Legg. V, 731 E. Saepe superiores hanc sententiam laudant: v. Wytenbachius ad Plut. de discern. am. ab adul. I, p. 48 E.

31. u I, 25: Diogen. Laert. IV, 46. Γλυκὺς ἀγκῶν] Mant. Provv. I, 42.

- 32 Ὑγιέστερος Κρότωνος: ἐπὶ τῶν πάντων ὑγιαίνοντων.
- 33 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶ: ἐπὶ τῶν ἀδυνατίου ἐπιχειρούντων.
- 34 Ὑπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμια: κατὰ Πλάτωνα. 5
- 35 Ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων: ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.
- 36 Φέρει παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ κοινωνία τῶν στεναγμῶν.
- 37 Φιλεῖν ἀκαίρως ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν. 10
- 38 Φιλῶν ἂ μὴ δεῖ οὐ φιλήσεις ἂ δεῖ· ἀπλήρωτον γὰρ ἢ ἐπιθυμία, διὰ τοῦτο καὶ ἀπορον: Φίλωνος.
- 39 Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντι οὐ χρεὶ μέγα: Εὐριπίδου ἢ γνώμη.
- 40 Φρόνημα μέγα καὶ ῥώμην ἔχων εἰς εὐτυχίης τέλος. 15
- 41 Φύσει μὲν ἀρετὰ ἀγαθοποιός, καὶ ὠφελιμική, ἃ δὲ κακία κακοποιός καὶ βλαπτική.

1. ὑγιαίνοντων] addit Suidas: ἢ παροιμία, ἀπὸ τοῦ ζῆλον τοῦ κρότωνος. λείον γὰρ ἔστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυγῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. 2. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν τι πραγματόντων: recte. 4. κόποι καὶ ὕπνοι Plato. πολέμοι idem. E hujc loco e Plat. Legg. VII, 808 B subiungit haec: ὕπνος γὰρ δὴ πολὺς οὔτε τοῖς σώμασι οὔτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν οὐδ' αὐ ταῖς πράξεσι ταῖς περὶ ταῦτα πάντα ἀρμότιον ἐστὶ κατὰ φύσιν. καθείδον γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιός, οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μὴ ζῶντος. Πλάτωνος αὐτῆ ἢ θεῖα ὑποθήκη. 6. ἢ παροιμία ἐπὶ Suidas. 8. στεναγμῶν] Θεολόγον Maximus addit. 10. τὸ φιλεῖν Antonius. μισεῖν] Σωκράτους Antonius et Maximus addunt. 12. Φίλωνος] Κλειάρχου Maximus, codd. apud Boissonadum Anecd. Gr. I, 128. 13. φύσει. Φρονεῖν Stobaeus. Εὐριπίδου Αἰσχυρίωνος Stobaeus praefigit. 16. μὲν] γὰρ ἂ μὲν Stobaeus. ὠφελιμική idem.

32. E. Z XIX, 81: Suidas. Usurpat Aelian. Epist. rust. 10, p. 419 Cuiac.: ἐτα ὑγιαίνοντος ἔσται κρότωνος δῆπου καὶ κολοκύντης: alia v. in annot. ad Zenob. VI, 27. Append. Provn. III, 51. Macar. V, 33. u XVII, 54. Cf. Apostol. XVII, 62.

34. E. Z XIX, 85: Plat. Reip. VII, 537 B.

35. u XVII, 64: Suidas. Est Arist. Nub. 705: cf. App. Provn. V, 7 et ann. ad Macar. VI, 57.

36. E. Z XX, 17: Max. Conf. Serm. 28, p. 613 Conf. Greg. Naz. Epist. 189, p. 888 B: τὸ τε γὰρ οὐκαλεῖν ἱκανὸν εἰς παρμυθίαν:

id. Orat. 16, p. 258 B: μέγα ἀνχοῦντι φάρμακον ἔλεος ἀπὸ ψυχῆς ἐκπεριμένους καὶ τὸ συναλεῖν γνησίως πολὺ τι κοπιᾷται τῆς συμφορᾶς: alia v. in annot. ad Apost. IX, 96.

37. E. Z XX, 19: Max. Conf. Serm. 6, p. 549 Comb., Anton. Mel. 137, p. 217 Fabr. IX N

38. E. Z XX, 22: Max. Conf. Serm. 2, p. 539.

39. E. Z XX, 38: Stob. Flor. 22, 13, 2. Eur. Alcmaeon. fr. 10 Matth.

40. u XVIII, 2.

41. u III, 65: Stob. Flor. I, 64, p. 28 Gaisf.

- 42 Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει· Σνυσίου.
 43 Χαμαιλέων ζῷόν ἐστιν εἰς πάντα τὴν χρόαν μετα-
 τρέπον πλὴν τοῦ λευκοῦ.
 44 Χάραξ τὴν ἄμπελον· ὅταν ὑπὸ τοῦ σῶζοντος τὸ
 σωζόμενον πάθῃ.
 45 Χρήματα δ' οὐχ ἀσπακιά, θεόδοτα πολλὸν ἀμείνω·
 Ἡσιόδου.
 46 Χρῆσιγὰν ἠκρείσσονα σιγῆς λέγειν· Πυθαγό-
 ρου ἢ παραινεοῖς.
 47 Χρῶ τῇ σεαυτοῦ λύρα, μὴ τῇ τοῦ πέλας· ἐπὶ 10
 τῶν περὶ τὰ ἀλλότρια σπουδαζόντων.
 48 Ψόγος ἀνιάτρων, ἔπαινος ἀντικρυσ ἰατρῶν.
 49 Ψύχος φρυγῶν εἰς βόρβορον ἔπεσον· ἐπὶ τῶν
 φευγόντων μικρὰ κακὰ καὶ εἰς χείρονα ἐμπιπτόντων.
 50 Ὡ Λακιάδαι· ἐπὶ τῶν μοιχῶν.
 51 Ὡσὶν ἐστῶσιν· ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὄτα εὐ-
 τρεπιζομένων.

2. μετατρέπων N. 3. πλὴν κτλ.] F om. τοῦ] Suidas om. 8.
 Ἔλεγεν ὁ Πυθαγόρας, χρῆ κτλ. Stobaeus. 15. μοιχῶν λέγεται· Δῆμος
 γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ἠφανίδες πολλοί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ
 τῶν ληφθέντων [μοιχῶν] ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν
 τούτων ἀναβάστοις [scribe καὶ ἀλαβάστοις] Suidas.

42. E. Z XX, 44: Aesopi fab.
 233 Fur. Sententiam abunde il-
 lustraverunt Gatacker Op. Postum.
 40, p. 840, Obbarius ad Horat.
 Ep. I, 10, 24.

43. N XVIII, 11. F III, 6: Sui-
 das. Cf. Apost. XVIII, 9.

44. E. Z XX, 54: Suidas. DV
 III, 90.

45. E. Z XX, 82: Stob. Flor.
 10, 10. Hesiod. ἔργ. 318.

46. E. Z XX, 86: Stob. Flor.
 34, 7. Cf. Apost. VIII, 69^b.

47. E. Z XX, 81.

48. Z XXI, 1.

49. E. Z XXI, 5. Liban. Epist.
 1083 fin.: ἀλλ' ἐγὼ κλαίω, εἴ με
 δεῖσαι· διὰ φίλων φιλονικίαν φεύγοντα
 ψύχος εἰς βόρβορον ἐμπιπτεῖν [v. I.
 πειεῖν]· ὅτι δὲ ὁ βόρβορος μοι νοεῖ,
 Κλημάτιός σε διδάξει· cf. Apostol.
 XVI, 93.

50. Z XXI, 11: Suidas. App.
 Provn. V, 43.

51. Z XXI, 21: Diog. VIII, 74.
 DV III, 97.

NUMERI PROVERBIORUM

EDITIO APOSTOLII PANTINIANA ET LEUTSCHIANA
INTER SE COLLATI.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
I, 1	— I, 1	I, 40	— I, 31	I, 79	— I, 58 ^b	II, 20	— I, 91
2	— 2	41	— 32	80	— 59	21	— 92
3	— 3	42	— 33	81	— 60	22	— 93
4	— 4	43	— 34	82	— 60	23	— 94
5	— 5	44	— 36 ^a	83	— 61	24	— 95
6	— 5	45	— 35	84	— 62	25	— 96
7	— 5	46	— 36	85	— 63	26	— 97
8	— 6	47	— 34 ^a	86	— 64	27	— 99
9	— 7	48	— 37	87.88.	— 65	28	— II, 7 ^a
10	— 8	49	— 37	89	— MP I, 5	29	— 100
11	— 9	50	— 37	90	— I, 67 ^a	30	— 100 ^a
12	— 10	51	— 37	91	— 66	31	— II, 1.
13	— 11	52	— 34 ^d	92	— 67	32	— 2
14	— 12	53	— 34 ^f	93	— 67 ^b	33	— 3
15	— 21	54	— 38	94	— 67 ^d	34	— 4
16	— 13	55	— 40 ^a	95	— 68	35	— 5
17	— 14	56	— 39	96	— 69	36	— 6
18	— 15	57	— 40	97	— 72	37	— 7
19	— 16	58	— 41	98.99	— 71	38	— 8
20	— 17	59	— 42	100	— 70	39.40	— 9
21	— 18	60	— 43	II, 1	— 73	41	— 10
22	— 19	61	— 44	2	— 74	42	— 11
23	— 18 ^a	62	— 45	3	— 75	43	— 13
24	— 20	63	— 46	4	— 76MP I, 4	44	— 14
25	— 22	64	— 47	5	— I, 77	45	— 47 ^{*)}
26	— 24 ^b	65	— 47 ^a	6	— 78	46	— 15
27	— 23	66	— 48	7	— 79	47	— 16
28	— 24	67	— 49	8	— 80	48	— 17
29	— 25	68	— 50	9	— 81	49	— 18
30	— 21	69	— 53	10	— 82 ^a	50	— 19
31	— 27 ^a	70	— 54	11	— 82	51	— 20
32	— 26	71	— 51	12	— 83	52	— 21
33	— 27	72	— 52	13	— 84	53	— 22
34	— 28	73	— 55	14	— 85	54	— 23
35	— 29 ^a	74	— 56	15	— 86	55	— 24
36	— 34 ^b	75	— 57 ^a	16	— 87	56	— 25
37	— 34 ^c	76	— 57	17	— 88	57	— 22 ^a
38	— 29	77	— 58	18	— 89) Ηρακλῆς κτλ.	
39	— 30	78	— MP I, 7	19	— 90	Z om.	

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
II, 58	—	II, 26	—	III, 15	—	III, 21 ^b	—
59	—	27	—	16	—	II, 80	—
60	—	28	—	17	—	81	—
61	—	29	—	18	—	82	—
62	—	30	—	19	—	83	—
63	—	31	—	20	—	84	—
64	—	32	—	21	—	85	—
65	—	33	—	22	—	86	—
66	—	34	—	23	—	87	—
67	—	35	—	24	—	84 ^a	—
68	—	36	—	25	—	88	—
69	—	37	—	26	—	90	—
70	—	38	—	27	—	84 ^c	—
71.72	—	39	—	28	—	79 ^a	—
73	—	40	—	29	—	84 ^d	—
74	—	41	—	30	—	91	—
75	—	42	—	31	—	92	—
76	—	43	—	32	—	93	—
77	—	44	—	33	—	94	—
78	—	45	—	34	—	95	—
79	—	46	—	35	—	96	—
80	—	47	—	36	—	98	—
81	—	48	—	37	—	97 ^a	—
82	—	49	—	38	—	99	—
83	—	50	—	39	—	100	—
84	—	51	—	40	—	100 ^b	—
85	—	52	—	41	—	100 ^a	—
86	—	53	—	42	—	93 ^b	—
87	—	54	—	43	—	III, 2 ^b	—
88	—	55	—	44	—	1	—
89	—	56	—	45	—	100 ^c	—
90	—	57	—	46	—	IV, 1	—
91	—	58	—	47	—	2	—
92	—	59	—	48	—	3. 4	—
93	—	60	—	49	—	5	—
94	—	61	—	50	—	6	—
95	—	62	—	51	—	6 ^a	—
96	—	63	—	52	—	7	—
97	—	64	—	53	—	8	—
98	—	64 ^a	—	54	—	9	—
99	—	65	—	55	—	10	—
100	—	66	—	56	—	11	—
III, 1	—	67	—	57	—	12	—
2	—	68	—	58	—	13	—
3	—	69	—	59	—	14	—
4	—	70	—	60	—	15	—
5	—	71	—	61	—	16	—
6	—	72	—	62	—	17	—
7	—	73	—	63	—	18	—
8	—	74	—	64	—	19	—
9	—	75	—	65	—	20	—
10	—	76	—	66	—	21	—
11	—	77	—	67	—	22	—
12	—	78	—	68	—	23	—
13	—	79	—	69	—	24	—
14	—	III, 21 ^c	—	70	—	25	—
						26	—
						27	—
						28	—
						29	—
						30	—
						31	—
						32	—
						33	—
						34	—
						31 ^a	—
						35	—
						60 ^d	—
						36	—
						37	—
						38	—
						39	—
						40	—
						41	—
						43	—
						44	—
						45	—
						59 ^c	—
						46	—
						45 ^a	—
						47	—
						48	—
						49	—
						50	—
						51	—
						IV, 1	—
						52	—
						53	—
						54	—
						55	—
						56	—
						57	—
						58	—
						59	—
						60	—
						59 ^b	—
						61	—
						62	—
						54 ^a	—
						63	—
						MP. I, 28	—
						64	—
						IV, 13	—
						65	—
						III, 62	—
						66	—
						63 ^a	—
						67	—
						68	—
						69	—
						63 ^b	—
						70	—
						65	—
						66	—
						67	—
						69	—
						70	—
						71	—
						71 ^a	—
						76	—
						77	—
						78	—
						79	—
						27 ^a	—

*) Z: από γραμμής και από βελβίδος: ἦτοι κτλ.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
IV, 80	— IV, 26	V, 34	— IV, 70	V, 90	— V, 19	VI, 45	— V, 59
81	— 27 ^b	35	— 71	91	— 20	46	— MP. I, 44
82	— 27	36	— 72	92	— 21	47	— V, 60
83	— 28	37	— 73	93	— 24 ^d	48	— 61
84	— 29	38	— 74	94	— 22	49	— 62
85	— 30	39	— 75	95	— 21 ^a	50	— 63
86	— 31	40	— 76	96	— 25	51	— 64
87	— VI, 44 ⁾	41	— 76 ^a	97	— 22 ^a	52	— 65
88	— IV, 32	42	— 77	98	— 26	53	— 66
89	— 33	43	— 78	99	— 27	54	— 67
90	— 34	44	— 79	100	— 28	55	— 67 ^a
91	— 35	45	— 80	VI, 1	— 36 ^a	56	— 68
92	— 44	46	— 81	2	— 29	57	— 69
93	— 36	47	— 82	3	— MP. I, 39	58	— 70
94	— 37	48	— 83	4	— V, 31	59	— 70 ^a
95	— 38	49	— 84	5	— 32	60	— 71
96	— 39	50	— 86	6	— 33	61	— 72
97	— 40	51	— 87	7	— 34	62	— 73
98	— 41	52	— 88	8	— 35	63	— 78 ^a
99	— 42	53	— MP. I, 33	9	— 36	64	— 74
100	— 43	54	— IV, 89	10	— 36 ^a	65	— 75
V, 1	— 45	55	— 89 ^a	11	— 37	66	— 76
2	— 46	56	— 90	12	— 37 ^a	67	— 77
3	— 47	57	— 91	13	— 38	68	— 78
4	— 48	58	— 92 ^a	14	— 35 ^a	69	— 79
5	— 49	59	— 97 ^a	15	— 39	70	— 78 ^{k.l.}
6	— 50	60	— 93	16	— 40	71	— 80
7	— 51	61	— 94	17	— 41	72	— 81
8	— 52	62	— 95	18	— 40 ^a	73	— 82
9	— 53	63	— 97 ⁱ	19	— 41 ^c	74	— 83
10	— 51 ^a	64	— 98	20	— 41 ^r	75	— 84
11	— 54 ^c	65	— 99	21	— 41 ^a	76	— 85
12	— 54	66	— 100	22	— 41 ^b	77	— 86
13	— 54 ^d	67	— V, 1	23	— 41 ^g	78	— 87 ^a
14	— 55	68	— 2	24	— 42	79	— 87
15	— 56	69	— 3	25	— 43	80	— 88
16	— 57	70	— 4	26	— 44	81	— 89
17	— 58	71	— MP. I, 37	27	— 45	82	— 89 ^a
18	— 59	72	— V, 5	28	— 53 ^c	83	— 90
19	— 60	73	— 6	29	— 53 ^b	84	— 91
20	— 61	74	— 7	30	— 46	85	— 92
21	— 62	75	— 11 ^a	31	— 47	86	— 93 ^a
22	— 63	76	— 8	32	— 48, 49	87	— 93 ^d
23	— 64	77	— 9	33	— 50	88	— 93 ^c
24	— 64 ^a	78	— 10	34	— 51	89	— 93 ^r
25	— 65	79	— 10 ^a	35	— 52	90	— 93 ^g
26	— 66	80	— n. cr. 11	36	— 55 ^a MP.	91	— 93
27	— 67	81	— 12	37	— I, 43	92	— 93 ^h
28	— 67 ^a	82	— 13	38	— V, 56 ^b	93	— 94
29	— 68	83	— 14	39	— 56 ^c	94	— 95
30	— 68 ^a	84	— MP. I, 38	40	— 53	95	— 96
31	— 69	85	— V, 15	41	— 54	96	— 97
32	— 71 ^a	86	— 16	42	— 55	97	— 98
33	— 85	87	— 17	43	— 56	98	— 99
		88	— 18	44	— 57	99	— 100
		89	— 16 ^a		— 58	100	— VI, 1

) Ζ αὐτῶν ἐθ' ἐ-
λεος κρέμειν.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
VII, 1	— VI, 2	VII, 50	— VI, 48	VII, 98	— VI, 89	VIII, 46	— VII, 40
2	— 3	51	— 49	99	— 90	47	— 42
3	— 4	52	— 50	100	— 91	48	— 43
4	— 5	53	— 51	VIII, 1	— 92	49	— 44
V, 5	— 6	54	— 52	22	— 93	50	— 45
6	— 28	55	— 53	3	— 94	51	— 46
7	— 7	56	— 54	4	— 95	52	— 47
8	— 8	57	— 55	5	— 95 ^a	53	— 47 ^a
9	— 9	58	— 56	26	— 96	54	— 48
10	— 10	59	— 57	27	— 97	55	— 39 ^a
11	— 11	60	— 59 ^b	28	— 98	56	— 39 ^b
12	— 12	61	— 59 ^c	29	— 99	57	— 39 ^d
13	— 13	62	— 59	30	— 100	58	— 49
14	— 14	63	— 60	31	— VII, 1	59	— 50
15	— 15	64	— 61	32	— 72	60	— 51
16	— 16	65	— 62	33	— 74	61	— 51 ^b
17	— 17	66	— 63	34	— 75	62	— 52
18	— 18	67	— 64	35	— 78	63	— 53
19	— 19	68	— 65	36	— 76	64	— 54
20, 21	— 20	69	— 66	37	— 7	65	— 54 ^a
22	— 21	70	— 68	38	— 25 ^a	66	— 55
23	— 22	71	— 69	39	— 10	67	— 56
24	— 23	72	— 70	40	— 12	68	— 57
25	— 24	73	— MP, I, 47	41	— 13	69	— 58
26	— 25	74	— VI, 71	42	— 14	70	— 59
27	— 26	75	— 72	43	— 15	71	— 60
28	— 27	76	— 70 ^d	44	— 16	72	— 61
29	— 29	77	— 70 ^e	45	— 17	73	— 62
30	— 31	78	— 73	46	— 18	74	— 63
31	— 30	79	— 74	47	— 19	75	— 64
32	— 32	80	— 75	48	— 20	76	— 65
33	— MP, I, 45	81	— 76	49	— 21	77	— 66
34	— VI, 33	82	— 77	50	— 22	78	— 67
35	— 33 ^a	83	— 78	51	— 23	79	— 68
36	— 34	84	— 79	52	— 24	80	— 69
37	— 35	85	— 79 ^a	53	— 24 ^a	81	— 70
38	— 36	86	— 80	54	— 25, 39	82	— 71
39	— 36 ^a	87	— 81	55	— 26	83	— 72
40	— 37	88	— 82	56	— 29	84	— 73 ^b
41	— 40	89	— 83	57	— 27	85	— 74
42	— 41	90	— 84	58	— 30	86	— 72 ^a
43	— 42	91	— 84 ^a	59	— 31	87	— 75
44	— 43	92	— 85	60	— 32	88	— 76
45	— 44	93	— 86	61	— 33	89	— MP, I, 58
46	— 45	94	— 87	62	— 34	90	— MP, I, 54
47	— 45 ^a	95	— 88 ^a	63	— 36	91	— MP, I, 56
48	— 46	96	— MP, I, 50	64	— 37	92	— MP, I, 55
49	— 47	97	— VI, 88	65	— 38	93	— MP, I, 53

*) Quae in Z post v. *ἐκείναι* sequitur expositio, e Diog. Laert. I, 109 sumpta, quum in Z solo exstet et in Arsenio XXVII, 7 repetenda sit, omnia est: vel sic tamen addam hoc loco quo modo Z ab editione Diogenis Huebneriana differat. *Ἀγροκόπον* Z. VV. *καθίσαι* — *οἶκος* Z om. *πεμφθείς* ποιε Z. *μεισημβρίας* Z. *ἐπ' ἄνθρω* Z. *ἑπτὰ* Z. *παρ' ἐτίμων* Z. *γηγνησὶν* ὄντα Z. *καὶ Ἀθηναίους* Z. *βούλοιντο* Z. VV. *ἔτι καὶ* — *συμφερόν* Z om. In v. *μετήλλαξεν* Z finit.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
VIII,94	— VII,77	IX,44	— VIII,21	IX, 95	— VIII, 66	X, 46	— IX, 3
95	— 78	45	— 22	96	— 67	47	— 4
96	— 79	46	— 23	97	— 68	48	— 5
97	— 80	47	— 24	98	— 69	49	— 6a
98	— 81	48	— 25	99	— 69 ^b	50	— MP.I,71
99	— 82	49	— 26	100	— MP.I,57	51	— IX, 8
100	— MP.I,57	50	— 27	X, 1	— MP.I,66	52	— 9
IX, 1	— VII,84	51	— 28	2	— VIII, 70	53	— MP.I,72
2	— 85	52	— 29	3	— 72	54	— IX,11
3	— 86	53	— 30	4	— 73	55	— 12
4	— 87	54	— 31	5	— 74	56	— 13
5	— 89	55	— 32	6	— 75	57	— 14
6	— 90	56	— 33	7	— 76	58	— 15
7	— MP.I,61	57	— 34	8	— 77	59	— 16
8	— VII,91	58	— 35	9	— 77 ^g	60	— 17
9	— 92	59	— 36	10	— 78	61	— MP.I,73
10	— 93	60	— 37 ^a	11	— 78 ^a	62	— IX,18
11	— 94	61	— 34 ^o	12	— 83 ^a	63	— 19
12	— 88 ^a	62	— 37	13	— 79	64	— 20
13	— n.cr.ad88	63	— 38	14	— 80	65	— MP.I,80
14	— VII,94 ^a	64	— 39	15	— MP.I,68	66	— MP.I,89
15	— Ars.XIV, 36 ^{*)}	65	— 40	16	— VIII,89 ⁱ	67	— IX, 21
16	— VII,96	66	— 41	17	— MP.I,70	68	— MP.I,81
17	— 97	67	— MP.I,64	18	— VIII,89 ^b	69	— IX, 22
18	— 98	68	— VIII,42	19	— 81	70	— 23
19	— 98 ^a	69	— 41 ^c	20	— 82	71	— 24
20	— 99	70	— 43	21	— 83	72	— MP.I,78
21	— 100	71	— 44	22	— 84	73	— IX, 25
22	— VIII,1	72	— 43 ^a	23	— 84 ^b	74	— 26
23	— 2	73	— 45	24	— 85	75	— MP.I,88
24	— 3	74	— 46	25	— 86	76	— IX, 27
25	— 4	75	— 47	26	— 87	77	— 28
26	— 5	76	— 48	27	— 88	78	— 29
27	— 6	77	— 49	28	— 89	79	— 30
28	— 7	78	— 50	29	— 90	80	— MP.I,76
29	— 8	79	— 51	30	— 91	81	— MP.I,84
30	— 9	80	— 52	31	— 96 ^d	82	— IX, 32
31	— 10	81	— 53	32	— 91 ⁱ	83	— MP.I,74
32	— 11	82	— 54	33	— 92	84	— IX, 33
33	— 12	83	— 55	34	— 91 ^a	85	— MP.I,90
34	— 13	84	— 55 ^a	35	— 93	86	— IX, 34
35	— 14	85	— 56	36	— 94	87	— 35
36	— 15	86	— 57	37	— 95	88	— 36
37	— 16	87	— 58	38	— 96	89	— 37
38	— 17 ^a	88	— 60	39	— 97	90	— 38
39	— 17	89	— 59	40	— 98	91	— 39
40	— 18	90	— 61	41	— 99	92	— 48
41	— 19	91	— 62	42	— 100	93	— 40
42	— 20	92	— 63	43	— 99 ^a	94	— MP.I,83
43	— 19 ^b	93	— 64	44	— IX,1	95	— IX, 41
		94	— 65	45	— 2	96	— MP.I,79

*) Idem quod de Z VIII, 84 dixi, valet de Z IX, 45 sive Arsen. XIV, 36; narratio e Stob. Flor. X, 71 descripta est. Z incipit: *Ἐρωσ Δημονίης: ἐπὶ τῶν ἰγῶν φιλαγγύρων. Κλειοφῶντος — Ἰταλικῶν Z om.* Eadem narratur in Plut. Parall. Minor. 15, p. 309 B.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
X, 97	— MP. II, 85	XI, 53	— IX, 93	XII, 9	— X, 75	XII, 65	— MP. II, 2
98	— IX, 42	54	— 95	10	— 76	66	— XI, 23
99	— MP. I, 87	55	— 96	11	— 77	67	— 24
100	— MP. I, 77	56	— 97	12	— 78	68	— 25
XI, 1	— MP. I, 85	57	— 98	13	— 79	69	— 26
2	— IX, 43	58	— X, 5	14	— 80	70	— 27
3	— 59 ^c	59	— 7	15	— 81	71	— 28
4	— 44	60	— 8	16	— 82	72	— 29
5	— MP. I, 82	61	— 14	17	— 83	73	— 30
6	— IX, 45	62	— 15	18	— 84	74	— 31
7	— 46	63	— 16	19	— 85	75	— 32
8	— 47	64	— 18	20	— 86	76	— 33
9	— MP. I, 75	65	— 20	21	— 87	77	— 34
10	— IX, 49	66	— 22	22	— 88	78	— 35
11	— 50	67	— 30	23	— 89	79	— 36
12	— 51	68	— 31	24	— 90	80	— MP. II, 7
13	— 52	69	— 33	25	— 91	81	— XI, 37
14	— 53	70	— 38	26	— 93	82	— 38
15	— MP. I, 86	71	— 40	27	— 93 ^a	83	— MP. II, 16
16	— IX, 55	72	— 41	28	— 94	84	— MP. II, 13
17	— 56	73	— 42	29	— 95	85	— MP. II, 17
18	— MP. I, 91	74	— 43	30	— 96	86	— MP. II, 10
19	— IX, 58	75	— 44	31	— 96 ^a	87	— MP. II, 9
20	— 59	76	— 45	32	— 97	88	— MP. II, 5
21	— 60	77	— 46	33	— 96 ^b	89	— MP. II, 6
22	— 61	78	— 48	34	— 98	90	— XI, 41
23	— 62	79	— 49	35	— 99	91	— MP. II, 12
24	— 64	80	— 50	36	— 99 ^a	92	— XI, 42
25	— 65	81	— 51	37	— 100	93	— MP. II, 14
26	— 66	82	— 52	38	— XI, 1	94	— XI, 43
27	— 67	83	— 52 ^b	39	— MP. I, 100	95	— 44
28	— 68	84	— 53	40	— XI, 2	96	— 45
29	— 69	85	— 54	41	— 3	97	— MP. II, 15
30	— MP. I, 93	86	— 55	42	— 4	98	— XI, 46
31	— MP. I, 92	87	— 56	43	— 15 ^a	99	— 47
32	— IX, 72	88	— 57	44	— 15	100	— 48
33	— 73	89	— 58	45	— 16	XIII, 1	— 49
34	— 74	90	— 59	46	— 17	2	— 50
35	— 75	91	— 60	47	— 18 ^b	3	— 51
36	— 76	92	— 61	48	— 17 ^a	4	— 52
37	— 77	93	— 62	49	— 18 ^a	5	— 53
38	— 77 ^a	94	— 63	50	— 19	6	— 54
39	— 78	95	— 64	51	— 10	7	— 55
40	— 88	96	— 65	52	— 11	8	— 57
41	— 79	97	— 66 ^a	53	— 12	9	— 60
42	— 80	98	— 66	54	— 13	10	— MP. II, 22
43	— 81	99	— 67	55	— 14	11	— MP. II, 20
44	— 82	100	— 68	56	— 15	12	— MP. II, 19
45	— 83	XII, 1	— MP. I, 99	57	— 16	13	— MP. II, 21
46	— 84	2	— X, 69	58	— 17	14	— XI, 63
47	— 85	3	— 70	59	— 18	15	— 61
48	— MP. I, 95	4	— 71	60	— 19	16	— 62
49	— IX, 86	5	— 72	61	— 21	17	— 65
50	— 87	6	— 73	62	— 22	18	— 66
51	— 88	7	— 74	63	— MP. II, 3	19	— 67
52	— 92	8	— 72 ^a	64	— MP. II, 4	20	— MP. II, 23

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
XIII, 21	XI, 68	XIII, 77	XII, 14 ^b	XIV, 33	XII, 62	XIV, 89	XIII, 12
22	69	78	14 ^c	34	60	90	10
23	70	79	14 ^b	35	63	91	11
24	71	80	14 ^a	36	64	92	13
25	72	81	15	37	65 ^a	93	14
26	73	82	15 ^a	38	66	94	15
27	74	83	16	39	66 ^a	95	MP, II, 45
28	75	84	17	40	67	96	XIII, 16
29	77	85	18	41	68	97	20
30	78	86	19	42	69	98	22
31	MP, II, 24	87	14 ^f	43	70	99	25
32	XI, 79	88	21	44	71	100	26
33	80	89	22	45	70 ^c	XV, 1	27
34	81	90	23	46	74 ^a	2	28
35	82	91	24	47	72	3	29
36	MP, II, 28	92	25	48	73	4	30
37	XI, 84	93	26	49	74	5	31
38	85	94	27	50	75	6	32
39	MP, II, 25	95	28	51	76	7	33
40	XI, 86	96	29	52	81	8	34
41	87	97	30	53	82	9	35
42	88	98	30 ^a	54	77	10	38
43	MP, II, 26	99	31	55	78	11	39
44	MP, II, 29	100	31 ^a	56	79	12	40
45	MP, II, 27	XIV, 1	35 ^a	57	80	13	42
46	XI, 58	2	32	58	83 ^a	14	43
47	89	3	33	59	87 ^d	15	44
48	89 ^a	4	34	60	83	16	46
49	90	5	35	61	83 ^b	17	43 ^a
50	91	6	36	62	84	18	47
51	92	7	32 ^a	63	85	19	48
52	93	8	37	64	86	20	49
53	94	9	MP, II, 34	65	87	21	50
54	MP, II, 1	10	MP, II, 36	66	89	22	51 ^a
55	XI, 95	11	XII, 61	67	90	23	52
56	96 ^b	12	39	68	91	24	39 ^a
57	96 ^b	13	38	69	91 ^a	25	MP, II, 45
58	97	14	40	70	91 ^b	26	XIII, 53
59	98	15	41	71	92	27	54
60	98 ^c	16	44	72	93	28	55
61	99	17	45	73	94	29	56
62	100	18	46	74	94 ^a	30	57
63	XII, 3	19	47	75	95	31	58
64	4	20	48	76	96	32	59
65	4 ^a	21	49	77	97	33	60
66	5	22	50	78	99	34	61
67	6	23	51	79	100	35	62
68	7	24	52	80	XIII, 1	36	63
69	MP, II, 30	25	53	81	1 ^b	37	64
70	XII, 8	26	58	82	2	38	65
71	9	27	55 ^a	83	10 ⁱ	39	66
72	10	28	54	84	3	40	67
73	11	29	55	85	4	41	68
74	12	30	56	86	5	42	69
75	13	31	57	87	6	43	65
76	14	32	59	88	7	44	70

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
XV, 45	XIII, 72	XV, 91	—MP. II, 48	XVI, 38	—MP. II, 60	XVI, 83	—XIV, 97
46	— 67 ^a	92	—XIV, 14	39	—MP. II, 66	84	— 98
47	— 73	93	— 15	40	—MP. II, 65	85	— 99
48	— 74	94	— 16	41	—XIV, 56	86	— 100
49	— 75	95	—MP. II, 56	42	— 57	87	— XV, 1
50	— 76	96	—XIV, 17	43	— 58	88	— 2
51	— 77	97	— 18	44	— 59	89	— 3
52	— 78	98	— 19	45	— 60	90	— 4
53	— 83	99.100	— 20	46	— 61	91	— 5
54	— 79 ^b	XVI, 1	— 21	47	— 62	92	— 6
55	— 79	2	—MP. II, 55	48	— 63	93	— 7
56	— 80	3	—XIV, 22	49	— 64	94	— 8
57	— 81	4	— 22 ^a	50	—MP. II, 63	95	— 9
58	— 82	5	— 23	51	—XIV, 65	96	—MP. II, 72
59	— 85	6	— 24	52	— 66	97	— XV, 10
60	— 86, 87	7	— 25	53	— 67	98	— 11
61	— 87 ^a	8	— 26	54	— 68	99	—MP. II, 74
62	— 88	9	— 27	55	— 69	100	— XV, 13
63	— 89	10	— 28	56	— 70	XVII, 1	— 12
64	— 90	11	— 29	57	— 71	2	— 14
65	— 91	12	— 30	58	— 72	3	— 15
66	— 92	13	—MP. II, 59	59	— 73	4	—MP. II, 73
67	— 93	14	—XIV, 31	60	— 74	5	— XV, 16
68	— 94	15	—MP. II, 58	61	— 75	6	—MP. II, 75
69	— 95	16	—XIV, 32	62	— 76	7	— XV, 17
70	— 97	17	— 33	63	—MP. II, 71	8	— 18
71	— 99 ^d	18	— 34	64	—MP. II, 70	9	— 19
72	— 98	19	— 35	65	—XIV, 77	10	—MP. II, 76
73	— 99	20	— 36	66	— 78	11	—MP. II, 77
74	— 100	21	— 37	67	— 80	12	— XV, 22
75	—XIV, 81	22	— 38	68	— 81	13	— 21
76	— 82	23	— 39	69	— 82	14	— 23
77	— 83	24	— 40	70	— 83	15	— 24
78	— 84	25	— 42	71	— 84	16	—MP. II, 78
79	— 85	26	— 43	72	— 85	17	— XV, 25
80	— 86	27	— 45	73	— 86	18	— 26
81	—MP. II, 50	28	— 46	74	— 91	19	— 27
82	—MP. II, 51	29	—MP. II, 67	75	— 87	20	—MP. II, 79
83	—MP. II, 46	30	—MP. II, 61	76	— 88	21	— XV, 28
84	—XIV, 7	31	—XIV, 47	77	— 89	22	— 29
85	— 8	32	— 48	78 ^{**})	—GCM. IV,	23	— 30
86	— 10	33	— 51	79	—XIV, 92	24	— 31
87	—MP. II, 52	34	— 52	80	— 93	25	— 32
88	—XIV, 11	35	— 53	81	— 95	26	— 33
89	— 12	36	— 54	82	— 96	27	— 34
90	— 13	37	—MP. II, 68			28	— 35

(*) Πήλιος ἀνδριάς ἐστῆκας: ἐπὶ τῶν ἀναιοθῆτων καὶ ἀνίων. Usurpat Geminus in Cram. Anecd. Oxon. III, 225, 12: πρὸς δέ μοι τὰς πείσεις, πήλιος ἀντικρὺς ἐστῆκας ἀνδριάς: spernere enim et parvi putare phlianos ἀνδριάτας veteres solebant: Aristot. Metaph. VI, 10: v. Reiffius ad Artemid. Oneir. II, 39, Hemsterhusius Anim. in Lucian. App. 7: hinc πήλιος ἤτορες apud Ioann. Sicel. in Walzii Rh. Gr. VI, 198: add. Geminus l. c. p. 227, 28: ἀλλὰ σὺ μὲν ἔδωρ καὶ γαῖα γένοιο κατὰ τὸν σὸν ποιητὴν, εἰ μὴ ἐξ ἀμφοῖν γε ἦδη πεφύρασαι, πήλιος ὄν τὰ γραμματικά.

(**) ἰχθύς Z. ἐπὶ ἄλλ. Z om.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
XVII,29	XV,36	XVII,86	XVI,88	XVIII,42	XVI,42	XVIII,98	XVI,83
30	37	87	89	43	39 ^a	99	MP.III,20
31	38	88	90	44	43	100	XVI,84
32	39	89	91	45	44 ^a	XIX,1	85
33	MP.II,81	90	92	46	44	2	86
34	XV,41	91	93	47	45	3	87
35	42	92	94	48	46	4	MP.III,10
36	43	93	94 ^a	49	46 ^a	5	XVI,88
37	44	94	95	50	47	6	MP.III,24
38	45	95	96	51	48	7	MP.III,6
39	MP.II,80	96	97	52	49	8	XVI,89
40	MP.II,82	97	98	53	49 ^a	9	90
41	XV,46	98	99	54	49 ^b	10	MP.III,9
42	48	99	100	55	49 ^c	11	XVI,91
43	49	100	XVI,1	56	50	12	MP.III,25
44	50	XVIII,1	2	57	51	13	XVI,92
45	51	2	4	58	52	14	93
46	53	3	5	59	53	15	MP.III,19
47	54	4	6	60	54	16	XVI,94
48	55	5	7	61	55	17	95
49	56	6	8	62	56	18	MP.III,15
50	MP.II,83	7	9	63	57	19	MP.III,12
51	MP.II,86	8	10	64	58	19	XVI,97
52	MP.II,87	9	11	65	57 ^b	20	99
53	XV,61	10	12	66	59	21	100
54	MP.II,88	11	13	67	60	22	XVII,1
55	XV,57	12	14	68	61	23	2
56	58	13	15	69	MP.II,98	24	3
57	65	14	16	70	XVI,62	25	4
58	62	15	17	71	63	26	5
59	64	16	17 ^a	72	64	27	6
60	63	17	18	73	65	28	7
61	66	18	19	74	66	29	8
62	67	19	19 ^a	75	67	30	9
63	68	20	20	76	68	31	10
64	MP.II,91	21	19 ^a	77	69	32	11
65	XV,69	22	21	78	70	33	12
66	70	23	22	79	71	34	MP.III,1
67	71	24	23	80	72	35	XVII,13
68	72	25	24	81	60 ^a	36	MP.III,11
69.70	73	26	25	82	73	37	XVII,14
71	74	27	MP.II,95	83	MP.II,97	38	15
72	77	28	XVI,26	84	XVI,74	39	16
73	75	29	27	85	MP.II,96	40	17
74	76	30	28	86	XVI,75	41	18
75	78	31	31	87	76	42	19
76	81 ^b	32	32	88	MP.III,17	43	20
77	79	33	33	89	XVI,77	44	MP.II,100
78	80	34	34	90	78	45	MP.III,2
79	81	35	35	91	MP.III,13	46	MP.III,4
80	83	36	35 ^a	92	XVI,79	47	MP.III,22
81	84	37	36	93	80	48	MP.III,16
82	84 ^a	38	38	94	MP.III,7	49	XVII,21
83	85	39	39	95	XVI,81	50	22
84	85 ^c	40	40	96	MP.III,3	51	23
85	86	41	41	97	XVI,82	52	24

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	
XIX,53	XVII,25	XIX,89	XVII,59	XX,36	XVII,100	XX,83	XVIII,32	
54	26	90	60	37	XVIII,1	85	33	
55	28	91	61	38	MPIII,38	86	MPIII,45	
56	MP.III,26	92	93	39	XVIII,2	87	XVIII,35	
57	XVII,29	94	63	40	3	88	36	
58	MP.III,27	95	64	41	4	89	37	
59	XVII,30	96	97	42	4 ^b	90	38	
60	MP.III,28	98	69 ^a	43	4 ^c	91	39	
61	XVII,31	99	66 ^a	44	MPIII,42	92	41 ^c	
62	32	100	66 ^b	45	XVIII,5	93	40	
63	33	XX,1	66	46	6	94	42	
64	34	2	67	47	7	95	43	
65	35	3	68	48	7 ^a	96	44	
66	36	4	69	49	7 ^b	97	45	
67	38	5	70	50	7 ^d	98	46	
68	39	6	71	51	8	99	47	
69	MP.III,29	7	72	53	9	100	48	
70	XVII,37	8	73	54	MPIII,43	XXI,1	MPIII,48	
71	MP.III,21	9	74	55	XVIII,10	2	XVIII,52	
72	XVII,40	10	75	56	11	3	49	
73	41	11	76	57	8 ^b	4	51	
74	42	12	77	58	12	5	MPIII,49	
75	43 ^b	13	78	59	13	6	XVIII,53	
76	44	14	79	60	14	7	55	
77	43	15	80	61	15	8	56	
78	45	16	80 ^b	62	16	9	56 ^d	
79	47	17	MPIII,35	63	64	17	10	57 ^g
80	48	18	XVII,81	65	18	11	MPIII,50	
81	MP.III,31	19	MPIII,36	66	19	12	XVIII,57	
82	XVII,47 ^a	20	XVII,82	67	20	13	59	
83	47 ^b	21	84	68	21	14	60	
84	47 ^c	22	MPIII,37	69	21 ^a	15	58 ^a	
85	49	23	XVII,85	70	22	16	62 ^a	
86	50	24	86	71	23	17	61	
87	52	25	86 ^d	72	24	18	62	
88	53	26	86 ^c	73	25	19	63	
79	53 ^a	27	87	74	26	20	65	
81	53 ^c	28	88	75	27	21	MPIII,51	
82	54	29	89	76	28	22	XVIII,66	
83	55	30	90	77	29	23	64	
84	66 ^c	31	91	78	30	24	67	
85	MP.III,39	32	94	79	31	25	68	
86	XVII,56	33	95	80	34 ^b	26	70	
87	57	34	97	81	MP III,47	27	71	
88	58	35	98	82	MP III,45			

INDEX PROVERBIORUM.

DV significat Diogenianum e codice Vindobonensi editum, GCL Gregorium Cyprium Leidensem, GCM Gregorium Cyprium Mosquensem, M Macarium, A Aesopum, Ap Apostolium, MP Mantissam Proverbiorum.

Ceterum etiam hoc loco moneo, neglegentia hoc in opere ni fallor excusabili inde a litera K in annotationibus ad Diogenianum, Gregorium Cyprium et Macarium Apostolii proverbialia falsis numeris indicata esse. Quod damnatum ut quantum per me fieri posset resarcirem, in hoc indice iis proverbialibus, ad quae in annotationibus falsi isti numeri adscripti sunt, rectos adieci.

- ἄ ἄν σοι λογιζομένῳ Ap I 4
 ἀβυσσάνιστος ἄνθρωπος εἰ Ap I 3
 ἀβροδιαιτος βίος ann. DV I 2
 Ἄβρωνος βίος Ap I 4
 Ἄβροδηνῶν ἐπιπόρευμα DV I 1
 Ἄβροδος ἴστιν Ap I 2
 ἀγαθὰ Κιλλικῶν GCM I 5
 ἀγαθὴ καὶ μῦξα μετ' ἄριον DV I 4
 ἀγαθῆς γυναικὸς Ap I 27^h
 ἀγαθὴ τίχη n. cr. Ap II 53
 ἀγαθοὶ δ' ἀριδύκρεις ἄνδρες DV I 9
 ἀγαθοὶ τὸ κυκόν Ap I 27^c
 ἀγαθὸν οὐ τὸ μί Ap I 27^f
 ἀγαθὸς φύλιτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός Ap I 9
 ἀγαθοῦ Δαίμονος Ap I 10
 ἀγαθῶν ἀγαθὰ M I 5
 ἀγαθῶν ἀγαθίδες GCL I 36
 ἀγαθῶν ἀμαζαι ann. GCL I 36
 Ἀγαθώνειος αὐλλοῖς DV I 6
 ἀγαθῶν θάλασσοι DV I 8
 ἀγαθῶν θησαυρός DV I 8
 ἀγαθῶν μηρυγκά DV I 8
 ἀγαθῶν πόντος Ap I 5
 ἀγαθῶν σωρός M I 10
 ἐγάλατα Ἐκάτης M I 18
 Ἀγαμεινόστια φρέατα GCL I 30
 Ἀγαμεινόστιος τράπεζα ann. DV I 5
 Ἀγαμεινόστος δαίς ann. DV I 5
 Ἀγαμεινόστος θυσία DV I 5
 ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων Ap I 27^g
 ἄ γὰρ οἱ φίλοι Ap I 27^d
 ἄγει δὲ πρὸς φῶς Ap I 27^b
 ἀγέλαστος πῆτρα DV I 7
 ἀγέτω θεός, οὐ Ap I 27^c
 ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω Ap I 22
 ἀγναιπτότατος βίαιος ἀνὸς Ap I 23
 ἄγνη γάμων Ap I 19
 ἀγνοεῖ δ' ἀράχη παιδὸς ὡς παιδεύεται·
 θρήψασα γὰρ τίθηκε πρὸς τοῦ φι-
 λτάτου DV I 70
 ἀγνόητος ηἰθαλίου DV I 10
 ἀγνώς τις ἴστ' Ap I 25^b
 ἀγόμενος διὰ φραιτέρων κίων M I 15
 ἀγορά Κερκώπων DV I 3
 ἀγορά λυκίους M I 11
 ἀγοραῖς ἰορτιῆν οἱ κλίπται Ap I 18^a
 ἀγρία μέλιττα M I 24
 ἀγροκόκος εἶμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων
 Ap I 24^a
 ἀγροίκου μη καταφρόντι ἠήτορος Ap I 24
 ἀγρός ἢ πόλις DV I 66
 ἀγροῦ πηγὴ M I 3
 Ἀγυρῆός ἴστι Προνόμου Ap I 19
 ἀγύρτης εἰ Ap I 19^a
 ἀγῶν γὰρ οὐ μέλλοντας ἀθλοῦ μίμναι
 ἄλκην M I 16
 ἀγῶν οὐ δέχεται σκῆψεις Ap I 25
 ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἀναιμῆναι GCL I 11
 ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φι-
 λία GCL I 10
 ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ οὐδ' Ap I 25^a
 ἀδικροῦ πόλεμος GCM I 14
 ἀδαπάνητος ἴστι τῆς Ap I 34^f
 ἀδδηφάγον ἄρμα Ap I 37
 ἀδδηφάγον πενηκόντορον Ap I 37
 ἀδδηφάγος λίνθος Ap I 37

- ἀδελφάγος τρώγης Ap I 37
 ἀδελφὸς DV I 13
 ἄδεις ἔχειν Ap I 32 VIII 39
 ἄδεις πρὸς μηδρίην Ap I 33
 ἄδεις ὡσπερ εἰς Ἀῆλον πλείων GCM I 10
 ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρειῇ DV I 91
 ἀδελφὸς παρειῇ M I 29
 ἄ δὲ μελίτα Ap I 34d
 ἄ δὲ χειρὶ τὰν Ap I 36a
 ἄδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς Ap I 34a
 ἄδικεῖται μοι πλούσιος Ap I 34c
 ἄδικος δικαστής, μεμολυσμένη Ap I 34b
 ἄδικος μὴ κτῶ Ap I 34g
 Ἀμήτου μέλος Ap III 82
 Αἶδον προκίῳ περιπέσις DV I 97
 Ἀδούστια Νίμοις M I 28
 ἀδύνατα θηρῆς M I 26
 ἀδύνατόν ἐστι τάναντία Ap I 34c
 Ἀδωνίδος κῆποι DV I 12. Ap VIII 53
 αἶ γὰρ ἄνδρα Ap I 38b
 αἶ γὰρ ἀπονοῖα Ap I 38b
 αἶ γὰρ εἰ πτανοῦσιν οἱ Διὸς κύβοι
 GCM I 18
 αἶ γὰρ τὰ ἐναντία Ap I 38k
 αἶ γεωμόρος εἰς νέωτα πλούσιος GCL
 I, 28
 αἶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος M I 34
 Ap I 39
 αἶτε τὰ Τέλληνος M I 56
 αἶ Διὸς κρείσσων Ap I 38c
 αἶ Διὸς κρείσσων Ap I 38d
 αἶ ἐν πάσαις Ap I 38a
 αἶ κολοῖός πρὸς κολοῖόν GCL I 7
 αἶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας M I 33
 αἶ μὲ τοιοῦτοι πολέμοιοι διώκοιεν GCM
 I 23
 αἶ νομίζονθ' οἱ Ap I 38e
 αἶ τὰ πένησι βελτίω GCL I
 αἶ τις ἐν Κύδωνος M I 32
 αἶ τοὺς μικροὺς Ap I 40a
 αἶ τὸ λυποῦν Ap I 38f
 αἶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὅμοιον
 GCL I 7 Ap XII, 68
 αἶ τὸ πλουτεῖν Ap I 38i
 αἶ τρεῖς ἔξ πτανοῦσιν οἱ Διὸς κύβοι
 M I 38
 αἶ γέροντι Διβίῃ κακόν GCM I 27
 ἄλλυτον οὐδέν· πάντα Ap I 38g
 ἀῖρα δέρειν ann. GCM III 17
 αἶτόν ἔτασθαι διδάσκεις GCL I 9
 αἶτόν κἀνθάρος μαυίνεται DV I 65
 MP I 2
 αἶτόν κόρωνῃ ἐπιτάχει Ap I 42
 αἶτός εἰς θῆραν Ap I 47a
 αἶτός ἐν κοπρίᾳ οὐκ ἔπταται M I 41
 αἶτός ἐν νεγίλεις GCM I 20
 αἶτός θρίπας ὀρεῖ GCM I 24
 αἶτός μνίας οὐ θηρεῖται Ap I 44
 αἶτοῦ γῆρας, κορυθὸν νεότης GCL I 2
 Ἀζάνια κακί M I 44
 ἄζηλος πλούσιος (οἷτι) τυφλός Ap I 53
 ἄηθόνες λίσχαις ἰκαθήμενοι GCM II
 29 Ap XVI 37
 ἀηκίεσθαι μοι δοκίς Ap I 51
 ἀθανασία δ' οὐκ Ap I 57b
 ἀθάνυτόν ἐστι Ap I 57a
 Ἀθρηῖνον δυσβουλίᾳ MP I 3
 Ἀθρηῖ τὸν ἀλλήρον DV I 63
 ἀθνηοῦντες ἄνδρες αἰπῶ τρόποιον ἐστη-
 σαν M I 74
 ἀθύρωτον στόμα Ap I 56
 Ἄθως καλύπτει πλενρὰ Ἀημνίας βοός
 GCM I 70
 αἶατ, τόδ' ἤδη MP I 4
 Αἰάντειος γέλωσ DV I 17
 αἶ γὰρ ἄτερ Ap I 60b
 αἶγιαλῶ λαλεῖς DV I 14
 Αἰγίτες οἷτι τρίτοι οἷτι τέταρτοι DV I 21
 αἶγυθάλου πολυηρότερος Ap I 76
 Αἰγιστίου πῆθημα Ap I 58b
 αἶγός τροχόν Ap I 60
 Αἰγύπτου γάμος M I 48
 αἶ δευτερεῖ πως Ap I 58c
 αἶδομένων ἀνδρῶν Ap I 63a
 Ἄιδος κυνῆ DV I 16 Ap XV 85
 αἶδοῖς παρὰ πάνων Ap I 60a
 αἶδώς γὰρ ἐν MP I 5
 αἶδώς ἐν ὀφθαλμοῖς DV I 69
 αἶε γέροντι νέων ποιτεβάλλειν κοίρη
 GCL I 52
 αἶε τὰ πένησι βελτίω Ap I 67a
 αἶε τοὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς εἰς τὸν
 ὅμοιον καὶ ποιτε γνώριμον MP I 6
 αἶ ἐκ φίλων Ap I 67g
 αἶ ἐν Αἶδον τρακαάδες M I 61
 αἶ ἐπιφαντεῖς τύχαι Ap I 67f
 αἶετιον χάριν ἐπίσω Ap I 78
 Αἰζωνικὸς ἄλλος Ap I 67
 αἶθέρη νῆμενον ἐρέσις DV I 15
 αἶθῆς πέπλος Ap I 81
 Αἶθιοπα ἕρπειν M V 50
 Αἶθιοπα σμήχειν DV I 19
 Αἶθιοπι ἡ ὄψις Ap VI 90
 Αἶθιοψ οὐ λευκαίεται Ap I 68
 αἶ Ἰβνικὸν γέροντι M I 50
 αἶ λαγάνων πρὸς θῆκαι DV I 68
 αἶμοιο κλαίειν GCL I 14
 αἶ μὲν ποδήρεις Ap I 83c
 αἶ μὲν τῆς ἀρετῆς Ap I 83a
 αἶ μὲν χελιδόνες Ap I 60c
 αἶνῶ· διδάξαι δ' Ap I 83d
 αἶξ οὐπω τέτοκεν, ἔριμος δ' ἐπὶ δώ-
 ματι παιζει M I 54
 αἶξ Σαυρία DV I 62

- αἶψά τήν θάλασσαν DV I 87
 αἶψά τήν μάχωσαν GCM I 13
 Αἰξωνίης Ap I 67
 αἰ Οιδίποδος αἰαί DV I 67
 αἰπόλος ἀνήρ τις βόθρον ἐμπροσθέντι Ap I 83
 αἰπόλος ἐν καύματι GCL II 63
 αἰ ποτηραὶ ἐλπίδες Ap I 67^b 83^b
 αἶρε δάκτυλόν Ap I 75
 αἶρεν ἔσω πόδα αἰτίας Ap I 65
 αἶρεν ἔσω πόδα προῦν GCM II 32
 αἶρεν μάσχαλιν GCL I 6
 αἶρε ἀλεκτρον Ap I 64
 αἶρετώτερον καλόν Ap I 67c
 αἶρησά ταχα Ap I 67^b
 αἶρουντες ἡρήμεθα GCL I 43
 αἰ συμφοραὶ τῶν Ap I 67^c
 αἰσχρόν τοι θηρόν τε Ap I 72
 αἰσχύνη πόλιος πολίτου ἁμαρτία Ap I 70
 αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηρούκων Ap I 67a
 Αἰσώπιον αἶμα DV I 20 Ap I 73
 αἶται καὶ τοὺς ἀνδρώνας ἄλιτα Ap I 66
 Αἰτυαῖον κἀνάθια GCM II 24
 αἰ Χάρητος ὑποσχίσις DV I 60 Ap XVIII 13 MP I 7
 αἰ Χάρητες γήματα GCM I 33
 αἰ Χάρητες οὐκ ἐν οὐρανῷ Ap I 82a
 Αἰαυρήμεθον ἦεις Ap II 1
 ἄκαιρος εἶνοι οὐδὲν ἐχθρας διαφέρει GCL I 40
 ἀκάθιος τέτιξ DV I 22 Ap XVI, 33
 ἀκαπτα θύοισιν αἰοῖθοί M VI 43
 ἀκαρπότερος ἀγρίππου DV I 71
 ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου M I 63
 Ἀκισίως ἴσατο DV I 23
 Ἀκισοῖου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα DV I 26
 Ἀκισοῖου σελήνη Ap I 90 XVI 44
 ἀκίφαλος μῦθος GCL I 46
 ἀκίνητα κινεῖς DV I, 25 Ap II 3 XI 44
 ἄκισ πόταμος Ap I 96
 ἄκισσος μετ' Ἀνθεστηρίῳ Ap II 4
 ἀκίχητα διώκεις Ap XVI 60^b
 ἀκκίξισθαι DV I 24 Ap I 51
 ἀκλήτι κομμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι GCM I 78
 ἄκμη καλεῖ GCM II 33
 ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται τοὺς φόφους Ap II 6
 ἀκόνην σιτίξεις DV I 28 Ap II 8
 ἀκοντὶ κρατεῖν Ap XV 19a
 ἄκουε τὰ πό καρδίας M I 65
 ἀκοῖται λέως, Σουσίριων Ap I 98a
 ἄκουε τοῦ τίτιμα διὰ ἔχοντος Ap I 93
 ἀκούσεται εἶοι γέροντός Ap I 98
 ἀκούσον ὡς ἴοι Ap I 98^b
 ἀκρίς δρεκίνητος Ap I 95
 ἄκρον λάβε καὶ μίσην ξεις DV I 27
 ἄκρω ἄμυσθαί δακτύλῳ DV I 29
 ἄκων δ' ἁμαρτῶν Ap II 7^a
 ἄκων μὲν ὡς Ζεὺς οἶδεν Ap II 7
 ἀλάθια θῶν ὀρέπολις Ap II 52
 ἄλα καὶ κῆραμον GCM I 11
 ἄλας ἄγας καθύδρας Ap II 9
 ἄλας καὶ τρυπέζαν μὴ παραβαίνειν GCM II 25
 ἀλεκτρονὸν ἐπιπηδῆ Ap II 13
 ἀληθιστέρα τῶν ἐπὶ Σάγγῳ M I 84
 ἀληθεύμενος βίος GCM I 21 MP I 35
 ἀλιεὺς πληγῆς τοῦν οἶσει DV I 61
 ἄλις δρυός GCL I 39
 ἀλιήριος εἶ Ap II 19
 Ἀλκήστιδος ἀναβίωσης Ap II 38
 Ἀλκήστιδος ἀνδρῶνα Ap II 38
 ἀλκονοῖτιδας ἡμίρας ἄγας Ap II 20
 ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐκ ἀφροῦντες ἐστῆσαν MP I 9
 ἄλλυ μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρεται, ἄλλυ δὲ Λεύκων DV I 33
 ἄλλὰ πάντα μὲν Ap II 52^b
 ἄλλ' εἰ χεῖρας Ap II 50^c
 ἄλλ' ἐν γε χεῖρα Ap II 8a
 ἄλλ' ἐπου χῶρας τρόποις M I 89
 ἄλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος Ap II 52^c
 ἄλλ' ἐὼν φίλος ἄμην Ap II 52a
 ἄλλ' ἡ λύκος τὰς αἴγας ἀκίλλεις μόλων M I 79
 ἄλλην δρῦν βαλάνιζε GCL I 5
 ἄλλην μὲν ἔφηρτοῦμεν, ἡ δ' ἐπειρεῖται DV I 34
 ἄλλη τορῆλλη Ap II 48
 ἄλλο γένος κόπης Ap II 47
 ἄλλο γλαυῖ ἄλλο κορώνη φθέγγεται DV I 31
 ἄλλ' οἱ κακῶς Ap II 37a
 ἄλλοι κῆρον ἄλλοι ὄναντο DV I 30
 ἄλλ' οἶμαι τὸ μέλλον Ap II 50^b
 ἄλλοισι μὲν γλῶσσαι, ἄλλοισι δὲ γομφίοι GCM I 38
 ἄλλοι σπιέουσι, ἄλλοι δ' ἀμήσουσι GCM I 53
 ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς GCL I 38
 ἄλλοτ' ἄλλοιται πρῶτι MP I 10
 ἄλλοτε δ' ἄλλοισιν τελέθειν καὶ χῶρα ἐπεσθαι GCL I 4
 ἄλλοτε μὲν τε ἀκῆφ MP I 11
 ἄλλοτε μῆτρην ἢ πῆλυ ἡμέρη, ἄλλοτε μῆτρη GCM I 59
 ἀλλότριον βάλλειν Ap II 49
 ἀλλότριον ἄμας θέρως M I 81 ann. DV II 78
 ἄλλ' οὐ γὰρ αὐτός Ap XIII 59g
 ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τον βωμόν τὰς ἐκνοίας Ap II 44
 ἄλλ' οὐ Ζεὺς Ap II 52^b

ἀλλ' οὐκ ἀνθὺς ἀλώπηξ Ap II 45
 ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐπιτεῖς ἐν τῷ γράμματι
 Ap II 52
 ἀλλ' οὕτως ἄμα Ap XIII 51a
 ἀλλ' οὐ τὸ μέγα Ap II 47a
 ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλασι βρῶν Ap
 II 26
 ἄλλως ἔδει GCL I 47
 ἄλλως ἀναλισκεις ὕδωρ M I 76
 ἄλμυρ τοι κυκλῆς κρινὲς τοὺς ἰχθύας ἔλοις
 Ap XIV 87
 ἄλμη οὐκ ἐνεσθιεν ἀπὸ τῶ GCM I 25
 ἄλμυρῶν ἀκοήν ἀπεκλύσασα ποτίμησ' λόγῳ
 Ap II 14
 ἄλμυρον γενιάνημα ἐμβλεπε πόρῳ Ap
 II 23
 ἀλόγιστος ἴσθι πῦς Ap II 50a
 ἀλοῖν διασημηχθεὶς θνατ' ἀν οὐτοσί Ap
 II 34
 ἀλῶν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν ἐνθ' ἔβη
 GCM I 81 MP I 12
 ἀλῶντην ἀνδράποδον DV I 59
 ἀλῶν μέμμενον ἀπογαγῶν GCL I 23
 ἀλωπεκῆ M VIII 16
 ἀλωπεκίειν πρὸς ἑτέραν ἀλωπεκα DV I 32
 ἀλώπηξ δαιροδοκεῖται Ap II 17
 ἀλώπηξ οὐ δαιροδοκεῖται GCM I 26
 ἀλώπηξ τὴν βοῦν ἐλαύνει DV I 75
 ἄμα δίδου καὶ λάμβανε GCM I 60
 ἄμαθιστερον πῶς ἐπέλ καὶ σαφέστερον
 λίγε Ap II 64a
 ἄμαθης ἀναεργίδα περιθίμενος πῶσι ταύ-
 ρησ' ἰδίειν Ap II 75
 ἄμαθιν ὡς φρον Ap II 70c
 ἄμαθια τε μετὰ Ap II 70b
 Ἀρατὴ τὴν Ἀχαιοὺν μετῆλθεν Ap II 54
 Ἀραλθείας κίρας GCL I 8 Ap XVI 97
 ἄραξα τὸν βοῦν ἔλασι GCM I 74 ann.
 MP III 14
 ἄραξια ἄραξια GCM I 75 Ap XIV 4
 ἄμαρτεῖν οὐκ ἐνεσθι δις ἐν πολέμῳ Ap II 64
 ἄμαρτις αὐτῆ Ap II 59
 ἄμας ἀπῆλθον, οἱ δ' ἀπῆραγατο σκά-
 ρας GCM I 42
 ἄμεινον δικαίως κρίναντα Ap II 70a
 ἄμεινον ἐν μικροῖς Ap II 70a
 ἄμεινον τῆ ἀληθείᾳ Ap II 68a
 ἄμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν DV I 35
 Ἀμεινοῦς γυναικα Ap II 69
 ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον DV I 36
 ἄ μὴ δεῖ πρῆξαι Ap II 53a
 ἄμ' ἤλθεται καὶ τίθησκιν ἢ χάρις DV I 39
 ἀμύχανον δ' ἐν ἐπιπραγίας Ap II 74a
 ἀμύχανον μικρὰν οὐνήθειαν Ap II 53b
 ἀμύχανῶν δ' ἔργον Ap II 70a
 ἄμματα πλέκεις Ap II 61
 ἄμμες ποτ' ἤμες GCL I 16 Ap II 72

ἄμμενον μετρίῳ DV I 15 38 MP I 13
 ἄμνια θερίζειν Ap II 65
 ἄμουσότερος Λεβηθρίων DV I 37 Ap
 X 50
 ἄμνιες ὡς ζοικίην ἢ πάγη Ap II 74
 ἄμνιες μάδεται M I 95 Ap II 60
 ἄμυστὶ πίνειν Ap II 62
 ἀμφιθυλῆς Ἐρωσ ἴσθι ἐν ὑμῖν Ap II 58
 ἀμφιθίτω ἐπιτεῖς Ap II 57
 Ἀμφιθρομῖαν ἄγεις Ap II 56
 Ἀμφικτυονικὸν συνίδριον Ap II 70
 ἀμφιμάκρος ἴσθι Ap II 70c
 ἀμφοῖν χεῖρῶν M I 98
 ἀμφοτέρως ἰσθίειν DV I 50
 ἀμφοὶ τῷ χεῖρε MP I 14
 ἀναβῆδην ἀναπύομαι Ap III 21a
 ἀνάγκη οὐδὲ θεῶι μάχονται GCM I 50
 Ἀναγνώσας δαίμων II 96
 ἀνάγκρον κινεῖς GCM I 22 Ap IX 99
 ἀναιμακτον ἐσθῆσι τρόπιον Ap III 21
 ἀναίσχυτος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος
 Ap II 79
 ἀνακνυβαλιάζεις τοὺς δῖφρους Ap III 2b
 ἀναλογία Ap I 58a
 ἀναμῆ ἀγκύλων ἐπιτότα Ap II 100c
 ἀνά ῥοῦν χωρεῖν MP I 15
 ἀναρχίας γὰρ μετῶν Ap II 79a
 ἀνάστα ὃ βασιλεῦ Ap II 84b
 ἀνδραποδῶδες θραῖς Ap II 83
 ἀνδριάντα γαργαλιζέας Ap II 84
 ἀνδριάντα πρὸς βεῖσομεν Ap XI 95
 ἀνδριάς μὲν ἐπὶ Ap II 98c
 ἀνδριάς σφυρήλατος GCL I 34
 ἀνδρὶ Ἀνδρῶ πρᾶγμα οὐκ ἦν, ἀλλ'
 αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπράτο DV I 42
 ἀνδρὶ πενήτη κλέπτειν ἐστ' ἀναγκαιῶς
 ἔχον M II 14
 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα Ap II 84c
 ἀνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βυκτηρία
 DV I 44
 ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρησίον
 GCM I 39
 ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὄψιν
 Ap II 84a
 ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' Ap II 98a
 ἀνδρὸς δ' οὐνος ἔδειξε νόον ann. M VII 97
 ἀνδρὸς δ' ἐπὶ ῥοκνῶν γεγεῆ μετόπισθεν
 ἄμεινων Ap II 84a
 ἀνδρὸς κακὸς πρᾶσσοτος ἐκποδῶν φίλου
 DV I 45
 ἀνδρὸς μεζόνος μὴ κοινῶν Ap III 21c
 ἀνδρὸς ἐπ' ἐσθλοῦ Ap III 21b
 ἀνδρῶν γὰρ ἴσθι Ap II 98b
 ἀνέλπιστον βίον ζῆς Ap II 91
 ἄνεμον δικτύῳ θηρῆς Ap III 13
 ἄνεμος ὄρηθίας M VIII 81
 ἀνέμον παιδίον DV I 47

- ἀνέμους γιωργεῖν DV I 51 MP I 17
 ἀνέμων διαλίγη DV I 14
 ἀνέμων οὐάσις γινώσκουσιν οἱ ἐγχώριοι
 Ap III 9^a
 ἀνευθεῖς ὁ θεός Ap II 93^a
 ἀνεταρίασαι M II 9 Ap III 19
 ἀνεύρηθαι κύβος M II 8
 ἀνέν ἀπὸ μίζονος ἀνδρός Ap III 15
 ἀνευ γὰρ ἀναγκαιῆς Ap II 87^a
 ἀνευ δὲ χαλκοῦ φοῖβος οὐ μαρτυρεῖται
 A 1
 ἀνευ ἔλλον μὴ βύδιζε Ap III 16
 ἀνευ τύχης γὰρ Ap II 93^b
 ἀνευγαμίαι Μουσῶν θύραι GCL I 24
 ἀν ἢ λεοντῆ μὴ ξίσηται, τὴν ἀλωπε-
 κην πρόσωπον GCM I 83
 ἀνῆρ ἀγαθὸς πλοῦτος Ap II 84^c
 ἀνῆρ ἀτεχνῆς τοῖς πᾶσιν ἴσθι δοῦλος
 Ap II 97
 ἀνῆρ γὰρ ὅστις Ap III 24^a
 ἀνῆρ γὰρ χρηστικός Ap II 100^a
 ἀνῆρ δὲ φείγων οὐ μένει λόφως κτύπον
 DV I 41
 ἀνῆρ εἰς Λυκαδαίμονα Ap III 24^a
 ἀνῆρ ὁ φείγων καὶ πύλιν μαχήσεται
 Ap III 19^a
 ἀνῆρ πανουργὸς πρῶτον Ap III 1^a
 ἀνῆρ ὑπνώδης εὐρετής Ap II 100^a
 ἀνῆρ φιλοσώματος Ap II 100^c
 ἀνθὲ πρὸς ἐπιπέτημη Ap II 88^a
 ἀνθρακίς ὁ θησαυρὸς DV I 52
 ἀνθρωπίνως δεῖ τις Ap III 1^c
 ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον DV I 46
 ἀνθρωπος Εὐρύπος GCM I 76
 ἀνθρωπὸς ὢν ἔπταικας Ap II 100^b
 ἀνθρωπὸς ὢν μίμησο Ap III 8
 ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ οὐγὸς
 DV I 49
 ἀνίπτοις χερσὶν DV I 18
 ἀν μὴ καθάρης κλίσης οὐ μὴ φάγης
 Ap III 23^a
 ἀν μὴ παρῆ κρείας τύριχος στικτέον
 DV I 40
 ἀνόητος νοτιτὸς ἐκὼν δεικνύσι τὴν ἐαν-
 τοῦ νόσοισιν Ap III 17
 ἄνοια θνητοῖς Ap III 22^a
 ἀνοικτιον ἐν τῷ Ap II 97^a
 ἀν οἶνον αὐτῆ κοιθῆλους αὐτῷ δίδου
 GCL I 47
 ἄνους ὁ μακρὸς Ap III 4
 ἀν πολλὰ βάλλης ἄλλοι ἄλλοτον βαλεῖς
 Ap II 87 MP I 18
 ἀν στρουθὸς εἰς χάρακας Ap III 12^a
 ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες DV I 77
 ἀντ' εὐεργιστῆς Ἀγαμίμνονα, δῆσαν
 Ἀχαιοὶ M II 4
 ἀντης ποτὸς Ap III 12
 ἀντὶ κακῆς κινὸς ἐν ἀπαιτεῖς GCL I 57
 ἀντιπαγορεῖν MP II 8
 Ἀντιόχη θρήνος Ap III 1
 ἀντιπαλαγεῖν DV I 48 Ap XIV 15
 ἀντὶ πέρας σκορπίον DV I 43
 ἀν τι πράξης Ap III 1^b
 ἀντὶ χαρίεντος ἱατροῦ κακὸς ποιητῆς
 καλεῖσθαι ἐπιθυμῆς Ap II 80
 ἀν τοὺς φιλοὺς μισῶμεν, τί ποιήσομεν
 τοὺς μισοῦντας Ap II 81
 Ἀντρώπιος ὄνος M II 3
 ἀν χαλᾷ παροικίης ὑποσκάζειν μα-
 θῆση Ap II 94
 ἀνω κάτω πάντα GCL I 61
 ἀνω ποταμῶν χωροῦσι πηγάς GCM I
 28 MP I 20
 ἀξία ἢ κίων τοῦ θρόνου Ap III 28
 ἀξιον δὲ ἴστιν Ap III 29^a
 ἀξιον τοῦτους ἐπαινεῖν Ap III 29^c
 ἀξιος εἰ τῆς ἐν Ἀργεῖ ἀσιπίδος DV I 53
 ἀξιος λαβεῖν ὁ μηθὸς Ap III 29
 ἀξιος ὀβελίσκου Ap III 27^a
 ἀξιος οὐδὲ ἐνὸς μόνου n. cr. III 25
 ἀξιος τοῦ πατιός GCL I 51
 ἀξιος τριχός DV I 54, 99
 ἀξίωμα μίγιτόν ἴστιν Ap III 29^a
 ἀξίως οὐδεὶς τὸν Ap III 29^b
 ἄνοιον μίθησιν Ap III 29^c
 ἄπαγε με εἰς λατομίας MP I 21
 ἄπαγε μὸθων ἀπὸ κόπης Ap III 59
 ἄπαγε ξίνον ἐν χειμῶν Ap III 59^a
 ἄπαγ' εἰς κόρυκας M II 24
 ἀπαιδευτότερος Φιλανίδου τοῦ Μελετίως
 Ap III 30
 ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύται Ap
 III 37
 ἀπαλοὶ θερμολουσῖαις, ἔβρολ' μιλθου-
 κινῖαις n. cr. GCM I 86 Ap III 35
 ἀπαλοῖτερος τριχῶν ann. Ap XV 81^b
 ἄπανθ' ὁ λιμὸς Ap III 59^c
 ἄπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλῆ Ap
 III 43
 ἄπαντα βρωτὰ τοῖς πολιορκουμένοις Ap
 III 58^a
 ἄπαντα δοῦλα τοῦ Ap III 63^b
 ἄπαντα τὰ ἔφα Ap III 64^c
 ἄπαντα τοὺς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει
 M II 25 Ap III 31^a
 ἄπαντα τοῖς σοφοῖσιν εἰκόλα GCM I 63
 ἄπαν τὸ λυποῦν Ap III 63^a
 ἄπαντα τῷ πλουτεῖν Ap III 43^a
 ἄπαντ' ἐν ἀνθρώποις Ap III 64^b
 ἄπαντ' ἱριζῆς καὶ Ap III 64^a
 ἄπασαν τὴν οὐσίαν ημερίστω Ap III 44
 ἄπας ἰχθὺς τριχὺς DV I 81
 ἄπας μὲν ἀγρ Ap III 59^b
 ἄπας ὁ ὑπὸ Ap III 63^a

ἐ πλάσχοιτες ἕφ' Ap III 63c
 ἀπάτη γὰρ ἐπάγειτ' Ap III 60a
 ἀπελθόντων τῶν ὀμμάτων τὰ τῆς μνή-
 μης Ap III 42
 Ἀπειλὴς ὁ ζωγράφος Ap III 65a
 ἄπει οἱ γῆτες Ap III 46
 ἄπει τὴν γλαῦκα θηρῶν DV I 58
 ἀπήνηται κερανοῦ βολή πρὸς ὑπέρτα-
 τον αἴτης DV I 57
 Ἀπίδων παιδαῖα Ap III 40
 ἀπίων εἰς Ἀπιτοῦρια ἐπισηκίαις Θαρηγ-
 λῶνα Ap III 31
 ἀπλά γὰρ ἐστὶ Ap III 60k
 ἀπληστον τὸ δὲ Ap III 45a
 ἀπληστος πίδος GCL I 19
 ἀπλοῖν θύλακον ποιεῖ Ap III 55a
 ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφ' Ap
 III 62
 ἀπλυτον πώγων ἔχεις Ap III 53
 ἀπνοια ἰχθίνου Ap III 32
 ἀπὸ βαλβίδος GCL I 56
 ἀπὸ γλοῦτος ὑπάρχεις Ap III 36
 ἀπὸ γλώττης φίλος Ap III 51a
 ἀπὸ κράμμης M II 18
 ἀπὸ Λαρίου ἐπὶ Φοργίων Ap III 61
 ἀπ' οἰνοχοίως σπάσσει Ap III 67
 ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπύξασθαι Ap
 III 34
 ἀπὸ καταδυομένης M II 27
 ἀπὸ κόπης ἐπὶ βῆμα DV I 74
 ἀπόλεμος Ap III 49
 ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρηθῆσθαι Ap
 III 50
 Ἀπολλων ὡς δυνάριστον Ap III 60g
 ἀπόλογος Ἀλκίνοῦ DV I 79
 ἀπόλοιο καὶ φίλος σὺν ἐχθρῷ M VII 95
 ἀπὸ λίκου θυρᾶς Ap III 52
 ἀπόλωλεν ἢ ὅς καὶ τὸ τίλαντον καὶ ἦ
 γνάθος GCM I 77
 ἀπὸ μίζονος ἀνδρὸς ἄλειε GCM I 30
 ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἀταρακίαις DV I 78
 Ap III 41
 ἀπὸ μοι θανεῖν Ap III 60b
 ἀπὸ Ναννίκου M II 23
 ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ ann. Ap I 11
 ἀποπέμου μοι τῆς ἀμάξης τῶν δ' ὄνων
 οὐδὲν μέλει ann. Ap XVII 43
 ἀπ' ὄνου καταπεσῶν Ap III 54
 ἀπὸ ὄνων ἕφ' ἵππους DV I 55
 ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πετρῶν εἰς σκυτά-
 λην DV I 80
 ἀπόπληκτος ἀνθρώπος Ap III 68
 ἀπὸ πρώτης ἀφειρησίας M II 18
 ἀπόρεια ψάλτων βῆξ Ap III 33
 ἀπόρη ξυνη τῆς Ap III 60f
 ἀπορῶγῆσθαι τιμώμενον τὸ καλώδιον
 Ap III 47

ἀπορῶξ Ἐριπίων Ap III 38
 ἀπὸ ἑντῆρος ann. Ap XII 63
 ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν Ap III 45
 ἀποστρέφου τῶν κολάκων Ap III 60i
 ἀποτειθευρωμένος ἀνήρ Ap III 60a
 ἀποτίσις χοῖρε γίγαρτα DV I 95
 ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὄρου-
 σεν GCM I 62
 ἀπὸ τῶν οἰκίων ἄρχισθαι DV I 76
 ἀπὸ ὑσπληγῶς θεῖν ann. Ap. IX 65
 ἀποφράδες ἡμίρει Ap III 51
 ἀπὸ χοίως σπύσσει Ap VII 80
 ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ Ap III 60b
 ἀπροςδόχητος οὐδὲν Ap III 60c
 ἀπινδῶκτος οὐ τραπέζουται κύλιξ MP
 I 22
 ἀπώλειας τὸν οἶνον ἐπιχίας ἕδωρ Ap III 60
 Ἀράβιος ἄγγελος M II 37
 Ἀράβιος ἀλλήτης GCM I 31
 Ἀράς ἱερὸν M II 33
 ἀργαλίον φρονιόντα πικρὸν ἄφροσι πόλλ'
 ἀγορεύει GCM I 82
 ἀργαλίως γὰρ ἔ' ἵσθι Ap III 90a
 Ἀργεῖα φορᾶ Ap III 76
 Ἀργεῖαι φῶρες M II 28
 Ἀργεῖους ὄρης M II 38
 ἀργὸς γὰρ οὐθεῖς Ap III 97c
 ἀργούτων χορὸς GCL I 60 Ap XVIII 29
 Ἀργουσι λῆφος Ap III 75
 ἀργυρείαις λοχχαῖσι μάχου καὶ πάντα
 κρατήσεις GCM I 64
 ἀργυρὸς λῆμος Ap III 71a
 ἀργυρὸν κρηναὶ λαλοῦσιν DV I 82
 Ἀροπαγίτης M II 30
 ἀρετὰ ἐντὶ ἀνθρώπῳ MP I 24
 ἀρετὰ συναρμογὰ τις MP I 25
 ἀρετὴν ἢ μὲν ἔχεις πάνθ' ἔχεις Ap III 96
 ἀρετῆς ἀτιμαζομένης Ap III 90c
 ἀρετῆς οἰκετὸν ἀδικίαν Ap III 97a
 ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησι Ap III 100
 ἀρετὴ τριῖς, σύνθεσις καὶ κράτος καὶ
 τύχη Ap III 95
 Ἀρεως νεοτὸς M II 31
 Ἀρεως παῖδιον M II 31
 Ἀρης τὰ αὐτοῦ ὀπλᾶ σαλεύει MP I 27
 Ἀρης τύραννος M II 39
 ἀρθεῖς δηρὸν ἀπὸ Ap III 90c
 ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν μὲν τῷ φάει
 σκοτεινός M II 34
 ἀριστῶν μὲν πολὶ, δεκτικῶν δὲ ὀλίγων
 Ap III 74
 ἄριστα χαλδὸς οἰφεῖ M II 40
 Ἀρκιδας μιμήσομαι M II 41
 Ἀρκιδας μιμούμενος Ap III 73
 Ἀρκιδῆν μ' αἰτῆς DV I 73
 Ἀρκάδιον βλάστημα Ap III 79
 ἄρκευθός ἐστι φυτὸν Ap III 88a

- ἀρκού καθ' αὐτοῦ Ap III 88^b
 ἀρκτου παροχής ἔχει ζητεῖς GCM I 54
 Ἀρμόδιον μέλος M II 32
 ἄρνα προβάλλειν Ap III 94
 ἀρότρῳ ἀκοντίζεις GCM I 84
 ἀροτραία μῆντις GCM II 30
 ἀρπακτικώτερος γαλιθῶν Ap III 80^a
 ἄρτι Mῦς πίσεως γύεται DV I 72
 Ap XI 89
 ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς Ap III 77
 ἄρτον οἰκίαν ἔχειν ὁ πτωχὸς καὶ τυροὺς
 ἠγόραζεν MP I 26
 ἀρχαῖκῃ φρονεῖς GCL I 25
 ἀρχαιότερα τῆς διαθήρας λέγεις GCL I 58
 ἀρχαιότερος Ἰβρῶν Ap III 84
 ἀρχαιότερος Κόδρου M II 49 Ap XIV 73
 ἄρχε πρῶτον μαθῶν Ap III 77^a
 ἀρχεσθαι μὴ μαθῶν Ap III 97^c
 ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσι GCM I 80 Ap
 IV I XVIII 32
 ἀρχηγοὶ τεχνῶν Ap III 60^c
 ἀρχὴ δέ τοι ἡμῶν παντός DV I 83
 ἀρχὴν δὲ θεῶν A III 77^b
 ἀρχὴν ἔχων κόσμος Ap III 90^a
 ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ Ap III 90
 ἀρχὴν λαβῶν μὴ Ap III 90^b
 ἀρχὴν μὲν μὴ γίνουσι ἐπιχθονίοισιν ἄρι-
 στον M II 45
 ἀρχὴ πολέμων Ap III 86
 ἀρχὴ Σκυρίου M II 43
 Ἀρχιδάμος πόλιμος Ap III 78
 ἀρχικός εἶναι βουλόω Ap III 97^d
 Ἀρχιλόχου πατρις Ap IV 2
 ἀρχομένου δὲ νότου καὶ λήγοντος βορέου
 Ap III 72
 ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδικεῖς Ap IV 3
 ἀρχῶν μὲν ἐπιτήθευε Ap III 97^b
 ἀσπελιότερος δούω Ap IV 11^a
 ἀσπληγὴς ἴσθιν ὁ Ap IV 11^c
 ἀσπ με θάμμενος Ap IV 11^b
 ἀσπὴν μὲν ἀρετὴν Ap IV 11^c
 ἀσπὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη Ap
 IV 11
 ἀσπὸν δαίρειν DV I 84
 ἀσπὸν λήψεται ὁ πρότερον πῶν Ap IV 11^a
 ἀσπὸν λήψεται ἀπὸ Ap IV 11^a
 ἀσπὸν μορμολύττεισθαι M II 52
 ἀσπάρτα καὶ ἀνήροτι Ap II 15 M V 44
 ἀσπίδος δῆγμα Ap IV 14
 ἀστέρας ἀριθμεῖς DV I 15
 ἀστέρας ἐισαθρεῖς ἀστὴρ Ap IV 12^a
 ἀστὴρ μὴν ἔρην Ap IV 12^b
 ἀστοῖσιν δ' οἴπω Ap IV 14^d
 ἀστραπὴ ἐκ πικελῶν Ap IV 13
 ἀστραῖς σηματοῦσθαι Ap IV 12
 ἀστραῖς σηματοῦσθαι M II 50
 ἀσύνειτος ὄστις ἐπ' Ap IV 13^a
- ἀσφαλιότερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν MPI 28
 ἀσφαλῆς γάρ ἐστι Ap IV 14^a
 ἀσφαλῆς πᾶς τόπος Ap IV 14^b
 ἀσφάδελος σκελλώδεις φυτόν Ap IV 14^c
 ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχέρων τετραγώνηκος
 οἶτον Ap IV 28
 ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' Ap IV 16^a
 ἀττικτος ἄνθρωπος παρηγορημένοι Ap
 IV 16
 ἀτέματος ὁ πᾶς Ap IV 23^s
 ἀτελλότατα καὶ Ap IV 23^b
 ἀτενὲς οὖρας DV I 87
 ἀτεχνῶς ἐμὲ λευκὴν σιάθμη MP I 29
 ἀτεχνῶς πρὸς τὸν σωφῶν Ap IV 27^b
 ἢ τῇ λογιῇ μὴ σθένει, τὴν ἀλωπε-
 κὴν πρόσσφαι Ap IV 19^a
 ἄτης λόφος DV I 85
 ἄτλας τὸν οὐρανόν M II 57
 ἢ τοῖς ἄλλοισιν Ap IV 23^d
 ἄτιοπὸν ἴσθι διώκοντα Ap IV 23^c
 ἀτμαπὸν εἰς ἄδω Ap IV 23^c
 ἀτρεμῆς βοῦς Ap IV 24
 ἄτρεως ὄμματα M II 53
 ἀτρεως ὑπάρχεις ὡς ὁ Κωνεῖς Ap IV 19
 ἄτταγῶς Νομηγῶν συνήλθεν DV I 96
 ἄττικὴ πίστις M II 60
 ἄττικοὶ τὰ Ἐλενοῖνα M II 54
 ἄττικὸν βλεῖος Ap IV 17
 ἄττικὸς εἰς λιμένα M II 55 Ap IV 20
 ἄττικὸς μάρτυς DV I 86
 ἄττικὸς πάροικος M II 59
 ἄττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθηήσων
 Ap IV 27
 ἀτύφου μοίρας τις Ap IV 23^a
 ἀτύχων κρύπτει ἵνα Ap IV 23^b
 ἀτύχοῦντι μὴ ἐπιγέλα Ap IV 23^c
 αὐθις Πυθῶδες Ap IV 36
 αὐλητοῦ βίον ζῆς DV I 92
 αὐλὸν σκελλίγγει συγκρίσεις Ap IV 32
 αὐτὰ δὲ αὐτῶν Ap IV 46
 αὐτὰρ ἢ πᾶν εἶπε λήψασθαι πᾶγην
 GCM I 85
 αὐτὴ ἢ μῆρινθος οὐδὲν ἔσπασεν GCM I 1
 αὐτὴ ἔνν' ἡ σοφία ζῆ Ap IV 30
 αὐτὴ τοῦ δικῆ ἴσθι θεῶν οἱ Ὀλυμπον
 ἔχουσιν Ap IV 43
 αὐτὴν ἐπειθ' ἄμα Ap IV 31^a
 αὐτοβοῆς ὁμοῖος ὢν τῷδε Ap IV 48
 αὐτοδίκη Ap IV 44
 αὐτοδικεῖν Ap IV 44
 αὐτόθεν κατάβαλε Ap IV 42
 αὐτοὶ χελώνεις ἔσθαι εἰπερ εἴχετε GCL I 141
 αὐτόκλητος κωμίζοντος φίλοι παρὰ τοῖς
 φίλοις MP I 30
 αὐτόματι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δατι'
 ἴασιν GCM I 78

αὐτόματος δ' ἤλθε βόην ἀγυθὸς Μινί-
 λωός MP I 30
 αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀίησι τάγαθά Ap
 IV 37
 αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατήρα τῆς θύ-
 ραις Ap IV 31
 αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ M II 62
 αὐτὸς αὐτὸν οὐ γρέφων κίνας τρέφει
 DV I 93
 αὐτὸς εὖρε τοῦ καλοῦ τὴν πύτυον Ap
 IV 35
 αὐτὸς ἰψά DV I 94
 αὐτὸς τῶν κῶν δρωῶν ἔτα τοὺς θεοὺς κά-
 λει MP I 32
 αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νῶός Ap IV 34
 αὐτοῦ ῥύθους αὐτοῦ πῆδημα GCM I 86
 αὐτῶ κανῶ Ap IV 40
 αὐτῶ κανῶ κατέφυγες πάντα Ap VII 100
 αὐτῶ κρητήρι γίνη κανά Ap IV 47
 ἀφείς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει Ap
 IV 52
 ἀφήμενος τῆς θνῦδος ἄπτεται τῶν πυρῶν
 Ap IV 51a
 ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκουσιν
 DV I 88
 ἀφ' ἐστίας Ap IV 61
 ἀφ' ἐστίας ἀρχεσθαι GCL I 63
 Ἀφθῆς σοι λελάληκεν Ap IV 54a
 ἀφθονοι Μουσοῦ θίρει M II 65
 ἀφ' ἰερῶς Ap IV 55
 ἂ φιλοχρηματία Σπάρταν ἐλεῖ, ἄλλο δὲ
 οὐδὲν M II 68
 ἀφ' ἄπλων ἐπ' ὄνος DV I 56 M VI 28
 ἀφ' ὀφθῆτος γίνεται κικία Ap IV 51a
 ἀφρητῶν, ἀθέμιτος, ἀνέστιος Ap IV 54c
 Ἀφροδίσι ἄγρα M II 70
 Ἀφροδίσιον Ap IV 50
 Ἀφροδίσιος ὄρκος GCL I 1 Ap XVI 21
 Ἀφροδίτα τῷ μὲν Ap IV 62b
 Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων
 ἰσί Ap IV 58
 Ἀφροδίτη ἔν τεθῆκεν DV I 89
 ἄφρων ὃ μὲν ἀπολοῖσιν ἔχει κτλ. Ap IV 51
 ἀφρῶς εἰς πῦρ DV I 64
 ἀφρῶκτὸν ἴσθι τό Ap IV 54d
 ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς GCL I 59
 ἀφῶν τιμῆ Ap IV 60
 ἀφρονότερος κίχλης M V 45
 ἀφρονότερος πέρδικος Ap IV 62a
 ἀχαλίνων στομάτων ἀνομον Ap IV 63a
 ἀγάμιστος εὐεργετῆν καὶ Ap IV 68a
 Ἀχαρνικοὶ ἔλας Ap II 90
 Ἀχαρνικοὶ ὄνοι DV I 90
 ἄχει πέπληγμαί Ap IV 64a
 ἄχειν ἀφθῆναι βοῖλεται Ap IV 66
 ἀχθομαι αὐτοῦ τῶ ἴπῳ Ap IV 64
 ἀχθοφόρος Λιγύπειος Ap IV 63

ἀχνυμένη σκνύλη Ap IV 68
 ἀχρειογέλως ἄνθρωπος Ap IV 65
 ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον Ap IV 67a
 ἄχρι κόπον Ap IV 67
 ἀνυχοτέρος λαγωῦ φεύγοντος Ap IV 68b
 βαβαὶ Μεγάβυζος n. cr. Ap IV 79
 βαβαὶ Μύθος Ap IV 79
 βάδιζε εἰς Τροίηνην Ap VI 85
 βαθεῖαν αὐλακα Ap IV 69
 βάκηλος εἶ Ap IV 70
 βακτηρία καὶ σχήμα καὶ τριβάνιον M
 II 73
 Βάκχης τρόπος Ap IV 71
 βαλανίων διὰ τίτταρας Ap IV 71b
 βαλανύς GCL I 73 MP I 33
 βαλανίτης βίος ann. M III 40
 βαλάντιον ἱρῶντων φύλλω πρῶτον δίδε-
 ται Ap IV 87a
 βάλλ' εἰς ἔχοντά τὴν ἐπιστήμην M II 74
 βάλλεις μῆλοισ GCL I 72
 βάλλ' εἰς κορακίας DV II 4
 βίλλ' εἰς μακαρίων DV II 4 Ap IV 72
 βίλλ' εἰς ἄλθρον M II 72
 βίλλ' εἰς ὕδωρ DV II 4
 βίλλ' εἰς φθόρον DV II 4
 βάλων φιδεσθαι οἷε DV II 3
 βέμμα Κυζικητικόν Ap IV 73
 βέμμα Σαρδιανικόν Ap IV 74
 βέουος λιθός GCL I 64
 βασιλεὺς ὀφθαλμὸς GCL I 65
 βασιλεὺς ἢ ὄνος MP I 34
 βατακῆρας Ap IV 75
 βατράχος οἰνοχοῖς DV II 8
 βατράχος Σιριφίος DV I 98
 βατράχω ὕδωρ DV II 9
 βατταρίζειν Ap IV 80
 Βάττον σίλφιον M II 71
 βδάλλειν Ap IV 87b
 βδέλιγμα ἰσημῶσεως Ap IV 88
 βέβηκε ταῦρος ἀπ' ὕλαν Ap X 92
 βέβαιον οὐδὲν ἴστιν Ap IV 89c
 βειβαιοῖραν τὴν φιλίαν Ap IV 89b
 βεικουίλην Ap IV 89
 βέλτερος ἀλιηέντος ἔρν Ap IV 89a
 βῆς ἀντὶ πορθῆς GCL I 69
 Βησοῦς ἴσθηκεν Ap IV 90
 Βιαντος Πρηνηῖος δίκη Ap IV 92
 Βιαντος Τευταμίδου Πρηνηῖος Ap IV 92a
 βία πενήτων πλουσίων παράκλησις Ap
 IV 97
 βιβλίον τοῖμὸν μέθυ Ap IV 95
 βίον ἀνθρώπων Ap IV 96
 βίον ἄκαθάρτῳ Ap IV 94
 βίον ἀληθεύμενον MP I 35
 βίον κυλὸν ἕψς Ap IV 97b
 βίον Κύνκλωπος Ap IV 92b
 βίος ἀπέστρατος μακρῆ Ap IV 97a

- βίος βίον δόμενος Ap IV 97c
 βίος ἐξηλεκμένος DV I 100
 βίος μερυγμένος M II 78
 βλακὸς ἀχρηστότερος Ap IV 99
 βλέπει γὰρ ἀντικρὺς δόσεις μ' Ἄρη
 Ap IV 98
 βλέπει τὸ οἴθος Ap IV 98a
 Βοιωτία αἰνύματα GCM II 46
 Βοιωτία ὅς M II 79 n. cr. Ap V 14
 Βοιωτιον οὗς DV II 1
 Βοιωτικός νόμος GCM II 47
 Βοιωτικός νοῦς GCM II 45
 βορβόρω ἕδωρ λαμπρὸν μινίων οὐποθ'
 εὐρήσας ποτόν DV II 7
 βότρυς πρὸς βότρυν πεπαινεταί Ap V 5
 βουδῶρω νόμῳ Ap V 3
 Βουθὸς περιφοιτῆς M II 81
 βουλῆται τις μᾶλλον ἢ δηήσεται M II 83
 Βουλίας δικάζει M II 82
 βούλου γονεὶς πρώτιτον Ap V 13a
 βοῦν ἐν γνάθοις φέρει MP I 36
 βοῦν ἐπὶ γλώσσης DV II 2 Ap V 7
 βοῦς ἐρδωμος M II 89 Ap XVII 20b
 βοῦς ἐναύλιος M II 87
 βοῦς εἰς ἀμῆτόν Ap V 9
 βοῦς ἐν αἰλίῳ γέρονι Ap V 10
 βοῦς ἐν πόλει GCL I 70 Ap V 15
 βοῦς ἐπίβη Ap V 2
 βοῦς ἐπὶ διομά DV III 3
 βοῦς ἐπὶ σωρῶ DV II 5
 βοῦς ἐπὶ γάτρῳ M II 85
 βοῦς Κύπριος εἰ Ap IV 100
 βοῦς ὁ Μολοτῶν Ap V 1
 βοῦς ὑπὸ ζυγόν DV II 6
 Βούτης μὴν ἔλαγεν, πῦν δ' αἰπόλων ἀν-
 δρῶ τοικας MP I 37
 βοῶν ὅσα ἔχετε Ap V 13
 βραδείως μὲν φίλοις Ap V 16a
 Βρασιδίας μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ἅ Ap V 16
 βραχεῖα τίρωσις ἡδονῆς τίεται λύπη
 MP I 38
 βραχεῖ λόγῳ δὲ Ap V 16b
 βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπων Ap V 16c
 βραχὺ τοῖ σθένος Ap V 16d
 βρωτίειον οὗς Ap V 18a
 Βυζίνη παύρησια DV I 99
 βώλοισι ἀσποραῖς Ap V 18
 βώμαξ εἰ καὶ βωμολόγος Ap V 17
 γάλακτος φυσιολογία Ap V 19b
 γάλα ὀρνίθων DV II 15 Ap V 19
 γάλα τρέφει ἡλια Ap V 19a
 γαλῆν ἔχεις Ap V 26
 γαλῆ ὅτιαρ Ap V 21· DV II 19
 γαλῆ Ταρτησίῳ M II 90
 γαλῆ χειώνοι M II 91 Ap V 25
 γαλλιστὶ τεμεῖν M II 92
 γαμῶν κέκριτότα δεῖ Ap V 26a
 γάμῳ Λιγύτου Ap V 24
 γάμου ἀρίστη ἐμφωνίη Ap V 26b
 γάμους δ' ἄσοι Ap V 24a
 γάμους εὐτελεῖς καὶ Ap V 24b
 γάμους κρύπτιότες ἴσται Ap V 24c
 γαμφόνους μὴ τρέφειν Ap V 24d
 γαστέρα μοι πρόξήρις, κἀλλιστον ὄρε-
 σθας ἀπάντων, ἢ κτλ. GCM II 54
 γαστήρ παχεῖα λεπτόν οὐ τίκει τόνον
 Ap V 22a
 γαστρός δὲ περῶ Ap V 26c
 γαστροῦς κρεῖων ἐπιθυμεῖ Ap V 23
 γιόκαμις ἄπαξ· δις Ap V 30a
 γιλιθ δ' ὁ μαρός Ap V 29b
 γιλῶν ὁ θέλων Ap V 29a
 γιλοῦτερος Μελετίδου Ap V 27
 γίλωσ βίραθρον καὶ γέρονσι καὶ τίσις
 DV II 27
 γίλωσ Ἴωνικός GCL I 75 Ap V 38
 γίλωσ Μιγαρικὸς Ap V 29
 γίλωσ συγκροσίας DV II 12
 γίναςος ἐκ βελαντίου DV II 22
 γεννητόρων ἕκασι κατανεῖν Ap V 30a
 γεννητὸς γεγονὼς τήρει τὴν τάξιν Ap V 30
 γίτους δ' ἐπαινός Ap V 30b
 γέριαι σαυτὸν MP I 39
 γεράνδρων μεταφορτικῆς GCM II 76
 γέρονσι λίθου καταπεπρωκότος Ap V 35
 γέροντι δ' ἔρθουθιν φιλῶν, ὅς τίσις πῆψη
 GCM II 51
 γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστόν ποιεῖν
 Ap V 35a
 γέροντος πόσθη θμῆνός πάτταλος Ap V 34
 γέρον ὑλοπῆξ ὄνη ἀλίσκειται DV II 23
 γέρον βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν DV II 25
 γέρον ἐρινός (εὐθρανεῖ τοῦς γείτονας
 M II 97
 γέρον ὀλίγα φοβεῖται Ap V 36a
 γέρον πῆθηκος ἀλίσκειται μὲν, μετὰ χρό-
 νον δ' ἀλίσκειται Ap V 37
 γέρον πῆθηκος οὐχ ἀλίσκειται πάχη Ap
 V 37a
 γένεται πίσισης ὁ μῦς Ap V 38a
 γῆ θάλασσα ἀναμινύται DV II 14
 MP I 40
 γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης Ap V 40a
 γῆ κρήνας ἔχεις Ap V 41
 γῆ οὐρανὸν ἀνάπτειν DV II 14
 γῆ πιστῆ, ἄπιστος θάλασσα MP I 41
 γῆρῶ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῶ βοῦ
 GCL I 80
 γῆρας διδάσκει πάντα Ap V 41a
 γῆρας ἐπὶν μὲν Ap V 41d
 γῆρας καὶ πῆσι Ap V 41b
 γηράσκω αἰ πολλὰ διδασκόμενος GCL I 79
 γῆρας λόντος κρεῖσσον ἀμύμων τέρμων
 Ap V 41

γῆρας δόλοκληρός ἐστι Ap V 41^c
 γῆς βάρος GCM III 55
 γῆς ἐντίρον M II 99
 γῆς ἐπέβην γυμνός Ap V 41^e
 Γυγάντων ἀπόνομα Ap V 44
 γίγνωσκε τὴν θρώπεια μῦθ' Ap V 44^a
 γλαῦκα Ἀθήναζε Ap V 46
 γλαῦκυ Ἀθηναίος Ap V 46
 γλαῦκεις Λαυρωτικαί M III 2
 Γλαῦκος ἄλλος ἐλπίθρωτος A V 47
 Γλαῦκος πῖον μέλι ἀνίστη Ap V 48
 Γλαῦκος φυγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ
 Ap V 49
 Γλαῦκου τέχνη M II 100
 γλαῦξ γὰρ ἡμῶν Ap V 44^b
 γλαῦξ ἐς Ἀθήνας DV II 13
 γλαῦξ ἔπαιται GCL I 85
 γλυκεῖα οἱ καρδίαν Ap V 52^a
 γλυκεῖ ὁπώρα φυλάκος ἐκλεισιπότης
 DV II 17
 γλυκὺς ἀγκών GCL I 86 MP I 42
 γλυκὺς ὑπέρω πόλεμος DV II 16
 γλυκὺς χυμὸς ἀγαθῶν ἀφροδισίων Ap V 51^a
 γλώσσα βλιόσφημος διανοίας Ap V 53^b
 γλώσσα δὲ ἐστὶ Ap 53^f
 γλώσσα τοῦ πορεύῃ πολὺν ἀναρθώσασα
 κτλ. DV II 24
 γλώσσαν μίαν τοῖς Ap V 53^e
 γλώσση θρασεῖς μὴ Ap V 53^d
 γλώσση μεταίει ζῆμία Ap V 55^a
 γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ Ap V 53^a
 γλώσσης τοῖς θησαυροῖς Ap V 53^c
 γνώθι σεαυτὸν DV II 10 MP I 43
 γνώθι σεαυτὸν ἄριστε Ap V 56^a
 γνώθι πλέον κριτοῦς Ap V 56^b
 γνώμη γὰρ ἀνδρὸς Ap V 56^d
 γνώμη δὲ κρείσσον Ap V 56^c
 γνώμης γὰρ ἐσθλῆς Ap V 56^e
 γνώμων ἐσ' Ap N 86^f
 γοῦτων δὲ ἀμελῶν Ap V 58^a
 γόνυ κήμης ἔγγιον GCM II 50
 Γοργῶν βλέπει Ap V 57
 Γοργῶνα Πελοπὸν ἐχειρῶσάτο Ap V 58
 γουνοῦμαι ἄ ἱλαρβόλε Ap V 59^a
 γουῆς κωθωνίζονται Ap V 62
 γράμματα Βελιεροφόντης διεκόμισε MP
 I 44
 γραῦς ἀναθυῶ Ap V 66
 γραῦς ἀνακορηθῆσασα πολὺν κοινορτὸν ἐχει-
 ρει DV II 18
 γραῦς βακχεῖς DV II 11
 γραῦς ὡς τις ἵππος τὸν χαμαθρατὸν
 τύφον ἔξειε Ap V 61
 γραῶν ἔθλοσ M III 5
 γρῦ τὸ Δίωτος Ap V 64 XVII 3
 Γύγου δακτύλιος DV II 20

γῆς οὐκ ἐνστέῖ ἐν τούτῳ Ap V 70^a
 γύμναζε τοῖς μὲν Ap V 78^m
 γυμνῇ τῇ κεφαλῇ GCL I 81
 γυμνοπαιδίας χυμὸς Ap V 68
 γυμνός ὡς ἐκ μητρῶς GCL I 82
 γυμνότερος Ἰαλέμων Ap V 67
 γυμνότερος λεβηθίδος GCL I 77
 γυμνότερος παττίλου DV II 19 Ap V 73
 γυμνῶ φυλάκην ἐπιτάττει GCL I 78
 γυναῖ, γυναῖ κόσμον Ap V 78^a
 γυναικα θάπτειν κρείσσον Ap V 77^b
 γυναικὲς ἐσμέν ἐσθλ' Ap V 78^c
 γυναικὶ δὲ ἔλβος ἄν Ap V 78^g
 γυναικὶ μὴ πιστενε μῦθ' ἄν ἀποθάνῃ
 GCM II 61
 γυναικὶ τέρψις τῶν Ap V 78^b
 γυναικὸς ἀρετὴς ἄξιός Ap V 78^b
 γυναικὸς αὐδῆ θάνατος Ap V 78ⁱ
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτιχεῖν Ap V 77^a
 γυναικὸς ὄμμα τοῖς Ap V 78^k
 γυναικὸς οὐδὲν χερμ' Ap V 77^c
 γυναικὸς φόντις GCL I 83
 γυναικῶν ἑλεθροὶ Ap V 78
 γύναι, φίλον μὲν Ap V 78ⁱ
 γυνὴ γὰρ ἐστὶ Ap V 78^d
 γυνὴ εἰς Ἡρακλείους οὐ φοιτᾷ M III 11
 γυνὴ μὲν ἔβλεθούσα Ap V 78^e
 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς Ap V 78^f
 γυνὴ στρατηγεῖ GCM II 60
 γυνὴ στρατοποιδεῖται GCM II 60
 γυπὸς οὐκ M III 10
 γύρωθον φυσῆς DV II 21
 γύψ κόρυκα ἔγγυται DV II 26
 γωῖας ἄξιός ἀνὴρ Ap V 79
 Λαυδύλον ποιήματα DV II 36
 Λαυδύλον περὶ DV II 37
 δαίμων Δίνιος M III 18
 δαίμων Κελίκιος M III 18
 δακτυλίω δεῖ σε ἰλκυσθῆναι Ap V 86^a
 δακτύλιός ἐστι ποῦς Ap V 80^b
 δακτύλον ἡμέρα Ap V 86
 δακτύλω δαίνυται Ap V 81^a
 Λαυδύλον πίδος M III 16
 δάνειζε μοι μαρτυρίαν Ap V 80^a
 δαπανώμενος ἐφ' ἄ Ap V 87^a
 δασεῖαν νύχτα Ap V 81
 δασύποδα λαγῶν παραδραμεῖται Ap V 82
 δασύπους κρεῶν ἐπιθιμεῖ Ap V 85
 Δάτος ὑγαθῶν Ap V 83
 δαφνίην φορῶ βυκτηρίαν DV II 28
 VIII 17
 δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα GCM II 85
 δέδωκε μὲν ἄ Ap V 98^c
 δεῖ δε εἰς τοῦναντίον καὶ τὸ ἕμεινον
 κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποτελεῖται
 Ap V 90^k
 δεῖ, δεῖ χρημάτων Ap V 90ⁱ

- δεῖ δὲ μήτε ὄργῃ Ap V 90a
 δεικνυσιν ἢ μὲν Ap V 90r
 δεῖ κρίναντας φαίειν Ap V 98a
 δειλοὶ δ' οἷον οἰδὴν οἰδαμοῦ Ap V 93c
 δειλὸν θ' ὁ πλοῦτος Ap V 89a
 δειλὸν ὁ πλοῦτος DV II 33
 δειλότερος εἰ αὐτῆς τῆς δειλίας M III 26
 δειλότερος εἰ τοῦ παρικύπτοντος Ap V 93
 δειλότερος εἰ τῶν λαγῶν Ap V 90a
 δειλότερος λαγῶ Φρυγός ann. Ap V 90a
 δειλοῦ μήτηρ οὐ κλαίει M III 23
 δεινὰ τὰ δεινὰ M III 28
 δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα δεινίου
 M III 28
 δεινὴ πέφυκεν ἢ Ap V 90c
 δεινὴ τις ὄργῃ Ap V 90i
 δεινοὶ γὰρ ἄνθρωποι Ap V 92c
 δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανῶς Αἰγύπτιοι
 GCL I 88
 δεινὸν γε τρίς Ap V 93i
 δεινὸν σφῆρ τισ μῆ Ap V 90g
 δεινὸν τὸ σινδεῖν τὸ μέλλον Ap V 93h
 δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος Ap V 93d
 δεινότερα δεινίου ann. M III 26
 δεῖ τὸν ἀγαθὸν Ap V 92a
 δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον Ap V 92e
 δεῖ τὴν ἀγαθὴν ἀρχοντα Ap V 90b
 δεῖ τὸν ἀρχοντα μνησθῆναι Ap V 90c
 δεῖ τὸν εὖ φροσῶντα Ap V 92c
 δεῖ τοὺς γινωσκόντας Ap V 92b
 δεῖ τοὺς τοῦν ἔχοντας Ap V 90a
 δεῖ τοὺς ὀρθῶς Ap V 90b
 δεῖ τῶν ἐτίμων Ap V 98b
 δεῖ φιλεῖν ὡσπερ Ap V 90m
 δεῖ φίλους καὶ Ap V 92a
 δεῖκα ἢ κίων τίμοι καὶ πάντα λευκὰ
 Ap V 93e
 δεκάπους οὐκ ἔστιν Ap V 92
 δεκά τοῦ ὀβολοῦ Ap V 93e
 Δελφικὴ μάχηρα M III 22
 δελφίνα λεκανὴ οὐ χωρεῖ GCM II 87
 δελφίνα γήρασμα διδασκεις DV II 43
 δελφίνα πρὸς οὐρανὸν δεῖς DV II 44
 δελφίς ἐν λουτρῷ Ap V 93g
 Δελφὸς ἀνὴρ στίφανον μὲν ἔχει, δίκη δ'
 ἀπόλλωεν M III 24
 δένδρα Ταυτάλου ann. Ap XVI 9
 δεῖμα με κωμίζοντα Ap V 98d
 δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς πο-
 δάντηρον DV II 34
 διοὺν τὰ τέλη τῶν Ap V 92g
 διομοὶ Τυρρήνων Ap V 97
 διοποινα γὰρ γίνονται Ap V 93b
 διοῦν ἄγε πειρηθῆτω Ap V 99b
 διοῦν ἔλθαι εἰς Ap V 99a
 δεύτερος πλοῦς DV II 45
 δευτέρων ἀμεινῶν Ap V 88
 δίχεται καὶ βῶλον ἀλήτης DV II 38
 Ap V 90
 Δηλιὸν κολυμβητοῦ Ap V 100
 δηλὸν ἴοι καὶ τυφλῶ M III 29
 Δημόκριτος τὸν φθόνον Ap VI 1a
 δηγὸν βουλεύειν, ἐν ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμει-
 τον Ap VI 1
 διαβολῆς ἄνευτον ξίφος Ap VI 3
 Διαγόρας ὁ Μιλήσιος Ap VI 4
 διὰ δακτυλίου δεῖσε ἔλκυσθῆναι DV II 41
 διὰ θῆος προσφάσις Ap VI 8c
 διὰ κενῆς M III 34
 διακόσιον Ap VI 2a
 διακωθωισθέντες Ap VI 5
 διὰ μαχαίρων καὶ πυρ φάταιν δεῖ Ap VI 2
 διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρρει καὶ κἄλλιστ'
 ἀπόλλυται GCL I 94
 διάνοια Εὐρυπος GCM I 76 Ap III 18
 διὰ παλαιῆς ἡμέρας Ap VI 30
 διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖ Ap VI 28
 δι' ἀρχῶν καὶ θίμων καὶ τρυτύνης
 M III 33
 διδάσκει σαυτὸν ἀποκλίειν Ap VI 8b
 διέσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἢ βίος
 GCL I 95
 διζήμενοι τάχαθὰ μόλις παραδίδοται
 Ap VI 14
 διζῆσθαι βιοτήν κτλ. Ap VI 8a
 Διυτρίφης ἀνετίρωκεν Ap VI 6
 δίκαια μὲν λιγόντες Ap VI 8d
 δικαίον ἔστιν ἔλαειν Ap VI 8c
 δικαιοτέρος σταχάνης DV II 39
 δίκη δίκη ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη
 DV II 9
 δίκη ἔφειε κἄν ὄνος δάκη κύα DV
 II 30
 δίκης δικαιοτέρος DV II 35
 Δίκης ὀφθαλμὸς Ap VI 8
 δίκτυον ἀνεμὸν θηρῶν DV II 40
 Διομήδειος ἀνίκη Ap VI 15
 Διονύσια Ap VI 16
 διοῦρα καὶ τοῦς Ap VI 4a
 δι' ὄρειας δραμῆν DV II 29 Ap VI 24
 Διὸς ἰγρέφαλος Ap VI 19
 Διὸς Κορινθῶς M VII 46 Ap VI 17
 Διὸς κωδίων Ap VI 10
 Διὸς ψήφος GCL I 93
 διπλοῦν κάππα Ap VI 25a
 δις ἐπὶ πληγατὸς πολύπους παλοίμενος
 Ap VI 23
 δις καὶ τρίς τὸ καλὸν GCL I 96
 δις καὶ τρίς τὸ καλόν, τὸ δὲ κακόν
 οἷδ' ἅμαε Ap VI 26
 δίσκουος οἶδι ὑπὲρ τὰ ἱοκαμμένα Ap VI 22
 δις παῖδες οἱ γέροντες DV II 31
 δις πρὸς τὸν αὐτὸν ἀισχρὸν ἰσχροῦεν
 λίθον DV II 32

δίχολοι γνῶμαι Ap VI 18
 διαολύγιον κακόν GCL I 92
 δοιδύκος σκαί M III 37 Ap VI 33a
 δοιδυξ αυξει Ap VI 32
 δοιοι γάρ τε πίδος Ap VI 32a
 δόξα και πλοῦτος Ap VI 35a
 δόρυ κρηκειου μάλλον δάνει M III 38
 δορύκειον Ap VI 33
 δός τήν χάριν Ap VI 35b
 δοῦλε, δεσποτῶν ἔκουε και δίκαια κἀ-
 δικα M III 36
 δουλεία γάρ και Ap VI 35i
 δουλοὶ γάρ ἄνδρα Ap VI 35g
 δοῦλον γάρ ἐσθλόν Ap VI 35f
 δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις Ap VI 34
 δουλότερος Μεσοήνης M III 35 MP I 45
 δούλου ἀτιμότερος ann. Ap VI 59
 δοίλους γάρ οὐ Ap VI 35a
 δούλου φρονοῦντος μάλλον Ap VI 35h
 δοῦλῳ γάρ οὐχ Ap VI 35c
 δοίλων ὅσοι φιλοῦσι Ap VI 35c
 δούλων πόλις Ap VI 35
 δραχμῆς μὲν ἦλπει, τεττάρων δὲ πάντως
 Ap VI 36a
 δρυός και πέτρας λόγοι M III 40
 δρυός πεσοῦσης πῦρ ἀνὴρ ἐκλείεται M
 III 39 Ap VI 36
 δύνει ἐπιθυμῆσας οὐδετέρου ἔτυχες Ap
 VI 40
 δὴ ἡμίραι γυναικός Ap VI 38e
 δυνάμειος χαρίζεσθαι μὴ Ap VI 38b
 δύο γάρ ταῦτα Ap VI 37a
 δύο δὲ ἀφορμαὶ Ap VI 37b
 δύο δὲ ταῦτα Ap VI 38a
 δύο θεοὶς ἦνω κομίζων ἡμῖν, πειθῶ
 και βίαν Ap VI 38
 δύοιν λεγόντων, θάτερον Ap VI 38d
 δὴς ἔηλοι γάρ τ' εἶμαι Ap VI 38f
 δὴς κολα τὰ καλὰ Ap VI 39a
 δὴς κωφος δὴς κώφῳ ἐκρίντο Ap VI 39
 δὴς κριγότερος χελώνης M III 41
 δὴς τήνος ὅστις ἔη Ap VI 38c
 δὴς τεχνεῖτω και λῶδοριτίω με A 16
 δύο τοίχους ἀλείφεις Ap VI 37
 δωδεκαμήχανος Κυρήνη Ap VI 41
 δωδονατον χαλκεῖον GCM II 81
 δῶρα θεοὶς πειθεῖ και αἰδοῖσιν βασι-
 λῆας GCM II 83
 δῶρον δ' ὅτι δῶ τίς ἐπαίνει Ap VI 42a
 δῶς ἄγαθῆ ἄρπυξ Ap VI 43a
 εἰν δὴν ὀδεύσαι, μὴ πλεῖστος Ap II 23
 εἰν ἴδης ποηθῶν Ap VI 44c
 εἰν μείνης ἀόρητος Ap VI 44b
 εἰν μὴ πάθης μὴ μάθης M III 44
 Ap XIII 90
 εἰν χρόνιος ἦ Ap VI 44a
 εἰσὼτ ἤδη γῆ Ap VII 59i

εἰντὸν οὐ τρέφων κίνας τρέφεις Ap VI 44
 ἐβδομάτῃ δ' ἦσθ Ap VII 59h
 ἐγγαστριμύθος και Πύθων σὺ τυγχάνεις
 Ap VI 46
 ἐγγύα πύρα δ' ἄτα GCL II 18
 ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ἦθα
 Ap VI 48
 ἐγένετο και Μάνδραωνι σικινη καὶς M
 III 45 Ap VI 45
 ἐγκαθιζόμενοι τρίποδι Μουσῶν M III 83
 ἐγκλικίετα DV II 51
 ἐγκράτεια κρηπὶς εὐσεβείας Ap VI 48i
 ἐγκρατείας μὲν ἴδιον Ap VI 48k
 ἐρηγορότες δὲ ἄρχοντες Ap VI 48c
 ἐρχος δ' οὐχ ἔλει Ap VI 48b
 ἐρχος ἐπὶ τῷ ἔγγει GCM III 25
 ἐχρόνιζον ἦθος, φύσεως Ap VII 59k
 ἐγὼ γάρ οὐδ' ἔν Ap VI 48e
 ἐγὼ δὲ και σὺ ταῦτὸν ἔλκομεν ζυγόν
 Ap VI 47
 ἐγὼ δὲ λοποῦμαι Ap VI 48h
 ἐγὼ δὲ ὅστις Ap VI 48l
 ἐγὼ δὲ περιπατῶν Ap VI 48d
 ἐγὼ μὲν οὐκ ἔν Ap VI 48g
 ἐγὼ μὲν οὐ ποῦ Ap VI 48f
 ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον
 M III 46
 ἐγὼ πολλῶν Θηρίων φόβους ἀκήνοα Ap
 I 48 XIV 68
 ἐγὼ σκόροδύ σοι λίγω, σὺ δὲ κρόμμυ'
 ἀποκρίθη Ap VI 48a XVIII 8
 ἔδρανη ἢ φύσις Ap VI 49a
 εἰδιδυξά σε κρησιστῶν και οὐ βυθίσι με
 ζήτετε Ap VI 49
 ἔθος ἀρχεται μὲν Ap VI 49b
 εἰ βούλει καλῶς Ap VI 81a
 εἰ βούλει πλοῖσιον Ap VI 67c
 εἰ δὲ θεῖον Ap VI 70k
 εἰ δέοι τι ἀμαρτίων Ap VI 68a
 εἰ δὲ κακὰ σπεύρεις, κακὰ κεν ἀμῆοισι
 GCL II 57
 εἰ δὴ και ἡ παροιμία MP I 46
 εἴη δὲ τρίτον Ap VI 50b
 εἰ ἐγὼ ταῦτα ἔποιουν, ὅσος ἂν ἦν Θόρυ-
 βος M III 48
 εἴη μοι τὰ μετὰ Κορίνθου και Σικνω-
 νος DV II 60
 εἰ θίλεις θάσσαν θαντεῖν εἰς Ap VI 70e
 εἰ θύρους ὄραις ἦλεις, χειμῶνος ὄρχου
 Ap VI 84a
 εἰ θνητός εἶ Ap VI 50a
 εἰ και βασιλεὺς Ap VI 59a
 εἰ και λίκου ἐμνήσθης Ap VI 50
 εἰ κρηκίδων μὲν Ap VI 67b
 εἴκη τὸν Ἀβυθὸν πατεῖς M III 50
 εἴληφεν ἢ παγίς τὸν μῦν GCL I 98
 εἰλώτων αἰμιότερος Ap VI 59

ἐκ πίπτου ἐξυλον κύφων ἂν γένοιτο GCM
 Π 100
 ἐκ περιδικίας DV II 57
 ἐκ πίθου ἀντλήεις Ap VI 93c
 ἐκ πολέμου μὲν Ap VI 88b
 ἐκ πόλλων ἀχρῶν ὀλίγον καρπὸν οὐνή-
 γμαγον MP I 49
 ἐκ ποταμοῦ πανίρχομαι Ap VI 88c
 ἐκ πρώτης ἀφειρησίας GCL I 56
 ἐκ πώγωνος σοφοί Ap VI 93c
 ἐκρινα τοῦτο δὴ Ap VI 93g
 ἐκ τετρομήνης κύλικος πιεῖν GCM III 9
 MP I 50
 ἐκτὴ ἡμέρᾳ M III 73
 ἐκ τῆς πληροσύντης εἰς τὴν κενότῃραν
 M III 65
 ἐκτος πηλοῦ τοῦς πόδας ἔχεις DV II
 62 MP I 51
 ἐκ τοῦ βίου Ap VI 96a
 ἐκ τοῦ βοός ἢ μάλιστα M III 69
 ἐκ τοῦ γέυματος γινώσκω M III 66 MP I 52
 ἐκ τοῦ γέυματος ἢ πηγή M III 95
 ἐκ τοῦ εἰσοῦν γίνετ' ἀνθρώποις ἔραν
 M III 72
 ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον Ap VI 90
 ἐκ τοῦ κρασιέτου τὸ ὄφρασμα M III 66
 ἐκ τραγημάτων τὴν εὐνοχίαν ann. MIV 99
 ἐκ τριχός κρέμαται DV II 63
 ἐκ τῶν ἀλλετῶν Ap VI 95c
 ἐκ τῶν αὐτῶν τραγωδία γίνεται καὶ
 κομωδία γραμμάτων Ap VI 92
 ἐκ τῶν γέιτων ἔχουσι τὸ παράδειγμα
 Ap VI 97
 ἐκ τῶν Διός δέλων δ' ἄμαρτυς M III 68
 ἐκ τῶν πόνων Ap VI 97a
 ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου Ap VI 94a
 ἐλάφιος ἀνήρ GCL II 11
 ἐλάσσω κακὰ πύσχοισιν Ap VII 7a
 ἐλαχίς τὸ μῦ Ap VII 7
 ἐλευθεραὶ αἰγὲς ἀρότρων DV II 68
 ἐλευθερὰν εἶναι προσήκει Ap VII 9b
 ἐλευθεριώτερος Σπάρτης Ap VII 2
 ἐλευθεροῦ Κράτητα Θηβαίων Κράτης
 ann. Ap X 5
 ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι Ap VII 9c
 ἐλέφαντα ἐκ μνίας DV II 67
 ἐλέφαντος διαφέρει οὐδὲν DV II 64
 ἐλέφας μὲν οὐ δάκει Ap XIII 61a
 ἐλέφας μὲν οὐκ ἀλεγειεῖ Ap VII 8
 ἐλέφας μὲν οὐχ ἀλίσκεται DV II 66
 ἐλθου ἕνεος ὅστις ὀνήσει Ap VII 5a
 ἔλκος γὰρ πέλει τῆς ἀληθείας φθόνος
 Ap VII 9
 ἔλκος ἔχω τὸν ἔρωτα, ἕμε δὲ μοι ἔλ-
 κος ἔχωρ Ap VII 3
 ἔλκων ἐφ' ἐαυτὸν ὡσπερ καικίας νέφος
 GCL I 99

Ἐλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ Ap VII 9a
 ἔλου βίον τὸν Ap VII 9e
 ἔλποσθαι χρῆ πάντ' Ap VII 9a
 ἐλπίδες αἱ τῶν Ap VII 1c
 ἐλπίς γὰρ ἢ βόσκουσα Ap VII 1a
 ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις Ap VII 1c
 ἐλπίς καὶ κίνδυνος Ap VII 1b
 ἐλπίς παικῶ κέρδους Ap VII 1a
 ἐμνῶ βαλανεῖσσι GCM III 5
 Ἐμβυρος ἐμὲ Ap VII 10
 ἐμὲ δὲ Ἄνωτος καὶ Μέλητος ἀποκτείνει
 Ap VII 11
 ἐμὲ μὲν ἂν μινῶσαι, σὲ δὲ Ap VII 14
 ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ἄτιμον, σὺ δὲ τῷ γέ-
 νει Ap XVII 15
 Ἐμπεδοκλείους ἔχθρα Ap VII 13
 ἐμποδῶν ἴσται τὸ πρᾶγμα Ap VII 12
 ἐμπροσθεν κρημνός, ὄπισθεν λύκος Ap
 VII 15
 εἶνα γὰρ ἐν πολλοῖς Ap VII 48c
 ἐν ἀλλοτριῶς παράδειγμασι Ap VII 16g
 ἐν ἄλω δρασκάζεις GCL I 97 II 16
 ἐν ἀρούσσις καὶ κέρυθος φθίγγεται
 GCM III 44
 ἐν ἀνθ' ἑνός M III 78
 ἐν ἀχρῶσις πῆρ ἔρχετ' Ap VII 39a
 ἐν γὰρ ἀμηχανίᾳ καὶ καρκίνος ἔμμορε
 τιμῆς Ap VII 16
 ἐν γῆ πνεοσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα
 πλεῖν DV II 77
 ἐν δὲ τῷ αὔριον Ap VII 48d
 ἐν δ' ἰῆ τιμῇ Ap VII 48e
 ἐν Διός κήποις Ap VII 16d
 ἐν διχοστασίῃσιν καὶ Ἀνδροκλῆς πολε-
 μαρχεῖ M III 91
 ἐνδύεται μοι τὴν λεοντῆν DV II 72
 Ἐνδυμίονος ὕπνον καθύδει DV II 48
 Ἐνδυμίονος ὕπνον ὑπνώττει GCM III 11
 ἐνδοῖν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρείως λόγος M
 III 82
 ἐνεκα ὄττης M III 80
 ἐνεστ' Ἀπόλλων τῷ Ap VII 38b
 ἐνεστι γὰρ τις Ap VII 16e
 ἐνεστι καὶ μύρμηκι χολή GCM III 8
 ἐνεστιν ἐν κισθῶν τι καὶ κακόν ann.
 GCM III 8
 ἐνεστι πάντων πρώτων Ap VII 16c
 ἐν εὐτυχίᾳ φίλον Ap VII 16h
 ἐνθα δ' ἔπειτα Ap VII 48g
 ἐνθα περιττῆ τροσῇ πολλοὶ μῆες καὶ
 γαλαὶ Ap VII 41
 ἐνθεν ἐκίθη δειλοῖς περιστοιχίζεται
 κακὰ A 2
 ἐν θέρμει τὴν χλαίναν κατατρίβεις DV
 II 70
 ἐνθ' οὔτε μίμνιν ἄνεμος οὔτε πλεῖν εἰς
 GCL II 13

- ἔνοι: ὀνητῶν φύσεως Ap VII 16b
 ἔνοι πόλειον μὲν Ap VII 48a
 ἐν Καρὶ τῶν κίδωνιν GCM III 45
 Ap VII 25
 ἐν κοινῷ κεδίαι M III 86
 ἐν λίθοις ἰμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν
 ἀνίλισθαι Ap VII 25a
 ἐν μέλει σιανίον καταπάτιεις DV II 71
 ἐν μὲν πόλεμῳ Ap VII 16a
 ἐν μὲν ταῖς μέλαις Ap VII 48c
 ἐν μὲν τοῖς ἐσόπτροις Ap VII 16i
 ἐν μὲν τῷ πλεῖν Ap VII 16k
 ἐν μὲν τῷ φάη σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ
 σπέττει φαεινός GCM II 95
 ἐν μύρτου κλωσὶ τὸ ξέφος κρατήσω Ap
 VII 26
 ἔννοος δ' μακρὸς Ap III 4
 ἐν νυκτὶ βουλήν DV II 46
 ἐν νυκτὶ λαμπρός, ἐν φάει δ' ἀνωφελής
 M III 87
 ἐν ὄφῳ μὴ σχίζε ξύλα Ap VII 24a
 ἐν οἴνω ἀλήθεια Ap VII 37
 ἐν οἷς ἀν ἀτυχήσῃ Ap VII 16c
 ἐνός φιλήν ξυνοῦτο κρείσσων ἀσυνείτων
 πάντων Ap VII 21
 ἐνός χανόντος μετέσχεκεν ἄτερος Ap VII 20
 ἐν οὐδὲν ann. DV II 52
 ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέροναι παῖς
 Ap VII 29
 ἐν Παλλιδίῳ ἐκρίθη Ap VII 34
 ἐν παντὶ μῦθῳ καὶ τὸ Διυδάλοιο μύθος
 M III 92
 ἐν παντὶ πράγματι Ap VII 16a
 ἐν πάντε δὲ τῶν Ap VII 48i
 ἐν πάντε κριτῶν γούνοια κείται Ap VII
 48b GCL II 7
 ἐν Πέρσαις μὲν γεννηθεῖς Ap VII 48a
 ἐν πύθω τὴν κεραμειαν μαθητάνειν DV II 65
 ἐν πίσση τήρησον τὴν καρδίαν Ap VII 24
 ἐν Πυθίῳ σχέσαι Ap VII 17
 ἐν πυρὶ βέβηκας Ap VII 43
 ἐν πυρὶ μὲν χύσασθαι Ap VII 16m
 ἐν Σάμῳ κομήτης Ap VII 31
 ἐν σκότῳ δοχεῖσθαι DV II 69
 ἐν Σκότῳ μὴ τ' αὐτὸν εἶναι, μὴ δ' ἐτέρω
 ἔπισθαι Ap VII 48k
 ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν
 Ap VII 30
 ἐν συλλόγῳ πρώτος Ap VII 16b
 ἐντὶ καὶ ἄλλοις πονηροῖ Ap VII 28
 ἐν τῇ χειρὶ τέλος Ap VII 39a
 ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς προεισανισταμένους
 Ap VII 35
 ἐν τοῖς ἔμαντοῦ δακτύλοις ἀλώσασμαι M
 III 85
 ἐν τοῖς τόποις τῶν τυγλῶν Λύμων βυ-
 οιλεύει Ap VII 23
 ἐν τριόδῳ εἰμι λογισμῶν GCM III 14
 ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σαλευσάτω
 Ap VII 33
 ἐν τῷ πέρισθαι Ap VII 38a
 ἐν τῷ σκίρει τῷ δ' ἐνοσσι ἀγύριτης M III 88
 ἐν φρίκῃ καὶ μίχισθαι GCM III 16
 ἐν φύλλῳ δῆξει θεὸν ἐπικαλεῖται Ap
 VII 38
 ἔξαιρῶ λόγῳ M III 93
 ἔξ ἄμμου σχοινίου πλέκεις GCM III 46
 A 10
 ἔξαμανοῖσαι Ap II 62
 ἔξ ἀξίου γούν ξύλου Ap VII 54b
 ἔξ ἀπειλῶν οὐνχῶν Ap VII 51a
 ἔξελε τὴν κόρησαν τῆς ἑνός Ap VII 54a
 ἔξ ἐνός πάνθ' ὄρνιν Ap VII 49
 ἔξ ἐνός πηλοῦ M III 44
 ἔξ Ἐτιβοιταδῶν ἔλκει τὸ γένος Ap VII 52
 ἔξετριβη δίκην πέντος DV II 76
 ἔξεριστιδης ἔγγιου Ap VII 55
 ἔξ ἡμῶν πέτραται ὁ ἑμῶς Ap VII 51b
 ἔξητάτησον ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον M III
 96 DV III 90
 ἔξ ἴσου δίδου πῦσιν Ap VII 51
 ἔξ μακρῶς γούνοιας ἀγγήν Ap VII 57
 ἔξ ὄν φυγεῖν μὴ ζητεῖ δίκην Ap VII 53
 ἔξ ὄνυχος τῶν λίοντα M III 95
 ἔξ ὄνυχων λίοντα ἐνοσσι μαθεῖν Ap VII 57
 ἔξ οὐρίας πλεῖς τις Ap VII 56
 ἔξ οὐρίας τῷ δεῖναι τὴν πράγματι φέρε-
 ται Ap VII 56
 ἔξ οὐ τ' Εὐρώπῃ Ap VII 57a
 ἔξω βελῶν κυθῆσθαι DV II 62
 ἔξω γλαυκῆ Ap VII 58
 ἔξωθεν εἶσιν οἱ Ap VII 56a
 ἔξ ὧν ἐπαθεῖς ἐμάθεῖς Ap XIII 90
 ἔοικα βοῆς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν Ap VII 59
 εἰκοῦσιν ἵπακτες ἐν Ap VII 59d
 εἰοικεν ἢ ἁμαρτία Ap VII 59c
 εἰοικεν ἢ κολακεία Ap VII 59c
 εἰοικεν ἢ τύχη Ap VII 59g
 εἰοικεν ὁ βίος θείω Ap VII 59b
 εἰοικεν ὁ μὲν ἔλεγχος Ap VII 59f
 εἰοικεν ὁ τοῦ φιλαργύρου Ap VII 59a
 εἰορτή ann. Ap I 18a
 εἰορτῆς κάτοπις ἠδύσματα φέρων M III 98
 ἐπανῶ τὸν ἐπίοντα τὴς ἐλπίδας εἶναι
 MP I 53
 ἐπαίων σκία M III 99 Ap XVII 66a
 ἐπ' ἄρα γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχεις Ap VII 63
 ἐπακτός ὄρνος Ap VII 62
 ἐπ' ἀμφοτέρω καθεδέσθαι ὅσα Ap VII 72a
 ἐπ' αὐτὴν δῶρα φέρων ἦνεις Ap VII 65
 ἐπ' αὐτὸν ἦνεις τὸν βαιῆμα τῆς θύρας
 M IV 2
 ἐπεδὴ τὸν Ταντάλον λίθον τῆς κεφα-
 λῆς ἀπειναξάμεθα Ap VII 60

- Ἐπειὸν δευλότερος Ap VII 69
 ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἐδ' ἤρεται φακῆ κτλ.
 GCL I 100
 ἔπειτα τὸν οἶνον ἔπις οὐνεκποτέ' κτλ.
 GCM III 49 Ap XV 66
 ἔπειθε μητρὶ χοῖροι M IV 6
 ἔφηλος τὸν ἑνοικῶν Ap VII 76
 ἐπὶ βύραος ἐκάθητο Ap VII 75
 Ἐπιδάουριος ἵππος M IV 5
 ἐπὶ δνοῖν ὄρμις Ap VII 61
 ἐπὶ ἰσπαρμένοις σπείρεις DV II 78
 ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν Ap VII 64
 MP I 54
 ἐπὶ καλῆμ' ἀροῦ GCM III 51
 ἐπὶ κεφαλῇ νόσθῆτις Ap VII 64
 ἐπὶ Λεψυδρίῳ μάχη Ap VII 70
 ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται MP I 55
 ἐπὶ λεπτῷ δευδρέῳ βαινεῖν ann. M IV 69
 ἐπὶ Μανδραβόλου τὸ πρῶγμα χωρεῖ
 GCM III 50
 Ἐπιμενίδειον δέσμα Ap VII 73 XVII 14
 Ἐπιμενίδου ἕπρος DV II 49
 ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς Ap VII 60^b
 ἐπινοίας θηροῦται πάθηματα Ap VII 82
 ἐπὶ ξυροῦ ἴσταιται ἀμῆς DV II 63 MP
 I 56 Ap VI 100
 ἐπὶ ὕλμον ἐκοιμήσω GCM III 52
 ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ Ap VII 68 XIV 77
 ἐπὶ προγότων ἰγνεῖς Ap VII 60^c
 ἐπὶ πυγῆν τρέχειν Ap VII 71
 ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν M IV 3
 ἐπὶ ῥιπὸς ὡς ἡ παρομία φησὶ Ap VII 64^a
 ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήην καθέλκεις Ap
 VII 81
 ἐπισκῦθισον M IV 1
 ἐπὶ σπιτέρᾳ σχοινίον GCM III 47
 ἐπίσταται τε καὶ πεπειράμαι κτλ. Ap
 VII 83
 ἐπὶ τῶν λόγων Πανσάνιας M III 100
 ἐπίτυσις κακίας μὴ Ap VII 60^a
 ἐπὶ τίγει λήθον M IV 4
 ἐπὶ τοῖς ὄπλοις ἀκκιζεῖται Ap VII 67
 ἐπίταρπει ὡδε τὸν Ἡρωιστον προμολεῖν
 MP I 57
 ἐπιφιλίδες ταῦτ' ἔστιν Ap VII 66
 ἐπὶ χοῖνικος μὴ καθίζειν MP I 58
 ἐπιχόροι αὐρον ἔπις Ap VII 80
 ἐπ' ἔνου πόκος Ap VII 79
 ἐποπος Ἰσδοῦ στοργή Ap VII 74
 ἐπου θεῶ DV III 31 Ap XII 21
 ἐργα τῶν, βουλαὶ δὲ μίσων, εὐχαὶ δὲ
 γερότων M IV 11 Ap VII 90
 ἐργατεῖσιν δὲ τὰ Ap VII 88^a
 Ἐργίνου πολιαί Ap VII 95
 ἔργον εὐρεῖν συγγενῆ Ap VII 88ⁱ
 ἔργον ὄνον ἀποτρέψαι κινῶμενον M 14
 ἔργον οὐναγαγεῖν σωρῶν Ap VII 88^d
 ἔργον ἐκ πολλοῦ Ap VII 88^c
 ἔρδοι τις ἢ ἕκαστος εἰδείη τέχνην ann.
 M VIII 39
 ἔρεβίνθινος ζωμός M IV 15
 Ἐρετριαικὸς κύων M IV 5
 Ἐρετριῶν ἡῶ Ap VII 89
 Ἐρετριαικὸς κατάλογος M IV 16
 ἔρημη δίκη u. cr. DV II 73 Ap VII 87
 ἔρημην ἀλώνας DV II 73 Ap VII 91
 ἔρημην νικᾶν Ap XV 19^a
 ἔρημον ἐμβλέπειν Ap VII 92
 ἔρις δ' ἔρικ ἀντιφρονεῖται MP I 59
 ἔρις ἔρικ τίκτουσα προμῦται λόγον
 Ap VII 94^a
 Ἐρμιον κοινόν Ap VII 94
 Ἐρμῆν μῆτ' ἀλίφης μῆτ' ἀπολείφης
 M IV 10
 Ἐρμῆς ἀμύητος GCM III 19
 Ἐρμῆς κοινός Ap VII 95
 Ἐρμῶνιος χάρις M IV 17
 ἔρῳ ἀπ' ἐμῆς Ap VII 88^g
 ἔρῳ τὰ καλά Μίνδαρος ἀπεσούα M IV 9
 ἔρῳ τὸ μέλαν ὄπωρον πᾶσι γὰρ χυρί-
 ζεται M IV 8
 ἔρῳ φίλος σὺν ἐχθρῷ M IV 12
 ἔρῳ φθῶ κύβος M IV 13 GCM III 43
 ἔρχεται πολὺς μὲν Ap VII 88^c
 ἔρχομαι κύων ὄπισθεν ἄρματα λελιμῆτος
 Ap VII 88^a
 ἔρῳ δὲ δῆτα Ap VII 88^b
 Ἐρωῖς Δημοσίου p. 784
 ἔρωσ θάλλει μὲν ὑπόρων, ἀποθνήσκει δὲ
 ἄπορων Ap VII 86
 ἔρωτα πάντε λιμός· εἰ δὲ μὴ κτλ. MP I 61
 Ἐρωτος ὄστις μὴ Ap VII 88^e
 ἔσθαι δαιμόνιαι ξείνων Ap VIII 5^b
 ἔσκιμαλιθθαί σε χρηὴ Ap VII 98
 ἔς κόρακος Ap VII 96
 ἔσο καὶ λίων ὄπου χρηὴ καὶ πίθηκος ἐν
 μίρει M IV 18
 ἔσται καὶ γελῶν δρόμος A 3
 Ἐστία ὄστιν Ap VII 100
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέρωσι Ap VII 98^a
 ἔστι γυνὴ λίγασα Ap 98^c
 ἔστι δὲ ἀνθρώποις Ap VIII 1^b
 ἔστι δίκης ὀφθαλμός Ap VII 98^e
 ἔστι καὶ ἐν κεντοῖσι Ap VII 98^b
 ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνος γέρας Ap VII 97
 ἔστε ποτὲ ἡδονῆς Ap VIII 1^c
 ἔστι τόκος πρὸ τόκοιο Ap VII 98^e
 ἔστι φωνὴ ἀρε Ap XVIII 6^a
 ἔς Τροφωνίου μεμάντεται DV II 50
 Ap XVII 30
 ἔστω δὲ σοι Ap VIII 1^a
 ἔστω ταμίας· τί δ' ἄλλα γ' εἰ βούλει
 κύων GCM II 99
 ἔς ὕδαρ γράφειν MP I 62

- ἴσχατα ἐσχάτων ann. M III 26
 ἴσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται Ap VII 99
 ἴσχατος Μυσοῦ DV II 47
 ἴς χοιριδίον μοι Ap VIII 5^c
 ἴτεκίς με, μήτηρ Ap VIII 5^a
 ἴτερογενῆς εἶ Ap VIII 3
 ἴτεροπόλεος δίκη DV II: 75
 ἴτερεχέ τις μὴ βροχθεῖη καὶ εἰς βόθρον ἀπεκρίνη Ap VIII 5^b
 εἰάγωνος γὰρ ἴστιν Ap VIII 7^b
 εἰγενίστερος Κόδρον GCM II 94
 εἰγενής ἐκ βυλαντίου GCM III 24
 εἰγγόμενος ὁ μὴ Ap VIII 11^{cll}
 εἰδαμοῖον δὲ ταύτην Ap VIII 6^b
 εἰδαιμοῖνίας ταυτ' ἴστιν Ap VIII 8^a
 εἰδαίμων γε Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεργατίας Ap VIII 6^a
 εἰδαίμων εἶην καὶ Ap VIII 6^t
 εἰδαίμων ἴστιν ὁ Ap VIII 6^c
 εἰδαίμων μὲν ὁ Ap VIII 6^e
 εἶδοντι κίρτος αἶρετ GCM III 7
 εἶήθει δάκτυλον μὴ δεῖξες, ἵνα μὴ καὶ τὴν παλάμην σου κατὰ πλῆ Ap VIII 10
 εἶπε κισσοκαίτη ἄναξ Ap VIII 7^a
 εἶδ' ἴσταν, ὦ ἄνδρες Ap VIII 11^b
 εὐκαταφρόνητόν ἐστι Γοργία Ap VIII 6^g
 εὐκαταφρόνητος ὁ θάνατος Ap VIII 11^a
 Εὐμένης ὁ βασιλεὺς Ap VIII 6^a
 εὐμεταβολώτερος εὐρίπου M IV 20
 εὐμεταβολώτερος κοδόρρον GCL II 12
 εὐνοίχως παλλακίδι DV III 88
 εὐπαθοῦσι τοῖς φίλοις Ap VIII 12^c
 εὐποίησις οὐ τίτ Ap VIII 7^c
 εὐπρωξίης γὰρ οὐκ Ap VIII 6ⁱ
 εὐπρίττει τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν οὐ δυστυχῆς M IV 22
 εὐρηκα ὁ οὐκ ἐζήτουν Ap VIII 13
 εὐρήσεις δὲ με Ap VIII 7^a
 εὐρήσομεν γὰρ τοὺς Ap VIII 14^c
 Εὐριπίδειος ὄρκος M IV 19
 Εὐρύβατος Ap VIII 12
 Εὐρυκλῆς πᾶς ἰγλαοτριμυθος Ap VIII 14
 εὐσέβειαν δεῖ φυλάσσειν Ap VIII 6^b
 εὐτέλειαν σωφροσύνης ἔργονος Ap VIII 13^a
 εὐτυχία πολίφιλος Ap VIII 7
 εὐτυχῶν μὴ ἴσο Ap VIII 12^b
 εὐφηνία φωνῆ μὴ Ap VIII 12^a
 εὐχον τῷ πλησίον ἔχον, ἐπὶ πλῆον δὲ τῇ χιτῶνι Ap VIII 11
 ἐφ' ἐαντιῆς τὰ κίρατά Ap VIII 19^b
 ἐφ' ἐπὶ παιδί σαλευῖται Ap VIII 20
 Ἐφέσια γράμματα M IV 23
 ἐφημίρον ζωῆ Ap VIII 19
 ἐφησέ τις που Ap VIII 19^a
 ἐφοδίων τῆς ἀσπίδος Ap VIII 17^a
 ἐφυγον κακόν, ἔφρον ἄμεινον Ap VIII 16
 ἐφ' ὕδωρ Ap VIII 18
 ἔχει καὶ ἡ μύτα σπλήνα Ap VIII 25
 ἔχεν δὲ πικρῶ Ap VIII 24^a
 ἔχεις μὲν ἀλγεῖνά Ap VIII 24^b
 ἔχεται δ' ὀπίσθεν πολύπους πέτρας M IV 26
 ἔχθροῖς ἀσιπῶν οὐποι' Ap VIII 24^a
 ἔχθρος γὰρ μοί Ap VIII 24^a
 ἔχθρος κῆν χρηστί πειρήσῃ κακὴ ἴστιν M IV 27
 ἔχθρὸς τίληθῆ ἔπεικ Ap VIII 24^e
 ἔχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα GCL II 15
 ἐχίδνης καρδίαν ἐδήδοκας M IV 28
 ἐχίδνης ὄργιλωτέρον ann. M IV 28
 ἐχίνος ἐν χειρῶνι M IV 24
 ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλεται M IV 25
 ἔχουσι κῆνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα Ap VIII 24
 ἔχουσι σύμμαχον θεῖον Ἡφαιστον Ap VIII 23
 ἐχρῆν' μὲν ἡμᾶς Ap VIII 24^c
 ἐπισθαί σοι πείρα λίδον Ap VIII 26
 Ζελευκόον νόμος M IV 29
 Ζαράτας ὁ τοῦ Ap VIII 27^a
 Ζεῦρος Κροβύλου Ap VIII 29
 Ζεῦ πάντων ἀρχά Ap VIII 29^c
 Ζεῦ πάτερ, ἴδωθην Ap VIII 30^c
 Ζεὺς ἀπὸν εἰλέτο Ap VIII 28
 Ζεὺς ἀπὸς τίμιε Ap VIII 28^c
 Ζεὺς γὰρ τοῦ Ap VIII 28^a
 Ζεὺς δ' ἀρετῆν Ap VIII 28^b
 Ζεὺς δ' ἐφορῆ γονέων Ap VIII 30^c
 Ζεὺς κατέπε χρόνιος εἰς τὰς διφθίρας GCL II 19
 Ζεὺς κύνος, ταῦρος Ap VIII 30^a
 Ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκέν' Ap VIII 29^a
 Ζευρηγὴ πνεύουσα, τὰ Ap VIII 29^b
 ζῆθι ὦ ἄνθρωπε Ap VIII 34^a
 ζῆλος γυναικὸς πάντι Ap VIII 34ⁱ
 ζῆλοι μὴ τοὺς Ap VIII 34^m
 ζηλοῦτε μὴ τοὺς Ap VIII 34^a
 ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος Ap VIII 34^e
 ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν Ap VIII 34^h
 ζηλωτὸν οὐδὲν καλὸν εἶς αἰσχροῦ φρομύτων Ap VIII 34^h
 Ζημίαν αἰροῦ μάλλον Ap VIII 34^b
 ζῆν αἰσχρὸν αἰσχροῦς Ap VIII 34^t
 ζῆν κρεῖττόν' ἐστί Ap VIII 34^d
 Ζηνὸς δ' αἴ' Ἀτλαντίς Ap VIII 34ⁱ
 Ζηρός δ' ἐγὼ κεραινὸς Ap VIII 34^g
 Ζήρωνος ἰγλατιώτερος Ap VIII 32
 ζητεῖν δεῖ καὶ Ap VIII 34°
 ζητεῖς τὸν οὐκ παρόντα Ap VIII 34
 Ζητῶν Ἐρμῆν γλύψαι Κέρκωπα ἔγλυψα A 4
 Ζητῶν ὄφρον Θεομάτιον ἀπόλιτα GCM III 58

- ζῆ χιτῶν ζῆ φιλία DV II 79
 ζυγόν μὴ ὑπερβαίνειν Ap VIII 34o
 ζωάγριον τίειν MP I 63
 ζωὴ πίθου GCL II 20
 ζῶμεν οὐχ ὡς θίλομεν, ἀλλ' ὡς θυνά-
 μεθα DV II 81
 ζῶν μὲν ἐπαινῶν Ap VIII 37b
 ζῶνῃ περιβάλε τὴν γαστέρα Ap VIII 37a
 ζῶν ἀτιμώσαντες ἀποφθίμενον Ap
 VIII 37c
 ζῶδός γενήσῃ κρομμίου μοῖραν λαβίων
 DV II 80
 Ζωπίρου τάλαντα MIV 32 Ap VIII 35
 ἢ αἰεὶ δοῦσα τὴν μάχαιραν Ap I 60
 ἢ ἄμμιξα τὸν βοῦν Ap VIII 41
 ἢ ἄμμιξε τὸν βοῦν πολλὰκις ἐκφέρεται M
 IV 33
 ἢ ἀνθρώπων ἴδιος Ap VIII 41a
 ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ἑσθίσις Ap VIII 39
 ἢ ἀντάγκεια καθύπερ Ap VIII 41b
 ἢ ἀφύη πῶρ GCM III 65
 ἢ βαρὺ φόρημα Ap VIII 41a
 ἢ βῆκα καὶ νότις Ap VIII 41c
 ἢ Βοιωτῶν πρότερον Ap VIII 41g
 ἢ βραχυλογία ἰγγυός Ap VIII 41c
 ἢ βῶν ἐγκρατῆς ἰσθί Ap VIII 41c
 ἢ βῶντος ἀνδρός οὐ βραδεία δρομήματα
 M IV 34
 ἢ γὰρ Κύπρις Ap VIII 41i
 ἢ γὰρ περιστάσεων Ap XII 87b
 ἢ γὰρ σιωπῆ Ap VIII 41b
 ἢ γὰρ σπάνις Ap VIII 41k
 ἢ γὰρ τετραγώνος Ap VIII 41a
 ἢ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν Ap VIII 41l
 cf. Add. III / 64
 ἢ γυμνάσιον δὲ μισθόν Ap VIII 41o
 ἢ γλῶττ' ἀνίγνωχ' ἢ δὲ φηγὴν αὐ μιν-
 θάγει M IV 36
 ἢ γυῶμαι μεγίστην εἶναι Ap VIII 41m
 ἢ δ' Ἄτη σθενιστῆ Ap VIII 42f
 ἢ δ' ἀθάνατοι ἰρημίας Ap VIII 42d
 ἢ δὲ ἔξουσία Ap VIII 42c
 ἢ δὲ χελώνης κρεῖα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν
 DV II 82
 ἢ θεός ἢ λύπη πατρὸς πατρὶ πάντα χρό-
 νον M IV 38
 ἢ θῆ γὰρ ὁ βίος Ap VIII 42k
 ἢ θῆ μάλα πόλλ' Ap VIII 42l
 ἢ θῆ νοσῶδες τοῦτο Ap VIII 42g
 ἢ θῆ τ' ἐπτά τ' ἴσασι Ap VIII 42r
 ἢ θῆ οὐδὲν οὐδὲ Ap VIII 42m
 ἢ θάλασσά ἢ βίη ἢ ἀμφαδόν ἢ κρηφ-
 δόν MP I 64
 ἢ θομαί γὰρ καὶ Ap VIII 42b
 ἢ θοῶς τὰς μετὰ Ap VIII 42e
 ἢ θοῶν οὐ πᾶσαν Ap VIII 42a
 ἢ θοῶν φεύγει τίκτοισιν λύπην MP I 65
 ἢ θοῶς γὰρ ὁ μὲν Ap VIII 42i
 ἢ θύ γε φίλου Ap VIII 42b
 ἢ θύ περιδεδυμένον κενός M IV 39
 ἢ θύ ταπινόφθητα λιχνεύειν M IV 37
 ἢ ἔλιον πυροῦντα μύθρον Ap VIII 42o
 ἢ ἐν δημοκρατίῃ Ap VIII 42n
 ἢ ἔριον μετὰ φέγγος Ap VIII 42q
 ἢ εὐκαιρὸς χάρις Ap VIII 42p
 ἢ Ζεὺς ἢ Χάρων A 5
 ἢ θελὸς ἀνθρώποισι λιπεῖν Ap VIII 42i
 ἢ θῆ φίλων γίνωσκε; μίμησιν δὲ μὴ M
 IV 40
 ἢ θος φυσικὸν μὴ θετὸν στέργειν Ap
 VIII 42s
 ἢ ἰσχύς τοῦ Ap VIII 42a
 ἢ κακὴ κρίσις Ap VIII 43a
 ἢ καλῶς ἔην ἢ τεθρηκέναι M IV 35
 ἢ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κερμάτων κει-
 τὰ ὅτα προσεπώλεσεν Ap VIII 43
 ἢ κέκος ὦ Ἀνκότρογε Ap VIII 46a
 ἢ κέρκος τῆ ἀλώπει μαρτυρεῖ DV II 87
 ἢ κέρκος ἢ κολοκύνθη Ap VIII 45
 ἢ κίων ἐν τῇ φάτῃ DV II 83 Ap XVII 20a
 ἢ κίων ἐν τῷ γυμνῷ M IV 42
 ἢ Λάκκουνα πρὸς τίνα Ap VIII 49a
 ἢ λίγε τι σιγῆς κρατεῖται ἢ σιγῆν ἔχει
 GCM III 61
 ἢ Ἠλιάδων δάκρυα M IV 45
 ἢ λιβύρατον κικόν M IV 49
 ἢ λιθωότερος Ἀδωνίδος τοῦ Πραξιτέλους
 GCM III 64
 ἢ λιθωότερος Ἀνικολόφου M IV 46
 ἢ λιθωότερος τοῦ Πραξιλλῆος Ἀδωνίδος
 Ap VIII 53
 ἢ λικίαν σὴν οὐκ ἔχω Ap VIII 47
 ἢ λιεὶ ἢ λικίαι τέρπει DV II 88
 ἢ λιῶ πῶς θανατῆσις Ap VIII 51
 ἢ λος τὸν ἦλον, πάταλος τὸν πάταλον
 GCM III 60 Ap XIV 1
 ἢ Λύκον δακρύς Ap VIII 49
 ἢ μίαι δέκα Ῥόδιοι δέκα νῆες Ap VIII 56
 ἢ μὲν γὰρ τύχη Ap VIII 55b
 ἢ μὲν γὰρ φῶσις Ap VIII 57a
 ἢ μὲν περὶ μίαις Ap VIII 54
 ἢ μὲν μάχαιρα τίμνη Ap VIII 55c
 ἢ μίνοντι ἀποθανεῖν ἢ κικάν Ap VIII 55
 ἢ Μῆδων ἄδικον Ap VIII 57b
 ἢ μίονος κροθῆλιος Ap VIII 55a
 ἢ Μορσίμου κικὸν ἢ ἡσιν ἐξεργάματο Ap
 VIII 57
 ἢ μύρομηξ ἢ κάμηλος DV II 89
 ἢ ἄνα τριώνυς Ap VIII 58b
 ἢ ἔλαξες σπάρταν, ταύτην κόσμι Ap
 VIII 59
 ἢ Νέμεις παρὰ πόδας βαίνει Ap VIII 60b
 ἢ Νέμεις προλέγει Ap VIII 60c
 ἢ Νέμεις πῆχυν Ap VIII 60d

- ἦν μὴ καθάρης κλίσης οὐ φάγῃς Ap VIII 58
 ἦν μὴ πολλῶν Ap VIII 58^a
 ἦν ὁ πατήρ ἐβίβησεν Ap VIII 60^a
 ἦν ποτε κάμοι πρόφα καὶ πρόμνη Ap VIII 60
 ἦν τις ἔμαθε μῦθον ταύτην καὶ ἰοθαύω M IV 50
 ἦ οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος n. cr. Ap VI 68
 ἦ οὐ πεττεῖω Ap VIII 61
 ἦ παναγαίᾳ Ἄρτεμις Ap VIII 62
 ἦ πατὴρ ὡς δοικε Ap VIII 62^b
 ἦ περὶ διδάσκαλος M IV 52
 ἦ Περυγαίᾳ Ἄρτεμις M IV 51
 ἦ που χαλεπὸν Ap VIII 62^a
 ἦ Ἡρακλείᾳ λιθὸς M IV 54
 ἦ Ἡράκλειε λουτρά Ap VIII 66
 ἦ Ἡρακλείᾳ ῥοσὸς M IV 56
 ἦ Ἡράκλειον ἄμμα Ap VIII 63^b
 ἦ Ἡρακλείος ψῆμα M IV 57
 ἦ Ἡρακλῆς καὶ Πίθηκος GCM III 66
 ἦ Ἡρακλῆς ἐξενίξεται Ap VIII 63
 ἦ ἱμάμας μὲν ἐγὼ Ap VIII 68^b
 ἦ ἱματο μὲν καὶ Ap VIII 63^a
 ἦ ἱκνὸς πόκος M IV 55
 ἦ ἱρίστησα μὲν ἱερίου Ap VIII 68^c
 ἦ ἱρων τὸ μινέσθαι Ap VIII 68^a
 ἦ ἴσαν κάκιστοι ταλακάρδιοι Ap VIII 69^a
 ἦ ἴσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι GCM III 63 Ap VIII 69
 ἦ ἰογὴν καίριον Ap VIII 69^b
 ἦ ἰσικάνιμος σικανίω ῥήπτεται DV II 86
 ἦ Συρακοροσίων δεκάτη M IV 59
 ἦ τὸν ἦ ἐπὶ τῆς Ap VIII 71
 ἦ ταπεινὴ ψυχὴ Ap VIII 71^b
 ἦ τε ἰτιά ἀσπὴ Ap VIII 71^c
 ἦ τοὶ τίθνηκιν ἦ διδάσκαι γράμματα Ap VIII 73
 ἦ τρεῖς ἔξ ἦ τρεῖς κύβοι Ap VIII 72 MP I 34
 ἦ ττήθης τινὸς ἀλεκτρίωνος Ap VIII 70
 ἦ τύχη καθάτιν τεθότης Ap VIII 71^a
 ἦ τῶν περιποσίωων Ap VIII 71^d
 ἦ Ἡρασιτιος δεομός Ap VIII 76
 ἦ Φανίου θύρα DV II 84
 ἦ φιλοχρηματία Σπύριων ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδὲν Ap VIII 77
 ἦ Φίλωνος γυνὴ Ap VIII 77^a
 ἦ φρονεῖν ἔλασσον ἦ δύνασθαι δεῖ μεζον Ap VIII 75
 ἦ φύσις ἐκάστῳ Ap VIII 74^b
 ἦ φύσις τενοποῖτας Ap VIII 74^a
 ἦ χαλεκίην μοι Ap VIII 77^c
 ἦ χάρις πρὸς Ap VIII 77^b
 ἦ χάρις ὡς οὐδὲν Ap VIII 77^d
 ἦ χάρις ὡσπερ ἦ Ap VIII 77^c
 ἦχοι θαλάσσης ἀνδρὸς Ap VIII 77f
 ἦ χοῦ τραγωδεῖν πάντας ἦ μελυχολοῦν MP I 67
 ἦσός ὀρόσου τὰ ἑκκτὸς ἔργα γιγῆ Ap VIII 77g
 θάλασσα καὶ πῦρ καὶ τρίτον κακὴ γυνή M IV 61
 θάλατταν σπιεῖρον M IV 62
 θαλάττη ἐκ χαράδρας ἕδωρ GCL II 24
 θαλάττης χάος M IV 64 GCL II 76
 θαλάττιος ὦν μὴ πως χερουτος γένη Ap VIII 83
 Θάμνρις ραίνεται GCL II 27
 θάνατον παρδάλειος ἑποκρίνεται Ap VIII 79
 θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι Ap VIII 83^c
 θανάτου πτερόν Ap XVII 88
 θανόντι κείω συνθανεῖν Ap VIII 83^b
 θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' Ap VIII 83^d
 θαιῶν δ' ἂν εἴη Ap VIII 83^e
 θανῶν καθ' ὑπνοῦς Ap VIII 83g: cf. Add.
 θαροαλίος γὰρ ἀνὴρ Ap VIII 83i
 θάρου ματ', ἐπὶ Ap VIII 83h
 θάρου λέγων τάληθες Ap VIII 83a
 θαροεῖν χοῦ φίλε Βάττι MP I 68
 θάρου τὸ τοὶ δίκαιον Ap VIII 78a
 θάρου τοῦ πρὸς τὰ Ap VIII 83^e
 θάσος πῆξ Ἀγλαοφώντος M IV 63
 θάσος ἀγαθῶν DV II 90
 θάκτον ὑπὸ μάλης πέντε ἰλιόφους κρήναις ἦ ἐνωτίναιδον Ap VIII 82
 Θεαγένουος χρημάτι Ap VIII 84
 θεῖν παρὰ Αὐθιδον ἄμμα DV III 13
 θεῖότερον ἐπὶ στήμια κακχορίας Ap VIII 84a
 θελε μάλλον τοὺς Ap VIII 89g
 θεοὶ δὲ τί φέρτεροι Ap VIII 89^e
 θεοὶ μὲν αἰτίαν Ap VIII 89^h
 θεὸς δὲ τοῖς ἀργούσι Ap VIII 84^b
 θεὸς ἦ ἀναΐδεια DV II 91
 θεὸς μέγιστος τοῖς Ap VIII 89^m
 θεὸς μὲν πάντα καὶ Ap VIII 89^f
 θεοῦ ἄξιόν σε Ap VIII 89^h
 θεοῦ δὲ δῶρὸν ἴστιν ἐπινοεῖν βροτούς Ap VIII 87
 θεοῦ δὲ πληγὴν Ap VIII 89^c
 θεοῦ διδόντος οὐδὲν Ap VIII 89i
 θεοῦ δ' ὄνειδος τοῖς Ap VIII 89^d
 θελοῦ θίλοντος κἂν ἐπὶ ἠπὸς κλίσις M IV 69
 θεοῦ παρόντος ἔπαν ἔπορον πόριμον MP I 69
 θεράπειν τὸ φοβεῖσθαι Ap VIII 89^h
 θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι Ap VIII 89^a
 Θεσσαλικὴ πτερά M IV 68 Ap VIII 88
 Θεταλικὴ γυνὴ Ap VIII 85
 Θεταλικὴ ἔνθεσις M IV 67
 Θεταλὸν σόφισμα M IV 66

Θεῶ μάχεσθαι δεῖνόν Ap VIII 89b
 Θρημίνης ἀνὴρ Ap VIII 91
 Θρηγέουσι τοῖς μὲν κούρ Ap VIII 91b
 Θρηκλιεῖον φίλος Ap VIII 90
 Θρησιυῶς κακῶν ann. DV I 8
 Θρησιὺς Πειρίθου Ap VIII 91a
 Θρητοὶ γεῶντες μὴ Ap VIII 91c
 Θρητὸς γὰρ ὦν Ap VIII 91f
 Θρητὸς πεφυκῶς μὴ Ap VIII 91g
 Θρητὸς πεφυκῶς τάπι Ap VIII 91d
 Θρητῶν δὲ μηθεὶς Ap VIII 91e
 Θρηῆκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται M IV 70
 Θρηῆς ἐγγενης εἰ Ap VIII 91i
 Θρησιὺς μὲν οὐδεὶς Ap VIII 91k
 Θρησιὺς καὶ λυκιδεὺς Ap VIII 92a
 Θρηξ ἀνά μίσον Ap VIII 92b
 Θρηξ ὕστριχος Ap VIII 92
 Θρυγάτηρ ἐπίγαμος κἄν Ap VIII 96c
 Θρυμὸς δὲ κρείσσων Ap VIII 96a
 Θρυμὸς ἔαχουον γηράσκεις Ap VIII 93
 GCL II 23
 Θυμόσοφος GCL II 26
 Θυμοῦ λόγος ἰατρός Ap VIII 96d
 Θυμῶ μάχεσθαι μὲν Ap VIII 96b
 Θυνίξειν Ap VIII 96
 Θυνοὶ τοὺς παναγῆσαντας Ap VIII 96e
 Θυνοίμ' ἂν αὐτῶ Ap VIII 96f
 Θυράεις Κἄρες οὐκέτ' Ἀνθεστήρια Ap VIII 94
 ἰαίνεται τῇ διηγῆσει τῶν τοιοῦτων λόγων Ap VIII 99
 Ἰαλέμου ψυχρότερος GCL II 32
 Ἰαμα γλωττήης ἰγκράτεια κοιλίας Ap VIII 99a
 Ἰαμβὸς ἴσσι ποῦς Ap VIII 99b
 Ἰανὸς ἄλλος Ap VIII 98
 Ἰατρον καὶ φίλον Ap VIII 97a
 Ἰατρία δὲ ἴσσι Ap VIII 100c
 Ἰδε πῦρ ἰδ' ἀφῆμ M IV 71
 Ἰδοῦ Ῥόδου, ἰδοῦ καὶ πῆθημα Ap VIII 100
 Ἰδοῦ χρυσοῦν ἀνθράκωδον Ap VIII 100a
 Ἰδρῶς μὲν ὁ ἐκ Ap VIII 100b
 Ἰερά ἄγκυρα GCM III 77
 Ἰερά συμβουλή ἴσσι DV II 92
 Ἰερόν ἀληθῶς ἴσσι Ap IX 19d
 Ἰερόν χρῆμα σύμβουλος Ap IX 19c
 Ἰερόουλος Θεοσίβει Ap IX 2
 Ἰθε ὀρθός M IV 74
 Ἰκανὸν ἂν εἶη μοι Ap IX 19b
 Ἰκανότης ἴσσι ἔως Ap IX 2b
 Ἰκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν Ap IX 19c
 Ἰλιὰς κακῶν DV II 93
 Ἰλιὰς ὦν εἶτα Ap II 22a
 Ἰμιασμός Διονυσίου Ap IX 5
 Ἰμιατῶ πῦρ περιστέλλεις Ap IX 4
 Ἰμβριος δίκη M IV 76
 Ἰμβριος ἢ Λήμιος M IV 77

ἰνά γὰρ δῖος ἔνθα καὶ αἰδώς Ap IX 6
 MP I 71
 Ἰονὺς ἄχῃ Ap IX 6a
 Ἰομεν εἰς Σαλαμίνα Ap IX 6b
 Ἰππέας εἰς πεδῖον προκαλεῖ DV II 96
 Ἰπποδάρων ἐμῆσις M IV 79
 Ἰπποὶ Θεσσαλικάι ann. M VI 87
 Ἰππόλοτον μισησομαι GCM III 74
 Ἰπποὺ εἰς πεδῖον διδάσκεις τρίχειν Ap IX 11
 Ἰπποπόμου ἀσβεβέτερος Ap IX 7
 Ἰππος με φίρου καὶ βασιλεύς με τρίχει Ap IX 12
 Ἰππου γῆρας M IV 80
 Ἰππου μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμῳ, φίλου δὲ πίστιν ἐν ἀνυχίᾳ κρίνομεν Ap IX 10
 Ἰππους εἰς λεῖον πεδῖον MP I 72
 Ἰππῶ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβυλλε Ap IX 8
 Ἰσον δὴ κακῶν Ap IX 17a
 Ἰσος πόλεμον οὐ ποιεῖ GCM III 79
 Ἰσότης φιλότης DV II 94
 Ἰσότης θύει DV II 95
 Ἰσὸν ἀρίστης Ap IX 15
 Ἰσχυρὸν ἢ ἀλήθεια M IV 81
 Ἰσχύς καὶ εὐμορφία Ap IX 19a
 Ἰσχύς καὶ τεῖχος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις MP I 73
 Ἰσως Ἐρινύς ἴσσι ἐκ τραγωδίας GCL II 30
 Ἰχθὺν ῥήγεσθαι διδάσκεις GCL II 31
 Ἰχθὺς ἀποκείμενος Ap IX 2a
 Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἀρχεται Ap IX 18
 Ἰχθῶν βίος ann. Ap XIII 79
 Κάγω ἄνωθ' ἄλας βαλανεύσω Ap IX 20b
 Καδμεία νίκη GCL II 45 Ap IX 30
 Κάθαμμα λύεις MP I 75
 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης GCL II 44 Ap IX 34 MP I 44
 Καθεύδοντος τρόποιον GCM I 14
 Καθεύδων γὰρ οὐδεὶς Ap IX 20c
 Καθίξει ἐπὶ κόπην M IV 96
 Καθ' ἕδατος γράφεις DV II 59
 Καθώσπερ αἰ τίθηται διττίως κακῶς GCL II 35 Ap IX 55
 καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον M IV 98
 καὶ βαῖτυλον ἂν κατέπεις Ap IX 24
 καὶ βοῦς ἀρότης γίγνεται M V 6
 καὶ δρυὺς μινιάς ἐγίντο Ap IX 49
 καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον Ap IX 22
 καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθητῶν ἰσχυρὸν ἐλάμβανεν Ap IX 33
 καὶ κρημενὺς κρημενὺς κοτίει M IV 86
 καὶ κρημερὸν μισῶ τὸν ἐκ ῥιζῶν ἐκτέμνοντα τὰ λάχυνα Ap IX 24d

καὶ μία μίζων βία τῶν Μηριόδων Ap IX 51
 καίπερ γέρον ὢν Ap IX 24^b
 καιρὸν γέθε MP II 59
 καιρὸς φύσιν πράγματος Ap IX 42
 καιρῷ δουλείῃν καὶ Ap IX 24^c
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ Ap IX 24^a
 καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν MP I 76
 καὶ τίς ἂν ταύτην τήν πάλιν ληισιοίη
 δέοντως κτλ. Ap IX 31
 καὶ τὸ ἄμεκόν εἰς τούτασιον ἀποτε-
 λεύη Ap IX 60
 καὶ τὸν ἀπὸ γαμμῆς κινεῖ λίθον Ap
 IX 21
 ἐπὶ αὐτοῦ δὲ τὰ τῆς Ap IX 76^b
 καὶ πρὸς δὲ λόγον M IV 91
 καὶ φιλεῖν δέῃ ὡς καὶ μαθήσοντας καὶ
 μοῦσιν ὡς καὶ φιλήσοντας MP I 77
 καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ M V 5
 κακὰ κέρδη ζητεῖν ἀρετῆς φέρει MP I 78
 κακὰ μὲν θάψαι, κακὰ δὲ ἐπιτελεῖν GCM
 III 98 Ap IX 92
 κακὰ τοὺς θάμους ἐκκέχρηται: ταύτην
 Ap IX 54
 κακὴ γὰρ αἰδέει ἐνθα γ' ἀναιδὲς κρη-
 τεῖ MP I 79
 κακὴ μὲν ὕψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες Ap
 IX 23
 κακὴ πρόσθετος Ap IX 47
 κακοὶ κόρον οὐκ ἀνίχονται MP I 80
 κακοὶ τῆς ποτηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην
 GCL II 42
 κακοὶς ὀμιλῶν καυτὸς Ap IX 20^a
 κακοὶς τὸ κέρδος τῆς δικῆς ὑπερμερον
 MP I 82
 κακὸν ἄγγος οὐ κλάται Ap IX 36
 κακὸν ἀναγκαῖον ἀπὸν: M V 7
 κακὸν ἀναγκαῖον τὸ πείθειν γαστρι
 M V 7
 κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πύσχειν
 αἰεὶ MP I 83
 κακὸν δῶρον, ἴσον ζημίᾳ Ap IX 58
 κακὸν ἐπὶ κινῶ M IV 100 Ap XV 15
 κακὸν κακῷ ἐπιτελεῖ M V 11
 κακὸν Τενέδιον M IV 89
 κακὸν τὸ κελόν, ἦν (ἢ μὴ) καιροῦ τίχη
 Ap IX 57
 κακὸς ἀνὴρ μακρόβιος Ap IX 36
 κακὸς μὲν κόρης, δεινὸς δὲ λιμὸς M V 8
 κακοῦ γὰρ ἀνδρός δῶρον ἀρετῆς οὐκ
 ἔχει M IV 87
 κακοῦ κόρακος κακὸν φόν GCL II 34
 Ap IX 20
 κακῶν ἰσχυρῶν δεξιέρηνα πρὸς τοὺς M V 10
 κακῶν πινηγυρις GCL II 43 Ap IX 29
 κακῶς ἀκούειν κρείσσον ἢ λέγειν κακῶς
 MP I 85

κακῶς ἀκούειν πρὸς σέ ἴσπιν καὶ ἄλλους
 Ap IX 32
 Καλιμαριδικὸς γάμος MP I 86
 Καλλιπιδίος ἱστῶν MP I 87
 κελόν τε καιροῦ Ap IX 59^a
 κελῶς πέποιθεσι μάλλον ἢ πλουτεῖν κα-
 κῶς Ap IX 43
 κέρηλον ἐπὶ καμῶν M V 1
 κέρηλος ἐπισημῆσασα κερῶν καὶ τῶ
 ὄντι προσημῶσεν Ap IX 59^b
 κέρηλος προσημῶσα πολλῶν ὄντων ἀρετῆς
 ὅτινι φαρτῖα MP I 88
 κῆν αἰεὶ δάχη ἄνδρα ποτηρῶν Ap IX 35
 κῆν εἰς μάχησαν καθίστησιν MP I 89
 κῆν ἐπὶ νεροῦ κερδαίνειν GCL II 37
 Ap IX 41
 κῆν τοὺς λειψάνους ἐνεστὶν ἐνωχίᾳ M IV 99
 κερθαυίλης ἐδῆδοκας M V 2
 Κερθάρον μέλιτινος GCL II 41 Ap
 IX 26
 κερθάρον σκά GCL II 50 Ap IX 40
 Κερθάρον σοφώτερος DV II 97
 κέρνιος πρήτης DV II 99
 κέρνιος ἄμπελος DV II 99
 κερνὸν φέγων ἐς πῶν περιπέσοι Ap
 IX 59^a
 κερνοῦ οὐκὸν θεοκίβητι M V 4
 Κυρικῆ Μοῦσα MP I 90
 Κυρικὸν θῆμα DV II 98
 Κυρικὸς τάφος Ap IX 53
 Κάριος αἶνος M V 9
 καρκίνος δασυπόδι συγκρίσις Ap IX 56
 καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ GCL II 39 Ap IX 27
 καρκίνος λαμπὸν αἰρεῖ GCL II 40
 καρκίνος ὄρθα βυδίζειν οὐ μεμύθηκεν
 Ap IX 50
 Καρπάδιος τὸν λαγῶν M IV 94
 Καρπάδιος τὸν λαγῶν MP I 91
 κερπὸν ὃν ἴσπινος θέρει GCL II 57
 Κισσωπικὸν ἄμμα Ap IX 46
 κατὰ βῆμα τῆς ἀρετῆς μίμησος Ap IX 63
 κατὰ βοῶς εὐχου GCL II 48 Ap IX 38
 κατὰ θεὸν ἦκεις Ap IX 37
 κατ' αἶγας ἄγριας Ap IX 61
 κατὰ κεοῦ ἀπὸν M III 34
 κατὰ λίθον σπειρῶν ἀπὸν DV III 71
 κατὰ μύος δλεθρον Ap IX 28
 κατὰ πετρῶν σπειρῶν ἀπὸν DV III 71
 κατὰ πετρῶν σπειρῶς DV II 61 Ap IX 45
 κατὰ ποδὸς βύβασι M IV 97
 κατὰ πρὸς ξυτίσις Ap IX 45
 κατὰ ῥοῖν τάγαθὰ M V 3
 κατὰ ῥοῖν φέρειν GCL II 38 Ap IX 59
 κατὰ σαυτὸν ἔλα Ap XVIII 32
 κεισερόντις Θανίτου Ap IX 25
 κατοπιν ἰσχυρῆς ἦκεις GCM III 89 Ap
 IX 44 XIV 6

κατωταρον ειδους χαλκος Ap IX 59c
 κατωπιον ο τυφλος DV III 88
 Κιυίνος Ξρας Ap IX 39
 κενύλισται ο πίθος GCL II 52 Ap IX 74
 κενύ κενύ βουλεύονται GCM III 96
 Ap IX 66
 κενά κροταλίεις ὄχη MP I 92
 κενά τὰ πύγης Ap IX 66
 κινάσει ἐλπίσι θυμαίνεται Ap IX 67
 κινήν ψάλλεις M V 12
 Κεταύρων ἴβην μέρμηται Ap IX 73
 κέντε τὸν πῶλον περὶ τὴν εὔσσαν Ap IX 65
 κερμαῖς ἄνθρωπος Ap IX 72
 κερμαῖς πλοῦτος Ap IX 71
 κέρδος αἰσχρὸν βυρὶ κερμῆσαν MP I 93
 κέρδος αἰσχρῆς ἄμεινον M V 13
 κέρδους ἐκτε κἂν ἐπὶ ὕπνῳ πλοῖος ann. M IV 69 Ap IX 76
 Κέρων γαμεῖ DV III 54 Ap X 52
 κερκίον ἐλευθερία Ap IX 75
 Κερκισία μέγιστε Ap IX 69
 κερκισίειν DV II 100 Ap IX 64
 Κεσῶν πλοῖος Ap IX 70
 κιστρῆς ἠχοῖται DV III 1 Ap IX 76
 κηρὸν τοῖς ὡσὶν ἐλαλείεις Ap IX 77
 κηροῦ ἐπλάστωτος GCL II 44
 κηροῦ μαλθακώτερον ann. GCL II 44
 κηρήεις μόχθους ἄλλων κατέδονται M V 14
 κήκλον πέποιτος Ap IX 82
 Κιλίκιοι τράγοι M V 15 DV III 2 Ap IX 78
 Κιλίκιος ὄλεθρος n. cr. DV II 51
 κινδυνώδης ἢ ἐν πρώτῳ οὐλίε Ap IX 81
 κινεῖ τὸν ἀνάγκη Ap IX 79 MP I 94
 κισθῶν τὸν ἀφ' ἑρῶς Ap IX 80
 κίσσος μετ' Ἀνδοτήριε Ap IX 77
 κισθῶν τοῖς βραδύς ὄκνον Ap IX 79
 κλαίει θ' ὁ νικῆσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν Ap IX 83
 κλειτοριάζειν M V 16 Ap IX 84
 Κλιθῶν κόκκον ψήθειν DV III 5
 κλισίαι ἐκ χώρας Ap IX 85
 Κνωδαίου χοῖνῆς MP I 95
 κόγχης ἄξιος Ap IX 86
 κοινὰ τὰ τῶν φίλων GCL II 54 Ap IX 88
 κοινὸν κινάγων τοῖς πᾶσι περιμύθειον Ap IX 96
 κοινὸς Ἐρμῆς Ap X 1
 κόκκος αἰτέων προξένησε θύρατον Ap IX 97
 κολικευτικώτερος πειθήκων Ap IX 86b
 Κολοφῶνα ἐπιθήκας GCM III 91 Ap IX 93
 Κολοφῶνιά ἴβρις M V 24
 Κολοφῶνιος χερσός M V 27 Ap IX 94

κολυμβήσω, ἀλλὰ ὑμῆσω, οὐ M V 9
 κολωνὸν κρητίζειν Ap X 54
 Κομπῆς Μάξιμος Ap X 2
 κόπιν φροῆς Ap IX 99
 κόπος κόπον λήει M V 22
 κόμακας ἀρδῶναι αἰδοσιμώτεροι Ap IX 90
 κορινθιάζειν M V 18
 Κορινθιον κακόν M V 26
 Κοροΐβου ἠλιθιώτερος Ap X 3
 Κορυθαῖος εἰδεχθιώτερος GCL II 51 Ap IX 92
 κόρχορος ἐν λαχίνοις Ap IX 100
 κοροῖνη γῆράμμη κομίζει Ap IX 87
 κοροῖνη τὸν σκορπιὸν GCM III 85 Ap IX 99
 κοσκίνον γῆρας M V 25
 κοσκίνο ἀνέλιξ M V 20
 κοσκίνο μαντινῆται GCM IV 12 Ap IX 89
 κοσκίνο ἴσθω φέρει Ap IX 91
 κόσμοι Σπάρταν ἦν ἔλιξες GCM III 82
 Κόττις Μάξιμος M V 17
 Κόττιον ἰσχυρότερος καὶ Βρυγίτω Ap IX 98
 κουφότερος γέλλου Ap IX 97a
 κουφότερος σκυῖς ann. Ap IX 97a
 Κουρήτων ἰσθμὸν Ap IX 95
 κραδίηκε ἀλφειὸν Ap X 4
 κράμβην ἀλείφειν M V 29
 κράμην ἑρῶος Διὸς σωτήρος Ap X 5a
 Κράτης ἀποκτεῖ τὰ Κρητήτος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρητίση τὸν Κρητήτη Ap X 5
 κρείσσον' ἢ περιλίπες Ap X 10
 κρείσσον ἰστέ πολλοῦ ἕξιον εἶναι ἢ κτλ. Ap X 12
 κρείσσον ὀλίγον φοτιζέσθαι ἢ παντελῶς σκοτιζέσθαι Ap X 15
 κρείσσον ταῖς ἀλλήδοσι τελευτᾶν ἢ κτλ. Ap X 13
 κρείσσον τὸ δοκτεῖν Ap X 8b
 κρείσσων Ζώπυρος ἐκατὸν Βαβυλώνων Ap X 14
 Κρής πρὸς Αἰγινητήν M V 28
 κρητίζειν Ap X 7 GCM III 87
 κρητίζει ὁ κρητῆς M V 30 MP I 96
 κρηεῖ φίλους ὁ καιρός Ap X 8a
 κρηὸς ἀσεργῆκῶς Ap X 9
 κρηὸς τροφίται ἀπειθεί GCM III 97 Ap X 8
 κρητῆς κάκιστος ὑπάρχει καὶ φίλων καὶ πολεμίων Ap X 16
 κροκοδείλον δακρυὸν Ap X 17
 Κρομύλδον ζεύγος Ap I 18
 Κρόνου πηγὴ Ap X 11
 Κρότωνος ὑγεινώτερος M V 33
 κρύμους μὴ ἰσθίειν Ap XV 14
 Κριζικηνοὶ στατήρες Ap X 24
 κύνκλος τὰ ἀνθρώπινα Ap X 28

- Κυκλώπιος βίος M V 44
 Κύκλωπος δωρεῖν Ap X 20^a
 κύκλιος ἥσασμα GCM III 84 Ap X 18
 κύλλου πήρα M V 41
 Κυλώνιον ἄγος Ap X 49
 κύματα μετρεῖ M V 43
 κυματοπρίστης M V 10
 κύνα δέριν διδαρμένην Ap X 29
 κύνας Ἰνδοίκοι Ap X 32
 κύνη Ἰλίδος Ap XV 85
 κύνη δίδως ἄχυρα ὄρω δ' ὅστιά Ap X 31
 κυνηκός θάνατος M V 38
 Κυνόσαυρες GCL II 56 Ap X 22
 κυνός οὐς M V 37
 κύντερα Κύντωνος ann. M III 26 Ap VII 99
 κυπαρίττου καρπός Ap X 20
 κύρβεις κακῶν Ap X 27 GCL II 53
 Κυρρία γῆ Ap X 21
 κύων ἐν ῥόδοις M V 35
 κύων ἐν φάτιγῃ M V 34
 κύων ἐπὶ δασμά DV III 3 Ap X 26
 κύων ἐπιστορίψις ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον GCL II 36 Ap X 30
 κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον GCM III 90
 κύων κυνός αὐχ' ἀπτεῖται M V 36
 κύων παρ' ἐντέροις M V 39 n. cr. M III 42 Ap X 25
 κύων σπειδουσι τυφλά τίεται M V 32
 κύων τεύτλα οὐκ ἰσοδία Ap X 30^a
 κωνωπος ἐλίγας Ἰνδός οὐκ ἀλεγάει Ap X 37
 Κῶος πρὸς Ἄχον Ap X 35
 κωρόν γὰρ βέλος Ap X 33^a
 κωρότερος κίχλης GCL II 49 Ap X 33
 κωρότερος τοῦ Τρωαίονος λιμένος Ap X 34
 κωρῶ ὁμιλίς Ap X 36
 λάβρακις Μιλησίους Ap X 38
 λάβωμεν τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ap X 39
 λαγῶν κατὰ πόδας γρηθὶ διώκειν M V 48
 λαγῶδες καθύπευθεν DV III 6 Ap X 40
 λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν DV III 8 Ap X 41
 λάθε βιώσας M V 47
 λακκίπλουτος εἰ κατὰ τὸν Καλλιαν Ap X 43
 λακωνίζειν Ap X 42
 Λακωνικὰς σελήνας Ap X 47
 Λακωνικὸν τρόπον Ap X 42
 λαλιώτερος τρυγίνος M V 49
 λαλιώτερος χελιδόνος M V 49
 λάμβδα ἐπὶ ταῖς ὕσσιον Ap X 43^a
 Λαμίας δυσμαροφότος Ap X 44
 λαρινοὶ βόες Ap X 45
 λάρος ἐν ἔλειον Ap X 48
 λάρος κεχηγῶς Ap X 46
 λεβηρίδος γνημότερος καὶ κινδάλου Ap X 49
 λέγειν/μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλιστα Ap X 51
 λέγεις ἢ δὲ λέγεις Ap X 52^a
 Λεβηθρίων ἀνοητότεροι Ap X 50
 λέοντα νόσσις Ap IX 99
 λέοντα ξυρεῖν M V 50 MP I 97
 λεοτή ann. M VIII 16
 λεπτήν πλέκεις GCL II 59 Ap X 56
 λεπτή τις ἑλπίς ἴσθ' ἐφ' ἧς ἐχοῦμεθα Ap X 55
 Λεῖροι κακοὶ οὐχ Ap X 58^a
 Λεοναία χολή M V 58
 Λέονη θιωτῶν Ap X 57
 Λέονη κακῶν GCM IV 53 Ap X 57
 λεοβιάζειν Ap X 57^a
 Λεοβίων ἄξια Ap X 58
 λίσσῃ ἐγκάθη Ap X 59
 λευκὰς κορώνας M V 52
 λευκὴ ἡμέρα M V 51
 λευκὴν μύζαν φρούσπιον Ap X 60
 λευκὴ στάθμη DV III 9 Ap X 64
 λευκὴ πῆφος M V 57 Ap X 62
 λευκός Ἐρμῆς M V 53
 λευκώλενον λίνον κερδογαμεῖς Ap X 52
 λευκῶ λίθω λευκὴ στάθμη GCL II 67
 λευκῶν ἀνδρῶν οὐδὲν ὄφελος M V 55 Ap XIII 35
 Λευκῶνης ζῆλος Ap X 52^b
 Λευκόριον οἰκίς Ap X 53
 λέων ἐν πίδασις M V 56
 λέων εὐθύς εἰς ἀγῶνας Ap X 63
 λέων ἔπος ἔχων M V 54
 λέων τῆν τρίχα, ὄνος τὸν βίον Ap X 61
 λήθαργος εἶ' Ap X 66^a
 λήθαργος κύων GCL II 62
 Λήθης πεδίον MP I 98
 λημῶν χυτρίσις ἢ κολοκύνταις DV III 10 Ap XVIII 42
 Λήνια κακὴ GCM IV 13 Ap X 63
 Ληνιαὶ χειρὶ n. cr. M V 60 Ap X 66
 Ληνιαὶ βλίπεις GCM IV 22 Ap X 67
 Ληνιαὶ τὸ πῦρ ann. GCM IV 22
 λίαν φιλῶν ἑαυτὸν Ap X 68^a
 Λιβυκὸν θηρίον GCL II 60 Ap X 75
 Λιβυκὸν ὄρσιον Ap X 73^a
 λίθοις τὸν ἥλιον βάλλει MP I 99
 λίθον ἔφην M V 63 Ap X 68
 λίθος κυλιόμενος γῆκος οὐ ποιεῖ Ap X 72
 λίθος ποτὶ σπάρταν ann. MP III 15
 λίθω λαλεῖς M V 61
 λιμὸν θεορίεις λύει Ap X 68^b
 λιμὸς Μηλίων Ap X 70
 λιμοῦ πεδίον Ap X 69 M V 64
 λιμῶ γὰρ οὐδὲν Ap X 73^a
 Λίνδιον τὴν θυσίαν Ap X 71
 λίνον λίνω κλώθεις GCM IV 16 Ap X 73
 λεπρωτέρος ληνυθίου Ap X 73^a

λιπαρώτερός λύχνου Ap X 72^a
 Λιψύτερον ᾠδὴν ἤδεις Ap X 74
 λόγος λόγους τίκτουσιν M V 67
 λόγον παρ' ἰχθυοῦ Ap X 77^b
 λόγος ἱατρὸς τοῦ Ap X 76^c
 λόγος μὴν ἰσθ' Ap X 76^d
 λόγος μὴν ἰσθι Ap X 76^b
 λόγῳ μ' ἐπίσους Ap X 76^a
 λοιβὰς μὴν πρῶτον Ap X 77^a
 Λοκρικός βοῦς M V 66 Ap X 78
 Λοκροὶ τὰς συνθήκας M V 65
 Λούσαιο τὸν Πελαῖον Ap X 77
 λουτρά ἀνθρωποποιναφίτα Ap X 78^a
 Λυγκίως ὅμοιος GCL II 61
 Λυγκίως ὀξύτερον ἀρῆ Ap X 79
 Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον Ap X 99^a
 Λυδία λιθός M V 76
 Λυδίων ἄρμι DV III 13 Ap XI 1
 Λυδοὶ ποιηροί, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι,
 τρίτοι δὲ κτλ. Ap X 100
 Λυδὸν εἰς πεδὶον ἴσθι προκαλούμενος
 Ap X 81
 Λυδὸς ἀποθνήσκει σοφὸς ἀνὴρ M V 78
 Λυδὸς ἐν μισημβρίῳ GCL II 63 Ap X 82
 Λυδὸς καπηλεία Ap X 83
 λυγὸν λίσχος Ap X 96^a
 λυγὸν δ' οὐκ ἴσθιν ἀγροῦντα τὸν δεσμόν
 Ap X 88
 λυκίη ann. M VIII 16
 λυκόων εἶδες Ap X 89
 λυκόπους εἶ Ap X 91
 λυκὸς ἀετὸν φεύγει GCM IV 17 Ap X 98^a
 λυκὸς ἐν αἰτιασίῳ ἴσθι κἂν φέσθ κἂν
 μὴ φέσθ M V 71
 λυκὸς μίτην χανόν GCM IV 15 Ap X 85
 λυκὸς περὶ φρέαρ χορεύει GCM IV 15
 Ap X 86
 λυκὸς ποιμῆν Ap X 96^b
 λυκὸς πρὸ βοῆς σπύθει DV III 11
 Ap X 94
 λυκοῦ δικαί M V 74 Ap I 18 X 93
 λυκοῦ πτερά M V 68 DV III 7 Ap X 80
 λυκοῦ ῥήματα GCL II 66
 λυκοῦ στίγχι M V 69
 λυκὸν συννόμον καὶ ἔπρω, λέοντέ γε μὴν
 οὐκ εἶτι Ap X 87
 λυκὸν ἀθλή M V 72
 λυκὸν φιλία M V 70
 Λύλλος εἶ M V 77
 λυπηρότερον σταλαγοῦ Ap X 93^a
 λύπηρ δὲ πάσης γίγνεται ἱατρὸς λόγος
 MP I 100
 λυσίφωνος γυνή Ap X 96
 λυσοὶ τελεῖται καὶ λύσαν ἀλλήλους Ap X 99
 Λυσικράτης ἔτερος Ap X 97
 Λυσικράτου πλοῦτον πλουτεῖς Ap X 98

λύχνον ἐν μισημβρίῳ ἄπτειν DV III 12
 Ap X 95
 λύχνον ἀρθέτος γυνή πῶσα ἢ αὐτῇ
 Ap X 90
 λυτὰ ἔφαγες Ap XI 2
 μαγνήτις λίθος M V 79
 μαίνεται Θάμυρις GCM III 71
 μαινομένον θεὸν ἔτερω θεῷ νήφοντι σω-
 φρονίζεσθαι MP II 1
 Μικαρεὺς ὁ τοῦ Ap XI 3^a
 μακάρων τῆσοι M V 81
 μακρὰι τράνων χειροῖς Ap XI 7^a
 μακρὰς ἰλιπιδας μισὸ A 6
 μᾶλλον αὐτὸν κέληθιν ἢ οὐ τῆς θυλίσια-
 σης λεγόμενοι χόες GCL II 76
 μᾶλλον ἢ Φοῖβῃ Ap XI 3
 μανίαι οὐ πᾶσιν ὅμοιαι Ap XI 8
 ματωκὸν ἠγῆχῃ M V 80
 Μαργίτης εἶ Ap XI 7
 Μαρσίαις κομπάζων ἠέριε Ap XI 6
 μάρτυς ἐκ Λιδὸς δέλλων Ap XI 9^a
 μάστιξ ἑλαύνει Ap XI 8^a
 μασαλῆν ἀφείν GCL II 72 Ap XI 8^b
 μασχαλισθῆσθι ποτὶ Ap XI 4
 μάταια τάλλι παρὰ Κρότωνα τᾶσται
 MP II 2
 ματιολοιχὸς τυγχάνεις Ap XI 9
 Μανσώλου τάφος ann. Ap IX 53
 μαχαιρῆ μὴ πῦρ σκαλύειν Ap XI 5^a
 μαχητῆς ἐπιμύθησ οὐκ ἀγγελιαφόρος
 Ap XI 5
 Μεγαροὶ δάκρυα M V 87
 Μεγαθήκαι σφίγγες Ap XI 15
 μέγας κληκτῆς ἐν μικρῷ πράγματι Ap
 XI 14
 μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἢ δεῖ
 MP II 3
 μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐναντοῦ Ap XI 33
 μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ
 μαχαίρᾳ M V 86
 μέγισται ἀδικήματα ἐνάει Ap XI 15^a
 μεγαλονυχίῃ τὸ φέρειν πρῶτως κτλ. MP II 4
 μεθίμνω ἀπομετῶ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἀγγύριον Ap XI 13
 μεθυσκοκότηας Ap XI 23
 μεῖζονα βοῆ χλωρῆς δάφνης καιομένης
 DV III 22 Ap XI 16
 μεῖζον βοῆ τῶν νηδῶν n. cr. Ap IX 51
 μελαμπύγῳ σὺντυχοι M V 82
 Μελανίωνος σωφρονέστερος Ap XI 18
 μέλι μοῦ τῶν τοιοῦτων Ap XI 10^a
 Μελιτηνοὶ κύνες Ap XI 24
 μέλιτι καταπάτων ἑαυτὸν DV III 30
 μέλιτος μελιός DV III 20 Ap XI 32
 μέλος ἀγρίως Ap XI 22
 μεμαγμένη μάζα DV III 21
 μεμαγμένος βίος M I 83

- μεμνησθαι θεῶν ὡς Ap XI 17^a
 μεμνημορία ἐστὶ λάθρος Ap XI 17^b
 μέμφεις ἐστὶ φόβος Ap XI 17^c
 μένε βοῖς ποτὲ βοιάων Ap XI 11
 μένε γὰρ ἴμιον σε παιδα φιλήσοντα Ap XI 12
 μέρις οὐ πύχει M V 83 Ap XI 26
 μεταβλητότερος μήτρας Ap XI 21
 μεταβολὴ πάντων γλυκὴ Ap XI 31^b
 μετὰ γραμμάτων Ἐγείσιον παλαίει Ap XI 29
 μετὰδος μοι πηγάων, ἵνα μὴ βασκάνης με Ap XI 25
 μετὰ Λισβον ὠδόν Ap XI 27
 μετὰ Μουδῶν κούδος Ap XI 28
 μετὰ πόλεμον ταμύχη ἢ συμμάχια Ap XI 30
 μετὰ Μαρυθῶνα μάχη Ap XI 30
 μετὰ τὴν ἐν Μαρυθῶνι μάχην M V 85
 μετὰ τῆς ἰσχύος Ap XI 17^d
 μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμάχια M V 85
 μέτρα φιλάσοσθαι Ap XI 34^c
 μέτρον ἔριστον ann. GCL II 79
 μέτρα ὕδατος πλουσις, ἀμετροὶ δὲ μᾶζαν ἴδοντες Ap XI 31
 μέχρι βωμοῦ φίλος εἰμι Ap XI 31^a
 μέχρι τοῦτον κρίσεων σου ἔστιν ὁ πατήρ κτλ. Ap XI 20
 μέχρι τῶν ἀμφωτίδων DV III 19
 μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων MP II 5
 μηδὲ δίκην δικίαςης πρὶν ἀμφοῖν μῆδον ἀκούσης MP II 6
 μηδὲ μέλι μηδὲ μέλισσα DV III 25 Ap XI 45
 μηδὲ μοι ἀντὶ Ap XI 34^c
 μηδ' ἔτερον κούδος Ap XI 53^a
 μηδὲ πολύξινον μηδ' Ap XI 34^d
 μηδὲ ὑπὲρ τῶν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα Ap XI 34^b
 μηδὲν ἄγαν GCL II 79 Ap XIV 30
 μηδὲν ἐξωθὲν πολυπραγμοσύνῃ MP II 8
 μηδὲν κατὰ βοδὸς εἴξῃ DV III 24 Ap IX 38 MP II 7
 μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον GCL II 79
 μηδὲν ὑπὲρ τὸν καλάποδα M V 88
 μηδέποτε ἐρδὴν γίγεται μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παιδα βόσκοντι κτλ. Ap XI 56
 μηδέποτε μηδὲς Μιγαριῶν γίνονται σοφώτερος Ap XI 54
 μηδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο Ap XI 34^e
 Μηδικὴ τραπέζα DV III 14 Ap XI 43
 μὴ εἰκῆ τὴν Ἀθῶν Ap XI 52
 μὴ ἐπιτρέψασθαι ἐπὶ τοὺς ὄρους ἐλθόντας MP II 9
 μὴ ἰσθίειν καρδίαν MP II 10
 μὴ θεῖς ἀνθρώπων ὥσπερ Ἀδάμης Ap XI 58
 μὴ κακούργει τὴν μουσικὴν Ap XI 38
 μὴ κάρφος κινεῖν Ap XI 47
 μὴ κινεῖν ἀκίτητα M V 98
 μὴ κινεῖν ἔθνη DV I 25
 μὴ κινεῖν κινῶν ἐν κείμενον DV III 23 Ap XI 44
 μὴ κινεῖ Καμάριαν GCM IV 41 Ap XI 49
 μὴ κρύπτει τὸ κάλλος ὥσπερ τὸ ποσῆγον MP II 11
 μῆλα Ἐσπεριδῶν μοι ἰδωρήσω Ap XI 57
 μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων M V 97
 μῆλω βάλλειν DV III 27
 μὴ μάχαιραν ἀρεθὲ θῆλυ DV III 28 Ap XI 48
 μὴ μεγάλα λέγει M V 92
 μὴ μελαμπύγου τύχης GCL II 73 Ap XI 19
 μὴ μνησικακῆσης εἶ Ap XI 36^a
 μὴ τευρῶν θήκας κινεῖ Ap XI 41
 μὴ παιδί μάχαιραν GCL II 70 Ap XI 51
 μὴ παιδί εἶφος M V 94
 μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν MP II 13
 μὴ πρὶν μικρὰν ἴδουσαν μεγάλου κινδύνου Ap XI 40
 μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα M V 96
 μὴ πρὸς λίοντι κορκίης ἀφωμίαι μίχης DV III 26 Ap XI 46
 μὴ προσοβήσης τὴν θήραν Ap XI 35
 μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ GCL II 74 MP II 15
 μὴ οὐκίτε γῆμαι πρὶν τελευτήσαντε ἔσθης Ap XI 36
 μὴ σπένδε πλοίτην καὶ M V 89
 μῆτε πασιγνήτω ἴσον ποιησθαι ἑτάρον Ap XI 34^a
 μῆτε πᾶν μῆτε γράμματα DV III 18 Ap XI 53
 μῆτε τυφλὸν ὄδηγον μῆτ' ἀνόητον οὐμβολῶν Ap XI 50
 μὴ τέφραν φθίγων εἰς ἀνθρακίαν πύσης Ap XI 37
 μὴ τιμωμένης ἀρετῆς ἢ κακία κινῆται MP II 16
 μὴ τις εἶ πρόσφρον Ap XI 50^a
 μητραγυρίου θύματος Ap XI 34
 μὴ φορεῖν σιγνὸν δακτύλιον MP II 17
 μηχανικώτερος κόκκιτος Ap XI 39
 μὴ ὄν Σύρος μὴ σίριξ Ap XI 42
 μία λόχη οὐ τρίται δύο ἐριθάκους DV III 15 Ap XI 68
 μία μίσση ἐλαστὴ Ap XI 64
 μία μέλισσα GCL II 70
 μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ M V 100
 μία πρᾶξις ἀρετῆς οὐ ποιεῖ εὐδαιμονία MP II 18
 μία τῶν εἰς φαρτίραν MP II 19

μία χειρὶν ἕωρ οὐ ποιεῖ GCL II 71
Ap XI 63

μῖς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μίχη Ap XI 69^a
Μίδας ὄνου ὡτα ἔχει DV III 29 Ap XI 65

Μίδου χρήματα Ap XI 67
μικρὰ ἐλατιοῦμετος τὸν φίλον κακῶς μὴ

λίγη MP II 20
μικροῦν ἢ ἀγυθῆν ἄκανθα φαίνεται

Ap XI 71
μικρὸν κακὸν μίγα ἀγυθὸν M VI 2

Ap XI 59
μικρὸν ὄβολον τίμιον Ap XI 70

μικρὸς ἥλικος Μολῶν Ap XI 69
μικρὸς ὄνος πᾶν πῶλος M V 99

μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μὲν ἔρχεται κλέος
MP II 21

μίνδην ἐν πολέμῳ μὴ ἔσθιε μῆτε φύ-
τιε Ap XI 61

μιοθὸς ἀρετῆς ἐπαινος, κακίας δὲ φόγος
Ap XI 66

μιοῦ μνήμοια συμπότην Ap XI 71^c
MP II 22

μιοῦ ποτηρὸν χρηστόν Ap XI 71^a
μιοῦ σοφιοτήν ὅστις Ap XI 71^d MP

II 23
μιοῦ τὸν ἄνδρα Ap XI 71^b

μῖτος ἔριδος τὸς ἦν Ap XI 62
μνήμην καμήλου Ap XI 72

μνησικακία καμήλου Ap XI 73
μολίς τὸ πρῆγμ Ap XI 77^a

μολίβδου μαλθακώτερον ann. GCL II 44
μολῶν λαβὴ Ap XI 77

μόνα Λακκαίνα ἄνδρες τίκτουσι Ap
XI 78

μόνος γὰρ θῶν θάνατος οὐ δῶρων ἐρεῖ
Ap XI 76

μόνος θῶν ἐκρύπτει Ap XV 19^a
μοριῶν μὴ θίγγαν Ap XI 75

Μοσχὸς ἔδων Βοιωτίων Ap XI 74
Μοῦσαι ἐννία Ap X 33^b

μουσικὴν ἔρως διδάσκει, κιν ἄμοσος
ἢ τὸ πρῖν Ap XI 77^b

μύχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος
λόγος MP II 24

μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει
Ap XI 81

μῦθου Καμαριναίων M VI 4
Μυκῶνιος γείτων Ap XI 79

Μυκωντίων δίκην ἐπιστάταιεν εἰς τὰ
συμπόσια Ap XI 80

Μίλλος πάντ' ἀκούει Ap XI 85
μυόλιθρος MP II 25

μυρῆνῶν ἀρχῆς ἐπιθυμεῖς Ap XI 86
μῦς γαλήνην ἐλάττει τὴν τέως συμφορὴν Ap

XI 89^a
μῦς δακρυὸν παιδ' ἀπέφυγε Ap XI 88

μῦς ἔδῃε Βρασιδαὶ ἐν ἰσχυρίων Ap XI 82

μῦς τις τριγύλην οὐ χωρῶν Ap XI 90
μυαὶ κανθαρίς Ap XI 84

Μύσιος ὄνος κατηγῶς τὸν νότον MP II 26
Μυοκίλλον ψῆφος MP II 27

μῦς λευκὸς DV III 17 Ap XI 87
μῦς πίττης γέμει M VI 6

Μυσῶν ἔσχατος GCL II 77
Μυσῶν λιύ DV III 16 Ap XI 83

MP II 28
μύοπι τὸν τρέχοντα ἤγειρας M II 29

μωμῆσται τις μύλλον ἢ μμῆσται
GCM IV 42 Ap XI 94

μωρὰ μωρὸς λέγει Ap XI 93^a
μωρότερος Κοροσίου Ap XI 93

μωρότερος Μοριχίου M VI 8
μωρότερος προβάτου M VI 8

μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύναται Ap XI 92
Μωσὰ γε Καλλιόπα Ap XI 94^a

ναὶ μὴν Ἐμπειδοκλία Ap XI 97^a
νάνος ὢν ὑπεῖκε Ap XI 97

ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' Ap XI 96^b
ναῦς ἢ μεγάλη Ap XI 96^a

ναῦς ἱκετεῖς πέτραν GCM IV 49 Ap
XI 95

ναῦς πικρὰ πόντω οὐκ ἐπιλωσίμη M VI 9
νεῦ χελιδὼν Ap XI 98

νεανίαν γὰρ ἄνδρα Ap XI 98^a
νεανίος τε καὶ Ap XI 98^c

νεβρίδα φορεῖν ann. M VIII 16
νεβρῶ ἱππεύειν DV III 33 MP II 30

νεκρὸν Ἀφροδίτη Διοτίσθου δίχα καὶ
Δήμητρος Ap XII 2

νεκρὸν μυρτίως Ap XII 3
νεκρὸς κρεῖται βδέων Ap XII 4

νεκρὸς οὐ δύναι Ap XII 4^a
νεκροῖς ὁῶν ἐκρῶσιν Ap XII 4^b

νεκρὸς πρὸς οὐς διαλέγεσθαι DV III 34
Ap XI 100

Νέμεσις δὲ γε πᾶς πόδας βαινεῖ GCL
II 81 Ap XII 6

νεῖος δὲ Ἠλωτίων Ap XI 98^c
Νεοκλείδου κλεπτικώτερος Ap XI 99

νεῖος φιλοδοξῶν πρῶτος Ap XI 98^e
νεότης μ' ἐπῆρε Ap XI 98^b

νεοτιτοῦ εὐδὲν μοι δίδως Ap XII 7
νεῖος φίλους ποιών, λῶσθε, τῶν πα-

λαιῶν μὴ ἐπιλανθάνου Ap XII 1
Νεστορα δ' ἐκ χειρῶν Ap XII 6^a

νεφέλας ξαίνειν DV II 61 III 35 Ap XII 5
νεῖων γὰρ ἄνδρῶν Ap XI 98^d

νήγία καὶ κωπίας ἀνθ' ὅπλων ἠλλάξαντο
Ap XII 8

νήπιοι οὐδ' ἔσασιν Ap XII 9^c
νήπιος εἰς ἐξὶν' Ap XII 9^b

νήπιος ὃς πατέρα κτείνων παῖδας κατα-
λείπει Ap XII 8^a

νήπιος οἶκ' ἐνόησεν, ὄρω Ap XII 9^d

- νῆ τῆν Ἀθηνῶν μακάριον Ap XII 8b
 νῆ τῶ Σιῶ, τίχη αὐτοῦ τοῦ ἀληθείας
 ἤφθασι κτλ. Ap XII 10
 νηφάλια εὐλα Ap XII 9
 νῆγε καὶ μέμηροσ ἀπιστεῖν Ap XII 9a
 νικῆ τὸν ὀηλατην DV III 37
 νίκη δ' ἐπιμερίζεται ἄνδρας Ap XII 9e
 Νιοβης πύθη Ap XII 11
 νόμιζε μηδὲν τῶν Ap XII 14e
 νόμιζε τῆν εὐδαιμονίαν Ap XII 19a
 νόμοισ ἐπισθασι τοῖς Ap XII 14b
 νόμος βούλεται μὲν Ap XII 14d
 νόμος γονεῖσιν ἰσοδοῖσι Ap XII 14c
 νόμος καὶ χώρα M VI 11 MP II 31
 νόσον πολὺ κρείττον Ap XII 14h
 νόσος δειλοῖσιν ἰορή Ap XII 14i
 νόσος φιλίας ἢ κολακεία Ap XII 14f
 νοσοῦντος δίαται καὶ Ap XII 14g
 νοουθετήσεις δὲ καὶ Ap XII 14k
 νοῦν οἴσει DV I 61
 νοῦν τὸν ξῖνον Ap XII 14
 νοῦς οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροις M VI
 12 Ap XVII 45b
 νοῦς ὀρεῖ καὶ τοῦς ἀκούσι Ap XII 13
 νοῦς κατεξηγημένους DV I 100
 νοῦ τὸν ξῖνον DV III 36 Ap XII 14
 νύκτι δασείαν DV III 32 Ap XII 16a
 νυκτὶ βουλή ann. DV II 46
 νυμφίου βίον ὑμεῖς ζῆτε Ap XII 15
 οἶν ἔμμετς, πρὸσθ' ἄλλοι κτλ. Ap XII
 20 MP II 32
 οἶν γένοιτο τὸ σῶθῆναι Ap XII 19
 οἶν δὲ κόσμος τὸν ἰστέμιοι Ap XVIII 40
 οἶν εἰς χώραν ἤλθες DV III 39 Ap XII 16
 οἶν ἐν πελοποννησὶ δὲ νιντανάγχα Ap
 XII 18b MP II 33
 οἶν θεοὶ μάκαρες Ap XII 18
 οἶν μὲν δαινύμενοι Ap XII 18a
 οἶν ὀσπρίων ἄμνητος DV III 38 Ap XII 17
 οἶν σωθεῖην, ἐν ἧ Ap XII 18c
 οἶν ἔργα M VI 13 Ap XVII 48
 οἶν κείθον DV III 31 Ap XII 21
 Σανθίπτης Σωκράτης τῶ Ap XII 21a
 ξῖνος ἐν γῆ τὸ Ap XII 21c
 ξῖνοις μεταδίδου καὶ Ap XII 21b
 ξῖνος ξῖνις κἀπιχωρίων ποίε M VI 15
 ξῖνος σταντὸν ἴσθε Ap XII 21e
 ξῖνος οἰγᾶν κρείττον Ap XII 21d
 ξῖνος ἀνῆρ δίκαιος Ap XII 21f
 ξῖνος ἔλθοι ὅστις ὀησει Ap XII 22
 ξῖφος τιμωρῶσιν αὐγάς Ap XII 22a
 ξυγγνώμη πρωτοπειρω Ap XII 29
 ξύλον ἀγκυλον οὐδέποτε ὀρθόν GCM
 IV 50 Ap XII 25
 ξύλον ἰφέλικον, κόνειον πιστὸν ἢ προδόντα
 τῆν ταῦν ὅτι τάχιστα τῶν κακῶν
 ἀπαλλαγῆναι DV III 40
 ξυμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῖλος Ap XII 27
 ξυνοῦς Ἐνυάλιος M VI 16
 ξυνοῦς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κα-
 τέταυ Ap XII 28
 ξῖν τῶν λέγονταῖς Ap XII 26a
 ξῖν τῶ θεῶ πᾶς καὶ γὰρ κωδύριται GCM
 IV 52 Ap XII 26
 ξυρτὸν ἐν χρῶ Ap XII 23
 ξυρτὸς εἰς ἀκοήν GCM IV 51 Ap XII 24
 ὀ αἰτιὰς πληγῆς τοῦν φῆσι Ap XII 30a
 ὀβολὸς καλλιγίλωμος Ap XII 31b
 ὀβολοῦ τάρχοσ, δύο δ' ὀβολῶν ἀρτύ-
 ματα M VI 19 MP II 34
 ὀ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν M VI 18
 ὀ γὰρ θεὸς πάντ' Ap XII 30b
 ὀ γὰρ φίλον τρόποσ ὡσπερ ὀ MP II 35
 ὀ γὰρ φρονῶν ἐν πάντα συλλυβῶν ἔχει
 MP II 36
 ὀ δ' ἀνῆρ κἀνόμοτος πιστεύειν ἄξιος
 Ap XII 30c
 ὀ δὲ καιρὸς XII 31c
 ὀ Διὸς Κόρινθος Ap XII 30
 ὀδὸν ὀρθῆν βαδίξει Ap XII 31
 ὀδοῦ καὶ ἀληθείας Ap XII 31a
 ὀδοῦ παρούσης τῆν ἀτραπὸν ζῆταις M
 VI 21 Ap XII 34
 ὀ δυοῖν ἐπιθυμησας οὐδέτερον ἔτιχεν
 Ap XII 33a
 ὀ δύο πτωχὰς δώσκων οὐδέτερον κατα-
 λαμβάνει Ap XII 33
 ὀ Οδύσειοσ μηχανῆ M VI 20
 ὀ Οδυσσεὺς Σιάσφω οὐνήλθεν M VI 20
 ὀ Οδυσσεὺς συντελεστος ann. M VI 20
 ὀ ἰγγύς Διὸς ἰγγύς κεραινοῦ Ap 7
 ὀ ἐκ διαμέτρου βίος M VI 23
 ὀ ἐν Πάρω βωμὸς M VI 22
 ὀ ἐν Σίδῃ μου λιμὴν γέγονεν DV III 52
 ὀ ἐπὶ ἔργον χορμάτα ταχέτατα ἰλ-
 πεναι Ap XII 35
 ὀ ἔχων πολὺ πέναι τίθησιν κἀν λαχά-
 νοις Ap XII 36
 ὀ Ζεὺς κολακῆσ Ap XII 35a
 ὀ Ἡλιὸσ τὸν οὐκ αειδίαι Ap XII 32
 ὀ ἠπειρώτης κίπην DV III 88
 ὀ θυμὸς γὰρ ἀλγῶν Ap XII 32a
 οἱ ἀγαθοὶ οἰκτεῖται ἰλεύθειροι· οἱ πονηροὶ
 Ap XII 40a
 οἷα παρ' ἄλλοι Ap XII 39b
 οἷαπερ ἢ δέσποιναι, τοῖα γῆ κῶν DV
 III 51
 οἱ ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν Ap XII 53d
 οἱ δ' ἠρῖσκούσ ὄς Ap XII 32b
 οἷα Σίμωναι καὶ Σίμων τρέ Ap XII 44
 Οἰδιπόδοσ ἀραὶ M VI 24
 οἱ ἐκούσιοι πόνοσ Ap XII 39a
 οἱ Θνητοὶ καθάπερ Ap XII 53b

οἱ ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν κακοί, δοῦλοι
 δὲ ἀγαθοί Ap XII 51
 οἴκοθεν ὁ μάρτυς GCM IV 64 Ap XII 40
 οἴκοι γενοίμην GCL II 88 Ap XII 38
 οἴκοι λίοντες, ἐν Ἐφίω δ' ἀλώπηκες
 ann. GCM I 83
 οἴκοι λίοντες, ἐν ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπηκες
 ann. GCM I 83
 οἴκαδ' ἐμὲν δεῖ τὸν κυλῶς εὐδαίμονα
 Ap XII 45
 οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε GCL
 II 82 Ap XII 37
 οἴκος φίλος, οἴκος ἄριστος Ap XII 39
 οἴκοφθόρον γὰρ ἄνθρωπος Ap XII 45^a
 οἱ Κρητῆς τὴν θυσίαν Ap XII 41
 οἱ κτηρότερος Ἰαλέμου n. cr. GCL II 32
 οἴμαι δὲ καὶ τῶν σαρβάτων Ap XII 52^a
 οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐν εἰσίν, οἱ δ' ὄντες
 κακοί GCM IV 58
 οἱ μὲν ζῶντες ἐν Ap XII 53^f
 αἱ μὲν τέττιγες Ap XII 53^c
 οἱ μὲν τραχεῖς Ap XII 53^c
 οἴμοι οὐδ' οὐδὲν Ap XII 42^d
 Οἴνατοι τὴν χαράδραν Ap XII 50
 οἴνος ἀντι παιδῶν n. cr. Ap. XII 49
 οἴνος ἀνωγει γέροντα καὶ οὐκ ἐθιλοῦτα
 χοροεῖεν M VI 25
 οἴνος κενύρας DV II 99
 οἴνος δ' παῖδες ἀλήθεια GCL II 83
 Ap XII 49
 οἴνον δὲ μὴ παρόντος Ap XII 42^f
 οἴος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος Ap XII 42^c
 οἴος πέπνυται· ταὶ δὲ σικαὶ ἀσσουσιν
 Ap XII 53
 οἴους ἂν ἐράνονος Ap XII 42^a
 οἱ πεπαιδευμένοι καθάπερ Ap XII 53^a
 οἶσθα καὶ ἄλλον Ap XII 42^e
 οἷς τὴν μάχαιραν Ap XII 48
 Οἰταῖος δαίμων Ap XII 42
 οἱ τὸ σῶμα εὖ Ap XII 42^b
 οἱ φιλομειψεῖς εἰς φιλήν οὐκ ἐφύεις
 Ap XII 43
 οἱ φιλόμουσοι τῶν Ap XII 53^g
 οἱ φῶρες πρόσκαλοῖσιν Ap XII 47
 οἱ φῶρες τὴν βοήν Ap XII 46
 οἶψ με ὁ δαίμων τίρατι συγκαθεῖρξεν
 Ap XII 52
 ὁ καὶ σιδήρον Ap XII 62^a
 ὁ κακῶς διανοηθεὶς Ap XII 58^a
 ὁ καλῶς ἄγων ἐμποῖε τὸ καλῶς ἐπεσθαί
 Ap XII 58^a
 ὁ ἀργύριον ἢ πάντα δεῖ καλαινέται
 Ap XII 56
 ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερῆχει Ap
 XII 62
 ὁκνὲ κυνέμονε κατάβριξον· εἰ γάγαις
 ὠμόν οὐδέποτε ἐπιλάθοιο Ap XII 55

ὁ κνὲς ἐν χώρῃ Ap XII 54
 ὁ κνὲς ἐν χώρῃ GCL II 87 Ap XII 54
 ὁ κοινὸς ἱατρός σε Ap XII 55^a
 ὁ κόσμος ἀλλοιώσεις, ὁ βίος ὑπόληψις
 MP II 37
 ὁ κόσμος ἀνήγῃ, ὁ βίος πάροδος· ἤλθεις,
 εἶδες, ἀπῆλθεις Ap XII 58
 ὁ Κρητῆς τὴν θάλασσαν DV III 41 Ap
 XII 57
 ὁ Κρητῆς τὸν Κρητῆ Ap XII 61
 ὁ κυβερνήτης ἄροτρον DV III 88
 ὁ κωφὸς ἀνήτην DV III 88
 ὁ λαγὼς κατ' ἑαυτοῦ τὰ ἰδύσματα M
 VI 29
 ὄλας ἀμάξας βλασφημιῶν Ap XII 66^c
 ὄλβιος ἀνὴρ ὅς Ap XII 65^c
 ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ Ap XII 65^a
 ὄλβιος ὅτιν' εἶδες Ap XII 65^e
 ὀλέθρον πείραν' ἐφήπται Ap XII 65
 ὄλη χειρὶ M VI 27
 ὀλιγαρχίᾳ γὰρ καὶ Ap XII 66^a
 ὁ λόγος ὡσπερ Ap XII 65^b
 ὄλος φαινόμενος τὴν οὐρανὸν ἀποκρύπτει
 Ap XIV 71
 ὄλους Ἄθως κατατοξεύεις τῆς κορυφῆς
 Ap XII 65^a
 ὁ ἄνδρος τὸν ὄνον ἐλύει M VI 28
 Ap XII 66^a
 ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλ-
 λάττει Ap XII 66
 Ὀλύμπου φανεῖται παντός ἐπαχθέστερος
 Ap XII 64
 ὄλω ποδὶ Ap XII 63
 ὄλω ὑπῆρη Ap XII 63
 ὄλω τὸ κρεῖσσον Ap XII 66^b
 ὁ μὲν γὰρ εἰς Ap XII 74^g
 ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ Ap XII 73^b
 ὁ μὲν δειλὸς Ap XII 68^a
 ὁ μὲν Ἐκατέρως ἀμφοτέρως κτλ. Ap XII 72
 ὁ μὲν Ἐπιχαρμὸς Ap XII 73^a
 ὁ μὲν λόγος θαυμαστός, ὁ δὲ λίγαν
 ἀπίστος Ap XII 71
 ὁ μὲν οἶνος μεταβάλλει Ap XII 70^d
 ὁ μόντος φόβος Ap XII 74^d
 ὁ μὴ δουλεύσας Ap XII 74^b
 ὁμιλίας τε τὰς Ap XII 70^e
 ὁμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν Ap XII 74^a
 ὁμοῖός ὁμοίῳ Ap XII 68
 ὁμοιότατον ἀνθρώπος οἶψ Ap XII 74^e
 ὁμοιότερος οἴκου DV III 53 Ap XII 73
 ὁμοίου τοῦς φιλαργύρους Ap XII 74^c
 ὁμοίως ἐπισφαλὲς μινόμενον Ap XII 70^b
 Ὀμολώδης Ζεὺς Ap XII 67
 ὁμοῦ τοπικὸν καὶ χρονικὸν Ap XII 74^f
 ὄμπιον ἕψος Ap XII 70
 ὄμπιον χεῖρ Ap XII 69
 ὁ μῦθος ἀπόλετο GCL II 90. 91

- ὁ μῦθος ἐσώθη GCL II 91
 ἰμφακας βλέπει M VI 30
 Ὁμοίω Ἡρακλῆς λατρεύει Ap XII 74
 ὅπως ἐπισημῶν Ap XII 74
 ὄναρ λέγεις ἢ γράφον Ap XII 88
 ὁ νῆρος τὸν λέοντα DV III 42 Ap
 XII 83a
 ὄντιδος χρυσοῦ Ap XVIII 41b
 ὄντιρατά μοι λέγεις Ap XII 78b
 ὄνομα γέρ, ἔργον δ' Ap XII 81b
 ὄν ἢ τύχη μάλιστα γράφεται τοῦτον ὁ
 πᾶς χρόνος ἐπὶ δένεται λευκῶν Ap
 XII 76
 ὄν ἢ τύχη ἀποηλυκίζει παρὰ τῶν ἀφῶν
 οὐτῶς μάλιστα γράφεται A 13
 ὄν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν Ap XII 81a
 ὄνος ann. M II 34
 ὄνος ἄγει μυστήρια GCM IV 55 Ap
 XII 75
 ὄνος ἀκροῦται σὺλπιγγος Ap XII 83
 ὄνος εἰς Ἰαθῆνας M VI 31
 ὄνος εἰς ἄχυρα GCM IV 61 Ap XII 78
 ὄνος εἰς ἀχυρῶντος ἀπέδρα ann. GCM
 IV 61
 ὄνος εἰς Κιραίαις Ap XII 84
 ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκῆται Ap XII 87d
 ὄνος ἐν μελίσσοις GCM IV 65 Ap XII 80
 ὄνος ἐν πιθήκοις MP II 38
 ὄνος ἔπλον μιμοῦμενος M VI 32
 ὄνος κάθου Ap XII 83b
 ὄνοσεκίας θυγάτηρ Ap XII 91b
 ὄνος λήρας ἀκούων GCM IV 66 Ap XII 82
 ὄνος λήρας ἀκούων καὶ σὺλπιγγος εἰς
 M VI 38
 ὄνος λυγρῶν M VI 39
 ὄνος πεινῶν οὐ φρονίζει τροφίλου Ap
 XII 75
 ὄνος πηγῶν ἄξιος Ap XII 78a
 ὄνος ἕτερος Ap XII 85
 ὄνον γνάθοι GCM IV 56 Ap XII 91
 ὄνον θαλάττης Ap XII 86
 ὄνον κεφαλὴν μὴ πλύνει νιτρώ Ap XII 79
 ὄνον οὐρά τηλίαν οὐ ποιεῖ Ap XII 90
 ὄνον παραπύθεις M VI 36
 ὄνον πόκαι Ap XII 89
 ὄνον πόκοι M VI 35
 ὄνον σκιά DV III 43 Ap XII 92 XVII 69
 ὄν οὐ νύπτει λόγος οὐδὲ ἄβδος Ap XII 77
 ὄνον χρεῖται ἐλέγχει Ap XII 87a
 ὄντις οἴκοι μὲν λόντες, ἐν μάχη δ' ἀλώ-
 πεκίς ann. GCM I 83
 ὄντις τις ἔλαγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὄντι
 ἔκινε GCM IV 67 Ap XII 81
 ὄντι ἢ κακῶς Ap XII 92a
 ὄντιτερον Λυγρῶν βλέπει M VI 41
 ὄντιτερον οἱ γείτονες βλέπουν ἀλοπέκον
 M VI 40
 ὁ ὁμοῖος τῷ ὁμοίω MP II 39
 ὁ παῖς τὸν κρυστάλλον DV III 47 Ap
 XII 93
 ὁ πῆγῃ ἐλέγεται Ap XII 97c
 ὁ περι ψυχῆς ἀγών M VI 42
 ὁ Πέρσης τὴν θυσίαν M VI 43
 ὁ πηλὸς ἢ μὴ δαμῆ κεραμὸς οὐ γίνε-
 ται Ap XII 97
 ὄπισθεν κεφαλῆς ὄμμα' ἔχει Ap XII 94
 ὁ Πλάτων σπῆν Ap XII 97a
 ὁ πλείονων ἐρῶν καὶ τῶν προσόντων ἀπο-
 σιρεῖται Ap XII 97c
 ὁ πλείονα ἀράσων Ap XII 97a
 ὁ πλοῦτις ἐστὶ Ap XII 97f
 ὁ ποιοὶ γὰρ ἂν τις Ap XII 97d
 ὄπου αἱ γλαυροὶ τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι
 DV III 48 Ap XII 96
 ὄπου γὰρ εὐ πράσσει τις ἐνταυθοῖ
 πατρὶς M VI 45
 ὄπου γυναικῆς εἰσι Ap XII 97b
 ὄπου μὴ ἐφικνέται ἢ ἑσπότη προσματίον
 τὴν ἀλωπέκην Ap XII 95
 ὄπου τις ἀγάθ' εἴσεται τοῦτον ὄντι ἔχει
 Ap XII 94a
 ὄραιοις μὲν ἔρατος Ap XIII 1a
 ὄρῆς τὸν ἵππου Ap XIII 2a
 ὄργιλώτερος τῶν κινιδίων Ap XII 99a
 ὄρμιση ἐν ὄρεισι διασημαίνονται Ap XII 99
 ὁ Ῥήνος ἐλέγχει τὸν νόσον Ap XIII 1b
 ὄρθου οὐδὲν ὄρθότερον Ap XII 100a
 ὄρκος ἀνδρας, ἀστρογάλοις δὲ παιδῶν
 ἑκατόμβῃ Ap XII 98
 ὄρκον γυναικῶς εἰς ὕδαρ χρηὴ γράφειν
 ann. Ap VI 56
 ὄρκος Ἀρροδιῆς συγγινώσκεται M VI 47
 ὄρκους γυναικῶς εἰς ὕδαρ χρηὴ γράφειν
 M VI 48
 ὄρνιας ζητῆν ann. Ap XVI 60b
 ὄρνιας δὲ τε πολλοὶ Ap XIII 46c
 ὄρνιθων γάλα GCM IV 71
 ὄρνιας ζητῆσι ἀνέμου θρηεῖσαι Ap XII 100
 ὄρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἀνθρώποις δ' ἄν-
 θρωπῶν Ap XIII 2
 ὄρος τοῦ μεγέθους Ap XIII 2c
 ὄρτις ἔσασσι Ἡρακλῆς τὸν καρτερόν DV
 III 49 Ap XIII 1
 ὄρῶ γὰρ ἡμῶς Ap XIII 2a
 ὄς αἰὶος αὐτῶν οὐκ ἔχει Σάμον θεῖαι
 Ap XIII 5
 ὄς δὲ κακὰ σπείρει, θεοὶ κακὰ μῆδεά
 παισίν GCL II 57
 ὄς δὲ Κόρινθον ἐναῖε χόλου κρατεῖται
 Περιάνδρος Ap XIII 9
 ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν Ap XIII 6
 ὁ Σικελὸς ὡς εἶκοι τὴν ἑωμίδα M VI 52
 ὁ Σκιοταῖος κολυμβῆς M VI 51
 ὁ Σκῆθης τὸν ἔπλον Ap XIII 7

ἄσοι γὰρ τὰ ἔργατα Ap XIII 76
 ὅσοι τοῖς ἀδικουῦντας κολάζουσι, οἷοι
 M VI 40
 ὅστις γὰρ ἐκ κακοῦ Ap XIII 10c
 ὅστις γὰρ ἐβουλεύεται Ap XIII 7a
 ὅστις γὰρ ἀμύνηται Ap XIII 10b
 ἄσπις δὲ φοῖτον Ap XIII 7-
 ὅστις δὲ πρὸς τὴν ἀνὴν ἰμπορευταί κελ.
 M VI 50
 ὅστις δ' ἐμυθίζῃ Ap XIII 10c
 ὅστις δὲ τοῖς φίλοις Ap XIII 10d
 ὅστις δὲ τοῖς τεκνίοις Ap XIII 10e
 ὅστις δὲ τὴν ἀγαθότητα μίσηται μίσηται
 Προσιδῶντα Ap XIII 10f
 ὅστις ἐπὶ δεξιῶν ἐπὶ κληθείς ἔρχεται,
 ἢ χλωδὸς κερὶν ἢ οὐ δίδωσι συμβολίαις
 ann. Ap XIII 15f
 ὅστις κίνα τρώει ξύρον, τότε μόνον
 λίθος μέλει Ap XIII 10
 ὅστις τέλει κίλλιστά Ap XIII 10a
 ὅστις στρατηγέται μὴ Ap XIII 7c
 ὅστις ἐπέχει χοροῖς Ap XIII 10c
 ἐπιπέφωκεται τὸν Ap XIII 10g
 ὅπου ἐκείνη τῷ λόγῳ Ap XIII 4
 ὁστράκου μεταπεσόντος DV III 54
 ὁστράκου περιστροφῆ GCL II 93 Ap
 XIII 3
 ὅσα δ' ἀντίθετα Ap XIII 10h
 ὅσα κρείττων ψυχῆ Ap XIII 10k
 ὅσα πλεονέκτημα πατρὸς M VI 53
 ὅταν βουλήται θεός Ap XIII 13c
 ὅταν γὰρ ἀλόχου Ap XIII 13b
 ὅταν γυνὴ ὁμοιοῦς Ap XIII 13a
 ὅταν δὲ ἀκαθάρτου Ap XIII 13d
 ὅταν δ' ὁ δαίμων Ap XIII 13e
 ὅταν ἐπιπέφωκεται Ap XIII 13g
 ὅταν εὐποροῦνται Ap XIII 13m
 ὅταν Νίβας κοκκύση, τότε ἔξει πλοῦ-
 ῥον Ap XIII 13
 ὅταν τὸ ὕδωρ πύξη, τί δὲ ἐπιπέφωκεται
 M VI 54
 ὁ Τισσαίλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαν-
 θισαίτου GCM IV 78 Ap XIII 11
 ὅταν φάσῃ ἐφῆτε μὴ ἐπιπέφωκεται μύρον Ap
 XIII 12
 ὅταν φάσῃ τοῖς Ap XIII 13m
 ὅταν φάσῃ φίλον οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρὸν M VI 55
 ὅταν φάσῃ πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ
 κινός ann. M VI 92
 ὁ τίσις κληθείς Ap XIII 13n
 ὁ τὸν ποταμὸν δηροῦνόμενος αὐτὸ δειξέτω
 GCL II 92
 ὁ ἄρως ἵστῆται MP II 28
 ὁ τῷ κατὰ φύσιν Ap XIII 13p
 ὁ τῷ λόγῳ Ap XIII 13d
 ὁ τῶν ἀλλοτριῶν ἔργων Ap XIII 13l

ὁ τῶν ἀσπίτων Ap XIII 13e
 ὁ τῶν φιλικῶν Ap XIII 13k
 ὁ βιβλίος ὁ Ap XIII 30e
 οὐ βούλομαι πλοταῖντε Ap XIII 15i
 οὐ γὰρ ἀπανθῆται ann. GCM 121 M III 40
 οὐ γὰρ αἰρεῖται Ap XIII 51a
 οὐ γὰρ ἀμύνηται Ap XIII 15e
 οὐ γὰρ δὴ τῆ γε Ap XIII 19c
 οὐ γὰρ εἰδείης Ap XIII 15k
 οὐ γὰρ καλὸν Ap XIII 15c
 οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα Ap XIII 68b
 οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσεις MP II 41
 οὐ γὰρ πρὸ πάντων Ap XIII 15d
 οὐ γὰρ τὴν ἀγαθότητα Ap XIII 15f
 οὐ γὰρ τὸ μὴ Ap XIII 39i
 οὐ γὰρ τὸ μὴ λαθεῖν Ap XIII 51s
 οὐ γὰρ Φανήκοσι Ap XIII 15g
 οὐ γὰρ ἰσχυρὸν ἐς, Ἀσβίλος Ap XIII 53
 οὐδ' ἀδύνατος ἀντιδικῶς Ap XIII 48
 οὐδ' Ἀσώπιον πελάγῳ Ap XIII 61a
 οὐδ' ἂν αἵματι στένων πείσεις Ap I 63
 οὐδ' ἂν Ἐσχηκοῖδης εἴροι τὴν ἐξέλιαν
 ὅδον Ap XIII 15
 οὐδ' ἂν ὁ πῦρτος χρόνος Ap XIII 49a
 οὐδ' ἂν πύρη αὐτὸν οὐδ' αἵματι κλαῖων
 Ap I 63
 οὐδ' ἀπὸ γῆς ἄνησον Ap XIII 14
 οὐδ' ἀπομύσασθαι σύννοσον Ap XIII 43a
 οὐδ' ἄρα πῶς ἦν Ap XIII 15t
 οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος Ap XIII 15s
 οὐδὲ μίσηται τὸν Πισισαῆος τρόπον
 Ap XIII 16
 οὐδὲ φιλεῖν ὡς Ap XIII 15p
 οὐδὲ φιλογέλοιται Ap XIII 41b
 οὐδέεις ἀγῆρ τέλειος Ap XIII 16a
 οὐδέεις γὰρ πόποτε Ap XIII 51b
 οὐδέεις δυνάμεις χρηστοῦν ὀφθαλμοῦ κρέμας
 Ap XIII 30
 οὐδέεις ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μίσηται
 M VI 72
 οὐδέεις ἐπαινον ἠδοναίς Ap XIII 45a
 οὐδέεις ἐπ' ἀνθρώπων Ap XIII 51c
 οὐδέεις ἐπιλοῖται ταχίως Ap XIII 15o
 οὐδέεις ἐραστής ὅς Ap XIII 15n
 οὐδέεις καιρὸν βασιλείας ἐξέβη ἀνθρώπος A 8
 οὐδέεις κομήτης ὅστις οὐ βινηται M VI 74
 οὐδέεις κομήτης ὅστις οὐ περναίται Ap
 XIII 31
 οὐδέεις οἷται ἄκαρδου Ap XIII 15c
 οὐδέεις πένθον κατὰ ἔδει M VI 73
 οὐδέεις κίονος τόλμης ἔχει M IV 63a
 οὐδέεις κίονος παύσαι ἂν ἀπὸ σκωπταρι-
 γειν μαθῶν Ap XIII 49 GCM IV 74
 οὐδὲν γὰρ κλαῖται Ap XIII 39j
 οὐδὲν γὰρ ἄλλος Ap XIII 72c
 οὐδὲν γὰρ οὐτος Ap XIII 15a

- οὐδὲν ἔγγυς ἱππικοῦ δρόμου Ap XIII 20
οὐδὲν ἐξ ἄγρου λίγεις Ap XIII 43
οὐδὲν ἐστὶ θηρίον γυναικός MP II 42
οὐδὲν ἢ εὐγένεια Ap XIII 72^a
οὐδὲν ἢ τὰλλα πάντα πλὴν χροσός Ap
XIII 24
οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο DV III 44
Ap XIII 29
οὐδὲν ἱερὸν Ap XIII 34
οὐδὲν κακὸν ἠσθίως ἀπόλλυται M VI 76
οὐδὲν Ὀρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης
Ap XIII 54
οὐδένοσ ἄξιος M II 17
οὐδὲν ὄφελός ἀποδότητον καὶ ἀφανοῦς
Μούσης M VI 60
οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ
M VI 62
οὐδὲν πρὸς ἔπος GCMIV 72 Ap XIII 15^b
οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς οἱ Μολιωνίδαι Ap XIII 54
οὐδὲν πρὸς χορδὴν GCM IV 73
οὐδὲν σελίνοις Ap XIII 47
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκῶς ἀνὴρ Ap
XIII 50
οὐδ' ἔοικε δηθὰ Ap XIII 46^a
οὐδέποτε κληθεῖς ἐπὶ Ap XIII 15^a
οὐδέποτε ἴσχει ἢ θύρα GCM IV 76
οὐδ' ἐπιτήρης ἔαυτοσ φράτορας Ap XIII 40
οὐδὲ πρυφόρος ἐλείφθη DV III 50 Ap
XIII 22
οὐδὲ πρυφόρος ἐώθη Ap XIII 34^a
οὐδὲ ρομὴν γλυκεῖαν Ap XIII 16^b
οὐδὲ τὰ τρία Στρηχοῦρου γινώσκεις Ap
XIII 18
οὐδ' ἔκταρ βάλλειν DV III 46 Ap XIII 32
οὐδ' ἴσταναι ἔστω κλίον ἡμῶσ παρκός
GCL II 89 Ap XII 9^a XIII 77
οὐδ' ὀβολὸν ἔχει πρῖσθαι βρόχον Ap
XIII 15^b
οὐ δοκεῖ μοι χεῖρην Ap XIII 63^b
οὐδ' ὄναρ λευκοῦ Ap XIII 15^a
οὐδ' ὅσον ἀνδράσας ἐκώσασαναι Ap XIII 52
οὐδ' ὅσον ἐν μιλύρῃ τε καὶ ἀσφοδελῷ
μῖν' ὄναρ M VI 77
οὐδ' ὅσον κηῖσασθαι τὸ οὖσ σχολὴν ἄγει
M VI 59
οὐδ' οὖτος Ἐμῆς οὐδ' ἐκεῖνοσ Ἡρακλῆς
M VI 67
οὐ δύναμαι τὴν Ap XIII 61^c
οὐ δύναμαι σοὶ θυμὸν Ap XIII 77^a
οὐ δύναμαι Θείδοσ καὶ Γαλατεῖασ ἐμῶν
Ap XIII 64
οὐ δύνῃ Φακίων φιλῶ χρῆσθαι καὶ
κόλακι Ap XIII 28
οὐθαρ ἀροῦρης M VI 56
οὐθὲν σιωπῆσ ἔστι Ap XIII 63^c
οὐ θομαχῆσῳ, οὖσ Ap XIII 61^b
- οὐθ' ἔεται οὐθ' ἠλιούται DV III 45
Ap XIII 74
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ Ap XIII 19^b
οὐκ ἀεὶ ποταμὸσ ἀξίτωσ φέρει M VI 68
οὐκ ἂν ἀφθίω ἀλόγησ GCM IV 54
Ap XIII 73
οὐκ ἂν γίνετο ἡλωῆσ ἐσχημῶν ἀνὴρ
M VI 58
οὐκ ἀνδρῶν ὄραοι Ap XIII 21^a
οὐκ ἂν κινήσῃσ οὐδεμίαν ἀσπίδα κτλ.
Ap XIII 59
οὐκ ἂν πρῖσθῆν Ap XIII 51^a
οὐκ ἀντελλῆγοναι δεῖ Ap XIII 68^a
οὐκ ἄρα τοῦτο Ap XIII 51^b
οὐκ ἀσφαλῆσ σπουδαῖον χροσίζεῖν, ἐσθὴ
μὴ εἶσιν ὁμοίω Ap XIII 17
οὐκ ἐμὲ καθεῖδειν οὐδὲ βρῖθμεῖν κτλ.
Ap XIII 27
οὐκ ἔκλεμα τῶν Ap XIII 51^c
οὐκ ἐκ τῶν λόγων Ap XIII 51^d
οὐκ ἐκ χρημάτων ἢ Ap XIII 21^c
οὐκ ἐμὸν τὸ σῦνταμα Ap XIII 21^d
οὐκ ἐν δέοντι χρῆ τῷ δέοντι Ap XIII 44
οὐκ ἔνεστι σνοκοφάντου δῆγματωσ Ap
XIII 57
οὐκ ἐπαινετήρησ οὐδὲ ἐν περιδείνω GCL
II 85 Ap XIII 58
οὐκ ἐπὶ τῆσ αὐτῆσ ὀρμεῖ τοῖσ πολλοῖσ
Ap XIII 55
οὐκ ἔστ' ἀμιοκνῶντίτερον Ap XIII 39^a
οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων Ap XIII 77^b
οὐκ ἔστι δευτέραμβοσ ἂν ὕδωρ πῖσῃ Ap
XIII 67
οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο Ap XIII 39^b
οὐκ ἔστι κρεῖττόν τοῦ Ap XIII 41^a
οὐκ ἔστιν ἀναιδοῖσ Ap XIII 21^b
οὐκ ἔστιν ἄφοβόν Ap XIII 39^c
οὐκ ἔστιν ἐν νηὶ πεσόντα ξύλον ἀμαρ-
τεῶν M VI 80
οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δίς ἀμαρτάνειν Ap
XIII 39^d
οὐκ ἔστιν οὐδεὶσ Ap XIII 39^a
οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίωσ Ap XIII 39^b
οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερόν Ap XIII 39^c
οὐκ ἔστιν οὔτε τείχεσ Ap XIII 51^r
οὐκ ἔστι πρὸσ δαιμόνια φωτὶ μίχσθαι
Ap XIII 61
οὐκ ἔστι τὴν ἐιστηκῖταν Ap XIII 39^d
οὐκ ἐστ' ἐμὸν τὸ πρῶγμα πολλὰ χαρῖτω
Ap XIII 46^a
οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν Ap XIII 39^q
οὐκον ἐν ψυχῶ τούτοισ ἐψήσωμεν Ap
XIII 63
οὐκ ὅμωσ τὰν εὐχὰν ἄλλασ κτλ. Ap
XIII 41
οὐκ λίγω λίνον σινάπτεισ ann. GCM IV 16
οὐ μᾶλα κνήσ Ap XIII 38

οὐ μάλα σικίων † εἰς ἀγοράν DV III 55
 οὐ μέλει τῆ χειρὸν μινῶν Ap XIII 61d
 οὐ μὲν γὰρ τι Ap XIII 51
 οὐ μὴ χάμαι πύσῃ GCL II 86
 οὐ μόνον ἐς Πύρσας Ap XIII 51t
 οὐ γέμισις καὶ Ap XIII 39c
 οὐ τυκτιπλοεῖς Ap XIII 39
 οὐ πίνετε οὔτε Ap XIII 51
 οὐ παντός ἀνδρός ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ
 πλοῦς Ap XIII 60
 οὐ πᾶν εἶδος Ap XIII 51t
 οὐ παρὰ βωμόν δεῖ τὰς ἐπινοίας GCM
 IV. 53 Ap XIII 72
 οὐ παρ' ἐνα τῆ Σπάρτα Ap XIII 26
 οὐ πατρικὰ μέλη αὐλεῖ M VI 66
 οὐ ποιήσεις λειπὸν τὸν τροχὸν ἔχον
 M VI 78
 οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις GCL II 99 Ap
 XIII 75
 οὐποτε δουλεῖν κεφαλῇ ἐθέτῃ πύθουκεν
 κτλ. Ap XIII 71
 οὐποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται αὐθ'
 ἡκίνοσθας Ap XIII 76
 οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον Ap XIII 46a
 οὐποτε σὸν μῆμα Εὐριπίδῃ Ap XIII 39p
 οὐποτε σῆσαι γάμον Ap XIII 51m
 οὐ πρέπει γαλῆ προκωτὸς οὔτε πορφυρά
 M VI 65
 οὐ πρᾶτερον ἀλθινοῦς Ap XIII 51u
 οὐ σύ ἴσσι Καλλιπιδίς δεικηλίκτις
 Ap XIII 66
 οὐ οχαλὴ δοῦλοις MP II 43
 οὐ ταυτὰ κόπης ἔργα καὶ ἀναεὐριδος
 M VI 70
 οὐ τὰ χορήματα Ap XIII 63a
 οὔτε ἀφώσταν πληγῆν Ap XIII 65a
 οὔτε γὰρ πιστεύουσιν ἀπιστεῖν κτλ. Ap
 XIII 36
 οὔτε ἵππος εὐγενής Ap XIII 51v
 οὔτε λείψανα τῶν Ap XIII 19a
 οὔτε τίθεται οὔτε βρίζεται ann. DV III 45
 οὔτε παρὰ νεκροῦ ὀμιλίην κτλ. Ap XIII 37
 οὔτε πῶς ἀγαθός Ap XIII 19
 οὔτε Ρώμῃ πεισεται Σικελίως κτλ. Ap
 XIII 65
 οὔτε οἶτον ἄριστον Ap XIII 72b
 οὔτε ομπόσιον χωρὶς Ap XIII 39o
 οὔτε σήμερον ἵσσι Ap XIII 39a
 οὔτε τὸν ἀφώσταν Ap XIII 68c
 οὔτε τὸν καρκίνον ὀρθῷ βυδίζῃν διδάξεις
 M VI 79
 οὔτε ὕδωρ θολερὸν Ap XIII 51x
 οὔτε χθὲς τὸ χρυσοῖον οὔτε σήμερον κτλ.
 Ap XIII 56
 οὔτε ψήγεται οὔτε θερμαίνει M VI 64
 ἀπ' τῆ φρονήσει Ap XIII 39b
 οὐ τινα μοῖραν φημι Ap XIII 19a

οὔτ' ἰχθὺς φωνῆν οὔτ' ἀπαιδευτος ἀρε-
 τήν Ap XIII 45
 οὔτοι ἐγὼ θεὸς εἰμι Ap XIII 46b
 οὐ τότε ἀθύμοις Ap XIII 36a
 οὐ τὸν ὀτρυνεγόν, ἀλλὰ τὸν τρώσαντα
 Ap XIII 51
 οὐ τὸ ὄδρον καθαρὸν ἀποκρίνει τὸν
 ἰατρὸν Ap XIII 25
 οὐ τὸ πένεσθαι Ap XIII 68c
 οὐ τὸ πλουτεῖν καλὸν Ap XIII 68a
 οὔτος μὲν πανάριστος Ap XIII 51i
 οὔτος ὁ καθήμενος ἰσταμένῳ ἔοικεν Ap
 XIII 33
 οὔτος ὁ κίων τεύτλα οὐ δάκνει Ap XIII 23
 οὔτος τοῦ σελίνου δεῖται Ap XII 75
 οὔτως γνάμης ἔχουσιν Ap XIII 46e
 οὔτως οὐ πάντεσσι Ap XIII 51f
 οὔτω τὸ λιὸν γε Ap XIII 46f
 οὐ φελίας ἢ ἀγῶν Ap XIII 69
 οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ Ap XIII 70
 οὐχ αἰ τρίχεις Ap XIII 39a
 οὐχ εὐθεῖ τρομήν. M VI 57
 οὐχὶ καὶ αἱ χελώνες διὰ μῆς πῦσαι
 πλεία Ap XIII 51a
 οὐχ ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν MP II 44
 οὐχ ὁ λόγος αὔξει Ap XIII 39m
 οὐχ ὅση φθιμίνονισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐ-
 χιτάσθαι MP II 45
 οὐχ ὁ τόπος τὸν ἄνδρα ἀλλ' ὁ ἀνὴρ τὸν
 τόπον ἐντιμον ποιεῖ Ap XIII 62
 οὐχ αὐτῷ κατὰ δῆφανοῖς Ap XIII 51r
 οὐχ γρη' λείοντος οὐκίμων ἐν πόλει πρέ-
 φειν M VI 71
 ὁ φαλακρὸς τὸν κτένα εὐρῶν οὐκ ἐμὸν
 τὸ χορήμα ἔφη M VI 81
 ὁ φαλλὸς τῶν θεῶν Ap XIII 81
 ὁ φεύγων μύλον ἀλφειά φεύγει Ap XIII 78
 ὄρεος ὄρμαε Ap XIII 80
 ὀφθαλμῶν ἀνθρώπου ἰσχυρῶς Ap XIII 78a
 ὀφθαλμοὶ ἀλλήλων ἀντανακλώμενοι Ap
 XIII 79c
 ὀφθαλμὸς φιλίας πρόξενος Ap XIII 79b
 ὁ φθόνος ὄπισθε Ap XIII 78b
 ὄψιν τρίφειν καὶ Ap XIII 79a
 ὄψις ἦν μὴ αἴγῃ ὄψιν δράκων οὐ γενή-
 σεται Ap XIII 79
 ὄχλεις μίτην με κῆμ' ὄπως Ap XIII 82
 ὄχληρὸν ὁ χρόνος Ap XIII 82b
 ὄχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολῶν M VI 83
 ὁ χρῆσιμ' εἶδος Ap XIII 82a
 ὁ χρυσὸς οὐ μάλιστα M VI 82
 ὄγα δὲ εἶα ἴδουσι Ap XIII 84a
 ὄψε θῶν ἀλέουσι μύλοι κτλ. M VI 85
 ὄψ' ἦλθε, ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἴεο Ap
 XIII 83
 ὄψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα M VI 84
 ὄψου ἄριστος πόνος τῶ γρη' Ap XIII 84

πεινώσαν ἀλώπηκα ὕψος ἐπέρχεται GCM
V 4 Ap XIV 26

Πειρώθων καὶ Θροῶς φιλοξενία Ap
XIV 19

Πεισιάνδρον δειλότερος Ap XIV 14

πίλαγος φιλανθρωπίας ἀνθ. DV I 8

πειλαργικὸν νόμοι M VII 10 Ap XIV 15

Πέλληταιος χιτών Ap XIV 16 VII
πῆματι εἰς ἔοχτον τὴν ἐπιστήμην Ap
XIV 23

πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε DV III 59 Ap
XIV 25

πέπτικεν ἔσω τῶν κικῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ
Χίος Ap XIV 16^b

πέριδικος ἐρῆ σου θριμνίτερον MP II 57

Πέριδικος ἱερὸν Ap XIV 17

περιγαίρεμενος φίλλοις βιάλλεται καὶ
ἀντίσει Ap XIV 18

περιεστίαρχος ἐγένου Ap XIV 21

περὶ ἄνον σκυῖς M VII 8

περιψήμι ἡμῶν ἐγένου Ap XIV 22

Περσικὴ τιμωρία M VII 9

πέτρας οπειρίην DV III 71 Ap XIV 20

πέρας τρόπος DV III 60 Ap XIV 24

Πηγᾶσον ταχύτερος Ap XIV 28

πῆ με φεύγεις δις ἀποθανουμένη ψυχῇ
Ap XIV 27

πηνικίειν μοι δοκεῖς Ap XIV 29

πίθ' ἑλλίβορον Ap XIV 30^a

πίθηκος ἐν πύθηνῃ Ap XIV 32

πίθηκος ὁ πίθηκος κῆν χρυσαῖ ἔχη ἀν-
δρα M VII 12 Ap XIV 33

πίθηκος ὄμφακος σπουμένος M VII 14

πίθηκος πάτταλον M VII 15

πικρὸν με ἀκραιτέρες ἰσοκίον Ap XIV 31

πίσσα ταυπηγῶν καὶ ἑλίγχει πέντα
κλύπτει MP II 58

πίστει χρῆματ' ὄλεια Ap XIV 30^b

Πιττακος οὐδὲν ἄγαν, ὅς ἔην γένος ἐκ
Μινυαίων Ap XIV 30

πίτυδες δίανη ἀνθ. DV II 76

πλατύη Ἀρχύτων Ap XIV 37

πλατύη δοκιμάσει Ap XIV 36

πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλ-
λοντα ἢ δύοντα Ap XIV 35

πλίνθον πλίνθις GCM IV 86 DV III

92 Ap XIII 3 XIV 34

πλόκιον Γοργόνης Ap XIV 38

πλοῖτος κεραμῆς M VII 18

πόε λιθὸν ἐκβάλλει Ap XIV 72

ποηγῶνον δειλότερος Ap XIV 71

ποῆσω τὴν σὴν οἰκίαν δούρειον ἵππον
Ap XIV 56

ποικιλωτέρως ὕδρις GCM IV 96 Ap

XIV 49

ποῖόν σε ἔπος φήγει ἔρκος ὀδόντων MP

II 60

πόλεμος Κόωνι μελίηται Ap XIV 52

πόλεμος οὐ λαφύραμαγει τὴν ἀρετὴν
MP II 61

πόλεμος τις ἀοίδητος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
κινῆται Ap XIV 62

πολλὰ κινὸς ἄφρονος εἶναι DV III 67

Ap XIV 45

πολλοὶ πλῆγαις θεῶς δαμάσσεται GCM

IV 91 Ap XIV 43

πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου Ap XIV 53

πολλὰ κεν εἰδείης οἷς τὸν θεὸν ἔξαπιτή-
σαις Ap XIV 39

πολλὰ μὲν δὲ ἐμπροσὶ πόλις κικῶν ἀ-
δρὸς ἀπήγαυ M VII 32

πολλὰ μὲν κραισσιότη τῶν ἀρετῶν κτλ. MP
II 62

πολλὰ μὲν τοι καὶ μωρὸς ἀνήρ κατακαί-
ριον εἶπεν Ap XIV 69

πολλὰ μὲν διδάσκεις ἀφρόνων κτλ. MP II 63

πολλὰ μετὰ πῆλιν χύλικός καὶ γυλῖος
ἄκρον GCL II 95 Ap XIV 46

πολλὰ μοχθήσαντες ὁμοίως ἔομέν Ap
XIV 59^b

πολλὰς γυλῖας ἀπρὸς κρηοῖα δέλλει Ap
XIV 59^a

πολλὰ ψεύδονται ἄσοδοί GCM V 2 Ap
XIV 41

πολλοὶ βουκίονται, παῖροι δὲ τε γῆς ἀρο-
τήρης Ap XIV 54

πολλ' οὐδ' ἀλόπηξ, ἡδὲ ἔχινος ἐν μέγα
DV III 69 Ap XIV 60

πολλοὶ θριοβόλοι, παῖροι δὲ τι μῦντις
ἄνδρες Ap XIV 68

πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῖροι δ' ὠφελήσι-
μοι MP II 64

πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλῆς
GCL II 96 Ap XIV 59

πολλοὶ στρατηγοὶ Κυρίαν ἀπώλειον Ap
XIV 51

πολλοὶ τοι κρηοφόροι, παῖροι δὲ τε
Βάκχοι GCM IV 99 Ap XIV 61

πολλοὶ τοι κρηῶντα Ap XIV 68^a

πολλοὺς ἄνδρας Λυκεδαίμων ἔχει τήνου
κάρθου Ap XIV 55

πολλῶν ἀγρίων ὀλίγων καρπῶν ἀνήγα-
γον GCM IV 88 Ap XIV 40

πολλῶν ἐγὼ θρίων ἀνηκου νόφους GCL
II 99 Ap XIV 68

πολλῶν ὁ λιμὸς γίνετα διδάσκαλος M
VII 24

πολλῶν παρηγορῶν Διὸς βαλάντους ἔμ-
πων Ap XIV 66

Πολυγνώτου λαγῶς MP II 66

πολυμάθει κάρτα μὲν ὠφελεί· κάρτα
κτλ Ap XIV 44

πολύποδος διαγνῆτος ἐαυτὸν καταφυ-
γῶν ἀνδρ. M VII 27

- πολύποδος κεφαλῇ ἐν μὲν κακόν, ἐν δὲ
 καὶ ἰσθλόν Ap XIV 42
 πολύποδος ὁμοίτης GCL III 3 Ap
 XIV 70
 πολύποδος πολυχρόου ῥόνος ἔσχε Ap II 39
 πολύποδος τροπῶν M VII 27
 πολύπους ὡσπερ πέτρας ἔχεται M VII 21
 πογγρά κατὰ τριγώνῳ ψάλλεις GCL III 2
 Ap XIV 63
 πόνον σπείρεις Ap XIV 47
 πόνος γὰρ ὡς λέγουσι εὐκλείας πατήρ
 MP II 67
 πόντος ἀγαθῶν Ap XIV 58
 πόρῳ Διός τε καὶ κεραυνοῦ Ap XIV 65
 ποταμὸς πρὸς θάλασσαν ἐρῖζει GCM
 IV 86 Ap XIV 64
 ποταμὸς τὰ πόρῳ ποτιζών τὰ ἔγγιον
 καταλείπει Ap XIV 50
 ποταμῷ μεγάλῳ ἀχετὸν ἐπιγίγει Ap XIV 48
 πότερον ὁ τὸν τρίγων ἀμέγαν ἀφρονί-
 στερος ἢ ὁ τὸ κόσμικὸν ὑποτιθεῖς MP
 II 68
 ποῦ γὰρ ἢ Ἄρτιμις οὐκ ἐχόμενοι A 9
 ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχε Ap XIV 57
 πρῆμιον εἰς ἀπρᾶξις DV III 64 Ap
 XIV 91
 Πρύμνιον οἶνον ἔπιες Ap XIV 74
 πρῶτερος κρητιστῆς M VII 37
 πρῶτον φύλλω τὸ τῶν ἱρῶντων δίδεται
 βαλάντιον DV III 66 Ap XIV 87a
 πρῶτος οὐ τίπτεται οὐδὲ ἰβριζέται
 MP II 69
 πρῶστῆτος Κόθρον DV III 56 Ap
 XIV 73
 πρῶστῆτος Κρίνον M VII 41
 πρὶν ἰσφαῖθαι δέρις Ap XIV 75
 πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα Ap XIV 75
 πρὶν κεν δύο ἐχίνοι εἰς φλίαν ἔλθῃσαν
 ὁ μὲν ἐν πελάγους, ὁ δ' ἐν χερσαίου
 Ap XIV 93
 πρὶν κεν δὴν λιβάς ποιμαῖνοι Ap XIV 96
 πρὶν τοὺς ἰχθῆς λαβεῖν, αὐτὴν ἄλγην
 κυκῆς Ap XIV 75 GCM IV 92
 προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας Ap XIV 95
 προβατίου βιον λίγεις Ap XIV 81
 προβατίου βιον ζῆν ann. M VI 8
 πρόβατον θαλάττιον ann. M VI 8
 πρόβατον μὲν αἰετὴν φθίγγεται
 φωνῆν κτλ. Ap XIV 80
 προβατίων οὐδὲν ὄφιλος, ἰάν ποιμὴν ἀπῆ
 Ap XIV 89
 Πρόδικον δίκην ann. Ap XIV 76
 Πρόδικος ἕκοντα Ap XIV 84
 Προμέρον κύνες M VII 43 Ap XIV 83
 πρὸ ποταμοῦ ἀνοστίλλεται MP II 70
 πρὸς δύο οἰδὲ Ἡρακλῆς M VII 42
 προσέχεται δ' ὡσπερ λέπας M VII 39
 προσέκη τοὺς τέλειους ἐνδὸς θηρῶν λει-
 δοροῖσθαι Ap XIV 82
 πρὸς Κάρις κωρῆεις M VII 36
 πρὸς κενὸν ψάλλεις Ap XIV 92
 πρὸς κέντρον λακτιζέιν GCM IV 100
 Ap VI 57 XIV 100
 πρὸς Κρήτι κρητίεις M VII 35 Ap
 XIV 98
 πρὸς κόνικον γυμνίζεσθαι DV III 70
 Ap XIV 86
 πρὸς λόντα θορᾶδες στυπτοῦσι μάχας
 DV III 57 Ap XV, 1
 πρὸς οὐδὲ κοιτολογεῖται Ap XIV 89a
 πρὸς σῆμα μητριῆς κλάιει DV III 65
 Ap XIV 99
 πρὸς σιάμῃ πύτρον τίθεσθαι, μὴ τι
 πρὸς πύτρον σιάμῃν Ap XIV 88a
 πρότερον χελώνη παραδραμῆται διου-
 ποδᾷ Ap XIV 88
 πρὸ τῆς γενεᾶδος διδασκοῖσι τοὺς γέρον-
 τας Ap XIV 94
 πρὸ τῆς τίκης τὸ ἐγκώμιον ἔδειξεν DV
 III 62 Ap XIV 87
 πρὸ τούτου δὲ ὄμην' ἄκρατα ἔχειν Ap
 XIV 85
 προσάσεις οὐ δεῖ πρὸς φίλους Ap XIV 79
 προσάσεις μόνον δέεται ἢ κρητῆρα GCM
 V 1 Ap XIV 100
 προσφῆς εἰ MP II 71
 πρῆμιον ἐξομοῖται Ap XIV 77
 πρῆμιος λοιποῦ περιγίνεται DV III 58
 Ap XIV 78
 πτερον ἑαυτοῦ πτεροῖς ἄλλων μινυῖται
 Ap XV 5
 πτερυγῆεις Ap XV 2
 πτίσει, πτίσει τὸν Ἀναξάρχου θύλακον
 Ap XV 6
 Πτολεμαῖος δίκη Ap XV 3
 πτωχότερος κίρκλον Ap XV 4
 πτωχοῦ βέλτιόν ἐστι Ap XV 8a
 πτωχοῦ πῆμα οὐ πέμπλαται DV III 61
 Ap XV 81
 πτωχοῦ φίλοι οὐδ' οὐ γενήτορες Ap XV 7
 Πυγμαῖα ἀκροθίνια κολοσσῶ ἱερμῶζεις
 Ap XV 12
 Πυθῶθε δόδος M VII 46
 Πυθαγορικοίς κνάμους μὴ ἔσθαι Ap
 XV 11
 Πύθια καὶ Δήλια Ap XV 9
 Πυθίων ὑστερον ἦεναι Ap XV 10
 Πύθου Χελιδόνος Ap XV 14
 Πυλωρὸς κινδός Ap XV 13
 πῦρ εἰς ἀκάνθας MP II 73
 πῦρ ἐπὶ θαλάσῃ GCM IV 97 Ap XV 15
 πῦρ ἐπὶ πῦρ M VII 48
 πῦρ αἰσίου μῦθος MP II 72
 Πυρῶνδρον μηχανῆμα Ap XV 16

πύφωξην ἐνόπιον ἐκπονεῖς MP II 75
 Ῥαδαμάνθους κρείσς DV III 74 n. cr.
 Ap XV 17
 Ῥαδαμάνθους ὄρκος M VII 49 Ap XV 17
 ῥέδια πάντα θεῶ Ap XV 17a
 ῥάκος πολυχαλδῆς ἐγκοσμίμενος ἔξωσον
 Ap XV 20
 Ῥαμνοσία Νήμεσις MP II 76
 Ῥαμνοσίος εἶ MP II 77
 ῥανίς ἰνδελεχοῦσα κοιλαίγει πέτραν Ap
 XV 19
 ῥῆον ἦ τὸ Ὅνειρον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί
 Ap XV 18
 ῥῆστον δ' οἶμαι τοῦτο Ap XV 19a
 ῥαχίας λαλιώτερος Ap XV 21
 ῥεῖτα θεοὶ κ' ἐθέλων Ap XV 22a
 ῥεῖται γὰρ καὶ παρέρχεται Ap XV 30b
 ῥευστὸν τὸν κόσμον Ap XV 30a
 ῥεχθὲν δέ τε τῆπιος ἔγνω ann. DV I 61
 Ap XV 22
 Ῥηγίνου δειλότερος Ap XV 24
 ῥήγματι ἀντὶ τῶν σχημάτων M VII 51
 ῥήδιον δὲ θεοῦτο Ap XV 24a
 ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων M VII 52 Ap XV 23
 ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος κειρός οὐ
 παραμένει MP II 78
 ῥήτωρ ποιηρὸς τοῦς Ap XV 30c
 ῥυγοὶ κακῶς ἀριστήσας DV III 73
 ῥόδα μ' εἰρηκας GCL III 8 Ap XV 27
 Ῥόδιοι τὴν θουσίαν DV III 72 Ap XV 29
 Ῥοδιῶν χρησμός M VII 53 Ap XV 25
 ῥόδον ἀντιμῶν συγκρίσεις GCL III 7
 Ap XV 26
 ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζῆτει πάλιν GCL
 III 6 Ap XV 28
 ῥοιαὶ δ' ἄλλοι ἄλλαι Ap XV 25a
 ῥοιαὶ τυφικαὶ MP II 79
 ῥωπικὸν ὄνιον Ap XV 30
 Σαλαμινία ναῦς Ap XV 31
 Σαμακὴ λαῖρα M VII 55
 Σαμίον ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος Ap
 XV 32
 σαπρότερος τρυγᾶς M VII 58
 Σαρδανάπαλλος M VII 57
 Σαρδανυπάλου βίος Ap XV 33
 Σαρδιανὸς κμηλὸς M VII 56
 σαρδόνιος γέλως M VII 59
 Σαρδώνιος γέλως DV III 75 Ap XV 35
 Σάρωτος πυντικώτερος Ap XV 34
 σαντὸν ἐπαινεῖς ὡσερ Ἀστυδάμας γίναι
 Ap XV 36
 σὲ δ' οἰωνίσαιτ' ἂν τις ἰδὼν Ap XV 42
 σείος ἀνὴρ Ap XV 40
 σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλεις, ξείνον δὲ
 μέλισσαι Ap XV 38
 σισαχθεῖα σοι μηδέποτε γένηται Ap XV 39
 σελίνου στέφανος πένθιμος Ap XV 37

σισίλλισαι κατ' Ἀσχοίην Ap XV 41
 σηκοῖς ἐνοστρίφη Τροφονίου Ap XV 43a
 σήπινον γερόντιον GCL III 9 Ap XV 43
 σήφει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος κτλ.
 Ap XV 44
 Σιβύλλης ἀρχαιότερος M VII 61
 σιβυλλεῖ ὁ γέρον M VII 60
 σίδηρον πλεῖν διδάσκεις Ap XV 46
 Σικελικὴ τράπεζα Ap XV 48
 Σικελὸς ὀμφακίζεται M VII 64
 Σικελὸς στρατιώτης M VII 65 Ap XV
 47 MP II 80
 Σικυνώιος δρυπέτης M VII 63
 Σικυνώιος ἐπανάθου M VII 62
 σίλφιον Βάττου Ap XV 49
 σινωπίσις Ap XV 50
 σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν MP II 81
 σίτον ἄμμο ἐπέχρωσας MP II 82
 σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ἀρθὼν M VII
 69 Ap XVI 85
 σκάνδις Ap XV 56
 σκαρφιζίεις ἀνθρωπε MP II 83
 Σκεδάσου κυτάρου Ap XV 53
 σκιά ἀντὶ σώματος Ap XV 51
 σκιά ὀνείρων MP II 84
 σκιᾷ μορμολύττεισθαι M VII 68
 σκιᾶν δίδοικεν M VII 67
 σκιᾶς εἰδωλον M VII 71
 σκόπει μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν
 φίλος Ap XV 52
 σκορπίον ὀκτάπουρον ἀνεγείρας Ap XV 55
 σκορπίους βέβρωκεν M VII 72
 Σκυθῶν ἰσημία M VII 66
 σκύντη βλέπει M VII 70
 σκύντη ἐπικουρία M VII 83
 σκύτους ἐνεκα δέρεται κύνον, κύνος δὲ
 σκυτοτραγίτ Ap XV 53a
 σμηῆνος ἦδοτων M VII 73
 σμικρὰ παλαιὰ σώματα' εὐνάζει ῥοπή
 MP II 85
 σμικρῶ ποδὶ μεγάλη περιτίθης ὑποδή-
 ματα Ap XV 57
 σοὶ μὲν κακῶς λέγειν, ἐμοὶ δὲ κακῶς
 ποιεῖν Ap XV 59
 σοφοὶ δὲ τριταῖον Ap XV 59a
 σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνοισίε M
 VII 76
 σοφὸν γέ τι πρὸς Ap XV 59b
 σοφὸν γ' ὁ βοῦς ἔφασκε δ' ἀστράβην
 ἰδὼν M VII 75
 Σοφοκλέους μέλη M VII 74
 σπάνιον εἶσαγε σὸν πόδα πρὸς σὸν φίλον
 ἵνα μὴ κτλ. Ap XV 60
 Σπάρταν ἔλαχες MP II 86 M VII 78
 σπερμολόγος ὢν οὐ λυθάνεις Ap XV 61
 σπιθαμὴ τοῦ βίου MP II 87
 σπόγγω πάνταλον κροῖν MP II 88

σποδὸν φθίνων εἰς πῦρ ἐμπέταμα M VII 77
 σταλαγμός οἴνου μνησίους χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνεται Ap XV 62
 στίαια γαλῆ Ap XV 65
 Στρηάχουρος παλινοφθιαν ἄδει M VII 81
 στρωτήγου παρόντος πάσα ἀρχὴ παυσάσθω Ap XV 63
 στρεπτή θε γλώσσ' Ap XV 81
 στρέφε λόγον· οὐ γὰρ ἕμαξαι M VII 79
 στρηγιῶ M VII 80
 στορογγύλα λέγει, ἴα καὶ κυλίηται A 11
 στρέχων ἔπειον Ap XV 81b
 στυπίνων γερόντιον Ap XV 64
 Συβαρίτης διὰ πλατίας πλατίνων M VII 87
 Συβαριτικά ὀρχήσεις ann. M VII 92
 Συβαριτικὴ τρύπεζα Ap XV 83a
 Συβαριτικός βίος Ap I 4
 συγγνώμη πρωτοπείρω Ap XV 83
 συγκαρτίον ἔχεις Ap XV 80
 συγκαίρειν χρῆ τοῖς φίλοις Ap XV 81d
 σὺ δὲ τὸν γηγενέτιον ἀργυρον αἰτίεις Ap XV 67
 σὺ δ' οὐκ ἐὰν μὴ Ap XV 66a
 σὺ δ' ὃ κάκιστε Ap XV 81c
 σὺ ἐν σεαυτῷ τὰ φάρμακα ἔχεις Ap XV 74
 σῦκα φίλ' ὀρνιθίεσαι Ap XV 70a
 συνκίνη βακτηρία M VII 83
 συνκίνη γνώμη ann. M VII 83
 συνκίνη ἐπικουρία M VII 83
 συνκίνη μάχαιρα M VII 82 Ap XV 81
 σῦκινος ἄνδρες ann. M VII 83
 σῦκινος νοῦς M VII 83
 σῦκον αἰτίεις Ap XV 69
 σῦκον μετ' ἰχθύν, ὄσπριον μετὰ κρέα Ap XV 70b
 Σύλλοι φίλια καὶ Μιτέλλου τοῦ Πίου Ap XV 72
 Συλοσῶντος χλαμῖς MP-II 90
 συμβούλευε μὴ τὰ ἤθιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα MP II 91
 σύμβουλος ἴστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων Ap XV 82
 σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώσεις Ap XV 70c
 συμφίρει δάκνοσθαι διὰ Ap XV 81f
 σὺν Ἀθηνῆ καὶ χεῖρα κίε M VII 84 MP I 32
 σὺν δορὶ σὺν ἀσπίσιν M VII 89
 συνεκποτίει ἵστί σοι καὶ τὴν κρύγα M VII 86
 συνηλθον Ἀτταγᾶς τε καὶ Νουμήμιος M VII 90
 σὺν μνησίοις τὰ καλὰ Ap XV 76a
 σὺν τοῖς δεινοῖς Ap XV 81a
 σῦπτομος ἢ ποιηρία, βραδεία ἢ ἀρετὴ Ap XV 76

σὺν τῷ θεῷ πᾶς· καὶ γελᾷ κἀδύρεται. GCL III 10 Ap XII 26
 σὺν τῷ κυρὶ καὶ τὸν ἰμάτι Ap XV 68
 Σύρα Σύρα τί Ap XV 81c
 Συρακουσίων τρύπεζα M VII 92
 σύρβη τύρβη M VII 91
 Συρβητίων μίστης Ap XV 73
 Συρβητίων χορὸς Ap XV 73
 Σύροι πρὸς Φοινίκας Ap XV 71
 σὺς ἀκονίκα βηβλημίτες M VII 85
 συστομώτερος σάφης Ap XV 75
 σὺ τὴν πηγίτιαν ἐν τοῖς ὑστραγαλοῖς ἔχεις Ap XV 81b
 σὺ φαρ θανάτῳ πόντιον Ap XV 81g
 σφάκλος σοι Ap XV 84
 σφάλειν σὺν ἰχθούσι καὶ φίλοις κέρδος φέροι M VII 95
 σφηκιὰν ἡρέθισας M VII 94
 σφειδόνη Γύγου Ap XV 85
 σφῆς βομβῶν τέγγισος ἰναντίον Ap XV 85b
 Σφῆγτιον ὄσος M VII 93
 σφῆδρον τί ἴστιν Ap XV 85a
 σφράγιζε τοὺς μὲν Ap XV 84a
 σφιδόν τοσοῦτον ὄσον ἐκ Διονυσίων Ap VI 16 XVI 90
 σφήμα καὶ βήμα ann. Ap XV 85c
 σφήμα καὶ τριώβολον Ap XV 85c
 σφῆτον διατρέγειν Ap XV 86
 σῶμ' μοι δοτε καὶ μετεμβήσομαι Ap XV 87e
 σῶματος κάλλος ζωῶδες, ἢ μὴ τοῖς ἰσπίη Ap XV 87
 σωρός ἀγαθῶν M VII 96
 σωρός κακῶν Ap XV 87a
 σωφρονίστατον οἶμαι τοῦ Ap XV 87c
 σοφρονος γυναικὸς ἀρετὴ Ap XV 87d
 τὰ ἀπὸ Νυνάκου ταῦτα Ap XV 100
 τὰ γὰρ Γυθείων οὐ περὶ τὰ Ap XVI 19
 τὰ γὰρ ἡδία Ap XVI 10g
 τὰ γῆς ἐνιρθεῖ καὶ τὰ ἐπίπεδα M VIII 5
 τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ Ap XV 88b
 τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει Ap XV 91
 τὰδ' οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροις Ap XVI 2
 τὰδ' οἶχ' ὑπ' ἄλλων Ap XV 88a
 τὰ δυσχερῆ γὰρ Ap XVI 10c
 τὰ ἐκ πύφρας καὶ τὰ ἐκ πρῶτης ἀπόλυται Ap XV 97
 τὰ ἐκ τρίποδος M VII 97
 τὰ ἐκ ποδὶ οὐκ οἶδεν Ap XVI 7
 τὰ ἐν χειρὶ κρατούμενα μεζονά ἴσται τῶν προσδοκωμένων Ap XVI 6
 τὰ ἔξ ἀμάξης M VII 98
 τὰ ἔξ ἀμάξων Ap XVI 4
 τὰ ἐπὶ Νυνάκων M VIII 4
 τὰ ἐπίπονα τῶν Ap XV 96a
 Ταῦταριον καπὸν M VII 99
 ταῖς ἀτυχίας μὴ Ap XVI 21b

ταῖς νόσοις ὁ θάνατος Ap XV 10f
 τὰ Κινύρου τάλαντα M VII 100
 τῆλλα καὶ φιλόμηθα Ap XVI 3
 τὰ Μαγνήτων κακὰ Ap XVI 8
 τὰ μερῶν δῶρα Ap XV 95a
 τὰ μέγιστα τῶν Ap XVI 10e
 τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς/ οὐ μνηστῆται, τὰ δὲ
 μία οὐ στήνημι, τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν
 οὐ δοκιμάζω Ap XV 98
 τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς Ap XVI 9a
 τὰ μὲν ξύλα Ap XVI 10d
 τὰ μὲν πρώτῳ ἐπιελάθαι, τὰ δὲ
 ὕστερον κτλ. Ap XV 98
 τὰ μέροπος δρᾶ Ap XV 99
 ταμίας ἀγαθός Ap XV 96
 τὰ Ναυνάκου κλαύσους ann. M VIII 4
 τὰν ἀρετῶν καὶ τὰν σοφίαν νικῶντι χει-
 λῶν. Ap XII 31b
 τὰ Νικησίον δρᾶ Ap XV 89
 τὰν παροῦσαν ἄμελε Ap XVI 2a
 Ταυτάλειο τιμωρία Ap XVI 9 MP II 94
 Ταυτάλειον δίδωμι ann. Ap XVI 9
 Ταυτάλειον κῆπον τρυγᾶς Ap XVI 1
 Ταυτάλειον τάλαντα ταυτάλιζέται Ap
 XVI 16
 τὰν χεῖρα ποτιφέροισι τὰν τόχην κα-
 λῶν Ap XV 92
 τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθή-
 ματα γίνεταί MP II 92
 τὰ πύρρον ἐπὶ βελτίω Ap XVI 12
 τὰ πετόμενα δίδωμι ann. Ap XVI 60b
 τὰ πὺλ κοκίνω Ap XV 95
 τὰ προλήματα ἐκλήματα A 14
 τὰ προσπισσοῦσι προσδοκᾶν Ap XVI 10b
 τὰ πρῶτ' ἀρίστοις παιδάς/ ἄριστ' ἐκ-
 γλαφίβη Ap XVI 11
 ταυάσοι τοῖς ἀνθρώποις Ap XVI 9b
 Ταυτησία μύρουνα Ap XVI 15
 τὰ Σαμίων ἄνθη M VIII 2
 τὰ Σαμίων ὑποπτεύεται M VIII 3 Ap
 XVI 14
 τὰς δεσποινὰς αἱ κίνης μμοῦμενα Ap
 XVI 17
 τὰς δὲ τῶν κακῶν Ap XV 95e
 τὰς ἐξ ἄδου τριακάδας GCL III 14 Ap
 XVI 18
 τὰς μὲν κόρας ἄνδρες εἰρεῖν δεῖ, τὰς
 δὲ γυναῖκας οὕτως τοὺς ἔχοντας Ap
 XV 93
 τὰς μηχανὰς μετὰ τὸν πόλεμον κομίζει
 Ap XV 95d
 τὰς Προμηθεῖον μηχανὰς M VIII 6
 τὰ σῦκα σῦκα λέγω καὶ τὴν κάρδοπον
 Ap XVI 10
 τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφη σκάφη λέ-
 γει Ap XV 95b
 τὰς σιμφορίας γὰρ ὄσις Ap XV 98a

τὰ Ταυτάλειον τάλαντα M VIII 1 Ap
 XVI 16
 τὰ Ταυτάλειον τάλαντα ταυτάλιζέται n. cr.
 Ap XVI 16
 τὰ τῆς τύχης φέρον Ap XVI 10a
 τὰ τοῦ καιροῦ MP II 95
 τὰ τριῖς ἕως τὸν θάνατον Ap XVI 20
 τὰ τῶν φόρων κρείττω Ap XVI 13
 τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Ap XV 95c
 Ταυροπόλας Ἀρτέμιδος ταχύτερος Ap
 XVI 22
 ταῦρος ἀπερὸν τὸ Ταῦρος ἀπὸ τοῦ
 Εὐρώπῳ ἔπειν Ap XV 90
 ταῦτα γὰρ ἄ Ap XV 95f
 ταῦτα δ' ὅτι μὴ φρονάσιος Ap XV 15a
 ταῦτα Κνυμίοις ἐμοὶ δὲ ὄνος ἐγώ Ap
 XVI 19a
 ταῦτά σοι καὶ Πιδίω καὶ Δήλιω Ap
 XV 9 XVI 17a
 ταῦτὸν ἐστὶ ἀρῆσσοῦντι Ap XVI 19b
 ταῦτὸν ἐστὶν ἐν γυμνασίῳ Ap XVI 21a
 ταῦτὸν ἐστὶ χελίων προβάτων κρατή-
 σατα πενήκοντα λύκοις μίχουσαι
 Ap XVI 5
 τὰ Φρονίγιον παλιόματα DV III 80
 Ap XVIII 3
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποις Ap XVI 19c
 ταχυβάμονας ὄρκους Ap XVI 21
 τεῖχη Ἰερουσόλια Ap XVI 43
 τεῖχη Σιμωνάδος Ap XVI 43
 τέκνα μάθε τίκτιν Ap XVI 27a
 τέκνον μὴ σίγει Ap XVI 27b
 Τελετικὸν πενίστερος Ap XVI 23
 τελετράτων τῶν φίλων Ap XVI 39a
 Τελεμηθῆς οἰκοῦσιν ἐν Καρίας Ap XVI 24
 τέλος ὅρα τοῦ βίου MP II 96
 Τετίδιον ἄλλος Ap XVI 26
 Τετίδιος ἀνθρώπος Ap XVI 25
 Τετίδιος πέλκευ M VIII 7 Ap XVI
 26 VIII 27
 Τετίδιος συγγήγορος Ap XVI 26
 τερεβίνθον ἀνοητότερος Ap XVI 27
 τερορία σὺν ἡς Ap XVI 31
 τέτρα δ' ὄρᾶν βίοισι, Σόλων ἱερατὲς ἐν
 Ἀθήναις Ap XVI 30
 Τετραίρια κακὰ M VIII 8
 τετραπὴν χροῖα ἀλλήλοισι ἠλικιωταί M
 VIII 10
 τετραδὲ γίγονις Ap XVI 34
 τετράς καὶ γονηρία M VIII 9
 τεττάρων ὀβολῶν πῆξις Ap XVI 35
 τέττιω τοῦ βίου ἐπιλήθης Ap XVI 32
 τέττιω ἐσθίει Ap XVI 35a
 τέττιω ἄδων νόμον M VIII 12
 τέττιω ἀκούει M VIII 11
 τέττιω εὐφρονότερος Ap XVI 37
 τέττιω τροπον Ap XVI 36

- τετιγοφόρος εἶ Ap XVI 38
 τετιγῶν ἀνάμιστοι Ap XVI 39
 τέτιες ἀκάνθιος Ap XVI 33
 τέτιος αἰτία τὰ Ap XVI 34^a
 Τειμησοῖα ἀλώπηξ M VIII 13
 Τειμησοῖα ἀλώπηξ καὶ κύων Ap XVI 42
 τετυύζειν βοῦλει τὸν ἀνθρώπον Ap XVI 40
 τέφραι φεῖγων εἰς ἀνδρακιὰν ἔπιτον
 Ap XVI 41
 τέχνη ἄντ' τοῦ ἀληθείας ἤφθαι κτλ. Ap
 XVI 29
 τῆ ἀνάγκη χρῆ πείθεσθαι Ap III 6
 τῆ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' Ap XVI 56^a
 τῆ δὲ νῦν τυχῆ Ap XVI 44^c
 τῆμερον οὐδεμίαν γραμμὴν ἤγγυον Ap
 XVI 44^c
 τὴν Ἀκτιοαῖον σελήνην Ap XVI 44
 τὴν ἄλμην κινᾷς πρὶν τοὺς ἰχθύς
 ἔλειν Ap XVI 53
 τὴν ἀλωπεκῆν ὑπὲρ M VIII 17
 τὴν ἄμιδα σαυδιάλω ἐπιφράττις Ap
 XVI 49^b
 τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ἕξις M VIII 22
 τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τίλει οὐτάρι
 Ap XVI 50
 τὴν αὐτὴν γνώμην Ap XVI 44^b
 τὴν αὐτὸς συντοῦ θύραν κροῖτες λιθῶ
 M VIII 18
 τὴν αὐτοῦ οὐκὴν δίδοικεν M VIII 14
 τὴν αὐτοῦ οὐκὴν δίδοικεν GCL III 18
 Ap XVI 49^a
 τὴν ἐκ τῆς φαρέτρας M VIII 21 MP II 19
 τὴν ἐν Ἀφρῆ ἀσπίδι M VIII 23
 τὴν ἐξούλης διαν φεῖγεις Ap XVI 47
 τὴν ἐπὶ Αἰσίδος πολιτίαν M VIII 26
 τὴν ἡμίραν πᾶσιεν σήθη, ὅς οὐ βοῦλε-
 ται ζυμῶσαι Ap XVI 51
 τὴν θύραν ἔχειν τετιμμένην ὥσπερ αἶ
 ποῖμα Ap XVI 48
 Τήνια κυκί DV III 78
 τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλατν Ap XVI 55
 τὴν κατὰ συντόν ἔλα M VIII 24
 τὴν λεοντῆν ἐνθύν Ap XVI 52
 τὴν λεοντῆν λάμβανε M VIII 16
 τὴν παροῦσαν ἄμελεγε τί τὸν φεῖγοντα
 διώκει Ap XVI 45
 τὴν παρῶσιαν τὴν σὴν Ap XVI 44g
 τὴν Ὑδραν τέμνειν M VIII 25
 τὴν ὑπὸ σκότους M VIII 19
 τὴν Χάρυβδιν ἐκπιγῶν τῆ Σκύλλη περὶ-
 πσον Ap XVI 49
 τὴν χεῖρ ἐπιβάλλει Ap XVI 46
 τὴν χεῖρα προσφίροντα τὸν θεὸν καλεῖν
 Ap XV 79
 τῆς αὐτῆς κεράμιας M VIII 15
 τῆς δὲ ταλαινῆς νόμφης Ap XVI 44f
 τῆς δευτέρας ἢ ὑπέρτας ἐφόδον M VIII 20
 τῆς μὲν καυῆς κίκιον Ap XVI 44i
 τῆς μητρὸς ὡς αἰεῖ καλεῖται Ap XVI 54
 τῆς δευτερίας τὸ ἄνθος μανία Ap
 XVI 44^a
 τῆς Ὀρατῶν ἀπόλεις καθάρας ἐν τῷ
 λέγειν Ap XVI 56
 τῆς ἑνὸς ἔλη Ap XVI 44^d
 τῆς τυχῆς σκοπεῖν Ap XVI 44^h
 τί γὰρ δὴ διελφῆναι καὶ βοῦ κοινόν ann.
 M VIII 34
 τί γὰρ δὴ κοινόν Σύλλα τε καὶ φιλοσό-
 φους ann. M VIII 34
 τί δ' αἰσχρόν, εἴ μὴ τοῖσι χρωμένους
 δοκῆ Ap XVI 61^a
 τί δ' ἄλλο φωνή καὶ MP II 97
 τί δ' ἄν κάπηλος παρὰ κυπηλίδος λύβου
 M VIII 33
 τί δεῖ περὶται λήκνυθον ἢν ἔτιος παρῆ
 M VIII 31
 τίθει παρὰ χρυσοῦν κερμυτοῦν ποτήριον
 Ap XVI 70
 Τιθωνοῦ γῆρας GCL III 13 Ap XVI 57
 τί κόθορον καὶ ῥόπουλον ἐκινεῖται
 M VIII 28
 τί κοινόν κινὶ καὶ βαλανίῳ Ap XVI 60a
 τίκει γὰρ ὡσπερ φησὶν ἡ παροιμία κτλ.
 MP II 98
 τίκει τοι κόρος ἕβριν, ὅταν κακῶ ἀν-
 δρὶ παρῆ M VIII 27
 τί κινὶ καὶ βαλανίῳ M VIII 34
 τί μ' ἴδει μακροῦς αὐλοῦς αὐλεῖν Ap
 XVI 60^c
 τιμὴ Γερμανῆς Ap XVI 62
 τί μὴ δώκειν τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ πλαιῆ
 MP II 99
 τί μικρὸν περὶ μεγάλη φορομάχη Ap
 XVI 73
 τί μύεις, πάντα Ap XVI 60^e
 τί μ' ἀφελήσοις οἶ Ap XVI 57^b
 τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θῆβρον ἤρωσ γίνῃ
 Ap XVI 72
 τί πρὸς Διόνυσον Ap XIII 42
 τί πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα M VIII 32
 τί πρὸς τὸν Διόνυσον M VIII 30
 τί πρὸς τὸν Ἐρμῆν M VIII 30 Ap XVI 60
 τί ἀνάγκη σαπραγοῦρα προῖε Ap XVI 68
 τίς ἄν θύρας ἄμυρται Ap XVI 66
 τίς ἄν φίλοις μάχοιτο Ap XVI 57^a
 τίς γὰρ κατόπιρῳ καὶ τυχῶ κοινωῖα
 MP II 100
 τίς δὲ βίος Ap XVI 61^c
 τίς εἰς ὄνον πόκας ann. M VI 35
 τίς ἐν Κύδωνος Ap XVI 59
 τίς οὐ Ἀπόλλων κεκαθάρκειν M VIII 37
 τίς καλοῦ μηχανῆ M VIII 35
 τίς οὐ γενῆσῃ τυχχανῶν εἰς Ἀρβίλους
 Ap XVI 75

τις πατὴρ αἰνήσοι· εἰ μὴ κακοδύμοινα
 τίνα M VIII 29
 τίς τρώξας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξεται Ap XVI 63
 τίς τῆδε Ap XVI 67
 τίς χρεῖα πυθόμενου κρομμίου Ap XVI 74
 Τιτάνης βοῆς M VIII 38
 Τιτανίδα πυροῖσιν Ap XVI 69
 Τιτανῶδες βλέπει Ap XVI 64
 τί τὸν τύραννα πρὸς με ποικίλλεις ἔχω
 M VIII 32
 τί τὸν φερόντα διώκει Ap XVI 60^b
 τί τὸ στήθεσσι πατρίδος Ap XVI 61^b
 τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ πύργου κρῖνομεν
 Ap XVI 60^a, 71
 Τιτυοῦ σε περιμένει καὶ Ἰξίονος κατα-
 στήρια Ap XVI 76
 τὸ Δισώπειον αἶμα DV III 77 M VIII 47
 τὸ Ἀλκισθένοισι ἱμάτιον M VIII 50
 τὸ ἀρτίον σου κελιάληξεν Ap XVII 1
 τὸ αὐτῆς ὄνιδος ἢ κύνων ἄλλοις φέρε
 M VIII 55
 τὸ βασιλικὸν βοῖδιον Ap XVII 2
 τὸ γὰρ βρώτειον σπέρμα Ap XVI 98
 τὸ γὰρ ἐὰρ οὐτε μία χελιδὼν κτλ. Ap
 XVII 20^b
 τὸ γὰρ ἐν πρῶτιν' Ap XVI 85^a
 τὸ γῆρας ὡσπερ βωμός. κτλ. MP III 4
 τὸ γνῶθι συντετὸν Ap XVI 91^a
 τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι Ap XVI 85^b
 τὸ Δίονος γῶν Ap XVII 3
 τὸ Λαδωνάτου χαλκίτον MP III 2
 τὸ ἐμὸν ἔμοι λίγεις ὄναρ MP III 3
 τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς γλώττης
 ἰσχύι τοῦ μεθύοντος M VIII 40 Ap
 XVII 4
 τὸ Ἐπιμεθίδιον δέρμα Ap XVII 14
 τὸ εἴωρον κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν Ap
 XV 83
 τὸ Ἡοῖδιδιόν γῆρας M VIII 49
 τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὐπόποι· ἐνόησεν
 Ap XVI 86
 τὸ Ἰαπόρχου τιχίον Ap XVII 8
 τοὺς ἐπιτηγῆσαι καὶ τριμητὰ παιδία M
 VIII 53
 τοὺς κακοὺς τρεῖς τὰ κακὰ Ap XVI 89
 τοὺς μὲν δούλους ἢ ἀνάγκη νόμος. κτλ.
 MP III 5
 τοὺς νεκρημένους ὁδύνη MP III 6
 τοὺς σαντοῦ πιπρούς ἤλας M VIII 57
 MP III 7
 τοὺς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄρβοι MP III 8
 τὸ καλὸν φίλον M VIII 41
 τὸ καλὸν φίλον εἶναι Ap XVI 87
 τὸ καλὸν φίλον, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ
 φίλον MP III 9
 τὸ κενόσιν τῆς Θεοῦ φέρε M I 19 Ap
 XVII 12

τόλμα πρῆξις ἀρχῆ, τύχη δὲ τέλος
 κηρίης MP III 10
 τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγει Ap XVI 80
 τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἔμοῦ γένος ἀρχεται, τὸ
 δὲ σὸν ἐν σοὶ καίεται Ap XVII 15
 τὸ μὲν τόχημα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμν'
 ἐμὸν Ap XVII 10
 τὸ μὲν πάρεργον ἔργον Ap XVI 99^a
 τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος τὸν δὲ κτλ. MP III 11
 τὸ μὲν φάσθαι Ap XVI 85^c
 τὸ μέτρον ἄριστον ann. GCL II 79
 τὸ Μηλιακὸν πλοῖον DV III 76 Ap XVI 77
 τὸν ἀγαθὸν μωθητῶν δεῖν τοῖς πράγμα-
 σιν κτέ. Ap XVI 78
 τὸν ἀτυχή καὶ πρόβατον δάκνει A 12
 τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ φέρον ἀνδρὸς κα-
 κοῦ M VIII 46 Ap XVII 20^g
 τὸν γὰρ γυναικὸς ὄρκον Ap XVII 20^e
 τὸν ἔβδομον βοῦν ἢ σαση παραομιῖα ann.
 M II 89 Ap XVII 20^b
 τὸν ἐν ἄλλοτριῳ χορῶ πόδα κτλ. Ap
 XVII 20^c
 τὸν Ἐδθυμῖονος ἕνον καθεύδειν M
 VIII 51
 τὸν ἐν κλέψῃ καθήμενον εἴρειν χρη' στε-
 γάνους MP III 12
 τὸν ἐπὶ φακῇ μύρον MP III 13
 τὸν ἥλιον ἐν ταῖς λέσχαις καταδύειν
 ann. GCM II 29
 τὸν θέλοντα βοῦν ἔλανε MP III 14
 τὸν ἴππον ὁ Σαΐθης M VIII 52
 τὸν κύνων φεῖγων εἰς τὸ πῦρ ἐπέπεισεν
 M VIII 42 Ap XVI 93
 τὸν καλὸν οὐδ' Ap XVII 20^g
 τὸν κολοσσῖνα ἐπέδηκας Ap XVI 92
 M VIII 54
 τὸν λόντα ξυρᾶς DV II 61 Ap X 54
 τὸν λίθον πρὸς τὴν σπάρτην MP III 15
 τὸν λύκον τῶν ὄτων ἔχειν M VIII 44
 τὸν Μίδα πλοῦτον ἔχειν M VIII 45
 τὸν Μίδα πλοῦτον καὶ Κροίσου GCL
 III 15 Ap XVII 17
 τὸν Μίδα πλοῦτον καὶ Κροίσου καὶ
 Κινύρου Ap XVII 17
 τὸν ξύοντα ἀντιξύνειν Ap XVII 20
 τὸν οἰκοθῆν βρεχόμενον οὐδὲ θεὸς οἰκτι-
 ρει Ap XVI 91
 τὸν οἶκοι θησαυρὸν διαβάλλεις Ap XVI 82
 τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχει Ap XVI 99^c
 τὸν ποδὸν περιτείρεσθαι βούλομαι πῶν
 προβάτων ἀλλ' οὐ ἐνθάσθαι δυσμενῶς
 ἄχρις ἐπιθεριμίδας MP III 16
 τὸν πόλεμον ἔχωρξήσεται Ap XVI 94
 τὸν τετελεσθῆκα μὴ κακολόγει MP III 17
 τὸν τριχόντα ἐρέθειε Ap XVI 100
 τὸν Ὑλαν κραυγάζεις Ap XVII 9
 τὸν φρουρὸν χρη' φρουρεῖν M VIII 39

- τὸ Ξενοκράτους τυρίον MP III 18
 τὸ οὐ τοῦ Φιλοξίνου MP III 19
 τὸ παρὰ δριεῖς σότους MP III 20
 τὸ Πύρου σκαφίδιον Ap XVI 88
 τὸ Πύσσης ἡμιόβολον Ap XVII 6
 τὸ πύλαγος πρότερον οἶοι ἄμπειλον ἢ
 τότε τι γενέσθαι Ap XVII 7
 τὸ Πύρδικος σάβλος MP III 21
 τὸ πολλά πρότερον οὐκ ἐν ἄσφαλι βίου
 M VIII 45
 τὸ πολλά τολμᾶν πόλλ' ἀμαρτάνει ποιεῖ
 MP III 22
 Τρωάνη Ap XVII 18
 τὸ οὐ γὰρ τὴν ἀλήθειαν χρυσοῦν ἴσσι
 θάπτειν MP III 23
 τὸ σκαμβὲν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν Ap
 XVI 85
 τοσοῦτον ὀχετὸν ὅσον ἐκ Διογυσίων Ap
 XVI 90. VI 16
 τοῦ ἤσονται κύκλοι, ἔταν κολοῖσὶ σιω-
 πῆσιν Ap XVI 84
 τὸ τῆς Ἀμαλθείας κίτρος Ap XVI 97
 τὸ τῆς παροιμίας ποιῆσαι τῆς ἐν τῇ φάτιγῃ
 κειμένης κτλ. Ap XVII 20^a
 τὸ τῆς παροιμίας, ὅς πρὸς Ἀθηνῶν MP
 III 24
 τοῦ Βάβυρος χοροῦ Ap XVII 13
 τοῦ Διὸς τὸ σάνδυλον Ap XVII 11
 τοῦ Κροίσου πωδὸς ἀγγελοῦτος Ap
 XVI 99
 τοῦ Μορίχου Διονύσου MP III 25
 τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον M VIII 43
 τοῦ οὐλίου δεύρα Ap XVII 19
 τοὺς κινεῖς ἄκουσας τὸ πρῶτον διότι
 MP III 26
 τοὺς πλῆνας κακίους δὲ Βίαις ἀπέθνη-
 ξαντες Ap XVI 96
 τοῦτο δὲ ἴσται ὁ λέγοντι Ap XVI 99^b
 τοῦτο καὶ ἔπειρ εἶδες Ap XII 78^b
 τοῦτο τὸ ἐπόδημα ἔργασι μὲν Ἰσθαίας,
 ἐπιδήσαντο δὲ Ἀμοιταγόρας Ap XVI 81
 τὸ Φιλοξίνου οὐ Ap XVII 5
 τὸ Φρυγίαν πύλαγον Ap XVII 16
 τὸ φῶς δ' ἀνθρώποισιν Ap XVII 20^d
 τραγικὸν πάθος Ap XVII 29
 τραγικὸς Θεομύτης Ap XVII 21
 τραγικὸς πῖθμος Ap XVII 32
 τραγὸν ἀμέλγειν Ap XVII 32^a
 τρέχει τὴν ἰσχυρήν Ap XVII 22
 τρία κύβητα κίνισσα Ap VI 25^a
 τρία Θεοραμένους ann. DV III 40
 τρικέφαλε Γηρυόνη Ap XVII 34
 τρικέφαλος Ἑρμῆς Ap XVII 23
 τρεῖς Ξῆ ἢ τρεῖς κῆφοι Ap XVII 25
 τρεῖς παρ' ἀοπίδου οἴησι φησὶν ἢ
 ἢ παρ' ἀντιφωτισσασθαι τῇ κείνῃ Ap
 XVII 27
 τρεῖς τοῦ βίου μέλλονται ὡσπερ οἱ Δαρ-
 δανεῖς MP III 27
 τρίτη κενυλῆ καὶ τρίτη ἰγυιόλαρ MP
 III 28
 Τριτόγιντίας ἔφυ παῖς Ap XVII 26
 τρίτου κρατήρος ἰγυσιώ Ap XVII 28
 τρόπος ἀκούσει φησὶν MP III 29
 τρόπος ἰγυσιώ GCM I 76
 Τροφωτίου κατὰ γῆς παύματα Ap XVII 30
 τροχίλος Θεραπέυη κροκάδειλον Ap
 XVII 24
 τρόχος τὰ ἀνθρώπων GCL III 16 Ap
 XVII 33
 τροχου περιστιχότος ἄλλοθ' ἀτίρα ἄφης
 κτλ. M VIII 58
 τροχότος λαλιώτος GCL III 12 Ap
 XVII 31
 Τυδεὺς ἐκ σφυροβίου M VIII 63
 Τυφῆρηνος Πανδάλιον M VIII 61
 Τυφῆρηνος ἀνδριάς M VIII 62
 τυφλὸν ἄνερον Ap XVII 38
 τυφλότιμος ἀσπάλακος DV III 79 Ap
 XVII 35
 τυφλότιμος λεβητίδος M III 7 n. cr.
 Ap X 49
 τυφλὸς ὁ πλοῦτος M VIII 60
 τυφλὸς τὰ τ' ὄψα, τὸν τε τοῦν τὰ τ'
 ὄμματι εἶ GCL III 17 Ap XVII 37
 τυφλοῦται περὶ τὸ φιλοῦμενον ἢ φιλῶν
 MP III 30
 τυφογῆρων Ap XVII 39
 Τυφῶνος πολυλοκότους Ap XVII 36
 τύχη ἔριπος Ap III 18
 τῷ ἀγκυλῆ ὑπομνησόμενος κτλ. MP III 31
 τῷ γὰρ ὅτι ἡ νότιος Ap XVII 46^a
 τῷ γὰρ ποιοῦντι Ap XVII 43^b
 τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοτίτου Ap
 XVII 43^a
 τῷ Θρίῳ τῆς ἔγγελον Ap XVII 44
 τῶν ἀνελκτικῶν μὴ ἐπιχειρεῖ Ap XVII 41
 τῶν ἀχαρίστων αἱ δουραὶ ἀνατρέπονται
 Ap XVII 46
 τῶν γὰρ κωλῶν παράλειψις Ap XVII 46^d
 τῶν γὰρ πλοῦτων Ap XVII 46^e
 τῶν δὲ σωματίων Ap XVII 46^b
 τῶν δ' ὅσον οὐ μοι μέλι Ap XVII 43
 τῶν δυνατῶν τε κίλει' οὐ γὰρ κατὰ
 Κενταύροις Ap XVII 45^b
 τῶν δυνατῶντων εὐδὲ εἰς σάβλος Ap
 XVII 45^a
 τῶν ἐπιφύων φησὶν πλείους εἰσὶν οἱ αἰ-
 κοφάνται Ap XVII 40
 τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπισθεν καλῶν
 ἴσται Ap XVII 42
 τῶν πλείων ἢ ψῆσος τιμῆς Ap XVII 45
 τῷ οἰκίῳ μέτρον παραμέτρι Ap XVII 41^a
 τῷ ποιοῦντι δ' ἐκ Θεῶν Ap XVII 46^c

- τῷ ἰέτιμι μέλιτάν συγκρίνη n. cr. Ap
 IV 32
 Ἰακίνθου κῶμος M VIII 64
 ἴβριν τε τίκει Ap XVII 47^a
 ἴβρις καὶ οἶνος ἀποκαλίπτειν Ap XVII 47^b
 ἴβρις ἴβριων κρατοῦντα Ap XVII 47^c
 ἴβρις ἴβριν ἔτικτε καὶ ψόγος ψόγον Ap
 XVII 47
 ἰγυίειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ Ap XVII 48^a
 ἰγύια καὶ τοῦς Ap XVII 48^c
 ἰγύια μὲν ἤγεται Ap XVII 48^c
 ἰγύια δ' εἰ τις ὄλβον Ap XVII 48^b
 ἰγύιστος κολοκίτης Ap XVII 48^c
 ἰγύιστος Κροτόνος MP III 32
 ἰγρὰ νῦξ Ap XVII 48
 ἰδρην τίμεις M VIII 70
 ἰδρας κεφαλᾶς τίμεις Ap XVII 49
 ἰδροφορίαν ἀγας Ap XVII 50
 ἰδωρ αὐτοπαγῆς Ap XVII 51
 ἰδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τίκοις
 Ap XVII 52
 ἰδωρ παραρῆει DV III 85 Ap XVII 53
 ἰδὼν τρέφει τις Ap XVII 53^a
 ἰλή ἐστὶ τοῦ Ap XVII 53^b
 ἰμεῖς δαίμονα αἰρήσοσθε, οὐχ ὑμῶς δαι-
 μων λήξεται Ap XVII 54
 ἰμεῖς οὐτὲ τρίτοι οὐτε τέταρτοι Ap XVII
 53^c
 ἰνὸν κίρκις M VIII 65
 ἰπ' αἰδοῦς δ' οὐ λῖαν ἀσπάζομαι Ap
 XVII 69^a
 ἰπέκκαυμα γὰρ ἐπιθυμίας Ap XVII 61^c
 ἰπερβάθμιον πόδα τεινεις Ap XVII 62
 Ἰπερβερεταῖος Ap XVII 59
 ἰπερθεῖα δῆμον DV III 82
 ἰπερτεπίπτειν DV III 84
 ἰπερήφανόν που Ap XVII 61^a
 ἰπὸρ κάρη πτύειν M VIII 66 Ap XVII
 66^b
 ἰπὸρ ὄνοι σκυῖας GCL III 23 Ap
 XVII 69
 ἰπὸρον γῆμνότερος GCL III 20 Ap
 XVII 65
 ἰπὸρον περιστροφῆ GCL III 19 Ap
 XVII 64
 ἰπὸρον περιτρόπη DV III 81
 ἰπὸρον πολλῶ φαλακρότερος Ap XVII 65
 ἰπερκαίειν DV III 83
 ἰπὸρ τὰ ἰσκαμμένα M VIII 67
 ἰπὸρ τὰ Καλλικράτους M VIII 68 Ap
 XVII 56
 ἰπὸρ τὸν Ἐπιμενίδην κειοίμηναι Ap
 XVII 64^a
 ἰπὸρ τὸν κατάλογον GCL III 21 Ap
 XVII 55
 ἰπὸρ τὸν Ὑπέρολον Ap XVII 68
 ἰπὸρ τῶν ὄλων ἀναρῶνται τοὺς κύβους
 Ap XVII 63
 ἰπὸρ ἴδωρ πλήττει Ap XVII 66^d
 ἰπιψηφισμένη Ap XVII 57
 ἰπηνήμια ὀνείρατα καὶ ἐπαίων σκυῖαι Ap
 XVII 66^a
 ἰπηνήμια τίκει Ap XVII 67
 ἰπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμια MP
 III 34
 ἰπνος δ' ἀπίστω γλυκὺ θυμός ὁμμάτων
 MP III 35
 ἰποβολιμαῖος εἶ Ap XVII 58
 ἰπὸ γυναικὸς ἀρχεσθαι Ap XVII 61^e
 ἰποζυγιάδης ἄνθρωπος Ap XVII 60
 ἰπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος M VIII 69
 ἰπὸ πολλῶν διαβύλλεσθαι Ap XVII 61^c
 ἰπότερος δ' ὁ πλοῦτος Ap XVII 61^b
 ἰπὸ τῆ λεοντῆ πάλιν ὄνος ἀγκηρίται Ap
 XI 89^a
 ἰπὸ τοῦ δικαίου Ap XVII 66^c
 ἰπ' οὐδενὸς φιλεῖσθαι Ap XVII 61^a
 ἰπόχαλκον τὸ χρυσοῖον GCL III 22 Ap
 XVII 66
 ἰς διὰ ῥόδων Ap XVII 71
 ἰς ἐκώμασιν Ap XVII 72
 ἰς ἐν βορβόρῳ ἰλισπᾶται Ap XVII 75
 ἰς λουσαμένην εἰς κύλωμα βορβόρου Ap
 XVII 75
 ἰς ὄρειναι Ap XVII 74
 ἰς πότ' Ἀθηναίων ἐριν ἤρισεν Ap XVII 73
 ἰς ὑπὸ ῥοπαλον Ap XVII 70
 ἰσάντου πταισμονος ὑπήτης ἐτίφθη Ap
 XVII 76
 ἰσφὸ δὲ τὸ μέλαθρον Ap XVII 76^a
 φαγίτω μὲ λῖων καὶ μὴ ὑλώπηξ A 15
 φακῆ δὲ κἂν θέρει κἂν χειμῶνι φακῆ
 M VIII 71
 φάλιακρὸς κτίνα DV III 88
 Φαλαρίδος ἀρχή DV III 87 Ap XVII 78
 Φαλαρίδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτον Ap XVII 78
 Φαλαρίδος τυφῶς ann. DV III 87
 φαλλικὸν ποίημα Ap XVII 77
 φάρμακα πολλὰ μὲν Ap XVII 81^a
 Φασηλιωτῶν θυμῷ Ap XVII 79
 φασὶ δὲ δυσβολίαν Ap XVII 80^a
 φάνταν ἀντὶ περιστροφῆς, ἐταίραν ἀντὶ
 νύμφης Ap XVII 81^b
 Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρῶ-
 πον Ap XVII 80
 φανακίεις φάρμακα M VIII 72
 Φεραυλὸς βληθεὶς οὐδαμῆ μετεστράφη
 Ap XVII 81
 φέριε καὶ ὄρις γάλα Ap XVII 80^b
 φέριε παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ κοινοῖα
 κτλ. MP III 36
 φέγγειν τὴν ἀδικίαν Ap XVII 80^c
 φεύγ' ἐς κόρακας Ap VII 96

- φειδ' ὄσω τὸ Ap XVII 81a
 φειδ' φειδ' παλαιός Ap XVII 81c
 φιλόφρωνος οὐδεις ἀγαθός Ap XVII 86c
 φιλεῖ γὰρ θεός τίς Ap XVII 86d
 φιλεῖ γὰρ τὸ Ap XVII 81c
 φιλεῖ δ' ἑκάστου πλεον Ap XVII 86b
 φιλεῖ δὲ τῷ κίβροντι Ap XVII 86c
 φιλεῖν ἀκίρως ἴσον ἰστέ τῆ μισίην MP
 III 37
 φιλέφιος ὄδε GCL III 29 Ap XVII 86
 φιλήδονον καὶ φιλοσώματον Ap XVII 86f
 φίλια παρδύλεως Ap XVII 84
 Φιλιππου Ἀλεκτροῦν M VIII 73 Ap
 XVII 85
 φιλοεικὴ πῦσα ἀνόητος Ap XVII 82a
 φιλονικότερος τῶν ἀλεκτροῦτων Ap
 XVII 86g
 φίλος ἀνεπίκαρπος χειρῶν ἐχθροῦ Ap
 XVII 83
 φιλοτιμούνται ὡς Μερμεῖται κτλ. Ap
 XVII 82
 φιλοχρηματιῆν ἐφ' ἡμέρη Ap XVII 86b
 φιλοχρηματιῆ του κτησοῦθαι Ap XVII 86a
 φίλων ἂ μὴ δεῖ οὐ φιλήσεις ἂ δεῖ κτλ.
 MP III 38
 φοβερὸν καὶ τὸ παθεῖν ὑπὸ τυράννου
 καλῶς Ap XVII 92
 φοβερώτερον ἴσσι στρατοπέδον ἐλάφων
 ἤγονοῖν λείοντες ἢ λείοντων ἐλάφου
 Ap XVII 93
 Φοίβου ποτ' οἴη ἔωντος ἰσπερὶν τέκνα
 Ap XVII 94
 Φοινικῆ γράμματα Ap XVII 89
 φοινίκος παλαιότερος Ap XVII 87a
 Φοινίκων ἀνδρῶν ἐπιθυμίη Ap XVII 91
 Φοινίκων συνθήκη M VIII 74 Ap XVII 87
 φόνου πτερόν DV III 86 Ap XVII 88
 Φορμίωνος σιβάς Ap XVII 90
 φράζετο δὴ σπουδῆν Ap XVII 99a
 φράσω ὅση τοῖς σοροπηγοῖς τῆν μανίαν
 Ap XVII 97
 φρονεῖ γὰρ ὡς Ap XVII 98a
 φρονεῖν δὲ θνητῶν ἄντ' οὐ χρῆ μίγα
 MP III 39
 φρόνημα μίγα καὶ ὥμην ἔχων εἰς εὐ-
 τυχίε τίλος MP III 40
 φροῖδου γὰρ ἦδη τοῦ κοινοῦ μείων λό-
 γος Ap XVII 99 GCL III 25
 φροῖδῶς ἄδων GCL III 26 Ap XVII 95
 φροῖδῶν γὰρ οἱ Ap XVII 98b
 φροῖδῶν ἢ πλουτίων GCL III 27 Ap
 XVII 96
 φροῖδῶν εἰς Ναυπιάτῳ GCL III 28
 Ap XVII 98
 Φρονεῖ ἀνήρ πληγῆς ἀμείνων καὶ διακο-
 ρίστιρος GCL III 24 Ap XVIII 1
- Φρονεῖ μὲν ἦτις Σπινθάρου Ap XVII
 100
 Φρονίγου παλαισμά M VIII 75 Ap
 XVIII 3
 Φρονώνδας ἄλλος Ap XVIII 2
 φυλακὴν γυμνῶ ἐπιτάττει Ap XVIII 4
 φύλασσετροπον κάλοκαγαθίαν Ap XVIII 4a
 φύρονται αὐτῶ οἱ θεοὶ πάλλει τε καὶ
 πρόσω Ap XVIII 4g
 φύσει γὰρ ἐχθροὶν Ap XVIII 4b
 φύσει γυνὴ δυσήνιον Ap XVIII 4c
 φύσει μὲν ἀρετὰ ἀγαθοποιός κτλ. MP
 III 41
 φύσει μὲν γὰρ δυσχαλίωτος Ap XVIII 4d
 φύσις ἀνθρώπων ἀσχοὶ πεφρασμῆνοι Ap
 XVIII 4e
 φύσις εὐγενῆς μετρίων Ap XVIII 4c
 φύσις ποθητῶ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει
 MP III 42
 Φωκαίων ἀρά M VIII 76
 Φώκου ἔρανος DV III 89 Ap XVIII 5
 φωνά τοῖς τις ἴσσι καὶ σὺδὲν ἄλλα Ap
 XVIII 6
 φωνήσας ὁ κόραξ ποιήσεται Ap XI 89a
 Χαβρίας εἶπε, φοβερώτερόν ἴσσι στρα-
 τόπεδον Ap XVIII 12a
 χαιρε δὲς ἡβήσας καὶ Ap XVIII 12b
 χαιρ', εἰ τὸ χαιρεῖν Ap XVIII 8c
 χαιρε παλαιόγονων ἀνδρῶν Ap XVIII 8f
 χαιρεῖν χορῆ τοῖς Ap XVIII 8e
 χαιρεῖ ταῖς κατάρασι τὸ κύμινον Ap
 XVIII 8b
 χαιρετε δαιμονες, οὐ Λεβύδειαν Ap
 XVIII 8d
 Χαιρετῶν ἀντόχημα Ap XVIII 15
 χαιροῖς νῦν φιλότητι Ap XVIII 18a
 χαιροῖς Ἑπιπύλη φίλη, τοῖς ἐμοῖς κο-
 ρύμβους πλέκω' οὐ σοι λέγω περὶ τού-
 του κτλ. Ap XVIII 8
 χαιρὸς σ' ὄρων φθονοῦντι Ap XVIII 8g
 χαιρ' ὃ φίλον φῶς Ap XVIII 14
 χαλάσω τῆν ἱερὰν ἄγανραν GCL III 31
 Ap XVIII 10
 χαλεπὰ τὰ καλὰ GCL III 30 Ap XVIII 7
 χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνύκτων Ap XVIII 7e
 χαλεπὸν ἀρθεσθαί ὑπὸ χειροτος Ap
 XVIII 7b
 χαλεπὸν θηγάτηρ κτήμα Ap XVIII 11b
 χαλεπὸν ὅταν τις Ap XVIII 7c
 χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γινῶναι Ap XVIII 7d
 χαλεπὸν τὸ εἶ γινῶναι Ap XVIII 7a
 χαλεπὸν χόχης τε Ap XVIII 11a
 χαλεπὸν χορίου κῆνα γένειν DV III 94
 Ap XVIII 11
 χαλκιδίειν DV III 93
 χαμαιλόκτος εὐμεταβολώτερος GCL III
 32 Ap XVIII 9

χαμαιλιών GCM V 7 MP III 43
 χείρας ἀρχαιότερος Ap XVIII 10^a
 χαριδρῶς ἔτερος Ap XVIII 12
 χαρῆν πυραύστου χείρας Ap XVIII 18
 χαρῆς τὴν ἀμπελον DV III 92 MP III 44
 Χάρης ἔδωκε ὄρθιον Ap XVIII 17
 Χάρτης ὑποσχέσις M VIII 80 Ap XVIII 13
 χείρις μὲν τὸ δίκαιον Ap XVIII 16^a
 χαρτοῖσι χεῖρι καὶ Ap XVIII 8^a
 Χαρώνειος θύρα DV III 91 Ap XVIII 16
 Χάρωνος θύρα Ap XVIII 16
 χεῖρα μὲν τ' ἰδίην Ap XVIII 21^a
 χεῖμαίος ποτὲ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἀπὸ ἑρῶν
 νεφέλη Ap XVIII 22
 χεῖμων κατ' οὐκους Ap XVIII 19^a
 χεῖμων ὀρνιθίας M VIII 81 Ap XVIII 20
 χεῖρας ἔχει Φιλοποιήνη καὶ σέλιη γυ-
 στέρα δὲ οὐκ ἔχει Ap XVIII 23
 Χειρώνειον ἔλκος GCL III 34 Ap XVIII 21
 χελαῖη μυῖων GCL III 33 Ap XVIII 19
 χελώνη Πηγάσῃ συκρίτις Ap XVIII 24
 χλόρια λουτρά DV III 92 Ap XVIII 25
 Χίλων δ' ἐκ κοίλη Λακεδαιμονί, γυνῆ
 στανυόν Ap XVIII 26
 Χίος παραστάς οὐκ ἐξ Κῶων λέγειν Ap XVIII 26^a
 χλαμὺς Συλοσῶντος Ap XVIII 27
 χόας ἐξ χωρήσει Ap XVIII 28
 χοῖνις κνωδαλον Ap XVIII 30
 χόριος ἰοτι ποῦς Ap XVIII 31^b
 χορὸν δίδωμι Ap XVIII 31
 χορὸς ἀργούντων Ap XVIII 29
 χοροῦ μὲν ἀναρμοστία Ap XVIII 31^a
 χρεία δίδασκει πάν Ap XVIII 41^c
 χρεὶ γὰρ ποιητὴν Ap XVIII 41^b
 χρεὶ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ Ap XVIII 34^a
 χρεὶ δ' ἐπ' ἀξίους Ap XVIII 34^b
 χρεὶ δ' οὐλοτ' εἰπεῖν Ap XVIII 34^c
 χρεῖων παθίεσιν ἀκίετορος Ap XVIII 34^c
 χρεῖματ' ἀνήη, πένυχρος δ' οὐδεὶς πέλετ'
 εἰλός GCM V 15 Ap XVIII 32
 χρεῖματα γὰρ ψυχῆ Ap XVIII 34^b
 χρεῖματα δ' οὐκ ἀπρακτά MP III 45
 χρεὶ μὴ θανατῶσαι Ap XVIII 34ⁱ
 χρεὶ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακοῦ ἀμύνεσθαι
 Ap XVIII 33
 χρεὶ πάντας τοὺς Ap XVIII 34^g
 χρεὶ σιγῶν ἢ κρίσιονα αἰγῆς λέγειν
 MP III 46
 χρεὶ τὴν ἀρετὴν Ap XVIII 34^k
 χρηστοῖσι κινεὶ συμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 κτλ. Ap XVIII 34
 χρυσότης τυγχάνουσα μὲν Ap XVIII 34^e
 χρὸν ψυχῆν λιπεῖν Ap XVIII 34^d
 χρὸν δῆλα GCM V 17 Ap XVIII 35

χρόνος δὲ φεγγίτω Ap XVIII 41^a
 χρόνος δίκαιον ἀνδρῶν Ap XVIII 41ⁱ
 χρόνος εὐμαρῆς θεός Ap XVIII 41^e
 χρόνος σοφώτατον ἀπάντων Ap XVIII 41^g
 χρόνου γὰρ ἂν σοὶ καιρὸν ἐξεύργου λόγος
 Ap XVIII 36
 χρυσὸν κακῶν ἀρχηγὲ Ap XVIII 41^b
 χρυσῶν παρὰ βαρβάρους οἱ κακοῦργοι
 ἰδίδετο Ap XVIII 41^k
 χρυσὸς Κολοφώνιος GCL III 38 Ap XVIII 37
 χρυσὸς μὲν οἶδε Ap XVIII 41^c
 χρυσοῦ λαλοῦντος πῶς ἀπρακτεῖται κτλ.
 Ap XVIII 38
 χρυσοῦς ἐν Ὀλυμπίῳ στήθει Ap XVIII 41
 χρυσοχοεῖν GCL III 39 Ap XVIII 39
 χρυσοῦ καταπίπτων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις
 GCM V 19 Ap XVIII 40
 χρῶ τῆ οσυντοῦ λήριε, μὴ τῆ τοῦ πέλιος
 MP III 47
 χίτρας λημῶν καὶ κολοκύνταις Ap XVIII 42 GCM V 28
 χίτραν κοσμίς Ap XVIII 43
 χίτραν ποικίλειν GCL III 36 Ap XVIII 43
 χίτρας ποικίλλεις Ap I 71 DV III 81
 χιτρώεις ἀνθρώπος Ap XVIII 44
 χιτρώεις θεός GCL III 37 Ap XVIII 44
 χόρα καὶ τίμος Ap XVIII 46
 χωρὶς τὰ Μεθῶν καὶ Σιλωῶν ἡμίματα
 M VIII 84 Ap XVIII 45
 χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα
 GCM V 16 Ap XVIII 45
 χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καιρία
 Ap XVIII 47
 ψάλλων κενὴν M VIII 91
 Ψάφνος ὄρνιθες Ap XVIII 48
 ψιδνὴ λάχνη DV III 96
 ψεκάδες ὄμβρον γεννώσαι λιμνάζουσιν
 ὕδατα Ap XVIII 52
 ψεκάς GCL III 41
 ψεκάς ἢ δροσός Ap XVIII 51
 ψευδαμφίβητος πλῆρα Ap XVIII 49
 ψευδέγγυμφος δίκη M VIII 89
 ψεύδουσιν Ἀρῆς φίλος Ap XVIII 49^a
 ψεύδεσθαι ἀνελεύθερον, ἀλήθεια γεν-
 ρατον Ap XVIII 50^a
 ψευδόμενον οὐ χρὴ ἐλέγχει διὰ τὸ συμ-
 βησόμενον τοῦτο δ' ἰστὶν ἐπιουρκία
 Ap XVIII 50
 ψευδόπλοτος M VIII 87
 ψευδόπτομα M VIII 88
 ψευδόπυρα M VIII 86 Ap XVIII 53
 ψῆξι καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος M VIII 90
 ψίθυρον καὶ διάβολον Ap XVIII 53^b
 ψιττανός Ἰδιόστιος DV III 95

φειτακός τοῖς ἀγαθοῖς Ap XVIII 53^a
 νόθος ἀνιάντων ἔπαινος ἀντικρὺς ἱατρῶν

MP III 48

Ψῆμα τὸν Διόνυσον GCL III 40 Ap XVIII 55

ψιχή διδοῦν σὺν ἡδονῇ κτλ. Ap XVIII 54
 ψιχή εὐρεπος GCM I 76

ψιχή ζωῆτας ἡμῶς Ap XVIII 54^c

ψιχή πρόμυνης M VIII 92

ψιχῆς γὰρ ἀγαθῆς Ap XVIII 55^a

ψιχῆς γὰρ οὐδὲν Ap XVIII 54^a

ψιχῆς μέγας χαλινός Ap XVIII 54^b

ψιχή τελευτήτης σήνης Ap XVIII 54^a

ψιχος φηγὼν εἰς βόρβορον ἔπεισοι MP III 49

ψυχρότερος Ἰαλίμων n. cr. GCL II 32

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ Ap XVIII 56^a

ψωριῶσα κίμηλος πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία Ap XVIII 56

ὦ ἄνα Ἀγροῦς τίλ Ap XVIII 56^b

ὦ βασιλεῦ καὶ τότε Ap XVIII 56^c

ὦ γάμοι γάμοι Ap XVIII 56^d

ὦ γῆρας οἶον Ap XVIII 56^e

ὦ γῆρας ὡς ἄπειον ἀνθρώποιον Ap XVIII 56^f

ὦ γῆρας ὡς ἄπειον τοῖς Ap XVIII 56^g

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν Ap XVIII 57^a

ὦ δέσποτ' οὐδεὶς Ap XVIII 57^b

ὦδινεν ἄρος, τίτι μὴν ἀπέτεκεν GCL III 43 Ap XVIII 57

ὦ ζαθίης γραῶντις Ap XVIII 57^c

ὦ Ζεῦ πολυκίμηθ' ὄλον Ap XVIII 57^c

ὦ Ζεῦ, τί λέξω Ap XVIII 57^d

Ω Ἡράκλειε, ἀπίλοιπε ἀνδρὸς ἀρετῆ Ap XVIII 57^g

Ω Ἡράκλειε, τί μίμη Ap XVIII 57^f

ὦ θνητὰ πρᾶγματ' Ap XVIII 57^b

ὦ θνητῶν ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώρων κτλ. Ap XVIII 58

ὦ ἱκανὸν οὐδέν Ap XVIII 58^a

ὦ κρονικαὺς λήμασι Ap XVIII 58^b

ὦ κτεῖρ' ἀκούσας οἰκτῆρα Ap XVIII 58^c

ὦ Λυκάδιου MP III 50

ὦ μεγαλοῦ τῶν Ap XVIII 59^a

ὠμωπῆς Διόνυσος Ap XVIII 59

ὠμωπῆς, ἀλλὰ λέγουσιν Ap XVIII 59^c

ὠ μῶρε θνητῶν ἐν Ap XVIII 59^b

ὠν γὰρ τις γλιχεται Ap XVIII 59ⁱ

ὠνιδισίαι μοι γῆρας Ap XVIII 59^e

ὠν ἔνεκα ζῆν Ap XVIII 59^c

ὠν πρόχειρος ὁ πορισμός Ap XVIII 59^g

ὠν τοῖς θεοῖς Ap XVIII 59^d

ὠν τοῦ σώματος Ap XVIII 59^h

ὠ οὐκ σφικτῆρ, καὶ ἰγκυφαλον οἶον ἔχει Ap XVIII 60

ὠὸν τίλλεις Ap I 71

ὠοῦ ἐξῆλθεν Ap XVIII 62

ὠ οἶτος κἄν θύλαξ γίνῃ οὐ προσελύσονται Ap XVIII 61

ὠ παῖ Κρέοντος Ap XVIII 62^f

ὠ παῖ οἰώπαι Ap XVIII 62^a

ὠ παῖ Τισάνδρου Ap XVIII 62^d

ὠ πάλαι ποτ' ὄντες Ap XVIII 62^c

ὠ πᾶσι ἀνθρώποιον Ap XVIII 62^b

ὠ πόλις, πόλις, ὡς Ap XVIII 62^e

ὠρμίστερος πορφύρεωνος Ap XVIII 64

ὠρμίστερος Ἰακίνθου Ap XVIII 63

ὠς ἀγαθὸν ἴσθ' Ap XVIII 66^b

ὠς αἰτὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον DV II 88 Ap XII 68

ὠς ἂν ἐνδοθεν Ap XVIII 67^a

ὠς ἄρα οἱ ἐπόντι Ap XVIII 67^h

ὠς ἴσθι τὸ γαμεῖν Ap XVIII 66^m

ὠς ἐπιτηχεῖν γέ μᾶλλον Ap XVIII 66^b

ὠς ἰδὲ δούλους Ap XVIII 66^a

ὠς ἰδὲ τῶ μισοῦντι Ap XVIII 67^c

ὠς ἰδὲ τῶ φίλου Ap XVIII 66^f

ὠς ἦρος ἐν ὑσπίδι ἐξήμισι σε βούλομαι GCM V 23 Ap XVIII 65

ὠσιν ἰστώων DV III 97 MP III 51

ὠς μὴ βουκανθῶ Ap XVIII 66^g

ὠς μ' ἀφελ' Ἐκτωρ Ap XVIII 66ⁱ

ὠς οὐδέν ἀτεχνῶς Ap XVIII 66^d

ὠς οὐδέν γλῆκιον Ap XVIII 66^c

ὠς οὐδέν ἐν τῷ παρόντι Ap XVIII 67^e

ὠς οὐδέν ἕγας Ap XVIII 66^e

ὠς οὐκ ἴσθι λίουσι Ap XVIII 66^e

ὠς παῖδα φιλοῦσιν ἱερῆσαι Ap XVIII 66

ὠς πᾶς τις αὐτῶν Ap XVIII 66^h

ὠσπερ γὰρ ἀνθρώπων νοσοῦντι Ap XVIII 67^f

ὠσπερ γὰρ τὸ σῶμα Ap XVIII 66^g

ὠσπερ ἔθ τις ἐς ὄλον Ap XVIII 67^g

ὠσπερ ἔθλοκρασίαν μὴ καταχέεις Ap XVIII 70

ὠσπερ Θνητῶν καὶ Ap XVIII 66^a

ὠσπερ ὁ ἡλὸς οὐ Ap XVIII 67^b

ὠσπερ πάλαιον ἐμειωσῆν καύσεται Ap XVIII 67

ὠσπερ Χαλκιδικῆ εἰκοιεν ἡ γυνὴ DV III 98

ὠς πολλῶν κίλλων ὠ φίλοι, ἴσθι ἐν παρατάξει κτλ. Ap XVIII 69

ὠς σὺν θεοῖσι Ap XVIII 66ⁱ

ὠς τὰ κακὰ συνάγει Ap XVIII 66ⁱ

ὠστε ὁ λόγος ἡμῶν Ap XVIII 66ⁱ

ὠς τῆν ἐν Ἀργεὶ ὑσπίδι κωδελφῆν σαρμύεται Ap XVIII 66^a

ὠς τοῖς κικῶς πράσσουσιν Ap XVIII 66ⁿ

ὠς τοῦ Φινέως τὸν βίον Ap XVIII 68

ὠς χρηὴ Μεγαρίας Ap XVIII 66°

ὠς τὰς φρένας μὴν Ap XVIII 71^a

ὠτίων πιστότεροι ὀφθαλμοὶ Ap XVIII 71

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Nomina propria in Arsenii sententiis et in locis ex Aeliano, Nonno, Palaephato, Plutarcho, Theophylacto descriptis obvia in hunc indicem non recepta sunt.

- * *Αβας* Ap V 24 XIII 29
 * *Αβρων* DV I 2
 * *Αβυδοκόμης* DV I 1
 * *Αβυδος* Ap XI 52: Abydeni sycophantae Ap I 2: Abydenorum in convivii mos Ap I 1: mulierum mores M III 50
 * *Αγαθόδαιμονιασται* Ap I 10
 * *Αγυθοκλής* Ap VIII 12: XVI 70
 * *Αγυρίστη ἢ Κλεισθένης* Ap XIII 70
 * *Αγασικλής* Ap IX 22
 * *Αγνή* MP II 94
 * *Αγῆνωρ* Ap XVII 89
 * *Αγῆσιλος* Ap X 51 XIII 66
 * *Αγκυτος* Ap XIV 46
 * *Αγκών* GCL I 86
 * *Αγλαός* n. cr. MP II 94
 * *Αγλανθος* Ap XVII 89
 * *Αγλαοφών* M IV 63
 * *Αγοράκρινος* MP II 76
 * *Αγχιλίη* Ap XV 33
 * *Αδρῶστια* M I 28
 * *Αἰανία* M I 44
 * *Αἰθρία* Ap II 54
 * *Αἰθάμης* Ap XI 38
 * *Αθαμῆνις* n. cr. Ap XVII 26
 * *Αθηναί* M VII 84 Ap III 31 XIV 6 XVII 73 MP III 24: *Ανδία* Ap XV 25: *ταυροπόλος* Ap XVI 22: *τριτογενής* Ap XVII 26: felis comparata DV I 63: olivæ Athenis ei sacræ Ap XI 75: coniuncta cum Hecata et Diana GCL III 14: eius pepulum DV I 26: eius *ταμίαι* Ap XV 96
 * *Αθηναί* M VI 31 Ap IV 72 XVI 4 XVII 50: noctuis abundant DV II 13
 * *Αθηναίοι* M I 31 II 91 Ap V 33 45 XVII 26 XVIII 3: ephetas et Paladium constituunt Ap VII 34: *ἀπόγλουτοι* dicti Ap III 36: ab Hipparcho durissime tractati Ap XVII 8: Thessalis hospitio iuncti Ap XIV 19: aurum ex Hymetto eruere student GCL III 39: in Samios saeviunt Ap XV 32 XVI 14: Samum a Lacedaemoniis repetunt Ap XIII 5: victi a Philippo M I 31 Ap IX 83: magnæ matris circulatorum necant Ap XI 34: Eupalami filiam colunt Ap XIV 17: in Eleusine Cereris sacra peragere soliti M II 54: nummos bove signant Ap V 2: oleum olivarum sacrarum distribuunt Ap XI 75: noctuæ volatum pro victoriae signo habent GCL I 85: in iudicio ferendo fabis olim utebantur Ap XV 11: cicadas aureas gestare solent Ap XVI 38: agricolis adulantur Ap XV 69: mala consilia agitare solent MP I 3: inquilinos contemnunt Ap XIV 75: pueros quo modo erudiant DV III 18: optimis poetis chorum praebent Ap XVIII 31: Ionicis litteris utuntur Ap XV 32: pauperes quo modo sacra faciant M II 89: quo modo famelicos appellent Ap II 19: in bellum navigaturi quid facere soleant Ap IV 20: in nuptiis puerum *ἀμφιθαλή* coronant Ap VIII 16: mores in comotationibus Ap XVIII 70 MP II 19: iudices cavillantur M II 73: lucri avidi Ap IV 27: veracissimi DV I 86: n. *Αθηναίοι* et *Αθαμῆνις* confusa n. cr. Ap XVII 26
 * *Αθως* GCM I 70 Ap XII 65^a

- Ἀγριαεὺς Ap I 31
 Ἀγυῖς DV I 21
 Ἀγιοστίας [Ἀγιοσταῖος] Midæ filius se
 praecipitat in voraginem Ap I 58^b
 Ἀγυπτὸς Ap V 24: uxorem derelin-
 quit M I 48
 Ἀγῶνες Ap II 70
 Ἄγιος urbs Thraciae M III 18
 Ἀἰσωνεῖς Ap I 67
 Αἰόλη Ap I 83
 Αἰοηπος Ap I 31
 Αἰτωλικὸς πόλεμος Ap II 19
 Ἀκάδημος Ap II 1
 Ἀκάμας Ap VII 34
 Ἀκεοῦς vestimentorum textor Ap I 90
 Ἀκεοῖς DV I 23
 Ἀκεσσαῖος DV I 26
 Ἄκεις Ap I 96
 Ἀκρίσιος Ap V 24 XIII 29
 Ἀκταίων Ap XVII 89
 Ἀλεκτριών Philippi dux Ap XVII 86
 Ἀλεξάνδρεια Ap IV 99
 Ἀλήτης DV II 38 Ap XIII 93
 Ἀλιουργασσός Ap XVI 24
 Ἀλιφρόθιος Ap VI 75 XI 75
 Ἀλαθώ MP II 94
 Ἀλκιβιάδης Ap VII 53 XV 31
 Ἀλκίονος DV I 78
 Ἀλκίπη Ap II 20
 Ἀλκισθένης M VIII 50
 Ἀλκμειών Ap XIII 70
 Ἀλκμαιωνίδαι Ap VII 70
 Ἀλκμήνη Ap XIII 29
 Ἀλκνοεὺς Ap II 20
 Ἀλμίων ann. M III 40
 Ἀμυζόνες M II 40
 Ἀμαία Ap II 54
 Ἀμοῖς Ap V 19
 Ἀμελοῦς γαμία locus in Libya Ap II 69
 Ἀμίλκας Ap XVIII 33
 Ἀμυρίς M I 95
 Ἀμφιδρόμια Ap II 56
 Ἀμφικτόνιος Ap II 70
 Ἀμφιπολίται Ap XIV 55
 Ἀμφιρίτη Ap II 20
 Ἀμφίων Ap III 1
 Ἀμφιτρύς Ap XII 72
 Ἀναγυρῶσιος Ap II 96
 Ἀναΐδεια DV II 91
 Ἀνακκιδαρᾶρης Ap XV 33
 Ἀναξίβια MP II 94
 Ἀνδοῦλος Ap IX 64
 Ἀνδρονκλῆς Ap I 83. — M III 91
 Ἀνδρος Ap VI 38
 Ἀνθιοχία Ap praef. §. 5. II 4 VIII
 94 IX 77^a
 Ἀνθη Ap II 20
 Ἄνιος Ap XVI 22
 Ἀντήωρ Ap XVI 24
 Ἀντιγόμια MP II 82
 Ἀντιγονος MP I 64
 Ἀντίνοος Ap III 60^c
 Ἀντιόπη Ap III 1
 Ἀντίπατρος Ap X 44
 Ἀντίσσα Ap XI 27
 Ἀντωνίον M II 3
 Ἀντωνός Ap VII 11
 Ἀξόχη MP II 94
 Ἀπατοῦρια Ap III 31
 Ἀπίδες Ap III 40
 Ἀρβίλαι Ap XIII 53 XVI 75
 Ἀργαία DV I 83
 Ἀργεῖοι Ap XV 59: pueros pompa-
 biles clypeo ornant DV 153 M VIII
 23: rixosi Ap III 76: de furtis ex-
 agitati M II 28 38: ab Atheniensī-
 bus trucidati Ap VII 34
 Ἀργεῖος Pelopis filius MP II 94
 Ἀργιλιωνίς Ap XIV 55
 Ἀργος navem primus construxit Ap
 III 60^c XVIII 63^c
 Ἀργος Ap III 75
 Ἀργώ Ap XVII 9
 Ἀρης M II 31 39 Ap XII 91^b: res
 capitales iudicat Ap VI 75: telum
 suum concutit MP I 27
 Ἀρισταγόρας Ap XVI 81
 Ἀριστογείτων Ap VII 26
 Ἀριστοδόμος ἐν Θηβαίκοις Ap XII 67
 XVI 34
 Ἀριστοδόμος Lacedaemoniorum rex
 DV I 83
 Ἀριστόκλεια Ap XV 88
 Ἀριστοκλῆς ἐν β' πυραμίδων Ap XII 91^b
 Ἀρκαδῆς M I 44: aliorum socii M
 II 41: mercenarii Ap VII 39
 Ἀρμόδιος M II 32 Ap VII 26
 Ἀρποκρατίων Ap II 1
 Ἀρσινόη Ap VI 53
 Ἀρτεμις Ap XVII 26: Δίκτυνα Ap
 VI 12: Μουνυχία Ap VII 10: Περ-
 γαία M IV 50: ταυροπόλος Ap XVI
 22: Athenis culta Ap III 31: eadem
 quae Hecate GCL III 14: quae
 Adrastea Ap I 31: virgines zonas
 ei consecrant Ap X 96
 Ἀρχέλαος Ap XV 6
 Ἀρχιδάμος Ap I 9 III 78: — VI 61
 IX 5
 Ἀρχίνος Ap XV 32
 Ἀσία Ap XVI 19
 Ἀσσός n. cr. Ap VI 70^c
 Ἀστιρία Ap II 20
 Ἀστύριον Ap XVI 26

Ἀσιερόση Ap XIV 38
Ἀστυκράνεια Ap I 83
Ἀστυλος Ap XIV 18
Ἀτυλάντη Ap IV 87
Ἀτλαντος Ap IX 64
Ἄτλας M II 57
Ἀφροδίαι Ap XVI 22
Ἀφροδῆς M II 53 Ap IV 15 MP II 94
Ἀτταγῆς DV I 96 M VII 90
Ἀτταλος Ap XI 36
Ἀττικοί Ap IV 17. 73
Ἀιγίας Ap VI 70^c
Ἀίλις GCL I 30
Ἀύραρης MP II 76
Ἀύτοιδων Ap VIII 6
Ἀφθάς Ap IV 54^a
Ἀφροδίτη Ap IV 50 MP II 76: Co-
 rinthiacarum meretricium vota ac
 preces exaudit Ap XIII 60: mulie-
 res Lemniacas punit Ap X 65:
 periuria condonat M VI 47: con-
 iuncta cum Baccho Ap IV 58:
 cum Cerere et Baccho Ap XII 2:
 sues edit DV I 89.
Ἀχαιοί GCL III 28 Ap II 70 XVI 71:
 vinxerunt Agamemnona M II 4
Ἀχιλλεύς Ap XII 88 MP II 75
Ἀχιλλεύς Tattius: v. Leucippus
Academia unde dicta Ap II 1: sacrae
 in ea olivae Ap XI 75
Acco fatua DV I 24 Ap VII 47 I 51
Admetus Alcestidis maritus Ap II
 38: in eum scoliis Ap III 82
Adrastus infelix M I 28: Nemesi
 aras exstruit Ap I 31
Adonis pulcerrimus DV I 12: a
 Venere amator Ap I 34: hortum
 glareosum colit DV I 12 M I 63:
 Praxitelis filius stultissimus GCM
 III 64.
Aeginetae oraculum petunt DV I
 27: deceptores callidi M V 28: quo
 maiores aetate eo peiores Ap XVI
 11: prodigium in Aegina Ap XVII 1.
Aegyptii baiuli Ap IV 63: callidis-
 simi GCL I 88.
Aelianus: N.A. I 6 citat Ap XVIII 19
 I 8 — — X 32
 I 16 — — VII 58
 I 25 — — X 63
 I 26 — — XVII 29
 I 27 — — XIV 42
 I 30 — — X 38
 I 31 — — VIII 92
 I 39 — — XVII 31
 I 45 — — XIV 72
 I 49 — — XV 99

Aelianus: N.A. I 54 citat Ap IV 14
 II 4 — — VIII 19
 II 14 — — XVIII 9
 II 26 — — I 45
 II 27 — — XI 73
 II 39 — — I 78
 II 48 — — IX 20
 II 50 — — XVII 31
 II 51 — — IX 20
 III 3 — — XVII 71
 III 5 — — XVIII 19
 III 9 — — IX 87
 III 11 — — XVII 24
 III 13 — — V 35
 III 14 — — V 35
 III 15 — — VIII 54
 III 20 — — XIV 15
 III 23 — — XIV 15
 III 29 — — IX 50
 III 30 — — XI 39
 III 34 — — V 9
 III 38 — — II 13
 III 39 — — I 76
 III 42 — — XVIII 64
 III 43 — — IX 20
 III 44 — — VIII 54
 III 46 — — VII 4
 III 47 — — XI 72
 IV 1 — — XIII 48
 IV 1 — — MP II 57
 IV 3 — — Ap X 87
 IV 4 — — X 84
 IV 7 — — II 90
 IV 8 — — IX 10
 IV 11 — — IX 10
 IV 15 — — X 89
 IV 17 — — XIII 21
 IV 19 — — X 32
 IV 20 — — X 32
 IV 31 — — VII 5
 IV 33 — — XVIII 9
 IV 37 — — XI 73
 IV 39 — — II 21
 IV 43 — — I 6
 IV 45 — — X 54
 IV 52 — — XII 82
 IV 53 — — X 75
 V 2 — — V 55
 V 5 — — V 55
 V 6 — — V 91
 V 10 — — VI 70
 V 29 — — II 21
 V 30 — — II 21
 V 34 — — X 18
 V 38 — — XIII 52
 V 40 — — XVII 84
 V 43 — — VIII 19

- Aelianus: N.A. V 46 citat Ap VIII 44**
 V 54 — — VIII 79
 VI 2 — — XVII 84
 VI 3 — — III 89
 VI 5 — — X 4
 VI 7 — — IX 87
 VI 10 — — V 8
 VI 11 — — X 4
 VI 18 — — XIII 80
 VI 24 — — II 17
 VI 27 — — V 21
 VI 30 — — XII 82
 VI 35 — — V 8
 VI 38 — — IV 14
 VI 43 — — I 6
 VI 47 — — X 41
 VI 54 — — III 32
 VI 54 — — VIII 21
 VI 57 — — IX 15
 VI 58 — — XVII 91
 VI 61 — — VII 5
 VII 7 — — I 38
 VII 7 — — II 13
 VII 10 — — X 30
 VII 11 — — XIV 42
 VII 15 — — VII 5
 VII 26.27 — — II 60
 VII 28 — — XVIII 34
 VII 29 — — XVIII 34
 VIII 3 — — V 96
 VIII 14 — — X 80
 VIII 17 — — VII 5
 VIII 20 — — XIV 15
 VIII 24 — — XI 22
 VIII 25 — — XVII 24
 IX 2 — — XV 5
 IX 3 — — X 17
 IX 3 — — XI 82
 IX 12 — — XIII 73
 IX 41 — — XI 82
 IX 42 — — VIII 96
 IX 47 — — VIII 21
 X 15 — — IX 26
 X 18 — — X 8
 X 26 — — X 87
 X 34 — — XI 63
 X 37 — — V 55
 X 47 — — IV 14
 XI 22 — — V 99
 XI 30 — — XV 99
 XII 6 — — V 99
 XII 6 — — XVI 36
 XII 8 — — XVIII 18
 XII 9 — — IX 82
 XII 10 — — IX 28
 XII 10 — — XVII 31
 XII 15 — — IV 78
- Aelianus: N.A. XII 15 citat Ap X 17**
 XII 16 — — XVII 70
 XII 18 — — X 4
 XII 21 — — XVI 80
 XIII 12sq. — — X 41
 XIV 4 — — VIII 21
 XV 7 — — V 99
 XV 20 — — XIII 13
 XV 22 — — I 42
 XV 27 — — XVI 89
 XV 29 — — XVI 62
 XVI 3 — — IX 75
 XVI 5 — — VII 74
 XVI 7 — — VI 96
 XVI 11 — — XIV 71
 XVI 23 — — XVI 94
 XVII 13 — — XVIII 12
 XVII 16 — — I 38
 XVII 28 — — IX 51
 XVII 37 — — I 78
 XVII 43 — — XVII 84
 Var. Hist. I 2 — Ap IX 15
 I 5 — — II 21
 VII 20 — — III 24^a
- Aeolus Boeotos sedibus movent Ap VII 96: vocabulum iis proprium Ap XII 67.**
- Aeolus ventorum Deus Ap I 83**
- Aeschines orator a Demosthene maledictis vexatus Ap XVII 21: or. c. Ctesiph. §. 173 citatur ab Ap XIII 51^b:**
 or. de f. legat. §. 84^b — XVI 46
 — — §. 166 — XIII 19^c
 c. Timarch. §. 49 — MP II 74
- Aeschines Sardinianus in iambis Ap IX 64**
- Aeschines Selli filius Ap XV 41**
- Aeschylus: Eum. 680 citat DV II 7**
 Pers. 601 — Ap XIII 13^a
 — — 841 — — XVIII 54
 Prom. V. 329 — — V 55^a
 — — 1004 — — XIII 82
 Septe. Th. 599 — — IV 69
 — — 625 — — VIII 87
 — — 734 — — GCL I 11
 — — 149 — Ap X 77^a
 — — 147 — — XI 76
 — — 151 — — VIII 89^b
 — — 162 — — III 60^b
 — — 230 — — VII 22
 — — 271 — — XIII 82^a
 — — 272 — — VIII 41^d
 — — 274 — — IX 59^c
 — — 276 — — XIII 21^a
 — — 282 — — XVI 98

- Aeschylus**: fr. 292 citat Ap XVII 46
fr. 405 — — — IV 16
- Aesopus** Croeso adulator Ap XI 3:
oraculum petit n. cr. DV II 60: a
Delphis iniuste interficitur DV 120
III 77 M VIII 47: proverbialia ex eius
fabulis ducta GCM I 86 M III 48
Ap VI 84^a VII 96 XII 97^c XVIII
60 61 MP III 42.
- Aetnae** montis crateres M I 33:
scarabaei GCM II 24
- Agamemnon** MP II 94: filiam im-
molat Ap I 26: puteos per Grae-
ciam fodit GCL I 30: ab Achivis
vinctus M II 4: a Teucro maledictis
vexatus Ap XV 52: sacrificat in
terra Troiana DV 1 5, in insula
Creta Ap XII 41: instituit ephetas
Athenis Ap VII 34: eius convivium
ann. DV I 5.
- Agathon** in Euripidis complexum
venit Ap XVII 42: eius ad tibiam
modulatio suavis DV 16: eius frag-
menta Ap V 56^c XI 98^d XIII 39^b
XVI 99^a: eius dictum Ap V 90^c.
- Agyrrhius** imperator Atheniensis
Ap I 19
- Alcaeus** comicus Ap I 37
- Alcaeus** lyricus: fr. 41 affertur ab
GCM V 15: fr. 46 ab Ap V 98^d
fr. 92 in MP II 46
- Alcmaeon** philosophus Ap XVI 50
- Alcman**: citatur fr. 22 ab Ap IV 62^b
fr. 29 — — XI 94^a
fr. 62 — — II 23
fr. 107 — — XIII 6
- Alexis** Sinopen meretricem irrisit
Ap XV 50: Oporam n. cr. M IV 8:
affertur
fr. Demetr. 6 ab Ap XII 74^c
Ἐλ. μνηστήρων fr. 3 — Ap XIII 16^b
Τισθης fr. 3 — Ap XVIII 42^k
fab. inc. fr. 39 — — XIII 39^a
fab. inc. fr. 40 — — XIII 51^p
- Alexis et Aeschylus** conf. Ap XIII
21^a: Al. et Antiphanes conf. Ap
XIII 39^c
- Ampisias** citatur M IV 2
- Ammon** Cyrenis colitur Ap IV 76:
Athenis Ap XV 96
- Ammonius** Platonis interpres Ap
XVII 54
- Ampeliotae** Apollini Delphico sil-
phii scapum consecrant Ap IV 76
- Amphis**: *Ἀμψιλ.* fr. 1 citat Ap XIII 39^k
Ἀμψιλ. fr. 2 — — VII 16^c
- Amphis**: *Φιλad.* fr. 2 citat Ap III 60^g
fab. inc. fr. 8 — — XIII 10^b
fab. inc. fr. 9 — — XIII 41^a
fr. dubium — — XII 94^a
- Anacreon**: affertur fr. 1 ab Ap V 59^a
fr. 16 — — VIII 68^c
fr. 17 — — III 90^c
fr. 21 — — VI 88^c
fr. 48 — — III 60^b
fr. 89 — — VII 88^b
fr. 143 — — XVI 16
- Anagyrus** heros eiusque historia
Ap IX 79
- Anaxagoras** Ap XIV 3 c. annott.
- Anaxarchus** ab Archelao in mor-
tario ligneo vecte tensus Ap XV 6:
citatur Ap XIV 44
- Anaximenes** Lampsacenus: *Ἐλλην.*
fr. V citatur ab Ap II 70: fr. IX
ab Ap III 78.
- Andrii** contra Themistoclem Ap
XVI 22
- Androcydes** Pythagoricus Ap VIII
34^a MP I 58 II 81, ubi v. n. critt.
- Andron**: fr. 1 Ap XVI 19
fr. 7 — — XV 32
- Antagoras** Thebis Thebaida recitat
Ap V 13
- Anthol. Palat.** VII 225 citat Ap XV 44
— — IX 48 — — VIII 30^a
— — IX 366, 3 — — XVIII 26
— 4 — — XIII 9
— 5 — — XIV 30
— 6 — — XVI 30
— 7 — — XVI 96
— 8 — — VI 48
— Planud. IV 223 — — VIII 60^c
— — IV 224 — — VIII 60^d:
v. Nicarchus. Palladas. Plato.
- Antimachus** Atheniensis, homo sa-
liva abundans GCL III 41
- Antimachus** Colophonius: fr. 41
habet Ap I 31
- Antisthenes** affertur ab Ap XIII
42^c: *Ἀντισθένης* et *Λοχίνης* conf.
n. cr. Ap XIII 68^f
- Antiphanis** *Ἐπιελ.* fr. 1 exstat ap. Ap
XVIII 56^f
Ἐπια. fr. 1 — — Ap VI 38^e
Ἡρόδ. fr. 1 — — Ap II 98^a
Ἰστροῦ fr. 1 — — Ap III 63^a
Νεαν. fr. 2 — — Ap XII 97^f
inc. fab. fr. 42 — — Ap VI 50^a
inc. fab. fr. 52 — — Ap XVIII
66^m
inc. fab. fr. 55 — — Ap XIII 78^a

- Antiphanes:** inc. fab. fr. 58 habet Ap XIII 10^r
 inc. fab. fr. 62 — — Ap IX 43
 inc. fab. fr. 68 — — Ap XV 85^a
 inc. fab. fr. 69 — — MP III 1
 inc. fab. fr. 70 — — Ap XVIII 56g:
 fragm. dubia: Ap III 59^c XIII 13^a
 XV 59^b: *Ἀντιφ.* et *Ἀντιφῶν* conf.
 Ap XII 14:
Antiphon orator Ap VI 68^a 81^b
 XI 14:
Apelles botanices inventor Ap III 60^c
Apelles Tychen pinxit Ap III 65^a:
 quotidie lineam duxit Ap XVI 44^c
Apollodorus comicus:
Ἀπολλοδ. fr. 1 exstat apud Ap III 60^b
 inc. fab. fr. 5 — — Ap XVIII 11^a
 historicus: Ap X 45 XVI 22
 tragicus: Ap XV 95^a
Apollo Ap XVII 26: quatuor manus et quatuor aures habet Ap I 93: citharam pulsat M VIII 37: pater Ialemi GCL II 32: Telmissi Ap XVI 24: v. *Ἰουλίππια*.
Apollonides Nicaeensis Ap III 95
Apollonius Rhodius Ap XVII 50: Arg. III 1018 citatur ab Ap praef. §. 6.
Apollonius Tyanensis citatur Ap V 16^c XVII 44^a: *Ἀπλιῶ* Ap XVIII 50^a
Aratus Ap X 33^b: Phaen. 1 laudat Ap VI 95^r
Aristarchus tragicus Ap VII 88^c
 grammaticus Ap XIV 74 XVI 21
Aristides paroemiographus Ap VI 43 VII 96 MP II 19: *Ἀριστ.* et *Ἀριστοκλῆς* conf. n. cr. Ap VI 43
Aristides rhetor Ap VI 55^c
Aristidae Κύκλωψ Ap III 60
Aristocles: v. *Ἀριστοκλῆς*
Aristodemus: v. *Ἀριστόδημος*
Aristoteles cur vituperetur a multis Ap VI 38^a: citatur
 Eth. ad Nic. I 6 ab Ap XVII 20^b
 — V 3 — MP II 62
 — VIII 5 — Ap XIV 59^a
 — VIII 6 — VI 44^a
πρὸς δικάσιονος ab Ap VIII 12
περὶ ζῴων μορίων IV 10 ab Ap XI 97
 Hist. Anim. V 8 — Ap II 20 IX 14 — — II 100
 Polit. fr. 69 Muell. — M VIII 68
 fr. 87 — — Ap XI 27
 fr. 88 — — M II 68
Aristoteles: citatur Polit. fr. 110 Muell. ab Ap XVI 72
 fr. 143 — — XVI 77
 fr. 170 — — XVI 26
 fr. 176 — — XIV 46
 fr. 179 — — MP III 20
 fr. 181 — — Ap XV 32
 Prov. fr. 280 — — VII 96
Προβιοτικῶν: fr. 265 — n. cr. M II 81
 Rhetor. I 6 — Ap XVIII 66.
 II 21 — — XIII 15^p
 libr. deperd. fr. Ap III 29^a IV 54^d
 V 90^a VI 96^a: XII 19^a MP II 98
Aristophanes comicus: citatur Amphiar. fr. 10 ab Ap XVIII 2
 Anag. fr. 153 — n. cr. M II 28
 Acharn. 127 — GCM IV 76
 Acharn. 533 — Ap XVIII 66^c
 Av. 234 — — XV 61
 Av. 471 — — XIII 61^a VII 74 MP II 54
 Av. 579 — — XV 61
 Av. 733 — — DV II 15
 Av. 1110 — — Ap I 44
 Av. 1353 — — XIV 15
 Babyl. fr. 1 — — XV 32
 Equitt. 61 — — M VII 60
 Equitt. 464 — — Ap XII 42^a
 Equitt. 744 — — VI 48^a
 Equitt. 895 — — XVII 20^c
 Equitt. 973 — — XVIII 56^a
 Equitt. 1059 — — VII 98^c
 Equitt. 1120 — — MP II 53
 Equitt. 1203 — — Ap XVII 10
 Equitt. 1249 — — X 55
 Lysist. 1014 — — MP II 42
 Nub. 57 — — Ap I 37
 Nub. 587 — — XVII 80^a
 Nub. 648 — — XVI 57^b
 Nub. 705 — — MP III 35
 Nub. 857 — — n. cr. Ap VI 74
 Nub. 910 — — GCL III 8
 Nub. 912 — — GCM V 19
 Nub. 980 — — Ap XVI 39
 Nub. 1005 — — II 1
 Nub. 1239 — — II 34
 Nub. 1273 — — III 54
 Pac. 335 — — VIII 42^b
 Pac. 340 — — XV 83^a
 Pac. 374 — — VIII 5^c
 Pac. 699 — — IX 76^a
 Pac. 1083 — — M VI 79 Ap XIII 46^a
 Pac. 1086 — — M VI 78
 Pac. 1103 — — Ap IX 20^b
 Pac. 1223 — — XIII 51^d
 Plut. 85 — — XIII 100

- Bion Ap V 90^b
Γάδισρα Ap XVI 19
Γαλιταία Ap XIII 64
Γάλλοι M II 92
Γεράνα Ap XVI 62
Γεφυραῖοι Ap VI 33
Γηρωναῖοι Ap XVIII 82
Γιγάντες sexto die a Diis victi M III
 73: recordes sunt Ap V 44: v.
 Ap VIII 28
Γλαυκος Chius, ferri conglutinationem
 reperit M II 100
Γλαυκος ab equis devoratus Ap V 47:
 extinctus in vitam revocatus Ap V 48
Γοργώ DV I 16: *πλόκαμος*. *Γοργόνης*
 Ap XIV 38
Γοῦφοι Ap XII 88
Γύγης DV II 20 Ap XV 85
 Gaius Ap VIII 7^b XV 87^c
 Geminus ann. Ap XIII 1^b
 Georgius Pisides Ap XIII 86^d
 Glaucō n. cr. Ap IX 42
 Gregorius Nazianzenus Ap V 56^a:
 carmina Ap VIII 19^a XVIII 34^f,
 n. cr. MP I 85:
 Orat. 43 citat GCL II 58
 Monost. 14 — Ap XII 21^e
 Sent. distich. 44 — Ap VIII 77^f
 — 63 — VIII 89ⁱ
 — 66 — II 100^a
 — 66 — XV 30^c
 — 71 — XVIII 38
Αἰδύλος artifex summus DV II 36
 Ap V 80: hominibus alas fabrica-
 tur DV II 37: Pasiphaae vaccam
 componit M III 92: Perdicem in-
 terficit Ap XIV 71
Αἰκτύλος Ap V 86
Αιματρία Ap XIII 21
Αιανάη Ap V 24 XIII 29
Αιανῆδες aquam haustam in pertusum
 dolium infundunt M III 16 Ap VI 79
Αιανῶς Ap V 24 XIII 29: Aegyptum
 necat M I 48: Aegypti filiarum ca-
 pta in Lerna abscondit Ap X 57
Αιφθαιῖς MP III 27
Αιρῆες et Scythae Ap VIII 39: et
 Zopyrus Ap X 14: Sylosonti Sa-
 mum dat MP II 90: auri cupidine
 Semiramidis sepulcrum aperit Ap
 XI 41: eius dictum Ap XIII 90
Αἴτος Ap V 83
Αιένιος M III 28
Αιλαῖοι DV III 43 Ap XVII 69: unde
 nomen urbis ortum Ap XV 10:
 oracula Ap XVI 20
Αιλαῖοι Ap II 70 VI 33 XII 67: coro-
 nati necessariis destituti: M III 24:
 Aesopum interficiunt DV III 77:
 sententias in templi vestibulo in-
 scribunt GCL II 18
Αιλαῖονη Ap XV 10
Αιεύς Ap VIII 42:
Αιευκαλιών Ap II 70 XV 100
Αιγάντιρα Ap I 81
Αιγῶν Ap XVI 42
Αἴγλια Ap XV 9
Αἴγλιος GCM I 10 Ap XVIII 67
Αιμητήρ *Ἀμαῖα* Ap II 54: *Ὀμολωῖα*
 Ap XII 67: cum Baccho et Venere
 coniuncta Ap XII 2: auspicia cu-
 rat Ap XII 27: Triptolemium in-
 stituit Ap VIII 56 coll. 58: filiam
 quaerit DV I 7: ab Iamba exhila-
 ratur Ap VIII 99^b
Αιμοστρατος Ap XII 91^b
Αιμοσφῶν Ap VII 34
Αἶα Ap I 83
Αἶας MP II 94
Αἰετρίφης Ap VI 6
Αἶκη Ap VI 8
Αιομήδης Tydei filius Ap XII 88: lu-
 nae beneficio a morte liberatus Ap
 VI 15: Ulyssis in furto socius Ap VI 15
Αιομήδης Thracum rex Ap VI 15
Αιονούσι Ap V 16 XVI 90
Αιονύσιος Ap IX 5 XV 24: a Syra-
 cusanis imperator creatus Ap VII 7:
 Philoxenum poetam in latumias mit-
 tit Ap VI 68 XVII 5: fragmentum
 affertur ab Ap III 91^e.
Αιόνυσος M VIII 30: *λύσιος* Ap X 99
μελάναιγος Ap III 31: *μόρουχος* MP
 III 25: *ὀμηστής* Ap XVIII 59: cum
 Venere coniunctus Ap IX 58 XII 2:
 in Psyra insula non colitur GCL
 III 40: a tragicis celebratur Ap XIII
 42: a Parrhasio pictus Ap XIII 42.
Αἰόςκουροι Ap II 12 XVIII 62
Αιστία Ap VII 86
Αἰόλοες Ap II 70
Αισλία Ap III 31
Αισλόπολις Ap VI 35
Αισίριος ἵππος Ap XIV 56
Αἰμῶ Ap II 20
Αισριῖς DV II 39 Ap II 70: Dorien-
 sium melodia Ap III 61
 Damascius n. cr. MP I 14
 Demades MP III 5
 Demagoras Ap II 20
 Demetrius, *ὁ Σαγήμιος*, Ap I 31 III 95
 Demetrius, *ὁ Φαληρέυς* Ap I 27^a
 Democrates Ap II 59 XII 58
 XV 87

Democritus M V 47 Ap XIV 3
XVII 86c:

- fr. 3 citat Ap VIII 42^a
- fr. 10 — — VI 14
- fr. 24 — — VIII 58^a
- fr. 29 — — VIII 11^c
- fr. 32 — — IV 97^a
- fr. 43 — — III 60^f
- fr. 58 — — VI 35^a
- fr. 64 — MP I 78
- fr. 65 — Ap VII 1^a
- fr. 73 — MP II 3
- fr. 77 — Ap VIII 96^b
- fr. 79 — — VII 1^e
- fr. 86 — — XII 39^a
- fr. 89 — MP III 10
- fr. 109 — Ap I 27^f
- fr. 119 — — VII 16^f
- fr. 128 — — XVIII 54^a
- fr. 146 — — XII 43
- fr. 147 — — XVII 82^a
- fr. 149 — MP II 4
- fr. 154 — Ap VIII 55^c
- fr. 156 — — VI 38^b
- fr. 175 — — V 78^f
- fr. 181 — — VII 48^a
- fr. 185 — — XIII 63^b
- fr. 192 — — XVIII 7^b
- fr. 211 — — VIII 42^a
- fr. 216 — — IX 19^a
- fr. 219 — — V 41^c
- fr. 225 — — II 84^c
- fr. 227 — — XVIII 55^a

- fragm. spur. 7 — — VIII 89^f
- 12 — — VI 67^d
- 36 — — VII 16ⁱ

fr. dubia: Ap I 83^c VIII 77^c: Democritus confunditur cum Anaxagora Ap XIV 3: cum Antisthene Ap XVII 86^c: cum Diogene Ap VI 35^a: cum Epicteto Ap VIII 42^a: cum Isocrate Ap VIII 42^a: cum Philone et Plutarcho Ap VIII 77^c

Demon M I 9 DV II 89:

- fr. 7 affert GCM IV 55
- fr. 8 — DV II 84
- fr. 11 — Ap XV 35
- fr. 15 — — XVII 87
- fr. 16 — n. cr. DV II 82
- fr. 17 — Ap VI 43

Demonax Ap I 60^c VII 7^a 16^g
VIII 91^c XII 87^b XVIII 41^d

Demophilus ann Ap VIII 41^b

Demosthenes Ap XVII 69: fugam e proelio Chaeronensi excusat Ap III 19^a: princeps eloquentiae Ap III 60^c: citatur or. adv. Aphob. apud Ap VI 8^c:

or. de Corona citat Ap VI 48ⁱ XIII 55
XVII 21

- adv. Lept. — Ap II 50^b
- Olynth. I — — V 90ⁱ
- Philipp. I — — V 90^h
- Prooem. Demeg. — — V 92ⁱ
- fragm. — — II 29^c:

eius apophthegmata Ap II 47^a XVIII 66^g: cum Socrate permutatus Ap XIII 72^b.

Diagoras Ap VI 4

Dicaearchus DV II 65

Dicaeogenes tragicus citatur Ap V 30^a VIII 89^m XIII 13^g: *Δικαιογένης* et *Διογένης* conf. Ap XIII 13^g: et Euripides Ap VIII 34^a

Didymus Ap VII 60^a XIII 100^b.

Didymus grammaticus Ap XVI 40
XVII 18

Dinarchus Ap XVII 21

Dinoloachus Ap XVII 70

Dio Cassius: Ap I 34^e VIII 20

Dio Chrysostomus *πρὸ δουλείας* Ap XII 40^a: [*ix*] *Πεισοονίου* Ap VI 100^a XIII 10^h 13^o: Dio et Plutarchus conf. Ap XII 53^g

Dio philosophus Ap V 64 XVII 3

Dio *ἐν δευτέρῳ τῆς δευτέρου συντάξεως* Ap XIII 29

Diodorus Ap VI 48^g

Diogenes cynicus in dolio habitat GCL II 20: Euripidem cavillatur Ap XVI 61^a: dicta eius Ap VIII 6^b XII 74^c XIII 23

Diogenes Laertius:

- I 62 affertur ab Ap VIII 57^b
- I 84 — — Ap IV 92^a
- II 15 — — VIII 42^o
- II 58 — — XIII 51^k
- IV 46 — — MP III 31
- V 40 — — Ap XIII 51^l
- V 90 — — VIII 42^t
- VIII 75 — — XI 97^a

Diogenianus Ap II 9 XIV 46
XVII 32^a ann. Ap IX 85

Dionysius *ἐν κτίσεσι* Ap XVI 24
Diotimus *ἐν ἄθλοις Ἡρακλείους* Ap VIII 12

Diphilus: Ζωγράφ. fr. 3 exstat apud
Ap III 60^e

- fr. inc. fab. 6 — Ap VIII 60^a
- fab. 14 — — VI 70^a
- fab. 18 — — VI 75^a
- fab. 19 — — VII 88^d
- fab. 29 — — XIII 21^b
MP I 79
- fab. 33 — — V 77^a
- fab. 35 — — VIII 91^g

- Diphilus*: fr. inc. fab. 36 habet MP I 100
fab. 40 — Ap XII 7
- Duris*: citatur fr. 37 apud Ap X 44
fr. 40 — — VIII 12
fr. 59 — — XV 32
fr. 76 — — XV 37
- Εἰλωτες* Ap VI 59
- Ἐκατερός* Ap XII 72
- Ἐκάτη* GCL III 14 M I 18
- Ἐκπρεπής* v. l. Ap XI 38
- Ἐλειος* MP II 94
- Ἐλένη* Ap XVIII 62
- Ἐλευσίαια* M II 54
- Ἐλευσις* Ap VI 10
- Ἐλικών* DV I 26
- Ἐλληνες* Ap XV 91: omnes quid pulchrum sit sciunt Ap XIII 96
- Ἐλος* Ap VI 59
- Ἐμβαρος* filiam Dianae immolat Ap VII 10
- Ἐμμερπής* Ap XI 38
- Ἐνδυμίον* a Somno amator DV II 48
M VIII 51
- Ἐνετοί* Ap I 38
- Ἐννάλιος* M VI 16
- Ἐνώ* Ap XII 67
- Ἐξηγεστίδης* GCM IV 77 Ap VII 55
- Ἐπαφος* Ap XIII 21
- Ἐπειός* Ap VII 69
- Ἐπίδανρος* M VII 90: equorum praestantissimorum fecunda M IV 5
- Ἐπικλῆς* Ad XV 32
- Ἐρατώ* Ap X 33b
- Ἐργῆνος* Ap VII 95
- Ἐρετρία* canes optimos nutrit M IV 5
- Ἐρετριεὺς* divites M IV 16: ad nau-seam litera δ utuntur Ap VII 89
- Ἐριχθεύς* Ap XIV 7 MP II 76
- Ἐριννύες* in tragoediis GCL II 30: ad omnia attendunt M III 54: gravissime puniunt Ap III 38
- Ἐριφύλη* MP II 94
- Ἐριχθόνιος* Ap XIV 6
- Ἐρήης* GCL I 41 M VI 67 Ap XVI 60: *λευκός* M V 53: *τρικέφαλος* Ap XVII 23: pulcherrimus A 4: orationis auctor M VIII 30: in balneario unctus M IV 10: acervi et quarta luna ei sacra Ap VII 94 XVI 34: nomen corruptum Ap X 33b
- Ἐρμων* M IV 7
- Ἐρση* Ap XVII 89
- Ἐρύθεια* Ap II 47
- Ἐρως* Ap II 58
- Ἐσπερίδης* Ap XI 57
- Ἐστία* virgo GCL I 63: ritus in eius sacrificio DV II 95 Ap VII 100.
- Ἐτεοβουτάδας* Ap VII 52
- Ἐθανδρος* scutum invenit Ap III 60c
VIII 14a
- Ἐΐβοια* DV III 93
- Ἐΐβούλη* Ap X 43
- Ἐΐδαμίδας* ann. Ap IX 31
- Ἐΐκλειδης* archon Ap XV 32
- Ἐΐμένης* Ap VIII 6a XI 36
- Ἐΐμολπος* Ap VI 33
- Ἐΐνομος* MP II 26
- Ἐΐριπος* GCM I 76
- Ἐΐρύνασσα* MP II 94
- Ἐΐρύβατος* Ap VIII 12
- Ἐΐρυβιάδης* Ap VII 35
- Ἐΐρύδαμνος* thoraca invenit Ap III 60c
VIII 14a
- Ἐΐρυκλῆς* Ap VI 46
- Ἐΐρύνοος* artem sagittandi invenit Ap III 60c
- Ἐΐρυσθιδίς* Herculi labores iniungit Ap XVI 34: bellum cum Atheniensibus gerit Ap IV 72
- Ἐΐρυσθιδεύς* Spartaе rex DV I 83
- Ἐΐρυτος* DV III 43
- Ἐΐρώπη* Ap XVI 19
- Ἐΐρώπτης* Ap XIII 21 XV 90
- Ἐΐτέρηη* Ap X 33b
- Ἐφεσος* M IV 23: Cercopum patria DV I 3: Ephesiae literae Ap VIII 17: Ephesus a Milesio superatus Ap XI 29
- Ecphantus* Pythagoreus Ap XVI 15a
- Empedocles* Ap VII 13 XI 97a
XIII 4
- Epicharmus*: fr. 117 legitur apud Ap. XII 13
fr. 118 legit. ap. Ap I 36a
fr. 119 — — — XII 9a
fr. 135 — — — I 34d
fr. 138 — — — XIII 39i
fr. 140 — — — XV 87d
fr. 142 — — — MP II 100
fr. 145 — — — Ap XVIII 4c
fr. 162 — — — DV I 66
- Epicrates* comicus Ap IX 28
- Epictetus* Ap VIII 41b: cum Isocrate confusus Ap XVII 61a: Enchir. c. 6 citat Ap VII 60b:
fr. 7 — — — VI 81a
fr. 18 — — — XII 42b
fr. 36 — — — XII 53c
fr. 66 — — — XII 100a
fr. 67 — — — MP I 28
fr. 81 — — — Ap II 70e VIII 7c
fr. 88 — — — XVIII 67b
fr. 102 — — — IV 14b
fr. 110 — — — VIII 42a

- Epictetus:** fr. 142 citat Ap V 53e
 fr. 156 — — XVII 61a
Epicurus *ἐν ἐπιστολαῖς πρὸς Ἰδομηνίῳ* Ap XV 9: eius sententiae afferuntur ab Ap V 30e VI 67e VIII 71b XIII 39r: cum Plutarcho et Isocrate conf. n. cr. Ap XIII 51x
Epigenes Sicyonius Ap XIII 42
Epimenides quinquaginta annos dormivit DV II 49 Ap VII 75 XVII 14 XVII 64a: cf. p. 783.
Ephorus: fr. 25 citatur ab Ap III 31
 fr. 37 — — — XIV 19
 fr. 75 — — — V 83
 fr. 96 — — — VI 35
 fr. 100 — — — VIII 12
 fr. 120 — — — III 78
 fr. 161 — — — VII 78
Euagrius n. cr. Ap I 34b
Eubulus *ἐν Γλαύκῳ* GCL III 39
Euclides Ap X 33b
Eudemus n. cr. Ap V 25 VIII 6 XVIII 2
Eudoxus DV III 49
Euenus M IV 38
Euphorion Chalcidensis Ap XVI 27b
Euphorion Chersonesita Ap XIII 39f
Eupolis DV II 15 ann. Ap III 35: fr. *Ἰβλ.* 7 exstat apud Ap XVIII 62e 66b: fr. fab. inc. 37 *ibid.* X 43a
Euripides Ap II 100a X 33b: Agathonem osculator Ap XVII 42: scandicem vendit Ap XV 56: a Stratide irridetur Ap XIII 12:
 Aegei fr. 4 citat Ap III 21b
 Aeol. fr. 7 — — XVI 56a
 — fr. 11 — — XVI 61a
 — fr. 24 — — V 16a
 Alcest. 239 — — XIII 51m
 — 301 — — XVIII 54d
 — 540 — — M VI 83
 — 771 — — n. cr. Ap III 59a
 Alcm. fr. 8 — — Ap XIII 72a
 — fr. 10 — — MP III 39
 — fr. 14 — — Ap XIII 7a
 Alex. fr. 6, 2 — — VI 35b
 — fr. 8 — — VI 35d
 — fr. 11 — — VI 35e
 Andromach. 95 — — V 78b
 — 100 — — XVIII 34c
 — 421 — — XVIII 58c
 — 445 — — XVIII 62b
 — 774 — — XIII 19a
 Andromed. fr. 11 — — XV 81c
 — fr. 14 — — XII 7b
 — fr. 19 — — XI 98b
 — fr. 20 — — XVII 46c
Euripides: Antig. fr. 7 citat Ap VIII 68a
 Antig. fr. 8 — — Ap VIII 29a
 — fr. 17 — — VIII 83c
 Antiof. fr. 31 — — V 56d
 Archel. fr. 8 — — XI 98a XIII 45a
 — fr. 12 — — XV 76a
 — fr. 20 — — XI 98e
 Bacch. 325 — — XIII 61b
 — 369 — — XI 93a
 — 385 — — IV 63a
 — 772 — — XII 42f
 Belleroph. fr. 9 — — XVIII 49a
 — fr. 10 — — I 38b
 Busir. fr. 4 — — VI 35e
 Cresphont. fr. 13 — — VIII 24e
 Cress. fr. 8 — — VII 83
 Chrysipp. fr. 2 — — MP I 4
 — fr. 4 — — Ap XVIII 57b
 Cyclop. 320 — — VIII 39g
 Dan. fr. 3 — — V 78i
 — fr. 9 — — V 78e
 Dict. fr. 4 — — VI 55e
 — fr. 15 — — XVII 81c
 — — — XIII 13b
 Elect. 80 — — III 97e
 Erechth. fr. 6 — — XVIII 66i
 — fr. 7 — — XI 96a
 — fr. 9 — — VI 97a
 — fr. 20 — — I 34g VIII 24a XII 62a: n. cr. Ap XII 70a: Ap XVII 69a MP I 38
 Hecub. 377 — — Ap VIII 83f
 — 488 — — XVIII 57d
 — 958 — — XVIII 4g
 Helen. 940 — — VI 35b
 — 1617 — — XV 87b
 Heracl. 327 — — VII 48e
 — 389 — — XII 35a
 — 592 — — VI 67f
 — 863 — — XVI 44e
 Herc. fur. 1261 — — XVIII 62f
 — fur. 1262 — — XIII 13b
 — fur. 1348 — — XV 98a
 Hippol. 263 — — XIII 46f
 — 424 — — VI 35g
 — 436 — — I 58e
 Hypsip. fr. 7 — — MP I 82
 Hypsip. fr. 9 — — Ap I 38g
 In. fr. 8 — — XVII 81a
 — fr. 9 — — XVIII 57b
 — fr. 21 — — V 44a
 — fr. 22 — — XVII 61b
 Ion. 300 — — XV 43c
 Iphig. Aul. 1250 — — XVII 20d
 — Taur. 115 — — V 93c
 Licymn. fr. 2 — — MP II 67

- Euripides: Med.** 86 citat Ap XVIII 66b
 — 263 — — V 78a
 — 408 — — V 78c
 — 520 — — V 90^l
Melan. fr. 10 — — VI 35^f
 — fr. 14 — — XVI 44i
 — fr. 15 — — V 24a
 — fr. 22 — — XIII 99c
 — fr. 23 — — XIII 100a
 — fr. 27 — — MP II 97
Meleag. fr. 10 — — Ap VI 67b
 — fr. 18 — — XVI 66a
 — fr. 21 — — VIII 41i
Oedip. fr. 14 — — VI 95d
 — fr. 15 — — VI 95c
Oenom. fr. 1 — — XII 97a
 — fr. 2 — — II 70a
 — fr. 3 — — VII 16c
Orest. 108 — — VI 70g
 — 236 — — X 8b
 — 279 — — VI 88d
 — 454 — — XII 81b
 — 1204 — — XVIII 71a
Peliad. fr. 6 — — I 83a
Phaeth. fr. 16 — — XI 96b
 — fr. 17 — — V 93i
Philoct. fr. 10 — — XVIII 66a
Phoeniss. 391 — — XVI 61b
 — 403 — — M IV 22
 — 406 — — Ap VIII 62b
 — 472 — — MP II 35
 — 524 — — Ap VI 70b
 — 597 — — V 89a DV
 I 33
 — 599 — — IV 14a
Phoenic. fr. — — IX 79
Phrix. fr. 5 — — XVIII 66r
Polyid. fr. 3 — — XIII 10a
Protes. fr. 2 — — VI 38a
Rhes. 106 — — XIII 51g
 — 182 — — XVIII 34b
Sthenob. fr. 8 — — XIII 51a
 — fr. 9 — — II 93b
Suppl. 331 — — XII 30b
 — 422 — — VIII 42g
Teleph. fr. 10 — — XVIII 41g
 — fr. 24 — — XVIII 63a
Temen. fr. 3 — — MPI 32 Ap
 — — XVIII 43b
 — fr. 7.8 — — Ap XIII 39g
 — fr. 16 — — IV 13a
Troad. 630 — — I 98b
 — 1051 — — XIII 15n
inc. fab. fr. 1 — — XIII 2a
 — fr. 13 — — VIII 74b
 — fr. 14 — — II 98b MP
 I 4
- Eurip. inc. fab.** fr. 37 cit. Ap III 59b
 — fr. 42 — — MPI 83
 — fr. 46 — — Ap XI 81a
 — fr. 48 — — XII 45a
 — fr. 56 — — V 78g
 — fr. 70 — — VIII 91f
 — fr. 78 — — XVIII 156c
 — fr. 115 — — MPI 4
 — fr. 180 — — Ap XII 32a
 — fr. 211 — — II 26
 — fr. 241 — — XIII 10i
 fr. dub. 4 — — MPI 4:
 ex errore positus pro Aeschylo Ap
 IX 59c: pro Agathone Ap XVIII
 66f: Apollonida Ap V 78b: pro Ari-
 starcho tragico Ap VII 88f: Grego-
 rio Nazianzeno Ap II 100a: Hermo-
 gene Ap XVII 4b: Hippothoo Ap
 VIII 29a: Isidoro Ap VIII 91d b:
 Menandro Ap V 78g VI 67b: So-
 phocle VIII 24b c 83a XVII 98a.
- Eusebius philosophus n. cr.** Ap
 XVIII 4a:
 fr. 12 Or. citat Ap XVII 86a
 fr. 13 — — — XVII 86b
 fr. 43 — — — III 90c
 fr. 53 — — — IV 23d
 fr. 55 — — — III 90a
 fr. 56 — — — III 90b
 fr. 61 — — — V 26b
- Eusebius: Praep. Evang.** XV 2 af-
 fertur ab Ap VI 38a
- Evander grammaticus** DV III 29
 ibiq. n. critt.: Ap. XII 49.
- Ζύλωνος** leges severissimas Locrensibus
 dedit M IV 29: ex eius legibus citat
 locos Ap VI 93a XI 17a XIII 99a
 XVII 80c
- Ζωφύτιος** Ap VIII 27a
- Ζεύς** DV 13 II 38 GCL 163 93 GCM
 I 18 M I 38 A 7 Ap II 37 VI 17
 19 XIV 65 66 XVII 11 26 MP II
 76: v. ind. Proverb. s. Ζεύς: *Αι-
 γιωῦχος* Ap II 53: *Ἰδαίος* Ap I 58b
Κτήσιος Ap VI 10: *Ὀμολόιος* Ap XII
 67: *Φράτιος* Ap III 31: diphthe-
 rae quae fiunt inscribit GCL I 58
 II 19: aquilam ministrum sibi eligit
 Ap VIII 28: Typhonem fulmine per-
 cutit Ap XVII 36: Ledam com-
 pressit Ap XVIII 62: Tantalum
 procreat Ap XVI 16.
- Ζεφύριον** Ap XV 33
- Ζῆθος** Ap III 1
- Ζώπυρος** M IV 32 Ap X 14
- Zenon victu parco utitur** Ap VIII

- 32: eius sententiae Ap VIII 34^a XII
18^b XVIII 4^c
- ¹Ηλεκτρώων Ap XIII 29
- ²Ηλιάδες M IV 45
- ³Ηλιος Ap XII 32
- ⁴Ημισθία Ap XVI 25
- ⁵Ηρα Ap X 44: ⁶Ακραια Ap I 60
- ⁷Ηρακλής GCL I 38 GCM III 66 M
VI 67 Ap IV 72 V 93 IX 33 XIII
34: v. ind. Provv. s. ⁸Ηράκλεια, ⁹Η-
ρακλής: ¹⁰Ίδατος Ap XIII 29: ¹¹Τί-
ριος DV III 49: nothus Ap X 22:
leonina pelle indutus DV II 72:
leprosus M IV 57: in sacrum mor-
bum incidit M IV 56: a Volcano
balnea accipit Ap VIII 66: vorax
Ap VIII 63: Lindio bovem rapit
Ap X 71: quarta luna natus Ap
XVI 34: Omphalae servus M III 11
Ap XII 74: in Erythiam insulam
apparatu singulari navigat Ap II 47:
Theseum ex orco liberat Ap III 36:
Hylam quaerens non invenit Ap
VIII 34 XVII 9: Cercopas occidit
Ap IX 64: cum Cepheo contra La-
cedaemonios proficiscitur Ap XIV 38:
a coturnice servatus DV III 49:
Olympicum certamen condit DV III
45: a Molionidis fugatur Ap XIII 29.
- ¹²Ηρώδης Ap XV 81^b
- ¹³Ηρώεις Ap XVII 28
- ¹⁴Ηφαιστία Ap I 83
- ¹⁵Ηφαιστός Ap IV 54^a XIII 23. MP I
57: Lemnii ignis auctor GCM IV
22: pater Erichthonii Ap XIV 6.
- Harpocration: v. ¹⁶Αρποκρατίων.
- Hegesander Ap II 20
- Heliodorus: Aeth. IV 4 citat Ap
VIII 41ⁱ
Aeth. IV 5 — Ap XIII 100^c
— VI 10 — — XII 21^c
Heliod. et Achilles Tattius conf.
Ap XVII 61^c
- Heraclides a Dionysio irridetur Ap
V 37^a: citatur Ap X 99
- Heraclitus Ap II 70 VIII 42^p XII
26^a
- Hermaphroditus Ap XVII 53^a
- Hermarchus Ap VIII 11^a
- Hermodotus Ap XIII 39^m
- Hermogenes inter pueros senex,
inter senes puer Ap VII 29: π. τ.
¹⁷στάσιων 3 citatur ab Ap XVIII 4^b
- Hermolochus Ap IV 23^g
- Herodes rhetor Ap VI 55^d: n. cr.
Ap V 41^b
- Herodes poeta Ap VIII 77^c
- Herodianus grammaticus Ap XI 9
- Herodotus Ap X 33^b:
I 74 citat Ap II 87^a
VI 129 — — XVIII 62^d
VII 10 — — XVII 86^d
VII 49 — — VIII 6: 167^e
VIII 68 — — XVIII 56^c
- ¹⁸Ηρ. et ¹⁹Ηρώδης conf. n. cr. Ap V 41^b
- Hesiodus cum Homero certat Ap
XIV 11: senex M VIII 49:
- ²⁰Εγγ. ζ. ²¹Η. 25 laud. ap. Ap IV 86
— 40 — — GCL II 89 Ap
XII 9^c: cf.
DVI 83 Ap XII 9^d
— 41 — — M VI 77 Ap IV 14^c
— 202 — — Appraef. §. 5
— 240 — — M VII 32
— 265 — — Ap XVII 78
— 285 — — II 84^d
— 293 — — XIII 51ⁱ
— 318 — — MP III 45
— 354 — — Ap VI 43^a
— 686 — — XVIII 34^b
— 694 — — XI 31^c
— 695 — — XVIII 63^b
— 699 — — XIII 93^c
— 702 — — XIII 51^o
— 705 — — XI 34^a
— 717 — — V 53^c
— 723 — — M III 71
— 746 — — MP II 5
- Theog. 96 — — Ap VI 99^a
— 938 — — VIII 34ⁱ
fr. 179 — — VII 90
fr. 180 — — M III 43
fr. 182 — — MP II 6
- ²²Ησ. et ²³Ηρώδης conf. Ap V 41^b
- Hierax Ap III 88^b
- Hierocles Ap VII 12: εν πρώτῃ
²⁴Φιλοσοφουμένων Ap X 59
- Hiero Ap VIII 97^a
- Hieronymus Ap IX 79
- Hippodamus Pythagoreus Ap VII 88^b
- Hippocrates Ap X 68^b XIV 94
- Hipponax quo modo choliambum
invenit Ap XVIII 99^b:
fr. 11 legitur ap. Ap VI 38^c
fr. 20 — — Ap XVIII 41^d,
ubiv. n. cr
fr. 47 — — — V 24^c
- Hippothon ann. Ap III 8 V 24^c
- Hippothonus Ap VIII 29^a
- Homerus summus poeta Ap X 33^b:

- cum Hesiodo certat Ap XIV 11:
 cum Apollonio Rhodio confusus ab
 Ap praef. §. 6: laudatur
 Iliad. B 204 ab Ap XIII 19b
 B 298 — — I 72
 B 408 — MP I 30
 Γ 1 — Ap XII 74f
 Γ 276 — — VIII 30c
 Δ 43 — n. cr. Ap II 7
 Δ 160 — Ap VI 70i
 E 205 — — I 37
 E 531 — — I 63a
 Z 339 — — XII 9c
 Z 488 — — XIII 19a
 H 358 — — XI 42c
 H 402 — — XII 65
 Θ 137 — — XII 6a
 I 63 — — IV 54c
 I 312 — — VIII 24d
 I 319 — — VII 48f
 I 378 — — VII 39
 I 405 — — VIII 42f
 Δ 10 — — XVIII 17
 Δ 160 — MP I 92
 Δ 558 — Ap XII 75a
 M 243 — — VI 55a
 N 636 — — XIII 88a
 N 729 — — XIII 51b
 N 821 — — XVIII 67h
 Ξ 83 — MP II 60
 O 563 — Ap I 63a
 Π 140 — — VI 48b
 Π 161 — — XIII 15d
 Π 211 — — XV 24a
 Π 379 — — III 2b
 Π 630 — — VII 39a
 Π 688 — — I 38a
 P 32 — — XV 22
 P 98 — — XIII 61
 P 176 — — I 38c
 P 514 — GCL II 7
 Σ 117 — Ap XIII 15a
 Σ 328 — — II 52b
 T 162 — — XIII 15c
 T 242 — — IV 31a
 Y 242 — — VIII 28b
 Y 246 — — VII 98d
 Y 248 — — XV 81i
 Φ 264 — — VIII 89c
 Φ 279 — — XVIII 66l
 X 262 — — XVIII 66c
 X 495 — — XVIII 21a
 Ψ 670 — — XIII 15t
 Ω 218 — — XI 34c
 Ω 527 — — VI 32a
 Ω 530 — MP I 11
 Odyss. α 369 — Ap XII 18a
- Homerus: Od. β 181 ab Ap XIV 46c
 β 230 — — XI 50a
 β 276 — — XIV 13a
 β 372 — — VIII 83b
 γ 48 — — XIV 13c
 γ 231 — — XV 22a
 γ 313 — — IX 24a
 γ 335 — — XIII 46d
 γ 480 — — XIII 84a
 δ 230 — — XVII 81a
 δ 236 — — IV 16a
 δ 397 — — III 90d
 ε 223 — — VIII 42f
 ζ 188 — — VIII 28c
 ζ 270 — — XIII 15g
 η 51 — — VIII 58i
 η 119 — — VIII 29b
 η 196 — — VII 48g
 η 216 — — XIII 15f
 η 307 — — VI 38f
 θ 167 — — XIII 51f
 θ 208 — — XVI 57a
 θ 330 — — IX 79a
 ι 34 — — XVIII 66c
 ι 109 — — II 15
 ι 273 — — XII 96
 κ 495 — — XII 53
 λ 61 — — IV 11b
 λ 206 — — III 37
 λ 248 — — XVIII 18a
 λ 443 — — XVI 85c
 μ 67 — — XII 74f
 ξ 254 — MP I 15
 ξ 443 — Ap VIII 5a
 ο 72 — — IX 17a
 π 187 — — XIII 46b
 ρ 18 — — XV 8a
 ρ 189 — — XVIII 7c
 σ 287 — — XIII 15c
 τ 43 — — IV 43
 χ 33 — — XII 65
 χ 412 — MP II 45
- Hyperides: fr. 34 Saupp. habet GCL
 II 78
 fr. 61 Saupp. — Ap VII 90
 fr. 211 — — IV 52
 fr. 234 — — MP II 55
 fr. 240 — — Ap V 92d
 fr. 241 — — VI 8c
- Hypsaeus Ap VIII 89b
 Θάλεα Ap X 33b
 Θάμυρις GCL II 27
 Θαρρηλιών Ap III 31
 Θάσος DV II 90
 Θεωγένης Ap VIII 84
 Θίμης M I 73
 Θεμιστοκλῆς Ap XVI 86: aemulatione

Miltiadis ad virtutem excitatur Ap XIII 27: eius dicta refert Ap VII 35 X 39 VI 38 XIII 19 XIV 56
Θιοκρίτης Ap XVII 21
Θεόπη Ap X 53
Θερμοπίλας Ap II 70
Θέτις Ap XIII 64
Θετταλίδες Ap VII 81 VIII 85
Θετταλοί M VI 87 Ap XII 22 XIV 19
Θήβας Ap I 10 XVI 72 XVII 82
Θηβαίς Ap V 13: οἱ τὸ Θηβαῖ καὶ γε-
 γραμμένοι Ap XVI 42
Θηρονίων Ap XV 13
Θησαίς natium partem in orco relin-
 quit Ap III 36: δῆμους Atticos con-
 iungit Ap XIV 6: a civibus hono-
 ris causa floribus conspersus Ap XIV
 18: Pirithoi hospes Ap XIV 19
Θόας Ap X 65
Θράκες Ap X 65 XVII 18: periuri M
 IV 70: a Boeotis interficiuntur Ap
 X 99.
Θυέστης Ap IV 15 MP II 94
Θυμοίτης Ap III 31
Θυνοί Ap VIII 96
Θυρέας Ap V 68
 Thales quae ante pedes sunt non
 vidit Ap XVI 7: eius sententiae Ap
 V 93^b VI 48 XVIII 7^d 41^g MP I
 41 II 20: cum Xenophonte per-
 mutatus Ap II 52^a
 Theaetetus Ap XIII 42 XVII 52
 Theages MP I 25
 Themistius *περὶ γῆρας* MP II 85:
 or. XXXII citat Ap VIII 11^b
 Theocritus Chius Ap VIII 91^k X 10
 Theocritus Syracusanus: cita-
 tur Id. I 86 in MP I 37
 III 15 apud Ap XII 20^a
 IV 41 — — MP I 68
 V 23 — — Ap XVII 73
 V 26 — — XVI 63
 V 38 — — VIII 92^a
 VI 39 — — XVIII 67^a
 VI 40 — — XV 95^a
 X 13 — — VI 93^r
 XI 75 — — XVI 45 60^b
 MP III 14
 XIII 36 — — VIII 34
 XIV 7 — — VIII 63^a
 XIV 9 — — VIII 92^b
 XVI 16 — — XIII 86^f
 XX 2 — — VII 88^g
 XXVII 4 — — VII 98^b
 Theoctistus Ap V 90^e VIII 12^c
 Theodectes Ap III 55^a 64^b VI 48^c
 XIII 13^b

Theognis: 1 legitur apud Ap XVIII 56^b
 17 — — MP III 9
 24 — — Ap IV 14^d
 63 — — — III 51^a
 74 — — — XIII 86^e
 125 — — — XIII 15^k
 157 — — — VIII 28^a
 159 — — — XI 38^a
 161 — — — XIV 68^a
 215 — — — II 39
 425 — — M II 45
 447 — — Ap VI 70ⁱ
 449 — — — VIII 71^d
 457 — — — XIII 39^a
 499 — — — VII 16^m
 537 — — — XIII 76
 585 — — — XIII 100^d
 629 — — — VIII 41^f
 637 — — — VII 1^b
 653 — — — VIII 6^r
 695 — — — XIII 77^a
 831 — — — XIV 30^b
 933 — — — XIV 13^b
 1135 — — — VII 1^c
 Theophrastus *ἐν τῷ περὶ χαιρῶν*
 Ap III 80: *ἐν τῷ περὶ περιουσιῶν* Ap
 IV 1 MP I 43: cf. Ap III 29^e VI
 95^e XI 97.
 Theophractus: Dialog. c. 1 exstat
 apud Ap XI 63
 c. 3 apud Ap VII 8
 c. 9 — — XIV 70
 c. 13 — — XVI 39
 c. 18 — — IV 77
 Theopompus comicus: Odys. fr. 1
 citatur ab Ap X 57^a
 inc. fab. fr. 16 — X 43^a
 Theopompus historicus: fr. 48—V83
 fr. 80 — II 70
 fr. 122 — VI 35
 fr. 169 — XV 32
 fr. 284 — VI 67^g
 fr. 325 — X 43^a
 Theotimus Ap VII 59^e
 Thespides Ap I 34^r VII 60^c
 Thespis Ap XIII 42
 Thrasymachus GCL III 39
 Thucydides: citatur I 124 apud Ap
 VI 88^b
 III 37 — — II 70^b
 III 48 — — XIII 74^d
 IV 86 — — III 60^a
 V 26 — — III 78
 V 69. — — VII 88^e
 VI 53 — — XV 31:
 nomen eius corruptum Ap VII 12.
 Thugenidas ann DVI 37, Ap X 50

- Ίάλεμος* GCL II 32 Ap V 67
Ίάμβη Ap VIII 99^b
Ίάσων M VII 11
Ίδαίος Δάκτυλος Ap XIII 29
Ίερχοῦς Ap XVI 43
Ίλιός GCL II 29
Ίμβρος M IV 76
Ίνδία Ap XI 81 MP II 19
Ίνδοί DV II 20
Ίνώ Ap IX 6^a
Ίξίων Ap XIV 19 XVI 76
Ίόκιστος Aeoli filius Ap I 83
Ίόκιστος Laii filius Ap III 1
Ίόλαος DV III 49
Ίόπη Ap XV 34
Ίππάλκιμος MP II 94
Ίππάρχος Ap XVII 23: murum circa
 Academiam construxit Ap XVII 8:
 interfectus Ap VII 26
Ίππασος MP II 94
Ίπποδάμεια MP II 94
Ίπποδάμος Piraeum viis distinxit M
 IV 79
Ίπποι Θεσσαλικοί ann. M VI 87
Ίπποκλείδης Ap XIII 70
Ίπποκράτης Ap VII 85
Ίππόλυτος GCL I 40: pietatis exem-
 plar GCM III 74: a tauro discerptus
 Ap XVI 22
Ίππομένης Atalantam vincit Ap IV 87
Ίππομένης filiam immani modo necat
 Ap IX 1 XIV 10
Ίππότης in colonia missus Ap XVI 77
Ίσθμός Ap XV 14
Ίσις Ap XVII 82
Ίστία DV II 95
Ίστιαῖος Ap XVI 81
Ίταλία M I 84
Ίφθη Ap I 83
Ίώ Ap XIII 29
Ίωνες Ap II 70 XII 51 XVII 89:
 dissoluti GCL I 75
Iamblichus Ap VIII 6^c 43^a XII
 70^b XIII 93^a: cum Biante confu-
 sus Ap XVIII 54^c
Ibycus quum in eo esset ut interficeretur
 grues testes advocavit M I 50:
 quum regnare potuisset peregrinatum
 abiit Ap III 84: fatuus n.cr. Ap VIII 53
Ignatius Ap IV 98^a XV 30^a
Idomeneus Ap XV 9
Ion tragicus Ap II 8^a
Isaeus n. cr. Ap I 34^a VIII 41^m: ἐν
 τῷ πρὸς Καλιθέωνα Ap IV 61: locus
 affertur ex
 p. 161 apud Ap VII 12
 p. 168 — MP II 40
- Isidorus* Ap VIII 91^b: ann. Ap
 III 8
Isocrates Ap XIII 51^a:
 ad Demon. §. 9 exstat apud Ap V 78^m
 — §. 24 — — — V 16^e
 — §. 35 — — — XII 58
 — §. 38 — — — I 27^g
 — §. 42 — — — XII 14^e
 ad Nicocl. §. 24 — — — III 97^d
 — §. 26 — — — VIII 34^m
 — §. 28 — — — VI 4^a
 — §. 36 — — — n. cr. Ap I 67^c
 — §. 38 — — — Ap I 4^a
Euagor. §. 3 — — — VIII 14^c
Nicocl. §. 59 — — — VIII 34^m
 — §. 61 — — — III 63^c
Panath. §. 63 — — — XVII 18
*Isocrates et Epictetus inter se per-
 mutantur* Ap II 50^a XII 14^d 53^a
 XVII 61^d: et Democrates Ap VIII
 71^a: et Clitarchus Ap III 97^b
Istrus: fr. 1 exstat apud Ap XVI 69
 fr. 8 — — — XVI 22
 fr. 10 — — — XII 67
 fr. 32 — — — XIV 21
Iulianus: Epist. 59 citatur apud GCL
 III 33 Ap XVI 44^g XVII 43^a
Κάδμος Ap XVI 42
Καινίς Ap IV 19
Κυλαῖος MP II 94
Καλλίας Ap X 43
Καλλιμαχίτης M VIII 68
Καλλιόπη GCL II 32 Ap X 33^b
Καλλιστρατος Ap XV 32
Καλλιππίδης cursor MP I 87: mimus
 Ap XIII 66
Κάλως n. corruptum Ap XIV 17
Καρμίρινα M VI 4 Ap XI 94
Κανίη Ap XI 3^b
Κανιστραῖον Ap II 20
Κάνθαρος Atheniensis proditionis da-
 mnatus DV II 97: homo levis GCL
 II 50
Κῆρες primi stipendia fecerunt GCM
 III 45 Ap VII 39 XIII 85: fabulas
 inveniunt M V 9: canes sacrificant
 DV II 98: servi Ap VIII 94 XVI
 24: homines pessimi M VII 36.
Καρία Endymionis patria DV II 48:
 per imperatorum multitudinem in-
 felicissima Ap XIV 51.
Καρχηρόνιος M VIII 74
Κάστωρ Ap XVIII 62
Καταβύσιον Ap XVII 30
Κατάνη Ap XIII 93
Καῦνος Ap IX 39
Κεκροπῆς Ap I 67

- Κιλαινάι* Ap I 58^b X 74
Κιλαινάι s. *Μελαιναί* locus in Attica situs Ap III 31, ubi v. n. cr.
Κίτταιροι superbi Ap IX 77: imprudentes Ap XII 12 XVI 2
Κίρβιρος Ap III 36
Κίρδων DV III 4
Κερκυραίοι Ap IX 69
Κίρκωπες impostores Ephesii DV I 3: homines pessimi DV II 100: deformes A 4 Ap IX 64: Boeotii ex Oechalia Ap VIII 12.
Κερκώπη ann. DV I 3
Κίσκοι Ap IX 70
Κίφυλος Ap XVI 24
Κηφύς Ap XIV 38
Κίλικες homines pessimi DV II 51
Κιλίκτι haedos optimos gignit DV III 2
Καλλικῶν GCM I 5
Κινύρας M VII 100 Ap XVII 17
Κίος Ap XIV 16^b
Κλειανδρίδας Ap VI 74
Κλεισθένης Sicyonius Ap XIII 70: n. corruptum Ap XV 52
Κλειτόριοι M V 16
Κλειώ Ap X 33^b
Κλειογένης Ap III 16
Κλειόλυς MP II 94
Κλειόμβροτος Ap XI 20
Κλειομένης Ap XII 62
Κλειομένης rex Spartanorum Ap XV 59
Κλέων Ap IX 55
Κλεωνός MP II 94
Κνίθος DV III 5
Κνάδυλος Ap XVIII 30
Κοδρίδαι regno pulsi Ap IX 7 XIV 10
Κόδρος vetustissimus DV III 56 M II 49: nobilissimus GCM II 94
Κολοφών calculo suo res decernit GCL II 17 GCM III 91: auro dives M V 27 GCL III 38
Κολοφώνιοι cum Smyrnaeis sese coniungunt Ap XVI 92 M VIII 54: fortissimi M V 23: propter divitias superbi M V 24
Κολωνός Ap XIII 83
Κόνων Ap XIV 52
Κόρη Ap II 54
Κόρινθος Pelopis filius MP II 94
Κορίνθιοι M I 32 Ap XV 13: a Megarensibus pulsati Ap VI 17: scorta permulta publice alunt M V 18 26 Ap XIII 60
Κόρινθος DV II 38 M I 50 Ap XIII 9: agrum pinguem possidet DV II 60: felicissima Ap VIII 6^d
Κόροιβος n. cr. Ap VIII 53 X 3 XI 93
Κορύδατος Ap IX 12
Κορυδαίος GCL II 51
Κόττας Μάξιμος M V 17
Κόττος Ap IX 98
Κουριώτης Ap III 31
Κουρήτες Ap IX 95
Κρέουσαι Ap XIV 7
Κρήτες Ap XII 41 61: mentiuntur GCM III 87: dolosi M V 30 VII 35 Ap X 7: callidissimi DV III 41: literarum inventores Ap XVII 89: videntes externum exercitum patriae bellum illaturum foedus inter se ineunt Ap XV 80: homines mali M V 28: *Κρήτες* et *Κουρήτες* conf. Ap IX 95.
Κρήτη Ap praef. §. 1 VI 35 XIV 18 XVIII 67
Κροίσος ditissimus GCL III 15 Ap XVII 17: Aesopi sententiam laudat Ap XI 3: bellandi avidus DV I 42: Cyri inimicus Ap VIII 12: Ephesias litteras recitat Ap XI 29: Solonis sapientiam in ipso mortis discrimine percipit M V 78 MP II 96: filius eius mutus Ap XVI 99.
Κρόβυλος Ap VIII 29
Κρόνος Ap X 11: Deus antiquissimus M VII 41: lapidem pro Iove devoravit Ap IX 24: a Sardis colitur Ap XV 35
Κρότων MP III 32 Ap XVII 5
Κροτωνιάται Sybaritas vincunt Ap XI 31: fortissimi et felicissimi Italico-rum MP II 2
Κρέατος DV III 43
Κυάνιππος Ap X 52^b
Κυδωνιάτης MP II 75
Κύδων M I 32 Ap XVI 59
Κύζιος Ap IV 73 X 24
Κύκλωπες feri M V 44
Κύκλωψ Ap X 20^a
Κύκνος Ap XVI 25
Κυλάβρος Ap XVII 79 c. n. cr.
Κύλανθος Ap X 53
Κύλων Ap X 19
Κυμαίοι Ap XII 84
Κύμη Ap IV 99
Κινύσαργες GCL II 56 Ap II 1 VI 66
Κινόσουρος MP II 94
Κίντων Ap VII 99
Κύπρος Ap IV 100
Κυρηναίοι Batto silphium dederunt M II 71 Ap XV 49
Κυρήνη meretrix Ap VI 41
Κύρος Ap X 21
Κῦρος Croesum vincit DV I 42 Ap

- VIII 12: certamen instituit Ap XVII 81
Κῶος Ap X 35 XVIII 26^a
 Callimachus: Ep I affertur in n. cr. Ap XVI 55
 Ep. 26, 2 — Ap XVI 44^f
 Ep. 26, 3 — XVIII 59^c
 fr. 93 — praef. §. 5
 fr. 115 — VII 88^c
 fr. 116 — VII 38^b
 fr. 146 — I 27^c
 fr. 179 — I 40^a
ἰννομήσις βιβλιοφιλίας — XVII 79
 Callisthenes *ἰν μεταμορφώσεων β'* Ap I 58^b
Περσικῶν β' Ap XV 33
 Cantharus *Μηδία* Ap III 71
 Carcinus Ap XVIII 85: *Τηρετ* Ap IV 11^c
 Cato ann. ad Ap II 64: apophthegma Ap V 98^b: Cato et Bias conf. n. cr. MP I 77: et Moschion n. cr. Ap XIII 63^a
 Caucasus Ap X 65
 Chaeremon tragicus Ap V 77^b XII 66^b: Chaeremon et Philemon conf. Ap IV 89^b, de quo loco cf. Meinekus ad Men. et Philem. Rell. p. 519 et Welckerus tragg. Gr. III p. 1094
 Chamaeleon *ἰν τῷ περὶ σατύρων* Ap III 60: *ἰν τῷ περὶ Θεοδοσίου* Ap XIII 42
 Chares Ap V 26^c 53^a
 Chariclea: v. Heliodorus.
 Charondas Ap VIII 1^a 74^a 84^a XI 17^a
 Chilon Ap IV 23^c V 24^b 87^a VIII 34^b XVIII 26 MP I 43 III 17
 Chrysippus DV I 62: *ἰν τῷ περὶ χρησμῶν* Ap XII 7
 Chrysostomus Ap VII 9^b
 Cicero Offic. I 2 citatur ab Appraef. §. 2: apophthegma Ap XIV 82
 Cinesias n. cr. Ap XV 89
 Cleaenetus n. cr. Ap V 30^a
 Cleanthes MP I 85
 Clearchus DV I 83 MP I 43: fr. 74 exstat Ap XII 7
 Clemens Alexandrinus XII 14^f:
 Paed. I 6 citatur ab Ap V 19^b
 — 19 77 — Ap XI 17^c
 — 19 80 — Ap XI 17^b
 — II 12 122 — Ap XVIII 41^b
 — II 12 128 — Ap IX 2^b
 — III 7 39 — Ap IV 88^a
 — III 9 46 — Ap IV 71^b X 78^a
 — III 12 99 — Ap X 78^b
 Stromm. VI 16 — Ap XIV 94
 Cleobulus Ap III 97^a VIII 6^a
 Clitarchus ann. Ap III 96:
 fr. 31 Geier. habet Ap I 25^a
 fr. 34 — — VII 16^b
 fr. 37 — — III 97^b c
 fr. 39 — — III 96
 fr. 40 — — VIII 42^a
 fr. 41 — — n. cr. MP III 38
 fr. 42 — — Ap XVI 39^a
 fr. 43 — — VI 48ⁱ
 Clitodemus Ap VII 34
 Constantinus Manasses Comp. chr.: Ap XVIII 41^b 59ⁱ
 Corax rhetor GCL II 34
 Crantor Ap IX 43
 Crates Atheniensis *περὶ θυσίων* Ap XVIII 67
 Crates comicus *Γέλοισιν* fr. VI citatur ab Ap XVII 71:
Αερία fr. IV — GCL II 90
 fab. inc. fr. I — Ap XVIII 59^c
 Crates philosophus Ap VIII 13^a X 5 XVII 75
 Cratinus timidus Ap VII 69:
Ἀρχιλ. fr. 4 — VI 20
 Chiron. fr. 19 — XI 27
 Drapet. fr. 4 — IX 28
 — fr. 7 — n. cr. Ap XII 85
 — fr. 12 — n. cr. GCL II 91
Νόμ. fr. 3 — Ap II 17
Πλούτ. fr. 6 — IV 37
 Pyl. fr. 12 — VIII 35
 Trophon. fr. 3 — XVIII 84
 fab. inc. fr. 52 — VIII 7^a
 — fr. 73 — X 57
 — fr. 78 — XII 95
 — fr. 169 — III 29
 Cratinus *ὁ νεώτερος* GCL II 18
 Critias Ap XIII 10^d: fr. 19 habet Ap V 90^g.
 Cyrillus Ap XVIII 34^b
Αἰώς Ap III 1
Αὐτὸς Ap III 30
Αὐτογενῶν Ap I 83
Αὐκιδαιμονία Ap XIII 21
Αὐκιδαιμόνιοι libertatem amant Ap VII 2: senes honorant Ap VII 30: mortem non timent Ap XIII 26: virtutem exercent Ap XIII 96: in pugna vacuis fundis sonitum edunt Ap XIV 53: mulieres non custodiunt Ap X 42: regum imperio utuntur DV I 83: Milesiorum luxuriam valde contemnunt GCL II 82: Messenios servorum loco habent M III 35: servis Helotarum nomen tribuunt Ap VI 59: pugnam ad Sagram commissam

miro modo fama accipiunt M I 84:
 a Terpandro auxilium petunt Ap
 XI 27: Epimenidis cutem asservant
 Ap XVII 14: Atheniensibus Samum
 postulantibus morem non gerunt Ap
 XIII 5: puerorum choreis eorum
 qui apud Thureas ceciderunt mem-
 oriam celebrant Ap V 68: cho-
 rum triplicem in solemnibus ducunt
 Ap II 72: quo modo mimos ap-
 pellent Ap XIII 66: quo modo oli-
 vam silvestrem DV I 71: sermone
 singulari utuntur Ap XV 40.
Λαικδαίμων Ap XVIII 26: optimis
 viris abundat Ap XV 53: auri fame
 debetur M II 68 Ap VIII 77
Λαικίδα MP III 50
Λάμαχος ann. Ap II 64: XIII 39^b
Λαμία Ap X 44
Λάμων Ap VII 23
Λαοδαμία MP II 94
Λάριος Ap X 45
Λαίριον M III 2
Λεβάδιον Ap XVII 30
Λεβήθριον DV I 37
Λεψύθριον Ap VII 70
Λεονταίος M I 33
Λέριος Ap X 58^a
Λέριον GCM IV 23
Λεσβίος Ap XI 27: eorum mores Ap
 X 58. 57^a
Λευκάτας Ap XIII 41
Λευκόλοφος M IV 46
Λευκόφρων Ap XVI 25
Λευκόριον Ap X 53
Λεωνίδας Ap XI 77
Λέως Ap X 53
Λήμνιοι ab mulieribus interficiuntur
 GCM IV 13.
Λήμος GCM I 70 M IV 76 77 Ap I
 19: mons ibi ignivomus GCM IV 22
Ληναία Ap XVI 4
Λεβή Ap XVII 26: ferarum ferax
 GCM I 27 GCL II 60: ibi pulchrae
 feminae nascuntur Ap X 44
Λεβή Epaphi filia Ap XIII 29
Λίμνη Ap XI 19
Λινοί Ap X 71
Λοκροί M V 65
Λυγχεύς Ap V 24 XIII 29: perspicu-
 cissimus GCL II 61 M VI 41
Λύδδα Ap XV 34
Λυδία Cercopum patria DV II 100
Λυδοί equitandi peritissimi M VI 28 Ap
 XII 66^a: libidinosi GCL II 63: eorum
 dialectus Ap IV 89: quid de literarum
 inventione statuunt Ap XVII 89

Λύκειον Ap II 1
Λυκία Ap XVI 24
Λυκομήδης Ap III 80
Λύκος Dircae maritus Ap III 1
Λύκος heros Atheniensis Ap VIII 49
 X 93
Λυκοῦργος Spartanus Ap I 53 VIII 41c
 XIII 68e
Λύλλος M V 77
Λύσανδρος n. cr. GCM I 83 Ap VIII
 77^d
Λυσιδίκη MP II 94
Λυσικράτης Ap X 97
Λύσις M VIII 26
Λυσιστρατος Ap X 98
Λυτήρης Ap X 74
Leucippus: est Achill. Tat. I 3 ap.
 Ap XVII 81c
 I 5 ap. Ap XVII 61c
 I 9 — — XIII 79b.c.
 VI 13 — — XVIII 34e
Leucou DV I 33
Libanius Ap I 67g XV 81^d: citatur
 T. IV. p. 12 R. ap. Ap XIII 46c
 T. IV. p. 91 R. — — VI 37b
 T. IV. p. 146 R. — — XV 15
Linus Ap VII 9^a 59^b XVII 99^a
Lucianus: citatur Asin. 18 ap. Ap
 VI 93g
 Dial. Meret. 3 ap. Ap III 47
 Dial. Mort. 4, 1 — — III 54b
 — — 11, 4 — — XVI 85^b
 — — 17, 2 — — XIV 30^a
 Epigr. 11, 2 — — VI 93c
 Eunuch. 2 — — XII 66c
 Harmon. 4 — — XVII 66^a
 Hermet. 28 — — VII 64^a
 — — 36 — — XIII 15b
 — — 68 — — XVI 44^d
 — — 71 — — DV I 52
 — — 79 — — Ap XVIII 67g
 pro Imag. 21 — — XVII 41^a
 Jov. confut. 2 — — XIII 15^a
 Jov. Trag. 25 — — Ap XV 19^a
 VIII 96
 Merc. Cond. 12 — — VI 67
 — — 17 — — XIII 15i
 — — 35 — — XV 66^a
 — — 39 — — XV 20
 — — fin. — — IX 19^b
 Piscat. 34 — — XII 99^a
 XVII 86g
 Prometh. 8 — — VII 48^d
 Pseudolog. 15 — — XV 19^a
 Saturn. Epist. 16 — — DV II 89
 Timon. 20 — — Ap XIII 15^b
 — — 37 — — XII 66^d

- permutatus cum Pallada n. cr. Ap V 41e
- Lucius Tarrhaeus Ap praef. §. 5.
- Lycophon Ap XV 41 XVI 40: extat Cass. 793 apud Ap XV 81g
- Lycurgus Atheniensis fr. 71 exstat apud Ap VII 12
fr. 97 ap. Ap VIII 34c
fr. 98 — — V 92a
fr. 99 — — XIII 13i
fr. 100 — — XIII 68d
- Lycus Ap X 45
- Lysias Ap XVI 44b VII 13: citatur κατὰ Ἀνδροτίωνος ab Ap III 78
περὶ τῆς ἀμβλώσεως — — II 56:
bovem in Athenarum arce dedica-
vit GCL I 70: Lysias et Lysanias
conf. n. cr. ad GCL l. c.
- Lysimachus Ap XV 32
- Μάγνητες Ap II 70 XVI 8
- Μακαρεύς Ap XI 3a
- Μακαρία Ap IV 72
- Μακιδόνες M I 31
- Μάκιστος MP II 94
- Μανδράβουλος GCM III 50
- Μάνδρων M III 45
- Μαρθών MV 85 Ap XIII 27 XVI 69
- Μαργίτης Ap XI 7
- Μάρδαρις Ap VI 54
- Μαρδώνιος Ap XIII 91
- Μαρσύας Ap XI 6
- Μεγακλής Ap XIII 70
- Μεγυρεῖς Ap V 29: Corinthios ex Me-
garis eiciunt Ap VI 17: faceti Ap
XI 54: lacrimas fundunt M V 87
- Μιδόντις Ap II 70
- Μεθώγη Ap II 20
- Μελαινί n. cr. Ap III 31
- Μελάμπυγος GCL II 73 M V 82
- Μελανίων Ap XI 18
- Μελετίδης n. cr. Ap VIII 53
- Μίλητος Ap VII 11
- Μελοποιή Ap X 33b
- Μέρφρις GCL I 86
- Μερφίται Ap XVII 82
- Μενίλαος MP I 30 II 94
- Μίρον MP II 82
- Μιῦρα M VIII 34
- Μισοήνη Ap X 43a M III 35
- Μεταπόντιοι Ap XVII 87
- Μίτελλος Ap XV 72
- Μήδιαι Ap I 60 X 65
- Μήδοι Ap XI 43 XV 91
- Μηλίτες Ap II 70 DV III 76
- Μήλιοι Ap X 70
- Μιστρα Ap XI 21
- Μίδας Ap I 58b: auscultatores habuit
Ap XI 65: ditissimus GCL III 15
M VIII 45 Ap XI 67 XVII 17
- Μιλήσιοι luxuriae dediti GCL II 82:
voraces Ap X 38: quondam strenui
GCM III 63: primi mercede auxi-
lia in bello tulerunt Ap XIII 85
- Μίλητος prodita et eversa M I 6 Ap
XIII 85
- Μιλτιάδης Ap XIII 27, n. cr. VII 88
- Μίνδαρος M IV 9
- Μινώταυρος Ap XIV 18 XVIII 67
- Μολιονίδαι Ap XIII 54
- Μολοττοί Ap V 1
- Μόρυχος M VI 8 MP III 25
- Μόσχος citharoedus malus Ap XI 74
- Μούνηχος Ap VII 10
- Μούσαι Ap X 33b: GCL I 24 M II
65 III 83 VI 60 Ap XI 28 XVI 36
MP I 90
- Μυκῆναι MP II 86
- Μύκονος Ap XI 79 80 GCL III 1
- Μῦς DV I 72
- Μύσκελλος MP II 27
- Μυσοί DV II 47 GCM V 16 Ap VIII 1:
depraedati DV III 16
- Μαεandrius ann. M IV 70
- Marcus Antoninus Ap III 68 MP
II 37
- Maximus Tyrius:
Diss. 2, 3 affertur ab Ap X 61
— 8, 5 — — — X 17
— 11, 1 — — — XI 67
— 12, 2 — — — V 35
— 12, 3 — — — X 4
— 21, 4 — — — IV 34
— 35, 4 — — — XVIII 48
- Menander comicus M IV 40 Ap
X 33b:
Adelph. fr. 8 citat Ap VII 88a
Ἀνακτ. fr. 4 — — — II 12
— fr. 5 — — — III 70. 71
Andr. fr. 2 — — — XII 7
Androg. fr. 5 — — — X 44
Ἄνεψ. fr. 2 — — — VIII 8a
αἰτόνπειθ. fr. 1 — — — M VIII 60
Caneph. fr. 5 — — — Ap I 67
Carched. fr. 4 — — — X 74
Carin. fr. 2 — — — XVIII 59a
Χῆρ. fr. 1 — — — GCL I 61
Colac. fr. 6 — — — Ap XIII 15a
Κυβερν. fr. 1 — — — I 57b
Ἐγχευρ. fr. 4 — — — GCL I 61
Ἐπαγγέλλ. fr. 4 — — — n. cr. Ap VI 74
Georg. fr. 2 — — — Ap VIII 69
Hydr. fr. 1 — — — XVIII 67i
Hymnid. fr. 1 — — — XII 8b
Leucad. fr. 2 — — — XIII 10c

Menander: Leucad. fr. 2 citat Ap XIII 10c

Leucad. fr. 3	— —	Ap I 38c
Naucel. fr. 5	— —	XVII 57c
<i>Illoxiov</i> fr. 1, 8	— —	MP II 38
— fr. 9	— —	Ap I 38c
inc. fab. fr. 5	— —	III 64c
— — 10	— —	XII 73a
— — 26	— —	XIII 82b
— — 45	— —	XIII 13a
— — 60	— —	XVII 61a
— — 67	— —	III 1a
— — 68	— —	I 34c
— — 83	— —	XVIII 7c
— — 85	— —	XIII 51t
— — 92	— —	XIII 39a
— — 93	— —	V 92b
— — 94	— —	XIII 7c
— — 95	— —	VI 59b
— — 102	— —	V 26a
— — 114	— —	VIII 96c
— — 116	— —	III 22a
— — 122	— —	VII 56a
— — 143	— —	XVIII 41c
— — 194b	— —	II 53b
— — 197	— —	VII 98c
— — 198	— —	XIII 51q
— — 214	— —	DVI 59 Ap II 27 VIII 91l
— — 259	— —	Ap XVIII 4c
— — 266	— —	VIII 42b
— — 271	— —	VIII 62a
— — 276	— —	III 63b
— — 281	— —	III 1c
— — 284	— —	X 52a
— — 288	— —	XIII 63c
— — 472	— —	DV I 39
Monost. vs. 8	— —	Ap III 8
— — 11	— —	I 27b
— — 74	— —	IV 97c
— — 108	— —	V 29b
— — 112	— —	V 56c
— — 164	— —	VIII 21a
— — 179	— —	VII 98c
— — 190	— —	DVII 81
— — 195	— —	Ap VIII 34i
— — 231	— —	M IV 61
— — 247	— —	Ap VIII 89b
— — 249	— —	VIII 91b III 8
— — 251	— —	VIII 89c
— — 255	— —	VIII 89d
— — 256	— —	IX 19a
— — 270	— —	IX 19c
— — 274	— —	IX 20a
— — 276	— —	X 8a
— — 292	— —	M IV 87

Menander: Monost. vs. 310 citat Ap X 68a

Monost. vs. 313	— —	Ap X 76a
— — 315	— —	X 76b
— — 321	— —	X 73a
— — 325	— —	X 77b
— — 332	— —	XI 71d
— — 352	— —	XI 71a
— — 358	— —	M V 89
— — 372	— —	Ap XII 14b
— — 393	— —	XII 22a
— — 401	— —	XII 21a
— — 421	— —	XII 70a
— — 425	— —	XII 81a
— — 459	— —	XIII 86c
— — 502	— —	XVII 45a
— — 506	— —	M VIII 46 Ap XVII 20g
— — 519	— —	Ap XVII 48f
— — 528	— —	XVII 86b
— — 540	— —	XVIII 19a
— — 549	— —	XVIII 54b
— — 584	— —	XVI 91a
— — 674	— —	X 76c
— — 694	— —	XII 97b
— — 709	— —	XV 30c
— — 724	— —	MP III 22
— — 725	— —	Ap XVIII 166g
— — 750	— —	XVIII 11b
Menander cum Aeschylō permutatus	Ap VIII 89b: cum Euripide Ap V 78g VI 67b: cum Sophocle VIII 89c XII 14b XIII 36a XVIII 62a: cum Theocrito Ap VIII 91i.	
Menander: [?] Ap XII 87a.		
Metopos MP I 24 III 41		
Metrodorus Ap XI 98c		
Mimnermus: fr. 1 exstat apud Ap XVI 61c		
fr. 6 exstat apud Ap I 60b		
fr. 19 — — V 92c		
Mnaseas Ap XV 14		
Morsimus Ap VIII 57		
Moschion Ap V 90f VII 48b 59i: fr. 7 citat Ap VIII 58b		
fr. 14 — — II 70a		
fr. 15 — — XVII 61e		
fr. 17 — — V 29a		
Moschion et Cato conf. Ap XIII 63a: et Euripides Ap VIII 78a		
Moschopulus Ap XV 38		
Musonius Ap I 60a III 1b XIII 39d		
Myllus Ap XI 85		
Myrsilus Ap X 65		
<i>Νάννακος</i> M II 23 VIII 4		
<i>Νάξιος</i> Ap X 99		
<i>Νάρκισσος</i> GCL II 96		

- Ναύπιατος* a Philippo capta GCL III 28
Νέμεσις M I 28 Ap VIII 60 c. d. MP II 76
Ντοκλείδης Ap XI 97 99
Νηλεΐς Ap XVI 44
Νίβας Ap XIII 13
Νικησίος Ap XV 89
Νικίας Ap X 70
Νικίππη MP II 94
Νικόστρατος M III 46
Νίκων Ap XII 44
Νίτρος Ap XV 33
Νιόβη Ap XII 11 MP II 94
Νομάς Ap XIII 36
Νομήγιος DV I 96 M VII 90
Νυκτεΐς Ap III 1
Νύμφαι GCL II 96
Nicarchus Ap VI 39
Nicocles Ap V 98^a
Nicolaus Damascenus Ap VIII 96^c
Nonnus p. 131 exscriptus ab Ap XV 53
 143 — — — Ap XVII 78
 145 — — — XV 85
 154 — — — XVI 56
 162 — — — XVI 81
 171 — — — VII 60. XVI 76
Ξάνθος Ap III 31
Ξάνθος vir sapientissimus ann. Ap XI 40
Ξέρξης Ap X 43 XI 77 XV 91
Ξοῦθος Ap I 83
Xenagoras Ap IX 64
Xenarchus Sophronis filius Ap
 XV 24
Xenarchus comicus Ap XVII 20^c
Xenocrates MP III 18
Xenophanes Ap XIII 63: citatur
 fr. 6 apud Ap II 50^c
 fr. 7 — — VIII 42^r
 cum Orpheo confus. Ap II 50^c
Xenophon Ap XII 74^d XVII 46^b:
 citatur
 Anab. VII 6 ab Ap II 52^a
 Cypop. VII 5 — — XIII 39ⁱ. 51.
 — VIII 3 — — XVII 81
 περί ἱππικῆς 8 — MP II 29
 Memor. III 3 — Ap VII 16^a
 — IV 4 — — VI 8^d
 Reip. Lac. 4 — — XIII 10^k:
 Xenophon et Thales confund. Ap II
 52^a: et Plato Ap XII 74^b
᾽Οδυσσεΐς Ap III 60 VIII 12: astutus
 M VI 20: Diomedem gladio trans-
 figere vult Ap VI 15: Troiam equo
 expugnat Ap XIV 56: apud Cyclo-
 pem versatur Ap XII 52
Οιδίπους DV I 67 M VI 24 Ap III 1
Οίνατος Ap XII 50 XIV 19
Οίνατος δαίμων Ap XII 45
Οίνης Ap VII 69
Οινόμαος DV III 13
Οιχαλία n. cr. Ap VIII 12
Ὀλυμπία DV I 72 Ap XIII 29
Ὀλύμπιός Ap XV 74
Ὀλύμπιος Ap XVII 28 XVIII 41
Ὀλύμπος Ap XII 64
Ὀμολοΐα Ap XII 67
Ὀμφάλη M III 11 Ap XII 74
Ὀνειον ὕρος Ap XV 18
Ὀνοσκελία Ap XII 91^b
Ὀρέστης Agamemnonis filius Ap XIII 54
Ὀρέστης Atheniensis Ap XII 99
Ὀρχομένη MP II 94
Ὀρχόμενος MP II 94
Ορέρης Ap XIV 82
Ὀρμυρία Ap X 33^b
Ὀρμυρῶς MP II 57
Obrimus Ap VIII 1^b: v. Ombrimus.
Olympias Ap II 52^c
Olympiodorus Ap XVII 54
Ombrimus Ap I 38^a
Oppianus Ap III 60^c
Oracula data ab Pythia Ap I 93
 XVIII 57^c: Milesiis Ap VI 93^b:
 Gephyraeis Ap VI 33: Myscello
 MP II 27: Lycurgo Spartano Ap
 VIII 46^a: Polycrati Samio Ap XV 9:
 Cypselo Corinthio Ap XII 65^d:
 Glaucō Spartano Ap II 84^d: Phi-
 lippo Macedoni M II 29: Telepho
 MP II 28: Amyri Sybaritae Ap II 60:
 add. Oraculum: Iasoni datum M VII
 11: Aeginetis Ap I 98 DV I 27:
 Atheniensibus Ap X 69: XI 34:
 X 22: Boeotis Ap VII 96: Chiloni
 Lacedaemonio MP I 43: Corinthiis
 Ap XIII 93: Graecis Ap VIII 1:
 Lacedaemoniis MP II 94: Midae Ap
 I 58^b: Polycrati Thebano Ap XIII
 91: Rhodiis Ap XV 25: Spartanis
 M II 68: Ap I 29: XI 27: Sybari-
 tibus Ap XII 74: ignoto homini Ap
 XV 79.
Orpheus Ap X 53: musicus Ap XVI
 56: ab arboribus amatus Ap IX 49:
 in Pieria moritur DV I 37: citatur
 fr. XI ab Ap VIII 30^b:
 cum Xenophane permutatus Ap II 50^c
Παγασητικός κόλπος Ap VII 96
Παλαιστήνη Ap XV 34
Παλλάδιον Ap VII 34
Παλλήνη Ap II 20
Πάμφιλος artem pictoriam invenit Ap
 III 60^c
Πάμφιλος Atheniensis Ap XIV 4
Παναθήναια Ap XI 75 XIV 6

Πάνδροσος Ap XVII 89
Πανδώρα Ap XIV 7
Πανίδης Ap XIV 11
Παπιανός Ap III 60c
Πάραλος Ap XV 31
Παρθενόπη Ap XVI 19
Πάριος promissis non stant M II 9
Πάριον M VI 22
Πάρνης Ap VII 70
Πάρνος Ap XVI 88
Παρθάσιος Ap XIII 42
Πάσης Ap XVII 6
Πατακίων Ap XIV 13
Πατροκλῆς avarus Ap XIII 100: *Πα-τροκλῆς* et *Προκλῆς* conf. n. cr. Ap X 58a
Πάτροκλος Menoetii filius Ap XIV 8
Πανσανίας M III 100 Ap X 12
Πανσανίας Philippi percussor Ap IX 83
Παύσων Ap XIV 2
Πειραιεύς Ap XVI 86
Πειρίθους Ap III 36 XIV 19
Πείσανδρος Ap XIV 14
Πεισιστρατος Ap VII 17. 70 XVII 8 MP I 76
Πελίας Ap X 77
Πελλήνη n. cr. Ap XIV 16
Πέλοψ DV III 13 MP II 94
Πέργαμος Ap XI 36
Πέρδιξ Daedali filia Ap XIV 17
Πέρδιξ MP III 21
Περίανδρος medicus Ap II 80
Περίανδρος tyrannus GCL III 30 Ap XIII 9: eius apophthegma MP I 93
Περίβοια Ap I 83
Περισσίδαί Ap XIV 19
Περικλῆς M III 62 Ap VI 74: eius dictum Ap XI 31a
Περικλύμενος Ap III 31
Πεῤῥαίβοι Ap II 70
Πέρσαι Ap VI 19 VIII 39: parce sacrificant M VI 43: cum Seythis bellum gerunt M VIII 22: ebrūi Ap XII 49
Περσεύς DV I 16 Ap V 24 58 XIII 29
Περσεφόνη Ap III 36
Πήγασος Ap XIV 28 XVIII 24
Περίαι DV I 37
Πεθηκούσαι Ap IX 64
Πίλατος Ap IV 88
Πισα n. cr. DV I 72
Πισιδία Ap IV 11c
Πιπθύς MP II 94
Πλεισθένης Ap XV 52 MP II 94
Πλουτώ Ap XVI 16 MP II 94
Πολύγνωτος ann. M IV 63 MP II 66
Πολυδένκης Ap XVIII 62

Πολύβιος Ap XIII 68b
Πολυκράτης Thebanus Ap XIII 91
Πολυκράτης Samiorum tyrannus Ap XV 9: dicrota invenit Ap XV 32
Πολύμνια Ap X 33b
Πολύφημος Ap III 60 XII 52
Πομφολύγη Ap XVI 19
Πονηρόπολις Ap VI 35
Ποσειδών DV I 99 Ap VI 75 XIV 22 XVI 22 25
Πούθια n. cr. Ap XV 10
Πραξιτέλης GCM III 64
Πρωτος Ap V 24 XIII 29
Προκλείδης Ap XVII 23
Προκλῆς n. cr. Ap X 58a
Προκλῆς Spartanus DV I 83
Πρόκρις Ap XIV 7 XVI 42
Πρόμητρος M VII 43
Προμήθειον M VIII 6
Πρόνομος Ap I 19
Πρωτογένεια Ap XIV 7
Πτολεμαῖος ann. GCL II 78: Ap XVII 2
Πτολεμαῖος Ap XV 3
Πυανέψια Ap XVIII 67
Πύθια Ap XV 9. 10
Πυθία Ap XV 88 XVII 8
Πύθειον Ap VII 17
Πυθώ Ap IV 36 XV 10 M VII 46
Πύθων Ap VI 46
Πυλάδης Ap XIII 54
Πύρρανδρος Ap XV 16
Πύρρως MP II 75
Πύρρος Achillis filius MP II 75
Πύρρος rex Epiri Ap X 16
Πύργων GCM III 38
Palaeophatus: citatur c. 1 ab Ap IX 73
 c. 2 —— XIII 16
 c. 9 —— XII 11
 c. 10 —— X 79
 c. 11 —— IV 19
 c. 13 —— V 80
 c. 19 —— XI 57
 c. 20 —— IX 98
 c. 21 —— XVI 49
 c. 23 —— XVII 68
 c. 24 —— XI 21
 c. 25 —— XVII 34
 c. 26 —— V 47
 c. 27 —— V 48
 c. 28 —— V 49
 c. 29 —— XIV 28
 c. 31 —— XI 58
 c. 32 —— V 58
 c. 39 —— XVII 49
 c. 41 —— II 38
 c. 45 —— XII 74
 c. 46 —— II 53

- Palaephatus:** c.e. 47 ab Ap XVIII 63
c. 48 — — XI 6
c. 49 — — XVII 80
- Palladas:** Anth. Pal. IX 441 citatur ab
Ap IX 24c
X 34 — — V 167a
X 58 — — V 41c
X 95 — — XI 71b
- Panaetius** Ap praef. §. 2
- Panyasis** ann. Ap VI 1
- Phalaridis** Ep. 55 citat Ap XII 73b
- Phanodemus** Ap VII 34
- Phavorinus** Ap III 29a VIII 12b 42i
- Pherecrates** DV II 85 n. cr. Ap II 53
- Pherecydes philosophus** GCM V 17
- Philemon:** Cataps. fr. 1 citatur ab Ap XIII 93b
Ἐπίδικαζ, fr. 1 — — Ap VIII 42m
Philos. fr. 1 — — VI 70b
Pteryg. fr. 1 — — XVI 97
fab. inc. fr. 5 — — XIII 13d
— — fr. 22 — — I 25b
— — fr. 30 — — XV 81c
— — fr. 32 — — IX 28
— — fr. 44 — — I 27b
— — fr. 47 — — VI 48b
— — fr. 62 — — MP II 63
— — fr. 64 — — Ap VIII 5a
— — fr. 69, 2 — — VIII 41k
— — fr. 95 — — XV 36
— — fr. 103 — — I 57a
— — fr. 107 — — V 13a
— — fr. 110 — — XII 14b
- Philemon et Menander** conf. ann. DV II 45; et Philistion ann. Ap VI 44c
- Philetas:** fr. 5 habet Ap IV 23c
fr. 10 — — VI 95b
fr. 26 — — I 38i
fr. 29 — — IV 97b
- Philippides** n. cr. Ap XII 55a
- Philiscus** Ap VI 51b XIII 39c
- Philistion** Ap VI 44c
- Philochorus:** fr. 57 exstat apud Ap XV 39
fr. 69 — — Ap XVII 23
fr. 157 — — XVI 69
fr. 177 — — XVI 34
fr. 180 — — II 20
fr. 192 — — VI 46
- Philon:** loci e T. led. Mang. exstant in Ap XIV 94
e T. II — — in Ap IV 23r VII 59k 82 XIII 65a XIV 15: fragmenta inveniuntur apud Ap I 38b III 29b 60i V 24b 41b VI 48k 94a XI 17a
- MP III 23 38: Philonis et Plutarchi nomina confusa Ap VIII 77c.
- Philonides** ann. Ap III 30 64a XIII 39a XVII 66c
- Philostratus** Ap V 16c XVIII 34i
- Philoxenus** Ap VI 68 XVII 5 ann. Ap III 61
- Phocylides** ann. Ap VI 1: fr. I habet Ap X 58a: *π. ρουθετ.* 30 — — XVIII 41a
— — 48 — — XI 53a
— — 78 — — MP I 59
— — 130 — — Ap IV 89a
- Phrynis** Ap XI 38
- Pindarus** poseeos lyricae princeps Ap X 33b: citatur
Ol. I 64 ab Ap VI 70k
— — II 16 — — XIII 49a
— — II 33 — — XV 25a
— — IV 18 — — VII 95
— — V 23 — — XVII 48b
— — VI 91 — — V 51a
Pyth. II 34 — — XVIII 34a
— — III 104 — — MP I 10
— — IX 78 — — Ap XII 31c
Nem. VII 17 — — XV 59a
Isthm. I 2 — — M IV 98
— — V 7 — — Ap VI 50b
fr. 130 — — V 52a
fr. 217 — — XIII 7
fr. 226 — — M VIII 5
fr. 276 — — Ap II 91
epigr. in Hesiodum — — XVIII 12b
- Pisander** Ap XIII 39c
- Pisides:** v. Georgius.
- Pittacus** de duabus mulieribus iudicat Ap XVI 55: magistratu se abdicat GCL III 30: eius apophthegmata Ap III 45a XII 42a XVIII 7a 53a MP II 59
- Plato comicus:** Adon. fr. 2 habet Ap VI 66a
Phaon. fr. 4 — — V 50
Pisand. fr. 7 — — III 73
σκιεῶν fr. 2 — — ann. DV I 29
Xantr. fr. 1 — — Ap XVIII 8r
— — fr. 2 — — XVI 40
- Plato philosophus** in Academia docet Ap II 1:
Alcib. I 1, 120 B citat Ap II 83
Anth. Pal. VII 669 — — IV 12a
— — VII 670 — — IV 12b
Charm. 163 A — — GCL II 18
Conviv. 195 B — — Ap XII 74a
— — 217 E — — II 70c
Cratyl. 421 D — — GCL I 11

Plato: Epist. 4,321 B citat Ap VIII 42d
 — 8,354 E — — VI 35i
 Eryx. 397 E — — XII 97a
 Euthyph. 14D — GCL II 86
 Lachet. 197 C — Ap I 67
 Legg. 1,631 C — — XVII 48c
 — 2,666 A — — XV 15
 — 3,690 E — — XII 9c
 — 3,701 C — — III 54
 — 4,704 A — — II 23
 — 4,709 B — — XIII 13f
 — 4,709 B — — VIII 89f
 — 5,728 A — — III 63a
 — 5,730 D — — XII 74g
 — 5,731 E — — MP III 30
 — 5,743 C — Ap XVIII 66f
 — 6,765 E — — XIII 99e
 — 6,762 E — — XII 74b
 — 6,773 C — — XI 98f
 — 7,808 B — — IX 20c
 — 7,808 B — n.cr. MP III 34
 — 7,808 C — Ap VI 48c
 — 9,854 C — — XV 95c
 — 10,887 B — — XVIII 67c
 — 11,930 E — — V 58a
 Lysid. 214 D — — MP II 39
 Menex. 246 E — Ap XIII 99b
 Phaedr. 230 A — — IV 23a
 — 241 B — GCL II 93 Ap
 XIII 3
 — 242 B — — II 94
 — 264 C — Ap II 2
 — 272 B — — XVIII 34g
 Phileb. 14 E — GCL II 91
 — 56 E — Ap XVI 40
 Reip. 3,388 E — — XIII 41b
 — 5,450 B — GCL III 39
 — 6,495 E — Ap III 60a
 — 7,537 B — MP III 34
 — 9,583 B — Ap XVII 28
 — 10,617 E — — XVII 54
 Sophist. 252 C — — VI 46
 Theaet. 146 A — — XII 83a
 — 146 A — MP I 34
 — 146 B — Ap XVII 46a
 — 164 D — GCL II 90
 — 200 E — — II 92f
 Theag. 122 B — — IX 19e
 Tim. 25 D — Ap VII 12:
 loci dubii Ap VII 48: VIII 34k X
 96a XVI 99b: Platonis et Socratis
 nomina confusa Ap XII 65b.
 Plutarchus de adul. et am. discrim.
 5 citatur in MP II 49
 de amic. mult. 4 — — XIII 51c
 Apophthegmata:
 Agathocl. 1 — Ap XVI 70

Plutarchus:
 Apophthegmata:
 Agesil. 3 citat Ap XV 57
 — 6 — — XIII 62
 — 8 — — IX 22
 — 57 — — XIII 66
 Alcib. 5. 6 — — VII 53
 Archel. 3 — — XVII 42
 — 4 — — XV 67
 Archid. 1 — — XVIII 57g
 — 2. 3 — — I 9
 — 3 — — II 80
 — 9 — — XIV 80
 Argileon. 1 — — XIV 55
 Brasid. 3 — — V 16
 Caesar. Aug. 12 — — I 98
 Callier. 5 — — VIII 55
 — 6 — — XIII 26
 Caton. 8 — — V 98b
 Chabr. 4 — — XVII 93
 Charill. 2 — — XV 93
 Cleombr. 1 — — XI 20
 Cleom. 6 — — XV 59
 — 7 — — XV 98
 — 8 — — XV 76
 Cicer. 4 — — XIV 82
 Cyri. 3 — — IV 96
 Damatr. 1 — — XIII 21
 Darii 4 — — X 14
 Dercyll. 1 — — VI 58
 Dionys. 12 — — XVII 92
 Eudamid. 1 — — III 77
 — 5 — — XVI 5
 — 6 — — XI 14
 Fab. Maxim. 2 — — XVIII 22
 Fabric. 2 — — XIII 56
 — 4 — — X 16
 Gorg. in Lyeurg. 13 — — XI 78
 incert. Lacaen. 1 — — XIII 21
 — 9 — — IX 54
 — 15 — — VIII 71
 — 20 — — XVIII 69
 incert. Laced. 1 — — XV 98
 — 13 — — XVIII 6
 — 17 — — XII 10
 — 20 — — XV 90
 — 32 — — X 13
 — 44 — — VI 76
 — 52 — — XIII 96
 — 66 — — XIV 27
 — 67 — — XIII 41
 Iphier. 5 — — XVII 15
 Labot. 1 — — XVI 73
 Leonid. 11 — — XI 77
 Lyeurg. 5 — — I 53
 Lysand. 3 — — XII 95
 Pausan. 5 — — X 12

Plutarchus:

Apophtegmata:

- Pericl. 3 citat Ap XI 31^a
 Philopoem. 5 — — XIII 28
 Phocion. 6 — — VII 14
 — 16 — — XIII 28
 Pisistr. 3 — — II 81
 Pomp. 5 — — XIV 35
 Semiram. 1 — — XI 41
 Sullae 1 — — XV 72
 Themist. 1 — — XIII 27
 — 1 — — XI 5
 Timoth. 3 — — XIII 51
 Consol. ad Apoll. 20 — — XII 20
 de Educat. Liber. 4 — — VIII 57^a
 — — 5 — — XVIII 67^a
 — — 8 — — MP II 61
 — — 16 — — Ap VI 37^a
 — — 17 — — MP II 9 10
 — — 13 17
 de $\epsilon\iota$ delph. 1 — — Ap XIII 151
 de Garrul. 22 — — MP I 29 Ap
 XII 94^k
 Instit. Lacon. 29 — — Ap XV 29
 — — 39 — — XVI 78
 non posse suav. vivi
 sec. Epicur. 3 — — III 2^c
 Plac. Philos. I 9 — — XVII 53^b
 — — 110 — — VIII 100^c
 Praec. Coniug. 17 — — II 100^c
 — — 20 — — XII 97^g
 — — 23 — — XV 74
 — — 46 — — X 90
 ad Princ. inerud. 3 — — II 84^b
 — — 6 — — VIII 42^c
 — — XII 92^a
 qua quis rat. se ipse
 sine invid. laud. 3 — — XVII 20^c
 de sanit. tuend. 7 — — VIII 17^a
 de sent. prof. in virt. 2 — — XIV
 88^a
 Sympos. Quaest. IV 6 2 — — XII
 52^a
 — — VII 4 6 — — IX 2^a
 de vir. corpor. fr. 24 — — VIII 41^a
 Vit. Themist. 5 — — XIII 19
 fr. 2 — — MP II 1 Ap XI 98^f
 fr. 12 — — Ap XII 31^a
 fr. 18 — — XI 50
 fr. 20 — — XIII 51^a
 fr. 21 — — XII 53^d XVIII 4^d
 fr. 22 — — II 70^c VII 59^a
 fr. 29 — — XVIII 8^c
 fr. 32 — — VIII 91^b
 fr. 35 — — XIII 13^c
 fr. 36 — — VIII 77^c
 fr. 40 — — XII 53^b

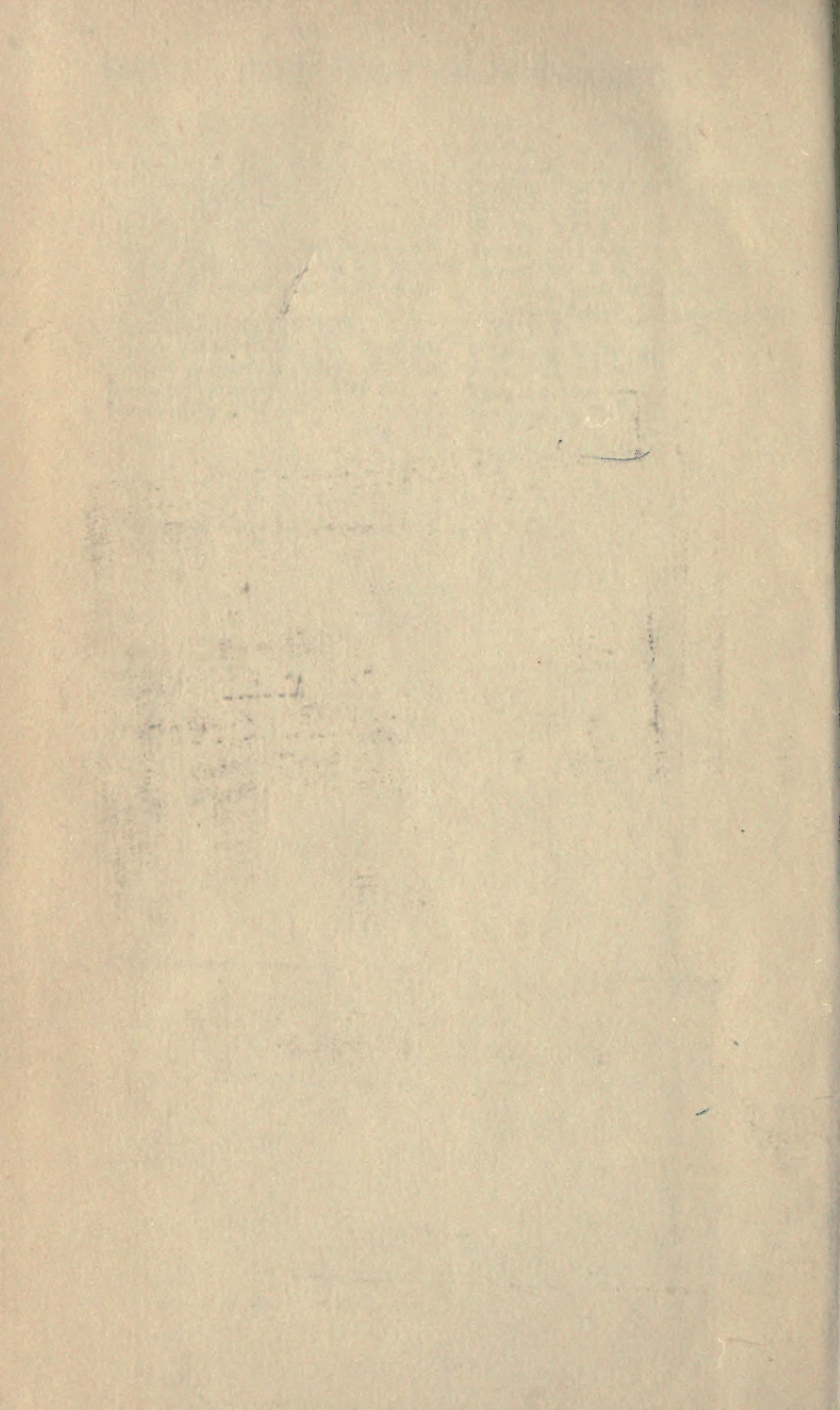
- Plutarchus: fr. 41 citat Ap XII 53^c
 fr. 50 — — IX 10
 fr. 54 — — I 67^f
 fr. 57 — — XIII 51^a
 fr. 64 — — VIII 59^g 71^a
 fr. 65 — — IV 23^a
 fr. 66 — — VII 48^c
 fr. 68 — — XII 14^g
 fr. 72 — — I 83^a
 fragmenta dubia sunt apud Ap V
 53^b VI 94^a VIII 59^c XII 53^c XVII
 46^a: Plutarchus cum Epicuro et
 Isocrate commutatus Ap XIII 51^c:
 cum Demophilo Ap XIII 79^a
 Polemon Ap XV 87^c: fr. 35 habet
 Ap XVI 24
 Polyzelus ann. DV III 40
 Porphyrius Ap XIII 131^c: ex epist.
 ad Marc. 34 affert Ap XVIII 59^f:
 ex Eusebio — Ap XVIII 57^c: ex
 Stobaeo — Ap VI 49^a VIII 71^c
 Posidippus n. cr. Ap XVII 53^a;
 XVIII 59^a
 Praxilla Ap VIII 53
 Procopius Ap IV 51^b MP II 16
 Prodicus Ap XIV 76
 Proxenus *ἰν Ἡπειρωτικοῖς* Ap X 45
 Pythagoras Samius cum Pherecyde
 colloquitur GCM V 17: ex Stobaeo
 sententiae afferuntur ab Ap II 53^a
 VII 9^c VIII 34^c 69^b 89^g XII 21^f
 XIII 93^a XVI 27^a XVII 86^f MP I
 73 III 46: symbola ab Ap V 24^d
 VII 9^c 24^a MP I 58 II 5 9 10 13
 17: add. ann. DV I 83 II 94 III
 31: permutatur cum Demophilo Ap
 VIII 41^b: cum Basilio Ap XVIII 59^b
 Pythagoras Rhodius Ap VIII 42^q
 Pythagoras cum Aristoclea con-
 cumbit Ap XV 88
Ῥαδύμανθος DV III 74 M VII 49
Ῥαμνοῖς MP II 77
Ῥεῦ Ap I 19^a II 53
Ῥηγῖνοι timidi sunt Ap X 41 XV 24
Ῥήνος spurios arguit Ap XIII 1^b
Ῥόδοι peritissimi gubernatores Ap
 VIII 56: Minervae Lindiae sacrific-
 cant DV III 72 M VII 53 Ap XV
 25: colossus timent GCL II 78
Ῥόδος GCM I 86 Ap VIII 100
Ῥοδῶπις Ap III 43
Ῥωμαῖοι Ap praef. §. 8
Ῥώμη Ap XIII 65
Σάγγη M I 84
Σαλαμινία Ap XV 31
Σύμιοι luxuriosi M VII 53: ebriosi
 M VIII 2: ab Atheniensibus notis

- compunguntur M VIII 3 Ap XV 32 XVI 14
- Σύμος laudatur Ap V 19: Sylosonti traditur MP II 90: a Lacedaemoniis occupatur Ap XIII 5
- Σαρδανάπαλλος Ap XIII 89 XV 33: mollis et luxuriosus M VII 57
- Σαρδῶ excellentibus et intensi coloris purpuris clara Ap IV 74
- Σαρδῶσι senes et captivos Saturno immolant Ap XV 35
- Σίρων rei nauticae addictissimus Ap XV 34
- Σιρῆνες Ap XV 38
- Σίλγη Ap IV 11c
- Σίλλος Ap XV 41
- Σιμίραμης Ap XI 41 XVI 33
- Σίριφος DV I 98 Ap XVI 23
- Σιβύλλα M VII 61
- Σίδη DV III 52
- Σικελία M I 33 VIII 6 Ap XVI 75
- Σικελῶι M VII 64 Ap XIII 6: dissoluti Ap XV 48: fures M VI 52 VII 65
- Σικυών DV II 60
- Σικυόνισι M VII 62 63
- Σίλλοι n. cr. Ap VIII 12
- Σιλωάμ M VIII 84
- Σίμων Ap XII 44
- Σινόπη Ap XV 50
- Σίονφος M VI 20
- Σκίδασος Ap XV 53
- Σκιπίων Ap XIII 65
- Σκιωνταῖοι M VI 51
- Σκύθαι M VIII 52 Ap XIII 7 MP I 90: Dario quale responsum dederint M VIII 22 Ap VIII 39: merum bibunt M IV 1: dies felices numerant M VIII 21 MP II 19: supplicamenta quae adhibent qualia sint Ap VII 75
- Σκυθία deserta M VII 66 Ap XV 54
- Σκύλλα Ap XVI 49
- Σκῦρος M II 43 DV I 98
- Σκῶλος Ap VI 81 VII 48k
- Σμυρναῖοι Ap XVI 92
- Σπάρτη MP II 86: v. Lacedaemon.
- Σπίνδαρος Ap XVII 100
- Στρατόνικος ann. Ap VI 70b
- Συβαρῆται impii Ap II 60: vinivoraes Ap XI 31: gloriosi M XII 87: molliter saltant ann. M VII 92
- Σύλλας Ap XV 72
- Συλοσῶν MP II 90
- Συράκουσαι Ap XVII 5
- Συρακοῖσις ditissimi M IV 59: molles M VII 92
- Σύροι homines pessimi Ap XI 42 XV 71
- Σφενδόναι Ap XIV 7
- Σφήττιοι M VII 93
- Σφίγξ GCM II 46 Ap XI 15
- Sappho Phaonem amat Ap XVII 80: exstat
fr. 24 apud Ap V 98c
fr. 27 — — II 52a
fr. 37 — — VIII 68a
fr. 40 — — DV III 25
fr. 44 — — Ap XVII 76a
- Scammon Ap XVII 89
- Scholl. ad Apthion. afferuntur in n. cr. Ap XVII 78
- Sclerias MP II 62
- Scolium Ap VII 70
- Serinus Ap VIII 49a
- Simeon Metaphrastes ann. DV 196
- Simonides Amorginus: affertur
fr. 3 apud Ap XIII 86b
fr. 5 — — XI 98r
fr. 6 — — V 77c
- Simonides Ceus: laudatur fr. 18, 8 apud Ap II 20
fr. 28 apud Ap XIV 18
fr. 42 — — XVII 48a
fr. 107 — — VII 97
fr. 109 — — VII 57a
fr. 110 — — XIII 94
fr. 198 — — VII 9a
- Socrates Chaerephontem fratri reconciliat Ap XVIII 75: per animalia iurat Ap XV 17: de Amaltheae cornu explicat ann. GCL I, 8 Ap II 53: contra accusatores se defendit Ap VII 11: sententiae leguntur apud Ap I 67b 83b II 98c V 53a VII 16k VIII 100b XII 68a 70a XIII 13k 51w 99r XVIII 34a MP III 11 37: apophthegmata Ap VIII 100a XV 95c: nomina Socratis et Demophili confusa Ap VIII 41b: et Democriti Ap I 83c: et Epicteti Ap VIII 41b: et Lycurgii Ap XIII 68c: et Platonis Ap XII 65b: et Plutarchi Ap I 83c IV 68a VII 59c XIII 51v 68c: et Pythagorae Ap VIII 41b: et Sosicratis Ap I 27c.
- Solomon Ap XV 61
- Solon Ap XVI 30: legislator Ap XV 39: apud Croesum versatur Ap XI 3 MP II 96: Pittacum reprehendit GCL III 30: sententiae ann. DV II 10 Ap III 77a IV 1 MP II 91:
fr. 1, 7 habet Ap IX 6b
fr. 7 — — — VI 93c
fr. 23 — — — XIV 94

- Solon: fr. 26, 7 cit. ann. DV I 84
 fr. 30 — Ap. IV 3:
 apophthegmata GCM III 79 Ap XI
 92 XV 84^a XVIII 4^a
 Sopotater Ap V 90^a XII 14^b XVIII 16^a
 Sophocles dulcia composuit cantica
 MVII 74: citatur
 Aiac. 264 a GCL III 25 Ap XVII 99
 — 295 — Ap V 78^a
 — 362 — VIII 12^a
 — 383 — GCM IV 52
 — 477 — Ap IX 67
 — 786 — XII 23
 — 1022 — MP II 64
 Antig. 89 — Ap XII 32^b VIII 89^a
 — 92 — III 77^b
 — 672 — II 79^a
 — 755 — VI 78
 Elect. 179 — XVIII 41f
 — 437 — XI 4
 — 989 — VIII 34f
 Oed. Colon. 395 — GCM II 51
 — 592 — Ap XVIII 59^b
 — 609 — XV 88^b
 — 808 — XVIII 47
 Oed. Tyr. — 4 — XII 74f
 — 371 — GCL III 17
 — 614 — Ap XVIII 41;
 — 617 — XVII 98^b
 — 961 — MP II 85
 — 1403 — Ap XVIII 56^d
 c. Addend.
 Trach. — 51 — X 76^a
 Aiac. Loer. fr. 12 — M VII 76
 Alet. fr. 89 — Ap V 16^b
 — fr. 90 — III 2^a
 Captiv. fr. 52 — VI 46
 Inach. fr. 255 — VI 88^a
 Iphig. fr. 288 — IX 24^b
 Ion. (?) fr. 298 — VII 16^a
 Καμικ. fr. 301 — XIV 17
 Κυδαλ. fr. 307 — GCL II 67
 Laocoont. fr. 343 — MP II 24
 Mysor. fr. 358 — Ap XVIII 66p
 Naupl. fr. 375 — X 5^a
 Philoct. fr. 626 — II 52c
 Scyr. fr. 500 — XIII 72^b
 Ter. fr. 520 — XI 36
 Thyest. fr. 237 — VII 16f
 — fr. 238 — VIII 84^b
 — fr. — — ann. M IV 69
 Triptol. fr. 541 — MP I 22
 Tyr. fr. 582 — Ap II 7^a
 — fr. 586 — V 41^a
 inc. fab. fr. 656 — VIII 89c
 — fr. 663 — II 37^a
 — fr. 664 — XIII 77^b
- Sophocles: citatur
 inc. fab. fr. 667 a MP I 5
 — fr. 667 — Ap VIII 41^a
 — fr. 674 — XII 14^b
 — fr. 675 — MP II 21
 — fr. 676 — V 56^b
 — fr. 677 — Ap VI 51^a
 — fr. 682 — XVIII 58
 — fr. 687 — VII 1^d
 — fr. 689 — XII 10^c
 — fr. 690 — VIII 83^b
 — fr. 694 — M VI 48
 — fr. 711 — Ap VI 50
 fragmenta dubia M III 72 MP II
 36: nomina Sophocles et Euripidis
 conf. Ap VIII 24c: et Menandri Ap
 XII 14c: et Pindari Ap XV 59^a.
 Sophron Ap XV 24
 Sosiades Ap VIII 41^c
 Sosicrates Ap VI 35: cum Socrate
 conf. Ap I 27^c
 Sositheus Ap VI 72^a
 Sostratus *ἰνβ Κυρηναϊκῶν* Ap X 52^b
 Sotades Ptolemaeo et Arsinoae con-
 tumeliosissime maledixit Ap VI 53:
 fragmenta profert Ap VI 59^a XII
 97^c XVI 44^b: Sotades et Sostratus
 conf. Ap VI 59^a
 Stasinus poeta MP I 71: ann. Ap
 XII 8.
 Stephanus DV I 96
 Stesichorus Ap XIII 18: tibias
 optime adhibuit Ap X 33^b: palino-
 diam cecinit M VII 81 MP II 89:
 Cataniae sepultus Ap XIII 93: frag-
 menta:
 fr. 48 habet Ap IV 23^b
 fr. 80 — VIII 83^d
 Stesimbrotus Ap XVII 35
 Strattis Ap XIII 12
 Susarion Ap I 98^a
 Synesius MP I 46 69 III 42
 Ταίναρον M VII 99
 Τάναγρα Ap VI 33
 Τάνταλος ditissimus M VIII 1 Ap XVI
 16: in Orco acerbissime punitur Ap
 XVI 9 MP II 94: mortuus lapidem
 timet GCM IV 78 Ap VII 60: hor-
 tum sine fructu colit Ap XVI 1
 Τάρως DV I 72
 Ταρσός Ap XV 23
 Τάρτησος urbs magna M II 90: mu-
 raenarum secunda Ap XVI 15
 Ταύγετον Ap XV 90
 Ταυροπόλια Ap XVI 22
 Τηγῆντις Ap XVII 82
 Τελίνικος Ap XVI 23

- Τελμισσός* Ap XVI 24
Τελευτής Ap VIII 6a
Τενίδιοι moechos et iniustos interficiunt M IV 89 VIII 7 Ap XVI 25 26
Τέννης Ap XVI 25
Τέρμιρος M VIII 8
Τερψιχόρα Ap X 33b
Τευθρανία Ap VIII 1
Τεύκρος Ap XV 52
Τευμησός M VIII 13
Τηλεπόρα Ap I 83
Τήλεφος Ap VIII 1
Τήνος DV III 79
Τιβέριος MP III 16
Τιθωνός GCL III 13
Τιμόθεια Ap I 58b
Τιμόθιος dux Atheniensis Ap XIII 51 XVIII 58a
Τιμοκράτης Ap XV 87c
Τισανδρος Ap XIII 70
Τιτάνες imperio pulsī GCL I 63: auxilia advocant M VIII 38: terribiles adspectu Ap XVI 64
Τιτανίς Ap XVI 69
Τιτυός Ap XVI 76
Τίφυς Ap III 60c
Τιμῶλος MP II 94
Τορώνη Ap X 34 XVII 18
Τόψιος Ap XVII 3
Τριβαλλος n. cr. Ap VIII 12
Τριπτόλεμος Ap III 60c VIII 56
Τριτογένεια Ap XVII 26
Τρίτων Ap XVII 26
Τροϊζήν GCL II 10: MP II 94
Τροφώνιος DV II 50 Ap X 99 XV 43a
Τυδεΐς M VIII 63
Τυρῶννοι molles M VIII 61: in artibus versati M VIII 62: captivos male tractant Ap V 97
Τυφῶν DV III 49 Ap XVII 36
Τύχη n. cr. Ap II 53
Taurus Ap II 64a
Teleclides Ap XVI 2
Tellen M I 56
Terpander nomum Boeotium invenit Ap XI 74: Lacedaemonios tumultuantes cantu sedat Ap XI 27: fr. 4 citat Ap VIII 29c.
Terpsion DV II 82
Timocles comicus Ap XIII 10g
Timocreon Ap VII 28
Timotheus citharoedus Ap XV 67
Tisias Ap IX 20
Ύακινθος M VIII 64
Ύακινθος pagus Atticus Ap XIV 7
Υδρα biliosa M V 58: ab Hercule occiditur M VIII 25 Ap XVII 49
Ύλας Ap VIII 34 XVII 9
Ύμηττός MP I 76 GCL III 39
Ύπιρβολος Ap XVII 68
Ύπερμνήστρα Danaī filia Ap V 24 XIII 29
Ύπνος Endymionem amat DV II 48
Ύψιπύλη Ap XVIII 8
Ύψιπύλη Thoantis uxor Ap X 65
Φαβρίκιος Ap X 16 XIII 56
Φαίδων M IV 45
Φάλακρος Ap I 83
Φάλακρος tyrannus crudelissimus DV III 87 Ap XVII 78: Leontinos vicit M I 33
Φάνιος DV II 84
Φάνος DV II 84
Φασηλίται rempublicam male administrant M VIII 26: Cylabrae sacrificant Ap XVII 79
Φασιδία n. cr. Ap X 53
Φάυλλος Ap XVII 62
Φάων Ap XVII 80
Φειδίας MP II 76
Φερανίλας Ap XVII 81
Φερέμων Ap I 83
Φιλάδελφος Ap VI 53
Φιλέπιος GCL III 29
Φίλιππος Ap IX 12 XV 13 M VIII 73: oraculum Delphicum adit M II 29: Thessalorum urbes evertit Ap XII 22: Naupactum capit GCL III 28: in Thracia urbem condit Ap VI 35: Archidamo respondet Ap VI 61: a Pausania interemptus Ap IX 83: apophthegmata Ap IX 32 XII 72
Φοῦβος A 3 Ap XVII 94
Φοινίκης astuti Ap XV 71 M VIII 74
Φοῖνιξ Ap XVII 91
Φοῖνιξ literas invenit Ap XVII 89
Φορμίων Ap XVII 90
Φρασιθία Ap X 53
Φρύγες GCM V 16: pigri GCL III 24 Ap XVIII 1
Φρύγιον Ap III 61
Φρύγιχος dux Atheniensis DV III 80 M VIII 75 Ap XVII 16
Φρυνώνδας Ap XVIII 2
Φρύξ Ap XVII 100
Φωκαείς M VIII 76
Φωκείς Ap II 70
Φωκίων Ap XIII 28 39c: *Φωκίων* et *Ἀντισθένης* permutati Ap XIII 39c
Φῶκος DV III 89
Φωσθονία Ap II 20
Χαβρίας Ap XVII 93
Χαιρεφῶν Ap XVIII 15
Χαῖρις Ap XVIII 17

- Χαιρώνεια* Ap VI 61
Χαλκιδεῖς DV III 93
Χαλκιδιεύη DV III 98
Χαλκίοικος Ap IX 22
Χαλκίς Ap XIV 11
Χάος Ap XVIII 10^a
Χάρης Atheniensium dux multa promittere solebat DV I 60 Ap XVIII 13: a Timotheo reprehenditur Ap XIII 51
Χάρης tibicen Ap XVIII 17
Χάριτες nudae GCM I 33 Ap I 82: earum numerus et nomina Ap I 82^a
Χαρμίδης Larissaeus Ap XIII 63
Χάρυβδις Ap XVI 49
Χίρων A 5 Ap XVIII 16
Χελιδών vates Ap XV 14
Χθονία Ap XIV 7
Χτος Ap V 45 X 35 XIV 16^b XVIII 26^a
Χίος GCL III 40
Χόης Ap XVI 4
Χριστός Ap III 45
Χρόμιος MP II 26
Χρῆσιππος Aeoli filius Ap I 83
Χρῆσιππος Pelopis et Axiochae filius MP II 94
Ψίφων Ap XVIII 48
Ψύρα GCL III 40
Ψυλλος Ap VIII 12
Ψυρῖθνα Ap XIV 7.

3 595-4017

PN Leutsch, Ernst Ludwig von (ed)
6413 Corpus paroemiographorum
L4 Graecorum
v.2

Ex. 7 Soc. hist. / trans 7 film / (cf. Johnson)

352
400

PLEASE DO NOT REMOVE ^{Neig. on} _{stat.} ^{this}
SLIPS FROM THIS POCKET ^{dist. in} _{with in pen.}

SAT 6/8

